BIBLIOTHECA
CHIRURGICA

IN QUA

RES OMNES AD CHIRURGIAM PERTINENTES

ORDINE ALPHABETICO,

IPSI VERO

SCRIPTORES,

QUOTQUOT AD ANNUM USQUE MDCCLXXIX.

INNOTUERUNT,

AD SINGULAS MATERIAS

ORDINE CHRONOLOGICO

EXHIBENTUR,

ADJECTO AD LIBRI CALCEM AUCTORUM INDICE.

STUDIO ET OPERA

STEPHANI HIERONYMI DE VIGILIIS,

VON

CREUTZENFELD,

PHIL. ET MED. DOCTORIS, FACULT. MED. VINDOBON. MEMBRI.

Volumen I.

VINDOBONÆ,

TYPIS ET SUMTIBUS JOANNIS THOMÆ NOBILIS DE TRATTNERN,
SACR. CÆS. REG. AULÆ TYPOGR. ET BIBLIOP.

MDCCLXXXI.

LIBER BARO DE STÖRCK

ILLUSTRISSIMO, MAGNIFICO,

AC

CELEBERRIMO

DOMINO, DOMINO

ANTONIO

LIB. BARONI DE

STÖRCK,

DOMINO IN JETELSEE,

AUGUSTISSIMO IMPERATORI

A

CONSILIIS AULICIS,

ARCHIATRORUM COMITI, STUDII MEDICI, ATQUE INCLYTÆ FACULTATIS MEDICÆ VINDOBONENSIS

PRÆSIDI, AC DIRECTORI PERPETUO,

PER UNIVERSAS AUSTRIÆ PROVINCIAS

PROTOMEDICO,

NOSOCOMII PAZMANNIANI

PHYSICO,

SOCIETAT. EDINBURG., BOTAN. FLORENT., MED. PARISIN., ACAD. SCIENT. NEAPOLIT., SIEN., ACAD. PRINC. HASS., INSTITUT. BONON., ACAD. NAT. CUR., DEGLI AGIATI DI ROVEREDO

MEMBRO, &c. &c.

ILLUSTRISSIME, MAGNIFICE
AC
CELEBERRIME
DOMINE!

Consilio tuo sapientissimo, summe salutarium Artium Moderator, Baro Illustrissime, Bibliothecam chirurgicam nova ratione adornandam suscepi eo quidem animo, ut si finem a TE *præfixum pro ea ac decebat, & ac vehementer optabam ratione adsequi satis nequirem; saltem promptæ meæ voluntatis conscientia memet consolarer. Atque ita animo obfirmato laborem susceptum continuavi, ut tamen, diffisus viribus meis, dolerem, nihil forte me in medium prolaturum esse, quod* TUO *dignum fuerit aut consilio aut conspectu. Cum vero postea intelligerem lucubrationem meam neque frustraneam nec inu-*

tilem a TE *Viro ſummo fuiſſe judicatam, cumque præterea mecum reputarem, eandem utique pertinere ad utilitatem ejus Artis, quæ protectionem* TUAM *jure quodam ſuo expetit: ideo nihil tantopere exoptabam, quam, ut Bibliothecam hancce Nomini* TUO *inſcribi* TUIS*que fortunari auſpiciis liceret. Et pro incredibili* TUA *benignitate id etiam exoravi; tanto quidem facilius, quanto majori cura & fervore* TU *ſatagis res chirurgicas promovere, aut quanto majori ſcientia, prudentia, atque fide univerſam Artem ſalutarem complecteris: uti res a* TE *ſive ſcriptæ ſive geſtæ abunde teſtantur. Quippe edita a* TE *opera, monumenta illa*

glo-

gloriæ TUÆ *sempiterna: salus tot ægrorum fere jam deploratorum opitulante* TE *restituta, tuis præsertim remediis, quibus sollicite & propriæ vitæ cum discrimine adinventis Artem Hippocraticam ditasti: inoculatio variolarum, quæ* TUIS *auspiciis, ductu, atque tutela anno millesimo septingentesimo sexagesimo octavo, XIII. calendarum Aprilis in Nosocomio D. Marci a viro chirurgo* TIBI *probato* Rechbergero *suscepta fuit, tantaque felicitate quotannis Vindobonæ instituitur, ut & parentes innumeri ob redditam sibi caram sobolem, & ipsa hæc Urbs ob tot servatos cives, quos secus contagium variolosum delevisset, gratias* TIBI *meritas*

ritas

ritas habeant: TUA *tam necessaria ac tam cum immortalis* SWIETENII *legibus, sancte a* TE *custoditis, concordantia Instituta; sive quæ omnes illos, qui genuinis Matheseos ac Physices præsertim experimentalis principiis non rite fuerint imbuti, a Medicinæ limine procul esse jubent; sive quæ candidato etsi severæ in rebus ad theoriam pertinentibus explorationi satisfactum ab eo fuerit, tamen spem laureæ adimunt omnem, nisi is altero in tentamine mere practico ea in promptu habeat, quæ ad lectos ægrorum condiscere ipsi erat necesse: cathedræ novæ a* TE *erectæ; ut esset, unde tum oculorum morbi, tum historia naturalis, tum obstetri-*

cia

cia & chirurgica Ars a Medicinæ quoque candidatis perdiſcantur; ut haberent ipſi etiam chirurgi, unde & rerum phiſiologicarum notitiam, & methodum morbos internos cognoſcendi curandique hauriant, qui ſic inſtructi, & ſimul utiliſſimo TUO *opere* (a) *adjuti poſſunt ægrotantibus, cum præſto non fuerit medicus, ruri præſertim & in caſtris opitulari: Noſocomium practicum in gratiam tironum medicorum opportuniorem in locum a* TE *translatum; ubi ob ingentem ægrotantium confluxum hinc & morborum varietatem optima ſeſe offert proficiendi egregie in ſtudio medico clinico occaſio:*

phar-

(a) Medicinisch-practischer Unterricht &c.

pharmacopœa Auſtriaco-provincialis (b) *ab inutilibus obſoletisque libera, & novis neceſſariis medicamentis locupletata; cujus ad normam cuncti Ditionum Auſtriacarum pharmacopœi jubentur remedia, quibus officinas ſuas inſtruant, parare. Quid igitur hæc ſunt, niſi totidem teſtimonia, ex quibus abunde patet, quanta cura atque fervore, quanta ſcientia, prudentia, fide univerſam, quæ afflictæ hominum valetudini proſpicit & cujus* TU *gubernacula tenes, Artem complectaris? Verum neque hic adhuc finis eſt: nam longe plurima poſ-*
ſem

(b) *Prodiit* VIENNÆ 1776. 8. 1780. 8. *quæ quarta eſt editio aucta & emendata.*

sem TUÆ *non doctrinæ & fervoris solum, sed & pietatis & ceterarum virtutum argumenta adducere, nisi verendum mihi esset, ne vel patientia, vel certe modestia* TUA *abutar, quæ tanta est in* TE, *ut longe magis optes, quæ recta sunt & laudabilia gerere, quam eorum, quæ præclare a* TE *gesta sunt, ullam commemorationem audire. Quare modum egomet mihi imponam, nihilque de* TE *prædicabo. Sit itaque liber hic,* TUO *sacratus Nomini, æternum meæ piæ voluntatis pignus. Ultimo pietas me monet, ut quidquid Baro Illustrissime vel voto concipere potes optem* TIBI *evenire. Deus O. M.* TE *quam*

diutiſſime ſoſpitem ſervet in bonorum omnium ſolatium, & noſtræ ſalutaris Artis incrementum. Ita ex animo precari nunquam deſinet

ILLUSTRISSIMI, MAGNIFICI
AC
CELEBERRIMI
DOMINI

clientum devotiſſimus
STEPHANUS HIERONYMUS DE VIGILIIS
V. CREUTZENFELD.

PRÆFATIO.

Chirurgia quemadmodum præcipuam Medicinæ partem conſtituit, & utilitate ſua ſummopere ſe commendat, ita nunquam caruit Viris medicis, qui eam ſeu exercerent, ſeu docerent, ſeu ſcriptis illuſtrarent, ſeu auctoritate protegerent. Vindobonæ quoque poſt reſtauratam a GERARDO Lib. Bar. van SWIETEN Facultatem medicam Chirurgiæ ſtudium lætius cœpit vireſcere. Namque SWIETENIUS *inſtitutionum chirurgicarum prælectioni deſtinavit* JOSEPHUM JAUSIUM, *Vindobonenſem* (a), *qui* CAROLI *VI. Auguſti juſſu ac ſumtibus*, *Lutetiæ Pariſiorum ſub illuſtris* WINSLOWII *celebriorumque ejus temporis chirurgorum diſciplina*, *quidquid ad Anatomen & Chirurgiam pertinet*, *quam diligentiſſime didicerat. Atque ut auditoribus poſſet*, *quæ ipſe ſciverat*, *pandere*, *omni cum inſtrumentorum machinarumque apparatu inſtruxerat*, *quæ encheireſibus opportuna eſſe veteres recentesque chirurgicarum rerum Auctores judicaverant. Obſtetriciæ Arti Profeſſorem publicum deputavit* HENRICUM CRANTZIUM (b), *Luxemburgenſem* (c), *qui Pariſios* AUGUSTÆ *ſumtibus ab Eo miſſus tam accurate perve-*

 ſtiga-

(a) Huic vita functo ſucceſſit FERDINANDUS de LEBER. Vide *pag.* 1029. (b) Vide *pag.* 1201. (c) Et VALENTINUM de LEBMACHER, Medicinæ Doctorem, poſtquam CRANTZIUS ad Phiſiologiam & Materiam medicam tradendam fuit promotus.

tum informatione internorum morborum in pagis frequentiorum chirurgis tradenda (k). Atque ſic Artis chirurgicæ ſtudium cura Illuſtriſſimorum Medicorum Vindobonæ promotum colitur egregie, ejusque culturæ fructus per Auſtriacas, qua late patent, Provincias magna Incolarum cum utilitate diſtribuitur.

Ut autem magis ſtudium hocce vigeret, voluit Illuſtriſſimus STÖRCKIUS nova inſuper ratione eidem providere. Etenim cum ego anno 1777. menſe Novembri ad ſummos Artis medicæ honores adſpirans, celeberrimum Praxeos medicæ Profeſſorem MAXIMILIANUM STOLL acceſſiſſem, ut ipſe mihi adſignaret materiam pro diſſertatione inaugurali: Ille juſſu Illuſtriſſimi Præſidis provinciam mihi dedit conſcribendæ Bibliothecæ, in qua tum Chirurgiæ Scriptores, tum res ab eorum quolibet pertractatæ, & ſi quæ præterea eſſent notatu digna, ita ordinarentur, ut horum quæque absque magna temporis jactura commode poſſent a Chirurgiæ Cultoribus inveniri.

Voluntati ab Illuſtriſſimo Viro profectæ nefas certe fuiſſet refragari. Quare lubens onus, etſi cæterum grave, in me ſuſcepi; maxime eo fine, ut Juvenes chirurgicis diditi ſtudiis uno quaſi intuitu perſpiciant, quinam & quam multi de qualibet re chirurgica egerint; ex adjectis vero celeberrimorum Virorum judiciis noſcant, quinam legendi ſint Auctores, qui vero tanquam inutiles aut noxii rejiciendi; ne ſecus operam perdat horum lectione parum adhuc firma Juventus, aut, mala forte imbibendo Artis principia, plane ſeducatur cum maximo ſalutis humanæ detrimento: ut fontes ope hujus Bibliothecæ facilius detegantur, ex quibus haurire clanculum aliqui ſolent, qui neſcio quo ſcribendi aut potius deſcribendi pruritu laborant, non ut

(k) Per JACOBUM REILEIN, Vide *pag.* 1821.; & JOSEPHUM JOH. BAPT. LANGMAYER. Vide *pag.* 665.

ut Artem ſuam novis & utilibus inventis adaugeant, aut aliorum præclara inventa repetitis experimentis ac obſervationibus illuſtrent firmentque, ſed potius ut vel pecuniam lucrentur, vel nominis exiſtimationem ſibi concilient, vel aliorum famam arrodant: ut illis, qui Artis limites ulterius proferre ſerio cupiunt, vel leviter inſpicientibus materia ſeſe offerat, de qua nondum plene, nondum exacte alii egerint, quamque ideo oporteat rite pertractandam ſuſcipi præ reliquis, de quibus jam ſatis & ad nauſeam ſcriptum eſt; ne crambe forte centies jam recocta Chirurgorum menſæ apponatur; quæ continua eſt Cenſorum querela.

In opere autem hoc conſcribendo hac uſus ſum methodo: morbos aliasque res chirurgicas ſuis cum ſynonymis in ordinem alphabeticum diſpoſui, eamque diſpoſitionem *Elenchum materiarum chirurgicarum* vocavi: ad quamlibet vero materiam Auctores tum veteres tum recentiores, quotquot ad annum uſque MDCCLXXIX. colligere poteram, ordine chronologico recenſui: Sic v. g. *Abſceſſus* eſt materia in *Elencho* reliquarum omnium prima; & in hac HIPPOCRATES primum locum occupat: HIPPOCRATEM ſequitur GALENUS, GALENUM ORIBASIUS, & ſic aliorum quilibet alteri præcedit, prout prior alicujus materiei chirurgicæ ſcriptor exſtiterit.

Materias has in *Elencho* paſſim generatim tantum exhibui, uti ſunt *Fracturæ*, *Herniæ*, *Luxationes*, *Tumores* &c. difficile enim fuit, omnia ad ſpecierum denominationes revocare; cujus difficultatis ratio poſtea clarius patebit: dedi tamen operam, ut ſpecificis haberentur inſignita nominibus, ſicubi aliqua ſpeciatim magis a Scriptoribus pertractata invenirem, uti *cancer*, *vulnera capitis* &c.

Ante-

Antequam vero hanc rerum in *Elencho* diſpoſitionem incepiſſem, obſtaculis quibusdam obnitendum erat: ſunt enim Auctores quam plurimi, qui non de una ſingillatim materia, ſed vel de Chirurgia univerſa, vel de pluribus ſimul chirurgici argumenti rebus ſcripſerunt: ſunt etiam, qui ſingillatim quidem aliqua pertractarunt, ea tamen non ediderunt ſpeciatim; uti ſunt multa, de quibus in Actis variarum Societatum relatum eſt. Hinc neceſſario debui rerum quaſi ſylvam, quam *Chirurgiam univerſam ſive penum chirurgicam* dixi, conflare, eamque *Elencho materiarum* præmittere, ut ibidem tum horum Auctorum opera, & quæ ad hæc pertinent editiones, verſiones, judicia de his operibus ab aliis prolata &c., tum Acta illarum Societatum commodius locarentur: ne eadem omnia in *Elencho* inutiliter & cum tædio neceſſe eſſet ſæpius repetere; ſed ſufficeret in eodem *Elencho* indicare ſolummodo paginas, in quibus hæc eadem poſſent nullo negotio reperiri. De cætero ordinem & in hac *Penu chirurgica* chronologicum ſecutus ſum, obſervata, ut in *Elencho*, Auctorum ætate, quæ a primo, quod quisque edidit, opere, deſumitur; opus autem primum, niſi id ipſum jam fuerit, quod ob oculos inſpicienti verſatur, citationes oſtendent.

At enim cur tamen ſunt in *Elencho* non pauca, quæ ad *Penum chirurgicam* potius, quo proprie pertinent, referri oportuiſſet? En rationem: acciderat perſæpe, ut impreſſio hujusce operis interrumperetur, dum alia interveniſſent, quæ citius imprimi debuerant. Quam ob cauſam opus iſthoc, cum ſecus ſpatio quinque menſium abſolvi facile potuiſſet, nonniſi poſt annos duos integros prelo ſe extricavit. Præſagiebam ego, non dubiis ex indiciis, ita futurum; ideoque, ubi primam vix imprimi cœpti operis remoram in ſex hebdomadas protractam ob-

ſervavi, illico animum adjeci ad colligendos plures Auctores, ut ſic ditior evaderet atque amplior hæc Bibliotheca. Verum quum fervidius nonnihil in iisdem undique conquirendis occupor, interim *Penus chirurgica* prelo elabitur: hinc factum, ut, quemadmodum poſtea in Scriptores alios atque alios quotidie incidi, ſic eorum opera, quæ ſecus in *Penum chirurgicam* referenda fuiſſent, coactus fuerim in *Elenchum* ad primam, quam prelo vicinam materiam præ manibus adhuc habebam, locare.

Crevit ipſo duorum annorum ſpatio hæc non jam diſſertationi inaugurali (ejus enim loco *theſes medico-practicas de inoculatione variolarum* anno 1779. 22. Martii defendendas ſubſtituere debui) apta Bibliotheca adeo, ut nunc mole prope laboret ſua. Quapropter moleſtam eam Lectoribus eſſe multi mihi, ni fallor, objicient: quid, quod & ſupervacaneam, ob tantam Bibliothecarum multitudinem alii affirmabunt? Subeſſe aliquid moleſtiæ equidem non abnuo; id ſolum ajo: longe majori moleſtia afficietur, qui alibi quærere debuerit ea, quæ in voluminoſo hoc opere collecta habentur: ſupervacaneam verum non eſſe, ipſe illius uſus optime comprobaverit.

Abundat quidem noſtrum hoc ævum Bibliothecis etiam præſtantiſſimis. Verum enim vero eos omnes conſului, qui magna cura & induſtria hoc in genere verſati ſunt; uti GESNER, LINDEN, HORNE, WALTHER, CONRING, MANGET, KESTNER, PORTAL, HALLER, RICHTER, TODE, & alii: nec tamen obſtare Iidem videbantur, quominus & huic Bibliothecæ, diſſimili utique tam quoad ſcopum, quam quoad methodum ratione conſtruendæ, locus ad exiſtendum daretur. In horum enim celeberrimorum Virorum Bibliothecis Auctores paſſim vel juxta ordinem chronologicum recenſentur, vel librorum noti-

notitia simpliciter divulgatur & conservatur, vel Lectores animadversionibus ibidem consignatis de bona malave librorum fruge admonentur, vel demum Artis incrementa & decrementa per secula magis ostenduntur. Nostri vero Illustrissimi Præsidis provida fuit voluntas, ut Bibliothecam ea, quam superius indicavi, methodo conscriberem; quod hactenus, quantum memini, præstitit nemo.

Exhibent quidem J. GEORG. WALTHER (l) amplissimam rerum Auctorumque sylvam, J. JACOBUS MANGET (m) morbos omnes, & quæ ad hos pertinent curationes & medicamenta, sed jejuna est ac tenuis apud Illos Auctorum notitia; præterea multum sunt a nostra ætate remoti: ALBERTI (n) res ipsas potius collegit, quam earum Auctores: KESTNERUS (o) pro diversitate partium Medicinæ paucissimos & melioris tantum notæ libros indicavit.

Horum tamen & prædictorum Virorum celeberrimorum Bibliothecas noveram esse fontes, unde utilissima quæque huc derivare possem. Cum autem inter eas principatum teneat *Bibliotheca* summi HALLERI *chirurgica* (p), utpote omnium plenissima, & a Viro eruditissimo, recti judicii, in arte celeberrimo, justoque judice concinnata; ideo hanc omnem exhausi. Certe in *Penu chirurgica*, si ea excipias, quæ ultra annum 1774. porriguntur, & pauca alia, quæ facile est dignoscere, reliqua meri sunt rivuli ex uberrimo Bibliothecæ HALLERIANÆ fonte deducti. Ex *medica* quoque Ejusdem *Bibliotheca* (q) non pauca collegi, quæ ad scopum meum facere videbantur.

 Venio

(l) Vide *pag.* 44. (m) Vide *pag.* 67. (n) Vide *pag.* 84. (o) Vide *pag.* 945. (p) Vide *pag.* 112. (q) Quæ prodiit BASILEÆ 1776. 4.

Venio nunc ad ea, ex quibus liquido patebit ratio, ob quam difficile mihi fuerit tum res omnes in *Elencho* ſpeciatim exhibere, tum certum aliquem Auctoribus nonnullis, qui in *Penu chirurgica* continentur, locum in eodem *Elencho* adſignare: Scilicet HALLERUS, utpote cui alius eſſet ſcribendi finis, non fuit ſollicitus omnes omnino materias, quas unusquisque Auctor peculiariter tractavit, indicare; hinc ea tantum, quæ majoris momenti Ipſi viſa ſunt, enarravit fuſius, reliqua ne generatim quidem attigit, uti verba Ejus teſtantur: *pauca decerpſimus* — *Agit de omnibus morbis* — *Habet etiam alia* — *Agit de calculo, partu difficili, hernia* &c. — *Multa omiſi* — *Pauca decerpemus* & ſimilia. En difficultatem inſuperabilem toties mihi natam, quoties in ejuſmodi loca incidi; ut adeo in *Elencho materiarum*, præterquam quod rerum multarum ipſæ deeſſent ſpecies, etiam quam plurimi ad ſingulas materias deſiderati fuiſſent Auctores, niſi WALTHERUS, ALBERTI, & alii, quibus uſus ſum, hic me aliquantum ſublevaſſent. Dixi aliquantum: ſiquidem permulti adhuc reſtent in *Penu chirurgica* Auctores, qui vel de omnibus vel de variis ſaltem chirurgicis rebus ſcripſerunt, quorum tamen in *Elencho* nullam plane mentionem facere potui; cum ipſa eorum opera ob temporis anguſtiam adire non valerem ad inſpiciendum de quanam proprie materia, & in qua operis parte, libro, capite aut ſectione egerint. Eadem fontes ipſos adeundi difficultas non raro hæſitantem me, quoties Auctoris alicujus nomen aliter in indice aliter in ipſo opere apud HALLERUM ſcriptum reperiſſem, coegit utrumque retinere, interjecta quidem particula *vel;* ut ſic ſaltem admonerem Lectores ad ſubſtituendum genuinum, ſi de eo certius Ipſis conſtiterit. Cæterum errata, quæ in ſuo opere ipſe HALLER ſe obſer-

obſervaſſe candide fatetur & dolet (r), pro virili emendare conatus ſum: quorum ſi tamen quædam, vel etiam alia & in hac mea editione, præter jam emendata ad finem operis, inveniantur, homini mihi, ut ſpero, condonabuntur: quamquam & aliqua menda potius typographo quam mihi imputanda erunt.

Præterea monendum eſt, WALTHERI & ALBERTI citationes librorum, capitum, ſectionum &c. non ubique accuratiſſimas eſſe: errores enim multos deprehendi; ut adeo de plurimis aliis ſuſpicio eſſe poſſit, quos ob temporis penuriam ad examen vocare nequivi. Hos tamen errores, uti & reliqua quæcunque minus exacte hic elaborata eſſe arbitror, emendabo forte, ſi mihi otium & occaſio non defuerit aliquando ad novam hujus operis editionem parandam: qua occaſione breviſſime etiam addam quidquid unusquisque Auctor in locis a WALTHERO citatis boni malive habeat. Addam etiam tum Auctores, quos in *Elencho materiarum* adhuc deſiderari monui, tum eos, qui ſerius in lucem prodiverint.

Libros chirurgicos nuperrimos potiſſimum deſumſi tum ex celeberrimo RICHTERO (s) tum ex TODE (t), tum ex MEUSELO (u), tum denique ex præſtantiſſima Bibliotheca Berolinenſi (x).

(r) In *Bibl. chirurg.* T. II. præfatione *video*, inquit, *vitia ſupereſſe bene multa, quæ non potui iterata correctione emendare: repetitos nonnullos libros, corruptos annos.* Jnvenies porro libros abſque editionis loco & anno; indicem ſæpe fallacem; eundem Auctorem aliter in indice & aliter in loco citato ſcriptum, Auctores plures in indice, qui non occurrunt in ipſo opere; & viciſſim. (s) *Chirurgiſche Bibliotheck.* Vide *pag.* 193. (t) *Mediciniſche chirurgiſche Bibliotheck.* Vide *pag.* 240. (u) *Das gelehrte Deutſchland.* LEMGO 1772. 8. 1776. 8. (x) Cui titulus eſt: *Allgemeine deutſche Bibliotheck.* Vide *pag.* 961.

Recentiſſimas etiam quasdam librorum editiones, verſiones, nonnullos item libellos & diſſertationes nuperrimas huicce Bibliothecæ inſerui.

Auctorem ego neminem laudavi (pauciſſimis, qui mihi notiſſimi ſunt, exceptis), vituperavi neminem; cum meum non ſit horum virorum cenſorem agere: Artis hujus peritiſſimi jam monuerunt, quid unuſquisque proprii, quid alieni, quid veri, quid falſi haberet; & ad Horum judicia provocavi.

In indice nulli habentur nec verſores, nec editores, nec diſputationum inauguralium, ita dicti, Reſpondentes; ſed ſoli Auctores: quorum nominibus adjecti numeri indicant paginas, quibus varia eorum opera ſparſim continentur. Ubi etiam notandum: aſteriſco (*) Chirurgos: crucula (†) vero eos deſignari, in quos accuratius inquirere brevitas temporis non ſivit: indicem enim poſtulabat ſibi typographus eo ipſo tempore, quo juſſus fui hunc aſteriſcum nominibus chirurgorum præfigere. Nullum ſignum præſeferentes ſunt aut Medici, aut Medicinæ cultores, aut Philoſophi, aut fœminæ obſtetrices.

Jam nihil magis in votis habeo, quam ut hicce meus labor Viris in Arte celeberrimis probetur. Quæ ab Iis tamquam errata, aut omiſſa mihi imputata fuerint, gratiſſimo animo recipiam, maximaque, qua par eſt, diligentia emendare ſatagam: dummodo Deus mihi tantum vitæ & otii conceſſerit. Interim B. Lector vale, & primum meum conatum non deſpice.

CON-

CONSPECTUS MATERIARUM
IN
ELENCHO CONTENTARUM.

Abſceſſus, ſive apoſtaſis, apoſtema.
Adminiſtrationes chirurgicæ.
Ambuſtio, ſive combuſtio, uſtio.
Amputatio artuum.
Anadeſmi. vide *faſciæ.*
Anchyloſis. vide *oſſium morb.*
Aneuryſma.
Ani fiſtula. vide *fiſtulæ.*
Anthrax, ſive carbo, carbunculus, ignis Perſicus, pruna.
Arteriotome, ſive arteriotomia.
Atreſia, ſive atreti, imperforati.
Aurium morbi.
Balſamatio cadaverum, ſive cadavera condiendi ratio, caromomia, embamma, funus medicatum, mumiſatio.

Batro-

Batrochus. vide *ranula.*
Bdellæ. vide *hirudines.*
Bronchotomia, five laryngotomia, tracheotomia.
Bubones (non venerei).
Cadavera condiendi ratio. vide *balfamat. cadav.*
Calculus.
Calculi fectio, five cyftotomia, lithotomia.
Callus. vide *offium morb.*
Cancer, five carcinoma, carcinus.
Cantharides. vide *veficantia.*
Carbo. vide *anthrax.*
Carbunculus. vide *anthrax.*
Caries, five gangræna f. fideratio offium, teredo.
Caromomia. vide *balfamat. cadav.*
Carunculæ. vide *vener. morb.*
Caftratio. vide *adminiftr. chirurg.*
Cataracta. vide *oculor. morb.*
Catheterifmus.
Cauterifatio.
Cele. vide *herniæ.*
Chirurgia forenfis.
Choerades. vide *fcrophulæ.*
Circumcifio. vide *genital. morb.*
Circumligatura glandis. vide *genital. morb.*
Cirfus. vide *varix.*
Clavus. vide *tumores.*
Clyfteres, five clyfmata, enemata.
Contufio.
Cucurbitæ, five cucurbitulæ.

Cutanei morbi.
Cyſtotomia. vide *calculi ſectio.*
Decoratio, ſive reparatio.
Dentium morbi.
Dictionarium. vide *onomatologia.*
Dislocatio. vide *luxatio.*
Ecptoſis. vide *luxatio.*
Eluxatio. vide *luxatio.*
Embamma. vide *balſamat. cadav.*
Embrocatio, ſive embregma, embrocha, embrochatio, embroche, impluvium, inſtillatio, ſtillicidium.
Emphyſema, ſive empneumatoſis.
Empyema, ſive ecpyema, ecpyeſis.
Enemata. vide *clyſteres.*
Epideſmi. vide *faſciæ.*
Epulis. vide *dentium morb.*
Exarthrema. vide *luxatio.*
Exarticulatio. vide *luxatio.*
Excidentia. vide *luxatio.*
Extractio corporum peregrinorum in faucibus hærentium.
Faſciæ, ſive anadeſmi, epideſmi, laquei, vincula.
Fiſtulæ.
Flatus ſpinæ. vide *ſpina ventoſa.*
Fonticuli, ſive fontanellæ.
Fracturæ.
Fungi de variis corporis humani partibus eſſloreſcentes.
Funus medicatum. vide *balſamat. cadav.*
Gangræna & Sphacelus.

Genitalium morbi.
Gibbofitas. vide *offium morb.*
Gonorrhœa. vide *vener. morb.*
Hæmorrhagia.
Hæmorrhoides.
Herniæ, five cele, ramex, ruptura.
Hirudines, five bdellæ, fanguifugæ.
Hiftoria Chirurgica. vide *lites chirurg.*
Hydrocephalus.
Hydrophobia. vide *morfus canis rabidi.*
Hydrops articuli.
Hypochyma, five hypochyfis, cataracta. vide *oculor. morb.*
Hypogloffis. vide *ranula.*
Hyfterocele. vide *prolapfus uteri.*
Ichor.
Ignis Perficus. vide *gangræna.*
Impluvium. vide *embrocat.*
Incontinentia urinæ.
Inflammatio, five phlegmone, phlogofis.
Inftillatio. vide *embrocat.*
Inftitutiones chirurgicæ. vide *Chirurgia univerfa.*
Inftrumenta chirurgica.
Ifchuria, five fuppreffio urinæ.
Ixia. vide *varix.*
Labium leporinum.
Laquei. vide *fafciæ.*
Laryngotomia. vide *bronchotomia.*
Lexicon. vide *onomatologia.*
Ligamentorum adfectus. vide *tendinum adfectus.*

Linamen-

Linamentum. vide *turunda.*
Linguæ morbi.
Lites, ſtatuta & hiſtoria chirurgica.
Lithotomia. vide *calculi ſectio.*
Lues venerea. vide *venereus morbus.*
Luxatio, ſive diſlocatio, ecptoſis, eluxatio, exarthrema, exarticulatio, excidentia.
Medicamenta chirurgica.
Mictus cruentus. vide *hæmorrhagia.*
Morſus animalium venenatorum.
Morſus canis rabidi.
Mumiſatio. vide *balſamatio cadav.*
Narium morbi.
Nephritis. vide *calculus.*
Nephrotomia. vide *calculi ſectio.*
Obſtetricia ars.
Oculorum morbi.
Odontalgia. vide *dentium morbi.*
Onomatologia, ſive dictionarium, lexicon.
Operationes chirurgicæ. vide *adminiſtrat. chirurg.*
Oſſium morbi.
Otalgia. vide *aurium morbi.*
Ozæna. vide *narium morbi.*
Pædarthrocace. vide *ſpina ventoſa.*
Panaritium, ſive paronychia.
Paracenteſis abdominis.
Paracenteſis oculi. vide *oculorum morbi.*
Paracenteſis thoracis ſive pectoris.

Paraphimosis. vide *genital. morb.*
Paronychia. vide *panaritium.*
Parotis. vide *tumores.*
Partus Cæsareus. vide *obstetr. ars.*
Parulis. vide *dentium morbi.*
Perniones. vide *tumores.*
Phimosis. vide *genital. morbi.*
Phlebotomia. vide *venæ sectio.*
Phlegmone. vide *inflammatio.*
Phlogosis. vide *inflammatio.*
Polypus.
Prolapsus ani.
Prolapsus cartilaginis mucronatæ sive Xiphoideæ.
Prolapsus oculi. vide *oculorum morbi.*
Prolapsus uteri & vaginæ.
Pruna. vide *anthrax.*
Punctio vesicæ. vide *ischuria.*
Pus. vide *suppuratio.*
Ramex. vide *herniæ.*
Ranula sive batrachus, hypoglossis.
Ruptura. vide *herniæ.*
Sanguisugæ. vide *hirudines.*
Scarificatio sive scarifatio.
Scirrhus, sive sclerus, sclirus, scirrhoma, scirrhosis.
Scrofulæ, sive scrophulæ, choerades, & strumæ.
Sectio calculi. vide *calculi sectio.*
Sectio Cæsarea. vide *obstetr. ars.*
Setaceum.

Sphace-

Sphacelus. vide *gangræna.*
Spina bifida.
Spina ventoſa, ſive flatus vel ventus ſpinæ, pædarthrocace, ventoſitas ſpinæ.
Statuta chirurgica. vide *lites chirurg.*
Steatoma. vide *tumores.*
Stillicidium. vide *embrocatio.*
Strumæ. vide *ſcrofulæ.*
Submerſi, ſuffocati, ſuſpenſi.
Suffuſio ſive cataracta. vide *oculor. morbi.*
Suppreſſio urinæ. vide *iſchuria.*
Suppuratio.
Suturæ.
Syphilis, ſive lues venerea. vide *venereus morbus.*
Tendinum & ligamentorum adfectus.
Terebratio, ſive trepanatio.
Teredo. vide *caries.*
Tracheotomia. vide *bronchotomia.*
Trepanatio. vide *terebratio.*
Tumores.
Turunda, ſive turundula, linamentum.
Varix, ſive cirſus, ixia.
Venæ ſectio, ſive phlebotomia.
Venereus morbus, ſive morbus gallicus, hiſpanicus, neapolitanus, ſyphilis, venerea lues.
Ventoſitas ſpinæ. vide *ſpina ventoſa.*
Veſicantia, ſive veſicatoria.

Veterinaria ars.
Vincula. Vide *fasciæ*.
Ulcera.
Vulnera.
Vulnera capitis.

CHIRUR-

CHIRURGIA UNIVERSA,

SIVE

PENUS CHIRURGICA.

Liber minus certo HIPPOCRATIS περι ιητρειου, pertinet ad institutionem junioris chirurgi, est inter libellos, quos edidit MANIALDUS, & in editione MACKII, & inter 22. libros, quos edidit ZWINGERUS, BASIL. 1579. fol. Gallice convertit DACIER cum aliis Hippocraticis. PARIS. 1697... Vide *administr. chirurg.*

Quis est *L. Chirurgiæ* HIPPOCRATIS? in Bibl. R. Par. n. 305.

JOHANNES GRAMMATICUS, Jacobita seculi VII. Ejus Chirurgiæ codex M. S. est in B. BODLEYANA. n. 3500.

NICETAS medicus Constantinopolitanus seculo XI. chirurgorum fragmenta permulta collegit, hujusque collectionis tria exstant exempla M. S. unum in *Bibliotheca Medicea* a LASCARI Byzantio adlatum; duo in Bibl. R. P. n. 2247. 2248. Ex priori COCCHIUS ORIBASII *de fracturis & luxatis libros* edidit, & aliqua loca APOLLONII CITIÆI. Plusculа superessent edenda, ut hujus ipsius APOLLONII in HIPPOCRATIS L. *de articulis comm.* deinde Græcus contextus ORIBASII *de laqueis & machinamentis*, cujus sola VIDIANA versio exstat. NICETÆ collectionem ANTONIUS COCCHIUS edidit cum titulo: *Græcorum chirurgici libri e collectione* NICETÆ, FLORENT. 1754. fol. Addidit eruditas notas vir Cl. de scriptoribus eorumque aliis codicibus, passim loca emendavit; interposuit etiam anatomicas suas adnotationes.

Græci incertæ ætatis: Anonymi *de Chirurgia* ex variis auctoribus in B. R. P. n. 2191.
Incerti Auctoris προς σηψιν κεφαλης, in B. AUG. VINDEL.

Anonymi *Chirurgia Hebræa* in B. VINDOBON.

Anonymi Hebræi *praxis medico-chirurgica.* Ibidem.

Quid sint JOHANNIS MESUÆ *Chirurgiæ* L. V, quos FERRARIUS Judæus chirurgus ex Arabico in Latinum vertit? in Bibl. R. P. n. 7171.

HILLEL fil. SAMUEL tr. *ad Chirurgiam pertinentes, ad Galeni, Avicennæ & aliorum veterum ductum.* Codex M. S. est in B. R. P. n. 319.

ROGERIUS, Salernitanus, Cancellarius Universitatis Monspeliensis. Ejus *Chirurgia* prodiit BERGAMI 1498. fol. VENET. 1499. fol. In medicamentis fere versatur. Propriam passim ad experientiam provocat, neminem citat præter HIPPOCRATEM, multum tamen Arabibus usus est. Codices M. S. reperiuntur in libris ROB. BURSCOUGH n. 7688. in Bibl. BODLEYANA n. 3700. in ASHMOLEANA n. 7800. 7762. in MERTONENSI n. 686. in B. Colleg. novi n. 1135. in B. CAJO GONVILL. n. 971. Quatuor magistrorum SALERNI super eam Chirurgiam commentarii M. S. sunt in Bibl. CAJ. GONV. n. 971. in B. BODLEY. n. 3500.

BRUNUS, Longoburgensis Calaber, vixit PATAVII anno 1252. suo ævo celebris. Ejus *Chirurgiæ magnæ* L. II. prodiere in collectione VENETA 1499. fol. BERGAMI 1498. fol. Et eodem tempore ejus *Chirurgia parva* brevissima cum prædicta edita est. Ex Arabibus Scriptoribus multa habet. Codex M. S. est in B. CAJ. GONV. n. 971. in B. R. P. n. 7128. in B. MEDICEA Plut. 73.

THEODORICUS ex ordine prædicatorum, & pœnitentiarius Pontificis, dein Episcopus Cerviensis, HUGONIS a LUA discipulus. Ejus *Chirurgiæ* L. IV. editi sunt PERGOMI 1498. fol. BRUNO multum usus est.

LANFRANCUS, Mediolanensis, clericus, vir excitati ingenii, GUIL. de SALICETO discipulus, cujus opus HALLER ob Chirurgiæ sui ævi historiam, quam tradit, omnibus commendat, asseritque Gallorum Chirurgiam illi soli deberi, cum ante eundem eo in Regno nihil scriptum fuerit. Jussu MATTHEI vice-comitis ex patria pulsus LUGDUNUM primum, inde PARISIOS venit anno 1295. & anno 1296. scripsit: *Practica, quæ dicitur ars completa totius Chirurgiæ,* edit. VENET. 1490. fol. 1499. fol. 1546. fol. PERGOMI 1498. fol. LION. 1553. fol. Codex est in B. CAJ. GONV. n. 973. in B. R. P. n. 7129. & 6992. Anglice vertente HALLE, LONDON 1565. 8. HALLER putat esse hanc Chirurgiam, quam GUIL. IVOIRE Gallice vertit, LUGDUN. 1490. 4.

Chirurgiam vero *minorem* scripserat LUGDUNI, quæ cum priori prodiit VENET. 1545. fol. Seorsim Germanice versa ab OTTONE BRUNFELS, ZWICKAU 1529. 4. STRASBURG 1558. 4. Cum aliis 1555. 4. SCHLEUSINGÆ 1630. 8. FRANCF. 1566. Codex est in B. Coll. Novi OXON. n. 1135. in B. R. P. n. 6992. Verbosus Arabum collector, imitator GUILIELMI.

Ejus porro *compendium super* ALBUCASIN M. S. exstat in B. Nat. Cur.

NIC. BERTRUCCIUS in *collectorio totius fere Medicinæ* edit. LION. 1509. 4. 1518. 4. COLM. 1537. 4. morbos etiam chirurgicos tradit.

JOHANNES de GADDESDEN, empiricus homo, plenus superstitionum, apprime indoctus, arcanorum amans & laudator, lucri cupidus, rei culina-

culinariæ peritus (a). Ejus *rofa anglica*, *feu practica Medicinæ a capite ad pedes*. PAVIÆ 1492. fol. PARIS 1492. 4. VENET. 1502. fol. Codices etiam M. S. enumerantur in B. BODLEYANA n. 2463. 3619. Fatuam, neque immerito rofam vocat GUIDO, eft enim empirici, turpitudinem fuam minime diffitentis, crumenimulgi opus: addit omnia fua fe habere ab HENRICO de HERMONDAVILLE. Certis fuisque medicamentis nullum non morbum fanandum recipiebat. Morbos utique omnes perfequitur, etiam chirurgicos; Minus certe inutilis aliis coævis, tamen & adminiftrationum chirurgicarum dat præcepta, & ex ingenio confilia. HALLER.

DINUS de GARBO, Profeffor Florentinus. Ejus *Chirurgia* cum *tr. de emplaft. & unguentis* prodiit FERRARIÆ 1483. fol. VENET. 1495. fol. 1636. fol. Celebris Chirurgi filius, fæpe a GUIDONE citatur.

Ejus *fuper* 4. *fen. Avicennæ*. VENET. 1504. fol.

JOHANNES ab ARDERN, Chirurgiæ in ANGLIA inftaurator, GUIDONIS coævus, vixit circa annum 1349. quo magna peftis graffabatur. Ejus *Chirurgia* inedita eft, cujus codices vero in ANGLIA frequenter inveniuntur. *Practica M.* JOH. ARDYNI in B. Ashmoleana. n. 7748. 7773. 7804. in B. BERNARDI n. 3658. 3662. in TYSONIANA n. 4159. *Chirurgia* inter ll. SLOANEOS n. 8849. *The Chirurgery*. ib. 8393.

Ejus *opera medica*, *& chirurgica* in B. BRUSCOUGH. n. 7639. & in B. BERNARDIANA n. 3635. 3649.

HUGO BENZIUS fcriptor feculi XV. Ejus *confilia faluberrima ad omnes ægritudines*. VENET. 1518. fol.

JACOBUS DONDUS, Patavinus, vulgo *aggregator*. In ejus *tractatibus* tertius eft de ægritudine a capite ad calcem; 6. de decoratione; 7. de pertinentibus ad Chirurgiam; 8. de venenis. Sic GESNERUS in Bibl. Sic in *promptuaria medicina*. VENET. 1576. fol. Medicamenta fimplicia ad omnes adfectus chirurgicos exhibet. GESNERUS in collectione reddidit.

LEONARDUS BERTAPALIA. Ejus L. *fuper quartum* AVICENNÆ *de apoftematibus, morbis, cutaneis, gangræna, carbunculo peftilente, cancro; de vulnere duri nervi, fiftula, ventofitate fpinæ*. In collectionibus chirurgicis fere reperitur, cum GUIDONE, & aliis VENET. 1499. fol. B. B. 1546. fol. Seorfim ut quidem videtur. VENET. 1513. fol. Fere totus eft in medicamentis.

ANTONIUS CERMISON ejufdem feculi fcriptor. Ejus *confilia medica* 163. *contra omnes fere ægritudines a capite ad pedes*. VENET. 1503. fol. 1514. fol. LION 1521. 4. Codex M S. eft in B. BODLEY. n. 877.

J. MICHAEL SAVANAROLA, CERMISONI difcipulus. Ejus *de ægritudinibus a capite ad pedes*. PAPIÆ 1486. fol. VENET. 1498. fol. 1559. fol.

JOH. BAVERIUS de BAVERIIS, *de Imola confiliorum de re medica*, *f. morborum curationibus*. BONON. 1489. fol. PAPIÆ 1521. fol.

(a) HALLER in *Bibl. Med. pract.* T. I. pag. 443.

CHRISTOPHORUS de BARZIZIIS. Ejus *introductorium, s. Janua ad omne opus practicum.* AUG. VINDEL. 1518. 4.

GUILIELMUS BRIXIENSIS. Ejus *tr. ad unamquamque ægritudinem a capite ad calcem curandam.* VENET. 1508. fol.

JOHANNES ARCULANUS, Veronensis. Ejus *practica medica, s. opus in nonum.* PAPIÆ 1517. fol. VENET. 1493. fol. 1525. literis gothicis fol. 1557. fol. cum figuris instrumentorum chirurgicorum. BASIL. 1540. fol.

ORTLOF HEIDENBERGER *von Bayerland Arzneybuch.* NÜRNBERG 1477. fol.

HIERONYMUS a BRUNSWIGH, qui toto fere seculo XV. vixit, ad summam perveniens senectutem. Ejus *Buch der Chirurgia, und Wirkung der Wundarzney.* STRASBURG 1497. fol. 1513. fol. 1539. 4. 1580. fol. 1508. 4. AUGSBURG 1497. fol. Anglice *the noble experience of the virtuos handworke of Surgery.* LONDON 1525. fol. In præfatione vocatur *Wundarzt der Stadt Strasburg.* Ex Arabibus, & barbaris sua fere collegit.

M. ROLANDUS, Parmensis, scripsit *Chirurgiæ* L. IV. VENET. 1499. fol. 1519. fol. 1546. fol. BASIL. 1541. fol. BERGAMI 1498. fol. Codices M. S. sunt in B. MEDICEA Plut. 73. n. 30. in B. R. P. n. 7134. Fatetur ipse sub finem, se ex ROGERIO ad verbum exscripsisse.

Incertæ ætatis.

MILO, cujus *Chirurgia* est in B. BODLEY. n. 774.

Magister BONGIANNA de ORTO s. ARETINO. Ejus *rosea spina Chirurgiæ, quæ est colligens dicta sapientum*, servatur in B. MEDIC. Plut. 77. n. 22.

CANCELLARIUS, cujus *experimenta chirurgica* sunt in B. R. P. n. 7091.

WILLIAM de PINE. Ejus *Surgery* SLOANE B. B. n. 8773.

SIMON OWEN KINGSTON, chirurgus. Ejus codex M. S. est inter TYSONIANOS. n. 4167.

MAFFÆUS de LANDE. Ejus *problemata medica.* Codex M. S. est in B. B. scriptus anno 1442. in quo omnia vix non chirurgica sunt, ex genio seculi scripta.

Anonymi *Chirurgia* seculi XIV. habetur in B. R. Par. n. 7137.

Anonymi *Chirurgia* libris novem. In B. R. P. n. 7134.

Anonymi *collectio artis chirurgicæ* seculi XV. habetur in B. R. P. n. 6972.

Anonymi *excerpta de Chirurgia* in B. R. P. n. 349.

Anony-

Anonymi *elucidatio artis chirurgicæ*. In B. COLL. S. TRINIT. CANT. n. 392.

Practica Chirurgiæ, in B. BERNARDI. n. 3683.

L. de Chirurgia. in B. CAJ. GONV. n. 977.

De curis chirurgi in B. ASHMOLE. n. 7775.

Miſcellanea medica & chirurgica in B. BODLEY. n. 2063.

A treatiſe of Surgery in B. ASHMOLE. n. 7806.

A treatiſe of Surgery in eadem B. n. 7798.

Eodem cum titulo ibidem. n. 7801.

Cum formulis ibidem n. 7704.

The mirour of Phyſik and Chirurgery. In B. TYSON n. 4174.

A large treatiſe on Surgery. In B. ASHMOLE. n. 7809.

A diſcourſe of the whole art of Chirurgery. In B. ASHMOLE. n. 7805.

MEISTER HANS V. GERSDORF *genannt* SCHIEL HANS. Ejus *Feldbuch der Wundarzney* edit. STRASBURG 1517. fol. 1526. 4. 1540. 4. FRANKF. 1551. fol. 1598. 4. 1604. 4. Latine 1551.

GEORG FLÜGUSS, chirurgus Argentoratenſis. Ejus *experimenta chirurgica, & unguenta* &c. edit. STRASBURG 1518. 4. Germanice cum LANFRANCO.

Anonymi *Chirurgia.* ARGENTOR. 1540.

PAMPHILUS MONTIUS in ſua *medendi methodo* AUG. VINDEL. 1540. 8. paſſim morbos etiam chirurgicos tradit.

LORENZ BULKES. Ejus *Wundarzneybüchel in 2. Theil.* ERFORD. 1530. 8. 1549. 4.

NICOLAUS GODIN *Chirurgiam militarem* Latine ſcripſit, & Gallice verſam a JACOBO BLONDEL, ANTWERP. 1558. 8.

LEONELLUS de VICTORIIS, Faventinus. Ejus *practica medicinalis, ſ. de medendis morbis membrorum omnium corporis humani.* INGOLSTAD. 1545. 4.

PETRUS de BAYRO, Archiater Taurinenſis. Ejus *de medendis corporis humani malis enchiridion, vulgo veni mecum.* BASIL. 1563. 8. 1578. 8. Chirurgica etiam immiſcuit.

JOH. CHARETANUS, chirurgus. Ejus *Wundarzney zu allen Gebrechen des ganzen Leibes, und beſonders der Zufälle, die einem Wundarzt zukommen mögen. Viel bewährte Mittel, Kunſt und Bericht der Aderläſs für die Aderläſſer, und Scherer.* STRASBURG 1530. 4. FRANKFURT 1534. 4. 1584. 8.

JANUS CORNARIUS, celebris traductor. In ejus *universæ rei medicæ epigraphe*, BASIL. 1534. 4. morbi chirurgici brevissime explicantur.

JOH. SCHULLING. Ejus *Chirurgiæ quatuor partes*. Et *de ungent. & emplastris*. Codex Germanicus est in Nov. Coll. OXON. n. 1135.

JOHANNES de PARISIIS. Ejus *neue Wundarzney*. FRANKF. 1549. 4. KÖNIGSBERG 1555. 4.

GUALTHER HERMANN RYFF. Ejus *Handbüchlein gemeiner praxis der ganzen Leibarzney*. STRASBURG 1541. 8.

Ejus vero *grosse Chirurgia oder vollkommene Wundarzney* prodiit FRANKF. 1545. fol. 1556. 4. 1559. fol. *Letzter Theil*. 1562.

Ejus *kleinere Chirurgie*. STRASBURG 1542. 4.

Ejus *Feld- und Stadtbuch bewährter Wundarzney*. FRANKFURT 1566. 4. V. *calcul*.

TERTIUS DAMIANUS WISSENAVIUS. Ejus *theoria Medicinæ medicis, & chirurgis accommodata* prodiit ANTWERP. 1541. Ita GESNERUS; HALLER vero suspicatur esse anni 1641.

JOH. TAGAULT, Ambianus Vimacus, medicus Parisinus. Ejus *de chirurgica institutione libri quinque* prodierunt PARIS. 1543. fol. LION 1549. 8. 1560. 8. 1567. 8. VENET. 1549. 8. Gallice *la Chirurgie*. LION 1549. 8. & a SIMONE de PROVANCHERES conversa, PARIS. 1576. 16. 1579. 16. 1629. 8. Germanice cum HOLLERII libro, vertente GEORGIO ZECHENDÖRFER, FRANKFURT 1574. fol. 1584. 8.

JACQUES HOLLIER. Ejus *Chirurgie* prodiit PARIS 1576. 8.

J. PHILIPPUS ab INGRASSIA, Siculus, Rachalbutensis, Professor Neapolitanus, deinde patriæ insulæ Archiater, vir gratiosus & magna in auctoritate constitutus. Ejus *Jatrapologia, in qua multa adversus barbaros medicos disputantur, collegiique modus ostenditur, ac multæ quæstiones tam physicæ quam chirurgicæ discutiuntur*. VENET. 1544. 8. Chirurgiam medicorum esse, neque relinquendam chirurgis.

PHILIPPUS de FLESSELLES. Ejus *introduction pour parvenir à la vraie connoissance de la Chirurgie rationelle* prodiit PARIS. 1547. 1553. 8. 1535. 12.

MICHAEL JOSEPH PASCHALIS. Ejus *practica de Chirurgia*. SARAGOSSÆ 1581. fol.

Ejus porro *morborum internorum fere omnium, & nonnullorum externorum curatio brevi methodo comprehensa* prodiit VALENT. 1655. 8.

Ejus *regimento de la salud y de las infermidades de los rinnones*. PINCIÆ 1551. 4.

BENE-

BENEDICTUS VICTORIUS, Faventinus, Professor Bononiensis, cujus L. *empirica medica de curandis totius humani corporis malis* prodiit. VENET. 1550. 8. 1554. 8. & cum *practica magna* VENET. 1562. fol.

ADRIAN LALLEMANT M. D. Ejus *dialectique en françois pour les barbiers, & chirurgiens.* PARIS 1553. 12. Et *la philosophie rationelle, vulgairement appellée dialectique pour les chirurgiens, par* JEAN EUSEBE. LION 1568. 8. An idem liber sit, HALLER ignorat.

PIETRO LODOVICO ROSETTINI *compendio di tutta la Chirurgia.* VENET. 1557. 4. 1561. 8. 1588. 8. 1630. 8. 1677. 8. Aut discipuli FIORAVANTI fuerunt, aut FIORAVANTUS in editione, quam curavit, hæc medicamenta adjecit, in quibus totus occupatur. Icones nonnullæ instrumentorum.

FRANCISCUS RENNER. Ejus *äusserliche Arzneybüchlein.* NÜRNBERG 1557. 4. Ejus porro *Wundarzney.* FRANKF. 1556. 4. 1578. 4.

RODERICUS MOLINA. Ejus *institution chirurgica en que facilmente se hallaran todas las species dellagas que son y piuden ser hechas en la cabeça.* GRANADA 1557.

ALPHONSUS BERTOCCI. Ejus *methodus curativa ex Hippocrate, Galeno, Avicenna, Montani placitis.* LION 1558. 16.

Ejus etiam *methodus curativa generalis.* LION 1556. 8. 1558. 16.

HIERONYMUS MONTUUS. Ejus *chirurgica auxilia ad aliquos affectus, qui reparationem exigunt, curationem etiam morbi venerei.* LION 1558. 4.

Ejus *practica medica, in qua de chirurgicis etiam auxiliis agitur ad adfectus, qui repentinam exigunt curationem.* VENET. 1616. 4.

HIERONYMUS RUPEUS. Ejus *paradoxa, & theoremata rei medicæ, vel de his, quæ ad medicum, quæ ad chirurgum, quæ ad obstetricem spectant.* TOLOS. 1559. 4.

JEAN FALCON *notabilia super* GUIDONEM. LION 1559. 4. 1649. 8.

JOHANNES HALL cum anatome edidit *a commodious order of notes leading and guiding the chirurgions hand from all offance and error.* LONDON 1561. 4 1565. 4.

MATTHIAS KAPFER. Ejus *relatio vera, quomodo cultrum ex ancillæ cujusdam ventre, quem per annum fere in eo gestaverat, ex latere extraxerit, ægramque sanitati restituerit.* WOLFENBÜTTEL 1563. 4.

THOMAS GALE, chirurgus Londinensis. Ejus *institutionum chirurgicarum dialogus.* LONDON 1563. 8.

Ejus *enchiridion chirurgicum.* Ibid. 1563. 8. Ejus *chirurgical works.* LONDON 1565. 8. *De vulneribus pulvere pyrio factis contra J. de Vigo*, BRUNSWICK, ALPH. FERRUS. 1586. M. S.

FELIX

FELIX WURTZ, amicus CONRADI GESNERI, expertus chirurgus Basileensis, vir minime vulgaris, quem valde laudat BOERHAAVE (b). Ejus *Practica der Wundarzney, darinn allerley schädliche Misbräuche der Wundärzte abgeschaft werden, aus den Handschriften des Autors, von neuen übersehen und vermehret, durch* RUDOLPH WURTZEN *chirurgum Argentinensem fratrem* FELICIS. Annus subjectus 1612. cum FELIX a. 1576. obiisset. Editiones multæ sunt BASIL. 1576. 8. 1595. (*cat. libr. german.* 1500-1600.) 1612. 1616. 8. WOLFENBÜTTEL 1624. 8. BASIL. 1670. 8. 1675. 8. 1687. 8. STETTIN 1649. 8. 1659. 8. BRESLAU 1651. 8. Belgice AMSTERDAM 1647. 4. Gallice, vertente FRANCISCO SAUVIN, PARIS. 1672. 12. 1689. 12.

HENRICUS STEPHANUS. Ejus *dictionarium Medicinæ, vel expositiones vocum medicinalium ad verbum excerptæ* (ex veteribus) PARIS. 1564. 8. Voces etiam chirurgicas ibi invenies.

JOHANNES GORRHÆUS, cujus *definitiones medicæ* prodierunt PARIS. 1564. fol. Commodus liber, in quo HIPPOCRATIS, & GALENI sententiæ simul conjunctæ habentur in promptu. Ita HALLER.

JEREMIAS MARTIUS, Augustanus, circa annum 1564. *centum observationes* scripsit, quas G. A. WELSCHIUS edidit ULM. 1668. 4. Idem G. A. WELSCHIUS etiam ACHILLIS GASSER, medici Augustani, amici GESNERI, *centum curationes, & observationes* typis mandavit.

THEOD. ZWINGER. Ejus *theatrum vitæ humanæ*. BASIL. 1565. fol.

STEPHANUS GOURMELENUS, Britannus. Armoricum vult esse PORTALIUS, Scotum vero fuisse legit Celeber. HALLER; medicus Facultatis Parisinæ fuit. *Synopseos Chirurgiæ L. VI.* scripsit. PARIS. 1566. 8. Gallice *le sommaire de toute la Chirurgie*, vertente ANDREA MALESIEU, PARIS. 1571. 8. & *Chirurgiæ artis ex Hippocratis & aliorum veterum medicorum decretis ad rationis normam redactæ L. III.* PARIS. 1580. 8.

GUILIELMUS RONDELET, Professor Monspeliensis, vir doctus obiit a. 1566. post cujus mortem prodiit ejus *methodus curandorum morborum omnium.* LION 1575. 8.

NICOLAUS RORARIUS. Ejus *contradictiones, dubia, & paradoxa in ll.* HIPPOCRATIS, GALENI, *cum eorum conciliationibus.* VENET. 1566. 4. 1572. 8.

JOHANNES WIER, Archiater Cliviensis. Ejus *medicinalium observationum rararum* L. I. BASIL. 1567. 4. & in *operibus omnibus.* AMSTERDAM 1660. 4.

Idem porro habet librum *de præstigiis dæmonum.*

MARTIN RULAND. Ejus *thesaurus Rulandinus; f. curationes empiricæ in ordinem redactæ.* BASIL. 1628. 8. ROUEN 1650. 8. BUDISSIN 1629. 8.

(b) In *prax. med.* a. 1745. L. I p. 432.

8. Ejus *curationum empiricarum, & hiſtoriarum centuria.* BASIL. 1578. 1580. 1593. 1596. ROUEN 1650. 8. V. *Venæ ſect.*

PETRUS ARIAS DE BENEVIDEZ, Taurinenſis medicus, qui apud Indos occidentalis Americæ vixit. Ejus *ſecretos de Chirurgia eſpecialmente de la manera come ſe curan los Indos dellagas.* VALLANDOLID 1567. 8.

PIERRE HAZARD. Ejus *chirurgie parfaite.* 1568. 8.

CHRISTOPHORUS WIRSUNG. Ejus ARZNEYBUCH. HEIDELBERG 1568. fol. Veterum more omnes morbos a capite ad calcem cum medicamentorum farragine recenſet. HALLER.

ACHILLES PIRMINUS GASSEER, medicus, GESNERI amicus. Ejus varia ſunt poſthuma; aliqua prodiere cum *G. H. Welſchii Sylloge obſervationum.* AUGUST. VINDEL. 1668. Alia cum ejus *Conſiliis.* 1676. 4. Ibidem.

JAQUES DALECHAMP. Ejus *chirurgie Françoiſe avec pluſieurs figures d'inſtrumens neceſſaires pour l'operation manuelle.* LION 1569. 8.

LEONARDO FIORAVANTI, M. D. & eques Bononienſis. Ejus *il teſoro della vita umana*, *edit.* VENET. 1570. 8.

Ejus *la Chirurgia diſtincta in tre libri*, *edit.* VENET. 1582. 8. Et cum titulo: *il compendio di tutta la Chirurgia.* VENET. 1594. 4. 1630. 8.

Eſt informis & confuſus labor. Ita CELEBR. HALLER. Item ejus *Caprici medicinali.* VENET. 1568. 8. 1629. 8. Gallice Paris 1586. 8.

Quod eſt *Crone der Arzney.* FRANCF. 1618. 8.

JOHANNES FRAGOSUS, archiater CATHARINÆ REGINÆ. Ejus *erotemas chirurgicas, en que ſe enſenna lo mas principal de la Chirurgia conſu gloſa.* MADRIT 1570. 4.

Ejus *Chirurgia univerſal* MADRIT, atque COMPLUT. 1601. fol. cum ſuppl. ALCALE DE HENAREZ. 1621. fol. Italice vertente BALTHASARE GRASSO. PALERMO 1639. fol.

HIERONYMUS MERCURIALIS, Forolivienſis, Profeſſor Piſanus, Bononienſis, Patavinus, inſignis vir, qui fama & gratia floruit, Chirurgiam paſſim adtingit, etſi non fuit ei præcipuus laborum finis. Ita Celebr. HALLER. In L. VI. *de medicina Gymnaſtica* edit. VENET. 1570. 4. PARIS 1577. 4. AMSTERDAM 1675. 4. morbos aliquos chirurgos tractat, qui motu corporis vel augentur, vel curantur, uti varices &c.

HORATIUS MORUS. Ejus *tabulæ univerſam chirurgiam uno ordine comprehendentes.* VENET. 1572. Tabulæ hæ ſunt ex PARÆO. Ita PORTAL.

HIERONYMUS MURILLO. Ejus *therapeutica de* GALENO *en lo, que toca a Chirurgia.* SARAGOSS. 1572. 8.

Volcher Coiter. Groningensis, Fallopii discipulus, vir illustris, in *suis observationibus edit.* Norimberg 1572. fol. *cum externorum & internorum corporis partium tabulis excusis*, aliqua habet magni momenti. Ita Haller.

J. Andreas della Croce, latine de Cruce, medicus Venetus. Ejus *Chirurgia universale perfetta di tutte le parti pertinenti al chirurgo.* Venet. 1574. fol. 1583. fol. 1605. fol. Germanice *Werkstatt der Chirurgie oder Wundarzney.* Francfurt 1606. fol.

Wundarzney für allerley Gebrechen. Basil. 1573. 8. An hoc opus est Wurzii? interrogat Haller.

Joh. Banister, Oxonii Licentiatus, qui tandem Nottinghamiæ sedem fixit. Ejus *compendious chirurgy gathered and translated especialles out of weker.* London 1587. 12. & opera ejus omnia simul London 1634. 4.

Antonius Perez, Lusitanus. Ejus *summa i examen de Chirurgia con exposicion breve de alcunas sententias de Hippocrate.* Complut. 1575. Saragoss. 1604. Valent. 1649.

Andreas Alcazar, medicus, & chirurgus in oppido Guadalaxara. Ejus sunt *Chirurgiæ libri VI. in quibus multa loca obscura antiquorum, & recentiorum interpretatur.* Salamanticæ 1575. fol.

Cornelius Schylander *practica Chirurgiæ* edidit Antwerp. 1575. Sed non esse magni momenti, Portalius.

Victor Trincavellus. Ejus *opera omnia* in iis *consilia.* Lion 1586. fol. 1592. fol. Venet. 1599. fol. Eadem seorsim Basil. 1587. fol.

Ejus *de ratione curandi particulares adfectus.* Venet. 1575. fol.

Dominicus Leonis, Luccensis, Professor Bononiensis. Ejus *ars medendi humanos, particularesque morbos a capite ad calcem.* Bonon. 1576. fol. 1583. fol.

J. Jacobus Wecker. Ejus *medicinæ utriusque syntaxis ex græcorum, latinorum, arabumque thesauris collectæ.* Basil 1576. 8. 1582. fol.

Mathias Narvatius, Aragonicus. Ejus *Sylva' sententiarum ad Chirurgiam pertinentium ex libris Hippocratis desumta, & nova quædam instrumentorum genera, quorum usus est in curandis capitis vulneribus necessarius.* Antwerp. 1576. 8. Genev. 1632. 8.

J. Riolan pater. Ejus *Chirurgia.* Paris 1601. præfatus est J. Jessenius. Est compendium parum utile. Ita Haller. V. *lites chirurg.*

Charles Neveu, chirurgus in Compiegne, *les aphorismes, & canons de Chirurgie, recueillis* d'Hippocrate, Aristote, Galien, Celse, Nic. Godin, & *autres. Plus anciennes annotations sur le premier livre de ces aphorismes.* Paris. 1578. 16.

Simon

SIMON DE PROVENCHIERES, lingo, medicus Senensis, cum FERNELII Chirurgia, quam Gallice vertit, edidit *notulas breves, & methodum chirurgicam* PARIS. 1579. 16.

DOMINIQUE REULIN, medicus Burdigalensis. Ejus *Chirurgie en cinq livres, par bon ordre, & facil methode.* PARIS. 1579. 8. 1580.

PETRUS PAULUS PEREDA, Valentinus. Ejus est *praxis Medicinæ, seu Ars medendi.* BARCINONE 1579. 8.

GUALTHER BRUELE. Ejus *theoria, & empirica familiarissima.* ANTWERP. 1579. fol.

J. UDALRICUS RUMLER, GASSERI ex filia nepos, pariter medicus Augustanus, vir gratiosus, & illustris. Ejus *observationes medicæ cum* WELSCHIO *edit.* 1668. 4. *Miscellaneæ observationes, consilia, & epistolæ etiam cum Welschii centuriis IV.* edit. ULM. 1676. 4.

Ejus *collectanea experimenta cum Welschii curationibus exotericis,* ibidem 1676. 4. Ita HALLER.

JOHANN CALVO. Ejus *primera y segunda parte de la Chirurgia universal y particular del corpo humano.* SEVILLA 1580. 4. MADRIT 1626. fol.

Chirurgia universalis. ANTWERP. 1674. fol. VALENT. 1690. fol.

Ejus *Chirurgia de* GUIDO DE CAULIAC *con la glossa de* FALCO *corregida y emendada.* VALENT. 1596. fol.

JOHANNES HESTER, chirurgus Londinensis scripsit *the pearl of practice, or practisen, or pearle for Physic and Chirurgery.* LONDON 1594. 4. Libera morte auctoris a JAC. FORRESTER editus, qui edidit etiam *spagyricum antidotarium contra vulnera sclopetaria.* LONDON - - 8. HALLER.

GERMANUS COURTIN, medicus Parisinus, cui schola medica cadaverum disecandorum oportunitatem debet, e dicto Regio ann. 1540. impetratam. Vertit STEPHANI GOURMELIN *guide des chirurgiens en III. livres.* PARIS 1580. 8. Prælectiones ad a. 1587. dedit chirurgicas, & anatomicas magno aplausu exceptas, quas, cum scripta inter studiosos oberrassent, denique a morte viri STEPHANUS BINET chirurgus edidit cum titulo *Leçons anatomiques, & chirurgicales de* G. COURTIN. PARIS 1612. fol. Magno volumine universam tradit Chirurgiam, sed CELEBR. HALLER in tribus, quos legerat, libris nil præter collectanea ex Græcis, & Arabibus invenit.

JACQUES GUILLEMEAU, celebris chirurgus Parisinus, PARÆI discipulus, cujus & opera edidit PARIS 1582. fol.

Ejus *Chirurgie Françoise recueillie des anciens medecins, & chirurgiens avec plusieurs instrumens necessaires.* PARIS 1594. fol. In qua instrumenta fere ex PARÆO desumta, & operationes chirurgicæ habentur. *Oeuvres de* M. GUILLEMEAU conjuncta prodierunt PARIS 1598. fol. 1612. fol.

fol. ROUEN 1649. fol. In ista editione continentur etiam tabulæ, & alia quædam de tumoribus, tum ex COURTINI nondum editis (a. 1589.) prælectionibus particulæ, de capitis, deque thoracis vulneribus. Nihil hic proprii aut novi. In cat. L. Bat. legitur *la Chirurgie* de JACQUES GUILLEMEAU. PARIS 1557. fol. Sed vitiose ut putat HALLER.

LUDOVICUS LEMOS, Professor Salmanticensis, in L. XII. *Methodi medendi* GALENI *commentarios* edidit SALMANTICÆ. 1582. fol.

SERVATIUS HERVE M. G. *de la Chirurgie.* PARIS. 1583. 12. *Reveu par J. de Martigny.* PARIS. 1647. 8.

PETRUS SALIUS DIVERSUS, Faventinus, in *Curatione particularium morborum* BONON. 1584. 4. de hydrophobia satis fuse agit. Ejus etiam sunt adnotationes in AVICENNÆ *L. III. de morbis particularibus corporis humani, & eorum curatione.* PATAV. 1673. fol.

BARTHOLOMÆUS HIDALGO AGUERRE, medicus Hispalensis. Ejus *tesoro della verdadera Chirurgia, o via particular contra la commun opinion.* SEVILLA 1584. 4. 1604. 4.

Ejus *aviso de la chirurgia contra la commun opinion, i contra* FRAGOSO *respuestas a las proposiciones que* L. FRAGOSO *ensenna contra unos avisos.*

ANDREAS DÖRER. Ejus *περι των εν κεφαλη τρωματων κατα τον ʿιπποκρατην.* BASIL. 1584. 4.

NERI NERII, *quod in sinistri lateris stupore a causa frigida oborto liceret mittere sanguinem per pedis venas, & applicare cauterium occipiti.* NEAPOL. 1584. 4.

J. BAPTISTA ZAPATA. Ejus *secreti rari di medicina, e di chirurgia.* VENET. 1586. 8. 1677. 8. & cum titulo *mirabilia, s. secreta medico chirurgica.* ULM. 1596. 8. Germanice LIPSIÆ 1685. 8.

MARCELLUS DONATUS. Ejus *de medica historia mirabili libri VI.* MANTUA 1586. 4. VENET. 1588. 4. 1597. 4. a GREGORIO HORSTIO aucti FRANCF. 1613. 8. 1664. 8. Plurimæ historiæ chirurgicæ sunt.

Idem HORST septimum librum adjunxit, in quo de partu cæsareo in utero prolapso. HALLER.

MARSILIUS CAGNATI, Veronensis. Ejus *variarum observationum.* L. IV. Edit. ROM. 1587. 4.

GEORGIUS BERTINI, Campanus. Ejus *medicina* XX. *libris absoluta.* BASIL. 1587. fol. in qua & morbi chirurgici occurrunt.

ANUTIUS FOES (FOESIUS) ex Mediomatricibus, vir doctissimus. Ejus est *œconomia* HIPPOCRATIS *alphabeti serie distincta.* FRANCF. 1588. fol. & in editione Hippocratis Genevensi. 1657. fol.

GERH. NENNIUS dedit *compendium medicum res omnes pertractans medicæ curationi subjectas.* FRANEKER 1588. 4.

CHRI-

CHRISTOPH HIEBLIN, *Tractat von der kräftigſten Arzney wider den Gift, welches der Stein Bezoar iſt.* CONSTANZ. 1589. 8. Sed nimium laudat. Ita HALLER.

AUGUSTINUS VASQUEZ. Ejus *quæſtiones medico-practicæ, & chirurgicæ.* SALAMANTICÆ 1589. FRANCFURT 1589. 4.

PETRUS FORESTUS, Alcmarienſis, celebris clinicus. Ejus *obſervationum chirurgicarum L. IX.* Seorſim prodierunt. LEID. 1590. 8. 1610. 8. FRANCF. 1610. fol. 1611. fol. VENET. 1611. fol. redeunt in *operibus omnibus.* FRANCF. 1623. fol. 1660. fol. ROTHOMAGI 1654. fol.

Dein inter obſervationes, quæ ab anno 1589. 8. prodierunt LEIDÆ, multa chirurgica argumenta reperiuntur.

THOMAS ERASTUS vero nomine LIEBER, Badenſis Helvetus, Profeſſor Heidelburgenſis. Ejus *opuſcula varia.* FRANCF. 1590. fol.

ANDREAS DE LEON, Granatenſis, medicus caſtrenſis. Ejus *examen de Chirurgia, aviſos para ſangrar i purgar.* BEATIÆ 1590. 4. Et cum alio titulo *tradados de Medicina y Chirurgia.* 1605. 4.

EUSTACHIUS RUDIUS. Ejus *ars medica de omnibus corporis humani affectibus internis, & externis curandis.* VENET. 1590. fol.

PETRUS UFFENBACH, medicus Francofurtenſis. Ejus *Theſaurus Chirurgiæ.* FRANCF. 1590. fol.

Ejus *Practica der Wundarzney, wie man alle Geſchwulſt, Wunden, Geſchwüre, und Fiſteln, auch Beinbrüche curiren möge; daneben drey neue Tractätlein davon* C. WIRSUNG *nicht geſchrieben.* FRANCF. fol. Videtur tamen WIRSUNGII opus eſſe, ita DRAUD.

MICHAEL BAPST, Rochlicenſis, *neu nützlich Arzneybuch.* MÜLLHAUSEN 1590. 4.

Ejus *wunderbare Leib- und Wundarzney.* EISLEBEN 1596. 4.

An approved pratice for all joung ſurgeons concerning burnings with gunpowder and wounds made with ſhot ſwod &c. LONDON 1590. 4.

PROSPER ALPINUS, Maroſticenſis, medicus, & botanicus, In Gymnaſio Patavino Profeſſor. Ejus *medicina Ægyptia.* VENET. 1591. 4. In L. II. ſunt quædam chirurgica argumenta.

HIERONYMUS FABRICIUS. Ejus *opera chirurgica in duas partes diviſa.* I. *Operationes chirurgicæ.* II. *Pentateuchos.* PARIS. 1613. fol. Italice PADUA 1672. fol. Gallice LION 1666. 8. Germanice vertente P. UFFENBACH. FRANCF. 1605. V. *hern.*

JULIUS HOLDER DE MURPACH. Ejus *dialogus nützliche Beſchreibung eines rechten Wundarztes, und ſeiner Meiſterſchaft wider alle Zufälle, Gebrechen menſchlichen Körpers.* FRANCF. 1592. 4.

GUILIELMUS FABRICIUS a patrio pago Coloniæ vicino *Hilden* vulgo HILDANUS dictus, celebris chirurgus, & medicus, JOHANNIS GRIF-

FONI Lausannensis discipulus, Lausannæ, Paterniaci (*payerne*) deinde Bernæ Poliater, gratiosus homo, plurimo usu exercitatus, in rebus chirurgicis suum potissimum ingenium secutus. Anno demum 1634 senex et exhaustus obiit. Pius homo, cui aliquas ex seculi sapore superstitiones condones. Ita HALLER. Ejus *observationes chirurgicæ* XXV. edit. VENET. 1598. 8. redeunt in *centuria* I. BASIL. 1606. 8. cui titulus est *observationum, et curationum chirurgicarum centuria.* Magnæ et insignes curationes habet.

Opera ejus *omnia* I. BAYERUS edidit FRANCF. 1646. fol. Germanice dein convertit FRIDERICUS GREIFF cum titulo *längst begehrte Leib und Wundarzney.* FRANCF. 1652.

Item ejus *Reiskasten Verzeichnus der Arzney, und instrumenten, mit welchem ein Wundarzt im Feldlager soll versehen seyn.* BASIL. 1615. 8. latine *cista militaris.* BASIL. 1634. 8.

Ejus *libellus von der Bräune* seorsim editus STUTGARD 1661. 8.

Ejus *kurze Beschreibung der Fürtreflichkeit der Anatomey.* BERN. 1624. 8.

ISABELLA CORTESE. Ejus *heimliche Künste in der Medicin, uud Chirurgia.* HAMBURG. 1592. 8.

LUDOVICUS MERCADO. sive MERCATUS, Philippi II, & III. Hispaniæ Regum archiater, grandævus senex. Ejus *institutiones chirurgicæ in duos libros dissectæ.* MADRIT. 1594. 8.

Ejus *institutiones ad usum eorum, qui luxatoriam exercent artem, ex Hispanico Latine versæ.* FRANCF. 1624. fol.

Ejus *consultationes morborum complicatorum, & gravissimorum.* VALLADOLIT. 1613. fol. FRANCF. 1614. fol.

Ejus *de morbis* opera omnia edente ZACHARIA PALTHENIO. FRANCF. 1608.fol. Morbos omnes a capite ad calcem explicat, quos inter etiam chirurgici passim intercedunt.

VIDUS VIDIUS junior. Ejus *de curatione membratim.* FLORENT. 1594. fol. Tractationem supplet in patris opere. HALLER.

ALPHONSUS LOPEZ DE HINOIOSO *summa y recapitacion de cirurgia, con un arte para sangrar i examinar barberos.* Et in secunda editione: *el origin y nacimiento des las ruinas i infermidades, que dellas proceden.* MEXICI. 1595. 4.

NICOLAUS ABRAHAM FRAMBESARIUS, Veromanduus, chirurgi filius, Professor Parisinus, scripsit *canonum & consultationum L. III. quibus aphoristica methodus medendi omnibus affectibus corporis continetur.* PARIS. 1595. 8.

CA-

CAROLUS BATTUS *handtboek der Chirurgyen waarinn veele en ſecrete remediens tegens alle nytwendige Gebrecken Verhaaltſtaan.* AMSTERDAM 1634. 8.

Item Ejus *Secretboeck van heerlyke Konſten in veelerley materien.* LEEUWAARDEN 1664. 8.

BARTHOLOMÆUS HIEROVIUS. Ejus *methodus chirurgica docens rationem curandi apoſtemata, vulnera, & ulcera.* FRANCF. 1595. 8.

GUILIELMUS SEYTON, medicus, etiam chirurgus, *de ſanatione chirurgica.* VENET. circa annum 1595.

STEPHANUS BACHER, Cujus *concluſiones medicæ & chirurgicæ de dolore in genere, ejusque cauſis, ſpeciebus, cura.* BASIL. 1595. 4.

GUILLAUM de BAILLOU, magni viri, & JAC. LESCRIVAIN diſp. *ergo, qui gibbi ex aſthmate, aut tuſſi ante pubertatem fiunt, cito moriuntur.* PARIS. 1595.

JOACHIMUS TANCHIUS *de chirurgia.* LIPS. 1695.

Ejus *analyſis I membri libri* περι των εν τῃ κεφαλῃ τρωματων. LIPS. 1602. 4.

GABRIEL FERRARA, chirurgus Mediolanenſis, *nova ſelva di chirurgia.* VENET. 1596. 8. & vertente UFFENBACHIO. *Sylva chirurgica in tres libros diviſa.* FRANCF. 1629. 8. Nomen FERRARÆ fuit CAMILLO, dein cum inter monachos ſe recepiſſet, Gabrielem ſe dixit.

HONORE LAMI, Ejus *abregé chirurgical.* LION. 1596. 16.

JAC. MÖCKIUS *de cauſis concretionis, et diſſolutionis tam internæ, quam externæ corporis humani.* FRIB. BRISG. 1596. 8.

DURANTES SCACCHIUS, Fabrianus in Anconitanis Phyſicus, et chirurgus. Cujus *ſubſidium medicinæ, in quo quantum docta manus præſtet ad immanes morbos evellendos eluceſcit.* URBIN. 1596. 8. Quatuor libri huc faciunt.

GUILLAUME INNOCENT. Ejus *le chirurgien methodique contenant pluſieurs enſeignemens neceſſaires aux chirurgiens, et profitables aux medicins, & pharmaciens extraits de* GUI DE CHAULIAC. LION. 1597. 12.

PETER LOWE, *a diſcourſe of the whole art of Chirurgery. All the preſages of* HIPPOCRATES. LONDON. 1597. 4.

FRANCISCUS RANCHIN. Ejus *queſtions ſur toute la Chirurgie de* GUY DE CHAULIAC. PARIS. 1600. 8.

Item Ejus *queſtions de Chirurgie ſur le reſte des oeuvres de M.* G. DE CHAULIAC, *ſur les playes, ulceres, fractures, luxations, & ſur l'antidotaire.* PARIS. 1604. 8. Belgice, *heelkondige Geſchillen wegens de worken van* G. DE CHAULIAC. AMST. 1662. 4.

JOH.

JOH. SCHENK, Professor Friburgi in Brisgoia. Ejus παρατηρήσεων. f. *observationum rararum, novarum, admirabilium, & monstruosarum volumen*, collegit, & edidit J. GEORGIUS Filius FRANCF. 1600. fol. Melior vero editio est a. 1665. fol. post Lugdunensem a C. SPONIO emendatam a. 1645. fol. quæ a LAURENTIO STRAUSS variis accessionibus aucta est. Sunt collecta partim ex libris excussis, partim ex propria multorum amicorum adnotatione, ita ut in compendio multi casus memorabiles hic conjuncti habeantur. HALLER.

GUILIELMI RHEMIGII, Lugdunensis, codex M. S. seculi XVI. est in B. R. P. n. 7136.

JOHANNES JESSENIUS A JESSEN, Pragensis, Cujus *institutiones chirurgicæ, quibus universa manu medendi ratio ostenditur.* WITTEBERG. 1601. 8. Germanice *Anweisung zur Chirurgie.* NÜRNBERG 1614. 8. Brevis & simplex est, passim propria citans experimenta, qui a J. v. HORNE excepta sua medicamentorum farragine plurimum laudatur.

Ejus *relatio historica de rustico Bohemo vitrivorace.* PRAG 1607. HAMBURG. 1628. 8. HALLER.

FREDERICO ZERENGHI *breve compendio di Chirurgia.* NAPOLI 1603. 4.

EMANUEL LEITAN, Lusitanus, Chirurgiæ Professor. Cujus *practica de barbeiros en 4. tradados prodiit* LISBON. 1604. 4. 1647. 8. 1651. 8. 1693. 8. CONIMBRIÆ 1693. 8.

PH. CLAUSER. Ejus *Arzneybuch zu allen Gebrechen und Zufällen des Leibes.* BASIL. 1600. 8.

DIONYSIUS DEZA Y CHACON. Ejus *practica y theorica de la Chirurgia.* PINCIÆ 1605. fol. 1609. fol.

JOHANNES BRABO CHAMISSO *de institutionibus chirurgicis; de vulneribus capitis.* CONIMBRIÆ 1610. fol. V. *administ. chirurg.*

JOHANNES BARRIOS *de la verdadera Cirurgia y Medicina.* 1607. fol. CAP. DE VILA.

THOMAS CORNACHINUS. Ejus *medicina practica, rationalis, & empirica.* VENET. 1607. fol. BATAV. 1609. fol. Hinc inde etiam chirurgica habet.

DUNCAN LIDDEL. Ejus *ars medica succincte, et perspicue explicata.* HAMBURG. 1607. 8. 1628. 8. Morbos a capite ad calcem, etiam chirurgicos tractat.

ANDREAS CHRISTIANUS. Ejus *enchiridion medicum de cognoscendis & curandis tam internis, quam externis corporis humani morbis.* BASIL. 1607.

HIP-

Hippolitus Parma, Vicentinus, Patavii utramque Medicinam exercens scripsit *praxim chirurgicam, in qua operationes describuntur*. Venet. 1608. 16.

Et *introductiones ad Chirurgiam* L. II. Patav. 1612. 4.

Petrus Pigraus, Decanus chirurgorum Parisiensis, & chirurgus regius. Cujus *Chirurgia cum aliis Medicinæ partibus juncta* prodiit Paris. 1609. 8.

Ejus vero *Chirurgie mise en theorie, & en pratique.* Paris 1610. 8.

Et ejus *epitome præceptorum Medicinæ chirurgicæ*. Paris. 1612. 8. Gallice *epitome des preceptes de Medicine, & de Chirurgie.* Lion 1628. 8. Rouen 1642. 8. 1658. 8. 1649. 8. Belgice *Kort begryp van der Cure der Medicyne en der Chirurgie.* Amsterdam 1623. 4. Cum titulo: *Genees en heelkonst.* Amsterdam 1662. 4. Italice *Chirurgia teorica, e pratica.* Siena 1683. 8.

Sebastianus Cortilio (vel Cortillo) Ariminensis, *de chirurgica institutione L. V. cum* J. Marquart *practica medicinali.* Francf. 1620. 8. Est compendium Hieronymi Fabricii. Ita Lehman.

Jean Emanuel Labadie, *conseils de Chirurgie.* Toulouse 1611. 8.

J. Jac. Chiflet. Ejus *singulares tam ex curationibus, quam ex cadaverum sectionibus observationes.* Paris. 1611. 8. sunt & chirurgicæ quædam.

Ejus *acia* Cornelii Celsi *propriæ significationi restituta*, & Alphonsus Nunez *defensus.* Antwerp. 1633. 4.

Daniel Sennertus, Wratislaviensis, Germaniæ Galenus quondam dictus, Professor Wittebergensis. Ita de Haen. Integrum Medicinæ ambitum suis operibus circumdat. Aptus vir ad scriptorum placita in compendium contrahenda; adjunxit vero propria simul experimenta. Chirurgiam aliquoties tractavit. Ita Haller. Ejus *institutionum medicarum L.* prodierunt anno 1611. 4. & juxta Portalium, a. 1620. 4. dein Paris. 1631. 4. & alibi. L. V. continet Chirurgiæ compendium, in quo & antiquorum, & recentiorum curationes, & obsoletæ Græcorum angiologiæ reperiuntur, ac ultimo externa medicamenta. In magno vero opere *Medicinæ practicæ* edit. Witteberg. 1628. 4. Paris. 1632. 4. morbi interni, & externi a capite ad calcem explicantur. Et L. V. totus chirurgicus est. In quo de tumoribus, ulceribus, vulneribus, fracturis, luxationibus, & oculorum vitiis.

Etienne Thevet, chirurgus, *les erreurs, & abus ordinaires commis au fait de la Chirurgie.* Poitiers 1613. 12.

J. B. Cortesius, Professor Messanensis, Tagliacotii discipulus. Ejus *in universam Chirurgiam institutio, in qua tumorum, vulnerum, fracturarum, luxationum cognitio, & curatio* habetur. Messanæ 1633. 4. In quo opere nil fere utilitatis dicit se invenisse Celeber. Haller.

LUDOVICUS SEPTALIUS (SETTALA) Mediolanensis, in patria protophysicus, vir illustris edidit primum *animadversionum, & cautionum medicinalium libros VII.* MEDIOL. 1614. 8. recusos ARGENT. 1625. 12. PATAV. 1628. 8. DORDRACI 1550. 8. In L. VI. & VII. morbi a capite ad calcem exponuntur. Accesserunt postea L. II. PATAV. 1630. 8. 1652. 8. 1659. 8. Et recusi cum J. RHODI notulis DORDRACI 1650. 8. In VIII., qui totus chirurgicus est, vulnerum curatio habetur.

FRANCISCUS PECCETTI, Cælestinus, Cortonensis. Ejus *Chirurgia in quatuor libros digesta, in quorum I. agitur de tumoribus; II. de vulneribus; III. de ulceribus; IV. de fracturis, luxationibus, & mittendo sanguine.* FLORENT. 1616. fol. FRANCF. 1619. 8. TICINI 1697. fol.

FRANCISCUS JOEL, senior. Ejus *operum medicorum* T. I. HAMBURG 1616. 4. ROSTOCK 1630. 4. Inde sequentes ad VI. usque. In T. IV. Habetur *methodus universalis curandi morbos chirurgicos.* ROSTOCK 1630. 4. & in *operibus omnibus.* ROSTOCK 1631. 4. AMSTERDAM 1663. 4.

JOHANNES HAGIUS, *den lusthof der Medicynen inhoudende den grond van alle Krankheiten, Gebreken, haar vorsaken teekenen ende remedien.* DORDRECHT 1616. fol.

GUIL. LOYSEAU, *observations medicinales, & chirurgicales, avec histoires, noms, pays, saison, & temoignages.* BOURDEAUX 1617. 12. Adest etiam *historia curatæ in* HENRICO IV. carunculæ.

Ejus *de internorum, externorumque ferme omnium morborum curatione libellus cum historiis novissimis, & notissimis ejusdem auctoris experimentis.* BERGERÆ 1617. 8. BURDIGALÆ 1620. 8.

ALFONSO ROMANO, Valentinus, *recapidacion de toda la theorica y practica de la Chirurgia.* MADRIT 1617. VALENT. 1665. SARAGOSSA 1674.

HENRICUS PETRÆUS. Cujus *Handbüchlein der Wundarzney* prodiit MARBURG 1617. 8. NÜRNBERG 1625. 8. cum HILDANI *libro de sphacelo.*

JACOBUS DE MARQUE, *methodique introduction à la Chirurgie.* PARIS 1652. 1662. 8. 1675. 8. LION 1687. 12. In generalibus fere versatur. V. *fascia.*

THOM. BONHAM *The chirurgians closet now drawne into method and forme by* EDW. BREWSTER. LONDON 1630. 4.

RAYMUNDUS MINDERER, Reip. AUGUSTANÆ Physicus. Ejus *gemeine Handbüchlein zur Kriegsarzney gehörig mit wohl gegründeten experimenten geziert.* AUGSPURG 1620. 8. 1627. 8. DE HAEN.

DAVID PLANIS CAMPY *la petite Chirurgie chymique medicinale* PARIS 1621. 8. V. *Venæ sect.*

JOHAN-

JOHANNES COLLE, Bellunensis, Archiater Urbinensis. Ejus *elucidarium anatomico-chirurgicum a Græcis, Arabibus, & Latinis selectum.* VENET. 1621. fol. Et *elucidarium chirurgicum comment. ad libri* 4ti *fen IV. Avicennæ.* VENET. 1620. fol. Est Chirurgiæ compendium collectaneum.

Ejus *Cosmetor Mediceus triplex, in quo exercitatio totius artis medicæ, & consultationes medicinales.* VENET. 1621. fol. Explicat quomodo vesicatoria agant. Scribit etiam de cucurbitulis, strumis, scrophulis. Narrat a morsu felis natam hydrophobiam, etsi vulnus exustum fuisset: & infortunia a puncto nervo loco venæ. HALLER.

ANDREAS SINGER, *medicus nisi chirurgicus semiplenus vel nihil est.* MAGDEBURG 1622. 4.

FRANCISCUS GUILIELMUS COSMAK, Ulyssiponensis. Ejus *relacio chirurgica de hum cas grave, que succedio mortificarse hum braço, e cortarce com bon successo.* LISBON. 1623. 4.

STEPHANUS CALANDRUS. Ejus *brevissima chirurgicæ facultatis compendiaria: quæ necessaria in arte chirurgica, cum artificiosa medicamentorum compositione ad ejus usum pertinentium.* SAVIGLIAN 1623. 8.

PHILIPPUS HOECHSTETTER, Medicus Augustanus. Ejus *rararum observationum medicinalium decades tres.* AUG. VINDEL. 1624. 8. Pars secunda s. dec. IV. V. & VI. ibidem 1627. 8. Omnes vero sex decades, edente nepote auctoris J. PHILIPPO, auctæ aliis quatuor decadibus ineditis avi PHILIPPI prodierunt FRANCF. & LIPS. 1674. 8.

J. RUDOLPHUS CAMERARIUS, Tubingensis, familiæ per seculum medicorum feracis auctor, sed non chirurgus, utilis vero collector. Ejus *sylloge memorabilium Medicinæ, & mirabilium naturæ arcanorum* centuriæ IV. ARGENTOR. 1624. 12. *Sylloges centuriæ* XIII. XIV. XV. XVI. ARGENTOR. 1652. 12. *centuria* XX. TUBING. 1683. 8. Non ubique fida sunt, quæ collegit: uti digitus totus resectus, & tamen agglutinatus &c. HALLER.

ALPHONSUS GOMEZ de la PARRA & ARRVALO. Ejus *polyanthea medicis speciosa, chirurgis mirifica* &c. MADRIT 1625. 4.

SANCTORIUS SANCTORIUS, Justinopolitanus ex Illyrico, Professor Patavinus, inde medicus Venetus, vir ingeniosus, ob inventam accuratiorem perspirationis mensuram celebrior. Ejus sunt *commentarii ad primum fen primi libri canonis Avicennæ.* VENET. 1626. fol. HALLER.

VICARY, *Surgery.* LONDON 1626. 8.

PETRUS FABRUS. Ejus *Chirurgia spagyrica.* TOLOS. 1626. 8. ARGENT. 1632. 8.

J. BAPTISTA SORI, *consigli, ed avisi di Chirurgia, col modo di far giudicii nè mali con tassa del honorario loro, delle fontanelle, ed aphorismi toccanti alla Chirurgia.* MILAN. 1626. 8 1628. 8.

ALPHONSUS MANNOZ, barbitonsor regius. Ejus *instruction de barberos y flebotomistas.* MADRIT 1628. 8.

CASPAR ASELLIUS, qui circa hæc tempora vixit. Ejus *observationes chirurgicæ cum L. de urinis* exftat M. S. MAZUCHELLI.

J. ANTOINE LAMBERT, *les commentaires, & œuvres chirurgiques; troisieme edition augmentée.* MARSEILLE 1677. 4. In L. I. des ulceres malins; II. de fiftulis; III. de fiftulis peculialiter; IV. de abfceffibus ad GUIDONEM. Magna pars operis ex veteribus compilata: multa tamen, ut a practico viro exfpectes, propria funt, curationes potiffimum mire felices. HALLER. V. *off. morb.*

Enchiridion practicum medico-chirurgicum, f. de internorum & externorum morborum curatione, breves, fed accurati tractatus duo. GENEV. 1627. 8. 1659. 8. 1688. 8. An GOURMELEN?

PETRUS LOPEZ de LEON, *pratica y theorica de los apostemas en general y particular, questiones y practicas de Chirurgia heridas illagas y otras cosas nuevas y particulares P. I. & fimul secunda parte del agregado de la Chirurgia theorica y practica* SEVILLA 1628. fol.

ANTONIUS PONTIUS de SANTACRUZ, Archiater, *de impedimentis magnorum auxiliorum.* BARCINONE 1628. 8.

FRANÇOIS BAUHIN, *questions Françoises fur toute la Chirurgie de* GUY de CHAULIAC. ROUEN 1628. 8.

TIBERIUS MALFI, ex Montefarchio, celebris chirurgus. Ejus *nova prattica della decoratoria manuale, e della fagnia, l'una a barbieri, e l'altra a chirurgici neceffaria.* NAPOLI 1629. 4. Germanice *Anleitung zur Barbier- und Wundarzneykunst.* NÜRNBERG 1676. 8. In L. I. de arte & dignitate barbitonforum agit; in L. II de venæ fectione; in L. III. de hirudinibus, cucurbitulis, fcarificatione, cauteriis, & veficatoriis. Pulchræ icones. De vulnere venæ recto, tranfverfo, obliquo. Loca ubi cauteria admoveantur. Citat aliquos de venæ fectione auctores, quorum nullum reperitur veftigium, uti JUBILII MAURI *compendio della fagnia.* LEONARDO TUFARELLO *della fagnia.* Ita HALLER.

ZACUTUS LUSITANUS, Judæus, celebris clinicus. Ejus *de medicorum principum hiftoria L. I.* AMSTERDAM. 1629. 8. Reliqui ex ordine a. 1642. Una fimul recufi LION. 1649. fol. 1657. fol. Morbos a capite ad calcem tractat, hiftoriis ex variis veteribus auctoribus fumtis.

Ejus *praxis medica admiranda cafuum, & curationum nobiliorum ab auctore pertractatarum.....* eft recenfio. Ita HALLER.

JACQUES GERMAIN *quinteffence de la Chirurgie.* LION. 1630. 12.

J. MERKER *wohlbewährte Wundarzney.* SCHLEUSINGEN 1630. 4.

SEBASTIAN GREIFFERS *bewährte Wundarzney aus P. Theophrafti Schriften, nunmehr kurz zufammengezogen durch Johann Mekker.* SCHLEUSINGEN 1630. 8.

ANT. VIANA, Medicus & Chirurgus. Ejus *de Chirurgia. Primera parte, tres exercit. de theorica y practica que tratan de los tiempos del apoftema fanguineo.* LISBON 1631. 4.

JOSEPH

JOSEPH COVILLARD. Ejus *obſervations chirurgiques pleines de remarques curieuſes.* LION 1639. 8. V. *adminiſt. chirurg.*

JOHANNES AGRICOLA. Ejus *inſtitutiones chirurgicæ.* FRANCF. 1634. 12. *oder neue Feldſchererkunſt.* FRANCF. 1634. 12. 1638. 12. LIPS. 1659. 12. DRESDEN 1606. 12. Ita HEISTER. FRANCF. 1742. 8.

Ejus *Chirurgia parva, oder Wundarzney.* NÜRNBERG 1643. 8. 1646. 8.

J. TILEMANN *rariorum medicinalium affectuum L. de affectu complicato, ab ictero maxime diuturno, accretione inteſtinorum & decidentia oſſis Xiphoidis.* NORIMBERG. 1634. 4.

DOMENGO ROYO *llave de Albeiteria.* ZARAGOSSA 1694. fol.

GEORGIUS LOTHUS, *kurze Relation von einem abgeſchluckten und ausgezogenen Meſſer.* DANZIG 1635. 4.

ROGER HEMSING, medicus R. Poloniæ. *Etlicher ungereimten Dinge, ſo in* G. LOTHI *Meſſertractat geſtanden, verbeſſerte Relation von dem den* 19. *May* 1635. *verſchluckten, und den* 9. *Julii zu Königsberg herausgeſchnittenen Meſſer.* ELBING 1635. 4. Addidit figuram devorati non exigui cultri, quem DANIEL SCHWABE, lithotomus, felici eventu excidit ventriculo acu trajecto, elevato, & forfice aperto.

ALEXANDER READ. Ejus *Surgery.* LONDON 1635. fol.

Ejus *Chirurgical Lectures on woundes.* Ibidem 1638. 4.

Ejus *chirurgicorum errores.* LEID. 1687. 8. V. *tumor.*

J. FREYTAG, *Obſervationum medico-chirurgicarum ad methodum chymicam inſtitutarum vol. I.* GUEDLINBURG 1635. 4.

DANIEL BECKER, Profeſſor Regiomontanus. Ejus *de cultrivoro Pruſſiaco obſervatio, & curatio ſingularis, de ea depoſitionum variis rariorum obſervationum hiſtoriis refertarum illuſtrata.* REGIOMONTI 1636. 4. LEID. 1638. 8. 1670. 8. Germanice REGIOMONT. 1643. 4. Hæc editio plenior eſt, cum in prioribus decem tantum habeantur hiſtoriæ. Refert eandem hiſtoriam, de qua LOTHUS & HEMSINGIUS ſcripſerunt; ſed addidit conſimilia gravium vulnerum ventriculi, aliarumque partium exempla. Inter quæſtiones XV. agitur de turundarum uſu in vulneribus gravibus.

Ejus *de unguento armario L.* in *theatro Sympathetico.* NÜRNBERG 1662. 4. Cujus efficaciam admittit.

GABRIEL BERTRAND *les verités anatomiques & chirurgiques.* PARIS 1639. 12. Pus reſorberi ex cavitate pectoris per venam ſine pari, duci ad vaſa renalia, & per urinam evacuari dicit. V. *fractur.*

J. MICHAELIS ejus *opera medico-chirurgica* prodierunt NÜRNBERG 1655. 4. 1688. 4. V. *gangræn.*

JOHANNES VAN BEVERVYK, illustris medicus, consul Dordracenus, SANCTORII & Scholæ Italicæ discipulus, vir literatus, qui multis cum eruditis viris literarum commercia aluit. Ita HALLER.

Ejus *Idea Medicinæ veterum.* LEID. 1637. 8. Præter compendium veteris Medicinæ satis nitidum, morbos etiam omnes a capite ad calcem & chirurgicos recenset.

Ejus *derde deel des Schats der Ongezondheit of Heelkonst.* DORDRECHT 1651. 8. Magna pars est chirurgici argumenti; sed passim suas curationes citat, quæ tamen intra rem medicamentariam fere continentur. HALLER.

LUD. VAN HOERNIGK. *Politia medica. Beschreibung dessen was Medici, und Wundärzte, Barbier, Feldscherer, Oculisten, Bruch - und Steinschneider zu thun, und wie sie sich in Acht zu nehmen.* FRANCF. 1638. 4.

LUD. KEPLER *von zwey Bauern, so Messer verschlukt.* PASSAU 1738. 4.

JEAN GERMAIN *de la Chirurgie.* PARIS 1638.

PAULUS MARQUART SLEGEL, *de Chirurgia apud Germanos minus exercita.* JENÆ 1639. 4. V. *calcul.*

JOHANNES RHODIUS. Ejus *observationum medicinalium centuriæ III.* PATAVII 1657. 8. FRANCF. 1676. 8. Morbos omnes a capite ad calcem habet.

Ejus ad SEPTALIUM *analecta, & notæ.* DORDRACI 1650. 8. V. *administr. chirurg.*

WOODAL *the chirurgians mate or military and domestic Surgeron.* LOND. 1639. fol. Laudatur a MACBRIDE.

Tractatum ... FRAGOSO SECUNDO. PANORMI 1639. fol. cum primi FRAGOSI opere edidit Chirurgus CASSALE. Ad contusa non requiri siccantia; male negari contrafissuram; male pleraque instrumenta proscribi; HISPALI vulnera capitis fere funesta esse. In Tr. II. vulnera lethalia absolute, per se, & per accidens; de fulguratis, submersis strangulatis. In Tr. III. aphorismi HIPPOCRATIS chirurgici cum brevi expositione. HALLER.

THOMAS REINESIUS, in *variarum lectionum L. III.* prioribus ALTENBURG 1640. 4. doctissimo opere passim quædam chirurgica immiscet.

Ejus *schola J. C. medica* LIPS. 1649. 8. est novus titulus fraude typographi præmissus FORTUNATI FIDELIS operi. Ita CELEBER. HALLER.

GYSBERT COETS, *Handbök der Chirurgie door.* ARNHEM 1640. 8. Est ANTONII LA CMALMETTE opus Belgice versum. HALLER.

NICOLAUS TULPIUS, medicus, vir illustris, quartum urbis Amstelodamensis consul. Ejus *observationum medicarum* L. III. AMSTERDAM 1641. 8. 1652. 8. Eædem obs. in 4. libros divisæ. AMSTERDAM. 1672. 8. LEID.

LEID. 1739. 8. In qua editione & vita auctoris habetur. Belgice AMSTERDAM 1650. 8. Graves casus, & insignes curationes recenset. HALLER.

A. DE CORBYE *les fleurs de Chirurgie.* TOULOUSE 1642. 8. PARIS 1660. 8. Est opus collectitium. Ita CELEBER. PORTAL.

THOMAS BARTHOLINUS in *historiis anatomicis* numerosas & lectu dignissimas observationes, & casus chirurgicos describit. Centuria I. & II. prodiit HAFNIÆ 1654. 8. III. & IV. ibidem anno 1657. 8. V. & VI. ibidem a. 1661. 8. Pauca habet etiam in *epistolis medicinalibus* a doctis, vel ad doctos, scriptis, quarum centuria I. & II. prodiit HAFNIÆ 1663. 8. III. & IV. jam senescente auctore ibidem a. 1667. 8. Pauca quoque chirurgica reperiuntur in ejus *L. de medicina Danorum domestica.* HAFNIÆ 1666. 8.

Ejus *Epistola de Chirurgia infusoria*, in J. DAN. MAJORIS opusculo. FRANCF. 1662. 12.

Et in *Act. Acad. N. Cur.* T. I. de ossibus emollitis *obs.* 37. In *actis Hafnienfibus*, quæ ipse edidit, multa ad Chirurgiam facientia reperiuntur, ut longum esset ea omnia referre; dicam vero breviter, quæ ibi sunt, observationes chirurgicas. In *Vol.* I. *obs.* 4. 6. 8. 27. 28. 29. 31. 48. 132. 133. 139. In Vol. II. obs. 11. 21. 23. 40. In Vol. III. obs. 1. In Vol. IV. obs. 32. 39. 83. In Vol. V. obs. 3. 8. 19. 20. V. *aneurysm.*

JOHANNES V. HORNE, Scholæ Italicæ discipulus, Professor Leidensis, vir laboriosus, sed morte immatura abreptus. Ejus *μικροτεχνη*, hoc est: *methodica ad Chirurgiam introductio.* LEID. 1663. 12. 1668. 12. 1675. 12. LIPS. 1675. 12. Et cum plurimis notis J. WILHELMI PAULI 1707. 8. Anglice LOND. 1717. 8. 1730. 12. Germanice *kleine Kunst* &c. HALBERSTAD. 1679. 8. 1685. 12. vertente J. C. B. LEHMAN. Belgice AMSTERDAM 1684. 8. Est breve, sed utile Chirurgiæ compendium, in quo sub finem habetur bibliotheca cum judiciis. HALLER.

LEONARDI BOTALLI *opera* edidit, & notas adjecit LEID. 1660. 8.

Ejus *de ægilope disput.* LEID. 1659. 4. V. *aneurism.*

CHRISTIAN LANG. Ejus *miscellanea curiosa.* LIPS. 1656. 4. 1669. 4. V. *obstet. art.*

JOHANNES PETRUS LOTICHIUS, medicus, & Poeta. Ejus *consiliorum & observationum medicarum libri* VI. ULM. 1644. 4. 1685. 4. De omnibus a capite ad calcem morbis quædam collegit, sed fere totus in medicamentis solum versatur. HALLER.

JOSEPH SCHMIDT *Spiegel der Wundarzney.* ULM. 1656. 4. AUG. VINDEL. 1675. 4.

Ejus *miscellanea medico-chirurgica, oder medicinisch-und chirurgisches Schatzkästlein.* FRANCF. 1709. 8.

Ejus *Kriegsarzney.* FRANCF. 1664. 12. V. *Venæ sect.*

JEAN

Jean Durelle *onomatologie chirurgique* scripsit a. 1629. edit. Lion 1644. 12. Medica & chirurgica inter se mixta sunt; huc vero facit lexicon morborum chirurgicorum, etiam instrumentorum; sed exigui est momenti. Ita Haller.

Lazarus Riviere vulgo Riverius, Monspeliensis Professor, celeberrimus clinicus, passim etiam chirurgicas curationes adtigit, aut certe eas edidit, quæ erant amicorum. Ita Haller.

Ejus *observationes medicæ, & curationes insignes.* Paris 1646. 4. Lond. 1646. 8. Delphis 1651. 8. & cum *operibus omnibus* prodierunt.

Hans Heinrich Lavater *de arthritide, & paradoxis chirurgicis.* Basil. 1647. ...

Eusebe Renaudot. *Spicilegium, s. historia medica mirabilis spicæ gramineæ extractæ e latere ægri pleuritici, qui eam ante menses 7. incaute deglutiverat.* Paris. 1647. 8.

J. de Montigny *la veritable methode de la parfaite Chirurgie de* Fierabras *corrigée.* Paris 1648. 8.

Georgius Kirstenius. Ejus *animadversaria, & animadversiones in* J. Agricolæ *commentarium in* Poppium, *& Chirurgiam parvam.* Stettin 1648. 4.

Marcel. Bompart, Medicus Avernus. Ejus *miser homo.* 1648. 4. ita Portal. Sunt etiam chirurgica, sed brevissima.

Hermannus Conring, polyhistor, quædam de Chirurgiæ historia refert in C. XII. *introductionis* edit. primum Helmstad. 1654. 4. Tum alibi, & nuper Hall. 1726. 4.

Edidit etiam T. Fieni *opera chirurgica posthuma.* Francf. 1649. 4. Et *medicas observationes* Philippi Salmuth. Brunsvici 1648. 4.

Ysbrand de Diemerbroeck, medicus aliquamdiu castrensis, inde Noviomagensis, tunc professor Ultrajectinus, qui manu quoque curabat. Ejus sunt *disputationes practicæ de morbis capitis, thoracis, & imi ventris* edit. primum Utrecht 1664. 12. Recusæ in collectione operum, quam filius Timannus edidit Utrecht 1685. fol. Sunt meræ morborum historiæ. Pauca intercedunt chirurgica, plurima vero reperiuntur in *centum observationibus, & curationibus medicis* in operum collectione simul excusis. Haller. V. *Lites Chirurg.*

Johannes Vesling, Eques, Professor primarius Patavinus, celebris anatomicus, & botanicus, qui & Chirurgiam exercuit, *methodum resolvendorum casuum chirurgicorum M. S.* reliquit, quæ fuit inter libros F. R. Bernardi n. 3688.

Ejus etiam sunt *epistolæ medicæ, & anatomicæ observationes*, quas *T. Bartholinus* in lucem edidit Hafniæ 1664. 8. plenæ reconditæ sapientiæ. Ita Haller.

Arnol-

ARNOLDUS BOOTIUS, medicus. In ejus *de affectibus omissis* LONDON 1649. 12. HELMSTADT 1664. 4. LIPS. 1676. 8. variæ adnotationes huc faciunt.

RENÉ GENDRI *les moyens de bien raporter en Chirurgie* ANGERS 1650. 16. laudatur a PORTALIO.

LAZARE MEYSSONIER *les fleurs de* GUIDON, *corrigées, & augmentées de la pratique de Chirurgie avec plusieurs experiences.* LION 1650. 12.

Ejus *harangue fait à l'entrée des leçons de Chirurgie de l'auteur* LION... 4. absque anno HALLER.

ORTLOF. MAROLDUS. Ejus *practica medica ad omnes morbos curandos accommodata.* FRANCF. 1650. 4.

PETRUS PIAZZA *breve ed utile discorso di Chirurgia diviso in* 6. *trattati* ROM. 1650. 4. fere totus est in medicamentis. HALLER.

B. J. RHINENBURG *examen der chirurgyn, en der barbieren.* ROTTERDAM 1650. 12.

J. A. GUERIN *le chirurgien charitable.* LION 1651. 8. 1656. 8. 1666.

ANTONIUS FONTEYN *eersten deel der lessen betreffende der Chirurgie.* AMSTERDAM 1651. 12. HEISTER.

DOMINICUS PANAROLI, Romanus, & in Urbe Medicinæ Professor. Ejus *jatrologismorum, s. observationum pentecoste. V.* ROM. 1652. 4. HANAU 1654. 4.

GERHARD GELMANN, chirurgus Principis Episcopi Herbipolensis. Ejus *dreyfache chirurgische Blumen nebst neunzig Fragen aus der Anatomey, Verwundungen, und Arzneyen.* FRANCF. 1652. 4. 1680. 4. explicat vulnera pectoris, & artuum, sed pauca habet propria. Accessit Anonymi de trepano libellus. HALLER.

PROSPER MARTIANUS in *magno* HIPPOCRATE VENET. 1652. fol. passim adnotationes chirurgicas immiscet.

P. STOLLIUS in *quæstionum eruditarum, & paradoxarum Sylva* BASIL. 1652. 4. passim Chirurgiam tangit; negat vulnus cordis esse lethale.

JOHANNES SCULTETUS præter instrumenta etiam observationes chirurgicas tradit. V. *instrum. chirurg.*

PETRUS BORELLUS (*Borel*) medicus castrensis, & literator. Ejus *centuriæ quatuor historiarum, & observationum medico-physicarum* CASTR. 1653. 12. PARIS. 1656. 8. FRANCF. & LIPS. 1670. 8. 1676. 8. breves sunt neque satis plenæ observationes, neque semper feriæ. HALLER.

GEORG FRID. LAURENTIUS, medicus Hamburgensis, scripsit *exercitationes in nonnullos minus absolute veros* HIPPOCRATIS *aphorismos.*

mos. HAMBURG 1653. 4. adjunxit etiam clarorum virorum adnotationes quasdam.

BALTASSAR TIMÆUS V. GULDENKLEE, medicus Colbergensis, in bello tricennali celebris clinicus. Ejus *opera medico-practica.* LIPS. 1677. 4. 1715. 4.

In eodem volumine habentur *casus medicinales praxi triginta sex annorum observati,* prius excusi LIPS. 1662. 4. 1667. 4.

Ejus *epistolæ, & consilia.* LIPS. 1665. 4. Medicamenta varia ad calculum renum, & arcanum ex succo potentillæ argentinæ paratum.

Ejus *responsoria medico-posthuma.* LIPS. 1668. 4. 1677. 4. Judicia sua de vulneribus profert.

Ejus L. *de peste, a fratre* CHRISTIANO Latine versus. STETTIN 1653.

PETRUS DE MARCHETTIS, medicus & chirurgus Patavinus, masculæ Chirurgiæ stator, a. 1640. & 1641. Anatomen cum publico applausu docuit. Ita TOMASIN. p. 30. 458. Anno vero 1652. Anatomiæ cathedram conscendit idem eques; Chirurgiam pariter decorose exercuit. Ejus *tendinis flexoris pollicis ab equo evulsi observatio.* PATAV. 1654. 4.

Ejus *nova delineatio & curatio chirurgica edita a* JAC. MARTINI PATAV. 1654. nonne eadem est? Ejus porro *observationum medico-chirurgicarum rariorum sylloge cum tractat. III. de ulceribus & fistulis ani; de ulceribus & fistulis urethræ, & de spina ventosa.* PATAV. 1664. 8. 1675. 8. BONON. 1692. 8. nonnullis observationibus auct. NEAPOLI curante Ill. viro COTUNNO, & adnotationibus adornante 1772. 8. AMSTERDAM 1665. 12. LONDON 1729. vel 1730. 8. Germanice NÜRNBERG 1675. 12. 1676. 12. est egregium etsi breve opus 69. observationibus illustratum, quæ fere omnes huc faciunt, & laudari merentur. HALLER.

HYGRÆUS *van de Medycinen en Chirurgien.* AMSTERDAM. 1655. 4.

ABRAHAM LINCOBSON FOX *experimental- treatise of Surgery.* LONDON 1656. 8. creditur esse versio operis Wurziani.

HENRICH MASON *extract from an old treatise on Surgery.* LONDON 1656. 8. 1754. 8. item ex F. WURZIO. HALLER.

J. NARDIUS, Florentinus. Ejus *noctes geniales.* FLORENT. 1656. 4. multa chirurgica habent. In nocte III. apologia de gangræna. In L. VII. aliqua de aneurysmate.

NIC. CULPEPER *last legacy.* LONDON 1656. 8. *Testament begreiffend allerhand seltsame Experimenten insbesondre in der Arzney und Heilkunst.* HAMBURG 1675. 8.

PAULUS BARBETTE, medicus Amstelodamensis, celebris clinicus, & Anatomiæ peritus. Ejus *Chirurgia, s. Heelkonst na de hedendaagze practyk beschreeven.* AMSTERDAM 1657. 12. 1658. 12. (quæ editiones non videntur

dentur differre) 1663. 12. Et cum obfervationibus J. MUYS &c. 1693. 12. Et in *operibus chirurgo-anatomicis.* LEID. 1672. 12. 1678. 12. Et in *operibus omnibus medicis, & chirurgicis.* GENEV. 1682. 4. 1704. 4. cura MANGETI excufis. Gallice *la practique de Chirurgie enrichée & augmentée de plufieurs remarques, & hiftoires* par J. MANGET. LION 1693. 12. 3. vol. Et *oeuvres chirurgiques & anatomiques.* GENEV. 1674. 12. 1675. 8. LION 1687. 12. Germanice vertente SCHEFFERO FRANCF. 1673. 8. 1677. 8. 1683. 8. 1694. 8. 1700. 1718. 8. vertente PAULO JACOBO WALDSCHMIDT. Anglice *chirurgical and anatomical works.* LONDON 1675. 8. Italice VENET. 1696. 12.

Multa chirurgica occurrunt etiam in ejus *Anatome practica* Belgice 1657. 8. 1663. 8. Latine 1672. 8.

OSWALD GREMBS *arbor integra, & minofa hominis.* FRANCF. 1657. 4.

MATTHIAS DE LARA GIL, Afnadanus, CAROLI II. chirurgus. Ejus *practica de fuentes, fus utilidades, modo de nocer las, con muchas advertenuas.* MADRIT 1657. 1671. 4.

J. JACOBUS WEPFER, Scaphufinus, vir fummus, & maximus clinicus. In ejus L. *de locis adfectis in apoplexia* SCAPHUS. 1658. 8. AMSTERDAM 1724. 4. reperiuntur etiam hiftoriæ apoplecticorum, cafusque varii chirurgici.

Ejus etiam funt *obfervationes medico-practicæ de affectibus capitis internis & externis, ftudio nepotum* BERNHARDINI ET GEORGII MICHAELIS WEPFER editæ SCAPHUSIÆ 1727. 4. quæ plurima etiam chirurgica continent, uti vulnera & contufiones capitis, aliasque obfervationes lectu dignas. Etiam in ejus *tract. de cicuta aquatica.* BAS. 1679. 4. 1715. 4. multa chirurgica occurrunt: parotis cancrofa &c.

SAMUEL HARTLIEB *medical and chirurgical adreff.* LONDON 1658. 12. Parvi momenti. HALLER.

P. A. G. *le chirurgien charitable.* PARIS 1659. 8.

COUNTESS OF KENT *fecrets in Phyfik and Surgery.* LOND 1659. 12.

JOH. CONRAD WECHTLER *homo oriens, & occidens.* FRANCF. 1659. fol. in fecunda parte chirurgica traduntur.

J. ANTONIDES V. DER LINDEN *in meletematibus Medicinæ Hippocraticæ* LEID 1660. 4. pauca chirurgica immifcuit.

MARCUS MAPPUS *de gurgulionis prolapfu.* JEN. 1660. 4.

WALÆUS. In ejus *operibus* LONDON 1660. 8. morbi a capite ad calcem traduntur, inter quos narium, auriumque morbi, cancer, fuppuratio &c.

GASPAR REIES FRANCO, Evoranus. Ejus eft *Elyfius jucundarum quæftionum campus.* BRUXELL. 1661. fol. FRANCF. 1679. 4. Grata in centum

tum his capitibus eſt varietas: multum tamen ſcholaſticarum opinionum; nimia etiam credulitas, uti de ſectionis venæ pone aures efficacia in producenda ſterilitate; fuiſſe fœminam, quæ oſſa fœtus poſt morbum evomuerit &c. HALLER.

GABRIEL CLAUDER in *epiſtola* AD MARCUM RUICH *de obſervatione anatomico-medica mirabili* PATAV. 1661. 4. refert migraſſe omentum, & ventriculum cum pancreatis parte in pectus per foramen diaphragmatis absque vulnere.

HENRICUS V. ROONHUYSEN, chirurgus Amſtelodamenſis (non eſt ille ROONHUYSIUS, qui inſtrumentum ad expediendum caput fœtus in partu difficili invenit, ei nomen fuit ROGERIO, & filius HENRICI fuit, de quo ſcribo.) Ejus *genees en heelkonſtige aanmerkingen betreffende de Gebrecken der Vrouwen.* AMSTERDAM. 1663. 8. 1672. 8. Germanice *Heilcuren* &c. NÜRNBERG. 1674. 4. 2. vol. Anglice cum J. BONTIO. LONDON. 1676. 8. Caput I. II. III. & IV. potius ad artem obſtetriciam referendum eſt; pars vero ſecunda ad Chirurgiam. C. II. de fractura capitis. III. de labio leporino fuſe. IV. de vulnere nervi ſanato.

Novum volumen ſecutum eſt AMSTERDAM 1672. 8. Germanice redditum, & pro primo libro recuſum NÜRNBERG 1674. 8. Sunt adnotationes 40. propriarum majoris momenti curationum, pleræque laudabiles. HALLER.

P. M. DE LA MARTINIERE. Ejus *l'operateur charitable.* PARIS 1663. 12.

ROBERTUS BOYLE, vir ſummus, *conſideration upon the uſefulneſs of experimental natural Philoſophy T.* I. OXFORD. 1663. 4. 1664. 4. T. II. 1671. 4. Latine *exercitatio de utilitate Philoſophiæ naturalis.* LINDAU 1692. 4. Ad Chirurgiam faciunt, quæ ſcribit de calculis humanis; de viperarum veneno.

J. DANIEL MAJOR. Ejus *prodromus Chirurgiæ infuſoriæ.* LIPS. 1664. 8.

Ejus *Chirurgia infuſoria.* CHILON. 1667. 4.

Ejus *ortus & progreſſus clyſmaticæ novæ.* 1667. 4.

Ejus *Chirurgia infuſoria, & transplantationis medicæ novus modus;* & una impreſſa *inunctio verticis ad curandos quosdam morbos, etiam non cephalicos extenſa.* KIEL 1665. fol. V. *calcul.*

TROPHIMUS SERRIER *enchiridion ſur le cinq parties de la Medicine, les operations chirurgiques & la Chymie naturelle.* LION 1664. 8.

Ejus *obſervationes medicæ.* LION. 1673. 8. Etiam quædam de calculo; de acicula deglutita &c.

CORNELIS VAN DER VOORDEN *lichtende Fackel der Chirurgie verklarende de Beſpiegeling der Heelkonſt, en de Oeffening der ſelve.* MIDDEL-

DELBURG 1664. 4. 1680. 4. AMSTERDAM 1668. 4. Middelburgensem editionem 1680. 4. auxit ANT. DE HEYDE, medicus & chirurgus Middelburgensis, adiecto *een chirurgyns of heelmesters zeecompas.*

CORNELIS HERLS *examen der Chirurgie.* MIDDELBURG 1664. 8. 1668. 8. AMST. 1672. 8. 1680. 8. NÜRNBERG 1692. 12.

HENRICUS A MOINICHEN, medicus Regis Danici. Ejus *observationes medico-chirurgicae.* HAFNIÆ 1665. 8. 1679. 8. cum LYSERO. DRESDEN 1691. 8. cum adnotationibus LANZONI. Uterus prolapsus amputatus a MICHAELE ANGELO ROTA, medico Venet. & ab ANTONIO MOLINETTO anatomico Patav. Fœtus in utero materno mortuus, & per abscessum frustatim excisus. Atreta puella ab Jo. TRULLIO, medico-chirurgo Pontificis, ferro aperta, & aliæ lectu dignæ observationes.

MARTINUS BOGDAN, DRIESENÆ ex Marchia Brandenburgica natus, sed BERNÆ medicus, & posteros suos cives reliquit. Ejus *observationes anatomico-chirurgicae* cum Moinichenianis a T. BARTHOLINO secundæ cultri LYSERIANI editioni adjectæ sunt: una prodierunt etiam JACOBI SEIDEL, Gryphiswaldensis, posthumæ *observationes medicae rariores ad* THOMAM BARTHOLINUM *missæ a* CHRISTIANO WILLICHIO *med. Stralsund.* HAFN. 1665. 8.

EBERHARDUS GOEKEL. Ejus *consiliorum & observationum medicinalium decades sex.* AUG. VINDEL. 1683. 8. Aliqua sunt chirurgica, uti pharmacopolium castrense; morsus canis rabidi oleo fervente sanatus; vulnera; herniæ; ambustus a fulgure sanatus; cancer penis. &c.

Ejus *gallicinium, s. observationum, & curationum medicinalinm novarum centuriæ* II. ULM. 1700. 4. Ubi occurrunt etiam aliqui casus chirurgici lectu digni. Ejusdem *appendicis obss. decades V.* prodierunt. Multa observata reliquit etiam in *Eph. N. C. Dec.* II. & III. V. *obstet. art.*

Acta Societatis Regiæ Britannicæ prima prodierunt 6. Martii die 1665. qui Anglis 1664. numeratur. Sed societas jam ante dictum mensem convenerat, & de rebus naturalibus egerat in *the history of the R. Society at* LONDON, quam THOMAS BIRCH edidit LONDON 1756. 4. In tomo I. quædam ad Chirurgiam facientia continentur, uti de fœmina, quæ octodecim annos gestaverat, interim pepererat, tandem ossa prioris fœtus per abscessum prodierunt; de chirurgo RAOUX, qui methodo Celsiana, & cura empirica calculum secabat; de pulvere sympathetico.

MICHAEL ETTMULLERUS *de Chirurgia infusoria.* LIPS. 1668. 4.

Ejus *Chirurgia medica.* LION. 1685. 4. Gallice LION 1691. 12. 1703. 12. AMSTERDAM 1691. 12.

MELCHISEDECH A THEVENOT, qui obiit anno 1667. celebris peregrinator, in suis itineribus passim aliqua de orientali Chirurgia recenset.

A choice manual, or rare secrets in Physik and Surgery. LONDON 1667. 8.

OLAUS BORRICHIUS, Danus, laudabilis vir, in *epistolis Bartholinianis* HAFN. 1667. 8. passim chirurgica habet. In *cent.* III. epist. 93. agit de restauratione oculorum Burrhiana. In *cent* IV. *epist.* 79. docet aquam calcis vivæ ex ostreis coctæ solvere calculum: sed simul dubitat an idem præstet in humano corpore vivente. De calculo etiam quædam habet in *Act. Hafn.* vol. I. *obs.* 77. In *vol.* II. *obs.* 55. In *vol.* V. *obs.* 50. & 81.

JOB VAN MEEKREN, chirurgus Amstelodamensis, æmulus ROONHUYSII. Post ejus mortem prodierunt *Heel en geneeskonstige aanmerkingen.* AMSTERDAM. 1668. 8. Latine versæ ab ABRAHAMO BLASIO, GERARDI F. ibid. 1682. 8. Habet plurimas curationes proprias, & amicorum aliquas. HALLER.

GEORG HIERONYMUS WELSCH, medicus Augustanus, qui, doctoris titulo non ornatus, vitam privatam duxerat, multarum linguarum peritus, & in legendo & colligendo indefessus. Ipse vero Chirurgiam non exercuit, sed curationibus passim interfuit. Scripsit primum *syllogen curationum, & observationum medicinalium, complectentem sex centurias cum notis, & episagmatum centuriam* I. ULM. 1668. 4.

Deinde, præter notas ad CUMANI, GASSERI, MARTII, RUMLERI & REUSNERI, *observationum propriarum episagmata centum.* ULM. 1668. 4.

Postea *observationum physico - medicarum hecatosteas* II. AUG. VIND. 1675. 4. Secunda hecatostea multa chirurgica continet.

Ejus porro *curationum exoticarum chiliades II & consiliorum medicinalium cent. IV. cum* WELSCHII *adnotationibus.* ULM. 1676. 4.

Ejus *de ægagropilis, s. calculis in rupicaprarum ventriculis reperiri solitis.* AUG. VIND. 1660. 4. 1668. 4. In quo tractatu etiam de calculis animalium fuse agit.

Ejus tandem *curationum propriarum, & consiliorum medicorum decades X.* AUG. VIND. 1681. 4. 1697. 4.

JOHANNES MURALTUS. Ejus *collegium anatomicum, in welchen alle Theile des menschlichen Leibes samt den Krankheiten beschrieben werden.* NÜRNBERG 1687. 8. agit etiam de medicamentis chirurgicis, & de arte obstetricia.

Ejus *Schriften von der Wundarzney.* BASIL. 1691. 8. 1711. 8. quæ editio ditior est continens ultimas a. 1709. MURALTI curationes peractas, & aliorum quorumdam. V. *calcul.*

VITUS RIEDLINUS, Pater, qui a. 1668. obiit. Ejus *observationum medicarum centuriæ tres* a filio post mortem patris editæ AUGUST. VINDEL. 1691. 12. inter quas etiam chirurgicæ occurrunt.

IRENÆUS

IRENÆUS VEHR, Profeffor FRANCOFURTI ad VIADR. *præſidium chirurgicum de methæmo chymia.* FRANCOF. ad VIADR. 1668. 4.

DUBE', medicus, *chirurgien des pauvres.* PARIS 1669. 8. 1672. 8. 1693. 8. ROUEN 1711. 8.

TARDUCCIO SALVI DA MACERATA, *il chirurgo con il miniſtro del medico.* ROM. 1669. 4. Libro huic adjectus PETRI DE PIAZZA *breve ed utile diſcorſo.*

CINTIO D'AMATO *prattica nuova di tutto quello, ch' al diligente barbier s'appartiene, ove ſi diſcorre del cavar ſangue, di balſamar corpi humani, del modo di far la ſcarificazione.* VENEZIA 1669. 4. NAPOLI 1671. 4.

J. FR. WEYPERT *trifolium chirurgicum oder Gülden Kleeblat der Wundarzney.* FRANCF. 1669. 12. GRAN. 1673. 12. 1697. 12. 1735. 12.

FRANCESCO DE ROMANIS, patricius Centurſinus. Ejus poſthumum opus *obſervationes medico-chirurgicæ.* NAPOLI 1669. fol.

ANTONIUS FERREIRA, Luſitanus. Ejus *luz verdadera o recapilado de toda la Chirurgia* prodiit LISBON. 1670. fol. *Obſervations & hiſtoires chirurgiques tirées des oeuvres latines des plus renommés praticiens par un D. en Med. & diviſées en douze centuries.* GENEV. 1670. 4. HALLER ſuſpicatur eſſe BONNETI.

THEODORUS KERKRING, inciſor, & chemicus, in *ſpicilegio anatomico* edit. AMSTERDAM 1670. 4. plures chirurgicas adnotationes habet.

DENIS FOURNIER *les principes de Chirurgie.* PARIS 1671. 4. V. *gangræn.*

CHRIST. FRID. GARMAN. Ejus *de miraculis mortuorum* prodiit 1670. 4. Et DRESD. 1709. 4. Inter alias obſervationes occurrunt quædam de partu cadaverum. Aliquas obſervationes reliquit etiam in *E. N. C.*

JUSTUS SCHRADER. Ejus *obſervationes, & hiſtoriæ, quas collectas edidit.* AMSTERDAM 1674. 12. V. *ulcera.*

Novæ Academiæ Naturæ curioſorum acta cœperunt prodire a. 1670. Anno I. qui LIPS. 1670. 4. prodiit, MATTHÆUS FRANC. HERTODT ſcripſit de cancro dentis.

HENRICUS VOLGNAD *obſ.* 11. de funeſto eventu ani clauſi in puero recens nato. *Obſ.* 21. inteſtina ab alliſo abdomine rupta. Ann. IV. V. *obſ.* 169. funeſtus calculoſus renis abſceſſus.

J. FERDINANDUS HERTOD *ann.* I. *obſ.* 25. cum nullus in gravida fœmina callus ſubnaſceretur, continuo, cum peperiſſet, idem conferbuit. *Obſ.* 99. ulcus cancroſum pancreatis, reneſque corrupti. *Ann.* IV. V. *obſ.* 98. colli aneuryſma inſanabile, neque ullum exemplum eſſe ſanati.

ALLART HERMAN CUMMEN *ann.* I. *obſ.* 46. hydrocephalus fomentis ſpirituoſis ſublatus. *Dec.* I. *ann.* III. *obſ.* 112. ulcus in oſſe bis viſum.

Obſ.

Obs. 117. secundinæ particula post mensem demum expulsa. *Obs.* 135. ossis coccygis luxatio introrsum facta. *Obs.* 187. intestinum rectum fissum & gangrænosum. *Obs.* 182. sanati fulmine tacti.

FRIDER. FERD. ILLMER A WARTENBERG, discipulus PAULI DE SORBAIT, deinde Professor Vindobonensis, & LEOPOLDI I. Cæsaris personæ medicus. *Obs.* 49. partus difficilis a præeunte brachio, brachio resecto, fœtu in tres partes diviso, expeditus. *Ann.* II. *obs.* 39. ischuria decimo die ejecto calculo soluta. *Ann.* III. *obs.* 16. calculus felleus per abdominis abscessum eductus.

LAURENTIUS WOLFSTRIGEL. *Obs.* 63. vulnus oculi. *Ann.* II. *obs.* 88 hernia umbilicalis congenita.

NICOLAUS WILHELM BECKERS. *Ann.* I. *obs.* 82. in abscessu abdominis musculi feliciter incisi. *Ann.* VIII. *obs.* 72. arteria sponte rupta in hemicrania felici eventu. *Obs.* 73. sic & anasarca per spontaneos abscessus curata.

In *E. N. C.* multæ chirurgicæ observationes occurrunt a diversis auctoribus conscriptæ.

J. FRID. TREUBLER in *E N. C. ann.* II. *obs.* 37. de ambustis a fulmine.

SIMON SCHULZE Thorunniensis medicus *ann.* II. *obs.* 63. certum quoddam concrementum in lapidibus repertum laudat ad calculum. *Obs.* 64. 81. varia ad calcem podagricam. *Obs.* 134. tumor abdominis per lapsum ex alto curatus, effluente per pudenda humore. *Ann. III. obs.* I. calculus sub lingua excisus. *Obs.* 2. curationes puerorum natorum ano imperforato. *Obs.* 3. sic vulvæ. *Obs.* 155. de remediis lithontripticis compilatio. *Obs.* 156. de fonticulorum utilitate in epilepsia, paralisi &c. *Obs.* 189. grave vulnus pectoris lentissime curatum, & quinto anno lethale. *Obs.* 260. fulgurati absque noxa. *Ann.* IV. V. *obs.* 72. hernia vera in columba. *Obs.* 114. renis abscessus funestus. *Obs.* 122. intestini recti gangræna. *Obs.* 126. in lotio post bihorium calculos esse natos. *Ann.* VI. VII. *obs.* 135. maxima purulentia pectoris, & abdominis de umbilico erumpens. *Obs.* 142. ex salivæ canis rabidi contagio hydrophobia. *Obs.* 147. pus pleuriticum ex vulnusculo brachii. *Obs.* 157. magna excrescentia carnosa de scapula abscecta. *Obs.* 163. pectus ab abscessu late apertum. *Obs.* 135. paracentesis frustranea in hydrope. *Obs.* 168. excrescentia fungosa uteri sphacelata. *Ann.* VIII. *obs.* 21. a cancrosa mamma resecta subita mors.

J. JACOB WENZESLAI DOBRZENSKI DE NIGROPONTE *ann.* II. *obs.* 65. de calce podagrica. *Obs.* 181. partus ab uteri abscessu impeditus.

JOH. PILAS *Dec.* I. *Ann.* II. *obs.* 92. atheroma in humero exsectum. *Obs.* 105. aneurysma curatum fasciis.

PAU-

PAULUS DE SORBAIT, Belga, medicus Vindobonenſis, Praxeos medicæ Profeſſor primarius, Imperatricis ELEONORÆ perſonæ medicus. *Obſ.* 104. impotentia venerea ex vulnere capitis.

In ejus *univerſa Medicina theoretica & practica* NÜRNBERG. 1672. fol. & cum titulo *praxeos medicæ* VIENN. 1679. fol. *aucta* WIEN. 1680. fol. 1701. fol. chirurgica multa habentur: uti de hydrophobia; de polypo & ozæna narium, uteri prolapſu; de morbis oculorum, quos & ipſe manu ſua curabat. *Tractatus* V. chirurgicus eſt, ut fere tamen in medicamentis ſe contineat. Agit de tumoribus cancroſis, & de vulneribus.

Examen chirurgorum. Obſervationes rariores, de vulneribus; de utero gangrænoſo exciſo; de hæmorrhagiis; de calculis; de urina per os rejecta. Bubonibus veſicatoria imponebat. HALLER.

Ejus *commentaria & controverſiæ in omnes libros aphoriſmorum* HIPPOCRATIS. *Opus nunquam viſum, diuque deſideratum.* VIENNÆ AUSTRIÆ 1680.

JOH. ANT. CLOZ *ann.* II. *obſ.* 124. prægrandis calculus excretus de viro.

GODOF. CHRISTIAN WINKLER *obſ.* 132. vulnus oculi curatum, & humor aqueus reſtitutus. *Ann.* VI. VII. *obſ.* 91. funeſta venæ raninæ ſectio (ſed morbus potius funeſtus, in quo inciſa fuit). *Obſ.* 100. ſpina ventoſa curata. *Obſ.* 101. lithontriptico expulſus calculus. *Obſ.* 109. calculus Veſicæ ex renibus deſcendens. *Obſ.* 112. calculis expulſis iſchuria die undecimo ſublata. *Ann.* VIII. *obſ.* 2. calculus veſicæ ex fœmina exciſus.

MARTIN BERNHARD A BERNIZ, medicus Varſovienſis *ann.* II. *obſ.* 139. calculus prægrandis a fœmina excretus. *Obſ.* 140. 141. alii calculi etiam in viro permagni. *Obſ.* 158. Anonymi vagæ cogitationes de liquore calculum ſolvente.

AUGUSTIN HERMANN *obſ.* 172. magna maſſa de perinæo feliciter exciſa.

ELIAS RUD. CAMERARIUS, Profeſſor Tubingenſis *obſ.* 176. iſchuria poſt 22. diem ſoluta.

SIMON ALOYS. TUDECS, Pragenſis *obſ.* 254. uterus in partu ruptus. *Ann.* IX. X. *obſ.* 166. pro tarantiſmo teſtimonium. *Obſ.* 122. inteſtinum colon cum vulnere abdominis connatum. *Obſ.* 125. profundum cerebri vulnus ſolo caſu funeſtum.

CÆSO GRAMM, Chilonienſis, *ann.* II. *obſ.* 256. fœtus per particulas de utero ſenſim excluſus. *Ann.* III. *obſ.* 18. aliquod levamen hernioſæ, dum ulcera abdominis aperta manabant. *Obſ.* 19. calculus veſicæ figuræ fabuloſæ *obſ.* 80. fœtus putrefactus de utero expulſus. *Obſ.* 81. cephalæa ſuperata cauterio potentiali ad futuram coronalem poſito.

EHRENFRIED HAGEDORN, medicus Gorlizienſis *dec.* I. *ann.* II. *obſ.* 248. ſphacelus a fracturæ nimis ſtricto vinculo. *Obſ.* 243. calculoſi homi-

nis incisio. *Ann.* III. *obs.* 214. fonticuli ad ulcera antiqua claudenda utiles. *Ann.* IX. X. *obs.* 72. gryllos ad ischuriam ipsumque vesicæ calculum laudat. *Obs.* 74. catechu in oculorum vulneribus commendat. *Dec.* V. *obs.* 90. tumor maximus femoris funesto ausu tentatus. In *observationum & historiarum medico-practicarum centuriis tribus* edit. FRANCF. & LIPS. 1698. 8. multa sunt chirurgica.

CASPAR THEOPHILUS BIERLING, Magdeburgensis medicus, *dec.* I. *ann.* II. *obs.* 204. fistula perinæi. Etiam in *adversariorum curiosorum centuria* I. edit. JEN. 1679. 4. multas observationes habet.

GEORGIUS WOLFGANG WEDEL, Professor Jenensis, Celeber. HALLERI Uxoris avunculus, vir eruditus, qui plurimas disputationes edidit ad Chirurgiam facientes, *dec.* II. *ann.* II. *obs.* 125. viperarum adipem ante SLOANEUM adversus ophthalmiam laudavit. *Obs.* 113. usum terræ, ut putabatur, catechu in hernia varicosa felicem. *Obs.* 230. gibbus ex lapsu, inde paralysis. *Obs.* 235. testis contusus in suppurationem versus. *Ann.* III. *obs.* 23. calculus vesicæ in cane. *Obs.* 69. enormis in fœmina tumor. *Obs.* 246. in cane, & in equo calculus. *Ann.* VI. & VII. *obs.* 124. aqua sub adnatam tunicam effusa, medicamentis dissipata. *Ann.* IX. X. *obs.* 168. maximum vulnus a cornu cervi faciei infixo sanatum, abrupto cornu, ut putat, in sinu frontali latente. *Dec.* II. *ann.* I. de moxa ex artemisia Germanica parata in doloribus profundis utili. *Obs.* 11. tumores contactu cadaveris curati. *Obs.* 12. alii tumores duri rebelles. *Ann.* II. *obs.* 184. femur bis fractum, fragmento intermedio educto convaluit. Ejus in *appendice* ARIUM & JUDAM ex volvulo & intestinis ruptis periisse. *Ann.* V. *obs.* 7. a. contuso capite subitum delirium. *Ann.* VI. *obs.* 91. verus uteri prolapsus, ut infans ex eo elapso utero educi potuerit. *Obs.* 115. varices sponte sua aperti.

Ejus *de transplantatione morborum.* JEN. 1686. 4.

Ejus *de morbis philistæorum.* Ibid. 1720. 4. HALLER.

BERNARDINUS GENGA. Ejus *in* HIPPOCRATIS *aphorismos ad Chirurgiam spectantia commentaria.* ROM. 1694. 8. BONON. 1727. 8. 1697. & 1717. 8. Hispanice MADRIT. 1744. 4. vertente ANDREA GARCIA VASQUEZ. Germanice *Erläuterung der chirurgischen Lehrsätze des* HIPPOCRATES *von* BERNHARD GENGA, *aus dem Italiänischen übersetzt* VON JOHANN HUNCZOWSKY, *magister der Chirurgie.* WIEN 1777. 8. V. *oss. morb.*

NICOLAUS CHESNEAU, medicus Massiliensis in *observationum medicarum* L. V. PARIS. 1672. 8. LEID. 1719. 4. aliqua etiam chirurgica habet.

FRIDERICUS LOSSIUS, Heidelbergensis, qui DORCESTIÆ fere vixit. Ejus *observationum medicinalium libri IV.* LONDIN. 1672. 8. inter quas & chirurgicæ occurrunt.

Ejus

Ejus *obſervationum liber poſthumus.* LONDON 1684. 8.

JACOB GIRARD DES BERGERIES *la Medecine domeſtique contenant le chirurgien charitable.* HANAU 1672. 8.

JEAN MICHAULT *le barbier moderne, ou les fleurs* D'HIPPOCRATE, *dans lequel la Chirurgie a repris la queüe de ſerpent.* PARIS 1672. 12.

HIERONYMUS DE AYALA *principios de Chirurgia utiles i provec chofis para que pueden aprorecher a los principiantes.* MADRIT 1672. 4. Et aucta libello J. HIERONYMI FRAGOSI *de los infermidades de los rinnones.* Ibid. 1724. 4. (pertinet ad a. 1639.)

FRANCISCUS SYLVIUS DE LE BOE, celebris & gratioſus ſuo ævo medicus, qui obiit a. 1672. In ejus *operibus* edit. TRAJECTI 1695. 4. aliqua huc faciunt. In *praxi medica*, de partu difficili. In L. *de morbis infantum*, de dentitione. In *Caſibus medicinalibus* poſthumis 160. quædam ad ulcus veſicæ, ſcrophulas, dentium & oculorum dolorem, ſed medicamentaria fere omnia. HALLER.

FRANCISCUS BOUCHARD, chirurgus Veſuntinus in *E. N. C. dec.* I. *ann* III. *obſ.* 8. æger, qui tribus annis integris colon vulneratum, & apertum circumtulit, ad omnes labores aptus. *Obſ.* 11. partus difficilis ob duas molas. *Obſ.* 12. infans ſedecim annos in matris orthoſtadiæ utero geſtatus.

MELCHIOR FRIBE *obſ.* 61. ſingulari inſtrumento calculum ex urethra extraxit. *Obſ.* 98. hypoſpadiæus fecundus, & prolifer.

FRIDERICUS LACHMUND, medicus Hildeſienſis *obſ.* 103. hernia umbilicalis congenita. *Ann.* IV. V. *obſ.* 173. in BRASILIA ulcus recti inteſtini frequens eſſe.

DAVID SPIELENBERG *dec.* I. *ann.* III. *obſ.* 107. obſervatio mirifica de prægrandi tumore flatuoſo perinæi.

HENRICUS OLDENBURG, Britannicæ ſocietati a ſecretis, *obſ.* 126. oſſa fœtus per anum egeſta.

MAICHANQUEZ *obſ.* 175. ib. Et *obſ.* 176. inteſtinum apertum ſanatum.

SALOMON REISEL, archiater Wirtembergicus, *dec.* I. *ann.* III. *obſ.* 192. homo qui ſibi ipſi calculum excidit. *Ann.* VIII. *obſ.* 29. calculus humanus, cryſtalli ad modum pellucens, ex fœminæ relatione. *Dec.* II. *ann.* II. *obſ.* 144. iſchuria ex glandulis circa veſicam & exitu veſicæ calloſo abſque calculo. *Ann.* IV. *obſ.* 7. de hominibus, qui ſe ipſos caſtrarunt, aut ſibi herniam fecuerunt. *Obſ.* 87. improbabile exemplum ictus araneæ, qui hominem occiderit. *Ann.* VII. *obſ.* 6. hepar in hernia umbilicali congenita. *Obſ.* 8. atretus anus; ſic penis. *Obſ.* 9. utero adnatus tumor carnoſus. *Obſ.* 10. ruptus uterus & fœtus in abdomen effuſus. *Obſ.* 11. hernioſorum nonnulli caſus, & inciſiones. *Obſ.* 15. fœces per umbilicum; ileon ruptum. *Ann.* VIII. *obſ.*

obs. 53. labium leporinum duplex. *Obs.* 55. ab hernia anus in vulnere artificialis. *Ann.* X. *obs.* 24. mors corrupto cerebro & sanguine effuso ex calvariæ rima. *Obs.* 25. fere simile exemplum. *Obs.* 126. ossa capitis in fœtu mortuo supra se invicem transmota. *Dec.* III. *ann.* III. *obs.* 159. 141. diss. de curatione AUGUSTI per arenas, & arundines, variaque interpretatione ejus loci. *Ann.* IV. *obs.* 78. abscessus circa renem viri calculosi natus, apertus, & sanatus. *Ann.* V. VI. *obs.* 151. atretus puer cum anatome. *Obs.* 260. multi in canis vesica calculi.

DANIEL LUDOVICI, Gothanus medicus, celebris Pharmaciæ reformator, *dec.* I. *ann.* III. *obs.* 255. in partu dislocata ossa pubis. *Obs.* 257. intestinum rectum fœtus totum cæcum. *Ann.* IV. V. *obs.* 209. abscessus linguam depascens. *Ann.* IX. X. de moxa & vesicatoriis. *Obs.* 152. de aqua vulneraria Hafniensi vitriolica, & de ejusdem compositione ex suis consiliis. *Obs.* 158. hydrocele cum testis abscessu. In tr. *de morbis castrensibus* Germanice a. 1664. edito; Latine recuso in operibus FRANCF. 1712. 4. quædam chirurgica medicamenta habentur.

CAROLUS REYGER, Hungarus, *dec.* I. *ann.* III. *obs.* 278. facies a dextris ad sinistra telo trajecta, felici eventu. *Obs.* 279. maxilla inferior non cariosa, tamen sponte elapsa, ut duriori gingiva compensaretur. *Obs.* 287. abscessus abdominis per umbilicum repurgatus. *Ann.* IV. V. *obs.* 2. experimenta aliqua facta lapide serpentis pileati ad morsum viperarum curandum, non satis certi eventus. *Obs.* 3. paracentesis funesta, cum subito aqua omnis effluxisset. *Obs.* 12. magnus abdominis abscessus sanatus. *Ann.* VI. VII. *obs.* 206. calculus per scrotum excretus. *Obs.* 207. ex alapa mors subita. *Obs.* 208. gangræna spontanea tali. *Ann.* VIII. *obs.* 61. ulcus pulmonis in tabem abiens. *Dec.* III. *ann.* II. *obs.* 23. mors ex liene per verbera rupto. *Obs.* 26. tumor adiposus abdomen replens. HALLER.

J. BAPTISTE DENIS, medicus Parisinus, qui a. 1672. & 1673. proprium diarium edidit sub nomine *conferences.* Primum titulum dedit *memoires concernans les arts, & les sciences* PARIS 1672. 4. AMSTERDAM 1682. 12. in quibus nil chirurgici reperitur. Deinde a. I. Julii die, titulum novavit, & nunc vocavit *conference* I. II. &c. ubi quædam experimenta chirurgica occurrunt. HALLER.

GEORG FRANK in *E. N. C. dec* I. *ann.* IV. V. aliquæ historiæ parum credibiles. *Dec.* II. *ann.* I. *obs.* 26. glandem sclopetariam per intestinum decessisse. *Obs.* 27. cauterii in athritide admoti utilitas. *Obs.* 28. convulsiones vulneri supervenientes non semper mortem inferre. *Ann.* III. *obs.* 12. varices sponte rupti cum magna hæmorrhagia. *Ann.* V. *obs.* 226. struma grandis feliciter incisa, etsi vena jugularis læsa fuerat. *Obs.* 227. hernia umbilicalis congenita. *Ann.* VI. *obs.* 193. funestus abscessus ossis cribriformis, ex quo sopor. *V. decorat.*

J. NI-

J. Nicolaus Pechlin. Ejus *obfervationum phyfico-medicarum libri* III. Hamburg. 1691. 4. in quibus numerofas, & utiles adnotationes chirurgicas exhibet. In L. I. *obf.* I. de lithotomia. Obfervationes de calculo funt: *obf.* 3. 4. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. Quæ ad obftetriciam pertinent, funt: *Obf.* 20. 26. De partu varia. *Obf.* 32. obftetricum errores. *Obf.* 28. 32. & *obf.* 50. de excutia ventriculi. *Obf.* 62. de rudi paracentefi. *Obf.* 70. de cancro mammæ celeriter funefto.

In L. II. *obf.* 3. polypus narium fonticulo excitato curatus. *Obf.* 34. de cauteriis. *Obf.* 35. de oculo prolapfo feliciter repofito. V. *vuln.*

Fridericus Decker, Profeffor Leidenfis, clinicus, qui etiam manu curabat, fcripfit *exercitationes medicas practicas circa methodum medendi obfervationibus illuftratas.* Leid. 1673. 8. & multo auctius Leid. 1694. 4. & cum *animadverfionibus* A. de Martino Neapoli 1726. 4. Potiffimum in medicamentis verfatur, cafus tamen clinicos, etiam chirurgicos frequentes immifcet. Haller.

J. Nicolaus Binninger, medicus Montisbellicardi, ex Italica Schola, vir credulus, & miraculorum amans: in ejus *obfervationum, & curationum medicinalium centuriis V.* Montisbellicardi 1673. 8. memorabiles tamen cafus chirurgici intercedunt. Haller.

Jacob Constant, D. M. *le chirurgien charitable.* Geneve 1673. 8. Lion 1683. 8.

Elias Beynon, M. D. *famaritain charitable* traduit par Louis Franc. Geneve 1673. 8. & juxta Burette prodiit jam 1665. 8. e Germanico verfus libellus, cujus primam editionem & Haller ignorat. Prodiit vero nuper etiam Norimberg. 1738. 1752. 8. & Francf. 1682. 12. *der mitleidige Samariter, oder auserlefene Arzneymittel, durch die Befehl einer durchleuchtigen Dame gefammelt, überfetzt durch* G. K. M. O. Zocha, quod putes aliud effe opus. Haller.

Franciscus Henriquez de Villacorta, Archiater. Ejus *opera chirurgica omnia.* Amsterdam 1673.

Georg Genova, chirurgus, *ofpitale publico di varii mali ed efperimentali fcuoli.* Bologna 1673. 12.

Acta Hafnienfia, quibus Thomas Bartholinus inventa Danorum, & rariores adnotationes tradidit. Multa ipfe elaboravit, & alia a focia opera juniorum ejus ævi medicorum habuit. Tomus I. pro anno 1671. & 1672. prodiit Hafn. 1673. 4.

Caspar Kölichen *vol.* I. *obf.* 84. funeftus eventus ani claufi. *Obf.* 131. gangræna a variolis.

J. Henr. Brechtfeld *vol.* I. *obf.* 103. paracentefis felix tubæ hydropicæ. *Obf.* 104. funefto fucceffu pedes hydropici fcarificati. *Obf.* 105. ab-

sceſſus circa os ſacrum. *Vol* V. *obſ.* 114. hydrophobia ſero ſuperveniens, ſi omnino a morſu fuit, cum cadaveris anatome. HALLER.

Ephemeridum Nat. Cur. ann. IV. & V. (nempe *Acta a.* 1673. & 1674.) conjuncti prodierunt.

ANTON DE POZZIS *obſ.* 39. mira hiſtoria curati vulneris colli cum venæ jugulares, & arteriæ carotides diſſectæ fuiſſent. *Obſ.* 35. epilepſia ex calvariæ depreſſa.

J. FRIDER. ALLMACHER *obſ.* 77. memorabilis ſanatio hominis, cui vertebræ lumborum introrſum compulſæ, lotium cum alvo ſuppreſſa erant. *Obſ.* 78. tumor in genu pro luxatione non recte habitus; tibia tota carioſa. *Obſ.* 179. hernia incarcerata, & volvulus ſanatus.

JUSTUS CORTNUM, medicus Hildenſis *obſ.* 141. a tumore brachium infantis pene paralyticum diſſipato tumore ſanatum.

JOHANN SCULTETUS junior, medicus Norimbergenſis *obſ.* 148. caſus hydropis aſcitis cum hydrocephalo. Fuſa diſſertatio.

TIMOTHEUS CLARKE, medicus Anglus *obſ.* 164. lien in cane, & *obſ.* 165. in homine *αυτοχειρι* absque malo exciſus.

LUCAS SCHROECKIUS, medicus Auguſtanus *obſ.* 167. collectio calculorum in equis repertorum. *Obſ.* 168. calculi veſicæ, & renum in bove. *Ann.* VI. VII. *obſ.* 232. hernia umbilicalis congenita. *Ann.* IX. X. *obſ.* 163. gangræna pudendorum a fœtu mortuo. *Dec.* II. *ann.* II. *obſ.* 13. calculus renalis grandis. *Ann.* III. *obſ.* 18. ſe in calculo veſicæ admittendo erraſſe. *Dec.* III. *ann.* II. *obſ.* 226. de magno brachii tumore demum lethali. *Obſ.* 227. iſchuria a calculo & proſtatæ tumore nata.

JACOB BREYNE, celebris botanicus, *dec.* I. *ann.* IV. V. *obſ.* 130. fungus quernus, coriaceus hæmatodes, quo cæſores lignarii ad compeſcendum ſanguinem utuntur. Non eſt ille nuper BROSSARDO laudatus agaricus.

JOH. JAENIS *obſ.* 189. calculi ducenti ex abdominis abſceſſu.

In Phil. tranſactionum Vol. VIII. *n.* 94. de DENISII liquore ſtyptico. *N.* 95. experimenta, LONDINI eodem liquore capta a NEEDHAMO, WISEMANNO, in canibus, in hominibus, a DENISIO ipſo demum, coram Rege, ſatis feliciter ceciderunt. *N.* 96. eadem experimenta a navalibus Tribunis repetita. *N.* 99. CHRIST. KIRKBY, vel CASPARI potius WENDLAND de numeroſis calculis in veſica urinaria repertis. HALLER.

PETRUS BÜRGER. Ejus *candidatus Chirurgiæ, d. i. gründliche Erörterung aller anatomiſchen, und chirurgiſchen Fragen.* KÖNIGSBERG 1674. 8. HANNOVER 1692. 8. ſatis laudatur a SCHULZIO.

Act. Haſnienſium Vol. II. prodiit HAFNIÆ 1675. 4. & continet acta anni 1673.

CHRI-

Christianus Streit *obf.* 40. de cafu retulit fingulari, qualem & Bidlous defcripfit, de concuffo nempe capite, maximam vim aquæ per nares, deinde per oculum, denique per aurem effluxiffe.

Boudetus *obf.* 41. experimenta cum eodem liquore ftyptico facta, quem a Denisio Carolus II. Britanniæ Rex mille libris redemerat; etiam experimenta a Philippo Hacquart facta fatis feliciter fuccefferunt; & denuo *obf.* 133. divinatio ex vitriolo parari, & ex alumine.

J. Ludovicus Hanemannus, non fatis firmæ fidei vir. Ita Haller. *Obf.* 107. teftimonia pro curatione fympathetica. *Obf.* 108. adverfus canis rabidi medicamenta, fed non magni momenti. In *Vol.* II. de fonticulis. In *ann.* III. exempla inteftini in latere aperti.

J. Valent. Willius *vol.* II. *obf.* 119. lignum in orbitam impulfum feliciter eductum, & oculus fervatus. *Obf.* 120. 121. aliqua medicamenta ophthalmica, quæ valde laudat. *Vol.* III. *obf.* 73. de hirudinibus. *Vol.* IV. *obf.* 18. oculus in pus converfus.

Theophilus Bonnet, medicus Genevenfis, induftrius collector, neque propriis deftitutus obfervationibus. Ita Haller. In *prodromi anatomiæ practicæ L. I. P. I.* Genev. 1675. 8. caufas etiam chirurgicas doloris capitis recenfet.

Ejus *corps de Medecine*, *& de Chirurgie.* Ibid. 1679. 4. 4. *vol.* Præmittit methodum ad Chirurgiam; deinde fequuntur numerofi fatis integri fcriptores in ordinem redacti: Severini *Chirurgia efficax;* Hildani *obfervationes;* & Foresti; Fel. Plateri; B. Timæi &c.

In *Labyrinthis medicis extricatis*, *f. methodo vitandorum errorum* ibid. 1687. 4. habet etiam chirurgica ex Ballonio, & Septalio excerpta.

Ejus *Medicina feptentrionalis collectitia* ibid. 1684. & 1686. fol. 2. vol. funt collectæ adnotationes medicæ, & chirurgicæ ex *mifcellaneis N. C. Act. Hafnienfibus.*

Ejus *fepulchretum*, *f. anatomia practica ex cadaveribus morbo denatis &c.* ibid. 1679. fol. Et plenius augente Jacobo Manget etiam Genev. 1699. fol. 2. vol. Eft eximium opus, & infinita ejus utilitas, in quo ad fymptomata oculis fe offerentia caufæ latentes recenfentur ab induftria medicorum in diffectis cadaveribus detectæ. Ita Haller.

Ejus *mercurius compilatitius*, *f. index medico-practicus per decifiones*, *cautiones*, *animadverfiones*, *caftigationes*, *& obfervationes in fingulis adfectibus præternaturam & præfidiis medicis*, *diæteticis*, *chirurgicis*, *& pharmaceuticis*, *veram*, *& tutam medendi viam oftendens.* Genev. 1682. fol.

Ejus

Ejus *polyalthe, f. thesaurus medico-practicus ex optimis rei medicæ scriptoribus congestus* ibid. 1691. fol. in quo aliqua etiam chirurgica occurrunt.

HENRICUS LUBERTUS *schrift-und vernunftmäfsiger Unterricht von der Waffencur.* LUBEK 1675. 12.

In Eph. Nat. Cur. Dec. I. ann. VI. VII, qui respondent annis 1675. 1676. JOEL LANGELOTT, medicus, & chemicus Holfatus *obs.* 7. magnus calculus de muliere sponte prosiliens. *Obs.* 9. magnam hirudinum in cephalalgia esse utilitatem. *Obs.* 12. ex lapsu uberrimum limpidi liquoris ex aure profluvium.

GOTTFRID SCHUBART *obs.* 19. de polypo ex uno pedunculo multifido; de utero propendente.

J. MICHEL FEHR, medicus Swinfurtensis, *obs.* 26. aneurisma spurium ab arteria loco venæ percussa, difficulter sanatum; de varicibus. *Dec.* II. *ann.* I *obs.* 3. ab abscessu abdominis fistula umbilici, tamen sanata. *Ann.* II. *obs.* I. ex vulnere cutis capitis enatæ, ut putat, plicæ.

DANIEL WINKLER *dec.* I. *ann.* VI. VII. *obs.* 29. de hæmorrhagia septimo die post acceptum vulnus sclopetarium superveniente. *Obs.* 33. steatoma sub mento, obscure descriptum, neque bene apertum. *Obs.* 34. calculus ex pene excisus. *Obs.* 36. calculus in penis ostio, expulsus insperso sale. *Obs.* 37. tumor labii superioris solis unguentis sublatus. *Obs.* 41. vulnus pectoris præmature clausum, eo aperto pus plurimum prodiit. *Obs.* 46. in neogamo tumor in scroto suppuratus, & *obs.* 47. feliciter incisus.

DANIEL ANGELUS *obs.* 195. ingens calculus a fœmina excretus. *Ann.* VIII. *obs.* 77. a scabie retropulsa brachii tumor.

ALPHONSUS KOHN *dec.* I. *ann.* VI. VII. *obs.* 222. caput fœtus septennio in utero retentum. *Ann.* IX. X. *obs.* 101. a lapsu ab alto lotii incontinentia. *Obs.* 179. ischuria die 17. funesta, in aperto cadavere ren dexter destructus. *Dec.* II. *ann.* V. VI. *obs.* 79. gemellorum alter unco extractus bono eventu. *Dec.* III. *ann.* IX. X. *obs.* 79. hernia incarcerata superata argento vivo. *Obs.* 80. fulmine tactus curatus.

JOHANNES DOLÆUS, medicus Castellanus, hypothesium amans, neque certissimus auctor. Ita HALLER. *Dec.* I. *ann.* VI. VII. *obs.* 60. decies se arteriam temporum percuti curasse in morbis capitis felici eventu. *Ann.* IX. X. *obs.* 12. moxam se parasse ex ranunculo pratensi. *Obs.* 131. ruptus inter standum ventriculus, ut cibus prodiret, tamen sanatus. *Dec.* II. *ann.* V. *obs.* 131. ischuria funesta, & amplissima vesica ex scirrho prostatæ. *Obs.* 130. ex puerili urethra calculus elicitus. *Ann.* VIII. *obs.* 130. in hernia incarcerata particula intestini secta, funesto tandem eventu. *Obs.* 134. fœtus 26. annis in matre retentus. *Ann.* IV. *obs.* 62. sarcoma poplitis excisum (sed potius aneurisma videtur fuisse). *Obs.* 63. in calculoso mucago cum urina

urina excreta in lapidem coacta eft. *Ann.* V. VI. *obf.* 25. calculus circa aciculam natus, & circa plumbeum ftylum, perque gangrænam elapfus, prægrandis, cum fuperftite fiftula.

Ejus porro *encyclopædia chirurgica rationalis.* FRANCF. 1689. 4. 1703. fol. VENET. 1695. fol.

In *Act. Hafn. vol.* III. & IV., quæ continent acta annorum 1674. & 1675.

JACOBUS ZÆMAN *obf.* 6. defcribit lapidem, qui ex urethra viam fibi aperuit, perque fcrotum pueri elapfus eft.

DANIEL PROTTENIUS, medicus in HELSINGÖR. Offium mollities, ut ceræ inftar flecterentur.

OLIGERUS JACOBÆUS *obf.* 55. hernia quadruplex, & in eam colon illapfum.

RICHARDUS WISEMANN, chirurgus primarius Regis Angliæ, extra patriam non fatis notus, carus Anglis. Ita HALLER. Caftra fecutus eft, multaque expertus, fincerus homo, proprios etiam manifeftans errores, uberior paulo in medicamentis, & parcior in operationibus. Ejus *feveral chirurgical treatifes* LOND. 1676. fol. 1686. fol. L. I. eft *de tumoribus.* L. II. *de ulceribus.* L. III. *de ani morbis.* L. IV. *de fcrophulis.* L. V. *de vulneribus.* L. VI. *de vulneribus fclopetariis.* L. VII. *de fracturis*, & *luxationibus.*

JAMES COOKE *mellificium Chirurgiæ, or the mirour of Chirurgery much en larged* LONDON. 1676. 8. & alibi legitur *the mirour of Chirurgery, Anatomy, and Phyfik* 1668. 8. 1685. 8. LOND. 1685. 8.

LAUR. LOSENS *chirurgifches Handbüchlein, oder erneuerter* SEBASTIAN GREIF. EISENACH 1676. 12. MEINUNGEN 1679. 8.

Ejus *beft Balbierer.* 1682. 8.

BERNARDINUS CHRISTINUS a JUVELLINA, Cyrnæus, difcipulus RIVERII, qui & Chirurgiam exercuit, codices primum Riverianos a moriente auctore accepit, & edidit *arcana* RIVERII. GENEVÆ 1676. 4. 1696. 4.

J. v. B. *chirurgyns fchepskicht zynde een catalogus der medicamenten die yeder chirurgyn naar Ooft och Weftindien meedevoert cum C. v.* D. VOORDEN prodiit, JOHANNIS VERBRUGGE chirurgi Middelburgenfis opus, cum auctoris nomine editum. AMSTERDAM 1693. 8.

An differt ejus *chirurgyns of heelmeefters reyfboek* AMSTERDAM 1677. 8. 1687. 8. HALLER.

Ejusdem *veftibulum Chirurgiæ ofte ingangk der Heelkonft.* AMSTERDAM 1674. 8.

Ejus *Het examen van land en zee Chirurgie* ibidem. 1696. 8. 1714. 8. 1748. 8. quæ fuerit *vollkomne praxis chirurgica vermehrt durch* M. SCHU-

RIG. WALDENBURG 1714. 8. DRESDEN 1731. 8. est breve Chirurgiæ compendium, sed fusum in medicamentis. SCHLICHTINGIUS in ultima editione a. 1748. Anatomiam multum auxit; Cartesiana placita correxit; meliora medicamenta, & plura substituit.

NICOLAUS BLEGNY. Ejus *les nouvelles decouvertes sur toutes les parties de la Medecine.* PARIS 1679. 12. & a BONNETO cum titulo *Zodiaci medico Gallici* Latine versa GENEV.... 4.

Anno secundo diarii sui BLEGNIUS titulum fecit *le temple d'Esculape* &c. quo adnotationes anni 1680. continentur.

Journal des nouvelles decouvertes T. III. *anni* 1681. 12.

Cel. PORTALIUS dicit BLEGNIUM etiam post a. 1682. etsi publica auctoritate ei interdictum fuisset publicatione diarii, tamen opus ursisse, & ejus *diarium* a MANGETO latine versum esse; sed in præfatione Genevensis editionis legitur BLEGNYUM ab opere recessisse. V. *hern.*

BERNARDUS VERZASCHA, medicus Basiliensis. Ejus *observationum medicarum centuria* BASIL. 1677. 8. inter quas etiam chirurgicæ adnotationes de calculo habentur.

Les fleurs de GUIDON, ou *sentences principales de la grande Chirurgie de* GUY DE CHAULIAC. PARIS 1677. 8.

ETIENNE DES FORGES *procedes de Chirurgie reduits en pratique.* PARIS 1677. 8. Cel. PORTAL vero annum 1673. vult esse.

GERARDUS BLASIUS. Ejus *observationes medicæ rariores* AMSTERDAM 1677. 8. Quædam etiam chirurgicæ: uti testis corruptus & exsectus; hernia inguinalis; vulva clausa aperta; prolapsus uteri ligatus, & exstirpatus funesto eventu; multi calculorum casus.

REYMUNDUS FORTIS, Veronensis. Ejus *consultationum & responsionum medicinalium centuriæ* IV. GENEV. 1677. fol. Inter morbos internos occurrunt passim externi etiam, nempe vulnera, luxationes, cancer, calculorum casus numerosi &c. sed tota curatio fere in medicamentis hæret.

In E. N. C. ann. VIII. J. MATTHIAS NESTER *obs.* 24. post arthritidem utrumque os femoris luxatum.

GEORG ABRAHAM MERCLIN *obs.* 49 de ossibus per uterum excretis, retenti nempe fœtus. *Obs.* 50. calculi grandes in mesenterio & pancreate. *Dec.* II. *ann.* I. *obs.* 89. concrementum in utero osseum. *Obs.* 91. fractura cranii circularis trepani ope sanata. *Obs.* 93. steatoma genæ feliciter resectum. *Obs.* 94. fistula oculi ex ophthalmia nata, curata. *Obs.* 184. secundinæ retentæ per fragmenta rejectæ feliciter sexta septimana; mirifica remedia. *Dec.* II. *ann.* III. *obs.* 191. partus aliquot difficiles. *Obs.* 192. ex prolapsu uteri, ejus ore inciso, fœtus eductus. *Obs.* 194. cranium depressum sola vulsione restitutum. *Ann.* VI. *obs.* 220. hydrophobia absque morsu *Obs.* 221. steatoma maximum in pectore natum. *Dec.* III. *ann.* I. calculi & hydatides renum.

renum. *Ann.* III. *obf.* 141. calculus de abfceffu umbilicali. *Ann.* V. VI. *obf.* 224. epulis feliciter extirpata ferro ignito.

Ejus eft etiam *parenæfis ad Chirurgiæ ftudiofos de genuina artem illam addifcendi methodo*, quæ tanquam præfatio ad PANDOLPHINUM de *ventofitate fpinæ* acceffit.

In *Act. Acad. Nat. Curiof. Dec.* I. *ann.* IX. X. pro annis 1678. 1679.

GODOFREDUS SAMUEL POLIS, FRANCOFURTI ad VIADRUM medicus *obf.* 16. de facie ex caufa ignota fphacelo corrupta, funefto eventu. Ejus fpica fecalina deglutita per tumorem dorfi prodiens, in eodem volumine. *Dec.* II. *ann.* V. *obf.* 160. dolor dentium fublatus veficantis ope, & *obf.* 161. ifchias cucurbitularum ope.

SIGISMUNDUS GRASS, *dec.* I. *ann.* IX. *obf.* 69. de tuberculo calculos & arenulas eructante. *Obf.* 71. eryfipelas capitis curatum cucurbitulis.

J. GEORG TRUMPF, medicus Goslarienfis, *obf.* 7. ifchuria fero fuperata ejecto lapillo. *Obf.* 81. gangræna univerfi corporis a caufa interna nata.

LUCAS SCHROEK, LUCÆ filius, medicus Auguftanus *obf.* 92. de veficæ calculo, fponte ut putat, difecto. *Obf.* 164. hernia inteftinalis fanata abfceffu in inguine fponte nato. *Dec.* II. *ann.* III. *obf.* 19. calculi ex fuppurata farcocele. *Obf.* 20. hydrocele medicamentis fuperata. *Ann.* IV. *obf.* 174. offium in campo crufta calculofa obductorum exemplum. *Ann.* V. *obf.* 4. de eodem cervo, cui DOROTHEA Brandenburgica cor glande perterebravit, & qui diutiufcule vixit. *Ann.* IX. *obf.* 238. futura cranii ex capitis dolore hifcens. *Cent.* I. *obf.* 18. abfceffus abdominis fanatus injectionibus. *Cent.* II. *obf.* 186. dyfuria a tumore pelvis veficam comprimente. *Cent.* III. *obf.* 92. calculi numerofiffimi excreti. *Cent.* X. *obf.* 100. calculus circa ingreffum ureteris retentus.

SAMUEL LEDEL *obf.* 144. in *dec.* I. *ann.* IX. calculus fub lingua. *Obf.* 145. vefica in bove poft urinam retentam difrupta. *Obf.* 148. cantharides cervici admoti urinam retinent. *Dec.* II. *ann.* I. *obf.* 144. fpica filiginea deglutita, exclufa per coftarum intervallum *Ann.* II. *obf.* 35. hæmorrhagia carpi compreffa fungo ignario, ex anus confilio, quæ BROSSARDI laudes obtinuit. *Obf.* 37. pulmo fagitta percuffus fanatus. *Obf.* 41. felix amputatio tibiæ cariofæ. *Ann.* III. *obf.* 141. ftruma manu cadaveris diffipata. *Obf.* 142. puella ab hirudinibus enecta. *Ann.* IV. *obf.* 19. hirudinum in variis morbis utilitas. *Obf.* 21. graviffimum oculi vulnus cum offium ftrage curatum. *Obf.* 68. mors a fecundinis violenter evulfis. *Ann.* VII. *obf.* 47. ab igne ad truncum amputati artus admoto mors. *Obf.* 51. tumor fub lingua maximus in abfceffum verfus. *Ann.* X. *obf.* 101. annofum ulcus fanatum. *Dec.* III. *ann.* I. *obf.* 59. exemplum fectionis cæfareæ funeftæ. *Obf.* 100. de vario fucceffu fonticulorum. *Ann.* II. *obf.* 50. anus imperforatus fruftra apertus. *Obf.* 51. inte-

 ftinum

ftinum in hernia apertum, tamen curatum. *Ann.* III. *obf.* 19. tumores purgata alvo fanati. *Obf.* 20. tumor ex contufo tefte curatus. *Dec.* IV. *ann.* IV. *obf.* 89. a variolis abfceffus umbilici. *Ann.* IX. X. *obf.* 116. pes ab ulceribus cariofus, fua fponte delapfus. *Obf.* 117. ad talum diflocatum fubnatus fcirrhus. *Cent.* I. *obf.* 73. tumor de labio vulvæ feliciter refectus.

GODOFRID. SCHULZ, Vratislavienfis, *dec.* I. *ann.* IX. X. *obf.* 185. calculi extracti ex ani fiftula. *Dec.* III. *ann.* II. *obf.* 73. magna mala ab ictu araneæ in palato accepto. *Ann.* III. *obf.* 93. calculus excretus, inde fcroti gangræna feliciter fuperata. *Ann.* VII. VIII. *obf.* 125. ex arteria, quæ ex radiali ad volam venit, læfa, magna hæmorrhagia ftyptico medicamento, & compreffione fedata.

ST. HILAIRE *l'Anatomie du corps humain avec fes maladies.* PARIS 1679. 2. vol. 1723. 8. 2. vol. morbos etiam chirurgicos defcribit.

J. GEORG. WALTHER. Ejus *fylva medica opulentiffima* BUDISSIN. 1679. 4. Eft lexicon, ut vocant, reale, in quo fcriptores medici reperiuntur, qui de variis etiam chirurgicis morbis egerunt. HALLER.

Anonymi *kurzer Begriff der Wundarzney, aus dem Englifchen durch* JOH. LANGEN *überfetzt.* HAMBURG 1679.

ANTONIUS PHILIPPUS CIUCCI. Ejus *promptuarium medico-chirurgicum.* MACERATA 1679. 8.

Ejus *filo d'Arianna, overo fideliffima fcorta al efercente di Chirurgia, al quale fi aggiunge un breve trattato della circulazione del fangue.* Ibid. 1682. 12.

CORNELIUS BONTEKOE, medicus Hagienfis, inde Archiater Brandenburgicus, ex fecta Cartefiana. Ejus *nieuw gebouw der Chirurgie of Heelkonft eerften Deel alwaer t'oude geftel van de theorie der gezwellen Wonden en Ulceratien afgebroke word* HAAG 1680. 8. tradit doctrinam de tumoribus, vulneribus, ulceribus; contra paracentefin.

Ejus *vervoolg von het eerfte deel alwaer de practyk der Chirurgie van een mennigte van abuyzen en moorddaadigkeit overtuigt, met een voorrede waarin der oorzaken angewefen worden, door welke der Medicyn en Chirurgie zo onvolmaaktig zyn* HAAG 1681. 8. fcribit contra V. S. hirudines, fcarificationem, veficatoria &c.

Naareden &c. exhortatur ad deferenda præjudicia. Germanice HANNOVER 1687. 8. WOLFENBÜTTEL 1697. 8. cum vita auctoris & notis J. PETRI ALBRECHT fatis copiofis. Ejus *antwoord aan de Schryvers van de Brief on der dem naam van* PIETER BERNAGIE *uytgegeven door welke de pretenfe contradiction tegens het nieuw gebouw der Chirurgie wederlegt wierd.* AMSTERDAM 1682. 8.

Ejus *korte verhandeling van't menfchenl even, gezondheit, ziekte, en dood begrypende omt lighamen, zyne werkening, om de ziekte en def-* *felfs*

felfs oorfaken, over de mide delen om het leven en gezondheit tee bewaaren, en de ziekte voor de komen, zynde een vervulling van't nieuw gebouw der Chirurgy als mede die verhandeling over der natuur de bevinding en de zekerheit in de genees en heelkonde. GRAVENHAAG 1684. 8. Tres differtationes 1685. B. B. Germanice 1688. 8.

Ejus *grondslag van een nieuw gebouw van Medicyne en Chirurgie.* Germanice *Grundfätze der Medicin und Chirurgie* 1721. 8.

In collectione operum omnium 1689. 4. 2. vol. hæc recurrunt mutatis nonnihil titulis, valde incommode. Primum opus nunc audit *omwepf van't oud gestell der Medicyne, eerste deel;* deinde alterum *opbouw der Medicynen derde deel;* postea *institutie of te kort begryp der gandsche Medicyne vierde deel.*

Ejus *grondslaag van en nieuwe gebouw van Medicyne en Chirurgie nieuwlyk ontdekt.*

Derde verhandeling van de gezwellen.

Een brief handelende van het coude vaur. Quæ Auctor iste habet, funt theoretica, & vera fere utilitate caffa. Cum ex fcala delapfus nofter caput graviter adlififfet, noluit fibi venam fecari; fic periit fiffo cranio, & fanguine fuper duram membranam effufo. Ita celeber. HALLER.

STEPHANUS BLANCARD, medicus Amftelodamenfis, in ZEELANDIA natus, collector, ex fecta Cartefiana. Primum NICOLAI BLEGNYI *ephemerides* Belgice vertit, & auctas reddidit adnotationibus chirurgorum Batavorum. Quatuor primæ centuriæ prodierunt cum titulo *collectanea medico-phyfica oft Hollands Jaarregifter der genees en natuurkondige aanmerkingen van ganfch Europa beginnende met het jaar* 1680. 8. AMSTERDAM 1680. 8. Germanice LIPS. 1690. 8. Curationes & obfervationes multorum chirurgorum recenfet.

Ejus *verhandeling der ziekten der Kindern.* AMSTERDAM 1684. 8.

Ejus *nieuwe konftkamer der Kirurgie of heelkonft.* AMSTERDAM 1685. 8. Germanice HANNOVER 1688. 8.

Ejus *Anatomia practica rationalis, f. variorum cadaverum morbis denatorum anatomica infpectio.* Ibid. 1688. 12.

In *Lexico medico*, fæpe recufo, chirurgicas etiam voces interpretatur.

In *collectione operum medicorum theoretico-practicorum, & chirurgicorum* LEID. 1711. 4. 2. vol. redeunt in fecundo tomo chirurgicæ inftitutiones.

Ejus *aphorifmi chirurgici* ibidem. HALLER.

MATTHIAS GODOFRID PURMAN, chirurgus Brandenburgicus, deinde Breslavienfis, vir per bella exercitatus, qui aufus eft Chirurgia infuforia in propriis fuis morbis uti. Superftitioni nimium tribuit, ut unguento

 arma-

armario, & pulveri sympathetico præstaret fidem; formulas porro longas amabat. Ita HALLER.

Ejus *der wahrhafte Feldscherer, oder die wahrhafte Feldscherer-kunst.* HALBERSTADT. 1680. 8. MÜNDEN 1682. 8. suppositis pro nomine auctoris literis M. G. P. Tum auctius 1690. 8. 1693. 8. JENA. FRANCF. & LEIPZ. 1705. 8. 1721. 8. BRESLAU 1738. 8. LIPS. 1745. 8. Vulnera ex ordine & breviter, fracturas, luxationes, gangrænas, morbos castrenses, & formulas tradit.

Ejus *Aufrichtiger und erfahrner Pestbarbierer* HALBERSTADT 1683. 8. FRANCF. 1705. 8. 1715. 8. 1721. 8. Præter ea, quæ ad Medicinam potius spectant, habet curam bubonum, & carbonum pestilentialium.

Ejus *Anweisung pestilentialische Brüche zu kennen und zu curiren* ibid. 1686. 8. non idem est qui prior libellus.

Ejus *chirurgischer Lorberkranz, oder grosse Wundarzney* HALBERSTADT 1685. 4. FRANCF. 1692. 4. BRESLAU, FRANCF. und LEIPZ. 1705. 4. melius & emendatius, est integer, quod vocant, Chirurgiæ cursus, repletus propriis experimentis, & curationibus omnino felicibus, neque vulgaribus.

Ejus *fünf und zwanzig sonderbare Schuswundencuren* BRESLAU, & RUDOLFSTADT 1687. 8. auctæ postea ut sint 50. ibid. 1693. 8. JEN. 1721. 8. sunt insignes curationes fere omnes in bello Pomeranico peractæ.

Ejus *Chirurgia curiosa* FRANCF. 1694. 4. JEN. 1716. 4. in qua iterum systema Chirurgiæ integrum, & plurimas proprias adnotationes exhibet.

Ejus *curiosæ observationes chirurgicæ* JEN. FRANCF. & LEIPZ. 1710. 4. sunt octoginta adnotationes lectu dignissimæ.

JOH. HELLWIG. Ejus *observationes medico-physicæ, quas posthumas edidit, & scholiis auxit* LUCAS SCHROECK, LUCÆ filius, AUG. VINDEL. 1680. 4. inter quas multæ etiam chirurgicæ occurrunt, pleræque de calculo.

ANTONIUS DE HEYDE, medicus, edidit, cum notis suis, CORNELII VAN DE VOORDE *neuerlichtende Fakkel* MIDDELBURG 1680. 8.

In *observationibus medicis* AMSTERDAM 1684. 8. 1686. 8. multas etiam de abscessibus, aneurismate, partu difficili, luxationibus, hydrophobia, habet.

JOSEPHUS ZAMBECCARI. Ejus *experimenti de diversi visceri* &c. FLORENTIÆ 1680. GENEV. 1685. fol. 1699. fol. & in *E. N. C. dec.* III. *ann.* IV. append. latine recusa.

FELIX PLATERUS, antiquioris FELICIS ex fratre Nepos, & ipse medicus Basiliensis. Ejus *observationum medicinalium mantissa,* quam FRANCISCUS PLATER Filius edidit BASIL. 1680. 8. Harum multæ etiam ad Chirurgiam spectant, uti ischuria ex vesicæ ulceræ; partus aliqui difficiles; ulce-

ulcera pedis cum oſſium carie; hiſtoria cultrivori Baſilienſis, qui ſero tandem pœnas luit ſuæ ſtultitiæ: cultri fragmentum in ventriculo reperiebatur.

GEORG THOMPSON. Ejus *τεια πειρητικα ſ. experimenta admiranda.* LONDON 1680. 8. Inter alia pleurotomiam recenſet.

J. GEORG. PÖTTER *concluſiones ex univerſa clinica & chirurgica Medicina.* LEID. 1680. 4.

FRANCISCUS KLEINIUS. Ejus *reſolutio quæſtionis, an transfuſio ſanguinis ſit utilis & admittenda?* HERBIPOLIS 1680. 4.

WILLIAM SALMON, medicus, qui etiam AMERICAM peragravit, idem polygraphus, Chirurgiam & Medicinam a quadraginta retro annis ait ſe exercuiſſe, maximamque a FRANCISCO BERNARD Bibliothecam poſſidere. Multus eſt in medicamentis, & parcior in adminiſtrationibus.

Ejus *ſynopſis Medicinæ, or compendium of Phyſick, Chirurgery and Anatomy.* LONDON 1681. 8.

Ejus *ſelect phyſical and chirurgical obſervations.* Ibid. 1689. 8.

Ejus *ars chirurgica, or compendium of the theory and practice of Chirurgery in 7. books to which is added Pharmacopea chirurgica.* LONDON 1698. 8. HALLER.

PHIL. JACOB. SCHOENFELDER, medicus Ingolſtadienſis. Ejus *hiſtoriarum, enarrationum, & curationum L. I.* RATISBONÆ 1681. 8. Pauci reperiuntur caſus chirurgici.

CAROLUS PATINUS, GUIDONIS filius, quasdam obſervationes retulit in *E. N. C. dec.* II. *ann.* I. *obſ.* 19. calculus veſicæ 14. unciarum a lotio ſulco effoſſus. *Obſ.* 20. vulnus ſclopetarium inteſtini curatum. *Ann.* VI. *obſ.* 35. de ſtruma in dorſo rariori. *Obſ.* 36. in fiſtula lachrimali caries non penitus ſuperata. Suadet ignis applicationem.

J. MAURITIUS HOFMANN in *diſquiſitionibus anat. pathologicis* varia habet huc facientia, uti de ſinu maxillari purulento, ſubinde evacuato per dentem caninum carioſum; vulnera ſclopetaria pectoris ſanata; vulnus ventriculi curatum; & in

E. N. C. dec. II. *ann.* III. *obſ.* 26. lymphæ ſtillicidium ex venæ ſectione. *Ann.* V. *obſ.* 206. vulnus ad meninges penetrans ſanatum. *Obſ.* 109. exulceratio umbilici infantis ſanata. *Obſ.* 110. pilorum faſciculus in meliceride. *Ann.* VI. *obſ.* 166. vena in carpo ſponte aperta &c. *Obſ.* 167. ex nimis adſtrictis vinculis gangræna cruris. *Ann.* VII. *obſ.* 242. maxima hernia. *Obſ.* 243. ſarcocele. *Obſ.* 246. cartilago oſſium pubis emollita. *Ann.* IX. *obſ.* 222. vulnus grave linguæ ſanatum. *Ann.* X. *obſ.* 182. oculi vulnus, humor aqueus, & ſphærica figura oculi reparata. *Dec.* III. *ann.* I. *obſ.* 140. verruca penſilis ſcroti vinculo injecto ſanata. *Obſ.* 141. vulnus ſclopetarium pulmonis curatum. *Ann.* V. VI. *obſ.* 99. tumor fungi ſimilis ſupra genu feliciter refectus. *Ann.* VIII. *obſ.* 58. ambuſtiones in homine a fulmine exanimato. *Obſ.* 61. ſar-

sarcoma vaginæ putridum feliciter medicamento caustico amputatum. *Obs.* 176. spina ventosa, femur sponte sua fractum, tum brachium, æger sanatus, reparata parte femoris amissa. *Obs.* 178. curatio aneurismatis a pertusa arteria. *Cent.* IV. *obs.* 108. ostium uteri ex vulva elapsum, & ulcerosum. *Cent.* V. *obs.* 135. a fistula lachrimali os palati sponte fractum. *Cent.* VI. *obs.* 45. calculi vesicæ duo, quasi articulo conjuncti. *Obs.* 48. calculus ex tonsilla excisus. *Cent.* VIII. *obs.* 29. ex osse frontis fisso epilepsia, & mors. *Obs.* 30. contusio gravissima verticis, & thoracis curata. *Obs.* 31. scirrhus & œdema parotidis. *Cent.* X. *obs.* 29. uterus in partu ruptus. In *appendice obs.* 1. calculi in aortæ divisura. *Obs.* 7. globuli minores abdomen percutientes, sub cute tamen retenti. *Obs.* 17. steatoma dorsi resectum. *Obs.* 21. vulnus ventriculi sanatum. *Obs.* 22. globus plumbeus circa claviculam adactus, per lumborum abscessum exiit. *Obs.* 28. portio ossis tibiæ sponte post contusionem decedens. *Obs.* 32. vulnus tarsi palpebræ sanatum. *Obs.* 33. vulnus pectoris cum amissa parte mediastini oleo lini sanatum. *Obs.* 36. acus in vaccæ corde reperta. *Obs.* 42. colici dolores sublati vesicatorio ad umbilici sedem admoto. *Obs.* 45. olecrano cæsim vulnerato, tumor aqua herbæ vermicularis cum nitro dispulsus. HALLER. V. *cariem oss.*

HEYDENTRYK OVERKAMP M. D. *nieuw gebouw der Chirurgie of heelkonst* AMSTERDAM 1682. 4. Germanice vertente J. SCHLEYER LEIPZ. 1689. 8. Habetur etiam inter opera omnia *alle de medicinale, chirurgicale en philosophische Werken* AMSTERD. 1694. 4. Germanice *medicinische und chirurgische Schriften* LEIPZ. 1705. 4. Dat theoriam Chirurgiæ, fermentationi, & hypothesi alcali & acidi, superstructam. HALLER.

PETRUS VAN DE STYLLE, chirurgus FRANCOFURTI ad MOENUM. Ejus *chirurgisches Handbuch* FRANCF. 1646. 8. 1682. 8. Sed verum annum non potuit invenire celeber. HALLER: in suis vero addendis ipse ponit esse a. 1611. 8. FRANCF. aitque auctorem hunc ANTWERPIÆ etiam Medicinam exercuisse, seculo XVI. atque curationi Principis GUILIELMI Arausionensis interfuisse.

JULIUS MALVICINI, medicus Venetus, in *utilibus collectionibus medico-physicis* VENET. 1682. 4. quædam etiam de calculo & de vulneribus habet.

DIONYSIUS VAN DER STERRE. Ejus *genees en heelkonstige practyc der Medicynen* AMSTERDAM. Germanice DRESDEN 1701. 8. cum titulo novo *praxis chirurgica, & medica.* Centum & duæ sunt adnotationes, pene omnes chirurgici argumenti, minutissime descriptæ. HALLER. V. *obst. art.*

JANUS ABRAHAMUS A GEHEMA, medicus Regis POLONIÆ, Cartesianæ sectæ fidelissimus sequax. Ejus *eroberte Gicht durch die Chinesische Wossen der moxa.* HAMBURG 1682. 12. 1683. 12.

Ejus

Ejus *der wohlversehene Feldscherer.* HAMBURG 1684. 12.

Ejus *observationum chirurgicarum decas I. & II.* ibid. 1686. 12. FRANCF. 1690. 12.

Ejus *decas observationum medicinalium.* BREM. 1686. 12.

Ejus *grausome medicinische mordmittel, aderlassen, schrepfen, clystiren.* &c. BREM. 1688. HALLER.

ANTONIUS NOVARINUS. Ejus *Chirurgia curiosa.* ROTENBURG ad TUBARIM 1682. fol.

AUGUST. QUIR. RIVINUS. In ejus *notitia morborum compendiosa* LIPS. 1682. 12. habetur breve compendium Chirurgiæ universæ. V. *dysur.*

Acta Eruditorum cœperunt prodire a. 1682. LIPSIÆ, in quorum numerosis voluminibus aliqui rariores casus repeririuntur. Excerpta sunt hæc chirurgica, & alia medica, & seorsim excusa VENET. 1740. seq. 7. vol. 4.

In E. Nat. Cur. dec. II. ann. I. *obs.* 15. SEBASTIANUS SCHEFFER, medicus Francofurtensis, retulit de tumore carneo prope uvulam resecto, hamo scindente in globum terminato.

CHRISTIANUS MENZEL, Archiater Brandenburgicus *obs.* 31. exempla secundarum longo tempore in utero retentarum, quæ in membraneam naturam contabuerunt. *Obs.* 16. in cerebro damæ lapillus. *Ann.* III. *obs.* 14. crus crassissimum, quale in ora Cochinensi frequens est.

J. PETRUS ALBRECHT, medicus Hildesiensis, *obs.* 79. hydrops solutus, aqua per hypochondrium sibi viam aperiente. *Obs.* 83. ren abscessu consumtus, qui per urinam pus suum emisit. *Ann.* VI. *obs.* 10. cerebrum suppuratum per nares putat effluxisse. *Ann.* VIII. *obs.* 167. testimonia pro cultrivori Prussici historia, ex actis publicis desumta. *Ann.* IX. *obs.* 79. pessos hæmorrhagiam uteri optime compescere. *Dec.* III. *ann.* III. *obs.* 152. magna symptomata a morsu viperæ in THURINGIA subnata, tamen sanata. *Ann.* V. VI. *obs.* 22. abscessus hepatis, quem opio sumto tribuit, incisus, & sanatus. *Obs.* 23. hepar a pila sclopetaria dissipatum. *Dec.* III. *ann.* IX. X. *obs.* 2. hernia in pube male tractata. *Obs.* 3. funestus levis morsus canis non rabidi. *Obs.* 6. lien a forti percussione ruptus. *Obs.* 7. hernia terrore subito sanata.

J. CONRADUS PEYER, magnus incisor, Scaphusinus, *dec.* II. *ann.* I. *obs.* 84. uterus vere prolapsus, non inversus, contra KERKRINGIUM, aliosque: deinde ipsa vesica urinaria. *Ann.* IV. *obs.* 99. ovis prægnantis diaphragma ruptum.

CHRISTOPHORUS SELIGER *dec.* II. *ann.* I. *obs.* 141. uterus improvide ab obstetrice evulsus.

J. BAPTISTA SCARAMUCCI, *obs.* 142. calculus circa funiculum in vesica concretus. *Dec.* III. *ann.* IX. X. *app.* ex vehementi indignatione orta fuerat hydrophobia.

GREGORIUS HILLING, *dec.* II. *ann.* I. *obs.* 161. calculi a puero egesti. *Obs.* 160. ungues monstrosi.

J. LAURENTIUS FEHR, medicus Swinfurtensis, *obs.* 165. imperiti lithotomi conatus, calculum in urethram urgentis. *Ann.* VI. *obs.* 56. laudat herniæ curationem cum castratione. *Ann.* VII. *obs.* 229. cataractæ in utroque oculo ad receptum morem depositio. *Obs.* 230. tumor adnatæ tunicæ sublatus. *Ann.* VIII. *obs.* 97. hernia umbilicalis ligata, sed funesta. *Obs.* 99. vulnus corneæ tunicæ: humores effluxerunt funesto eventu. *Ann.* X. *obs.* 76. cancrosarum mammarum, frustra tentatis omnibus, eventus malus. *Dec.* III. *ann.* III. *obs.* 114. vulnus circa articulationem brachii funestum. *Dec.* III. *ann.* VII. VIII. *obs.* 67. felix sectio cæsarea fœtus mortui de viva matre excili.

GUNTHER CHRISTOPH. SCHELHAMMER, acris ingenii vir, & subtili Philosophiæ deditus, *dec.* II. *ann.* I. *obs.* 131. in eodem homine & in vesicula fellea calculi, & in cerebro. *Ann.* V. *obs.* 9. hepatis vulnus sananatum. *Obs.* 10. lumbrici ex inguinis abscessu. *Obs.* 11. hepatis abscessus funestus. *Ann.* IX. *obs.* 149. partus ex prolapso utero. *Dec.* III. *ann.* II. *obs.* 89. fœtus mortuus, absque noxa per duos menses gestatus. *Ann.* III. *obs.* 168. ex lapsu cranium fractum, cerebrum corruptum, ut per nares efflueret, sensibus hactenus integris. *Ann.* VIII. IX. *obs.* 81. calculosa materia de urina decedens. In posthumo opere de re medica, in Tom. III. de Chirurgia agit etiam. HALLER.

The Countess of KENT *secrets in Physik and Chirurgery.* LONDON 1682. 12.

AMEDEE BOURDON *description anatomique* PARIS 1683. 12. ubi dicit se vidisse magna incommoda nata a represso in parturientibus coccyge.

Ejus *observationes miscellaneæ medicæ, anatomicæ* &c quas DAVID MENO MATTHIAS cum suis experimentis edidit FRANCF. 1683. 12. multa continent etiam chirurgica, uti enormis herniæ exemplum; sphacelus utriusque cruris, a quo utrumque de viva puella crus delapsum est, vita superstite; tibia exemta, & reparata.

ELIAS WESTPHAL. Ejus *Schifsbarbier* 1683. 8. HEISTER.

In Eph. Nat. Cur. RUDOLPH. JACOB. CAMERARIUS aliquas attulit observationes *cent.* II. *ann.* VI. *obs.* 99. de ossibus intumescentibus per secessionem laminarum densissime congestarum a cranio, parum firme connexarum. *Cent.* III. *obs.* 10. stranguriosi vesica crassa, carnosa, cavea minima, absque calculo. *Cent.* VI. *obs.* 82. sphacelus senilis sponte subsistens. *Cent.* X. *obs.* 73. atreta, cui membrana sanguinem menstruum retinebat, incisione curata. *Obs.* 74. a lapsu amissus crurum usus. V. *calcul.*

ANDREAS

ANDREAS CLEYER, medicus BATAVIÆ JAVANÆ, pariter in *Eph. N. C. dec.* II. *ann.* II. *obſ.* 8. deſcriptionem dat elephantiaſis novæ, quem morbum Angli *Yaws* vocant. *Dec.* II. *ann.* IV. *obſ.* I. de moxa ex artemiſia parata, quæ etiam ex abſinthio poſſit parari.

MATTH. TILING, medicus Rintelienſis, *dec.* II. *ann.* II. *obſ.* 71. periculum ex morſu irati anſeris.

J. LECHEL *obſ.* 158. & in occipite, & in prima dorſi ſpina tumor aquoſus.

J. PAUL WURFBAIN, medicus, *obſ.* 136. folliculus lacteus de mamma eductus. *Ann.* III. *obſ.* 182. oſſiculum ramoſum ex ſteatomate. *Obſ.* 183. inſignis lapis ex abdomine exciſus. *Ann.* VI. *obſ.* 237. pro maxilla inferiori callus cartilagineus renatus, & in oſſeam naturam ſenſim confirmatus. *Ann.* VII. *obſ.* 252. maximum ſteatoma abdominis. *Dec.* III. *ann.* I. *obſ.* 167. octavo, & decimo demum anno fragmentum maxillæ inferioris decedens. *Ann.* IV. *obſ.* 131. inteſtini ulcuſculum ſanatum. *Ann.* V. VI. *obſ.* 300. ferramentum, quod 17. annis in ſinu frontali retentum, & tandem per nares excretum fuit. *Ann.* VII. VIII. *obſ.* 221. tumor maximus ſub ala exſtirpatus. *Ann.* IX. X. *obſ.* 225. hallux in ſene feliciter amputatus.

PAUL JALON *dec.* II. *ann.* II. *obſ.* 129. de incontinentia urinæ ex fabrica vitioſa partium uriniferarum.

MICHAEL BERNARD. VALENTINI, Profeſſor Gieſſenſis, & collector, *dec.* III. *ann.* II. *obſ.* 162. de abſceſſibus in capite nuper natorum. *Ann.* VI. *obſ.* 68. in veſicula ſeminali calculus. *Obſ.* 69. 70. oculi hydrops paracenteſi ſanatus; & *obſ.* 71. hypopyon. *Ann.* VIII. *obſ.* 77. glans ſclopetaria facta ex vitro antimonii, adeoque venenata. *Obſ.* 81. maximus tumor femoris ex congeſto ſanguine factus, ut videtur, funeſto eventu. *Obſ.* 83. hæmorrhagia inteſtinalis ex ulceribus tibiæ clauſis. *Dec.* III. *ann.* V. VI. *obſ.* 124. omentum per foramen diaphragmatis in pectus migrans, in cane. *Obſ.* 51. cervi venter globo plumbeo trajectus, neque occiſum animal. *Cent.* IX. *obſ.* 65. de cultrivoro Harburgenſi. *Cent.* X. *obſ.* 95. vagina in gravida conſervens. In *Miſc. Berol.* T. I. agit de parulide epidemica, quam ſectione curare neceſſe fuerit.

Ejus porro *Chirurgia medica, quæ eſt praxeos medicæ infallibilis* P. II. FRANCF. 1715. 4. eſt parvum compendium chirurgicum ex recentioribus collectitium.

Ejus *Medicinæ Infallibilis P. L.* FRANCF. 1704. 4. 1711. 4. 1721. 4. Adnexa eſt etiam *diſput.* filii CHRISTIANI BERNARDI *de fulmine tactis.*

Ejus *Medicina novantiqua.* FRANCF. 1698. Pars VIII. eſt de chirurgicis operationibus, & breve compendium artis obſtetriciæ. HALLER.

JOHANNES MUYS, medicus Arnhemienſis. Ejus *praxis medico-chirurgica rationalis cum decadibus obſervationum quatuor* primum prodiit

LEID. 1682. 12. alii vero volunt 1684. & LEID. cum quinque 1683. 12. accessit sexta, & septima ibidem 1690. 12. duodecim omnino decades fuerunt in edit. AMSTELODAMENSI 1695. 8. Germanice *chirurgische Observationen samt einem Gespräche zwischen* PODALIRIO, *und* PHILIATRO, vertente CHRIST. HORCH. FRANCF. 1688. 8. BERLIN 1699. 4. Anglice LOND. 1686. 8.

Ejus PODALIRIUS *redivivus, s. dialogus inter* PODALIRIUM & PHILIATRUM, *in quo multa medico-chirurgica illustrantur.* LEID. 1686. 8. recusum utrumque opus NEAPOLI 1727. 4.

VITUS RIEDLINUS, medicus Ulmensis, Poliater Augustanus, deinde in Patria, VITI chirurgi filius, in *E. N. C. dec.* II. *ann.* II. *obs.* 134. narrat de nummo deglutito per biennium in œsophago circumgesto; & de piso in asperam arteriam illapso, germinante, vomitu rejecto. *Dec.* III. *ann.* I. *obs.* 126. empyema feliciter sectum. *Obs.* 127. 128. calculorum varietates. *Ann.* II. *obs.* 171. fusi particula manui infixa sponte demum prodiit. *Ann.* IV. *obs.* 130. felices calculorum sectiones. *Ann.* V. VI. *obs.* 242. calculus sublingualis. *Obs.* 242. horminum ad vulnera recentia sananda efficax. *Obs.* 243. calculus vesicæ adglutinatus, tamen exemtus. *Ann.* IX. X. *obs.* 145. calculi de naribus educti. *Obs.* 146. digitus pedis, exemtis officulis cariosis, sanatus. *Obs.* 148. ischuria cum cervice vesicæ accurate clausa. *Obs.* 150. de herniarum signis aliqua. *Cent.* III. *obs.* 46. ischuria superata repetito catheteris usu. *Cent.* V. *obs.* 68. mictio pultacea, inde ulcera dorsi, abscessus uti videtur, renis. *Cent.* VII. *obs.* 56. frustranea paracentesis. *Cent.* VIII. *obs.* 224. in ischuria senili salus a catheteris usu. *Cent.* X. *obs.* 20. ab abdomine baculo percusso mors subita. *Obs.* 59. noxa frequentis usus catheteris. *Vol.* I. *obs.* 7. hydrophobia morsui canis rabidi sero superveniens.

Ejus *lineæ medicæ singulos per menses quotidie ductæ*, quarum anni prodierunt sex, a. 1695. 1696. 1697. 1698. 1699. 1700. AUG. VINDEL. 8. Ducebat scilicet quotidie lineam, sive adnotationem aliquam medicam literis consignabat. Inter hasce curationes occurrunt nonnullæ chirurgicæ etiam, uti fistula maxillæ inferioris; maxilla a sclopo percussa; sphacelus in pede a causa interna celeriter funestus; luxatum ex lapsu femur; calculi ex colli tuberculo; ulcus ad umbilicum.

Ejus *curarum medicarum millenarius.* ULM 1709. 4. & cum titulo *observationum physico-medicarum sylloge admodum* F. HOFMANNI *conscripta* LIPS. 1746. 4. Pauca hic intermiscuit chirurgica.

Edidit etiam Avi sui, nomine GEORGII, *observationes chirurgicas* AUGUST. VIND. 1702. 8. HALLER.

THEODORUS ZWINGER, Professor Basiliensis, celebrium medicorum & nepos, & pater, passim chirurgicas etiam adnotationes reliquit in *Eph. N. C. dec.* II. *ann.* II. *obs.* 186. sarcomata uteri felici eventu evulsa.

Ann.

Ann. VI. *obſ.* 233. caries maxillæ inferioris gravis ex dente imperite excuſſo. *Ann.* IX. *obſ.* 227. grando palpebræ diſcuſſa. *Obſ.* 137. calculi & arenulæ in ſecundinis. *Ann.* X. *obſ.* 200. grando palpebræ feliciter diſcuſſa. *Dec.* III. *ann.* II. *obſ.* 104. fuſe de homine a cane rabido demorſo. *Obſ.* 105. de rabie, ut putat, a verme nata. *Ann.* V. VI. *obſ.* 10. fiſtula oſſis ſquamoſi ſanata. *Obſ.* 277. ex coſtæ fractura hydrops pulmonis funeſtus. *Ann.* VII. VIII. *obſ.* 11. graviſſima cruris fractura, & luxatio tali ſanata. *Obſ.* 12. fiſtula lumbalis ad renem calculoſum pertinens, funeſta. *Obſ.* 13. fiſtula urethræ ſanata. *Cent.* VII. *obſ.* 30. a valida contuſione, illæſa cute, veſica rupta funeſto eventu. *Vol.* I. *obſ.* 80. uterus prolapſus exciſus. In *pædoiatreia practica* BASIL. 1722. 8. agit de morſu canis rabidi, de herniis, oculorum morbis, & puerorum morbis.

Ejus porro *theatrum Praxeos.* BASIL. 1710. 4. 2. vol. & compendium *der ſichere und geſchwinde Arzt.* BASIL. 1686. 8. Morbi etiam chirurgici continentur. HALLER.

GABRIEL CAROLUS LE CLERC, D. Medicus Facultatis Monſpelienſis. Ejus *l'Ecole du chirurgien, ou les principes de la Chirurgie Françoiſe par G. C. L. C.* PARIS 1684. 12. eſt breviſſimum Chirurgiæ compendium.

Ejus *la Chirurgie complete, la methode de preparer le cerveau par* M. DUNCAN, *pluſieurs reflexions, & nouvelles machines de* M. ARNAULD, *une pharmacie* &c. PARIS 1698. 12. 1706. 12. 2. vol. qua in editione JOSEPHI DUVERNEY obſervationes continentur ad morbos oſſium pertinentes. Tum 1720. 12. 1724. 12. 1739. 8. LEID. 1731. 12. BRUXELLES 1749. 12. 2. vol. Belgice 1695. 12. Germanice *Wundarzneykunſt.* DRESDEN 1699. 8. 1778. 8. Anglice *compleat ſurgeon.* LONDON 1727. 8. Sed non debet confundi cum PLANQUII Chirurgia completa, quæ prodiit PARIS. 1744. 12. 1757. 12. 1770. 4. Inter alia habetur etiam laus emplaſtri de cicuta. In *tract. des maladies des os*, quem laudat HALLER, etiam multa exempla cariei cranii habet.

THOMAS BRUGIS *vade mecum chirurgicum, oder Reiſegefährt eines Wundarztes zu Waſſer, und Land* circa a. 1684. ex Anglico verſ. Ita HALLER.

ISAACUS AYME'. Ejus *trichiaſis admodum rara, ſ. obſervatio pilorum abdominis fiſtula, & alvo per plures annos redditorum.* LONDON 1684. 8.

CHRISTOPH. HENR. RUPERTI *æquum reſponſum ad iniquas, de cura ſua bene geſta, correctiones.* VENET. 1684. 12.

CORNELIUS SPIELMANN, pro BATAVIS INDIÆ Gubernator, in *Eph. Nat. Cur. dec. ann.* III. *obſ.* 45. de telis Macaſſaricis deleterio veneno imbutis.

ADAM A LEBENWALD *obs.* 68. improbabile calculi remedium. *Obs.* 69. viperæ morsus sanatus. *Ann.* IV. *obs.* 79. mortes a morsu lupi rabidi.

JACOBUS AUGUSTIN HUNERWOLF *obs.* 92. vulnus oculi sola saliva curatum. *Ann.* VII. *obs.* 88. calculus ureteri summo impactus. *Dec.* III. *ann.* I. *obs.* 113. maximus vulvæ tumor sponte ruptus. *Obs.* 114. de utero prolapso partus. *Obs.* 119. fistula funesta ex hæmorrhoidibus male curatis.

J. CHRISTIAN FROMMANN *dec.* II. *ann.* III. *obs.* 167. fumus tabaci in tibiarum ulceribus salutaris.

JACOB BURGIUS *obs.* 174. calculus ex radice penis excisus. *Ann.* IX. *obs.* 155. humeri os sursum luxatum. *Obs.* 156. moxa subito compressi dolores. *Obs.* 157. vesicis excitatis aquæ hydropicæ quidem emissæ, sed cum funesta gangræna.

JOSEPH. ACOLUTHUS *dec.* II. *ann.* III. *obs.* 182. calculus in puero sensim per urethram eductus. *Ann.* VI. *obs.* 22. de spina ventosa. *Ann.* IX. *obs.* 10. magna symptomata a lapsu ab alto, tamen sanata; & *obs.* 161. contusio ingens omnino absque symptomate. *Obs.* 162. fistula pectoris aperta & sanata. *Obs.* 163. a casu ab alto ischuria. *Dec.* III. *ann.* IV. *obs.* 56. tumor maximus scroti ulcerosus sanatus, exstirpato teste. *Obs.* 57. magna epulis ferro & igne exstirpata.

DANIEL CRUGER *dec.* II. *ann.* III. *obs.* 195. lien in homine excisus. *Ann.* IV. *obs.* 14. plurimi a fœmina egesti calculi. *Obs.* 65. morsus viperæ sanatus sudoriferis. *Obs.* 66. gravia mala ab araneæ morsu. *Ann.* V. *obs.* 26. mortes ex ischuria renali. *Dec.* III. *ann.* IV. *obs.* 127. sexaginta libræ per paracentesin detractæ, scirrhusque superatus. *Dec.* III. *ann.* VII. VIII. *obs.* 108. lenissimum ad calculum remedium. *Obs.* 116. & aliud ad calculum pellendum improbabile. *Ann.* IX. X. *obs.* 150. moribunda suscitata vesicatorio toti capiti admoto.

ROSINUS LENTILIUS, in CURLANDIA primum, dein in SUEVIA medicus, vir diligens, & acuti ingenii, *dec.* II. *ann.* IV. *obs.* 160. tumor genæ feliciter resectus. *Obs.* 162. variæ formulæ liquorum stypticorum: vitriolici omnes. *Ann.* V. *obs.* 204. ab inepto pesso adversus uteri prolapsum intruso vesica compressa, calculo pene accurate ei adglutinato. *Ann.* VI. *obs.* 4. calendarium sauciatorum perpetuum. *Ann.* VII. *obs.* 237. fœtus ossa per umbilici abscessum; hernia. *Ann.* VIII. *obs.* 223. cerea materies e regione lumbari. *Obs.* 224. cancer a verruca male curata. *Dec.* III. *ann.* VII. VIII. *obs.* 77. lapides aurei coloris in bovis vesica reperti.

Ejus *Miscellanea medico-practica tripartita.* ULM 1698. 4. Pauca ibi occurrunt de calculis, & vulneribus consilia, pleraque brevia, & in medicamentis consistentia.

Ejus

Ejus *Eteodromus medico-practicus anni* 1709. STUTGARD 1711. 4. ubi immenſus morborum etiam chirurgicorum habetur: ordo vero incommodus eſt, cum morbi hiſtoria in plurimos dies diſtrahatur. Ita HALLER.

Ejus *jatromnemata theoretico - practica, quibus obſervationes, reſponſa, conſilia, caſus, epiſtolæ, diſquiſitiones continentur.* STUTGARD 1712. 8. Et hic chirurgica etiam intermixta reperiuntur.

ISAAC BEBBER, M. D. Dordracenus, *waare en vaſte gronden der heelkonſt*, quem libellum S. BLANCARD cum notis ſuis edidit AMSTERD. 1685. 8. Theoria Carteſiana. HALLER.

In *Eph. Nat. Cur.*

J. JACOB WAGNER *dec.* II. *ann.* IV. *obſ.* 74. refert mirum exemplum chirurgi, cui utrumque os humeri exemptum fuerat, brachio tamen ſuo utentis. *Obſ.* 76. gangræna præputii vinculo ſtricti. *Ann.* V. *obſ.* 104. calculus ramoſus in bovis rene.

BENEDICTUS HERMANN *obſ.* 90. de vi raphani ruſticani ad varios tumores diſſipandos efficace. *Dec.* III. *ann.* VII. VIII. *obſ.* 10. magnum & multiplex uteri ſarcoma.

CHRISTOPH SCHROEDER *dec.* II. *ann.* IV. *obſ.* 106. 107. partus difficilis, fœtus rudi unco extractus.

CHRISTIAN. LUD. GOECKEL *obſ.* 112. vermibus inteſtinum perforantibus abſceſſus inguinis. *Cent.* VI. *obſ.* 100. grave vulnus cerebri cum depreſſione cranii.

MARTIN. JOH. HAESBART *dec.* II. *ann.* III. *obſ.* 127. lumbrici pariter effractores. *Ann.* X. *obſ.* 75. atretæ ano, & vulva; hæc ſanata, illa per vulvam fæces egerens.

J. THEODOR. MOEREN *dec.* II. *ann.* IV. *obſ.* 128. calculi in lumbis reperti. *Obſ.* 129. vulnus cerebri ſanatum.

GABRIEL CLAUDER *obſ.* 142. 143. futurarum diſceſſus, a cephalalgia a partu. *Obſ.* 145. dolor intenſiſſimus a formica, quæ in aurem irrepſerat. *Ann.* VI. *obſ.* 181. vulnus funeſtum pectoris, cultro per ipſam coſtam trajecto. *Ann.* VII. *obſ.* 159. a tormenti majoris globo contuſio ſubito lethalis, quem eventum ad magiam adſcribit.

BERNH. GRÜNDEL *dec.* II. *ann.* IV. *obſ.* 167. ex levi vulnuſculo gangræna funeſta. *Ann.* VIII. *obſ.* 203. octavo anno a morſu canis erupit hydrophobia inter variolarum molimina, cum quarum eruptione receſſit.

ROGER HOWMAN in *phil. transact. n.* 169. de funeſta hydrophobia cum paralyſi muſculorum capitis ex morſu vulpis rabidæ.

SAMUEL THREPLAND *n.* 170. de calculis per anum egeſtis. *N.* 171. calculus in veſica viri unciarum 35. dr. 6.

GEORG.

GEORG. ASH *n.* 176. puella, de cujus corpore undique cornua efflorescebant. *N.* 178. calculus unciarum trium pondere, qui sponte de fœminæ urethra exiit.

PETR. SYLVESTRE *n.* 269. uterus in partu ruptus. Ap. BIRCH. a, 1685. de fragmento fistulæ tabacariæ ex vesica exciso.

In *Nouv. de la Rep. des lettres* 1685. refert idem de fœmina, cui infans in utero remansit per quatuor annos, ut per musculos tangeretur.

J. JACOB. HARDER, Professor Basiliensis, in Anatome comparata potissimum excelluit, in *Eph. N. C. dec.* II. *ann.* IV. *obs.* 116. epistolam dedit ad REDUM, in qua experimenta sua recenset in viperis instituta. *Ann.* VI. *obs.* 102. colon in herniam delapsum. *Ann.* IX. *obs.* 93. vulnus sclopetarium gulæ & pulmonis feliciter sanatum. *Dec.* III. *ann.* V. VI. *obs.* 136. uterus in partu ruptus, ut per vulnus fœtus exiret. *Ann.* IV. IX. *obs.* 26. mors a vulnere sclopetario coli, cisternæ, & renis.

Ejus *apiarium observationum medicarum centum* BASIL. 1687. 4. & cum titulo *thesauri* ibidem 1736. 4. multa continet chirurgica de vulneribus, gangræna intestinorum a vermibus, calculis renalibus in tenero infante, & de partu difficili a tumore sanguineo capitis fœtus.

ANTONIUS NUCK, Professor Leidensis, quem ob cadavera nitide incisa BOERHAVIUS solebat laudare, edidit libellum de *ductu salivali novo.* LEID. 1686. 12. recus. & auct. 1695. 8. 1722. 8. cum titulo *sialographiæ*, in quo quædam habet de vulneribus ductuum salivalium.

Ejus *adenographia curiosa.* LEID. 1696. 1722. 8. In vesicam animalis globulum deposuit ligneum, circa eum aliquo post tempore calculum vidit generari. Exemplum narrat calculi circa turundam nati, & circa fragmentum fistulæ tabacariæ.

Ejus *operationes, & experimenta chirurgica* edidit J. T. (TILING) Medicinæ studiosus. LEID. 1692. 8. JEN. 1698. 12. LEID. 1714. 8. 1733. 8. Germanice *chirurgische Handgriffe.* LUBEK u. WISMAR 1709. 8. Et cum HENRICI BASSII notis *der erläuterte* NUCK. HALL. 1728. 8. Instrumenta etiam multa describit.

Opera omnia prodierunt LEID. 1733. 8. HALLER.

CORNELIUS STAALPART VAN DER WIEL, medicus Hagiensis, qui & manu curabat, vir expertus, & Anatomes peritus. Ejus sunt *centum & quinquaginta adnotationes chirurgicæ*, quæ primum cum titulo *zeldsame Anmerkingen soo in de genees als heel en snykonst* HAGÆ 1686. 8. prodierunt, addito titulo *eerste hondert getal, & eerste deel van het twede hondert getal*: deinde Latine versæ *observationes rariores medicæ, anatomicæ, & chirurgicæ* prodierunt LEID. 1687. 8. 1727. 8. Gallice, vertente D. PLANQUE, PARIS 1758. 12. HALLER.

In *Eph. N. C.*

ENR.

Enr. Sig. Grass, *dec.* II. *ann.* V. *obf.* 45. inteftinum, quod vermes perforaverant, fanatum. *Ann.* VI. *obf.* 143. mirifica hiftoria fpinæ dorfi fractæ, callo male confirmatæ, quam empiricus ferro inciderit, fpinam rectam præftiterit.

Georg Heintke *dec.* II. *ann.* V. *obf.* 59. felices fcarificationes hydropicorum. *Ann.* VI. *obf.* 124. neceffe putavit eo ævo demonftrare omnino fœtum in utero verti poffe.

Philipp. Jacob. Hartmann, Profeffor Regiomontanus, vir egregius, *dec.* II. *ann.* V. *obf.* 61. fœminæ calculofæ incifio. *Obf.* 69. & herniæ, ut videtur, fpinalis. *Obf.* 71. & calculofæ fœminæ. *Obf.* 73. puerique cui ren fanus. *Ann.* VII. *obf.* 30. fcirrhorum tunicatorum circa nucleum connatorum anatome. *Obf.* 35. a pinguedine indurata partus impoffibilis. *Obf.* 38. hernia gallinæ. *Ann.* IX. *obf.* 14. gangræna ex veficæ fphacelo. *Ann.* X. *obf.* 108. in farcocele teftis in cartilagineam naturam degener. *Obf.* 160. calculofi incifio, ureter totus calculis obftructus. *Dec.* III. *ann.* II. *obf.* 192. hernia maxima pulli gallinacei. *Ann.* III. *obf.* 122. incifio calculofi: lithontriptica inutilia: augmenta calculi per tunicas mucofas adpofitas.

Daniel Bscherer *dec.* II. *ann.* V. *obf.* 107. calculi ex fiftula abdominis.

Georg. Hannæus *obf.* 173. placenta 36. hora fponte decedens. *Ann.* VII *obf.* 150. lien ictu cultri ablatus, eventu non lethali *Ann.* VIII. *obf.* 110. vulnus œfophagi poft fefquiannum demum fanatum. *Obf.* 112. magnus inteftini prolapfus.

Christian Ernest. Clauder *dec.* II. *ann.* V. *obf.* 197. mera hiftoria concrementi calculofi circa lumbricos teretes nati, & per anum excreti. *Obf.* 198. lapides maximi ex fœmina excreti.

J. Daniel Geyer, medicus Saxo, & Archiater *obf.* 228. membranacea lacinia cum lotio egefta. *Obf.* 231. calculus adhærens funefto conatu excifus. *Ann.* VIII. *obf.* 159. vulnus circa futuram fpuriam fquamofam fclopetarium non funeftum.

Ejus *de harundinatione der Schilffiegelcur.* Helmstadt 1734. 4. fi idem eft.

In ejus *müſſiger Reifeftunden guten Gedanken.* Dresd. 1735. 4. agitur de curatione hydrophobiæ.

Christianus Franc. Paullinus, *dec.* II. *ann.* V. Ejus *obfervationes medico-phyfica curiofa in appendice anni* V. etiam chirurgica aliqua, uti exemti calculi ex pene toto incifo. Iterum in *appendice a.* VI. & VII.

J. Jacob Waldschmidt, Cartefianis placitis addictus, Profeffor Marburgenfis. Ejus eft *chirurgus Cartefianus detegens aliquot in Chirurgia errores.* Marburg. 1687. 4.

Ejus *notæ ad* PAULI BARBETTE *praxin chirurgicam*, & ad casus B. TIMÆI. FRANCOF. 1690. 8. 1695. 4.

Etiam *in epistolis* inter WALDSCHMIDIUM, & DOLÆUM *amoebeis*, *s. decade epistolarum de rebus medicis & philosophicis* FRANCOF. 1695. 4. quædam occurrunt de ophthalmia setaceis curata.

Opera omnia prodierunt FRANCOF. 1707. 8. 2. vol. cum vita Auctoris.

GEORGIUS HELMHART V. HOCHBERG in magno opere *adelichen Landleben* NÜRNBERG 1687. fol. & alibi excuso passim præcepta & consilia medica & chirurgica tradidit in Tom. I. L. VII. in Tom. II. L. VIII. (hic pro equis) in Tom. III. L. III.

FRANCISCUS MARIA NIGRISOLI *ad ancoram sauciatorum* J. CORNELII WEBER *observationes medici Ferrariensis* addidit FERRAR. 1687.

Ejus *dell' Anatomia chirurgica delle glandule*. Ibid. 1681. 1682.

Der vollkommene und wohlerfahrne Wundarzt, *aus der Holländischen Sprache übersezt*. MINDEN 1687. 8.

TOBIAS SCHÜTZEN *chirurgischer Handleiter*. LEIPZ. u. FRANCF. 1687. 8. &, augente J. DANIEL GOHL, BERLIN 1714. 8. Homo ex PARACELSI schola, quem GOHLIUS passim castigat, & ob rudiorem Chemiæ imperitiam, & ob absurdas medicamentorum compositiones.

Curious observations on that part of Chirurgery relating to the teeth. LONDON 1687. 4.

POMPEJUS SACCHI. Ejus *Medicina therapeutica*. PARMÆ 1687. fol. 1696. fol.

Ejus *novum systema medicinale* ibid. 169. . .

Ejus *practica rationalis* ibid. 1707. fol. chirurgica etiam continet.

SAMUEL MÜLLER *curioser medicus und chirurgus*. FRANCOF. & LIPS. 1687. 8. 1694. 8.

HENR. WISVILLER disp. *miscellanea ex singulis partibus Medicinæ selecta*. LEID. 1687. 4.

In *Eph. Nat. Cur. dec.* II. *ann.* VI. *obs.* 34.

SYLVESTER SAMUEL ANHORN, Sangallensis, retulit de sacco abdominali, forte ex ovario altero degenere nato. *Ann.* IX. *obs.* 174. fusa relatio de vulnere capitis cum fracto cranio, & fungo denique funesto. *Ann.* X. *obs.* 19. enorme de cervice steatoma pro plica evanescente subnatum. *Dec.* III. *ann.* IV. *obs.* 73. viscerum pene omnium funesti abscessus. *Cent.* I. *obs.* 6. resecta parte coli anus artificialis paratus. *Obs.* 7. nux calidissima hæmorrhagiam dentis evulsi comprimit. *Cent.* IX. *obs.* 100. tumores abdominis diuturni; paracentesis abdominis, quam mors secuta est.

THEODORUS CAROLI *dec.* II. *ann.* VI. *obs.* 67. funesta per cariem luxatio tibiæ.

J. JA-

J. Jacob Martini *obſ.* 74. abſceſſus, ut putat, cerebri.

Johannes de la Serre *obſ.* 77. in cane globulus plumbeus cordi adjacuit, quo dudum fuerat trajectus.

Carol. Joseph. Muller *obſ.* 162. calculi in aure alibique.

Frider. Wilhelm Clauder *obſ.* 191. inteſtina a vermibus eroſa.

Carol. Richier *obſ.* 196. fiſtula tabacaria calculo incruſtata. *Obſ.* 198. omenti ligatura feliciter omiſſa.

Alard. Maur. Eggerdes *obſ.* 205. auditus recuperatus per vulnus capitis. *Obſ.* 209. chyli ex vulnere pectoris fluxus. *Dec.* III. *ann.* IV. *obſ.* 9. inteſtinum, quod in hernia apertum fuerat, ſponte curatum. *Obſ.* 16. inteſtina alias perforata.

Sigismund Ledel, *dec.* II. *ann.* VI. *obſ.* 211. poſt calculum exciſum alter ſubnatus funeſto eventu. *Ann* VIII. *obſ.* 19. a percuſſione aphonia ſenſim recedens. *Dec.* III. *ann.* IV. *obſ.* 49. cephalalgia veſicatorio ſanata.

Josephus Lanzoni, Ferrarienſis, varia edidit huc pertinentia, quæ conjuncta prodiere in *operibus omnibus* Genevæ 1738. 4. 3. vol. In Tom. II. ſunt conſilia ad morbos oculorum; ad vitia cutanea; ad calculum renum, & ad alia mala chirurgica. *Obſervationes medicinales* primum prodierunt inter *Acta Academiæ Nat. Cur.* in operibus omnibus recuſæ. *Dec.* II. *ann.* VIII. *obſ.* 199. calculi renales maximi, quibus Innocentius XI. laboravit: in altero rene novem unciarum calculus reperiebatur, in altero ſeptem. *Ann.* IX. *obſ.* 49. pus ex femoris abſceſſu per alvum repurgatum. *Ann.* IX. *obſ.* 29. vulnus ſinus frontalis curatum, cum ſquamula oſſea per nares deceſſiſſet. *Ann.* X. *obſ.* 86. cephalæa ſanata vulnere capitis. *Obſ.* 90. intra octiduum a virgine excreti calculi 69. *Obſ.* 95. fiſtula ſub ſcapula ſanata exemto prælongo cereo, qui 20. ante menſes in vulnus immiſſus fuerat. *Obſ.* 124. inteſtinum, in inguine apertum, ſanatum. *Obſ.* 134. ſolo ſpiritu vini ſanatum vulnus. *Dec.* III. *ann.* I. *obſ.* 20. mors a vulnere ſcorpii inteſtino recto inflicto. *Obſ.* 34. arthritis urticatione ſublata. *Obſ.* 46. fæces per umbilicum ex coli ulcere. *Ann.* II. *obſ.* 39. lignum, ut videtur, deglutitum ex tumore epigaſtrii exemptum. *Ann.* IV. *obſ.* 70. poſt triennium globulus plumbeus ex inguinis abſceſſu prodiit. *Ann.* V. VI. *obſ.* 126. hydrops ſanatus ſcroti ſcarificatione. *Obſ.* 281. pus abſceſſus brachii per alvum. *Obſ.* 282. mors ab aperto ano, qui clauſus fuerat. *Ann.* IX. X. *obſ.* 20. cachexia ſublata ulcere ſpontaneo brachii. *Cent.* I. II. *obſ.* 43. acicula deglutita cum lotio exiit. *Obſ.* 64. difficile vulnus ex veſpæ punctura. *Obſ.* 66. poſt calculum veſicæ exciſum, calculus in abſceſſu maxillæ. *Cent.* III. IV. *obſ.* 60. exempla felicis arteriotomiæ aliqua.

In Mangeti *bibliotheca medico-practica* chirurgicæ adnotationes *obſ.* 231. furor & mors ex morſu rabidæ felis. *Obſ.* 241. ſqq. varia euporiſta ad ſananda vulnera. *Obſ.* 244. funeſtum ſignum eſſe, ſi caput læſum lumen

non tulerit. *Obs.* 245. calvaria fracta, cute integra. *Obs.* 246. curatio, sola aqua admota, peracta. *Obs.* 247. ex thoracis vulnere pus per lotium. *Obs.* 248. epilepsia sanata vulnere capitis cum gravi cranii fractura.

In Tom. III. ad O. BORRICHII, de calculi generatione, scholion.

Ejus *animadversiones variæ ad Medicinam, Anatomiam, & Chirurgiam maxime facientes* FERRARIÆ 1688. 8. primum editæ. *Obs.* 8. non probat abdominis paracentesin. *Obs.* 12. tumor occipitis cum carie cranii, ut motus duræ meningis tangeretur, tamen sanatus. *Obs.* 15. iterum cranium fractum, cute integra. *Obs.* 81. cephalæa sanata temporum arteriotome. *Obs.* 98. iterum acicula deglutita cum lotio reddita. *Obs.* 114. ossa fœtus partim per vulvam, partim per anum egesta. *Obs.* 115. in gravissima angina bronchotomen admittit. *Obs.* 118. hydrocephalus externus emplastro sanatus. *Obs.* 137. varia mala vesicatoriis emplastris sublata. *Obs.* 147. nullum esse vulnerum sclopetariorum venenum.

In *Eph. Nat. Cur.*

GEORG. TOBIAS DURR *dec.* II. *ann.* VII. *obs.* 62. anus clausus ferro apertus. *Obs.* 60. calculus sponte de fœmina decedens. *Ann.* VIII. *obs.* 171. sphacelus capitis cum futurarum disjunctione lente funestus. *Ann.* IX. *obs.* 216. ulcus vesicæ sanatum suctione. *Dec.* III. *ann.* III. *obs.* 86. calculus incumbens diaphragmati. *Ann.* VII. VIII. *obs.* 148. hydrophobia anno post morsum erumpens.

J. CHRISTIAN MACK *dec.* II. *ann.* VII. *obs.* 122. subitus tibiæ totius sphacelus. *Ann.* VIII. *obs.* 229. intestinum per vulnus in latere apertum, & patulum. *Ann.* X. *obs.* 102. vulnus pulmonis sanatum, rejecta asperæ arteriæ particula.

CHRISTIAN SCHUCHMANN *dec.* II. *ann.* VII. *obs.* 111. gravia mala, a serpentis morsu, curata. *Ann.* VIII. *obs.* 210. viperæ morsus periculosus, cum summo frigoris sensu, tandem superatus. *Obs.* 211. dolor omnis evitatus in amputatione solo arctiori vinculo. *Dec.* III. *ann.* I. *obs.* 103. ex hæmorrhagia suppressa abscessus circa umbilicum sponte ruptus.

MAXIMILIAN PREUSS, medicus Vratislaviensis, *dec.* II. *ann.* VII. *obs.* 142. spina ventosa digiti amputatione sublata. *Obs.* 143. cum ex suis signis calculus in vesica exspectaretur, nullus fuit. *Dec.* III. *ann.* V. VI. *obs.* 220. a curru transeunte viscera, integra cute, rupta. *Cent.* III. *obs.* 13. ventriculi perforati vulnus in aperto & confervente hepate clausum. *Obs.* 17. materiæ calcareæ metastasis ad mammam. *Obs.* 19. aneurysma genu incisum, sanatum. *Obs.* 20. tumores infantilis capitis carioli. *Cent.* VIII. *obs.* 91. cum calculo renali ureterem obstruente hydrops abdominalis. *Obs.* 93. epulis pessima sanata. *Obs.* 94. empyema incisione sanatum. *Obs.* 95. cum globulus per summum nasum, perque calvariam penetrasset, neque extrahi potuisset, æger sanatus. *Cent.* IX. *obs.* 19. fœtus rupto in abdomine elapsus.

J. JAC.

J. JAC. WOLF *dec.* II. *ann.* VII. *obſ.* 187. mors a paracenteſi abdominis. *Obſ.* 188. iterum fruſtra tentata. *Ann.* IX. *obſ.* 94. uterus prolapſus & reſectus, felici eventu.

HIERONYMUS AMBROS. LANGENMANTEL, *dec.* II. *ann.* VII. *obſ.* 235. oſſa emollita.

JOSEPHUS COURTIAL in *journal des ſavans* 1688. refert de ſpica hordei, quæ de latere pueri germinaverit.

JOHANNES MUNNIKS, Profeſſor Ultrajectinus. Ejus *Chirurgia ad praxin hodiernam adornata.* ULTRAJECT. 1689. 4. GENEV. præfixo titulo AMSTELODAMI 1715. 4. VENET. 1751. 4. Germanice *vollſtändige Wundarzney.* ULM 1690. 8. FRANCF. 1700. 8. Collectitium opus, & fere medicamentarium. HALLER.

HUGH RYDER *practical Chirurgery being a methodical account of direct eminent obſervations, caſes and cures.* LONDON 1689. 12.

Der erfahrne chirurgus und Wundarzt. HAMBURG 1689. 8.

NICOLAUS GRIMBERG. Ejus *obſervationes medicæ.* AMSTERDAM 1695. 12.

Ejus *obſervationes medicæ anatomico-practicæ.* HAFN. 1695. 4. In formulis fere verſatur: agit etiam de procidentia uteri; de ſtrumis, calculo renum, penis ulcere, & varicibus. HALLER.

FRANCIS. VERATI, chirurgus, & chemicus. Ejus *giuſtificazione.* MODENA 1689. fol.

In *Eph. Nat. Cur.*

MARCUS GERBEZ *dec.* II. *ann.* VIII. *obſ.* 70. ſanatus hydrops abſceſſu in ſcroto ſubnato. *Obſ.* 72. gangræna inteſtini recti prolapſi. *Ann.* X. *obſ.* 62. a dente oculari evulſo oculus, deinde & alter, vehementer affectus. *Dec.* III. *ann.* I. *obſ.* 129. gangræna ſpontanea pro podagra habita. *Obſ.* 133. ſaccharo ſaturni ſumma oculi ab aqua forti irritatio ſedata. *Ann.* II. *obſ.* 165. calculus collo veſicæ impactus urinæ iter interceperat, ſupervenit gangræna, & calculus ſponte in ſcrotum illapſus lotio liberum iter reddidit.

J. CONRAD. BRUNNER, inde v. BRUNN DE HAMMERSTEIN, Archiater Palatinus, magni nominis medicus, & anatomicus. *Obſ.* 100. paracenteſis in hydrope felix. *Cent.* I. *obſ.* 71. & 79. caruncuIas cum medici expectaſſent, nil præter cicatrices, & arctatam urethram reperiſſe. *Cent.* IX. *obſ.* 2. calculoſi inciſio, veſica eroſa. In L. *de duodeni glandulis* agit de ſtrumis & de paracenteſi thoracis ſæpe funeſta. HALLER.

J. GEORG. GRUBEL *dec.* II. *ann.* VIII. *obſ.* 34. abdominis abſceſſus curatus. *Obſ.* 39. a variolis abſceſſus thoracis, eo aperto ſanatus. *Dec.* II. *ann.* X. *obſ.* 40. fonticulus inter ſuturam ſagittalem & coronalem fruſtra adverſus cephalalgiam excitatus. *Dec.* III. *ann.* V. VI. *obſ.* 143. renes conſumti, & fruſtatim egeſti.

J. Christophor. Bauzmann *dec.* II. *ann.* VIII. *obs.* 51. funestus eventus fustigationis. *Dec.* III. *ann.* IX. X. *obs.* 234. recti intestini funesta gangræna ex vulnere sclopetario, intestino non perforato, sed in gangrænam verso.

Christianus Vater, Professor Wittebergensis, *dec.* II. *ann.* VIII. *obs.* 147. mors a percussio liene. *Obs.* 198. vulnus diaphragmatis in centro nerveo in cane adeo non funestum, ut multo post tempore sanus supervixerit. *Dec.* III. *ann.* II. *obs.* 17. Lankischii partus cæsareus. *Ann.* IX. X. *obs.* 162. aneurysma magnæ arteriæ a contusione ortum. *Obs.* 164. a contusione cor ruptum. Exstant porro viri ejusdem numerosæ academicæ disputationes, inter quas multæ etiam chirurgicæ.

Andreas Petermann. Ejus *adnotationes in Chirurgiam* Pauli Barbette. Leipz. 1703. 8. V. *obst. art.*

Filipo Masiero, chirurgus Patavinus. Ejus *il chirurgo in prattica* Venez. 1690. 8. 1702. 8. 1729. 8. est universæ Chirurgiæ compendium.

Ejus *il sogno chirurgico* P. I. & P. II. Padova 1697. 8.

Ejus *Chirurgia compendiata.* Venez. 1749. 8.

Ejus *opere chirurgiche raccolte dall'autore.* Patav. 1707. 6.

Emanuel de Porras, Madritensis. Ejus *medela de Chirurgia.* Madrit. 1690. 4.

In *Eph. Nat. Cur.*

Gustav. Casimir Gahrliep, Archiater Brandenburgicus, *dec.* II. *ann.* IX. *obs.* 70. de ferramento in sinu frontali per triennium gesto. *Ann.* X. *obs.* 79. calculus prægrandis per fœminæ dilatatam urethram eductus. *Dec.* III. *ann.* I. *obs.* 84. fistula urethræ multiplex sanata. *Obs.* 85. enorme vulnus abdominis sanatum. *Ann.* II. *obs.* 62. ossiculum, quod in gutture hæserat, die 14. cum maxima hæmorrhagia ejectum. *Obs.* 109. aneurysma spurium a vulnere sclopetario post peritam administrationem tamen per convulsiones lethale. *Ann.* V. VI. *obs.* 4. os monstrosum fronti adnatum, & abscissum. *Obs.* 5. tumor enormis brachii funestus. *Obs.* 163. mamma exstirpata, sed funesto eventu. *Obs.* 241. a coccyge luxato multa mala, restitutus idem. *Ann.* IX. X. *obs.* 95. mors ab obstructo lotio, vesica se circa exitum ureteris contrahente. *Obs.* 44. intestini pars amissa a vulnere ægre restituta, apto scuto, & deligatione idonea. *Obs.* 45. calculi egesti, qui integris octo annis in urethra hæserant. *Cent.* I. *obs.* I. fractura spinæ dorsi octavo anno in cadavere detecta. *Cent.* II. *obs.* 126. sarcocele subito nata, ulcerosa, sanata. *Cent.* III. *obs.* 22. intestinum in bubonocele ruptum in malum transiens diuturnum.

Andreas Loew, Hungarus, *dec.* II. *ann.* IX. *obs.* 115. uterus in partu ruptus. *Obs.* 116. secundinæ retentæ post triduum absque noxa egestæ. *Obs.* 158. pterygium ingens, & insanabile.

David

DAVID REICH *obs.* 221. contusio cranii, cum magnis symptomatibus, absque terebræ usu sanata.

J. PANTHOT in *journal des savans* 1690. refert de lapide in ovo reperto.

HIERONYMUS SORIANI. Ejus *methodo de curar las enfermidades de los ninnos, con la Chirurgia de* J. R. VIGO. ZARAGOSSA 1690. 8. 1709.

ANTONIUS FURETIER. Ejus *dictionnaire universel contenant tous les mots François.* ROTERD. 1690. fol. 3. vol. in quo vocabula etiam chirurgica continentur.

J. ZWINGER (Anonymi) *neue wohlbestellte Feldschererkunst.* BASIL. 1691. 8. 1711. 8. cum MURALTO.

In *Eph. N. C. dec.* II. *a.* III. VII. & X. & in *dec.* III. *a.* II. IX. & X. numerosas habet observationes chirurgicas.

FRIDERICUS RUYSCH, per multos annos Professor Anatomes Amstelodamensis, qui & obstetriciam exercuit. Ejus *observationum anatomico-chirurgicarum.* AMSTERDAM 1691. 4. 1721. 4. &c. Anglice *practical observations in Surgery and mid wifry.* LOND. 1751. 8. Gallice cum PALFYNI Anatome. Harum observationum compendium, dissertationis inauguralis loco, edidit FRANC. WEISS. VINDOBONÆ 1778. 8. Multa habet de uteri prolapsu; de aneurysmate; de iis, quæ ad artem obstetriciam pertinent; de vulneribus; de pene cancroso feliciter resecto; de tumoribus aquosis occipitis; de polypis; de spina ventosa; de calculis, adjectis simul figuris. In *museo anatomico* Ruyschiano una excuso, habetur de ossibus femoris fractis, & de aliis ossium morbis. In *thesauro anatomico* I. calculos undique collectos recenset. In *thes.* II. calculi aliqui equini, qui de ultimo intestino decesserant. In *thes.* III. vesica intus calculosis fibris obducta, & calculorum farrago; mola dura a placentula retenta. In *thes.* IV. bovis vesica calculis fœta, & tuberculis lapidescentibus. In *thes.* VI. uterus absque inversione in vaginam prolapsus. In *thes.* VII. AMSTERD. 1707. 4. agit de herniis; recenset varia a carie vitia; os femoris raro luxari, facile vero in collo frangi; uterum lethali eventu extirpatum. In *thes.* VIII. AMSTERD. 1714. 4. a fractura cervix femoris abolita; testis ejusque vasa in cartilaginem mutata; calculi in fœminis per incisionem extracti; in uterina placenta atheroma. In *thes.* IX. per vulvam calculus infeliciter excisus; feliciter vero a GERARDO BORTEL. In *thes.* X. varii cariei in ossibus effectus.

Ejus *adversariorum anatomicorum medico-chirurgicorum decas* I. AMSTERD.... 4. duo exempla renis undique tuberculis duris efflorescentis, unde maximi dolores nati, ut unusquisque renis calculum expectaret; scirrhus glandulæ œsophago accumbentis argenti vivi usu superatus, & æger morti ereptus. *Dec.* II. AMSTERD. 1720. 4. acus cupreæ ex digito excisæ; me-

sente-

senterii etiam solius vulnera funesta; se hydrocelen funditus sanatam vidisse; lien in hernia & uterus gravidus; membranæ intimæ de vesica urinaria decessio; placentam non violenter extrahi debere, sed rem naturæ committi; uterum in partu evulsum, & inversum feliciter reposuit; esse ubi facillime invertatur; ubique in partu ossa ischii secedere, & coccygem vehementer retrorsum verti.

Ejus *de musculo in fundo uteri observato, antehac a nemine detecto.* AMSTERDAM 1726. 4. In *L. de fabrica glandularum* agit de tumoribus tunicatis. HALLER.

J. CONRAD HORLACHER. Ejus *allzeit fertiger Wundarzt.* ULM 1701. 8. Et ejus *chirurgus intemperans.* FR. u. LEIPZ. 1701. 8. V. *hern.*

LAURENTIUS VERDUC, LAURENTII filius. Ejus *le maitre en Chirurgie, ou abregé de la Chirurgie* de GUI DE CHAULIAC PARIS 1691. 8. 1704. 8. 1731. 8. 1740. 8. addito dictionario etymologico vocabulorum Græcorum.

PAULUS SPINDLER, Pisoniensis. Ejus *consignata observationum medicinalium centuria.* FRANCF. 1691. 4. edente CAROLO RAYGER, qui ex SPINDLERI nepotibus fuit.

THEODORUS CHRISTOPH. KRUG in *Eph. Nat. Cur. dec.* II. *ann.* X. f. *ann.* 1691. *obs.* 111. refert de puero, qui HALÆ cultrum devoravit, eumque aliquamdiu in ventriculo gessit, atque eo pene consumto per incisionem factam liberatus fuit.

Eadem relatio in *triga observationum curiosarum.* NORIMBERGÆ 1692. 4. prodiit.

WILH. ERN. TENZEL in *monatl. Unterredung* 1692. de cultrivoro Halensi agit.

WOLFGANG. CHRISTOPH. WESENER. *Hallischer Messerschluker, samt dessen cur und anno* 1692. *erfolgter Entledigung von dem a.* 1691. *eingeschlukten Messer.* HALL 1692. fol. Est eadem curatio de qua superius KRUG. Ita HALLER.

J. HELFRICH JUNGCKEN. Ejus *compendium Chirurgiæ.* NÜRNBERG 1691. 8. V. *administ. chirurg.*

BARTHOLOMÆUS SAVIARD, chirurgus Parisinus, vir minime vulgaris, in diario *journal des savans* a. 1691. agit de aneurysmate peranti-quo, nato ex arteria venæ loco compuncta, & de teste amputato. In *journ. des sav. a.* 1692. hernia ventralis, quæ veræ sectioni cæsareæ successit. In *journ. des sav. a.* 1693. mors ex gula & aspera arteria resecta.

Ejus *nouveau recueil d'observations chirurgicales.* PARIS 1702. 12. *Heelkondige waarneemingen.* HAARLEM 1756. 8. alii 1755. vertente J. v. BEEKHOVEN DE WIND. Eximius liber, quo 121. adnotationes continentur. Cum minus faventem censuram *diarii Eruditorum* expertus esset, respondit

ſpondit *reponſe de ſ. au J. des ſavans de 26. Nov.* 1696. *ſur les accouchements.* PARIS 1696. 12. HALLER.

ERHARDUS NORRE, chirurgus Stutgardenſis, *chirurgiſcher Wegweiſer.* NÜRNBERG, und SCHWOBACH 1693. 12. NÜRNBERG, und NEUSTADT 1697. 12. NÜRNBERG 1710. 8. 1714. 8. 1750. 8. Eſt Chirurgiæ compendium ad antiquum ſaporem.

SALAMON VAN RUSTINGH *nieuwe Veldmedicyne en Chirurgie.* AMSTERDAM 1693. 8.

Ejus *nieuwe gebouw der Geneeskonſt* AMSTERDAM 1706. 8. caput habet de calculo.

ALESSANDRO PISONI, pater HOMOBONI. Ejus *breve compendio della dottrina del* MAGATI. CREMONA 1693. 12.

JACINTO DELL' ASCENSIONE, *il vello d'oro arrichito d'arte chirurgica.* MESSANA 1693. 12.

J. VIDOS *Medicina i Chirurgia rational i ſpagerica P. I. obra manual de hierro i fuogo purificada con el de la veridad ea el miſol de la raſon i eſperiencia.* SARAGOSS. 1693. fol. VALENT. 1709. 4.

GUILIELMI TEMPLE *miſcellan.* P. I. prodiit LEID. 1690. 8. In iis *an eſſay on the cur of the gout by moxa* dat. NEOMAGI 1677.

DE LA DUCQUERIE *lexicon medicum* &c. 1693. Plenius & in fol. ad prælum paraverat a. 1715. *journal des ſav.* p. 240.

J. PHILIP. EYSEL. Ejus *compendium chirurgicum.* ERFORD 1714. 8. Ejus *opera medica, & chirurgica.* LIPS. 1718. 4. V. *paracent. abd.*

B. DE BOUT. *Nieuw examen der Chirurgie.* AMSTERD. 1694.

MARCELLUS MALPIGIUS, vir celeberrimus, Archiater Pontificius, obiit a. 1694. Poſthuma prodiit PADOVÆ 1713. 4. *conſiliorum medicinalium centuria prima*, in qua chirurgica etiam habentur, ſed theoretica. HALLER.

ÆGIDIUS DAALMAN, medicus Antwerpienſis, qui in INDIA Medicinam fecit. Ejus *nieuw hervormde Heelkonſt gebouwd op de gronden van't acidum en't alcali.* Germanice vertente S. B. M., & P. D. FRANCF. an der ODER 1694. 8. Et aucta adnotationibus ab J. D. G. S. S. R. P. ſive J. DAN. GOHL. BEROL. 1715. ut putat HALLER.

In *nieuw hervormde Geneeskonſt* AMSTERDAM 1703. 8. aliqua huc faciunt.

In *Eph. Nat. Cur. a.* 1694. edit.

GEORG. FRID. FRANK de FRANKENAU, GEORGII filius, Profeſſor Hafnienſis. *Dec.* III. *ann.* I. *obſ.* 123. de ano clauſo fruſtra inciſo. *Obſ.* 124. de vulnere ad meninges usque penetrante, eventu lethali. *Obſ.* 160 patella ex lapſu ab alto fracta. In *Act. lit. Mar. Balth.* 1703. de digiti ſpontanea gangræna lethali. In *E. N. C. cent.* I. *obſ.* 32. de unguibus monſtroſis,

de quibus etiam disputationem edidit. *Cent.* III. *obs.* 51. sectionis cæsareæ exemplum. *Cent.* IX. sanatus, qui se ipsum curaverat. In *Act. Erud.* LIPS. 1726. describit, & pingit fundam, qua J. HENRICUS HESS calculum extrahebat. In *E. N. C. vol.* I. *obs.* 23. calculi octaedri in rene. *Obs.* 120. spina bifida.

AMBROS. STEGMAN *dec.* III. *ann.* I. *obs.* 8. fonticulo superata narium obstructio. *Obs.* 9. oleum lumbricorum laudat traumaticum internum. *Dec.* III. *ann.* IV. *obs.* 108. arenulæ de alvo fœminæ nephriticæ. *Obs.* 211. incisio calculosi renis, consumta in vesica calculus. *Obs.* 112. calculi in colo intestino equi. *Ann.* VII. VIII. *obs.* 31. 32. fœtus in utero putrescens.

PYRRHUS MARIA GABRIELIS. *Ann.* XI. *obs.* 1. aneurysma spurium brachii describit in enormem tumorem conversum. *Obs.* 2. de pure ex brachio per lotium expurgato. *Obs.* 3. ossa longa in fœmina emollita. *Dec.* III. *ann.* VII. VIII. *obs.* 191. calculus in ventriculo capreoli circa plumbum natus.

SAMUEL GRASS. *Ann.* II. *obs.* 70. vena cava ab externo ictu rupta, in abdomine magna arteria lacerata. *Ann.* IV. *obs.* 4. sensus post dissectos nervos minor restitutus catellis impositis. *Obs.* 54. abscessus cerebri funestus absque symptomatibus. *Ann.* V. VI. *obs.* 182. in abscessu gallinæ plumæ innatæ. *Ann.* VII. VIII. *obs.* 81. tumor acinosus de labio vulvæ feliciter resectus.

J. VICTOR JÆGERSCHMIDT. *Dec.* III. *ann.* II. *obs.* 151. periculosus serpentis in Ulmensi ditione morsus. *Obs.* 154. vulnus abdominis, elapsa intestina, bono tamen eventu. *Obs.* 155. maximus tumor gelatinosus pedis amputatione sublatus. *Obs.* 156. intestinum erosum, ut vermes & fæces per inguen prodirent, tamen sanatum. *Obs.* 157. vulnus anguli interni oculi curatum. *Obs.* 158. sic mammæ ulcus pene cancrosum. *Ann.* III. *obs.* 101. calculus usu acidularum expulsus. *Obs.* 102. calculus ex glande excisus. *Obs.* 105. canis rabidi morsus curatus.

JOH. ÆGIDIUS EUTH. *Obs.* 24. fistula ani ex deglutita mandibula lucii piscis. *Ann.* V. VI. *obs.* 215. sphacelus siccus pedis lentissime lethalis.

J. FRIDERICUS KHERN. *Dec.* III. *ann.* II. *obs.* 55. acus brachio infixa per magiam, ut putat. *Obs.* 58. de calculo vere membrana involuto. *Ann.* V. VI. *obs.* 44. patellæ ligamenta laxata, ut ad talum descenderet. *Obs.* 46. calculi de naribus ejecti, ita sublata cephalalgia.

J. GEORGIUS JOSEPH. SCHWALLER, Solodurensis. *Dec.* III. *ann.* II. *obs.* 99. de procidentia uteri cancrosi satis commode curata. *Obs.* 176. cum fœtus pedibus extraheretur, caput in utero hæsit, altero die ab ipsa natura expulsum. *Ann.* V. VI. *Obs.* 56. tumor prægrandis scroti medicamentis sanatus. *Obs.* 57. ex lapsu illiso abdomine evacuatus uteri hydrops.

J. CON-

J. Conrad Wepfer. *Dec.* III. *ann.* II. *obf.* 149. ilei fiftula in abdomen pervia coaluerat, etfi ægrota periit.

Joh. Turner in *phil. tranf. n.* 207. de morfu canis rabidi intra vigefimum diem cicatrice claufo, fed in hydrophobiam erumpente funeftam.

Basilius Wood *n.* 209. de calculo novem & ultra unciarum ex fœminæ vefica excifo. *N.* 211. de morfu viperæ: bilem veneno carere, periculofum morfum effe, potiffimum in cacochymis.

Dionys. Vincent. Drouin, chirurgus, in *journal des favans* 1694. in tumore brachii incifo repertus calculus lamellatus, alius ex humero extractus.

Ejus *lettre a* M. Fagon *de punctione veficæ.*

Guilielmus Cowper, chirurgus Londinenfis, & celebris incifor, in *phil. tranfact. n.* 208. experimenta fecit, ex quibus de vi ftyptica Johannis Colebatsch conftaret. *N.* 222. de rene ampliffimo quinque librarum, poft multos dolores, nigramque urinam. *N.* 252. hiftoria tendinis Achillis confuti. *N.* 307. de hydatidibus lapidea crufta obductis, in rene ovillo. *N.* 336. incifio hominis calculofi, cujus alter ureter pene cœcus erat. In ejus *Anatomy of human body*, f. tabularum Bidloi editione, cui Cowperus fuam interpretationem addidit. Oxon. 1697. fol. Leid. 1732. fol. frequentes adnotationes chirurgicæ occurrunt, uti de fiftula lacrumali; de vulneribus ventriculi fanatis, & funeftis. In calculi fectione bulbum urethræ dividi, unde imperfecta fequatur erectio. De prolapfu inteftini recti cum gangræna tamen fanato; de fungis & polypis meatus auditorii, malo parum noto. Sic & de epiphyfium feceffione & de fractura. Claviculæ ad acromium articulationem vidit luxatam; ulcus intra canalem medullæ fpinalis, fenfu & motu partium inferiorum amiffo. In dentitione difficili, & gingivas, & perioftium debere dividi. De maximis glandularum inguinalium tumoribus; de fiftulis falivalibus.

J. Jacobus Manget, medicus Genevenfis, collector, edidit Pauli Barbette *pratique de Chirurgie.* Genev. 1683. 4. Lugduni 1694. 12. 3. vol. cum fuis adnotationibus, & collectitiis quibusdam obfervationibus.

Ejus *bibliotheca chirurgica*, *qua omnes morbi chirurgici a capite ad calcem recenfentur*, *cum fuis remediis*, *& curationibus.* Genev. 1721. fol. 4. vol. Addit fæpe etiam Cl. Virorum adnotationes, & differtationes ex diariis, & aliunde: inftrumenta quoque depicta dedit. Commodum hactenus opus, quod multa collecta fub manu habeantur. Ita celeber. Haller.

Etiam in ejus *Bibliotheca medico-practica* multa reperiuntur ad Chirurgiam referenda, uti Tom. I. II. edit. Genev. 1696. Tom. III. ibid. 1697. Tom. IV. ibid. 1739. fol. 8. vol.

Ejus porro *bibliotheca pharmaceutica.* Genev. 1704. fol. 2. vol.

FRANCISCUS POUPART, medicus, qui & Chirurgiam exercuit. Ejus *Chirurgie complete.* PARIS 1695. 12.

JOHANNES COLEBATCH, chirurgus, & pharmacopola Londinensis, deinde medicus, acris ingenii vir. Ejus *a new light of Chirurgery.* LONDON 1695. 8. 1699. 8. Recus. in *collectione operum* ibid. 1704. 8. Scripsit contra turundas, cauteria, & medicamenta digestiva; contra sui ævi præjudicatas opiniones. Omnes morbos fere ex alcalina natura deducebat, & acore sanabat.

Ejus *novum lumen chirurgicum vindicatum in operum collectione.* 1704. 8.

Ejus *relation of sudden and extraordinary cure of a person.* LONDON 1698. 8.

In *Eph. Nat. Cur. a.* 1695. & 1696.

J. GEORGIUS HOYER, *dec.* III. *ann.* III. *obs.* 43. lethale vulnus œsophagi. *Ann.* VII. VIII. *Obs.* 183. tumor axillæ cancrosus funestus. *Obs.* 184. monstrosi in naso tumores vinculo adstricti, & ablati. *Cent.* I. *obs.* 55. & 56. allium adversus calculum laudat, equisetum spem fefellisse queritur. *Cent.* III. *obs.* 4. vulnera conjunctim funesta, quæ singula mortem non intulissent. *Obs.* 5. 6. curationes sympatheticæ, quas ævo condones. HALLER. *Cent.* V. *obs.* 69. infans atretus sectione curatus *Vol.* III. *obs.* 18. intestinum duodenum lethali eventu vulneratum, *Obs.* 21. spica siliginea in ulcere infantis. *Obs.* 22. nymphæ nimiæ suffumigio restrictæ.

LUDOVICUS APINUS, Professor Altdorfinus, *dec.* III. *ann.* III. *obs.* 68. fistula perinæi curata. *Ann.* V. VI. *obs.* 116. ulcera tibiæ succo sempervivi majoris curata. *Ann.* IX. X. *obs.* 180. spina bifida.

CAROLUS SCHROETER *dec.* III. *ann.* III. *obs.* 94. de calculo per secessum egesto.

CHRISTOPH HORCH, medicus Berolinensis, *dec.* III. *ann.* III. *obs.* 95. vulnus sclopetarium curatum, quo abdomen trajiciebatur. *Obs.* 96. tumor congenitus frontis feliciter resectus. *Obs.* 97. intestinum ileon in nuper nato confervens post 22. diem funestum.

AUGUSTINUS BELLOSTE, D. PARIS chirurgi & M. D. Galli discipulus, quem valde laudat. Castra Gallica in Italiam secutus est, dein TURINI Regiæ matris chirurgus evasit. Ejus *chirurgien de l'hopital.* PARIS 1696. 8. 1705. 8. 1708. 8. 1768. AMSTERDAM 1707. 12. Anglice LONDON 1732. 12. 2. vol. Germanice vers. a MARTINO SCHURIG. DRESD. 1705. 8. alii vero 1703. 8. 1710. 8. 1724. 8. Belgice *heelkonstige verbandhuis meester.* HAAG 1701. 8. HAARLEM 1725. 4. 1728. 8. 2. part. Italice cum titulo *chirone in campo* VENEZ. 1729. 8. 3. vol. & alibi. In editione 1715. accessit diss. *de rabie morsuque animalium venenatorum.* Est fidelis MAGATI sequax, ejus-

ejusque præcepta ubique inculcat. In medicando simplicitatem, & raram deligationem commendat, atque turundas omnino rejicit.

Ejus porro *suite du chirurgien de l'hopital, du mercure, des maladies des yeux, des tumeurs enkistées, des playes de poitrine, des playes tortueuses, des injections, du mot d'eschare, de la chute de l'intestin dans le scrotum, du sarcocele, & miserere* PARIS 1725. 8. Et hic multa contra turundas, & earum defensorem PANDOLFUM MARAVIGLIA scripsit.

Ejus denique *Epistolæ duæ ad* ANTONIUM BOCCACINI de curatione MAGATIANA vulnerum ex Italico versæ, potissimum contra PANDOLPHUM MARAVIGLIA scriptæ sunt: exstant etiam in *dilucidationibus* SANCASSANI.

SCIPION ABBILLE, chirurgus castrensis, & nosodochiorum militarium. Ejus *le parfait chirurgien de l'armée* PARIS 1696. 12. breviter agit de fasciis, de trepano, de gastroraphia, de fistula ani, de amputatione, de fracturis, de suppellectili chirurgica.

Ejus *le chapitre singulier du Guidon.* PARIS. 1695. 12. Continet examen candidati chirurgici. HALLER.

PETRUS VERDUYN. Ejus *observationes chirurgicæ*, Latine versæ & editæ a JOHANNE TILING. LEID. 1693. 8. Curationes sunt 22. pleræque graves, & utiles. Ita HALLER. V. *amput. art.*

T. VISSCHER *heelkonstige aanmerkingen.* AMSTERD. 1696. 8.

J. JAC. WOYT *thesaurus pharmaceutico-chirurgicus, oder gründliche Erklärung der üblichen Kunstwörter, die sonderlich den Apothekern und Wundärzten vorkommen.* LEIPZ. 1696. 8. Cum alio titulo *gazophylacium medico-physicum, oder Schatzkammer medicinischer und natürlicher Dinge.* LEIPZ. 1737. 4.

Ejus *curieuse Chirurgie.* DRESD. 1715. 8.

Ejus *Abhandlung aller innerlichen Krankheiten* 3. *Th. mit der Chirurgie und Hebammenkunst vermehrt.* LEIPZ. 1753. 4.

Ejus *trifolium chirurgicum, oder chirurgisches Kleeblat.* LEIPZ. 1705. 8.

In *Eph. Nat. Cur.*

CHRISTIAN HELWICH, Vratislaviensis medicus, *dec.* III. *ann.* IV. *obs.* 33. calculi imaginaria figura. *Obs.* 35. gangræna ex causa interna exorta. *Ann.* IX. X. *obs.* 120 aliquæ de vulnerum lethalitate relationes. *Cent.* VIII. *obs.* 60. ossa tumida curari emollientibus. *Cent.* X. *obs.* 31. a cephalæa futuræ sagittalis discessio. *Vol.* II. *obs.* 60. calculum difficulter agnosci & fallere.

J. BAPTISTA WENKH *dec.* III. *ann.* IV. *obs.* 87. officula prioris fœtus in utero residua, & nova imprægnatio. *Cent.* V. *obs.* 30. hydrophobia absque canis morsu.

J. Christoph. Menzel *dec.* III. *ann.* IV. *obs.* 121. alter gemellus uterum rupit. *Obs.* 122. gemelli se in partu impedientes funesto eventu.

Godofredus Bidloo, Professor Anatomes Leidensis, Archiater Regis Guilielmi III. poëta, medicus, incisor, etiam chirurgus, qui & manu curabat; in castris, & domi bronchotomen feliciter exercuit, cancros resecuit &c. Multa scripsit chirurgici argumenti, quae ad suos annos aegre retuleris, cum ubique numeri annorum in collectione opusculorum sint omissi: singulas vero dissertatiunculas difficillime reperias. Ita Haller.

Ejus *exercitationum anatomico-chirurgicarum decades duae.* Leid. 1708. 4. In *decade* I. de *phlyctaena;* de *extraneis in vulneribus eximendis;* de *varicibus;* de *oculo purulento;* de *excrescentia* maxima subito nata *in inguine.* In *dec.* II. de *panno;* de *ungue*, *pinna*, *ala*, & administratione horum morborum; de *encanthide;* de *exstirpata viri mamma;* de *oculi prolapsu; de laeso osse cribroso; de spina bifida; de leucomate; de exostosium aliquot exemplis* iconibus expressis.

Redeunt haec in *operibus omnibus anatomico-chirurgicis.* Leid. 1715. 4.

Saint Christau, chirurgus civitatis Luxemburg. Ejus *Chirurgie pratique* Luxemburg 1697. 12. est breve totius Chirurgiae compendium, in quo & instrumenta, & medicamenta chirurgica reperiuntur. Haller.

Jean Fontrailles. Ejus *traité de Physique & de Chirurgie.* Paris 1697. 8.

Paulus Boccone, nunc Sylvius dictus. In ejus *musaeo di Fisica e di esperienze* &c. Venez. 1697. 4. quaedam habentur de tarantula; dialogus de cancro; numerosa medicamenta chirurgica. Germanice excerptae sunt hae observationes. Jen. 1697. 12.

In *Eph. Nat. Cur.*

Henricus v. Sanden *dec.* III. *ann.* IX. X. *obs.* 193. de steatomate cancroso pullulante ex articulo genu, eventu funesto: aderat & tibiae caries. *Obs.* 194. anus imperforatus, & rectum intestinum in vesicam patens. V. *medicam. chirurg.*

Elias Camerarius, El. Rud. filius, Professor Tubingensis, celeberrimi Halleri Praeceptor, etiam in *E. N. C. dec.* III. *ann.* V. VI. pro a. 1697. & 1698. *obs.* 41. refert de tumore adiposo genu corrosivis exasperato, funesto eventu; de osse femoris carioso. *Obs.* 212. laudat caustica medicamenta ad auferendos tumores. *Cent.* III. *obs.* 54. exile in cantho oculi vulnus, indeque magna symptomata. *Obs.* 56. memoria ab ictu occipitis laesa. *Cent.* VI. *obs.* 34. subluxatio dorsi sponte curata. *Obs.* 35. faucium tumor felici eventu incisus. *Obs.* 36. tumores in collo turbida lympha pleni incisi, tandem sanati. *Cent.* IX. *obs.* 97. absque machinis restitutorum artuum exem-

exempla. *Obſ.* 98. urina cruenta conjuncta cum ani fiſtula. *Vol.* II. *obſ.* 149. mors ſero ſuperveniens a parva cranii fiſſura. In *epiſtolis Taurinenſibus* TUBING. 1711. 8. agitur de morſu viperarum, canis rabidi, tarantulæ; de nova cataractæ theoria; de ſarcohydrocele inſigni.

Ejus *ſyſtema cautelarum medicarum* FRANCF. 1721. 4. de aneuryſmate, calculo, cataractæ natura, & lite WOOLHOUSIANA; de cucurbitulis, ſcrophulis, recentiorum chirurgorum inventis, & opinionibus; de fiſtula lachrymali, fiſſura cranii, extractione fœtus, & hernia. Habentur etiam chirurgorum Gallicorum laudes; animadverſiones obſtetricum in DIONIS.

Ejus diſp. *de gemurſa* PLINIANA *clavi pedis maligniori ſpecie.* TUBING. 1722. 4.

J. HENRICUS VORWALTNER *dec.* III. *ann.* V. VI. *obſ.* 106. fœtus fruſtillatim per umbilicum exemtus. *Obſ.* 109. quartana diuturna excreto calculo ſublata. *Obſ.* 111. in corde cervi innatum fuiſſe globum plumbeum, lignumque in pulmone. *Ann.* VII. VIII. *obſ.* 144. ſarcoma, compreſſo broncho, ſuffocans.

J. MICHAEL METIUS, Jenenſis, *dec.* III. *ann.* V. VI. *obſ.* 166. ſinus fiſtuloſus & alia mala a partu.

J. HENRICH STARCK *obſ.* 167. felix uſus veſicatorii in febri petechiali. *Ann.* VII. VIII. *Obſ.* 57. urina purulenta, tumor intercus ſublatus. *Ann.* IX. X. *obſ.* 170. calculus in canis veſica. *Obſ.* 171. calculus veſicæ cum oſſeo in aorta concremento.

REINHOLD WAGNER *dec.* III. *ann.* V. VI. *obſ.* 179. tumor dextri pectoris pulſans, aneuryſma nempe aortæ. *Obſ.* 180. ilei inteſtini ulcerum ſanatorum exempla. In *nov. Act. Lit. Mar. Balth.* 1699. in magno vulnere abdominis inteſtina tamen pene adglutinata. Ibid. de embryone ſuillo petrefacto; de abſceſſu inguinis ab inteſtino, quod lumbrici perforaverant; de abſceſſu hepatis per urinam & alvum evacuato. *Ann.* 1700. inciſio & judicium de vulnere funeſto diaphragmatis, & hepatis. *Cent.* I. *obſ.* 30. teſticulus hominis oſſeus.

Ejus porro diſp. *de melicera* CELSI, *ſ. ſynovia* præſide C. BARTH. HAFN. 1695.

CASPARUS PETZOLD etiam in *E. N. C. dec.* III. *Ann.* V. VI. *obſ.* 185. tumor pedum, & crurum ab urina retenta ſoluti, ejus fluxu reſtituto.

Ejus *obſervationes medico-chirurgicæ ſelectiores* prodierunt BRESLAU 1715. 8. quas inter chirurgicæ plures occurrunt: uti abſceſſus uteri judicatus effluente pure; ſphacelus ſponte a natura ſanatus, delapſa parte mortua; varices ſponte rupti; fiſtula prope aurem inciſa, curata. Sic pectoris fiſtulæ. Clavicula carioſa exemta, & a callo reſtituta; tumor palpebræ exciſus.

J. DA-

J. DANIEL DOLÆUS *dec.* III. *ann.* V. VI. *obs.* 255. tumores illos ventriculi verminosos in cane frequenter reperiri jam monuit. *Obs.* 258. moles, in abdomine adiposa, mortis causa.

J. CAROLUS WESTPHAL. *obs.* 286. ex ulcere pedis clauso pleuritis, sputum cruentum, mors ipsa.

J. ABRAHAM MERCLIN, G. ABRAHAMI filius, *obs.* 296. stylus chirurgicus inter costas elapsus, nono demum anno, ex inciso abscessu, excisus.

JOH. WERNER ZOLLER *obs.* 102. tendo, nervum vocat, e manu evulsus, nullo in sensu aut in motu detrimento. HALLER.

CAROLUS MUSITANUS, NEAPOLI Medicinam fecit, cum sacerdos esset, homo singularis, salium amans, exscriptor ETTMULLERI, improbabilium historiarum narrator. Ita HALLER.

Ejus *Chirurgia theoretico-practica s. trutina chirurgico-physica.* GENEV. 1698. 4. Recusa cum reliquis operibus VENET. 1716. 1731. fol. CHIVA. 1738. fol. GENEV. 1733. fol. In parte I. agit *de tumoribus.* Part. II. *de ulceribus* P. III. *de vulneribus*: & nuperis editionibus accessit etiam liber *de luxationibus, & de fracturis*, & L. *de Lue Venerea.* GENEV. 1716.

J. CHRISTOPH. ETTNER, sub nomine *des getreuen Eckart's, verwegener chirurgus.* AUGSPURG 1698. 8.

GEORG. ERNEST. STAHL. Cum ejus nomine prodiit *Einleitung zur Chirurgie.* LIPS. 1730. 8. 1740. 8. Est forte codex M. S. prælectionum ab Anonymo editus. Ita HALLER. Dein accesserunt quatuordecim casus chirurgici, qui seorsim prodierunt cum titulo *elementa Chirurgiæ, manu & methodo Stahliana*, edita BUDINGEN 1727. 8.

Exstat etiam STAHL *des grundmässigen chirurgischen Schlüssel* 24. *Theile.* LEIPZ. 1742. 8. etsi non sit magni viri opus. Ita HALLER.

In *theoria medico-physiologica, & pathologica* HALL. 1708. 4. reperiuntur morbi chirurgici plures: sed solummodo causas, & theoriam eorum exponit. V. *calcul.*

J. B. FANTONI. medicus Taurinensis. Ejus *observationes anatomico-medicæ selectiores in lucem editæ a filio* JOHANNE. TURIN 1699. 12. VENET. 1713. 4. GENEV. 1736. 4. cum filii JOHANNIS operibus. Habet aneurysma aortæ, tumores aliquos intestinorum, & pauca alia huc facientia.

FLAMANT *veritable medecin contenant plusieurs pratiques de Medecine, Pharmacie, & Chirurgie, avec plusieurs remedes simples.* PARIS 1699. 12.

In *E. N. C. dec.* III. *ann.* VII. VIII. ad 1699. & 1700.

MATHÆUS BLAEUW *obs.* 151. a spina ventosa cranium multis foraminibus perterebratum dixit, & multa ossa fracta.

JOH.

Joh. Tack *obs.* 153. paracentesis in hydrope, mors & intestina gangrænosa.

Justus Fridericus Dillenius, Professor Giessensis, magni botanici pater, *obs.* 163. lienem cani absque noxa excidit. *Obs.* 166. ense perforatum abdomen, & aorta arteria læsa. *Obs.* 168. vulnus asperæ arteriæ charta ex sclopo explosa inflictum, funestum. *Ann.* IX. X. *obs.* 244. calculus uncialis a fœmina exclusus, *Obs.* 244. incipiens cancer sanatus. *Obs.* 247. a nervo, ut videtur, inciso brachii paralysis. *Cent.* III. *obs.* 43. puella atreta. *Cent.* VII. *obs.* 44. ruptum perinæum sutura sanatum. *Obs.* 46. ossium pubis infanticidæ articulatio mollis & cerea.

Udalricus Staudiger *dec.* III. *ann.* VII. VIII. *obs.* 194. venenum apum tertia hebdomade elapsa efficax.

J. Georg. Volkamer, junior, ut Haller putat, *obs.* 210. de acmellæ vi lithontriptica.

Godofredus Budæus, medicus Budissinensis, in Lusatia *dec.* III. *ann.* VII. VIII. *obs.* 172. de atrophia a calculo, & ulcere renum nata. *Cent.* II. *obs.* 104. hydatides in abscessu inguinis pullulantes. *Obs.* 108. lien a concussione ruptus.

Idem porro edidit Samuelis Strum, medici Lucaviensis, *miscellanea medico-chirurgica practica & forensia.* Görlitz 1731. 4. *Tomum* vero II. pariter a S. Strumio collectum edidit a. 1732. 4. qui Auctor a. 1688. obiisse videtur: Budæus autem hunc codicem M. S. cum Bibliotheca Clari Viri emit. Sunt fere collegiorum medicorum de vulneribus relationes, & integra acta, qualia coram judice habebantur, conscripta. Budæus ex proprio labore *Tomum* III. adjunxit Görlitz 1732. 4. T. 4. 1733. 4.

In *Sammlungen aus allen Theilen der Arzneygelahrtheit der med. Soc. zu Budissin* Altenburg 1757. 8. plufcula sunt Budæi, aliqua etiam chirurgica. Haller.

Yvonis Gaukes *praxis medico-chirurgica rationalis, s. observationes medico-chirurgicæ ratiociniis philosophicis illustratæ.* Groning 1700. 8. Emden 1708. 8. Amsterdam 1708. 8. Neapoli 1727. 8. Germanice Dresd. 1709. 8. Sunt viginti historiæ morborum, ab auctore sanatorum, cum mechanica expositione symptomatum ad suas causas relatorum. Multum hypotheseos. Ita Haller.

Ejus *introductio in praxin Medicinæ, & Chirurgiæ universalem.* Groning. 1727. 8. Etiam materia medica chirurgica.

J. Deodati Blumentrost, *medicus castrensis, exercitui Moscovitarum præfectus.* Regiom. 1700. 4.

Alexius Littre. Ejus multæ sunt dissertationes, inter *commentarios Acad. Scient.* editæ. A. 1700. hernia facta ab ilei intest. appendice, ad aliquot exempla. Ut strangulatum, & gangrænosum intestinum curetur, & ut

inteſtini elapſi pars ſuperior ab inferiori dignoſcatur. *A.* 1701. renis calculoſi dedit hiſtoriam. *A.* 1702. calculos duos in membranis veſicæ reperit. Ipſe fœtum de ano fœminæ extraxit. *A.* 1703. de ſacco herniali, qui ſponte ſub annulo ſe clauſerit & conſerbuerit. *A.* 1704. vidit inteſtinum ſpontaneo abſceſſu apertum, per quem calculi prodierunt ſellei. Suppreſſio lotii a maxima veſicæ urinariæ dilatatione. *A.* 1705. de vulneribus repetitis abdominis ſanatis, & viſcerum ad cicatricem adhæſione. *Hiſt.* 1706. de calculis collectis in cavea præputii infantis phimoſi laborantis. De catello, in quo per hiatum diaphragmatis, cicatrice clauſum, ventriculus in pectus migraverat. *Mem.* 1707. maximum aneuryſma aortæ ſub ſubclaviæ ſiniſtræ origine natum deſcribit, ad maxillam usque adſcendens. In *hiſtoria* dicitur oſtendiſſe in conſeſſu Academiæ veram cataractam membranaceam iridi adnatam, aliamque ante pupillæ aditum protenſam. *A.* 1709. de novo genere tumoris, quem ab adipe vocat *lipoma.* *A.* 1710. proponit, quando rectum inteſtinum in duas partes quaſi ſeceſſit, diſcindi eas, & conſui oportere. *A.* 1712. magnum aneuryſma naſcentis aortæ. *A.* 1713. de emphyſemate, morbo ea ætate parum noto. *A.* 1714. de tumoribus ab aëre natis, viisque per quas aër effunditur; de hernia ventriculi a contuſione nata. *A.* 1716. de deglutitione impedita per indurationem, & tumorem œſophagi, exiguum iter ciborum relinquentem, cum ſaccis pharyngis. HALLER.

JOSEPH BYRON. Ejus codex M. S. *chirurgical obſervations* ſeculi XVII., ut putat HALLER, eſt in codd. HANS SLOANE. *n.* 8847.

Codex Seculi XVII. de Chirurgia ejusque operationibus & inſtrumentis, eſt in B. R. Par. *n.* 7141.

N. J. H. *weitgereiſeter und wohl practicirter Barbierer.* REGENSP. 1700. 8. 1709. 8.

In *E. N. Cur. dec.* III. *ann.* IX. X.

J. HENRICH HOTTINGER, medicus Tigurinus, *obſ.* 89. in corde hydropici calculus. *Obſ.* 90. iſchuria a calculo, ejecto calculo, die ſeptimo ſoluta. *Obſ.* 100. ab ulceribus tibiæ mors gangrænoſa. *Obſ.* 225. vulnus thoracis ſanatum. *Obſ.* 230. enecti a thoracis ulceribus inciſis; *obſ.* 231. & ab umbilicali hernia. *Obſ.* 232. nephritis absque calculo, inciſione demonſtrata.

GUILIELMUS ULRICUS WALDSCHMIDT, J. JACOBI filius, Profeſſor Chilonienſis, *obſ.* 39. de ſabulo aurei ſplendoris in homine ex calculo iſchuria vexato. *Cent.* IX. *obſ.* 68. 69. vulnera veſicæ, ſanatum alterum, alterum lethale. *Obſ.* 70. vulnus abdominis utrinque penetrans ſanatum; *obſ.* 71. & pulmonis vulnus.

In *progr.* agitur de puero, qui 30. libras calculorum excreverit.

DANIEL NEBEL, Profeſſor Heidelbergenſis, *dec.* III. *ann.* IX. X. *obſ.* 120. cum in hydropica juvene abdomen diffluiſſet, ſutura injecta, hernia (quæ ſucceſſerat) apta deligatione compreſſa. *Obſ.* 125. tumor aquo-

sus maximus femoris funestus, femur carie erosum. *Cent.* VI. *obs.* 54. a parvo vulnere oculi magna symptomata. *Obs.* 55. funestus calculus pelvim renalem exprimens. *Cent.* IX. *obs.* 59. duo exempla aneurysmatis aortæ, & utriusque arteriæ emulgentis. *Vol.* I. *obs.* 15. mors lenta ex tumore maximo cruris. *Obs.* 16. tumores glandulosi axillarum concrescentes cum brachii œdemate. *Obs.* 17. calculus vesicæ ex scroto excisus, sequente fistula. *Vol.* V. *obs.* 111. mors ex maximo tumore femoris cum ossium carie. *Obs.* 113. mors ex rupta arteria vertebrali.

J. WILHELM ROMBERG *dec.* III. *ann.* IX. X. *obs.* 175. in fractura callus non renatus, & humerus in vulneris sede flexilis.

ANDREAS MYRRHEN *obs.* 209. tumor prægrandis de cervice pendulus sublatus, durus, carneus, osseis concrementis mistus, erodentibus medicamentis destructus.

JOH. MOYLE, *chirurgus marinus, or the sea-surgeon.* LOND. 1702. 8. min. Hæc quarta est editio: priores ignorat HALLER.

Ejus *experienced chirurgion.* LOND. 1703. 8.

Ejus *chirurgical memoires being an account of many extraordinary cures which occurred in the auctors practice especially at sea.* LOND. 1708. 8. min. Multa vulgaria, superstitiosa; sed curationes aliquæ magni momenti. HALLER.

In *historia morborum Vratislaviensium*, quæ prodire incepit 1702. 4. & cum præfatione HALLERI recus. LAUSANN. 1746. 4. pluscula sunt chirurgica: fistula a dente evulso; infans pene, & ano destitutus; bubones; epulis; herniæ variæ; scroti tumor a pectoris hydrope.

Deliciæ medicæ, & chirurgicæ, oder Anmerkungen &c. 1ter 2. 3. 4. 5. *præsent.* LIPS. 1705. 8. conjuncta, & 1703. ad 1705. 6. *præsent.* 1704. 7. 8. 9. 10. *præsent.* 1705. 8. Ita TREWIUS. Auctor fuit chirurgus Lipsiensis, in re seria nimis lepidus. Miscellanea, inter quæ multæ adnotationes non inutiles intercedunt. Ita HALLER.

ROELOF ROUKEMA *Heelkonst.* AMSTERD. 1703. 8.

Ejus *naamboek der beroemde genees en heelmeesters.* Ibid. 1706. 8. Vitæ, & judicia hic continentur.

J. ALBERGIUS. Ejus *summa tractatuum chirurgicæ praxis. In capite primo discurritur de morbis capitis solutæ unitatis. In secunda de morbis externis humani corporis, de tumoribus, ulceribus, vulneribus, fracturis & luxationibus.* PANORM. 1703. 12.

IDON. WOLF, qui ante medium seculum XVII. in variis regionibus manu curaverat. Ejus sunt *observationum medico-chirurgicarum libri duo* editi a filio J. CHRISTIANO, medico Quedlinburgensi. QUEDLINB. 1704. 4. Totus liber per experientiam natus est, sed varia addidit editor, etiam a se ipso adnotata. Reperiuntur hic multæ cerebri, & aliarum corporis partium vulnerum historiæ, multæ militum mortes &c. HALLER.

J. CHRISTOPH. GOEKEL *in der Medicine gegründete Wundarzney.* ULM 1704. 12.

CHRISTOPH HELWICH, alias CASPAR SCHROETER, alias VALENT. KRAÜTERMANN, physicus in TENSTADT, THURINGIÆ oppido, proprio nomine edidit *Beschreibung etlicher rarer physicalisch-medicinischer, chirurgischer, und œconomischer Dinge.* FRANCF. 1704. 8.

Ejus *Chirurgia in nuce.* MULHAUSEN 1709. 8. 1718. 8.

Ejus casus & *observationes medicinales.* LIPS. 1711. 8.

Etiam multa judicia de vulnerum lethifera natura. Non ubique fidendum esse credulo huic homini monet HALLER.

Ejus *von tödlichen vunden.* FRANCF. 1713.

Ejus *wohlpracticirter Felscherer, nebst Beschreibung eines Feldkasten.* ibid. 1713. 8.

VALENT. KRÄUTERMANN *der neu angehende und wohl unterwiesene chirurgus.* ARNSTADT 1732. 8.

Ejus *sicherer Augen-und Zahnarzt.* Ibid. 1732. 8.

Ejus *Medicina consultatoria, & renunciatoria.* Ibid. 1726. 8.

Poor mans physician and surgeon. LOND. 1704. 8.

J. PHILIP. NENTER in *praxi generali & speciali* ARGENTOR. 1721. 4. 2. vol. permultos etiam chirurgicos morbos tractat.

In *præcognitis*, caput de Chirurgia habet. V. *Vesicant.*

J. LUDOV. PETIT, cujus posthumum opus nuper prodiit, *traité des maladies chirurgicales & des operations qui leur conviennent, mis au jour par* M. LENSE. PARIS 1774. 8. 3. vol. Perfectus hactenus codex, etsi non omnes morbos chirurgicos complectitur. Præfatio fusa, in qua editor PETITI inventa laudat. In T. I. agitur de abscessibus; de sistenda per ligaturam arteriæ hæmorrhagia; de vulneribus capitis & aliarum corporis partium; de emphysemate a longo vulnere; de parotide; de ranula, fuse; de strumis; de tumoribus variis. In T. II. de tumoribus; de varicibus, herniis, hæmorrhoidibus, fistula ani, phimosi, paraphimosi. In T. III. de morbis viarum urinariarum; de variis catheteribus, eorumque usu prudentiori; de calculis; de amputatione artuum; de aneurysmate vero, & spurio; de vitiis frenuli linguæ, & necessaria subinde incisione, quoties infans sugere nequit; de difficili partu hydrocephali pueri. V. *off. morb.*

Colloquia chirurgica, or the whole art of Surgery epitomized and made easy according to modern practice. LONDON 1705. 8.

ANTONIO FERREYRO *Luz verdadera e recupelada, examen de toda la Chirurgia.* LISBON 1705. fol. Index Hispanor.

CHRIST. MICHAEL. ADOLPHI disp. *de ligaturis dolorificis.*

Ejus *de morborum per manuum adtrectationem curatione* redeunt in *triade disputationum medico-chirurgicarum.* LIPS. 1730. 4.

In

In *Eph. Nat. Cur. cent.* V. *obſ.* 92. retulit de herniis hereditariis. *Cent.* VII. *obſ.* 33. pulverem teſtarum cochlearum ad calculum laudat. *Cent.* IX. *obſ.* 77. hydrophobia, ut videtur, ex nucum rancidarum uſu. *Vol.* I. *obſ.* 239. calculus in urethra natus, & in veſicam retrogradus. *Vol.* II. *obſ.* 87. ex calculo cœcitas. *Obſ.* 135. hydrophobia ex tractatione pellis canis rabidi. V. *ſpinam Vent.*

RICHARDUS WROE in *Phil. Tranſ. n.* 297. de corneis tuberibus, de digitis effloreſcentibus.

N. REGNART ibid. *n.* 301. de acicula reperta in ventriculo gallinæ.

J. B. MORGAGNI, Foroliviensis, per multos annos anatomes Profeſſor primarius Patavinus, vir eruditione, & ingenii dotibus, facilitate, & multiplicitate laborum ſingularis nullam partem Medicinæ inornatam reliquit, etſi chirurgici argumenti nil ſcripſit. Maxima hujus viri auctoritas fecit, ut eo conſulto BENEDICTUS XIV. ſectionis cæſareæ uſum in nuper exſtinctis fœminis imperaverit. Hoc edictum reperitur in diari Veneti Orteſchiani Tom. VIII. Ita HALLER. Obiit 5. Nov. 1771. æt. 89. Ita RICHTER.

In *adverſariis anatomicis* I. quæ BONONIÆ 1706. 4. PATAVII 1719. 4. & alibi prodierunt, agit de ſtrumis, earumque in thyroidea glandula ſede, & natura veſiculoſa.

In *adverſ.* III. PATAV. 1717. 4. de clyſmatibus ſubjiciendis; de inteſtinorum diverticulis, & hernia ab ejusmodi diverticulo funeſta. In partu difficilori ſolo oſſa pubis diduci. De hernia veſicæ urinariæ; de acubus in ea repertis.

In *adverſ.* IV. PATAV. 1719. 4. de peritonei diverticulis, ea non claudi a ſitu erecto. Vaginæ prolapſum ſe vidiſſe, non uteri.

In *adverſ.* VI. PATAV. 1719. 4. de cataracta, & cur ea fere incurabilis ſit; de injectionibus in puncta lachrymalia.

In *diſſertationibus anatomicis* ad VALSALVÆ opera VENET. 1740. 4. multa occurrunt ad Chirurgiam facientia: uti in III. de tumoribus morboſis occaſione glandularum veſicularis fabricæ. In IX. iterum de ſtrumis glandulæ thyroideæ varia materie plenis; de verminoſo aneuryſmate; de bronchotomia. In XIII. de vitiis partis ei oppoſitæ, in qua cerebrum læſum eſt. Paralyſis lateris oppoſiti ab eroſis thalamis opticis. In XV. de cordis vulnere. In XVIII. de glaucomate & cataracta, & utriusque diſcrimine. Chirurgum QUARRE' primum ſedem ſuffuſionis in lente cryſtallina poſuiſſe. De ſignis hujus mali, & origine, ſed in variis animalibus. Raras, ſed aliquas dari, membranaceas cataractas. De deponendæ cataractæ modis, & inſtrumentis; de extracta cataracta per corneam tunicam. Cataracta varia, ejus natura, gradus. Capſulam lentis cryſtallinæ raro, ſed tamen aliquando opacam reddi. Lens diviſa. In XX. de fœtu a compreſſione læſo, quam mater erat paſſa.

In magno ejus opere *de sedibus, & causis morborum per anatomen indagatis.* VENET. 1761. fol. 2. vol. plurima argumenti chirurgici intercedunt. In perfectissimo opere partim BONNETI & aliorum de incisis cadaveribus relationes expenduntur, partim numerosissima summi Viri adnotata recensentur, desumta pariter ex corporibus incisis. Agitur præterea de tumoribus; de capitis vulneribus; de morbis vesicæ urinariæ & renum; de fractis, & luxatis; de sphacelo; de ulceribus; de vulneribus: quæ omnia fuse & graviter pertractantur, ut omnes veri cupidos ad ipsum opus ableget, idque ut studiose legant, serio hortetur HALLER.

In *opusculis miscellaneis* VENET. 1763. fol. in P. I. habetur epistola de obstructione ductuum lachrymalium; de acu in vesicam impulsa; de tunicæ carnosæ excrescentia; de sectionibus calculorum, a FRATRE JACOBO BEAULIEU, PATAVII administratis. In P. II. de meritis VALSALVÆ commentarius. Epistola, num CLEOPATRA ab aspide icta interiit, in quam sententiam pronior est. Hæc epist. excusa est etiam cum *metallotheca* MERCATI. ROM. 1719. fol.

In *Eph. N. C. cent.* V. *obs.* 26. de acu in vesicam data, calculo incrustata. *Obs.* 27. de magno adiposo tumore.

Ejus *Commentarii* doctissimi ad CELSUM, ad ejus viri posteriores libros toti ad Chirurgiam faciunt. Habetur etiam felix exemplum uteri in partu inversi, & restituti.

In RONCALLI *morborum historiis* exstat ejus epistola de fractura femoris. Ita HALLER.

Chirurgia curiosa, or operations in Chirurgery regularly methodized by PURMAN with SOLINGENS *figures and* SPRENGELS *cures of all diseases.* LONDON 1706.

J. JACOB BAIER, *schediasma, quo institutum suum de* AUR. CORN. CELSO ad majorem utilitatem accommodando aperit. ALTDORF 1720. 4. Quem hic promittit CELSUM, eum nunquam edidit. Ita HALLER.

In *adagiis* NORIMB. 1718. 4. ultima sunt chirurgici argumenti. Voces veterum aliquas medicas interpretatur.

Ejus etiam *Jatroliptica veterum.* 1723. 4.

In *Eph N. C. cent.* VI. *obs.* 98. narrat de funesta lienis ruptura. *Obs.* 99. de sanato asperæ arteriæ vulnere. *Cent.* VII. *obs.* 4. magnum fragmentum maxillæ inferioris callo reparatum. *Obs.* 5. ossiculum, quod in gula per annum hæserat, cum pure ejectum. *Vol.* III. *obs.* 122. funestum vesicæ ulcus, & amplissimi ureteres, absque calculo. *V. obst. art.*

FRANÇOIS GIGOT DE LA PEYRONIE, ingeniosus & felix chirurgus, qui ad dignitatem primarii chirurgi Regii pervenit, adque magnas divitias, quas potissimum ad ornamenta collegii chirurgorum expendit. Ei debetur potissimum Academia chirurgorum a. 1731. instituta, & a. 1743. novis legi-

legibus, & privilegiis ornata. Majores libros nullos ſcripſit; inter commentarios autem Monſpelienſes, & Pariſinos aliqui ejus labores reperiuntur. Primum a. 1707. prælegit in Academiæ Monſpelienſis conſeſſu de evulſo tendine flexore pollicis, absque ullo ſymptomate curato. Hic habetur etiam de uſu balnei aquæ Balarucenſis, aut lixivii, ad tendinum vulnera laudatæ. Excuſus eſt liber inter *Memoires de l'Acad. Roy de* MONTPELL. LION. 1766. 4.

Ejus *obſ.* de ſarcomate ex uteri cavea prominente. Id forcipe abſcidit, deinde uterum diviſit, & forcipe reliquam extractionem abſolvit, hæmorrhagiam compeſcuit, felici eventu. *A.* 1712. prælegit in *Soc. Reg. Monſp.* de inſigni curatione viri, cui os frontis pene totum a carie conſumtum erat. Ea curatio exſtat etiam in SANCASSANI collectione; & in Lugdunenſi editione *commentariorum Monſpelienſium.* LION. 1766. 4.

In *Mem. de l'Acad. de Chirurgie* T. I. prælegit de hernia cum gangræna conjuncta. Ita HALLER.

J. GUILIELMUS PAULI, Profeſſor Lipſienſis, ad J. VAN HORNE *microtechnen.* LIPS. 1707. 8. plurimas adnotationes adjecit, & recentiora inventa antiquis junxit. Oſſa dudum ante nuperos negat transverſim frangi.

BENJAMIN BENEDICT. PETERMAN, medicus Lipſienſis, edidit *obſervationum medicarum decades* III. LIPS. 1707. 8. Pauca huc faciunt: uti de vulnere abdominis magno, cum elapſu inteſtinorum, tamen ſanato.

JOH. PHIL. ROHTEN *lexicon chirurgicum.* WISMAR 1707. 4. 1721. 8. LUBEK 1720. 8. alii 1743. 8. 1761. 8. Eſt populare compendium chirurgicum, multis cum formulis.

Aucta etiam appendice edidit NUCKII *chirurgiſche Handgriffe und experimenten* Germanice verſa LUBEK und WISMAR 1709. 8.

Ejus *ſicherer und allzeit fertiger chirurgus, oder kurze Einleitung zur Arzneykunſt.* LUBEK 1734. 8.

J. AMEDÉE LE FORT, *methode facile & ſimple pour guerir quelques maladies tant internes qu'externes.* GENEV. 1707. 12. alii 1708.

Ejus *d'une tumeur ſinguliere....* 1712. Ita LEU.

Ejus *avis ſur l'operation du periné à l'egard d'un ſeptuagenaire travaillé d'un retention d'urine.* GENEV. 1719. Idem LEU.

PHILIP. HECQUET, *la Chirurgie des pauvres.* PARIS. 1714. 8. 1740. 12. 1749. 12. Germanice AUGSPURG 1767. 8. Omiſſis encheireſibus ſola hic laudat medicamenta.

Cum *lettre ſur l'abus des purgatifs & des amers.* PARIS 1729. 8. addidit aliqua de cataracta, ad quæ F. PETIT reſpondit. V. *Ven ſect.*

HERMANNUS BOERHAAVE, medicorum ſui ævi princeps, neque minus candore, & animi magnitudine conſpicuus, quam excellenti ingenio. Chirurgiam paſſim adtigit magnique fecit, & medicis ejus cognitionem commendavit (a). Ita HALLER.

(a) In *prælect. ad aphor.*

In *rei medicæ institutionibus* primum LEIDÆ 1708. 8. dein alibi sæpe auctis, & recusis, quædam occurrunt ad Chirurgiam facientia, ut de calculorum origine; de scarificatione, phlebotomia, hirudinibus, ophthalmia, ischuria, & de animalium venenatorum morsu.

Ejus *aphorismi de cognoscendis, & curandis morbis.* LEID. 1713. & alibi editi plurima chirurgica continent, quæ etiam seorsim prodierunt cum SWIETENII commentariis PARIS 1753. 12. 2. vol. & notis ANTONII LOUIS 1768. 12. 7. vol.

Et seorsim *maladies des femmes grosses avec un traité des accouchemens* pariter cum notis ANTON. LOUIS. PARIS 1768. 12. Germanice recus. DANZIG 1753. 4. vol. 8. Germanice *vom Krebs und Krankheiten der Knochen.* FRANCF. 1765. 8. Agitur de vulnere, ejusque symptomatibus; de vulneribus partium singularium; de contusis, fractis, luxatis, inflammatione, abscessu, fistula, gangræna, combustione, scirrho, cancro, ossium morbis, nephritide, calculo, rabie canina, partu difficili, aneurysmate utroque, etiam de trepani usu. Ignotus auctor prælectiones in hos aphorismos excudi curavit TRAJECT. 1745. 8. 5. vol. Masculum opus, festinationis ferens vestigia, qua a discipulo voces PRÆCEPTORIS collectæ fuerunt, plenum tamen bonæ frugis. HALLER.

Ejus *historia morbi atrocis, & nondum descripti* LEID. 1724. 8. est rupti a vomitu œsophagi.

Ejus *historia morbi atrocis altera* LEID. 1728. 8. cordis a tumore adiposo elisi.

In *præfatione* ad ALOYSII LUISINI *collectionem* LEID. 1728. fol. LONDIN. 1728. 8. alias recusa aliqua huc faciunt.

Iterum LONDINI aliqua summi viri *consilia* ediderunt 1744. 8. Et cura HALLERI recusa GÖTTING. 1752. 8. auctaque pluscculis responsis a doctissimo J. STEPHANO BERNHARDO aliisque amicis acceptis, tum propriis. Inter alia narratur casus de nobilis viri, ipsi HALLERO noti, calculo cum ulcere vesicæ conjuncto, quo in casu chirurgus DENYS calculum vesicæ expectavit, BOERHAAVIUS ulcus, natura utrumque repræsentavit. In Anglicana editione habentur etiam quædam de abdominis tumoribus; de abortu, fistula ani, fungoso genuum tumore, partu difficili, scirrho vario, uteri ulcere scirrhoso.

T. C. *charitable surgeon.* LONDON 1708. 8.

MATH. MAYER *in der Chirurgie neu angelegter Lustgarten.* PRAG. 1708. 8.

DANIEL TOURNER *treatise on the diseases incident to the skin.* LONDON 1714. 8. 1726. 8. 1731. 8. Gallice 1743. 8. &c. Cum morbis cutaneis tractat etiam ambusta, animalium morsus, punctiones, & quidem fuse.

Ejus

Ejus *the art of Surgery.* LOND. 1722. 8. 2. vol. Et appendix a. 1725. 8. Porro totum opus 1732. 8. 2. vol. 1736. 8. eſt compendium cum adnotationibus. V. *fract.*

THOMAS BECKET, chirurgus eruditus, edidit *chirurgical remark occaſioned by the death of a child w'hoſe caſe was printed in that year by* D. TURNNR: *and an account of a wound of the brain by a bullet, with reflexion.* LOND. 1709. 8. recuſ. in *chirurgical tracts.* LOND. 1740. 8.

In eadem collectione reperiuntur ejus *two letters as a free and impartial inquiry into the antiquity and afficacy of touching for the Kings'evil* prius edita 1722. 4. Superſtitionem deridet.

Ejus *de cancro.* LONDON 1712. 8. hic recuſ. Laudat præter omne decus ſuum magnum *diſſolvens*, & curationes ſuas prædicat. HALLER.

JOH. RANBY tres obſervationes. *An introduction to the hiſtory of Phyſik and Surgery*, quam addit CURLIUM vendidiſſe MILWARDO. Non reſpondet famæ viri, & fabellas continet. Ita HALLER.

Ejus *chirurgical obſervations.* LOND. 1740. 8. pariter a morte viri, qui a. 1738. deceſſerat, ſunt adnotationes 41. cum ætiologiis.

Mediciniſches und chirurgiſches Schatzkäſtchen. FR. LEIPZ. 1709. 8.

In NATALIS CHOMEL *dictionnaire œconomique.* LION 1709. fol. ſæpe recuſo, & AMSTERD. 1733. fol. 2. vol. tum ſupplemento ibid. 1740. fol. 2. vol. multa ad morbos chirurgicos faciunt: etiam de animalibus morſu nocentibus agitur.

FRANCISCUS SUAREZ Y RIBERA, Salamanticenſis, PHILIPPI V. Archiater. Ejus *Chirurgia rational Galenico - chimica, ſen operacion de hierro ni fuego* P. I. MADRIT 1709. 8.

Ejus *Chirurgia methodica chimica reformada* L. V. ibid. 1719. 4.

Ejus *conſultas y reſpueſtas* ibid. 1721. 4.

Ejus *Chirurgiæ naturalis* L. III. ibid. 1721. 4.

Ejus *Chirurgia ſacra.* Ibid. 1726. 4.

Ejus *Chirurgia triumfante.* Ibid. 1728. 1729. 4. 2. vol.

Ejus *theatro chirurgico anatomico.* Ibid. 1729. 4.

Ejus *ſecretos de Chirurgia extraordinarios.* Ibid. 1734. 4.

Ejus *amœnitates magicæ chirurgicæ & medicæ naturales.* Ibid. 1736. 4.

Ejus *collecion de ſecretos de Medicina y Chirurgia.* Ibid. 1737. 4.

Ejus *academia chirurgica rational.* Ibid. 1739. 4.

Ejus *breviario medico y chirurgico de nuevos y ſelectos ſecretos.* Ibid. 1739. 4. 2. vol. ſub nomine EMANUELIS DE MAYAS.

J. PEREGRINI NUVOLETTI *ſaggi del buon guſto in Chirurgia* 1710. PATAV. 1713. & *ſaggi di Chirurgia.*

C. H. E. D. S. *sive* CHRISTOPH. HERN. ERNDL. *de itinere Anglico & Batavo relatio.* AMSTERD. 1710. 8. 1711. 8. Potissimum de RUYSCHII, & RAVII adnotationibus, & consiliis loquitur. Alias etiam viri curationes se vidisse, & PETRI ADRIANI, F. VERDUYN labii leporini sectionem. Amputationem describit, sed absque labello.

Idem in *E. N. C. cent.* X. *obs.* 75. consilium de trichiasi, & districhiasi vitris hemisphæricis curanda. In *appendice*, & in itinere Grodnensi aliquæ curationes chirurgicæ reperiuntur.

LAURENTIUS HEISTER *Chirurgiam* Germanice edidit NORIMBERG 1718. 4. 1719. 4. 1724. 4. 1731. 4. 1742. 4. 1747. 4. 1763. 4. ut quæque editio priori plenior sit. Latine, vertente in latinissimum sermonem FROBESIO, *institutiones chirurgicæ.* AMSTERDAM 1739. 4. & plenius 1750. 4. NEAPOLI 1759. 4. Editio Latina multo plenior est quam Germanica. Anglice LONDON 1748. 4. 1750. 4. 1761. 4. Hispanice, vertente ANDREA GARCIA VASQUEZ, chirurgo regio, MADRIT 1747. 1748. 4. 2. vol. Belgice, edente & notas adjiciente HENRICO UYLHOORN, AMSTERDAM 1741. 4. 1754. 4. Hæ omnes editiones ad primam Latinam factæ sunt. Gallice vertente PAUL. AVIGNON 1770. 4. 2. vol. & 8. 4. vol. Italice 1765. 4. Plenissimum hactenus artis chirurgicæ compendium. Legerat enim & ipse pene omnia, quæ ad hunc finem scripta fuerant, & sua addiderat per experientiam nata. Quæ plene ab aliis tractata fuerant, ut PETITI liber de ossibus, ea fere sua fecit; & ea supplevit, quæ alibi minus perfecta videbantur. Seriem fere inventorum solet suppeditare, variasque administrationes, & instrumenta ab aliis & aliis perfecta: deinde quæ ipse utiliora vidisset, & esset expertus, peculiares etiam subinde adnotationes, adspergit. Totum ambitum Chirurgiæ percurrit, & plurima bona præstitit. Ita HALLER.

Compendium etiam hujus operis edidit cum titulo *kleine Chirurgie.* NÜRNBERG 1747. 8. quo simplex administrationum descriptio continetur. Belgice versum *kort begryp der heelkonde.* AMSTERDAM 1764. 8.

Ejus porro *de superfluis & noxiis quibusdam in Chirurgia* ALTDORF. 1719. 4. instrumenta, medicamenta, etiam administrationes continet.

Ejus *de Anatomes sublimioris utilitate in Medicina, & Chirurgia.* HELMSTADT 1728. 4.

Ejus *observationes medicæ miscellaneæ theoreticæ & practicæ* resp. MOEBIO. HELMSTADT 1730. 4.

Ejus *de Anatomes majori in Chirurgia, quam in Medicina necessitate.* Ibid. 1737. 4.

Ejus *programma, quo iniquum Lipsiensium judicium de nova institutionum chirurgicarum editione Latina enervat.* Ibid. 1752. 4.

Ejus *de apoplexia remediis magis chirurgicis curanda.* Ibid. 1752. 4.

Numerosæ etiam in *diariis* adnotationes HEISTERI exstant.

In

In *Eph. Nat. Cur. cent.* II. *obf.* 196. primum exemplum fedis cataractæ in lente cryftallina. *Cent.* IV. *obf.* 188. calvaria funefto eventu charta mafticata perforata. *Obf.* 189. meliceris de fuperiore palpebra excifa. *Obf.* 191. pharyngotomus occultus, quem a chirurgo Gallo habuit. *Obf.* 193. anus infantis claufus cum recti inteftini defectu. *Obf.* 197. lien cani excifus, qui in *centur.* VI. *obf.* 25. per biennium fupervixit. *Obf.* 198. cataracta lactea in cadavere vifa. *Cent.* V. *obf.* 85. duplex in eodem corpore epiplocele. *Cent.* VIII. *obf.* 62. calculus labii inferioris exfectus. *Obf.* 63. uteri & pudendi ulcus funeftum. *Obf.* 65. a partu prolapfus vaginæ uteri. *Obf.* 67 magnus tumor de inteftino recto remotus. *Obf.* 68. fiftula lachrymalis ad ANELII modum curata. *Vol.* I. *obf.* 175. de lege, qua jubentur medici, puerperæ in ipfo partu defunctæ abdomen aperire. *Obf.* 176. uterus in partu ruptus. *Obf.* 180. calculus in bronchiali glandula. *Obf.* 182. digitus cariofus feliciter amputatus. *Vol.* V. *obf.* 156. fphacelus pedis ufu corticis Peruviani fuppreffus. *Vol.* VII. *obf.* 32. arteriæ cruralis vulnus curatum. *Obf.* 33. inftrumentum, quo arteria cruralis vulnerata comprimatur, ne in aneuryfma abeat. *Obf.* 34. arteriam brachialem læfam non pofcere amputationem brachii, cum arteria radialis fæpe fuperiori loco ex trunco prodeat. *Vol.* X. *obf.* 2. in præftigiatore hernia infolito loco, ut a fede confueta herniæ digito diftaret. *Obf.* 3. atretæ retentos menfes incifione expedivit. *Obf.* 16. hernia incarcerata fuppurata, funefta. *Obf.* 17. iterum de lithotomiæ Celfianæ, f. apparatus parvi præftantia, & icones.

In *Phil. Tranf. n.* 371. ex abufu tincturæ nephriticæ BONTII & cerevifiæ DUCHSTEIN plurimos lapillos cum levamine prodiiffe, qui videantur unius calculi fuiffe partes. *N.* 417. exemplum calculi fponte in Vefica fracti.

In *Annal. Acad. Juliæ ann.* 1720. *fem.* I. oculum cancrofum exftirpavit. *Ann.* 1726. duo exempla nafcentis aneuryfmatis aortæ; calculorum varietates. Redeunt hæ obfervationes, multæque cum iisdem aliæ in collectione *medicinifch- chirurgifch- und anatomifche Wahrnehmungen*, cujus Tom. I. prodiit ROSTOCK 1759. 4. Sunt 680. adnotationes, quarum plurimæ ex nofocomio caftrenfi annorum 1708. & 1709. HEISTERO, tunc militari medico, propriæ. Tom. II. a. 1770. 4. ROSTOCHII edidit P. WILH. FRIDERICUS CAPPEL, qui ex fchedis Auctoris adnotationes ab a. 1721. ad 1758. confignatas prioribus fubjecit, quarum numerus eft 570.

Mufæum etiam A. VATER cum obfervationibus *anatomicis & chirurgicis* edidit, & præfatus eft HELMSTADT 1750. 4.

PETRI DIONIS *Chirurgiam* Germanice verfam multis notis auxit & emendavit. AUGSPURG 1722. 8.

Vita viri & elogia prodierunt HELMSTADT 1758. fol. cum librorum catalogo. Etiam *inftrumentorum cenfus* prodiit ibidem. V. *ocul. morb.*

MICHAEL ALBERTI *introductio in Semeiologiam ac Chirurgiam.* HALL. 1719. 4.

Ejus *tentamen lexici realis medicarum observationum* Tom.I.HALL. 1727. 4. T. II. ibid. 1731. 4. V. *chir. forens.*

JOSEPH. RODRIGUEZ DE ABREU, R. Lusitaniæ Archiater, *lus de cirurgoens deque costumao en fermor ordinariament todos os que se ambarcano para os partes ultra marinas.* LISBON. 1711. 4.

Bibliotheca anatomica, medica, chirurgica LONDON 1711. 4. 3. vol. ad imitationem collectionis Mangetianæ, diversa tamen: ad quamque partem corporis humani additi morbi chirurgici, multo plus etiam minorum libello rum, potissimum Anglice scriptorum, COZENS, RYLEY, aliorum &c. eorumque potius partes recusæ. Ita HALLER.

J. N. (JOSEPHUS NOLLET, chirurgus) *observations curieuses extraordinaires, qui regardent particulierement la Medecine, & la Chirurgie.* BREST. 1711. 12.

Chirurgiæ militaris compendium, oder neue wohlbewährte Feldscherkunst. BASIL. 1711. 8.

PAULUS HIERONYM. BIUMI, medicus Mediolanensis. Ejus *scrutinio d'Anatomia e di Chirurgia.* MILAN. 1712. 8. Senex, multa legit, & passim repetit: addictus opinionibus, quas juvenis florentes viderat. Turundarum usum tuetur. Contra, usum hirudinum morsibus nocere, accersere hæmorrhoides. Ita HALLER.

J. OTT. v. HELLWICH *Beschreibung vieler medicinischen, chirurgischen, und œconomischen Geheimnissen.* MUHLHAUSEN 1712. 8.

J. CRUGER *casus medicus VIII. & X. de mictione in somno, siphilide, & ulceribus.* DRESD. 1712. 4.

Ejus *affectus chirurgici plerique aphoristice & accurate expositi* THOREN 1722. 4. opus nullius momenti. Ita HALLER.

ENGELBERT. KÆMPFER in *amœnitatibus exoticis historico-physico-medicis* LEMGOW. 1712. 4. quædam habet ad Chirurgiam facientia. In *fasciculo* II. de bezoar vero, ejusque in animalis ventriculo origine relatio; de sagittis venenatis; de veneno serpentis pileati gangrænas faciente. In *fasc.* III. mumia nativa Persica, quæ pro summo medicamento ad vulnera, & fracturas habetur. Historia hydroceles endemicæ Malabarum, vulgo Andrum. Niponenses scarificant, & urunt. Moxæ universa historia, & curatio.

HIERONYM. LUDOLF *de Pharmacia & Chirurgia Medicinæ partibus.* ERFORD. 1726. 4.

Ejus *an & quomodo chirurgus in Medicina progressus facere possit.* Ibid. 1726. 4. V. *vuln.*

Hoc anno 1712. *Ephemerides Naturæ Curiosorum* in ordinem redierunt, quarum editionem belli pericula interruperant: alia vero forma successit,

cessit, & accuratus numerus duarum centuriarum ad annum usque 1727. quotannis prodiit. Ita HALLER.

In *cent.* I *obs.* 17. J. DAVID MAUCHART de struma per suppurationem consumta. *Obs.* 19. vulnus hepatis grave & funestum. *Cent.* IV. *obs.* 186. clavi sui historia. *Cent.* V. *obs.* 32. ab ictu diducta sutura coronalis, & cranium enormiter fissum & fractum. *Obs.* 35. cancer ex verruca corrosivis tractata. *Obs.* 36. anthrax, & in sene, sanatus. *Cent.* VII. *obs.* 93. ab exiguo silice fragmentum de osse frontis excussum. *Obs.* 94. a contusione maxilla inferior fissa, & epulis. *Obs.* 97. fractura & luxatio vertebræ lumbaris absque magnis symptomatibus, post annum tamen funesta. *Obs.* 98. pes gangrænosus sponte deciduus. *Obs.* 99. ex levi contusione lente natus enormis in pede fungus. *Cent.* VIII. *obs.* 15. ex calculo vesicæ asthma; alia mala insolita. *Cent.* IX. *obs.* 33. ex luxatione humeri spina ventosa: sic *obs.* 34. ex femoris subluxatione, *obs.* 35. & tarsi. *Obs.* 36. spina ventosa in carpo funesta. *Obs.* 37. diarium funestæ hydrophobiæ, ex canis morsu. *Obs.* 38. spina bifida. *Obs.* 39. ex lapsu gravissima spinæ dorsi contusio curata. Ex lapsu sanguis super duram matrem effusus, eventu, post trepani usum, tamen lethali. *Obs.* 40. ex lapsu, cranio integro, cerebri putredo.

J. CASPAR GRIMM *cent.* I. *obs.* 22. de maximo rene calculis insignis molis pleno. *Vol.* I. *obs.* 109. ulcus cancrosum faucium sanatum. *Obs.* 113. 114. membranulæ cum urina decedentes. *Vol.* II. *obs.* 22. cor totum suppuratum.

GEORG. CHRISTOPH. PETRI DE HARTENFELS, Professor Erfordiensis *cent.* I. *obs.* 34. incisio calculoli, cui septem in vesica calculi. *Obs.* 37. glandulæ scirrhosæ de mamma sponte decedentes.

J. ADAM. LOSPICHLER *obs.* 58. calculus in vesica plenus baccis juniperinis.

MICHAEL ANGELUS MORI *obs.* 77. uterus plenus calculis.

HECTOR DE VALLE *obs.* 94. acus crinalis calculosa crusta obducta. *Obs.* 95. calculus uteri fungi similis.

GODFRID DAVID MAJER *cent.* II. *obs.* 127. spina bifida conjuncta cum hydrocephalo. *Obs.* 140. subita ex lapsu morte correptus, carie calvariam habuit perforatam. *Cent.* III. *obs.* 139. calculosorum symptomata. Pareiram bravam optimum esse lithontripticum. *Cent.* VI. *obs.* 62. ex erysipelate ulcus gravissimum genu. *Obs* 65. mors a frenulo linguæ incaute resecto. *Cent.* VIII. *obs.* 83. vertebræ in vetula crepitantes.

MICHAEL. FRID. LOCHNER *cent.* I. *obs.* 192. de clavo & gemursa, In L. *de pareira brava* hujus radicis usum ad calculum commendat.

J. ADAM GENSEL *obs.* 193. uterus totus prolapsus, & *obs.* 195. oculus. *Cent.* III. *obs.* 80. hydrophobi incisio. *Cent.* VI. *obs.* 84. carunculæ in urethra exemplum.

In *Act. Erud.* 1716. de procidentia uteri in febri maligna, restituta tamen.

GODOFREDUS THOMASIUS *cent.* I. *obs.* 199.

C. HOFMANNI epistolam de sede cataractæ edit. Chirurgum Gallum fuisse, qui exsugeret.

MICHAEL ERNEST ETTMULLER, MICH. filius, Professor Lipsiensis *Cent.* I. *obs.* 47. ulcus mammæ ex phthisi natum. *Vol.* I. *obs.* 108. idem tumor scroti, de quo exstat WALTHERI disputatio.

In *E. N. C. vol.* III. *obs.* 72. vulnus ventriculi sola quiete sanatum.

GUILIELMUS CHESELDEN, celebris chirurgus, lithotomus, & incisor, probe HALLERO notus, cum in ANGLIA degeret. Ejus *Anatomy of human body* prodiit a. 1713. 8. ita HALLER, absque loco: puto LONDON; cum ibi & alter ejus liber de sectione calculi editus sit. Tertia editio a. 1726. 8. in qua dedit iconem præcurvæ spinæ, tum variæ cariei, & exostoseos, & maxillæ inferioris, quæ decesserat. In edit. 1732. 8. accessit appendix, ubi habetur relatio de cæco nato, cui CHESELDENIUS cataractam deposuit, & de sensu oculorum, quos primum noster conceperat. In edit. 1741. 8. nova quædam accesserunt. De suis in secando calculo successibus &c.

Cum conversione operis LE DRANIANI, quam THOMAS GATAKER a. 1749. 8. edidit, prodiit *observations and a set of instruments by* G. CHESELDEN. Multæ sunt icones, ab ipso CHESELDENIO delineatæ, nova instrumenta & adnotationes non paucas continentes.

In *osteographia or Anatomy of the bones* LONDON 1733. fol. numerosissimæ occurrunt icones ossium carie corruptorum.

In *phil. trans. n.* 402. retulit de incisione iridis connatæ, cujus ope puero visum restituit, qui nunquam viderat: descripsit etiam instrumenta, quibus usus est. *N.* 478. describitur felix calculi sectio ab eo peracta; deinde minus felix effectus medicamenti Stepheniani.

In *collectione Gallica* PARIS 1740. 12. epistola exstat CHESELDENII de CARTERETI calculis, post usum medicamenti Stepheniani in vesica repertis. HALLER.

SEBASTIANUS MELLI, BERNARDI filius, chirurgus Venetus, scripsit *pratica chirurgica nelle cure di tutti li tumori, ferite, ulceri ed escrescenze.* VENEZ. 1713. 8. Deinde *il chirurgo suegliato overo prattica chirurgica parte* II. VENEZ 1717. 8. Pars utraque VENET. 1724. 8. 1733. 8. vel 1734. 8. 1738. 8. 1740. 8.

Ejus *arte medico-chirurgica essaminata da suoi principi, e liberata da molti inganni* VENEZ. 1721. 8. in qua sex dissertationes locavit, quas vocat *Dispacci.* Auctoris scopus fuit, medicorum & chirurgorum honores ornare. Multas tamen vel proprias, vel amicorum curationes sæpe intermiscet, potissimum de ulceribus, & aneurysmatibus.

Ejus

Ejus *storia d'una ferita d'arma di fuoco* ... 8. V. *ven. sect.*

JOHANNES FANTONI, vir illustris, Archiater, qui nondum in provecta ætate mortem obiit, cum patris J. BAPTISTÆ *observationibus anatomico-medicis* VENET. 1713. 4. excusis, ipse scholia edidit erudita suasque observationes. Duas vidit cerebri hernias alterne subsilientes, & subsidentes; ex levi vulnere orbitæ diuturnam hemiplegiam. Recusa sunt ista cum *opusculis medicis & physiologicis* GENOV. 1738. 4. additæ epistolæ ad MANGETUM. In iis habetur abscessus abdominis & amissa parte intestini, demum integra valetudo restituta; extracti splenis de homine historia; fœtus per abdominis abscessum exiens; renis ulcus; urinæ stillicidium tumentibus prostatis. HALLER.

RICHARDUS BOULTON. Ejus *system of rational and practical Chirurgery* LONDON 1713. 8. est compendium curationis medicæ & chirurgicæ. Ex WISEMANNO sua contraxit, ejusque & formulas retinuit, & administrationes, & vix propria habet. HALLER.

J. JACOBUS RAU, chirurgus, lithotomus peritissimus, Professor denique Leidensis, cum oratione *de methodo discendi Medicinam* LEID. 1713. 4. adnotationem edidit de ano secundario ex vulnere nato &c. Ossa spongiosa non debere cauterio tangi, & cariem potius scalpris removeri. Celebrem lithotomiam lateralem frequentissime ab eo perfeliciter exercitam describit celeber. BERN. SIEGFRIED ALBINUS, quem mox recensebo. V. *calculi sect.*

Curatione utebatur simplicissima soloque balsamo ARCÆI, teste BOERHAAVIO. Testimonium exstat TITSINGII tamen ad digiti longitudinem ipsam incidisse vesicam. Calculum ab adhæsione retentum describit. Nunquam neque vesicam læsit, neque aliud Viscus. Hæc DENYS. Fæminis calculum secabat ut in pueris, non læsa vesica. Ita HALLER.

JOHANNES SALZMANNUS, Professor Argentoratensis, HALLERI olim amicus, numerosas dedit disputationes.

Ejus *de Chirurgia Curtorum prodiit* ARGENTOR. 1713. 4.

CONRAD LUDWIG WALTHER, chirurgus Hallensis, *medicinisch-chirurgischer Schatz sonderbarer Anmerkungen.* LEIPZ. 1715. 8. Centum morborum historias exhibet.

C. L. M. (MOLZER) *observationes medico-chirurgicæ* (Germanice) ASCHERSLEBEN 1715. 8. HALLER.

J. CONR. BARCHUSEN, in *collectis Medicinæ practicæ generalis* AMSTERD. 1715. quædam occurrunt de vesicatoriis, hirudinibus, scarificatione, ustione, setaceo, vulneribus, abscessibus ex morbis orientibus.

Ejus *historia medicinæ* UTRECHT 1723. 4. in qua agit de artificiis, quibus veteres sanguinem comprimebant.

J. AN-

J. Andreæ Contarini *Chirurgia practica accommodata all' uso scolaresco.* Padova 1715.

Ferdinandi Caroli Weinhart *nucleus Medicinæ.* Oeniponti 1695. & altera editio ab Auctore emendata ibidem 1709. tandem Patav. 1715. 8. &c. continet etiam morbos chirurgicos.

Martin Gotthelf Loescher. Ejus *observationes chirurgicæ medico-practicæ.* Witteberg. 1723. 4. Refert de ulcere abdominis sinuoso & tortuoso, tamen curato; de incisione cadaveris spina ventosa infecti; de vulnere sclopetario capitis sanato; de felici pedis gangrænosi amputatione; de strumarum curatione, per auxilia parum probabilia, ut ait Haller. V. *calcul.*

In *Eph. Nat. Cur.*

Jac. Christoph. Scherer *cent.* III. IV. *obs.* 8. de calculis numerosis per lotium, aliis vero per vomitum rejectis.

Gottfried Klaunig, medicus Vratislaviensis *obs.* 65. de ulcere cancroso colli uteri. *Obs.* 66. carotidis aneurysma ex vulnere natum sanatum. *Cent.* VIII. *obs.* 17. clavus ex musca in meatu auditorio hærente. *Vol.* II. *obs.* 12. argentum vivum princeps esse strumarum remedium.

In ejus *nosocomio charitatis* Breslau 1718. 4. refertur incisio hominis demortui ex ani fistula, & calculosi steatomate in capitis vertice, ulceris fistulosi cum femoris carie.

Immanuel Weismann *cent.* III. IV. *obs.* 169. narrat de muliere lithotoca. De eadem proprium libellum edidit Tubing. 1716. 4. Fœmina 30. calculos per alvum posuit. *Obs.* 129. ischuria die decimo funesta.

David Christian Valther *obs.* 136. de calculo per anum egesto.

Gerard Arnold de Vincquedes *obs.* 158. ulcera faucium curata. *Obs.* 178. liquor de equino fimo pro remedio adversus calculum.

Hieronymus Laub, Augustanus *obs.* 162. de paracentesi sæpe repetita, ut singulis vicibus ad 15. & 40. lib. etiam ad 50. effluerent. *Cent.* V. *obs.* 22. ren & ureter obsessi calculis. *Cent.* VIII. *obs.* 21. lenta mors, destructa a lue venerea calvaria & cerebri parte. *Obs.* 22. vesica crassa, in ea calculus. *Cent.* IX. *obs.* 14. paralysis ex cerebri apostemate. *Cent.* X. lenta mors a fragmento cranii cerebrum comprimente. *Obs.* 7. ab exiguo pleuræ vulnere mors. *Obs.* 8. 9. vulnera renum & juncturæ cubiti. *Vol.* I. *obs.* 148. tumor femoris sanguine coacto plenus & fragmentis erosi ossis femoris. *Obs.* 149. caries vertebrarum ab ulcere: inde femoris impotentia. *Obs.* 150. ulcus dorsi cum costarum carie. *Obs.* 151. hernia umbilicalis cum asthmate. *Vol.* II. Empyema solutum abscessu sponte nato. *Obs.* 19. cor adrosum. *Obs.* 21. Lien & ren a casu ab alto rupti. *Obs.* 22. sternum & cranium in scorbutico cariosum. *Obs.* 103. costarum a sterno separatarum coalitio per cartilaginem

facta

noviter enafcentem. *Obf.* 104. caries fterni in fcorbutico. *Obf.* 105. caries multiplex in rachitico. *Obf.* 106. parotides ulcerofæ cum abfceffibus pulmonis & mefenterii conjunctæ. *Obf.* 109. aorta offea.

LOUIS LEGER DE GOUEY, chirurgus Parifinus, qui ROTHOMAGI vixit, *la veritable Chirurgie etablie fur l'experience & fur la raifon, avec des nouvelles decouvertes.* ROUEN 1716. 8. Librum jam a. 1710. fcriptum effe bibliopola indicat. Magna pars Chirurgiæ fparfa hic traditur. Partus difficiles, & ad eos confilia. Partum cæfareum in viva matre laudat, & felicia exempla producit etiam fepties in eadem fœmina repetiti. HALLER.

J. CASPAR REISS, chirurgus Auguftanus, *curieufe anatomifche und chirurgifche Merkwürdigkeiten.* AUGSPURG 1716. 8. Multa theoria acido & alcali fuperftructa. Medicamenta varia, & emplaftra aliqua reformata. HALLER.

CASSONE *Anatomie, & Chirurgie.* PARIS 1716.

JAC. ANT. LUPI, *Chirurgia fuelata.* VENEZIA 1716. 8. quam prius cum SANCASSANI libris jam dixi. Methodum MAGATI defendit.

Ejus *Chirurgia inforzata.* VENEZ. 1721. 8.

JOH. KUPFERSCHMIDT, medicus Burgodorfenfis, qui SOLODURI medicinam fecit, *de morbis præliantium.* BASIL. 1716. 4. Juftum pene opus de morbis caftrenfibus in bello civili Helvetico natum, cum præceptis ad eorum malorum curationem pertinentibus, & cafibus rarioribus. HALLER.

JAC. GRAMBS *Anweifung für die Anfänger der Chirurgie in 38. Tabellen.* FRANCF. 1740. 8. V. *calcul.*

J. P. WAGRET, medicus Valentinenfium nofodochiorum, *obfervations de Medicine, & de Chirurgie faites dans les hopitaux du Roi.* PARIS 1717. 8. Pars operis melior eft quæ ad Chirurgiam fpectat, & ad DURANDI aliorumque peritorum chirurgorum adminiftrationes pertinet. HALLER.

J. DANIEL GOHL, medicus Berolinenfis, ex STAHLII fecta, edidit *Acta Eruditorum Berolinenfium,* quorum primum volumen oportet a. 1717. prodiiffe, cum præterlapfum annum 1716. citet: collecta vera decas, anno demum 1722. BEROLINI. 8. Multa funt chirurgici argumenti, renunciationes, ut vocant de vulneribus, de infanticidiis; incifiones cadaverum. *Decas* II. prodiit ib. 1723. 8. *Dec.* III. etiam ibid. 1731. 8. HALLER.

Ejus *compendium, oder kurze Einleitung zur Praxi chirurgica, nebft einer Vorrede* C. JAC. TREW *von den Eigenfchaften eines guten chirurgi.* NÜRNBERG 1736. 8. Occurrunt etiam de vulnerum lethalitate judicia.

Idem edidit TOBIÆ SCHUZEN's *chirurgifcher Handleiter.* BERLIN 1714. 8.

Idem edidit J. DAHLMANNI *kurzgefasste Heilkunst.* Ibid. 1715. 8.

HENR. BANYER *methodical introduction to the art of Chirurgery.* LONDON 1717. 4.

JOHANNES FREIND, eruditus medicus Anglus, edidit anno 1717. LONDINI ad HIPPOCRATIS *epidemica commentarios*, in quorum II. quærit de venæ jugularis sectione, quam probat in colli, & capitis morbis; in IV. de coli, & vesicæ ulcere; in IX. de vesicatoriis, eorumque utilitate in febribus.

In *historia Medicinæ* dum scriptorum inventa recenset, addit varia sæpe utilia: de aneurysmate vero & spurio; de lanceolæ inventione, quæ sit seculi XIII; de setaceis; de herniis. HALLER.

In *Eph. Nat. Cur.*

ANDREAS FACK *cent.* V. *obs.* 74. aneurysma sub cariosa clavicula ruptum. *Obs.* 77. de calculi, ut putat, remediis, herniaria, acidulis, liquore silicum.

J. BURKHART MOEGLING, Professor Tubingensis, *cent.* VI. *obs.* 20. luxatio femoris a causa interna. *Obs.* 21. exostosis cranii introrsum protuberans. *Obs.* 22. ex fissura ossis petrosi epilepsia. *Obs.* 23. ab osse humeri fisso natus tumor scirrhosus cancrosæ indolis. *Cent.* IX. *obs.* 48. de fœtu Orthiano 46. annis gestato.

J. CHRISTOPH. GERLACH *cent.* V. *obs.* 49. laudat vitrioli cærulei ad cancrum utilitatem, atque eo remedio sanatum cancrum faciei.

JOHANNES KANOLD, de STAHLII secta, medicus Vratislaviensis, a. 1717. cœpit edere *Sammlungen der Natur- und Medicingeschichten.* In qua collectione nova inventa, & passim etiam rariores aliquæ historiæ medici & chirurgici argumenti exstant. Primus tomus pertinet ad mensem Julium & duos, qui sequuntur anni 1717. Hic agitur de hydrophobia. In Tom. II. pro reliquis mensibus anni 1717. de felici extirpatione mammæ scirrhosæ, male hactenus curatæ; de calculis; de apparatu magno: quædam de morbo oculario PHILIPPI Aurelianensis.

GUILIELMUS MANQUEST vulgo de la MOTTE, *traité complet de Chirurgie.* PARIS 1722. 12. 3. vol. 1732. 12. 4. vol. 1771. 8. 2. vol. Germanice NÜRNBERG 1763. 8. Titulus quidem non bonus: desiderantur enim oculorum morbi, herniæ, narium polypus. Cæterum simplicis curationis amator; etiam hic instrumentis, quantum fieri potest, abstinet, & MAGATI methodum sequitur. Novi tamen in eo multum se non invenisse ait HALLER, sed plurimas ad artis usum spectantes utique adnotationes, quarum numerus est 412. V. *obst. art.*

HENR. BASS, *observationes anatomico-chirurgico-medicæ.* HALL. 1731. 8. de prolapsu ani, & vesicæ cum vagina restituto; de syringotomo occul-

occulto. Scrotum a gangræna consumtum & reparatum; scroti hydrocele sectione curata; novum bracherium ad hernias ex corio & ligno confectum.

Idem edidit *erläuterter* NUCK, *oder Anmerkungen über* A. NUCKS *chirurgische Handgriffe*. HALL. 1728. 8. V. *fistul.*

PATRIK BLAIR M. D. & incisoris, *miscellaneous observations on the practice of Physik Anatomy and Surgery*. LONDON 1718. 8. Ipse manu etiam medicabatur. In *Ep.* III. fistula ani difficilis & cartilaginea ab ipso curata; tumores varii incisi, & curati; polypi & sarcomata uteri ligata & resecta; exostoses difficulter sed tamen superatæ. *Ep.* IX. exempla calli magnas ossium fracturas reparantis. *Ep.* X. exempla paracentesium vitam aliquamdiu sustentantium; quando in paracentesi cultello, quando triquetra acu sit utendum. *Ep.* XI. de tumoribus glandulosis.

GEORG CLACIUS, medicus Stahlianæ sectæ, scripsit *chirurgisch-practische Anmerkungen*. HANNOVER 1718. 8. 1722. 8. Casus sunt supra sexaginta; deinde consilia fere medicamentaria, absque eventu. HALLER.

ANDREAS HUTTER, chirurgus Norimbergensis, edidit *funfzig chirurgische observationes aus eigener Erfahrung*. ROSTOCK 1718. 8. & *andere funfzig chirurgische observationen*. ibid. 1720. 8. Sunt curationes, quas in castris peregerat. In re medicamentaria cæterum suam fere fiduciam posuit. Potissimum de vulneribus agit. Medicamentorum catalogum tradit. HALLER.

J. W. A. (ALRUZ) *vade mecum anatomico-chirurgicum*. HANNOV. 1718. 8. 1722. 8. In Chirurgia brevis: in formulis se continet. HALLER.

Neu eröffnetes medicinisches und chirurgisches Schatzkästlein. LIPS. 1718. 8.

JOH. WOODWARD viri diligentis, paradoxi quidem, *Medicina & morborum status*. LONDON 1718. 8.

Ejus *select cases and consultations in Physik* ibid. 1757. 8. multo a morte viri tempore prodierunt, curante PETRO TEMPLEMAN. Passim historiæ aliquæ chirurgici potius argumenti intercedunt. HALLER.

In *Breslauer Sammlungen* T. III. atreta puella incisione curata; mors ex intestino recto in vesicam aperto. *Versuch* IV. injectum in venas hominis venereo ulcere adfecti balsamum Mechanum. Ejus alterum in cephalæa gravissima tentamen non inutile. *Vers.* V. BRANDII mala curatio mammæ scirrhosæ; ligamentum uteri teres de ano elapsum; numerosissimi mortales ab uno fulmine læsi; ingens calculus sponte de fœmina decedens. VI. vermes de abscessu abdominis pullulantes; ex gravi lapsu abscessus cerebri; mors ex vermium copia; cancer uteri funestus in cadavere visus; ex vulnere pedis convulsiones denique funestæ; de ægro, cui intra breve tempus quinquies calculus excisus; partus cæsareus vitalis ex matre mortua.

FULVIUS GHERLI, Mutinensis medicus. Ejus *centuria di rare osservazioni di Medicina curiosa*. VENEZIA 1719. 8. 1731. 8. 1757. 8. *Centuriæ* II. P. I. VENEZ. 1723. 8. PAR. II. ibid. 1725. 8. utraque 1753. 8. Arcanorum patronus & medicamentorum valde compositorum: non ille suarum laudum parcus præco. MAGATO infensus, turundarum amans, parum fidens naturæ. Longas & difficiles curationes potius quam raras secutus est, medicas multas. HALLER.

FRANCISCUS WIEDEMAN, chirurgus, a medicis ejusdem nominis probe distinguendus, *Bericht vom Stein auch Brüche zu scheiden, und Staar zu stechen*. AUGSPURG 1719. 8.

Ejus *kurze und allgemeine Lehre in der Wundarzney*. AUGSPURG 1734. 8. 1737. 4. Chirurgi opus, per 40. annorum experientiam doctioris, qui suam sententiam passim interponit. Formulas relationum de vulneribus addidit. Cæterum scripsit pro tironibus compendium. Ita HALLER.

Der curiose medicus, chymicus, und chyrurgus. DRESDEN 1719.8.

J. HENR. SCHÜTTE *de superfluis & noxiis quibusdam in Chirurgia observandis*. ALTDORF 1719. 4.

Ejus *de cautelis quibusdam in Chirurgia observandis*. UTRECHT 1719. 4.

BERNARDINUS PEREIRA, MIRANDÆ Lusitanicæ natus. Ejus *practica de sangradores reformada*. COIMBRA 1719. 8.

In *Eph. Nat. Cur.*

J. ADAM GÖRITZ, medicus Ratisbonensis, *cent.* VII. *obs.* 16. de fœmina in abdomine, post editum ex abscessu uteri & abdominis fœtum, intestinum pendulum circumgerente. *Vol.* III. *obs.* 23. magna penis hæmorrhagia, ex ulcere gonorrheæ, incisione & admotis stypticis compressa.

SAMUEL STEURLIN *cent.* VII. *obs.* 17. infelix hydropis saccati incisio. *Obs.* 18. fœtus ex abscessu uteri in abdomen patente eductus. *Obs.* 21. sarcocele in sene male manu curata cum funesta hæmorrhagia.

PHILIPP. EBERHARD DILLENIUS *obs.* 51. cura omphaloceles, si diis placet, sympathetica. *Obs.* 54. funesta ex canis rabidi morsu hydrophobia. *Vol.* I. *obs.* 55. tumor insignis brachii scarificatione superatus.

J. ANDR. USENBENZ *cent.* VII. *obs.* 58. subita mors ex vulnere arteriæ umbilicalis. *Cent.* IX. *obs.* 28. steatoma circa vulvam feliciter exstirpatum.

J. CHRISTOPH SPROEGEL *cent.* VII. *obs.* 69. pestis curata incisis ante intumescentiam bubonibus. *Obs.* 70. felix curatio herniæ, resecto, quod elapsum erat, omento. *Obs.* 71. eodem in oculo, memorabili certe exemplo, cataracta membranacea, lens opaca, & vitrei humoris exsiccatio.

ADAM FRIDER. PETZOLD. *cent.* VII. *obs.* 80. perniones ulceratos cineribus inspersis expedite sanari.

J. RU-

J. RUDOLPH ZWINGER, venerabilis senex, & HALLERI Præceptor, *cent.* VII. *obs.* 81. lenta mors ex dislocatione vertebrarum.

A. 1751. edi cœpit novum diarium, cui titulus est *Acta Helvetica physico-mathematico-botanico-medica.* BASIL 1751. 4. In T. I. Vir Ill. post diuturnum malum & ischuriam reperit in pelvi vesicam in tumorem enormem durumque conversam, exigua parte cavam. In T. II. hernia incarcerata gangrænosa, rupto intestino, sanata, ut fistula superesset. In T. IV. ulcus vesicæ in rectum intestinum patens, inde ischuria, & funestus marasmus.

LEOPOLD EMANUEL BINNINGER in *E. N. C. cent.* VII. *obs.* 85. vitri frustum sponte expulsum, quod 28. annis in metacarpo latuerat.

HERMAN WERNER ENGELBERT a WESTHOVEN. *Cent.* VIII. *obs.* 7. intestinum a lumbrico perforatum, tamen curatum. *Cent.* IX. *obs.* 20. calculi in musculo oblique descendenti abdominis nati.

In *Bresl. Saml. Vers.* VII. habetur ridicula historia de AROUETO (celebri illo VOLTAIRE) sympathetice occiso a sanguine proprio igni imposito; spasmus cynicus ex herniæ sectione; calculus sublingualis; de KORTHOLTI balsamo vulnerario ad cancrum, intestinum crassum in vivo porco ruptum; de hydrophobia absque morsu rabidi animalis; de excutia ventriculi; de emplastri antipodagrici scriptione. *Versuch.* VIII. de morte ex ictu cornu bubuli. *Versuch* IX. JACOBI STAALKOPF diss. qua ostendit, medicum absque decoris jactura posse obstetriciam exercere. *Vers.* X. de intestino in vivo homine dissiliente a nixu, & per anum ita natum patente; vinculo & ferro sublata steatomata; labium leporinum cum palato fisso & unica nare patula; ex contusione integro abdomine vesica dissiliens.

FRANCISCUS RONCALLUS PAROLINUS. Ejus *historiæ morborum observationibus auctæ, & Cl. virorum epistolis illustratæ.* BRIXIÆ 1741. fol. Sunt quinquaginta morborum historiæ cum dissertationibus plerosque morbos chirurgicos continentes.

Porro ejus *Europæ Medicina a sapientibus illustrata.* Ibid. 1747. fol. Et hic morbi quamplurimi describuntur. De Chirurgiæ in variis EUROPÆ regionibus statu, & inventis; de Gallorum laudibus; de honoribus chirurgorum. V. *caruncul.*

JOHANNES JUNCKER, Professor Hallensis, de STAHLII secta, uti de universa Medicina, ita de Chirurgia scripsit. Ejus *conspectus Chirurgiæ medicæ.* HALL. 1720. 4. 1731. 4. 1757. 4. Germanice HALL. 1722. 4. 1744. 4. methodo tabulari. Superstitione non purus, qui sympatheticas curationes suo testimonio confirmet. HALLER. Hispanice *principios de Chirurgia utiles y provechosos.* MADRIT. 1722. *Anadidos dos trattados compuestos por el* D. FRANCESCO NUNNEZ *medico de Alcala, & un del parto umano.*

Deinde *tratado de Chirurgia sacado de la Chirurgia del lic.* JOAN FRAGOSO. MADRIT 1734. 4.

Ejus *de Chirurgia chirurgiæ necessaria.* Ibid. 1744. 4.

DAVID FRIDELS XVI. *medicinische Bedenken oder die Krankheiten und Schäden so vor gar seltsam, schwer oder gar incurable gehalten werden.* LEIPZ. 1720. 8.

L. S. JERRE *praxis nova medico-chirurgica, s. collegia medico-practica.* DRESD. 1720. 8.

THEODORICI SPROEGEL *selectæ observationes.* HELMSTADT 1720. 4.

In Bresl. Saml. Vers. XI. de tumore & abscessu scapulæ; de balsamo GILEAD adversus calculum; de ischuria a calculo. *Vers.* XII. relatio de vulnere funesto cerebri; de labio leporino mire dentato; calculosi historia, & incisio. *Vers.* XIII. de fœtu Orthiano; de Ermelandica fœmina quæ cultrum deglutiit; de fistula ex vulnere ductus Stenoniani curata tactu manus mortuæ; paracentesis in empyemate frustranea. *Vers.* XIV. de vulnere capitis lethali relatio; de cancro arcano KORTHOLTI medicamento curato.

HELD DE HAGELSHEIM de intestino colo dissecto, & per 14. annos de abdomine pendulo.

J. ZACHARIAS PLATNER, natus Chemnitii, Professor Lipsiensis, vir eleganter doctus, qui Chirurgiam peculiariter coluit, & sua manu curavit, obiit a. 1747. 19. dec. asthmate subitaneo correptus, ætat. 53.

Ejus sunt numerosæ disputationes, quæ omnes conjunctim prodierunt LIPS. 1749. 4. cum titulo *opusculorum.* T. I. dissertationes continet. T. II. prolusiones. T. III. orationes. Accessit viri illustris vita scripta a J. ERNEST. HEBENSTREIT. LIPS. 1748. 4. V. *obst. art.*

Ejus programma *de Chirurgia artis medicæ parente.* LIPS. 1721. 4.

Ejus *de Anatomia subtiliori, ob usum imprimis chirurgicum, non negligenda.* Ibid. 1734. 4. Agit de erroribus chirurgorum ex Anatomes ignorantia natis.

Ejus *institutiones chirurgiæ rationalis, tam medicæ, quam manualis: adjectæ icones nonnullorum ferramentorum aliarumque rerum, quæ ad chirurgi officinam pertinent.* LIPS. 1745. 8. 1758. 8. VENET. 1747. 8. Germanice vers. a J. BENJ. BOEHMER *gründliche Einleitung in die Chirurgie* T. I. & II. LIPS. 1748. 8. 1770. 8. sed in hac editione Germanica eruditæ disquisitiones omissæ sunt, multa vero medicamenta addita. Belgice vertente HOUTTUYN *Handleyding tot de Chirurgie* 2. *delen.* AMSTERD. 1764. 8. Plenum & eruditum opus, quod dolendum est non esse totum ab auctore perfe-

perfectum, intercedunt enim partes ab aliis elaboratæ, uti de sectione calculi, quod caput est Gunzii. Sic Haller.

Georg Riedlin *von den vornehmsten Verrichtungen eines Wundarztes.* Ulm 1721. 8.

Hieron. Maria Donduzzi *ruggionamento delle precauzioni, e regole d'usarsi dai cerusici in mezzo alle peste per gouerno di se stessi e dell' infermi.* Bologna 1721. 4.

Carolus Richa, medicus. Ejus *morborum vulgarium historiæ.* Turin. 1721. 4. 1722. 4. & 1723. 4. in quibus habetur de sectione calculi; de venæ jugularis sectione; de strumis, scrophulisque; de aneurysmatibus a. 1722. frequentibus; de cancro mammæ feliciter exciso.

Michael Renuat *abregé de Medicine, & de Chirurgie pratique.* Paris 1721. 8.

Anton Fizes. Ejus *duodecim quæstiones.* Monspel. 1731. 4. Etiam chirurgicæ.

Ejus *observationes de Chirurgia.* Paris 1742. 4. V. *suppur.*

In *Mem. de l'Acad. des sciences* 1721. refertur de lithopædio, quod Orthius præside Camerario descripsit.

De eodem retulit cl. Steigerthal in *Phil. Transf. n.* 367. In *n.* 369. de gangræna ex ossescentibus arteriis cruris orta.

In *Bresl. Saml.* XV. de nonnullis Heisteri curationibus chirurgicis. Thebesius de hernia exulcerata feliciter curata. *Verf.* XVI. Georg. Christoph. Frobenius de felici sectione cæsarea se præsente instituta. *Verf.* XVII. involucra capitis avulsa a molendini rota, eventu non funesto; ex alapa mors, nulla conspicua læsione; calculosi viri incisio. *Verf.* XVIII. de pannis & tumoribus oculorum a repercussis acoribus & a variolis natis; de calculo vesicæ ex catella; mors ex ictu bovis cornupeti; vulnus funestum cordis.

Salvator Franciscus Morand, celebris chirurgus, Acad. scient. sod. Ejus opuscula, quæ ipse collegit, & cum titulo *opuscules de Chirurgie I. partie* edere incepit Paris. 1768. 4. Germanice Leipz. 1776. 8. Dat imprimis censuras librorum chirurgicorum Academiæ oblatorum. Sex elogia, quæ etiam in *Mem. de l'Acad. de Chir.* reperiuntur, Bassuel, Malaval, Verdier, Garengeot, Daviel, Faget. De Nicolai Habicot vita, scriptis, & litibus cum Riolano, quem Morand aspere excipit. Observationes nonnullæ. Relatio de prima publica in schola chirurgorum disputatione. Multa de amputationibus.

Ejus *opuscules de Chirurgie* T. II. Paris 1772. 4. in quibus habetur oratio in ea verba: *cito, tuto & jucunde mederi*; turundarum abusus; fuse de sectione calculi, & de diversa auctorum secandi methodo; quædam de vulneribus, herniis; de fistulis; de felici in gangræna corticis usu.

Ejus

Ejus *eloge de M. Marechal.* PARIS 1731. 4.

Ejus *discours pour prouver qu'il est necessaire à un chirurgien d'être lettré.* PARIS 1743. 4. recus. in *opusculis.*

In *Mem. de l'Acad. des sci.* 1721. refert de milite, cui 57*es* abdomen perforaverit; & de maximo aortæ aneurysmate.

In *Mem.* 1729. magnus tumor chylosus mesenterii.

In *Mem.* 1732. exempla cordis rupti.

In *Mem.* 1735. intestini dissecti partes facile se comprehendere, dum alicubi firmetur.

In *Mem.* 1736. de altera causa, quæ hæmorrhagiam sistit, contractione nempe fibrarum annularium.

In T. II. *des Mem. de l'Acad. de Chir.* ejus experimenta agarici BROSSARDI, quæ novo medicamento favent.

Ejus de hydrope cystico, potissimum ovarii.

Ejus de hydrope pectoris incisione curato.

In T. III. de vulnere digiti valde contumaci ob hydrargyrum in cellulosam telam effusum; de fistula canalis salivalis sanata; de tumoribus vesiculæ felleæ, & de calculo biliario ex abscessu supra umbilicum exciso.

Ejus Viri vita scripta a filio, medico, *traduite du Latin.* PARIS, 1774. 8. HALLER.

J. ERNESTUS WREDE, chirurgus Hannoveranus edidit *collectanea chirurgica anni* 1721. HANNOV. 1722. 8. & *anni* 1722. HILDESH. 1723. 8. In T. I. habentur aliquæ hominum vulneratorum sectiones; de partu difficili, & de fœtibus arte & instrumentis eductis; de intestino, & articulo cubiti vulnerato & sanato; de aneurysmate brachii ligata lino arteria sanato; de fistula ani tota dissecta & curata. In T. II. de empyemate incisione sanato; de curata phimosi congenita; de excisione cancri mammæ funesta; de carie carpi igne & ferro sublata; de vulnere occipitis sanato; de coccygis fractura sanata; de felici amputatione brachii cariosi. HALLER.

GEORG. DANIEL COSCHWIZ, Hallensis Professor. Ejus *introductio in Chirurgiam rationalem.* HAL. 1722. 4. BRAUNSCHWEIG 1725. 4.

MARTIN MARTINEZ *Medicina sceptica Chirurgia moderna.* MADRIT 1722. 4. 1724. 4. 1727. 4.

Ejus *observationes chirurgicæ.* Ibid. 1722. 4.

J. MASSONEAU *Chirurgia naturel data al Luz por el supremo Autor del mundo en la creatio de l'hombre.* MADRIT. 1722.

CHRIST. FRIDERICH GOERDENS *Chirurgia medica instrumentalis.* HAL. 1722. 4.

Ejus

Ejus *Kern der Chirurgie*. Hof 1739. 8.

In *Act. Nat. Cur. vol.* VII. *obſ.* 106. retulit de fiſtula ani ex hæmorrhoidibus. *Obſ.* 101. de maxima cranii fractura & cerebri jactura 70. demum die funeſta. *Vol.* IX. *obſ.* 41. fractura tibiæ per longum morbum funeſta. *Obſ.* 42. cancer penis & inguinalis glandulæ ex febre.

In *Comm. lit. Nor.* 1738. *n.* 33. de iſchuriæ variis cauſis, & caſibus.

In *Eph. Nat. Cur.*

Onuphrius Bonfigli, medicus in Polonia, *cent.* IX. *obſ.* 4. retulit de calculo permagno pene lapideo.

Christian Gotthard Wilisch *obſ.* 21. nephriticus homo calculum per anum egeſſit.

J. Adam Reiman *obſ.* 46. veſicatoria, fonticuli, alia remedia generoſiora, fruſtra in ophthalmia adhibita. *Vol.* IV. *obſ.* 9. ſcirrhus exulceratus omenti. *Obſ.* 10. maxima ex levi linguæ vulnere hæmorrhagia.

Tobias Ferdin. Carli *cent.* IX. *obſ.* 76. de hominibus poſt calculum exſectum inciſis relatio. *Vol.* V. *obſ.* 65. in ulcere inguinis fæces alvinæ & ſanguis menſtruus.

J. Adam Limprecht *obſ.* 49. vulnus cum amiſſa hepatis particula ſanatum.

Balthasar Krysingk *obſ.* 79. calculi in ductu ſalivali. *Obſ.* 80. globulus ſclopetarius per 25. annos in naribus latens.

Samuel Koleser de Kereseer *obſ.* 88. apoſtema hepatis ſanatum. *Obſ.* 90. inteſtinum ab herniotomo læſum per abdomen propendens.

Januarii Janellii, Archiatri Romani, epiſtola ad Lancisium de prolapſu dilatati coli & ſphacelo.

Dassé in *Act. Vratislav. Verſ.* XIX. de magno tumore univerſum abdomen occupante; de ilei inteſtini abſceſſu; de ſpina dorſi a terra illapſa contuſa & compreſſa, reſtituta ſolo uſu arnicæ; de viciæ uſu ad calculum; exemplum ſphaceli ſenilis, & vulnera aliqua.

J. Jac. Scheuchzer *Verſ.* XX. de tumore ſcrophuloſo colli, deglutitionem impediente. In *Verſ.* XXIII. exoſtoſis memorabilis femoris. In *Verſ.* XXV. ſpina bifida.

Idem in *Eph. Nat. Cur. Vol.* II. *obſ.* 38. de cancro funeſto ex tumore de clavicula pendulo extirpato. *Vol.* III. *obſ.* 36. cataractæ duæ in lente cryſtallina a Freytagio oſtenſæ. *Obſ.* 46. mors ex morſu humano.

Comm. lit. Nor. 1733. *h.* 20. ſpica fecalis in rupto apoſtemate.

In eodem *Verſ.* XX. *Actor. Vratislav.* de fiſtula lachrymali aliqua.

Ibid. Michael Ernestus Boretius de operatione alta, quam a Johanne Douglas vidit adminiſtrari; de verrucæ funeſta eroſione; grandes calculi ſponte egeſti a fœmina; de Harburgenſi cultrivoro. *Verſ.* XXI. de calculis numeroſis a viro decedentibus, absque dolore, ſed funeſto

sto eventu; vulnus intestini coli cito lethale. *Vers.* XXII. serpentis in Brunsvicensi ditione morsus cum gravibus symptomatibus; aliqua calculorum exempla renalium, vesicalium, felleorum.

JOHANNES RODA Y BAIAS, chirurgus Cæsar augustanus. Ejus est *Chirurgia racional breve segura suaye curacion de heridas de cabeça, reformacion de los exusos, que se practican en la via comun.* SARAGOSSA 1723.

JOSEPH. FRANC. FREYRE DE SA. Ejus *epitome cirurgo medicinal primeira parte.* LISBON. 1723. fol.

J. HERMAN FURSTENAU, Professor Rintelienfis. Ejus *desiderata chirurgica.* RINTELN 1723. 4.

Ejus vel respondentis PHILIPPI PAXMANN, *spicilegium observationum de Indorum morbis & Medicina.* Ibid. 1735. 4. De Chirurgia Indorum; de felici puerperio.

Ejus observata in *E. N. C. vol.* IV. *obs.* 124. fistula perinæi. *Vol.* V. *obs.* 59. lapsus ab alto cum magna commotione sanatus. *Obs.* 60. abdomen percussum, mors subita. *Vol.* VI. *obs.* 4. hæmorrhoides cæcæ exulceratæ, sanatæ. *Obs.* 5. ulcus ad anum pariter curatum. *Obs.* 9. abscessus circa genu curatus. *Vol.* VII. *obs.* 6. grave vulnus sclopetarium femoris sanatum. *Obs.* 114. abscessus in genu cum abscessu hepatis conjunctus. *Vol.* VIII. *obs.* 32. mors ex vulnere arteriæ brachialis. *Obs.* 44. hydrops oculi perforata cornea tamen rediens. *Vol.* IX. *obs.* 27. funesta hernia scrotalis. *Obs.* 67. vulnus umbilici sanatum, & hæmorrhagiæ ex funiculo umbilicali non ligato. *Obs.* 72. hydrops ascites paracentesi sanatus. *Obs.* 100. abscessus musculorum alii sanati, alii funesti. *Nov. Act. Vol.* I. *obs.* 32. vagina in virgine prolapsa. *Obs.* 33. tibia cariosa, excavata, terebrata, exemtum ossis fragmentum, eventu felici.

In *Bresl. Sammlung Versuch* XXIII. de calculis renalibus aliisque; de ossis humeri magna particula amissa, superstite motu; de intestino in ulcus inguinis aperto & sanato; vulnus incisi cranii sanatum; labrum leporinum cum fissa maxilla superiori; cantharides ad morsum canis rabidi; aliqua de fonticulorum utilitate moderna; ulcus uteri aptis liquoribus injectis curatum; formula emplastri saponati PAULI BARBETTE. *Vers.* XXIV. tumor spongiosus sub lingua, incisione sanatus; diaphragma a dolore colico ruptum, ut pars ventriculi & omenti in pectoris caveam migraret; hydrops ambustione sanatus. *Vers.* XXV. atreta incisione curata; calculosi hominis incisio; de lignivoro Hannoverano. *Vers.* XXVI. quædam de fractura cranii; vulnus sclopetarium renis curatum; aliqua de apparatu alto in ANGLIA ad usum revocato.

J. STORCH, qui passim se PELAGRUM dixit, medicus Isenacensis, de STAHLII secta, polygraphus. Ejus sunt *medicinische Jahrgänge, s. anni medi-*

medici octo, qui LIPSIÆ anno 1724. 1725. 1726. 1729. 1732. 1735. 4. prodierunt.

Ejus *quinque partitum practicum als eine continuation der Jahrgänge*. Ibid. 1738. 4. 1740. 4. Intercedunt etiam multa ad chirurgica mala pertinentia.

Ejus *von den Soldaten-Krankheiten*. EISENACH 1735. 8. Additus eſt tr. de modo de vulneribus recte reſpondendi. HALLER.

Idem in *Comm. Lit. Nor.* 1731. in difficili partu pellentia medicamenta rejecit: felicem hydrocephali partum deſcribit. A. 1732. *h.* 38. nævum filamentis adſtrictum feliciter amputavit. A. 1734. *h.* 15. varices in gravida funeſto eventu rupti. A. 35. mors a vulnere pericardii & cordis.

In *Eph. Nat. Cur. Vol.* IV. *obſ.* 146. funeſtus abſceſſus omenti & hepatis. *Vol.* VII. *obſ.* 99. ex hernia incarcerata volvulus ſublatus repoſita hernia. *Obſ.* 100. idem a calculo inteſtinali malum lethale. *Obſ.* 101. & ab hernia incarcerata.

JACOBUS STORCH, frater, libellum ſcripſit, quo tradit J. STORCHII *Beſchreibung ſeiner merkwürdigen Waſſerſucht, u. Lebenslauf.* EYSENACH 1753. 4.

LAFITAU *moeurs des ſauvages Americains.* PARIS 1724. 4. 2. vol. Multa de Chirurgia Americanorum.

THEOPH. FRID. FABER præſide ELIA CAMERARIO pro diſp. *theſes miſcellaneas medico-chirurgicas* dedit TUBING. 1724.

J. C. SELIG diſp. *de Medicinæ unguentariæ recentioris præſtantia.* ALTDORF 1724. 4.

J. HENR. KROMAYER *erroris confeſſio ſapienti conveniens ad præclarum* CELSI *locum in IV. de Med.* L. JEN. 1724. 4.

NICOLAUS ANDRY, medicus Pariſinus, per multos annos inter diarii Eruditorum ſcriptores fuit, criticus, & medicorum honorum contra chirurgos adſertor. Ejus eſt *examen de divers points d'Anatomie, de Chirurgie, de Phyſique, de Medicine &c. au ſujet de deux lettres plaintives à lui écrites par un chirurgien de* PARIS &c. PARIS 1725. 12. Nempe J. LUDOVICUS PETIT conqueſtus erat de cenſura ſui de oſſibus operis, quam in illo diario ANDRYUS ediderat. HALLER.

NICOLAUS DE JANSON, *le guidon du chef d'oeuvre, qui enſeigne les matieres neceſſaires pour ſavoir la Chirurgie, par demandes & reponſes, comme il ſe pratique à* S. CÔME *pour être réçu maitre chirurgien.* Tom. I. & II. PARIS 1725. 8. III. ib. 1726. 8.

Deliberation de S. CÔME *au ſujet du guidon Mercure de France Nov.* 1725.

ANTONIUS MONRAVA Y ROCCA, medicus & chirurgus Lusitanus. Ejus *breve curso de nueva Chirurgia* T. I. LISBOA 1725. 8. & T. II. ibid. 1728.

Ejus *antiquidat medica y* RIVERA *impugnados contra la Chirurgia sagrada del D.* RIVERA. MADRIT 1729. 4. Tom. I. & T. II. ibid. 1730. 4.

Ejus *academicas orationes physico-anatomicas, medico-chirurgicas.* ANTWERPEN 1732. 4.

Ejus *tr. præmial al de las enfermidades de todo el cuerpo enfermidades de las mugeres.* LISBOA 1747. f.

HENR. ALBERT NICOLAI, Professor Argentoratensis, HALLERI condiscipulus. Ejus est *decas observationum illustrium anatomicarum.* ARGENTOR. 1725. 4.

Ejus in *Comm. Litt. Nor.* 1731. *h.* 33. aliquæ observationes chirurgicæ.

In *Bresl. Saml. Vers.* XXVII. calculus ad aëtitis modum contento sabulo crepitans; defectus tegumentorum abdominis in fœtu nuper nato; maxima symptomata a resecto hallucis ungue; fœtus ex mortua matre excisus; de variis abdominis in eadem fœmina tumoribus; labium leporinum, labii superioris bifidi duabus portiunculis in tuberculo terminatis. *Vers.* XXVIII. hernia umbilicalis congenita; uterus in partu ruptus; in vesica durus & prægrandis calculus; de canibus rabidis aliqui casus; de vulnere oculi male, ut putabatur, curato lis chirurgo intenta; cancer linguæ curatus; situ corruptus pes vivi hominis. *Vers.* XXIX. maxima steatomata in abdomine hydropicæ; calculosi incisio, vesica crassissima scirrhosa, vix cava, magno fœta calculo; gangrænosum brachium feliciter amputatum; sphacelus plerorumque viscerum; atheroma umbilici; uterus in partu ruptus. *Vers.* XXX. calculus vesicæ prægrandis; ex erysipelate nata tibiæ caries; ex vulnere sclopetario hepatis mors subita; de hydrophobiæ ex morsu animalium rabidorum exemplis; de luxatione femoris post diuturna mala rheumatica; de frigidorum in ambustis noxa; de magnetis ad extrahenda de vulneribus ferramenta potestate; contra insitos dentes artificiales; penis corruptus vinculo interceptus & resectus; vulnus sinus frontalis sanatum; vulnus frontis funestum; infantis calculosi incisio. *Vers.* XXXII. aliqua de artificio, quo ANELLIUS fistulas lachrymales curavit; de epulide absque ferro curata; tibia ex articulatione genu evulsa, eventu non infausto: de ulcere uteri lethali a partu difficili. *Vers.* XXXIII. ab exemta placenta funestus sanguinis fluxus; ruptum, ut putatur, ex nixu intestinum; ex ulcere, uti videtur, œsophagi mors. *Vers.* XXXIV. carnosus umbilici tumor; calculus ex ano equi; funestus abdominis abscessus. HALLER.

JOH.

JOH. V. WYCK *proeven der reedelyke Heelkonſt waarin de beſpiegelende en handwerkende Chirurgia verhandeld word.* ROTERDAM 1726. 8. Catecheſis chirurgica pro tyronibus.

Ejus *vyftig aanmerkingen der Heel en geneeskonſt.* Ibid. 1730. 8.

Ejus *waarneeminge rakende eenem fungus aan de hiel uyt cen zeldzame oorzaak onſtaan en briefwyze aanmerkinge op.* P. VINKS *voorede voor het work van* DIONIS. Ib. 1741. 8. V. *oſſ. morb.*

HOMOBONUS PISONI, in ſua *methodo medendi* PATAV. 1726. 4. aliqua admiſcuit chirurgica.

In *Bresl. Saml. Verſ.* XXXV. de lapſu ab alto omnino, tamen innoxio; ex dente evulſo palati fiſtula; imperitæ aliquæ curationes; crepitus lupi in vulnere renaſcente carne clauſus; mors ex fractura tibiæ male curata; ob ſcirrhoſum & prælongum præputium penis reſectus; carunculæ in ſtranguirioſo per urinam decedentes. *Verſ.* XXXVI. fraudulenta, ut videtur, hiſtoria, calculorum undique a puella egeſtorum; imperitia obſtetricis uterum pro membranis habentis; oſſis humeri magna pars cuneis exciſa & reparata; labia leporina incurabilia, in quibus palatum fiſſum; calculus veſicæ, modo latens & modo ſpecillo perceptus; funeſtum hepatis vulnus; viperæ periculoſus, facile tamen ſanatus morſus; caries ampliſſima cranii; vagina in rectum inteſtinum patens, ut fæces alvi tranſmitteret; ſanatus homo fulmine tactus. *Verſ.* XXXVII. tendo Achillis reſectus ſola apta poſitione pedis ſanatus; inepti bracherii noxæ; levis abdominis contuſio funeſta; mors ex vena jugulari externa ſponte rupta; magni ex fœmina calculi ſponte egeſti. *Verſ.* XXXVIII. teſtæ cochlearum adverſus calculum; ſanguinis per umbilicum puelli ſudor compreſſus; ſteatoma ampliſſimum abdomen occupans & funeſtum; exempla vulneris inteſtinalis ſanati; bracherium in quo pro pila lapis.

ANDR. ELIAS BUCHNER edidit *miſcellanea phyſico-medico-mathematica*, ſ. continuationem collectionis Kanoldianæ, in eundem fere ſenſum ſcripta. A. 1727. naſus depreſſus confirmatus; ſcirrhoſus teſtis tumor; calculi ſub lingua, & intra nares nati; truncus deſcendentis aortæ oſſeus; calculus per ulcus veſicæ expulſus inter abdominis muſculos, & exciſus; partus funeſtus a fœtu tranſverſim poſito, & prodeunte brachio. V. *calcul.*

A. 1728. MAUR. ANT. CAPPELER de ſceleto fœtus, qui per anum deceſſit; de fœtu intra cervæ uterum tabefacto; de abſceſſibus vaginæ uteri funeſtis; clitoris nimis ampla amputata in furore uterino; calculi in cellulis veſicæ latentibus; magnus calculus ex fœmina extractus; capitis vulnus ob effuſum in cerebro ſanguinem funeſtum; ſubitaneus a venere ſphacelus partium genitalium lethalis; mordendi firma facultas in homine, cui fiſſum cranium; ſuppreſſus ſanguis ex arteria caſu ferro candente aperta; mors a deglutito oſſiculo; ſecundinæ ſeptima demum a partu hebdomade excretæ.

A. 1729. de Heisteriana excisione oculi cancrosi, & digiti corrupti; sphacelus ex levi vulnere sanatus; ulcus recti intestini & vesicæ funestum; exempla ranularum incisarum; porro

MARTINI JACOBI KUPFER, medici, periculosum vulnus, & resecta arteria temporalis; prolapsus uteri urinam supprimens, ægra levata elevato utero; fœtus in utero putrescens exemtus, ut tamen mater periret.

A. 1730. aliquot exempla calculorum, qui de intestinis decesserunt; de dubia costarum fractura; grave vulnus orbitæ sanatum.

Ejusdem in *E. N. C. Vol.* II. *obs.* 63. prolapsus uteri a flatu intestina distendente. *Obs.* 96. infans ore clauso cultro sanatus. *Vol.* X. *obs.* 91. calculi fellei numerosi, quorum aliqui per spotaneum abscessum egesti sunt. HALLER.

J. HENR. SCHULZE *de Anatomes ad praxin chirurgicam summa necessitate.* HALL. 1737. 4.

Ejus *Chirurgia in usum auditorum* edita a cel. STRUMPFIO (genero) ibid. 1747.

Idem in *E. N. C. Vol.* I. *obs.* 225. adeps, qui pro hernia inguinali imposuit. *Obs.* 226. hernia umbilicalis congenita, continuo funesta. *Obs.* 229. aneurysma verminosum in arteria mesocolica equi. *Obs.* 235. spina ventosa male pro luxatione habita. V. *oss. morb.*

DU CROC *essai de Chirurgie.* PARIS 1727. 8.

J. SAMUEL CARL, Archiater Danicus. Ejus *elementa Chirurgiæ medicæ ex mente methodoque Stahliana proflua.* BUDING 1727. 8.

Ejus de traumaticis aliqua in *Comm. Litt. Nor.* 1736. *h.* 35. 36.

In *E. N. C. Vol.* VII. *obs.* 60. ad nephritidem calculosam laudat hederam terrestrem.

J. C. DIETERICH, non quidem nominati, *des chirurgischen Schlüssels 24. Eröfnungen, vermittelst derselben alle äusserliche Gebrechen des menschlichen Körpers richtig zu erkennen, und die cur anzustellen &c.* LEIPZ. 1727. ad 1743.

J. MICH. GLASCHKE *progr. ad demonstrationes utilitatis osteologiæ in Chirurgiam redundantis.* WÜRZBURG 1727. 4.

In *Eph. Nat. Cur. Vol.* I. quod prodiit a. 1727.

BENEDICTUS GULMANN, Augustanus, *obs.* 14. labiorum coalitus a retropulsa sanie variolosa. *Vol.* II. *obs.* 68. ficus palpebræ solis internis medicamentis sublatus. *Vol.* IV. *obs.* 55. longum diarium funesti ulceris phagedænici. *Vol.* V. *obs.* 39. anus clausus curatus.

J. GEORG BREBIS *Vol.* I. *obs.* 153. unguentum ophthalmicum, quod vehementer laudat. *Vol.* III. *obs.* 149. staphyloma sanatum fonticulo. *Vol.* IV. *obs.* 25. hernia scrotalis magna subito suborta. *Obs.* 62. hernia

hernia contuſa, ſuppurata, curata. *Obſ.* 37. hernia ſcrotalis frigidæ potu ſublata. *Obſ.* 56. ex febre maligna faciei ſphacelus.

CONRAD. GRAFF. *obſ.* 201. febris hectica ex rene ulceroſo; glanduloſus tumor peramplus urethram comprimens, & urinæ iter intercipiens. *Vol.* IX. *obſ.* 81. hernia varicoſa curata.

GOTTLOB SCHOBER, Archiater Ruſſicus in *app. Vol.* I. egit de mumia Perſica.

G. E. G. *kleine Chirurgie, oder die Zergliederung und Heilung des menſchlichen Körpers.* MEISSEN 1728. 4.

FRANCESCO GARCIA CABERO *inſtitutiones di Albeiteria y examen de practicantes.* MADRIT 1728. 4. 1748. 4. 1750. 4. 1756. 4.

Proſodia chirurgica. LONDON 1729. 8.

T. AUBREY *ſea ſurgeon or the guinea man's vademecum.* LOND. 1729. 8.

JOSEPH. DE SYLVA FERNANDEZ, Luſitanus. Ejus *diſcorſo epiſtolare chirurgico-medico, eſarato en ſtilo apologetico.* LISBOA 1729. 4.

The practical phyſician for travellers. LOND. 1729. 8. Habet etiam hernias, vulnera, contuſiones, gangrænas.

Curioſer chirurgus, oder begriff der Wundarzney. DRESDEN 1729. 8.

MICHAEL FRANC. BELMONTE Y SEGURA, medicus Granatenſis. Ejus *examen fiſico-chirurgico-medico moderno para jovenes chirurganos.* GRANAT. 1730. 4.

J. THEODORUS ELLER, Archiater Boruſſicus, celebris clinicus, ſcripſit *nützliche und auserleſene mediciniſche und chirurgiſche Anmerkung von Krankheiten und operazionen welche in Lazareth der Charité zu Berlin vorgefallen.* BERLIN 1730. 8.

Ejus *vollſtändige Chirurgie, oder Anweiſung alle äuſſerliche Krankheiten des menſchlichen Körpers zu heilen.* Ibid. 1763. 8.

Idem in *Miſc. Berolin.* T. IV. a. 1733. 4. ficus ex papillis albicantibus congeſtus feliciter reſectus; calculus veſicæ membrana obvolutus, in ureteris tranſitu hærens, & a lithotomo evulſus, bono eventu.

In *Mem. de l'Acad. de Berlin* 1746. 4. de ganglio agit, quod habet pro aneuryſmate quodam vaginæ tendinis. Ibid. in T. XI. ſ. a. 1755. multa de calculi natura, & ortu.

HENR. FRANC. LE DRAN *obſervations de Chirurgie avec des reflexions.* PARIS 1731. 12. 2. vol. Germanice NÜRNBERG 1738. 8. Anglice 1739. 8. Bonum opus, quo centum & quindecim continentur curationes, felices pleræque, quas ipſe per ſimplicia & facilia artificia peregit: ad infelices caſus additæ fere cadaverum ſectiones. HALLER.

Ejus

Ejus *consultations sur la plûpart des maladies, qui sont du ressort de la Chirurgie* PARIS 1765. 8. nuper Germanice excus. Multa bona lenis, at plurima experti. HALLER.

In *Memoires de Chir.* T. I. de tumore palpebræ inferioris, qui intercedebat, ne palpebræ claudi possent. In T. II. hydrops cysticus abdominis incisus manente fistula. In T. III. de cancro justum pene librum dedit. In T. IV. de fractura colli humeri.

Cum plumbi particula in vesica hæreret, eamque infuso in os argento vivo dissolvisset, aliqui ea occasione libelli prodierunt *lettre sur la dissolution du plomb dans la vessie Journ. des savans.* PARIS 1750. Mars, tum seorsim 8. & *lettre en reponse à M. sur la dissolution du plomb dans la vessie par M. le* DRAN. 12. V. *calcul. sect.*

In *Eph. Nat. Cur. Vol.* II. quod a. 1730. prodiit.

FRIDER. JUSTUS HEIMREICH *obs.* 11. de oculo rupto ab usu frigidorum cataplasmatum.

FRANC. BUTTNER, *obs.* 77. purgantibus alvum foliis pannus oculi sublatus.

J. FRID. PAUER, *obs.* 94. hernia maxima umbilici ab ignaro chirurgo pro cystico tumore habita. *Obs.* 95. in ischiade caries femoris. *Vol.* III. *obs.* 67. antiqua lippitudo curata numerosis cucurbitulis. *Vol.* IV. *obs.* 148. infans ex ignorata atresia periit, quæ facile superari potuisset membrana incisa.

J. CHRISTIAN KUNDMANN, medicus Vratislaviensis, *Vol.* II. *obs.* CXI. *de liquore vulnerario* DIPPELII *atque securo remedio antipodagrico* edit. LIPS. 1732. 4.

In den Seltenheiten der Natur und Kunst. BRESLAU 1737. fol. sect. III dedit casus aliquos chirurgicos de vulneribus, calculo, ambustis, & de relationibus quibusdam Medicinæ forensis.

J. HARTMANN DEGNER, medicus & consul Neomagiensis in *E. N. C. Vol.* II. *obs.* 128. calculus per anum egestus. *Vol.* III. *obs.* 31. mors ex arteriæ magnæ apostemate, & ossescentia. *Vol.* VI. *obs.* 91. mors ex hydrophobia nata a morsu canis non rabidi. *Obs.* 92. ad idem malum se scarabæis majalibus bono successu usum esse.

In *appendice* agit de emplastro, mercurium sublimatum recipiente, funesto eventu imposito. *Vol.* VII. *obs.* 123. a calculo vesica urinaria rupta.

J. HENR. FUCHS *Vol.* II. *obs.* 146. cataplasma ad sphacelum uteri ex avulsis secundinis natum utile, quod WERLHOFII probationem meruit.

PHILIP. JACOB. WEYGANT *obs.* 173. a callo in pene satyriasis in infante. *Vol.* III. *obs.* 7. lumbricus ex tumore inguinis prodiens, malum tamen sanatum.

J. CAR. ROST. *Vol.* II. *obs.* 178. in herniоso hepar scirrhis, & calculis refertum. *Obs.* 180. funesta bubonocele suppurata.

J. CHRI-

J. CHRISTOPH. GOETZ. *obf.* 181. vulnus inflictum lardo & canabi ex fclopo explofis tamen funeftum. *Obf.* 195. remedia aliqua parum fida. *Obf.* 205. hydrophobia abfque morfu animalis rabidi. *Obf.* 207. hydrops lapfu fanatus.

JOH. DE GORTER, ex præcipuis BOERHAAVII, difcipulis, Profeffor Harderwicenfis, & aliquamdiu Archiater Ruffiacus. Ejus eft *gezuiverde heelkonft.* LEID. 1731. 8. Latine *Chirurgia repurgata.* ibid. 1742. 4. FLORENT. 1745. 4. PATAV. 1755. 4. WIEN 1762. 4. Compendium didacticum in Latina editione emendatum, multis admiffis anatomicis, & phyfiologicis, in chirurgicis breve. HALLER.

In *compendii Medicinæ* T. I. LEID. 1731. 4. & in T. II. ib. 1737. 4. etiam morbos chirurgicos tractat.

JOSEPH CUSTODIUS DE COSTA, chirurgus Lufitanus, *epilogo de varias obfervaciones aureas.* LISBON 1731. 8.

JOSEPH FERREYRA DE MOURA, prope ULYSSIPPONEM natus. Ejus *fyntagma chirurgico theorico practico de Juan de Vigo traducido do latin en Portuguez acres fentado con un tratado de feridas & varias enfermidades de corpo humano.* LISBOA 1731. fol.

Anno 1731. prodiit Tomus I. *commentariorum Academiæ Bononienfis fcientiarum & artium* BONON. 1731. 4. in quo

STANCARIUS egit de Melitenfis fungi ad hæmorrhagias utilitate.

ANTONIUS LEPROTTUS defcripfit aneuryfma brachialis arteriæ.

PETRUS PAULUS MOLINELLUS, magnus chirurgus, adducit experimentum, quo confirmatur, cerebro læfo alterum & læfæ parti oppofitum latus refolvi; de calculofo fene, cui perinæum fponte apertum eft, prodeunte lapide, bono eventu.

Idem in T. II. P. I. BONON. 1745. 4. retulit de concremento fungofo de ano excreto, in quo calculi reperiebantur; de caufa abfceffuum hepatis, qui cerebri vulneribus frequenter fuperveniunt; de fiftula lachrymali; de aneuryfmatis curatione; de tendine Achillis aliquoties curato abfque futura.

In T. V. P. II. de luxatione offis hyoidis reftituta; de fanato magno tendine in genu, imperfecte quidem.

In *Commercio litterario ad rei medicæ & fcientiæ naturalis incrementum inftituto*, quod ill. TREW edere cœpit NÜRNBERG 1731. 4.

ERNESTUS FRID. SCHMIDT egit de carne fquamofa exuberante in recto inteftino ex dyfenteria nata.

BACQUETUS adtulit exemplum tibiæ corruptæ a fana parte fponte decedentis.

J. GUIL. KRAUSIUS de ulcere fcirrhofo in pudendis fœminæ fanato.

J. IGNATIUS MAYR, Pragenfis, de utero offeo.

J. Henr. Rucker ustione avertit hydrophobiæ periculum. Haller.

Abraham Titsingh in *der verdonkerde heelkonst der Amsterdamers*. Amsterd. 1735. 4. Agit de vulneribus, ulceribus, tumoribus, abscessibus, fracturis, & luxationibus.

Ejus *Cypria tot schrich van haar bonds genooten en redding der gestruikelden eerste deel*. Amsterd. 1742. 4. *Tweede deel* 1742 4. Nugator non illepidus: chirurgos nunc medicis gestit præponere; Schachtium item Boerhaavio. Agit etiam de fistulis, uteri prolapsu, carunculis & herniis.

Ejus *Diana ontdekkende het geheim der dwaazen die sig vroedmeesters noennen* ibid. 1750. 4. ubi fusissime agit de lite agitata inter collegium chirurgorum & collegium pharmacopolarum cum medicis conjunctorum. Multa de antiquitatibus collegii chirurgici Amstelodamensis.

Ejus *rustuuren besloit tot opbouw der heelkonst* ibid. 1751. 8. Epistolæ variorum ad Titsinghium datæ, ejusque consilia. V. *calcul. sect.*

Henricus Vylhoorn reddidit Belgice Heisteri *institutiones chirurgicas* Amsterdam 1741. 4. & varie auxit, instrumentis potissimum a se ipso inventis, & correctis: ea enim sua manu solebat parare. V. *spin. bifid.*

G. Smith, chirurgus, & pharmacopola Kendaliensis, scripsit *institutiones chirurgicæ or principles of Surgery*. Lond. 1732. 8. Est artis suæ compendium, sed totum fere in medicamentis.

Ludovicus Johannes le Thuillier in *observationibus medico-practicis* Paris 1732. 8. caput de abortu, & alterum de nephritide habet.

J. Wilhel Kindt *institutiones chirurgicæ*, *oder Anweisung zur Wundarzney*. Augspurg 1732. 12.

Anton. Ferrein *élémens de Chirurgie pratique* posthumum opus a Hugone Gauthier ejusdem discipulo edi cœpit. Paris 1771. 8. V. *ocul. morb.*

J. Philippus Burggrav, junior, medicus Francofurtanus, olim amicus Halleri, in *Comm. Litt. Nor. n.* 34. egit de maxima cranii fissura, dum illæsa erant calvariæ integumenta.

In *Eph. Nat. Cur. Vol.* IV. *obs.* 126. uteri & vesicæ urinariæ prolapsus, & in vesica calculus. *Obs.* 128. apoplexia ex clausis antiquis ulceribus. *Vol.* V. *obs.* 80. mors ab ingressu mutuo intestini ilei. *Vol.* VI. *obs.* 130. ab ictu late cerebrum inflammatum & suppuratum, sero demum & die 21. post convulsiones, lethale. *Vol.* VII. *obs.* 1. parotis scirrhosa feliciter exstirpata. *Vol.* X. *obs.* 38. de corporibus alienis per urinam decedentibus.

J. Georg. Henr. Kramer, medicus castrorum Austriacorum, in *Comm. Litt. Nor.* 1733. *n.* 46. retulit de intestino vulnerato, & in cute porro patente. *N.* 49. de calculo salivali. *A.* 1735. *n.* 6. de nonnullis medicamentis

mentis calculum frangentibus. *N.* 11. de medicamentis antilyssis, certe superstitiosis. *N.* 43. pro deligatione umbilicalis funiculi.

Ejus denique *Medicina castrensis* Germanice prodiit Tom. I. WIEN 1739. 8. T. II. ib. 1740. 8. Habentur medicamenta, cista militaris, consilia ad vulnera, ulcera, fracturas, luxationes, cariem. Maxima mala ad MAGATI methodum sanata fuisse testatur.

J. AUGUST. OEHME *der expedite Feldchirurgus.* DRESDEN 1733. 8. 1735. 8. 1750. 8. dedicatio vero data est a. 1730. In castris Imperialibus a. 1715. 1716. 1717. meruerat, arcanorum laudator. Præcipuos morbos chirurgicos percurrit, sed nimis medicamentis tribuit. HALLER.

FR. POUSSE & RAYMOND DE LA RIVIERE. *E Chirurgia Medicinæ principiorum inops est manca.* PARIS 1734. 4.

PAUL. HENR. MOEHRING in suis *historiis medicis.* AMSTERD. 1739. quasdam habet de cancro mammæ gangrænoso, funesto; de hydrophobia, varice rupto, hydrocele, contusionibus &c. V. *inflamm.*

In *Comm. Litt. Nor.* 1735. *h.* 42. retulit de partu difficili, quem unco expedivit. Ib. a. 1736. *h.* 10. de fœmina frequenter abortante.

In *Ac. N. Cur. Vol.* V. *obs.* 4. de tumore duro in larynge discusso. *Obs.* 5. rabies canina funesta in puerulo.

In *Eph. Nat. Cur. Vol.* III. a. 1733.

J. SEBASTIAN ALBRECHT *obs.* 55. ischuria a calculo urethræ impacto, eo extracto sanata. *Obs.* 56. a morsu canis rabidi hydrophobia funesta absque rabie. *Vol.* IV. *obs.* 49. calculosus incisus: in vesica quadraginta calculi, & alius grandior in vesicæ collo. *Vol.* V. *obs.* 140. mors a gravissimo capitis vulnere. *Obs.* 141. grave pectoris vulnus sanatum. *Vol.* VI. *obs.* 123. ab ictu medullæ cerebri quadragesimo demum die sinus ulcerosi funesti. *Vol.* VIII. *obs.* 124. vertebrarum tum in equo, tum in homine coalitus. *Vol.* IX. *obs.* 1. gravia symptomata ex contusione hypochondrii, & sanguis per vomitum & alvum egestus, eventu tamen felici. *Obs.* 2. ruptura intestini ilei subitanea.

In *Nov. Act. N. C. Vol.* I. *obs.* 13. oculi vulnus cum contusione lethali. *Obs.* 54. pessimus herniotomus, cum in hernia umbilicali tegumenta resecuisset, & intestina elaberentur, fugæ se dedit. *Vol.* II. hernia umbilicalis congenita.

In *Comm. Litt. Nor.* 1735. *n.* 22. & 52. ex pure & humoribus coactis ossa præter naturam generari posse. Ibid. a. 1738. *h.* 22. saccus de tergo fœtus pendens, in quo corpuscula ossea, quasi laminæ carie decedentes noviter natæ.

J. PHILIP. WOLF in *Act. Nov. Cur. Vol.* III. *obs.* 82. calculi per alvum biliarii.

In *Act. Nat. Cur. Vol.* IV. *obs.* 20. ischuria ex utero in gravida fœmina prolapso. *Obs.* 73. placenta retenta sponte obsecuta. *Obs.* 78. mors ex gangræna herniæ incarceratæ superveniente. *Vol.* VI. *obs.* 53. ex fœmina calculus terebra eductus, quam vocat torculatam. *Obs.* 101. convulsiones ex vulnere abdominis. *Vol.* VII *obs.* 66. calculus ex ulcere sub lingua eductus.

Wolfgang Henr. Schrey, *Vol.* III. *obs.* 90. calculi humani a medicamento expulsi. *Vol.* IV. *obs.* 95. observationes calculorum in renibus, vesica, & sub lingua repertorum.

Fridericus Ignatius Lospichler. *Vol.* III. *obs.* 93. calculosi hominis incisio, renes consumti, calculi in Vesica 26. *Obs.* 94. malus effectus lithontripticorum medicamentorum in calculo renali. *Vol.* IV. *obs.* 22. gemelli ventrales per sex annos gestati & incorrupti. *Obs.* 24. cerei fragmentum de vesica eductum.

Thomas Brinius *Vol.* III. *obs.* 3. calculus per abscessum scroti expulsus.

Ferdinandus Jac. Bajer, Præses *Academiæ N. C. in Vol.* III. *obs.* 130. malum ulcus scroti scarificatione sanatum. *Vol.* V. *obs.* 40. fungus recrudescens hypochondrii feliciter resectus.

In *Nov. Eph. Nat. C. Vol.* II. *obs.* 77. abscessus linguæ salutaris in angina. *Vol.* IV. *obs.* 44. de calculis in utraque vesica.

J. Daniel Schlichting in *Act. Nat. Cur. Vol.* VI. *obs.* 22. de vulnere intestini, abdominis, quod sutura repetita feliciter sanavit. *Obs.* 23. experimento facto ostendit vulnus utrinque pectus perforans non continuo lethale esse. *Obs.* 24. neque gravia symptomata tendinis vulneri supervenire, cujus media pars dissecta fuerit. *Obs.* 28. vesica in parturiente femina rupta, ut calculus sponte prodiret. *Obs.* 29. injectam myrrhæ essentiam in pulmonis & hepatis abscessu laudat. *Vol.* VII. *obs.* 38. hydrophobia cum canis rabidus puellum lambisset. *Obs.* 39. ossicula fœtus a vetula per anum egesta. *Obs.* 40. humerus cum scapula confervens. *Vol.* VIII. *obs.* 9. cancer labii superioris a lue venerea natus, sanatus salivatione. *Obs.* 25. oculi incipiens prolapsus perforato oculo sanatus. *Obs.* 26. ex salivatione mercuriali quinque de lingua fungi pullulantes. *Obs.* 27. hydrops articuli genu perforatus, & dissectis ligamentis sanatus. *Obs.* 28. de veneno canis rabidi: sola afficere organa salivalia. *Obs.* 29. vulnus venæ jugularis internæ curatum. *Obs.* 82. fistula parotidis cauterio trajecta & sanata.

In *Nov. Act. Nat. Cur. Vol.* I. *obs.* 87. tumor maximus in gravida mentiens hydropem partu sublatus. V. *obst. art.*

Ernest. Gotthold Struve in *Comm. Litt. Nor.* 1733. *h.* 29. scapulam absque magno malo a brachio divulsam vidit. *N.* 38. nasi excrescentia feliciter amputata. A. 1734. *h.* 11. maxima fissura cranii, cute non

læsa.

læſa. A. 1740. *h.* 52. vertebra ſecunda colli luxata, & hepar ruptum, mors inde ſubita.

J. EBERHARD DONAUER in *Comm. Litt. Nor.* 1733. *n.* 33. de varicibus vulvæ uberrimis plumbeo medicamento ſanatis. A. 1734. *h.* 12. male ſucceſſiſſe venæ penis ſectionem, ipſe ſcarificationem ideo penis ſubſtituit.

Societas Medica EDIMBURGI a. 1733. coaluit, quæ ſex tomos edidit diarii, *medical Eſays and obſervations publiſhed by a ſociety in Edinburg.* EDINB. 1733. 8. & alibi 12. Plurimæ hic reperiuntur chirurgicæ obſervationes.

JACOBI CALDER in *T. V. n.* 29. ulcus per quod menſes effluebant.

J. KENNEDY T. I. a vulnere colli diuturnus ſtupor brachii, deinde dolor pollicis enormis, ſoli ceſſurus opio.

J. STEDMAN os non modicum de œſophago exemtum. Ibid. a. 1734. laudat nicotianam ad ſolvendos tumores duros.

PETR. PATON in T. I. cyſtis ex abſceſſu pectoris elapſa.

JACOB JAMIESON in hernia incarcerata gangrænoſum inteſtinum curatum. In Tom. II. per fracturam cranii expulſum a tuſſi cerebrum funeſto eventu; poſt inciſam hydrocelen plurimus ſanguis in ſcrotum effuſus. A. 1735. *n.* 26. de ſteatomate ex pectore cum gula ad abdomen deſcendente. A. 1736. *n.* 29. ulcus hepatis per alvum repurgatum. *N.* 32. fœtus abſque recto inteſtino natus. *Tom.* V. *n.* 32. empyema feliciter apertum. *N.* 35. glans penis amputata, & regenerata.

DAVID LAING de magna parte tibiæ exemta, & reparata.

Anonymi in GARENGEOTUM animadverſiones, ob ea, quæ huic viro contra FREINDIUM elapſa fuerant.

EDWARD BARRY de vulnere pulmonis per diaphragma in ipſum hepar penetrante; calculoſi hominis ſcirrhoſa veſica. A. 1736. T. IV. *n.* 4. de uſu cauſticorum cum mercurialibus intus ſumtis conjunctorum, ad tumores duros teſtium.

GILBERT. WAUGH in T. I. tumor œſophagi denique pure ex cyſtide expulſo ſublatus; a vulnere pectoris præcociter clauſo pectoris hydrops.

JOH. INNES T. I. de hydrophobia ex inflammato ventriculo.

ROBERT LEWIS de variis ſymptomatibus ex ventriculi delapſu natis, quem epiploon in hernia deorſum trahebat.

THOM. SIMSON colica diuturna ab oſſiculo pruni in inteſtino hærente. Tom. III. *n.* 18. peſſarium globoſum petiolatum. *N.* 19. in gravida os uteri conſervens. A. 1736. *n.* 20. de tumore *white ſwelling* ſ. de fungo articulari, in quo liberum coagulum oſſeum medio in ſacculo reperit. T. V. de tendinum in ulceribus deceſſione, & exemtione. *N.* 30. tumor colli venæ jugulari proximus feliciter exſtirpatus. *N.* 29. ſcalpellum ad incidendum fœtum, cultello de annulo cavo eminente.

In *journal de Trevoux* 1733. April. non raro in lente cryſtallina puncta alterata apparere; bis cataractam cum glaucomate vitrei humoris conjunctam fuiſſe.

ALEXANDER MONRO, celebris chirurgus, & Profeſſor, Pater ALEXANDRI medici, plurimis libellis *Acta Edimburgenſia* ornavit. *Anno* I. & II. de luxatione maxillæ aliqua tradidit. Ib. *n.* 18. de paracenteſi abdominis perficienda cinguli ope, quo firmius abdomen ſuſtineatur. A. 1734. f. *Tom.* II. de vulnere ductus ſalivalis curato; de aneuryſmate arteriæ brachialis, & difficultate nata ab anaſtomoſibus ſuperiorum ramorum cum inferioribus. A. 1735. T. III. *n.* 15. de morbis viarum lachrymalium. *N.* 17. de vera uteri in trimeſtri puella procidentia. A. 1736. T. IV. *n.* 17. de aneuryſmate ligato, curato. *N.* 18. de albo genu tumore cum pure in articulo, muco in celluloſam telam effuſo. *N.* 19. pars cartilaginis tibiæ ab oſſe recedens & oſſea. *N.* 21. ulceris tibiæ cum carie exemplum amputatione ſanati. *N.* 22. fuſior diſſ. de amputatione artuum. In T. V. plurimas habet diſſertationes. *N.* 10. de corticis Peruviani felici uſu in gangræna. *N.* 20. integram diſſ. de hernia umbilicali. *N.* 21. de hydrocele, ſarcocele, aliisque ſpuriis herniis. *N.* 24. fuſam diſſ. de carie varia, & exoſtoſi. *N.* 26. exempla vaſorum lymphaticorum læſorum. *N.* 31. de ichore cruento in cancroſa mamma collecto. *N.* 41. inſtrumenta varia, propria induſtria perfecta, cultellos, forfices, etiam dentarias forcipes, *biſtouri caché*, trep. Lithot. cathet. &c. *N.* 54. in cataracta vidit lentem cryſtallinam minorem, opacam, inæqualem, capſulam opacam. *N.* 68. ureteres exiguis calculis obſtructos. In addendis ad novam editionem 1752. aliqua adjecit ad curationem hydroceles; de cancro mammæ; de arteria ſpermatica, quæ ſemper ligari debeat poſt caſtrationem.

In *Eſſays and obſſ. phyſical and literary read. before a ſociety in Edimburg* EDIMB. 1754. 8. retulit de tendine Achillis ſibi in ſaltando rupto, & ſolo apto ſitu curato. In T. II. 1756. 8. de calculis per vias variis locis natis & egeſtis; de procidentia ani; de fœtu per ruptum uterum in abdomen elapſo.

DIDACI ROBLES, chirurgi, *compendio chirurgico util e provecoſo a ſus profeſſores ed. V. van anadidos quatro tratados, que tratan de tumores parvos, de fracturas en general, de dislocationes, de fuentes, ſedales, y diverſidad de actuales cauterios, que en la operacion de la Chirurgia ſe deve exſercitar.* MADRIT. 1733. fol. Diſcipulum fuiſſe LUDOVICI RODRIGUEZ DE PEDROSO Profeſſoris Salamanticenſis, magni medici, SEGUER, teſtatur, qui DIDACI opus ſatis probat.

D. J. ZENGVARDINUS, chirurgus claſſicus. Ejus *genees en heelkondige aanmerkingen als mede ontdekkinge wegens eenige fouten van meeſt alle de tegen natuurlyken geſwellen.* AMSTERDAM 1734. 8. Sibi placet auctor: acris

acris in corripiendis medicis, aliisque etiam chirurgis, ipſi HEISTERO infenſus. HALLER.

JOH. ATKINS, chirurgus claſſicus, qui AFRICAM adiit. Ejus *navy ſurgeon, or practical ſyſtem of ſurgery*. LONDON 1734. 8. 1738. 8. Plura ſunt capita: huc vero pertinent, quæ habet de ſcrophulis fracturis, luxationibus, amputationibus, vulneribus, ambuſtis, herniis; de officiis chirurgi claſſici Anglici. Curationes proprias, etiam infelices, ſincere enarrat; rariores operationes non vidit, uti ſectionem herniæ, aneuryſma &c. dedit quoque catalogum agyrtarum Londinenſium. HALLER.

CLAUDE du BAN *idée des principes de Chirurgie*. DRESDEN 1734. 8. Germanice *Begriff der Grundſätze der Wundarzneykunſt*. DRESD. 1734. 8. cum Gallico textu.

J. GEORG. WAGNER, celebris clinicus Lubecenſis, notas addidit ad J. PHILIPPI ROHTE *ſicheren und allzeit fertigen chirurgum*. LUBECK 1734. 8.

HYAC. THEOD. BARON, filius, *E. in chirurgicis naturæ medicatricis efficaciam adgnoſcit Medicina militaris*. PARIS 1750. 4. V. *ven. ſect.*

In *Eſſays of a ſociety at Edimburgh* T. II. a. 1734.

J. ARMSTRONG, medicus, de medicamentis topicis & eorum penetratione theoria.

JOH. MACGILL aneuryſma ſpurium a venæ ſectione infelici natum arteria bis ligata ſanavit. In T. V. *n.* 71. veſicæ partem inferiorem tumor cartilagineus ambiebat, & veſica quaſi in duo cava diviſa erat, & in ea decem calculi.

FRANCISCUS PRINGLE, medicorum Edinburgenſium præſes, de tumore duro in œſophagi tubo deglutitionem intercipiente; de iſchuria recidiva. T. III. *n.* 28. aquæ hydropicæ effuſæ per umbilicum ſponte ruptum.

JOH. TAYLOR, medicus Edinenſis, de gula in duritiem exulceratam degenerante, & deglutitionem impediente.

JACOB DUNDASS ab ulcere jecinoris icterus.

GEORG. BALDERSTON in iſchuria ren alter mire diſtentus, calculis plenus.

In *Comm. Litt. Nor.* 1734.

J. ANTON. FRIDERICI *h.* 6. grandis calculi veſicalis exemplum.

FRANCISCUS DE ZIEGLER, Scaphuſinus, Rintelienſis Profeſſor, *h.* 7. de capitis vulneribus quædam; de cicatrice in corde viſa.

J. ANDREAS SEGNER, HALLERI affinis, celebris mathematicus, *h.* 12. 16. agit de fiſtula umbilici, in puella nondum nata. *Hebd.* 22. de unguibus in cornua degenerantibus.

J. DAN. RUCKER *h.* 25. in oculorum morbis veſicantia laudat.

ERN.

Ern. Frid. Schmidt. *h.* 9. de ischuria in calculoso clysteribus superata. *H.* 34. de rupto hepatis apostemate.

Albertus de Haller, Magni Boerhaavii discipulus. Dominus in Goumoens le Jux & Eclagnens. Societatis Reg. Gœttingensis, & Oeconomiæ Bernen. Præses; Acad. Reg. Scient. Parisinæ. Acad. Imp. Nat. Cur. Boruss. Suec. Bonon. Arcadicæ; Acad. Reg. chirurgorum Paris. Socc. Reg. Britt. Bot. Flor. Bavaricæ, Helvetiæ Coll. Med. Edinburgensium Sodalis. In supremo senatu Reip. Bernen. Ducentum Vir; illustris & in arte celeberrimus, toti literario orbi ob multiplicia & egregia sua opera notissimus, cui Medicina plurimum debet, cum indefesso & ad ultimos usque vitæ dies protracto labore omnes Medicinæ partes illustrare conatus sit, quem nuper mors ad optatam quidem senectutem perductum nobis abstulit. Is etsi chirurgiæ per septemdecim annos Professor fuit, etsi etiam in cadaveribus difficillimas administrationes chirurgicas frequenter ostendit non tamen unquam vivum hominem incidere sustinuit, nimis, ne noceret, veritus: multis tamen curationibus adfuit, & consilia sua impertivit, visaque in adversaria retulit, Parisiis etiam in nosocomio charitatis curantes chirurgos secutus est; quasdam vero chirurgicas observationes proprias recenset in T. II. p. 171. *Bibliothecæ chir.* Ipse porro ait se primum in *Commercio Norico* 1734. *h.* 24. retulisse de pueri diu incontinentia urinæ laborantis incisione, cui ren alter purulentus, prostata scirrhosa, & congenita erat phimosis, absque calculis.

H. 45. retulit de primis Johannis Taylor (quocum a. 1725. Boerhaavium audiverat) demonstrationibus, quas Bernæ cominus vidit.

A. 1735. *h.* 14. primum herniam dixit congenitam, patulum scilicet ostium testem in scrotum ex abdomine ducturum, per quod intestinum facile posset elabi; monuit etiam, vesicam eo altius super os pubis adscendere, quo junior fuerit homo. Programmata etiam pluscula chirurgici argumenti dedit.

In programmate Götting. 1738. 4. edito egit de fuso in sinum frontalem adacto, qui novem abinde mensibus sponte erupit.

In progr. ad disp. cl. Langhansii gibbum solicite descripsit, qui fiebat costarum parte ossea emollita, & depressa; tum curvatæ dorsalis spinæ exempla recensuit.

In progr. ad disp. cl. Zinnii 1749. 4. aneurysma aortæ descripsit.

In progr. ad disp. cl. Armbster 1749. 4. de ulcere intestini coli in ventriculum patente egit.

In progr. ad disp. Stedingii 1749. 4. cœpit de herniis agere congenitis, idque pensum continuavit in program. ad disp. cl. Vaetterli 1753. 4. Dicit se detexisse, testes in omni fœtu vere intra abdomen reperiri; adesse etiam cylindricum cellulosum processum, qui in scrotum ducat,

a

a quo fœtus hactenus per peritonæum excludatur, quod debile, tamen clausum sit.

In progr. ad disp. cl. SCHMIDII 1749. 4. & in altero ad cl. VOSSE disp. 1749. 4. ruptorum in partu uterorum exempla produxit. Germanice redierunt in WALBAUMII editione observationum LEVRETI.

In progr. ad disp. cl. NORBENII 1749. 4. gravissimis de morbis dixit, in quibus uterus cum suis vasis erosus, ureter autem a scirrho compressus, & ren mire distentus erat.

In alio a. 1753. 4. erosa erat vagina uterusque & vesica.

In progr. ad disp. cl. WALBAUMII 1749. 4. Sententiam suam dixit de osseis crustis, quæ præter naturam in arteriarum tunicis oriuntur. In *Suecicis Actis* recus. 1750.

In progr. ad disp. cl. SPROEGELII 1753. 4. callum pleuræ adjacentem descripsit, ejusdem indolis, & simile pariter concrementum in dura cerebri membrana; in ulceroso corde lapidem, & mirificum lapideum in oculo scyphum retinæ sedem tenentem; denique ossium emollitorum exempla.

In progr. ad cl. virorum CASTELLI & REMI disp. 1753. 4. descripsit verum jamjam ruptioni vicinum carotidis arteriæ aneurysma, & scirrhum in musculo mastoideo.

Ad disp. cl. VAETTERLI a. 1753. 4. exomphalum congenitum aliasque hernias descripsit. Redeunt hæc omnia in *opusculis pathologicis*. LAUSANNÆ 1753. 8. 1768. 8. NEAPOL. 1755. 8. VENEZ. 1755. 8. LOND. 1756. 8. inque *operum anatomicorum minorum* tertio Vol. LAUS. 1768. 4. in quo volumine alia habentur etiam chirurgica observata.

Edidit *disputationum chirurgicarum collectionem* tomis quinque comprehensam, LAUSANNÆ 1755. 4. Germanice LEIPZ. 1777. 8.

Earum quoddam quasi compendium Gallice prodiit cum titulo *collection de theses chirurgicales*. PARIS 1757. 12. sqq. ad a. 1760. 5. vol.

Etiam *disputationes practicæ* ab a. 1756. ad 1760. 4. LAUSANNÆ excusæ huc faciunt.

Dicit se nondum vidisse librum *medical chirurgical anatomical cases and experiments communicated by* HALLER &c. LOND. 1758. 8. Belgice *uytgeleezene heelkondige verhandelingen en waarnemingen uyt Haller* &c. ROTERDAM 1759. 8.

Ejus *Bibliotheca chirurgica*, *qua scripta ad artem chirurgicam facientia a rerum initiis recensentur*. BERNÆ & BASIL. 1774. & 1775. 4. Quantum quoque hac in re præstiterit HALLERUS, aliorum esto judicium. Celeb. RICHTER (a) præstantiam hujus bibliothecæ idiomate Germanico sic probat: magno hocce atque utilissimo opere infinita sibi merita etiam

(a) *In chirurgischer Bibl. des 3. Bandes 4. Stück. p. 706.*

etiam in Chirurgia comparavit de HALLER: ab omnibus chirurgis veneratio, æstimatio & gratitudo ei debetur; ipsius enim artis historias, ejus divitias, totque celebres auctores, qui eandem coluerunt, & ad altiorem sensim gradum elevarunt, omnia denique scripta ab iisdem hinc inde sparsa, & posteritati relicta a primis jam temporibus ad nostra usque collegit, judicavit, hæc vel illa merito præ reliquis commendavit, & illis exhibuit ita, ut uno quasi intuitu hæc omnia perspicere valeant. Paucis: hoc opus ab unico HALLERO nobis erat expectandum. Hoc ipso & ego potissimum usus sum, ut in præfatione dixi.

Eloge de M. ALB. HALLER, *lu dans une assemblée publique de la societé Economique de* BERNE. 1778. 8.

Lobrede auf ALBERT HALLER. BERN. 1778. 8.

PIERRE DESAULT diss. *de Medicine* T. III. PARIS 1736. 12. Inter eas tertius tomus est *sur la pierre des reins, & de la vessie.*

In T. II. 1738. 12. exstat diss. *de rabie canina.*

SOCIETAS HISPALENSIS *varias dissertationes medicas theorico-practicas, anatomico-chirurgicas, chymico-pharmaceuticas anunciadas y publicamente defendidas en la R. Societa de Sevilla*, edidit HISPALI 1736. 4.

Diss. III. est J. GALANTE, chirurgi, de polypo narium.

Diss. VII. LUDOV. MONTERO, chirurgi, de gangræna & sphacelo.

Diss. VIII. GEORG. ARIAS, chirurgi, de curatione vulnerum capitis cum fractura cranii, & aliquot laminarum, aut omnium.

Diss.... DIDACI GAVIANA, medici, de inflammatione in genere.

Diss. XIII. LUDOV. MONTERO, de lithotomo ejusque administratione.

Diss. XIV. CASPAR. PELLECER, de vulneribus capitis, & terebratione cranii.

Diss. XVI. GEORG. ARIAS DE LEON, chirurgi, in aphor. 45. S. VI.

Anno 1736. prodire cœpit diarium cum titulo *selectorum Francofurtensium, Anatomen, Chirurgiam, Materiam medicam, & universam Medicinam illustrantium.* FRANCOF. ad VIADR. Vol. I. 1736. 8.

JOSEPH ANTON FORTEZZA, med. chirurgus, *medula de la Chirurgia explicada, cartilla, impugnada* D. PORRAS *defendido.* MADRIT 1737. 4.

Die gründliche Einleitung in die Chirurgie mit den neuesten observationen vermehrt. F. LEIPZ. 1737. 8.

A. PHILIP. QUEITSCH *totius corporis Medicinæ archetypus.* FRANCOF. ad VIADR. 1737. fol. Exstat etiam tabula isagogica ad chirurgicum studium.

In *Ess. of a society ad Edinburg* T. V. qui respondet anno 1737. etsi demum a. 1742. & 1744. prodiit. JOH. LOVE *n.* 9. lignum guajaci in cancro & tumoribus malignis laudat.

DUN-

Duncan Bayne puerum fanavit, cui calvaria ab equo fracta fuerat, & pars cerebri amiffa.

William Cookesley *n.* 33. in hernia partem inteftini gangrænofam amputavit, felici eventu.

Josias Cole *n.* 34. retulit de abfceffu abdominis, de quo officula ceraforum & prunorum deceflerunt, felici eventu.

Joh. Gemmel de tumore circa anum prægrandi partum impediente.

Duncan Stewart *n.* 37. vidit fectionem cæfaream feliciter eveniffe.

Gabriel King *n.* 38. de puero partim per incifum abdomen, partim per alvum excreto.

William Johnston de offe tibiæ educto & regenerato. *N.* 63. hydrops afcites ortus a tumore de umbilico dependente.

Andr. Plummer *n.* 51. rabies canina funefta.

Carl. Alston Douglas *n.* 60. phthifis a tumore externo nata.

Patrik Murray *n.* 62. tumor fingularis abdominis cum hydrope, folutus diureticis.

J. Ernest Hebenstreit *de partium coalefcentia morbofa.* Lips. 1748. 4.

Ejus *de Chirurgia partium mollium.* Ib. 1753.

Ejus *de Chirurgia efficaciori eorum, quæ auferenda vel reponenda funt.* Ib. 1754. 4. V. *obft. art.*

Zacharias Vogel. Ejus *merkwürdige Krankengefchicht und nützliche Erfahrungen aus der Geneskunft und Wundarzney, erfte Sammlung.* Rostock und Wismar 1756. 8. Aliquæ obfervationes funt de farcocele, & fpermatocele.

Ejus *anatomifche, chirurgifche und medicinifche Beobachtungen, und Unterfuchungen.* Rostok 1759. 8. anne differunt?

Idem in *Nov. Act. E. N. C. Vol.* II. *obf.* 61. calculus ex vefica fellea excifus. *Obf.* 62. cancer mammæ a contufione feliciter amputatus. *Obf.* 63. cancer a caufa interna feliciter extirpatus, fed in genitalibus funefto eventu recrudefcens. *Obf.* 64. maxilla inferior retrorfum luxata reftituta. *Vol.* III. *obf.* 22. cataractæ extractio Davieliana. *Obf.* 42. labium leporinum infigne, & palatum dividens.

In *appendice* de farcocele integer tractatus.

In *Hamb. Magaz.* T. XXIV. agit de incidenda fellis vefica, ad excindendos calculos; addit felicis operationis exemplum. V. *hern.*

Samuel Schaarschmidt, medicus Berolinenfis, & aliquamdiu Archiater, infignis clinicus, paffim in Chirurgia etiam perficienda laboravit. Haller.

Ejus *Medicinischen, und chirurgischen Berlinischen wochentlichen Berichten* Annus I. s. *erster Jahrgang* anni 1738. est recusus a. 1742. 4. in quo exempla dat aliqua de ulceribus, calculis, de carie sanata ossis occipitis, de vulneribus, de ano clauso feliciter aperto, de felici amputatione brachii cariosi, de herniis incarceratis feliciter sectis.

T. II. *anni* 1739. edit. BERLIN. a. 1742. 4. de homine, qui sibi ipsi crus felici eventu amputavit; de scroto gangrænoso resecto & reparato; de vulneribus; de amputatione pedis; de otalgia; de vulneribus capitis in genere; de clavo; de funestis tumoribus glandularum axillarium; de paronychia.

T. III. *a.* 1740. BERL. 1743. 4. de amputatione pedis gangrænosi; de herniis; de ulceribus, vulneribus; de labio leporino.

T. IV. prodiit ib. 1745. 4. de herniis; de vulneribus præcipue sclopetariis tractatus.

T. V. 1746. 4. de morbis venereis. Iterum de vulneribus sclopetariis; de amputatione; de vulneribus capitis; de sectione calculi.

T. VI. ib. 1748. 4. Eum annum a fratre inceptum AUGUSTUS SCHAARSCHMIDT perfecit. De vulneribus; de fractura tibiæ; de erysipelate in abscessum transeunte.

Ejus *Anweisung zu dem studio medico-chirurgico, welche die Pathologie, Chirurgie und Praxis in sich hält.* BERLIN 1752. 1754. 8. 3. vol. edente ERNESTO ANTONIO NICOLAI. Sed clinici potius est quam chirurgici argumenti. HALLER.

GEORGE DE LA FAYE, chirurgus Parisinus, & Professor. Ejus sunt *principes de Chirurgie.* PARIS 1738. 12. 1744. 12. 1747. 12. 1757. 12. 1761. 12. 1773. Ita PORTAL. Germanice BERLIN 1754. 8. STRASBURG 1751. 8. 1763. Versio Germanica non laudabilis. Italice 1751. 8. Hispanice MADRIT 1761. Suecice cum notis cl. SCHUTZERI STOCKHOLM 1763. Prima editio auctoris nomine caret. HALLER.

ELIAS COL DE VILLARS, medicus Parisinus. Ejus *cours de Chirurgie dicté aux écoles de Medecine*, T. I. II. PARIS 1738. 12. 1752. 12. T. III. ib. 1741. 12. 1746. 12. P. T. IV. ib. 1741. 12. 1747. 12. reliqua non sunt ELIÆ. Germanice ALTONA 1747. 8. 5. fol. Opus collectitium, neque ex optimis fontibus. HALLER.

CAJETANUS TACCONI. Ejus *de raris quibusdam hepatis aliorumque viscerum adfectibus observationes* in *Mem. de Valent'uomini* T. II. LUCCA 1744. 8. De vulneribus, ex quibus vermes prodierant; de hernia crurali ab ileo intestino egresso, fundente lumbricos; de hernia in virgine sanata, sacco herniali imo ob gangrænam resecto & ligato; de intestino leviter cultro vulnerato, inque gangrænam verso & tamen sanato.

Ejus

Ejus *de nonnullis cranii offiumque fracturis, eorumque conjunctione, itemque de ofteocolla, de variis herniis quibusdam &c. differtationes.* BONON. 1751. 4. Bonum opus. Ut ex vulnere cranii de dura matre & de pericranio fibræ effloruerint, in cartilaginem fint induratæ, & denique offe vero vulnus repleverint. Ut feparato periofteo fuccus offeus de tibia undique pullulaverit, qui in gluten, cartilaginem, & os fuerit confirmatus. Ut maligne coaluerint offis divifi fragmenta, quæ folis membranis continebantur. Ut offis humeri magna portio deftructa fit reparata. Contra vim fanatricem ofteocollæ. In antiqua hernia colon elapfum, mufculo præter naturam nato obductum: una hydrocele aderat. Saccus hernialis gangrænofus partim refectus, partim ligatus, bono eventu. Hernia congenita cerebri. HALLER.

Idem in *Raccolta Fabriana*, BOLOGNA 1757. 4. utilitatem corticis Peruviani in gangræna confirmat.

In *Comm. Acad. Bonon. Vol.* II. *P.* I. agit de abfceffu cum calculis biliofis, & de hernia a tauri ictu cornupeti nata. V. *vuln.*

NICOLAUS CYRILLI, Profeffor Medicinæ Neapolitanus. Ejus *confulti medici.* NEAPOLI 1738. 4. 3. vol. Aliqua funt de tumoribus, cancro, nephritide: confilia vero fola hic habentur, absque eventu. HALLER.

FRANCISCUS CORREA DE AMARAL *obfervagao Apollinea chirurgica de hum cafo raro extraordinario efcrita en eftillo confultativo.* LISBON. 1738. 8.

JOH. FREKE *Effay on the art of healing in which pus laudabile or alfo incarning and cicatrifing* &c. LOND. 1748. 8. Mifcellanea boni fenis, qui theoriam geftit invenire cui malorum curationem fuperftruat Pus oriri ex lympha cum aëre fubacta, & fpumante. Clavos nafci ex glandulis cutis compreffis. Morbos cutaneos negat ab internis medicamentis levari. In vulneribus valde fibi ab aëre metuit, quem propria vernice fuadet arcere. Vulnera felopetaria tamen veneno non carere, neque a cortice chinæ chinæ curari. In oculorum aliarumque partium corporis inflammatione acria fuadet, quæ vafa lacerent, materiæ mali viam aperiant. In fiftula lachrymalis omnem terebræ ufum abrogat, rodentibus medicamentis ulcus facci lachrymali curat. In articulorum ulceribus aperit malum, & fiftulam immittit. Exoftofim malleo detruncat. Subluxatis in prima deligatione frigida affundi poteft, non perinde in fecunda. Feliciter fe empyema fanaffe, digito fe pleuram rumpere. Contra perforationem offis unguis. Se fiftulam aperire, & digeftivo medicamento faccum confumere. HALLER.

In *Phil. Tranf. n.* 470. amben cum polyfpafto conjunctam ad humeri luxationem defcribit. V. *fiftul.*

PETR. STUART *new difcoveries and experiments on Anatomy and Surgery.* LOND. 1738. 8. Multa promittit. Narrat curationem fuam vulneris

ris inteftini cum gangræna conjuncti; magna ulcera & gangrænas curavit. HALLER.

PETR. SHAW *new practice of Phyfick.* LOND. 1738. 8. 2. vol. Tradit etiam morbos chirurgicos.

NICOLAI GRANITI, Salernitani, *antica e moderna Medicina theorica e prattica.* VENEZ. 1739. 4. in qua etiam chirurgica continentur.

MICHAELIS CHRISTOPH. HANOW, Profefforis Philofophiæ Gedanenfis, *Seltenheiten der Natur und Oeconomie*, quæ ab a. 1739. fingulatim prodierunt. Collectæ vero hæ fchedæ editæ funt LIPS. 1753. 8. 1755. 8. Reperiuntur quædam etiam chirurgica, de calculo biunciali, qui fponte de fœmina deceffit; de exoftofi maxillæ digitis defracta; de tibia cariofa; de curatis magnis vulneribus; de morte RICHMANNI ab electrico fulmine occifi. HALLER.

DE CHAMP CORNU *traité des operations de Chirurgie avec un traité de toutes les maladies du corps humain.* AMSTERD. 1739. 8. 2. vol.

CORNELIUS TRIOEN. Ejus *obfervationum chirurgicarum fafciculus.* LEID. 1743. 4. V. *obft. art.*

JOSEPHUS FERREIRA, chirurgus Olyffiponenfis. Ejus eft *Chirurgia medico-pharmaceutica deducida della doctrina Stahliana, acomodada ao curativo defte paiz.* LISBON 1740. 4. An idem FERREIRA, qui fupra jam dictus eft?

CHRISTOPH HENRICH KEIL, *compendiofes doch vollkommenes Handbüchlein.* LIPS. 1740. 8. 1744. 8. 1747. 8. Pro tyronibus fcriptum compendium.

In *Eph. Acad. Nat. Cur. Vol.* V. NORIMBERG. 1740. 4.

DANIEL FISCHER *obf.* 37. retulit de morte fubita ex rupto arteriæ coronariæ ramo.

OTTO PHILIP WILDUNG AB HARTUNG *obf.* 47. de fcroto a retropulfa fcabie gangrænofo, refecto, & reftituto.

RUDIGER FRIDERICH OVELGUN *obf.* 81. de alvo obftructa a calculo inteftinali, inde funefto volvulo. *Vol.* VI. *obf.* 77. candela cerea feliciter pro cathetere adhibita ad expediendam urinam. *Vol.* VII. *obf.* 24. globulus cereus in uteri prolapfu alias felix, alias funeftus, cum violenter evelleretur. *Obf.* 126. ani poft dyfenteriam prolapfus fero curatus. *Vol.* VIII. *app.* aliqua de fufpicione infanticidii. *Vol.* X. *obf.* 50. de partu difficili, & retentis fecundis.

In *N. E. N. C. Vol.* II. *obf.* 43. de gangliis aliqua. *Obf.* 44. acetofellam ad enterocelen laudat. *Obf.* 46. cariem dentium a potu calido oriri. In feqq. aliqua ad odontalgiam.

PAUL HENRICH VOGEL in *E. N. C. Vol.* V. *obf.* 123. ifchuria nephritica fublata.

HEN-

HENRICH. GOTTFRID ZOPF *obs.* 125. mors subita ex rupto liene.

JOH. JACOB FREYLING *obs.* 126. intestino simile coagulum fistulosum de alvo excretum. *Obs.* 127. fistula pene cartilaginea perforata. *Obs.* 128. calculi in vesica numerosissimi in glebam congesti novem unciarum. *Obs.* 129. calculus renalis, & una fellei lapilli. *Obs.* 130. tumor scirrhosus & scrophulosus scroti.

PAULUS HAAS, Norimbergensis, *obs.* 155. vagina uteri in partu rupta.

JOH. v. WOENSEL *obs.* 154. calculus cathetere ab OOSTERDYKIO ruptus & excretus, cum jam sectionem chirurgus moliretur.

GOTTWALD SCHUSTER, Physicus Chemnizensis, varia scripsit partim ad Medicinam legalem, & partim ad Chirurgiam spectantia.

In *Eph. Nat. Cur. Vol.* V. ejus est *obs.* 12. de renum ulcere tamen sanato. *Obs.* 13. de fungo articuli genu ex lapsu nato, eventu lethali. *Vol.* VI. *obs.* 14. vulnus sclopetarium faciei curatum. *Vol.* VII. *obs.* 47. vulnus corneae sanatum, & aqueus humor restitutus.

Ejus *observationes therapeuticae*. LIPS. 1755. 4. in quibus aliqua habet de ingenti tumore fungoso; de ulcere vetusto tibiae digestivis, & spirituosis curato, incipiente gangraena discussa.

Ejus *gründliche Anweisung zur alten und neuen practischen Chirurgie mit observationen beleuchtet.* CHEMNIZ 1765. 4. Et antiquos legit, & nuperos, encheireses ex iis decerpsit, rariorum casuum adnotationes dedit proprias. HALLER.

Ejus *medicinisches Journal über allerhand in die Arzneywissenschaft und deren Ausübung einschlagenden Materien* T. I. CHEMNIZ 1767. 8. Atretam mulierem vetat cultro medicari.

In T. II. etiam ib. 1767. 8. de morbis chronicis circa urethram.

T. III. 1768. 8. mors ex ictibus acceptis & perpesso frigore.

T. IV. 1769. 8. pro SLOANII unguento oculario, cui tamen suum praefert; relationes plusculae de vulneribus nonnullis lethalibus, & contusionibus; de aneurysmate spurio ex infelici V. S.

T. V. 1770. 8. caput foetus in partu abruptum; ab avulso funiculo umbilicali funesta haemorrhagia; de aliis infanticidiis varii generis.

Ejus *vermischte Schriften als einer Fortsetzung des medicinischen Journals.* CHEMNIZ 1772. 8. Pauca huc faciunt.

JACQUES BAGIEU, chirurgus equitum gravis armaturae. Ejus est *lettre de M. Chirurgien* &c. quam dixi. Vide GEORGE DE LA FAYE *administ. chirurg.*

Ejus *deux lettres d'un chirurgien de l'armée, l'une sur plusieurs chapitres du tr. de la gangrène de* M. GUESNAI, *l'autre sur le tr. des armes à feu de* M. DESPORTS. PARIS 1750. 12. Primum contra FRANCISCUM

QUES-

QUESNAI, ſtuporem in vulneribus ſclopetariis non frequenter ſupervenire, neque fere niſi a globis tormentorum majorum. Setaceum fere rejicit, inciſiones defendit.

In altera epiſtola vulgarem curationem contra BELLOSTIUM tuetur, ſuppurationem negat vitari poſſe. Tranſverſa vulnera periculi plena eſſe, inque ſaccum media ſubſidere. Vulnera jubet obliqua reddere, aut longa inciſione inter duos fines dilatare: glandem utrinque penetrantem minus putat adferre periculi; vetat non repurgata vulnera ſanare. Amputationum frequentiam apud Gallos improbat; ubique ad ſuam experientiam provocat. Vulnus, cui ſaccus ſubeſt, debere in parte oppoſita aperiri, ſic fiſtuloſum. BELLOSTII conſilia fefelliſſe, cum utilitatem dilatationis & ſuppurationis ignorarit. Pro inciſionibus in vulneribus ſclopetariis, earum vices ſetaceum male tueri. Eſſe ubi evaſerint vitales, quibus globus tormentarius artum amputavit. Fuſe contra amputationes.

Ejus *nouvelle lettre de* M. BAGIEU *ſur pluſieurs chapitres du traité de la gangréne.* PARIS 1751. 12. Pluſculi libelli. I. *obſervation addreſſée à* M. BAGIEU *par un chirurgien de ſes amis.* Contra FRANCISCUM QUESNAI: nimis ab eo reſtrictum fuiſſe inciſionum in vulneribus ſclopetariis uſum. Tum JACOBI BAGIEU epiſtolæ; inter quas de ſuppuratione. Pro experientia adverſus theoriam. Non poſſe lumen per experientiam natum cum aliis communicari. Alia epiſtola: PARÆUM veram methodum inveniſſe mollientibus & inciſione medendi. Oleo fervido opus non eſſe, ex eodem. Contra ſetacei uſum. Venæ ſectionem a FR. QUESNAI laudatam non ſupplere inciſionis neceſſitatem. Suppurationem mollientibus debere adjuvari. Non adeo perpetuo convenire purgantia medicamenta, & ægros utique alendos eſſe.

Ejus *examen de pluſieurs parties de la Chirurgie d'après les faits qui peuvent y avoir rapport.* PARIS 1756. 12. 2. vol. Ad vulnera ſclopetaria & amputationem artuum fere pertinent, & nuperorum RAVATON, LOUIS, ANDOUILLÉ & SHARP conſilia expendunt. De extrahendis corporibus peregrinis, veſtibus etiam potiſſimum. De glande plumbea inter duas coſtas impacta. Eas glandes geſtit eximere, neque plumbi vim ſalubrem admittit. Itinera obliqua, etiam circumflexa glandium plumbearum aut ad angulum reflexa. Ut poſſint eæ glandes retentæ ſenſim ad ſedem aliquam periculo plenam migrare. Faſciam latam ampliter optimo eventu diſſecuit. Eſſe ubi glans eximi nequeat: exemplum ubi in orbitam impacta dudum poſt acceptum vulnus de ore ſit elapſa. Glandes ferreas deteriores eſſe. Ut ex maxilla glandem exemerit, ſpirali tortili inſtrumenta eſſe. Non debere artum amputari, niſi ſumma adſit neceſſitas. De caſu, in quo amputandum eſt, diſſertatio. Præſtare ante amputationem ægrum in noſodochium transferre, in quo cura ejus geratur: male in ipſo fatali campo amputari, & ſaucios,

ſaucios milites non raro inter chirurgi manus mori. Prius commotionem debere ſedatam eſſe, ex qua magna ſymptomata, & ipſe ſingultus, oriantur. Periculoſam etiam eſſe virium jacturam. Læſam in contritis artubus arteriam amputationem promtam poſcere, non ipſam contritionem. Difficiliorem eſſe læſionem articuli. Adnotationes in RAVATONI conſilium excindendi ex acetabulo femoris: arterias in ea adminiſtratione lædi, quarum vulnera confeſtim mors ſequatur. Cl. LOUIS ſolicitus erat, ut os amputati trunci probe carne tegeretur: at muſculos oſſi inſertos reſecuit, ut ſatis ad id officium carnium haberet: id conſilium BAGIEU reprobat; SHARPIUM in eo ſequitur, ut duabus inciſionibus caro dividatur; emplaſtra laudat glutinoſa. Ægrotum, cui LOUIS ſegmen carneum brachii reſervaverat, auctor exemtis oſſis fragmentis ſero curavit. Fragmenta oſſis propius articulum fracti ſperat per ſuppurationem deceſſura. Contrita oſſa non continuo amputationem requirere. In LOUIS acrior.

In T. II. PARIS 1757. 12. agit de amputatione artuum, iisque numeroſis exemplis, in quibus hoc crudele genus auxilii vitari poteſt. Quot modis hæc amputatio humanitati repugnet. Sæpe mortem cum optima etiam curatione ex ea ſequi, etiam in optimæ ſpei ægrotis. Rejicit amputationem in vulneribus articulorum, quoties eorum capſulæ apertæ ſunt: ipſe enim ſæpius ejusmodi vulnera ſanavit, ipſumque motum artus ſatis commode reſtituit. Tendines absque dolore rumpi & ſecari, & absque ulla dubitatione incidi debere, quoties commodo ægroti eam adminiſtrationem poſtulant. Neque difficilius artum ſervari, cujus præcipuum os fractum eſt; ſic artum contritum; ejus felicitatis numeroſa exempla adducit, etiam chirurgi caſtrenſis, qui nunquam artum reſecuerat. Contra D. FAVRE, qui ſexta demum hebdomade poſt acceptum vulnus jubebat amputare. Contra SHARPIUM, qui tum demum amputationem permittit, quando gangrænæ incrementa compreſſa ſint. Defendit profundas inciſiones, etiam muſculorum, etiam ante ſpirituoſorum fotuum uſum. Non ſperat corticem Peruvianum gangrænam coerciturum. Cum ipſa natura gangrænæ limitem poſuiſſet, tamen amputationis infauſtum fuiſſe eventum. Ita ſex ſuas diſſertationes (*Memoires*) de amputatione numerat auctor. HALLER.

MARTIN JOSEPH IZURIAGA, chirurgus Pampelonenſis. Ejus *tomo primero de la Chirurgia completa de* C. MUSITANO *annadido con advertencias* &c. PAMPELONA 1741. 4.

GUILIELMUS BROMFIELD. Ejus *narration on certain particular facts who have been mis repreſented relative to the conduit of* M. BROMFIELD. LONDON 1759. 8. Contra chirurgum, quocum ægrotum nomine BENWELL curaverat.

Ejus *chirurgical observations and cases*. Ibid. 1733. 8. Sero bona consilia prævalere. Nondum MONROI repetitam incisionem in amputatione usu receptam esse. Terebrandæ calvariæ loco venam repetito secat. Empyematis incisio inter duas costas dolori proximas. Fontanellas in vicinia suturarum cranii funestos sortitas esse eventus, corrupta dura cerebri membrana; ad suturam vero sagittalem excitatum fontem in amaurosi profuisse. Sæpe amputatu posse supersederi, etiam quando ossa per cutem eminuerint. Ob fungum articulorum male artum amputari: id malum de scrophularum esse genere, & deterius redire. Gangrænam utique articulationis amputationem poscere. Mercurium sublimatum in scorbuto & morbis cutaneis, tincturam antimonii in tumore glandularum lymphatico prodesse. Tumores indolentes bene causticis medicamentis aperiri, non ita inflammatos: cutis vitiata tota auferenda, sana tota servanda. Ut tumor sub musculo mastoideo incidatur, aut collecta sub patella materies emittatur. Ulcera sinus maxillaris; os ipsum perforat. Anthrax. Gangræna cellulosæ telæ: ejus curatio. In gangræna vitrioli oleum efficaciter mederi; tum extus etiam impositum Peruvianum corticem. Ad amputandum musculi loco repellendi. Agaricum BROSSARDI sanguinem non compescere. Arteriam absque nervo ligari debere, unco obtuso susceptam: periculose nervos etiam in funiculo spermatico ligari. De crure servandum quantum potest, segmentum bene reservari. Tendines absque dolore secari. Tibiam ob cariem ossis non recte amputari: os perforari posse; trajici lineam laciniam & secari. Aliquoties ob cariem feliciter brachium de articulatione excidit; facile arteriam etiam valde superiori loco ligari. Id ut fiat, & ut humerus excidatur, accurate docet. Humeri luxatio: ad eam reponendam scapulas debere retrorsum compelli. Non adeo frequenter in luxatione ligamenta articulationis rumpit. Aneurysma frustra ligari in cacochymicis. In amputatione plures, quam vulgo putant, arterias ligari debere. Cartilago in articulo genu mobilis: eam auctor excidit. Arteriam spermaticam unco elevat, solam ligat.

In Tom. II. Caries a piso in fonte excitata. Spinam ventosam in medulla oriri, tunc demum dolere, quando nunc periosteum erodit. Argenti vivi interno usu glandulas mesenterii obstructas optime aperiri. Corruptio glandulæ Haversianæ in articulatione femoris non potest pro luxatione aut fractura imponere. Vincula & cistulæ luxatis, vulneratis. Ex subluxatione cartilaginis semilunaris claudicatio. Luxatio tendinis musculi bicipitis. Fractam fibulam motum tibiæ vitiare. Non nova operatio paracentesis pectoris, ut aër effusus emittatur. Ferulæ; optimæ quæ longæ. Calculi sectio fusissime. Calculorum varietates. Qui in cellula latuerint, inquirenti chirurgo se subduxerint. Ut calculus excidi debeat fuse. Alia administratio, quæ duplici fit semicanali, optimo, ut putat HALLER, instrumento. Per peritonæum inter vesicam & rectum intestinum ruptum, elapsus calculus feliciter ab au-

ctore

ctore eductus. In fœminis vesica urinalis paulatim urethram dilatat: absque malo forfice vaginam cum urethra divisam. Pro carunculis. De cereis, quos non vult causticos facere. Abscessus circa intestinum rectum in vesicam patens feliciter curatus. Mala testium. Instrumenta. Icones calculorum lamellatorum. Icon Celsianæ lithotomiæ. HALLER. V. *obst. art.*

Secrets éprouvés dans la pratique de la Medecine, & de la Chirurgie. PARIS 1742. 12.

PASQUAL FRANC. VIRREY *manual chirurgico, o compendio di Chirurgia.* MADRIT 1742. 4. 1749. 4.

Der Grundmäfsige chirurgische Schlüssel Eröfn. 1 — 24. LEIPZ. 1742. 1743. 8.

GERARDUS L. B. van SWIETEN, natus 7. Maji 1700., magni BOERHAAVII per multos annos discipulus, plurium Societatum membrum. Illustrissimi hujus viri statua visitur in Auditorio medico cum sequenti inscriptione: *Gerardi Lb. Baronis van Swieten Archiatrorum sacri Palatii comitis regii Ordinis D. Stephani commendatoris coll. censuræ librorum reique medicæ Præsidis Augustalis bibliothecæ præfecti ob procuratam scientiarum artiumque instaurationem ob patriæ* MATREM AUGUSTAMque FAMILIAM *ab ipso artis ope servatam de universa re Austriæ publica optime meriti effigiem in exemplum quod posteri imitentur posuit* MARIA THERESIA AUGUSTA *inque salutaris artis collegio ejus consiliis sapienter constituto illustratoque collocari jussit* CIↃ IↃCC LXIX. *Antonio Störck Vindobon. studior. Universitatis rectore.* Obiit a. 1772. 19. Jun.

Ejus *commentaria in* HERMANNI BOERHAAVE *aphorismos de cognoscendis & curandis morbis*

Tomus I. prodiit LEID. 1742. 4. Anglice versus & recusus LOND. 1744. 8. 4. vol. in qua editione icones instrumentorum chirurgicorum accesserunt. In hoc volumine multa chirurgica continentur, de vulneribus, tumoribus, ulceribus, fractis & luxatis; de inflammatione, abscessu, fistulis, gangræna, sphacelo, combustione, scirrho, cancro, morbis ossium.

In T. II. LEID. 1745. 4. bronchotomen probat, & describit.

In T. III. LEID. 1753. 4. agit de nephritide; de pectoris abscessibus & eorum aperitione; de ulcere a pleuritide, quod sternum erosit. Corticem Peruv. in gangræna laudat; ulcera renum balsamis, succo glycyrrhizæ & sero lactis sanat.

In T. IV. de hydrope & partu difficili; pessos negat hæmorrhagias sistere.

In T. V. LEID. 1772. 4. de calculo; de lue venerea.

Totum vero opus VENETIIS, NEAPOLI, AUGUSTÆ TAURINORUM & HILDBURGHUSÆ recusum est. Germanice *erster Theil* &c. *Erläuterung der Boerhaavischen Lehrsätze* 1755. sine loco. FRANKFURT und LEIPZIG 1767. I. Th. 1769. II. Th. 1771. III. Th. &c.

Q 2 Ejus

Ejus porro *Beschreibung und Heilungsart der Krankheiten im Feldlager.* WIEN, PRAG und TRIEST 1758. 8.

Gerardi L. B. van Swieten commentariorum in Hermanni Boerhaave aphorismos compendium. FRANCOF. 1762 8.

Oratio funebr. Germanice ab IG. WURTZ S. J. WIEN 1772. Italice ibid. 1773.

Gerardi L B van Swieten Lobrede in der feyerlichen Versammlung der Herzogl. Deutsch. Gesellschaft der schönen und höhern Wissenschaften zu Jena, am ersten Aug. 1772. öffentlich gehalten. JENA 1772. 4.

JOH. ADOLPH. GLADBACH, medicus. Ejus *index in Swietenii commentariorum tomos quinque supplementum, continens res notatu dignas, realis indicis vices supplens & observationes indicans.* HILDBURGHAUS. 1775. 4.

In *Act. Acad. Nat. Cur. Vol.* VI. quod a. 1742. prodiit,

J. JACOB. RITTER M. D., HALLERI discipulus & amicus, in *obs.* 12. descripsit herniam umbilicalem congenitam, quam HALLER incidit. *Vol.* VIII. *obs.* 88. alius exomphalus congenitus.

J ADOLPH. JAUCH, medicus Torgaviensis, in *Vol.* VI. *obs.* 54. de ichore circa cerebellum ex contrafissura funesto eventu effuso. *Obs.* 55. caries calvariæ & efflorescentes fungi. *Obs.* 56. abdominis funestum ulcus in musculis lumbalibus. *Obs.* 57. sanatum vesicæ ulcus.

GOTTFRIED HENR. KANNEGIESSER, Professor Chiloniensis, *obs.* 68. calculus feliciter ex principio gulæ eductus. *Obs.* 88. carnoso concremento vaginam claudente inciso emissus retentus sanguis menstruus. *Obs.* 98 a subluxatione cartilaginis scutiformis angina. *Vol.* VII. *obs.* 8. carcinoma de palpebra feliciter amputatum. *Obs.* 9. calculus post biennium fausto pariter eventu de urethra excisus. *Obs.* 11. de vulnere & fractura calvariæ aliqua dubia. *Vol* X. *obs.* 80. de spina ventosa uberius. *Obs.* 81. de ulcere telephio.

In *Nov. Act. Vol.* I. *obs.* 41. diss. de cancro.

GOTTFRIED WILHELM MÜLLER *obs.* 69. curatum ulcus, per quod calculi fellei decedebant. *Obs.* 70. aliquot exempla herniarum exulceratarum.

In *Nov. Act. Vol.* I. *obs.* 61. concrementum osseum insigne per anum dejectum.

J. MARTIN BREHM *Vol.* VI. *obs.* 93. ulcus intestini coli sanatum, de quo vermes eruperant. *Vol.* VIII. *obs.* 79. umbilicus sponte in hydropico ruptus felici eventu. *Vol.* X. *obs.* 81. fractura femoris funesta.

NICOL. BOERNER *vol.* VI. *obs.* 102. sacculus membranaceus, forte membrana decidua, de vulva pendens & resectus. *Obs.* 103. sphacelus intestini ilei a causa interna natus.

VALENT. ERNEST. EUGENIUS COHAUSEN, medicus Treviranus, uterus callosus, ut putat, absque noxa resectus.

In

In *N. Act. E. N. C. Vol.* I. *obſ.* 100. in cadavere Electoris Trevirenſis nullum calculi veſtigium repertum, cum certo cathetere tactus fuiſſet, & ab uſu medicamentorum STEPHENIÆ videtur evanuiſſe.

Idem in *Comm. Litt. Nor.* 1742. *heb.* 19. de tumore duro mammæ majorana impoſita curato; de pede gangrænoſo ſponte delapſo, eventu felici.

J. CONRAD TRUMPH, medicus Verdenſis in *E.N.C.Vol.*VII.*obſ.* 125. a ſpina dorſi luxata paralyſis. *Vol.* VIII.*obſ.* 58. ſanatus inguinis abſceſſus, de quo lumbrici, & fæces prodierant alvinæ. *Vol.* IX. *obſ.* 110. hernia incarcerata cum graviſſimis ſymptomatibus tamen absque ſectione reſtituta. *Obſ.* 112. carbunculi in ſcroto ex metaſtaſi.

Idem in *Comm. Litt Nor.* 1743. *heb.* 2. corticem Peruv. in gangræna laudat. *Heb.* 35. de homine, qui absque ullo capitis vitio, tamen mordere non poterat.

Ib. 1745. *heb.* 3. hæmorrhagia, mors ex funiculo umbilicali non ligato.

In *Eph. Nat. Cur. Vol.* VI.

J. JACOB. FRIED, artis obſtetriciæ celeberrimus magiſter Argentoratenſis, *obſ.* 126. urinæ in gravidis fœminis ſuppreſſionem ſolo cathetere debere expediri.

In *Comm. Litt. Nor.* 1742.

PAULUS HAASE *hebd.* 89. de puerpera refert, cui in partu difficili putridi fœtus urethra rupta urinæ fecerat incontinentiam.

J. MARTINUS WOLF ib. *hebd.* 44. cancer occultus in viro rodentibus medicamentis infeliciter tentatus. *Vol.* VII. *obſ.* 129. lumbrici ex inguinis abſceſſu, fiſtula inde ſuperſtes.

SCHOLZIUS, medicus Hirſchbergenſis, ibid. a. 1742. de maxillæ carie funeſta.

DALE INGRAM. Ejus *practical caſes and obſervantions in Surgery.* LONDON 1751. 8. Magnos morbos facilibus & mitibus medicamentis conatur ſuperare. Tumor enormis ſcroti cum diſtenſione vaſorum ſpermaticorum absque hernia. Plures dari hydroceles ſpecies, quam SHARPIUS admiſerit. Anaſarcam ſcroti diſtinguit: hydrocelen in tunica vaginali funiculi, & in tunica vaginali teſtis, & hydatides. Teſtes ſcirrhoſos varias hydroceles ſpecies inducere. In hernia vetuſta frequenter aquam reperiri. Hydrocelen cyſticam optime curari cauſtico medicamento ad totam cyſtidis longitudinem admoto. Tumor ſingularis inguinis, herniæ ſimilis, effuſi extra vaſa a nixu adipis; ſuperatus idem balneis, mollientibus medicamentis & catharſi. Sanguinem in pectus effuſum, inciſa pleura emittit. Bulbum urethræ in calculoſis jubet incidere. In calvariæ fracturis vulnus apertum tenet, quoad oſſis margo deceſſerit. Sindonem rejicit. In vulneribus abdominis ſutura utitur intorta. Oſſa fracta vulgari convoluta faſcia continet. Femur cum vulnere fractum quotidie paulum extendit, ita legitimam ei longitudinem reddidit. Saluta-

lutarem usum corticis CINCHONÆ, sive Peruviani, in gangræna confirmat. Ab exostosi introrsum tumente magnos ortos esse dolores. Pro cauterio in podagra dicit. Callosa labia ulcerum mavult lente blandis mollire medicamentis, quam corrodentibus adgredi. Sanavit gravissimas epulides. Calculos vidit in cystide hærentes.

Ejus *the blow or an enquiry in to* CLARKES *dead.* LOND. 1769. 8. Non periisse ex vulnere CLARKIUM, quæ celebris eo tempore causa fuit, ex accidente interiisse.

Contra hunc librum scripta est *a letter to* D. INGRAM *in which the moments of his enquiry in to the cause of* CLARKES *death are considered.* LOND. 1769. 8. V. *podagr.*

JULIANUS OFRAI vulgo LA METTRIE, ex FANO S. MACLOVII, celebris per ipsam suam impietatem atheus. Ita HALLER.

Ejus *observations de Medecine pratique.* PARIS 1743. 12. Curationes breviter narrat, varias etiam chirurgicas: de fistula ani ex lue venerea; de herniis; de aliquibus hepatis abscessibus sanatis; de felici apparatu parvo; de cancro penis infeliciter mercurio sublimato exacerbato, meliori arte sanato.

Ejus *œuvres de Medecine dediées au Roi.* BERLIN 1751. 4. Redeunt hic dictæ observationes, auctorisque vita additur.

THOMAS SCHWENKE. Ejus *hæmatologia, s. sanguinis historia, accedit observatio anatomica de acetabuli ligamento interno caput femoris firmante.* HAAG 1743. 8. Venam jugularem extirpatam fuisse absque malo eventu; femur de acetabulo luxari, rupta capsulæ parte, ex ligamento terete.

Idem in *Verh. der Holl. Maatschappy* T. I. agit de callo ossium.

Ibid. T. II. fuse de auxiliis hæmorrhagiam sistentibus.

In T. IV. de herniis quædam.

In T. V. de elastro quadricrure, quo uterus prolapsus & restitutus creato. retinetur.

In T. VIII. P. I. de costæ fragmento 22. mense de pulmone ex-

In T. X. P. II. ex relatione DACHSII, de hydrophobia ex abusu liquorum spirituosorum, non tamen diuturna.

Ejus *schetz van de heelmiddelen en haar uytwe king.* HAAG 1745. 8.

J. JACOB SCHMIDT in *biblischem Medico* ZULLICHAU 1743. 8. aliqua ad Chirurgiam facientia reliquit.

GAETANO ARMILLEO *consulti medici di varii Professori.* VENEZ. Tom. I. 1743. 4. T. II. 1745. 4. T. III. Continet etiam chirurgica.

CHARLES PERRY, medici, *view of the levant.* LOND. 1743. fol. varia de statu Chirurgiæ in oriente: in ÆGYPTO abdomen aperiunt, intestinum retrahunt, vulnus consuunt. Calculos de urethra flatus ope educunt.

GUILIEL-

GUILIELMUS HUNTER, celebris incisor, in *Phil. Transf. n.* 468. egit de vitiis cartilaginum, quæ articulationes terminant; accurate describit aneurysma trunci aortæ: & ea occasione distinguit aneurysmata vera, spuria & mista. Utique vera dari, ex mera membranarum dilatatione nata. Mirus casus sanguinis ex arteria incisa in venam transeuntis. Nervum ab aneurysmatica arteria facile separari, brachio flexo, & arteria stilo elevata. Ab aneurysmate arcus aortæ fractæ costæ & demum corporis tegumenta, eventu funesto.

In *histor. de l'Acad.* 1756. retulit de fœtu per 27. menses gestato, demum per sectionem cæsaream educto.

In *hist. de l'Acad. Scienc.* alibi agit de calculo equino circa lignum nato.

In *supplement to the commentaires.* LOND. 1764. 4. fuse agit de herniis, quas HALLER dixit congenitas, in quibus testis & intestina in eodem sacco fuerunt.

In *medical observ. and inquiries by a Societ. of physicians* T. II. LOND. 1762. 8. primum de emphysemate ex lapsu. In hydrope parca sed profunda vulnuscula cutanea laudat. De secessu ossium pubis in partu non difficili; de aneurysmate in quo arterio in venam aperiebatur; de tibiæ particula amissa, & reparata; de puris origine.

Anno 1743. *Academia Regia chirurgorum*, a. 1731. instituta, primum suorum *Memoires* volumen edidit PARIS 1743. 4. & 12. 3. vol. Germanice ALTENBURG 1755. &c. in quo, præter multas jam alibi recensitas dissertationes, continetur PETITI (J. LUDOVICI filii) de sanguine in abdomen effuso, factis incisionibus emisso.

DU FOUART de præmagno tumore femoris ex gelatina extra vasa effusa nato, cum nonnullis experimentis ad hujus tumoris naturam explicandam.

FAGET, senior, de abscessibus ani; de mammæ cancroso tumore.

Idem in *journ. de Medecine* 1756. de agarico Brossardiano agit.

HOUSTET magna collectio de calculis in vesicæ cystide latentibus.

Idem in *Mem. de Chir.* T. III. de variis exostoseos generibus.

Ib. T. IV. de paralysi venerea cum incontinentia urinæ & alvi: malum curatum mercuriali inunctione.

HEVIN ib. T. I. maxima collectio de corporibus peregrinis in asperam arteriam illapsis, aut in gula hærentibus, deque modo ea educendi.

In T. III. de nephrotome eruditus tractatus.

In T. IV. de calculis.

FRANÇOIS SIMON ibid. T. II. pro sectione Cæsarea.

Ejus *collection de différentes pieces concernants la Chirurgie, l'Anatomie, & la Medecine pratique, extrait principalement des ouvrages étran-*

étrangers. PARIS Tom. I. 1761. 12. T. II. 1761. 12. T. III. 1762. 12. Magna pars ex Germanorum Academicis libellis sumta, alia ex Anglis, subinde integræ fere dissertationes. HALLER.

PETRUS FOUBERT in *Mem. de Chir.* T. I. egit de novo calculum exscindendi artificio. Longa acu triquetra vesicam compungit, super crenam ejus acus vesicam late dividit: quæ vero methodus chirurgis non placuit. HALLER.

Idem in T. II. agit de varietate aneurysmatis spurii.

JOACHIM FRID. HENKEL, chirurgus militaris, & ejus artis Professor Berolinensis, atque M. D., qui in Gallia inque Germanicis Academiis prima artis principia edoctus.

Ejus disp. *de cataracta crystallina vera* præside J. FRID. CARTHEUSER. FRANCOF. ad VIADR. 1744. 4. recus. in HALLERI *selectis*. Describit FERRENI (s. PETITI) administrationem, qua capsula crystallinæ lentis posterius aperitur, in oculis humanis a se ipso repetitam. Nihil valde millepedibus tribuit. Cataractam ex capsula opacata nasci.

Ejus *erste Sammlung medicinischer und chirurgischer Anmerkungen.* BERLIN 1747. 4. Pleraque ad Chirurgiam pertinent. De callo, a morte inspecto, reticulari, cavo, medulla pleno. In fractura olecrani brachium extensum tenendum. Luxatio claviculæ a sterno depulsæ ægre styptico emplastro curata. Intestinum a constricto sacco strangulatum, ad quem adhæserat, idque aliquoties.

Ejus *zweyte Sammlung.* Ibid. 1747. 4. Refert de morte subita ex rupto aortæ aneurysmate; de felici terebratione ossis temporum; de ægro, cui tres vertebræ fractæ erant, tamen ambulante: quæ BUTTNERI est notatio. Partus difficilis hydrocephali, unco expeditus, & aperto capite. Aliquæ emendationes ad suam *de cataracta* dissertationem, & depositæ ab A. VOLKERS & VOGELIO lentis opacæ historiæ. Cataracta membranacea vera est opacitas in capsulæ lentis crystallinæ sede anteriori. Cataracta mista, ex membranacea & ex vera composita. Membranacea spuria fit a membrana præter naturam orta, qualem auctor vidit, quæ duas pupillæ tertias partes clauserat: si integre clausisset, acu perforare oportet, & proprio instrumento pupillam aperire.

Cum interim HENKELIUS in libello *Sendschreiben eines alten Arztes* BEROLIN. 1747. 4. accusaretur, infidam ab HENKELIO morborum quorumdam historiam narrari, defendit se in præfatione hujus voluminis.

Eædem accusationes repetuntur in *Antwortschreiben eines Liebhabers der Wahrheit.* BERLIN 1747. 4. Satis aspera omnia. HALLER.

Ejus *dritte Sammlung.* Ibid. 1748. 4. De fractura calcanei, & tendine Achillis sursum revulso, solo apto situ reconciliato. De cartilagine mobili in articulo genu. De calculo ad CHESELDENII morem veterumque ex urethra

urethra excifo a VOGELIO, deque nuperis calculi educendi artificiis. De diro fphacelo, qui a caufa interna oritur. De difficili partu a tumore offis facri & lumborum vertebris valde prominentibus.

Ejus *vierte Sammlung.* Ibid. 1749. 4. Contra C. AUGUSTUM v. BERGEN anatomica aliqua ad cataractæ naturam pertinentia, quam in capfula lentis auctor ponit. Adnotationes in ejusdem ill. v. BERGEN de eadem re difputationem. De fracturis: poft femoris fracturam bene curatam tamen infanabilis paralyfis. De callo perpetuo molli. De fafciis capitis aliqua. Spina bifida absque collecta aqua. Magna pars offis frontis ob venereum malum remota.

Ejus *fünfte Sammlung.* Ibid. 1750. 4. In puella epiphyfis humeri deceffit. Aneurysma feliciter fuperatum. Hernia umbilicalis in hydropica fœmina funefta. Abfceffus verminofus in pofteriori parte narium. Lens cryftallina, ejusque capfula opaca, pupillaque claufa. Lens opaca, quæ in anteriorem oculi cameram tranfiit. De fafcia capitata. Cartilagines in genu mobiles.

Ejus *fechfte Sammlung.* Ibid. 1751. 4. Calcarea concrementa in diverforum tendinum pedis vaginis. Iterum de fafciis. De rara fractura proceffus coracoidei fcapulæ. De luxatione femoris. De funefta fractura fub orbita. Fufe de hernia.

Hic collectio fex voluminum conjuncta prodiit.

Ejus *fiebente Sammlung.* Ibid. 1760. 4. Placenta bis adeo arcte adhæfit, ut neque folvi poffet, neque puerpera morti eripi. Alias auctor os uteri incidit, a neceffitate coactus, felici tamen eventu. Periculofum partum etiam eum effe, in quo fœtus duplicatus prodit. Funeftæ hæmorrhagiæ a placenta prope uteri oftium adhærente. Fungus in urethra virili. Ex prolapfu vaginæ aqua abdominalis cathetere educta. In hydrocele teftis induratio præcipitato argento vivo fuperata. Vulnera tendinum absque fenfu & periculo. Emphyfema facci lachrymalis compreffione fublatum. Duos dentes confufe parte vitrea conferbuiffe. Bis amiffa pars non exigua maxillæ inferioris feliciter a natura reparata. Aliquæ apologiæ & adnotationes ad priores fex collectiones.

Ejus *achte Sammlung.* Ibid. 1763. 4. Duo exempla fpinæ bifidæ funeftæ. De fiftula lachrymali: tubulus aureus alias feliciter in ductum nafalem datus, alias absque fructu. Curatio vulneris ductus Stenoniani ope fiftulæ per artem natæ. Glandula inguinalis feliciter excifa. Funeftus ani prolapfus, inverfi uteri. Aliqua contra luxationem maxillæ inferioris, quæ retrorfum dicitur elapfa fuiffe. Elapfi, inverfi, ulcerofi inteftini craffi felix curatio. Utique ad effufum fub calvaria fanguinem utiliter trepanum adhiberetur, fi locus haberetur, in quo is fanguis effufus eft.

Ejus *neue medicinische und chirurgische Wahrnehmungen.* Ibid. 1769. 8. Spina bifida cum hydrocephalo conjuncta. Hic & alibi D. KRUNITZ similis argumenti adnotationes collegit. Anus imperforatus feliciter apertus. Ex rupto in pectore aneurysmate mors subita. Fuse & critice de curatione lachrymalis fistulæ, & setaceo per nares trajecto. Incidit auctor conjunctivam tunicam, versus angulum minorem dilatat, ductum nasalem aperit. Mors a paracentesi per gangrænam. Caries maxillæ inferioris curata, & reparata particula. Placenta supra os uteri adhærens. Uterus prolapsus & ulceratus sanatus &c.

Ejus *zweyte Sammlung.* Ibid. 1772. 8. Lapilli per fraudem in vaginam dati. Caries insignis in utraque maxilla sublata. Tumor solani tuberosi similis de digito. Maximæ fracturæ calvariæ. Intestinum rectum cœcum frustra ferro tentatum. Setaceo per saccum trajecto sanata fistula lachrymalis. Sectio cæsarea, cum vulnus uteri coalesceret, per eruptionem intestinorum funesta. Exostosis post fracturam colli femoris. Hernia gangrænosa funesta. Tres in eodem corpore hydrocelæ. Ossa & cartilagines in genu corruptæ. Ligamenta cartilaginosa. Sanguine a luxatione circa medullam spinalem effuso mors. A vulnere brachii spasmus cynicus. Aliquot exempla colli femoris fracti. Cancer uteri BEROLINI frequens. Patella transversim fracta, tamen confirmata. Luxatio femoris ab auctore reposita, ejusdem ossis fracturæ obliquæ. HALLER.

Chirurgie complete suivant le systeme des modernes. T. I. II. PARIS 1744. 12. 2. vol. 1751. 12. 2. vol. (potius AVIGNON) 1770. 4. Italice VENET. 1753. 12. Opus est pro tyronibus ab auctore PLANQUE scriptum. In T. I. breviter agit de tumoribus, cancro, sphacelo, vulneribus. In T. II. de re medicamentaria. A CLERICI opere totum differt. HALLER.

Ejus *bibliotheque de Medecine tirée des ouvrages periodiques tant françois qu'étrangers avec plusieurs autres pieces rares, utiles & curieuses.* PARIS Tom. I. 1748. 4. Deinde multi alii tomi, quarum ultimos edidit D. GOBELIN. Ex diariis Gallorum, paucisque exterorum collectum opus.

Ejus *principes de Chirurgie.* PARIS 1757.

BOUILLET, medicus Bitterrensis. Ejus *les élemens de la Medecine pratique,* BEZIERS 1744. 4. in quibus passim chirurgica occurrunt.

J. FRIDERICUS SCHREIBER. Ejus *Anweisung zur Erkenntnüss und Cur der vornehmsten Krankheiten.* LEIPZ. 1756. 8. Habet etiam morbos chirurgicos.

Ejus adnotata in *Nov. Comm. Acad. Petr.* T. III. quædam sunt de vulneribus capitis. V. *calcul.*

In *Actis physico-medicis Acad. Nat. Cur. Vol.* VII. *a.* 1744.

TOBIAS HENRICUS HUEHNE *obs.* 12. retulit de scroto gangrænoso destructo & reparato.

J. GOTT-

J. Gottlieb Boetticher *obf.* 22. de materia peftifera & virulenta fpinam ventofam faciente. *Vol.* VIII. *obf.* 4. concrementum lamellatum in vagina uteri natum. *Vol.* X. *obf.* 100. tumor in vagina ex albo flüore natus, funefto eventu exftirpatus. *Obf.* 101. ulcus femoris funeftum.

Christian Gottlieb Frege *Vol.* VII. *obf.* 96. caput luxati femoris in nates impulfum apta machina reftitutum; fic *obf.* 97. cubitus luxatus. *Vol.* VIII. *obf.* 85. abfceffus ani fanatus. *Obf.* 118. ftypticum medicamentum ad graviffimas dentium hæmorrhagias. *Obf.* 119. gramen eriophorum & fcirpum maximum ad ambufta laudat.

J. Elias Kirch *Vol.* VII. *obf.* 88. fteatoma ex vulva pullulans feliciter amputatum.

Olaus Acrell, chirurgus Suecus M. D. vir acuti ingenii. Ejus *Utförklaring om frifka förs egenfkaper.* Stockholm 1745. 8. Bonus liber, brevis & fimplex; opus viri anatomes periti & nuperrimorum inventorum. Vulnera omnium corporis partium recenfet, & de eorum lethalitate judicat. Haller.

Ejus *genafta fätt at inrätta och underhälla & lazareth eller Siukhuus.* Stokholm 1746. 8.

Ejus *tal om foftrets fiuckdomar i moderlifwet.* Stokholm 1750. 8. Spinam bifidam ex difpolitione ad hydropem, & ex hydrocephalo oriri ait.

Ejus *chirürgifke händelfer anmärkt uti K. Lazarettet.* Ibid. 1759. 8. Belgice *heelkondige waarneemingen* 1771. 8. vertente E. Sandyfort, qui & adnotationes adjecit. Nuper etiam Germanice. Lub. 1772. 8. Germanice verfum & auctum ab Andrea Murray, Profeffore Medicinæ Göttingenfi, cum iconibus adjectis. Götting. 1778. 8. Nofodochium publicum Holmiæ a. 1752. apertum eft, in quo auctor has egregias certe adnotationes collegit: bellamdonnam & phytolaccam in cancrofis faciei vitiis nihil boni præftitiffe. In trichiafi lunatam particulam palpebrarum, & mufculi etiam frontalis auferre neceffe effe, aut quadratum cutis fegmentum. Unguem circulari incifione tunicæ conjunctivæ compefcuit, quam circa pupillam duxit. Cum lens cryftallina adnata effet, capfulam aperuit, opacam lentem feliciter eduxit. Lentem, quæ in fragmenta diffiluerat, in anteriorem cameram elapfam, demum concreviffe. Cum ea lens mole aucta fuiffet, non potuiffe Ferrenii adminiftrationem locum habere. Otalgia a vermibus vulgaribus mufcæ. Sutura & cruenta & ficca vulnus afperæ arteriæ fanatum. Cancrum mammæ felicius amputatum fuiffe, minus bene ceffiffe, cum una cutis excinderetur. Fufiffime de pectoris vulneribus, & afperæ arteriæ; in cafu a Garengeoto narrato eam arteriam non fuiffe læfam. Mufculo diffecto etiam antagonistæ functionem lædi. Tormentorum majorum tranfeuntes globos utique gangrænam facere, & offa frangere. Stuporem fieri a glande nervos premente.

Maxima ſymptomata a ſanguine in oſſeum cavum effuſo. Fulguris effectus, qui iidem ſunt prætereuntis glandis. Iram animalium, etiam hirudinum vi avulſarum, majora mala dare. Ab auriſcalpio veneno varioloſo tincto peſſimum ulcus. In ipſa tibia contrafiſſura. Phthiſis a fiſtula pectoris ſanata, ut etiam curvata dorſi ſpina ſe erigeret. Paracenteſin abdominis nunquam votis reſpondiſſe. Herniæ incarceratæ frequentia exempla, etiam felicia, cum gangræna adeſſet; ſic fiſtulæ urethræ, cum callus in collum veſicæ usque produceretur. Calculus ſcalpello latente in canali feliciter exciſus, ægro parallele ad horizontem decumbente: ſemel a gangræna ſcroti funeſtus eventus. Iſchuria cum veſica quaſi recente caleo repleretur. Veſica a majori ad mittendam urinam nixu rupta. In ſpina ventoſa os corruptum amputat, & ea occaſione experimenta fecit in tendinibus, quos absque ſenſu & periculo irritari comperit. Os extremum digiti poſt multos dolores in adipis globum mutatum. Agaricum BROSSARDI nihil habet peculiaris prærogativæ, neque in majori arteriæ læſione ſufficit. De gangræna & corticis Peruviani efficacia, quæ non ſufficiat, quoties humores nimis corrupti ſunt &c.

Ejus *panmminelſer wid Bouſquets rön om fiſtlar i ano.* STOKHOLM 1766. 8.

Idem in *K. Sw. Wet. Acad.* 1746. *Trim.* III. agit de parotidibus in febre caſtrenſi non aperiendis, cum inciſio fere funeſta ſit. *Trim.* IV. ſanguis ſub calvaria in infantulo effuſus, pro hydrocephalo habitus.

A. 1747. *Trim.* IV. de ſpina bifida. Ab hydrocephalo naſci; non debere aperiri.

A. 1752. *Trim.* IV. vetuſta in ſene hernia reducta; tumor vaginæ cancroſus repetita deligatione extirpatus, quam reſectioni præfert; fiſtula cervicis & in œſophagum aperta, & in meatum auditorium, tamen ſanata.

A. 1754. *Trim.* IV. exempla aliqua oſſium in adipem, & in gelatinam mutatorum; cariei incurabilis exempla; paronychia difficilis ex oſſe a gleba adipoſa compreſſo.

A. 1755. agaricum Broſſardianum in hæmorrhagia laudat.

A. 1761. de calculis membrana obvolutis.

A. 1766. de calculo celeriter renato, poſtquam exciſus fuerat.

A. 1767. de viſu per laceram iridem hactenus ſuperſtite.

PHILIPPE FICHET DE FLECHY, chirurgus militaris, deinde Chirurgiæ Profeſſor, & obſtetricius, M. D. Ejus *obſervations ſur differens cas ſinguliers, relatifs a la Chirurgie & aux accouchements* dicuntur primum prodiiſſe PARIS 1745. 12. deinde 1761. 12. 1765. 12. Obſervationes ſunt 135. inter eas chirurgici argumenti 45. In P. III. agit de partu difficili, & de morbis puerperii.

VIGNON, medicus. Ejus *Tr. de Medecine pratique pour l'inſtruction des jeunes chirurgiens.* PARIS 1745. 12. 2. vol. 1746. 12. 2. vol. agit etiam

etiam de partu difficili; tradit formulas unguentorum & emplastrorum. PORTAL.

EMANUEL LOEBER *Anführung zu einer heilsamen Lebensart.* JEN. 1745. 8. Chirurgica etiam continet.

MARTIN SIMON STARK, *medicinischer Unterricht für angehende Feldscherer zum Nutzen der sächsischen Armee.* LEIPZ. 1745. 8. alii 1746. 8.

CHRISTOPH. ERNEST ENDTERS *kurzer Begrif der wahren Heilkunst.* HAMBURG 1753. 8. V. *cancr.*

EMANUEL JOSEPH DE FONSECA *examen de sangradores.* LISBONA 1745. 8.

CHRISTIAN FRIDER. ESCHENBACH, medicus & Professor Rostockiensis, scripsit *Anfangsgründe der Chirurgie zum Gebrauch seiner Vorlesungen.* ROSTOCK 1746. 8. Morbi magis frequentes, & eorum curationes magis receptæ traduntur.

Ejus *observata anatomico-medica rariora.* Ibid. 1753. 4. Exemplum tunicæ corneæ ablatæ, bis reparatæ. In ascite infelix paracentesis. Calculus natus ex abusu absorbentium. Acu puncturam intestini inflati non bene cessisse. Leucomata frustra secta Staphyloma sponte in ordinem rediens. Cataracta, quæ ascenderat, pariter sponte decedens. Acus rotundas sibi meliores videri, neque Palluccianam placere.

Ejus L. *continuatio.* Ibid. 1755. 4. Quædam de hydrophobia; de partu difficili; de cancro mammæ frustra extirpato, novis renatis tumoribus & cancro. Recusa & aucta hæc prodierunt cum titulo *observata medico-chirurgica rariora.* Ibid. 1769. 8. Accessit de vi cort. Peruv. in gangræna, cicutæ in cancro; de aneurysmate pectoris funesto eventu rupto; rara historia sanatæ herniæ per foramen ovale; puella atreta ab ipsa natura restituta.

Ejus *Chirurgie.* Ibid. & LEIPZ. 1754. 8. Plenius opus, & multo uberius eo, quod antea dixi; est compendium artis universæ. De fasciis fuse, adjectis iconibus. Bibliothecam chirurgicam instruit. Cæterum morbos & curationes ad nuperiorum ductum docet. HALLER.

ANTONIUS LOUIS. Ejus *positiones anatomico-chirurgicæ.* PARIS. 1750. Præside MORANDO.

Ejus *éloge funebre de* M. PETIT. Ibid. 1750.

In *Mercure de France.* 1755. Oct. agit de calculis, qui extra urinæ vias reperti sunt, per ruptam urethram eo elapsis; de magno apparatu; ejusque usu & abusu.

Ejus *éloge de* Mrs. BASSUEL MALAVAL & VERDIER. Ibid. 1759. 8.

Ejus *discours historique & critique* additus est editioni operis PETITI *de ossibus.* Ibid. 1758. 12. 2. vol. Refert historiam litium, quas PETI-

TUS ob hoc opus subiit. De tendine rupto recte sensisse; invenisse instrumentum hic delineatum, quo calcaneus sursum urgetur; multa porro contra DU VERNEYI L. *de ossibus* esse DU VERNEYI junior's.

Ejus *recueil d'observations d'Anatomie, & de Chirurgie pour servir de base à la theorie des contre — coups*. PARIS 1766. 8. Est collectio ex PETITI medici epistolis, VALSALVA, MORGAGNO, MOLINELLO, SANTORINO, WINSLOWO, HEISTERO, suaque monita addit. HALLER.

BOERHAAVII, & G. v. SWIETEN aphorismos chirurgicos Gallice vertit & edidit cum notis. PARIS 1767. 12. 7. vol.

In *Memoires de Chirurgie* T. II. dedit collectionem de calculis in utero genitis. De elevatorio PETITI egit, quod commendat. Scripsit contra P. PAULUM MOLINELLUM pro PETITO de fistula lachrymali. Agit de osse post amputationem eminente, modisque, quibus id incommodum vitetur. De amputatione artuum majorum.

Ibid. in T. III. de ranula. De hernia incarcerata, & intestinorum gangræna. De calculis urinariis extra lotii vias natis. Magni momenti dissertatio de diversis calculi secandi modis.

Ibid. in T. IV. multa sunt cl. viri. De retractione carnium post amputationem; de carne aut cute, quæ amissa renascatur; non vere reparari, ne cutem quidem, in cicatrice, neque papillas. De herniotome. De meliori labii leporini sectione. De bronchotome duæ diss. prior historica magis, altera chirurgica.

In *Merc. de France* 1754. Oct. in fistula ductus Stenoniani mavult ductum naturalem setaceo introducto reservare.

In *Jur. de Medec.* 1758. T. IX. servatus homo, qui sibi partes genitales totas præciderat.

Ib. 1761. ejus diss. de sarcocele.

Ib. 1762. ejus *reponse* de M. L. à Mrs. FAISOLE & CHAMPEAUX. LION 1768. 8. Cum istorum libro.

Ejus sunt etiam chirurgica in *Encyclopædia* varia, eorumque multa, quæ lectu dignissima sunt. HALLER. V. *vuln.*

JOSEPH SUE. Ejus *élémens de Chirurgie*. PARIS (præfixo LONDINI nomine) 1755 12. Major pars operis est physiologica, altera breve Chirurgiæ compendium, quo paulo fusius agit de venæ sectione. V. *fasc.*

ANGELUS NANNONI, chirurgus Florentinus, BENEVOLI discipulus, scripsit *trattato chirurgico delle malatie delle mammelle*. FIRENZA 1746. 4. VENEZ. 1762. 12. cum L. *de simplicitate* &c. VENET. 1765. Tradit Pathologiam morborum mammæ BOERHAAVIANAM, & multas inflammationum, scirrhorum, œdematum, suppurationum historias.

Ejus *dissertationi chirurgiche. 1. della fistola lacrimale. 2. della cataratta. 3. de medicamentis exsiccantibus. 4. de medicamentis causticis.* PARIGI

RIGI 1748. 8. In I. ftudet oftendere, fuperfluo labore novam ad nares viam parari, cum faccus lachrymalis femel apertus nunquam non coalefcat, & fuperftes poft curationem lachrymatio facile tolerari poffit. Quando pus non fœtet, debere aquam aluminofam injici; fi ulcus adfuerit, nihil injectionem poffe, cum eo in cafu canalis lachrymalis fungis fere plenus fit; quare faccum nunc aperit, fuper filum, & carpto replet &c. Cunos & cannulas rejicit: Ad finem BENEVOLI de caruncul's fententiam defendit. In 2. *diff.* cataracta deponenda teretes acus præfert, maturitatem requirit, vitium certe fæpe in capfula ponit, cataractam etiam non bene depofitam & refurgentem fperat fponte defcenfuram & evanituram. Cum bene depofita fuiffet cataracta, eandem iterum adfcendiffe, fed evanuiffe. In anteriorem cameram elapfam incifa cornea educit. In 3. & 4. *diff.* quæ Latine fcriptæ funt, medicamenta quædam fua mire laudat, & inter ea mundificans emplaftrum. Tumor cyfticus non deferendus, quoad totus a cauftic.is confumtus fit. Struma ulcerofa colli, & glandulæ maxillaris alumine ufto fanata. Sarcocele fotu tepido, & mercuriali frictione fublata. Unguenti viridis in hoc malo præcipuam effe laudem. Hæ differtationes proxime ad eam acceffrerunt, quæ judice Academia Chirurgorum Parifina præmium retulit. Longe HALLERO videtur eas fuperare, quas Academia præmio condecoravit. Vulnera a nimio fpiritus vini ufu utique ficcari, cum modico ufu etiam ambuftis convenire. Recentia vulnera frigida curat. Ulcera vix abfque ficcantibus medicamentis claudi, quo plumbum refert, fæpe tamen tutiam etiam requirit, aut ceratum Ifidis. Si magna fuerit fuppuratio, ægrum melius alere convenit. In vetufto & difficili ulcere cutis tenfionem unguento compefcit. Unguento ex terebinthina, tutia &c. compofito vetufta ulcera fanat. Exigua in ora palpebræ ulcera lapide infernali corrigit. Tumoribus cyfticis calcem & faponem mollem imponit. Viridi unguento Andromachi farcoma teftis abftulit. Si caries conjuncta fuerit, alumine opus eft, & præcipitato hydrargyro.

Ejus *difcorfo chirurgico.* FIRENZA 1750. 4. Potiffimum de amputatione agit. Cutem prius quam cultro utaris, jubet retrorfum ftringere, ut ejus referves quantum ad tegendam fectionem trunci fufficit. Ipfam dum fecat carnem, fafciam furfum ducit, ut etiam ea os operiat. Arterias apprehendere, adtrahere & ligare non probat, unde varia mala fequantur, & potiffimum etiam convulfiones. GARENGEOTO male ceffiffe, quod fuadente FRANCISCO QUESNAI refervato carnis fegmine artum tentaverit amputare; cum enim hæmorrhagiam premendo compefcere vellet, gangrænam acceffiffe (PARISIIS enim ipfe NANNONI aliquamdiu vixit). Suturam, qua cutis fupra truncum adduceretur, feliciter ceffiffe, & fibi & aliis: folum circumjectum fuperius vinculum, quod BENEVOLUS commendat, continendo fanguini non fuffeciffe, quando ægrotus viribus pollebat, & neceffe fuit prælo tortili uti, & lentiffima fanatio fecuta eft. MAGGETUM Locarnenfem chirurgum

rurgum unico vinculo, se vero binis usum esse, omnes tamen deligationes ad gangrænam ducere posse. Fuisse ubi convoluto fasciis & presso artu ipse sanguinem coercuerit.

Ejus *trattado chirurgico sopra la semplicità di medicar i mali d'attenenza alla Chirurgia* T. I. FIRENZA 1761. 4. Majus opus. Ad BENEVOLI ductum mitiori favet Chirurgiæ, quæ incisiones, quantum possit, avarissime exerceat, parcat doloribus, aërem ad interiora corporis non admittat, neque carnem spiritu vini tangat, siccoque carpto in vulneribus contenta sit. Hæc sua axiomata ex sua experientia per plurimorum casuum felicitatem confirmat, tum aliorum. Neque tamen ferro uti metuit. Tendo Achillis feliciter sanatus Rejicit balsama, & in universum fere in medicamentis internis se continet. Inflammationem & suppurationem colli vesicæ feliciter sanavit. Induratas arterias, frequens malum, compressione sanavit. Gallos nimis, etiam in contusis, ferro indulgere. Deinde sequuntur quinquaginta curationes, fracturæ calvariæ, aliorumque ossium. Calculorum sectio. Polypi bini. Carbunculos cum periculo incidit. Cataracta deposita, quam putat sæpe se membranaceam vidisse. A. DAVIELII extractione cataractæ inflammationes nasci, hoc putat HALLER injuste afferi. PALFYNI forcipe frequenter usus est, & caput incuneatum solvit, ubi manu non potuit expedire, periculosos vero hujus mali casus aliquot recenset. HALLER.

SAMUEL MIHLES, M. D. *the elements of Surgery adapted to the uses of the camp and navy as welas to the domestic surgeon.* LOND. 1746. 8. Non inutile compendium totius a capite ad calcem Chirurgiæ, etiam fasciarum & vinculorum, cum numerosis iconibus. Passim BOERHAAVIUM sequitur. Propria ne expectes. Ita HALLER.

ABRAHAM BAEK *tal om nyttan som tilflytar läkare konsten af en wäl inrättad lazareth i* STOKHOLM. STOKH. 1746. 8.

J. FRANC. SCARDONA *aphorismi de cognoscendis & curandis morbis.* PADOVA 1746. 4. Multa chirurgici scopi.

JOH. LE THIEVLLIER & LUD. GABR. DUPRE' *E. exercendæ Chirurgiæ juventus aptior.* PARIS 1746. 4.

JOH. FOTHERGILL in *Phil. Transf. n.* 478. retulit de rupto diaphragmate, per quod ventriculus & pars intestinorum in pectus adscendit.

J. BREINTAL ib. *n.* 479. describit symptomata quæ ipse expertus fuit, cum a serpente caudissono demorsus fuisset.

CL. ARDERON *n.* 480. de inflammatione violenta nata a feta, quæ pedem subierit.

GEORG. HOWELL de magno calculo ex urethra exciso.

PETR. TEMPLEMAN de uteri scirrho.

GUILIELMUS FIDGET *n.* 482. de calculo decem unciarum & dimidiæ in canis vesica reperto, quæ se circa calculum contraxerat.

JACOB

JACOB VAN DER HAAR *in verhandel van de Holl maatſchappy* T. II. refert de tendine Achillis lacerato absque ullo ſenſu facile coaleſcente; cum pes propria faſcia ſurſum duceretur, etiam poſtquam iterato rupta fuerat. Idem malum in alio ægro absque faſciis ſponte & feliciſſime curatum fuiſſe. Caries tibiæ repetitis terebrationibus, deinde ſetaceo ſuperata.

T. VI. Part. II. de vulnere CHRISTI agit.

T. VIII. de luxatione femoris a cauſis internis.

T. X. P. II. de ſabulo cum muco conjuncto.

T. XII. de artubus gangrænoſis non amputandis, ſed naturæ committendis. V. *vuln.*

HENR. FRIDER. DELIUS, Profeſſor Erlangenſis. Ejus ſunt *amœnitates medicæ circa caſus medico-practicos haud vulgares. Decades* V. LIPS. 1747. 8. in quibus & obſervationes chirurgicæ occurrunt: ophthalmia inflammatoria vapore tepido levata; placenta funeſto eventu retenta; ampla ambuſtio feliciter ſanata; gangræna pedis ulceroſi ſanata; poſt partum tumor partium pudendarum gangrænoſus curatus.

Ejus *obſervationum medico-chirurgicarum pentas.* ERLANG. 1756. 4.

Ejus & NEUSTÆDTER *triga caſuum medico-chirurgicorum.* ib. 1763. 4.

Idem in *Fränkiſcher Sammlung* T. I. NÜRNB. 1756. 8. de ictu non lethali, etſi poſt eum puer periit; de morſu canis rabidi non funeſto, ſcarificato vulnere, veſicatorio impoſito, datoque pulvere MEADIANO.

T. II. ib. 1757. 8. de herniis; relatio etiam juridica de capitis percuſſione non neceſſario lethali; de quibusdam vulneribus lethalibus.

T. III. ib. 1758. 8. improbabilis curatio canis hydrophobi; uterus in partu ruptus; cancer mammæ, ut putatur, ſanatus.

T. IV. ib. 1759. 8. quædam de calculis; de extractione cataractæ; de hernia hepatica.

T. V. de vulnere ſclopetario pectoris; a tumore uteri oſtium arctatum; tibia exemta & a natura hactenus reparata, ut uſus pedis reſtitutus fuerit.

T. VI. ib. 1762. curatio ſympathetica ad evellendam de gula ſpinam; oſſa fœtus per anum excreta; WENZELII extractio cataractæ; luxatio vertebræ ſecundæ funeſta; uterus clauſus, ut oſtium ejus non pateret.

T. VII. ib. 1765. 8. iſchuria funeſta; bubo venereus.

CHRISTIANUS PHILIP. HERWIG. ib. T. VIII. 1768. 8. de ſcirrho in inguine feliciter exciſo; ex diſp. DELII aliqua ad expediendum partum; reſponſum de funeſto ictu capitis; mors ex ambuſtione.

In *Eph. Nat Cur. Vol.* IX. *obſ.* 104. de fiſtula ani absque ſectione curata injectionibus. *Obſ.* 105. tumor malæ in phthiſico ante mortem. *Vol.*

X. *obs.* 89. posse sanguinem ex aure fluere ab ictu & violentia externa, neque ideo calvariam fractam esse.

In *Nov. Act. Vol.* I. *obs.* 23. ulcera dorsi ex scarificatione nata, sanata decocto saturato nicotianæ. *Obs.* 24. secundæ putridæ absque magno malo decesserunt.

T. V. *obs.* 75. calvariæ feliciter in puero terebratæ, eductum os, quod depressum fuerat.

JOHANNES OOSTERDYK SCHACHT (HERMANNI filius) Professor Ultrajectinus, in suis *practicæ Medicinæ institutionibus* UTRECHT 1747. 4. dum morbos omnes pertractat, etiam calculum oculorum, nonnullos morbos, aliaque chirurgica breviter percurrit.

MATTHIAS DE LOS SLANOS. Ejus *cirujano latino.* VALENT. 1747. 4.

HERMANN SCHÜTZER in *k. swenska wetenskaps Academiens handlingar* 1747. puncturam vesicæ feliciter administravit.

A. 1749. tibiæ cariosæ partem majorem exemtam fuisse absque motus detrimento. Deinde se excidisse calculum adhærentem ad vesicam, feliciter tamen.

A. 1752. *Trim.* 3. refert de pesso integris decem annis multo cum incommodo gesto; de prolapsu uteri; de sanatis a pesso diu retento natis malis.

A. 1757. maximam hydrocelen curavit fisso scroto & ligata vena & arteria.

A. 1758. in virgine tumor in mesenterio, in quo ossa, capilli, & dentes.

A. 1767. bis inciso ostio uteri expeditus partus.

A. 1768. ex nana, quæ omnino non poterat parere, fœtum excidit feliciter.

A. 1769. de necessitate sectionis cæsareæ in fœminis male natis, utero in partu rupto.

Ejus *Tal om Chirurgiens nu wärande tilstånd.* STOKHOLM 1755. 8. Quædam de statu Chirurgiæ septentrionalis. Contra cancrum, scrophulas, & spinam ventosam nullum antidotum innotuisse. Laudes FRANCISCI GIGOT de la PEYRONIE, & ACRELLII.

Hamburgisches Magazin zum Unterricht und Vergnügen aus der Naturforschung. HAMB. 1747. 8. Hoc diarium passim etiam chirurgicas rariores historias collectas ex *Phil. Trans.* aliisque fontibus continet.

PETR. TARIN *observations d'Anatomie & de Chirurgie.* PARIS 1753. 12. 3. vol. V. *calcul. sect.*

Consul-

Confultations choifies de plufieurs medecins celebres de l'Un. de MONTPELLIER ib. 1748. fqq. 12. octo vol. aliqua etiam chirurgica continet.

In *Act. Nat. Cur. Vol.* VIII.

JOB. BASTER *obf.* 14. epiphyfis tibiæ per abfceffum ab offe feparata in puero. *Obf.* 15. fiftula veficæ perantiqua fanata. *Obf.* 17. hernia umbilicalis viri hydropici funefta. *Obf.* 20. calculus fub lingua excifus. *Obf.* 33. pus de cerebro per frontis abfceffum manans, eventu funefto *Obf.* 34. parulis cartilaginea ab evulfo dente fectione fublata. *Obf.* 36. fiftula inteftini, ut cibi per vulnus exirent, imprægnatione fanata.

JOH. BALTHASAR EHRHART, Memmingenfis medicus, olim HALLERI amicus, *obf.* 39. ex fungo veficæ cauda fua partem urethræ obturante iter urinæ funefto eventu fuppreffum.

GEORG. CHRISTIAN. MATERNI DE CILANO, medicus Altonenfis, *obf.* 91. de tumore inguinis puris vomitu curato. *Obf.* 92. fcirrhus colli in lethale carcinoma degener. *Vol.* IX. *obf.* 89. clavi pedum quotannis per fuppurationem delabentes. *Obf.* 91. diuturna cephalæa fetaceo fublata. *Vol.* X. *obf.* 4. de inteftino colo per vulnus abdominis pendente, cum experimentis in eo inteftino a B. S. ALBINO factis.

J. CHRISTOPH. RIEDEL *Vol.* VIII. *obf.* 103. os bregmatis a lapfu depreffum, inde paralyfis.

J. G. BLOCK *obf.* 120. calculus poft 28. annos de urethra excifus. *Obf.* 104. calculus per anum exemtus, & ejus chemica analyfis.

J. FRIDERICH FRUSTENAU, J. HERMANI filius, *Vol.* VIII. *obf.* 59. bis abfceffus in genu fanatus. *Vol.* IX. *obf.* 48. fanatum vulnus venarum jugularium & laryngis, futura adhibita. *Obf.* 50. fpina ventofa aliquoties fanata exemtis, quæ corrupta erant, officulis, alias lethalis.

In diario *Gentlemans Magazine* interdum cafus etiam chirurgici defcribuntur.

FRANCISCUS BOISSIER. Ejus *nofologia methodica fiftens morborum claffes, genera, & fpecies juxta* SYDENHAMI *mentem & botanicorum ordinem.* LYON. 1763. 8 5. vol. Morbos etiam chirurgicos in claffes, genera & fpecies redegit. In nova editione Genevenfi 1768. 4. 2. vol. aliqua auctaria, & tabulæ additæ funt. V. *mors can. rab.*

JANUS REGHELLINI. Ejus *offervazioni fopra alcuni cafi rari medici, e chirurgici.* VENEZ. 1764. 4. V. *ocul. morb.*

CHRISTIAN FRIDERICH DANIEL *Beyträge zur medicinifchen Gelehrfamkeit, in welchen auserlefene Materien abgehandelt, merkwürdige Cafus vorgetragen und mit nöthigen Anmerkungen erläutert werden.* HALL. 1749. 4. Omnia fœtus offa fenfim per anum egefta. De iis, quæ ab animalibus didicimus. Cura parturientium & puerperarum.

Zweiter Theil. Ib. 1751. 4. Curationes sympatheticas imaginationi tribuit. De funesto uteri cancro.

Dritter Theil. Ib. 1755. Ulcus diuturnum renis, & pus in urina; pedum œdemata; decessio membranæ internæ vesicæ post mictum cruentum, in quo casu gummi arabicum dissolutum laudat; hæmorrhagiæ uterinæ.

ERNEST. ANT. NICOLAI *Unterweisung zu dem Studio medico-chirurgico* P. I. II. III. JEN. 1753. 1754. 1760. 8. V. *calcul.*

HONORATI PETIOT *quæstiones medicæ* XII. MONSPEL. 1749. 4. quæ occasione cathedræ vacantis prodiere. Inter eas sunt de carbunculo a paronychia omnino diverso; de hydrargyri usu in hydrophobia; contra cauterii post amputationem usum. Affirmat dari aneurysma verum. Hydrophobia imaginaria ex dissecto cane, quem putabant rabidum esse.

JACOBI FARION *quæstiones medicæ* XII. Ib. 1749. 4. Negat calculum renalem manu curari posse; turundas in vulneribus rejicit; brochotomen in angina laudat.

Ejus porro observationes magni momenti sunt in HALLERI *Mem. sur les part. sensibles.*

Ejus in *Journal de Medecine* T. IX. de dolore acerbo aurium a vermibus.

FRANCISCI LAMURE *quæstiones medicæ* XII. MONSPEL. 1749. 4. Negat vulnera capitis MONSPELII quam PARISIIS leviora esse, tibiarum graviora & vicissim. De aneurysmate aliqua & de iisdem examen animadversionum cl. PETIOT.

THOMÆ FITZMAURICE *quæstiones medicæ* XII. MONSPEL. 1749. 4. De cura tumorum cysticorum; de inflammatione ossium. Reparationem nasi Tagliacotianam rejicit.

ANTONIUS DE HAEN, natus HAGÆ Batav. 8. Decemb. 1704. per plures annos magni BOERHAAVII discipulus, Ill. ac Magnif. Vir, S. C. R. A. Majestatis Consiliarius & Archiater, magnæ famæ medicus, totus Hippocraticus, Professor primarius clinicus Vindobonensis, pluriumque erudit. societatum socius, quem anno 1776. chronico atrocique pectoris morbo diu prius vexatum, amisimus 3. Septemb. Hujus tanti Viri beneficiorum ac Benevolentiæ ad cineres usque gratus recordabor. Hoc enim optimo ac celeberrimo Magistro per biennium plurimum profeci, & præterea ipse me penultimo vitæ suæ anno ab imminente mortis periculo liberavit, integerrimamque sanitatem mihi jam desperanti restituit, postquam febre continua remittenti valde pertinaci & demum maligna laborans per duos ferme menses decubuissem. Laboriosus Vir hic multa scripsit & medici & chirurgici argumenti.

Quæ ad Chirurgiam faciunt, reperiuntur primum in diss. *de deglutitione vel deglutitorum in cavum ventriculi descensu impeditis*, quam edidit HAGÆ

HAAGÆ 1750. 8. Mali caufa eft in glandulis induratis palati, faucium, ventriculi. Duo exempla producit. Habet etiam aliquos calculoforum cafus.

Deinde in *ratione medendi in nofocomio practico*, cujus nunc feptemdecim tomi exftant, multa, neque ea vulgaria chirurgica propofuit, ita HALLER. Colebat enim & Chirurgiam, multosque eorum, qui morbo quodam chirurgico adfecti ad fuas pauperum ordinationes acceſſerant, ab ipfo, adminiftrante quidem perito chirurgo SCHERER, fanari vidi. Neque pauca certe erant, quæ nobis in rebus chirurgicis dabat faluberrima confilia, atque non raro auditoribus fuis hanc artem, medicis omnino fcitu neceſſariam, enixe commendabat.

In Tom. I. qui prodiit VINDOBONÆ a. 1757. 8. agit de calculo urethræ, renum, & veficæ. Quædam obfervata de herniis. Enormis cariei exemplum. Frequenter paralyfes fieri ex carie vertebrarum monet.

In T. II. ib. 1757. 8. pus non ex adipe fieri, neque per inflammationem, fed ex eodem humore, qui in polypos cogitur; atque cruftam fanguinis phlogifticam fubito etiam generari. Obfervationes aliquæ de herniis; de tumoribus cyfticis in variis corporis locis fitis; & de utilitate pulveris ex ufta fpongia, ufto panno, teftis ovorum aliisque compofito. Laudat uvam urfi in ulceribus renum, veficæ urinariæ & ifchuria. Calculofus ingenti copia medicamentorum Stephenianorum fanatus.

In T. III. ib. 1758. 8. de tumore duro, critico, in vaginis tendinum manus. Confirmatur utilitas uvæ urfi, ut calculum quidem non folvat, incommodis tamen omnibus ægrum liberet. Calculus, qui cathetere tangebatur, non potuit inftrumentis auferri: hærebat enim in uretere, ut folo mucrone emineret. Ulcera aliqua cortice Peruv. fanata, funefta alia.

In T. IV. ib. 1759. 8. de aneuryfmate etiam exemplum, ubi coftam confumfit aneuryfma. In vulnere arteriæ brachialis agarico feliciter ufus eft. Iterum de efficacia uvæ urfi in morbis renum; de luxatione femoris a caufa interna, ligamento terete deftructo.

In T. V. ib. 1760. 1765. 8. de utilitate uvæ urfi in morbis viarum urinariarum; de medicamento STEPHENIÆ. Ufum aquæ calcis lacte temperatæ in calculo probat. De aneuryfmatibus: frequens effe in AUSTRIA malum.

In T. VI. ib. 1761. 8. plura funt chirurgica. Fœmina atreta incifione fanata; ulcus intra pfoam quadratumque mufculum & peritoneum; aneuryfma cordis & aortæ; abfceffus in cavo mediaftini; vefica ab indurato tefte loco mota. Felices calculi fectiones, ope lithotomi operti, factæ: ad hanc operationem fitum horizonti parallelum requiri. Uva urfi nullo cum effectu data. Ferrum candens ad Italorum modum funefto eventu calvariæ impofitum, inflammabatur, & fuppurabatur inde dura membrana, & in altero ægro cerebrum comburebatur.

In T. VII. ib. 1762. 8. de aneurysmatibus nonnullis; de efficacia agarici Broffardiani; de gangræna cortice Peruv. fuperata; de fanato vulnere inteftini tenuis.

In T. VIII. ib. 1763. 8. de inftrumento MEDIOLANI invento, quo aqua in ultimum inteftinum usque per anum impelli poteft, donec de ore effluat.

In T. IX. ib. 1764. 8. de volvulo etiam ex hernia nato; in hernia incarcerata clyfteres frigidos profuiffe; graves etiam viarum urinarum morbos fedari ab uva urfi.

In T. X. ib. 1765. 8. curationes aliquæ eadem uva urfi factæ.

In T. XI. ib. 1767. 8. aliqua de gangrænis inteftinorum, de paracentefi in hydropis diverfis fpeciebus.

In T. XII. ib. 1768. 8. vix ulla chirurgica habentur.

In T. XIII. ib. 1769. 8. experimenta fua in canibus fubmerfis fuscitandis facta recenfet. Aqua calcis in experimentis non folvit calculum, etfi dolores lenit.

In T. XIV. ib. 1770. 8. de inflammationibus membranarum, & de inflammationibus diuturnis.

In T. XV. ib. 1773. 8. tradit hiftoriam auxiliorum, quæ fubmerfis, fufpenfis, fuffocatis adhibenda funt. Agit porro de fignis, quibus nofcitur, vivusne quis an mortuus in undas præcipitatus fit?

In T. I. *Rationis medendi continuatæ* ib. 1771. 8. in Part. II. agit fufe de refufcitanda vita fuffocatorum, fufpenforum &c. Germanice vertente JOHANNE LAMBOY *Abhandlung über die Art des Todes der Ertrunkenen, Erhänkten, und Erftickten; dann über die Mittel, durch welche denfelben das Leben hergeftellet werden kann.* WIEN 1772. 8.

In T. II. *Rat. Med. cont.* ib. 1774. 8. in Part. II. agit. de calculo renum & veficæ; de herniis, additis hiftoriis variis, & figuris.

Horum voluminum compendium edidit cum titulo *Epitome* &c. JOANNES MICH. SCHOSULAN Med. Doct. VIENNÆ 1777. 8.

BARTHOLOMÆUS SERENA & ANTON. DE MEDINA *DD. curfo nuevo de Chirurgia.* MADRIT 1750. 8.

FRIDER. BOERNER *de Cofma & Damiano artis medicæ Diis tutelaribus.* HELMSTADT 1752. 4.

In *relationibus de libris phyfico-medicis.* WITTEBERG 1756. 8. Libros etiam chirurgicos recenfet. V. *obft. art.*

JOSEPH WARNER in *Phil. Tranf. Vol.* XLVII. per incifam urethram, deinde fuper catheterem incifione facta, calculum, fed præterea offis fragmentum eduxit. *Vol.* XLIX. P. II. de hydrope articuli, ejus fignis, & curatione. Jubet articulationem perforare. Exemplum adfert, ubi poft copiofum gelatinæ effluxum malum fanatum eft. Externum malum Barbadeo

petro-

petroleo levatur. *Vol.* L. P. I. de aneuryſmate arteriæ cruralis ex lapſu orto, aliisque aneuryſmatibus ſpuriis. *Vol.* L. P. II. calculos in veſica quatuor vidit aſperos. Non ergo quando plures ſunt, per tritum lævigari. *Vol.* LI. P. I. Paracenteſis in ſuppurato fruſtra facta. Duo calculi anguloſi congruentes, ex urethra exciſi. *Vol.* LI. P. II. ingens calculus ex urethra egeſtus in perinæum.

Ejus porro *caſes in Surgery with remarks.* LOND. 1754. 8. Non exigui momenti collectio. Gallice vertente D. MAGENIS. PARIS 1757. 12. in qua editione aliena nonnulla & inutilia acceſſerunt. HALLER.

Le nouveau magazin François. LONDRES 1750. 8. Colligente Me. LE PRINCE DE BEAUMONT. Compendium orationum le CATII, diſſertationum ZINNII, NORRENII, PAPII &c.

Primitiæ phyſico-medicæ ab iis, qui in POLONIA *& extra eam Medicinam faciunt, collectæ. Vol.* I. LESNÆ 1750. 8. Vol. III. ZULLICHAU 1750. 8. Præfatus eſt Leſnenſis medicus ERNESTUS JEREMIAS NEIFELD. Ad Chirurgiam pertinent.

G. E. HERMANN *de ulcere uteri cancroſo*, omnibus fruſtra tentatis lethali. Poſt lapſum uterus in partu ruptus.

In T. II. mola hydropica in virginis utero ſphacelus; ſcroti ſcorbuticus ſanatus.

J. CHRISTIANI HEFFTER, medici Zittavienſis, hydrocele cum teſte indurato, ſimplici cataplaſmate ex farina fabarum, & aceto curata. Scrotum induratum, teſtisque induratus eodem cataplaſmate reſtitutus.

ERN. JEREMIÆ NEIFELD tumor poſt abſceſſum ſub maxilla ſuperſtes, ſuperveniente pleuritide ſanatus.

In T. II. Lapillus forte felleus de ulcere ſub umbilico exciſus; de fæcibus alvi per uterum excretis, quale exemplum in generoſa Matrona & HALLER vidit, funeſto eventu.

In *ratione medendi morbis circuli ſanguinei.* BRESLAU 1773. 8. Hæmorrhagiæ etiam & inflammationes tractantur.

In J. CLEGHORNE *new hiſtory of* MINORCA. LONDON 1751. 8. medica aliqua ſunt & chirurgica. In MINORCA capitis vulnera facile, pedum mala difficulter ſanari. HALLER.

Anno 1751. cœpit prodire vaſtum *Encyclopediæ* opus, quo etiam chirurgica continentur, a LOUISIO ſuppeditata, minime mala. HALLER.

THEODOR VAN GULPEN *ſchakel der heel en geneeskonde.* ROTERDAM 1751. 8.

Neu gegründete Pfaſiſche Betrachtung über einige chirurgiſche Materien. LINDAU 1751. 8.

In

In *Phil. Transf. Vol.* XLVII. cum quo numeri singularum particularum unius voluminis desinunt exprimi, opuscula annorum 1751. & 1752. continentur. Ad Chirurgiam faciunt:

Cl. M. DE LA CONDAMINE ex AFRICA sagittas attulit Ticunarum & Lamarum veneno tinctas: his sagittis experimenta in variis animalibus facta sunt: & adparuit etiam tunc, tanto elapso tempore, efficaciam ejus veneni animalibus funestam fuisse.

THOMAS DEBENHAM, chirurgus, de abscessu sponte nato ossa foetus eduxit.

THOMAS HOPE, DAVIELI cataractas extrahenti adfuit, quem valde probat. Nunquam TAYLORUM eam administrationem esse molitum.

THOMAS WILBRAHAM de homine a cane rabido demorso & enecto. Nil in gula læsum.

DANIEL AISSER in *k. sw. Acad. handl.* 1751. retulit de cephalæa ab arteriæ temporum sectione levata.

JOHANNES HOFER in *Actor. Helveticor.* T. I. de polypo feliciter de œsophago extracto.

In T. II. de aqua cum cynorrhodo decocta ad calculum renis inutili; de viro, cui gangræna circa vias urinæ fere omnem adipem absumserat, ita sanato, ut fisso intestino recto novum incrementum & firmior adhæsio huic intestino obtineretur.

In T. V. calculi octodecim in sacculo vesicæ appenso. Ib. in vitrivoro laceratus œsophagus.

J. TARGIONI TOZZETTI, medicus Florentinus, Vir illustris. Ejus *prima raccolta di osservazioni mediche* prodiit FLORENTIÆ 1752. 8. In hac collectione agit etiam fuse de magno cranii tumore, quo plusquam 150. aquæ libræ continebantur; de aliisque cranii morbis. In paracentesi hic nihil esse præsidii. De utilitate vesicatoriorum in anasarca, quæ febri scarlatinæ frequens succedebat. Luxatio vertebræ 24. casu curata. Varix venæ sine pari. Aneurysma aortæ. Ossa emollita, & curvata. Calculus vesicæ 39. unciarum pondere in homine orthostadio. HALLER.

HENRICH WILHELM BUCKING, *dass die ausübende Wundarzney etwas angenehmes, jedoch weit mehr unangenehmes bey sich führe.* WOLFENBÜTTEL 1764. 4.

Ejus *unentbehrliches der Wundheilungskunst.* Ib. 1766. 4. alii 1741. 4. V. *Venæ sect.*

In *Act. Acad. Nat. Cur. Vol.* IX.

ANDREAS JACOB KIRSTEN *obs.* 11. refert de puella ano clauso, & fæces per vulvam reddente.

HENRICH HEISEN *obs.* 53. vulnus cervicis & ex eo emphysema. *Obs.* 79. empyema incisione sanatum.

WOLF-

WOLFGANG THOMAS RAU, Ulmensis, *obs.* 36. ischuria funesta cum vesicæ inflammatione. *Vol.* X. *obs.* 28. ulcus enorme colli vesicæ ex gonorrhæa virulenta natum, & curatum. *Obs.* 45. sanata fistula dorsalis, cum aqua sublimati hydrargyri Belostiana feliciter adhibita esset.

In *N. E. N. C. Vol.* III. *obs.* 34. spina bifida lethalis. *Obs.* 35. sic intestini ilei a calcitrante equo ruptura. *Obs.* 36. fumus nicotianæ in anum impulsus, in hernia incarcerata salutaris. *Obs.* 39. maxima & lethalis femoris laceratio. *Obs.* 54. utriusque pedis fractura complicata sanata.

DELAISSE, chirurgus in MONTFORT L'AMAULRY, Vir modestus, post quadraginta annorum experientiam scripsit *recueil d'observations de Chirurgie.* PARIS 1753. 12. Partes operis plures sunt. In prima 49. curationes continentur; gangrænæ nempe, abscessuum, ulcerum, herniarum, fracturæ cruris, sinuum apertorum, vulneris vulvæ. In terebratione calvariæ angulos incisionis non debere resecari, neque pontem inter duo foramina trepano facta superstitem tolli. Calli indurationem acore vinosorum fomentorum impediri. Par. II. de diæta in morbis chirurgicis. P. III. partus aliqui difficiles. HALLER.

ANTONIUS PETIT, celebris medicus & incisor. Ejus *Anatomie chirurgicale, ou description exacte des parties du corps humain, nouvelle edition refondue & augmentée.* PARIS 1753. 8. 2. vol. Intercedunt etiam chirurgicæ observationes.

Ejus *discours sur la Chirurgie.* Ibid. 1757. 4. PORTAL.

STEPHANUS GASPARETTI, medicus Feltrensis. Ejus *osservazioni medico-chirurgiche.* BOLOGNA 1753. 4.

J. F. R. *physicalische und medicinische Abhandlung von den äusserlichen Verletzungen, von dem Kinderabtreiben und andern Mitteln.* NÜRNBERG 1753. 8.

Anno 1753. prodiit *recueil des pieces qui ont concouru pour les prix de l'Acad. R. de Chirurgie.* PARIS...4. Has dissertationes suo loco jam recensui.

Prodromus prævertens Acta Hafniensia prodiit HAFNIÆ 1753. 4. in quo multa sunt chirurgici argumenti. HALLER.

Primitiarum physico-medicarum Polonicarum Vol. III. prodiit ZULLICHAU 1753. 8. in quo LAURENTIUS MIZLER balsamum suum vulnerarium pene in omnibus malis laudat. HALLER.

PAUL DE WIND *uytgelezene heelkondige verhandelingen en waarnemingen gebrekken uyt de verzameling des Barons van* HALLER *en uyt andere werken der voornaamste heelkundigen van Europa.* ROTERDAM 1754. 4. HALLER vero 1759. V. *obst. art.*

RICHARD BROOKES *an introduction to Physik and Surgery.* LOND. 1754. 8. Continetur etiam compendium chirurgicum.

ANTONIUS COCCHI, Beneventanus, ortu Magellanus, Vir doctissimus, medicus Florentinus, edidit *Græcorum chirurgicos libros e collectione* NICETÆ. FLORENT. 1754. fol. Animadversiones utiles simul addidit.

In *discorsi Toscani*, & in *historia Anatomes* T. I. Ibid. 1762. 4. docet, ut Anatome Chirurgiæ lucem accendat, potissimum etiam calculi sectioni.

PETRUS PAULUS TANARON, chirurgus castrensis, qui in GALLIA artem didicerat, & in castris per experimenta suam peritiam auxerat. Ejus *trattato di Chirurgia.* FIRENZA 1754. 8. 2. vol. Gallos passim exscripsit. In Tom. I. theoria chirurgica, pathologia chirurgica & therapia. In T. II. administrationes chirurgicæ proponuntur, fere ex Gallis & potissimum ex GARENGEOTO. Non tamen auctor absque propriis est animadversionibus. Vulnus cerebri acinace inflictum, cum amissis corticis cerebri tribus unciis, repetita sutura cutis sanatum. Suturæ trepanum infeliciſsime admotum cum funesta hæmorrhagia. Vulnus in quo dura mater siderata repetitis terebrationibus sanatum, squama de meninge dejecta. Adversus hydrocephalon cauterium exterius ad suturæ sagittalis initium & mucronem lambdoideæ admovere jubet. Raram esse cariem cum fistula lachrymali conjunctam, neque adeo ignis adesse necessitatem. VIRGILII angina; magnus tumor oculi; bronchotome peracta incisis musculis sternohyoideis, deinde aspera arteria aperta, & cum vulnus externum interno non parallelum esset, denuo fissa ea arteria, ad sextum usque annulum, lamina plumbea ansata immissa, eventu felici. FRANCISCUM de la PEYRONIE ita mammam amputasse, ut dimidiam peripheriam primum incideret, deinde alternando digitis & incidendo ambitum amputationem absolvisse, ut sensim adhæsiones solveret. Non recte suturam clavatam gastroraphiæ nomine designat. Corrupti & putridi fœtus in ventrem effusi felix excisio a chirurgo METIVIER perfecta. Tendinum suturam apud Parisinos obsolevisse, quos in legitimum situm dispósuisse sufficiat. De educendis alienis corporibus, quæ in asperam arteriam aut in gulam illapsa fuerint. HALLER.

J. LUD. LEBERECHT LOESECKE *observationes anatomico-chirurgico-medicæ novæ & rariores.* BERLIN 1754. 8. Brevis ævi valentis ingenio medici opus. De novo acetabulo scapulæ ad latus veræ cotylæ subnato. Vulnus septi transversi & coli intestini sanatum, clavo per anum reddito. Sacculus cutaneus de scapula cachectici hominis pendulus.

FRID. HERMANN LUD. MUZELL, Professor Berolinensis, celebris clinicus. Ejus *medicinische und chirurgische Wahrnehmungen. Erste Sammlung.* BERLIN 1754. 8. Anglice LONDON 1755. 8. Aliqua chirurgica. Hæmorrhagia ex dente evulso demum intrusa spongia suppressa. Ad curandas caruncula penicillum fingit ex carpto linteo & virga balænaria, hunc in unguentum mundificans tingit, per catheterem ad ulcus usque introducit,

cogit

cogit eminere, & circa partem sauciam contorquet aliquoties de die. Id unguentum ex Ægyptiaco & aceto lithargyri componit. In vetusta carie amputationem fere necem inferre, quod periosteum in universo corpore fere corruptum ossa laxe ambiat. Cariei, ut cancri, peculiare esse venenum. Callosa ulcera urethræ fere scarificando curari, & cute destructa, quæ corrupta est. Hernia cruralis incarcerata, cum bene sanata videretur, mortem intulit: angustum in colo intestino inque ileo vulnus erat. Vulnus sclopetarium pulmonis sanatum. Spina ventosa universi corporis insanabilis. Ex ictu sclopeti caries bregmatis sanata. Ob cariem humerus ex sua cotyle feliciter excisus.

Ejus *zweyte Sammlung*. BERLIN 1764. Ulcus cartilaginosum uteri funestum. Sanatum aneurysma verum, quod ruptum fuerat. Ex abscessu peritonæo adsidente tabes, inciso ulcere & educto pure sanata. HALLER.

GUYOT *manuel des medecins, ou recueil d'aphorismes choisis tirés d'*HIPPOCRATE *& de* CELSE, *ouvrage utile aux chirurgiens.* PARIS 1754. 12.

BERRYAT *collection academique.* DIJON 1754. 4. 2. vol. Continet etiam chirurgica.

MEYSERAI *Medecine d'armée.* PARIS 1754. 12. 3. vol.

JUSSY *lettre à* M. VACHER *sur une operation chirurgicale.* PARIS 1754. 12.

Relique à M. VACHER *sur l'imperitie, & sur la necessité aux chirurgiens de savoir le latin.* Ibid. 1754. 12. Tribuunt D. de JUSSY.

Lettre d'un medecin à une Dame au sujet d'une experience de Chirurgie fait à la Charité le 22. *Juin.* PARIS 1754. 4.

Seconde lettre d'un medecin à une Dame au sujet d'une experience de Chirurgie faite à la Charité le 22. *Juin* 1754. PARIS 4. tribuunt utrumque JACOBO BARBEU DE BOURG.

D. GONTARD *in hist. de l'Acad. R. des Sc. de* PARIS 1756. refert de cystide intra cerebrum, cum ossis temporum carie, per quam pus sibi viam fecerat, ut per aurem efflueret.

Idem in *Journ. de Med.* 1757. P. I. de ossibus, quæ per urethram decesserunt, ut iter ab intestino recto in vesicam pateret.

In *Eph. Nat. Cur. Vol.* X.

LUDOV. GOTTFRIED KLEIN, medicus Erbacensis, ante diem a morte abreptus. *Obs.* 70. vulnus sclopetarium pectoris sanatum. *Obs.* 71. hæmorrhagia umbilici in puero per ætatem sponte cessans. *Obs.* 72. fistula umbilici, ventriculus perforatus, hepar corruptum, abdomen pure fœtido plenum.

Et in *N. A. E. N. C. Vol.* I. *obs.* 17. periculosus morsus hominis irati per gangrænam. *Obs.* 18. ab amputato digito ob paronychiam, malaque

que ægri curatione, caries & mors, ossaque humeri minutatim corrupta. *Obs.* 19. ex hernia incarcerata coli & lumbrici prodeuntes, ut tamen sanaretur. *Obs.* 22. testiculi contusio, magnusque tumor, feliciter curatus.

J. WOLFGANG FRID. BOENNEKEN in *Eph. Nat. Cur. Vol.* X. *obs.* 104. aliquot de calculis vesicæ urinariæ adnotationes.

Idem in *Nov. Act. Vol.* I. *obs.* 51. pertinax tonsillarum exulceratio. *Obs.* 52. uvula & tonsillæ a funesto ulcere consumtæ.

DANIEL GOTTLOB THEBESIUS in *Eph. Nat. Cur. Vol.* X. *obs.* 63. utique in cancro contagium esse. *Obs.* 65. vesicatoria in malignis variolis efficacia. *Obs.* 68. subluxatio colli restituta. *Obs.* 69. pedum strumosum œdema.

Idem in *Nov. Act. Vol.* I. *obs.* 42. de hydrophobia collecta.

WESTMAN JACOBSON in *k. swenska Wetensk. Acad. handling.* 1754. *Trim.* 2. retulit de gangræna faciei spontanea curata, & de prægrandi clitoride.

In *Hamburger Magazin* T. XIV. varia huc faciunt, quædam etiam propria habentur excerpta ex VISSCHERI & V. der POLL libro de arcano Ronhuyliano: tum ex WHYTTIO de aquæ calcis vi lithontriptica.

Propria est J. CONRADI FUESLIN relatio de scirrho funesto abdominis pylorum amplexante.

In *Act. Helv.* T. IV. extat ejusdem mirifica vesicæ urinariæ fabrica, cum ureteribus præter naturam accedentibus, & sacco urethræ in calculoso homine.

In *Mercur. de France* 1754. *M. Jan.* historia fœminæ, quæ calculos vomebat. Sed ordo medicus fraudem, & lapides esse fossiles detexit.

Ibidem quædam etiam curationes lithotomicis le CATII instrumentis factæ recensentur, & sanata fœmina gravida cum hernia incarcerata gangrænosa laboraret, de qua vermes prodierant. HALLER.

CAROLUS AUGUSTUS VANDERMONDE anno 1754. novum diarium edere cœpit, cui titulum fecit: *Journal de Medecine, de Chirurgie* &c. PARIS 1754. 8. Germanice *Sammlung auserlesener Wahrnehmungen aus der Arzneywissenschaft der Wundarzney* &c. FRANCF. LEIPZ. 1757. 8. In hoc diario plurima sunt chirurgica, & in hoc anno sequentia: ulcus cum carie carpi tandem sanatum. Ischuria ex ulcere renis utriusque die 28. funesta, cum iter urinæ liberatum fuisset. De cancro mammæ, ut hic certe scribitur, sanato, & alio in homine lethali. Gangræna spontanea tibiæ in juvencula sanata.

L. H. S. chirurgus retulit ibidem de felici & velocissima calculi sectione le CATII. Unicus inter septenos periit, quibus calculum exciderat. Ad hanc relationem respondit D. MAUPILLIER, ubi monetur, hanc ipsam celeri-

celeritatem magnum & periculoſum eſſe errorem. Reſpondet Anonymus, & le CATIUM tuetur. Ipſe etiam L. H. S. in alia epiſtola le CATIO favet. Conſilium pro calculoſo; pro ancyloblepharo.

DESTREMAU retulit de vulnere genæ acinace inflicto & difficili.

Idem in Tom. II. contra le CATIUM. Agarici Broſſardiani felix, etiam in caſu ſpurii aneuryſmatis, uſus.

In T. III. de eodem agarico dubia contra CHABROLIUM. De vulnere abdominis utrinque perforante, ut nullum tamen viſcus quidquam pateretur.

THIBAULT, chirurgus, in T. I. de fœtu ventrali funeſto. De cancro.

Idem in T. II. de partu ventrali, de quo chirurgus THIBAULT retulerat. De magno abſceſſu in fœminæ gravidæ inguine nato & feliciter inciſo. In calculoſo homine gangræna fere univerſi corporis & potiſſimum renum.

T. XIV. de hernia ventrali maxima.

T. XXVIII. inſignis curatio fœminæ, cujus uterus ruptus, fœtus in ventrem elapſus fuerat. Eum excidit, abdomen ſutura firmavit, fœminam ſervavit.

LUZARCHE in T. I. de puris per anum deceſſione tandem ſanata. Calvaria fracta a lapſu, ſenſus amiſſi, ſanatio abſque uſu trepani, in infante quidem. HALLER.

BENJAMIN GOOCH, chirurgus. Ejus epiſtola, in qua de felicibus curationibus refert, quas agarico Broſſardiano debuit in tibiæ amputatione, reperitur in *Phil. Tranſ. Vol.* XLVIII. P. 2.

Ejus *caſes and practical remarks in Surgery with ſketches of machines of ſimple conſtruction, eaſy application, and approved uſe.* LONDON 1758. Sunt curationes in noſocomio Shotteſhamenſi, ab auctore ipſo debilis valetudinis hominis perfectæ. Scopus ei in univerſum fuit, ſimplicia, ſed efficacia, auxilia proponere. In enormi calvariæ fractura tredecies trepanum admotum, bono effectu: per plures dies acutum oſſis fragmentum in duram matrem impactum fuerat, nullo cum dolore aut ſymptomate. Laminam plumbeam BELLOSTII laudat ad curandos fungos. Os occipitis bono eventu ſerra diviſum. Salivæ vehementem fluxum apta preſſione coercuit, cum pars glandulæ reſecta fuiſſet. Aliam faſciam ad incurvum collum corrigendum proponit. Novendecim glandulas axillares exſtirpavit, diſſecto etiam muſculo pectorali. Mammam cancroſam excidit, ut tamen malum funeſto eventu in ſcapulis recruduerit. Cancer ex contagio admiſſi in potu ichoris cancroſi. Elaſtrum ad coercendum prolapſum inteſtinum. Calculus enormis magno apparatu excifus. In fœmina calculus per vaginam exſectus. Calculus enormis quindecim unciarum apparatu magno exciſus: quindecim ex ſcroto

& urethra magni calculi excisi. Vaginam super calculum in fœminis audacter dividit. Testem corruptum cum velamentis suis cartilagineis exstirpavit: hernias incarceratas gangrænosas sanavit. Oedema genu male pro hydrope articuli habitum, qui nullam curationem admittat. In gravi fractura partem ossis elisi, & utrumque nonnunquam os cruris, ferra resecuit, novumque os vidit renasci: vidit id quasi sub fornice ossis corrupti renatum. Cistulam pro tibiæ fracturis simpliciorem, & laminam describit ad comprimendum truncum artus resecti, nam acu intercipere non probat. Cutem loro constrictam revellit. Agaricum sæpe non sufficere, grumo sanguinis se parum tribuere. Cariem ipso igne corrigit. Bacilli chalybei cochleis connexi ad corrigendos artus curvatos. Felices effectus corticis Peruviani in gangræna propinati. Brachium tumidum & immobile, decocta cum intestinis aqua curatum. Tendines absque symptomate consuit, ut tamen acu putet abstineri posse. Ossa totius corporis præter dentes emollita.

Ejus *a practical treatise on wounds and other chirurgical subjects... a short historical account of the rise and progress of Surgery and Anatomy.* NORWICH 1767. 8. 2. vol. Historiam primum Chirurgiæ, quam Medicina antiquiorem facit. Non adeo magnum in excidendo de cotyle humero periculum esse, dum pollice arteria sub clavicula comprimatur. Quæ vulnera periculum habeant. Canem servavit, cui carotidem dissecuerat. Multa collectanea nec satis fida. De suturis; de fasciis. Sanguinem lycoperdo comprimit. Divulsum & fractum ligamentum patellæ. Acum incisa aponeurosi de genu excidit. Calvariæ mala. Cariem eradit, deinde perforat. Terebras repetit, potissimum quando laminæ interioris fractura latior est, quam exterioris. Suturis & sedi sinus falciformis non parcit. Duram matrem audacter dividit, fungos tamen meticulose tangit. Sanguinem sub corium capillatum cranii in pueris nuper partu editis effusum incisione late facta eximit. DAVIELII administrationem graviora ciere symptomata. Sanguinem effusum perforato pectore emittit. Omentum ligat. In T. II. idem opus redit, quod primo loco dictum est, sed multum auctum. Funestos esse fractæ calvariæ eventus, quod terebra negligatur. Iterum optimo eventu discissa dura membrana. Sublimato in spiritu frumenti soluto pervicacem ophthalmiam superavit. Hæmorrhagiam narium compressit turunda in vitriolum tincta, inque nares data. Evulsis duobus dentibus, materiei ex sinu pituitario exitum aperit. Periisse cui ossa faciei crassa tacta sint. Maxillæ inferioris pars quinque cum dentibus a carie destructa, reparata. Parotidem scirrhosam feliciter excidit. Tumorem cysticum excidit, qui thyroideam glandulam tegebat. Feliciter cancrosam mammam amputavit. Abscessus sub costis spuriis, de quo calculi biliarii prodierunt. Laudes instrumenti HAWKINSII, quod vocat *cutting gorgeret*, & felices curationes eo instrumento factæ. Gangrænosum intestinum repositum laminam deposuisse. Tumor sanguine plenus in altera nympharum. Fistulam ani

ani fetaceo per vaginam traducto fanavit. In tumoribus genu MINDERERI fpiritus faluti fuit. Ex fractura cruris cum vulnere conjuncta emphyfema. Seceffio epiphyfeos tibiæ.

Ejus *medical and chirurgical obfervations ... an appendix to a former publication.* LONDON 1773. ut videtur, 8. Mifcellaneæ adnotationes clinicæ & chirurgicæ GOOCHII & amicorum, quæ hic omnes recenferi nequeunt. Felix terebræ ufus. Vulnus fclopetarium capitis remanente intra cranium glande, neque eo minus æger reftitutus fuit. De liganda arteria. Emphyfema. Cofta cariofa tuffiendo fracta, felici tamen eventu. Caput offis femoris a collo feparatum. Id collum fola vi mufculari fractum. Auctor monet, ne quis bronchocelen temerario aufu exftirpaffe velit, & exempla funefti eventus adducit. In cancro oris felix ufus fublimati hydrargyri cum decocto lignorum. De cancris in genere. Calculus de inteftino recto incifo fphinctere excifus. Acuta forfice perforatum os frontis, limpida aquula de vulnere & manavit & profiluit, duram matrem aperire neceffe fuit, felici denique effectu. HALLER.

JOSEPHUS LIEUTAUD. Ejus *précis de la Medecine pratique.* PARIS 1759. 8. Latine verfum & auctum opus cum titulo *fynopfis univerfæ praxeos medicæ.* Ibid. 1770. 4. 2. vol. Inter morbos internos etiam externi occurrunt. Inflammationes. Omne tumorum genus. Herniæ. Calculi, aliaque mala topica. De ufu medicamenti STEPHENIÆ. Suturas tendinum defendit.

Ejus *hiftoria anatomico-medica fiftens numerofiffima cadaverum humanorum extifpicia* &c. PARIS 1767. 4. 2. vol. Operam cum cl. viro fuam conjunxit

ANTONIUS PORTAL. Tumores varii, lapides, indurationes, gangrænæ, abfceffus, collectiones aquarum, exoftofes, offa mollia, morbi externi, fracturæ, luxationes, ancylofes, alia id genus in cadaveribus incifis per fingulas corporis humani partes longa ferie recenfentur. HALLER. V. *tumor.*

Anfangsgründe der Wundarzneykunft, und Unterricht für die Hebammen, auf Befehl H. von LUCE *Intendant von Elfafs unter der Auffîcht des* H. GERVASY. STRASBURG 1755. 8. 2. vol. Opus Auctoris D. DU VERGET ex Gallico verfum effe putat celeber. HALLER. In Tomo I. breve quoddam Chirurgiæ compendium habetur, deinde ars obftetricia. In T. II. funt potiffimum adnotationes ad fingulas a capite ad calcem operationes.

Verzameling van genees, heel, en arznykundige anmerkingen. Vol. I. & II. DELFT 1755. 8. An forte VANDERMONDII. HALLER.

CHRISTIANUS GOTTLIEB LUDWIG. Ejus *inftitutiones chirurgicæ prælectionibus Academicis accommodatæ.* LIPS. 1764. 8. Compendium ex optimis fontibus collectum. HALLER.

Ejus

Ejus *adversaria medico - practica Tom.* I. Lips. 1769. & 1770. 8. in quibus agit etiam de stasi sanguinis in vasis, quæ fit absque inflammatione; de siphone ad exsugendum de thorace sanguinem a Breuero invento; de doloribus in spina dorsi ex nimio conatu natis.

T. II. P. II. de luxatione vertebrarum colli, de curvata spina dorsi. In P. III. de ossibus emollitis. In P. IV. de modis corrigendæ spinæ dorsi curvatæ, mollibus nempe pulvinis, cavendo ne ægrotus curvatus dormiat. Ferramenta rejicit.

Tom. III. P. I. de carie ossium. Nova ossa ex ossis natura, non ex membrana renasci. Haller.

In *Phil. Transf. Vol.* XLIX. P. I. f. anni 1755.

Richardus Guy maximum tumorem de meliceridis genere in abdomine cadaveris se invenisse retulit.

Jacob Lattermann *de experimentis agarico Brossardiano* Parisiis *factis*, in equis, quæ feliciter ceciderunt.

Jacobus Parsons de iisdem experimentis.

Joh. Ford de eodem agarico pariter felicia eventa narrat;

Guilielmus Thornhill de eodem agarico.

Joh. Nedham de sanato puero, cui magna pars intestinorum excisa.

Richardi Broklesby experimenta in vulneribus tendinum facta in vivis animalibus, quæ nihil inde passa sunt.

Jonathan Wathen de specillo in tubam Eustachianam dando, invento Johannis Douglas.

In *Actorum Helveticorum physico - mathematico - anatomico - botanico - medicorum* Tom. II. Basil. 1755. 4.

Philippus Jacob Schlotterbeck, labrum, quod vocat, ophthalmicum describit, cucurbitulæ fere simile.

Idem in T. III. a. 1757. 4. Cancer tota tempora occupans; ulcus metatarsi cariosum; ulcera alia pervicacia post variolas relicta.

In Vandermondiani diarii T. II.

Marigues de hernia umbilicali congenita.

Idem in T. III. ad aliquas objectiones respondet.

T. XXVII. hydrophobia ex mero æstu nata.

T. XXIX. non accurate se a D. Aubrai citari.

T. XXXII. fistula ani absque operatione curata.

T. XXXVI. ophthalmia venerea ab adstringentibus injectionibus orta, curata cereis in urethram datis, qui supurationem cierent.

Moucet de magna calvariæ carie.

Bonami de duobus calculosis a F. Johanne de S. Cosma feliciter curatis, quorum alteri a muricato calculo vesicæ membrana interna in fungi speciem mutata fuerat.

Cam-

CAMBON fuum teftimonium addit.

D.,. chirurgus anonymus de hernia inguinali, cui gangræna funefta in altero latere fupervenit, etfi chirurgus in curatione caute erat verfatus. Os cariofum ex corruptione fcorbutica fponte fractum.

J. ALBERTUS SCHLOSSER, de WARNERI periculis, quibus agarici Broffardiani vim falutarem confirmavit.

Idem in Tom. III. de eodem denuo experimenta in HIBERNIA facta, felicis eventus. Caries & gangræna ex tumore in orbita nato; anonymi.

RIGAUDEAU, chirurgus, ex fpathula ad ignem curvata cochlear fecit, quo caput impactum expedivit, dum coccygem reprimebat.

FAVWELL de vafculo, quo urina recipitur, quando nequit contineri. De bracheriis, quæ invenerit, eburneis.

L. M. C. P. ad chirurgi MARIGUES herniam umbilicalem animadverfiones.

GAUTHIER de fcroto & pene in angufto ferramenti aditu vehementer elifo, tandem liberato.

VARNIER de calculis paffim & in corpore repertis, aut decedentibus.

Idem in T. VIII. de gangræna fenili, cinchona fublata.

ROCHARD, chirurgus, de vi efficaci agarici Broffardiani, experimenta huic auxilio faventia. Tincturam etiam fanguinem comprimere. De fractura cum partium elifione cortice Peruviano bonaque curatione tibia reparata.

C . . . . . contra medicamenta erodentia, funefto eventu in tumore cyftico.

.... CHABROL bis de vi ftyptica agarici, quam contra DESTREMAU defendit. In vulnere arteriæ brachialis fanguinem compreffiffe, neque ejus falutarem efficaciam a preffione pendere.

DARLUB M. D. de morfu lupæ rabidæ: unguentum mercuriale fruftraneum fuit, & in ventriculo inflammationis figna, gulaque contracta reperta. Mature fumtum hydrargyrum felicius fuit. Pergit a. 1756.

Idem in T. X. aliquot exempla gangrænæ a caufa interna natæ, & cortice Peruviano fuperatæ.

T. XI. fcirrhum inveteratum inteftini belladonna fanatum refert.

T. XIV. non fatis certum experimentum hydrophobiæ alcali volatilis ufu averfæ.

DE BERGE, medicus, in T. II. de morte ex vulnere exiguo inter diffecandum facto.

Idem in T. VII. de hydrope fublato, abdominis fub umbilico fpontaneo hiatu.

ROUSSELET, chirurgus, in T. II. hernia gangrænosa, intestinum corruptum incisum, inde fæcum effluxus: resecta pars gangrænosa intestini ad decem pollices, vulnus a sola natura clausum, ut excrementa legitimam viam relegerent, nulla sutura adhibita.

DONINE profundum abscessum abdominis ex inflammatione natum incisione sanavit per ipsos musculos producta.

SERON refert de homine calculoso, qui tandem per sectionem calculo liberatus, renem habuit purulentum, & numerosos in pelvi calculos. HALLER.

In *Hamburgischem Magazin* T. XV. Anonymi de indurato post gonorrhæam teste æthiope minerali & emplastris curato.

Idem in T. XVI. calculis in cornicis cerebro. Deglutitus nodus metallicus post sexagesimum diem demum rejectus. Instrumenta hic redeunt WALBAUMI. Dissertatio de vulnerum ad mortem inferendam potestate. GLASERI vasculum ad metiendum sanguinem, e vena emissum.

In *Mercure de France* 1755. *Jun.* P. I. Felix usus instrumenti F. J. DE S. COSMA.

PIPELET de hernia non reposita, quod adhæresceret, & in gangrænam versa. Ulcus fæces fundens, vulnusque sponte feliciter sanatum.

Idem in *Mem. de Chir.* III. contra ligationem epiploi. Exempla malorum inde natorum.

Anno 1755. nova in HOLLANDIA societas coaluit, cujus acta cum titulo *Verhandelingen uytgegeven door de Hollandze maatschappy der wetenskapen* solent prodire. In primo volumine HAARLEM 1755. 8. exstat relatio J. HENR. SCHUTTE de juvene, cui molendinum aliquot uncias cerebri profligaverat, ut pars calvariæ sub frontis partem deducta esset, neque posset expediri, post tanta mala feliciter sanato: idem forte de quo ELLERUS.

Idem in T. III. de sanato vulnere capitis, quod in cerebrum penetraverat.

PETRI SANNIE fungus uteri sublatus vinculo injecto.

Idem in T. II. vulnus sclopetarium pectoris & pulmonis sanatum.

T. III. de vulneribus arteriarum curatis pressione laminæ per cochleam appressæ.

T. V. de vagina clausa aperta sanguis collectus emissus.

Tomus II. etiam eodem anno prodiit. In eo

J. M. HOFMANN retulit de vulnere pectoris punctorio cum læsione gulæ: vulnus quidem inde sanabatur, sed æger phthisicus periit. De vulnere sclopetario pectoris, in quo frustra fuit paracentesis, quod pulmo adhæsisset, quare alio loco incidere necesse fuit, quo multum puris feliciter eductum est. Ejusdem exempla sanatæ fractæ calvariæ, etiam cum lambdoidea sutura violata

lata esset, ubi admota terebra felicem eventum habuit, ut non sit de vulneribus desperandum, quæ inferiori loco calvariam aperuerint.

Idem in *Act. Helvet.* T. III. de fractura futuras superante funesta.

In *Verhandel. der Maatschappy* &c. T. II.

B. Fuun de carie sanata longo & interrupto usu mercurii præcipitati, ut duo grana singula hebdomade bis sumerentur, cum simplicissima deligatione.

Idem in T. III. de coagulato in mamma succo, lacteo forte, non aliter nisi frictione ad ignem educendo, quo auxilio enormis inde ortus dolor mitigabatur.

Lud. Stenhuys curatio herniæ incarceratæ, in qua magna pars crassi intestini continebatur, gangræna supervenerat, & anus mansit artificialis, quem elastico pulvino tegere necesse fuit. Haller.

Der wohlerfahrne chirurgus. Glogau 1756. 8.

Roland Martin in collectione cui titulus est *skrif wäxling om alle brukeliga sätt & opereon starren* Stokholm 1766. 8. aliquas de cataractæ operatione dissertationes dedit. Faciliorem quidem esse Caroli de S. Yves administrationem, vix tamen succedere, quoties capsula lentis crystallinæ tenacior est: difficile autem sibi videri a parte posteriori ad lentem accedere. Deinde in alia diss. plerumque non difficulter capsulam findi, deprimi demum, & absque magno malo. Esse ubi necesse sit capsulam posterius aperire, id Carolum ante Ferrenium præstitisse, sibi tamen periculosum videri.

A. 1758. T. 18. in sene ischuria funesta & impedimentum catheteris accessum in vesicam vetans: ostium sanæ cæterum vesicæ tumor durus ambiebat.

A. 1760. T. 21. de carie ossis pubis, in qua cartilago incolumis mansit.

A. 1761. de calculis tunicatis.

A. 1765. de indurationibus & ossibus aortæ præter naturam natis.

A. 1766. hydropicus paracentesi, deinde aptis medicamentis sanatus. De sectione calculi ad T. J. de S. Cosma modum feliciter administrata.

A. 1767. de ossea nascentis aortæ degeneratione. Haller. V. *Lit. chir.*

Joseph. Villesavoye præside Delio, *observationum medico-chirurgicarum pentas.* Erlang 1756. 4.

Jacob. Mackenzie in *Essays and observations physical and litterary read litterary read before a society at* Edinburg T. II. Edinburg 1756. retulit de vera, a causa interna facta, luxatione femoris, subito per extensionem restituta.

Idem in *Phil. Transf.* Vol. 5. P. 2. de fœmina, cui vigesies & bis per foramen abdominis aqua hydropica emissa. De utilitate corticis Peruviani adversus scrophulas, quam F. FOTHERGILL confirmat.

THOMAS YOUNGE, chirurgus, ibid. retulit se ad DAVIELII modum feliciter oculos repetito curasse, etiam cum aliis administrationibus nil esset effectum. Scalpello recto corneam tunicam se incidere, cochleari adtollere. Lacteam lentem sanasse. Quando oculus major est & cornea turget, administrationem felicius succedere.

THOMAS LEVINGSTON de hernia funesto eventu incarcerata, cum dimidia pars intestini sola adstricta fuisset. Hydrops scarificato scroto sublatus.

Anonymi historia fœtus per ruptum abdomen prodeuntis, ut fœmina facile sanesceret.

CORNWELL TATHWELL de nephritide convulsoria periodica. HALLER.

In *Journal de Medecine* T. IV.

D. BONTE' de perinæi abscessu fæces alvinas fundente absque fistula sanato.

Idem in T. XII. enormis in tibia exostoseos exemplum.

BEAUREGARD, chirurgus, in T. IV. de vulnere capitis. Vulnus cerebri, quod in putredinem abiit, & decimo nono tamen demum die mortem intulit.

TRECOURT, chirurgus, de fractura brachii cum elisione, & vulnere conjuncta, absque amputatione sanata.

Ejus *Memoires & observations de Chirurgie.* PARIS 1769. 12. Agit de abscessibus: in febribus acutis subito sæpe nasci, etiam circa anum, quos continuo & scalpello aperire oporteat. Ad fracturam maxillæ inferioris futura adhibita. Felix curatio lacerati ductus salivalis. Fistula profunda genæ injecto aceto saturnino sanata. Ulcus sub calvaria per aurem mundatum, injecta aqua cum agarico BROSSARDI decocta. Contra medicamentorum repercutientium usum in inflammatione. Non debere saucios nimis parce nutriri, inde gangrænas fieri. Setacea vulnera sclopetaria irritare, siccare, & nocere. In hernia umbilicali præstare duos pulvinos ad latera admovere, qui rectos musculos ad contractum cogant. Cicutæ felix in scrophulis usus. Magna laceratio scroti curata. Ex commotione cerebri hydrophobia. Lupos rabidos aquam non metuere.

In *journal de Med.* T. IV.

DELAISTRE de punctura apis capitum papaveris siccato succo sanata.

Idem in T. V. tumor scirrhosus orbitæ vermibus plenus extirpatus.

D. HAZON in T. IV. calculosum virum incidit, cui ante viginti annos Stepheniana medicamenta calculum hactenus solverant, ut tamen nova crusta obduceretur.

T.

Idem in T. IX. cor ruptum, vertebræ carioſæ, unde dolor nephritici ſimilis.

T. XI. ulcus cancroſum mammæ in agyrtæ manibus lethale.

T. XIV. ſpaſmus cynicus ex cauſa venerea.

T. XIX. incontinentia urinæ, ex lacte circa veſicam effuſo.

T. XVII. cicuta non feliciter in tumore cancroſo adhibita.

T. XX. corticis Peruviani uſus felix in gangræna ex variolis.

Brillouet in T. IV. caries pene totius tibiæ ſanata. Laudat uſum aquæ phagedænicæ. Tumor in capite cyſticus feliciter deletus, cauſtico medicamento miti, facto ex ſale nitri fixi cum æqua portione auripigmenti calcinato, in aqua ſoluto, pulvere ſiccato.

Idem in T. VI. de uſu interno agarici igniarii in dyſenteria. Fractura brachiicum gangræna ſanata.

Civadier in T. IV. de tumore cancroſo magnæ molis, ſupra umbilicum poſito, & feliciter amputato.

Idem in *Mem. de Chir.* T. III. de variis cancroſis ad naſum tumoribus feliciter exciſis; de iisdem in *journ. de Med.* T. VII.

Idem in *journ. de Med.* T. VI. calculus veſiculæ felleæ exciſus. De tumore enormi teſtium, ſcroto perforato, ſanguine educto, teſtibus, qui erant duriſſimi, paulatim laxatis.

T. VIII. cancroſus dorſi tumor cauſtico medicamento ſublatus.

Martin, chirurgus, in T. V. de benefica vi ſalis alcalini volatilis contra viperarum morſum.

Idem in T. XVIII. vulnus grave inter cartilaginem thyroideam & os hyoides inflictum, ut epiglottis nudaretur, ſutura ſanatum.

T. XIX. empyema quod putat paracenteſi ſanari potuiſſe.

T. XX. ſarcoma de utero pendens ligatum, reſectum. Vulnus pectoris, & diaphragmatis ſanatum.

T. XXI. cancer ex orbita pullulans funeſtus, totus oculus in eandem naturam degener. Aliud exemplum tumorum circa calvariam cum ejus carie. Vulnus cartilaginis thyroideæ & œſophagi ſutura facta demum ſanatum.

T. XXII. hernia gangrænoſa, inteſtinum ruptum, appendix ilei ſola incarcerata.

T. XXVI. in viro vidit tota oſſa pubis diſceſſiſſe. Tubulis in urethram datis, poſt penis amputationem nihil opus eſſe. Ex lapſu cerebro concuſſo paralyſis. Calculus in oſtium veſicæ impactus lethalis. Claviculæ ab oſſe humeri ſeceſſio congenita. Hydropicis omnem una debere aquam educi. Vulnera aliqua transverſalia absque ſutura conciliata.

T. XXIV. hernia gangrænoſa inteſtino ſponte aperto funeſta. Ulcus veſicæ, cujus tonus perierat, tamen ſanatum. De retentione urinæ in militibus

bus frequente, ejusque curatione. Vulnus funeſtum laryngis. Cerebrum purulentum, cujus puris pars aliqua per aurem effluxerat. Hæmorrhagiæ in capite difficilis ſuppreſſio, ob anteriorum truncorum cum poſterioribus anaſtomoſes. Vulnus glandulæ parotidis ſanatum. Monet, ne nimis præmature vulnera capitis claudantur. Vulnus oculi, & cerebri, ut videtur.

T. XXVI. de cranio fœtus in partu fiſſo. Contra SCHEREBUM ſuam ulceris veſicæ curationem defendit.

T. XXVII. digitorum phalanges oblique inciſas amputationis facere neceſſitatem. Curationes vulnerum vitro fractorum. Vulnus abdominis absque gaſtroraphia ſanatum. Digitus eliſus ſanatus; tum hernia gangrænoſa.

T. XXVIII. de fractura colli femoris & humeri *Spira* ſimplici curata. Cataplaſmatibus, & plumbo reſolutæ minores herniæ.

T. XXIX. luxationem debere continuo reponi, & lentorem hic maxima mala dare. Hernias antiquas & majores ſummo cum periculo incidi. Spina piſcis in aponevroſi palmari absque dolore geſtata, & cum cyſtide exciſa, quæ circum acum nata erat.

T. XXX. de arteriarum brachii vulneribus. Truncum arteriæ brachialis jubet ligari. De morbis auris, etiam funeſtis. Non continuo debere inteſtinum in hernia incarcerata, inve abdominis vulnere reponi, ſed primum epiploon, deinde inteſtinum.

T. XXXI. os nudatum non neceſſario abſcedere. De membrana tympani.

T. XXXII. polypus pedunculatus vaginæ funeſtus. Aliqua de fracturis colli, humeri & femoris continendis.

T. XXXIII. omnino non ſemper laminam de oſſe nudato decedere.

T. XXXIV. dubia aliqua contra ſectionem cæſaream. De arteriæ vertebralis vulnere. Male a le CATIO vinculum eſſe neglectum. Luxatio radii ſuperioris ſanata. Hydrops lacteus paracenteſi emiſſus.

T. XXXVI. de polypis uteri. Exemplum pro utero prolapſo habiti.

T. XXXVIII. exempla, per quæ conſtat oſſa denudata poſſe reconciliari, neque ſquamam decidere. Per triſte exemplum oſtendit, arteriarum vulnera vinculo omnino egere.

T. XXXIX. trepano perforante exfoliationem non impediri.

Idem in GAUTIER D'AGOTY *obſervations periodiques.* PARIS 1756. 4. M. Novembri, anonymus contra chirurgos Pariſinos dixit.

Ipſe VANDERMONDE & PRAT in *Journ. de Med.* T. IV. de vulneribus inteſtinorum feliciſſimis, quibus dyſenteria, & in alio homine diarrhæa diuturna curata ſit.

Tilloloy ibid. jubet ductum naſalem in fiſtula lachrymali aperire ſpongia, & ſi caries adfuerit, huic medendum ſpiritu vini camphorato impoſito.

T. XXX. os femoris in collo fractum ſanatum.

T. XXXII. os nudatum ſemper quidem ſquamam deponere, non vero poſſe evaneſcere.

Tomus V. & ipſe ad annum 1756. pertinet, in quo

Dupuy, chirurgus, egit de vulnere pectoris ſclopetario cum coſtæ fractura, clauſo quidem, ſed ruptis abſceſſibus periculum recruduit, tandem ſuperatum.

Leautaud, chirurgus, ibid. de calculo ſalivali exciſo. Iſchuria a calculis expulſis ſanata.

Idem in T. VIII. ex dolore ob vermes in aure nidulantes mania, vermibus eductis ſublata.

T. IX. urina ſuppreſſa, & prægrandis calculus per anum egeſtus.

T. XII. abſque ullo malo ruptus tendo Achillis, facile ſanatus.

T. XIV. tumor polypoſus de ano prodiens, & ſponte delapſus.

T. XVII. maximum porrum præputii vinctum, reſectum cum hæmorrhagia ſed abſque noxa. Maximus tumor ilium vermibus plenus. Conſilia ad ozænam, medicamenta ſaturnina.

T. XVIII. magnum vulnus abdominis, vitro inflictum, abſque ſutura curatum.

T. XIX. urinæ incontinentia cum ani prolapſu, hoc repoſito ſanata.

T. XX. contuſiones abdominis difficulter ſanatæ. Partus difficilis retento infantis collo pene ſtrangulatus. Fractura complicata tibiæ cum gangræna abſque amputatione ſanata.

T. XXI. iſchuria, calculi in utraque veſica.

T. XXIII. lapſu laceratum velum palatinum mobile facile ſanatum. Calculus ſalivalis.

T. XXV. fractura tibiæ complicata, etiam cum gangræna, ſanata.

T. XXVI. digitus pene totus reſectus reconciliatus.

T. XXIX. carbo malignus oculi ſanatus.

T. XXXIII. phlegmon, magna ſuppuratio pedis, calcaneum, & os naviculare amiſſum, reliquus pes ſervatus.

Krüger, medicus Hamburgenſis, in T. V. de lapide in palato reperto.

Dupuy de la Porcherie, medicus, ibid. de fœtu putrido per febrem expulſo.

T. XXII. vim cicutæ in ſcrophulis efficacem confirmat.

Mar-

MARTEAU, medicus, vel per suas cum ordine medico lites celebris, in T. V. de puella, cui chylus & lac per umbilici abscessum prodibant.

Idem in T. VII. mors ex congestis prunorum officulis, & intestino in appensam cystidem patente.

T. IX. de massa amputata, quæ posset pro utero resecto haberi, auctor pro polypo habet.

In Vol. XIV. cancrum mammæ ab usu bellædonnæ pene superatum fuisse, nam durities non tota sublata est. Tincturam dedit spiritu vini extractam addita mentha. De utili cicutæ in scrophulis effectu.

T. XVI. pro cicuta & hactenus pro belladonna.

T. XVIII. de embrochis POITEVINI.

T. XXXII. gangræna intestini a vermiculari appendice strangulata.

HENRY, chirurgus, in T. V. de fractura complicata cum vulnere, utriusque in tibia ossis post decessam squamam sanata.

T. VI. de hernia a fulmine ambusta sanata. De morte subita ex rupto in cerebro vase.

T. XII. ex abscessu parotidis pus in pectus effusum.

T. XIV. ab inflammatione gangrænosa faucium elapsa officula auditus, deletus is sensus. A commotione sensus per 25. dies integros amissi.

T. XVI. omentum absque ulla sanguinis jactura resectum.

ROSE, chirurgus, in T. V. de hominibus a lupo rabido demorsis, quorum aliqui perierunt, alii hydrargyri usu fato eripi potuerunt.

LAURENCY, chirurgus, ibid. de duabus herniis cum intestino gangrænoso sanatis.

ANNA CAROLUS LORRY, medicus Parisinus, experimenta fecit, ut sensum iis partibus redderet, in quibus HALLER nullum invenit.

In *Mem. des savans étrangers* T. III. 1763. eadem experimenta redeunt.

BOCHARD, medicus, in *Journ. de Med.* T. V. fœtus mortuus 27. mensibus gestus per umbilicum eductus.

MAJAULT, medicus, & chirurgus, ibid. deglutitio periculosa ob glottidem & epiglottidem ulcerosas. De magna parte intestini destructa per gangrænam, ut tamen fæces pergerent per alvum reddi.

T. XL. antiqua hernia inguinalis adhærens & incarcerata, gangrænæ proxima, usu corticis Peruviani & clysteribus sanata.

T. XLI. fistula ani filo plumbeo curata, plusculа exempla.

GUSTAV. HIERTZEL in *handling* a. 1756. in puella pars labiorum per vulnus destructa: curata est, fere ut solet labium leporinum, sutura pariter intertorta.

Idem

Idem in diario *Hamburger Magazin* T. XVII. Verruca irritata & avulsa funesto eventu.

Idem in T. XVIII. de puero cui ossa strepebant.

Ejus *oration om de egenoch Wetenskaper kwarmed den bor wara begaf wed som wil bilswa eller redan är chirurgus.* STOKHOLM 1756. 8.

COLLECTIO HALLERIANA *diss. chirurgicarum* prodiit PARIS 1757. 12. 5. vol. in compendium contracta.

In *Memoires de Litterature & de Philosophie du* P. DES MOLETS PARIS 1757. 12. aliqua sunt de chirurgicis, & de vita JOHAN. DEVAUX.

Anno 1757. prodiit alter tomus collectionis, cui titulus est *recueil des pieces qui ont concouru pour le prix de l'Academie Royale de Chirurgie.* PARIS 1757. 4.

ANTONIUS Lib. BAR. DE STÖRCK. In ejus *annis medicis*, aliqua huc faciunt. Ita in *anno Imo.* VIENNÆ 1759. 8. agit de gangræna faciei in genere, deque abscessibus, etiam cum ossium carie; de felici in hydropicis paracentesi; de aneurysmate aortæ, costas consumente.

In *anno medico* II. ibid. 1761. 8. Germanice *medicinische Jahrgänge* &c. uterque T. 1774. 8. iterum felix paracentesis eventus. Singularis tumor atheromaticus, cum effuso sanguine mistus, qui calvariam eroserat &c. HALLER.

Ejus *medicinisch-praktischer Unterricht für die Feld- und Landwundärzte der österreichischen Staaten.* P. I. & II. WIEN 1776. 8. Latine vertente JOAN. MICHAEL SCHOSULAN M. D. Ibid. 1776. 4. Hungarice vertente CAROLO SZELI. VIENNÆ 1777. 8. Italice vertente M. Professore de MENGHIN & BARTHOLOM. BATTISTI, Medicinæ studioso. INNSBRUCK 1777. 8. Gallice jam versum opus a LAURENTIO RONDOLINI Med. candidato vidi, quod brevi prodibit VIENNÆ. Practicum & utilissimum opus ab Illustrissimi hujus Viri magna experientia natum, inque terrarum Austriacarum emolumentum, pro chirurgis tam castrensibus, quam ruri degentibus conscriptum, & ita iis accommodatum, ut illorum quivis eam inde possit facile haurire morborum internorum cognitionem & medendi rationem, quæ omnino ipsi necessaria est, ut absente medico rationalem & efficacem, non empiricam & noxiam medicinam ægrotantibus faciat. Ita eximio hoc labore medicorum penuriam iis in locis supplere conatus est celeberrimus Auctor. Verum etsi Illustrissimi Viri unicus fuit hicce scribendi scopus; tamen non exigua etiam in medicos inde emanabit utilitas: invenient enim morbos vix non omnes internos practice, distincte, facillima methodo, & accuratissime pertractatos, cum adjecta singulis morborum causis & effectibus grata selectissimarum formularum varietate. V. *obst. art.*

In *N. E. N. C. Vol.* I.

CAROLUS PHILIPPUS GESNER, J. MATTHIÆ filius, Archiater Polonicus *obs.* 43. retulit de odontalgia medicamento epispastico superata.

Obs. 44. abscessus in lingua salivæ copiam ciens, sublatam cum rumperetur. *Vol.* II. *obs.* 91. sternum & costæ cariosæ, sanguis inter pectoris musculos effusus, mors subita.

CHRISTOPH FRID. KUHN *Vol.* I. *obs.* 55. aliquot exempla morsus canis rabidi in funestam hydrophobiam terminati.

J. CHRISTIAN JACOBI *obs.* 59. de medicamento ad cancrum, ex balsamo sulphuris aurati, & lithargyri extracto.

FRIDER. RUD. CHRISTIAN CROPP, HALLERI olim auditor *obs.* 65. de hæmorrhagia funesta, ex placenta partim avulsa orificio uteri impacta.

J. ERN. STIEF *obs.* 91. enormis phimosis & ulcera venerea.

FRIDER. SIMON MORGENSTERN *obs.* 94. in adulto homine serum de umbilico fluens. Vol. III. *obs.* 72. mirus tumor scroti & penis cum phimosi. Vol. IV. *obs.* 51. de brachio post avulsam manum sanato.

CAR. WILH. SACHS *Vol.* I. *obs.* 95. maxima hæmatocele curata. *Obs.* 96. in hydropico gangræna circa partes genitales, cortice Peruviano superata.

Tertius Tomus *des Memoires de l'Acad. R. de Chirurgie* prodiit a. 1757. in quo breviores primum de rebus memoria dignis relationes. Variorum de agarico igniario experimenta. WURZIUM lycoperdi, non perinde agarici, vim cognitam habuisse, quo sanguinem reprimit.

RAUSSIN ibid. retulit de nephritico homine, cui lotium partim per umbilicum & partim per vesicam exierit, vitiosum tamen per umbilicum iter paulatim obsolevisse.

BAUCHOTI felix bronchotomia.

GOURSAUD corpus peregrinum ex gula excidit.

LAPIE linguam nimis breviter palato revinctam spathula depressit, duosque pueros servavit perituros, cum sugere non possent.

DE LA CHAUD, catheter quam PETITI perfectior, cujus stylus accurate tubulum replet.

Fœminæ, nomine GONICHON, collare puerorum collum corrigens.

FOUCHU proprium prælum ad hæmorrhagias dentium supprimendas.

Vitæ CHESELDENII & NICOLAI PUZOS.

AMBROSIUS BERTRANDI, chirurgus Turinensis, ib. reperitur ejus diss. *de hydrocele.* Non valde curat hydrocelen anasarcoden, quæ inter cutem & darton ponatur, neque eam, quæ inter darton & cremasterem esse dicitur, neque eam, quæ ponitur cremasterem inter & testem. Unicam facit ejusmodi hydrocelen, quæ sit telæ cellulosæ. Sed neque eam satis putat differre ab ea, quæ in cellulis funiculi est. Aquam educere oportet, saccum destruere; setaceum sæpe convenit. Saccum punctim aperit, dein magna incisione tumorem findit. Valde sibi metuit ab hæmorrhagia, quare & sanam funi-

funiculi partem ligat. Saccum, quo aqua continetur, una cum cute consuit, si crassior fuerit; tenuem sufficit suppurari. De abscessibus hepatis, qui vulneribus capitis superveniunt latenter & absque symptomatibus. Eos abscessus refluxui sanguinis tribuit, a venæ pedis sectione adjuto. Et in gibba hepatis parte & in cava, sedem suam habent.

Ejusdem *trattato delle operazioni di Chirurgia*. NIZZA 1763. 8. 2. vol. Gallice vertente SOLIER de la ROMILLAIS, cum auctoris vita a D. LOUIS scripta. PARIS 1769. 8. Germanice WIEN 1769. 8. In propria oratione laudat utilitatem, quam Chirurgia ab aliis artibus & ab Anatome potissimum capere potest. In operationibus multas suas proprias habet operationes. In apparatu alto vulnus digito dilatat. Multos ante F. JACOBUM simili fere ratione calculum excidisse A. a CROCE, P. FRANCUM, D. SCACCUM, F. HILDANUM & COVILLARD, cujus administrationis præstantia sit in dissecta prostata. Gallos nimis alto loco, & pubis ossibus nimis vicino incidere. CHESELDENII consilia facilia esse, nec opus esse nuperorum instrumentis. In fœminis fere vaginam sauciari. Omnium minime probabilem inter omnes esse calculi sectionem, quæ fit apparatu magno; a quo vidit prostatam a vesica separari. Le DRANII consilium non probat, qui funiculum seminalem vult contundi, quo hæmorrhagia vitetur (ad veterinariorum exemplum). Non debere in paracentesi thoracis adnatum pulmonem separari. DAVIELII administrationem non esse facillimam, & celeritate egere. GUNZII de lithotomia consilia nimis minuta esse. Gallos non satis versus vesicam suam incisionem producere, cathetere uti neque satis longo, neque satis curvo. F. G. DE S. COSMA lithotomum etiam a D. CAGUE perfectum, noster non probat, & BROMFIELDO negat placere. Hunc chirurgum ad CHESELDENII placita calculum excidere & dividere prostatam. HALLER.

La PEYRE in *journal de Med.* a. 1757. T. I. S. VI. retulit de hernia gangrænosa: annulo dilatato intestinum ruptum erat, sed adhærens sanatum. Urethra destructa per gangrænam, regenerata.

Le BEAU, filius, medicus, de vermibus per inguinis ulcus prodeuntibus. Malum tamen feliciter sanatum. Vermes ex inguine erumpentes, vulnus sanatum.

Idem in T. VII. de felici effectu decoctæ cum pice aquæ in ulceribus & fistulis.

T. VIII. a vapore canis rabidi putredine consumti hydrophobia. Index cum suo flexore tendine evulsus, dolore vix ullo.

T. X. calamum aromaticum nostratem valere ad hæmorrhagias compescendas.

Le JOYANT, parochi, in T. VI. arcanum adversus morsum canis rabidi remedium, nullius certe fidei. Ita HALLER.

MARCHANT, medicus, ibid. egit de gangræna partium genitalium, & alias de gangræna brachii, & alarum, cortice chinæ chinæ ſuperata.

DONADIEU, chirurgus, de empyemate poſt exfoliationem coſtarum verarum nonnullarum ſanato.

T. XXVI. de neceſſitate repetitæ terebrationis calvariæ, quando abſceſſus ſubeſt. Vulnus carotidis externæ feliciter ſanatum.

GUILLERME, chirurgus, de acu, quæ ex femoris abſceſſu prodiit, quam deglutiverat. Abſceſſus hepatis inciſus ſanatus.

T. VII. de hydrocele cyſtica, membranis craſſiſſimis & ſcirrhoſis, inciſione ſublata, & amputato teſticulo.

RICHARD DU PLESSIS, medicus, in anni 1757. ſem. I. de gangræna ſpontanea pedis ſicca.

BARATTE, chirurgus, de hernia inguinali, in qua inteſtinum gangrænoſum hiavit, tamen ſanata, etiam abolita fiſtula.

T. VII. de abſceſſu fiſtuloſo auris cum carie, ſanato a D. ROCHARD.

T. XXXIII. ulcus ſcrophuloſum ſanatum uſu mercurii ſublimati.

GUINOT, chirurgus, in ſem. I. anni 1757. de carie oſſis frontis late patente, etiam eroſa pia matre, ſanata, remoto eo oſſe & parte oſſis cribroſi.

CAILLE, medicus, de ſcrophuloſa fœmina, cui uterus ob gangrænam amputatus felici eventu.

DEYDIER, medici, obſcura hiſtoria abortus & molarum.

MAUGUE', chirurgus, de ſarcomate brachii cancroſo cum multa ſanguinis jactura amputato.

PERRAULT inciſio hominis a ſpina ventoſa enecti. Tumor pure plenus perioſtei, vertebræ carioſæ.

T. XII. tumores fungoſi & carioſi vinculo adſtricti amputati.

LAURENS, medicus, in T. VII. S. 1757. ſem. II. de hydrophobia ex nimio æſtu, absque alicujus animalis morſu nata.

TARDIEU de hernia cum inteſtini circa annulum adhæſione, cumque ſtercoris vomitu, & gangræna, quæ omnia ariſtolochiæ cum vino infuſæ fotui ceſſerunt.

Ejus *la toilette des pieds, ou tr. de la guériſon de cors, verrues, & autres maladies de la peau. Diſſ. abrégée ſur le traitement & la guériſon des cancers.* PARIS 1769. 12.

HENRION, chirurgus, in *Journal de Med.* T. VII. de hernia umbilicali ſponte aperta, gangrænoſa, reſecta parte corrupta in anum artificialem mutata.

PINARD, medicus Rothomagenſis, de ſolani ad cancrum uſu.

Le MAITRE, medicus, de anthrace prope angulum internum oculi nato, ſanato ſcarificatione digeſtivis.

T.

T. XVII. restituta, quæ per anum & per vesicam numerosissimos calculos reddiderat.

Moublet, chirurgus, ibid. T. VII. de vulnere abdominis cum multo sanguine in cellulosam telam effuso, vulnus, ut videtur, arteriæ epigastricæ.

T. IX. vermes ex renibus infantis per fistulam prodeuntes, & per urethram.

Ejusdem tres diss. sunt ibid. T. XI., quibus contendit, exstirpationem femoris ex articulatione sua non adeo certum periculum inferre. Hæ diss. Amstelodami, vertente D. de Gesscher, prodierunt a. 1760. 8. cum titulo *verhandeling van de afzetting der dye in het gewrigth.*

Bonafos, medicus, ibid. T. VII. anum infantis imperforatum narrat frustra acu triquetra apertum.

Krause, medicus Helmstadiensis, de brachii inflammatione, & gangræna ex levi vulnere nata.

Salerne, chirurgus, de cranii fractura cum sanguine in cellulosam telam effuso.

Razoux, medicus, de hydrophobia per animam canis rabidi communicata in nosodochio funesta.

Idem in *hist. de l'Acad. des scienc.* 1761. de fœmina fulmine tacta & ambusta aliqua. De fœmina cancro scorbutico laborante, sanata usu solani scandentis.

Salgues, chirurgus, in *Journ. de Med.* T. VII. de acicula per umbilici abscessum egesta.

T. VIII. de intestini tunicis per alvum decedentibus.

Vermont, chirurgus, ibid. T. VII. de ulcere dorsi.

Pomme & Diannyere, medici, de felici usu corticis Peruviani adversus gangrænam.

T. X. de calculoso concremento ex compacta bile inter abdominis musculos nato.

La Mothe ibid. T. VII. de hydrophobia spontanea.

Christian Lud. Rolof, Halleri olim auditor, in *Mem. de l'Acad. de Berlin* a. 1757. egit de enormi aortæ aneurysmate, quod sternum destruxerat, ut æger denique ex repetita sanguinis jactura interierit. Causa erat ex nixu.

Hieronymus David Gaubius, Vir Ill. in *k. swensk. wetensk. Acad. Handl.* Vol. XVIII. retulit de maximis calculis ex utero virginis sponte eductis.

Ejusdem *institutiones pathologiæ medicinalis.* Leid. 1758. 8. 1763. 8. Lips. 1759. 8. &c. Inter morbos internos occurrunt etiam herniæ, calculi.

In ejus *adversariis* Leid. 1771. 4. tubulus & follis describitur, quo tabaci fumus in ultimum intestinum impellitur.

In *Journ. de Medecine* T. XI. de calculis ex puellæ utero prodeuntibus.

J. Wilhelmus Baumer de sceleto fœtus per vulvam cum fæcibus alvi egesto retulit in *Actis Academiæ Elector. Moguntinæ scientiarum utilium.* Erford. 1757. 8.

Idem ibid. de prolapsu palpebræ superioris electrica vi sanato. Haller.

In *observations periodiques sur la physique & l'histoire naturelle.* 1757. habetur machinamentum ad urinam continendam.

In *der medicinischen Societät zu Budissin, Sammlungen und Abhandlungen, aus allen Theilen der Arzneygelahrtheit.* Altenburg 1757. 8.

J. Georg. Thamm retulit de hernia, ut videtur cerebri. De morte subita ex venæ & arteriæ iliacæ ruptura.

Daniel Prætorius de oculo vulnerato & prolapso.

Christian Laub de peritonæo, ut putatur, ex colica rupto, & ventriculo loco moto, hæc obscure. Haller.

G. Budæus ulcus & mors phthisicæ fœminæ post incisum tuberculum hæmorrhoidale.

J. Frid. Henning ulcus in hypochondrico sanatum; pure per vomitum & urinam egesto.

Volhart scirrhus in subcutaneis abdominis.

Tobias Schoene de maxillæ parte cum dente evulsa. Imputatio violentiæ ab obstetrice in partu exsertæ.

D. T. Brukner scirrhus sub axilla ex vestibus arctioribus ortus. Inedia a tumore polyposo œsophagum farciente. Haller.

J. Farmer, chirurgus. Ejus *select cases in Surgery collected in S. Bartholomæus's hospital.* Lond. 1758. 4. Casus sunt duodecim. Vehementer ambustus, sanatus impositis linteis oleo intinctis, & renovatis, tum alvo ducta. Effuso sub cute capitis pure, foliis emplastris, absque incisione caries vitata. Digitus quasi de filo pendens conferbuit. Repetito cauterio caries tibiæ tandem separata, educta fragmenta ossea septem unciarum longitudine. Globus stlopetarius inter duo brachii ossa hærebat, artus aptis incisionibus & exemtis ossis festucis servatus. In Highmoriano sinu abscessus, & faciei inde tumor, educto dente sanatus. Duo fungi ad pudendi latera vinculo adstricti & exstirpati. Fractura cranii complicata, scarificando aversa gangræna. Angulos vulneris linteo carpto exceptos reconciliari. Lunare causticum omnium optimum esse. Haller.

Observationum medicarum fasciculus. Oxon..... 4. absque anno, sed anni, ut putat Haller, 1758. Empyema sponte in superficie pectoris

ris ruptum, optimo eventu. In alio empyemate felix paracentesis. Scrotum destructum & renovatum. Ren purulentus, sic vesica, eaque in rectum intestinum aperta. Medicamenta ex plumbo ad hæmorrhagias.

Medical chirurgical and anatomical essays and experiments communicated by HALLER, *others.* LOND. 1758. 8. Excerpta ex *Suecicis Transactionibus.*

JOSEPHUS BIANCHI, chirurgus, NANNONI discipulus, quem imitatur. Ejus *osservazioni chirurgiche.* CREMONA 1758. 4. Longi morbi chirurgici molli curatione sanati, & excluso aëre, cui fere inflammationes tribuit auctor. Contusa vetat incidere, & in universum ferro temperari jubet. In ancylosi feliciter balneo usus est. Aneurysma a nimio nixu ortum. Vulnus venæ jugularis externæ sanatum, tum ductus Stenoniani. Observationes quadraginta. HALLER.

CAR. LUD. NEVENHAAN *vermischte Bibliothek oder Auszug aus verschiedenen Streitschriften und andern Abhandlungen erste Sammlung.* ALTENBURG 1759. 8. In prima collectione agitur de mola ex HAZFELDO, quæ sarcoma fuerit, & de hydrophobia ex SCHULZMANNO. Rabiem canum ex veneris cupidine nasci.

In *zweyter Sammlung* BRAUNSCHWEIG 1760. 8. ex HOYERO sympatheticas curationes tuetur. HALLER.

J. FRIDRICH RÜBEL *novum systema medicum & chirurgicum tam theoreticum, quam practicum* adnuntiavit anno 1750., quod prodiit FRANKFURT 1765. 8.

Ejus *Merkwürdigkeiten aus dem Reiche der Natur, oder physicalisch-medicinisch-chymisch-und chirurgische Anmerkungen.* Ibid. 1762. 8.

Ejus *medicinisch- und chirurgische Lehrgebäude oder Auszug aller medicinischen und chirurgischen Wissenschaften.* AUGSPURG 1761. 8.

Ejus *medicinisch-chirurgische Wahrnehmungen und von den Entzündungsfiebern.* NÜRNBERG 1764. 8.

Sammlung chirurgischer Bemerkungen aus verschiedenen Sprachen übersetzt. ALTENBURG 1758. 8.

Zweyter Theil. Ibid. 1759. 8.

Anno 1758. prodiit *Vol. I. Medical observations and inquiries by a society of physicians in London.* LOND. 1758. 8. Huc in clarorum virorum operibus pertinet

J. SYLVESTER de spasmo cynico ex læso nervo digiti nato, & opio suppresso.

JOHANN. CLEPHANE de eodem malo ex vulnere pedis nato, & eodem auxilio superato.

GEORG MACAULAY, medicus, de visceribus abdominalibus in fœtu nuper edito in thoracem migrantibus.

In

Jn *Journal de Medecine* T. VIII. reperitur descriptio infantis in ventrem effusi, cum ante septem annos mater parturiisset, nihil vero quidquam esset enixa.

PASSERAT DE LA CHAPELLE ibid. plusculæ historiæ funestarum hæmorrhagiarum ab hirudine ad palatum fixa. Id malum etiam GALENI ævo frequens fuit.

DUCLOS, filius, chirurgus, de hernia inguinali incarcerata, quæ, cum gangræna videretur adfici, sponte evanuit sumto medicamento alvum ducente.

MAISTRAL de homine, qui se ipsum castravit, & utrumque testem excidit, nihil inde mali passus.

LOUIS, alius ab Academico, chirurgus, de hernia scroti suppurata sanata: saccus ipse strangulationem fecerat.

Le NICOLAIS DE SAULSAY, medicus, gangræna incipiens a frigore, balneo nivis & glaciei dissipata.

Idem in T. XIII. ad morbos puerperales.

Idem in T. XXXIX. Polypi uterini. Cum ejusmodi malo graviditas. Chirurgus animose polypum amputat, puerum feliciter extrahit.

VILLIERS, chirurgus, in T. VIII. brachium sphacelatum feliciter amputatum. Ossa variæ molis per anum excreta incertæ originis.

COURREGEOLLES, chirurgus, de ligno longissimo tempore in gena absque symptomate latente, nisi quod in contractione musculorum frontalium fœmina doluerat.

T. XI. de ligneo fragmento longo tempore in vulnere frontis gestato.

BULEX in T. VIII. puella nullo ano, neque vulva.

BOURGUES ibid. de calculo prægrandi in puero per penem reddito.

GIBIER, medicus, in T. IX. de calculis inter glandem & præputium pueri. De calculis aliquot in viri scroto repertis, & excisis.

FAURET, chirurgus, de struma a clamore crescente.

CAMPARDON, chirurgus, de infante ab unco ipso in partu vulnerato.

Idem in T. IX. uterus in partu inversus, gangræna & suppuratione adfectus, ut tamen ægra servaretur.

T. X. abscessus insignis pulmonis, manu curatus.

T. XI. cum phimosis congenita calculorum ad exitum urethræ causa fuisset, malum ferro superatum.

T. XII. in hernia gangrænosa pars epiploi siderata, absque injecto vinculo resecta: intestini tunica interna late per anum dejecta, eventu felici.

T.

T. XIII. vulnus furæ memorabile, cum magno ecchymomate.

T. XVI. in carie femoris late patente tamen callus ſubnatus.

Le CORDIER in T. IX. de gangræna peculiari femorum, crurum pedumque facile ſanata.

COLLIN, medicus, de fœtu retento, cujus oſſa quarto anno de abſceſſu abdominis prodierunt.

CHEMIN, chirurgus, de partu ex prolapſo utero inciſo ejus oſtio.

Le CHANDELIER de bracherio herniali proprio.

LAUGIER, medicus, de homine, qui ſe ipſum caſtraverat, facile ſanato.

Idem in T. XI. de vulnere ſclopetario pectoris multo pure per vulnus artificiale emiſſo, denique ſanato.

T. XII. gangræna abdominis cortice chinæ chinæ curata.

T. XXIX. arteriam brachialem utique absque periculo ligari ob ramos collaterales. Felix aneuryſmatis ejus arteriæ curatio.

T. XXX. tumores cancroſi ſcroti, & teſtis ſcirrhi amputati.

T. XXXII. inſtrumentum proponit ad fungos uteri ligandos.

T. XXXV. LEVRETUM invitat, ut inſtrumentum ſuum polypis uterinis ligandis idoneum publicet.

T. XLI. partus difficilis. Funiculus & placenta in tuba. Perangusta pelvis, caput avulſum funeſto eventu. Fœtus tubarius.

ICART in T. IX. in iſchuria ulcus a recto inteſtino in veſicam patens.

T. XIII. JEART (an non idem?) hernia gangrænoſa amiſſa inteſtini parte ſanata.

T. XX. tumor cyſticus colli enormis 42. librarum, reſectus.

T. XXVI. polypus alius palati, alius narium feliciter exſtirpati.

CHARLES PEYROUX, chirurgus in Pictonibus. Ejus *obſervationes medicinales* PARIS 1759. 12. pluſculæ ſunt chirurgicæ. Arteriam ſauciam curat admoto prælo tortili, ſubinde, ut dolor urget, laxato. Ad hæmorrhagias a ſucco urticæ multum ſperat, in ambuſtione vero ab aqua, quæ vulgo ſclopetaria dicitur. De phimoſi & paraphimoſi; de compeſcenda dentis evulſi hæmorrhagia.

G. AYLETT *genuine ſtate of a caſe in Surgery.* LOND. 1759. 8. Contra GUILIELMUM BROMFIELD.

FRANCISCI HOME *medical facts and experiments.* LOND. 1759. 8. Varia huc faciunt. Cortex Peruvianus in gangræna efficax. Morbus equorum vere in ulcerata membrana pituitaria narium reſidet: noſter malum aperire jubet, & urere, neque tumorem glandularum metuit. Frequens in INDIA orientali malum abſceſſus hepatis eſſe, & vulgo incidi. Inflammatio teſtis

ftis in malum vix medicabile tranſit. Sanguis de aure a lapſu prodiens. HALLER.

IPPOL. ANDR. LOMI *lezzioni di Chirurgia date alla luce dal* D. LUCA GERHARDINI. FIRENZA 1759. 4. 1769. 4.

CAROL. FRID. LESCHEN diſp. *de valetudinariis bellicis bene conſtitutis.* GÖTTING 1759. 4.

Tertius Tomus *du Recueil des pieces, qui ont concouru pour le prix de Chirurgie,* prodiit PARISIIS 1759. 4. Germanice vertente J. E. ZEIHER. ALTENBURG 1756. 4. &c.

RUDOLPH AUGUSTIN VOGEL. Ejus *anatomiſche, chirurgiſche, und mediciniſche Beobachtungen, und Unterſuchungen.* ROSTOK 1759. 8.

Ejus & J. WILHELM JANSEN diſp. ſiſtens *animadverſiones ſuper morbis incurabilibus, etiam de iis, qui chirurgici ſunt generis.* GÖTTING. 1760. 4. Incurabilibus accenſet ſpinam bifidam, hydrocephalum internum, tumores cyſticos majores, ulcera a recto inteſtino in veſicam communicantia, aneuryſmata. De tumoribus cyſticis, aliisque glandulosis variis; de ſcirrhis &c.

Ejus de PAULI ÆGINETÆ *meritis in Medicinam imprimisque Chirurgiam progr.* I. Ibid. 1768. 4. Ipſi CELSO in chirurgicis PAULUM præfert, qui proprias & non ab alio dictas operationes tradiderit.

Ejus de eodem argumento *proluſio* II. Ibid. 1768. 4. Arteriotomen, hypoſpathiſmum, uſtionem palpebrarum, anabrochiſmum, extractionem corpuſculorum in aures illapſorum, ſpinæ in gulam, ſtrumarum exciſionem PAULUM propria habere, de multis aliis CELSO plenius dixiſſe.

Ejus & SCHOENBERD *decas obſervationum medico-chirurgicarum.* Ibid. 1768. 4.

Ejus & OEHME diſp. *de Chirurgia Medicinæ opem flagitante.* Ibid. 1770. 4.

In *prælectionibus de cognoſcendis & curandis præcipuis corporis humani adfectibus* ibid. 1772. 8. agit etiam de inflammationibus, de inſigni linguæ tumore. HALLER.

CLAUD. POUTEAU, filius, chirurgus Lugdunenſis & M. D. qui obiit a. 1775. 11. Febr. Ejus ſunt *melanges de Chirurgie.* LION 1760. 8. Germanice *vermiſchte Schriften von der Wundarzneykunſt.* DRESDEN 1764. 8. Propria multa habet, neque amat trita ſequi veſtigia. Libelli numeroſi in hoc volumine continentur. Goſſypii conis urere ad Chinenſium morem, plurimis in malis proficuum eſſe adſerit, etiam quando veſicatoria nihil proficiebant. Eſſe utique in fonticulis & ulceribus artificialibus eam naturam, ut corruptos humores adtrahant. 3. de ſetaceo per vias lachrymarum trajiciendo. Neque per puncta lachrymalia id fieri poſſe, neque per nares, quare debere ſaccum lachrymalem aperiri, & ſpecillo argenteo viam ad nares reſecrari.

rari. Eadem via poſſe ſetaceum aut chordam muſicam, aut cereolum trajici. 4. De plano plumaceolo, ſolo in deliganda lachrymali fiſtula adhibendo. 5. Abſceſſus hepatis ob impeditum in cerebro per vulnera ſanguinis circulum naſci, & accerli ſectione venarum pedis. 6. De olei uſu contra viperarum morſum. 8. De exoſtoſibus pene ſubitis. 9. De ſectione calculi: eam vult lente peragi, quo partes corporis, per quas lapis educi debet, obſequi & laxari poſſint: ſufficere diviſam proſtatam, magnas inciſiones nocere. Prima inciſione in veſicam usque pertingit, deinde altera demerſo in ſulcum catheteris ſcalpello proſtatam dividit. 10. Omentum filo intercipere vetat. 11. De luxatione femoris, quæ ſurſum fit & extrorſum. PETITI utitur vecte, alia tamen paulum ratione. 12. De ejuſdem uſu. 13. De magnis malis a capitis læſionibus, in quibus ſola cutis patitur. 14. Calculus circa fabam concretus. 15. De maxima hæmorrhagia: ligaturam præfert: nervi vinculum non metuit. 15. Non debere in amputatione cutem reſervari, qua os tegatur, neque obvoluta uti faſcia. 16. Fœtus reliquiæ octodecim a conceptu annis in tuba repertæ. Dolores a ſoluta placenta nullos fieri. 17. De luxatione muſculorum. 18. Cl. CHARMETTON de terebra fruſtra adhibita, cum cerebrum ſcirrhoſum eſſet. 19. Duæ renis fiſtulæ ſanatæ. 20. Fœtus per ruptam vaginam in abdomen elapſus. 21. Prælonga acus triquetra curva, qua noſter per inteſtinum rectum veſicam perfodit, & urinæ viam aperuit. 22. Tricruris forceps ad calculum de fœmina educendum: eorum crurum bina cultri ſunt totidem, qui latera urethræ incidunt. HALLER.

J. CHRISTIAN BRUNS *obſervationes anatomicæ & chirurgicæ*. GÖTTING. 1760. 4. Fracturas claviculæ ſola quiete & abſque faſciis ſanari. Quoties in amputatione articulationis cartilago nudata eſt, poteſt ejus ſeceſſio terebrando procurari. Funeſtum vulnus arteriæ femoralis. Mors ex cerebro in abſceſſum verſo poſt longas cephalæas. Ex gonorrhæa eroſæ in urethra ſedes, ulcera proſtatæ &c. Vagina in partu rupta: placenta prope os uteri ſecedens in funeſta hæmorrhagia. Elapſa brachia amputavit. Ad ulcera vetuſta baccæ ſambuci & una fonticulus.

Ejus *an* H. J. F. HENKEL. HANNOVER 1774. 4. Abſceſſus in imo jugulo ſuper claviculam funeſtus. BRENDELII experimentum, quo cani inteſtinum incidit, idque negat adhæſiſſe. Herniæ vaginalis teſtis tunica indurata, teſtis tumidus. De prolapſu uteri in vaginam. In hernia incarcerata ſales medios profuiſſe. Fiſtulam inteſtini poſt ſtrangulationem coaluiſſe. Hydrocele curata, perforata vaginali teſtis tunica, & longo vulnere diviſa. Fruſtra acu triquetra perforatum malum, cum ſcroti pars ima indurata eſſet. Setacei in ſcroto relicti non bonus effectus. Aneuryſma verum aortæ. HALLER.

CAROLUS WHITE. Ejus *caſes in Surgery with remarks*. LONDON 1770. 8. alii 1769. Inferiorem artum mavult amputare ſuper malleolos, reſervato carnis ſegmine. Vinculo arteriam vulneratam coercet aut ſpongia. Collectæ

lectæ fæces & calculi in inteſtino. Scirrhoſus teſtis feliciter extirpatus. Spina bifida ne tangatur. Vari & valgi, quorum crura noſter ſtannea ocrea corrigit. Cum oſſa non conferverent, eadem nudata, remota cartilago, qua obliniebantur, ita ſanatio procurata. Luxatio humeri, pede in alam dato repoſita, dum æger ſuſpenſus erat. HALLER. V. *fract.*

In *Journal de Med.* T. XII.

REGIS retulit de fœtu ſtrangulato a funiculo per chordam præter naturam ſtricto.

COLIGNON de calculo peramplo, feliciter inſtrumento fratris de S. COSMA ex fœmina exciſo.

CHEMIN hernia cerebri congenita, apta preſſione curata. Aneuryſma cordis auriculæ dextræ.

Idem in T. XXIV. cataractæ extracto cicutæ ſuperatæ duo exempla.

COLLA in T. XII. de frictionis mercurialium uſu in abſceſſibus ex lacte effuſo natis.

CONTENSON, chirurgus, de veſiculis aëre plenis ex lapſu natis.

GARNIER L'AGREE infans abſque ano natus ſanatus.

JUVET, medicus, de tendine Achillis abſque ullo ſymptomate facillime ſanato.

Ejus eſſe putat celeberr. HALLER, *Eſſai ſur la gangrene interne* .... 12. abſque loco & anno.

OLIVIER, medicus, de totius corporis ancyloſi ſapone ſanata.

Idem in T. XIV. de hæmorrhagia uteri compreſſa pannis frigida ebriis.

TAIGNON, chirurgus, in T. XII. hernia cruralis gangrænoſa rupta, fæces & ea via, & per anum egeſtæ. Vulnus ventriculi ſanatum.

Idem in T. XIV. vires agarici vulgaris, qui fomitis loco adhibetur, eandem eſſe, quæ agarici Broſſardiani, per experimenta.

TILLIET, chirurgus, in T. XII. magnus tumor ſcapulæ abſconſus, & evaneſcens.

BOISSON, ictus in capite acceptus, cum magna ſymptomata adeſſent, vomitus, ſopor, delirium, abſque trepani uſu ſanatus.

MICHEL, chirurgus, de caruncularum, quæ de urethra effloreſcunt, exſtirpatione.

TOUZAIN, chirurgus, de utilitate injectionum ad ſecundæ partes in utero relictas expediendas.

SERIN vulnus ventriculi ſanatum. Eam curationem in T. 37. defendit.

GOSMOND, chirurgus, tumorem pene dimidiæ faciei extirpavit, ex orbita pullulantem.

GUI-

Guigneux, chirurgus, exemplum hominis calculoſi, rene unico, calculum in pelvi continente, veſica tertia parte minor, in ea calculi, eorum unus adhærens.

Amoreux in T. XIII. de belladonnæ uſu externo in mammæ cancro proficuo.

Godard, medicus in civitate Vervins, tumor ad radicem linguæ vinctus & exſtirpatus. Vulnus femoris cum convulſionibus & hæmorrhagia conjunctum, tandem ſanatum.

Brieu, medicus, hydrops poſt tertiam paracenteſin curatus.

Idem in T. XIV. hydrophobia ſpontanea.

Lattize, chirurgus, hernia incarcerata in gangrænam verſa, ſanata.

Dumont, filius, chirurgus, exoſtoſis femoris funeſta.

Idem in T. XIV. calculus aſper ægre extractus.

T. XV. ſe etiam feliciter fomite ad ſanguinem ſupprimendum uſum eſſe.

Ejus pro inſtrumentis Le Catii diſſ. *in journ. de ſav.* 1763. Jan.

T. XIX. polypus mucoſus narium medicamentis ſublatus. Ex contuſione lymphæ transudatio, alumine cum hydrargyro præcipitato rubro compreſſa. Renis vulnus ſanatum.

Deslandes, chirurgus, in T. XIII. Aneuryſma ſponte ſanatum adjuvante tamen apta preſſione.

T. XXI. hernia, gangrænoſa parte inteſtini amiſſa, ſanata.

Ejus *éloge de la Chirurgie,* Paris 1768. 12.

Jullien in T. XIII. aneuryſma arteriæ ſpermaticæ, teſtis ſcirrhoſus.

Agasse placenta in cellula uteri, feliciter denique educta.

Anselin tumor palati exſtirpatus, hæmorrhagia laminæ preſſione compreſſa.

Idem in T. XXV. uterus polypoſus, gangrænoſus, exſtirpatus.

T. XXVII. eam adminiſtrationem defendit contra dubia D. Quequet.

Richard in T. XIII. gangræna parotidis corticis Peruviani uſu ſuperata.

Lallemant, medicus, in ſcirrhis abdominalibus cum ictero conjunctis feliciter cicuta uſus eſt.

Idem in *k. ſw. wet. Acad. Handl.* 1760. T. XXI. de uſu felici hirudinum variis in morbis. Primus in Suecia eo verme Nicolaus Rosenius uſus eſt. Diſſecti pergunt perinde ſanguinem exſugere.

Idem in L. *de morbis infantum* edit. Suec. STOKH. 1771. 8. morbos etiam aliquos chirurgicos habet. Scrophulas fere a morbo esse venereo.

JACOBUS V. LIL, M. D. in *verhandelingen uytgeg. door de Hollandsche maatschappy der Wetenkap.* T. V. repetito trepani usu sanguinem sub calvariam effusum feliciter emisit.

Idem in T. VIII. P. I. HAARLEM 1765. 8. de dolosa indole vulnerum capitis. De corticis Peruviani efficacia in gangræna.

E. BERDOT in *Act. Helvetiçor.* T. IV. agit de utriusque femoris luxatione, obscura ex causa nata, apto instrumento curata, quod hic describitur.

Idem in T. V. de hydrocephalis.

T. VI. hæmorrhagia spontanea inferioris labii.

J. ULRIC. BILGUER. Ejus *Anweisung zur ausübenden Wundarzneykunst in Feldlazarethen.* GLOGAU 1763. 8. Pro chirurgis castrensibus, encheireses, monita. De amputatione artus, quando ex articulatione exciditur; de terebræ usu; de vulneribus profundis colli, & abdominis, uberius. Artum elisum & contritum minus certo necem inferre, quando amputatio omittitur: incisiones profundas faciendas esse, eximenda ossium fragmenta, aut curandum, ut via exituris libera sit; præterea putredini obstandum. Ablatum a globo tormentario artum vetat iterato amputare, nisi in femoris parte inferiori, inque brachio. Ossa per longitudinem fissa conservescere. Si omnino amputatio vitari nequit, duo vel tria carnis segmenta mavult reservare. Vulnera capitis, quæ milites patiuntur, fere semper terebratione egere, eaque maturata, neque expectatis gravibus symptomatibus. In vulnere crassioris intestini non oportet alterne finem in alterum inseri. Spasmos cynicos opio compesci. Siderata pars intestini resecanda &c.

Ejus *chirurgische Wahrnehmungen welche in der k. Preuss. Lazarethen von verschiedenen Wundärzten ausgezeichnet, und mit einiger Erläuterung herausgegeben worden.* BERLIN 1763. 8. 1768. 8. LOND. 1764. 4. Magna pars boni operis ad vulnera calvariæ pertinet, adque trepanum, eo magis necessarium, quod symptomata ejusmodi malorum fere ab effuso sanguine, ab ichore, aut a pure oriantur, cui emittendo sola terebra viam potest parare. Nihil unquam mali ex discissa dura membrana secutum, neque ex ea meninge suppurata, aut alioquin corrupta. Et frons & occiput, & ejus cruciformis eminentia terebrantur absque periculo. Sanatum vulnus cerebri, cum glans sclopetaria ipso in cerebro retineretur. Alia capitis & faciei vulnera sanata. Magna in capite hæmorrhagia compressa apta pressione. Sanata vulnera pulmonis, & arteriæ intercostalis & intestinorum, laryngis, asperæ arteriæ. Decantata symptomata vulnerum sclopetariorum transversi septi nulla apparuerunt. Felix amputatio brachii in parte siderata. Ne in testium exstir-

ſtirpatione convulſiones ſuperveniant, proponit nervum repellere, ne extendatur. Spica ſecalina deglutita per abſceſſum lateris educta. In herniis inciſio maturanda, raro felix quando ſerius tentatur. A verme in meatu auditorio latente homo ad deſperationem usque tortus. Brachium bipenni reſectum curatum. Luxatio femoris deorſum & ad foramen ovale, ab externa cauſa.

Idem in *N. E. N. C. Vol....* retulit de fuſo in vulnere abdominis abrupto, parte fracta demum per anum decedente. *Obſ.* 24. ſic per anum globuli plumbei egeſti, qui per vulnus pubis ſubierant. *Obſ.* 25. vulnus hepatis & ductuum biliariorum ſanatum. V. *amput.*

ROBERTUS DOSSIE *the theory and practice of chirurgical pharmacy, comprehending a compleat diſpenſatory for the uſes of ſurgeons.* LONDON 1761. 8. Elementa Chirurgiæ ad Anglorum ſaporem. Deinde materia medica & chirurgica. Agarico Broſſardiano nullam adhiberi fidem. HALLER.

PLUNKETTI arcanum ad mammarum cancros ex arſenico albo, ranunculo & ſulphure compoſitum, omnino etiam per experimenta in noſocomio facta efficax. Ne aqua ex cæruleo vitriolo narium hæmorrhagia ſupprimatur, noſter monet. Nullas eſſe pulveris antilyſſi Meadiani vires. STEPHENIÆ & HARTLEYI medicamenta, ſi calculum non ſolvant, tamen ſymptomata ſupprimere. HALLER.

FRIDERICH AUGUST. WEIZ *vollſtändige Auszüge aus den beſten chirurgiſchen Diſputen, nebſt Anzeigen von neuen chirurgiſchen Büchern und chirurgiſchen Neuigkeiten. I. Band.* BUDISSIN 1769. 8. Paſſim adnotationes adjicit: vermem per umbilicum erepſiſſe vidit cum ægri bonis rebus. Nudatus teſtis novo ſcroto velatus. Non reſpondiſſe cicutam ſpei ſuæ.

T. II. BAUTZEN 1770. 8. Thyroideam glandulam lapideæ duritatis vidit. Ulcus pectoris per urinam judicatum. Poſt paracenteſin aquam calcis in abdomen ſuadet injicere. Superior pars humeri deleta & reparata.

T. III. BUDISSIN 1771. 8. in curatione Junkeriana non probat diuturnam deligationem. Raro cancros cicuta ſanari. Nihil veri præſidii eſſe in dauco. Fœmina, cui 19es aquam extraxit. De femore luxato, & cum fragore reſtituto. Correctio elaſtri ad venæ ſectionem Germanis familiaris, a chirurgo STOKEROW facta.

T. IV. Ibid. 1772. 8. Ut clyſter tabacarius melius ſubeat. Ancyloblepharon ſolutum ſuper ſpecillum ſulcatum. KALTSCHMIDIUS ſibi ipſi glandulam induratam ſub axilla excidit. In gravida callum fracti oſſis non dureſcere. Funeſtum recti inteſtini ſarcoma.

T. V. BAUTZEN 1773. 8. Educto dente corrupto abſceſſus maxillæ facile ſanatus, pure emiſſo. Exciſum ſteatoma. De LANDII liquore ſtyptico: experimenta in cane facta.

T.

T. VI. Ibid. 1774. 8. Sæpe se hernialem saccum separasse nullo cum ægroti dolore, & immensos illos ZIMMERMANNI dolores penitus insolitos sibi videri: repetitum etiam usum lapidis infernalis parum probat.

Prodierunt deinde LEIPZ. 1773. 8. 1774. 8. 1777. 8.

Ejus *neue Auszüge aus Dissertationen für Wundärzte*. 4. *Bände*. FRANKF. 1774. 1776. 8.

In ejus *chirurgischen Landphysico* de HILMERI cataractæ depositione. Nævi ut calce & sapone destruantur. HALLER. V. *luxat.*

In *Nov. Act. Nat. Cur. T.* II. a. 1761. edito

RUDOLPH CHRISTIAN PFAFF *obs.* 12. hernia incarcerata reposita; abusus nucleorum cerasеorum, inde colon in scroto perforatum, tamen sanatum.

J. WILHELM WIEDMANN *obs.* 23. hæmorrhagia ex dentis evulsione octavo die oborta.

J. CHRISTOPH HENNICKE *obs.* 29. hernia incarcerata, intestinum per lumbricos perforatum tamen sanatum hactenus, ut fistula exigua superesset. *Obs.* 33. mors puerperæ: abdomen pure plenum.

WOLFGANG JACOB MÜLLNER *obs.* 37. de utero ab obstetrice evulso, sauciato, necessario exstirpato, felici eventu. *Obs.* 68. abscessus hepatis incisus, educti calculi fellei: fausto eventu. *Vol.* III. *obs.* 93. uterus vere prolapsus.

Ejus *Wahrnehmung von einer sammt dem Kinde ausgefallenen Mutter*. NÜRNBERG 1771. 8. Integer uterus totaque ejus cervix elapsa; fœtus tamen manu eductus, uterus repositus, injecto vino calente a gangræna liber servatus, mater & fœtus sanati.

J. CHRISTIAN HILDEBRAND *Vol.* III. *obs.* 34. grave capitis vulnus, cerebri jactura, fragmentum ossis frontis ad nonum diem in cerebrum depactum, sanata tamen omnia. *Vol.* VIII. *obs.* 8. hydrophobia a morsu canis rabidi post sphacelum ex metastasi natum sponte sublata. *Obs.* 32. ganglii superstitiosa curatio.

In *Journal de Medecin.* 1761. Vol. XIV.

VANDENBLOK, medicus Bruxellensis, pariter cancrum mammæ occultum refert usu bellædonnæ superatum.

SUREAU DE BONNEAUNER, medicus, retulit de scirrhosis sarcomatibus, identidem in dorso provenientibus.

DESMILLEVILLE, medicus, de cicutæ felici effectu in tumore palpebræ superioris.

LANDEUTTE, medicus, de phthisi ex renis ulcere.

Idem in T. XV. extracto cicutæ superatus tumor scirrhosus mammæ & alia mala.

TITEUX in T. XIV. cystides in abdomine numerosæ.

GUYARD

GUYARD, chirurgus, de tumore cyſtico ſupra mammam exſtirpato.

DUPONT HAUMONT, chirurgus, intra triennium centies quadrageſies ter paracenteſis abdominis adminiſtrata.

DE LA VERGNE fœtus per 29. menſes geſtatus, & per umbilici ulcus extractus.

ALLARD, chirurgus, de enſe utrinque pectus penetrante, & saucio ſanato.

Idem in T. XVI. de fractura complicata cruris in ipſis doloribus partus nata.

MUTEAU DE ROQUEMONT, chirurgus, in T. XIV. de fractura humeri proxime articulationem ſanata.

T. XX. ulcus ſcrophuloſum cicuta ſanatum.

T. XXX. magnum ſarcoma uteri exſtirpatum, quod pro capite infantis habuerunt.

ST. MARTIN, medicus, in T. XIV. ſecale tritum cum adipe ad ambuſta laudat.

MAUPOINT, medicus, extracto cicutæ cancer labii ſanatus. Non veram cicutam fuiſſe.

CASTILLON, chirurgus, in T. XV. de vulnere penetrante pectoris, lata inciſione eductis in ejus cavo latentibus.

Le PEGE, chirurgus, de tumoribus frontis cum ejus oſſis carie conjunctis, denique ſua cum cauſa ſanatis.

AUBRELIQUE, medicus, tumorem hypogaſtrii ſanavit extracto cicutæ.

BAUDIN, chirurgus, de fractura tibiæ cum luxatione, vulnere, & gangræna conjuncta, tamen ſanata, cum cortex Peruvianus ſiderationem compreſſiſſet.

MAURANT, chirurgus, lingua enormis molis infantis, quam veritus eſt attingere.

Idem in T. XVI. acus in tumore reperta; enormis tumor cyſticus cauſticis medicamentis curatus; maximi duo fici venerei feliciter reſecti.

T. XVIII. ſibi vindicat curationem a D. TERLIER deſcriptam. V. *hern.*

FERRAND, chirurgus, de vulnere ſclopetario pectoris denique ſanato. An idem alias dictus?

PELET, medicus, de cicuta in tumore ſcirrhoſo ſpem dante.

FINANT, chirurgus, de extracti cicutæ felici uſu in tumore ulceroſo glandularum parotidum.

Ejus de hernia gangrænoſa ſanata in *Journ. des ſav.* 1765. *Dec.* & in *Journ. de Medecin* T. XXIII.

LEBERECHT EHREGOTT SCHNEIDER, chirurgus in MITWEIDA SAXONIÆ oppido. Ejus *chirurgische Geschichte mit theoretischen und practischen Anmerkungen.* CHEMNITZ T. I. 1762. 8. Multa theoria. Paronychia profunda. Calculus salivalis. Hæmorrhagia funesta ex salivatione per hydrargyrum concitata. Tumor in meatu auditorio radendo & secando deletus. Funestus mammæ cancer. Ex absurda frictione vetulæ abscessus ad vertebras lumborum.

T. II. Ibid. 176-. 8. Ab amputato femore mors per diarrhæam. Suppuratio oculi externa, curata pure per incisam corneam emisso. Ulcera a variolis, & plena luxatio femoris. Partus difficilis terebrato capite expeditus, & sanatus abscessus ossis sacri. Hydrops sacci lachrymalis a variolis. Tumor cysticus in femore amputatus.

T. III. Ibid. 1765. 8. Intestinum fistula patens excreto lumbrico sanatum. Hernia incarcerata soluta. Gangræna cortice Peruviano superata. Testis ex scroto erumpens.

T. IV. Ibid. 1768. 8. Cicuta sæpe absque ullo fructu adhibita. Proprio lectulo, & fasciis cochlea firmatis, curata fractura colli femoris. Fœtus mortuus præcedente funiculo unco eductus, neque enim in omni partu instrumentis posse abstineri. Iterum intestinum apertum sanatum, de quo vermis prodiit. Vulnus faciei sutura conciliatum. Cortex Peruvianus gangrænæ incipienti uteri, & ulceribus malignis efficaciter oppositus.

T. V. Ibid. 1771. 8. Quatuor morborum descriptiones. Caries difficilis in pede, non sublata, nisi cum ossa corrupta abscessissent. Caries facile sanata in maxilla. Intestini vermicularis cum cæco intestino per anum elapsus, cum ileon tribus quasi ligamentis strangularetur, & ilei pars in colon pulsa esset. Lapillus de funda impactus diu in femore latuit, quoad excisus lapis mali finem fecerit.

T. VI. Ibid. 1773. 8. Ulcus, quod ex recto intestino in uterum sibi aditum paraverat, ut per vaginam fæces decederent. Utrumque os cruris ex saltu cum vulnere fractum, felici eventu curatum. Aliquot exempla felicis Peruviani corticis adversus gangrænam efficaciæ. In pectus lignum depactum per ulcus femoris decimo tertio demum mense excretum. HALLER.

T. VII. Ibid. 1776. 8. Iterum ulcera gangrænosa cortice Peruviano sanata. De tumore singulari in perinæo recens nati, quo compresso fæces per anum prodibant, intumescente paulo post iterum tumore. Fistula in articulo pedis dextri feliciter sanata. A concusso cerebro cæcitas, & paralysis maxillæ inferioris. Tumor cancrosus labii inferioris feliciter resectus. Manus inflammatio, a metastasi, sanata. Hernia incarcerata felici operatione curata. A vulnere detri femoris cum aneurysmate vero natæ convulsiones, indeque mors. Stulto consilio chirurgus quidam sibi resecuit tendinem extensoris indicis, tamen absque noxa. RICHTER.

T.

T. VIII. Ibid. 1778. 8. Partus inter conamina ad 13. diem usque protractus; prima die aquæ ruptæ, quarta die dolores partus evanescentes, pulsus debilis, celer, in abdomine vesiculæ plurimæ lympham partim subflavam partimque fuscam continentes, extremorum frigus, ægra insensilis; fœtus deinde pedibus arreptis eductus totus putrefactus, ita & fecundinæ; sexta a partu hora puerpera periit. Similis alter casus, ubi auctor 16. die, cum caput fœtus apertum, & ejus ossa loco suo mota essent, hæc frustratim exemit, deinde fœtum, qui totus putridus erat, facta inversione eduxit, & cum suspicaretur, uterum quoque gangræna adfectum esse, corticem Peruv. interne & externe adhibuit; tertia exinde die pulsus fortior, lochia una cum sanie cinerea, & fœtida apparuere, ægra vero sensim restituta. Inflammatio partem pedis sinistri externam in puella 14. annorum sponte & per vices invadens, tandem gangrænam & mortem induxit. Femur sursum luxatum, feliciter repositum, etsi femur & crus sub extensione in situ recto tenebantur. Vulnus a rupto sub explosione sclopeto manui inflictum, cum ossibus carpi & metacarpi a se invicem remotis, pollice divulso, totaque manu contusa, sanatum fuit consueta cura feliciter, remanente aliquo manus, & superstitum digitorum motu. Uterus ruptus in fœmina, quæ duodecies jam, sed lente semper & difficulter pepererat: capite fœtus in pelvim jam delapso parturiens sub validis partus doloribus e lecto impatienter prosiliens, corpusque vario modo inflectens, abdomen manibus comprimens, repente novum ingentemque in abdomine percepit dolorem, fluente postea ex utero copioso sanguine, & capite fœtus ita sursum recedente, ut digiti attactum effugerit; auctor illico fœtum invertens, & educens advertit, uterum dilaceratum esse, & paulo post omentum in vagina uteri eo prolapsum deprehendit, ægra vero 4. die periit, cujus postea facta est anatome. Tumor linguæ post febrim inflammatoriam mala methodo tractatam metastaticus, nucis magnitudine, dolens, inflammatus, denique in suppurationem ductus, incisus, & facile sanatus. Levia vulnera quoque curata. RICHTER.

JOSEPUS CAVALLINI, chirurgus in nosodochio S. MARIÆ Novæ Florentino. Ejus sunt *collezioni istoriche di casi chirurgici metodicamente disposti* T. I. P. I. *sopra i tumori infiammatori.* FIRENZE 1762. 4. Multa utilia, & practica. Aliquot abscessuum exempla & curationes. In herpete aqua vitriolica. In carbunculo simplex curatio optima.

T. II. *Tumori cronici.* Ibid. 1763. 4. Simplex & sincerus funestos eventus non dissimulat. Tumores spongiosi. Abscessus femoris funesti. Abscessus & caries ossium in articulatione genu lethalis, aliaque similia fere exempla. Cicutam nihil quidquam unquam præstitisse. Tonsillæ Induratæ excisæ. Mamma partim cartilaginea & partim cancrosa, feliciter excisa. Sic durissimus testiculus, vasis non ligatis. Ganglion de tendine bono eventu excisum.

Exostosis etiam absque venere nascitur, neque semper hydrargyro cedit. Aneurysmata. Herniæ.

Ejus *tentamina medico-chirurgica de felici in quibusdam animantibus uteri extractione, deque partium regeneratione & cicatricis natura.* FLORENTIÆ 1768. 8. HALLER.

ROUSSELET *observationes nouvelles ou methode certaine sur le traitement des cors.* La HAYE 1762. 12.

ANTON HÖGG *observationes medico-chirurgicæ.* JEN. 1762. 4. Hac dissertatione recenset aliqua exempla volvuli; & aliud in quo gangrænosi intestini partem resecuit, ægrum sanavit. Glans plumbea absque malo symptomata in cerebri cavea relicta. Vulnus gravissimum sclopetarium in genu absque amputatione sanatum.

In *Phil. Transf.* T. LII. P. 2. sive anni 1762.

RICHARDUS FORSTER egit de animalibus venenatis ANGLIÆ.

THOMAS ADAMS vulnus ingens asperæ arteriæ, sanatum sutura adhibita. Retulit etiam de homine a fulmine ambusto, tamen sanato.

CHARLETON WOLLASTON de gangræna integram familiam corripiente, ex malo, uti videtur, alimento.

DANIEL LYSON de funesto morbo magni astronomi JACOBI BEADLEY. Ex ischuria interierat, cujus causa partim adeps fuit, qui renes compressit, partim glandulæ in pelvi induratæ.

Idem in *Vol.* LIX. de tribus aciculis deglutitis, & de cute humeri prodeuntibus.

In *Medical observations and inquiries by a society of physicians in* LONDON. *Vol.* II. LONDON 1762. 8. retulerunt:

JOHANNES TRAVES, chirurgus, de luxatione femoris, quod introrsum super foramen ovale pubis discesserat, repositum cum caput deorsum extrorsum duceretur.

SAMEL PYE, medicus, de vomitu, qui paracentesi abdominis supervenit, non infelici hactenus eventu.

GEORGIUS MACAULAY ex tumore colli spasmus cynicus.

THOMAS ANTHROBUS de femore ex febre gangræna corrupto, amputato, absque ulla sanguinis jactura, & fausto eventu.

In *Med. Mus.* T. I. prolapsum uterum sponte rediisse vidit, cum dolores ad partum inciperent, & fœtum eodem ostio eduxit.

In T. II. tumor durus pene cartilagineus, qui cum tendini Achillis adhæreret, amputationis fecit necessitatem.

THOMAS BOND de efficacia corticis Peruviani in scrophulis.

SAMUEL INGHAM de ægroto, in cujus quoque teste fistula fuit aperta, curata.

THO-

Thomas Dickson, medicus, de utilitate veſicantium ad os ſacrum, quoties urina nequit contineri.

Idem in T. III. eandem veſicatoriorum utilitatem confirmat, etiam per J. Fothergill teſtimonium: & de veſicæ in partu ruptura egit. Deinde de morſu canis rabidi conſtanter lethali, etiam quando balneo aquæ metus ſuperatus fuerat.

Henricus Thomson de luxatione humeri in univerſum, & de caſu, in quo omnino reduci non potuit, cum ligamentoſa articulationis capſula lacerata fuiſſet, & pars colli humeri in fragmenta contrita. Non debere in repoſitione artum extendi, ſed flecti potius, ut muſculus biceps laxetur. In omni luxatione capſulam articulationis lacerari. Exemplum novæ articulationis.

Lambert, chirurgus, acu intertorta in arteriæ vulnus data, ut in labio leporino ſolet, id malum curavit.

Triquet, & alii de utilitate mercurii ſublimati in ulceribus difficilibus.

Joannes Bard de fœtu ex abdominis abſceſſu exciſo felici eventu.

In *Journal de Medecin* T. XVI.

Decotes, chirurgus, retulit de curato cancro faciei & mammæ ex uſu cicutæ.

Sabliere, medicus, de coſtæ oſſeæ fragmento ex fiſtula ani prodeunte.

Agasson, medicus, in iſchuria veſica per hypogaſtrium compuncta, bono eventu.

Vimont, medicus, vulnus ſcorpii injecto vinculo, vino dato, aptis fomentis, ſanatum.

Sannier, medicus Biturix, ulcus mammæ cicuta data ad cicatricem perductum.

Terlier, chirurgus, hydroſarcocele non venerea, inunctione mercuriali ſanata.

Idem in T. XVII. hydrocele in calculoſo homine, lapillus rupto per eſcharotica peritonæo elapſus, malum ſanatum.

T. XX. hernia cruralis gangrænoſa aliquoties ſanata.

Salomon, chirurgus, in T. XVI. de corticis Cinchonæ ſive Peruviani in gangræna ſalutari uſu; ſic

Duflos, chirurgi, in eundem ſenſum experimentum.

Denis, chirurgus, de iſchuria ex abſceſſu veſicæ gangræna oborta tamen ſanata.

Lerault de ſcroto a gangræna deſtructo, & reparato.

Longis, chirurgus, de felici usu corticis Peruviani in suppuratione vesicæ.

In T. XVII. quem Augustinus Roux edidit, intermortuo Carolo Vandermonde.

Yvon de sarcocele inunctione mercuriali superata.

Cousin, chirurgus, vincula ad elapsum anum continendum inventa, &

Suret, pariter chirurgus herniarius, simillimum instrumentum a se ipso inventum sibi tribuit.

Costes, chirurgus, de urinæ suppressione in fœmina gravida superata, acu triquetra supra os pubis in vesicam infixa.

Billebault, medicus, de abscessu renis ignorato, & in cadavere demum adgnito.

De la Combe, chirurgus, vulnera abdominis a bovis & vaccæ cornu inflicta absque sutura sanata. Aneurysma cruralis arteriæ funestum. Arteria, ut in Hunteri exemplis, in venam aperiebatur.

Corte, medicus, felicem effectum cicutæ in cancrosis tumoribus expertus est.

Raffalin obstetricis minime inexpertæ, aliquæ adnotationes ex arte sua.

Cl. Strak, professor Moguntinus, de abscessu & fistula pectoris, ex arthritica, ut putat, marterie tamen sanatis.

Idem in Tom. XVIII. non semper a carie nigrum colorem esse, qui in plumaceolis appareat.

Alliet, medicus, subitus absque evidenti causa tumor testis. De felicibus Le Catii operationibus calculi sectionibus testimonium.

Bertrand, chirurgus, de hernia crurali strangulata gangrænosa, amissa parte intestini etiam recti, feliciter sanata. Haller.

In *Verhandeling der Holl. Maatschappy* T. VI. P. 2. A. 1762. excuso.

David. Henr. Galandat, chirurgus & obstetrix oppidi Vlessingen, curationem singularem variorum morborum describit, quam in ora Guineæ inque civitate Latrû medici indigenæ suscipiunt, dut aërem sub cutem impellunt. Pergit idem in

T. VIII. P. 2. & bonos usus inflationis effectus repetit.

T. X. P. 2. de feliciter aperto & curato in pectore ulcere.

Idem in *Verh. der zeeuwsche Gezelschap* T. II. egit de inversione fœtus, quæ fit adreptis pedibus.

Ejus *grondbeginzeln der wondkunde volgende bespiegeling en oeffening der handendaagze wondkundigen.* Middelburg 1764. 8.

Wouter

WOUTER VAN LIS, medicus. Ejus *genees en heelkondige oeffeninge op & rede en ondervinding ſteunend.* MIDDELBURG 1763. 4. Continet etiam morbos chirurgicos. Aliqua de vulnerum inſpectione medico-legali.

SAMUEL CLOSSY, medicus. Ejus *obſervations on ſome of the diſeaſes of human body taken from the diſſections of morbid bodies.* LONDON 1763. 8. In ſectione I. agitur de vulneribus cranii. In III. de abſceſſibus hepatis, & pulmonis. In VI. pluſculæ narrantur hiſtoriæ calculorum renis, & veſicæ.

SIMON PALLAS, peritus chirurgus Berolinenſis, & celebrium filiorum parens. Ejus *Anleitung zur practiſchen Chirurgie.* BERLIN 1763. 8. Compendium Chirurgiæ in uſum prælectionum. Trepano audacter utitur, neque aut futuras timet, aut ſinuum viciniam. Quædam de cataracta. A medicamentis lithontripticis, vix niſi doloris levamen ſperat. De paronychia. De ſectione cæſarea, quam defendit.

P. SUE, filius. Ejus eſt *dictionnaire portatif de Chirurgie.* PARIS 1771. 12. Simplex & practicus libellus, fere abſque theoria. Ex Galliis collecta. HALLER. V. *obſt. art.*

Ejus porro *éloge hiſtorique de* M. DE VAUX *maitre des arts & un extrait de ſes ouvrages.* Ibid. 1762. 8.

Anno 1763. cœpit prodire *Medical Muſæum or a repoſitory of caſes, experiments and diſcoveries.* In T. I. LONDON 1763. 8. præter varia ex diariis collecta, quæ jam dixi, continetur

Anonymi Nov-Eboracenſis de curatione cancri per phytolaccam diſp. (quæ ſpei in EUROPA non reſpondit) HALLER.

Duo porro exempla in cancroſis fœminis, etiam inter uſum cicutæ, oſſium ſponte fractorum.

T. S. ex lapſu fiſſa calvaria; terebræ occipiti admotæ duo exempla, cum felici eventu utrumque, & tertium cum nomine Iv. P.

In T. II. fragmenta fracti cranii in cerebrum impulſa, & tamen puer ſervatus. Ventriculus a vermibus eroſus & ad umbilicum patens.

PETRI PATON tumor mammæ, ex quo cyſtis elapſa eſt, malumque ſanatum.

MILCOLUMBUS FLEMYNG, olim HALLERI amicus, adverſus apoplexiam trepani uſum ſuaſit.

DAVID LAYING, magnnm fragmentum tibiæ exemtum & reparatum.

In *Journal de Medecine* 1763. T. XVIII.

SONYER DU LAC, medicus, de prolapſu uteri a viro obſtetrice evulſi & feliciter reſtituti.

BIESHAAR, chirurgus Belga, tumorem cancroſum linguæ exſtirpavit, cicutæ uſu ſymptomata ſupervenientia curavit.

VIBIL-

VIEILLARD, medicus, de tumore calvariæ adſidente funeſto, ubi cerebrum erat depreſſum, calvaria conſumta.

VIDAL, medicus, ibid. in T. XIX. de percuſſione tibiæ, ex qua vehementiſſimus dolor natus, inciſione demum facta ſedatus eſt.

Idem in T. XXXVIII. bronchotome in angina inflammatoria, cum absque eo auxilio æger jam eſſet periturus.

PASQUIER, chirurgus, gangræna totius inteſtini recti, tamen ſanata.

Le ROUX, chirurgus, vulnus ſclopetarium hepatis ſanavit.

DENIS, chirurgus, epulidem ligavit, & reſecuit.

PIERRE GUYARD genus epulidis exſtirpavit.

J. CHRIST. HENNIKEN in *Fränk. anmerk.* T. VII. funeſta iſchuria ex ureteribus calculo obſtructis. Sarcoma enorme abdominis. Funeſta curatio bubonis venerei. Scirrhus inguinis feliciter exſtirpatus.

In *Atti dell'Academia delle ſcienze di* SIENA *detta die fiſico critici.* T. II. SIENA 1763. 4.

FERD. MANNOTTI vel potius MANNETTI, inciſiones cadaverum. Calculi renum, & ad os ſacrum abſceſſus. Ren pene oſſeus.

Jos. NENCI, mors ex rupta arteria lienis.

ANGELUS MANCINI, in gravi vulnere duram membranam ſenſu carere confirmavit.

ANTON. PHILIPPUS LANDI, graviſſimum abdominis vulnus a palo inflictum ſanatum. Fractura tibiæ duplex & cum luxatione conjuncta ſanata.

In *Giornale di Medicina*, quod PETRUS ORTESCHI incepit edere VENET. anno 1763. 4.

NICOLAUS POLLAROLI retulit de cicuta inutiliter in ſcirrho mammæ adhibita.

DORILAI, nempe CALDANI, adnotationes. Calvariæ fracturæ graviores. Mala in eadem ratione cum læſione cerebri. Videntur & ipſa CALDANI eſſe.

LUDOV. MARUCCI, calculus veſicæ ſingulari facie. Cordis vulnus decimo octavo demum die lethale.

Anno 1763. Tomus quartus collectionis diſſertationum PARISIIS prodiit, quæ ad merenda præmia Academiæ oblatæ ſunt.

Secrets de Chirurgie. PARIS 1764. 12.

M. HOUTTUYN vertit Chirurgiam PLATNERI, & multis adnotationibus auxit, cumque titulo *handleiding tot de Chirurgie of heelkonſt* AMSTERDAM 1764. 8. edidit.

Ontleed en heelkondige verhandeling over den ontwrigten voet uytgegeeven door een gezelſchap van uytrechtze heelmeeſters. UTRECHT 1764. 8.

Se-

Secunda pars operis chirurgici est argumenti. Exempla tali luxati, fracti. In luxatione complicata pedis vetant repositionem, quæ non possit nisi cum maximis doloribus magnoque periculo locum habere, & ostendunt eo in casu sola fascia duodecim capitum tolerabilem curationem obtineri potuisse. Exemplum excisi tali partisque ossis tibiæ. HALLER.

LUDOVICUS ROUPPE cum L. *de morbis navigantium* LEIDÆ 1764. 4. edidit suas de extracti cicutæ in cancro utilitate adnotationes.

Idem in *N. E. N. C. Vol.* V. *obs.* 19. ex lapsu magnum aneurysma spurium abdominis. *Obs.* 20. intestinorum gangræna sanata.

Ejus in *Verh. der zeewsch. gezelsch.* T. I. de difficultate deglutiendi cum aliquot cadaverum incisionibus.

AUGUST. FRID. PALLAS, HALLERI discipulus. Ejus *Chirurgie, oder Abhandlung von äusserlichen Krankheiten.* BERLIN 1764. 8. Bonum compendium, quo nuperrima inventa continentur. Metastases febrium malignarum emplastris vesicas cientibus, in remota sede admotis, posse dissipari. Duritatem a suppuratione superstitem emplastro de cicuta tolli. Parotides emollientibus medicamentis aperire necesse fuisse. Bubones venereos utiliter, sed cum periculo exstirpari. Agaricum tamen inter meliora adversus hæmorrhagias præsidia esse. Cicutam adversus scrophulas, & in diuturna ophthalmia profuisse; non perinde in cancro. Lentem crystallinam sebaceam vidit. In DAVIELLI administratione tamen facile iridem violari, corpus vitreum propullulare. Hydropem testis, ruptis cellulis, se sub cutem effudisse. Calculum excidit circa os a priori vulnere relictum formatum. De nuperioris lithotomiæ emendationibus. Le CATII objectiones in F. JOHANNEM DE S. C. ex invidia natas esse. WARDII electuarium ad fistulas ani curandas non videri ad hunc finem sufficere. Instrumentorum delineationes nuper perfectorum HALLER.

FERDINANDUS MARTINI, chirurgus. Ejus *chirurgische Streitschriften, welche statt des gewöhnlichen Examens zur öffentlichen Vertheidigung unter dem* H. HENNINGS *aufgesetzt sind.* KOPPENHAGEN 1764. 8. De callo potissimum agit in nosodochiis castrensibus edoctus auctor. De paracenteſi. Tendinum obtusum sensum esse, neque durioris tendinis incisionem nocere. De herniis. Ut clyster subjiciatur, qui ad cœcum usque intestinum penetret.

Ejus *Untersuchung der Frage ob ausgetretenes Blut wieder aufgenommen werden könne.* Ibid. 1770. 8. Non resumi sanguinem extravasatum, nisi in tenuius liquamen resolutum. HALLER.

ERN. GOTTFRIED BALDINGER, Vir Ill. Ejus *introductio in notitiam scriptorum Medicinæ militaris.* BERLIN 1764. 8. Germanice JENA 1768. 8. 1771. 8. Scriptores ad suas classes refert, & de editionibus ipsoque scripto judicium interponit. HALLER.

Ejus *von den Krankheiten einer Armee.* LANGENSALZA 1765. 8.

CHRISTOPHORI WEBER *observationum medicarum fasciculus.* I. CELL. 1764. 8. Huc pertinent pauca chirurgica: nempe adnotatio de uteri sarcomate in pus, ut videtur, verso, & cortice Peruviano ad integram curationem perducto. Arthritis abscessu sanata.

Fasc. II. Ibid. 1765. 8. Vagina cœca, dilatatione superata.

LEBERECHT. FRID. BENJAMIN LENTIN *observationum medicarum fasciculum* I. edidit WOLFENBÜTTEL 1764. 8. Magna pars chirurgici est argumenti. Fistula thoracis funesta, de qua pus per os rejiciebatur: alia thoracis fistula sanata. Funestum cranii vulnus effuso in cerebro pure. Post difficilem partum violentissimus sanguinis de utero fluxus, aceto cum gallis poto repressus. Intestinum in hernia strangulatum post excitatum vomitum repositum. Paronychia funesta, carie subnata & sphacelo. In spina ventosa salubris sublimati mercurii usus. Vestigia fœtus per abdomen egesta, subnato abscessu.

Fascil. II. CELL. 1770. 8. Mercurii sublimati usum iterum laudat, & corticis Peruviani in gangræna. Cicuta se sanasse abdominis carcinomata, hepatis scirrhum. Pressione tumor in cranio sanatus. Fistula thoracis sanata.

Ejus *Beobachtungen einiger Krankheiten.* GÖTTINGEN 1774. 8. Profuisse bellamdonnam in tumoribus duris mammæ, etiam in cancro occulto. Costæ loco motæ a tumente per abscessum hepate. Fistula lachrymalis cum carie, embrocha & compressione, absque incisione sanata. HALLER.

GABRIEL ZAGONI disp. *de inventis hujus seculi in arte salutari novis.* UTRECHT 1764. 4. Inter ea inventa cicutam numerat, & aquam calcis vivæ.

LAURENT. FERRET & FRANC. THIERRY DE BUSSY *E. Chirurgia recens instrumentalis antiqua perfectior est.* PARIS 1764. 4.

ANTONIUS PORTAL *precis de Chirurgie pratique.* AVIGNON & PARIS 1767. 8. 2. vol. cujus aliqua capita chirurgo F. tribuunt. Parisiinis imprimis chirurgis usus est, ut hoc discipulis suis compendium concinnaret. HALLER. V. *luxat.*

In *k. swensk. wet. Acad. Handlingar.* T. XXV. anno 1764. retulit

J. LAUR. ODHELIUS, medicus, de iride a vulnere ita mutata, ut transversa trans inferiora pupillæ duceretur.

Idem ibid. a. 1765. de natura sibi succurrente: cornea tunica pene tota opaca erat: nata est in iride quasi fenestra, ut per exiguam partem pellucidam corneæ lumen illaberetur.

A. 1767. visus hactenus per iridem male formatam superstes.

A. 1772. *n.* 2. pro DAVIELLI administratione.

In

In *hiſt. de l'Acad. des ſciences* 1764. ex hernia ſuppurata vermis, malumque ſanatum.

In *Journal de Medecine* 1764. T. XX.

De la Brousse retulit de ſphacelo ex tumore.

Idem in T. XXV. de felici uſu medicamenti ſaturnini in ophthalmia.

Miollis abſceſſus variolis ſupervenientes continuo debere aperiri.

Cellier infans curatus, cui canis penem devoravit.

Bourienne, chirurgus, de contuſione ex qua ſphacelus ſcroti, equidem regenerati.

Idem in T. XXXVI. ſcroti vulnus, cyſtis grandis, cel'uloſa quadam tela plena, lamellatim ablata, inteſtinum in annulo perforatum. De contuſione magna oculi ſanata. De veſica duplici, rene altero inflammato &c. in ejusmodi veſica calculum latere poſſe. Hydrocele cum tumore teſtis & epididymide tumida, inque ea adhærente maſſa carnea: ſanatum malum, & fungus ſubnaſcens ſublimato mercurio deſtructus.

Idem in T. XXXIX. vulnus ſclopetarium veſicæ ſanatum. Fractura cranii complicata, ut graviſſimum malum eſſet, absque amputatione ſanatum.

T. XL. aneuryſma brachii venæ ſectione repetita, preſſione ex arte facta ſanatum. Oſſiculum in œſophago hærens ſponte evaneſcens.

T. XLI. ab ictu ſclopi fractura brachii complicata. Sanitas non integre reſtituta. Ictus acinacis palpebræ ſutura ſicca reconciliatæ. Caries inſignis curata. Sic vulnus a *bayonneto* inflictum, quo aſpera arteria incidebatur. Vulnus abdominis & inteſtina læſa, ſanata.

Lottinger, medicus, de hernia ſtrangulata gangrænoſa ſanata.

Idem in T. XXIV. ſcirrhus hepatis cicuta ſuperatus.

De Glatigny, medicus, de ſarcomate enormi ex pube dependente ligato, reſecto.

Larrouture, medicus, de cancro naſi cicuta curato, cum in pulmone tubercula eſſent.

Volaire de glande plumbea, per biennium in cerebro retenta, absque ſymptomate, denique tamen funeſta, poſt intolerabilem cephalæam.

Daunou in T. XXI. hernia inguinalis in gangrænam verſa, cum ſingultu, vomitu fæcum, rupto inteſtino, tamen ſanata. Tumor carcinomatoſus uteri exſtirpatus.

Idem in T. XXV. fracta calvaria & depreſſa, feſtucæ oſſeæ in duram meningem impactæ, absque ullo ſymptomate evulſæ, malum ſanatum.

T. XXVI. caries fractæ tibiæ cauteriis & aqua mercuriali adhibitis, denique ſanata.

Bonnard etiam de hernia ftrangulata, inteftino rupto, tamen fanata, potiffimum per ufum terebinthinæ.

Idem in T. XXXIV. ob abfceffum amputatum femur, iisdemque præfidiis cautum, ne os nudaretur, quæ etiam Pibrac fuafit.

T. XXXVII. felix mammæ amputatio.

Ejus, chirurgi Hefdinenfis, in T. XXXIV. de amputatione femoris, in qua primum cutis incifa fuit, deinde refectum tantum carnium quantum fufficiebat ad os tegendum.

Le Roi, chirurgus, in T. XXI. vulnus faciei, & enfis fragmentum pene ad velum usque palatinum penetrans eductum, bono eventu.

Beaussier, chirurgus, contra ufum medicamentorum fpirituoforum in vulneribus fclopetariis; requirere medicamenta mollientia.

Idem in T. XXX. vulnus fclopetarium, ut putat, ob neglectas incifiones, etiam poft amputationem lethale.

Beaussier, chirurgus, fed alius, ut putat celeber. Haller, in T. XXXI. femur ob antiquam cariem amputatum, arteria die quadragefimo rupta, ut tamen æger fervari poffet.

Idem in T. XXXII. aneuryfma arteriæ fplenicæ offeis fquamis variæ.

T. XXXIV. iterum de lacte in cellulofam telam effufo.

T. XXXVIII. calculus in cyftide latens eductus per fectionem hypogaftricam, cum incifa vefica obtineri non poffet.

T. XXXIX. aliqua in Cosmam.

Desgenets chirurgus, in T. XXI. vulnus veficæ gangrænofum ruptum in puero, fanatum, tum fiftulæ urethræ inde natæ.

Bayle, chirurgus, fractura & depreffio laminæ internæ offis parietalis, cum magnis fymptomatibus, arteriotomia & venæ jugularis incifione fanata.

Idem in T. XXVI. contra ufum medicamentorum fpirituoforum in fclopetorum vulneribus. De ulcere cancrofo labii inferioris, poft inutile tentamen cicutæ factum, excifo.

Monballon, chirurgus, fanatum vulnus fclopetarium pulmonis cum fracta clavicula.

Aurran, chirurgus, de refonitu & adgnofcenda fede, quæ ictum accepit. Fiffuras futuras facile tranfcendere, & in parte inferiori offis occipitis, offeque temporum potiffimum locum habere.

Idem in T. XXIV. felix ufus lotionis faturninæ in ulceribus difficilibus, & ad teftium tumores.

T. XXXI. curatum aneuryfma fpurium arteriæ cubitalis.

Souquet, medicus, in T. XXI. farcoma uteri exftirpatum bono eventu.

Al-

ALLIERE, chirurgus, grave vulnus fclopetarium humeri curatum.

In diario Veneto *Giornale di Medicina* PETRI ORTESCHI.

A. C. hydrophobia ex febre acuta.

VINCENTIUS PASQUINELLI, chirurgus, tendinem Achillis absque fenfu ægri confuit.

Idem in T. III. ulcus funeftum circa os facrum. Tendinum læfiones nulla graviora mala ciere.

T. V. de fungofa carne intra urethram nata, a qua putat probabile fieri, etiam in virili urethra carunculas dari poffe.

T. VI. de topho cancrofo confilium.

BERNARDINI ASTOLFONI os in afpera arteria latens per 5 menfes.

Idem in T. VIII. feliciter duas cataractas per incifam corneam tunicam extraxit.

ANTON. CONSTANTINI bubonocele incarcerata, fuperata hydrargyro.

HUNT, chirurgus, in *Mufæi medici* Tomo III. ulcus parotidis non absque difficultate ad fanationem perduxit. Gula rupta poft glandularum vicinarum obftructionem. Offis femoris luxatio.

FRANCISCUS BIUMI. Ejus *obfervationes anatomicæ fcholiis illuftratæ*. MILAN. 1765. 4. Sectiones cadaverum morbis variis enectorum. Aneuryfma aortæ. Steatoma enormis molis in hepate. Calculus inteftinalis. Carotis arteria prope fellam Turcicam dilatata. Aneuryfma cordis cum fquamis arteriæ aortæ offeis. HALLER.

In *Phil. Tranf. Vol.* LV.

JOH. LAVINGTON aquæ marinæ potum in labii fuperioris inflammatione potius noxium effe dixit.

WILLIAM MARTIN dura crufta panis, quæ in afperam arteriam defcenderat, poft plufculos dies rejecta.

JACOBUS COMES DE MORTON monet, fabulofam effe hiftoriam curatæ per acetum hydrophobiæ, de qua BERTOTIUS retulerat.

BENJAMIN GALE falem felici effectu vulneribus a vipera caudifona inflictis admotum fuiffe narrat.

Idem in *hift. de l'Acad. R. des fcienc.* 1765. aneuryfma carotidis. Offa in fœmina fponte fracta. HALLER.

In *Journal de Med.* T. XXII.

NOLLESON de curato vulnere hepatis, cum pus in abdomen effufum effet.

Idem in T. XXIII. de hernia incarcerata cum inteftini gangræna, ob veracitatem ægri lethali.

T. XXV. cranii fractura cum cerebri sub sede fracta abscessu. Sanguis sub dura membrana effusus, ea incisa emissus, malum sanatum. Sarcoma uteri gangrænosum vinculo adstrictum, exstirpatum.

T. XXVI. ictu acinacis depressa festuca ossis, quæ in duram matrem impegerat, terebrato cranio feliciter educta.

T. XXVII. Vulnus pulmonis & arteriæ intercostalis facile sanatum. Et vulnus ventriculi, sutura adhibita pellionis.

T. XXIX. aneurysma arteriæ popliteæ cum abscessu conjunctum, infelicis eventus.

T. XXX. animadversiones in SOYEUX curationem polypi uterini.

T. XXXV. contra magnas in vulneribus sclopetariis incisiones.

LUCANO, medicus Melitensis, in T. XXII. de hydrope & paracentesi frustranea, cum aqua in sacco hydatidibus pleno contineretur.

ROUVETTE DONZON, medicus, de tumore insensili duræ matris, ut una manifestum esset dolorem in cerebro sentiri.

PILLORE, chirurgus, de felicitate lithotomiæ le Catianæ, tum in *Journ. des sav.* 1765. *Jun.* alia Anonymi in T. XXII.

GOIRRAND, chirurgus, de vulnere gravi, & contuso manus, ossibus fractis & luxatis, tandem sanato.

MARTINUS, chirurgus, de utero toto inverso, gangræna tacto, exfoliato, sponte reducto. Iterum hic corticis Peruviani salutaris efficacia eminuit. An Idem alias dictus?

RENARD, medicus, de cancro occulto, usu cicutæ dissipato. De malis puerperalibus, etiam utero ab imperita manu læso, quibus cortice chinæ chinæ medicatum est.

Idem in T. XXVIII. aliquot partus infelices. Paracentesis abdominis non plene salutaris.

An idem qui calculum sublingualem excidit, in *Journ. Encyclop.* 1771. *Sept.* HALLER.

BOUSQUET, chirurgus, in T. XXII. de fractura humeri cum vulnere, ossium fragmentis, gangræna, eventu felici curatis.

HEILIGENSTEIN, chirurgus, de tumore carcinomatoso exciso.

MERSENNE, chirurgus, de sacco herniario ex tussi rupto, bono tunc quidem eventu. Feliciter bronchotomiam administravit.

BRUN (an JOS. BRUN?) adversus POUTEAU, ad cujus dubia respondet, & tumorem, quem ipse descripferit, confirmat vesicæ fuisse herniam.

PAMARD, chirurgus, anasarcam curavit exciso calculo qui causa erat mali.

Idem in T. XXVI. de calculo asperrimo feliciter extracto.

Idem

Idem in *diario eruditorum* editionis Belgicæ M. Novembris, cancer occultus mammæ adhærens cum radicibus, & venis nigris, costaque cariosa, superatus longo usu extracti cicutæ.

Idem in *Mercure de France* Jul. *reflexions sur l'abus des bandages élastiques.*

In diario *verhandelingen heruytgegeeven door de Holl. Maatschappy* T. VIII. P. I. HAARLEM 1765. 8.

FRANCISCUS WYNNANDTS retulit de musculo vasto dextro, subita flexione genuum abrupto.

A. VAN DEKEN ibid. P. II. de sanata gravi fractura cranii, in qua fragmenta ossea sibi supposita & in cerebro impacta erant.

W. NOLKEN, qui instrumentum pro tabaci fumo adigendo inflavit.

JACOB BOTH, HENRICI filius, calculi grandes ex vesica delapsi, & feliciter per ulcus egesti. Fungus corrupti cerebri resectus.

In diario Veneto *Giornale di Medicina* T. III.

GAETANO FORNASA de fuso in anum dato, de nate eminente & extracto. De curatione hydrophobiæ per acetum.

DORILAI (CALDANI) de ignorato aneurysmate mortis causa.

J. CASPAR CESTARI de urethra cœca.

A. MATANI etiam de urethra cœca. Volvulus & mors, cum induratæ glandulæ rectum intestinum compressissent.

AGARTO CRITAONE (an AGATO CRITANO?) de hydrophobia.

J. BAPT. COLOMBANI de mammæ mole enormiter aucta.

ANTONIUS MATANI de utero in partu rupto.

RICHARD BROWNE CHESTON, chirurgus. Ejus *pathological enquiries and observations from the dissection of morbid bodies.* GLOCESTER 1766. 4. In universum traduntur cadaverum incisiones. De abscessibus hepatis. De tumoribus genuum cum ossium carie conjunctis fuse, qui ab exterioribus incipiunt, cum spina ventosa ab internis procedat. De ulceribus lumborum. HALLER.

CHARLES BISSET, chirurgus, qui AMERICAM adierat. Ejus *medical essays and observations.* LOND. 1766. 8. Multa chirurgici argumenti. Utique corticem Peruvianum gangrænam morari. In ANTILLIS insulis post omnia fere vulnera tetanum supervenire. De ligata carotide, præsidio adversus ophthalmiam. De vesicæ inflammatione; de longa stranguria, in quibus malis uva ursi conferat, quod sensum vesicæ minuat. Paracentesi sanatum ulcus pulmonis. In calculo secando nullum esse lædendi intestini periculum. In fœminis urethram rectius digito dilatari quam incidi. In paronychia cariosum

os

os melius excidi. Suturam præfert, quæ fit filo circa aciculas intorto. Lycopodion tamen melius, quam agaricum sanguinem compescere. HALLER.

RICHARD DE HAUTESIERK, primarius medicus castrensis. Ejus est *recueil d'observations de Medecine des Hopitaux militaires.* PARIS 1766. 4. Cum, jussu Principis, medici nosodochiorum militarium, suorum morborum epidemicorum historias & singulares etiam adnotationes submisissent, hic liber natus est. Pleraque quidem clinici sunt argumenti. FOURNIER de carbunculis in PROVINCIA hominibus & animalibus molestis, de quibus & libellum scripsit. Vulnus epigastrii insigne curatum. A mala victus ratione post curationes calculi, & ani fistulæ, mors. Multa de vulneribus, de secto calculo, de absurdis deglutitis. BERTHONIE de gangræna epidemica in ventriculo avium cortinarum. In cerebro & cerebello post cephalæas abscessus. BONIOL de ulcere tibiarum *les malingres*, scorbuto adfini. Alii casus chirurgici. LURDE de morte a paracentesi thoracis cum meliora sperarentur.

In T. II. Ibid. 1772. edito, plurima sunt chirurgica. GRAVIER ab ulcere abdominis icterum, cœcitatem, & crurum paralysin vidit sublatam. Vulnera capitis non perpetuo hepatis abscessus accersere. PIERS ejusmodi hepatis abscessum feliciter aperuit. Criticus abscessus ejusdem visceris apertus, sanatus. Exempla gangrænæ per corticem Peruvianum sublatæ. PETITUS, chirurgus Hesdinensis, vulnus cranii sanavit, cum sanguis per aures manasset. Terebrato cranio hominem servavit, cui sanguis super duram meningem effusus erat, quam fragmenta ossea compungebant, nullo dolore excitato, aut symptomate. MOISSIER amplissimum a bove cornipeta inflictum abdominis vulnus sanavit. PEYSSON de hernia incarcerata cum singultu & vomitu a natura sanata. LONGIS de vesicæ hernia. Le RICHE leni alvi purgatione herniam incarceratam reconciliavit. DENIS & BRIDAULT daucum cancris bono eventu imposuerunt. Le RICHE digitos connatos infantis divisit. BOUILLARD vulnus articuli cubiti sanavit, fragmentum inter utrumque brachii os impactum exemit. Suppuratum oculum feliciter perforavit. Hydatidem de humero sponte vidit delabi. Lien in hernia umbilicali. HALLER.

ROBERT, medicus Parisinus. In ejus *tr. des principaux objets de Medecine* PARIS 1766. 12. 2. vol. pluscula capita ad Chirurgiam spectant. In T. I. de partu, de canis rabidi morsu, & viperæ. In T. II. de cancro, de usu vesicatoriorum & cucurbitularum in doloribus colicis. Theoria le Catiana. HALLER.

J. FRIDER. CLOSS *specimen observationum criticarum ad* CORNELIUM CELSUM. UTRECHT 1768. 4. Voces CELSI dubias sæpe ex analogia ipsoque CELSO ingeniose restituit. HALLER. V. *medic. chir.*

CHRISTOPH DAVID MANN *vier seltene und wichtige chirurgische Zufälle.* LINDAU 1766. 4. Gangrænæ exempla: ejus a vulnere arteriæ metus

tus apta deligatione diſpulſus. Hernia incarcerata cum gangræna, & pes eliſus, quem olim amputaſſent, felici utraque eventu.

AUGUST GOTTLIEB RICHTER anno 1771. incepit edere *chirurgiſche Bibliotheck.* GÖTTINGEN u. GOTHA. 8. Cujus nunc jam plures exſtant partes, in quibus nuperos libros chirurgicos, qui ſcilicet ab anno 1768. prodiere, recenſet, ubique ſua de iis interponens judicia. Quanto labore, quanta induſtria, quantaque Reipublicæ cum utilitate celeberrimus & expertiſſimus iſte Vir hoc opus perficiat, ſatis dici nequit. Quidquid enim boni aut mali, quidquid proprii aut alieni in variarum linguarum operibus continetur; id ipſum eleganter, ſincere, commodeque Germanis chirurgis indicat. Ideo a cel. TODE merito laudatur (a). Ab hoc cel. Viro recentiſſimos Auctores mutuavi. Utinam vero antiquioribus temporibus tales quoque Viri exſtitiſſent, qui bibliothecas methodo Richterianæ ſimili elaboratas nobis reliquiſſent; unde veterum chirurgorum res aut bene aut male pertractatas eo facilius depromere, accuratiusque hic referre potuiſſem: non enim dubito, quin hæc mea collectio prolixior quidem, at longe perfectior, longeque utilior evaſiſſet.

In *Journal de Medecine* T. XXIV.

J. CASPAR SULZER, Archiater Gothanus, epithema ex raſis dauci oleracei radicibus adverſus cancrum mammarum laudat.

MESNY de curatione ſcrophularum excisis glandulis, adhibitis medicamentis rodentibus validiſſimis, ipſo etiam hydrargyro ſublimato.

SIMON, non Profeſſor ille Pariſinus, ut videtur, ſed chirurgus in BURGUNDIA oppidanus, vulnus ſclopetarium ſanavit, quod aſperam arteriam violaverat.

PLANCHON, chirurgus, vulnus capitis calvaria fracta & depreſſa, eventus felix.

DES HAYÈS, chirurgus, ſcirrhus glandulæ maxillæ ſuppuratus, pus per ductum WHARTONI egeſtum, ægrotus denique reſtitutus.

TRUDAINE DE MONTIGNY, Vir ill. de morſu viperæ uſu alcali volatilis curato.

REGNAULT in vulneribus, in quibus de cute carne aliquid amiſſum eſt, diſuadet linteo carpto uti. In vulnere ſclopetario abſque ullo malo nudat tendines.

RENAULD, (an Idem?) in T. XXVI. utique oſſium longorum dari fracturas non totum os dividentes.

PELISSON in T. XXIV. in fulguratis diuturnæ cruſtæ, & vehemens ignis ſenſus.

Le MOINE, medicus oppidi BREST, in T. XXV. tumores & ulcera mammæ ceſſarunt, cataplaſmate impoſito ex cicuta & lapathi radice miſto.

DE

(a) In *medicinisch - chirurgische Bibliothek* 2. *Band* 3. *Stück.* p. 75.

De Lunel, obstetrix, placenta bis ex cellula uteri extracta sola manu.

Le Franc, chirurgus, de urethræ morbis. Cereis parciorem utilitatem tribuit.

Mareschal de Rougeres, chirurgus, vulnus capitis, os frontis fractum, depressum, a natura sanatum, decedentibus particulis osseis absque trepani usu.

Idem in T. XXVII. amputato digito tamen unguem renatum. Caput suspensi a trunco separatum.

T. XXX. contra suturas. Iis se in vulneribus & in tendinum divisione utiliter abstinuisse.

T. XXXVII. uterus integre prolapsus, fœtus ex eo feliciter extractus.

T. XL. diss. de scrophulis. Non omnes sanari posse. Laudat usum olei tartari, etiam in carie. Laudat etiam emplastrum de cicuta.

Letual, chirurgus in T. XXV. acicula in ventriculo hærens reddita vomitu excitato, postquam brassicæ foliis id inimicum corpus obvolutum fuerat.

Tondu, chirurgus, emphysema ex lapsu incisione sanatum.

Gauthier, chirurgus, hæmorrhagia uterina frigida suppressa.

Idem in T. XXVII. femur absque machinis repositum.

Le Clerc, chirurgus, in T. XXV. de utero in partu rupto.

Scherer, chirurgus, aliqua monet de Martini in curando ulcere vesicæ consiliis, & proprias addit adnotationes, similium casuum fere funestorum. Tubulum in urethra relinqui debere, quoties vesicæ vis contractilis amissa est.

Idem in T. XXVII. abscessus mammæ ex inflammatione non integræ sanatus.

T. XXVIII. laudat aquæ vegeto-mineralis in lichenibus utilitatem.

Joly, chirurgus, T. XXV. de sarcomate uteri scirrhoso feliciter extracto.

Dupont du Mesnil de usu medicamentorum repercutientium, in testis scirrhis periculoso.

Idem in T. XXII. abscessus renis ab ipsa natura sanatus.

T. XXVIII. in dentitione bono eventu gingivas cultro divisit.

In *Journal des savans* 1766. *M. Jul.* placentæ in crypta uteri latentis extractiones. Haller.

Histoire de la societé R. des sciences de Montpellier T. I. ad a. 1730. prodiit Lion 1766. 4. Multa chirurgica continet, suo loco jam citata.

In

In *k. fw. Handl.* 1766. varia ad Chirurgiam faciunt, fuis locis jam dicta.

CHRISTOPH GOTTLIEB BÜTTNER *gefammlete anatomifche Wahrnehmungen.* KÖNIGSB. 1769. 4. Ad Chirurgiam plufcula pertinent. Uterus prædurus. Offa varia fracta, cute integra. De gibbo: non ortum effe ex levi percuffione. Mors fubita ex rupta tuba uteri, in qua embryo fedebat.

Ejus *fechs feltene anatomifch-chirurgifche Wahrnehmungen.* Ibid. 1774. 4. Exoftofis maxillæ inferioris ex lapfu nata, amputata, cujus pondus erat unciarum quinque, drachmarum quinque. 2. Felix calculi fectio, a chirurgo GERVAIS adminiftrata, fere ad CHESELDENII modum, ut proftatam & collum veficæ finderet. 3. Lien a lapfu diffiliit, & in alio exemplo ab externa violentia pulmo. 4. Caries maxillæ inferioris feliciter fuperata. 5. Ex abfceffu fub umbilico calculi biliarii. V. *chir. forenf.*

JOSEPHUS JACOB PLENCK. Ejus *Sammlung von Beobachtungen über einige Gegenftände der Wundarzneykunft.* I. Theil. WIEN 1769. 8. In I. *Abhandlung* agit de iis, quæ tyroni Chirurgiæ præfcitu funt neceffaria, deque modo, quo is inftrui debeat in hac arte: fed minime nova eft, quam tradit, ftudendi docendique methodus. Ita RICHTER. In II. *Abh.* de fulminis effectu in corpus humanum: variorum auctorum obfervationes adducit. In III. *Abh.* de tormentorum globis corpus humanum non quidem ferientibus, attamen lædentibus dum proxime tranfeunt. Suis nempe obfervationibus, & aliorum contra FRANCISCUM GUIL. LE WACHER oftendere fatagit, aërem, a globo tormentario compreffum, hominem lædere, offa frangere, & occidere poffe: glandes etiam plumbeas amburere, hasque in aëre in fufionem abiiffe. Pergit porro ipfum WACHERUM invitans, ut hafce fuas & aliorum obfervationes refutet. Verum Cel. RICHTER (a) VACHERI loco refpondet, ejusque fententiam contra PLENCKIUM tuetur. In IV. *Abh.* de ufu opii in morbis chirurgicis, quem in plerisque vel noxium vel inutilem effe probat. In V. *Abh.* de vulnere diaphragmatis. Cafus eft fingularis, in quo etfi deprædicata illa fymptomata, uti delirium, tuffis, fingultus, fternutatio, rifus fardonius nunquam obfervabantur; æger tamen fexto die periit. Sectio cadaveris. In VI. *Abh.* de corticis Peruviani ufu chirurgico. Cafus enarrat, in quibus efficax fuit cortex Peruv. Particulas porro ferreas hoc in cortice reperiri, quæ a magnete attrahantur, afferit: quod experimentum utpote novum & ipfe RICHTER repetiit, nullamque de cortice particulam a magnete attrahi vidit.

Pars II. prodiit ibid. 1770. 8., quæ varias & memoratu dignas continet obfervationes; quarum tamen pleræque, & notabiliores ipfi Profeffori de LEBER debentur. De aneuryfmate vero & fpurio: prælum ad id malum ejusdem LEBERI. De methodo fanguinem ex cavitate pectoris educendi, deque

(a) *In chirurgifcher Bibl. I. Band. I. Stück p. 113.*

deque apto siphone. De vulnere arteriæ intercostalis, ea ligata feliciter sanato. De novo BRAMBILLÆ instrumento ad fistulam ani. De variis mercurium exhibendi modis in lue venerea. Sed quæ de hoc morbo, & de mercurii usu adfert auctor, haud probat RICHTER. De tetano ex vulneribus. De usu & abusu spiritus vini.

Opus hoc recusum est ibid. 1774. 8. cum iconibus ita de LUCCA (b). Et emendatum auctumque ibid. 1775. 8. In ultima hac editione cortex opiumque ab Auctore omissa sunt, reliqua emendata, quorum emendandorum ansam præbuere critici prioris editionis. Nova etiam, quæ in prioribus editionibus non continentur, adjecta sunt sequentia: I. de morsu serpentum in locis Austriacis occurrentium: serpentum species sex dari in AUSTRIA: nullam harum noxiam lethalemque. II. observatio de fractura tibiæ: sequebatur febris, vomitus, deliria, convulsiones, extracto latente osseo fragmento, sublatæ, atque compressa incipiente gangræna, secutaque ossium exfoliatione æger feliciter convaluit, pes tamen altero brevior mansit. III. de singulari capitis vulnere: infans 7. hebdomadas natus, scalpello scriptorio a matre, ut ipsa deinde fassa est, in loco, qui *fontanella* dicitur, pungebatur, nullo per 16. dies sequente symptomate, tandem repente convulsus post aliquot horas periit. Ejus cadaveris sectio. IV. puellæ ex lapsu allisaque colli parte anteriori ad ligneum marginem situli aquarii, post nonnullas convulsiones sine ullo vocis signo subita mors; anatome deinde docuit suffocatam fuisse ob læsa in capite asperæ arteriæ respirationis organa. Ita RICHTER.

Ejus *Lehrsätze der practischen Wundarzneywissenschaft.* I. *Theil.* Ibid. 1774. 8. Laudatur a cel. TODE.

Ejus *primæ lineæ Anatomes in usum prælectionum.* WIEN 1775. 8. auct. ibid. 1777. 8.

Ejus *institutionum chirurgicarum.* P. I. Ibid. 1776.

Ejus *Wissenschaft für angehende Wundärzte.* 3. T. Ibid. 1777. 8. *Compendium institutionum chirurgicum pro tyronibus chirurgiæ III. Part.* Ibid. 1777. 8. Ita de LUCCA (c). V. *medic. chir.*

CHRISTIAN TOB. EPHRAIM REINHART *biblische Krankheiten.* GLOGAU 1767. 8. In T. I. de vulneribus JEREMIÆ. T. II. de oculario morbo TOBIÆ agit. HALLER.

Le CLERC *histoire naturelle de l'homme consideré dans l'état de maladie.* PARIS 1767. 8. De auxiliis quibus natura sibi ipsi subvenit. De cancro per ulcus tibiæ spontaneum sanato; de felicissima curatione ancyloseos purgantium medicamentorum ope, & vaporis spiritus vini, tum unguentis oleosis & salivatione per hydrargyrum mota. HALLER.

Medi-

(b) *Im gelehrten Oesterreich &c.*
(c) *Im gelehrten Oesterreich &c.*

Medical observations and inquiries by a society of physicians in LONDON 1767. 8. Hujus perutilis collectionis magna pars chirurgici est argumenti, in qua

WILHELM. LEAKE, chirurgus, retulit de emphysemate universi corporis ex costæ fractura: tum alii similes casus, & de emphysematibus ex interna causa.

THOMAS WHITE, medicus, de uteri & vesicæ prolapsu. Nempe calculus vesicæ & prolapsus ejus receptaculi causa fuit, & uteri elapsi, & viscerum abdominis ex sede sua dimotorum.

BAYFORD de duobus in magna arteria aneurysmatibus cum costarum carie.

CHARLES KELLY, medicus, de fœtu extra uterum reperto. Placenta insignis molis peritonæo erat adfixa, ad dextram abdominis sedem, & tamen fœtus in ipso enixu vixerat.

THOMPSON, chirurgus, de aneurysmate prope claviculam denique eventu lethali rupto.

SYMOND, chirurgus, intestinum cœcum & appendicula ob gangrænam resecta.

LUDLOW de sacco sub larynge, in quo deglutita retinebantur.

JAC. BURCHALL, (an BURCHILL?) chirurgus, de aneurysmate in arteria femorali curato, & usu artus conservato, vinculo injecto.

GEORG. CLEGHORNE de varice pulsante, in quem videtur arteria se aperuisse. De penna deglutita, reticulo quodam extracta, quod duorum bacillorum balænariorum ope introductum fuerat.

HAYES tumor de orbita pullulans, & oculum ex ea expellens. Carotis & infundibulum connata.

VAUGHAN, medicus, de abscessu in funiculo spermatico absque vitio testis.

ROBERT. KNOX, (an KNOP?) medicus, de paralysi ex lapsu. Medulla spinalis integra erat, duo vero tumores, induratis glandulis similes, medullæ adsidebant.

JOSEPH. ELSE, chirurgus ordinarius Nosocomii S. THOMÆ, ruptas venas nonnunquam pro aneurysmate imponere. Aorta bis rupta.

Idem in *Med. exper.* T. IV. de curandis ulceribus crurum lamina plumbea & fasciatione.

In *Medical. observat. and inqu.* &c. T. I.

MATY de paralysi ex lapsu. Nervi aliqui duriores, principium spinalis medullæ amplius, tota medulla durior.

RICHARD HUCK, medicus, ibid. de spasmo cynico, post prælium ad TICONDEROGO frequenti & funesto in quo moschi usus cum opio conjunctus saluti fuit.

WILLIAM HAY de fœtu extra uterum posito, cum placenta in utero esset.

WILLIAM HEWSON, celebris incisor, qui obiit LONDINI 1774. 1. Maji de aëre in pectus effuso, & pulmonem comprimente, quem oporteat facta paracentesi emittere. De emphysematibus & pulmonis vulneribus.

ALEXANDER RUSSEL, chirurgus, de universi corporis flatulento tumore. De vera radicis mezerei efficacia in exostosi venerea.

JOH. FOTHERGILL, magnus clinicus, de cicutæ usu: cancrum inde mitigatum; in scrophulis plus ostendisse efficaciæ, inque ophthalmia, induratione adipis circa calvariam, vomica &c. Videri ad modum narcotici pharmaci agere.

In *præfatione* de nuntiis satis exoptatis refertur: qui ex LUSITANIA de efficacia cicutæ missi sint. Uvam ursi nihil boni facere.

In T. IV. *med. enquir.* Paracentesin abdominis non debere differri. In anasarca cutem utiliter transversim scarificari. HALLER.

In *Nov. Act. Nat. Cur. Vol.* III. qui a. 1767. prodiit,

CORNELIUS PEEREBOOM *obs.* 3. retulit de nephritide calculosa. *Obs.* 4. convulsiones in partu ex nimis sensili puerperæ temperie natæ. T.V. *Obs.* 5. lignum ex vesica urinaria expulsum.

J. FRID. KRÜGELSTEIN in *Vol.* III. *obs.* 9. de hæmorrhagia parientis funesta. Placenta circa uteri ostium adnata, & ejus pars soluta.

DAVID FRANC. HETZEL *obs.* 12. de glandula parotide scirrhosa exstirpata. *Obs.* 14. de horrenda corrosione capitis a cancro.

J. FRID. CAR. GRIMM, cl. medicus, & botanicus, *obs.* 16. de morsu aspidis: inde natus magnus in pede tumor, scarificando superatus. *Obs.* 17. emphysema maximum ab ulcere pulmonis natum. *Obs.* 18. hydrops cum abscessu peritonæi.

WILHELM LUD. WILLI *obs.* 44. tumor sanguineus occipitalis. *Vol.* IV. *obs.* 47. sphacelus tibiæ a causa interna curatus. Aliud exemplum a fractura. *Vol.* V. *obs.* 45. vigesies sexies intra annum repetita paracentesis.

J. GEORG. KILMAR *Vol.* III. *obs.* 64. ex glutæorum musculorum abscessu producta spica secalis. *Obs.* 65. cranii lamina cariosa post plures annos sponte decedens, bono eventu. *Obs.* 84. struma suppurata, rupta, sanata. *Obs.* 85. concrementum vesicæ calculosum a calce arenaria deglutita, ut putat. *Obs.* 86. lien a lapsu ruptus.

PETRUS DE WESTEN *obs.* 77. de gravidarum œdemate. *Obs.* 78. partus difficilis pueri monstrosi.

PHILIP. BERNHARD PETMAN *obs.* 95. a scrophula interna rupta suffocatio.

In

In *Actis Helvet. Vol.* VI. Anonymi dubia de perceptione undulationis liquidi in civitate moti: non videri eam in pleno vase percipi posse.

Fr. Thaddæus Berger ibid. de magno steatomate in mesenterio hydropici. De fungo cerebri per fractæ calvariæ ostia funesto eventu pullulante.

Ludov. Buxtorf partus aliqui difficiles, inter eos viva puella unco obtuso extracta. Hydrophobia funesta. Sic convulsiones hystericæ ante & post partum ingruentes. Haller.

In *Journal de Medecine* T. XXVI.

Telmont de S. Joseph, chirurgus, retulit de sarcomate inguinis enormi, musculis adhærente, & eventu funesto resecto.

Dupouy, chirurgus, queritur, quod suam in reponendo femore facillimam administrationem non sibi primario tribuerint compilatores dictionarii chirurgici.

Idem in T. XXVIII. lora tamen in extendendis artubus luxatis absque malo injici.

T. XXXIV. auctor in chirurgum Beaupreau invehitur, & disputat de ulceribus sinuum pituitariorum, occasiane ægroti, quem conjunctis consiliis uterque curavit.

Idem secundo de eadem lite.

Ruby, chirurgus, in T. XXVI. ex contusione abscessus in ore insignis, absque incisione tamen sanatus; cum apta pressione pus vetuisset in os effluere.

Grignon, medicus, de ophthalmia ex vini abusu in infante nata.

Le Mercier, chirurgus, de calculo quinque unciarum ex fœmina exciso, & cum adhæreret avulso, fausto tamen eventu.

F. Johannis lithotomo usus est.

Idem in T. XLI. agit de carie maxillæ inferioris aliquoties feliciter curata.

Saucerotte, chirurgus, in T. XXVI. de placenta in cellula uteri hærente & educta.

Idem in T. XXVII. cum manu nihil posset profici, forcipe fœtus expeditus.

Piet, chirurgus & obstetrix, in T. XXVI. pro forcipe, quem auctores ejusdem, quod dixi, dictionarii ajebant a Peano, celebri in arte obstetricia viro, improbari. Esse casus incuneati capitis, qui non possint nisi forcipis ope expediri.

Idem in *Journal de Med.* T. XXXVI. XXXVII. defendit suam forcipis obstetriciæ emendationem, qua evitetur, ne quidquam laceretur, & naturæ lenta fœtus progressio relinquatur.

Anony-

Anonymus in T. XXVI. adversus cancrum arcanum GAMETI laudat.

LAFFEY, chirurgus, de vulnere abdominis & intestini sanato. Sutura pellionis usus est.

COSTE, medicus, fabam a rustico absurde in urethram intrusam excidit, & urinæ liberum iter restituit.

Idem in T. XXIX. de cicutæ usu: spei eam herbam non respondere.

T. XXXIII. morsus viperæ alcali volatili curatus.

PICAMILH, medicus, in T. XXVI. de materia, quæ exscreabatur, postea per vulnus a vesicatorio factum egesta. De itinere humorum per cellulosam telam. Pleuritis per femur judicata. Nigritæ in angina brachia fricant, donec valde tumeant, ita curant.

De SARRADAS, parochus, de nephritide infusis seminibus dauci sylvestris sanata.

BASEILHAC, chirurgus, laudat sectionem calculi hypogastricam, propriis cum instrumentis. Acum triquetram supra marginem ossis pubis demergit, & contra cervicem vesicæ convertit, deinde lineam albam ferramento in ea acu occultato aperit: denique scalpello in lentis modum terminato, cujus acies versus umbilicum respicit, lineam albam magis dilatat. Vesicam lanceola in cavo specillo occultata aperit, & per sulcum ejus specilli vesicam ad collum usque dividit.

LUDOVICUS DE ROOSE (vel ROOZE) de polypo destructo.

BOURDIER, medicus, in civitate PONDICHERY, de sanato vulnere abdominis ab Indo medico, lamina plumbea inter cutem & musculos data, & ea in sede relicta, deinde sutura injecta.

QUEQUET, chirurgus, in T. XXVII. dubia quædam adfert contra amputationem uteri gangrænosi superstite ægra administratam. Tumorem fuisse in vagina natum.

VALLANDRE', chirurgus, de corticis CINCHONÆ, sive Peruviani in gangræna efficacia. *Vol.* XXXII. vulnus perinæi, urethra abscissa tamen sanata.

BROCHET, medicus, in T. XXVII. de liene rupto, & frustranea paracentesi.

MARTINET, medicus, de intestini abscessu egesto pure sanato.

ROZIERE DE LA CHASSAGNE, medicus, de effectu felici cicutæ, quæ tumorem discussit. De abscessu cerebri ab ictu lapidis funesto.

In T. XXVIII. aliqua in hanc adnotationem monita ROCHARDI.

DE LA CONDAMINE, medicus, in T. XXVII. de felici effectu magnetis in odontalgia.

AU-

AUBRAI, junior, chirurgus, pro machinis, earumque in artuum luxatione neceſſitate contra FABRE & DUPOUY.

Idem in T. XXVIIII. iterum pro laqueorum innocentia.

T. XXX. de ano imperforato. Inciſionem non probat.

T. XXXVI. tarſus conquaſſatus, ut talum eximere neceſſe fuerit, gangræna coërcita, curatio felix.

HERLIN, chirurgus, in T. XXVII. in vivis animalibus veſiculam fellis excidit.

PAGE' herniam gangrænoſam incidit, inteſtinum ruptum vulnusque ſanavit.

Idem in T. XXXII. vulnus ſclopetarium capitis, globus in calvaria impactus, demum exemtus, æger ſervatus.

PENANT, chirurgus, in T. XXVII. vulnus penis cum vehementi hæmorrhagia, denique ſanatum. HALLER.

In diarii Veneti ORTESCHIANI T. V.

BENEDICTUS MAJA Palfyniana forcipe feliciter partum expedivit, duobus in exemplis.

J. BAPT. FALETHI hydrophobiam ex malo hyſterico natam vidit.

J. B. VALTOLINI forcipem, cujus crura uniri poſſunt & ſeparari, ad fiſtulam ani curandam excogitavit.

JOSEPH. RAMAZZINI de tumore cancroſo veſicæ cum ulceribus. HALLER.

LANSEL DE MAGNY *principes de Medecine & de Chirurgie extrait des ouvrages d'*HIPPOCRATE *& de* BOERHAAVE. PARIS 1768. 12.

HERMAN BOERHAAVE *aphoriſmes de Chirurgie commentés par v.* SWIETEN *traduits avec des notes par* M. LOUIS. PARIS 1768. 12. 7. vol.

L'Albert moderne ou nouveaux ſecrets éprouvés & licites. PARIS 1768. 12. Etiam chirurgica continet. HALLER.

JEAN RIST, chirurgus. Ejus *abrégé methodique des principes d'Anatomie & de Chirurgie.* STRASBOURG 1768. fol.

GOUANCIER DES LANDES *éloge de la Chirurgie avec différens memoires & obſervations de Chirurgie.* PARIS 1768. 8.

ANTONII FRANC. SETTEGAST *inſtitutiones medicæ ad motuum leges.* FRANKF. 1768. 8. 2. vol. Paſſim aliqua chirurgica intercedunt. Cicutæ uſum probat. Ad gangrænam lini oleum & mollientia. HALLER.

M. H. *Sammlung von verſchiedenen raren ſympathetiſchen und anderen Curen.* ALTONA 1768. 8.

Hiſtoire & Memoires de la ſociété formée à AMSTERDAM *en faveur des noyés.* AMSTERDAM 1768. 8. Et eodem anno Belgice 8. Tum T. II.

II. 1769. 8. & T. III. 1770. 8. Sic porro. Clysteres tabacarios videri efficacissimam opem præstare. HALLER.

J. JOACHIM SCHÖNBERG, *decas observationum physico-medicarum* præside R. A. VOGEL. GÖTTING. 1768. 4. A lapsu contritum os humeri, & cum eo articulata scapula, feliciter sanata, & ab ea violentia suppressa epilepsia, qua puella dudum laboraverat. Hernia sanata cum intestinum sponte apertum lumbricum dimisisset. Sic alia hernia, in qua imperitus chirurgus intestinum inciderat. Alia quædam. HALLER.

EDUARDUS SANDYFORT, Professor Leidensis, Vir Cl. Tomum I. ROTERDAM 1768. 4. & T. II. ibid. 1769. 4. edidit *thesauri dissert. programmatum aliorumque opusculorum selectissimorum, ad omnem Medicinæ ambitum pertinentium*, quo pluscula etiam continentur chirurgici argumenti, quæ suis locis jam dicta sunt. HALLER.

In *Medical Transactions published by the college of physicians in* LONDON 1768. 8. Prius opus a licentiatis, hoc a sodalibus editur. HALLER.

THOMAS LANE retulit de lixivii saponarii viribus ad dissolvendum calculum efficacibus. Lixivium necessario cum calce misceri debere, sive ea ex lapidibus, sive ex testis usta fuerit.

NIC. MUNKLEY, de gula arctata, hydrargyro reserata. Ejus est in *Vol.* II. hydrophobia funesta absque rabie.

In *Memoires de l'Acad. Roy. de Chirurgie* Tomo IV. qui PARIS. 1768. 4. prodiit, primum reperitur elogium historicum chirurgorum Parisinorum. Originem suam ducunt a chirurgis togatis seculi XVI. (inter quos tamen non erat is, de quo gloriantur, PARÆUS). Gratum adgnoscit collegium chirurgicum. FRANCISCI GIGOT maxima merita, qui & cathedras regias & constitutionem Academicam a Rege obtinuerit. Agitur deinde satis fuse de secessu ossium pelvim componentium. In ROEDERERUM, qui in partu naturali ejusmodi secessum negabat locum habere. Ea ossa sub finem graviditatis sensim secedere. Exempla in quibus os ileum ab osse sacro recessit, exempla in puerperis. Ita HALLER.

PAQUIÉ, chirurgus, agit de instrumento, quo caput in utero relictum extrahit. Vectis est, crure duplici, quæ crura in ossa capitis deducta firmat, & terebræ fundamentum præstat.

GERMANUS PICHAUT DE LA MARTINIERE, chirurgus primarius regius agit de vulneribus per machinas ignivomas inflictis. Contra BILGUERUM ejusque traductorem TISSOTUM, amputatione opus esse contendit, quando globus tormentarius artum abstulit; quando saucius homo longo tempore auxilio chirurgico destitutus fuit; quando pars percussa elisa est. Adjecit quoque regulas quasdam ad horum vulnerum curam pertinentes: gangrænam non posse vitari, nisi magnæ fiant incisiones, quæ ad fundum usque vulneris pertingant.

gant. Superficiales inciſiones potius nocere; ſubjacentes enim muſculos inde inflammari, intumeſcere, a labiis vulneratæ cutis conſtringi, & brevi in gangrænam abire. Profundas porro inciſiones ad quærenda, & educenda aliena corpora neceſſarias eſſe. Vulnus linteis carptis (*charpie*) modice impleri debere, quæ pus imbibant, eique viam ad exteriora parent, atque ſimul partes vicinas a lædentibus oſſium fragmentis defendant. Si ſaburra in primis viis ſtabuletur, hanc purgante, aut emeſi eliminari. In vulnerum ſuppuratione eximium eſſe corticis Peruviani uſum; depuratis ſcilicet antea primis viis. Externe nihil melius applicari poſſe, quam muriam ſalis aceto impraegnatam (*eau marinée*) quia & ſanguinem grumoſum ſolvit, & gangrænam arcet. Si vero vulnus ſit ſiccum, tenſum, emollientia medicamenta adhiberi debere. Ita celeberr. Richter. Porro agit de terebratione ſterni, ob abſceſſum in mediaſtino, neceſſaria, & nonnunquam felici. Exemplum in quo bona pars ſterni & coſtarum conſumta erat. Ejusmodi abſceſſus a morte demum adgniti. Haller.

Ritsch refert de hernia incarcerata inteſtini ilei omnibus prius tentatis, inſtituta etiam operatione & reducto feliciter inteſtino, tamen lethali. Sectio deinde cadaveris oſtendit idem inteſtinum duobus in locis valde anguſtatum, ejusque internos parietes ad ſe invicem concretos fuiſſe. Hac occaſione monet chirurgos, ne inteſtinum illico reponant, ſed an tales coarctationes & concretiones habeat, ſedulo indagent, hasque inventas, ſi fieri poteſt, ſolvant, vel ipſum inteſtinum aperiant, quod tamen magno periculo non caret, quando id arctatum eſt. Si totum inteſtinum apertum eſt, oportet ex itinere juſculi divinare, quæ ejus portio ad ventriculum pertineat. Tum chartam luſoriam terebinthina oblitam, (ne tam cito humeſcat, & collabatur) & in cylindrum convolutam, in finem ſuperiorem inteſtini dari, unico acus puncto conſui, & firmari, filique extrema de vulnere pendere. Ita caveri ne inteſtinum anguſtetur. (Verum celeberrimo Hallero non videtur bene corpus peregrinum in vivum inteſtinum dari).

Pipelet, ſenior, de curatione inteſtini incarcerati, & ſiderati. Exemplum in quo inteſtinum duplicatum per pontem quaſi ſuper angulum flexionis conjectum conſerbuit. Lautius debere ægros paſci, quo inteſtinum dilatetur.

Pipelet, junior, de herniis veſicæ. Exemplum ubi ea in fœmina gravida inter vulvam & rectum inteſtinum delapſa eſt. Exempla herniarum ventriculi, absque cauſa externa natarum.

Buttet de coſtarum luxatione, ſeceſſu nempe partis oſſeæ a cartilaginea, quas, dum coſtæ moventur, nonnihil audias crepitare.

Goursaud de cauſis, quæ inteſtinum ſtrangulant; de inflammatione, qua ſublata malum evanuerit; de caſibus, in quibus ferri fuit neceſſitas, & ubi ne id quidem auxilium ægrotos potuit ſervare; de reductionis modo;

de usu adstringentium medicamentorum, & glaciei feliciter adhibitæ; de purgatione, periculosa, si cum obstructione inflammatio conjuncta fuerit; de aliis casibus, in quibus profuit; de fumo tabaci, cujus in intestina impulsionem HELIE commoda machina adjuverit. De situ mutato, etiam ut capite insistat ægrotus, aliquando proficere. HALLER.

Reliquæ numerosæ dissertationes, quæ in hoc Tomo reperiuntur, suis cum auctoribus alibi recensitæ.

In *Journal de Medecine* T. XXVIII.

RATHIER, chirurgus, retulit de digitali deglutito, & in œsophago hærente, unco extracto.

POULAIN, chirurgus, incisiones ob abscessus requisitas potius intra os faciendas, quam extus in facie.

GRIVET, chirurgus, magnum ulcus mammæ sanavit solis medicamentis & potissimum solano.

DAPEYRON DE CHEYSSIOL, medicus, de struma testis ovorum sanata.

Idem in T. XXXII. bronchocelæ curatæ testis ovorum calcinatis.

DUMONCEAU, medicus, in T. XXVIII. partus molæ vesicularis post duos filios editæ.

Idem in T. XXIX. de polypo uterino a chirurgo KECK feliciter exciso.

T. XXXIII. aliqua contra eundem KECKIUM.

De BEAUVE, chirurgus, in T. XXVIII. ejus sipho idoneus, quo medicamenta & alimenta in œsophagum injiciuntur.

DUMORIER, chirurgus, in T. XXIX. de forcipe LEVRETI, qua in partu difficili feliciter usus est.

GALINIER in T. XXVIII. curantem chirurgum accusat, negatque se rupturam ligamenti patellæ passum.

DUMAS, medicus, de ulcere capitis, quo cephalæa levata sit.

SOYEUX, chirurgus, polypum uteri ligavit, & exstirpavit.

ROBIN, qui GALINIERUM curavit, defendit vere ligamentum patellæ ruptum fuisse. Et recte quidem, neque enim calcaneus ad nates potuisset retractus fuisse, si huic ligamento sua fuisset integritas. Pro eodem respondet medicus nomine VETILLARD. Ita HALLER.

COULON de luxatione femoris absque machinis reposita: veram luxationem fuisse confirmat Parochus loci nomine DES FORGES.

VETILLARD suadet, sanguinis aliquam portionem de umbilico infantum emittere, si diutius in partu hæserit. HALLER.

In diario Veneto *Giornale di Medicina* T. VIII.

ANGELUS ZULATTI retulit de pelvi renali calculis plena.

J. B.

J. B. Colombani de hernia gangrænoſa incarcerata, feliciter inciſa.

Vincent. Bortolini de ulcere pectoris poſt diuturnum morbum inciſo, funeſto. Ophthalmiæ ſanatio.

J. B. Saura cum ulcus in vagina ſanatum eſſet, & anguſta cicatrix ſupereſſet, cumque fœmina concepiſſet, cicatrix partum morans inciſa eſt, felici eventu.

Natalis Bernatti, (an Bernetti?) de cancro infeliciter exciſo. Acus crinalis cum abſceſſu ex vagina prodiens.

Franc. Scardati de gangrænoſa hernia lethali.

Cam. Joseph. Bonioli relatio, quæ jam dicta eſt, hic recurrit.

Edictum Benedicti XIV. conſulto Morgagno datum, quo imperatur, puerperas absque partu pereuntes incidere.

J. B. Roberti elogium Petri Pauli Molinelli.

Camillo Buglioni de hydrophobia absque canis morſu nata.

Christian. Bianchini de hernia incarcerata. Haller.

Praxis medica & chirurgica Noſocomiorum civitatis Londini, *cui accedit index morborum & remediorum.* London 1769. 12.

Compendium of Phyſik and Surgery for the uſe of young practitioners. Ibid. 1769. 8.

F. Thomlinson *medical miſcellanies, or a collection of tracts and commentaries.* London 1769. 8. Pluſcula ſunt chirurgica. De firmiori placentæ adhæſione: non eam adeo nocere, quam humorum malam indolem. De urina ob inflammatam veſicam ſuppreſſa, in qua catheteriſmus nocuit, & venæ ſectio repetita, atque curatio antiphlogiſtica requiritur. In gravi paronychia ligamentum carpi absque ulla noxa diſſectum, nudatique tendines. Proſtatæ ſcirrhum valde metuit; exemplum in calculoſo. In tumore palpebræ cicuta profuit. De cadaveribus, in quibus circa pſoam muſculum abſceſſus fuit; de herniis complicatis & de earum inſigni periculo &c. Haller.

Le veritable medecin, ou le moyen de conſerver la ſanté, contenant pluſieurs pratiques de Medecine, Pharmacie, Chirurgie &c. Paris 1769. 12.

Caspar Siebold, Gaubii diſcipulus, Profeſſor Würzburgenſis, Vir cl. Ejus eſt *collectio obſervationum medico-chirurgicarum, faſciculus* I. Bamberg 1769. 4. Ramices incarceratos varios deſcribit. Appendix ilei ſtrangulata. Sanata hernia gangrænoſa. Cancer feliciter aliquoties amputatus, cum cicutæ adverſus id malum efficacia non ſuffeciſſet. Cerebri hernia. Haller.

J. Aug. Philip. Gesner *Schreiben zur Arzneygelahrtheit und Naturkunde.* Nördlingen 1769. 8. Aliqua ad Chirurgiam faciunt. Ab-

scessus pectoris feliciter incisus. De inflammatione. Cicutae vires in nonnullis cellulosae telae tumoribus efficaces; tum in struma & morbis cutaneis.

Ejus *Sammlung aus der Arzneygelahrtheit und Naturkunde erster Theil.* Ibid. 1770. 8. Clinici est argumenti: sed

In tertio volumine NÖRDLINGEN 1771. 8. agitur de funesto vulnere cranii, cum festuca de osse squamoso in cerebrum impacta id in abscessum mutasset, & corpora striata gangraena tacta essent; sex tamen diebus homo saucius absque symptomatibus vixit. In gangraena cinchona, in strumis cicuta, in dolente urina uva ursi utiliter datae. HALLER.

J. AUGUST UNZER *der Arzt, eine medicinische Wochenschrift.* Pridem prodierat a. 1759. nunc vero collecta & aucta HAMBURG, LÜNEBURG und LEIPZ. 1769. 8. 6. vol. Passim inter clinica etiam chirurgica intercedunt, pro acuto cl. Viri ingenio grata dictione exposita. Funesti casus infantum, quibus phthisica obstetrix sua saliva umbilicum confricabat. Delapsus cariosi pedis. Auxilia adversus odontalgiam.

Ejus *medicinisches Handbuch.* HAMBURG u. LÜNEBURG 1770. 8. Quoddam quasi prioris operis compendium. Auxilia potissimum ad casus subitos, ad vulnera, lapsus, morsus &c. HALLER.

Der kürzeste Weg zur Arzneykunst. LEIPZIG 1769. 8. Nullius momenti. HALLER.

ERN. SAMUEL UHSE disp. *de Chirurgiae, Medicinae & Philosophiae superstructae praestantia.* LIPS. 1769. 4.

In *Journ. de Medec.* T. XXX.

BALLAY, chirurgus, retulit de foemina fulgurata: sanguis sub dura cerebri membrana effusus erat.

SAULQUIN, chirurgus, de vi benefica hydrargyri ad morsum canis rabidi.

JOUBERT DE LA MOTHE de infelici puerperio, ob haemorrhagiam ex placenta soluta.

DURAND, medicus, de hernia umbilicali, quae ex colicis doloribus orta, gangraenosa facta est.

D'ORILLEY, chirurgus, vulnus sclopetarium in abdomen penetrans cum omenti exitu, & intestini laesione, facile sanatum.

Idem in T. XXXV. vulnus sclopetarium renis stricta diaeta sanatum.

GUERIN, medicus, in T. XXXI. calculus pene unciae pondere sponte de urethra foeminae decedens.

Le BEL, chirurgus, ibid. tibia periosteo nudata, tendo per medium sectus, inde magna symptomata.

LEYMAR DE LA COMBE, chirurgus, non fuisse, quae putabatur, femoris luxationem.

KECK,

KECK, chirurgus, duplicem tubulum deſcribit, qui anſam polypo uterino circumjicit, ut eum adſtringat, & exſtirpet.

MICH. ARNAUD, chirurgus, alius a prioribus ejus nominis. Ex variolis abſceſſus ad os ſacrum ſubnatus, cum gangræna acceſſiſſet, tamen ſanatus. HALLER.

In *Memoires de l'Acad. de Dijon.* DIJON 1769. (vel 1770.) 8. Pluſcula ſunt chirurgica, aliqua aliis locis jam dicta.

Cl. HUGO MARRET, medicus, veſicatoriis feliciter uſus eſt in pectoris inflammatione. De acu in ovis corde reperta.

J. PHILIBERT MARRET *obſervations ſur la pierre & ſur une hydropiſie ſpontanée.* De utilitate conſilii, quod olim HILDANUS ſecutus eſt, tum nuper RAVIUS: inciditur nempe urethra, cæterum calculus differtur eximi, quoad pus generetur, & partium tenſio ſe remiſerit. Seorſim prodiit *memoire ſur l'opération de la taille extrait des Mem. de l'Acad.* DIJON 1769. 8. HALLER.

In *Verhandelingen uytgegeeven door het zeeuwſch genootſchap der Wetenſchapen* MIDDELBURG 1769. 8. retulerunt

GISBERTUS DE WITT, chirurgus, de hernia incarcerata repoſita, & tamen mortem inferente, cum ab omento circumvoluto inteſtinum ſtrangularetur.

SAMUEL DE WIND, medicus, de corde & aliis viſceribus in fœtu nudis.

F. H. GRAM de hernia incarcerata repoſita, gangrænoſa, inteſtino aperto, ſanata. HALLER.

WILLIAM NORTHCOTE. Ejus eſt *the marine practice of Phyſik and Surgery.* LONDON 1770. 8. 2. vol. Per multos annos chirurgus navalis, iis potiſſimum ſtudet prodeſſe, qui utramque INDIAM adeunt. Cæterum collectio eſt, quæ vix quidquam habet proprii. Monet cataractam potius eſſe extrahendam, quam deponendam. Artus non prius amputat, quam gangræna compreſſa fuerit. Formulæ &c. Tomus II. medici eſt argumenti. De *yaws* morbo ſcrophuloſo, qui etiam oſſibus nocet. De ſcrophulis: in eo malo corticis Peruviani uſum ſalutarem eſſe; de apparatu, quo chirurgus ad pugnam navalem res ſuas inſtruit; de ſuſcitandis validos per ſtimulos ſubmerſis. HALLER.

Manuel du jeune chirurgien. PARIS 1770. 12. Auctori nomen eſt NICOLAS, chirurgus eſt, neque indoctus. Chirurgia brevis eſt. Terebrationem cranii in noſodochio *l'Hôtel Dieu* fere infeliciter cedere. Solis vinculis labium leporinum curari poſſe. In ambuſtione veſicas jubet aperire. In cancroſis tumoribus & celluloſam telam eſſe, & concrementum inorganicum. Hernias cerebri manu curandas ſuſcipit. Contritorum vulnerum felices eventus. Faſciæ. Medicamenta. HALLER.

POU-

Poupée des Portes, medici, *histoire des maladies de St. Domingue.* Paris 1770. 12. 3. vol. Morbi etiam chirurgici. *Yaws* Anglorum prima luis venereæ facies. Mortui sunt, quibus testis induratus apertus fuerat. Carunculas urethræ non esse nisi cicatrices. Haller.

Gottfrid Wilhelm Schilling, medici, *diatribe de morbo in* Europa *pene ignoto, quem Americani vocant Yaws.* Utrecht 1770. 8. Belgice Utrecht 1771. 8. Vera ejus morbi descriptio, qui a tuberculis, & vesicis incipit, in articulo aliquo provenientibus, contagiosis: cum quibus sæpe, in deterioribus exemplis, scirrhi conjunguntur glandularum internarum, caries etiam ossium, & ulcera atque vomicæ. Haller.

Christ. Loeber *Anfangsgründe der Wundarzneykunst, nebst einer Vorrede von den Vortheilen des Aderlassens bey Kindern.* Langensaltza 1770. 8. Solis veterum placitis refertus liber, valde imperfectus, denique inutilis. Richter.

Albert Lentfrink *geneeskundige tydschrift ofte Verzameling van ontleed wondarzenyen · natuurlyke Waarneemingen.* Roterdam 1771. pars quarta, ut putes aliquanto prius cœpisse edi. Collecti variis ex fontibus libelli, etiam chirurgici. Haller.

Anton. Benevoli *en* C. Taconi *heelkondige Waarneemingen cum notis J. Bernardi* Sandyfort. Haag 1770. 8.

Francisci Arand *observationes medico-chirurgicæ.* Götting. 1770. 4. In hernia incarcerata frigida fomenta improbat. Anus atretus apertus, eventu felici. A difficili partu genitalium partium sugillatio, quam vult incisam. Haller.

Ern. Platner. Ejus *supplementa in* J. Z. Platner *institutiones chirurgicas.* Lipsiæ 1773. 8. Theoria inflammationis: sedem mali in venis esse videri. Puris materiem per totum sanguinem dispergi, hinc ulcus posse universi corporis mala tollere. Vis agarici Brossardiani; respondisse narratur in nonnullis arteriarum vulneribus. Lycoperdon spirituosis auxiliis præfert. De vinculo arteriæ injiciendo. Gangrænam non nasci ex inflammatione. Etiam in sicca gangræna corticem Peruvianum valere. Contra amputationem: & Bilguerum nimium esse, & contrariæ sententiæ auctores pariter justo longius procedere. Magnæ arteriæ vulnera amputationem poscere. Artum fuisse servatum, quem globus major percusserat. Longas fissuras sæpe in femoris osse adparere. Contra secundas incisiones: eas non ubique in vulnere sclopetario requiri. Vulnera pedis tamen non raro sanari. Quando pus est in articulatione, capsulam debere aperiri. Medii artus percussionem majorem facere commotionem. A globis majoribus potissimum commotionem fieri, non a glandibus. Contra Faure amputationem differentem. Digito arteriam bene comprimi. Contra carnea segmina. Bromfieldii methodus artuum ex acetabulo excidendorum optima &c. Haller. V. *calcul. sect.*

In

In *Nov. Ephem. Acad. Nat. Curioſ.* T. IV. qui prodiit a. 1770. 4.

CHRISTOPH. GOTTLIEB BONZ *obſ.* 11. exemplum ſanatæ hydrophobiæ a morſu canis rabidi ortæ: moſcho uſus eſt. *Obſ.* 12. œdema chronicum pedis innoxium.

PAUL J. FRID. HELNERSHAUSEN *obſ.* 14. de concremento venam portarum obſtruente, unde multa mala.

J. FRIDER. ALLAMAND *obſ.* 23. de morbo *Yaws.* Nihil habere cum lue venerea commune, etſi ex eo morbo male curato poteſt ortus eſſe.

J. CAR. HOFMAN *obſ.* 36. hæmorrhagia uteri feliciter ſanata.

GUIL. HENR. SEBASTIAN. BUCHHOLZ de cicuta in ulceribus venereis utili.

GERG. BALTHASAR STOLLE ibid. in appendice, habentur ejus tres obſervationes ſarcoceles cum hydrocele conjunctæ, quod malum in ſiniſtro latere putat frequentius eſſe. HALLER.

In *Journal de Medecine* Tom. XXXII.

MARCHAND, chirurgus ocularius, egit de ophthalmiis reſectis.

Idem in T. XXXIV. de cataracta congenita extracta. De alia extracta cataracta, quæ poſt depreſſionem adſcenderat.

Vol. XXXIX. cataracta quæ adſcenderat iterum depulſa. Lagophthalmia curata, ſectione ſemicirculari inter ſupercilium & tarſum ducta alia ei parallela, aliisque ſubinde repetita.

DU BOIS in T. XXXII. aliqua de carnoſo umbilici tumore demum gangrænoſo, cum tumoribus cyſticis muco plenis.

BANDAMANT, chirurgus, de bubonocele inciſione curata, cum teſticuli exſtirpatione felici.

ALLOUEL, non debere delapſum plumaceolarum, turundarum, aut vinculorum arteriis injectorum, ſoli naturæ committi, aut ejusmodi diſſecari.

DENISE (vel DENIZE) DE BEZUS exempla abſceſſuum absque præcedente inflammatione natorum.

CLEMENT, chirurgus, contra LEVRETUM, poſſe utique ejusdem polypi plus una eſſe radices. In naribus vidiſſe ſe polypum, cui plures caudæ fuerint.

De LATTRE, chirurgus, hydrocele vera tunicæ vaginalis panniculi: eam ſuppuratione excitata radicitus curavit.

AUCANTE DE NEUVILLE, chirurgus, de catellis cum labio leporino natis.

BOTOT, chirurgus dentarius, de gingivarum ſuppuratione.

Idem in T. XXXVI. de cancro ſcirrhoſo fornicis palati feliciter deſtructo.

T. XXXVIII. dens evulsus, & sinus maxillaris denudatus, absque malo.

AUDOUX, chirurgus, in T. XXXII. de morsu viperæ theriaca & ejusmodi remediis sanato. De vulnere sclopeti minoris, quo os temporum fractum, longo post tempore lethali.

PRECOURT de pterygio membranaceo calloso corneæ tunicæ, unco apprehenso & resecto.

DU BOUBIX, medicus, de hernia gangrænosa absque cultri auxilio sanata. De utero toto inverso, eventu funesto.

BOSSU, chirurgus, in T. XXXIII. de pollicis phalange tota resecta, reconciliata.

Idem in T. XXXIV. lac in abdomen effusum & paracentesi emissum.

BAJON, chirurgus in Colonia Guianensi, T. XXXIII. de morsu viperæ curato ope alcali volatilis.

PAVIOT, chirurgus, de hernia incarcerata sanata, absque operatione.

Anonymus medicus, de cancroso & funesto tumore rectum intestinum opplente.

GUYOT, chirurgus Genevensis, optimo eventu forcipe curva usus est, ad expediendos partus difficiles.

LA MARE, chirurgus, de puello ano imperforato, qui per sex menses vitalis superfuerit, & purgante medicamento sanatus est. De vagina post partum coalescente, ferro restituta, duo exempla. Polypus vaginæ vinculo injecto & cultro destructus.

DACQUIN, medicus, de verme post plurimos dolores de aure prodeunte.

PIETSCH, medicus in Comitatu Ferretano, T. XXXIV. f. in supplemento anni 1770. de vagina & collo uteri in partu ruptis, & ægra tamen sanata. Sectio cæsarea, ut videtur felix, etsi non addidit fœminam convaluisse. Causa suscipiendæ periculosæ administrationis, caput cum angusta pelvi maximum.

Idem in T. XXXVI. ophthalmia a carioso dente orta, ossa denudata, absque decedentibus squamis reconciliata.

T. XXXVII. de malis nonnullorum chirurgorum obstetricantium curationibus; de sectione cæsarea. Debere abdomen incidi recta in linea, ducta inter costas spurias, & spinam ossis ilei anteriorem &c. De reductione luxationum brachii, absque machinis, suis ex consiliis reponendi.

T. XXXVII. compressionem ad hæmorrhagias comprimendas non sufficere.

T. XLI. de arteriarum ligatura.

GAL-

GALLOT, medicus, in T. XXXIV. de ſectione cæſarea poſt quam fœmina integre convaluit. De iis ipſis PIETSCHII curationibus monita aliqua.

DOLIGNON, chirurgus, de partu curva forcipe feliciter expedito.

T. XLI. de fraudulento ranarum partu.

LA BORDE, medicus, in T. XXXIV. ex glandula mammæ ſubito evaneſcente funeſta in manu gangræna.

T. XXXVI. herniæ gangrænoſæ ſponte ſanatæ.

T. XL. canis a ſerpente caudiſono demorſus aqua *de luce* ſervatus.

VIALEZ in T. XXXIV. de tumore externo pectoris per excreationem evaneſcente. De utili *fontanellæ* excitatione, in tineoſo puero diarrhœa adflicto.

LIBOUTON, chirurgus, de tubulo, quo per nares alimenta introducuntur.

GASQ, chirurgus, de hernia gangrænoſa rupta, de qua vermes prodierant, absque ferri adjumento curata.

T. XXXVI. polypos uterinos feliciter exſtirpatos.

MILLERET, chirurgus, in T. XXXIV. omnino neceſſe videri fila arteriæ læſæ circumjecta reſcindere, neque id officium a natura præſtari.

In *Verhandelingen der Hollandſchen Maatſchappy* T. XII. HAARLEM 1770. 8.

G. MÜLLER, medicus, retulit de utero ab obſtetrice evulſo, inciſo, quem neceſſe fuit exſtirpare, eventu quidem felici, ut tamen mulier nunquam ab eo tempore conceperit. LEVRETI filum argenteum ad ligandos fungos non commodum eſſe.

J. BRUGMANS, medicus, de funeſto in gula polypo, deque ulceroſis verrucis, maligni eventus; de oſſibus fœtus diu retenti per anum abſcedentibus; de utero elapſo feliciter repoſito.

CORNELIUS ALBERTUS KLOEKHOF, doctus medicus, de inteſtino ileo a vermiformi appendicula conſtricto & liberato cum ea reſecta fuiſſet; de funeſta inteſtini inflammatione.

HOFMAN de lente cryſtallina per ictum ſede ſua expulſa, & de margine pupillæ ſuſpenſa. An idem, qui mox ante dictus? HALLER.

Dictionnaire anatomique & chirurgique. PARIS 1771. 12. 2. vol. Gallorum præcepta. HALLER.

J. CHRISTIAN. ANTON. THEDE, chirurgus Berolinenſis, Vir plurima expertus, qui per plures annos caſtra Boruſſica ſecutus eſt. Ejus *neue Bemerkungen und Erfahrungen zur Bereicherung der Wundarzney und Medicin.* BERLIN 1771. 8. Cereis Goulardianis, quos Daranianis præfert, fiſtulas urethræ absque inciſione ſanavit. Faſciis circumvolutis multa

mala curavit, etiam vulnera arteriarum, varices, antiqua crurum ulcera. Simplicior aqua vulneraria, quam summopere extollit, sequens est: R. *aqu. acetos. spirit. vin. rectif. aa. lb. iij. sacchar. albi finiss. lb. j. spirit. vitriol. unc. x. m.* a qua malles aquam acetosæ abesse. Arterias vetat ligari; plumaceola conica arteriæ resectæ imponit, aut agaricum igniarium. Post amputatum brachium, qui aliquot milliaria pedestri itinere absolverit. Dolor acutus ad anum, & sensus quasi ignis, a ligato nervo spermatico. Elapsas hæmorrhoides resecat. Non probat vinculum arteriæ intercostali circumjectum, mavult arteriam resecare, aut repellere. Præalta embroche aquæ a 45. pedd. delapsæ ancyloses superavit. Terebra calvariæ repetito admota. Debere utique etiam os frontis terebrari, idque os late amissum a natura reparari. Multa bona a plumbo Goulardiano. Herniis incarceratis glaciem imponit, est tamen ubi annulus resecari debeat. Omentum non ligat. Intestinum apertum, severa victus ratione sanatum. Luxatio successiva femoris. Quæ superflua & noxia sint instrumenta chirurgica, ea etiam recenset, quæ ab omnibus jam diu rejecta sunt. Contra forcipis usum; contra suturas cruentas, nimis frequenter adhibitas; contra scalpellum herniarium latens; contra injectiones in pectoris vulneribus; contra trepanum elevatorium. Ab HAHNIO didicit, quid frigida possit, etiam ad maniam; ad vires in febre maligna suscitandas; ad hypochondriacum malum. Sal ammoniacus tumores frigidos dissipat. Cancrosam mammam oleo myrrhæ p. d. & victu vegetabili sanat.

Ejus *Unterricht für die Unterwundärzte bey der Armee, besonders beym Artilleriecorps.* BERLIN 1774. 8. 2. vol. Alter tomus huc pertinet, ejusque pars posterior. Dari, ubi cataracta mole adeo aucta sit, ut per pupillam transire nequeat, & lentem deprimere sit necesse. Obsolevisse extractionem DAVIELII. Forficis usum præposterum esse. Male cum spiritu vini vulnera sclopetaria deligari. De medicamentis simplicibus & compositis. Balsamum Brunswicense ad recentia vulnera utile. Balsamum vulnerarium.

Idem in *Nov. Eph. Nat. Cur. Vol.* V. *obs.* 68. a repulsa tinea sphacelus in perinæo, pene, & scroto, & urina suppressa. Vesica perforata acu cannulata, quam digitus in anum datus dirigebat. *Obs.* 69. ut possit hydrops cysticus ovarii manu curari. HALLER.

Medicinisches und chirurgisches Handbuch. FRF. u. LEIPZIG 1771. 8. ex Anglico versum. Opus incompletum. Et tamen versum! Paucissimi tractantur morbi chirurgici, & major pars operis ad Medicinam spectat. RICHTER.

ADOLPH FRID. VOGEL *observationes quædam chirurgicæ.* KIEL 1771. 4. Excisa magna struma. Vulnus pectoris cum effuso sanguine sanatum. Humeri pars ab ictu sclopi excisa & reparata. HALLER.

Ejus

Ejus *chirurgifche Wahrnehmungen. Erfte Sammlung.* Lübeck 1778. 8. Primum agit de extractione cataractæ, in qua methodum celeb. Richteri fui olim præceptoris fequitur, nifi quod per purgantia præparet ægrum, aut per venæ fectionem, fi plethora adeft. Una hora ante operationem propinat laud. liqu. Sydenh. gutt. xv. Cubitum fub operatione genu impofitum fuffulcit, id quod cel. Richter quoque ab aliquo tempore maxima cum commoditate, ut ipfe teftatur, facere folet. Oculum non firmat: quodfi tamen inquietus idem fit, palpebram fuperiorem unco argenteo lato fortiter furfum attrahi jubet; fic fieri, ut conjunctiva a palpebra fuperiore ad bulbum defcendens tendatur, bulbusque firmetur. Mox ab extractione fplenium imponit impiægnatum aqua ophthalmica compofita ex aquæ rofar. unc. vj. aquæ ungaricæ dr. vj. extract. faturn. Goulardi dr. jß. nitri puri gr. xv. Pulpam pomorum, a qua etiam Richter fe, exceptis aliquibus cafibus, jam abftinere ait, inflammationem oculorum augere putat. Primis ab operatione diebus alvum blande movet; parum etiam opii porrigit infomni ægro. Duplicem modum explicat, quo corneæ vulnus poft extractionem fenfim a natura claudatur. Obfervationes aliquot adducit, quibus methodum fuam ftabilire nititur. His obfervationibus fuas etiam jungit celeb. Richter. De fiftula lachrymali: cum a fcabie cito retropulfa fiftula lachrymalis cum excrefcentia, quam cancrofam vocat, oriretur, mercurio & antimonio interne fumtis, externe vero cicuta & emplaftro mercuriali applicatis, fimulque excrefcentiæ alumine ufto infperfo, fere difparuit, prodeunte iterum fcabie. Refiduum malum poft diuturnam curationem tandem fpleniis & fpiritu vini fuperatum fuit, canalisque nafalis apertus inventus. Hic notat auctor: raro fiftulas lachrymales a canalis nafalis obftructione; fæpiffime vero ab acrimonia venerea, fcorbutica, fcrophulofa, fcabiofa, arthritica, variolofa, morbillofa oriri. Ex caufa & fymptomatibus, curandique methodo hic enarratis utique apparet, non poffe malum hocce ad cancri genus revocari inquit Richter. De exftirpatione oculi: oculus ex variolis in malignam fuppurationem degenerans, fruftra tentata prius operatione, tandem ob excrefcentiam fungofam in vulnere natam exftirpatus, nullo quidem infantis incommodo, qui tamen 14. die, accedente febre & convulfionibus, periit. De cancro labii inferioris, cui amputato gangræna, ob filum futuræ fortiter, cogente neceffitate, adftrictum, quarta die fucceffit, lateraliter & inferius ad mentum fere proferpens, quæ tamen ufu corticis Peruviani interno & externo intra 48. horas feparabatur, fecutaque bona fuppuratione ulcus integre fanabatur. Tumor in maxilla ex corrupta dentis radice pus fœtidum fundens, decocti farfaparillæ faturatiffimi ufu interno, & balfamicis injectionibus, maxillæ fragmentis deinde una cum dentis radice decedentibus, quinta hebdomada fublatus eft. Cancer mammæ in quinquagenaria, a longo tempore hæmorrhoidibus & arthritidis fymptomatibus vexata, lentis magnitudine

cum prius appareret, mox a terrore, quem ægra passa erat, augebatur ita, ut mammæ amputationem instituere necesse fuerit. Itaque amputatio, data prius, pro more auctoris in dolorificis operationibus, parva dosi opii, peracta fuit cum bonis ægræ rebus; paulo post tamen sequebantur noctes inquietæ, deglutitio difficilis, sapor oris & ructus fœtidi, vomituritiones, linguæ impuritas &c. Pus interim bonum. Decima quarta die chorœa S. Viti, frequens morbus iis in locis, supervenit, quam tamen floribus Zinci depulit, uti & postea hæmorrhoides lacte sive magisterio sulphuris, & cremore tartari; sic etiam nova huic ægræ advenientia symptomata, vesiculas nempe in ulcere natas, & indurationem glandulæ subaxillaris, interdum dolentis etiam, aqua baccarum lauri interne a 60. ad 100. guttas quater de die data, externe vero linteis carptis eadem aqua impraegnatis dissipavit: sed recrudescente malo, ita ut cicatrix rumperetur, & nec arsenicum demum tentatum prodesset, ægra periit. Os deglutitum in œsophago hærens spongia ad balænatam virgam firmata cum in ventriculum frustra deprimi tentaretur, nec vomitus arte excitatus quidquam efficeret, unco deinde formato ex filo ferreo flexili extractum fuit, & quarta inde septimana pure per alvum prodeunte fœmina integre restituta. De castratione: instrumentum arterias comprimens, loco facile elabi; subligatam arteriam spermaticam, ob suam lubricitatem, filo se subducere: ipse igitur funiculum spermaticum prius ad pollicis distantiam supra locum ligaturæ destinatum separat a substantia cellulosa, ut via nutrimento omnis præcludatur: facta etiam funiculi a vase deferenti separatione, hunc deinde solum subligat; nam a vase deferente, etsi sensu destitutum sit, repetendum esse putat, cur subinde accidat, ut ligato simul utroque, convulsiones nascantur. Ratiocinanti ita auctori sua celeb. Richter opponit ratiocinia (a). De amputatione antibrachii: in hac administratione mavult cultro parum curvo uti, duplicique sectione, ut plus cutis remaneat, & cura citius absolvatur; ossa radere superfluum esse; præstare potius arterias ligare; merito eos corripit, qui mox ab instituta operatione truncum cute protensa tegunt. De tumore intestini recti rotundo, subfusco, nucis magnitudine, ad attactum dolente & sanguinem fundente, & ex subtili petiolo propendente, qui per anum eductus perforato ligatoque ope acus petiolo frustatim sponte decidit, felici eventu. Vulnus colli secunda die per hæmorrhagiam lethale. Uterque polex & radius antibrachii dextri in recens nato deficiens. Tumor fungosus venereus in papilla mammæ, mercurio nequaquam cedens, tandem saturato sarsaparillæ decocto superatus. Ita & fistula a suppressa gonorrhœa nata eodem decocto sanata. Abscessus parotidis sinistræ apertus & curatus. Extractum aconiti bono effectu in arthritide exhibuit, quo & hemicraniam penitus fugavit. Ante hujus medicamenti usum vias primas purgat, deinde a medio grano bis de die dato incipit, & ad 4. usque ascen-

(a) *In chirurg. Biblioth. 4. Band. 4. Stück. p. 636.*

ascendit. Chirurgicas has observationes laudat, & lectoribus commendat RICHTER.

In *Medical observations and inquiries by a society of physicians* T. IV. LONDON 1771. 8.

BALFOUR retulit de osse amputato, quod in tumorem sanguineum degeneraverat.

HORY de vesica in puerpera rupta.

HENRICUS GIBSON de hernia incarcerata funesta; de cicutæ utilitate in cancroso ulcere penis; de salutari fomento fœtidorum ulcerum, quod fit ex rasis dauci radicibus.

G. COOPER & H. THOMPSON sectio cæsarea suscepta ob angustiam summam pelvis, infelicior, & in ANGLIA rarissima.

B. WILMAN tendinum vulnera non adeo maligna esse, cum dissecta aponeurosi femoris omnia symptomata evanuerint.

J. TECKEL de tendine absque ullo symptomate dissecto.

GUILIELMUS WHITE & TH. ARMIGER de tumore venæ, in quam arteria sauciata se aperuerat.

J. LYNNE de retenta urina & utero inverso, retrorsum in pelvim delapso, vesica denique rupta.

EDUARDUS ALANSON de fœmina gravida, cui uterus mollis mansit, quam diu utero gessit.

BENJAMIN RUSH infusi malthæ utilitas in malignis vulneribus. Sordidum ulcus cicuta sanatum. HALLER.

In *Essays and observations physical and literary read before the philosophical society at Edinburg.* T. III. EDINBOURG 1771. 8.

TURNBULL egit de morsu tarantulæ: furorem saltandi crisin esse, quam incolæ sudore moto cieant, adversus æstivam febrem, male tarantulæ imputatam.

GARDINER acria medicamenta ad verrucas partium genitalium male adhiberi, præstare mollientia.

EBENEZER GILCHRIST de vesicæ incrassatæ variis exemplis.

MUDDIE de amputatione pene incruenta.

J. MARK de sterno fracto sanato.

DALLAS sarcoma in œsophago ligavit, sic abstulit, sed funestum idem rediit.

LEVINGSTON calculus quasi gnomonoides, ut alterum crus in vesica esset, in urethra alterum. HALLER.

In *Journal de Medecine* T. XXXV.

DOWRY vulnus sclopetarium capitis multo cum vomitu, nullo tamen osse fracto, neque adeo calvaria terebrata.

GAUL-

Gaulmin de Latronçay, medicus, de enterocele perfecta, intestino a quinque plicis peritonæi strangulato, incisione facta sanato, ut tamen corruptum testem amputare necesse fuerit.

Dandeville des Parts ferramentum perforato cranio in cavea calvariæ mansit, ex quo evelli nequivit, tamen absque malo. Deglutita acicula per anum exiit.

Arnault de carie vertebrarum ex lapsu destructarum, unde paralysis partium inferiorum.

Heriz la Val bracherium novum: & T. XXXVII. ad idem additio.

Comes de Tressan. in T. XXXVI. habetur ejus epistola de fœmina repetito sectionem cæsaream passa.

Maussion pelvis perangusta, fœtus unco extractus, & demum tertia vice absque instrumentis, calvaria depressa, sponte tamen restituta.

Goetz, chirurgus, gangræna intestini incarcerati, superata cortice chinæ chinæ.

Benard ab ictu baculi paralysis stupida lateris inciso tumore externo sanata.

Mangin, chirurgus, ulcus pedis, detecti tendines, iidem tumefacti, malum sanatum.

Idem in T. XXXVII. caries antiqua ossis parietalis facile sanata. Partus difficilis propter ulcus & duritatem veneream, & placentam præcedentem, unde hæmorrhagia.

Enaux, chirurgus, in T. XXXVI. partus difficilis gemellorum manu expeditus.

Salgues, intestinum cœcum gangrænosum, cum appendicula, per anum egestum.

Robin contra Pieti forcipem.

Poupart, chirurgus, ophthalmia gravis, cornea tunica rupta, malum tamen aqua vegeto-minerali superatum.

Poulain non debere omnia ulcera in maxilla inferiori intra os aperiri.

In *Berlinischer Sammlungen* T. III. a. 1771. 8. abscessus puellæ 15. annorum, ex quo dentes prodierunt. Haller.

John Hill, chirurgi Scoti, *cases in Surgery, particularly in cancers disorders of the head..... an account of the sibbens.* Edinburg 1772. 8. Amputatam mammam tamen nonnunquam felicem eventum habuisse, dum sanguis non infectus sit: exempla ejus felicis eventus. Scirrhum solum in cancrum abire. Cancri species herpeti similis. Cicutam in cancro nihil posse, sed utique in tumoribus frigidis. Ingentia atheromata resecta. Cornu cancrosum

ſum ex labio exciſum. Hydatides in pectore, ad claviculam, & per lotium egeſtæ. De vulneribus capitis, & de terebratione calvariæ. Frequentiſſime ſe duram matrem diſcidiſſe, ut effuſam materiem emitteret. Preſſionem fungi cerebri ſoporem facere, eum fungum reſecari debere. Sanguis ſub calva effuſus, cum cutis integra eſſet. Depreſſum cranium ſponte in ſitum ſuum reſtitutum fuiſſe. Aneuryſma ſpurium ſub calvariæ velamentis. Fiſſuram periculoſe terebrari: male emplaſtro depreſſam calvam elevari. Elevationem cranii ſæpe funeſtam eſſe. HALLER.

WILLIAM BUCHAN *domeſtic medecine, or a treatiſe on the prevention and cure of diſeaſes by regyme and ſimple medicines.* LONDON 1772. 8. Chirurgica etiam mala. Scrophulas hepar & lienem inficere: ad eas ex mercurio præcipitatō linimen conferre. Perſæpe non rabidum eſſe canem, qui pro rabido habetur, neque id malum diu a morſu latere poſſe. Papillas vulneratas aqua R. Hungariæ lavandas. Herniæ. HALLER.

Nouveau dictionnaire univerſel de Medecine, de Chirurgie & de l'art veterinaire par une ſocíété. PARIS 1772. 8. 6. vol. Auctores NICOLAS, NANCEJÆ medicus, de MARQUE Burdigalenſis, & LASERVOLE, tyronibus ajunt ſe ſcribere. Multa certe vitia, & improbabiles hiſtoriæ, ut mors, quæ in LOTHARINGIA ictui araneæ ſupervenerit. Vulnus viperæ, quod lapide bezoar ſanatum ſit. Tarantulæ morſus ſaltu ſanatus, pro vero. Viperæ venenum acidum eſſe: querelæ de noxis corticis cinchonæ (cort. Peruv.) in ulcere pulmonis. PETITUM vidiſſe, in cancro cicutæ uſu bonum pus obtineri, cæterum malum non ſanari. Pro reductione luxationum, quæ fit abſque machinis. Humerus contritus pene totus exemtus, a natura reparatus. Struma prægrandis ignito ferro diſſipata. Inſtrumentum ad calculum in fœmina educendum. De ulceribus meſenterii. Angina a tumida parotide, impoſito cantharidum emplaſtro ſanata. Infelix ſectio cæſarea. Circumciſio ob phimoſin. In phrenitide felix uſus cantharidum. *Yaws* curari mercuriali unguento. HALLER.

JOHANNES COLOMBIER. Ejus *Code de Medecine militaire.* PARIS 1772. 8. 5. vol. Experti viri opus, & chirurgi caſtrenſis. Chirurgorum caſtrenſium vitioſus ſelectus, nimis maligna ſtipendia. Chirurgis pacis tempore peditem non egere. Morbi. Annon Idem qui *de cataracta* ſcripſit? HALLER. V. *ocul. morb.*

FRANC. XAV. SCHWEDIAUER, Auſtriaco-Styrenſis. Ejus eſt *diſſert. inaug. exhibens deſcriptionem præparatorum anatomicorum, & inſtrumentorum chirurgicorum, quæ poſſidet Facultas medica Vindobonenſis, omnium, aliorumque nonnullorum.* WIEN. 1772. Deſcribitur theſaurus præparatorum anatomicorum virorum celeberrimorum RUYSCHII, ALBINI, LIEBERKÜHNII, quem integrum cum ſexaginta ſex microſcopiis variis beat. L. B. VAN SWIETEN indefeſſa induſtria, ſumtibus maximis collegit, tandemque

pluribus retro annis Collegio medico donavit, donum viginti millium florenorum. Præparata, quæ hic potissimum inter plurima recensenda videntur, sunt: renes varii, uteri & eorum vaginæ, monstra, abortus, oculi &c. Habetur quoque elenchus instrumentorum chirurgicorum, fasciarum, machinarum, inter quas *ambe* (*vectes*) HIPPOCRATIS emendati cum tribus brachiis a Cl. Prof. de LEBER. Pes post amputationem femoris & tibiæ applicandus, quo omnes motus exerceri possunt, ab eodem LEBERO inventus. Quædam præparata defuncti GASSERI Prof. Anat., & quodam jam dicti LEBERI. Sequitur index gravitatis ossium, cum eorum mensura in genere, ac in specie sceleti virilis, mediocriter dealbati. Ossa morbosa, & structuræ præternaturalis. Alia præparata in spiritu vini, uti saccus aneurysmaticus &c.

J. PHIL. HAGEN *Wahrnehmungen zum Behuff der Wundarzney in Deutschland.* MIETAU 1772. 8. In CURONIA mederi videtur. Tumor in capite cysticus, arteria majuscula dissecta, radices tumoris lapide infernali destructæ. Alius in cervice tumor post incisos musculos & dissectam arteriam sanatus. Manus gangrænosa absque malo delapsa. Tumor aquosus femoris, setaceo trajectus, vasa lymphatica prægrandia, morbus funestus. Partus difficilis: pueri mortui unco educti. Vulnus magnum pectoris curatum. Gangræna suppressa vinctura, & caries diæta lactea reconciliata. ANELLII siphone imperfecta fistula sanata. Femur sursum luxatum, deorsum retractum, eventu tamen lethali: in alio exemplo elapsum femur machina RAVATONI restitutum. HALLER.

Anweisung zur lehrenden und ausübenden Wundarzneykunst nach dem Lehrgebäude der Neueren zum Nutzen angehender Wundärzte, besonders auf dem Lande, verfasset. RIGA 1772. 8. Pro tyronibus. De luxata clavicula. Contra repulsionem arteriæ intercostalis læsæ. Paronychia a corpore peregrino in digito retento. Radium difficulter luxari. MATTH. FRANC. ALIX esse opus testatur Clarissimus WEIZ.

Idem in T. VI. excerptorum (*Auszüge*) WEIZII refert de reconciliata manu, quæ de exigua carne pendebat, cæterum abscta, ut tamen motus periret: calor sensim rediit. Noxæ ex vetusto ulcere natæ, sublatæ, eo refricato. Aneurysma scrophulas mentiens spurium apertum, sanatum; nempe arteria in cavam scrophulam aperiebatur.

In T. V. de homine fulgurato, cui aqua plumbea GOULARDI profuit. HALLER.

Ejus MATTHÆI FRANC. ALIX, Medicinæ & Chirurgiæ doctoris, earumdem & Anatomiæ in alma Adolphina Universitate Fuld. Professoris *observata chirurgica.* Fasciculus I. ALTENBURG 1774. 8. Observationes non quidem omnes, aliquæ tamen rariores & memoratu dignæ sunt, & eleganter scriptæ, nisi quod fuse interdum & inutilibus verbis enarrentur. Præmittit

mittit quædam de fulminis in corpus humanum effectu; deinde refert de homine fulgurato aqua GOULARDI restituto. Abscessus ingens in vicinia lumborum, ex quo, facta incisione, 8. lib. puris effluxerunt, felici eventu. Alii abscessus æque feliciter curati. De ranula congenita in nuper nato reperta, incisione sublata. De scroto ex inflammatione neglecta in gangrænam abeunte; sedata vero antiphlogisticis, quæ aderat, valida febri, factis in scroto scarificationibus, & illinito balsamo styracis cum spiritu vini camphorato, sequebatur suppuratio bona, & dato cortice Peruviano tandem ipsa sanitas. A lapsu fractura maxillæ inferioris, absque vulnere, tamen supervenientibus convulsionibus lethalis. A nixu valido nata testiculi inflammatio, qua sublata remansit testiculi tumor quotidie sensim per annum increscens, tandem accedente iterum febre ad operationem transiit auctor, incidens scrotum, & denique per longitudinem ipsum etiam testem, ex quo 6. unc. materiæ saniosæ, nigræ, fœtidæ effluxerunt; cumque altero die gangræna testis latius proserperet, castrationem feliciter instituit: extravasationem, ruptis a nixu testiculi vasis, mali causam fuisse putat. A lapsu tumor in perinæo, indeque nata fistula, ex qua pus, sanguis & urina per *scrotum* effluxit, tamen incisione sanata, & naturalis urinæ via, per quam duos integros annos nec gutta stillabat, factis in urethram injectionibus, etiam feliciter restituta. A male curata febre tertiana natus parotidis tumor inflammatorius, qui ægri culpa neglectus in suppurationem transiit, eoque repugnante non apertus post aliquot dies disparuit totus, accedente per triduum ingenti diarrhœa, & decimo ab hinc die febri cum atroci ad umbilicum dolore & tumore, qui lege artis ad suppurationem ductus, indeque apertus est, felici eventu. Tumor sub oculo, interdum dolens, feliciter exstirpatus, pendebat libras quatuor; post annum vero unum & dimidium alius ad maxillæ inferioris angulum tumor adparuit, cui brevi febris lenta, & mors successit. Tumores mammarum duri & dolentes nati a suppressis mensibus, quibus restitutis evanuerunt, absque externa medela. A vermibus ortus ad umbilici regionem indolens tumor, tandemque ob nimiam compressionem inflammatus & suppuratus, ex quo cum pure & alvo vermes prodierunt, & ulcus deinde datis anthelminticis, excretisque pluribus vermibus sponte sanatum. Tumor nasi magnus a suppressa gonorrhœa demum post sextum annum erumpens mercurio superatus. Tumor testis a contusione productus, aqua GOULARDI, & extracto cicutæ discussus. Symptomata varia, ab ulcere tibiæ malo consilio clauso nata, solus fonticulus sustulit. Tumores hæmorrhoidales in fœmina coitum dolorificum semper reddentes, V. S., semicupiis, sanguisugis curati. Ab abscessu genæ neglecto nata ductus salivalis fistula, compressione sanata. Vulnus in articulatione manus, illæsa quidem arteria, quarto die spiritu Vini camphorato curatum. Tendo Achillis ruptus consueta methodo restitutus. Ex valida inflammatione manus cum toto antibrachio in gangrænam conversa, & penitus exsiccata. Amputatio-

tionem recusans æger has ita gangrænosas partes per annum, integra cæterum valetudine, circumtulit, nec gangræna interim proserpserat; sequenti anno gangræna ad summum usque humerum adscendente brachium sponte ex articulatione elabebatur absque ulla hæmorrhagia, & cum optimis ægri rebus. RICHTER.

Ejus *fasciculus* II. prodiit ibid. 1776. 8. qui fasciculo primo præferri meretur; casus enim continet nonnullos & lectu digniores, & elegantius conscriptos. Ulcera orta ab inæquali & acuminata crusta tartarea dentibus adhærente, satis pertinacia post ablatam ope limæ crustam sanavit. Occasione hujus casus chirurgos Gallos extollens in Germanos invehitur auctor. Anus in recens nato clausa, & tertia a nativitate die incisione aperta. Alius consimilis casus. Anus in infante duplex, naturalis unus, alter duos digitos infra umbilicum apertus: mortui post septem menses infantis anatome docuit, colon ad umbilicum apertum fuisse, ibique musculos abdominales quasi sphincterem ani constituisse. Partus difficilis, in quo brachium fœtus præcedens ab inexperto chirurgo rescissum, dataque deinde in uterum manu ipsa etiam fœtus maxilla inferior avulsa, & uteri vagina variis in locis vulnerata immo & perforata fuit: tandem vocatus auctor discussa prius genitalium partium, quæ aderat, inflammatione, & tumore, partum post decem horas expedivit, salva matre. Tumores pedum œdematosi & rebelles, a febri epidemica relicti, compressione & balneis frigidis superati. Incontinentia urinæ a partu laborioso roborantibus aliis non cedens, tandem frigida in vesicam injecta, balneisque frigidis sublata. Tumorem palpebræ, natamque postea ejusdem immobilitatem, pluribus incassum tentatis, solum infusum corticis Peruviani, & externus aquæ frigidæ usus sustulit. Hac occasione ait, se observasse corticem Peruvianum in pulvere vini potatoribus datum diarrhœam excitare, & nihil quidquam præstare, ejus vero infusum efficax esse. In partu difficili, dum fœtus pedibus extrahitur, non absque necessitate utrumque brachium simul liberandum & eximendum, ne ab ore uteri collum fœtus constringatur; nec secundinas, nisi contracto prius utero, educendas esse. Inveterata & pertinax ophthalmia ab introflexis ciliis, quibus evulsis malum cessavit. Infans ex scalis lapideis in occiput delapsus, absque vulnere, & ulla aparente capitis contusione, post octo tamen dies, ortis gravissimis symptomatibus, periit: præter aquam multam in cerebri cavitatibus nihil deprehendebatur. In phimosi venerea neglecta per operationem detectum ulcus cancrosum urethram depascens, mercurio & cereis curatum. Præputium inflammatum, angustatumque, cum fluxu materiei purulentæ, flavescentis, erronee antivenereis medicamentis a chirurgo tractatum, ipse auctor superveniens & veram mali causam detegens, natam nempe a sordibus præputii inflammationem, detergentibus, & aquosis injectionibus factis sanavit. In primipara natæ sub veris partus doloribus convulsiones aliaque gravia symptomata laudano liq. SY-

DEN-

DENHAMI, emollientibus externis, & femicupio tepido fedavit, ficque partum feliciter promovit. Alius fimilis cafus. Frequens abortus quiete, phlebotomia, caffiæ ufu & balneis frigidis in plethorica & laxa fœmina impeditus. Partus difficilis ob prægrande fœtus caput, & veficam nimium extenfam, cathetere educta urina facilitatus. Dolores fpurii opio fuppreffi, fomnus placidus conciliatus, indeque facilis partus fecutus. Sævus tefticulorum & funiculorum fpermaticorum dolor, antiphlogifticis fruftra tentatus, detecta tandem vera mali caufa, materia nempe rheumatica ad has partes delata, emplaftro cantharidum ad furas applicato & lenioribus diaphoreticis fuperatus. Ulcera antiqua & pertinacia, fcorbuticæ originis, antifcorbuticis fanata. Ab incuneato fœtus capite labia pudendorum fubito intumefcentia, herniamque mentientia auctor fluctuationem percipiens incidit, & educto copiofo fanguine partum forcipe expedivit. Vulnus a cultro inter primam & fecundam finiftri lateris introrfum & deorfum adacto feptima hebdomada lethale: præter magnam hæmorrhagiam nullum fymptoma fequebatur, quo factum eft, ut inter adftantes chirurgos & affirmantem auctorem lis nafceretur, num vulnus in cavum pectoris penetraverit nec ne; negantes vero anatome convicit. Ab ictu contufio pectoris, indeque brevi mors: anatome oftendit fracturam coftæ, & magnam aquæ cruore remixtæ copiam in cavo pectoris dextro. RICHTER.

Ejus *fafciculus* III. prodiit FRANCOFURTI 1777. 8. celeb. RICHTER optat, ut auctor obfervationes fuas continuet, cum volumina, ut fefe invicem confequuntur, ita femper meliora prodeant, & præfertim hocce tertium fua fe materia præ reliquis commendet; nifi quod latinitas difpliceat: hinc optandum effe, ut auctor alio idiomate utatur. Aliquot exempla infelicis paracentefis. Tumor in regione hypochondriaca, & fluctuatio inter tertiam & quartam coftam fpuriam: facta ibidem incifione faccus prodiit, qui apertus lympham fudit fapore odoreque urinæ fimilem; æger inde per fex hebdomadas melius fe habuit, quibus elapfis horripilationes repente fupervenere, & mors: in cadavere lobus hepatis dexter pure fœtido plenus; in finiftro lobo dura tubercula; faccus ille erat extima pulmonis tunica. Ex lapfu de arbore magna pars integumentorum capitis a cranio avulfa, tamen repofita iterum concrevit ubique, nifi quod inter margines integumentorum cranium nudum liuidumque relictum fuerit, quod rafum poftea exfoliabatur feliciter. A morfu canis rabidi, fanato quidem vulnere, nata in puero poft 14. dies hydrophobiæ fymptomata, veficante vulneri applicato, datoque interne nitro cum camphora, & tandem mixtura mercuriali Plenckiana debellata funt. Ifchuria gravidæ cum prolapfu inteftini recti ab utero comprimente nata, facta venæ fectione, educta ope catheteris urina, & ægra per 10. dies in lecto fupina jacere juffa, feliciter curabatur. Os uteri gravidi folito profundius in vaginam defcendens prolapfum uteri mentiebatur, quare inexper-

tus chirurgus pessarium intrusit, & ob natam deinde ischuriam, dolores colicos, alvum per octiduum suppressam datis diureticis malum exasperavit; tandem ALIX vocatus pessario exemto venam secuit, cathetere urinam & clysmatibus alvum eduxit, balneisque institutis ægram sanavit. Post febrem malignam natus tumor media in parte femoris interna emplastris diu a chirurgo cum frustra tentaretur, auctor accedens, ob fluctuationem profunde in carne perceptam facta incisione, pus evacuavit, ossique femoris jam carioso ferrum candens applicuit, a quo post 5. dies nata exfoliatio, & tandem sanitas. Recte monet auctor criticas ejusmodi depositiones oportere in suppurationem duci & mature aperiri: ferrum candens in ossium carie omnibus aliis remediis præfert. Aliud exemplum cariei ferro candenti sanatæ. Tumorem pugni magnitudine in dorso partem inferiorem musculi trapezii obsidentem, inveteratumque, ac indolentem sponteque tandem inflammatum auctor in suppurationem duxit; verum, cura vix non absoluta, a prægressa ira & corporis æstuantis subita refrigeratione pus malum, amaror oris, & circa ulcus erysipelas phlegmonoides apparuit, totum fere corpus deinde pervagans; facta autem venæ sectione, mota tartaro emetico emesi, dato postea cremore tartari, ac demum nitro cum rheo, instituto pediluvio, positoque ad suras vesicatorio partes superiores corporis reliquit, & pedes solos occupavit, brevi ibidem gangrænescens; factis ideo scarificationibus inspersso styrace, datis interne antisepticis cum nitro, bona suppuratio, & tandem sanitas sequebatur. Tumor lymphaticus, ut putat, in articulatione brachii dextri tentatis incassum aliis, cataplasmate ex cicuta, & flor. rosar. rubr. in vino coctis tandem sanatus, & brachii motus antea deletus, integre restitutus. Caput fœtus a rudibus obstetricibus in utero relictum, pollice in foramen magnum occipitale, indice vero & medio in orbitas datis, intra septem minuta feliciter extraxit. In partu difficili ossa pubis juvenculæ ad digiti distantiam ab invicem remota, quiete, & fasciarum usu restituta. Caput incuneatum forcipe Smelliana, quam Levretianæ in quibusdam casibus præfert, expedivit. Puer sex annorum, qui ob nimis mobilia ossa pelveos incedere nequiverat, cingulo lato circa pelvim fortiter adstricto, gestatoque diu noctuque, & balneo frigido semel quavis hebdomada instituto curabatur. Morbus venereus ægri culpa per recidivam semper gravior redditus, tamen sanatus, testis nempe inflammatio a gonorrhæa maligna feliciter primum discussa, remanente aliqua tantum testis duritie: altera vice nata ex inflammatione suppuratione, pus incisione eductum, carnes luxuriantes frictione mercuriali consumtæ, æger restitutus: tertia vice testis iterum valde tumens inflammatus, ita & funiculus spermaticus, ideoque castratio instituta, & post hanc fungus cancrosus e funiculo spermatico vigesimo die prodiens, dilatato annulo abdominali, duos digitos transversos retro eundem annulum resectus fuit, felici eventu. Monet hic auctor, si funiculum non procul ab annulo rescindendum esse contingat, ne

ne funiculus ad ſiſtendam hæmorrhagiam oſſa pubis verſus prematur, quia ſic facile in cavum abdominis ſeſe ſubducere, & hæmorrhagiam internam excitare poſſet. Vulnus ſclopeti non plumbo ſed charta onerati, tamen in latere profundum, arteria intercoſtali, pulmone, diaphragmate, & hepate inde læſis. Aliud exemplum vulneris ſclopetarii. De noxio effectu pulveris Ailhaudiani in puerperio.

Ejus *faſciculus IV. & ultimus* prodiit ibid. 1778. 8. A ſcabie incaute curata in puero hydrops, facta ſcabiei inoculatione, diſparens. Sarcoma in infantis umbilico ligaturæ ſenſim ſtrictioris ope, poſt quartum diem, ſeparatum. Genitalia usque ad os pubis quidam ſibi abſcidit, natamque inde hæmorrhagiam ipſe linteis ſtitit: vulnus poſtea ſimplici curatione ſanatum quidem, ſed ob retrotractum calloque obductum orificium urethræ difficultas excernendæ urinæ augebatur, quæ tamen ſcarificatione partis calloſæ, uſuque cereorum ſublata fuit. Ex hac obſervatione concludit auctor ligaturam arteriæ ſpermaticæ in caſtratione neceſſariam non eſſe. In hydrocele a contuſione orta fruſtra cura radicalis tentabatur ſetaceo, nam ob dolores inde maximos ſetaceum auferri debuit; verum ſectione ſcroti inſtituta, datisque in vulnus linteis carptis ſuppuratio ac ſanitas ſecuta eſt. Dolor ingens intenſus magis, quoties calculus ex renibus in veſicam deſcenderet, uva urſi ſedatus: ab uva urſi calculum non ſolvi, ſed mucum incidi putat; hinc fieri, ut particulæ minimæ terreſtres in maſſam lapideam coire nequeant. Partus difficilis, in quo funiculus umbilicalis abruptus, brachium fœtus præcedens, parturientis vires collapſæ, abdomen tenſum & dolens, fœtidus halitus ex genitalibus, orificium uteri conſtrictum ita, ut nullo modo dilatari potuerit, ſemicupio tandem inſtituto, ſolutis inde oris uteri ſpaſmis, manuque in uterum data fœtus tamen penitus educi non potuit ob enorme ejusdem caput, hærens in anguſtiis pelveos, quod poſtea unco extrahebatur. Retentio urinæ a verme in urethra; verme cum urina ejecto malum ceſſavit. Ab inflammatione colli veſicæ ſubita urinæ in gravida retentio; viam octavo die per umbilicum urina ſibi aperuit, & ſequenti die abortum citra mala ſymptomata paſſa eſt fœmina, quæ poſtea, ſplenio ad umbilicum applicato, cathetere bis terve de die urina educta, factisque cum decocto corticis Peruviani injectionibus, reſtituta naturali urinæ via, noſocomio ſana diſceſſit; ſed injectionibus, quas continuare ob laxitatem veſicæ adhuc ſuperſtitem jubebatur, neglectis, cum in eundem morbum recidiſſet, cathetere & injectionibus aquæ ſaturninæ GOULARDI integre ſanata eſt. Ex mala diuturnaque uvulæ inflammatæ curatione paralyſis, ejusdemque prolapſus; uvula deinde forfice abſciſſa vix guttæ ſanguinis duæ effluxerunt, nullo ſequente incommodo. Poſt reſectum pterygium hæmorrhagia magna & inflammatio, viſus demum reparatus. A contuſione inflammatio pudendorum, & ex hac diu celata tumor pugni magnitudine, qui multis reſolventibus fruſtra oppugnatus, tandem inflammatus,

in

in suppurationem ductus, apertus & facile curatus. Tumores pudendorum aperiendos esse, si fieri potest, in parte externa; nam si interne aperiantur, cicatricem relinquunt, utique partui impedimento futuram. Ex urina, deficiente cathetere, ultra novem dies retenta tandem vesica rupta, & mors. Observatio, qua ostendit panaritium sæpe a festuca digito infixa oriri, quæ tamen causa sæpe & facile animadversionem effugiat. Partus dolores ruptis aquis evanuerunt, nullo secuto partu: inde humores acres carnibus putridis remixti ex utero per tres hebdomadas fluxerunt, abdomine interim tenso, dolente, orificioque uteri altius ascendente; sed tandem dato ad inhibendam putredinem cortice Peruviano, & semicupiis cum balneo vaporis ad orificium uteri aperiendum adhibitis fœtus putridus in vaginam sponte delapsus, facileque ex hac eductus est. Manui ebulliente oleo combustæ, ubi aqua GOULARDI nihil profuit, applicatum unguentum, ex cera, oleo, & albumine ovi compositum, dolores una cum febri illico sedavit: sic pedis ab aqua fervida combustio, aqua GOULARDI frustra tentata, sanabatur. Hac occasione monet auctor se in ambustionibus, in ophthalmia, in cancro aquam GOULARDI inutiliter adhibuisse. Dysuriam in sene ab acrimonia, ut putat, rheumatica vesicam urinariam afficiente curavit dato gummi guajaci, cremore tartari, spirit. C. C. infus. flor. samb. & pro potu ordinario decoct. sarsaparillæ & bardanæ, externe vero vesicantibus & balneis pedum. Secundinæ retentæ cum tensione abdominis, respiratione difficili, pulsu parvo inæquali, anxietate, phrenitide, urinæ & lochiorum suppressione, frustra aliis adhibitis, tandem post semicupium eductæ una cum multo sanguine fœtido. Laudat aquas minerales oppidi BRÜCKENAU in arthritide, obstructionibus hepatis, debilitate nervorum, fluore albo &c. RICHTER.

ANTONIUS BALTHASAR, chirurgus. Ejus est *pathologia chirurgicalis or heelkondige Ziektkunde geschikt na de pathologia medicinalis van* GAUBIUS. LEID. 1772. 8. Præter multa physiologica, & pathologica huc faciunt de vulneribus judicia. Vulnera cerebelli non refert inter lethalia. De hernia congenita, recte. Hernia cerebri ab occipite ad humerum protensa. Linguæ situs corruptus, ut apice in pharyngis aditu hæreret. Enormis lingua TRIOENI. Cum spina bifida nonnullos adolevisse. Hernia seminalis cum febre & inflammatione. Scirrhos veros internis medicamentis non superari. Raro pultaceos tumores magnos esse. Rachitidem esse ossium mollitionem. Tres spinæ ventosæ, vulgaris, maligna. HALLER.

In *Journal de Medecine* T. XXXVII. retulit

LEMOINE, medicus, de cicuta feliciter adhibita & imposita & pota in mammæ tumore, in scrophulis.

DU FRENAI, chirurgus, de hernia incarcerata, gangrænosa, intestino ipso siderato, lumbricis de intestino prodeuntibus, tamen sanata.

LA

La Porte, chirurgus, ventriculus ab abſceſſu critico perforatus, ut cibi prodirent.

Dubrue de la Salle, medicus, dentes in perantiquis ſceletis omnes absque carie conſervati.

Butor de la Creuse, medicus, de ſcirrho uteri.

Roy, chirurgus, polypus uteri, vagina perfecte inverſa: polypus vinculo adſtrictus, ſeparatus, vagina ſponte in ordinem rediit.

Guilhermond, chirurgus, contra Pieti emendatam forcipem.

Roudier, chirurgus, de vulnere abdominis, de quo inteſtinorum tenuium & epiploi pars magna prodibat, in fœmina gravida feliciter ſanato.

Plazanet, chirurgus, de luxatione femoris ex conſiliis chirurgi Du Pouy feliciter repoſita.

Buron, chirurgus, in T. XXXVIII. de diſcrimine hydroceles & ſarcoceles. Poſſe hydrocelen duritie ſua imponere. Funeſta hydrocele cum incraſſatis ligamentis. Pus ſub albuginea tunica effuſum, inciſione emiſſum, cum bonis ægri rebus. Tumor aquoſus hypochondrii prædurus, acu triquetra perforatus, bono eventu. Sic in alio pus emiſſum fœtidiſſimum.

Doneau vaginam concremento carneo clauſam aperuit, tum fungum reſecuit, qui de abdomine pullulabat.

Toutant Beauregard, chirurgus, ophthalmiam aqua vegetominerali ſuſtulit.

De Villaine, chirurgus, ſcirrhus uteri ab inflammatione natus, pillulis cicutæ ſuperatus.

Gamare, chirurgus, in fœmina morbida tumor hypochondrii durus urinam ſupprimens, cum perpetua venæ ſectionis neceſſitate.

Guyton, medicus, hernia inguinalis incarcerata ſanata.

Livré, pharmacopola, calculus circa lignum natus, de veſica urinaria fœminæ eductus.

André le Joyant, Sacerdos, pulverem Palmarii a D. de Piron verius inventum, adverſus morſum canis rabidi efficacem expertus eſt.

Chemery Halé, chirurgus, exomphalos gangrænoſus inteſtini, hujus ſeptem unciæ ſideratæ reſectæ, meſenterio ſutura unito, procuratus anus præternaturalis, ſponte tamen clauſus, & malum integre ſublatum. A percuſſione vehementi abſceſſus inter duas calvariæ laminas, pus etiam ſuper duram meningem effuſum, terebrato cranio reſtituta omnia.

Le Boeuf, chirurgus, fractura complicata utriusque oſſis cruris, absque ſpirituoſis, corticis Peruviani uſu ſanata. Haller.

In Rozier *observations sur la Physique, sur l'histoire naturelle & sur les arts* Paris 1772. 8. aliqua huc faciunt, uti

Chaussier de homine per duos menses superstite, cui pars ilei intestini, & mesenterii per anum decesserat. Calculi in cellulis vesicæ. Calculus isthmo contractus. Hernia incarcerata umbilicalis per gangrænam lethalis. A retenta placenta perpetuæ hæmorrhagiæ, quæ cessarunt eo corpore exemto.

Antonii le Roi de malis a vestimentis ortis dissertatio. Haller.

Pieter van Esch *heelkondige waarneemingen en konstbewerkingen.* Gouda 1772. 8. Veterani chirurgi opus. De venæ sectione & arteriis venarum loco incisis. Caries venerea, quæ partem calvariæ deleverat, tinctura myrrhæ & hydrargyro sanata. Sic fungus, qui duram matrem nudaverat, & calvariam consumserat. In carie auctor decies ferro candente usus est, ut os siccaret. Aneurysma ex carie tibiæ natum. Fistula lachrymalis rara est, eam auctor solito more sanavit. Caput obstipum restituit roborantibus auxiliis, musculo debiliori impositis, dum prævalentem alterum molliebat. In malis venereis præputium & fidit, & in circulum resecuit, & demum totum penem amputavit. Compuncto perinæo urinam retentam expedivit. Steatoma feliciter apertum, inter uvulam & tonsillas. Hydrocele perforata. Vulnera: discissa palpebra superior restituta: digitus pene totus resectus reconciliatus. Ulcera varicosa fascia circulari egent. Mamma aliquoties feliciter amputata. Caries funesta vertebrarum ex ictu. Post paracentesin ægri sæpe perierunt. De fracturis. Flexilis sedes ossis humeri fracti. In principio fracta laxe deliganda. Collum femoris fractum male pro luxatione habitum. Condyli femoris ab osse evulsi, funesto eventu. Cubiti magna pars reparata. Testudo Vylhornii ad fractam patellam utilis: sanata etiam patella, quæ in plura fragmenta rupta erat. Amputatione tamen etiam mala interna superata. Haller.

J. Frid. Tolle *observationum medico-chirurgicarum biga.* Götting 1772. 4.

J. D. Metzger, M. D. cell. Com. Regn. Benth. Steinf. Archiater. Ejus *adversaria medica.* Pars II. Francof. ad Moenum 1778. 8. Sectio IV. hujus operis morbos quosdam chirurgicos continet. Fistula cum carie ossis sterni, & costæ in ægro lue venerea adfecto: incisione denudato ossi sterni ferrum candens, & costæ lapis infernalis admotus, interne vero datus mercurius, malum brevi sustulerunt. Caries post variolas ab auctore sæpe observata. Obscuritates corneæ a variolis natæ unguento Sloani, etiam unguento rubro Caroli de St. Yves superatæ. In Vestphalia tertiam incolarum partem ulceribus pedum obnoxiam esse, quibus pillulæ magnæ Hofmanni, cortex Peruvianus, lignorum & cicutæ decoctum, & fumus cam-

camphoratus egregie profunt. Cancros labiorum magis, quam mammarum in VESTPHALIA graffari. Ulcus mammæ induratæ, molis præternaturalis, in fœmina lactante, & menftruis carente, fœtido ichore manans ufu pillularum BECHERI, & extracti cicutæ interno, & cataplafmate carotæ, redeuntibus menfibus, fero fed tamen fanatum. In Parte II. fuis obfervationibus contra POTT oftendit, non oportere in omnibus calvariæ fracturis trepanum adhibere; quinimo in cafu etiam, ubi figna extravafati fanguinis occurrunt, trepanationem fæpe non neceffariam & inutilem effe, tum quod fanguis effufus fæpe refolvi poffit, tum quod locus extravafati fanguinis, confequenter & ubi trepanum admovendum fit, fæpe determinari nequeat. (Dum hæc recenfet celeberrimus RICHTER fuas fimul contra POTT doctas perutilesque animadverfiones addit (a).) Labium leporinum cum magna fiffura offis palati primum methodo LOUIS, deinde futura cruenta fruftra tentavit auctor, cum labium a dehifcente nimis offe palati non fuffultum eam futuram bis repetitam nequaquam fuftineret: infans feptima hebdomada præ inedia mortuus. (Annon fpongia vel quid fimile offis hiatum repleviffet? ita RICHTER.) V. *ocul. morb.*

D. A. S. M. D. *notes om* W. BROMFIELDS *two volumes of chirurgical obfervations.* LOND. 1773. 8. Male in trepanum manubrio deftitutum BROMFIELDIUM invehi. Non neceffe videri in amputatione nervum feorfim ab arteria ligare. PARÆUM, dum luxatus humerus reftituitur, jusfiffe fcapulam reprimi, nec perinde ob emphyfema fuafiffe pectus aperire. Contra femicanales, *gorgerets*, obtufos. HALLER.

Encyclopædical Dictionary of arts and fciences compiled on a new plan. LONDON 1773. 4. 3. vol. Non laudant cenfores. HALLER.

Epiftolarum a doctis viris ad ALB. v. HALLER *fcriptarum* T. I. prodiit BERN. 1773. 8. deinde ad quintum usque eo anno 1779. Varia chirurgica LUDWIGII, HÆNELII, SCHREIBERI, MECKELII. J. GESNERI de TAYLORI encheirefibus. Cum ad cranium usque in epilepticis incifio facta fuiffet, levamen adparuit, ut tamen quotquot erant ægri, omnes ex inflammatoria febre paulo poft perierint, pure fub dura matre effufo. GOTTL. EMANUEL HALLER, ALBERTI filius, de rupto umbilico, ut peritonæum & inteftina propenderent &c. SCHOBINGER de infigni farcomate. Felices curationes HILMERI etiam in DRANII uxore. CYRI curatio cataractæ & acus teretes. Abfceffus in cerebro hominis ratione fua bene utentis. HALLER.

JOH. AUGUST. BÜTRFISCH, chirurgus. Ejus *kurze Anweifung wie ein Lehrling in der Wundarzneykunft fich in der Anatomie und Chirurgie die vornehmften Anfangsgründe bekannt und geläufig machen kann, in Frag- und Antwort abgefafst. Nebft einer vorläufigen Anleitung, wie fich*

Ff 2. *ein*

(a) *In chirurgifcher Bibliothek* 4. *Band.* 4. *Stück* pag. 655.

ein rechtschaffener Discipulus Chirurgiæ während seiner Lehrzeit aufzuführen, und was für Pflichten derselbe zu beobachten hat. BRAUNSCHWEIG 1773. 8. alii 1774. 8. Opus pro tyronibus scriptum non adeo probat celeb. TODE.

J. DAVID HOMBERG *chirurgische Krankheitsgeschichte, welche die vorzügliche Heilkunst der äusserlich gebrauchten Peruvianischen Rinde bestätigen.* FRANC. ad VIADR. 1773. 8. Ab optimo J. G. HAHNIO vim gangrænæ oppositam corticis Peruviani pater auctoris didicerat: filius eam 17. historiis confirmat, etiam triplicis fracturæ cranii cum carie. Totos alveolares processus delapsos reparatos fuisse. Alia cancrosa & gangrænosa mala eodem cortice superata. Digiti pars cum tendine evulsa, nullo suborto gravi symptomate. Sterni caries eodem cortice repressa.

Ejus *anatomische und chirurgische Fragen und Antworten.* BRESLAU 1775. 8. Breve compendium Anatomes & Chirurgiæ. Paronychiæ epidemicæ. Ad unguenta plumbea animadversiones: cerussam reliquis medicamentis plumbeis præfert. HALLER.

J. CHRISTOPH HEIL *miscellanea medico-chirurgica.* ERLANG. 1773. 4. Nunquam GOULARDI medicamenta suam spem destituisse. HALLER.

J. MICHAEL MAYER præs. ISENFLAMM. Disp. *de difficili in observationes anatomicas epicrisi* III. ERLANG. 1773. 4. ossa pubis flexilia. Cranium deforme in sene. Atheroma ingens de labio vulvæ resectum. HALLER.

J. JAC. FUCKER *generalia Medicinæ.* TYRNAV. 1773. 8.

In *Journal de Medecine* T. XXXIX.

LE FEVRE læsa spina dorsi ab onere gestato, inde paralysis. Mors ab abscessu circa os sacrum. Os spongiosum bubulum ex intestino recto eductum.

PEUFFIER fractura complicata ossium faciei sanata.

MOLMY ex ambustione conglutinata duo labia vulvæ, scalpello soluta.

GUILLEMEAU, medico-chirurgus, de plusculis hominibus a cane rabido demorsis: sanati, qui frictione mercuriali mature usi sunt, perierunt, qui in mare demersi.

SYLVESTRE, chirurgus, fractura brachii, caries. Ea serra deleta, æger sanatus.

CHARNAUX, chirurgus, graviditas ventralis, ossa fœtus per anum ejecta, uterus sanus, sed alterum ovarium & tuba destructa, rectum intestinum perforatum.

DOURLEN hernia incarcerata, intestinum gangrænosum, omentum repositum.

THOMASSIN de luxatione pugni gravissima ruptis ligamentis.

POUPART ophthalmiæ aquam vegeto-mineralem convenire.

MA-

MARIE, medicus, absque vulnere viſcerum vomitus ſanguineus in vulnerato, eventu ſalubri.

THOYER vulnus capitis, cranium fractum, educta oſſamenta varia, felici eventu.

MAUSSION, chirurgus, partus inclavatus forcipe expeditus.

GODOT, chirurgus, in *Vol.* XL. ulcus ventriculi, etiam in hepate, apertum, ſanatum.

LEMPEREUR de iſchuria graviſſima ſanata.

MAJAULT, chirurgus & medicus, in T. XL. inteſtinum ſtrangulatum gangræna tactum repoſitum & ſanatum.

Idem in T. XLI. fiſtula ani filo plumbeo curata, propriæ acus ope introducto.

DELAGARDE, medicus, de polypo uterino ad LEVRETI conſilium ligato, & exciſo.

GAUTHIER, de MAGETI, chirurgi, herniam curandi methodo, per cauſtica medicamenta, quæ olim ſola in uſu erant.

MONBALLON de inteſtini ſtrangulati ab aliis morbis utcunque adfinibus diſcrimine. HALLER.

In *Nov. Act. Phyſ. Med. Acad. Cæſar. Cur.* T. V. NORIMBERG 1773. 4.

Obſſ. D. C. H. v. MELLE, chirurgus & inciſor Petropolitanus: luxatio humeri & claviculæ, rupta ligamenta acromion cum clavicula conjungentia, nova articulatio, & nova ligamenta orta.

JOH. FRIDER. CONSBRUCH, medicus Würtenbergicus, *obſ.* 21. ulcus cancroſum cum oſſis temporis carie conjunctum, ſeparatum externo cicutæ uſu.

CHRISTIAN RUD. HANNES *obſ.* 32. calculus ſub lingua exciſus.

MELCHIOR ADAM WEICKART, medicus Fuldenſis, *obſ.* 39. de ſtruma a vomitorii medicamenti uſu diminuta.

FRANC. ZANETTI *obſ.* 42. ſecundinæ per menſem & ultra absque noxa retentæ.

JAC. FRID. ISENFLAMM, Profeſſor Erlangenſis, *obſ.* 49. parotidis ulcus ſalutare.

JAC. FRANC. DEMACHI, pharmacopola, *obſ.* 54. radicis bardanæ decoctum lithontripticum.

GUIL. HENR. SEBAST. BUCHHOLZ, medicus, *obſ.* 57. hiſtoria hydrophobiæ funeſtæ a morſu canis rabidi natæ.

GEORG. FLOR. HENR. BRUNING *obſ.* 65. de ileo, & ea occaſione de hernia incarcerata.

J. Casp. de Rueff *obs.* 67. casus alii funesti, alii felices, morsus canis rabidi.

Gervais *obs.* 70. calculus octo unciarum felici eventu excisus.

In *Berlin. Samml.* T. V. historia gravissimi vulneris sclopetarii. Haller.

M. E. Bloch's *medicinische Bemerkungen.* Berlin 1774. 8. Calculi fellei ex abscessu hypochondrii prodierunt, ut sanitas succederet. Cantharides herpeti utiliter impositæ. Palpebra inversa ad genam adglutinata, bono eventu cultro soluta. Ex ira hydrophobia funesta. Haller.

J. Lebrecht Schmucker, primarius chirurgus exercituum Borussicorum. Ejus *chirurgische Wahrnehmungen I. Theil v. den Verletzungen u. Krankheiten des Haupts.* Berlin 1774. 8. Egregium opus. Chirurgiæ statum in Germania multo quam olim, meliorem esse. Studia clari viri & labores. Frigida fomenta capitis vulneribus convenire. Multa exempla mortium vulneribus capitis supervenientium, a pure in pia matre effuso, aut a gelatina, aut demum a bullis quasi albumine plenis, aut a lympha semipurulenta. Proprii vulneris sclopetarii frontis historiam narrat. Alii eventus, etiam in gravissimis malis feliciores fuerunt. Bonum signum esse, si duræ meningis motus superstes fuerit. Servatus cui globus tormenti majoris, amissa equidem velocitatis parte, calvariam perculserat, ut restituta valetudine nullum tamen strepitum porro ferre posset. Sæpius, bonis cum ægri rebus, dissecta dura mater. Aposceparnismus gravissimus sanatus. Pars cranii incisa & elevata reconciliata. Ut saucius trium milliarium iter eodem die post pugnam absolverit. Iterum os frontis integris velamentis a globo majori diffractum, ut saucius servaretur. Ut Auctor vomitu repetito excitato paralysin a pertranseunte globo sclopeti natam superaverit. Septimo anno demum mors, cum caries ab ictu calvariam consumsisset, & pus sub dura matre effusum fuisset. De chemosi; in qua hirudinibus multum tribuit. Magna vulnera faciei & maxillæ superioris. Atheroma colli resectum: sed plura oportet omittere.

II. *Theil* ibid. eodem anno. Mala pectoris, abdominis & artuum tractantur. 1. vulnera sclopetaria pulmonis, etiam cum costis diffractis feliciter sanata; ea debere quam ocyssime deligari, & calido in aëre. Exempta inter costas latiores prægrandis pila ferrea, quæ peritonæum in hepatis sede contuderat. Vulnus diaphragmatis, quod magnam sui spem faciebat. 2. Mammæ scirrhosæ & cancrosæ amputatio, sæpe feliciter, ut tamen malum desperatum sit, quoties glandulæ sebaceæ Meibomii inflammationem patiuntur. A scirrho tamen mammæ amputato aliquando spasmus cynicus frustra dato opio funestus. Cicuta, & belladonna frustra in scirrhis tentatæ. Cancer tamen sanatus emplastro nigro sulphurato Birchholzii, in quo sunt sulphur, sal ammoniacus, cineres clavellati, gummata amara, flores sulphuris.

3.

3. Paracenteſes aquæ abdominalis extrahendæ cauſa ſuſceptæ, ſæpe repetitæ, a fœminis melius feruntur: cavendum ut fluctuatio utrinque percipiatur, ne magnus forte lien, aut tumidum hepar, ab acu triquetra lædatur. 4. Herniæ. Umbilicalis hernia incarcerata, feliciter inciſa, repoſita. Saccus hernioſus pertenuis. Hernia ventralis ſponte rupta, funeſto eventu. Hernias ſcrotales abſque metu recidivæ tunc demum curari, quando apertus ſaccus, ſolutus a vicinis partibus, repoſitis inteſtinis ligatur. III. ZIMMERMANNI hernia: dolor ſummus a filo hinc omento, inde teſti adnato; quod reſecari oportuit; ſcarificationem annuli hic non fuiſſe profuturam. Herniæ incarceratæ, etiam in decolore inteſtino ſectione curatæ. Hydrocele. Frequentes hydatides in hoc malo, quas oportet in pus verti. Sarcocele aliquoties curata. Magnam hydrocelem melius perforari, deinde, quando aqua renata eſt, incidi. Sarcocele: teſticulus aliquoties exciſus, aut ligato funiculo ſibi relictus, ut ſponte delaberetur: præſtare longe funiculum a vicinis partibus ſeparare, reſecare ſub vinculo, ut id, quod ſub eo vinculo eſt, cum celluloſa tela non cohæreat. 5. Sectio calculi. Auctor, le DRANII diſcipulus, ejus productam ſectionem urethræ præfert, cum in Cheſeldeniana inciſione plurimum ſit periculum, niſi chirurgus apprime exercitatus fuerit: exempla felicis ſectionis, etiam cum grandi, ſeſcunce graviori, calculo æger laboraret. Incontinentia urinæ ſuperata, pene compreſſo, lotio, quantum ejus fieri poterat, retento quoad veſica dilataretur. 6. Puncturam FLURANTII noſter valde laudat, & feliciter exercuit, qua per ipſum rectum inteſtinum veſica compungitur, quoties urina cum periculo retinetur. 7. Aneuryſma ſpurium adgnitum, curatum, pulſus lente rediit. 8. Amputationem multo infrequentius requiri, eſſe tamen, ubi vitari nequeat. Exempla feliciſſima artuum a globis tormentariis amputatorum, nulla nova ſuſcepta amputatione. Felix in graviſſimis ſclopetariis vulneribus uſus corticis Peruviani, & acoris mineralis. 9. De morſu canis rabidi memorabilis diſſertatio. Sæpiſſime ſe & alios ſcarificato vulnere, inſperſo pulvere cantharidum, demorſos homines certæ perniciei eripuiſſe. Exempla poſt 40. dies ſupervenientis hydrophobiæ, alia ubi intra 36. horas necem intulit. Nunquam hydrophobos vidit momordiſſe, etiam cum furori eſſent proximi. HALLER.

Ejus *vermiſchte chirurgiſche Schriften. Erſter Band. Mit Kupferſtichen.* BERLIN 1776. 8. Primum ipſe SCHMUCKER fuſe agit de amputatione membrorum, tradit imprimis hiſtoriam hujus operationis, deinde canones, quorum aliqui hic ſequuntur: congelatum membrum ſubito calori imprudenter expoſitum, indeque gangrænoſum factum amputandum. Si gangræna, a cauſa interna orta, jam non ultra proſerpſerit, & de membro jam actum ſit, tunc ad amputationem ſine mora recurrendum. (Horum duorum canonum rationem deſiderat Cl. RICHTER non abſque modeſtia certe ſingulari, quum ipſe paratus ſit, his oppoſitam, quam hactenus pro vera habuit,

buit, sententiam revocare, si meliora edoctus fuerit.) Si caries ossium ab interna causa nata, & mitibus medicamentis non cesserit, amputare necesse est. Hanc necessitatem per suas observationes ostendit: caries pedis, cujus vera causa interna fuit suppressio mensium, externa autem occasionalis, venæ sectio, qua tamen nihil lædebatur; ægra per biennium maximis doloribus excruciata, tandem amputatione pedis servata. Caries in pede a levi ictu, ubi iterum amputatio optime successit, non obstante quod fœmina hectica fuerit. Etiam caries ossium a causa externa orta, late serpens, & lenioribus remediis non obtemperans, certis sub conditionibus, quas circumstantiæ, & prudens chirurgi judicium determinaverit, amputationem requirit. (SCHMUCKERUM hic laudat Cl. RICHTER, quod primus hucusque fuerit, qui exactius propria experientia edoctus determinaverit casus & circumstantias, in quibus administratio hæc inevitabiliter locum habere debeat.) Hirudinum descriptio, horum animalculorum icones, usus medicus, & casus, in quibus prosint, & aliquando vesicatoriis, & aliis remediis præferendæ sint. Descriptio machinæ ad fracturam ossis femoris, a J. A. THEDEN inventæ, quæ ob suam commoditatem, simplicitatem, & pretium non magnum variis sui generis machinis præponi meretur.

PLOCK de utilitate assæ fœtidæ contra cariem, quam sequenti modo exhibet auctor: ℞. *Assæ fœtidæ unc. j. Pulv. Ostracoderm. unc. β. Camph. dr. β.* Bis de die sumat inde æger scr. j. ascendendo usque ad dr. j. Casus quatuor narrat, in quibus hoc medicamentum integram hujus mali, tum ab interna tum ab externa causa nati, curationem fecit. (Malum pus emendari hoc remedio expertus est & Cl. RICHTER; ideoque in ejusmodi casibus consideratione chirurgi dignum esse ait.)

EVERS varias impetiginis causas & curationes exhibet. Bellamdonnam in morbo hypochondriaco, & in paralysi commendat.

BINGERT de omenti abscessu ob vehementem ad regionem ventriculi ictum, post varia symptomata integro anno fere sævientia, tandem pure copioso incisione emisso æger quidem restitutus, excepta hernia superstite. Vulnus juxta vertebras lumborum inflictum ita, ut instrumentum ad latus sinistrum umbilici exiret; fæces ex utroque vulnere egrediebantur, per anum vero nullæ; tamen post 6. hebdomadas æger integre restitutus. Calculus aquæ calcis ex conchis, & saponis usu ita imminutus, ut in urethram prolapsus, inde vero sectione eductus fuerit. Intestina a lumbricis perforata de pube per abscessum egredientibus: ulcus deinde facile sanatum. Tumor ad anum post 6. annos tandem dolens, sponteque apertus, in quo calculus parvus capsulæ callosæ inclusus reperiebatur: capsula partim scarificata, partim excisa, felici eventu. Fistula urinaria post curam luis venereæ orta, feliciter curata. Sic alii duo consimiles casus. Excrescentia carnosa intestini recti, una cum eodem intestino prolapsa, quæ dum nullo modo reponi potuisset, sponte

te

te tandem fruſtatim decidit, cum bonis ægri rebus; ſed paulo poſt ſimile iterum corpus renatum de ano prodiit, atque tunc felici eventu reſciſſum. Teſticulus cancroſus, pugni magnitudine, reſectus felici eventu. De utilitate aquæ frigidæ, in articulorum vulneribus, exemplis duobus comprobata.

Schumacher fiſtulam ani conſueto more incidit, & poſt operationem eandem fiſtulam una ex parte cum veſica, ex qua urinam hauſerat, communicantem, & alia ex parte profundius ſub nates demerſam vidit: ſedata vero inflammatione, & facta deinde nova inciſione naturalem urinæ viam reſtituit, ægrumque ſervavit. Polypus naſi in œſophagum propendens evulſus, uncias tres cum dimidia pendebat: nata inde hæmorrhagia ingens ſtypticis ſuppreſſa. Cutis ſcroti & penis per gangrænam conſumta, & nata nova epidermide compenſata. Tumor ſteatomatoſus 3. unciarum inter duram & piam matrem repertus in cadavere hominis, qui per multos annos hæmorrhoidibus, triſtitiæ, animi deliquiis obnoxius & continuo tremore pedis dextri vexatus erat, tandemque apoplecticus periit. De vulnere oſſis bregmatis ſanato quidem, ſed dolore capitis cum vertigine ſuperſtite: poſt 16. annos vero inſultibus apoplecticis obnoxius factus erat, quos ſymptoma ſane mirabile comitabatur; cum æger, etſi compos ſui, tamen, repugnante etiam voluntate, pronunciare numeros ab unitate incipiendo ad centum usque ſine interruptione debuerit: hujus ægri tandem apoplexia exſtincti anatome.

Wurm miles ſæpe ſui conſcientiam repente amiſerat, percepta ante hoſce inſultus ingrata ſenſatione ſupra marginem orbitæ ſiniſtræ; (percuſſio ibi magna ante aliquot ſeptimanas facta fuerat) demum inſtituta ibidem trepanatione, eductoque extravaſato ſanguine æger feliciter reſtitutus eſt.

Geisler a vulnere ſclopetario exiguo, cum ſola integumenta oſſis frontis læderentur, natus tumor œdematoſus totius capitis, & ſeparatio cutis ab utroque oſſe bregmatis; qui locus in ſuppurationem abivit; pus vero eductum eſt, & deinde compreſſio cutis facta feliciter, ut brevi iterum oſſibus accreverit.

Köhler de magna cerebri concuſſione, ſanata: ubi notandum, a fomentis calidis ægram ſemper pejus habuiſſe: hinc fomenta calida in vulneribus capitis nocere, frigida autem prodeſſe concludit Cl. Schmucker.

Pistor vulnus oſſis frontis & cerebri lethale.

Ramdohr vulnus ſclopetarium cerebri, remanente in ſubſtantia medullari globo plumbeo, poſt 4. hebdomadas lethale.

REISENBACH manus a rota molendini avulsa; ulnæ prominens pars sponte a natura separata, radii vero pars prominens, quod longum esset naturæ molimen expectare, serra feliciter ablata est.

SELLIE mirabilis casus luxatæ vertebræ colli cum miris symptomatibus, in præcipitato ex equo homine, restitutæ felici eventu.

RIEDIGER de luxatis ultima dorsi, & prima lumborum vertebris a corpore gravi supra dorsum lapso, post 6. hebdomadas sanatis.

SPONITZER de osse præacuto, duos pollices longo, quod in intestinis colicos dolores cum febre & vomendi conatibus excitaverat, tandem per anum digitis extracto feliciter. De vulnere sclopetario pulmonis sanato, ita ut postea per multos annos vixerit æger. De tumore dolorifico in dextro abdominis latere sponte nato, apertoque deinde in fistulam stercoraceam, per quam & cibi crudi, & fæces, deserta penitus ani via, prodibant: fistula pressione clausa, & stercoribus naturalis via procurata.

GÖDÜCKE de excrescentia fungosa in articulo post levem contusionem nata, & abscissa deinde absque notabili hæmorrhagia: verum cum sæpius recresceret, abscinderet urque, tandem cancrosa facta mortem intulit. De fissura tibiæ ab equo calcitrante causata, facile curata. De pulmonum abscessu post peripneumoniam, qui post sesquialterum annum in latere dextro columnæ vertebrarum, ad 6. & 7. costam veram, dolorem ingentem fecerat; hinc urgente periculo, etsi nullus ibi tumor adpareret, operatio instituta est, eductoque pure inter paucas hebdomadas æger evasit. Cel. RICHTER tamen dubitat fuisse hujus mali sedem in ipso pulmone, sed potius inter pulmonem & pleuram; propterea quod auctor nullam mentionem facit symptomatum, quæ abscessum pulmonis concomitari solent.

KÜHN tumor in sura superveniens doloribus lancinantibus a transiliendo fossam natis, & per sesquialterum annum perdurantibus, serius tandem annuente ægro apertus, ubi musculi jam consumti, & ossa cariosa reperiebantur: vesperi post operationem febris cum furore, sequenti die gangræna, quinta die mors. Abscessus a spontanea inflammatione nati, & successive diversis in corporis partibus, uti in collo, brachio, crure, & ultimo in pede apparentes, ingentemque puris copiam fundentes, tandem cortice Peruviano & radice bistortæ superati.

JUNG manus abfecta ita, ut mediante solum musculo flexore indicis penderet, tamen absque ulla exsoliatione feliciter curata, nisi quod digiti immobiles manserint.

HOFFMANN brachium totum, exceptis musculo bicipiti & vasis majoribus, rescissum, tamen sine exfoliatione reconciliatum, sed nonnihil incurvatum permanens.

SCHOPPER furunculus in dorso ingentis magnitudinis, in medio sui totus gangrænosus, cum vehementi febre, & furore, scarificata parte viva

&

& gangrænosa, applicatis digestivis, sale ammoniaco, & cortice Peruviano, hocque & interne sumto, feliciter superatus. Cl. SCHMUCKER ibidem animadversiones suas in ejusmodi furunculos facit, horumque causas, diagnosin, prognosin, & curationem addit.

HORN de morte repentina duorum militum ab immoderato esu panis recenter cocti: quorum in cadaveribus intestina in ingentem molem aëre expansa, & peculiari modo contorta reperta sunt. Veterinarios simili in casu acu triquetra (*trocar*) aërem in brutis animalibus evocare. (An non & in hominibus quid simile tentandum? RICHTER.)

CRAMER aneurysma arteriæ compressione sanatum.

BLOCH de homine, qui 102. aciculas, 150. claviculos, acus crinales, fibulas, nummos, vitra, &c. deglutiverat, sensimque per alvum excreverat, nullo incommodo, si vomitus frequentes excipias.

KÖHLER de infusione solutionis tartari emetici in venam brachii feliciter tentata, qua vomitus excitatus militem a tendinis frusto deglutito, & in œsophago hærente liberavit; sed inflammatio brachii ingens sequebatur, quæ tamen intra 3. hebdomadas sublata est. (Quæ hic objici possent auctori, diluuntur & felici hoc eventu, & variis a LIBERKÜHNIO similibus experimentis in animalibus captis. RICHTER.)

SELLIE caries a lue venerea inunctione mercuriali feliciter superata.

HAGEN urinæ, ob vaginam uteri a partu difficili gangrænosam, incontinentia, adstringentibus medicamentis externe applicatis sensim correcta. A neglecto intestini coli per anum prolapsu gangræna, & mors.

RIESENBACH infans 5. dies natus non exiguam copiam sanguinis ore ejecit, absque malo eventu.

GIESEMANN in partu, ob vaginæ prolapsum, difficili, fœtus incisa juxta totam longitudinem vagina feliciter expeditus, & fœmina postea ter impraegnata totidem faciles partus habuit.

DIBBEL fœmina partui vicina in umbilicum vehementer percusa, dolores inde nati repetitis venæ sectionibus imminuti, sed in sinistra inguinis regione, post partum tumor aparuit, quo aperto pus, sanguis, & omenti frusta prodiere, felici eventu. RICHTER.

In *societatis medicæ Hafniensis collectaneorum volumine* I. HAFNIÆ 1774. 8.

J. HENR. SCHOENHEIDER cancrum labii sanavit medicamentis saturninis.

HENRICUS CALLISEN sinum falciformem duræ matris aperuit, neque quidquam inde mali secutum est. A linctu canis rabidi infectio & hydrophobia, omnibus frustra tentatis, lethalis.

SALOM. GOTTLIEB de MEZA post 28. paracenteses fœmina hydropica demum mortua.

J. FRID. GABRIEL GOTTLIEB SIBBERN tumorem capitis aperuit, cariem cranii detexit, non difficulter sanavit.

SEVERINUS ABILDGAARD vidit vomitum gravem supervenire, quoties chirurgus cysticum frontis tumorem tentabat ligare.

J. PHILIP. ROYERT de curatione simplici & felici in nosodochio puerperis destinato Hafniensi. Ex 337. partubus 295. naturales fuerunt. Ad obliquum uterum refrigerantia adhibentur, & sanguis mittitur. HALLER.

Geschichte und Versuche einer chirurgischen Privatgesellschaft zu Koppenhagen. HAFNIÆ 1774. 8. Ea societas præside medico hic non nominato coaluit. Constituerunt disputando se exercere & elaboratis disputationibus, quibus præmia proposita mereantur.

V. DER BREILIE (vel BREILHE) de talo exstante exemto, tantoque malo fascia 24. capitum sanato.

SIBBERN cicutæ interno & externo usu cancer mammæ mundatus, scirrhus cancrosus multum levatus.

BERGEN GRUN morsum canis rabidi sanavit, profunda incisione, & multa suppuratione vulneris.

WINSLOW ferulis SHARPIANIS absque lectulo fracturam complicatam curavit.

GARHOF fracturam mali circulari fascia tentatam in gangrænam vidit abire.

EINFELD hominem ex hernia incarcerata laborantem servavit, cum gangræna præsto esset.

FRIESE de tumore linguæ insolito; eum incisum, cataplasmate cervici adposito curavit, ut quasi cortex de lingua decederet.

CAPITO medicamento GOULARDI sanavit ulcus cancrosum.

PETERSEN de morte subita retulit, in hernia incarcerata post datum emeticum medicamentum superveniente.

TROESTER grave vulnus musculi temporalis sanavit. Mors post multa mala, cum vesica crassa, tumor sub ea clausus & ren ulcerosus esset. HALLER.

In *Journal de Medecine* T. XLI.

BOUVET, chirurgus, retulit de calculo uterino in cystide incluso, cum chirurgus tumorem ligaret, elapso.

A. FIGUET, chirurgus, uterus ab obstetrice evulsus, funesto eventu.

LASSAUZEE, chirurgus, prælum ex lamina cuprea factum.

CHE-

CHEMERY, chirurgus, plures calculi de veſica infantis educti: membrana veſicæ una deceſſit.

JEAN NOE', partus difficilis cum colli uteri deſcenſu & vagina inverſa. HALLER.

Genees en heelkondige proeven en aanmerkingen uyt de Philoſophiſche tranſaction. AMSTERDAM 1774. Germanice etiam *auſerleſene Abhandlungen practiſchen und chirurgiſchen Inhalts aus den E. tranſactionen.* LÜBECK 1774. 8. HALLER.

In *Medical Magazine.* LONDON 1774. 8. Compendium etiam Chirurgiæ traditur. HALLER.

Mediciniſch- und chirurgiſche Bibliothek. KOPPENH. 1774. 8. Ignotus auctor præter cenſuras librorum, non eas mitiſſimas, obſervationes etiam proprias admiſcet. HALLER.

J. CHRISTIAN HUHN, *obſervationes nonnullæ medico-chirurgicæ ex* INDIA *orientali.* ERLANG 1774. 4. In fervida BENGALA ulcera leviſſima facile in gangrænam tranſire. Caries venerea aqua phagedænica curata. HALLER.

FRANCISCI SEGURA, Valentini, *de differentiis ulcerum, de tumoribus, & de vulneribus ſclopetorum,* opus ineditum. Ita C. de V.

Chirurgia M. S. B. LEHMANNI.

In *Journal de Medecine* T. XLII.

PELLIER de cataracta ſingulari, mobili, membranacea, variis prius tentatis, forcipe, & forfice tandem feliciter extracta.

VESPRE de utero rupto, eventu lethali.

TESZART de fiſtula ductus Stenoniani, ſanata.

DUPOUY theoria contrafiſſuræ (*contre coup*) quæ fieri obſervatur in ſingulis humani corporis partibus, præſertim in capite.

MILLERET hydrops poſt abortum a metaſtaſi lactis: & cum ægra paracenteſin renueret, ſponte tandem umbilicus rumpebatur, effluente aqua lacteſcente primum, deinde liquore acri, fœtido, una cum inteſtinorum fæcibus: cumque brevi poſt renaſceretur hydrops, paracenteſis inſtituta, & ægra ſervata eſt.

POUMEL de vulnere ſclopetario pectori, illæſis pulmonibus, inflicto, & magnis ſtipato ſymptomatibus, tamen feliciter curato, ſuperſtite ſolummodo per annum oſſis ſterni fiſtula.

RAILLARD de hernia incarcerata per operationem feliciter repoſita quidem, ſed ægri culpa elapſum deinde omentum incarcerabatur, & recuſante ægro operationem, in gangrænam tranſiit, & fruſtatim decidit, donec ulcus penitus clauderetur.

BOURLEYRE de carie oſſis ſacri, aqua mercuriali ſuperata, poſt felicem ejuſdem oſſis exfoliationem.

GIROUD post partum felicem reperta in utero vesica, quæ exemta solo aëre expansa esse deprehendebatur; hoc enim emisso illico collapsa est.

JUSSY hæmorrhagiam vulneratæ arteriæ cruralis sine ligatura compressit.

GAUTHIER vulneratum tendinem Achillis solo apto situ restituit.

FOURNIER in ventriculo ad remum damnati hominis, tandem defuncti, reperit varia corpora, uti ligni frusta, cochlear stanneum, claviculos, fibulas, quæ simul libram unam & drachmas 10. pendebant.

BOURIENNE vulnus ad renem usque penetrans cum gravibus symptomatibus, & urina cruenta, tamen sanatum post 24. dies. RICHTER.

JOANNIS SCHNIERER disputatio inauguralis, in qua *extispicia cadaverum decem*. WIEN 1775. 8. Sectio cadaveris II. est hominis calculosi. Sectio IV. est cadaveris puellæ a cane demorsæ, cui adjecta est historia morbi.

In *Journal de Medecine*, *Chirurgie*, *Pharmacie* &c. T. XLIII.

BOSC DE LA ROBERDIERE demonstrat contra PEYRILLHUM, non hunc sed SYLVIUM omnium primum fuisse, qui sales alcalinos volatiles adversus miasma venereum commendaverit.

GAUTHIER narrat casus herniarum causticis curatarum; atque, ut omnis lis evitetur, herniosos ab ipsis chirurgis dari sibi poscit, hos certe radicaliter se curaturum promittit.

BOURIENNE de collectionibus puris inter musculos abdominales; ægri duo, pure audaci incisione emisso, feliciter sanati; unus ob diagnosin ignoratam mortuus.

BECHEREL visus a suppressis mensibus penitus ablatus, qui restitutis per venæ sectiones mensibus, sensim rediit.

LAPEYRE empyema in infante, felici operatione curatum.

OTTERAS magna pars ossis humeri sponte separata, & felici eventu educta, quæ forte a natura deinde restituta est, cum pristina brachii firmitas, sanato ulcere, redierit.

CARLIER vulnus sclopetarium prope genu inflictum, absque amputatione, licet necessaria videretur, tamen sanatum.

PUJOL sphacelum aliquoties interno & externo corticis Peruviani usu feliciter superavit, sine amputatione.

JUVILLE agit de bracheriis, & regulas dat pro his conficiendis.

THOMASIN jüvenis 18. annorum hucusque semper sanus, tandem ob onaniam (manu stuprationem) morbo rachitico summopere correptus periit.

CHA-

CHANOY tendo Achillis ruptus, & apto fitu curatus.

PIETSCH putat fe obfervaffe os crani denudatum, fublividum, tamen nullam fecutam exfoliationem, fed carne tandem renafcente obductum fuiffe.

BOURLEYRE de methodo BELLOSTII in exfoliatione offium cranii obfervanda, cujus ufum limitandum effe contendit.

JALOUSET fœmina cum miro uteri prolapfu, tamen imprægnata, & partus deinde impoffibilis incifo uteri prolapfi ore feliciter expeditus.

DUCHANOY contra recentiores quosdam adfirmat fafcias ad ruptum tendinem Achillis confolidandum neceffarias effe.

MONTBALLON idem cum DUCHANOY quidem fentit, dummodo extenfio pedis, & flexio genu non fit nimia, ac incommoditatem, doloresque pariat.

FIGUET peffarium in uteri prolapfu geftatum, infolitæ magnitudinis, cum nequaquam extrahi potuiffet, tandem forcipe obftetricia LEVRETI, opinione citius, extractum eft.

FILLION vulnus a bove cornipeto inflictum, in abdomen inque inteftinum jejunum penetrans, tamen poft duos menfes fanatum. RICHTER.

Abhandlungen aus der Naturgefchichte, practifchen Arzneykunft und Chirurgie, aus den Schriften der Haarlemer und anderen holländifchen Gefellfchaften. Erfter Band, mit Kupfern. LEIPZ. 1775. 8. Quæ hic continentur fuis locis jam dicta funt.

Abhandlungen der Seeländifchen Gefellfchaft der Wiffenfchaften zu VLISSINGEN. *Des erften Theils, erfter Abfchnitt, welcher die zur Medicin und Chirurgie gehörigen Auffätze in fich enthält. Ueberfezt* &c. GIESSEN 1775. 8. Et hæc jam dicta funt.

GOULARDS *chirurgifche Werke, mit einer Vorrede verfehen von* VOGEL. 2. *Theile.* LÜBECK 1775. 8.

In *Adverf. medico-pract. Vol.* III. P. IV. LIPSIÆ 1774. 8.

REICHEL de carie venerea in offe femoris; fed ea quæ refert, defcripfit ex differtatione inaug. D. KNOLLE, quæ LIPSIÆ a. 1763. prodiit: cæterum quæ fub finem de diverfis cariei fpeciebus, & curationibus narrantur, alioquin nota funt, & parvi momenti. De hernia fingulari incarcerata in puero: operatio non inftituta, puer mortuus. RICHTER.

In *Journal de Medecine* T. XLIV.

LEAUTAUD mala fymptomata a claufo ulcere pedis maligno, venæ fectionibus, & emollientibus externe applicatis, apertoque iterum ulcere fublata. De nova methodo applicandi fonticulos: lapidi nempe infernali fubftituit faponem viridem & calcem vivam: cæterum eadem cum antiqua methodo.

JUVIL-

JUVILLE iterum de bracheriis. Ejus pessarium.

GALLOT vulnus capitis sanatum. De remedio contra tæniam: est *polypodium filix mas.*

MORIN de abscessibus hepatis post vulnera capitis, quos per consensum nervorum fieri afferit.

CHARNAUX vulnus arteriæ in carpo absque ligatura sanatum. RICHTER.

CHRISTIAN EHRENFRIED RÜCKERT, physicus Neostadiensis. Ejus *Früchte der Einsamkeit, bestehend in verschiedenen physikalischen, medicinischen, und chirurgischen Zeitverkürzungen. Erstes, zweytes, drittes Stück.* BRESLAU....8. De hoc libro judicium Celeb. RICHTERI cum versibus OVIDII, ni fallor, coincidit:

— — — — rudis indigestaque moles;
Nec quicquam, nisi pondus iners, congestaque eodem
Non bene junctarum discordia semina rerum.

JOH. CLEMENS TODE, Professor Hafniensis, Archiater, Coll. Medici, Soc. Med. Hav. membrum. Vir celebris, qui a. 1774. incepit edere *medicinische chirurgische Bibliothek.* KOPPENHAGEN 8.

HENRICI FRIDER. KOCHII *diss. inaug. observationes medico-chirurgicas continens.* KIEL 1775. 4. Prima observatio est singularis de læsione capitis ex lapsu de arbore: æger evasit. Altera est de paracentesi quarta vice instituta, quam mors secuta est. RICHTER.

In *Medical Transact.* &c. LONDON 1775. 8.

ELSE retulit de carie interna ossis humeri, facta magna incisione, & eductis fragmentis osseis feliciter sanata.

COYTE de moneta deglutita, & in œsophago hærente, tandemque in ventriculum detrusa, nullo superveniente incommodo, quæ post sesquialterum annum, sumtis ob febrem biliosam drasticis, citra opinionem per anum ejecta est.

POWER in sphacelo feliciter usus est cataplasmate fermentante ex farina tritici cum melle & aqua confecto: etiam in ulceribus putridis præstans esse remedium ait. RICHTER.

In *Societatis Medicæ Hafniensis Collect. Vol.* II. HAFNIÆ 1775. 8.

MEZA retulit de efflorescentiis cutaneis faciei & colli, impetigini similibus, quæ pomorum malis magno appetitu spontaneo per 3. hebdomadas largiter sumtis curabantur: credit morbum hunc ortum a sordibus biliosis, quæ per acidum pomorum correctæ fuerint.

SAXTORPH de partu difficili, in quo prodeunte quidem capite fœtus, reliquæ partes retardabantur a sacco aqua pleno, & intra pedes infantis sito, quo levi attactu rupto, fœtus integre prodiit. Alius consimilis casus; ubi

ubi eodem in loco hernia, nec tamen vel minimum impeditus fuit partus. Cataracta ſingularis in ſene reperta: tunica nempe capſulæ anterior pellucida, poſterior vero opaca, & humori vitreo fortiter adhærens; etiam hinc inde oſſea. De obliquitate uteri, & de variis ejus cauſis fuſe agit. De vario capitis fœtus ſitu, quem in partu prægnoſci oporteat.

CALLISEN de hydrope ovarii, falſo pro hydrope abdominis habito, inſtituta quidem ſæpius feliciter paracenteſi, eductisque copioſis aquis, tamen lethali. De calli in oſſis fractis generatione.

TODE de pupilla a nativitate vitioſa: ſemiperipheria inferior oblonga erat, viſus tamen non depravatus, niſi quod ſuperiora objecta minus diſtincte, quam inferiora diſcerni potuerint. De tumore poſt febrem malignam metaſtatico in latere pectoris dextro, mox ſub clavicula, qui febri aliisque malis ſymptomatibus ſtipatus, & ſine ulla fluctuatione percepta immutatus permanſit; tandem 13. die evaneſcentibus repente ſymptomatibus, aucta vero reſpirandi difficultate, æger periit: in cadavere ulcus ſub coſta prima purulentum, apertumque in cavum pectoris, & coſtæ duæ, lobusque pulmonis dexter pure exeſa reperiebantur. Quare monet ſimilium tumorum inciſionem differre tutum non eſſe.

HELM de rupto utero in partu difficili.

ROGERT de colli uteri, & vaginæ dilaceratione lethali. RICHTER.

In *Hiſtoire de l'Acad.* &c. PARIS 1775. 4. refertur de fœtu, qui ſine cerebro 8. horas poſt partum vixit: medulla ſpinalis debitæ conformationis erat.

HENCKEL in epiſtola ad MORANDUM miſſa refert: ſe, poſt partum bene formati infantis, in ſecundinis receptaculum quoddam inveniſſe, in quo embrio duorum pollicum longitudine, totus informis, & capite deſtitutus erat.

PERRET catulo felis, cui palpebrarum loco membrana craſſa utramque pupillam tegebat, viſum conciliavit, membrana per medium in duas partes diviſa, ita ut deinde palpebras referret.

HOUSSET in recens nata puella, brevique poſt partum mortua repertus tumor magnus, mollis, albus, aqua & pinguedine refertus a quarta lumborum vertebra ad ſymphyſin oſſium pubis usque porrectus, ut totum inter nates & femora ſpatium occuparet: partes etiam genitales, & anus ſitum præternaturalem tenebant. Nodus, ſenſim in figuram calcar galli gallinacei referentem excreſcens, feliciter absque dolore & hæmorrhagia amputatus. Liquor lymphaticus de mammis puellæ undecim annos natæ, non ſtatis temporibus, frequenter exſtillans. Simile exemplum lactis ex viri mammis ſtillantis. RICHTER.

In *Journal de Med.* T. XLIV. PARIS 1775.

IMBERT fiſtulæ duæ ſalivales in gena natæ ab inflammatione in ſuppurationem malam degenerante, quarum una feliciter preſſione ſanata, non ita altera.

BEILLARD a diſrupto ſub exploſione ſclopeto læſa manus adeo, ut cum poſtea chirurgi uno conſenſu amputationem ſuaderent, quam tamen æger abnuit. BEILLARD itaque ſpirituoſa applicuit, & dum, poſt validam inflammationem, malamque ſuppurationem, ſequeretur exfoliatio, eſſentia terebinthinæ uſus eſt, tandem felici eventu. (Ego, inquit, Celeb. RICHTER ſimilem prorſus ab eadem cauſa læſionem manus curavi longe citius, ſine exfoliatione, & fere ſine febre, ſineque omni malo ſymptomate, ſolis emollientibus applicatis, & cum præſens eſſet ſuppuratio, ſolis linteis carptis.)

MARCHAND de ſimplici ſua methodo curandi abſceſſus ani. Aciculam, quam petulans juvenis ſibi in urethram immiſerat, ad penis radicem jam delapſam, acu textoria, una ſui extremitate globo picis ſutoriæ probe adaptato inſtructa, & in urethram data, feliciter extraxit. (Cereus forte tutius, faciliusque adhibitus fuiſſet. Ita RICHTER.)

In *Philoſophical Tranſactions Vol.* LXV. LONDON 1775. 4.

COOPER geminorum alter naturaliter formatus, alter vero capite, cerebro, medulla ſpinali, collo brachiis, corde, pulmone, diaphragmate, ventriculo, hepate, & renibus deſtitutus, partes genitales tamen bene formatæ; arteriæ & venæ una cum ſanguine rubro contento manifeſte conſpiciebantur.

GOOCH fuſe agit de amputatione ſupra genu, in qua duplex ſectio inutilis ſit ad prohibendam oſſis prominentiam, quam rarius accidere contendit, ſi cutis una cum carne ad os usque unica tantum inciſione ſeparetur, idque ſuis obſervationibus conatur oſtendere (auctori quædam opponit Celeb. RICHTER (a).) De aneuryſmatibus cruralis arteriæ.

In *Medical and Philoſophical Comment.* LOND. 1775.

WHITE ſaturni uſum externum innocuum eſſe defendit, idque exemplis probat.

GORDON ſurditas ſalivationis ope ſublata.

COCKSON fœminam 27. annorum, cui de utero menſtruante primum liquor ſubviridis, fœtens, tandemque & vermes, ſimiles erucis in braſſica habitantibus, prodibant, injectionibus decocti chamomillæ, & abſinthii cum oleo olivarum per 3. hebdomadas quotidie bis factis liberavit, ut malum poſtea nunquam rediret. De homine, cui, amiſſis ſucceſſive dentibus omnibus, novi iterum, cum annum ageret ſexageſimum, dentes ſub maximis doloribus intra 20. dies ſucceſſerint.

ALE-

(a) *In chirurgiſcher Bibl. des 4. Bandes 2. Stück. p. 287.*

ALEXANDER fœmina etsi sexto jam graviditatis mense doloribus spuriis cum aquarum effluxu per varia temporis intervalla tentaretur, tamen post nonum mensem primo peperit infantem sanum, firmumque; atque tali prorsus modo tres deinceps partus edidit.

FINNEY in atreta hymen, sacci ad instar tumidum, propendens, quod consueta methodo incisum digiti crassitiem æquabat.

PERCIVAL duo exempla convulsionis & paralysis ab usu saturni externo. (Celeb. RICHTER tamen adnotat non satis patere, num effectus isti plumbo adscribendi sint). In aqua GOULARDI, examine instituto, parum saturni contineri adfirmat; hinc forte rationem repetendam, cur hoc remedium raro noxium sit. Interim tamen, si magis plumbo imprægnata sit, vel magna quantitate adhibeatur, nocere suis probat observationibus.

HILL de tumore quodam singulari palpebræ in infante 15. mensium feliciter exstirpato, nisi quod hæmorrhagia difficulter sisti potuerit.

SAUNDERS felices quosdam effectus electricitatis in paralysi enarrat.

DOBSON magnam oculorum inflammationem, tentatis frustra vesicatoriis, sanguisugis, & purgantibus, tandem emeticis, & deinde opiatis, corticeque Peruviano superavit.

WRIGHT de ano clauso incisione aperto.

ANDERSON luxatum os femoris, capite in foramine ovali existente, facile reposuit: flexo scilicet femore antrorsum ita, ut cum corporis trunco angulum rectum constitueret. Alter casus femoris sursum & retrorsum luxati: femur sub ipsa repositione sursum adeo trahebatur, ut cum trunco angulum acutum formaret. RICHTER.

RAPHAEL JOHANN. STEIDELE *Sammlung verschiedener chirurgischer Beobachtungen. Erster Band.* WIEN 1776. 8. Vulnus capitis lethale, frustra educto per trepanationem sanguine extravasato. Similis iterum casus, cum adjecta anatome. A lapsu vulnerata facies, lethali eventu; sectio deinde cadaveris contenta capitis illæsa quidem, sed hepar gangrænosum ostendit. Contusio capitis, indeque natum aneurysma spurium in osse parietali, quo aperto, & extravasato sanguine educto, nova arteriarum hæmorrhagia sequebatur; pericranium etiam a calvaria secesserat, parsque denudata livida erat: exfoliatio tandem secuta, & æger restitutus est. In fractura utriusque ossis tibiæ supra malleolum cum vulnere magno complicata, neglectaque, frustra per amputationem gangrænosi pedis, prognosi incerta susceptam, senem cacochimicum, & viribus destitutum morti eripere conabatur. Fistula ani interna, HEISTERI specillo (*sonde*) adhibito, feliciter curata. Tumor cysticus in regione lumbari sectione circulari resectus. Tumor genu arthriticus, ad suppurationem ductus, apertus fundens saniem, & exaspera-

tis omnibus demum lethalis: per anatomen patuit, offa carnesque a gangræna confumta fuiffe. Vulnus capiti ab arbore prolabente inflictum, a quo cephalalgia, vertigo, opifthotonus, & mors. Calculi fectio ter inftituta feliciter ope inftrumenti fr. COSMÆ. Sarcoceles amputata, & ingens hæmorrhagia inde fecuta compreffa, felici eventu. Tumor cyfticus in antibrachio feliciter exftirpatus. Paracentefis in fœmina inftituta, eventu lethali. Exfoliatio offis cranii trepani ufu procurata. RICHTER.

Ejus 2. *Band mit Kupfer.* Ibid. 1778. V. *obſt. art.*

In *medical obſervations and enquiries* &c. LONDON 1776. 8.

SCHARP vulnus cranii graviffimum, exemtis fragmentis offeis, curatum, & fub finem curæ fuperveniens febris tertiana cortice Peruviano profligata.

MACBRIDE poffe, occafione partus etiam facillimi, vas aliquod fanguineum in vagina, vel in parte pudendorum externa rumpi, & a fanguine in telam cellulofam effufo labia pudendorum, & perinæum in molem ingentem dilatari. Bis cafum hunc, de quo raro admodum fit mentio apud fcriptores, ait fe obfervaffe.

HOOPER inverfio uteri repofitione fublata, & fœmina debito tandem tempore feliciter peperit.

BIRD fimilem priori cafum defcribit cum urinæ retentione, febri, alvo dura adeo, ut nequidem clyfter immitti poffet.

DOUGLAS tumores, & ulcera maligna ope cicutæ fanavit.

LOFTIE hydrocephalum defcribit: aqua erat in facco ex dura & pia matre efformato, jacente inter utrumque hemifphærium cerebri, & in offe cranii apertura, per quam tumor ille prodibat.

FOTHERGILL de fingulari quodam faciei dolore.

WATHEN de carie cranii horrenda, quam delineatam exhibet: ægrum fine ullo dolore ad mortem ufque fuiffe rationis compotem, caufam hujus morbi detegi non potuiffe.

COOPER de fectione cæfarea inftituta, eventu lethali.

THOMPSON de offium mollitie præternaturali.

LUCAS de amputatione pedis.

FORD de corpore quodam peregrino in articulatione genu reperto. Corpus hoc erat cartilagineum caftaneæ magnitudine de capfula articulari incifionis ope exemptum, felici eventu.

ELSE de lapillis numerofis in tumore fcroti repertis.

ANDREE de ifchuria lethali a membrana intima urethræ gangrænofa, cavum urethræ penitus obturante.

GARTSHORE de repofitione inverfi uteri cafus duos narrat.

HUNTER animadverfiones aliquæ in repofitionem uteri a GARTSHORE inftitutam. RICHTER.

Der

Der Königl. Schwediſchen Akademie der Wiſſenſchaften Abhandlungen aus der Naturlehre &c. auf das Jahr 1772. *Aus dem Schwediſchen überſetzt von* ABRAHAM GOTTHELF KASTNER. *Vier und dreyſigſter Band.* LEIPZIG 1776. 8.

In *Journal de Medecine* &c. Tom. XLV. PARIS 1776.

CHARNAUX de caſtratione feliciter evitata: teſticulus, una cum funiculo ſpermatico & ſcroto, a contuſione tumens, lividus, & gangrænam minitans, corticis Peruviani, vinique uſu in ſuppurationem ductus, denique ſanatus.

LAGENE novum remedium contra tæniam: ℞ *rad. valerianæ ſylveſt. recent. dr. j. Teſt. ovor. calcinat. ſcr. j. m. f.* pulvis, ſumat æger per triduum continuo omni mane unum cum vitrello vini; quarta autem die ſumat ſequens: ℞ *mercur. dulc. gr. x. panaceæ gr. jv. diagryd. ſulphurat. gr. xjj. teſt. ovor. calcinat. gr. xx.* pro purgante.

VERDEIL narrat de homine, qui propria induſtria ſibimetipſi naſum artificialem & palatum adaptavit. (Hiſtoria jam dudum nota. RICHTER.)

GIRAND prolapſum uterum fœminæ, jam in nonum menſem gravidæ, feliciter repoſuit: nono inde die partus naturalis ſecutus, absque relapſu uteri.

TERRAS de hydrophthalmia in puero rachitidi obnoxio feliciter curata.

VILDE vulnus ligamentum patellæ ſolvens, lethale.

BEAUSSIER ex faba in aſperam arteriam illapſa, excitatis primum ſolitis ſymptomatibus, & brevi evaneſcentibus, febris cum omnibus ſignis pleuritidis ſequebatur: faba ſexta die per tuſſim ejecta, omnia ſymptomata diſparuere. (Caſus hic, inquit Celeb. RICHTER, medicis perſuadere poteſt, ſedem pleuritidis non in pleura, ſed in pulmone eſſe; credibile eſt enim fabam prius in aſpera arteria libere hærentem, poſteaque profundius delapſam, in ramo quodam bronchiorum hæſiſſe; unde irritatio, & ab hac inflammatio, id eſt: pleuritis, uti omnia ſymptomata docuere. Muſculi intercoſtales, & pleura nequaquam hic eſſe poterant partes irritatæ.)

LEAUTAUD fiſtula ani ex præmatura gonorrhœæ ſuppreſſione orta, geſtataque diu bona cum valetudine; tandem, rogante ægro, operatione ſublata eſt: ſed mox inde lues venerea totum corpus invadens, paralyſis, febris hectica, & ipſa tandem ob malam curationem mors. Durus mammæ tumor ab ictu mox poſt partum accepto, cicutæ extracto curatus.

PELLIER de cataracta quadam ſingulari ſubalbi coloris retro dilatatam & immobilem pupillam: ægræ nec aut lucem, aut umbram diſtinguere valentis precibus fatigatus auctor operationem, invitus quidem, quod ſu-

specta hæc signa nil boni promitterent, suscepit; sed præter opinionem accidit, ut cataracta facile extraheretur, & visus optimus rediret: lens crystallina erat ingens, quam materia albicans sequebatur, humor forte corruptus MORGAGNI. (Ex magnitudine lentis crystallinæ, inquit Celeb. RICHTER, & præternaturali quantitate humoris Morgagnici, omnium hujusce cataractæ phœnomenorum explicatio desumi potest. Quippe lentis adeo crassæ pressio in iridem, procul dubio, causa erat præternaturaliter dilatatæ & immobilis pupillæ; magnum vero ejusdem volumen, viam radiis in oculum illabendis præcludens, causa erat non perceptæ lucis atque umbræ. Ex hoc, inquit, casu etiam apparet: præternaturalem pupillæ dilatationem, & immobilitatem, una cum defectu percipiendæ lucis in cataracta, non semper signum esse præsentis guttæ serenæ, aut concretionis lentis cum iride. Præterea: operationem universim, pessimis etiam signis dissuadentibus, debere institui, cum sæpe citra opinionem feliciter succedat; sin minus, ægri tamen conditionem deteriorem non reddat.)

JOH. FRID. WILH. NEU *diss. inaug. exhibens observationes medico-practicas & chirurgicas.* GÖTTINGÆ 1776. 4.

Auserlesene Abhandlungen praktischen und chirurgischen Inhalts aus den philosophischen Transactionen und Sammlungen der Jahre 1744. *bis* 1750. *gesammlet und übersetzt. Dritter Theil. Mit Kupfern.* LÜBECK und LEIPZIG 1776. 8.

JOH. HEINR. LANGE *die Chirurgie für angehende Wundärzte.* LÜNEBURG 1776. 8. Scopum auctoris laudat quidem Celeb. RICHTER, sed simul mirum videri ait, in tanta ejusdem generis librorum copia & varietate nullum repertum fuisse, qui Auctorem scribendi onere levasset.

In *Philosophical Transactions of the Royal Society of* LONDON *Vol.* LXVI. *For the Year* 1776. *Part.* I. II. LONDON 1776.

HUNTER (an GUILIELMUS?) agit de resuscitanda submersorum vita: pro mortuis habendos non esse, qui ad vitam iterum revocantur; functiones vitales in iis tantum suspendi, nec vim vitalem deleri, nec organa vitalia lædi, sed solam respirandi facultatem sublatam mortis causam esse. Per sua experientia in canibus instituta ostendit, aërem illico in pulmones submersi hominis inflatum princeps esse remedium; cum enim submersi canis pulmones aëre distenderet, cor antea quiescens pulsare inceperat. Hæc autem aëris inflatio sero, post horam exempli gratia instituta, nihil amplius efficit, sed major tunc requiritur irritatio, vaporis nempe volatilis follis ope per nares impulsio, eodem vero tempore larynx parumper comprimi debet ad prohibendum, ne tanta aëris copia canalem alimentarem subeat. Certus caloris gradus, qui scilicet calori in submersorum corporibus adhuc residuo æqualis sit, vires vitales excitat, magnus contra calor vitæ scintillam in iis superstitem penitus exstinguit. Submersos in lectum componendos, eos probe tegen-

tegendos, & sub tegumenta lecti vapores volatiles, balsamicos, qui corpora eorum allambant, immittendos, similiaque remedia, uti spiritum C. C. vel aquam menthæ piperitæ in os danda, vel etiam clysmate per anum injicienda suadet; venæ sectiones, emetica, enemata alvum solicitantia, & reliqua omnia, quæ corporis vires imminuere solent, omnino rejicit.

NOURSE vulnus abdominis in parte dextra tres pollices latum ab osse ilei umbilicum versus ascendens, ex quo media vix non intestinorum pars egrediebatur. Cumque intestina aëre distenta reperisset auctor, conclusit ea vulnerata non esse. Hæc non nisi dilatato prius vulnere reponere potuit, & instituta deinde gastroraphia mannam cum oleo exhibuit, & clysma injecit. Sequenti die multus grumosus sanguis cum alvo egestus, indeque citra opinionem apparuit intestina omnino læsa fuisse. Paulo post abdominis tensio, dolor, intestinorum fæces per vulnus egredientes. Quinta die tensio epigastrii, & subitus biliosæ materiei vomitus, vi cujus copiosæ fæces, futura abdominis perrupta, ex vulnere protrudebantur. Sexta die mane vomitus biliosus rediit cum magno quidem ægri levamine, sed dehiscente iterum penitus vulnere. Septima die appetitus ingens, febris nulla, & reliqua omnia bona, sed vulnus aspectu terribile, integre apertum, pene rotundum, per quod nuda intestina patebant, quorum prolapsus fasciis prohibebatur. De die dabantur ægro lenia eccoprotica, de nocte tinctura Thebaica. Tandem vulnus intestini coli etiam in conspectum venit. Propullulantes ex eodem intestini vulnere fibrillæ carneæ id pene obturarunt, tandemque cum abdominis vulnere concreverunt, sicque totum vulnus feliciter claudebatur. (Hinc patet, inquit Celeberr. RICHTER, quidnam efficere possit natura, si in opere suo non turbetur; probabiliter tam felix non fuisset eventus, si chirurgus ope suturæ claudere intestini vulnus quæsivisset.)

HAMILTON in retentione urinæ acu triquetra (*trocar*) per intestinum rectum vesicam perforans urinam evocavit: vulnus intestini recti restituta per cereos naturali urinæ via sponte coaluit, & sanabatur. In ischuria gr. x. calomel. & gr. jj. opii pro dosi omni sexta hora propinat auctor, hocque medicamentum valde commendat, sed universaliter nimis, nullo ad diversas ischuriarum species habito respectu. Ita RICHTER.

In *Journal de Medecine*, *Chirurgie* &c. T. XLVI. PARIS 1676.

SUE agit de aneurysmate in femore: hoc si recens nec rupturæ proximum compressione curatur, secus autem compressio nocet, & rupturam imminentem accelerat, quo in casu ligatura arteriæ aneurysmaticæ ultimum est artis auxilium. Compressio primo levis sit, deinde sensim augenda, & semper uno in loco firmiter servanda, secus si ab eo recederet, tumorem augeret. Hac compressione etiam aneurysma spurium sanari potest, id si fieri

fieri nequeat, arteriam femoralem ligari posse ostendit auctor tradens exactam ramificationum & anastomosium ejusdem arteriæ anatomicam descriptionem, quibus sanguis ad femoris crurisque partes defertur, etiamsi ea arteria ligetur. Observationes HEISTERI, SEVERINI, SAVIARDI idem testari. Antequam tamen arteria ligetur, consultum esse, si casus non urget, ut compressio prius adhibeatur, quæ etsi malum non tollat, sanguinem tamen in ramos arteriæ determinat ita, ut felix ligaturæ eventus certius citiusque sequatur. Post amputationem ligaturæ locus fasciis leniter firmandus est, ut sic & ligatura suffulciatur, & hæmorrhagia eo securius præcaveatur; cavendum vero est, ne ramificationes arteriæ inde comprimantur. Femur & crus spleniis liquore spirituoso imbutis tegenda sunt, ut humorum motus per vasa excitetur, sicque gangrænæ periculum evitetur. Sanguis etiam sufficienter mittendus est. (Monet hic Celeb. RICHTER, venæ sectionibus parce utendum esse, cum eædem & humorum in vasa collateralia impetum imminuant, & vasorum dilatationes, a quibus tamen membri conservatio dependet, impediant.)

BARBUT putat usu herbæ verbenæ interno & externo se curasse abscessum cerebri.

HORNE de mercurii sublimati usu: mala symptomata, quæ sub vel post sublimati usum a quibusdam observabantur, non huic medicamento, sed imprudenti adhibendi methodo sunt adscribenda. Non in omni casu perinde convenit. Inter mercurii præparata nullum dari, quod in hoc vel illo casu non esset aliis præferendum. Præterea ubi inefficax observatur aliquod mercurii præparatum, plerumque aliud huic substituere necesse est; at non ideo primum præparatum spernendum, nam ratio cur illo in casu non profuerit non ab eodem medicamento, sed a diversa corporis ægrotantis dispositione repetenda est. Largas exhibuit auctor sublimati doses, quin mali quidquam sequeretur, quibus pertinacissima quoque luis symptomata cito profligavit. Sublimatus non æque contra quoslibet venereos adfectus valet; præstat in cancro, in phimosi, in morbis cutaneis, & in illa gonorrhϾ specie, quæ usum mercurii poscit; minus efficax est in obstructionibus lymphaticis, bubonibus, & excrescentiis. In morbis ossium, præter sublimatum interne datum, externe quoque applicandus mercurius. A sublimato penitus abstinendum esse, ubi tumores inflammatorii, tumores scirrhosi proxime in cancrum degenerant, ubi febris lenta luem concomitatur, ubi æger valde irritabilis, ubi tussis, ubi colici dolores etiam levissimi. Ultimo monet, ne magna sublimati copia simul præscribatur, qua æger cito convalescere cupiens imprudenter abuti posset, sibique nocere. (Hoc, propria experientia edoctus, etiam Celeb. RICHTER confirmat.)

RENAUD gravissima combustio faciei & extremorum ab accenso per infortunium oleo terebinthinæ vestibus adhærente, harumque partium subita gan-

gangræna. Inſtituta cura antiphlogiſtica, veſiculis, quæ in brachiis apparuere, inciſis, unguentum populeum extremitatibus, & aqua GOULARDI faciei, utpote minus læſæ, applicabatur. Valida deinde febris cum phrenitide ſecuta eſt, non diu tamen durans. Tertia die facies, ſeptima die brachia, decima quarta die femora & pedes ſuppurari inceperunt; cura ob immoderatam ægri diætam diu protracta.

SASSARD vulnus aortæ prope atria cordis inflictum ſexta die demum lethale.

SAVIARD vulnus utrumque cordis ventriculum perforans, vita tamen ad quintum usque diem protracta.

AUDOIN de CHAIGNEBRUN methodum ſiſtendi hæmorrhagiam narium proponit, ſed minime novam, quæ conſiſtit in eo, ut linteis carptis nares obturentur, quantum fieri poſſit, ad comprimendum vaſculum ſanguinem fundens.

PATEL pro uſu ſublimati, a quo etiam largiter propinato ſe nunquam ne leviſſima quidem incommoda obſervaſſe; mavult tamen hoc medicamentum in liquido prius ſolutum exhibere, quam in pillulis, aut in bolo, eo quod a ſublimato non ſoluto, nec aliquo liquido temperato, cum ad ventriculum defertur, major fiat ibi irritatio, & hinc facilius cardialgia, gaſtritis oriatur. (Videtur nihilominus hoc experientiæ repugnare: majorem enim fert æger quantitatem ſublimati in forma pillulari datam, quam in liquido ſolutam, minus enim ſic pati ventriculus videtur, cum pillulæ nonniſi ſenſim ſolvantur, ſolutæque a potu diluantur. Ita RICHTER.)

HAVE' in hernia umbilicali partes ſacci hernioſi, meſenterii, & inteſtini gangrænoſas caute ſeparavit, & meſenterio juxta de la PEYRONIE methodum in plicas repoſito, ac ſutura unito, deindeque extremitate inteſtini ſuperiore ad vulnus firmata, corticem Peruvianum ad febrim & gangrænam, quæ per biduum latius proſerpſerat, reprimendam ea felicitate exhibuit, ut gangrænoſæ partes a vivis ſponte ſecederent; demum utrumque inteſtini (de quo portio novem pollicum reſecta fuerat) extremum methodo Ramdohriana ſimul conſuebatur; quæ quidem methodus prima vice non ſucceſſit, repetita vero felicem ſortita eſt eventum, & æger evaſit, nullo ſuperſtite incommodo. RICHTER.

JOSEPHUS CAUFFMAN, ex PHILADELPHIA in AMERICA, Vir egregius, qui tanta in Medicina edidit ſpecimina, ut juvenis adhuc in medicum caſtrenſem eligeretur; ſed dolendum eſt, quod tantæ ſpei vir ſexto vix non menſe, quo Auſtriacorum caſtra ſecutus eſt, menſe nempe Octobri anni 1778. morbo maligno correptus PRAGÆ vitam amiſerit. Ejus ſunt *theſes*

ses ex tota vix non Medicina decerptæ WIEN 1777. 8. quas inter & chirurgicæ multæ occurrunt.

FRIEDR. CHRIST. STÖLLERS, medici, *Beobachtungen und Erfahrungen aus der innern und äusseren Heilkunst, mit philosophischen, anatomischen, und praktischen Anmerkungen. Mit Kupfern.* GOTHA 1777. 8. Lectu dignæ observationes; etiam notæ, quæ adjectæ sunt & perspicaciam viri, & multorum librorum lectionem testantur. Primum refert auctor de inveterato vaginæ uteri prolapsu, cum tumore magno, quo inciso, lapidibusque, qui ibidem inveniebantur, exemtis, vagina sponte in locum suum migravit. De excrescentia quadam lapidea in dente fœminæ septuagenariæ, sponte tandem una cum dente elapsa. Materiem hanc demonstrat auctor esse elementa ossibus pro basi inservientia; hæc demonstratio nititur observatione auctoris lectu digna. De ruptura arteriæ pharyngeæ in puella 7. annorum lethali. Tinea extracto cicutæ curata. In fine indicat auctor remedia, quorum præ reliquis virtutem probatam habet: extractum aconiti a gr. jj. ad gr. vjjj. mane & vesperi cum sale sedativo, & bardanæ decocto, in arthriti de & rheumatismo. Tinctura cantharidum cum anatica quantitate spiritus sal. amm. cum calce viva parati mista, in paralysi, frictionibus hoc medicamento quotidie in nucha, spina dorsi, & in parte adfecta institutis. Tinctura cantharidum cum linimento volatili, & guttis aliquot solutionis opii, externe adhibetur feliciter contra dolores rheumaticos. Incontinentiam urinæ Tinctura cantharid. ad gtt. xv interne sumta, & externe ad perinæum illinita tollit. Mercurius sublimatus efficax fuit in ulceribus scrophulosis, cariosis, & cancrosis. Vinum antimoniatum HUXHAMI, præsertim cum tartaro tartarisato vel cum sale GLAUBERI mixtum in vermibus, catarrho suffocativo, tussi, & in morbis hypochondriacis profuit. RICHTER.

In *Actis Soc. Med. Hafniensis Vol.* I. HAFNIÆ 1777. 8. utiles observationes & lectu dignæ continentur.

ASKOW retulit de hæmorrhagia uteri in partu difficili opiatis superata.

KÖLPIN empyema, paracentesi pectoris instituta, emissoque pure curatum; etiam costa inde cariosa feliciter restituta. De emphysemate varias primum partes, deinde corpus occupante, feliciter curato.

ROGERT de hydrope ovarii a suppressa diarrhœa orto, tandem post repetitam paracentesim lethali. Mortui anatome.

CALLISEN hernia incarcerata cruralis, in qua operatio lethali eventu instituta est. Etiam de hernia omentali. De callo ossium. De fractura patellæ.

GUL-

Gulbrand ophthalmiam rebellem, arthriticæ originis, tandem fetacei, & fonticuli ope fuperavit.

Sibberen tefticulum tertium vidit proprio funiculo fpermatico donatum. Richter.

Kern der ganzen Medicin, worinnen auf die allerkürzefte Art die Arzneymittel, fo bey den vornehmften medicinifchen und chirurgifchen Krankheiten wefentlich nothwendig find, in geringen Recepten fo deutlich angegeben und erkläret worden, dafs ein jeder in benöthigtem Falle, fein eigener Arzt feyn könne. Aus dem Englifchen überfezt. Breslau 1777. 8. Recenfentur etiam inftrumenta unicuique chirurgo caftrenfi neceffaria; habetur catalogus medicamentorum fimplicium & compofitorum; horum vires & effectus in corpus ægroti, atque modus & cautelæ, quibus exhiberi debeant, explicantur.

Maximilianus Stoll, Sacr. Cæs. Reg. Ap. M. Confiliarius. Nofocomii S. S. Trinitatis Phyficus ordinarius, & Profeffor Praxeos medicæ publicus: Viro celeberrimo Antonio de Haen fucceffit. Excitatiffimi ingenii ac firmi judicii vir, fimplicis naturæ affiduus contemplator, ab omni fecta alienus, & fanis Hippocraticis principiis imbutus: jure merito igitur Medicina a tanto viro faufta quæque fibi polliicetur: & quantum jam hactenus hac in arte præftiterit, duo ejus libri teftantur, bonæ frugis pleni, de quibus inferius. In explendo autem graviffimo fuo munere indefeffus eft, & in proponendis perfpicuus; candide enim, fimpliciter, & diftincte morbos docet cognofcere, hos inter fe exacte & fubtiliter diftinguere, & fimpliciffimis remediis, quæ genuinæ fatisfaciunt indicationi, caute cito & jucunde profligare. Auctorum vero in curandis morbis lites, perpenfis morborum caufis, & medicamentorum viribus, aliisque rerum circumftantiis, docte & prudenter componit. Præterea auditorum fibi amores collegit omnium: fumma enim omnes comitate complectitur, commendat illos, qui merentur, errantes autem & fert patienter, & blande corrigit, fed nunquam aliquem acerbe notat, in nullum contumeliofius invehitur, cogit neminem, ut in illius verba juret, fed doctrinas, quas inculcat, accurate demonftrare adlaborat, & auditores, qui fcrupulos fibi eximi petunt, audit amanter. Nec unice tantum fatagit, ut difcipuli in iis erudiantur, quæ ad praxin medicam pertinent, fed etiam, ut, data occafione, ea recolant, quæ ad Anatomen, quæ ad Materiam medicam, quæ ad Chirurgiam, quæ ad obftetriciam Artem fpectare videntur: ut adeo nullus fit, qui huic Magiftro operam dat, quin doctior redeat. Ita & ego inter alia plurima, quæ didici, duas etiam noxias certe conceptas prius opiniones depofui: eram enim liberior in detrahendo fanguine, in exhibendis emeticis timidus; fed victum me dedi

præceptis novi eruditissimi mei Magistri, per egregias sane curationes comprobatis. Vidi enim obstupescens tunc solis incidentibus salinis & emetico-cathartico sputum sanguinis, veram pulmonis hæmorrhagiam, celeriter compesci, ægrumque sanari. Vidi ophthalmias, quas ego cura antiphlogistica tractandas esse putassem, eodem prorsus modo citissime curari. Vidi sævas pleuritides, aliosque gravissimos morbos, præmissis dictis solventibus, & repetita emeto-catharsi feliciter superari. Grato ergo animo fateor me ab eodem edoctum fuisse discriminare, ubi hæc vel illa potius auxilia tuto & audacter adhiberi debeant. Doctissimus iste vir auctor mihi fuit, ut præsens hoc opus susciperem tanquam materiam dissertationis inauguralis, cui eo libentius me accinxi, quod & a tanto viro demandata mihi esset hæc provincia, & quod haberem, quem consulerem. Quorum omnium semper & ubique gratissima cum veneratione memor ero. Opera ejus, quæ incepit edere sunt: *Rationis medendi* partes plures, in quibus & chirurgica quædam occurrunt.

Pars I. edita VIENNÆ 1777. 8. Candidus, qui tam felices, quam infelices enarret curationis eventus; vicissitudines temporis per singulos menses exactissime adnotavit, morborum historias, & observationes medicas ex sedula penes lectos ægrorum contemplatione natas pulchre exposuit, adjectis cadaverum sectionibus, & de mortis causa physiologicis & practicis ratiociniis. Ophthalmiam serosam vesicante ad tempora posito sanavit, ita & odontalgiam ejusdem generis, vesicante ad angulum maxillæ posito. Historiam porro calculosi juvenis 15. annorum, & a dexterrimo ejusdem Nosocomii chirurgo SARTORI sectionem calculi (qui totus asper & friabilis erat) ope lithotomi occulti in eodem ægro feliciter institutam describit; qua occasione monet, ne, si de præsentia calculi certi per catheterem facti sint chirurgi, ægrum post hac frequentius adplicato cathetere vexent: vesica, inquit, instrumento frequentius irritata difficilius sectionem sustinet, & secta facilius, majorique cum periculo phlogosin concipit. Inter varia instrumenta pro lithotomia facilitanda hucusque excogitata, scalpellum firmum firmo donatum manubrio omni ali instrumento præstare putat; secabit enim, qui scalpello utitur, quousque & quantum volet, nec hilo plus, minusve. Sectionem visus dirigit, & firmior manus. Ultimo viginti cadaverum sectiones exactissime se præsente institutas exhibet. In *sect.* IV. quædam de caruncculis urethræ, fluxum urinæ impedientibus. De cereorum usu, qui in suis hucusque observationibus profuerunt nunquam. Quædam de gonorrhœis vel suppressis vel male tractatis; de methodo easdem bene curandi: commendat victum vegetabilem, decocta emollientia, balnea penis tepida; rejicit omnia stimulantia, & purgantia drastica, curam antiphlogisticam adhibet, & benignam semper resolutionem tentat. In *sect.* V. habetur exemplum lethalis rupturæ vesicæ urina-

urinariæ. In *fect.* X. exemplum calculi veficæ felleæ in vetula icterica triplici obtufo angulo præditi, & ductum choledochum obturantis. In *fect.* XV. invenit in ægro diuturnam gonorrhœam paffo veficulam feminalem finiftram pure plenam, fanam vero dextram, & liquore feminali turgentem. In *fect.* XVIII. reperit ulcus cancrofum in mefenterio, cum initio inteftini coli communicans, & in illud materiem amurcofam, pultaceam, fœtidam effundens. In *fect.* XIX. iterum calculi tres veficulam felleam penitus replentes.

Pars II. Ibid. a. 1778. 8. *Caput* IX. eft de febri puerperarum, de qua fufe agit, & non vulgares obfervationes, confiliaque faluberrima tradit. *Capit.* X. occurrunt ophthalmiæ a vitio ventriculi ortæ, & folis folventibus falinis, & emetico profligatæ. Parotides, earumque cura. *Capit.* XV. iterum ophthalmia gaftrica, melle, aceto, & fale polychrefto, dein cathartico-emetico curata. Sic & alia ophthalmia chronica pariter originis gaftricæ eadem vix non ratione fanata. *Capit.* XVII. genitalium gonorrhœa adfectorum in cadavere diffectio. Ultimo habentur capitis læfiones cum obfervationibus, & curationibus.

Henricus Callisen, medicus, Anatomiæ & Chirurgiæ in Univerfitate Hafnienfi Profeffor, Claffium regiarum chirurgus primarius, Nofocomii nautici, & legionis Claffiariæ fecundæ iatrus. Ejus *inftitutiones chirurgicæ hodiernæ.* Hafniæ 1777. 8. Liber ordinatus, brevis, perfectus adeo, ut ad ufum prælectionum academicarum multis aliis præferendus effe videatur. Verum quid laude opus eft? inquit celeberrimus Richter, cum, quantopere liber hicce æftimandus fit, vel ex ipfo Auctoris, chirurgi nempe experti, & perfpicaciffimi nomine abunde appareat. Nihilominus idem Richter putat, fimile opus pro tyronibus concinnatum materias alio ordine digeftas continere debere, in quo nempe morborum caufæ primo, deinde effectus, morbi fimplices, poftea complicati pertractentur; fic v. g. inflammatio ante fuppurationem &c. cum ordo ifte tyronibus magis accommodatus, adde quod & naturæ magis confentaneus fit, quem tyro utique penes lectos ægrorum deprehendit. Talem ordinem Auctor non elegit. Videtur præterea morbos quosdam fub certas claffes coegiffe, ad quas naturali ratione referri nequeunt, uti fiftulam lachrymalem ad ulcera &c. Richter.

H. Trecourt *chirurgifche Abhandlungen und Wahrnehmungen.* Leipz. 1777. 8.

Sammlung chirurgifcher Bemerkungen, aus verfchiedenen Sprachen überfezt. Altenburg 1777. 8.

Chirurgischer Katechismus für angehende Wundärzte in Fragen und Antwort, nebst einem Reise- und Feldkasten für die Feld-Chirurgos. — 1777. 8.

NICOLAS *Handbuch für angehende Wundärzte, welches alle anatomische, physiologische, und praktische Gründe zur Bildung rechtschaffener Wundärzte kürzlich erklärt, nebst einem Anhange der zur Wundarzney gehörigen Apothekerkunst,* 2. *Theile*.... 1777. 8.

In *Journal de Medecine, Chirurgie* &c. Tom. XLVI. PARIS 1777.

GOUBELLY novam proponit calculum secandi methodum, quæ præcipue in eo consistit, ut in sectione prostata dividatur, ipsaque sectio a vesica ad anum usque recta via protrahatur. Ejus catheter rostro longo donatus, & valde incurvatus, lamina vero scindens instrumenti cystotomi semilunaris est; incisionem magnam ideo facit, ut calculus etiam magnus facile absque vulneris dilatatione, ac dilaceratione extrahatur.

JUVILLE commodam invenit machinam, quæ fæces ex ano artificiali prodeuntes recipiat, contineatque, nec fœtorem exhalare sinat: scilicet ampulla est argentea, complanata, ad vulgare bracherium elasticum firmata, cujus lagenæ orificium ex ebore, collum vero coriaceum est, in quo valvula locatur elastica, ingressum fæcibus concedens, at negans exitum.

VILDE in ischuria ingentem urinæ copiam cathetere eductam, ac deinde incontinentiam urinæ secutam, ut per duos menses continuaret, tandem per injectiones adstringentes sublatam fuisse narrat.

LARES sideratio a strictioribus fasciis nata, solis scarificationibus, & aromaticis fomentationibus, decedentibus postea squamis, absque amputatione sanata, & functio pedis restituta.

GOUVELLE vulnus a gladio ad cartilaginem tertiæ costæ veræ lateris dextri prope sternum penetrasse in cavum pectoris nonnisi ex symptomatibus sanguinem ibidem effusum indicantibus cognitum; quare paracentesi pectoris consueto loco (cur non proxime vulnus externum? inquit RICHTER) instituta, primo die libræ 5. altero die tres libræ saniei evacuatæ sunt: ex hac sanie caries adesse probabiliter colligebatur, nec tamen ad eam certius cognoscendam ulterius vulneris dilatatione indagatum fuit, sed injectiones in novum vulnus factæ, ac fistula per totam vitam duratura prædicebatur ægro, qui postea ad agyrtam sese convertit, a quo feliciter curatus est.

GUYETAN tria exempla vulnerum capitis recenset; ubi integumenta calvariæ, ab osse ita avulsa, ut nonnisi tenui portione adhærerent, reposita, firmata, feliciter adcrevere. Refutat hac occasione DEASEUM, qui hanc curandi methodum reprobat. RICHTER.

In

In *Journal de Medecine*, *Chirurgie* &c. Tom. XLVIII. PARIS 1777.

LAMARQUE, chirurgus Toloſanus, in omni calculum ſecandi methodo hucusque nota id incommodi haberi, quod plura inſtrumenta ſucceſſive, non absque periculo ægrique dolore, adhiberi debeant, quare, ut commodiorem redderet hanc operationem, novum ipſe excogitavit inſtrumentum, quo reliqua omnia neceſſaria inſtrumenta ſimul continentur. (Sed difficultates adminiſtrationis inde magis auxiſſe putat RICHTER.)

WILL infelix paracenteſis abdominis.

SUSSI vulnus abdominis in parte ſiniſtra prope cartilaginem tertiæ coſtæ ſpuriæ penetrans, & exiens in parte dextra inter tertiam & quartam coſtam ſpuriam; repoſita elapſa omenti portione, ſedato ſanguinis ſputo, æger conſueta cura reſtitutus eſt. Lobi hepatis majoris vulnus feliciter ſanatum.

LIMBOURG graviſſimum cerebri vulnus ab exploſa virga ſtipatoria inflictum, quæ, perforato oſſe frontis ad externum oculi ſiniſtri canthum, tranſiens per medium lobi ſiniſtri cerebri, exiit in parte capitis poſtica ad angulum oſſis bregmatis dextri ſuperiorem, ita tamen, ut aliqua ſui parte tandem in encephalo hæreret, & deinde nonniſi magna vi ab adſtantibus extrahi potuiſſet: bona fortuna ſinus longitudinalis illæſus manſit: præter vomitum, & ſurditatem, per multos dies continuam nulla gravia ſymptomata ſequebantur, & exemto poſt aliquot dies e vulnere capitis poſteriori oſſis fragmento æger absque magno artis molimine ſanabatur.

MICHEL aneuryſma mediam vix non oſſis frontis partem occupans aperuit, funeſto quidem eventu; os frontis eo in loco deficiebat, & dura mater nuda conſpiciebatur. Notandum eſt, quod æger eodem in loco juvenis adhuc a lapidis ictu læſus fuerit, ibidemque 36. jam agens annum ſub valido nixu crepitum ſenſerit, a quo demum tempore tumor ille eam in molem ſenſim increvit.

MARIGUES vulnus cordis 13. die demum lethale.

SASSARD ſingularis hernia veſicæ in cadavere reperta. Vulnus aſperæ arteriæ lentam ſuffocationem inducens, tertiaque die funeſtum.

MARRET tres caſus recenſet, in quibus ope ſublimati impetiginem ſatis rebellem curavit.

SOUVILLE prolapſam in facili partu internam vaginæ tunicam repoſuit, & roborantibus externis medicamentis firmavit. Secundinas ſacco, qui parti uteri anteriori adhærebat, contentas, eodem ſacco digitorum ope aperto, ſolvit, & eduxit felici eventu. Partus ob pelvim aliquantum anguſtam, & ob caput fœtus prægrande difficilis, tamen absque artis auxilio ſecutus; ſed caput fœtus deformiter valde compreſſum, ipſeque fœtus mortuus apa-ruit.

ruit, quem postea inflato per os aëre ad vitam per duos dies adhuc protractam revocavit.

GUERIN egit de quibusdam symptomatibus, quæ post operationes chirurgicas sequuntur, uti spasmi, convulsiones sæpe periculosæ & lethales, quin earum causa pernoscatur. Post amputationem mammæ cancrosæ palpitatio cordis, loquela & deglutitio impedita: causa fuit nimia fasciarum constrictio. Fœmina tertia die post herniotomiam convulsis musculis voci & deglutitioni inservientibus, periit: causa fuit turunda in annulum abdominalem data. Post femoris amputationem, nata animi deliquia non cessarunt, nisi ligatura soluta. Ab operatione labii leporini ortus dolor lateris, nonnisi exemtis acubus, evanescens. A lapsu capitis contusio, indeque phrenitis & lethargus: sequenti die cum caput a fasciis liberarent, & de necessitate adhibendi trepanum consilium inirent chirurgi, æger ad se rediit: unde aparuit causam horum symptomatum ligaturam fuisse.

DES GRANGES de spina ventosa in genu felici amputatione superata. RICHTER.

J. A. HEMMAN, chirurgus castrensis. Ejus *medicinisch-chirurgische Aufsätze historisch-praktischen Inhalts*. BERLIN 1778. 8. Opus laudabile sive materiem ibidem contentam, sive scribendi stilum spectes. Additamentum ad historiam curæ magneticæ. Plurimum laudat PARACELSUM; curationes magneticas iisdem in morbis & eodem modo ac recentiores adhibent jam PARACELSO fuisse usitatas; ut adeo vix non credibile sit, MESMERUM suas curationes magneticas PARACELSO debere, cujus tamen nomen in suo opere reticet. De suppressione mensium in atretis doctissimum lectuque dignum dat auctor tractatum: se nosse fœminam menstrua nonnisi gravitatis tempore habere solitam, tamen optime valentem. Rarum casum esse clausi ab hymene orificii urethræ, quem tamen SCHULZIUS apud BONETUM se vidisse testatur, & auctor ipse semel observavit in infante, in quo tandem obortis gravissimis symptomatibus hymen clausum duabus lineis crassum retro labia vulvæ situm perscidit, effluente postea ingenti fœtidæ urinæ copia. Quod si hymen inapertum retro orificium urethræ hæreat; mensium tempore primum incommoda fœminas pati ob impeditum sanguinis menstrui fluxum; unde hoc in casu, non intellecta mali causa ab emmenagogis datis tristissimos effectus plerumque sequi. Quare attendendum esse: si in juvencula sana menstrua solito tempore, præsentibus omnibus symptomatibus ea indicantibus, atque post singulos menses recurrentibus, vel etiam magis magisque semper auctis, non compareant, tum certo concludere licebit atretam esse. Neglecta tum operatione natura aliam evacuando sanguini menstruo viam quærit. Hanc membranam plerumque ab accumulato in vagina sanguine protensam facile est & invenire, & rescindere: quod communiter fit sectione cru-

cruciatim facta, ne iterum coaleſcat. Hæc ſubinde altius in vagina hæret: ſubinde vero accumulatus quovis menſe in vagina ſanguis iterum reſorbetur. Utroque hoc in caſu membranam non adeo pronum eſt detegere; ſuſpicio tamen ejus præſentis juſta eſſe poterit, ſi, quoties naturæ conamina quolibet menſe advenerint, toties iterum diſpareant. Ut operatio optatum ſortiatur eventum, mature peragenda eſt, ita ut naturæ molimina ſuo ſe onere per alias vias liberandi prævertantur; cum ſecus difficultas ſæpe tanta ſit in corrigenda natura ſemel devia, ut nullus poſtea ſanguis menſtruus per vaginam ſero apertam prodeat. Orificium uteri ſubinde aut concretum eſt, aut membrana clauſum: ſive id a vitio connato, ſive a morbo prægreſſo acciderit; uti a læſione in partu difficili, inflammatione, ulcere ejuſdem orificii: & tum quidem, ſi catamenia non ex cavo uteri, ſed vel ex orificio, quod ſubinde fit, vel ex vagina prodeunt, nihil incommodi, ſola ſterilitate excepta, patitur fœmina; a depoſito vero in cavitatem uteri ſanguine menſtruo periculoſa ſymptomata ſunt metuenda. Porro varii ſcriptores negant, uteri orificium aperiri poſſe, quoniam alto nimis in loco ſitum eſt. Verum hi non perpendunt, uterum ſanguine repletum, non minus atque gravidum, profundius in pelvim deſcendere; excepto unico caſu, ubi ſanguis non in uterum, ſed per tubas Fallopianas in cavum abdominis effunditur: qui caſus rarus quidem, at lethalis eſt ſemper; quem ſe ſemel obſervaſſe ait auctor in ægra doloribus colicis ſpaſmodicis diu vexata, denique mortua: cujus in cadavere cavum abdominis copioſo ſanguine putrido repletum inventum, inteſtina variis in locis inflammata, fimbriarum in tubis Fallopianis ne veſtigium quidem, orificium uteri externe optime formatum, interne vero penitus clauſum. Similem prorſus caſum PLATERUS narrat. Quærit deinde auctor, liceatne his in caſibus uteri orificium aperire citra metum periculoſæ uteri inflammationis? Si membrana ſimplex adeſt, eam natura urgente ibidem collecto ſanguine ſubinde aperit; id niſi fiat, incidendam eſſe tenui lanceola auctor contendit (an potius acu triquetra? Ita RICHTER) & talem operationem ſemel ſe peregiſſe refert, ſed ſimul notat, concreviſſe iterum orificium uteri, quod repetito aperuit, tandemque turundam impoſuit, quæ tamen, cum firmari non potuiſſet, facile elabebatur. (Chorda muſica, aut cereus an non melius hic inſerviret? Ita RICHTER). In caſu vero, ubi uterus nec intumeſcit, nec deſcendit, maxima oritur difficultas; cum & dubium eſſe poſſit an non ſanguis per tubas Fallopianas in cavum abdominis depoſitus fuerit, & operatio non ſine magna difficultate, aut forte etiam periculo, ob longum altiusque locatum uteri orificium, inſtituatur. Obſervatio ſingularis: humor nempe mucoſus de urethra ſtillans, gonorrhœam mentiens, cum ſymptomatibus hæmorrhoidalibus, cumque dyſuria, teneſmo, & erectione penis, tandem vires proſtratæ, febris

febris lenta, depascens, & mors: sectione cadaveris facta calculi numerosissimi in vesiculis seminalibus, & harum emissaria concreta inventa. Animadversio in paracentesin pectoris: communiter suaderi, hanc inter tertiam & quartam costam spuriam, ab inferiori sursum numerando, instituendam esse, ut sic diaphragmati vicinior apertura omne pus dimittat. Verum præterquam quod sic vicinum diaphragma facile inflammari potest, pus etiam minime hac cautela integre evacuari; ideo quia diaphragma & oblique decurrit, & secundum vertebras profundius descendit. Itaque consultius fore, si æger in situm horizontalem ponatur, & paracentesis altiori loco instituatur. Non pauci primæ notæ chirurgi aëris sub hac operatione in cavum pectoris ingressum tanquam summe noxium damnant, variasque ad eum prohibendum cautelas proponunt. In hunc finem apertura minima fieri solet, & injectiones, quæ tamen ad pus de pulmonibus abstergendum necessariæ sunt, vitantur, vulnusque omni cura obturatur; quo fit, ut puri exitus denegetur. Hujusmodi cautelæ inutiles & noxiæ sunt. Inutiles; quia aëris ingressum non prohibent: non necessariæ; quia ab aëris ingressu nihil est metuendum. AL. BENEDICTUM & N. PISONEM aperuisse eodem tempore utrumque pectoris cavum absque ullius mali sequela. SPANIZERUM curasse militem, cui glans plumbea cavum utrumque pectoris pervaserat. Se quoque sanasse hominem, cujus utrumque cavum pectoris gladio transfossum fuerat, in quo vulnus utrinque apertum servabatur, quin æger de respiratione molesta conquestus esset. Canem cum pectoris latere utroque perfosso hilarem cursitasse. Communis est opinio, ea pectoris in cavum penetrantia vulnera lethalia esse, quorum diameter superat diametrum asperæ arteriæ: contra quam opinionem suum adfert auctor experimentum institutum in cane, cui aperturam in quovis cavo pectoris duos pollices patentem fecit, nullaque, præter debilitatem & celerem respirationem, in eodem incommoda advertit: emplastro tenaci quinta die vulneribus applicato canis tandem sanabatur. Ex his colligit auctor: etsi experimenta celeberr. HALLERI contrarium doceant, tamen probabiliter pulmones propria dilatandi vi præditos esse (sed qua vi, quæso? Nonne musculari; omnis enim motus a musculo. Ubi autem hi musculi, pulmonem dilatantes, expandentes, habebunt sua puncta fixa? Nonne musculis cavis datum est, ut agentes vi suæ fabricæ propriam cavitatem constanter aboleant?). In empyematis operatione requiri, ut incisio duos minimum pollices longa sit; injectiones antisepticas esse debere, quod optime præstat copiosum chinæ decoctum cum melle rosaceo: sic semel se administrasse hanc operationem felici eventu. Reprehendit eos, qui & parum injicere solent, & injecta mox effluere sinunt. An temerarium, inquit, pulmonem incidere, si abscessus in eo habeatur? Potestne hoc in casu propria abscessus sedes determinari? Ipse in viginti cadaveribus, in quibus similes abscessus

ſceſſus reperit, lobum totum pulmonis, juxta ejus longitudinem, in 4. partes æquales imaginatione diviſit; atque tum obſervavit, fere conſtanter abſceſſus in ſecunda tali diviſione, a ſuperiori nempe numerando, ſedem ſuam habere, eosque ſemper ad externam potius, quam ad internam pulmonis ſuperficiem vergere. (Singulare id quidem eſſe, & attentione dignum, attamen minime adhuc ſufficiens, ut chirurgi operantis manum dirigat; præterea ſæpe incertum eſſe num revera abſceſſus adſit, ait RICHTER). Hiſtoriam porro infuſionis, meritaque hujus operationis fuſe recenſet auctor, quam, diu jam ſepultam nunc reſuſcitare, atque tuto ſuſcipiendam demonſtrare adlaborat tum ſuis, tum quorumdam aliorum experimentis, ex quibus tandem concludit: hanc operationem magno cum Medicinæ damno hucusque neglectam jacere, cujus tamen beneficio medicamenta inſalutatis primis viis, integris viribus maſſæ ſanguinis amandari poſſint, ubi per os ſumta jam in primis viis proprietates, & vires ſuas penitus fere amittant, ut nonniſi pauca forte, ſi mercurium, & fortiora aromata excipias, ad vias ſecundas immutata perveniant. (Quid autem ad hoc dicent Phyſiologi, qui admirandam corporis animalis ſtructuram & œconomiam probe admodum norunt? Quid magni in Arte Viri, qui longe pluribus, maximaque cum induſtria & ſolertia inſtitutis experimentis contrarium docuerunt? Quid celeberrimi Clinici, qui ab uſu medicamentorum quorumcumque, ſed indicatorum, debitaque cum cautela exhibitorum optatiſſimos continuo produci effectus vident & lætantur; contra vero ab eorum abuſu natos graviſſimos morbos, immo & mortes ipſas triſtes contemplantur? Qui porro lac maternum virtute medicamentorum impraegnari, qui ab eodem lacte teneras proles mire adfici obſervant? Sed hæc magis ad Medicinam ſpectant: quare ea paucis retuli, & nunc ad reliqua potius auctoris chirurgica tranſeo). Exempla deficientis uteri ex variis auctoribus deſumta narrat, quibus uterum absque vitæ periculo & præternaturaliter abeſſe, & arte auferri poſſe evincitur. Addit & propriam obſervationem: fœmina erat atreta, in qua poſt factam a THEDENIO profundam inciſionem ne veſtigium quidem uteri reperiebatur: ut itaque de abſentia uteri dubium ſupereſſet nullum.

In *Memoires ſur les Sujets propoſés pour le prix de l'Academie Royale de Chirurgie.* Tome IX. PARIS 1778. 8.

BARBET operationem amputandi ex acetabulo femoris non omnino rejiciendam: cum, quia caſus dantur ubi nullum præter hoc auxilii genus ſuperſit; tum, quod amputatio nec ratione aut ſui, aut partium inde læſarum lethalis ſit; tum denique, quod obſtacula, ſi adſint, arte poſſint removeri. Neceſſariam eſſe, ſi vel magna contuſio, aut caries colli & capitis oſſis femoris adſit, vel aneuryſma, vel gangræna, vel ſphacelus: poſitis tamen in quolibet illo caſu certis conditionibus, quas fuſe explicat. Ut autem ampu-

tandi pruritum chirurgis faciat, casum narrat juvenis, cui in pede dextro ligamentum rotundum, & nervus cruralis major, cæteris partibus omnibus partim gangræna, partim naturæ molimine jam separatis, resecta sunt, nullo incommodo ægri. Sic post quatuor dies altero in pede ejusdem juvenis os femoris a gangræna superstes serra ablatum, bene valente ægro per 10. dies, quibus exactis febris supervenit lethalis. (In allato exemplo operatio facta non meretur amputationis nomen: cum partes resectæ vix ullius momenti fuerint; quid quod infelix etiam eventus? Ita RICHTERUS, qui simul hac occasione ea accuratius hic pertractat, (a) quæ in auctore desiderantur ad casus exactius determinandos, in quibus amputatio locum habere possit.)

MARVIDE de fistulis: species dari sex: 1. a vitio cutis; 2. ab heterogeneis corporibus relictis; 3. a carie; 4. ab apertura vasis, vel receptaculi; 5. ab apertura alicujus cavitatis; 6. ab indurationibus, & callositatibus. Quas species fuse pertractans docet essentialiter singulas inter se differre, & specialem requirere curandi methodum.

LESCHEVIN de morbis organi auditus internis & externis: sutura cruenta in auris externæ vulneratione merito rejicitur, & emplastrum tenax, fasciæque commendantur. In quibusdam tamen casibus necessariam esse futuram cruentam, & tum posse acu audacter cartilaginem perfodi, licet auctores quidam disuadeant. Contusiones, abscessus, ambustionem partium externarum nihil particulare habere; cavendum tantummodo esse, ne pus, aut medicamenta in meatum penetrent: quod facile linteis carptis, vel gossypio præcaveri potest. Aurem resectam ita, ut ex pauca cute solum pendeat, tamen si illico reponatur, firmeturque, iterum adcrescere. Auditum, defectu auris externæ imminutum, suppleri debere tuba acustica. Meatum auditorium in recens natis aliquando membrana claudit: quæ si non profunde hæreat, facile lanceola cruciatim perscindi potest, & turunda deinde imponi, ut meatus apertus maneat: sed si profunde nimis membrana delitescat, non detegitur, prius, quam infans adultior jam factus surditatem indicare valeat: in qua ad lumen candelæ indaganda præstat aurem externam sursum trahi, ut sic meatus auditorius recta protendatur. Hic pariter instrumento acuto membrana perforari, & ad prohibendam concretionem cereus vel chorda musica imponi potest; quod si vero prope membranam tympani sita est; (in quo casu difficulter inquit RICHTER eam quis detexerit) lapide infernali tangendam. Interdum a vitio connato vel adquisito v. g. ab ulcere &c. meatus auditorius deficit in una vel in utraque aure. In primo casu operationi supersedendum; in altero

(a) *In chirurgisch. Bibl. des 4. Band. 4. Stück. pag. 18.*

altero perforandum eſſe meatum acu triquetra, & chordam muſicam intromittendam. (Operatio ſumme deſperata Richter.) Interdum meatus quidem apertus, at nimis anguſtus eſt: quod malum ſi a vitio oſſis oriatur, nullum tum medelæ locum relinquit; ſi vero cauſa mali in mollibus partibus hæret; facile meatus, cereorum vel chordæ ope, dilatabitur. Auditus a meatu auditorio præternaturaliter recto imminutus tuba acuſtica recurva emendari poteſt. A depoſitis in meatum auditorium inſectorum ovulis natos vermes necari exiſtimat oleo, aceto, vinique ſpiritu. Corpora mollia, uti ſunt fabæ &c. in meatum illapſa intumeſcunt ab imbibito humore, qui perſpiratione in meatu colligitur, atque ſic mole aucta dolorem inflammationemque producunt; quare vel mature extrahenda, vel, ſi jam intumuerint, comminuenda, & fruſtatim eximenda. Viva animalcula, uti pulices &c. goſſypio in aurem indito irretita, vel injectæ aquæ tepidæ innatantia, vel ſtylo terebinthina illito inque aurem dato rapta evocantur. His nihil juvantibus oleum, acetum, vini ſpiritus, ad necanda hæc animalcula, injicienda ſunt: Corpora ſolida, uti ſunt nuclei ceraſorum, meatui incuneata difficillime educuntur, nec ab inciſione retro aurem facta quidquam ſperandum, cum ea ad corpus incuneatum profundius hærens pertingere nequeat: ſed præſtat potius uncum tenuem complanatum, brevem, parumque incurvatum adhibere, quo Auctor optimo plerumque cum ſucceſſu uſus eſt. Corpora oblonga forcipe commodiſſime extrahuntur. A cerumine inſpiſſato, accumulato, meatum occludente interdum ſurditas, quo in caſu aqua ſapone & ſale communi ſaturata certiſſimum ſolvens remedium præbet: aliquando tamen cerumen in lapidem induratur. Glandulæ a congeſto cerumine ſubinde intumeſcentes meatum obſtruunt. Sæpe materies puriformis ex infantum auribus fluit, cujus fluxum ſupprimere tutum non eſt. In inflammatione meatus auditorii, præter curam antiphlogiſticam, injectiones ex lacte cum croco, & balneum vaporis commendat auctor, imminentem vero ſuppurationem promovendam eſſe ſuppurantibus injectionibus, & cavendum eſſe ne pus cartilaginem aut oſſa exedat. Meatus ulcera difficulter plerumque curari: in quibus hydromel, & ſi venereæ ſunt originis, ſuffumigia ex cinnabari laudat. Dari hic aliquando etiam polypos, quos evellit, vel ligat. Agit deinde ſatis fuſe de morbis aurium internis, membranæ nempe tympani, labyrinthi, oſſiculorum, nervi acuſtici &c. (Quæ de his tradit auctor, etſi theoriæ forte conformia ſint, tamen chirurgo practico inutilia; cum diagnoſin horum morborum non ſufficienter explanet. Quod quidem eo magis dolendum eſt, quod nullus fere liber practicus de morbis aurium internis exſtat, qui alicui uſui eſſe poſſit. Ita Cel. Richter.)

DAVID de origine puris suam proponit hypothesin, quam tamen Celeb. RICHTER non adeo probat. Deinde abscessus, qui in diversis corporis partibus, uti in tela cellulosa, aponeurosi, musculis, tendinum vaginis, glandulis &c. observari solent, singulatim suseque pertractat. Pars 2. hujus tractatus in *Tom. X.* continetur.

ELEN-

ELENCHUS
MATERIARUM AD CHIRURGIAM PERTINENTIUM,
DE QUIBUS
SCRIPTORES TUM VETERES, TUM RECENTIORES
EGERUNT.

ABSCESSUS
SIVE
APOSTASIS, APOSTEMA.

HIPPOCRATES in *Epid.* VI. quædam habet de abſceſſibus. Vide *adminiſtr. chirurg.*

A. CORNELIUS CELSUS in L. V. (a) agit de abſceſſibus. L. VII. (b) de his, quæ per ſe intumeſcunt, quomodo incidenda & curanda (abſceſſus). Ita WALTHER. V. *adminiſtr. chirurg.*

CLAU-

(a) Cap. 28. (b) Cap. 2.

CLAUDIUS GALENUS uti nullam partem Artis medicæ neglexit, ita neque Chirurgiam. In ea se juvenis exercuit, cum PERGAMI ludi gladiatorii curam gereret. Varia tunc excogitaverat ad nervorum vulnera (c), fectionesque musculorum, annos natus 28., & gladiatorum in ludis pontificiis fauciatorum vulnera, ut curaverit exponit (d). Tum demum, quando ROMÆ fedem fixit, curationes, quæ manu fiunt, chirurgis reliquit, urbis mores fecutus (e). Ophthalmiam tamen, quam ROMÆ celeberrimus medicus non poffet fanare, ipfe rejectis ejus confiliis balneis fanavit (f); mitis in univerfum amans medicationis, ut mafculam Chirurgiam dictus fit neglexiffe.

In *L. de tumoribus præter naturam* interprete HORATIO LIMANO feorfim edito WITTEBERG 1589. 8. Latine vertente G. ANDERNACO BASIL. 1529. 4. Græce PARIS. 1857. 8. Codex eft in B. R. P. n. 2164. Gallice verfus a PETRO COLET. LION 1540. 8. Breviffime etiam de abfceffu agit.

In L. II. *de arte curativa* iterum de abfceffibus: eos profundos ut ad fuppurationem perducat, fcarificationes mediocres multas facit, ne in fcirrhos tranfeant.

In L. VI. *de locorum adfectorum natura*, feorfim LION 1549. 16. BB. excufis, occurrunt abfceffus varii.

In *Comm. ad prognofticon* abfceffus crurum ex purulentis pulmonibus nati. HALLER.

In L. XIV. *meth. med.* (g) agit de apoftematibus.

In L. *de oculis* (h) de curis apoftematum. WALTHER.

HALI ABBAS in *theoriæ* libro VIII. (i) agit de variis apoftematibus eorumque fignis & caufis.

In *practicæ* L. VII. (k) de apoftematum ani medela; (l) de apoftematum hepatis medela; (m) de aperiendo hepatis apoftemate; (n) de apoftematibus frigidis; L. VIII. (o) de mammarum apoftematibus; (p) de auris apoftematibus. WALTHER. V. *adminift. chir.*

ORIBASIUS, Pergamenus, JULIANI amicus, compilator. Prima collectio fuerat feptuaginta librorum JULIANO AUGUSTO regnante facta, quorum pars maxima interiit. Superfunt quindecim priores libri, tum vigefimus quartus & vigefimus quintus, horum unicam editionem recenfet celeberrimus HALLER: fcilicet Latinam BASIL. 1557. 8. 2. vol.

Deinde ex conjectura docti viri ANTONII COCCHII poffidemus hujus collectionis libros a XLIII. ad XLVI.

Porro

(c) *Compof. fec. gen.* L. III. (d) In HIPP. *de fract. comm.* III. (e) *Part. art. med. Meth. med.* L. VI. (f. In *Aphor. L. VI. n.* 31. (g) Cap. 12. (h) Cap. 2. (i) Cap. 8. 9. 10. 11. 12. (k) Cap. 25. (l) Cap. 32. (m) Cap. 33. (n) Cap. 34. (o) Cap. 29. (p) Cap. 63.

Porro duplex exstat compendium magnæ collectionis.

Majus aliud novem librorum, ad EUSTACHIUM, prodiit interprete J. B. ROSSARIO BASIL. 1557. 8. tum VENETIIS apud ALDUM 1554. 8.

In LIX. agitur de renum & vesicæ abscessu.

Altera brevior *synopsis* ad EUNAPIUM librorum est quatuor, excusa BASIL. 1557. 8. VENET. 1558. HALLER.

In L. III. *de morb. curat.* (q) agit ORIBASIUS de apostematibus. Ibidem (r) de abscessibus.

In L. II. *synops.* (s) de abscessibus. WALTHERUS.

ÆTIUS, Amidenus, medicus seculi quinti exeuntis, magnum opus reliquit, potissimum quidem ex ORIBASIO, tamen ut etiam propria aliqua habeat, aut ex veteribus decerpta, quorum non alibi monumenta exstant, aut ex ORIBASII deperditis, aut ex proprio etiam experimento nata. *Tetrabiblion* dicitur XVI. librorum, quorum partem J. B. MONTANUS Latine reddidit, & partem JANUS CORNARUS BASIL. 1535. fol. VENET. 1543. 8. LUGDUN. 1549. fol. 1560. 4. Quæ chirurgica ÆTIUS habet, ea inter medica sparsa sunt. HALLER.

In *tetrabibl.* 2. (t) quædam ad linguæ abscessum occurrunt. *Tetrabibl.* 4. (u) itidem de abscessibus agit. Et *tetrabibl.* 4. (x) de mammarum abscessu. In L. VII. iterum quædam ad abscessum. WALTHERUS.

PAULUS ÆGINETA in *de re medica* L. VI. (y) agit de abscessibus. V. *administr. chirurg.*

JOHANNES, SERAPIONIS filius, (BIM SERAPION RHAZEI) scriptor Arabs, de quo nihil superest, nisi de libris aliqua. Habemus ejus *Practicæ* libros VII. aliquoties editos, & cura ANDREÆ ALPAGI VENET. 1550. fol. Eos FREINDIUS ipsius antiqui JOHANNIS SERAPIONIS putat opus esse, cum eorum similia contineat, quæ ex SERAPIONIDE RHAZEUS citavit; judicium vero HALY ABASSYDÆ non satis de nostro verum est, de Chirurgia nihil habere, causasque morborum negligere & signa. Medicamenta enim chirurgica multa habet, & ob ea a RHAZEO frequentissime citatur.

In L. IV. agit de apostemate renum & vesicæ. HALLER.

RHAZEUS ABU BECKER MOHAMMED BEN ZACHARIA a patria dictus el RASI, vulgo RHAZE, medicus insignis, qui RAIÆ, BAGDADI, ALEXANDRIÆ, & denique in HISPANIA vixit, nosodochio Bagdadino aliquandiu præfectus, seculo decimo exeunte, in legendis libris plurimum laborem

(q) Cap. 1. &c. (r) Cap. 43. (s) Cap. 28. (t) Sermone 4. cap. 38. (u) Sermone 2. Cap. 32. (x) Sermone 4. cap. 39. (y) Cap. 34.

borem poſuit, & artem ipſam exercuit, quæ manu curat, ut chirurgos audiverit, qui in ea gente manu medebantur. Ejus Viri multa ſunt opera. Primum titulo *Continentis*, *comprehenſorum* vocat CASIRI, vaſtum opus, cujus duo ingentes tomi aliquoties folio magna forma excuſi ſunt. HALLERUS editionem habuit VENET. 1542. fol. Gothicis literis, vertente FERRAGO, Judæo Siculo, emendata a HIERONYMO SURIANO, ſed etiamnum valde corrupta, tum in litteris, tum in nominibus, tum in ipſis repetitis titulis, barbare denique & absque ulla linguæ latinæ peritia, ut cum plurima cautela oporteat legere. Innumera equidem antiquorum ſcriptorum loca hic RHAZEUS compilavit, non tamen ut nihil haberet proprii. Nam ubique ſuam interponit ſententiam, & ſua plurima, potiſſimum in noſodochio facta, experimenta, aut conſignatas certe in adverſariis adnotationes citat, quæ virum ſibi credentem, neque ſervili ingenio GALENUM aliosve exſcribentem, indicant. GALENUM potiſſimum exſcripſit, cujus & vera opera legit & ſpuria, ut de mortuorum anatome: deinde PAULUM, nunquam (quantum HALLERUS ſe reperiſſe dicit) ÆTIUM. Inter Latinos ſolum PLINIUM. Arabes, ut jam dictum eſt, numeroſos compilavit. Scribendi ſtylus barbarus, typique rudes legenti tædium pariunt. HALLER.

L. III. agit de aurium apoſtematibus, de quibus ſententiam ſuam dicit, a Galeno diverſam.

In L. VI. agit de mammarum apoſtematibus.

In L. XI. abſceſſum in teſticulo in ſe ipſo vomitu perfecte eſſe ſanatum narrat.

In L. XIV. non debere abſceſſus aperiri immaturos. Abſceſſum pectoris apertum injecto hydrocele repurgari debere.

Alterum opus, prioris quaſi compendium eſt, in X. libros digeſtum, dicatum ALMANSORI præfecto urbis RAJ, quæ RHAZEI fuit patria; unde vulgo *ad* ALMANSOREM vocatur. Prodierunt in collectione, cui titulum fecerunt ABUBEKRI RHAZÆ MAHUMETHI *opera exquiſitiora* BASIL. 1544. fol. interpretibus GERARDO CARMONENSI, ANDREA VESALIO, & ALBANO TORINO. Alia editio absque titulo prodiit VENET. 1497. fol. Alia, cui titulus *Liber* ALMANZORIS VENET. 1483. fol.

Codices M. S. hujus operis reperiuntur & in *Bibl.* SCORIALENSI omnino bini n. 815. & 853. & in *Bibl.* BODLEYANA n. 3768.

Pleraque ex Græcis deſumta. RHAZEUS enim eos & legerat & medico ita exiſtimabat neceſſarios, ut a bonorum librorum lectione (z) cum medico in arte exercitio conjuncta ſubito magnos viros exſtitiſſe glorietur. In libris GALENI ſe ſtudioſe verſatum (a). Inſomnem a nimia in legendis libris aſſiduitate factum (b). Non tamen absque ſuo experimento ſcripſit, qui medi-

(z) L. IV. c. 32. (a) *De caſibus, qui ſibi acciderunt.* (b) Ibidem.

medicum humeri apostema male curantem, & alienissimo loco luxationem factam adfirmantem, de errore (c) convicit, meliori curatione ægroto sanitatem reddidit.

Hæc erit *Chirurgia* ALMANSORIS, cujus M. S. est in *Bibl.* BODLEYANA n. 3500.

In L. *de casibus, qui sibi ipsi acciderunt* huc facit curatio apostematis cerebro vicini, in quo ægro RHAZEUS tres libras sanguinis eduxit, donec æger animo linqueretur.

AVICENNA, ABU ALI AL HUSSEIN ABDALLAH EBN SINA, Bockarensis, discipulus ABU SAHL, vulgo AVICENNA, vir insignis utique ingenii, pro Arabum principe habitus, quod plenissimum, & boni ordinis opus scripserit de re medica, nempe *Canonis* libros V. sæpe versos & excusos, quorum editione usus est celeberrimus HALLER a JOHANNE COSTÆO curata VENET. 1564. fol. 2. vol. cum amplissimis indicibus. Versio hactenus castigata, tamen barbara est, plenaque vocibus non conversis: commode tamen nomina scriptorum adjecta sunt, qui eorum similia reliquerunt, quæ apud AVICENNAM leguntur. Ubique præcepta sua tradit, breviter, eloquenter: Græcis ita usus est, ut pauca habeat propria, & FREINDIO si credas, vix ulla. In iis certe, quæ legi, pauca offendi, quæ laboris essent pretium, inquit HALLER.

Quarta pars L. primi *de universali methodo medendi* per M. JACOB. MANTINUM medicum Hebræum latinitate donata HAGENOÆ 1532. 8. Versio minus barbara, quam illæ antiquæ; res ipsæ, quales solent esse AVICENNÆ.

AVICENNÆ Chirurgia, quæ M. S. exsta in *Bibl.* BODLEYANA, M. S. B. n. 3500. excerpta erat de *Canone.*

Ejus L. *de apostemate calido, contusione, attritione, casu & offensionis calvariæ curatione* MARIANI SANCTI commentarius. VENET. 1543. HALLER.

ABU AMRAM MUSA EBN MAIMUN AL KORTOBI AL JEHUDI, vulgo MAIMONIDES, obiit HEGIRÆ 605. (d), Hispanus Cordubensis, Magnus Judæorum Doctor. Inter morbos, etiam Chirurgicos, abscessus tractat, quam brevissime. Ita HALLER.

ALBUCASIS, ita vulgo vocatur ABUL CASEM KHALAF EBN ABBAS cognomento ALZAHARAVI, quod nomen occidentales scriptores mire deformarunt, ut AZARARA vocarent, & BEN AFARAZELIN. Tarabensis, HARANI & BAGDADI vixit, & obiit a. 339. HEG. secundum LINDENIUM, nullo teste producto, vix ab Arabibus usquam laudatus. Ad decimum tertium seculum ob nominatos Turcas FREINDIUS relegat,

(c) c. 1. (d) ABULFARAI p. 605.

legat, quod quidem argumentum non magni eſt ponderis, ante noſtros enim Turcas BAGDADI dudum alii BUIDÆ & SELJUCIDÆ Turcæ floruerunt, regna fundarunt, Khalifasque ſub imperio tenuerunt. Plurima Auctor propria habet, & præcipus eſt fons, ex quo nuperi ſemibarbari ſua hauſerunt. A principio queritur, Chirurgiæ peritos homines raros eſſe, unde putes, non vixiſſe RHAZEI ævo, quo chirurgi noſodochiis præfuerint, & ipſius ejus viri fuerint præceptores.

In L. I. abſceſſum hepatis ferramento candente aperit.

In L. II. abſceſſus in fœminæ umbilico, de quo fœtus mortuus exiit.

In compendio, quod cum PAULI RICCI præfatione & titulo *liber theoriæ nec non practicæ* ALZAHARAVII, qui vulgo AZARARIUS dicitur, prodiit AUG. VIND. 1490. fol. 1519. fol. aſſerit (e) apoſtema in ipſis initiis igne admoto fere diſſipari Ita HALLER, qui ſat fuſe codices & editiones horum librorum (f) recenſet.

In eodem *libro practicæ* (g) agit de apoſtematibus œſophagi; (h) de apoſtematibus cerebri; (i) de apoſtematibus auris; & (k) de apoſtematibus radicum aurium; (l) de apoſtematibus ani; (m) de apoſtemate hepatis; (n) de diviſione apoſtematum; (o) de apoſtematibus, quæ dicuntur *aldenul*, & ſunt de genere phlegmonum; (p) de enumeratione generum apoſtematum variorum. Ita WALTHERUS.

CONSTANTINUS primus undecimo ſeculo ex Oriente, ſedeque Imperii Abbaſſidarum BAGDADO, Medicinam aliquanto comtiorem in ITALIAM retulit, SALERNUMque; idem quem a patria AFRICANUM dicunt, & quem in cœnobio CASSINI montis a. 1087. obiiſſe legit HALLERUS. Ejus opera ex Græcis & Arabibus manifeſto collecta ſunt, quos inter JANUM citat DAMASCENUM, vetuſtiorem illum. Ejus opera BASILEÆ 1536. fol. edita ſunt, quæ ab eruditis viris tota tribuuntur ISAACO dicto BEIMIRAM filio SALOMONIS, cujus ſit *viaticum.* Sed eſſe verius HALY ABBASSIDÆ olim & SYMPHORIANUS CHAMPIER ſenſit, & JACOBUS BERENGARIUS *Carpenſis* (q), etſi a SYMPHORIANO aliquantum diſſenſit. In ea collectione continentur etiam *de morborum cognitione & curatione.* L. VII. Deinde *Chirurgiæ* proprium librum dicavit. Codex *Chirurgiæ* reperitur in Cœnobio Caſſinenſi MONTFAUCON I. p. 209. & alius p. 200., alius in *Bibl.* L. Bat. p. 401. 34. Proprii nihil habet, etſi cæterum paulo minus incomtus ſcriptor eſt. HALLER.

In *loc. comm. med.* Libro VIII. BASIL. 1539. fol. agit de apoſtemate, ejus cauſis & ſignificatione. Ita WALTHERUS.

GUILIELMUS de SALICETO, Placentinus, Clericus, Profeſſor Veronenſis, obiit circa annum 1277., Vir doctus, & adminiſtrationum chirurgi-

carum

(e) p. 46. b. (f) In *Bibl. chirurg.* T. I. p. 137. (g) *Tract.* 2. *cap.* 3. (h) *Sect.* 2. *cap.* 9. & 10. (i) *Tract.* 4. *cap.* 8. (k) *Cap.* 9. (l) *Tract.* 17. *sect.* 2. *cap.* 7. (m) *Tract.* 18. *cap.* 3. (n) *Tract.* 29. *cap.* 3. (o) *Cap.* 4. (p) *Cap.* 1. (q) *fract. cran.*

carum peritus, *valens* homo, ipſo non blando judice GUIDONE. Ejus *Chirurgia* ſæpe prodiit, quinque libris VENET. 1470. 1502. fol. 1546. fol. Gallice verſa LION. 1492. 8. PARIS. 1506. 4.

Codex eſt in Bibl. CASSINENSI. MONTFAUC. I. p. 217. In SLOANEA B. B. n. 8736. In BODLEYANA n. 3500.

Non deſunt apud GUILIELMUM adnotationes utiles. Apoſtema gulæ jubet emolliri (r) & incidi. Apoſtema in humero medicis non intellectum incidit (s) & ſanavit, tum in femore aliud. Sigillatim etiam deſcribit abſceſſus. Non tamen injuſte GUIDO monuit, nimis uſum eſſe emplaſtris, unguentis, & molli medicina, pleraque etiam uti omnes coævi ex Arabibus ſumſit. Laicorum conſortium jubet vitare. Morbos muliebres omittit, ut clericum decet. HALLER.

LANFRANCUS gulæ apoſtema a diſcipulo ſuo parum intellectum aperuit, fiſtulam immiſit (t), per quam alimenta ſuppeditaret, ægrumque ſanavit. HALLER. Porro agit (u) de apoſtematibus. Iterum (x) de apoſtematibus & eorum cura. WALTHERUS. V. *pag.* 2.

GUY vel GUIDO DE CHAULIACO (y) agit de apoſtemate. V. *anthr.*

LEONARDUS DE BERTAPALIA. V. *pag.* 3.

PETRUS de la CERLATA (diverſus a PETRO de ARELATE GUIDONIS) quem etiam de ARGELATA & ARGELLATA & ARGILLATA vocant, clericus, qui ſuas res a laicorum rebus ſeparat (z), Bononienſis. Ejus ætatem ex ALEXANDRI V. inciſione arguas, cujus cadaver ipſe balſamo condidit (a), anno adeo 1415. Integram Chirurgiam dedit, ut GUIDO, admiſtis nonnullis practicis ad morem veterum. Ejus opus chirurgicum emendatum NICOLAUS MORETUS edidit VENET. 1480. fol. 1492. fol. 1498. fol. 1520. fol. 1531. fol.

Codex M. S. eſt in B. R. P. n. 7137. ſcriptus a. 1488. & integer libris VI. in B. Bern. ſcriptus a. 1442.

GUIDONEM equidem frequenter exſcripſit. Non undique tamen compilator, ſua ſolet medicamenta citare, ſuasque curationes. HALLER.

In libro I. (b) agit de exituris (abſceſſibus) earumque caufis, ſignis & cura. In L. II. (c) de exituris ſive abſceſſibus, per totum tractum. WALTHERUS.

ANGELUS BOLOGNINUS in libro *de cura ulcerum* &c. (d) agit de cura apoſtematis. WALTHERUS. V. *ulcera.*

(r) p. 310. b. 311. (s) p. 313. (t) p. 233. b. (u) In *chir. magn. doctr.* 2. *tract.* 3. cap. 2. (x) In *chir. parv.* cap. 10. & 11. (y) In *chir. tract.* 2. *doctr.* 1. *cap.* 1. (z) p. 63. b. (a) p. 102. b. (b) *Tract.* 1. *cap.* 24. 25. &c. (c) *Tr.* I. *cap.* 1. 2. &c. (d) Cap. 10.

PETRUS de APONO, Euganeus, magnus collector, neque is, qui manus ſuas ſanguine humano conſpurcaſſet.

In ejus *conciliatore controverſiarum, quæ inter philoſophos & medicos verſantur* VENET. 1548. fol. inter paucula illa, quæ argumenti chirurgici ſunt, etiam aliqua ad theoriam apoſtematum ſpectantia invenies. HALLER.

BERNARDUS GORDON, Scotus, ab a. 1284. Profeſſor Monſpelienſis ſcripſit *librum Medicinæ, ſ. compendii* medici L. VII. PARIS. 1542. 8. LION 1550. 8. & alias excuſum. Inter morbos, quos ad morem veterum omnes a capite ad calcem recenſet, habet (e) etiam tractatum de apoſtematibus in genere. Verum conſilia, quæ dat, fere unice in medicamentis ponuntur, inter quæ inepta aliqua reperias, & ſuperſtitioſa. Veræ utilitatis parum eſt. Aliqua tamen habet medicamenta chirurgica, quæ ad poſteros deſcenderunt.

Seorſim M. S. exſtat ap. BERNARD COD. *Brit.* 3682.

B. S. *Petr. Contabr.* n. 1825. B. ASHMOLE. n. 7764.

Ejus *ſuper I. ſen IV. Canonis* AVICENNÆ M. S. eſt in *Bibl.* BODLEYANA. n. 246. HALLER.

Anonymi *tractatus de apoſtemate, & puſtulis* Seculi XV. eſt in B. R. P. n. 6972.

De apoſtemate, fiſtula, bubone, eſt in B. BODLEY. n. 2063.

ARNALDUS DE VILLANOVA in *oper. med.* &c. (f) agit de exituris (abſceſſibus) exteriorum membrorum. WALTHERUS. V. *adminiſtr. chirurg.*

JOH. STOKERUS in *praxi aurea* ... (g) 1734. 8. tradit curam apoſtematis mammarum. WALTHERUS.

GUILIELMUS DE VARIGNANA in *ſecret. ſublim.* (h) agit de apoſtematibus calidis & frigidis; (i) de maturatione apoſtematis, & ejus curatione. WALTHERUS. V. *ulcera.*

ROLANDUS CAPELLUTIUS. Ejus poſthumum opus *de curatione apoſtematum peſtiferorum* BRUNSWIC. 1648. 8. Scripſit auctor circa a. 1468. Ita GESNER.

JOHANNES de VIGO, Rafallenſis in Genuenſi ditione medicus, chirurgus, qui anno 1503. (k) Romam ad JULIUM II. vocatus ipſe manum operi admovit. Ejus *practicæ* ad filium ALOISIUM datæ liber IX. frequentiſſimas editiones olim eſt expertus, ut J. VIGO claſſici auctoris gradum tenuerit. Prima ROM. 1514. fol. Altera PAPIÆ ex epiſtola ANTHRACINI. Porro LION 1516. 4. 1516. 8. 1518. 8. 1519. 1528. 4. 1532. 8. 1534. 1538. 8. 1561. 8. Hæc literis latinis. Germanice *groſſe Wundarzney* NO-

RIM-

(e) *Cap.* 19. *rubrica* 1. Ita WALTHERUS. (f) *Pract. ſummar. cap.* 24. (g) *Pract. morb. partic. cap.* 11. (h) *Tract.* 4. *ſermon.* 3. *cap.* 1. (i) Ibid. *cap.* 5. (k) *In proœmio.*

RIMBERG. 1677. 4. Gallice LION 1525. 8. 1537. 8. vertente NICOLAO GODIN PARIS 1530. fol. Italice VENET. 1540. 1576. 1582. 1560. 4. vertente LORENZO CHRYSAORIO. 1568. 4. 1598. 4. 1610. 4. 1639. 4. Hiſpanice, vel potius Catalonice vertente MIGUEL JUEL PASCUAL PERPINIAN. 1627. Pleniſſimum artis eſt compendium, ut etiam Anatomen, & Materiam medicam cum Chirurgia conjunxerit. Multum uſus eſt GUIDONE de CAULIACO, adnotante dudum JOHANNE v. HORNE, & medicamentis ad ſeculi ſaporem indulſit, & ea nimis ſæpe laudibus extulit (l). Neque doctum fuiſſe putes, qui anthracis vocem ab antro derivet (m). Adparet etiam, ex genio ſeculi abſtinuiſſe difficilibus operationibus, easque *peregrinis* reliquiſſe. Non ideo ſua fraudandus eſt laude. Medicamenta ejus plurima ad poſteros deſcenderunt. Eruditionem etiam filio commendavit, CELSUM legit, etſi ſtylum ad id exemplum non reformavit.

L. II. eſt de apoſtematibus. Magnum pectoris abſceſſum, ex infelici caſu ſubortum, demum ad ſanationem (n) perduxit.

Alterum opus prioris quoddam eſt compendium, cum *Chirurgiæ compendioſæ* titulo ſcriptum a. 1517. excuſum VENET. 1520. fol. Tum cum majori opere LION 1535. 8. 1538. 8. 1561. 8. & alias. Libri ſunt quinque L. II. de apoſtematibus.

Minor hæc Chirurgia a MARIANO SANCTO excerpta prodiit Italice VENET. 1546. 4. 1560. 4. 1598. 8. Gallice cum majori, vertente NICOLAO GODIN PARIS. 1530. fol. LION. 1437. 8. Germanice cum *magna Chirurgia* NORIMBERG. 1677. 4. HALLER.

MARIANUS SANCTUS BAROLITANUS, ex oppido BAROLO, medicus, doctor Romanus diſcipulus JOHANNIS de VIGO. Ejus *compendium Chirurgiæ* prodiit & cum JOHANNIS de VIGO *practica* LION 1531. 1538. 8. Cum *operibus omnibus* VENET. 1543. 4. 1647. 4. Italice cum J. de VIGO VENET. 1560. 8. & in GESNERI collectione. Agit de apoſtematibus. Ut noſter in timido homine cauſtico medicamento ad aperiendum abſceſſum (o) ſit uſus. Porro tractatus de apoſtematis per totum tractum (p). Vir cæterum multo magis latinus, qui a. 1516. in noſodochio M. MARIÆ conſolationis medicatus ſit (q).

Ejus *libellus quiddidativus de modo examinandi medicos & chirurgos*, & in GESNERI collectione. In eo etiam de apoſtematibus agit. Solanum ea ſanare ſi occulta fuerint. HALLER.

PETRUS de BAYRO in L. *de medendis* &c. L. 23. (r) agit de apoſtematibus calidis; (s) de his, quæ rumpunt exituras, ſive ferro; (t) de his, quæ

(l) p. XXI. CXVII. b. CXXVII. (m) p. XXXIII. (n) p. LXXIV. b. (o) p. L. XII. (p) In *Chirurgiæ comp. tract.* Ita WALTHERUS. (q) p. LXXXVI. (r) Cap. 1. (s) Cap. 2. (t) Cap. 3.

quæ prohibent, ne apostema rumpatur; (u) de apostematibus frigidis; (x) de apostematibus duris. WALTHERUS. V. *pag.* 5.

PHILIPPUS THEOPHRASTUS PARACELSUS BOMBAST de HOHENHEIM, in pago GAISS Abbatiscellanorum natus, (ut HALLERUM docuit optimus olim Vir LAURENTIUS ZELWEGER) filius naturalis Equitis Teutonici. Magnus peregrinator, chemicus, & astrologus, mirus homo, qui antiquos errores studeret subruere, ut suos substitueret. Magna pars operum ad Chirurgiam pertinet, cui certe Arti plurimum nocuit, cum a mascula manus opera ad emplastra & alia medicamenta animos hominum revocaret. Plurimi ejus libri sunt, quos nescio, inquit HALLERUS, ut expediam, suamque cuique reddam editionem. Quare plenam editionem operum omnium se secutum fuisse ait, quam JOHANNES HUSERUS, Brisgovius, præparaverat, ejus vero hæredes ARGENTORATI 1605. B. B. 1618. fol. ediderunt. Prodierat etiam ULM. 1536. fol. & AUG. VIEDEL. 1537. *das erste, zweyte u. dritte Buch der grossen Wundarzney (Chirurgia magna).* Hæc etiam fuerit ADAMI v. BODENSTEIN *neue und volkommene grosse Wundarzney aus P. Schriften zusammengetragen.* FRANCFR. 1549. 4. *Opus chirurgicum, oder Wundarzney wahrhafte und vollkommene Wundarzney durch* A. BODENSTEIN. FRANCFR. 1565. fol. BASIL. 1581. fol. Additur in editione 1565. primum hic accessisse quatuor libros novos PARACELSI.

In L. II. agit de apostematibus. Male de eorum origine scholas docere; causam esse in salibus intra corpus humanum natis, nitro, sale marino (quæ sensu careant,) vitriolo, alumine, realgar, cœli influxu, chao. Contra cauteria. Curari debere tinctura coralliorum, balsami, antimonii, & sale philosophorum, etiam calcinatis, & dulcibus, & corrosivis, & tartari balsamo.

In T. III. ut numerant *Berteonea s. tres libri de vulneribus, apostematibus, ulceribus, von Wunden, offenen Schäden, und Geschwüren* &c.

JOSQUINUS DALHEMIUS OSTO FRANCUS Latine vertit, & ARGENTORATI 1573. fol. edidit B. B. *Chirurgiam magnam.* Verum hic sex numerantur libri, & accesserunt tres libri de ulceribus. In eadem collectione a. 1573. reperitur *Bertheonia, s. Chirurgia minor*, conversa a GERARDO DORN. Tum L. *de apostematibus, syronibus, & nodis. De cutis apertionibus. De vulnerum & ulcerum curis.* Hæc eadem collectio prodiit BASIL. 8. absque anno, forte 1568.

Opera omnia PARACELSI Latine STRASBURG 1603. 4. 12. vol. *Opera medico-chimica chirurgica* GENEV. 1658. fol. 3. vol. Gallice *la grande Chirurgie traduite d'après la version Latine de* JOSQUIN D'ALBEM *par* CLAU-

(u) Cap. 4. (x) Cap. 5.

CLAUDE DARIOT. LION 1593. 4. 1603. 4. MONTBEILLARD 1608. 8. Alia versio PETRI HAZARD ANRERS 1567. 8. *La petite Chirurgie dite la Berthonie.* PARIS. 1623. 8. *avec le tr. sur les apostemes, vices, taches de naissance* &c. HALLER.

NICOLAUS MASSA, Venetus, incisor, barbare scripsit, non tamen a naturæ ipsius cognitione alienus. Ejus *Isagoge anatomica* VENET. 1536. 1559.

Ejus *Epistolæ medicinales.* VENET. 1550. 4. In L. II. VENET. 1558. 4. *epistola* 13. huc facit, in qua agit auctor de duro apostemate in maxilla. Porro *epist.* 26. apostemata frigida in temporibus & facie. Hæc fere sunt *consilia.* HALLER.

J. FERNELIUS in vico haud longe ab AMBIANO remoto natus, se Ambianum dixit, vir eruditissimus, qui Chirurgiam parce adtigit. Ejus libri VII. *de naturali parte Medicinæ* excusi sunt PARIS. 1542. VENET. 1547. LION. 1551. 1597. 8. quod idem opus videtur transiisse in magnum *opus universæ Medicinæ.* PARIS. 1563. fol. &c. In *Pathologia*, quæ hujus operis pars est, inter morbos externos in Libro VII. tractantur etiam abscessus. Breviter omnia, & ex scholarum placitis.

Gallice prodiit *la Chirurgie de* FERNEL *enrichie d'annotations & d'une methode chirurgique par* SIMON de PROVENCHIERE. PARIS. 1579. 16. TOULOUSE 1664. 8. HALLER.

JOH. TAGAULT in *chirurg. instit.* (y) agit de curatione abscessuum in universum. WALTHERUS. V. *pag.* 6.

AMBROSIUS PARÆUS in *operat. chir.* (z) agit de curatione phlegmonis in abscessum degenerantis. WALTHERUS. V. *administ. chir.*

FRANCISCUS VALERIOLA. Ejus *exercitationes.* LION. 1573. fol. 1588. 8. GENEV. 1605. 8. & alias.

In *locis medicinalibus communibus* LION. 1563. 8. 1589. 8. *Appendix ad loca communia* fere tota chirurgici est argumenti, ubi de apostematibus &c.

Ejus *enarrationum medicinalium* Libri VI. & *responsionum* L. I. LION. 1554. fol. 1589. 8. Fere ex veteribus desumta sunt, quæ refert. HALLER.

FRANCISCUS PEDEMONTANUS in *supplement. in Mesuen de apostematibus partic.*........ 1550. fol. agit (a) de terminatione apostematum in genere. Et (b) de appropriatis apostematum secundum diversitatem membrorum in quibus fiunt. WALTHERUS.

PE-

(y) L. I. cap. 5. (z) L. VI. cap. 18. (a) Sect. 2. cap. 10. (b) Cap. 17.

PETRUS FRANCO in *traité contenant* &c. agit etiam de abſceſſibus. V. *hern.*

ANTONIUS CHALMETHÆUS, VERGESACI (Velaunorum) chirurgus, RONDELETI, SAPORTÆ, JACOBI SYLVII & GUILIELMI LAUTHIER, chirurgi, diſcipulus (c). Ejus *enchiridion chirurgicum externorum morborum, remedia tam univerſalia, quam particularia complectens.* PARIS 1560. 8. 1563. 8. 1564. 8. LION 1570. 12. 1588. 12. 1627. 8. PATAV. 1593. 8. BASIL. 1621. 8. 1627. 8. 1634. 8. ORLEANS 1626. 8. 1636. 8. Germanice 1644. 8. 1659. 8. Gallice *enchiridion ou livre portatif pour les chirurgiens* &c. LION 1571. Belgice vertente GYSBERTO POETS AMSTERD. 1641. 8. Librum hunc ADAMO FONTANO dedit recognoſcendum. Pene totus eſt in formulis. Ad experientiam ſuam paſſim provocat, & contra priores ſcriptores aliqua monet. HALLER. Agit (d) de abſceſſu phlegmatico. WALTHERUS.

GEORGIUS PHÆDRO, in *prax. iatro-chymic.* (e) FRANCOF. 1611. 8. tradit curam apoſtematum. WALTHERUS. V. *ulcera.*

EUSTACHIUS RUDIUS in *artis medicæ* L. V. (f) de abſceſſibus agit. WALTHERUS. V. *pag.* 13.

JACQUES GUILLEMEAU in *Chirurgie Françoiſe* &c. abſceſſus jubet lanceola aperire, neque expectare ut ſponte hiſcant. V. *pag.* 11.

PROSPER ALPINUS, in ſuo opere de *Medicina methodica* nuper LEIDÆ 1719. 4. recuſo, agit etiam de abſceſſibus. V. *pag.* 13.

HIERONYMUS FABRICIUS in *operat. chir.* (g) agit de imi ventris abſceſſibus. Ita WALTHERUS. V. *pag.* 13.

GUILIELMUS FABRICIUS vulgo HILDANUS, qui Anatomen pro oculo habuit Chirurgiæ, & impenſo ſtudio coluit. Ejus *obſervationes chirurgicæ* XXV. VENET. vel potius, ut HALLERUS putat, OPPENHEIM 1598. Redeunt in *centuria* I. BASIL. 1606. 8. cui titulus eſt *obſervationum & curationum chirurgicarum centuria.*

In hac *centuria* I. (h) ex vehementiſſimo colico dolore abſceſſus in ſiniſtro hypochondrio cum inteſtini eroſione, & excrementorum per ulcus ejectione feliciter curatus. Iterum (i) refert de abſceſſu ſub pſoa muſculo inciſo & curato.

Centuria II. BASIL. 1611. 8. (Sed fieri non poteſt, inquit celeberrimus HALLERUS, nam curationes poſt annum 1611. peractæ recenſentur). In hac centuria eſt abſceſſus apertus inter pleuram & coſtas. Abſceſſus abdominis alii ſanati, alii funeſti.

Centuria III. Ibid. 1614. 8.

Centuria IV. Ibid. 1619. 4.

Centu-

(c) *In præf.* (d) *Cap.* 11. (e) *p. m.* 4. (f) *Cap.* 9. (g) *p. m.* 74. & 135. (h) *Obſ.* 54. (i) *Obſ.* 63. Ita WALTHERUS.

Centuria V. FRANCF. 1627. 4. Abſceſſus in perinæo ruptus, urina per vulnus edita, malum tamen ad ſanitatem perductum.

Centuria VI. Nullam antiquam & ſolitariam reperit HALLERUS editionem, ut primum cum reliquis centuriis videatur LUGDUNI 1641. 4. prodiiſſe. *Cent.* I. II. III. IV. & V. LION 1641. 4.

Deinde *obſervationes & epiſtolæ* ARGENTOR. 1717. 4. 2. vol.

Denique ipſe HILDANUS opera ſua conjuncta ad prælum præparaverat, & dedicationem a. 1633. ſcripſerat; cum vero intermortuus eſſet labori, J. BAYERUS *opera* Viri, quæ exſtabant *omnia* FRANCOFURTI 1646. fol. edidit, quæ editio FRANCOFURTI recuſa eſt a. 1682. fol. male dedicatione & BEYERI præfatione multata, addito tamen indice obſervationum per morbos diſpoſito, neque incommodo, iconibus nonnullis æneis nunc ligno inſculptis. Deinde FRIDERICUS GREIFF Germanice convertit, & cum titulo *längſt begehrte Leib- und Wundarzney* edidit FRANCOF. 1652. fol. B. B. cumque alio titulo HANAU 1652. fol.

Obſervationes in ſex libros collectæ, Gallice verſæ, inque ordinem redactæ prodierunt THEOPHILO BONNET interprete GENEV. 1669. 4.

Verum præterea in Bibliotheca Bernenſi præter ſceleton & viſcerum ſyſtema ſuperſunt tria volumina, in quibus multum eſt ineditorum. Epiſtolæ ſunt 437.: codex HILDANI ipſius juſſu deſcriptus. Comparavit HALLERUS, invenit pluſcula, quæ mereantur recenſeri (quæ ſuis in locis dicentur). De his ineditis egit HALLERUS in *Relat. Götting. faſc.* XII.

Vitam Viri ſcripſit CHRISTIANUS POLYCARPUS LEPORIN QUEDLINBURG 1731. 4. non pro dignitate. HALLER. Conf. *pag.* 13.

VIDUS VIDIUS in L. V. *de curatione* (k) agit de abſceſſibus, quos efficit humor. Et (l) de ſuppuratione, ſive de abſceſſu pus continente. WALTHERUS. V. *pag.* 14.

BARTHOLOMÆUS HIEROVIUS. V. *pag.* 15.

ANTONIUS DE CRUZ, Luſitanus. Ejus *recapilago de Chirurgia dividida en ſeneo tradados I. – II. apoſthemas III. de feridas.* LISBOA 1601. 4. 1605. 4. 1630. 4. 1688. 4. 1711. 4.

BARTHOLOMÆUS CABROL, anatomicus Monſpelienſis, & chirurgus. Ejus ſunt *alphabet anatomique, avec pluſieurs obſervations particulieres.* GENEV. 1602. Latine etiam GENEVÆ, etſi nomen urbis non acceſſit, 1604. 4. Hæ, quas vocat *anatomicas*, *obſervationes* pleræque chirurgici ſunt argumenti. In abſceſſu viri reperti pili; & alia ſane ſuperſtitioſa. Magnus abſceſſus lumborum feliciter apertus Ita HALLER.

UDALRICUS BINDERUS in *epiphan. medicis* VENETIIS 1603. agit (m) de apoſtematibus. Ita WALTHERUS.

Mm 2 SEBA-

(k) *Cap.* 11. (l) *Cap.* 12. (m) *Epiph.* 3. p. m. 196.

SEBASTIANUS CORTILIO vel CORTILLO in *pract. Medicin.* L. I. (n) agit de apostematibus. WALTHERUS. V. *pag.* 17.

DANIEL SENERTUS in magno opere *Medicinæ pract.* L. V. (o) agit de abscessibus. WALTHERUS. V. *pag.* 17.

GEORGIUS HORST, Torgensis, Professor Giessensis, inde medicus Ulmanus. Edidit primum FRANCOF. 1613. 8. novam editionem *historiarum* MARCELLI DONATI, recusam a. 1664. 8. addiditque librum septimum. Conf. *pag.* 12.

Deinde *observationum medicinalium L. IV. & epistolarum & consultationum centuria.* ULM 1625. 4.

Ejus porro *observationum medicinalium singularium L. IV. posteriores.* Ibid. 1628. 4. quibus accessit *epistolarum & consultationum* liber II.

Ejus *complementum ad librum II. consultationum & epistolarum.* HEILBRUN 1631. 4.

Ejus *centuria problematum medicorum.* ULM 1636. 4.

Una prodiit *consultationum & epistolarum* L. III.

Ejus *opera omnia* cura GEORGII HORSTII junioris edita GOUD. 1661. 4. 3. vol. In secundo tomo observationes in ordinem redactæ reperiuntur.

Aliquæ GEORGII HORSTII observationes reperiuntur apud HILDANUM. HALLER.

In *observationum med.* L. IV. (p) refert de admirando circa pubem abscessu. WALTHERUS.

FRANCISCUS PECCETI in L. I. *de tumoribus* (q) agit etiam de abscessibus. WALTHERUS. V. *pag.* 18.

HENRICUS PETRÆUS in enchiridio chirurgico (r) *von Eröffnung der Geschwüren.* WALTHERUS. V. *pag.* 18.

J. ANTOINE LAMBERT abscessus ad intestinum patens incisus, mercurio sublimato adhibito sanatus. Hepatis abscessus se incidere & sanare. Exemplum miræ convulsionis digitorum, ubi bini binique in contraria flecterentur, causa esset in abscessu circa maxillam inferiorem. V. *pag.* 20.

PETRUS LOPEZ DE LEON. V. *pag.* 20.

ANTONIUS VIANA. V. *pag.* 20.

M. AURELIUS SEVERINUS, medicus, qui NEAPOLI medicinam utramque faciebat, incisor, vir animosus & ardens, qui ferrum & ignem ex antiqua GRÆCIA in patriam reduxit. Ejus primum opus est *de recondita abscessuum natura* L. VII. NEAPOLI 1632. 4. B. Gott. & octo libri (adjecto libro de pestilenti puerorum angina) FRANCOF. 1643. 4. curante LUDOVICO DE HOERNIKH, quæ maculosa est editio, sed integris capitibus aucta. Recusa

(n) Cap. 1. (o) *Part.* 1. *cap.* 3. (p) *Part.* 2. *obs.* 18. (q) *p. m.* 13. (r) *Tract.* 2. *cap.* 11. &c.

cusa est PATAV. 1651. 4. FRANCOF. 1688. 4. quam editionem MERKLINUS laudat. LEID. 1724. 4. 1729. 4. Vir plurima expertus magnam copiam utilium adnotationum in hoc opus suum effudit. HALLER.

THOMAS BARTHOLINUS in *historiis anatom.* (s) abscessus in spina. V. *pag.* 23.

LAZARUS RIVERIUS in *observationibus med.* &c. abscessus abdominis caustico medicamento apertus, mundatus & curatus. Abscessus secundum spinam dorsi aliquoties visi, alias funesti, alias aperti, & educto pure sanati. V. *pag.* 24.

GUIL. PISO in *historia naturali utriusque* INDIÆ, AMSTERDAM 1648. fol. 1658. fol. refert de abscessu hepatis in iis regionibus frequente, qui aperiri debeat, & sæpe sanetur. HALLER.

NIC. BLANCHET & JAC. GAMARE *E. jecoris apostemati ustio.* PARIS 1648. 4.

PETRUS DE MARCHETTIS in *observ. med. chir.* &c. jecoris gibbi abscessus tuto secari. V. *pag.* 26.

CAROLUS ARTHURUS PLESSIUS, medicus Abrincensis. Ejus *historia proprii morbi* data a. 1651. abscessus nempe vesicæ urinariæ: frustra adhibitis aliis auxiliis, tandem ad incisionem vesicæ perventum est, qua feliciter instituta, educto pure, viisque urinariis apertis convaluit æger. Prodiit cum *opusculis quibusdam physiologico-medicis* JOHANNIS RIOLANI in GERMANIA ....8. absque anno. Excusa est etiam cum *Enchiridio anatomico-pathologico.* PARIS 1658. 8. HALLER.

FR. GUENAULT & FR. BOUGONNIER *E. inflicto externis partibus magno vulneri succedit abscessus internarum.* PARIS 1656. 4.

JOH. CURANDUS DIETERICUS in *iatrico Hippocratic.* (t)... 1661. 4. agit de abscessibus & apostematibus. WALTHERUS.

EDMUNDUS DE MEARA cum *examine diatribes Willisianæ de febribus* historias aliquas rariores edidit LONDON 1664. 8. AMSTERDAM 1666. 12. inter quas est abscessus, per quem ruptum fæces & pus prodierant; tamen sanatus. HALLER.

J HENRICUS MEIBOM *de abscessuum internorum natura & curatione.* DRESDÆ & LIPS. 1751. edente J. G. B. medico. Est posthumum opus. Laudat decocta vulneraria. HALLER. V. *calcul.*

JOHANNES MURALTUS in *Schriften von der Wund* &c. uteri abscessus decoctis vulnerariis sanatus. V. *pag.* 30.

HENRICUS VOLGNAD. V. *pag.* 31.

LUDOVICUS SALZMAN. Ejus disp. *de abscessu interno insignis magnitudinis cum hydrope & aliis notatu dignis in muliere Argentoratensi nuper*

(s) histor. 30. (t) *Pag.* m. 218.

per observatis. ARGENTOR. 1671. 4. Abscessus cystici gelatinosis hydatidibus varii, hydrops, ut videtur, ovarii. HALLER.

ELIAS RUD. CAMERARIUS. Ejus *de pleuritide, & abscessu pectoris cum succedente colica spasmodica, & gutta serena.* TUBING. 1690. 4. V. *pag.* 33.

GEORG FRANK. V. *pag.* 36.

J. NICOLAUS BINNINGER in *observat. & curat.* &c. abscessus ventris & pectoris, exeso septo, pure per sputa expulso, cauterio apertus, & ad sanationem perductus. Abscessus, sed exiguus, hepatis gibbi sanatus. V. *pag.* 37.

J. HENR. BRECHTFELD. V. *pag.* 37.

STEPHANUS BLANCARD in *Anatomia practica* &c. ex lapsu post sex demum menses abscessus funesti in collo & pectore. Abscessus ingens cerebri. Vomica mediastini. V. *pag.* 45.

ANTONIUS DE HEYDE in *observat. med.* &c. abscessus in mamma rejectis penicillis celeriter ad sanitatem reductus. Abscessus abdominis in umbilico ruptus, per sphacelum funestus. Abscessus ex pleuritide minax, tamen curatus. V. *pag.* 46.

DIONYSIUS van der STERRE in *genees en heelkonstige* &c. abscessus circa renes validis medicamentis purgantibus sanatus. Abscessus in dorso per negligentiam funestus: fusissime. V. *pag.* 48.

J. PETRUS ALBRECHT. V. *pag.* 49.

GUNTHER CHRISTOPH, SCHELHAMMER. V. *pag.* 50.

RUDOLP. JACOB. CAMERARIUS. Ejus *de vomica cerebri.* TUBING. 1711. 4. V. *pag.* 50.

MICHAEL BERNARD. VALENTINI. V. *pag.* 51.

JOHANNES MUYS in ejus PODALIRIO *redivivo* &c. abscessus sub lingua minax per emollientia medicamenta ruptus. Hepatis abscessus sanatus. V. *pag.* 51.

ROSINUS LENTILIUS in *iatromnem. theoretico-pract.* &c. abscessus renum funestus. Ren abscessibus plenus. V. *pag.* 54.

J. JACOB HARDER in *apiario observat.* &c. infantis abscessus umbilici sanatus. V. *pag.* 56.

CORNELIUS STALPAART van der WIEL in *centum & quinquaginta adnot.* &c. monet, ne incidantur abscessus in fronte infantum teneriorum, qua per futuram dura membrana cum pericranio adhæret. Abscessus, ut putat, cerebri per aurem expurgatus, funesto eventu. Ex colli abscessu pus per nares. V. *pag.* 56.

PETRUS DIONIS in *curs d'operations* &c. in Principe Regio contusa genu & abscessus, quem aperire necesse fuit. In abscessibus frigidis cauteria prodesse. V. *adminiſt. chir.*

J.BA-

J. BAPTISTA VERDUC in *traité des operations* &c. Incisum empyema & hepatis abscessus. V. *administr. chir.*

GUICHARD JOSEPHUS DUVERNEY in *Hist. de l'Acad.* a. 1700. retulit de penna deglutita, quæ ex abscessu prodiit. V. *off. morb.*

FRIDERICUS HOFMAN. Ejus *Medicinæ consultatoriæ* Tom. I. HALL. 1721. 4. in quo agit de abscessu in musculis abdominis. Tom. II. ibid. 1721. 4. iterum abscessus inter musculos abdominis. Tom. III. Ib. 1723. 4. T. IV. Ib. 1724. 4. T. V. Ib. 1726. 4. T. VI. Ib. 1728. 4. T. VII. Ib. 1730. 4. T. VIII. Ib. 1731. 4. T. IX. Ib. 1732. 4. T. X. Ib. 1733. 4. T. XI. Ib. 1738. 4. T. XII. Ib. 1739. 4. V. *amput.*

WILLIAM MUSGRAVE in L. *de arthritide anomala* EXONIÆ 1701. 8. sæpe recusa, agit etiam de abscessibus ani.

SYLVEST. SAMUEL ANHORN. V. *pag.* 58.

JOSEPHUS LANZONI. V. *pag.* 59.

CHRISTIAN. SCHUCHMAN. V. *pag.* 60.

J. GEORG. GRUBEL. V. *pag.* 61.

J. PHILIPP. EYSEL. Ejus *scrutinium apostematis ventriculi in puella novem annorum observati.* ERFORD. 1701. 4. V. *paracent. abdom.*

SAMUEL GRASS. V. *pag.* 66.

FRANCISCUS POUPART in *hist. de l'Acad. Roy. des Sc.* 1700. agit de abscessu cerebri, & cerebelli. V. *pag.* 68.

PANCRATIUS WOLF. Ejus *de febrium crisibus per abscessus, bubones, carbunculos.* HALL. 1705. 4. V. *chirurg. forens.*

REINHOLD WAGNER. V. *pag.* 71.

CASPAR. PETZOLD. V. *pag.* 71.

J. ABRAHAM MERKLIN. V. *pag.* 72.

GEORG. ERNEST. STAHL *de abscessu, & furunculo.* HALL. 1701. 4. V. *calcul.*

J. GEORG. MENZ. Ejus disp. *de muliere dolore capitis periodico cum abscessu laborante.* ALTDORF. 1699. 4.

GODOFR. SAND *fungus cerebri inventus, & exstirpatus.* REGIOMONT. 1700. 4. recusa in HALLERI *selectis* T. I. Est dissertatio melioris notæ, qua refertur casus gravissimus; tumor nempe, abscessus, caries cranii: & admota aliquoties terebra, efflorescens fungus obtuso cultro remotus, sanatio denique plena. Ita HALLER.

Ejus *rarus ventriculi abscessus.* Ibid. 1701. 4. Bona iterum adnotatio.

LUC. ANT. PORTIUS agit de abscessibus internis. V. *tumores.*

CAR. FRID. LUTHER & DOLGE disp. *de spina deglutita per apostema hypochondrii dextri rejecta.* KIEL. 1704. Æger sanatus, etsi putrida materies effluxerat. HALLER.

J. LU-

J. LUDOV. PETIT in posthumo opere *traité de maladies chirurgicales* &c. in T. I. in abscessibus (u) recti intestini accurate ostendit quando intestinum incidi oporteret, aut melius omitteretur. Abscessus pleuræ impositi: debere incisa cartilagine costæ curari. Abscessus, erosumque cranium, eductus fœtidus de diploe ichor.

In T. II. abscessus gangrænosos recti intestini continuo aperiri debere.

In T. III. abscessus prostatæ. V. *pag.* 76.

PAUL. JENISCH in *laurea Apollinari.* MONSPEL. 1705. quærit, an abscessus sit tumor de necessitate compositus.

J. CHRISTOPH. GOTTWALD refert in *Act. Litt. Mar. Balth.* 1707. de spica secalina deglutita, & per apostema exeunte.

HERMANNUS BOERHAAVE in *aphor. de cognosc.* &c. V. *pag.* 79.

HENRICI HENRICI disp. *de abscessu mesenterii, & musculorum abdominis.* HALL. 1712. 4. Bona disputatio. HALLER.

JOHANNES FANTONI. V. *pag.* 87.

JOHANNES SALZMANNUS *de abscessuum recta & tempestiva apertione.* ARGENT. 1737. 4. V. *pag.* 87.

J. CONR. BARCHUSEN. V. *pag.* 87.

J. DANIEL GOHL in *decade* II. abscessus umbilici sanatus. V. *pag.* 89.

JOHANNES JUNCKER de *abscessuum & ulcerum indole diversa.* HALL. 1745. 4. V. *pag.* 93.

JANUS PLANCUS (f. JOH. SIM. BIANCHI) Ejus *storia medica d'un apostema nel cerevello.* RIMEN 1752. 12. Paralysis ejusdem lateris.

Ejus *lettera ad un amico di* CESENA *sopra un pretenso supplimento alla storia medica d'un apostema del lobo del cerevello*, sub CAROLI SERRA. RIMINI. 1755. 8. V. *ocul. morb.*

ABRAHAM VATER *de deglutitionis difficilis & impeditæ causis abditis.* WITTEBERG 1750. 4. Abscessus post 14. dies extrorsum feliciter vergens, & curatus. V. *vuln.*

SALVATOR FRANCISCUS MORAND in T. II. *des mem. de l'Acad. de Chir.* egit de abscessibus hepatis, quorum quinque curavit, feliciter omnes præter unum. Enormem puris copiam fundere; cavendum esse ne peritonæum aperiatur; duas incisiones faciendas, secundam transversam. V. *pag.* 95.

J. ERNESTUS WREDE in *collectan.* abscessus inter musculos abdominis apertus, & curatus. V. *pag.* 96.

ANTON BENEVOLI. Ejus *due relazioni chirurgiche istruttive, una dell' ultima malattia del* S. G. GUALBERTO PANCIATICI; *l'altra dell' ultima*

(u) Editor in *præfatione.*

ultima malattia del S. DOMINICO COMPARINI FIRENZA 1750. 4. Duorum ægrorum morbi defcribuntur: prior periit ex femoris abfceffu, qui fecundum psoam adfcenderat, mufculosque & vertebras erofeferat: in altero vomitus erat ex tenuis inteftini appendice per abfceffum deftructa, quæ incarcerata fuerat. V. *ocul. morb.*

JOSEPH ATKINSON in *Phil. Tranf.* n. 371. refert de abfceffu ventriculi curato.

SAMUEL KOLESER de apoftemate hepatis fanato. V. *pag.* 97.

J. HERMAN FÜRSTENAU *abfceffuum mufculorum abdominis & vicinarum partium læta & triftia exempla.* RINTELN. 1742. 4. V. *pag.* 98.

J. HENR. SCHULZE *de abfceffibus.* HALL. 1742. 4. V. *off. morb.*

HENR. ALBERT. NICOLAI in *dec. obf.* abfceffus in finibus frontalibus, & cephalæa pure per nares excreto fublata. V. *pag.* 100.

PIERRE GUISARD in *pratique de Chir.* abfceffus per umbilicum fanati absque turunda. V. *vuln.*

JOSIAS WEITBRECHT in T. IV. *Comm. Acad. Imp. Petrop.* de abfceffu nafcentis aortæ.

HENRICUS FRANCISCUS le DRAN in *obferv. de Chirurgie* &c. laudat in profundis abfceffibus medicamenta cauftica. Funeftus purulentus abdominis abfceffus. Abfceffus abdominis & omenti incifus & fanatus. Abfceffus funeftus ex carie utriusque offis ilei. V. *pag.* 103.

SOUILLIER in *hift. de l'Acd. des Sci.* 1730. de memorabili fanatione abfceffus hepatis.

ABRAHAM TITSINGH. V. *pag.* 106.

LUDOV. JOH. LE THUILLIER difp. *E. dubio hepatis in abfceffu præmittenda incidendi loci perforatio.* PARIS 1744. 4. recufa in HALLERI *fele-ctis.* V. *pag.* 106.

CLAUDIUS AMYAND in *Phil. Tranf. n.* 449. fe aperuiffe abfceffum, per quem calculi biliarii egrediebantur. V. *genit. morb.*

HERMAN D. SPORING in *Act. Lit. Suec.* 1733. de abfceffu ventriculi, & hepatis in fœmina obefa.

J. DANIEL SCHLICHTING. V. *pag.* 108.

GEORG. HENR. BEHR. Ejus eft diff. quæ cum nomine GULCHII prodiit *de abfceffuum recta & tempeftiva aperitione.* ARGENTOR. 1737. 4. V. *vener. morb.*

ALBERTUS DE HALLER in *Vol.* III. *operum anatom.* abfceffus hepatis veri & fpurii. V. *pag.* 112.

CLAUDIUS NICOLAUS le CAT in *Journal de Med.* T. X. abfceffus enormis abdominis per umbilicum apertus cum erofis inteftinis. V. *calcul. fect.*

Lud. Henr. Cosnier & Henr. Guyot *E. inter apostemata pauca ferro sunt aperienda.* Paris 1734. 4.

Augusti Wenker disp. *de virgine ventriculum per 23. annos perforatum habente.* Argentor. 1735. 4. Tota disp. transit in fratris Christiani Wenker disputationem a. 1744. editam, & recusam in Halleri selectis. Refertur de rupto abscessu ventriculi indeque nato vulnere per multos annos gestato, ut contractilis vis ventriculi conspiceretur. Habentur aliquot alia perforati ventriculi exempla potissimum ex Hummelii relatione. Haller.

J. Christoph. Pohl *de abscessu abdominali.* Lips. 1737. 4.

Ejus *de abscessu vesicæ urinariæ & intestini coli.* Ibid. 1777. 4. V. *tumores.*

Josias Cole. V. *pag.* 115.

Caspar Phil. Linder in *E. N. C. Vol.* IV. a. 1737. *obs.* 73. abscessus mesenterii solutus & per alvum egestus.

Samuel Schaarschmidt in *medicinische und chir.* &c. T. VI. abscessus glandulæ prostatæ, qui eam glandulam destruxit. V. *pag.* 115.

Caietanus Tacconi. V. *pag.* 116.

Anton. de Jussieu & Laurent. Ferret. *E. herbis quam ferro promtior tutiorque abscessuum a congestione curatio.* Paris 1738. 4.

Jos. Maria Franc. de la Sone. Ejus & Vacher *E. magni abscessus ferro, non cauteriis aperiendi.* Paris 1762. 4. V. *cancr.*

Samuel Sharp, in *treatise* &c. abscessus articulorum procurata ancylosi sanari. V. *administ. chir.*

Franc. Mich. Disdier. Ejus & Car. de Villiers disp. *de abscessibus & fistulis ex urinæ fluxu.* Paris 1760. 4. V. *fasc.*

Guilielmus Bromfield. V. *pag.* 121.

Gerard. v. Swieten. V. *pag.* 123.

J. Conrad. Trumph. V. *pag.* 125.

Julianus Ofrai. V. *pag.* 126.

J. Carol. Voigt *de abscessu lapillos quosdam continente.* Giess. 1762. 4. V. *obst. art.*

Faget, senior, de abscessibus ani. V. *pag.* 127.

Planque in *bibliotheque* &c. nicotiana admota abscessus internus abdominis sanatus. V. *pag.* 130.

Christian Gottl. Frege de abscessu ani sanato. V. 131.

Anton. le Camus & Barthol. Toussain le Clerc. *E. inter apostemata pauca ferro sunt aperienda.* Paris 1746. 4.

J. Friderich. Fürstenau. V. *pag.* 139.

Hono-

Honoratus Petiot in *quæst.* &c. jubet hepatis abscessum continuo incidere. V. *pag.* 140.

Antonius de Haen in Part. VI. abscessus in cavo mediastini. V. *pag.* 140.

J. Jac. Belletete & Martin Nouguez. *E. in abscessibus intestinorum suppuratio per vias urinæ & speranda & promovenda.* Paris 1749. 4.

Hugo Ravaton in *traité des playes* &c. abscessus cum sterno carioso terebratione sanatus. V. *vuln.*

Georgius Heuerman in *vermischte* &c. T. II. abscessus inter peritonæum & abdominis musculos curatus. V. *administ. chir.*

Delaisse in *recueil* &c. abscessus abdominis per umbilicum ruptus curatus novo abscessu in inguine aperto setacei ope. V. *pag.* 145.

Boursault, chirurgus a. 1751. præmium ab *Academia chirurgorum* retulit dissertatione, qua egit *de metastasibus*, ubi & de variis abscessibus.

Nicolaus Willi in *Actor. Helveticor.* T. I. refert de abscessu in abdomine fœminæ gravidæ, de quo lumbricus prodiit, alioque abdominis abscessu sanato.

Petitus, Ludovici filius, in *Mem. de Chirurg.* T. III. dedit exempla abscessuum hepatis felici eventu incisorum, & curatorum, etsi pus & fœtidum esset, & enormi copia.

Frid. Herman Lud. Munzell. V. *pag.* 146.

Ludov. Gottfried. Klein. Ejus *interpres clinicus, sive de morborum indole, exitu in sanitatem, metaschematismo, successionibus, eventu funesto &c.* cum præfatione Alberti de Haller. Francof. & Lips. 1771. 8. Sub titulo inflammationis continetur etiam titulus abscessus. V. *pag.* 147.

Joseph. Lieutaud. V. *pag.* 151.

Donine. V. *pag.* 154.

D. Bonté. V. *pag.* 156.

Ernest. Gottlob. Bose. Ejus *adversaria de apostematibus.* Lips. 1775. 4. Meusel. V. *obst. art.*

Trecourt. V. *pag.* 156.

Christian Gottlieb Ludwig *de abscessu latente.* Lips. 1758. 4. V. *fract.*

Carol. Philip. Gesner. V. *pag.* 161.

Guillerme. V. *pag.* 164.

Salgues. V. *pag* 165.

J. Farmer. V. *pag.* 166.

CAMPARDON. V. *pag.* 168.

FRANCISCUS HOME. V. *pag.* 169.

FRID. WILHELM MEYER disp. *de abscessu ad coxam.* GÖTTING. 1759. 4.

JOURDAIN in *journal de Medecin* agit de abscessibus sinuum maxillarium. V. *dent. morb.*

HERGA in *journal de Med.* T. X. de abscessu hepatis inciso, & sanato.

MESTIVIER, chirurgus, ibid. post abscessum umbilici, aciculam incurvatam in appendicula coli reperit.

CLAUD. POUTEAU, filius. V. *pag.* 170.

J. CHRISTIAN BRUNS. V. *pag.* 171.

COLLA. V. *pag.* 172.

PETRI BRAS D'OR & J. FRANC. DESBALZ disp. *de ani abscessibus.* PARIS 1761. 4.

WOLFGANG JACOB. MÜLLNER. V. *pag.* 176.

JOSEPHUS CAVALLINI. V. *pag.* 179.

BILLEBAULT. V. *pag.* 182.

CL. STRAK. V. *pag.* 182.

SAMUEL CLOSSY. V. *pag.* 183.

MIOLLIS. V. *pag.* 187.

Maniere d'ouvrir & de traiter les abcès à portée de la main du chirurgien & des secours de la Chirurgie. PARIS s. AVIGNON 1765. 12. alii 1766. 12. Belgice *Manier om de ettergezwellen te openen en te behandelen al mede de hulpsmiddelen hiertoe dienstig* ROTERDAM 1767. 8. Auctorem ignorat HALLERUS, qui tamen chirurgorum CURADE & GAUTHIER se dicit discipulum. In hoc suo opere minutissime ulcera omnia, eorumque magnitudinem, figuram, directionem, incisionem necessariam persecutus est, per omnes partes corporis humani. Consilia sua fere ex fabrica partium sumit. Fuse de incidendo abscessu inter costas. Tendines insensiles esse.

GEORG. RUDOLPH. BOEHMER, nunc Professoris Anatomiæ & Bot. Wittebergensis, & J. H. C. W. MISCA disp. *de damnis ex retardata abscessuum aperitione.* WITTEBERG 1765. 4.

RICHARD BROWNE CHESTON. V. *pag.* 191.

RICHARD DE HAUTESIERK. V. *pag.* 192.

AUGUST GOTTLIEB RICHTER. Ejus de morbis, quorum sedes est in sinu frontali *Comm. Acad. Reg. Scient. Gott.* T. III. Abscessus erat in palpebra, qui per ossis frontis exiguum foramen ducebat in sinum frontalem pure plenum. Obstructum meatum hujus sinus sæpe inflammationem facere & suppurationem, nisi eroso septo per alterum sinum materies in nares sibi viam

viam aperiat. Mors ex preſſione cerebri, cum malum in ſinu frontali eſſet. Trepani uſum commendat. HALLER. V. *ocul. morb.*

ROBERT SMITH, chirurgus, in *Phil. Tranſ.* T. LVI. hepatis abſceſſum feliciter incidit.

SCHERER. V. *pag.* 194.

DUPONT DU MESNIL. V. *pag.* 194.

DAVID VAN GESSCHER in *Holl. Maatſchappy.* T. XIV. fuſe agit de aperiendis abſceſſibus. Parva inciſio facienda: quoties ſcopus unicus eſt pus emittere, magnam aliæ cauſæ requirunt. In ſpina ventoſa inciſionem tumore breviorem convenire. Abſceſſus duræ matris amplam inciſionem poſcere; abſceſſus ad latus naſi verſus oculum parvam: magnum iterum pus in pectus effuſum, & abſceſſus ad anum. Abſceſſus articulationum non incidendos, ſed acu triquetra perforandos. V. *tumor.*

ANDREÆ NUNN & J. G. WORM diſp. *de abſceſſu omenti feliciter curato.* ERFORD. 1767. 4.

J. GEORG. KILMAR. V. *pag.* 198.

RUBY. V. *pag.* 199.

MARTINET. V. *pag.* 200.

ROZIERE DE LA CHASSAGNE. V. *pag.* 200.

POULAIN. V. *pag.* 204.

J. AUG. PHILIP. GESNER. V. *pag.* 205.

MICH. ARNAUD. V. *pag.* 207.

DENIZE DE BEZUS. V. *pag.* 209.

MATTH. FRANC. ALIX. V. *pag.* 218.

LA PORTE. V. *pag.* 225.

CHEMERY HALE. V. *pag.* 225.

BERN. NIC. BERTRAND & A. H. JOH. BAGET. *E. pro diverſa hepatis abſceſſuum indole diverſa curatio.* PARIS 1772. 4.

STEPHAN. LUD. GEOFROI & E. J. M. BOSQUILLON *E. in aperiendis ſcalpellum præſtat.* PARIS 1772. 4.

LE FEVRE. V. *pag.* 228.

BINGERT. V. *pag.* 232.

GÖDÜCKE. V. *pag.* 234.

KÜHN. V. *pag.* 234.

DIBBEL. V. *pag.* 235.

BOURIENNE. V. *pag.* 238.

MORIN. V. *pag.* 240.

TODE. V. *pag.* 241.

MARCHAND. V. *pag.* 242.

BARBUT. V. *pag.* 248.

Joh. Samuelis Lieberkühn *diss. inaug. de abscessibus hepatis.* Lips. 1776. 4.

Joh. Gottlob Haase, natus Lipsiæ 1739. Professor extraordinarius Lipsiensis. Ejus disp. *de abscessibus hepatis.* Lips. 1776. 4. Meusel.

J. A. Hemman quædam de abscessibus pulmonum. V. *pag.* 256.

David fuse de abscessibus. V. *pag.* 262.

Asper refert (x) de abscessu (hepatis ut putat) sexagenariæ in regione umbilicali, qui usque ad regionem hypochondriacam dextram extendebatur, incisione aperto, brevique sanato; & de alio abscessu post 4. hebdomadas in ejusdem fœminæ regione iliaca dextra nato & eodem modo feliciter curato.

ADMINISTRATIONES CHIRURGICÆ.

Hippocrates primus chirurgorum scriptor, Heraclidis filius ex Podalirii gente, Cous, vir splendidus, quem vulgo pro Medicinæ parente, neque certe præter meritum, habent: ego quidem, inquit celeberrimus Haller, etiam majori jure Chirurgiæ parentem dixero. In ea Arte se ipse exercuit (a), qui & chirurgi describat officinam, & ligna, scamnumque, quod multis post eum seculis Hippocratis nomen conservavit (b), suasque curationes, suum ab aliis medicis, & chirurgis dissensum ubique citat. Plurimum cauteriis utebatur, etiam lino. Renum abscessus incidebat, infantem mortuum extrahebat unco. Patria relicta Larissæ vixit, & in Thessalia, Thasoque insula inque Macedonia, vocatus ut Perdiccæ ex amore laboranti, mederetur, quem cum Euryphonte adiit (c): dictum est etiam castra esse secutum. Id consilium junioribus medicis (d) impertit. Ejus Viri scripta chirurgica Hallero videntur excellere ordine, perspicuitate, artis peritia, puritate ab omni hypothesi.

Administrationes chirurgicæ habentur in L. *de officina medici*, aut chirurgi potius. Non satis definit Galenus (e) num libellus hicce Hippocratis sit, num Thessali filii; alii etiam priori Hippocrati tribuerunt Gnosidici filio (f): mihi vero, inquit Haller, quam maxime genuinus videtur, & gravitate viri dignus: neque facile aut breviorem dictionem, aut magis perspicuam inter Hippocratica reperias. Erotianus habet inter ea opera. Ad minima cæterum quæquæ se dimittit, lucisque curam, stan-

(x) In Richteri *chirurg. Bibl.* 4. B. 4. *St. pag.* 765. (a) Quod Chirurgiam exerceret, pingi capite velo tecto Suidas II. p. 145. ad Rust. (b) Rufus describit apud Oribasium *machin.* (c) Suidas Soran. *vit.* p. 952. (d) *De medico.* (e) In *comment.* L. I. n. 5. (f) *De fract. comm.* L. I.

ſtandique & ſedendi modum; plurimus tamen in deligationibus. Ferulas etiam, & canales fractis cruribus aptos habet.

Libellus iſte Gallice ſeorſim prodiit cum titulo *le medecin chirurgien d'*HIPPOCRATE *le grand.* PARIS. 1560. 16. Arabice *ketab algenak le Bokrath.*

In eum libellum exſtant commentariorum GALENI libri III. quos J. BERNARDUS FELICIANUS convertit; tum VIDUS VIDIUS, cujus nitida eſt editio PARIS. 1544. fol.

M. S. Græci codices L. *de offic. med.* exſtant in B. R. P. n. 2140. 2141. 2143. 2287. 2545. & in codice MEDICEO, de quo COCCHIUS egit, a NICETA collecto. HALLER.

HIPPOCRATIS *opera medica omnia.* PARIS 1547. 8. WALTHERUS.

Cenſuram librorum Hippocraticorum, qua veri a falſis, integri a ſuppoſitis ſegregantur, collegit ex optimis quibusque auctoribus EROTIANO, GALENO, MERCURIALI, FOESIO, *J. A.* FABRICIO, HALLERO, *aliisque, omnia recenſuit, dijudicavit, novumque in ordinem redegit* CHRISTIANUS GODOFREDUS GRUNER, Profeſſor Medicinæ Jenenſis, VRATISLAV. 1772. 8.

AURELIUS CORNELIUS CELSUS. Sic vulgo legitur: qualia quidem nomina poſterioribus ævis non rara fuerunt, vix autem Auguſteo, quo Romanorum nemo erat ſine prænomine, & nuper oſtendit doctiſſimus COCCHIUS, in antiquis exemplis nunquam AURELIUM legi (g). ROMÆ vixit, & multarum Artium compendia ſcripſit, ad invidiam usque polygraphus, notatus ideo a FABIO QUINTILIANO. Ætas Viri non undique certa eſt. Sub TIBERIO eam ponit MORGAGNUS (h), ad AUGUSTI ævum SCHULZIUS (i), & Cl. MATTHIÆ (k). Præterea de THEMISONE tamquam nuper demortuo auctore ſcribit (l), qui diſcipulus fuerit ASCLEPIADIS coævi MITHRIDATI, & debuerit vivo primo CÆSARE eſſe exſtinctus. A COLUMELLA citatur coævo CLAUDII. JULIUS GRÆCINUS paſſim CELSUM exſcripſit, quem CAJUS CÆSAR occidit (m). Græcis multum uſum fuiſſe apparet (n); HIPPOCRATE in L. *de capitis vulneribus* quidem potiſſimum. Non tamen absque artis fuit exercitio (o), qui ſuam ſententiam multis locis dicat, & de bono vel malo eventu cujusque adminiſtrationis judicium ſuum interponat, in ancyloblephari exemplo (p), cujus, quæ ferro fit, ſolutionem negat unquam recte ſucceſſiſſe: fuiſſe etiam, cui ſuccisa lingua, cum ſatis ſuper

(g) Aut A. aut omnino nullam prænomen, ad NICETAM p. 120. (h) *Epiſt. ad* CELS. p. 76. (i) *Compend. hiſt. med.* p. 298. (k) *Diſſ. de* C. CELSI *Medicina.* GÖTTING. 1766. 4. (l) *Seculo noſtro* THEMISON *præf.* L. I. (m) EX PLINIO L. XIV. 2. MORG. ep. I. n. 20. (n) Paſſim male vertiſſe invenit HALLERUS. (o) NINNIN. MORG. Ep. IV. &c. conſulendo magis artem exercuiſſe quam in viſis ægris. Idem ab initio. (p) L. VII. c. 6.

per dentes emineret, tamen loquelæ usus perierit (q). De calculi sectione adeo perite scripsit, ut HILDANO visum sit, non potuisse tam bene, nisi ab eo scribi, qui in ea arte se exercuisset. Primus post HIPPOCRATEM de Chirurgia scripsit, cujus labores ad nos pervenerunt, & plurima in ejus libris reperiuntur, de quibus nihil apud HIPPOCRATEM reperias.

In L. VII. potissimum docet operationes. Sæpissime CELSUS editus est, cum præter rem ipsam medici purissimam dictionem in ejus scriptis quærerent. Princeps editio est FLORENTINA 1478. fol. cui titulus est: C. CELSI *de re medica* L. VIII. Deinde VENETA 1479. fol. cui titulus est: CELSUS *de Medicina.* MEDIOLANI 1481. fol. VENET. 1493. fol. titulus est AUR. CORNELIUS CELSUS *Medicinæ* L. I. &c. Præfatio nulla. Litteræ Græcæ rudissimæ, initiales majores nullæ, orthographiæ nulla ratio habita. VENET. 1496. fol. 1497. fol. AUR. CORN. CELS. *Medicinæ* L. VIII. LION 1516. Apud JUNTAM VENET. 1524. fol. CELSUS *de Medicina* VENET. 1528. 8. apud ALDUM. CELSUS ex castigatione JOHANNIS CÆSARII. HAGENAU 1528. 8. cum SERENO. CELSUS *de re medica.* PARIS. 1528. fol. vel 1529. fol. edidit SIMON SILVIUS. PARIS. 1533. 8. SALIGNACI 1538. ANTVERP. 1539. 8. TIGURI 1540. 8. C. CELSI *libri in Medicina* 1542. 8. C. CELSUS, SERENUS &c. VENET. 1547. fol. cum aliis medicis. C. CELSI *de Medicina libri.* LION 1548. 8. & 1549. 16. apud de TOURNES. A. C. CELSUS *de re medica.* BASIL. 1552. fol. cum G. FANTINI commentario. Deinde LION 1554. 12. cum SERENO &c. CELSUS *de re medica* LOVAN. 1558. 4. PATAV. 1563. 8. A. CORNELIUS CELSUS *de re medica* L. VIII. LION 1566. 8. cum adnotationibus & correctionibus R. CONSTANTINI. VENET. 1566. 8. Inter Principes rei medicæ ap. H. STEPHANUM 1567. fol. LION 1587. 12. 1592. 8. LEIDÆ cum notis JEREMIÆ THRIVERII, BRACHERII & BALDUIN RONSEI 1592. 4. RONSEUS solus huc facit, cum THRIVERIUS in solum librum primum sit commentatus. Iterum LEIDÆ 1598. 4. LION 1608. 12. GENEV. 1608. 12. nisi est eadem editio. GENEV. 1625. 12. LEIDÆ 1633. 4. Ex recognitione J. ANTONIDIS van der LINDEN. LEID. 1657. 12. 1665. 12. Eadem editio ex emendatione THEODORI JANSSON (r) ab ALMELOVEEN. AMSTERDAM 1687. 12. 1689. 1711. 8. nisi error est 1713. 12. LEID. 1730. 8. parte aliqua notarum MORGAGNI auctior, non tamen castigata. Porro CELSUS auctus collatione M. S. & editionum veterum LEIDÆ prodiit 1746. cum CÆSARII, CONSTANTINI, SCALIGERI & aliorum notis, recusus BASIL. 1748. 8. ROTERDAM 1751. 8. In *editionem* ALMELOVEENII *adnotationes.* JENÆ 1713. 8. 1730. 8. PATAVII apud VULPIUM 1722. 8. 1750. 8. ad editionem ALMELOVEENII cum MORGAGNI *epistolis;* & cum FACCIOLATI *observationibus.*

(q) Ibid. c. 12. (r) MORGAGNI *Ep. I. ad fin.* & V. ostendit, non undique male esse de CELSO meritum.

bus. VENET. 1763. 8. eadem editio cum 1750. Ex editione CAR. CHRISTIANI KRAUSE. LIPS. 1766. 8. Multum emendata editio ex LINDENII, MORGAGNI & TRILLERI consiliis & notis. Editiones pluscu-las Editor comparavit, ad emendandum textum sæpe suo ingenio usus est. Aliqua in ea editione castigat Cl. MATTHIÆ. Ex recensione LEONARDI TARGÆ, PATAV. 1769. 4. Ex recensione J. VALART, PARIS. 1772. 12. mutatis capitum numeris, abjectis titulis sectionum. Inter Principes editiones est LAUSANN. 1772. 8. 2. vol. cum præfatione, in qua merita Viri indicantur.

Germanice versus CELSUS prodiit C. CELSI VIII. *Bücher von der Arzney.* MAYNTZ 1531. fol. vertente JOHANNE KHUPFER.

Critischer Versuch einer deutschen Uebersetzung des A. C. CELSI *von der Arzneykunst durch* D. J. H. LANGE. LÜNEBURG 1768. 8. Plenam versionem promittit, editione usus ALMELOVEENII: nunc libri I. capita duo priora dedit, notas addidit.

Anglice vertit JAC. GREIVE, LONDON 1756. 8. notasque adjecit, ex nuperis medicis atque chirurgis sumtas. Multum usus est MORGAGNI adnotationibus, & de vera lectione quæsivit.

Italice vertit ABB. CHIARI, VENET. 1747. 8. 2. vol. ad ALMELOVEENII editionem.

Gallice vertente Cl. NINNIN, PARIS. 1754. 12. 2. vol. notulas aliquas adjecit, codice usus *regio*, in quo nulla capitum est divisio. Sæpe vetusta nomina mavult retinere.

Codices M. S. aliqui exstant: in B. R. P. perantiquus (s) alius sec. XV. n. 6864. & denuo fragmenta n. 7028. Codicem ex Regio descriptum habuit J. A. van der LINDEN. Septem codices in MEDICEA servantur (t). Inter eos is est, ad quem prima editio CELSI a FONTIO curata est (u). In Musæo PHILIPPI TOMASINI CELSI codex erat (x). Codice chartaceo usus est MORGAGNUS (y): alio quem vocat Forolivienſem (z). Titulus est *Artium* A. C. CELSI L. VIII. Interiisse videtur codex LEONARDI BOTALLI, de quo ROBERTUS CONSTANTINUS in præf. (a), & incendio periit alter, quo RHODIUS usus est. Alios tamen etiam codices CONSTANTINUS adhibuit (b) a J. CAPELLANO mutuo datos. VORSTIANUM laudat RHODIUS (c).

Notas & castigationes adjecit J. CÆSARIUS, breves sed judiciosas, & puram editionem dedit, nam priores apprime maculosæ fuerant. Iis castiga-

(s) *Præf.* NINNIN. (t) N. 50. manu NICOLAI scriptus, alius n. 51. anni 1453., alii n. 1617. (u) COCCHI ad NICET. p. 170. (x) MONTFAUCON p. 789. (y) *Epist.* III. (z) *Epist.* II. (a) MORG. *Epist.* III. p. 50. (b) *Præf.* (c) Ad SCRIBONIUM. p. 156.

ſtigationibus uſus eſt ROBERTUS CONSTANTINUS, qui multum in caſtigando CELSO laboravit. Breves ſunt notulæ, ad marginem adjectæ, & aliquæ variæ lectiones.

Sic JOSEPHUS SCALIGER, cujus adſcriptas ad exemplar notas FRANCISCUS VERTUNIANUS in ſuum tranſtulit, quo uſus eſt editor editionis Leidenſis anni 1746. Ipſas SCALIGERI notas habuit J. A. van der LINDEN.

In libris MEADII erat etiam editio RONSSEI cum notis M. S. JOSEPHI SCALIGERI. Erat etiam editio Lugdunenſis cum notis SCALIGERI in L. VOSSIANIS n. 2846.

Locos parallelos HIPPOCRATIS R. STEPHANUS collegit. Reperiuntur in editione LEIDENSI a. 1746.

Notulas ex codice J. FERNELII & J. CAPELLANI ad LINDENIUM GUIDO PATINUS miſit, tum alias NIC. NANCELII.

HIERONYMI RUBEI ſunt adnotationes in L. VIII. CELSI editæ VENETIIS 1614. 4.

Citantur etiam PETRI DACQUET *commentaria in* CELSUM.

GUILIELMUS PANTINUS ad duos libros priores uberrime eſt commentatus, ad ultimos & chirurgicos breviſſime, neque ut uſui eſſe poſſet.

BALDUINUS RONSSEUS CELSI loca cum ÆTIO, PAULO, aliisque veteribus comparavit: anatomica uberius, etiam ex nuperis illuſtravit: inſtrumentorum chirurgicorum paſſim icones adjecit.

Multa ſe emendaſſe LINDENIUS.

Ill. MORGAGNUS primum *epiſtolas* tres HAGÆ 1724. 4. deinde plures ad octavam usque PATAVII 1750. 8. adjecit, duplici, ut ſupra jam dictum eſt, codice uſus. In opere ſuo, ut ſolebat, accuratiſſime verſatus eſt, & ad priores editiones, ubi neceſſe erat, animadvertit. Hiatum duorum foliorum in opere detexit (d). In *epiſt.* IV. inventa aut primum dicta CELSI excerpſit, & pro LINDENIO dixit in SCULZIUM. In *Epiſt.* VI. multa & ſubtiliter emendavit. In *Epiſt.* VIII. de iis judicium dedit adnotationibus, quas ſecum VULPIUS communicaſſet. In *Epiſt.* III. JACOBUS FACCIOLATUS voces, quæ paſſim pro Celſianis habentur, oſtendit vitioſe ſcriptas eſſe.

In editione KRAUSIANA varia adduntur, & aliter emendantur, & de emendationibus priorum judicatur.

VALARTUS nonnulla ex ARBUTHNOTO addidit, non quidem chirurgica.

J. FRID. CLOSS doctum *ſpecimen* edidit *obſervationum* criticarum in A. CORNELIUM CELSUM, ULTRAJECTI 1768. 4. Paſſim contra TRIL-

LE-

(d) *Epiſt.* 2. p. 43.

LERUM dixit; tum de vera lectione, quam ex consensu similium locorum constituit. Sæpe etiam a KRAUSIO dissentit: proprias etiam emendationes passim profert.

In sua NICETÆ editione Cl. COCCHIUS pluſculas emendationes ad CELSI L. VIII., variasque lectiones adsperſit, ex cod. MEDICEIS sumtas.

Multum in CELSO laboraverat HENRICUS SCHULZE, & exemplar ad editionem præparaverat, ſed operi intermortuus eſt. Aliquod ejus operæ ſpecimen edidit in diſſertatione *de oſſibus conſerventibus.* Erat etiam in ejus *Bibliotheca* exemplum editionis GUIL. PANTINI, cui tot addiderat adnotationes, ut ſex volumina in fol. efficerent; & alia edit. Vulpiana cum cl. Viri notis.

JOH. RHODIUS, qui & ipſe edit. CELSI moliebatur, vitam Viri dedit doctorum plauſus non meritam. Is codex in Bibl. Bartholiniana incidendo interiit.

Lexici ſpeciem Cl. MATTHIÆ dedit.

De CELSI vita & temporibus egit MAHUDEL *hiſt. de l'Acad. des Inſcr.* T. VII. a. 1726.

PETRI PAUW in *aliquot capita* CELSI *explicationes* prodierunt LEID. 1616. 4. In caput L. VIII., quod eſt anatomici argumenti; deinde in cap. II., in quo de oſſe vitiato agitur & carioſo. In cap. III. de trepano noſtri ævi. In cap. IV. de calvariæ curatione.

VALENTINUS MAVEUS commentatus eſt in L. VII. cap. 26. quo *calculi veſicæ manu demendi ratio traditur.* WITTEBERG 1600. 4.

In *meliceriam* CELSI L. V. cap. 26. CHRIST. LUDOVICUS CHARISIUS commentatus eſt, KÖNIGSBERG 1717. 4.

De lithotomia Celſiana HEISTERUS, HELMSTADT 1745. 4.

FABRICIUS in *Bibliotheca* ſua latina, ut ſolet, catalogum addidit ſcriptorum, quos CELSUS laudavit.

Repudiari debet epiſtola ad C. JULIUM CALLISTUM, quæ in editione RONSSEI adjecta eſt; tum altera, in qua CELSUS dicitur duos libros Græcarum compoſitionum ex Græco ſermone convertiſſe. FABRICIUS LARGO utramque tribuit.

Interiit CELSI editio, quam MENTELIUS promittebat, PATINO teſte. Ita librorum CELSI editiones, & commentaria indefeſſo labore adnotavit celeberrimus HALLER.

ARETÆUS CAPPADOX, magnus medicus, incertæ eſt ætatis, quem nemo ante ÆTIUM citaverit. Ita celeb. HALLERUS; ſed tamen tempora Viri, inquit (e), definire non difficile eſt. Poſt ANDROMACHUM vixit (f), quo tempore theriaca vulgo innotuerat, nondudum poſt id ævum, ut ex elegantia ſtyli, & Romani ſplendoris pluribus veſtigiis, & curationum ex ſecta metho-

(e) In *Bibl. Medicinæ pract.* T. I. p. 192. (f) ORIBASIUS ad EUST. L. VI. cap. 33. ÆTIUS L. II. c. 19.

methodica perfectarum, & pneumaticæ sectæ sententiis, vel ex pleno de GALENO aliisque nuperorum aut inventis aut curationibus, silentio colligas. Scripsit *libros duos de signis & causis acutorum* & L. *duos de eorumdem curatione.* Tum *libros duos de signis & causis diuturnorum*, & *duos* pariter *libros de eorum curatione,* imperfectos omnes, ut passim apud ÆTIUM aliqua reperias, ex ARETÆO citata, quæ in nostris desunt (g).

Codicem maculosum nactus latine vertit JUNIUS PAULUS CRASSUS, est etiam in Bibl. Vaticana codex, sed nuperus, tum in B. Augustana (h), & in Harleyana, quo multum usus est WIGGANUS. Demum in Medicea (i) libri VII. *de causis, signis & curatione acutor. & chronicorum* (k). Libri VII. Græci mutili in B. R. PARIS. n. 2202. Libri VI. ibid. n. 2289., & ut putat HALLERUS, 2288. Libri *de signis & causis acutorum & diuturnorum & de istorum curatione*, cætera mutilus codex in B. R. P. n. 2186. Libri IV. *de causis & signis & curationum* in B. R. P. n. 2182. Solus L. I. *de curatione acutorum* in B. R. P. n. 2220. Codices alii sunt in B. S. MARCI (l). In Musæo THOMASINI (m). In B. Escurialensi libri VIII. (n). In B. Ambrosiana Mediolanensi *de morbis* (o). In B. Bavarica *de causis & signis morborum.* Et L. *de acutis morbis* Græce (p).

Editiones paucæ sunt. Prima latina vertente J. PAULO CRASSO prodiit VENET. 1552. 4. & PARIS. 1554. 8. aqud TURNEBUM; & alia editio eodem anno 8 apud G. MORELLUM quinque capitibus plenior, quæ tamen HENSCHIO suspecta videntur. Prima editio rediit emendata a CELSO CRASSO, PAULI filio, tum apud HENRICUM STEPHANUM inter principes, & BASIL. 1581. 4. iterumque PATAVII 1700. 8., imperfecta, VENET. 1763. 8. ARGENTOR. 1768. 8. Tum Græca cura GOUPYLI, PARIS. 1554. 8. 1556. 8. Græce & Latine, collata cum tribus codicibus Græcis auctore GEORGIO HENISCH, AUGUST. VIND. 1603. fol., quam editionem WIGGANUS valde spernit. Porro cura J. WIGGANI cum ejus præfatione, versione nova & propria OXON. 1723. fol. Græce & Latine, adjectis locis adfinibus ÆTII, quos tribuit ARCHIGENI, & variis lectionibus, atque lexico. Græce & Latine iterum LEID. 1731. fol. curante D. W. TRILLERO præsidente BOERHAAVIO. CELSI CRASSI (q) est versio; adjectæ sunt notæ cum integris PETITI commentariis, & notulis & emendationibus SCALIGERI, HENISCHII, TRILLERI, WIGGANI præfationibus, denique variis lectionibus. Hanc BOERHAAVIANAM editionem certe quod textum adtinet Latinum recusum dedit HALLERUS, LAUSANNÆ 1771. 8. suppleta lacuna editionis nuperæ PATAVINÆ & Argentoratensis, & CRASSI versione passim paulum emendata.

Com-

(g) WIGGANUS *præf.* (h) MONTFAUCON. I. p. 468. (i) PLUT. LXXV. MONTFAUC. (k) BANDINI III. p. 162. (l) MONTFAUC. I. p. 468. (m) Ibid. p. 489. (n) p. 617. (o) p. 293. & 529. (p) MONTFAUCON I. p. 137. (q) Eas editiones parvi facit DAMIUS apud REINESIUM ep. 35.

Commentarii Petiti, qui a. 1662. ſcripti diu latuerunt, & demum LONDINI 1726. 4. primum ſunt editi, cura MICHAELIS MAITTAIRE, iterumque in editione Boerhaaviana, uti dictum, recuſi, cum PETRI PETITI vita. Ejus de ARETÆO diſſ. Uſus eſt tribus codicibus M. S., utiliſſimo inter eos MENTELIANO. In emendanda potiſſimum lectione occupatur Vir eruditus; tum in congerendis ad quemque ARETÆI locum iis antiquorum locis, ex quibus ARETÆO lux aliqua adſpergatur.

ARETÆUS ſcripſit etiam *chirurgica*, & citat, quæ interierunt. In ſupra dictis, quæ ſuperſunt, libris paſſim adminiſtrationes chirurgicas invenies, quas auctor, maſculam & efficacem HIPPOCRATIS curandi rationem imitatus, exercere ſolebat. Venam ſecabat abunde. Arterias incidit ante GALENUM in temporibus & ad aures alibique. In epilepſia cranium perterebravit optimo eventu. Cucurbitulis frequentiſſime utebatur. Cantharidibus ad veſicas excitandas primus utitur. Hirudines ſæpiuſcule admovebat. Abſceſſum coli prope hepar ſecuit. In hæmoptoe manibus & pedibus vincula injecit. Bronchotomen improbat. Proprio ferramento in cephalæa ſanguinem de naribus detrahit. Cauterio polypum ſanavit &c. HALLER.

CÆLIUS AURELIANUS, incertæ ætatis ſcriptor; attamen ob ſtyli barbariem videtur ad quintum ſeculum, ævumque MARCELLI revocari poſſe. Ejus *de acutis morbis libri* III. prodierunt PARIS. 1533. 8. curante J. GUINTHER 1529. fol.

Deinde *tardarum paſſionum* L. V. BASIL. 1529. fol. & apud ALDUM 1547. fol. cum aliis. Utrumque opus in collectione HENRICI STEPHANI 1567. fol. reperitur, tum LUGD. 1567. 8. 1569. 8. cura J. DALECHAMPII. Curante porro J. CONRADO AMMAN cum notulis THEODORI ab ALMELOVEEN, & cum lexico Cæliano AMSTELODAMI recuſum eſt 1709. 4. 1722. 4. 1755. 4. VENET. 1757. 4. LAUSANNÆ 1774. 8. 2. vol. Pluſcula medicis interſpergit pertinentia ad eas curationes, quæ manu fiunt.

Scripſit alibi *chirurgica*, *ſ. reſponſiones medicinales* (r) de dentium evulſione (s), & de calculo (t), & de muliebribus, peſſorumque varietatem deſcriptam dedit (u). Sed ea quidem interciderunt. HALLER.

PAULUS, quem ÆGINETAM dudum a patria vocarunt ipſi jam Arabes. Perigrenator, hinc περιοδευτης dictus, obſtetriciis laboribus exercitatus, ut etiam obſtetrix audiverit: minus plene, ſed diſtincte de re obſtetricia ſcripſit. ROMÆ, & ALEXANDRIÆ vixit tempore AMRU, vice regis ÆGYPTI, ſeculo adeo ſeptimo jam adulto. Hunc principem inter Græcos Chirurgiæ auctorem recenſet FREINDIUS, ut etiam CELSO præferat, & ei ipſi fere ſuperſtructa eſſe putat, quæ nuperiores & ipſe HIERONYMUS

 FA-

(r) *Chron.* L. IV. c. 1. L. V. c. 2. *Acut.* L. II. c. 1. & 13. L. III. c. 7. (s) *Tard.* L. II. c. 13. (t) Ib. c. 4. (u) Ib.

FABRICIUS de Chirurgia scripserunt. Proprium enim suum judicium esse secutum, & ab ipso GALENO (x) passim recessisse FREINDIUS adnotavit. Ipse quidem PAULUS (y) se pro collectore dedit, & opus esse molitum Oribasiano majori brevius, plenius vero compendio, quod idem ad EUSTATHIUM dederit: pauca addit se adjecisse, quæ in actis operibus sibi visa fuerint & comperta. Plurimum CELSO utitur, & ÆTIO.

In L. VI. agit de chirurgicis administrationibus a capite ad calcem.

Græce PAULUS prodiit VENET. apud ALDUM 1528. fol. BASIL. 1538. fol. Latine, vertente ALBANO TORINO, BASIL. 1532. fol. 1546. 8. Melius autem GUINTHERIO Andernacensi interprete, PARIS. 1532. fol. BASIL. 1534. fol. Usus est tribus codicibus quorum unus erat profectus a LASCARI, a quo & NICETÆ est collectio. Apud ALDUM 1553. 8. & 1554. 8., quæ editiones non differunt, cum GOUPYLI notis & J. B. CAMOTII. Vertente JANO CORNARIO BASIL. 1556. fol. cum *dolabellarum* L. VII. Porro LION 1551. 8. 1567. 8. cum notulis DALECHAMPII. Inter Principes ex CORNARII versione cum *dolabellis*. Solus liber de Chirurgia interprete J. BERNARDO FELICIANO cum TORINI castigationibus BASIL. 1533. fol. Gallice versus a PETRO TOLET Lugdunensi solus liber VI. cum GAL. de humoribus LION 1540. 8. 1542. 8. Aliam editionem a DALECHAMPIO conversam PATINUS citat ad quam SIMON PIETRE notas scripserit (z). Nempe intelligit *la Chirurgie Françoise* DALECHAMPII, PARIS 1610. 4. qua totus liber VI. PAULI, cum multis additamentis continetur. Arabice novem tractatus versi sunt ab HONAIN EBN ISHAK (a).

M. S. codices totius operis exstant Græci in B. R. P. n. 2205, 2206, 2207, 2208, 2210, 2211, 2213, 2214, 2215, 2222, 2292. In B. MEDICEA bini, & bini B. D. MARCI. Bini in B. BODLEYANA. Alius in VOSSIANA n. 2125., si Græcus est, & in NICETÆ codice, cum L. *de luxatis*, deinde in duobus Parisinis NICETÆ codicibus. Libri V. posteriores in B. R. P. n. 2217. Libri V. VI. VII. in MEDICEA. L. VI. solus ib. Capita de fracturis ib. Citatur etiam GESNERO codex qui sit apud DIEGUM HURTADUM. Pars libri VI. in B. R. P. n. 2192. Liber VI. in B. VINDOBON. L. VI. p. 97. Codex M. S. Arabicus exstabat in Bibl. MICHAELIS CANTACUZENI. L. de fractura cranii seculo XII. scriptus est in *B. Acad. Nat. Cur.*

Liber peculiaris de mulierum morbis Arabibus notus fuit, & ab HONAIN conversus (b). Interpretationes in PAULUM edidit CHRISTOPHORUS OROSCIUS, VENET. 1536. fol.; quem GOUPYLUS passim refutat. Idem PAU-

LI

(x) GALENI tamen dictus !est simia. (y) In *præfatione*. (z) Ad SPON. p. 28. (a) ALBUFARAI p. 115. (b) ABULFARAI dynast. pag. 135.

LI textum ex DIOSCORIDE, CELSO, GALENO emendat, aliisque veterum. Tribus exemplaribus instructus difficilem tamen invenit laborem.

De PAULI ÆGINETÆ *meritis in Medicinam, imprimisque Chirurgiam prolusio* I. prodiit GÖTTING. 1768. 4. & II. ibid. eodem anno. Accurate, potissimum in posteriori libello Cl. VOGELIUS enumerat, quæ PAULUS peculiaria habeat. HALLER.

HALY filius ABBAS discipulus ABIMEHER MOYSI filii SEJAR, auctor est *regalis dispositionis* a STEPHANO ex Arabico Latine versæ, & a MICHAELE DE CAPELLA medico *synonymis* &c. *illustratæ* LION 1523. 8.

Codex M. S. LEIDÆ exstat, tum perantiquus alius PARISIIS n. 6909. alius fuit inter libros RANCHINI, MONTP. Libri aliqui Arabice extant in B. R. PARIS. n. 1012. 1013. 1014. 1015. 1016. 1061. Libri VII. & VIII. codex est in B. R. P. In B. Escurialensi n. 814. Ibidem decem libri n. 811. alia pars n. 833. alia n. 888. Totus liber ALMALECI in B. BODLEY. n. 414.

Libri sunt decem *theoriæ*, decem *practicæ*, ordo satis bonus, versio autem STEPHANI mala, qui plurimas voces neglexit interpretari. Opus hoc multi facit FREINDIUS: HALLERO videtur totum ex Græcis exscriptum, longeque minus proprio aliquo experimento ditatum. Multa ex RHAZEO habet. Ex *practicæ* partis libris huc potissimum facit liber *nonus*, qui administrationum chirurgicarum compendium est.

AVICENNA in L. III. mala recenset, quæ manu curantur. V. *pag.* 267.

AVENZOAR. AL WAZIR ABU MERWAN ABDELMELEK EBN ZOHR, cujus nomen corrupte scribitur AHIMERON ABYNZOHAR, vulgo AVENZOAR. In titulo editionis a. 1497. vocatur AL GUAZIR ABUALASSAR *filius* ABIMELETH *filii sor.* Hispanus, MANSORIS Imperatoris medicus, obiit MAROCCI anno hegiræ 564. Vir insignis, medici filius & avus, a patre, peritissimo viro, ad legendos Græcorum libros admonitus fuerat. Contra medicorum sui ævi morem, cum suo ævo periti chirurgi rarissimi essent, & medici venæ sectionem & manuales operationes *suis servitoribus reliquissent*, ipse manu sua curavit, & ossa restituit, ut solam calculi sectionem aversaretur, cum ex legis præceptis impium putaret, genitales partes intueri. Ad curandos ægros peregrinatus, etiam sua manu medicamenta miscuit, & *præparavit*: hæc omnia de se ipso ipse refert. Ipse laboravit abscessu mediastini, quem copiosa sanguinis missione & exscreato pure sensim curavit.

Ejus opus *Theizir fil Modawadi Wah Tadbir*, f. facilitatio regiminis, alias dictum *Tejessir afil almodaviat*, & in editione VENETA a. 1496.

L.

L. *Theizir* vel *Theizir*, vel *Tajeſſir*, vulgo *Theyſir* ſæpe prodiit VENET. 1553. fol. cum titulo *Ahymeron Abynzor Theizir Almudaviat.* Etiam cum AVERHOIS *colliget* Ibid., verſum anno 1281. a M. ABRAHAMO PATAVINO, ipſo ſibi vulgarizante M. Jacobo Hebræo. Auctor verſionis omnino Gallus fuit, qui *panicaudam* dicit eryngii loco, pullum pro gallina, blondus, ſic alia.

Libri ipſi tres ſunt & pro Arabum more hiſtoriam continent morborum corporis humani a capite ad calcem, quos inter etiam ii ſunt, qui manu curantur. HALLER.

AVERRHOES EBN ELVELIT EBN RUSCHAD, vulgo AVERRHOES, vel (c) ABU ELWALID MOHAMMED EBN ACHMET EBN MOHAMMED EBN ROSCHID, Hiſpanus, Cordubenſis, philoſophus ſubtilis, judex, vir ſplendidus atque munificus, ob hæreſeos ſuſpicionem in magnas calamitates incidit, & obiit exeunte ſeculo XII., ad Chirurgiam faciendam minime ſe dimiſit, neque res a ſe ipſo geſtas deſcripſit. Ejus majus opus eſt *colliget* ſ. Artis medicæ compendium ſæpe excuſum VENET. 1482. fol. 1490. fol. 1496. fol. 1497. fol. 1498. fol. 1552. fol.

Codices M. S. ſunt in B. D. MARCI. in B. R. P. n. 6449. 6450. hi latini; in *B. Coll. nov.* OXON. n. 1127.; in B. S. PETRI *Cantabr.* n. 1874.; in B. BODLEYANA, niſi error in linguâ, n. 1300.

In L. III. & IV. morbi occurrunt, qui manu curantur.

Vita Viri eſt inter vitas 12. medicorum STEPHANI de VILLA. BURGOS 1647. 8. HALLER.

ALBUCASIS in L. II. inciſiones, aliasque operationes chirurgicas habet. V. *pag.* 267.

CONSTANTINUS. V. *pag.* 268.

GARIOPONTUS, & ipſe Salernitanus, & CONSTANTINO coævus. In ejus ad *totius corporis ægritudines remediorum πραξεων* L. V. BASIL. 1571. 4. (d) perinde ut in CONSTANTINI opere morbos etiam chirurgicos pertractat. Inutilis compilator. HALLER.

ARNALDUS BACHUONE, (e) vulgo de VILLANOVA a patria urbe CATALAUNIÆ dictus, medicus, chemicus, polygraphus & clinicus, varia ſcripſit, quæ hactenus Chirurgiam tangunt, de *conſiderationibus operum Medicinæ*, quo libro de venæ ſectione ejusque cautelis agit. De phlebotomia. *Regulæ generales curandorum morborum*, etiam chirurgicorum, *aphoriſmi. De parte operativa ſ. Chirurgia. De decoratione. Breviarium practicæ a capite usque ad pedes.* Hoc princeps viri opus eſt, integrum nempe ſyſtema praxeos medicæ. Multa certe vana, fidemque non merentia. Prodiit ſeorſim MEDIOLANI 1483. fol. LION 1527. 8.

Ejus

(c) Ut HALLERUS habet in *Bibl. Med. pract.* T. I. pag. 398. (d) Idem ibid. pag. 427. citat L. VIII. BASIL. 1536. 8. ex GUNZ. (e) Sic in B. Cai Gonv. n. 974.

Ejus *opera* conjuncta prodierunt VENET. 1505. fol. 1527. fol. 1532. fol. 1585. fol. LION 1509. fol. 1520. fol. 1532. fol. BASIL. 1581. fol.

Gallice *la Chirurgie selon* ARNAUD de VILLENEUVE. PARIS 1512. 4.

Vitam Viri scripsit PETRUS JOSEPH DE HAITZE Gallice AIX 1719. 12. & SYMPHORIANUS CHAMPIER in editione *operum* LION 1532. fol. & STEPHANUS de VILLA in L. *de las vidas de dozes principes de la Medicina* BURGOS 1647. 4. HALLER.

GUI DE CHAULIAC vulgo GUIDO de CAULIACO, Gallice etiam corrupte de CANTRIACO, clericus, Doctor Medicinæ Monspeliensis, cubicularius, capellanus, & medicus Pontificius (f), discipulus NICOLAI BERTRUCI & RAIMUNDI de MOLERIIS cancellarii Monspeliensis (g). Hoc suum opus anno 1363. AVENIONE scripsit, cum URBANO V. esset ab officiis medicis. Hujus scriptoris *Chirurgia* per aliquot secula auctoris classici (h) locum tenuit, & potissimum in GALLIA. Arti suæ primus lucem adfudit. Omnia fere legerat, quæ suo tempore exstabant, GALENUM etiam uberrime, Arabes, nuperos. Deinde solus omnium ad quamque curationem, quoties scriptores dissentiunt, quod fit plerumque, cujusque sententiam exponit, & curandi modum, suumque judicium interponit. Quare fere pro compendio haberi potest eorum, quæ ante ea tempora in chirurgicis scripta fuerunt, & quorum plusculа perierunt, ut non aliud eorum præter GUIDONEM vestigium supersit, ut JAMERIUS, Arabs ALCOATIM. Porro in opere ipse se exercuit, manumque adhibuit operi, masculus magis medicus, quam vulgo eo ævo solebant, ut trepano uteretur, cum alii coævi fere in unguentis & emplastris spem suam ponerent. Instrumenta delineata dedit, inter ea forcipem arteriis venisve prehendendis destinatam, *valet à patin.* Deinde miserum oportet rerum chirurgicarum statum considerare, ad quem accessit. ROGERIUS, ROLANDUS, & quatuor Magistri solis cataplasmatibus vulnera curabant; BRUNUS & THEODORICUS ubique vino utebantur, alii incantationibus & brassica, alii a sanctorum invocatione sanationem sperabant (i). LANFRANCUS fere omnem masculam Artis opem detrectaverat. In filia Regis FRANCIÆ chirurgi luxationem humeri non adgnoverant (k). Noster ad eas Artis miserias emendandas veterum præcepta & exemplum adtulit; ipse etiam manu & exemplo prævivit, experientiam cum sectione jussit conjungere, neque unico medicamento vulnera omnia adgredi (l). Non dissimulari debet, quod Astrologiæ deditus, a superstitione non alienus, difficiliores etiam administrationes ne adtigerit quidem, ut sectionem calculi, cataractæ deposi-

(f) Cod. 7308. 7789. B. Reg. (g) JOUBERT. (h) Instauratorem Chirurgiæ vocat J. v. HORNE *microtechn.* Sic PORTAL I. p. 220. (i) Hæc ipse GUIDO. (k) p. 55. (l) p. 42.

depositionem; a mulierum etiam morbis vel ipsius sui gradus ecclesiastici decore arcebatur (m).

Operi titulum fecerat *Chirurgiæ* (n), quæ deinde *Chirurgia magna* dicta est (o). Multum PAULO usum esse FREINDIUS testatur. Anatomen primo loco tradit, deinde ex ordine morbos, quibus manu mederi oportet, non absque morbis etiam internis.

Chirurgiæ hujus *s. Chirurgiæ majoris* multæ sunt editiones. Earum, ut putat HALLERUS, antiquissima BERGOMI 1498. fol. deinde VENET. 1499. fol. cum aliis chirurgis nuperis, 1500. fol. 1506. fol. 1519. fol. hæc literis Gothicis edita. Porro VENET. 1546. fol. satis nitida. LION 1559. 8. 1572. Anglice LONDON 1541. fol. & codex est inter SLOANEOS n. 8737. Gallice sed barbare vertit NICOLAUS PANIS Neustrius Carantoniensis. PARIS. 1478. fol. 1539. 8.

Codices M. S. passim exstant in Bibl. Brit. n. 3796. In Bibl. ASHMOLE. n. 7789. 7808. 1560., his codices scripti jussu JOHANNIS Ducis BEDFORDIÆ. In B. R. Par. n. 7132. 7133., & forte 6910., & 6966. ubi quidem vocatur *collectorium chirurgicum*.

In meliorem ordinem reformavit LAURENTIUS JOUBERT, dictionem castigavit, notas adjecit, quibus varia barbare dicta declaravit LION. 1585. 4. Privilegium est anni 1579.

Gallice idem GUIDONEM verterat, cujus versionis multæ sunt editiones. LION 1579. 8. TOURNON 1599. 8. 1619. 8. ROUEN 1615. 8. PARIS. 1643.

Inde SIMON MINGOLOUSEAUX Gallice vertit & commentatus est. BOURDEAUX 1663. 1672. 1683. 8.

Denique JOHANNES TAGAULT GUIDONIS opus reformavit, in quinque libros reduxit, loca adjecit veterum, titulum fecit *de chirurgica institutione* L. V., qui prodierunt PARIS. 1543. fol. LION 1547. 8. 1560. 8. 1567. 8. VENET. 1549. 8. FRANCOF. 1574. fol. qui, iidem libri in collectione chirurgica GESNERI redeunt, TIGURI 1555. fol. Eadem fuerit *Metaphrasis* in GUIDONEM de CAULIACIS PARIS. 1543. 4. dicta LINDENIO, si omnino ejusmodi liber prodiit. Nimia cæterum libertate usus, JOHANNES TAGAULT multa omisit, interque ea historiam Chirurgiæ sui ævi. Gallice prodiit LION 1580. 8. & cum titulo *introduction de la Chirurgie par Jacques de Marque.* Italice 1596. 8.

Le GUIDON *de la pratique de Chirurgie pour les barbiers & chirurgiens, par* GUI *de* CHAULIAC. LION 1485. 4. PARIS. 1571. 16. Quid proprii sit, non recte se noscere ait HALLERUS. Anglice LOND. 1541. fol. Le GUIDON *en François de Maitre* JEAN FALCON D. Monp. PARIS 1484.

Ejus

(m) Exerceri fere per mulieres p. 83. (n) In editione a. 1409. (o) Edit. Venet. 1546. fol.

Ejus JOHANNIS FALCONIS *remarques sur la Chirurgie de* G. *de* CHAULIAC, *specielment sur le tr. des playes & des ulcers avec le* GUIDON. ASTRUC titulum fecit latinum: *notabilia super* GUIDONIS *scriptum aucta & recognita.* Prodiit Gallice LION 1520. 4. 1559. 4. 1649. 8. Anglice verterunt GUIDONIS *quæstions* LONDON 1579. Cum Glossis FALCONIS GUIDO Hispanice prodiit ex emendatione JOHANNIS CALVI, VALENT. 1596. fol.

J. B. VERDUC *le maitre en Chirurgie, ou l'abregé de la Chirurgie de* GUI *de* C. PARIS 1708. 8. 1716. 8. 1740. 8.

Seorsim verterunt *le prologue & le chapitre singulier de* GUIDON *de* CHAULIAC. LION 1560. 16.

In RAOUL *fleurs du grand* GUIDON. PARIS .... 16. ROUEN 1676. 12.

Fleurs de GUIDON *augmentées de la pratique de Chirurgie & de plusieurs experiences par* MEISSONIER. LION 1673. 12. 1693. 12.

Le chirurgien methodique. LION 1597. 12. Compendium esse GUIDONIS MANGET testatur.

FRANÇOIS RANCHIN *questions sur la Chirurgie de* GUI *de* CHAULIAC. ROUEN 1628. 8.

MARTINI AKAKIA *annotationes in* GUID. *Chirurgiam* sunt in B. R. P. n. 7072.

LAURENTII JOUBERT *annotations sur la Chirurgie de* GUI *de* CHAULIAC seorsim prodierunt LION 1659. 8.

ISACUS JOUBERT, LAURENTII filius, *dictionarium vocum* GUIDONIS editioni Latinæ anni 1585. 4. adjecit. Commodum est ad alios Arabistas aut Arabum translatores intelligendos.

Chirurgia parva GUIDONIS cum *magna* prodiit, cujus est compendium. HALLER.

BALESCON de THARARE vulgo VALESCUS de TARANTA, Lusitanus (p), proprio testimonio (q) scripsit opus suum a. 1418. post 36. annorum curationes. Ejus *philonium* prodiit VENET. 1490. fol. LION 1521. fol. 1535. 8. & alia editio perantiqua seculi XV. cujus ultima pagina deficit. Plures editiones habet J. A. van der LINDEN.

Ejus operis epitome *de morbis curandis a* GUIDONE DESIDERIO edita est LUGDUNI 1560. 8. & alia editio curante J. HARTMANNO BAYER FRANCOF. 1599. 4. recusa 1680. 4. quam valde improbat ASTRUCIUS, quod & multa omissa, & Paracelsicæ nugæ additæ sint. Editio, quam HALLERUS habuit, non datur pro compendio, titulumque præfefert *philonii pharmaceutici & chirurgici.* De BAYERI editione certum est, longe differre

(p) ULYSSIPONE rem gestam citat. (q) Fol. 5. 6.

a *philonio*. Verum HALLERI editio a. 1535. pariter præsefert id opus *brevi volumine & enchiridio constringi*, & tamen omnino integrum est opus, & cum illa antiquissima editione convenit. Aliquas etiam ex *philonio* decerptas adnotationes rariores reperias in DODONÆI *raris exemplis observationum* medicarum COLON. 1581. 8. Ita ASTRUC. Verum in his observationibus COL. a. 1580. 8. excusis laudantur *rariores observationes in philonio*, non ut sint a DODONÆO recusæ.

Breve compendium *f. tractatus Chirurgiæ* sequitur *philonium*, in quo noster ostendit se & GALENUM & Arabes & Arabistas, denique poetas legisse, etsi nihilo minus barbare scribit. Citat GUILIELMUM de SAGARRIGA, qui scrophulas cum folliculo feliciter extraxerit (r). Cæterum pars exigua Chirurgiæ hic tractatur.

In *philonio* multa occurrunt huc facientia, in quo auctor partium corporis humani anatomen primo, deinde morbos utriusque generis tradit, & quasdam administrationes describit; ut depositionem cataractæ &c.

Codex, sed 4. tantum librorum est in B. BODLEYANA n. 2754. HALLER.

ALEXANDER BENEDETTI, vulgo BENEDICTUS, prope VERONAM in pago Legnano natus, clinicus & Professor Patavinus. Castra secutus est in CANDIA & in bello, quod Itali fœderati adversus CAROLUM VIII. gesserunt; ubique ipse & manu artem exercuit & consilio, & corpora humana incidit, qui, cum ad senium vixerit, multa vidit & expertus est. Chirurgiam in misero statu reperit, ut luxationum curatio ad mercenarios & rusticos rediisset (s). Ejus princeps huc pertinet opus *de omnium a capite ad calcem morborum causis, signis, differentiis, indicationibus, & remediis* &c. ad MAXIMILIANUM Imperatorem. VENET. 1533. fol. 1535. fol. BASIL. 1549. fol. Pura dictione usus est, CELSUM & PAULUM & Græcos legerat, sepositis Arabibus. Cum morbis internis etiam eos recensuit, qui manus egent opera. In *Anatomicis* etiam chirurgicas administrationes describit, & utilia adnotat. HALLER.

SYMPHORIANUS CHAMPIER, postea CAMPEGIUS, polygraphus. Ejus est liber *practica nova de omnibus morborum generibus*. LION 1517. 8. VENET. 1522. fol. Continet ad Arabum modum morbos chirurgicos, internis mistos. Sed fere in medicamentis subsistit collectitiis. Ejus *lunettes de chirurgiens & barbiers*. LION... 8. HALLER.

HIERONYMUS CARDANUS, Castellioneus, Mediolanensis, in juvenili scripto *de malo medicorum recentium medendi usu* VENET. 1536. 8. arteriotomen deseri queritur; terebrari præter rationem cranium; escharotica male ferro & igni substitui; paracentesin administrari; instrumenta ignorari. HALLER.

AMBRO-

(r) p. CCCCXV. b. (s) Cap. 74.

AMBROSIUS PARE', five PARÆUS, chirurgus & barbitonfor Regius, reformatæ religionis, pius homo (t), bella fecutus & multa expertus, non quidem literatus, nec linguæ latinæ peritus, GALENI notitiam per interpretantem fibi D. JOHANNEM CANAPE (u) obtinuerat, ad libros vero fuos fcribendos medici Parifini ope eft ufus (x), quem PATINUS JOHANNEM HAUTINUM (y) vocat. Certum eft quidem PARÆUM anatomen ex VESALIO fumfiffe, laqueos, machinas, vincula ex Græcis, in tonfillarum malis GUIDONEM (z) fequi, vinculum arteriæ non ex folo FERRO, fed ex plurimis fcriptoribus fumfiffe, etfi porro in univerfum Chirurgiam veriorem fe in ITALIA didiciffe minime diffimulet (a), atque credas NICOLAO ANDRY, qui MAGGIO plurimum in eo ipfo opere ufum fuiffe adnotat (b), quod ejus præcipuum laborem alii vocarunt (c). Neque nimis feverum eft JOHANNIS v. HORNE judicium, qui rectius facturum fuiffe PARÆUM fcripfit, fi fuas adnotationes rariores folas edidiffet, neque alieno labore auxiffet (d). Ut ut autem hæc omnia fe habuerint, experientia tamen & acuto fuo ingenio PARÆUS effecit, ut primus inter Gallos in Chirurgicis eminuerit, in vulneribus potiffimum, iisque malis, quæ in caftris receperat curanda, non perinde in aliis adminiftrationibus.

Ejus multa funt opera. Primum prodiit *brieve collection de l'adminiſtration anatomique* PARIS. 1549. 8. ad quam acceffit *la maniere d'extraire les enfans tant vivans que morts du ventre de leur mere.* Auctius prodiit cum titulo *deux livres de Chirurgie, de la génération de l'homme & maniere d'extraire les enfans du ventre de leur mere* PARIS 1573. 8. Hi duo libri in *collectione operum* efficiunt libros XXIII. & XXIV. & partem octavi.

Ejus *manier de traiter les playes d'Arquebuſades & fleches.* PARIS 1551. 8. Anglice *cure of wounds made by gunſhot* vertente WALTER HAMMOND. LOND. 1617. 4. In *collectione operum* eft L. X.

Ejus *methode curative de playes & fractures de la tête humaine, avec les portraits des inſtrumens neceſſaires pour la curation d'icelles.* PARIS 1561. 8. Refpondet in *collectione operum* pars libri X.

Ejus *diſcours de la mumie, des venins, de la licorne, de la peſte.* PARIS 1583.

Denique *opera omnia* conjuncta prodierunt, Latine quidem ab Anonymo docto viro converfa, & a JACOBO GUILLEMEAU chirurgo edita PARIS. 1582. fol. FRANCOF. 1594. fol. in thef. UFFENBACH. 1610. fol. 1641. fol. 1652. fol. Annum habet 1561. fol. PORTAL, fed dedicatio certe JACO-

(t) Deum precatus, ut in atrophico rectam curandi viam iniret, voti damnatus eft (*voyages &c.*) (u) PARÆUS *admin. anat. præf.* (x) RIOLAN *anthropol.* p. 31. (y) *Epiſt.* 39 ad SPON. (z) PORTAL. (a) *De vuln. ſclopet.* (b) *Entretiens de* CLEM. & d'EUDOXE p. 76. (c) *Loubet tr. des playes à feu* p. 6. *Recherches ſur l'hiſt. de Chir.* p. 248. (d) *Microtechn.* p. 526.

BI GUILLEMEAU data est a. 1582., neque quidquam habet unde intelligas prius prodiisse unquam. PARÆI dedicatio est anni 1579.

Gallice prodierunt PARIS 1585. fol. quæ editio multo plenior est Latina: tum LION 1641. fol. 1652. fol. 1685. fol. Anglice vertente CAROLO BATTO, LEID. 1604. fol. AMSTERDAM 1615. fol. 1636. fol. 1649. fol. HAARLEM. 1627. fol. Germanice vertente PETRO von UFFENBACH. FRANCOF. 1604. fol. 1631. fol.

In *collectione operum* latina libri sunt XXVI. qui ipsissimi redeunt apud PETRUM von UFFENBACH. Priores libri V. sunt anatomici argumenti. L. VI. est de tumoribus in genere. L. VII. de tumoribus contra naturam particularibus. L. VIII. de vulneribus in genere. L. IX. de cruentis vulneribus sigillatim. L. X. de vulneribus sclopetariis. L. XI. de gangrænis. L. XII. de ulceribus. L. XIII. de fasciis. L. XIV. de fracturis. L. XV. de luxationibus. L. XVI. de morbis cutaneis, & externis. L. XVIII. de lue venerea, & morbis ossium. L. XXII. de deficientium suppletione. L. XXIII. de generatione minime malus est. L. XXIV. de monstris. L. XXV. de medicamentis simplicibus & compositis. L. *de vulnerum renunciationibus.*

In editione Gallica PARIS. 1585. fol. libri numerantur XXVIII., quos inter libellus totus est in adnotationibus & curationibus, cui auctor titulum fecit: *Apologie, ou traité contenant les voyages faits en divers lieux.* Stipendia primum, quæ in exercitibus meruit. Carptum se esse, quod arteriam artus amputandi volsella prehenderet & ligaret; tuetur se bono eventu sui consilii, etsi utique res non fuit nova. Ranulam aperuit, lapillos excidit plusculos. Expeditiones Gallicæ ab anno retro 1536. Catum se fuisse hominem, quo duces ad explorandas res hostium usi sint. Primum in his bellis didicit, calidum oleum nocere in vulneribus sclopetariis, & esse utendum digerentibus medicamentis. Ut plumbeam in os humeri Regi NAVARRÆ impactam glandem eruerit. Tantam in PARÆI peritia confidentiam militum fuisse, ut se salvos Metenses præsidiarii putarent, quamprimum obsessam civitatem esset ingressus. Connestabilis de MONTMORENCY fracta medulla spinali periit, retentis excrementis. Lapilli ex ranula exsecti. Orthostadios, cui ad ventriculum usque cerebri vulnus inflictum fuerat. HALLER.

JACQUES GUILLEMEAU. V. *pag.* 11.

HIERONYMUS FABRICIUS, quem solent a patria civitate *Aqua pendente* distinguere. Discipulus FALLOPII, medicus, incisor, chirurgus, honoratus longævus & dives; sero & in senio demum suscepit libros scribere. In universum a SEVERINO accusatur, quod masculam Chirurgiam, quæ ferro & igne medetur, in desuetudinem præcipitaverit. Non ut undique ferro abstinuerit, FEHRIUS (e) testis est, FABRICIUM aquam per siphonem duobus

(e) *De absinthio.*

bus foraminibus pertusum ad sexaginta libras emisisse per uterum, umbilicum etiam acu perforasse trajecta. Virgini hymene ferro inciso multum fœtidum sanguinem subtraxit.

Primum prodierunt ejus *prælectiones chirurgicæ*, quas J. HARTMANNUS BEYER edidit FRANCOF. 1592. 8. 1604. 8. non probante Auctore, cum titulo *pentateuchi chirurgici*, contracto in brevitatem boni senis sermone. Ordinem laudes operis. In universum multus est in medicamentis. Præcepta cæterum breviter impertit. Ob herniam castrantes improbat. Hypospathismum, aliasque crudeles veterum administrationes ut obsoletas rejicit. Cancrum mammæ abscindere non est adgressus &c. Totum opus est quasi perpetuus ad PAULUM commentarius.

Opera chirurgica in duas partes divisa. I. *Operationes chirurgicæ.* II. *Pentateuchos.* PARIS. 1613. fol. VENET. 1619. fol. PATAV. 1641. fol. 1647. fol. 1661. fol. alii FRANCOF. 1620. fol. LEID. 1723. fol. LUGDUN. 1628. fol. Italice PADOA 1672. fol. 1711. fol. vertente SEVERINO. Gallice LION 1666. 8. 1729. 8. 8. vol. ROUEN 1658. fol. Germanice vertente P. UFFENBACH, FRANCOF. 1605. Vertente J. SCULTETO, NÜRNBERG 1672. 4. 1716. fol. Utrumque est opus FABRICII ab AQUAPENDENTE cum nonnullis J. SCULTETI junioris adnotationibus. Vita auctoris accessit ex Thomasino. Ita HALLERUS.

DURANTES SCACCHIUS. V. *pag.* 15.

CLAUDII CAROLI, Parisini, *operationes chirurgicæ*. Codex M. S. est in B. R. P. IV. n. 7095.

JOHANNES BRABO CHAMISSO, Conimbricensis Professor. Ejus *de medendi corporis malis per manualem operationem*. CONIMBRIÆ 1600. 8. HALLER.

HIPPOLITUS PARMA. V. *pag.* 17.

PETRUS PIGRAUS. V. *pag.* 17.

JEAN GIRAULT *quelques traités des operations de Chirurgie*. PARIS 1610. 4. Ad DALECHAMPII Chirurgiam Gallicam, s. PAULI versionem, addidit operationes aliquas faciliores, & instrumenta etiam sua. HALLER.

M. AURELIUS SEVERINUS. Ejus *de efficaci Medicina L. III., qua Herculea quasi manu armata cuncta mala proteruntur*. FRANCOF. 1646. fol. 1671. fol. Gallice *la Medicine efficace &c.* GENEV. 1668. 4. & seorsim, & in BONNETI collectione. De timida & frigida nuperorum Chirurgia conqueritur, quæ in unguentis & emplastris se contineat. Inde contemporaneos ad virilem Chirurgiam revocat. HALLER. V. *pag.* 276.

JOSEPHUS COVILLARD, chirurgus in MONTELIMAR. Ejus *le chirurgien operateur, ou traité methodique des principales operations de Chirurgie,*

rurgie. LION 1640. Prima vero editio est anni 1633. Compendium est, in quo vix quidquam proprii. HALLER.

GEORGIUS LOTHUS. V. *pag.* 21.

ROGER HEMSING. V. *pag.* 21.

DANIEL BECKER. V. *pag.* 21.

G. VAUSSARD *l'operateur des pauvres*... 1636. Ita PORTAL.

STEPHANUS RODERICUS a CASTRO. Ejus *syntaxi prædictionum medicarum* a filio editæ LION 1661. 4. *accessit elucubratio ae chirurgicis administrationibus.* HALLER. V. *obst. art.*

TROPHIMUS SERRIER. V. *pag.* 28.

JOHANNES BOHN. Ejus *Chirurgia rationalis*, *oder Abhandlung aller chirurgischen Operationen.* BRAUNSCHWEIG 1727. 8. Germanice vertente HENRICO WINKLER. Codicis jam VALENTINUS meminerat. Non quidem multa habet reconditæ peritiæ, sed neque ea, quæ vulgo ævo nata sunt. Paucæ adnotationes propriæ. Posthumum opus. Ita HALLER. V. *chirurg. forens.*

CORNELIUS SOLINGEN. Ejus *manuale operation de Chirurgie betreffend het ampt en plicht de Vroed vrouwen.* AMSTERDAM 1684. 4. nitide, & in *operibus omnibus* recusum, minime contemnendum opus, plenum propriarum adnotationum. HALLER. V. *obst. art.*

FRIDERICUS DE LEAUSON, Batavus. Ejus *traité nouveau & methode briéve pour aisément parvenir à la vraie curation de plusieurs belles operations de Chirurgie.* GENEVE 1674. 8. Germanice vertente MART. SCHURIG. DRESD. 1709. 8. Collectitia ex veteribus & PARÆO. HALLER.

MICHAEL BERNARD. VALENTINI in *Medicinæ novantiquæ* P. VIII. agit de chirurgicis operationibus. V. *pag.* 51.

ANTONIUS NUCK. V. *pag.* 56.

JEAN BIENNAISE, celebris chirurgus, & ex tendinum sutura, exque curato arteriæ brachialis vulnere in persona illustri satis notus. Ejus *operations de Chirurgie par une methode courte & facile.* PARIS 1688. 12. & paulo aliter *nouvelle methode d'opérations de Chirurgie.* Ibid. 1693. 12. PORTALIUS.

PETRUS DIONIS, Delphinæ chirurgus, antea demonstrator Anatomes & Chirurgiæ in horto Regio, magna suo ævo fama floruit. Ejus anatomicum opus anno 1690. primum prodiit, chirurgicum vero *cours d'opérations de Chirurgie demontrées au jardin du Roi* serius prodiit PARIS. 1707. 8. PARIS. 1714. 8. 1736. 8. 1740. 8. Cum notis Cl. LA FAYE. Ibid. 1751. 8. BRUXELLES 1708. 8. 1765. 8. 2. vol. Germanice vertente SELINTE AUGSPURG 1712. 8. 1722. 8. auct. ab HEISTERO, tum FRANCF. 1734. Anglice LONDON 1733. 8. Belgice *verhandling over alle de chirurgical operatien.* ROTTERDAM 1710.

1710. 8. Senis opus, rotundi & ſinceri hominis, non quidem inventoris, ſani tamen judicii viri. Totum artis ambitum amplexus ad minima quæque deſcendit. Encheireſes dilucide proponit, & ſuas non paucas adnotationes interſpergit. HALLER.

JOSEPH DE LA CHARRIERE, chirurgus Sabaudus. Ejus *tract. des operations de la Chirurgie, avec pluſieurs obſervations, & une idée generale des playes* PARIS 1690. 12. 1692. 12. 1693. 8. 1716. 12. 1721. 8. 1727. 12. ab auctore, ut promittitur aucta. Germanice FRANCFURT 1700. 8. 1715. 8. vertente J. LEONHARD MARTINI. Anglice 1700. 8. Belgice cum præfatione J. DANIEL SCHLICHTING, AMSTERDAM 1734. 8. In præfatione litigat cum DUVERNEYO, ut præter rem ſit inter plagiarios relatus. Operationes breviter deſcribit, in morbi vero theoria plurimus eſt. Inventa propria vix habet, opiniones utique. Ita HALLER.

J. BAPTISTA VERDUC, medicus, LAURENTII chirurgi filius. Ejus eſt *le traité des operations de Chirurgie.* PARIS 1693. 8. 2. vol. 1701. 8., quæ editio conjunctum habet tractatum de faſciis, 1703. 8. AMSTERDAM 1739. 8. 2. vol. BRUXELLES 1698. 8. 1709. 8. Germanice *chirurgiſche Handgriffe.* LEIPZ. 1712. 4.

Ejus *pathologie de Chirurgie.* PARIS. 1710. 12. 3. vol. 1727. 12. 2. vol. AMSTERD. 1714. 12. 1717. 12. 3. vol.

Ejus *chirurgiſche Schriften, worinn die chirurgiſchen operationes und curen, vollkommene pathologie vorgetragen werden*, ex Gallico verſum. LIPS. 1712. Meras eſſe hypotheſes teſtatur PORTAL.

J. HELFRICH JUNGKEN, medicus Francofurtanus. Ejus *Chirurgia manualis, oder Begriff aller Operationen der Chirurgie, ſo einem Feldſcherer zu wiſſen nöthig.* FRANCF. 1691. 8. NÜRNBERG 1710. 8. 1718. 8. Eſt mera compilatio. Ita HALLER.

GEORG. DETHARDING *an ſub depreſſione cranii, hujus elevatio per manualem operationem chirurgicam ſit neceſſaria.* ROSTOCK. 1732. 4.

Ejus *de methodis medendi in Medicina & Chirurgia ſuſpectis.* HAFN. 1734. 4. V. *calcul.*

J. PHILIP. EYSEL. Ejus *appendix operationum chirurgicarum nonnullarum.* ERFORD. 1715. 4. V. *paracent. abdom.*

DE LA VAUGUYON, M. D. *traité complet des operations de la Chirurgie.* PARIS 1696. 8. Anglice LONDON 1707. 8. 1716. 8. 1736. 8. Belgice *de heelkonſt in haar volmaakthed.* AMSTERD. 1700. 8. Ex coævis fere ſua ſumſit, neque multa propria habet. MAURICÆUM in rebus obſtetriciis ſequitur in quibus multus eſt. Ita HALLER.

J. JAC. DOEBEL, filius medici cognominis, poſtea von DOEBELN dictus, ſcripſit *penis cancroſi feliciter diſſecti hiſtoriam.* LEIPZ. 1698. 12. Ger-

Germanice *warhafter Bericht von dem Geburtsgliede, welches vom fressenden Krebs inficirt, aber glücklich geschnitten worden.* HAFN. 1699. 8.

WILH. ULR. WALDSCHMIDT *de κηλοτομια; absque castratione instituendæ nova methodo.* KIEL vel HAMB. 1730. 4. V. *lites chir.*

THOMAS PROBY in *Phil. Transf.* n. 260. acum eburneam ex fœminæ vesica excidit, quam se ajebat devorasse.

Codex Seculi XVII. *de Chirurgia, ejusque operationibus, & instrumentis* est in B. R. Par. 1741.

J. LUDOV. PETIT. Ejus posthumum opus *traité des maladies chirurgicales & des operations &c.* V. *pag.* 76.

J. AMEDEE LE FORT. V. *pag.* 79.

ADRIAN HELVETIUS *de puncto.* LEID. 1709. 4. Est dissertatio, & auctor BIDLOUS esse crederetur, nisi in operibus hæc omissa fuisset. Agit de punctione in perinæo. De F. JACOBO queritur, hernias castratione curante. Ita HALLER.

JOHANNES PALFYN, chirurgus Gandavensis, *van der vornaemste handwerken de heelkonst.* LEID. 1710. 4. 2. vol. *Abhandlung der vornehmsten chirurgischen Operationen, sowohl an den harten als an den weichen Theilen des menschlichen Leibes.* FR. LIPS. 1717. 8. Aliquas observationes proprias & nova instrumenta habet, ut cultrum herniarium similem illi le DRANII; forcipem obstetriciam.

Postea cum adjecta anatome prodiit LEID. 1718. PARIS 1726. 8. 2. vol. *anatomie du corps humain avec des remarques utiles aux chirurgiens dans la pratique de leur operations.* Dein cura cl. BOUDOU, PARIS 1736. 8. qui primum Tomum vix mutavit aut auxit, exceptis aliquibus notis; in Tomo autem secundo totam anatomen mutavit, observationes RUYSCHII, & BRISSÆI, & RUYSCHII epistolam XV. addidit. Prodiit iterum PARIS 1753. 8. 2. vol. edente Ill. ANTONIO PETIT, qui multa propria addidit; *Ruyschiana* vero, & *Brissæana* omisit. Germanice vertente GEORGIO LEONHARDO HUTH, NÜRNBERG 1760. 4. seqq. ad editionem PETITI. Italice vertit J. LARBER, VENET. 1758. 4. 3. vol. & multa tum propria, tum ex HALLERO, & LANCISIO depromta adjunxit.

In L. *de ossibus* multa ad Chirurgiam spectant. HALLER.

Eunuchism displayd describing all the different Sorts of eunuchs. LONDON 1718. 8.

LAURENTIUS HEISTER. V. *pag.* 82.

RENATUS JACOBUS CRESCENTIUS GARENGEOT, Armoricus, chirurgus Parisinus, in paupertate natus, qui posterioribus vitæ suæ annis nomen suum reformavit, ut esset de GARENGEOT; vir acris ingenii, qui primum alienis inventis inclaruit, tum chirurgorum ARNAULD patris, & THIBAULT, tum artificis VIGNERON AS DE PIQUE, ipsi etiam HAL-

LERO

LERO bene noti, qui ob instrumenta a se ipso perfecta, & a GARENGEOTO usurpata, ad senatum provocavit, & obtinuit, ut chirurgus causa caderet. Sed & WINSLOWI omnia anatomica sua fecit, raro laudato vero auctore. Sensim tamen ut cum natura consueverat, & experiundo didicerat, ita libros scripsit majoris pretii, & denique inter præcipuos sui ævi Parisinos chirurgos numeratus est. HALLER.

Ejus *traité des operations de Chirurgie.* PARIS 1720. 8. 2. vol. auctius recusum opus. PARIS 1731. 12. 3. vol. Germanice BERLIN. Anglice LONDON 1723. 8. vertente S. ANDRE' BOEH. In prima editione chirurgos Parisinos laudaverat, quorum inventis erat usus, in altera ea nomina suppressit, non mediocria ob eam causam odia perpessus, laudes puriores cæterum meriturus, si ab aliis expectasset. Multa tamen certe bona, neque prius vulgata reperias, si cum DIONYSIO comparaveris. De cataracta vero silet. Fuse de capitis vulneribus, & in secundo volumine fusissime de sectione calculi. Passim icones, plerasque novas adjecit, & quasdam adnotationes sive casus. HALLER.

Ob nuperiorem editionem hujus operis contra GARENGEOT scripta est *lettre au S.* GARENGEOT *au sujet de la nouvelle edition de son traité d'operations de Chirurgie.* PARIS 1731. 12. Defenduntur chirurgi Nosodochii l'HOTEL-DIEU, quos ob nimium turundarum usum GARENGEOTUS accusaverat. MONTAULIEU chirurg. pro hujus auctore vulgo haberi PORTALIUS.

MARTINUS SCHURIG, medicus Dresdensis, plura edidit opera, quæ fere collectanea sunt; multaque chirurgica continent etsi alii sint tituli.

In *spermatologia.* DRESD. 1720. 4. agit de castratione; de herniæ sectione.

In *parthenologia* ibid. 1729. 4. de castratione fœminarum.

In *muliebribus* ibid. 1729. 4. de nymphotomia &c.

HENRICH BERNARD HÜBNER *Relation von der ermländischen Messerschluckerin.* KÖNIGSBERG 1720. 4. Traditur historia cultri de fœminæ ventriculo feliciter excisi. HALLER.

ABRAHAM VATER *casus asthmatis a depressione sterni, thoracis artificiosa constrictione curati.* WITTEBERG 1730. 4. V. *vuln.*

GIROLAMO MARINI *pratica delle più difficili operazioni di Chirurgia, che riguardavano il litotomo ed oculista.* ROMA 1723. 8. Agit etiam de hydrocele, sarcocele, labio leporino, de cataracta, de calculi sectione &c. HALLER.

DUNN *method of chirurgical operations.* LOND. 1724. 8.

COCHON DU PUY *manuel des operations de Chirurgie extraites des meilleurs auteurs.* TOULON 1726. 12.

SAMUEL THEODOR QUELMALZ, natus FREIBERGÆ Hermundurorum, Professor Lipsiensis. Obiit a. 1758. febre putrida, epidemica correptus. æt 62. Ejus *quare operationes chirurgicæ apud nos non sint ita frequentes quam penes exteros.* LIPS. 1726. 4.

BLASIUS DE BEAUMONT. Ejus *exercitationes anatomicas y essenciales operationes de Chirurgia con un breve resumen de ben dajes y instrumentos.* MADRIT 1728. 4.

HENR. FRANC. LE DRAN *traité des operations de Chirurgie.* PARIS 1743. 12. BRUXELLES 1745. 8. Anglice vertente & augente CHESELDENIO, LOND. 1749. 8. Bonus liber viri multa experti, qui fere ubique simplicissimam curationem feliciter adhibuit. HALLER. V. *pag.* 103.

FRANCIS. MARESCOTTI *relatio mirabilis operationis in tumore carcinomatoso linguæ.* BONON. 1730. 4.

PHILIPPE D'ALCRIPPE *nouvelle fabrique d'excellens traits de verité, & lettre ecrite a M.* GARENGEOT *maitre ès arts de Bourges* 1731. In priori opusculo GARENGEOTUS deridetur ob nasum resectum, quem adglutinaverat, in altero ob vulneris abdominis curationem. Tribuitur chirurgo MONTAULIEU.

MARTIN WILH. SCHWENKE disp. *de operatione inguinali.* LEID. 1731. 4.

PETR. PAUL. MOLINELLUS. Ejus *ad chirurgicarum operationum in cadavere ostensionem oratio.* BONON. 1742. 4. V. *pag.* 105.

GEORG. CHRIST. DETHARDING *de operationibus quibusdam chirurgicis temere institutis.* ROST. 1756. 4. Contra de HILMERI, & TAYLORI audaces administrationes. V. *vuln. cap.*

PHIL. HECQUET & OTT. CAS. BARERKNECHT *non ergo quos morbos non sanat Chirurgiæ ferrum, sanat chemicus ignis.* PARIS 1732. 4.

CLAUDIUS NICOLAUS LE CAT. in *journal de Medecin* T. II. de amputandis induratis tonsillis agit. V. *calcul. sect.*

CAROL. FRID. KALTSCHMIDT *de masticatione pueri septem annorum per cartilaginem maxillas ligantem sublata, sed per operationem chirurgicam restituta.* JEN. 1764. 4. V. *vuln.*

J. CONR. ZACHMANN in *Comm. Litt. Nor.* 1736. n. 13. cornu de fœminæ capite resectum, de quo etiam

J. CONR. GMELIN ibid. *hebd.* 35.

GEORGE DE LA FAYE novam editionem operis PETRI DIONIS cum titulo *cours d'operations de Chirurgie demontrées au jardin royal par M.* DIONIS, *revu & augmenté de remarques par G. de la* FAYE. PARIS 1740. 8. V. *pag.* 116.

Contra hanc editionem anonymus GARENGEOTI Amicus (nempe JACQUES BAGIEU. Ita PORTAL) edidit *lettre de M. chirurgien en Province*

ce à M. chirurgien PARIS *au sujet de la remarque p.* 249. *de l'Ed. du tr. de* DIONIS *par la* FAYE. PARIS 1740. 8.

COGHLAN, chirurgi Hiberni, *observations critiques sur la lettre d'un chirurgien de Province* &c. PARIS 1741. 8. Pro GEORGIO de la FAYE.

PETR. BELCHIER in *Phil. Transf. n.* 449. de viro feliciter curato, cui ala molendini a vento agitata totum cum scapula brachium evulserat.

HANS SLOANE in *Phil. Transf. n.* 451. de splenis parte de viro excisa bono eventu. HALLER. V. *calcul.*

De CHAMPCORNU. V. *pag.* 118.

SAMUEL SHARP, CHESELDENII discipulus, acris ingenii vir, celebris chirurgus Nosocomii GUYANI. Ejus est *treatise on the operations of Surgery: a description and representation of instruments, an introduction on the nature and treatment of wounds, abscesses and ulcers.* LONDON 1740. 8. quæ tertia est editio. Gallice vertente D. JAULT, PARIS 1741. 8. Belgice AMSTERD. 1751. 8. Simplicissimas ubique quærit administrationes, neque valde metuit a recepta via decedere. Ubique adeo novi quid adfert. HALLER.

Ejus *Critical inquiry in to the present state of Surgery.* Ib. 1750. 8. Gallice, Hispanice *critica synopsis de la Chirurgia vertente* ANDR. VASQUEZ, MADRIT 1753. 4. Germanice *critische Untersuchung* &c. BERLIN 1756. 8. Agit de nonnullis morbis & administrationibus chirurgicis: Parisinorum encheireses post nuperum iter cum Britannicis comparat.

J. GRASHUYS *van de operatien der heelkonde.* AMSTERD. 1748. 8.

In *verhandel. de Holl. maatsch.* T. V. de amputatione penis refert. V. *scirrh.*

J. FRANC. COUTHIER & LUD. REN. MARTEAU. *E. unum e præcipuis symptomatibus in operationibus chirurgicis mitigandum dolor.* PARIS 1743. 4.

JOACHIM FRID. HENKEL *Abhandlung der chirurgischen Operationen. Erstes Stück vom grauen Staar.* BERLIN 1770. 8. Nuperorum de cataracta curanda consilia proponit, & præcepta GUNZIANA suis adnotationibus illustrat.

Ejus *zweytes Stück von der Thränenfistel und Durchbohrung der Knochen.* Ibid. 1771. 8. Ad ductum HEISTERI, quem tamen sæpissime refutat.

Ejus *drittes Stück von Steinschneiden, Mastdarm, Fistel, Paraphimosis, cancro & sphacelo u. s. f.* Ibid. 1771. 8. Compendium ut solet, recentissimorum scriptorum cum sua epicrasi. HEISTERUM passim corrigit.

Ejus *viertes Stück von Brüchen.* Ibid. 1772. 8. ad GUNZII ordinem.

Ejus *fünftes Stück.* Ibid. 1773. 8. Suturæ; gastroraphia.

Ejus *sechstes Stück.* Ibid. 1774. 8. Amputatio per singulos artus. HALLER.

Ejus *siebentes Stück.* Ibid. 1775. 8.

Ejus *achtes und letztes Stück.* Ibid. 1776. 8. Hoc volumine finem operi suo imponit; in quo agit de venæ sectione, scarificatione, ulceribus artificialibus &c. Chirurgiam medicam simili modo se adornaturum promittit, si superis placuerit! Ita RICHTER. V. *pag.* 128.

STEPH. CHARDON DE COURCELLES Ejus *manuel des operations de Chirurgie les plus ordinaires pour l'instruction des éleves chirurgiens.* PARIS 1756. 8. V. *venæ sect.*

OLAUS ACRELL. Ejus diss. *om nödwändigheten och förmoner af de chirurgiska handelagens för kort nande i utöfningan.* STOCKHOLM 1767. 8. Nuperrima chirurgorum artificia tradit. V. *pag.* 131.

GEORGIUS HEUERMAN, medicus, chirurgus, & incisor Hafniensis. In ejus *physiologiæ* T. I. II. HAFNIÆ 1751. 8. T. III. ibid. 1755. 8. paucæ ad Chirurgiam faciunt observationes.

Ejus *die vornehmste chirurgische operationen am menschlichen Körper* T. I. Ibid. 1754. 8. T. II. 1756. 8. T. III. 1757. 8.

Ejus *vermischte Bemerkungen und Untersuchungen der ausübenden Arzneywissenschaft.* T. I. Ibid. 1756. 8. T. II 1757. 8. HALLER.

PETRUS PAULUS TANARON. V. *pag.* 146.

BENJAMIN GOOCH. V. *pag.* 149.

BENOMONT in *Mem. de Chirurgie* T. III. retulit de tibia de articulatione in genu evulsa, absque hæmorrhagia sanata.

TALIN ibid. de quatuor digitis pedis cum tendinibus suis avulsis, eventu felicissimo.

RECOLIN ibid. de pollice manus cum suo tendine evulso, pariter optimo eventu. HALLER.

J. PHIL. LAURENT. WITHOFF *de castratis comm. IV.* DUISBURG 1756. 8. Agit de castratione apud veteres & nuperos, de ejus administrationis gradu vario.

AMBROSIUS BERTRANDI. V. *pag.* 162.

FRIDER. CONRAD. BERGMAN disp. *de injectionibus chirurgicis.* LIPS. 1757. 4. De Chirurgia infusoria. De injectionibus in vulnera, ulcera, & alias corporis partes. HALLER.

MAISTRAL retulit de homine, qui se ipsum castravit, felici eventu. V. *pag.* 168.

LAUGIER similis relatio. V. *pag.* 169.

DAUCHE, chirurgus, in *Journal de Med.* T. XI. enormis lupia de femore resecta.

BEAU-

BEAULATON ibid. de pede ligneo melius formato, & in T. XII. addit feliciter spei respondisse.

THOMAS MEADOW diss. *on a new method of reducing all sorts of distortions of the human body.* LONDON 1760. 8. Agyrtæ opus CR. REV.

J. ULRIC. BILGUER. V. *pag.* 174.

JOSEPHUS CAVALLINI. V. *pag.* 179.

Chirurgischer Operationen erstes Stück von der Onkotomie. JENA 1762. 8.

FILIPPE JOSEPH DE GOVEA *Oraçao inaugural de primeira curso de operacions chirurgicas que publicamente fez no hospital real.* LISBON 1762. 8.

DIDACI VELASCO & FRANCISCI VALVERDE, chirurgorum, *Curso theorico practico de operationes de Chirurgia, en que se contiene los mas celebres descubrimientos para uso de los Reales Colegiales.* MADRIT 1763. 4.

DAVID FRANC. HETZEL retulit de glandula parotide scirrhosa exstirpata. V. *pag.* 198.

J. JAC. ROSCIUS *Beschreibung einer glücklich abgenommenen krebshaften Brust von 12. medicinischen Pfunden an einer 62. jährigen Frau.* KÖNIGSBERG 1769. 4.

ADOLPH. FRID. VOGEL de castratione. V. *pag.* 212.

DALLAS. V. *pag.* 215.

J. DANIEL REICHEL in LUDWIGII *adv.* III. n. 2. retulit de mamma in gravida fœmina post cicutæ usum amputata. V. *calcul.*

J. W. BAUER de mamma feliciter amputata. V. *vuln. capit.*

CHRISTOPH FRID. WEBER diss. *de exstirpatione testiculi humani.* JEN. 1773. 4. Ipse manum admovit operi, ad POTTI fere præcepta. HALLER.

Le BLANC *précis d'operation de Chirurgie.* PARIS 1775. 8. Alienum fœtum pro suo venditat; invenies in hoc opere integros tractatus ex VALENTIN, LEVRET, HOIN, LOUIS, CAT, descriptos. Curandi methodum unicam ubique optimam putat, minime exacte proponit. Maxime sibi placet, ubi de herniis agit, in qua materia magis excellit, & legi meretur. Cæterum ejus delectus, & judicium bona sunt. In T. I. agit de modo uniendi labia vulnerum; de labio leporino; de exstirpatione cancri; de herniis; de phimosi; de paracentesi; de fistula ani; de usu catheteris; de punctura vesicæ; de sectione calculi in viris; de minori apparatu; de sectione calculi in fœminis; de calculis adhærentibus (*enkist es*); de sectione cæsarea; de paracentesi thoracis; de bronchotomia; de trepana-

natione; de aneuryſmate; de amputatione; de polypis; de cataracta; de hydrocele.

In Tom. II. agit de herniis. Eſt is ipſe tractatus, qui prodiit PARIS. a. 1768. ſub titulo *nouvelle methode d'opérer les hernies.* RICHTER. V. *hern.*

GUERIN. V. *pag.* 256.

AMBUSTIO
SIVE
COMBUSTIO, USTIO.

HIPPOCRATES in L. περι ἑλκων quædam ad ambuſta habet. V. *pag.* 286.

SCRIBONIUS LARGUS in L. *de compoſ. medicament.* n. 211. emplaſtrum habet ad ambuſta ex ſpuma argenti, adipe ſuilo, cera pontica, & ovorum aſſorum vitellis. V. *medicam. chir.*

C. PLINIUS in L. XXIX. XXX. de ambuſtis agit. V. *medicam. chir.*

Q. SERENUS SAMMONICUS in *de Medicina præceptis ſaluberrimis* L. IX. c. 60. primum VENET. 1488. 4. 1502. Tum LIPS. 1515. & alibi excuſis, quædam habet ad ambuſta.

ORIBASIUS in brevioris *ſynopſis* L. III. agit de curatione ambuſtorum. V. *pag.* 264.

AETIUS in *tetrab.* IV. Serm. 2. c. 67. ad ambuſta laudat eruginis & ſpumæ argenti pares portiones cum vino & oleo tritas. V. *pag.* 265.

PAULUS in L. IV. agit de ambuſtis. V. 293.

RHAZEUS in L. XIV. magnam ambuſtionem repetita aqua nivata ſe curaſſe ait. V. *pag.* 265.

HALY ABBAS in *practicæ* L. IV. c. 25. agit de ignis aduſtionis medela. Ita WALTHERUS. V. *pag.* 295.

AVICENNA in L. IV. agit de combuſtione ignis, aquæ &c. V. *pag.* 267.

ALBUCASIS in L. *pract.* tract. 29. ſect. 2. cap. 8. agit de uſtione. Ita WALTHERUS. V. *pag.* 267.

LANFRANCUS in *Chirurgiæ magnæ*, tract. 4. doctr. 1. cap. 19. agit de cura combuſtionis ignis, aquæ &c. Ita WALTHERUS. V. *pag.* 2.

BERNARDUS GORDON in L I. cap. 28. agit de incendio ignis & aquæ fervidæ. WALTHERUS. V. *pag.* 270.

ARNALDUS DE VILLANOVA in *breviar. practicæ* L. II. c. 20. de aduſtione. WALTHERUS. V. *pag.* 296.

GUILIEL-

Guilielmus de Varignana in *secretorum* libro Lion 1526. 8. tract. 4. ferm. 5. c. 1. agit de combustione. Waltherus.

Leonardus de Bertapalia in tract. 2. cap. 19. agit de combustione ignis. Waltherus. V *pag.* 3.

Symphorianus Champier in *practica nova* &c. L. V. agit de adustione. Waltherus. V. *pag* 300.

Godofredus Steghius in L. XIII. cap. 24. *Artis medicæ* Lugdun. 1521. 4. agit de ambustione. Ita Waltherus.

Joh. Stokerus in *praxi medica* edit..... 1534. 8. in Libro II. cap. 13. de combustione. Waltherus.

Johannes de Vigo in L. IX. de ambustis agit. V. *pag.* 270.

Leonellus de Victoriis cap. 34. ad ambusta medelas tradit. Waltherus. V. *pag.* 5.

Petrus de Bayro in L. XXI. cap. 5. agit de combustione ab igne. Cap. 6. de combustione ab aqua. Waltherus. V. *pag.* 5.

Philip. Theophr. Paracelsus in *groffen Wundarzney* tract. 3. cap. 6. agit de ambustione ab igne facta. Ibid. cap. 7. de ambustione ex metallis, aquis &c. Cap. 9. de ambustione ex fulmine.

Idem in *Bertheoniæ* L. I. cap. 18. & 19. de ambustis & eorum cura.

Idem in *prælect. chirurg. de vulneribus* cap. 14. de combustionibus.

Idem *de curatione vulnerum* tract. 3. cap. 6. de combustionibus. Waltherus. V. *pag.* 272.

J. Fernelius in *therapeut.* L. VI. cap. 20. dicit, quod ignis, si propius ipsi pars usta admoveatur, sit proprii inusti mali alexiterium, illamque revocato empyreumate dolore levet: additque nonnulla remedia impressum partibus ardorem foras calore prolectare: ari & porri folia ambustis præsenti remedio esse ait, postea numerosum catalogum addit medicamentorum, quæ ad eundem scopum faciunt, licet viribus medicatis omnino diversis gaudeant. Swieten. V. *pag.* 27?.

Ambrosius Paræus in *maniere de traiter les playes* &c. agit de ambustis, potissimum a pulvere pyrio. Cepas laudat: etiam butyro antimonii feliciter usus est Haller.

Idem in collectionis *operum omnium* L. XII. cap. 17. 18. 19. portulacæ, lactucæ, plantaginis &c. succos, mollissimum ovi albumen laudat; & eodem in loco commendat lutum forti aceto dilutum, atramentum scriptorium oxycrato missum, alumen rupeum aqua solutum, imo & acres ceparum bulbos cum pauco sale tritos applicari summo cum fructu monet. In initio applicata remedia locis combustis sæpe renovanda esse, donec calor parti impressus eductus fuerit. Bullas elevatas illico pertundendas vult, ne contentus ichor rodat subjectam cutem & exulceret. Notat profundas combustiones

minus dolere, quam superficiarias, monetque chirurgos, ut in his casibus dolentissima loca tegerent raro linteo, ne rudiori attactu hæc irritarent, dum depurant ulcus. SWIETEN. V. *pag.* 301.

AMATUS LUSITANUS vero nomine JOHANNES RODERICUS de CASTELLO ALBO, variis locis, RAGUSÆ denique medicinam fecit, & sextam *curationum* centuriam scripsit, septimam THESSALONICÆ. Juvenis SALAMANTICÆ in nosodochio, cui præfectus fuerat, manu curaverat.

Ejus *curationum medicinalium centuria* prodiit FLORENTIÆ 1551. 4. VENET. 1654. 12. *centuria* II. VENET. 1552. 12. septem omnino *centuriæ* dicuntur prodiisse VENET. 1557. 8. 1566. 8. LION 1560. 12. 1580. 12. BURDIGALÆ 1620. 4. BARCINON. 1628. fol. FRANCOF. 1646. fol. Ita HALLER.

In *centuria* II. *curat.* 92. commendat unguentum ex pinguedine porcina fervente super lauri folia projecta, exque horum foliorum sic combustorum cinere factum. WALTHERUS.

ALEXIUS PEDEMONTANUS in L. I. unguentum ex albumine ovorum, tutia Alexandr., calce viva novies lota, cera recente, & oleo rosarum laudat. V. *med. chir.*

BALDUINUS RONSSEUS in L. *de hominis primordiis* &c. cap. 55. agit de ambustionibus, sive pyri caustis. WALTHERUS. V. *obst. art.*

ANTONIUS CHALMETÆUS in L. III. cap. 16. de combustione: laudat aquam, in qua calx exstincta fuerit, & cum oleo nucum exagitatam, donec crassescat. WALTHERUS V. *pag.* 274.

GABRIEL FALLOPIUS in L. *de ulceribus* &c. ambusta igne admoto bene curari. V. *ulcera.*

MARTIN RULAND in *thesauri* L. IV. agit de ustione. WALTHERUS. V. *pag* 8.

OMNIBONUS FERRARI in L. *de arte medica infantum* BRIXIÆ 1577. 4. LIPS. 1695. 8. ad ambusta laudat albumen ovi cum oleo rosarum, & aqua rosarum.

PETRUS FORESTUS in L. VI. *obs.* 43. laudat mucilaginem seminum cotoneorum aqua rosarum extractam. In L. XXXI. *obs.* 8. agit de ambustis. WALTHERUS. V. *pag.* 13.

GUILIELMUS FABRICIUS vulgo HILDANUS. Ejus *de ambustionibus, quæ oleo & aqua fervidis, ferro candente, pulvere tormentario, fulmine & quavis alia materia ignita fiunt* BASIL. 1607. 8. OPPENHEIM 1614. 8. cum obs. de vulnere gravissimo. Germanice *von dem Brennen, welches mit glüender Materie geschieht* BASIL. 1607. 8. Tres facit ambustionis gradus; secundum eos sua consilia impertit, deinde per artus. Gangrænam ex igne ortam tamen in vetula sanavit. Symptomatum curatio, correctio cicatricis; brevis libellus.

Idem

Idem in *obſervat. chir.* de digitis ab ambuſtione conglutinatis & incurvatis, reſtitutis.

Idem porro in *centuria* II. & IV. adfert combuſtionum graviſſimarum exempla: ſanatus puer, qui in fervidam erat delapſus. HALLER. V. *pag* 274.

FRANCISCUS RANCHIN in *opuſculis medicis* LION 1627. 4. tract. de *morbis puerilibus* cap. 28. agit etiam de combuſtione. V. *pag* 15.

JOHANNES GECKIUS in L. *de puerorum tuenda valetudine* WITTEBERG. 1604. 8. agit de ambuſtione. WALTHERUS.

DANIEL SENNERTUS in *Medicinæ practicæ* L. V. part. 2. cap. 18. de ambuſtionibus. WALTHERUS. V. *pag.* 17.

JOHANNES VIGIER in *operum. med. chir.* L. III. cap. 31. de ambuſtionibus. Medicamenta ad ambuſta habet in *armamentarii chirurgici* L. II. c. 13. & 27. WALTHERUS. V. *ulcera.*

THEODORUS CORBÆUS in *pathologia*, *ſ. enumeratione morborum omnium* NORIBERG. 1616. 8. 1647. 8. 1661. 8. FRANCOF. 1653. 8. in Libro II. ſectione 5. cap. 19. uſtio. WALTHERUS.

FRANCISCUS PECCETTI in *Chirurgiæ* L. II. cap. 83. de ambuſtione ab igne, aqua, oleo vel alia materia. WALTHERUS. V. *pag* 18.

JACOBUS DE MARQUE in *traité des bandages* &c. habet exempla labiorum ab ignis combuſtione pene clauſorum. V. *faſc.*

RAYMUNDUS MINDERERUS cap. 9. agit de ambuſtis. WALTHERUS. V. *pag.* 18.

J. HORNUNG, medicus & chemicus. Ejus *chirurgiſcher Bericht von Brandſchäden.* NURNBERG 1622. 8. HALLER.

J. RIOLANUS in *generalis & particularis medendi rationis* PARIS 1629. L. II. p. 272. agit de ambuſtis. WALTHERUS.

PETRUS FABRUS in *Chirurgiæ ſpagyricæ* ſect. 3. cap. 18. de ulceribus ex combuſtione. WALTHERUS. V. *pag.* 19.

MARTINUS BLOCHWITZIUS in *anat. ſambuci* LIPS. 1631. 12. tract. 3. cap. 32. agit de combuſtione WALTHERUS.

M. AURELIUS SEVERINUS in *efficacis med.* L. I. part. 2. cap. 20. de purgandis bullis ambuſtorum &c. WALTHERUS. V. *pag.* 303.

J. PHARAMOND RHUMEL. Ejus *Kriegsarzney* &c. NÜRNBERG 1632. 16. Opuſculum hominis de PARACELSI ſecta. Ita HALLER. Agit cap 22. de ambuſtis eorumque cura (ſed certe ſuperſtitioſa). WALTHERUS.

SIMON PAULI in *quadripartito botanico* FRANCOF. 1663. 4. in *claſſe* 3. crudis cepis ſale probe ſubactis auſpicato certo experimento ambuſtis mederi. V. *dent. morb.*

Thomas Bartholinus in libro *de Medicina Dan.* ſuccum ſempervivi, etiam oleum calens malos effectus ignis compeſcere. V. *pag.* 23.

Christian Lang. Ejus *de ambuſtionibus.* Lips. 1658. 4. V. *obſt. art.*

Henricus Regius. Ejus *medicatio duorum ægrorum paronychia & ambuſtione pedis laborantium.* Utrecht. 1651. 4. V. *morſ. can rabid.*

Ysbrand de Diemerbroeck in *centum obſerv.* recenſet ambuſtionum graviorum exempla, in quibus aut atramentum profuit, aut cepe impoſita. V. *pag.* 24.

Ortlof. Maroldus in L. *practicæ Medicinæ* &c pag. 364. mucilaginem corticis tiliæ; & pag. 365. butyrum & recens ſtercus anſeris ad ambuſta ſummopere laudat. Waltherus. V. *pag.* 25.

Dominicus Panaroli in *pentecoſte* III. *obſ.* 22. ad ambuſtiones nihil certius eſſe luto humido continuo admoto. Waltherus. V. *pag.* 25.

Johannes Scultetus in *armamentario chir. obſerv. chir.* 33. de curata facie pulvere tormentario ambuſta ope linimenti ex butyro ſæpius liquato, in aqua ſpermatis ranarum loto, & ex oleo olivarum compoſiti. Waltherus. V. *inſtrum. chir.*

Petrus Borellus in *obſerv. med. centuriâ* I. *obſ.* 50. ad ambuſta laudat unguentum ex oleo nucum puro & recenti cum ovorum luteis. Etiam unguentum ex cortice mediano ſambuci, adipe vervecino, oleo olivarum & ſucco ſempervivi majoris. Et *obſerv.* 76. laudat adipem parce bullientem, guttatim ſuper lauri foliis projectum. Waltherus. V. *pag.* 25.

Baldassar Timæus in L. VI. *caſ. med.* 29. ambuſtio faciei, manuum & abdominis. Waltherus. V. *pag.* 26.

Joh. Andreas Smitzius in *Med. pract.* Genevæ 1659. 12. cap. 11. pag. 52. agit de combuſtione. Waltherus.

Samuel Hafenrefferus in *noſodoch. de cutis adfectibus* Ulm, 1660. in L. I. cap. 18. ad varias ambuſtiones varia proponit medicamenta. Waltherus.

Philippus Gruling in *cur. dogm. herm. cent. nov.* Northus. 1662. 4. in *curat.* 9. de combuſtione manus.

Idem in *cur. med. cent.* III. Ibid. 1663. 8. in *obſerv.* 61. de combuſtione pedis.

Idem in *Medic pract.* Lipsiæ 1665. 4. in L. V. part. 3. cap. 14. de uſtione. Waltherus.

Daniel Major. Ejus *de tactis fulmine.* Kiel. 1673. 4. V. *calcul.*

Joh. Jonstonus in *ideæ medicæ practicæ* libro VI. cap. 3. Amsterdam 1664. 8. agit de combuſtionibus. Waltherus.

Eber-

EBERHARD GOEKEL in *conſiliorum & obſerv.* &c. refert de homine ambuſto a fulmine, tamen ſanato.

Idem in *Gallicinio* &c. iterum de ambuſtis a fulmine.

Idem in *Eph. N. C. Dec.* II. *ann.* IX. *obſ.* 203. mortes ex ambuſtione pulvere pyrio facta. HALLER. V. *pag.* 29.

WOLFGANGUS HOEFERUS. Ejus *Hercules medicus*... 1665. 8. In L. V. cap. 1. agit de ambuſtis. WALTHERUS.

In *Philoſophicis Tranſactionibus* n. 13. continentur fulguratorum aliqua exempla, tum enectorum, tum ſervatorum. Ambuſtionis ubique ſigna, pulmone non mutato. HALLER.

ALLARD HERMAN CUMMEN. V. *pag.* 31.

SIMON SCHULZE de fulguratis abſque noxa. V. *pag.* 32.

GEORGIUS FRANK. Ejus *de ambuſtis*. HEIDELBERG. 1681. 4. V. *decorat.*

ALPHONSUS KOHN. V. *pag.* 40.

BERNARDINUS CHRISTINUS in *obſervationibus medicis* proprias ſuas curationes proponit, felices omnes, paucis, & ſæpe ſuis, medicamentis perfectas. Ambuſtiones ſe curaſſe aceto. HALLER. V. *pag.* 41.

RUDOLPH. WILHELM. KRAUSE. Ejus *de fulmine tactis*. JEN. 1694. 4. V. *hern.*

J. MAURITIUS HOFMANN. V. *pag.* 47.

J. ALBERDING *van der verbrandheit*. LEEUWAARDEN 1681. 8.

PETRUS van de STYLLE in part. 5. cap. 11. agit de variis ambuſtionibus. WALTHERUS. V. *pag.* 48.

LAURENTIUS VERDUC ad ambuſta unguentum nutritum laudat. V. *fract.*

THOMAS SYDENHAMUS in *praxi medica* &c. LIPS. 1711. 8. ubi agit de peripneumonia notha, in fine, nempe pag. 353. ſpiritum vini omnibus remediis, quotquot adhuc inventa fuere, palmam præripere ait; ſi nempe lintea ſpiritu vini imbuta partibus ambuſtis applicentur illico; & horum applicatio repetatur, donec dolor penitus evanuerit; poſteaque bis in die tantum applicanda vult. SWIETEN. V. *off. morb.*

CORNELIUS STALPART van der WIEL refert *obſ.* 24. de pulveris pyrii ambuſtione linguæ, gulæ, gingivæ & palati ſanata, poſt diuturnam veluti cum morte colluctationem, oſſeis etiam fragmentis de palato ſeparatis. SWIETEN. V. *pag.* 56.

GUICHARD JOSEPHUS DU VERNEY in *Academiæ Regiæ Pariſinæ commentariis* a. 1693. anatomen dat hominis a fulmine tacti: contuſa aliqua & ambuſta & pulmo ſanguine expreſſo privatus. V. *off. morb.*

J. HADRIANUS SLEVOGT. Ejus diſp. *de ambuſtione ejusque remediis*. JEN. 1698. 4. V. *cariem.*

HENRICUS van DEVENTER in *Beschryving van de Ziekten* &c. ab ambustione maxima cicatrix & claudicatio; auctor cicatricem incidit, ægramque restituit. V. *obs. morb.*

GEORGIUS ERNESTUS STAHL. Ejus disp. *de ambustionibus.* HALL. 1706. 4. V. *calcul.*

J. JAC. ROESER disp. *de fulminatis.* REGIOMONT. 1704. 4.

PHILIPPUS HECQUET in *Chirurgie des pauvres* &c. ambusta in oleum intingere jubet. V. *pag.* 79.

HERMANNUS BOERHAAVE in *aphorismis de cognosc.* &c. agit etiam de combustione. V. *pag.* 79.

DANIEL TURNER. V. *pag.* 80.

A. CHRISTOPH. BERN. VALENTINI disp. *de ceraunia & de fulmine tactis.* GIESS. 1717. 4.

In *Breslauer Samml.* refertur de numerosissimis hominibus fulmine læsis. V. *pag.* 91. & 100.

RICHARD BEARD in *Phil. Transf.* n. 394. retulit de fulgurato ejusque læsionibus.

ANDR. ELIAS BÜCHNER. Ejus & C. F. HOFMANN disp. *de morte in fulmine tactis.* HALL. 1766. 4. V. *calcul.*

HERM. PAUL. JUCH. disp. *de eo quod medicum decet circa fulmine tactos.* ERFORD. 1737. 4. V. *obst. art.*

J. CHRIST. KUNDMANN. V. *pag.* 104.

JOH. ATKINS. V. *pag.* 111.

GERARDUS V. SWIETEN in Tomo I. V. *pag.* 123.

HENR. FRIDER. DELIUS in *amœnitatibus medicis* &c. refert de ampla ambustione feliciter curata. V. *pag.* 137.

EDWARDUS SPRY in *Phil. Transf. Vol.* XLIX. P. 2. pertinet ad a. 1756. retulit de hominis fulgurati læsionibus.

RAZOUX. V. *pag.* 165.

J. FARMER. V. *pag.* 166.

CHARLES PEYROUX. V. *pag.* 169.

S. MARTIN. V. *pag.* 177.

THOM. ADAMS. V. *pag.* 180.

ANTONIUS PORTAL in *précis de Chirurgie* &c. vesicas ab igne natas incidi debere. V. *pag* 186.

CHRIST. ANDR. MANGOLD & N. C. NICOLAI disp. *de ambustionibus.* ERFORD. 1764. 4.

THOM. KIRCHVOGELS *eines Englischen Wundarztes Abhandlung von den Brandschäden, nebst einer Untersuchung der wider den Gebrauch der Fieberrinde in Brandschäden gemachten Einwendungen. 2. Theil.* NÜRNBERG 1765. 8.

PELIS-

PELISSON. V. *pag.* 193.

JOSEPH. JACOB. PLENCK de fulminis effectu in corpus humanum. V. *pag.* 195.

JOH. GOTTL. BIDERMANN diſp. *de cauſis mortis ſubitæ fulmine tactorum.* LIPS. 1768. 4.

BALLAY. V. *pag.* 205.

NICOLAS. V. *pag.* 207.

J. FR. AKERMANN *de morbo & ſectione fulmine nuper aduſti.* KIEL 1771. 4. etiam Germanice. Fulguratus poſt aliquot dies exſtinctus, retento lotio. Acceſſerat gangræna vulnerum, & veſicæ potiſſimum, etiam inteſtinorum. HALLER.

MATTH. FRANC. ALIX. V. *pag.* 218.

RENAUD. V. *pag.* 248.

JONAS RESSIG, Sileſio-Sabſchitzenſis. Ejus diſſ. inaug. *de igne & effectu in corpus humanum.* WIEN 1777. 4.

AMPUTATIO ARTUUM.

HIPPOCRATES in L. *de medici officina pag.* 33. 34. *Tom.* XII. quædam habet, quæ in exſtirpationibus faciendis ſummi ſunt uſus. Dicit enim inter alia, inſtrumenta ſic debere diſponi, ut operantem non impediant, commodeque accipere poſſit illa, dum operationem perficit; vel ſi alius operanti illa tradet, is paulo ante exercitatus ſit, ut imperata faciat. Deinde addit illos, qui ægro aſſiſtunt, partem, in qua operatio inſtituetur, debere exhibere operanti, prout requiritur; reliquum vero ejus corpus immobile retinere. Ultimum monet, quod ſilentes auſcultare debeant, ut operantis juſſa audire, & audita prompte exſequi poſſint. SWIETEN. V. *pag.* 286.

A. C. CELSUS in L. VII. cap. 33. agit de amputatione artuum: debere in vivo ſecari. Sæpe tamen ægrum ex hæmorrhagia perire. V. *pag.* 287.

ARCHIGENES, Apameus, diſcipulus AGATHINI, vir celeberrimus, ut a JUVENALE citetur tanquam magni medici exemplum, & a GALENO non vulgaris (a) medicus vocetur. Ejus libellus de partibus amputandis (b). Vaſa jubet laqueo conſtringere, quæ eunt ad partem amputandam, nervos per ambitum reducere, membranulas abradere. Reperitur etiam in B. R. P. n. 2247. HALLER.

HELIODORUS ipſe manu curavit, & varia ad incidendum inſtrumenta adhibuit, egit de externis membris abſcindendis (c); vinculum ſupra locum ſectionis injicit, & prius carnes diſſecat, quam ſerram adhibeat.

In

(a) *Compoſ. ſec. loc.* L. II. *de dieb. decret.* (b) GALEN. compoſ. ſec. L. I. (c) In NICETÆ collect. pag. 156.

In NICETÆ *collectione* etiam bis in Bibl. R. P. reperitur, & additur, alterum codicem in Medicea fuisse, alterum in Bibl. Fontebleaudensi n. 2247. in HELIODORI de amputatione, fracturis &c.

LEONIDES, Alexandrinus, Episyntheticus. Ejus quæ supersunt, ea fere apud ÆTIUM exstant. Ut artus amputaverit vitiatis magnis vasis nervisque (d). HALLER.

PAULUS in L. VI. agit de amputando superfluo digito. De amputatione artuum. V. *pag.* 293.

HALY ABBAS in *practicæ* L. IX. cap. 65. de extremitatum corruptarum amputatione. WALTHERUS.

ALBUCASIS in L. II. artum amputare jubet, quoties gangræna progressus fecit, & vidit feliciter cessisse. V. *pag.* 267.

MEISTER HANS v. GERSDORF in amputatione jubet cutem reducere, tum arcte ligare, denique reducere super truncum, hunc ambire vinculo, vesicam superponere: ita se absque futura sæpe feliciter artus amputasse. V. *pag.* 5.

JOHANNES DE VIGO in *practicæ* L. I. in amputandis artubus gangrænosis per mortuam carnem instrumenta adigebat. V. *pag.* 270.

J. PHILIPPUS AB INGRASSIA in *iatropologia* &c. ait non posse certos dies definiri, in quibus ob sphacelum artus præcidatur: non debere amputari in articulo. V. *pag.* 6.

AMBROSIUS PARÆUS in *maniere de traiter les playes* &c. agit de amputatione. Cauteriis utitur. Crus proxime sub genu melius amputari, ob commodiorem, qui obtinetur, truncum. Supra locum amputationis vinculum, injicit. Exemplum amputationis in articulo cubiti, cui convulsio supervenerat: hic adfirmat saucium hominem cauteria etiam cum voluptate admisisse. In articulo cubiti brachium sphacelatum amputavit. HALLER. V. *vuln.*

Idem in L. XI. *collectionis operum* latinæ cauteria in amputatione adhiberi solita rejicit. V. *pag.* 301.

BARTHOLOMÆUS MAGGIUS in L. *de vulnerum bombardarum* &c. quædam de amputatione habet: si ab arteriæ vulnere gangræna nata fuerit, artum continuo amputandum esse, in limite carnis vivæ & mortuæ, ferri acie, non igne; si tamen os infectum fuerit, in parte sana tunc amputandum. Venetos retractam cutem super truncatam manum consuere: aliqua curationis elementa, quæ fit carnis parte super truncum adducta. V. *vuln.*

JOHANNES LANGIUS, Leopergensis Silesius, vir eruditus, qui etiam manu curabat. Ejus *epistolarum* prima editio prodiit BASIL 1554. 4. qua primus liber continetur; deinde 1589. 8. quartus: inde omnes HANAU 1605. 8. & alibi. In L. I. narrat, cum chirurgus oleo fervente vulnus irrigaret, se ægrum fato eripuisse instituta artus amputatione. HALLER.

FRAN-

(d) L. VI. c. 84.

FRANCISCUS VALERIOLA in *locis medic.* Inter *quæstiones* aliqua de curatione amputatorum. V. *pag* 273.

PETRUS FRANCO in *traité des hernies* &c. etiam de membrorum amputatione. V. *hern.*

FELIX WURTZ in *practica der Wundarzney* &c. Non amputanda, ne contusa quidem, ante BILGUERUM monuit. HALLER. V. *pag.* 8.

LEONARDUS BOTALLUS in L. *de curandis vuln.* &c. artus gravius confractos continuo amputari jubet. V. *vuln.*

JOSEPHUS DU CHESNE in suo *sclopetario* &c. non debere in amputando festinari. V. *vuln.*

JACQUES GUILLEMEAU in *Chirurgie Françoise* &c. artus in articulatione amputare disuadet, cum ejusmodi vulnus non fideliter conserveat. In amputando cutem super sedem incisionis vinculo adstringit, deinde super tumentem artum adducit: arteriam cum aliqua carne acu comprehendit. HALLER. V. *pag.* 11.

HIERONYMUS FABRICIUS in *prælectionibus* &c. sibi tribuit & VIGONI consilium artus in mortua parte amputandi. HALLER.

In *operum chir.* L. I. cap. 19. agit de amputatione membrorum. WALTHERUS. V. *pag.* 302.

GUILIELMUS FABRICIUS vulgo HILDANUS in L. *de gangræna* &c. contra amputationis rudes modos, eo enim seculo securi utebantur. Contra amputationem in carne mortua primus, ut putat celeberrimus HALLER, dixit, cum interna a causa, ut ab osse corrupto sæpe multo altius adscendat, quam ex cutis vitio expectes. Sanguinem cauterio cultellari comprimebat. Feliciter carpum in articulatione detruncari vidit. Vidit ferram ab agitatione implicitam. Carnem sursum trahit & laqueo firmat. Initium secandi facit ab osse majori, ut a tibia. Arteriam mavult forcipe apprehendere, & acus circa arteriam decussatas improbat. Labia vulneris sutura sicca adducit. De doloribus ab amputatione natis. De funesto eventu moliminum ad movendum artum.

Idem porro in *centuria* III. recenset exempla dolorum post amputationem reliquorum. In *cent.* IV. in gangræna a causa interna amputatio frustra instituta. Artus cauterio cultellari abſectus.

Idem in *kurzer Beschreibung der Fürtreflichkeit der Anatomie* &c. adfirmat non posse chirurgum in femoris amputatione cauterio carere.

Idem in voluminibus ineditis narrat funestam fuisse in mortua parte amputationem a peritissimo viro JOHANNE GRIFFON administratam. HALLER. V. *pag.* 274.

THOMAS FIENUS *de præcipuis artis* &c. in L. IX. tract. 11. agit de amputatione membrorum: pro amputatione in parte viva. WALTHERUS. V. *cauter.*

JOHANNES JESSENIUS in *instit. chirurgicarum* sect. 3. cap. 21. de membrorum amputatione. WALTHERUS. V. *pag.* 16.

FRANCISCUS PLAZZONUS in L. *de vulneribus* &c. si sphacelus urserit, amputat in limite partis sanæ & mortuæ. V. *vuln.*

PETRUS MATTHÆUS ROSSIUS. Ejus *consultationes & observationes selectæ pro morbis ad facultatem chirurgicam & physicam spectantibus* FRANCOF. 1608. 8. & cum PETRI BONELLI aliorumque *observationibus.* Ibid. 1616. 8. Libellus datus FLORENTIÆ 1602. & a VICTORIO filio dedicatus Ibid. 1607. Observationes sunt tredecim cum fusa enarratione. Consultationes etiam chirurgicæ sunt, minoris tamen momenti. Chirurgiam ipse exercuit expertus vir & fortunatus. In mortua tamen carne artus amputat. HALLER.

PETRUS PIGRAUS in *epitome præceptorum* &c. vasa in amputatione difficulter fere & cum plurimo dolore apprehendi, quare præstare fere cauterio uti. In vivo amputat. Arteriam si potest ligat, sin minus, igne utitur. HALLER. V. *pag.* 17.

TOBIAS TANDLER de cohibenda partis in sphacelo amputandæ hæmorrhagia. V. *hirud.*

DANIEL SENNERTUS in *Medicinæ practicæ* L. V. part. 2. cap. 19. docet ubi abscissio membri corrupti sit facienda. WALTHERUS. V. *pag.* 17.

GREGORIUS HORST in *observationum med.* L. IX. *de cas. chir.* obs. 20. agit de abscissione membrorum. WALTHERUS. V. 276.

FELIX PLATERUS, illustris medicus Basiliensis, quo docente ea Academia floruit, clinicus, sed etiam in Anatome inque re herbaria minime peregrinus, venerabilis senex. Ejus *observationum in hominis adfectibus plerisque libri* III. BASIL. 1614. 8. in quibus etiam mutilationes varii generis recenset.

In ejus *praxi medica* BASIL. 1602. 8. 1608. 8. 3. vol. 1625. 4. 1656. 4. 1666. 4., quæ eadem est editio anno 1736. 4. 3. vol. excusa, iidem tituli malorum chirurgicorum occurrunt, qui in *observationibus*, adque eos mala chirurgica cum sua curatione etiam chirurgica. HALLER.

HENRICUS PETRÆUS in tract. 10. cap. 18. de abscissione membrorum. WALTHERUS. V. *pag.* 18.

M. AURELIUS SEVERINUS in *efficacis med.* L. I. part. 2. cap. 102. &c. de membrorum abscissione & excisione: in amputatione cutem omnino sursum retrahendam, deinde, ne hæmorrhagia fiat, consuendam. WALTHERUS. V. *adminst.*

JOHANNES v. HORNE. In ejus μικροτεχνη mireris rudem illam artuum detruncationem, quæ fit cultro plumbo onerato in alterum cultrum delapso. Ita HALLER. V. *pag.* 23.

YSBRAND

YSBRAND de DIEMERBROECK in *centum obſerv.* utrumque crus amputatum. V. *pag.* 24.

WOLFGANGUS HOEFERUS in L. IV. cap. 2. agit de abſciſſione membrorum. WALTHERUS. V. *pag.* 317.

GEORG. HIERONYMUS WELSCH in *obſervationum propriarum* &c. in ipſa amputatione, eſſe qui PARISIIS perierint, cum chirurgus igne uteretur. HALLER. V. *pag.* 30.

JOHANNES MURALTUS in *Eph. N. C. Dec.* II. *obſ.* 127. amputata tibia, tamen ab ulceribus mors. V. *pag.* 30.

BERNARDINUS GENGA in *Anatomia chirurgica* &c. in ſphacelo a cauſa externa nato poſſe in mortua carne amputari, non ita, ſi cauſa interna fuerit. V. *oſſ. morb.*

CORNELIUS SOLINGEN in *manual operation* &c. amputationem in articulo genu non ſuccedere, ſed in halluce utique: ad minora oſſa amputanda cuneum commendat. Contra cauterium cultellare. In artuum amputatione ſanguinem vitrioli fragmento comprimit, experimento facto in vivis animalibus. V. *pag.* 304.

SAMUEL LEDEL. V. *pag.* 43.

JACOBUS YOUNG, chirurgus. Ejus *currus triumphalis e terebintho, or an account of the admirable virtues of oleum terebinthinæ by its application to recent wounds, hæmorrhagies of the venes and arteries, with a new way of amputation and ſpeedie method of curing ſtumps in two letters.* LONDON 1679. 8. Belgice vertente KOENERDINGIO cum titulo *van het heet en coud verus.* AMSTERDAM 1698. 8. A SPENCERO & SPRAGE medicis didicit vim, qua oleum terebinthinæ calidum vulnera arteriarum, etiam majorum, ſuperfuſum ſanat. Experimentis ſuas olei terebinthinæ laudes confirmat, etiam poſt amputationem ſub genu factam. Turcas artum amputatum in fuſam picem mergere. In claſſe regia mercurialibus medicamentis adhibitis, omnes ægros interiiſſe; ſatis tamen probat vulgare *tourniquet.* In ſecunda epiſtola primum reperias commendatam amputationem cruris, cum reſervata ſura, qua truncum operias, auctore C. LOWDHAM chirurgo Oxonenſi. HALLER.

J. PAUL. WURFBAIN. V. *pag.* 51.

VITUS RIEDLINUS in *lineis medicis. Ann.* 2. *Jun. obſ.* 16. ex amputatione pedis dolor haud ita magnus. *Ann.* 4. Nov. *obſ.* 24. amputationem pedis ſubſequens, in quadam nimia, in quadam nulla fere hæmorrhagia. *Ann.* 5. Sept. *obſ.* 19. amputatam manum raucedo ſubſequens. Ita ALBERTI. V. *pag.* 56.

PETRUS DIONIS in *cours d'operations* &c. nodulo vitrioli ad comprimendum in artuum amputatione ſanguinem Pariſinos vulgo uti, ſed præ-

ſtare vinculum arteriæ injicere: RABELII aqua non ſuffecit in femoris amputatione. Non amputandi digiti, ſi vel de filo hæſerint. V. *adminiſt.*

CHRISTIAN SCHUCHMANN. V. *pag.* 60.

FILIPO MASIERO in *il chirurgo in pratica* &c. ſe in amputatione igne abſtinuiſſe. V. *pag.* 62.

FRIDERICUS RUYSCH in *epiſtola* XIV. agit *de nova artuum decurtandorum methodo.* AMSTERDAM 1701. 4. Auctor pro reſervatione ſegminis carnei dicit, & exemplum narrat ex ea lege a P. VERDUYN amputatæ manus, ob varia tubercula ex ſpina ventoſa deformis. V. *pag.* 63.

GUILIELMUS COWPER in *Anatomy* &c. in amputatione brachii arteriam poſſe digito comprimi: arteriam cæterum forcipe adreptam jubet vinciri, neque moratur, num nervus una ſit interceptus. V. *pag.* 67.

PETRUS VERDUYN, ADRIANI filius, chirurgus Amſtelodamenſis. Ejus diſſ. *epiſtolica de nova artuum decurtandorum ratione.* AMSTERDAM 1697. 8. Belgice *verhandeling van een nieuwe manier om leedemaaten afteſetten.* Gallice etiam a. 1697. vertente JOSEPHO VERGNOL chirurgo, qui ipſe operationem erat paſſus. Titulus eſt: *nouvelle methode pour amputer les membres.* Germanice ibid. eodem anno. Ita nempe in pede amputationem debere inſtitui, ut de ſura tantum reſervetur carnis, quantum ad operiendum truncum ſufficiat, ita os obtegi, lentam exfoliationem averti, ſanguinem compeſci, meliorem eſſe artus reliqui uſum, cum ad eam carnem pes artificialis multo firmius poſſit adaptari. Inſtrumenta & encheireſes ſollicite exponit, inter illa ſuſtentaculum. Valde laudat GEORGIUS la FAYE accuratam adminiſtrationis deſcriptionem, cui nuperi vix quidquam addiderint. In editione PETRI MASSUET (qui plurima adjecit additamenta) acceſſit GUILIELMI van VLOOTEN ad VERDUYNUM *epiſtola*, qui feliciter ad VERDUYNI modum artum amputaverat. Carpit tamen, quod lorum non ſatis arcte ſtrinxerit. Reſpondet in alia VERDUYNUS. Ita HALLER.

EBERHARD BARNSTORF. Ejus diſp. *de amputatione membrorum ſphacelatorum.* LEID. 1696. 4.

FRIDERICUS HOFMANN, Profeſſor Hallenſis, celebris medicus, & clinicus, infinitas edidit diſſertationes, quæ vel ipſius ſunt, vel a diſcipulis eo præſide defenſæ. Prima fuit *de amputatione membrorum ſphacelatorum, eorumque ſecura medela.* HALL. 1696. 4. HALLER.

SAINT CHRISTAU *in Chirurgie pratique* &c. agit de amputatione brachii. V. *pag.* 70.

ADRIAN KOENERDING, chirurgus Amſtelodamenſis. Ejus *van het heet en coud vuur, en van het afzetten of kuyt en ſchereebeen.* AMSTERDAM 1698. 8. 1705. 8. Princeps auctoris ſcopus videtur contra VERDUYNUM dicere: ejus ad modum aliquoties ſe artum amputaſſe, verum nimium inferre dolorem, tarde ſanari; arterias, ut in ipſo corpore reperit, varicoſas fieri,

fieri, nihil veri commodi ægro ab eo commento accidere. Accedit YOUNGII, quam diximus, epiſtola. HALLER.

J. ERNEST. SCHAPER & CAROLI FRID. BELOW, auctoris diſp. *de digitis manus dextræ in quadam fœmina per conquaſſaticnem nodoſitate, ſpina ventoſa, & atheromate monſtroſis.* ROSTOCK 1698. 4. cum hiſtoria imperfectæ amputationis.

Ejus SCHAPERI *medicinæ curioſæ ſpecimen de proverbio: Hände und Füſſe wachſen nicht wieder wie die Krebsſcheren.* Ibid. 1712. 4. HALLER.

MAURITIUS V. REVERHORST. Ejus *epiſt. XVI. ad* F. RUYSCH *de nova artuum decurtandorum methodo.* AMSTERDAM. 1701. 4.

JOHN MOYLE in *chirurgo marino* &c. aquam ſtypticam CAROLI II. ſatis probat, niſi quod ad amputatos artus non ſufficiat: vaſa negat ligari debere. V. *pag.* 75.

J. LUDOV. PETIT in poſthumo opere Tom. III. de amputatione artuum agit. Duplicem ſectionem ſibi tribuit. V. *pag.* 76.

HERMANNUS BOERHAAVE in *aphoriſmis de cognoſcendis & curandis morbis*, ubi de ſphacelo agitur, etiam continentur, quæ ad amputationem pertinent. V. *pag.* 79.

THOMAS BECKET in *chirurgical obſervat.* &c. brachium, ut vocat cancroſum feliciter amputatum. V. *pag.* 81.

CHRIST. HENR. ERNDL. V. *pag.* 82.

SIMON PAUL. HILSCHER diſp. *de artuum amputatione rite adminiſtranda.* JEN. 1718. 4. V. *fract.*

JOH. V. HAGEN diſp. *de nova artuum decurtandorum methodo.* LEID. 1711. 4. Eadem hiſtoria, quam in *epiſt.* XIV. RUYSCHIUS habet. HALLER.

JOHANNES SALZMANNUS. Ejus diſp. *de novo artus amputandi modo.* ARGENT. 1722. 4. Agit de VERDUYNIANÆ adminiſtrationis commodis ac incommodis. HALLER. V. *pag.* 87.

CONRAD LUDWIG WALTHER in *medicíniſch-chirurg.* &c. manu amputata ſanguis veſica ſuilla compreſſus. V. *pag.* 87.

MARTIN GOTTHELF LOESCHER. V. *pag.* 88.

J. DANIEL GOHL in *Act. Erud. Berolin. Decade* II. *vol.* 8. amputatio brachii ſenſus ac non amputati. ALBERTI.

RENATUS JAC. CRESC GARENGEOT in *Mem. de l'Acad. de Chir.* T. II. a. 1743. agit de amputatione, in qua carnis ſegmentum reſervatur, ejuſque ſimpliciori & faciliori adminiſtratione. V. *pag.* 306.

LUDOV. LAMORIER. Ejus diſſ. *de doloribus artuum imaginariis poſt amputationes reliquis* eſt in *Mem. de l'Acad. des ſci. de Montpel.* a. 1737. 4.

4. Tribuit eos coalefcentibus cum arteria nervis, quos impetus fanguinis irritet. HALLER. V. *aneuryf.*

SALVATOR FRANCISCUS MORAND pro amputatione femoris in ipfo acetabulo tres commentarios. Evulfos artus fanguinem nullum fundere, neque poffe quatuor equis hominem diftrahi. Poffe arteriam cruralem proxime inguen abfcidi, eventu non funefto. Plethoram poffe vitari. Nobilem virum, cui primo Le DRANIUS humerum in articulo abfciderat, interiiffe, ex plethora, ut putatum fit. Plura exempla femoris de acetabulo in vivis animalibus excifi. VOLHER (putat celeberrimus HALLER WOHLERI primarii chirurgi Dani) de eadem re diff. Nervos non debere ligari. PUTHOD de eadem amputatione, uberius. Sanguinem potiffimum compefcit injecto vinculo. Nervum pariter vetat ligare. Aliqua de arteriis, quas ligare oporteat, non nominatis, & vix defcriptis. Adminiftratio fufe. In theoria negat arterias a pure erodi. Denique MORANDI in BILGUERI adverfus frequentes amputationes monita afpera differtatio. Non adeo frequenter Gallos artus hominum amputare: in una pugna inter noningentos faucios non plus undecim, fæpe etiam fervari, quibus artus amputati fuerint. Nimis pretiofis medicamentis BILGUERUM uti, & farragine Germanica. Primum patrem fuum humerum de articulo excidiffe, fub finem feculi prioris. HALLER. V. *pag.* 95.

J. ERNESTUS WREDE. V. *pag.* 96.

In *Breslauer Sammlung Verf.* XXI. V. *pag.* 100.

PETRUS DERANTE, chirurgus, in *Phil. Tranf.* n. 380. refert de fcapula, offe humeri, & parte claviculæ, ob profundam corruptionem refectis, eventu tamen felici. HALLER.

MICH. PEAGET & J. B. DU BOIS *non E. vulnerata crurali arteria ab amputatione aufpicandum.* PARIS 1726. 4.

HENRICUS FRANCISCUS LE DRAN in *obfervations de Chirurgie* &c. Amputatio offis cariofi metatarfi, ferra facta. De amputatione in gangræna a caufa interna: non admittitur. Amputationes aliquæ infelices. Amputatio humeri ex fchedis paternis; Le DRAN fenior acu fecundum os trajecta arteriam ligavit, tunc cutem & deltoidem mufculum ad articulum usque divifit, os ex acetabulo expulit, carnis fegmine refervato ægrum curavit. Felix brachii ob cariem amputatio, & femoris ob cariem genu ejusque fcrofulas, obque fpinam ventofam, hæc minus felix, denique ob fracturam complicatam. V. *pag.* 103.

Idem Le DRAN in *traité des operations* &c. amputationem in brachii articulatione defcribit, patris fui inventum. In amputatione duorum carnis refervatorum fegminum duplex inventum, RAVATONI & VERMALII. Digitum ferrula amputat, neque in articulatione. HALLER. V. *pag.* 308.

ABRA-

ABRAHAM TITSINGH in *de verdonkerde Heelkonſt* &c. Gallos amputationibus nimis indulgere. Tibiæ de articulo decedentis exemplum. V. *pag.* 106.

ALEXANDER MONRO. V. *pag.* 110.

J. DANIEL SCHLICHTING in *traumatologia* &c. poſt amputationem veſicam trunco adaptat. V. *vuln.*

JOH. ATKINS. V. *pag.* 111.

THOM. RENAT. GAGNIER, & LUD. FLOR. BELLOT *ergo in artuum exciſione tutius a ligatura, quam ab alia compreſſionis ſpecie ſiſtitur ſanguis.* PARIS 1735. 4.

ELIAS FRID. HEISTER. Ejus diſp. *de nova brachium amputandi ratione.* HELMSTADT 1739. 4. recuſa eſt etiam in HALLERI *ſelectis.* Brachium ambuſtum erat, neque poterat vulgaris amputatio locum habere, quare noſter arteriam acu intercepit, ſub eo vinculo carnes ſcalpello diſſecuit, denique os ſerra amputavit. In aliis arteriarum brachii & pedis vulneribus eamdem amputationem locum putat habituram, inque aneuryſmatibus. Nervos majores abſque periculo ligari. Reperitur hæc curatio etiam in *E. N. C. Vol. V. obſ.* 138. Ita HALLER. V. *ocul. morb.*

SAMUEL SCHAARSCHMIDT in Tom. II. exemplum hominis, qui ſibi ipſi crus, & felici eventu amputavit. In T. III. pes gangrænoſus diu circumgeſtatus, demum feliciter amputatus: de artubus ſphacelatis ſponte decedentibus. In T. V. a nervo in amputatione ligato magna ſymptomata, & mors ipſa. Amputari artus, nullo arteriæ vinculo injecto, nihilo infelicius. HALLER. V. *pag.* 115.

GEORGE DE LA FAYE in *cours d'operations* &c. duabus inciſionibus in amputatione debere cutem incidi.

Idem in *Mem. de l'Acad. de Chir.* T. II. agit de amputatione in qua carnis ſegmenta reſervantur. Commoda ejus adminiſtrationis, diverſa artificia, etiam VERMALII & HUGONIS RAVATON, atque inſtrumenta. De Le DRANII amputatione humeri ipſa in articulatione conſilia dat. V. *pag.* 308.

ELIAS COL DE VILLARS *ergo in reſecandis artubus carnis ſegmina reſervare ſatius.* PARIS 1744. 4. & cum nomine JULIANI BUSSON recuſa eſt ibid. 1764. 4. Methodum VERDUYNII laudat. V. *pag.* 116.

SAMUEL SHARP in *treatiſe on the operations* &c. ob gangrænam artum non debere amputari, niſi convaleſcentia aliquos jam progreſſus fecerit.

Idem etiam in *critical inquiry* &c. de amputatione agit. Iterum non debere ob gangrænam artum amputari, niſi ea jam compreſſa ſit. Arterias ligat. Cutem trunci duabus acubus perforat, & ſuper truncum adducit. Bacillo funem intorquente mavult uti. Non metuit nervo injectum vin-

vinculum: contra carnis segmenta reservata. Compressionem universi artus periculosam esse. V. *pag.* 309.

JACQUES BAGIEU suse de amputatione. V. *pag.* 119.

GUILIELMUS BROMFIELD. V. *pag.* 121.

GERARDUS v. SWIETEN in Tom. I. ubi agit de sphacelo. V. *pag.* 123.

J. FRID. TSCHEP *casus de amputatione femoris non cruenta.* HALL. 1742. 4. quæ disputatio recusa est in HALLERI *selectis.* Cum femur amputaretur ob gangrænam, arteriam cruralem exsanguem nullum dedisse sanguinem, ægrotum tamen ex femoris carie periisse. Causa hujus exsanguis vulneris posita fuisse videtur in arteria constricta & sanguineis grumis farcta. HALLER.

ANT. NIC. GUENAULT & URBANI VADENESSE *non E. vulnerata arteria crurali ab amputatione auspicandum.* PARIS 1742. 4. recusa in HALLERI *selectis.* In vulneribus etiam gravibus arteriæ cruralis posse vinculum tentari arteriæ injectum, & ab anastomosibus circa genu suppetias expectari, quæ artum alant. HALLER.

J. CAROL. VOIGT *de iis, quæ in membrorum amputatione observanda sunt.* GIESS. 1761. 4. V. *obst. art.*

JOACHIM. FRID. HENKEL in T. VI. suse de amputatione per singulos artus. Musculos & cutem loro coriaceo reducit. Non probat duplicem incisionem: opium propinat. Amputationem humeri ex articulo excisi non successisse. V. *pag.* 309.

OLAUS ACRELL in diss. *om nödwändigheten* &c. acum bioculam a RAVATONIO ad ligandas arterias commendatam, minime necessariam videri: nervum melius omitti. Spongiam agarico BROSSARDI præfert. Ad sanguinem compescendum simplicius prelum. Non posse semper amputationem artus evitari, non certe si magna caries, profunda gangræna, vulnus arteriæ inaccessæ adfuerit. Amputationem instituit duobus carnis segminibus reservatis. HALLER. V. *pag.* 310.

GEORG. AUGUST. LANGGUTH *de periosteo propter amputationem prudenter circumcidendo.* WITTEBERG. 1745. 4. V. *fract.*

ANTONIUS LOUIS. Ejus *lettre à* M. BAGET *sur les amputations.* PARIS 1757. 12. Amputationis modum defendit, in quo carnis segmen reservatur, futura ossis denudationem mavult occupare, neque emplastris fidit. V. *pag.* 133.

ANGELUS NANNONI in *discorso chirurgico.* V. *pag.* 135.

JACOB VAN DER HAAR in *korte verhandeling* &c. tuetur præcocem absque mora amputationem, moramque injectam funestam fuisse objicit. V. *vulner.*

Idem in *Verhandel. van de Holl. maatschappy* T. XII. agit de artubus gangrænosis non amputandis, sed naturæ committendis, quod felicissimo

mo eventu factum ſit, ut arti nihil ſuperfuerit, niſi tendines diſſecare, & artum ex articulo extorquere. HALLER.

HENR. FRIDER. DELIUS in *Fränkiſche Sammlungen* T. IV. poſt amputationem tetanum & gangrænam funeſto eventu ſuperveniſſe. V. *pag.* 137.

PETRI LALOUETTE & CAR. FRANC. THEROUL de TOULOUSE DE VALLUN *E. femur in cavitate condylodea aliquando amputandum.* PARIS 1748. 4. recuſa in HALLERI *ſelectis.* Caput femoris carie eroſum noſter vidit, & una acetabulum, alterumque etiam ſimilem caſum, in quo vulgatis auxiliis æger non potuerit ſervari. Suadet adeo femur de acetabulo excidere, uti ſocer viri H. F. le DRAN humerum de cotylo ſcapulæ ejecit. Experimento facto hæmorrhagiam negat magnam ſequi, & poſſe arterias iliacas comprimi. Ita HALLER.

DES PORTS in *traité des playes* &c. de vulnere in articulo genu accurate agit, ut caſum diſtinguat, in quo ſit amputandum, quam curationem vitat, quantum ejus fieri poteſt. Amputationem fruſtra fieri, quando cacochymia dominatur. Vulnus articuli tibiæ cum talo amputationem exigere; ſic oſſa tarſi fracta. HALLER. V. *vuln.*

HONORATUS PETIOT. V. *pag.* 140.

HUGO RAVATON in *traité des playes* &c. in amputatione duo carnium ſegmenta reſervanda eſſe. Duas congruentes acus ad ligandas arterias habet.

Idem porro in *Chirurgie d'armée* &c. ſe excidiſſe humerum ex articulatione, ſaucium ſervare non potuiſſe. Non debere artum amputari, dum gravia ſymptomata ſæviunt. Ut poſſit femur de acetabulo excidi, ex theoria quidem. Cum capſula articuli genu parvo vulnere aperta fuiſſet, neceſſe fuit artum amputare. Etſi illubenter amputat, vulnera tamen ſclopetaria, quæ de pede aliquid aut lacerarunt, aut evulſerunt, putat amputationem poſcere. Pedem continuo ſupra articulationem amputat, duobus carnis ſegmentis reſervatis, & apta cura adhibita.

Idem in *Journal de Medecine* T. VI. Febr. amputationem in malis propriis pedis melius circa malleolos ſuſcipi: pedem facilius adaptari, melius regi, minus periculi in curatione eſſe, quod fere ſit in ratione ſuperficiei detruncati artus. Ocream novam ad ejusmodi mala invenit. Ita HALLER. V. *vuln.*

SYLVESTER O HALLORAN in *Med. Muſ.* T. III. novam rationem docet, qua reſectum ſegmen ad operiendum truncum artus amputati melius adaptetur. V. *ocul. morb.*

RAYMOND DE VERMALE. Ejus *obſervations de Chirurgie pratique precedées d'un nouvelle methode d'amputer.* LONDRES, ut titulus fert, abſque anno 4. circa a. 1763. De modo, quo poſt amputatum artum truncus

cus duobus reservatis carneis segmentis tegitur, fuse agit, ut de re nova. In AFRICA post amputatam manum utiliter brachium truncatum in ferventem picem demergi. In editione altera MANHEIM 1767. 8. epistolæ sunt aliquot, etiam HOFMANNI, cum testimoniis de felici amputatione, quæ facta sit duobus segminibus carneis reservatis. HEISTERI junioris dissertatio de nova methodo amputandi brachii. HALLER. V. *ocul. morb.*

CLAUD. ANT. RENARD *E. ad sistendam membrorum rescissioni supervenientem hæmorrhagiam datur artificium tutius vasorum ligatura.* PARIS 1652. 4. recusa in HALLERI *selectis.* Auctor est URBANUS VANDENESSE. Ita HALLER.

DELAISSE in *traité des playes* &c. defendit amputationes, potissimum in castris, ubi sæpe non sit difficili curationi locus, qua sola ea administratio vitari possit. V. *vuln.*

TOUSSAINT BORDENAVE, Professor Chirurgiæ, in *Mem. de Chir.* T. II. amputandum esse in castris ob difficilem transvectionem ægrorum. HALLER.

VEYRET in *Mem. de Chir.* T. II. de osse ex trunco amputati artus eminente, iterato serra resecando.

PETRUS JOSEPHUS BOUCHER, medicus civitatis LILLE, ibid. dicit contra amputationem artuum nimis apud suos frequentem. Multa exempla hominum ad amputationem damnatorum, & tamen aliis auxiliis mitioribus sanatorum, dum spirituosis medicamentis abstineatur. Contra chirurgum FAVRE, qui integro mense post acceptum vulnus, demum artus volebat amputare; docet magnum ex hac expectatione periculum imminere, & feliciter in ipso pugnæ loco artus fuisse amputatos. HALLER.

THOMAS KIRKLAND in *observations upon Potts* &c. raro amputandum esse; neque continuo quoties fractura adest complicata. Sæpe rusticos chirurgos absque amputatione maxima mala sanasse.

Idem in *appendix to the observations* &c. nunquam ob fracturam complicatam se artum amputasse, neque tamen ullum ægrum ex eo malo amisisse. V. *fract.*

Idem in *obss. and inquiry by a soc. of physicians* T. V. LOND. 1762. 8. Spongiam trunco amputati artus imponit, & resorbitionem maligni humoris impedit. HALLER.

FRID. HERMANN LUD. MUZELL. V. *pag.* 146.

BENJAMIN GOOCH. V. *pag.* 14[illegible].

HENRY PARKER. V. *hæmorrhag.*

DU VERGET in *Anfangsgründe* &c. non continuo amputandum, humerum enim convaluisse, qui totus dissectus fuerat. Quibus ex signis discamus, non posse amputationem effugi. Ex D. de la FAYE, ut possit femur ex acetabulo excidi, servato carnis tegmine. V. *pag.* 151.

PIERRE

PIERRE MASSUET *de l'amputation à lambeau par* M. VERDUYN. PARIS 1756. 8. Multa noster adjecit, inventa nuperorum varia: ad VERDUYNI opus notas, declarationes, epistolas VLOOTENII & VERDUYNI. In præfatione hanc administrationem contra HEISTERUM tuetur; de auxiliis agit, quibus sanguis sistatur: totius inventi historiam dat. VLOOTENIUS feliciter VERDUYNI administratione usus aliqua carpit, ut lora non satis adstricta. VERDUYNUS se tuetur. Ad miraculum usque velociter carnes ossi adhærescere, & quod superest, adeo arctari, ut nihil necesse sit resecare. RUYSCHIUS ambulare vidit juvenem, cui VERDUYNUS crus resecuerat. Fuse de nupera perfectione administrationi addita per D. VERMELL & RAVATON, simplex tamen segmen VERDUYNI se præferre. LOUISII dissertatio de modis compescendi sanguinis & curandis, quibus artus amputati sunt, tota hic redit, & de eminente osse. GARENGEOTUM invenisse modum, quo multa acu caro comprehenditur. Ita HALLER.

FAURE, chirurgus, diversus a FABRE, meruit præmium Academiæ chirurgicæ a. 1756. Contra illam vulgo nimis receptam opinionem de necessitate amputandorum continuo artuum in vulneribus gravioribus. Exempla feliciter in hostibus, etiam quadragesimo die, amputati artus; ut noster tamen vigesimo die non recuset amputare. Non debere ad id auxilium descendi, quamdiu commotionis effecta supersunt. Alia exempla ubi omnino, & bono successu, artus sunt conservati.

Le CONTE perinde de amputatione. Quibus in malis ea nequeat differri: ob summum mortis nempe periculum, & in incurabilibus articulationum læsionibus. Differri vero debere ob commotionem, cacochymiam, initia gangrænæ. Differri posse in vulneribus sclopetariis ossium. HALLER.

TRECOURT in *memoires* &c. agit de amputatione in tibia facienda, loco quantum potest inferiori. V. *pag.* 156.

GEORGE NEALE in *some observations* &c. post amputationem tibiæ duos homines periisse, cum chirurgi agarico mederentur. V. *hæmorrhag.*

GERH. ANDR. MÜLLER *de emendata an ulterius emendanda membrorum amputandorum ratione.* GIESS. 1759. 4. V. *vuln.*

MOUBLET. V. *pag.* 165.

DIONYS. PAUTIER DE LA BREUILLE & F. L. T. DONGLELE, *Non E. frequens artus amputandi necessitas.* PARIS 1758. 4.

VILLIERS. V. *pag.* 168.

STEPHAN. PETRI le LAUMIER & FRANC. ANG. DELEURYE *de methodis amputandi brachium in articulo.* PARIS 1759. 4.

RUDOLPH AUGUSTIN VOGEL. Ejus & PETRI HENRICI DAHL, auctoris disp. *de brachii amputatione in articulo.* GOTTING. 1760. 4. Invenit ipse respondens prelum tortile, quo arteria axillaris sub clavicula & supra thoracem comprimatur, ut non sit necesse acum per carnes adigere. Liga-

mentum articulare curva forfice abfcindit. Cum arteria etiam venam fubclaviam refecat. Plumaceola ex cannabi, fafcias ex laneo panno *flanelle* parat. BROMFIELDI adminiftrationem eo tempore nondum defcriptam ipfe oculatus teftis exponit. SHARPII adminiftrationem ingeniofam effe. GEORGII la FAYE inter eas, quæ defcripta habentur, optimam effe exiftimat. HALLER. V. *pag.* 170.

CLAUD. POUTEAU. V. *pag.* 170.

J. CHRISTIAN BRUNS. V. *pag.* 171.

CAROLUS WHITE in *Med. Obf. and inquiries* Tom. IV. oftendit crus melius inferiori loco & ad malleolos amputari.

Idem in *Phil. Tranf. Vol.* LIX. offis humeri caput ferra refectum, pars exfoliata, motus artus reftitutus. V. *pag.* 171.

J. ULRICI BILGUER, Rhæti, chirurgi Caftrenfis primarii difputatio inauguralis *de membrorum amputatione rariffime adminiftranda, aut quafi abroganda.* HALL. 1761. 4. Gallice verfa ab Ill. TISSOTO, qui & notas addidit PARIS 1764. 12. Anglice 1764. 8. Germanice cum adjectis novis obfervationibus BERLIN 1761. 8. LIPS. 1767. 8. FRANCF. 1767. 8. Belgice ad editionem Ill. TISSOTI, NIMEGEN 1770. 8. Cum in caftris ftipendia mereretur, vidit BILGUERUS in exercitu Boruffico plurimos homines cum integris artubus vitam confervaffe, etfi eadem patiebantur fymptomata, ob quæ vulgo artus exftirpari folent. In gangræna profundis incifionibus malum deoperit, fiderata refecat, pulvere falino & aromatico carnes mundatas adfpergit: utitur autem potiffimum fale ammoniaco, aceto, fapone, oleo terebinthinæ, aqua calcis, myrrha, camphora, ferro. Deinde corticem peruvianum propinat, & acidum mineralem liquorem. Quando pus nunc adparet, digeftiva unguenta illinit. Ad offa exfolianda fua etiam dat confilia. Glandes plumbeas in offibus impactas terebra adhibita expedit. His confiliis in prælio Targavienfi ex 6622. fauciatis 5557. integre fervavit, 408. ita morti eripuit, ut inter invalidos effent: perierunt potiffimum, quibus femur erat vulneratum. Neque ob contufiones, neque ob ablatas & contritas partes, neque ob offium fiffuras de confervando artu oportet defperare, neque ob fanguinem effufum, neque ob offa elifa, neque ob arteriam vulneratam eft amputandum. De carie monet, neque oleo caryophyllorum, neque acido minerali utendum effe, fed neque amputandum. Ill. TISSOTUS blandiorem curationem probavit. HALLER. V. *pag.* 174.

LEBERECHT EHREGOTT SCHNEIDER in Tom. II. V. *pag.* 178.

THOM. ANTHROBUS. V. *pag.* 180.

P. SUE in *dictionnaire* &c. os ex trunco amputati artus eminens fublimato hydrargyro cogit delabi. V. *pag.* 183.

ANTO-

ANTONIUS PORTAL in *précis de Chir.* &c. T. I. non valde probat artuum amputationem, quæ fere funestum sortiatur eventum, nisi humores sint purissimi. V. *pag.* 186.

BONNARD. V. *pag.* 188.

BEAUSSIER. V. *pag.* 188.

DAVID VASSE & HENR. RAYMOND, auctoris *E. in ipsa imi pedis manusve junctura amputatio celebranda.* PARIS 1766. 4. In Comite de S. FLORENTIN manum in articulo resectam fuisse. Cutem repelli debere, qua truncus contegatur. HALLER.

DAVID van GESSCHER *Verhandeling over de bestandbarheit en noodzakeligkheit der afzetting in verscheide heelkondige gebreeken.* AMSTERDAM 1771. 8. Contra BILGUERUM. Anglos in bello præterito amputatorum non supra vicesimum amisisse. Dari omnino mala, quæ hanc crudelitatem requirant. Exempla amputationis felicis, aut infeliciter neglectæ. Exempla ubi serior amputatio nocuerit. V. *tumor.*

CAR. NIC. JENTY *methodo de hacer la amputacion del muslo por su articulacion con el huesso inominado.* MADRIT. 1767. 4.

NIC. JEANROY & J. B. E. DUMANGIN *E. quamdiu serpit gangræna, etiam a causis externis, amputatio non tentanda.* PARIS 1768. 4.

GERMANUS PICHAUT de la MARTINIERE. V. *pag.* 202.

VALENTIN in *recherches critiques* &c. agit de modis quibus ANTONIUS LOUIS os amputati artus conatus est contegere. Nullum esse duarum incisionum usum, dolorem certum esse. Cum accurate consilia ANTONII sequeretur, chirurgum DU POUY tamen non potuisse nudi ossis culpam vitare. Rem esse facillimam; ante amputationem femur plene extendi: non prius vero carnes interne & posterius incidi, quam genu flexum sit, ita majorum musculorum partem servari integram. Non vere fines musculi se retrahere. Fascias circulares nocere. V. *paracent. thor.*

ABRAH. CHRISTOPH. SALCHOW *chirurgische Betrachtungen zur Bestätigung der unnöthigen Amputation und des Nutzen der Bleymittel.* HAMBURG 1769. 8. Puero rota molendini, a vento agitati, brachium repetito fregerat; miserum amputationi eripuit auctor, fistulasque apta incisione facta sanavit, solis fere ex plumbo medicamentis usus, quæ maximi facit in vulneribus, ulceribus, tumoribus variis &c. BILGUERI placita urget. HALLER.

WILLIAM NORTHCOTE. V. *pag.* 207.

J. AIKIN in *essays on several* &c. agit de trunco artus amputati deligando: glutinoso utitur emplastro, quod multis loris radiatim in centro trunci amputati convenientibus cutem super os deducit: ut autem in centro

ea lora uniantur, tricrure ferramento utitur. Ut hæmorrhagia preſſione comprimatur. V. *fract.*

ERN. PLATNER. V. *pag.* 208.

J. CHRISTIAN. ANT. THEDEN. V. *pag.* 211.

ADOLPH FRID. VOGEL. V. *pag.* 212.

MUDDIE. V. *pag.* 215.

DIONYS. CLAUD. DOULCET & TH. NIFON *E. in reſecandis artubus ſegmenta reſervanda.* PARIS 1772. 4.

D. A. S. M. D. V. *pag.* 227.

J. LEBERECHT SCHMUCKER. V. *pag.* 230.

BAKER *on amputations* LONDON. . . . 8. annum ignorat HALLER.

Le BLANC. V. *pag.* 311.

GOOCH. V. *pag.* 242.

LUCAS. V. *pag.* 244.

BARBET. V. *pag.* 259.

ANADESMUS. Vide *Faſcias.*

ANEURYSMA.

HIPPOCRATES in L. *de morbis* II. agit de aneuryſmate. Vide *pag.* 286.

GALENUS in L. *de tumoribus præter naturam* cap. 2. de aneuryſmate.

Idem in *method. med.* libro V. cap. 7. de aneuryſmate. WALTH. V. *pag.* 264.

AETIUS in L. XV. cap. 10. agit de aneuryſmatibus. De horum vinctione duplici & exciſione fuſe, tamquam ipſe expertus. HALLER. V. *pag.* 265.

PAULUS in L. VI. cap. 37. aneuryſma verum diſtinguit a ſpurio, & etiam in capite curare adgreditur, arteriamque & ſuperne ligat & inferne. HALL. V. *pag.* 293.

RHAZEUS in L. XIII. agit de aneuryſmate & nodo, ſive de aneuryſmate clauſo. V. *pag.* 265.

GODOFREDUS STEGHIUS in *Arte medica* LUGD. 1521. 4. in *Medic. pract.* L. 8. cap. 34. de aneuryſmate. WALTH.

J. FERNELIUS in *pathologiæ* L. VI. refert de coſtis ab aneuryſmate fractis. In L. VII. cap. 3. etiam de aneuryſmatibus. V. *pag.* 273.

JACO-

Jacobus Hollerius (Houlier), Stempanus, medicus Parisinus, Hippocraticus, vir doctus & clinicus. Ejus *de morbis internis* L. II. cum Ludov. Dureti *adnotationibus* & Antonii Valet *exercitationibus*. Paris. 1565. 8. 1567. 8. 1571. 8. 1611. 4. Venet. 1572. 8. Lion 1578. 8. 1588. 8. Francof. 1589. 12. 1603. 12. Genev. 1620. 4. 1635. 4. quæ omnino eadem est editio cum Parisina 1611. 4. Memoratu dignæ sunt peculiares aliquæ auctoris curationes. In L. I. aneurysma, ut videtur, tibiæ funesto consilio apertum. Haller.

Vidus Vidius in libro *de curatione* &c. VI. cap. 14. de aneurysmate. V. *pag.* 14.

Ambrosius Paræus in *collect. latin.* L. VI. cap. 32. de aneurysmatibus: mors viri, cui contra consilia Paræi in humero aneurysma apertum fuerat. Aneurysma venæ pulmonalis (eo ævo dicebant arteriam) ruptum ex pilæ ictu, inde mors subita. Aneurysma non raro osseam inducere naturam. Haller. V. *pag.* 301.

Gabriel Fallopius in *tract. de tumoribus* cap. 14. de tumore illo, qui aneurysma vocatur. Walth. V. *tumor.*

Guilielmus Rondelet in *methodo curand.* &c. sub genu aneurysma frequenter fieri. Hall. V. *pag.* 8.

Hieronymus Mercurialis in libro *de decoratione* cap. 7. aneurysma. Walth. V. *pag.* 9.

Johannes Fragosus in *Chirurgia universal.* &c. in L. II. exemplum aneurysmatis subito funesti, cum ab imperito aperiretur. V. *pag.* 9.

Antonius Saporta in L. *de tumoribus* &c. de aneurysmate nascentis aortæ, pleno grumorum sanguinis. A palpitatione & difficili spiritu tumor mollis. Intercostalis arteriæ aneurysma. Aneurysma arteriæ, ut videtur iliacæ, præpostere incisum, cum multa sanguinis jactura. Haller. V. *tumor.*

Rembertus Dodonæus in *exemplis medicinalium observationum* Haderwyck 1621. 8. aneurysma funesto errore apertum. Haller. V. *calcul. sect.*

Jacques Guillemeau in *Chirurgie Françoise* &c. arteriam supra aneurysma brachii se detexisse, ligasseque omnino feliciter. V. *pag.* 11.

Diomedes Cornarius in *consult. med.* Lips. 1595. 4. in *consult.* 8. de aneurysmate in pectore. Walth.

J. Baptista Sylvatici, Mediolanensis. Ejus *de aneurysmate.* Venet. 1600. 4. Per aneurysma id intelligit, quod vocat spurium, & negavit aneurysma dari, quod ab arteria dilatata fit. Curationem a nuperis desertam proponit, ex veteribus sumtam; arteriam utrimque ligat, incidit,

cruoris

cruoris grumos eximit. Arterias vulneratas utique fanari vidit. HALL. V. *venæ fect.*

GUILIELMUS FABRICIUS in *obfervationum cent.* III. aneuryfma brachii detecta & ligata arteria fanatum, & de eo malo MICHAELIS DOERING differtatio.

Idem in voluminibus ineditis aneuryfmata fuperata fuiffe preffione, & adftringentibus emplaftris. V. *pag.* 274.

JOH. SCHENK in *obfervationibus raris* &c. etiam de aneuryfmate. V. *pag.* 16.

JUL. CÆSAR. CLAUDINUS, Bononienfis. Ejus *confultationes & refponfiones medic.* VENET. 1606. fol. In *confult.* 67. de aneuryfmate in flexura cubiti a venæ fectione: laudat emplaftrum ex cortice ulmi cocto, fapa excepto, appofitum detentumque usque ad ficcitatem. WALTH.

HENRICUS SMETIUS. Ejus *mifcellaneorum medicorum* L. XII. FRANCOF. 1611. 8. In libro IV. de aneuryfmate fub genu. HALLER.

DANIEL SENNERTUS in *med. pract.* libro V. part. I. cap. 43. de aneuryfmatibus: medicamentum ex thure, aloe, pilis leporis & albumine ovi valde laudat. WALTH. V. *pag.* 17.

GREGORIUS HORST in *obferv. med.* L. IV. part. 2. obf. 1. aneuryfma venæ fectione generatum & curatum. WALTH. V. *pag.* 276.

JOHANNES VIGIER in *operum medico-chir.* L. I. cap. 42. de aneuryfmatibus. WALTH. V. *ulcera.*

FELIX PLATERUS in *obfervat.* L. III. pag. 643. aneuryfma. Porro in tract. 3. *de vitiis*, cap. 6. de protuberantiis pag. 408. aneuryfmatis curatio. WALTH. V. *pag.* 322.

DOMINICUS TERILLI in fua *de caufis mortis repentinæ diftinctiffima tractatione* VENET. 1615. etiam de aneuryfmate mentionem facit. HALLER.

THEODORUS CORBÆUS in *pathologiæ* L. II. fect. 5. cap. 15. de aneuryfmate. WALTH. V. *pag.* 315.

ANGELUS POLITIUS. Ejus *apologia de aneuryfmate prætenfo pro Marchione de Jeraci Princip. Caftraboni.* PANORM. 1620. 4. MANGET.

J. HORNUNG in *cifta medica* &c. tradit aneuryfmatis fpurii hiftoriam, in quo nihil mafculi tentatum eft. HALLER. V. *pag.* 315.

M. AURELIUS SEVERINUS *de recondita abfc.* &c. L. III. aneuryfmata funefto eventu rupta; aliud in femore ferro, & igne demum expugnatum; aliud in brachio incredibili mole. Aneuryfma cœliacæ arteriæ. HALLER. V. *pag.* 276.

GUILIELMUS BALLONIUS in *paradigm.* aneuryfma arteriæ magnæ, qua in iliaca vafa difcedit. V. *calcul.*

JOHANNES RHODIUS in *obfervationum med. centuria* II. aneuryfma pectoris a vomitu. WALTH. V. *pag.* 22.

NICO-

Nicolaus Tulpius in *observ. med.* libro IV. cap. 16. aneurysma ex vulnusculo in arteria manus plumbi pressione sanatum. V. *pag.* 22.

Thomas Bartholinus, vir literatus, polymathes, celebris suo aevo incisor, Italicae scholae discipulus, singulis Medicinae partibus deditus, scripsit *anatomicam aneurysmatis dissecti historiam* Panorm. 1644. 8. Lips. 1707. 8. cum Hornianorum operum editione, quam J. Wilhelmus Pauli curavit. Historia aneurysmatis ex improvida venae incisione nati, perampli, cui suborta gangraena, brachium amputatum, incisum: sanguis grumosus inter musculos effusus, arteria ipsa tota rupta.

Idem in *hist. anat. centuria* IV. aneurysmata varia. Prope sternum aneurysma, sub noctem incrementa capiens. Mors ex aneurysmate pectoris rupto. Haller.

Idem in *epist. med. centuria* I. *epist.* 66. de aneurysmate. *Epist.* 74. an tuto secetur? *Centuria* III. *epist.* 53. felices aneurysmatum curationes. *Epist.* 54. de aneurysmate nonnulla. Walth. V. *pag.* 23.

Johannes v. Horne. Ejus epistola *de aneurysmate.* Panormi 1644. Lips. cum Bartholini libello. 1707. 8. V. *pag.* 23.

Lazarus Riverius in *obs. med.* aneurysma sola compresione curatum In *cent.* IV. *obs.* 54. aneurysma nascentis aortae. V. *pag.* 24.

Dionysius Pomaret in *iisdem observ.* Riverii refert de aneurysmate pressione sola sublato.

Ysbrand de Diemerbroeck in *Anatome* prelum (*tourniquet*) in aneurysmate brachii adhibitum. V. *pag.* 24.

Dominicus Panaroli in *pentecoste* II. mors subita ex arteriae axillaris aneurysmate, per carnem solidam quidem & cartilagineam compressa, ut sanguinis in venae sine pari ramis maxima copia restagnaret. V. *pag.* 25.

Petrus de Marchettis in *observat. medico-chir.* ex aortae nascentis aneurysmate rupto mors subita. V. *pag.* 26.

Jacobus Primerosius, Burdigalensis, medicus Londinensis & Archiater, parum suae famae cavit, quod in Harveium, inque circuitum sanguinis nuper detectum, primus insurrexit. Haller in *Bibl. M. Pract.* T. II. pag. 582. In *enchiridio medico-practico* &c. Amsterdam 1654. 12. agit p. m. 7. de aneurysmate. Walth.

Joh. Andr. Smitzius in *Medic. pract.* p. m. 43. aneurysma. Walth. V. *pag.* 316.

J. Wepfer περὶ ανευρυσματος. Basil. 1659. 4.

Henricus v. Roonhuysen in novo volumine durum aneurysma a Jobo Meekern diu compressione tentatum, multa carne obvolutum auctor discidit, ambussit, sanavit. V. *pag.* 28.

Joh. Jonstonus in *ideae medic. pract.* libro VI. cap. 8. de aneurysmate. V. *pag.* 316.

HENRICUS A MÖINICHEN in *obſervat.* 14. aneuryſma cruris ſponte ruptum & ſanatum. Aneuryſma arteriæ popliteæ ſponte ruptum, ſanatum; ut maneret in artu ſtupor & extenuatio.

Idem in *Act. Hafn. Vol.* I. *obſ.* 78. aneuryſmatis capitis obſcuram hiſtoriam dedit. HALLER. V. *pag.* 29.

MARTINUS BOGDAN in *obſervat.* 7. aneuryſma ſub extremo radio, ſponte de arteria delapſum, cum noſter id malum ferro tangi vetaret: ſic *obſ.* 8. ſcirrhoſa caro pro aneuryſmate habita. HALLER. V. *pag.* 29.

EBERHARDUS GOEKEL in *gallicinio* &c. aneuryſma ſpurium a venæ ſectione, cum magno ecchymomate, tamen ſanatum.

Idem in *Eph. N. C. Dec.* III. *ann.* I. *obſ.* 80. aneuryſma ſpurium ab infelici venæ ſectione: rupta ſponte gangrænoſa cute ſanguine coacto ſe liberavit. HALLER. V. *pag.* 29.

SEPTIMIUS ANDREAS FABRICIUS. Ejus *de aneuryſmate.* BASIL. 1667. 4. V. *morſ. can. rabid.*

OLAUS BORRICHIUS in *Act. Hafn. Vol.* II. *obſ.* 81. poſt variolas aneuryſma in naſo, febre demum curatum. V. *pag.* 30.

JOHANNES MURALTUS in *Schriften der Wundarzney* &c. aneuryſma venæ ſectione curatum.

Idem in *Eph. N. C. Dec.* II. *ann.* IX. X. *obſ.* 55. arteria in venæ ſectione læſa, ſanguis effuſus, putridus, exemtus, & malum absque injecto vinculo ſanatum. V. *pag.* 30.

J. UDALRICUS RUMLER, de ſchola Italica. In ejus *poſthumis obſervationibus centum medicis* a G. H. WELSCHIO editis ULM 1668. 8. aneuryſma aortæ, in quo plurima lardi ſimilis materies, partim fibroſa & pene carnea, coſtæ carioſæ. Ita HALLER (a). V. *pag.* 11.

CHRISTOPHORUS BISCHOF in MURALTI *Schriften* &c. aneuryſma ſuperatum pila emplaſtrorum ſibi impoſitorum. HALLER. V. *pag.* 30.

J. FERDINAND. HERTOD. V. *pag.* 31.

GEORGIUS WOLFG. WEDEL. Ejus diſp. *de aneuryſmate.* JEN. 1699. 4. V. *pag.* 34.

JOHANNES BOHN in libro *de phlebotomia culpoſa* &c. agit etiam de aneuryſmate: & in vero & in notho arteriam perforatam eſſe. De aneuryſmate: nullum admittit niſi ſpurium laxius vel magis anguſtum. Arteriæ membrana externa læſa, putat internam tamen ſanguinem ſuſtinere. HALLER. V. *venæ ſect.*

BERNARDINUS GENGA in *Anatomia chir.* &c. funeſtum aneuryſma brachii ex venæ ſectione, cum chirurgus emollientibus uſus eſſet. Aneuryſma ſanari lamina plumbea admota. V. *oſſ. morb.*

J. NICO-

(a) In *Bibl. Med. pract.* T. II. *pag.* 342.

J. Nicolaus Pechlin in *dissertatione sistente historiam vulneris thoracici* &c. aneurysma cum gangræna circa ruptam arteriam brachii. V. *vuln.*

J. Michael Fehr. V. *pag.* 4c.

Richardus Wisemann in *several chirurgical* &c. libro IV. imprudenter aliquando aneurysma aperuit, ut vix ullo modo posset comprimi. Haller. V. *pag.* 41.

Georg. Balthasar Mezger. Ejus disp. *de aneurysmate.* Tubing. 1679. 4.

Matthias Godofred. Purman in *curiosis observ.* &c. aneurysma ingens denique compressione sanatum. V. *pag.* 45.

Antonius de Heyde in *observationibus med.* &c. aneurysma in dorso funestum. V. *pag.* 46.

Petrus Rommel in *Eph. N. C. Dec.* II. *ann.* VII. *obs.* 207. aneurysma brachii sponte cedens & in alio exemplo curatum. V. *obst. art.*

J. Mauritius Hofmann. V. *pag.* 47.

Petrus van de Stylle in *chirurg. Handbuch* Part. 2. cap. 24. aneurysma. Walth. V. *pag.* 48.

In *Actis Eruditorum Lipsiensium* a. 1696. Febr. p. 50. aneurysmatis in arteria frontali curatio. A. 1702. Nov. p. 506. aneurysma diuturnum. A. 1706. Apr. p. 159. aneurysma ut curandum? A. 1708. Apr. p. 170. & a. 1709. Apr. p. 162. aneurysma aortæ. A. 1712. Sept. p. 417. fascia nova pro aneurysmate. A. 1714. Sept. p. 420. aneurysma arteriæ intercostalis. A. 1716. Mart. p. 89. 99. aneurysmatis indoles. A. 1718. Jan. p. 14. aneurysmatis curatio. A. 1719. Jun. p. 253. pro aneurysmate instrumenta nova. A. 1725. Jul. p. 332. aneurysmatis in arteria frontali curatio. Alberti. V. *pag.* 49.

J. Jacob. Harder in *apiario* &c. mors in ipsa administratione aneurysmatis causa suscepta. V. *pag.* 56.

Maximilian Preuss. V. *pag.* 60.

Gualtherus Harris. Ejus *dissertationes medicæ & chirurgicæ* habitæ in amphitheatro C. R. M. London 1725. 8. Chirurgiam crudeliorem valde aversatur, etiam aneurysmatis vulgarem curationem, chirurgos etiam exagitat, eorumque aliquas infelices curationes carpit. Cæterum huc facit dissertatio *de varice & aneurysmate.* Haller. V. *dent. morb.*

Christianus Vater. V. *pag.* 62.

Gustav. Casimir Gahrliep. V. *pag.* 62.

Guichard Josephus Duverney in *traité des maladies des os* &c. in T. I. exempla fracti sterni & scapulæ ab aneurysmatibus. Aneurysma a fracta tibia. In Tom. II. mors ex arcus aortæ aneurysmate rupto. Caries ab aneurysmate in dura membrana cerebri. V. *oss. morb.*

FRIDERICUS RUYSCH in *observationibus anatomico-chir.* &c. aneurysma brachii sectione facta exinanivit, gangræna imminens aversa, homo sanatus. Aneurysma aortæ arteriæ, indeque costarum caries: alia aneurysmata. V. *pag.* 63.

BARTHOLOMÆUS SAVIARD in *nouveau recueil* &c. etiam aneurysmatis curatio: nulla sanguinis jactura, etsi inferius nullum vinculum injectum est. Sanatum aneurysma arteriæ popliteæ cum plurimo sanguine in cellulosam telam effuso. V. *pag.* 64.

WOUTER SCHOUTEN in *verhandeling van de tegennaturlike gezwellen* &c. aneurysma arteriæ temporalis, a contusione sanatum. V. *tumor.*

PYRRHUS MARIA GABRIELIS. V. *pag.* 66.

GEORGIUS BAGLIVIUS in *operibus omnibus* ANTWERPIÆ 1719. 4. in *praxi med. de fibr motr.* cap 11. agit de occultis & lethalibus viscerum varicibus, aneurysmatibus. ALBERTI. V. *morf. anim. venen.*

FRIDERICUS HOFFMANN in *Medicinæ consult.* T. II. ex imperita venæ incisione aneurysma spurium. In T. III. aneurysma cruris sponte ruptum, mortemque inferens, non satis adgnitum, ut imperitissimi homines etiam incisionem moliti sint. V. *pag.* 279.

ELIAS CAMERARIUS in *systemate cautelarum* &c. V. *pag.* 70.

*REINHOLD WAGNER. V. *pag.* 71.

J. B. FANTONI in *observationibus* &c. aneurysma arteriæ aortæ super arterias iliacas ruptæ. V. *pag.* 72.

ALEXIUS LITTRE. V. *pag.* 73.

LA FAYE in *Phil. Transf.* n. 267. aneurysma nascentis aortæ ex contusione natum; sponte crepuerat funesto eventu. HALLER. V. *pag.* 116.

PHILIPPUS DE LA HIRE in *Hist. de l'Acad.* a. 1700. ex subita contorsione colli aneurysma funestum arteriæ subclaviæ. HALLER.

DANIEL NEBEL. V. *pag.* 74.

FRID. WILHELM CLOSE. Ejus disp. *de tumore aneurysmatico.* LIPS. 1702. 4.

J. LUDOVICUS PETIT in *Mem. de l'Acad des scien.* a. 1736. agit de aneurysmate: de lamellatis grumis sanguinis in aneurysmate repertis. De vero & spurio aneurysmate: in vera specie tamen pulsum sensim evanescere, cum grumi sanguinis pulsationem frangant. V. *pag.* 76.

J. B. MORGAGNI in *differt. anat.* IX. V. *pag.* 77.

J. MARIA LANCISIUS, Archiater Romanus, qui gratia apud CLEMENTEM XI. plurimum valuit. In ejus ll. *de mortis subitaneis* ROMÆ 1707. 4. editis, & in collectione Genevensi 1718. 4. recusis, aliqua etiam occurrunt de aneurysmatibus internis. Uberius hæc omnia redeunt

In ejus opere posthumo *de motu cordis, de aneurysmatibus* edito ROMÆ 1728. fol. 1745. 4. VENET. 1739. fol. LUGDUNI 1748. 4. Universa horum

rum vitiorum historia traditur. De aneurysmate arteriarum, f. de earum vulnere & effuso sanguine, nam hoc sensu Vir Ill. hanc vocem sumit. De aneurysmatibus a contusione natis. De aneurysmatibus ab erosione & a morbo gallico. De aneurysmate spurio, ita enim vocat a quo abest vulnus, ejusque causis, constrictione etiam potissimum arteriæ spasmodica sub sede dilatata. Aneurysmata per singulas arterias, cum exemplis in cadaveribus incisis repertis. Memorabile opus, & quod nequeat per singula recenseri. Aneurysma subclaviæ sanatum. Ita HALLER.

HERMANNUS BOERHAAVE in *aphoris.* ubi agit de vulnere in genere.

Idem in prælectionibus, quas ignotus auctor excudi curavit, non solum aneurysma debere comprimi sensit, sed partem etiam proximam artus. V. *pag.* 79.

HERMANNUS FRIDERICUS TEICHMEYER. Ejus *de stupendo aneurysmate brachii feliciter per operationem curato.* JEN. 1734. 4. Propria curatio aneurysmatis ab Ill. viro peracta: de aneurysmate imminuto a sanguinis transsudatione: de aneurysmate aortæ in pericardium rupto. HALLER, V. *Chir. forens.*

THOMAS (vel WILH.) BECKET in *chirurgical observ.* aneurysma in dorso manus pressione sublatum. V. *pag.* 81.

SIMON PAUL. HILSCHER. Ejus disp. *de aneurysmate.* JEN. 1728. 4. V. *fract.*

LAURENTIUS HEISTER in *observationibus med. misc.* &c. arterias duas brachiales facere, ut absque periculo arteria ob aneurysma ligari possit.

Idem in libro *de arteriæ cruralis vulnere* &c. novam machinam ad aneurysma continendum dat, scuti genus fasciæ adstringendum.

Idem in L. *de genuum structura* &c. aneurysma arteriæ popliteæ; eam noster vinculo intercipit. Spem suam ponit in lateralium ramorum dilatatione, aut in diviso trunco. Exemplum aneurysmatis ejus arteriæ malo consilio erodente medicamento aperti.

Idem in *Eph. N. C. Vol.* VII. *obs.* 33. instrumentum, quo arteria cruralis vulnerata comprimatur, ne in aneurysma abeat.

Idem in *Ann. Academiæ Juliæ* ann. 1726. duo exempla aneurysmatis nascentis aortæ. HALLER. V. *pag.* 82.

MICHAEL ALBERTI. Ejus disp. *de aneurysmate.* HALL. 1725. 4. V. *chir. forens.*

GUILIELMUS CHESELDEN in *observations and a sett* &c. ad aneurysma brachii duplici vinculo intercipiendum. V. *pag.* 86.

SEBASTIANUS MELLI in *arte medico-chir.* &c. *dispaccio* II. quatuor aneurysmatum historiæ, quorum tria in poplite sedem habuerunt, lethale alterum,

rum, alterum fasciis sanatum, tertium ab ictu in axilla natum & curatum; *dispaccio* III. aneurysma in arcus aortæ principio. V. *pag.* 86.

GOTTFRIED KLAUNIG. V. *pag.* 88.

J. GEORGIUS DUVERNOY in *Comment. Petrop.* T. VI. a. 1732. egit de aneurysmate aortæ, quod vertebras effodit. V. *obst. art.*

JOHANNES FREIND, V. *pag.* 90.

ANDREAS FACK. V. *pag.* 90.

FRANCISCUS RONCALLUS PAROLINUS in *Europæ Medicinæ* &c. agit etiam de aneurysmate. V. *pag.* 93.

ANTONIO CELESTINO COCCHI in *epistolis physico-medicis* ROM. 1725. 4. epistolam habet de aneurysmate pectoris, cum responsoria LANCISII. V. *ocul. morb.*

CAROLUS RICHA in *opusculis scientif.* ann. 1739. dedit aneurysmatis historiam. V. *pag.* 95.

LUDOVICUS LAMORIER, chirurgus. Ejus dissertatio est in *Mem. de l'Acad des scienc. de Montpelier* LION 1766. 4. excusa & ann. 1721. prælecta de tumoribus partim varicosis & partim aneurysmaticis. HALLER.

SALVATOR FRANCISCUS MORAND. V. *pag.* 95.

J. ERNESTUS WREDE. V. *pag.* 96.

STEPHANUS DANIELLI in *accenamenti* BONON. 1722. 8. narrat de aneurysmate sub poplite, sub quo gangræna proserpebat, & tamen amputatio felix instituta fuit. HALLER.

J. NIC. HOLTORF *casus aneurysmatis in capite pueri undecim annorum.* ARGENTOR. 1722. 4. Aneurysma arteriæ in capite a baculo percussæ. HALLER.

CHRISTOPH. JACOB TREW. Ejus est *aneurysmatis spurii post venæ basilicæ sectionem orti historia, & curatio*, quæ prius inter *Acta Acad. N. Cur. Vol.* X. & nuper NORIBERG. 1769. 4. prodiit cum accuratis iconibus arteriarum brachialium.

Idem in *Eph. N. C. Vol.* VII. *obs.* 126. fusam & ornatam relationem exhibet de aneurysmate spurio a venæ sectione infelici, curato absque ligatura arteriæ. HALLER. V. *vuln. capit.*

GOTTL. WIPART LYSTENIUS. Ejus disp. præside M. ALBERTI Profess. *de aneurysmatibus.* HALL. 1725. 4. Exemplum in carotide externa ubi frequens sit: aneurysma in arteria crurali sanatum: ut apte deligetur. HALLER. (Eadem fuerit disputatio quæ pag. 341.)

AUGUST. FRIDER. WALTHER *de aneurysmate.* LIPS. 1738. 4. recus. in HALLERI *selectis.* Dari omnino vera aneurysmata contra FREINDIUM. Exemplum aneurysmatis nascentis aortæ rupti. HALLER. V. *hern.*

J. VIRI-

J. Viridet in differt. *fur les vapeurs* Yverdon 1726. 8. aliqua etiam de aneurysmate aortæ. Haller.

Pierre Guisard in *pratique de Chir.* &c. aneurysma aortæ. V. *vuln.*

Pierre Dodd in *Phil. Tranf.* n. 402. de aneurysmate aortæ.

Frank Nichols ibid. de aneurysmatibus. Pro aneurysmate vero ex dilatata aorta nempe intra membranam externam integram nato. Haller.

Henricus Franciscus le Dran in *obfervations* &c. aneurysma aortæ male mollientibus ab agyrta curatum. V. *pag.* 103.

Antonius Leprottus. V. *pag.* 105.

Petrus Paulus Molinellus. Ejus diff. *de aneurysmate a læfa brachii in mittendo fanguine arteria.* Bonon. 1756. 4. Ex multis fuis & Valsalvæ curationibus oftendit, non fufficere arteriam bis ligare, & neceffe effe minores ramos vinculis coercere, qui in magnum truncum aperiantur. Eos ramos Valsalvæ experimento vehementer dilatari, nervos vero ligatos craffos reddi, & in cellulofam telam abire. Experimenta ligatis nervis in vivo fecit animale. Eximius libellus. Nervum ligabat neque ab arteria feparabat. Curationes aneurysmatis Valfalvianæ. Haller.

Abraham Titsingh in *rufluuren beftoit* &c. epiftola Boerhaavii, qua in aneurysmate perpetuam compreffionem fapienter & feliciter commendat: eo in cafu nofter non vult arteriam ligari. In aneurysmate non debet folus truncus comprimi. Vitriolo albo fanatum aneurysma. Haller. V. *pag.* 106.

Henricus Vylhoorn in Heisteri *inftitut.* &c. magnum aneurysma arteriæ intercoftalis & fpermaticæ. Aneurysma carotidis. A venæ fectione nata aneurysmata fere mortem inferre. V. *pag.* 106.

Georg Eberhard Hamberger, Profeffor Jenenfis, iatromathematicus, in *Comment. Lit. Nor.* 1733. n. 14. egit de eadem aneurysmatis curatione, quam H. F. Teichmeyerus perfecit. Haller.

Petrus Maloet in *Mem. de l'Acad.* 1733. de aneurysmate, quod in afperam arteriam fe aperuit, ut fanguis per os erumperet. Haller.

J. Daniel Schlichting in *Phil. Tranf.* n. 466. aneurysmatis fpurii hiftoria, in quo fanguis in cellulofam telam effufus fuerat. Haller.

Alexander Monro. V. *pag.* 110.

Joh. Atkins. V. *pag.* 111.

Joh. Macgill. V. *pag.* 111.

Albertus de Haller. V. *pag.* 112.

Carolus Fridericus Kaltschmidt in libro *de variis præternaturalibus in fectione cadaveris inventis* Jen. 1751. 4. quædam etiam de aneurysmatibus: arteria femoralis aneurysmatica pro abfceffu aperta, mors inde fubita. Aneurysmata non raro preffione fanata. V. *vuln.*

George

GEORGE DE LA FAYE (idem qui pag. 340.) in *cours d'operations* &c. aneurysma verum, recte: sanguis in aneurysmate aliquando fluidus. In brachii aneurysmate nervum, dum arteria vincitur, facile vitari. Ita HALLER. V. *pag.* 308.

GOTTWALD SCHUSTER. V. *pag.* 119.

PAULUS VALCARENGHI, comes, medicus Cremonensis. Ejus sunt *de aneurysmate observationes binæ.* CREMON. 1741. 8. Nitidum fusumque scriptum. Prius aneurysma cum squamis osseis in aortæ trunco, inde plurima per multos annos mala, & post anxietates summas mors. Alterum enorme aortæ trunci aneurysma subito ruptum. HALLER.

GUILIELMUS BROMFIELD in *chirurgical observat.* &c. T. I. V. *pag.* 121.

GERHARDUS v. SWIETEN in Tom. I. ubi agit de vulneribus in genere. V. *pag.* 123.

THEODOR VAN LEEUWEN. Ejus disp. *de aneurysmate vero.* LEID. 1742. 4.

PETRUS TABARRANI in *memorie sopra la Fisica e l'Istoria naturale da diversi valentuomini* LUCCA 1743. dedit etiam observationes chirurgicas. Ex lapsu spurium aneurysma &c. Hæ *anatomicæ observationes* recusæ sunt LUCCÆ 1753. 4. A tumore duro arteriæ magnæ trunco imposito symptomata aneurysmatis symptomatibus simillima. Aneurysmata facta sanguine per angustum aortæ foramen elapso, & in cellulosam telam effuso. HALLER.

GUILIELMUS HUNTER. V. *pag.* 127.

PETRUS FOUBERT. V. *pag.* 128.

JOACHIM. FRID. HENKEL. V. *pag.* 128.

PLANQUE in *bibliotheque de Med.* agit etiam de aneurysmate. V. *pag.* 130.

OLAUS ACRELL in diss. *om nödwändigheten* &c. aneurysma arteriæ subclaviæ ex destructa per vulnus sclopetarium tela cellulosa, vinculo compressum. V. *pag.* 310.

CAROLUS GUATTANI, chirurgus, edidit *historias duas aneurysmatum, quorum alterum in brachio per chirurgicam operationem sanatum, in femore alterum paucos intra dies lethale fuit.* ROM. 1745. 4. In priori & feliciori casu pulsus nullum decrementum passus erat, cum a recurrente radiali arteria & ab ulnari cum superioribus arteriis anastomoses adscenderent. In altero exemplo aneurysma a nixu funesto eventu ruptum est. HALLER.

Idem in *Hist. de l'Acad. de sc.* PARIS 1745. aneurysma descripsit ex nixibus hominis a latronibus ligati natum.

Ejus

Ejus *de externis aneurysmatibus, curationibus chirurgicis methodice perfectis.* ROM. 1772. 4. Germanice ALTENBURG 1777. 8.

CHRISTIAN FRIDER. ESCHENBACH. V. *pag.* 133.

GEORGIUS ARNAULD. Ejus *observations on aneurysm.* LONDON 1750. 8. Hicce libellus recusus est in ejus *memoires de Chirurgie* Tomo primo LOND. 1768. Lamina curvata ad aneurysmata comprimenda. Aneurysma spurium. Aneurysmata in arteria crurali omnino quinque, inque iis deleti musculi, ossa ipsa. HALLER. V. *hern.*

FRANCISCUS BOISSIER in *nosologia* &c. mors ex rupto aneurysmate. V. *pag.* 139.

JACOBI ALBERTI HAZON & FRANCISCI THIERRY, auctoris, *E. tutior vulgari faciliorque datur aneurysmatis chirurgica curatio.* PARIS. 1749. 4. recus. in HALLERI *selectis chir.* Cochleam describit, quæ ope circuli metallici adacta arteriam comprimit, a SCULTETO excogitatam, a VALLANTIO Lugdunensi perfectam. Nervos cum arteria ligat, expertus dolorem vehementem ciere dum ligantur, deinde absque malo effectu in ganglion intumescere. HALLER.

HONORATUS PETIOT. Ejus in D. LAMURE *animadversiones de aneurysmate.* V. *pag.* 140.

FRANCISCUS LAMURE. V. *pag.* 140.

ANTONIUS DE HAEN. V. *pag.* 140.

J. JACOB WELTIN disp. *de aneurysmate vero pectoris externo hemiplegiæ sobole.* BASIL. recusa in HALLERI *selectis.* Exemplum & theoria. Redit in *Act. Helv.* T. I. Ita HALLER.

JOSEPH. WARNER in *Phil. Transf.* V. *pag.* 142.

PETRUS BARRERE, Professor & medicus Perpinianensis, qui aliquamdiu in GUIANA medicinam fecit. Ejus *observations anatomiques tirées d'un grand nombre de cadavres.* PERPIGNAN 1751. 4. & 1753. 4. quæ editio plenior est. Inter alia occurrit etiam aneurysma in magnæ arteriæ trunco, aliud in arteria subclavia. HALLER.

GAUTHIER, pater, pictor, in *observations sur l'histoire naturelle, sur la physique & sur la peinture* PARIS 1752. 12. 6. vol. hactenus Chirurgiam adtigit, ut de curatione aneurysmatis obscure quidem retulerit, quæ chirurgo FAGET felicissime successerit. HALLER.

J. TARGIONI TOZZETTI. V. *pag.* 144.

J. BESSE & JACOB. GUILLEZ DE LA MOTTE auctoris. *E. aneurysmati cruralis arteriæ ligatura.* PARIS 1752. 4.

PETRUS JOSEPHUS BOUCHER in *Journal de Med.* T. XIV. aneurysma arteriæ subclaviæ.

FRID. HERMANN LUD. MUZELL. V. *pag.* 146.

Lud. Gotfr. Klein in *interprete clinico*. V. *pag*. 283.

Dominicus Masotti. Ejus diss. *sull' un aneurysma dell poplite.* Rimini 1772. V. *calcul. sect.*

Christianus Gottlieb Ludwig in *institutionibus chir*. &c. aneurysma verum negat ex debilitatis tergoribus arteriarum nasci posse. V. *pag*. 151.

Antonius Matani, Professor Pisanus. Ejus *de aneurysmaticis præcordiorum morbis atque præcipuis eorum caussis animadversiones*. Florent. 1756. 4. Causæ horum aneurysmatum in præcipuis arteriis frequentium. Exempla aliqua; arteria rupta, sanguine plenus ventriculus. Arteria pulmonis rupta, & maxima ex ea hæmorrhagia. Aneurysma in arteria poplitea in qua sedecim libræ coacti sanguinis. Ita Haller. Recusus est idem liber Francof. & Lips. 1766. 8. Etiam Germanice ibidem eodem anno. Utilia quidem hinc inde sparsa sunt, sed absque omni methodo pertractata. Præterea variis & supervacaneis, interdum etiam mathematicis eruditionibus nimium indulsit auctor, ut patientissimus cæteroquin lector iisdem defatigetur. Ita in *Deutscher allg. Bibl.* 5. *Band*. 1. *St*.

Antonius de Störck. V. *pag*. 161.

Georg. Lud. Alefeld *de aneurysmate arteriæ cruralis in cartilaginem & os mutato*. Giess. 1763. 4. cum osse in cordis basi. Mors successit post frustraneam amputationem. Symptomata sero eruperunt. Haller. V. *obst. art.*

J. Theophilus Gibellet. Ejus disp. *de aneurysmate*. Argent. 1757. 4.

Sabatier. Ejus & Caron disp. *de poplitis aneurysmate*. Paris 1773. 4. Exemplum subnatæ gangrænæ, destructæ arteriæ, mali sanati. V. *prolaps. uteri.*

Christian Lud. Rolof. V. *pag*. 165.

Josephus Bianchi. V. *pag*. 167.

Laugier. V. *pag*. 169.

Rudolph Augustin Vogel. V. *pag*. 170.

Carolus Young in *Hist. de l'Acad. des sc.* a. 1760. aneurysma aortæ cum dolore lateris.

Chemin. V. *pag*. 172.

Deslandes. V. *pag*. 173.

Richardus Pultney in *Phil. Trans. Vol.* LI. P. II. insolitam cordis dilatationem describit.

Josephus Cavalini in *collezioni istoriche* &c. Tomo II. aneurysma incisæ arteriæ temporalis, incisum, & sanatum. V. *pag*. 179.

De la Combe. V. *pag*. 182.

Ludo-

Ludovicus Rouppe. V. *pag.* 185.

Antonius Portal in *précis de Chir.* &c. aneuryſma preſſione potius, quam vinculo injecto curat. V. *pag.* 186.

Bourienne. V. *pag.* 187.

Beaussier. V. *pag.* 188.

Aurran. V. *pag.* 188.

Franciscus Biumi. V. *pag.* 189.

Benjamin Gale. V. *pag.* 189.

Nolleson. V. *pag.* 189.

Dorilai (Caldani). V. *pag.* 191.

Josephus Jacob. Plenck in *Sammlung* &c. T. II. V. *pag.* 195.

David van Gesscher in *verhandeling* &c. exemplum aneuryſmatis mollientibus excepti & funeſti. V. *pag.* 333.

Bayford. V. *pag.* 197.

Thompson. V. *pag.* 197.

Jac. Burchall. V. *pag.* 197.

Joseph. Else. V. *pag.* 197.

Eduardus Sandyfort *Nov. Eph. N. C. Vol. obſ.* 2. retulit de aneuryſmate naſcentis aortæ rupto. Haller. V. *pag.* 202.

Anton. Mich. Hiefinger *diſp. ſiſtens hiſtoriam hydropis pectoris cum aneuryſmate cordis.* Viennæ 1770. 8.

John Hill. V. *pag.* 216.

Matth. Franc. Alix. V. *pag.* 218.

Pieter van Esch. V. *pag.* 226.

Johannes Franc. Spaventi, Tyrolenſis Tridentinus, vir doctus, & acuti ingenii, qui Leopoli in Polonia medicinam facit, & noſodochii medicus eſt ordinarius, in diſp. *de frequentioribus cordis, majorumque vaſorum morbis internis* Viennæ 1772. 8. agit etiam de aortæ aneuryſmate.

Jacob. Verbrugge diſp. *de aneuryſmate oblata notabili aortæ aneuryſma divulgandi occaſione.* Leid. 1773. 4. Primum agit de aneuryſmate in univerſum, deque ejus curatione. Deinde caſus aneuryſmatis in aortæ arcu per jugulum erumpentis, & denique lethali eventu diſſilientis. Sternum perforatum. Haller.

J. Leberecht Schmucker. V. *pag.* 230.

Cramer. V. *pag.* 235.

In diario Cl. Rozier a. 1774. aneuryſma arteriæ cruris funeſtum, ruptum, ſanguis in celluloſam telam effuſus. Haller.

Le Blanc. V. *pag.* 311.

Gooch. V. *pag*. 242.
Sue. V. *pag*. 247.
Michel. V. *pag*. 255.

ANI FISTULA. Vide *Fistul.*

ANTHRAX
SIVE
CARBO, CARBUNCULUS, IGNIS PERSICUS, PRUNA.

A. Cornelius Celsus in L. V. cap. 25. de carbunculis. Walth. V. *pag*. 287.

Dioscorides *de med. facile parabil.* Argent. 1565. 8. in libro I. cap. 199. 200. ad carbunculos remedia. Walth. V. *medicam. chir.*

Galenus in *meth. med.* libro XIV. cap. 10. de carbunculo. Waltherus. V. *pag*. 264.

Oribasius in *synopsis* libro 3. cap. 12. de carbunculo.

Idem *de morb. curat.* L. III. cap. 27. de carbunculo. Waltherus. V. *pag*. 264.

Theodorus Priscianus in L. I. cauteria ad carbunculos admovere jubet. Haller. V. *atresiam.*

Aetius in *tetrabibl.* II. sect. 3. cap. 20. de carbunculo in palpebris. *Tetrabibl.* IV. sect. 2. cap. 58. de carbunculo. Carbunculorum crustas verbenæ rectæ folia cum adipe trita & apposita mirifice eximere. Waltherus. V. *pag*. 265.

Paulus Ægineta *de re medica* L. IV. cap. 28. de carbunculo. Walth. V. *pag*. 293.

Avicenna in L. IV. fen. 3. tract. 1. cap. 10. de anthrace sive carbunculo & cura. Walth. V. *pag*. 267.

Albucasis in *practica* libro tract. 29. cap. 6. de igne Persico. Cap. 12. de anthrace. Walth. V. *pag*. 267.

Constantinus in *commun. loc. med.* L. VIII. cap. 19. de carbunculo. V. *pag*. 268.

Brunus in *Chirurgiæ magnæ* L. II. cap. 5. de cura carbunculi anthracis & ignis Persici. Walth. V. *pag*. 2.

Guilielmus de Saliceto in *Chirurgiæ* L. edit. a. 1546. fol. pag. 318. bonam pestilentis carbunculi curationem tradit. Pag. 322. b. carbunculos

culos peſtilentes fere omnes ſe ſanaſſe reſecto malo & uſto. HALLER. V. *pag.* 268.

BERNARDUS GORDON in L. *Medicinæ* part. 1. rubric. 1. de anthrace & carbunculo. WALTH. V. *pag.* 270.

GUI DE CHAULIAC in *Chirurgiæ magnæ* edit. VENET. 1546. fol. pag. 11. anthracem ſæpe cauterio actuali conatus eſt exſtinguere; in ambitu etiam anthracis ſcarificabat, ut etiam nunc ſolet, & alias, & id facilius putat; erodentem pulverem ſanam inter & corruptam carnem ponebat. HALLER. V. *pag.* 297.

LEONARDUS DE BERTAPALIA in *practicæ* cap. 4. de igne Perſico. Cap. 10. de carbunculo. WALTH. V. *pag.* 3.

SYMPHORIANUS CHAMPIER in *practicæ* &c. L. V. agit de anthrace. WALTH. V. *pag.* 300.

GODOFREDUS STEGHIUS in *Med. pr.* libro XII. cap. 31. carbunculi ratio & curatio. WALTH. V. *pag.* 334.

PETRUS DE BAYRO *de medendis corp.* &c. in libro XX. cap. 8. de carbunculo, carbonibus peſtilentialibus. Cap. 10. de carbunculo cum febre peſtilenti. WALTH. V. *pag.* 5.

PETRUS ANTONIUS RUSTICUS, Placentinus, Profeſſor Ticinenſis. Ejus *tabulæ de peſte*, *febre peſtilenti*, *igne perſico* &c. PAPIÆ 1521. fol. De igne peſtilentiæ, anthrace. HALLER (a).

JOH. STOKERUS *pract. morb. particul.* cap. 95. curatio ignis S. ANTONII, carbunculi, prunæ & ignis Perſici. WALTH. V. *pag.* 270.

GUILIELMUS DE VARIGNANA in *ſecret. ſublim.* tract. 4. ſerm. 3. cap. 9. de anthrace & carbunculo. WALTH. V. *ulcera.*

PHIL. THEOPHRAST. PARACELSUS in *groſſen Wundarzney* L. III. *Bertheoneæ* cap. 3. anthrax.

Idem in L. VI. de ulceribus *von offenen Schäden* pag. 396. (b) de igne Perſico. Pag. 432. de anthrace. Pag. 572. de anthrace. WALTHERUS. V. *pag.* 272.

NICOLAUS MASSA in *tractatu de febr. peſtilent.* VENET. 1650. 4. cap. 8. de cura carbunculi. WALTH. V. *pag.* 273.

ANTONIUS FUMANELLUS in operibus omnibus *de compoſit. med.* cap. 72. carbunculorum remedia. WALTH. V. *cauter.*

JOH. TAGAULT in *inſtit. chir.* L. I. cap. 7. de carbunculo. WALTHER. V. *pag.* 6.

VIDUS VIDIUS *de curatione* &c. L. V. cap. 4. de carbunculo. V. *pag.* 14.

Xx 3 AMBRO-

(a) In *Bibl. Med. pract.* T. I. p. 493. (b) Edit. STRASB. 1605. 4.

AMBROSIUS PARÆUS in *operum chir.* L. XXI. *de peste* cap. 32. 33. de carbunculo pestilenti. Radicem raphani in taleolas sectam sæpiusque carbunculis impositam potenter attrahere venenum. Ad carbunculorum ardores, dolores, & suppurationem promovendam sæpe se feliciter usum esse fuligine & sale in pollinem redactis, & cum vitellis ovorum ad pultis consistentiam agitatis, tepideque carbunculo impositis. WALTH. V. *pag.* 301.

FRANCISCUS PEDEMONTANUS in *supplement. in Mesuen* &c. parte 2. sect. 2. cap. 6. de carbone s. pruna & igne Persico. WALTHER. V. *pag.* 273.

AMATUS LUSITANUS in *centuria* VI. carbunculus palpebræ curatus. HALLER. V. *pag.* 314.

FRANCISCUS VALERIOLA in *observ.* L. VI. obs. 3. mulier deterrimo carbone circa os & labra correpta sanata: loco prius scarificato sequens apposuit: ℞. *Succi symphiti maj. scabiosæ & calendulæ* a unc. j. *Theriacæ* scr. jv. *Sal. comm.* drach. j. *Vitell. ovi* n. jj. M. Hoc medicamentum tanquam suum arcanum, quod ipsum nunquam se fefellisse commendat. WALTH. V. *pag.* 273.

JACOBUS SYLVIUS, vero nomine Du Bois, Ambianus, ex pago LOUVILLY, Professor Parisinus veteranus, magnus Græcorum admirator, GALENI etiam potissimum, novorum contemtor inventorum, acerbus VESALII adversarius, vir doctus, ut tamen ad veterum morem fere in generalibus se continuerit. Ejus *de peste libellus Latine factus* PARIS. 1557. 16. inexperti auctoris consilia vana alia, quædam & noxia continet. Bubonis & carbunculi curatio. Ita HALLER (c).

CONRADUS GESNER, Tigurinus, vir summus, eruditione, plantarum cognitione, in omnes bonas artes ardore, pietate, admirationem gnarorum meritus, & pertesus imbellis sui ævi Medicinæ, ad mascula auxilia veterum medicos revocavit. Edidit *de Chirurgia scriptores optimos veterum & recentiorum* TIGURI 1555. fol.

In suis *epistolis* editis a C. WOLFIO TIGURI 1577. 4. carbunculos igne & medicamento caustico aperuit. HALLER (d).

ANTONIUS CHALMETHÆUS in *enchirid. chir.* cap. 3. de anthrace & carbunculo: laudat cataplasma ex malo punico acido dulci, vel ex duobus altero acido altero dulci in aceto satis coctis. WALTH. V. *pag.* 274.

IODOCI LOMMII *observationum medicinalium* L. III. ANTVERP. 1560. 8. AMSTERDAM 1720. 8. In L. II. pag. 234. carbunculus. WALTH.

GABRIEL FALLOPIUS in L. *de tumoribus* cap. 25. de carbunculo. WALTH. V. *ulcera.*

FELIX

(c) In Bibl. Med. pract. T. II. p. 44. (d) In Bibl. Med. pract. p. T. II. p. 59.

Felix Wurtz in L. III. agit de anthrace, quem spiritu vini camphorato adgreditur. Haller. V. *pag.* 8.

Antonius Miraldus in *alexicopo staureliari & in med. horto* Lutetiæ 1570. 8. carbunculis, inquit, & bubonibus pestiferis aliisque tumoribus contagiosis salubriter adhibetur ruta contusa & cum fermento acri & adipe suillo, ut & cepa & ficubus cocta adjecto Ammoniaco, calce viva, sapone, cantharidum & theriacæ momento præstantissimum conficiet emplastrum affectæ parti tempestive apponendum: confestim tumores disrumpet. Waltherus.

Antonius Saporta in ll. *de tumoribus* agit etiam de carbunculo. Haller. V. *tumor.*

Horatius Augenius in *tract. de febribus* Francof. 1604. fol. in L. VIII. cap. 10. pag. 332. scabiosa particulari quadam proprietate maturat carbunculos: sumitur viridis & contunditur deinde addito uno ovi vitello, axungia porci veteri & cum sale bene tritis momento cataplasma efficax fit: vidi, inquit, hoc cataplasmate carbunculum pestilentem quinque horarum spatio perfecte suppuratum evictumque. Walth. V. *calcul.*

Franciscus Alphanus, medicus Salernitanus, in opere *de pestilentia, febre pestilentiali* &c. Neapoli 1577. 4. carbunculos amburi jubet. Haller (e).

J. Baptista Carcanus, Mediolanensis, in *opusculo de peste, in quo denominatio, descriptio causæ, signa* &c. Mediolani 1577. 4. carbunculo scarificando circumscribit, auripigmentum imponit, escharæ lapsum mollientibus adjuvat. Haller (f).

Germanus Courtin in *leçons anatomiques* &c. agit & de carbone. Haller. V. *pag.* 11.

Rembertus Dodonæus in *praxi medica* Amsterdam 1616. 8. 1640. 8. in peste anni 1602. se carbunculos absque sensu profunde scarificatos vidisse, absque tumore vel phlegmone. Haller (g).

J. Baptista Gemma, medicus Venetus, Trincavelli discipulus. Ejus *methodus rationalis nova atque dilucidissima curandi bubonis carbunculique pestilentis, in qua morbi essentia, causæ, signa, prognosticum, præcautio atque curatio ostenditur.* Gratz 1584. 4. Gedani 1589. 4. 1599. Francof. 1603. 8. Venet. 1602. 4. quæ editio dicitur locupletior esse. Carbunculum oleo fervente amburit, cucurbitulam toti applicat, scarificat, circulum incidit, & carbunculum exstirpat. Haller (h).

Gregorius Horst in *observat. med.* libro II. part. 2. obs. 28. anthraces egregie tritico a sanis masticato & illito, mitigari. Walther. V. *pag.* 276.

Petrus

(e) In *Bibl. Med. pract.* T. II. p. 208. (f) Ibid. pag. 209. (g) Ibid. pag. 229. (h) Ibid. pag. 256.

PETRUS FORESTUS in L. VI. *de febribus publice grassantibus* LEID. 1588. 8. 1591. 8. exemplum anthracis feliciter sponte delapsi. HALLER (i). V. *pag.* 13.

EUSTACHIUS RUDIUS in *artis med.* &c. L. V. de tumoribus cap. 13. 14. de carbunculo. WALTH. V. *pag.* 13.

HIERONYMUS FABRICIUS in *Chirurgiæ* L. I. *de tumoribus* part. 1. cap. 18. de carbunculo. WALTH. V. *pag.* 13.

ANDREAS DE ZAMUDO Y ALFARO. Ejus *ordine para la cura y preservation de las viruelas y carbunculos.* MADRITT 1599. 8. HALLER (k).

UDALRIC. BINDER in *epiphanior. Medic.* VENET. 1603. 4. epiphan. 3. pag. 193. de carbunculo, pruna, igne Persico & horum cura. WALTH.

FRANCISCUS SYLVA & OLIVERA *discorso de providecia, e curacion de secas y carbunculos con contagio.* GRANADA 1603. 8. HALLER.

DUNCAN LIDDEL in libro *de febribus* cap. 7. de curatione bubonum, & carbunculorum. WALTH. V. *pag.* 16.

RUDOLPHUS GOCLENIUS in *Experimentirbuch* FRANKFURT 1644. cap. 25. de carbunculo: laudat cataplasma ex radice lilii albi, althææ, semin. lini, chamæmel. verbasc. hyper. & ficubus, cum lacte coctis. WALTH. V. *vulnera.*

CLAUDE CHANVEL in *chasse verole des petits enfans* LYON 1610. 12. morbillos, carbunculos, petechias fere perinde curat, sudorem movet. HALLER (l).

SEBASTIANUS CORTILIO in *pract.* L. I. cap. 2. de carbunculo.

Idem in *institut. chirurg.* L. II. cap. 15. de carbunculo: contundatur consolida major & minor inter lapides & applicentur carbunculo. Mirabile hoc esse, & haberi pro secreto. WALTH. V. *pag.* 17.

DANIEL SENNERTUS in L. V. part. 1. cap. 13. de carbunculo: varia ab aliis laudata medicamenta recenset, scabiosam nempe; succisam s. morsum diaboli viridem tritam & impositam, vel in vino coctam & bibitam; cataplasma ex nuc. jugland. veter. rancid., caricis & uvis passis, sale communi, & vitellis ovorum; emplastrum ex theriac. Mithrid., fermento, terebinthina, melle rosaceo, butyro recenti, sale, sapone Saracenico, cera, & vitellis ovorum. In L. IV. *de febribus* cap. 4. carbunculi pestilentes. Cap. 6. emplastrum ex fuligine camini, fermento, terebinthina, butyro, sapone Veneto, sale, theriaca Mithrid. & vitellis ovorum. WALTH. V. *pag.* 17.

WOLFGANGUS GABELCHOVERUS. Ejus *curat. med. centuria* I. II. TUBINGÆ 1611. 4. *Centuria* III. IV. FRANCOF. 1612. 4. *Centuria* V. VI. TUBINGÆ 1627. 8. In cent. V. curat. 93. 94. 95. 98. carbunculus pestilens, anthrax. WALTH.

J. DE

(i) Ibid. p. 240. (k) Ibid. pag. 223. (l) Ibid. p. 414.

J. DE GORIS & GUIL. DUVAL *ergo carbunculo saphyrus.* PARIS 1611. 4.

CHRISTOPHORUS MEURER. Ejus *de carbunculo contagioso.* LIPSIÆ 1613. 4.

JOHANNES VIGIER in *operum med. chir.* L. I. cap. 4. de carbunculo: summopere laudat unguentum ex calce viva & sapone molli. WALTH. V. *ulcera.*

FELIX PLATERUS in *observat.* tract. *de doloribus* cap. 17. anthracis cura. WALTH. V. *pag.* 322.

THEODORUS COLLADO, Biturigis, in *adversariis s. commentariis medicinalibus, criticis, dialecticis* &c. GENEV. 1615. 8. capit. 95. de carbunculo. WALTH.

FRANCISCUS PECCETTI *de tumoribus* L. I. cap. 4. de carbunculo. WALTH. V. *pag.* 18.

HENRICUS PETRÆUS in *handbüchlein* &c. tract. 9. cap. 16. de carbunculo. WALTH. V. *pag.* 18.

M. ANTONIUS TOSSI, a SERA s. Quirinus Saxoferratensis. Ejus *de anthrace s carbunculo tractatus.* VENET. 1618. 4. Bonæ notæ scriptor. Carbunculum malignum a pestilente carbunculo recte distinguit, signa dat, quibus a furunculis, periculosissimo errore confundendis, carbunculus separetur, eschara nempe, absentia suppurationis, ulcere depascente. Carbunculus pestilens conjunctam habet febrem magnam. In utroque carbunculo commendat venæ sectionem, ut sanguis ad deliquium usque animæ fluat: etiam hirudines, & vesicantia. Interne dat lenientia & serum lactis caprilli. Carbunculum scarificat, hirudines ei admovet, limitem circularem circumscribit: cataplasmata consumentia & siccantia imponit, quæ pus non moveant, iisque ferrum candens præfert. Escharæ lapsum lilii radice & calidis siccantibus adjuvat: ea remota abstergentia conferre, & cum melle terebinthinam. Hæc fere in utroque carbunculorum genere. Ita HALLER.

MICH. DROUYN & JOH. DE BOURGES *ergo anthraci pestifero phlebotomia.* Ita HALLER absque loco & anno. Puto PARIS. 1619. 4.

JEAN EMANUEL LABADIE, chirurgus, TOLOSÆ ad pestilentiæ curam conductus. Ejus *traité de la peste, remedes, observations notables.* TOLOSÆ 1620. 12. Etiam anthracis curatio. Carbunculus sub ungue cum sphacelo & carie. HALLER (m).

JOH. BAPTISTA V. HELMONT in libro *de magnetica vulnerum* &c. pag. 599. saphyr, inquit, cœruleo colore satur, si anthracem pestiferum attigerit, & aliquamdiu affrictus fuerit, mox vero auferatur, virus totum attrahit, modo fiat viribus nondum debilitatis. WALTH. V. *vulnera.*

EPIPHA-

(m) Ibid. p. 404.

EPIPHANII FERDINANDI, medici Messapiensis ex Salentinis, *centum historiæ, s. observationes & casus medici* VENET. 1621. fol. Plusculi casus chirurgici intercedunt. Anthrax in manu natus funestus. HALLER.

FRANCISCUS CITESIUS, veriori nomine CITOIS, Pictaviensis, medicus. Ejus *avis sur la peste & sur les moyens de s'en préserver.* PARIS 1623. 8. 1640. 8. Carbonem cucurbitula adtrahendum, & cepa, & elevatum paulum tumorem caustico aperiendum. HALLER (n).

PETRUS FABRUS *Chirurgiæ spagyr.* cap. 9. de carbunculo. Laudat spiritum salis communis. WALTH. V. *pag.* 19.

ARNOLDUS WEIKARDUS in *thesauro pharmaceutico s. tract. pr.* FRANCOF. 1626. fol. in L. IV. cap. 1. pag. 547. de carbunculo anthrace; traducitur carbunculus in altum locum ubi minus nocere potest, si scabiosa contusa in loco sano alligetur, & interim athanasia carboni imponatur, quod longe facilius fit, si postea radix hellebori intra carbunculum pestilentialem cuticula prius dissecta infigatur. WALTH.

VALERIUS MARTINI. Ejus *oraz. della curazione della peste, carboni* &c. VENEZIA 1628. 4. HALLER.

ZACUTUS LUSITANUS in *praxis medicæ admir.* L. III. obs. 122. carbone affectus juxta cubitum ex ipso cubito sanguine extracto curatur. WALTH. V. *pag.* 20.

PIERRE BIENASSIS *brieve methode pour se conserver en tems de peste* TOULOUSE 1629. 16. superstitiosus auctor. Arcanum SCALIGERI adversus carbones. HALLER (o).

M. AURELIUS SEVERINUS in *Chirurgiæ* libro I. pag. 32. (p) de carbunculo. WALTH. V. *pag.* 276.

JOH. PHARAMOND RHUMEL in *Kriegsarzney* &c. cap. 19. de carbunculorum & anthracum cura Galenica & magica, quæ talis est: imponantur ranæ maculis nigris, quibus mortuis aliæ imponantur, quæ postea igne comburantur. WALTH. V. *medicam. chir.*

J. ZEIDLER *de carbunculo pestilenti.* LIPS. 1633. 4.

JOH. AGRICOLA in *commentar.* in POPPIUM tr. *de arsenico*, tincturam arsenici in carbunculo summam esse medicinam externam & internam.

Idem in *Chirurgiæ parvæ* tract. 5. de carbunculo. WALTHER. V. *pag.* 21.

J. DE VIANA, Giennensis. Ejus *tratado de peste sus causas y curacion, y el modo que se a tenido en curar las secas y carbuncos pestilentes, que an opprimido la cuidad de Malaga el* a. 1637. LISBONA 1637. 4. HALLER (q).

Con-

(n) Ibid. pag. 350. (o) Ibid. p. 565. (p) Edit. FRANCOF. 1664. 12. (q) In *Bibl. Med. pract.* T. II. p. 616.

Concerning the conſtitution of the air and how to know plague ſores and carbuncles. OXFORD. 1644. B. BODL.

THOMAS BARTHOLINUS in *hiſtoriis anat.* cent. 6. hiſt. 27. ſmilax aſpera pro carbunculis. WALTH. V. *pag.* 337.

JOSEPH. SCHMID in *Spiegel der Wundarzney.* L. III. part. 3. carbunculus. WALTH. V. *pag.* 23.

LAZARUS RIVERIUS *curat. med.* cent. 4. obſ. 9. carbunculus. WALTH. V. *pag.* 24.

DOMINICUS PANAROLI in *pentecoſte* IV. furunculus (anthrax) in dorſo lethalis. HALLER. V. *pag.* 25.

JOHANNES SCULTETUS in *centuria obſerv.* tradit carbunculorum curationem. HALLER. V. *inſtrum. chir.*

PETRUS BORELLUS in *centuria* II. obſ. 12. ſpecies admiranda carbunculi. WALTH. V. *pag.* 25.

SAMUEL HAFENREFFERUS in L.II. cap. 9. de carbunculo. WALTH. V. *pag.* 316.

JACOBUS PRIMEROSIUS in *enchiridio med.* pag. 10. anthrax pruna. WALTH. V. *pag.* 337.

ALBERTUS KYPERUS, Boruſſus Regiomontanus, Profeſſor Leidenſis, in *inſtitutionibus medicis* &c. AMSTERDAM 1654. 4. In L. VI. cap. 1. artic. 8. de carbunculo. WALTH.

JOH. PRÆVOTIUS in L. *ſelect. remed.* PATAVII 1657. 12. pag. 108. ad peſtem & carbunculum caro cydoniorum contuſa carbunculo impoſita eum feliciſſime ſanat. WALTH. V. *medicam. chir.*

JOH. JONSTONUS in *ideæ med.* L. VI. cap. 1. artic. 8. carbunculus. WALTH. V. *pag.* 316.

PHILIPPUS GRULING in *medic. pract.* L. V. part. 3. cap. 22. de anthrace & carbunculo. WALTH. V. *pag.* 316.

EBERHARDUS GOEKEL in *centuria* I. conſ. 53. anthrax in dorſo cum ingenti carnis ſubjectæ & partium adjacentium corruptione curatus. Anthrax circa orificium ventriculi periculoſiſſimus feliciter curatus. ALBERTI V. *pag.* 29.

FRIDER. HAMMERICUS (vel HAMMERIN). Ejus *de carbunculo peſtilenti.* LEID. 1666. 4. HALLER.

DENIS FOURNIER. V. *gangræn.*

NICOLAUS CHESNEAU in *obſervat. med.* carbunculi varii absque peſte. HALLER. V. *pag.* 34.

GEORGIUS FRANK. Ejus *de carbunculo.* HEIDELBERG. 1682. 4. V. *decorat.*

AUGUSTINUS HENR. FASCHIUS. Ejus diſp. *de anthrace peſtilenti.* JEN. 1681. 4. V. *veſicant.*

MATTHIAS GODOFR. PURMAN in *aufrichtigen* &c. a carbunculis distinguit vesiculas, earumque pessimum genus, quod vocat *Pfefferkörner.* Carbunculis præter emplastra Saturnina vix opponit quidquam. HALLER. V. *pag.* 45.

J. FRISCHMUTH. Ejus *ep. de anthrace, carbunculo, bubone & altauna.* JEN. 1681. 4. HALLER.

PETRUS van de STYLLE in *chirurgischem Handbuche* &c. part. 2. cap. 3. de carbunculo. WALTH. V. *pag.* 48.

In *Actis Erud. Lipsiens.* a. 1701. Nov. p. 513. anthracum anatome. A. 1709. Mart. p. 132. anthracis per incisionem curatio. ALBERTI. V. *pag.* 49.

RUDOLPH. JACOB. CAMERARIUS. Ejus *de bubone & carbone.* TUBING. 1713. 4. V. *calcul.*

VITUS RIEDLIN in *lineis med.* anno 4. Jul. obs. 5. anthrax in sexagenaria cachectica curatus. ALBERTI. V. *pag.* 52.

PETRUS DIONIS in *cours d'operations* &c. anthracem in collo regis natum sanatum esse, qui valde doluerit. HALLER. V. *pag.* 304.

PANCRATIUS WOLF. V. *pag.* 279.

J. BAPT. MONRANEDA (r) y MOLINA *paradoxa sobre la curacion local del carbunco maligno con un appendice, que trada de las aquas acidulas de Marmolejo del Reyno de Jaen, en* JAEN 1701. 4. HALLER.

HERMANNUS BOERHAAVE in *prælectionibus* ab ignoto auctore editis, male crudos bubones & anthraces MASSILIÆ in pestilentia fuisse excisos. V. *pag.* 79.

ANTONIUS DEIDIER in *dissertatione medico-chir.* &c. agit de carbone, malo aliis in regionibus minus noto. HALLER. V. *tumor.*

J. DAVID. MAUCHART. V. *pag.* 85.

J. QUINNONES *de las langostas, del carbunclo.* MADRIT 1720. 4.

HENRICUS FRANCISCUS LE DRAN in *observations de Chirurgie* &c. anthraces aliqui curati solutione mercuriali. HALLER. V. *pag.* 103.

FRANCESCO JOSEPH de los RIOS CARDANES y CABRERA *carta escrita sobre la curacion de carbunco pestilente.* CORDUBÆ 1731. 4.

ABRAHAM TITSINGH in *verdonkerde heelkonst* &c. anthrax dorsi in sola cute residens. V. *pag.* 106.

PAULUS GOTTLIEB WERLHOF. Ejus *disquisitio medica & philolog. de variolis & anthrace* HANNOVERÆ 1735. 4. SWIETEN. V. *hern.*

JOHANNES GODOFREDUS HAHN *carbo pestilens a carbunculis, sive variolis veterum distinctus* &c. VRATISLAVIÆ 1736. 4. SWIETEN.

FR.

(r) Dubitat celeberrimus HALLER, ne vitiose scriptum sit.

FR. BAILLY & J. JAC. BELLETETE *E. in peste ut carbunculi sic & bubones statim ab initio ferro adgrediendi.* PARIS 1738. 4.

J. CLAUD. ADR. HELVETIUS & LUD. BAUDE de la CLOY *E. amputatione tutius quam decussata sectione anthrax serpens curandus.* PARIS 1740. 4.

CAR. GIANELLA in *diss. decade* I. VENET. 1748. 8. in decima agit de anthrace, ejusque in cellulosa tunica sede. HALLER.

GUILIELMUS BROMFIELD. V. *pag.* 121.

GEOFROI, chirurgus, in *traité des causes, des accidens & de la cure de la peste* PARIS 1744. 4. suas observationes habet, in quibus de carbonibus & bubonibus disseruit. HALLER.

ANGELUS NANNONI in *trattato chirurgico sopra la semplicità* &c. V. *pag.* 134.

FRANCISCUS BOISSIER in *nosologiæ methodicæ* T. II. agit etiam de anthrace. In anthrace oppiduli ROQUECOURBE ægroti perinde ut tarantati novem dies totidemque noctes saltare conantur. Carbunculus non pestilens. HALLER. V. *pag.* 139.

FRANCISCUS IMBERT in *tractatu de tumoribus* &c. de carbunculo LANGUEDOCIÆ endemio. V. *tumores.*

Le MAITRE. V. *pag.* 164.

JOSEPHUS CAVALLINI. V. *pag.* 179.

TOUSSAINT BORDENAVE. Ejus & ROBIN disp. *de anthrace.* PARIS 1765. 4.

RICHARD DE HAUTESIERK. V. *pag.* 192.

JOH. FOURNIER *observations & experience sur le charbon malin, avec une methode assurée de le guérir.* LYON 1769. 8. Carnem gangræna corruptam scalpello mavult auferre; vulnus decocta cum cortice Peruviano cumque aristolochia aqua fovet &c. Ita HALLER. V. *cariem.*

MARQUETUS in BUCHODZ *manuel medical* PARIS 1770. 12. ad carbunculum sedum acre laudat. HALLER.

J. J. H. BÜCKING *de carbunculo benigno.* HELMST. 1771. 4.

FRIDR. JOSEPH. WILH. SCHROEDER, Professor Marburgensis. Ejus *nova carbunculorum, variolarum, & morbillorum invenienda ratio.* MARBURG. 1776. 4.

ARTERIOTOME
SIVE
ARTERIOTOMIA.

ARETÆUS ipſemet arteriotomen exercuit. Vide *pag.* 291.

GALENUS in L. VI. *de locorum adfectorum natura* agit de arteriotome antiquorum. V. *pag.* 264.

ORIBASIUS in compendio majori *magnæ collectionis* L. I. agit de arteriarum ſectione, quas medici in temporibus, & pone aures incidunt. HALLER. V. *pag.* 264.

PAULUS ÆGINETA in L. VI. arteriotomen in temporibus deſcribit. V. *pag.* 293.

JOHANNES ACTUARIUS, ZACHARIÆ filius, ab officio ACTUARIUS dictus: idem in codicibus paſſim Archiatri nomine venit. CONSTANTINOPOLI artem exercuit ſeculo XIII. vel XIV. GALENUM in breve compendium contraxit. Ejus *methodi medendi* L. VI. prodierunt, vertente CORN. HENR. MATHISIO, VENET. 1554. 4. PARIS 1556. 8. Codex ſeculi XIV. eſt in Bibl. Vindobonenſi LAMB. L. VI. p. 110. alius eſt in B. R. P. n. 2304. in Bibl. Bodleyana, in Bibl. Medicea BANDINI III. p. 156. 158. 164.

In libro III. agit de arteriarum ſectione. HALLER.

HALY ABBAS in L. IX. arteriotomen, ſed ex Græcis deſcribit. HALLER. V. *pag.* 295.

HIERONYMUS CARDANUS. V. *pag.* 300.

J. FERNELIUS in *therapeutices* L. II. agit de arteriarum ſectione. V. *pag.* 273.

AMBROSIUS PARÆUS in *collectionis latinæ* L. XVI. arteriotomen feliciter exercuit, neque reperit difficilem eſſe. HALLER. V. *pag.* 301.

CONRADUS GESNER in *epiſtolis* a C. WOLFIO editis TIGURI 1577. 4. arteriotomen, animoſum auxilium, in amico ſuo FELICE WURTZ ob cephalæam primus ab hominum memoria molitus eſt optimo eventu. HALLER. V. *pag.* 350.

FELIX WURTZ in L. VI. refert de propria cephalæa, quam ſola demum arteriotome ſuperaverit, ſuadente C. GESNERO, manum mutuante JOHANNE WASER. Ita HALLER. V. *pag* 8.

STEPHANUS GOURMELEN in libro II. *chirurgicæ artis* &c. arteriotomes novam rationem deſcribit. HALLER. V. *pag.* 8.

HORATIUS AUGENIUS. V. *venæ ſect.*

JACQUES

Jacques Guillemeau in *Chirurgie Françoise* &c. arteriam temporalem posse ligari, incidi omnino ad venæ modum, & se vidisse feliciter succedere. Haller. V. *pag.* 11.

Prosper Alpinus in *Medicinæ Ægyptiæ* libro II. agit de variis sanguinem mittendi modis. Ægyptii in universum plurimum indulgent venarum in capite sectioni, quod frequentissimas ophthalmias patiantur: arterias æque frequenter in oculis, fronte, auribus manibusque incidunt, facillime coalituras, a nummo imposito compressas. Haller. V. *pag.* 13.

Thomas Fienus in L. VII. *de præcipuis artis* &c. agit de arteriotome. V. *cauter.*

J. Baptista Cortesius, Bononiensis, chirurgus, deinde medicus, & Professor Medicinæ primarius Messanensis, in *miscellaneorum medicinalium decade* VII. edit. Messanæ 1625. fol. agit de arteriotome & variis sanguinis mittendi modis. Haller (a). V. *steatoma.*

Melchior Sebiz. Ejus *de arteriotomia.* Argent. 1620. 4. V. *venæ sect.*

Ludovici Robillard & Thom. Gamare *E. vertigini arteriotomia.* Paris 1621. 4.

J. Hornung in *cista medica* &c. de arteriotomia funesta, ex qua repetitæ hæmorrhagiæ. V. *pag.* 315.

Pierre Heurtault agit etiam de arteriotomia. V. *venæ sect.*

J. Rudolphus Camerarius in *sylloge memorabilium* &c. centuria XX. part. 75. commoda arteriotomiæ, & part. 76. ex imprudenti arteriotomia mors. Alberti. V. *pag.* 19.

Johannes Maria Castellani. V. *venæ sect.*

Tiberius Malfi in *nova prattica* &c. L. II. quædam de sectione arteriarum: instrumenta varia, nonnulla ridicula. Casus varii infelices. Haller. V. *pag.* 20.

J. Akakia & Ant. Biquet *E. phrenitidi arteriotomia.* Paris 1630. 4.

M. Aurelius Severinus in L. *de efficaci medicina* agit de arteriotome: eam ipse exercuit. Maniam eo præsidio sustulit, epilepsiam mitigavit, ut majora fierent intervalla. Haller. V. *pag.* 276.

Guilielmus Ballonius in *epidemiorum & ephemeridum* L. II. Paris. 1640. 4. aliqua etiam de utilitate arteriotomiæ in capitis doloribus. Haller (b). V. *calcul.*

Nicolaus Tulpius in *observationum med.* L. I. c. 48. de gravi capitis dolore arteriotomia sublato. V. *pag.* 22.

J. Benedictus Sinibaldi. Ejus γενεανθρωπειας *s. de hominis generatione decateuchon.* Romæ 1642. fol. Francof. 1669. 4. Haller (c).

In

(a) In *Bibl. Med. pract.* T. II. p. 437. (b) Ibid. p. 451. (c) Ibid. p. 683.

In L. III. tr. 3. c. 2. arteriotomia antiquis frequentior, quam noftris temporibus. ALBERTI.

THOMAS BARTHOLINUS in *Act. Hafn. Vol.* I. *obf.* 4. arteriotome tentata ob dolorem immanem capitis, fummo cum levamine. HALLER (d). V. *pag.* 23.

GUIDO PATINUS in *epiftolis* PARIS. 1685. 12. 1692. 12. 1718. 12: a morte viri excufis, arteriotomen in cephalæa probat. HALLER (e). V. *calcul.*

DOMINICUS PANAROLI in *iatrologif.* arteriotomes auxilio fervati phrenitici. HALLER (f). V. *pag.* 25.

JAC. ISRAEL. V. *venæ fect.*

PAULUS BARBETTE in *Anatome practica* &c. de arteriotome defperat. HALLER. V. *pag.* 26.

J. JACOB WEPFER in *obfervationibus medico-practicis* &c. p. 131. 175. arteriotomia præfentiffimum remedium in hemicrania; p. 145. arteriotomiæ cautelæ obfervandæ; p. 315. in phrenitide commendatur. ALBERTI. V. *pag.* 27.

CHRISTOPH. THEOPHILUS SCHEUR *de arteriotomia.* NÜRNBERG 1666. 8.

GOTTH. BEYER *an arteriotomia, f. arteriarum fectio tuto, absque periculo non fiftendæ hæmorrhagiæ, & aneuryfmatis inftitui poffit.* JEN. 1673. 4.

RUDOLPH. WILHEL. KRAUSE. Ejus *de arteriotomia.* JEN. 1699. 4. V. *hern.*

JOHANNES DOLÆUS. V. *pag.* 40.

ANTONIUS NUCK in *operationibus & experimentis* &c. arteriotomen laudat. V. *pag.* 56.

PETRUS DIONIS in *cours d'operations* &c. arteriotomen molitus eft, raram eo ævo adminiftrationem. Exemplum chirurgi, qui arteriam incifam preffione fola & diuturna deligatione fanavit. Undecies in uno anno celebrem chirurgum arteriam pro vena incidiffe. HALLER. V. *pag.* 304.

PETRUS VERDUYN in *obfervationibus* &c. de arteria temporali ad curandum intolerabilem capitis dolorem feliciter incifa. V. *pag.* 69.

MARTIN agit quoque de arteriotomia: in maximis malis arteriam radialem jubet incidere, quoties fanguinis iter ab arteriis in venas impeditur. V. *venæ fect.*

SAM. FRID. NÖTHIGER, infelix juvenis. Ejus difp. *de arteriotomia ejusque ufu & injufto neglectu.* ARGENT. 1747. 4. Ita HALLER.

SYLV. ANT. LE MOINE & ANNA CAR. LORRY *E. arteriotomia aliquando inftituenda.* PARIS 1748. 4.

GUILIEL-

(d) Ibid. p. 662. (e) Ibid. p. 560. (f) Ibid. p. 680.

GUILIELMI BUTTER. Ejus disp. *de arteriotomia:* EDINBURG 1761. 4.

ATRESIA
SIVE
ATRETI, IMPERFORATI.

HIPPOCRATES in L. *muliebrium* II. refert de clauso utero & ejus medela. Vide *pag.* 286.

A. C. CELSUS *de re medica* L. VII. cap. 28. de vulvæ clausura. WALTH. V. *pag.* 287.

THEODORUS PRISCIANUS, Archiater VALENTINI II., discipulus VINDICIANI. Ejus libri III. prodierunt BASIL. 1532. 4. Primus & tertius ad Chirurgiam spectat. Liber III. est de muliebribus, cujus in cap. 4. de atretis agit. Alia est etiam editio, sed quatuor librorum, quam cum præfixo nomine OCTAVII HORATIANI HERMANNUS de NEUENAAR, vir nobilis, literarum cupidus edidit cum titulo *de curatione omnium fere morborum corporis humani* &c. ARGENTORATI 1532. fol. Ad eam editionem emendationes dedit REINESIUS. Alia est melior editio, cum nomine THEODORI PRISCIANI ad TIMOTHEUM fratrem BASIL. 1532. 4., curante SIGISMUNDO HALENIO. Libri hic tantum tres numerantur, neque quartus adest. HALLER.

AETIUS in L. XVI. *tetrabibl.* 4. *sect.* 4. cap. 96. uterum imperforatum ferro aperit. V. *pag.* 265.

JUDÆUS agit (a) de incidenda membrana virginis imperforatæ. V. *medicam chir.*

PAULUS ÆGINETA *de re medica* L. VI. cap. 54. de glandis clausura. Cap. 72. de non perforatis. Cap. 81. de ano non perforato. WALTH. V. *pag.* 293.

HALY ABBAS in *practicæ* L. IX. cap. 63. de ani cura, cum illi foramen non erit. Cap. 56. de vulvæ clausæ curatione. WALTHER. V. *pag.* 295.

AVICENNA L. III. fen. 21. tr. 4. cap. 12. de clausura & cura. Cap. 13. de modo administrandi hanc sectionem. WALTH. V. *pag.* 267.

ALBUCASIS in libro *practicæ* sect. 2. cap. 19. de clausura pudendi. WALTH. V. *pag.* 267.

LAN-

(a) Apud RHAZEUM L. IX. cap. 4.

LANFRANCUS in *Chirurgia magna* doctr. 3. tract. 3. cap. 9. de clausura matricis. WALTH. V. *pag.* 2.

J. MICHAEL SAVANAROLA in *pract. major.* tract. 6. cap. 21. rubr. 9. de clausura oris matricis. WALTH. V. *pag.* 3.

ANTONIUS BENIVENIUS, Florentinus, primus mortalium salutare consilium cepit, non integrum artis ambitum undique ex priorum scriptis consarcinare, sed ea sola consignare calamo, posterisque communicare, quæ mererentur ab iis legi. Ejus liber *de abditis rerum caussis* multo gravior rebus est, quam integri ante eum seculi compilatitii labores. Prodiit FLORENTIÆ 1507. 4. BASIL. 1528. fol. 1529. 8. HARDEROVICI 1621. 8. & alias. Misti argumenti opus est, magna tamen pars chirurgici est argumenti. Memorabiles quæ hic continentur curationes omnes ipsius sunt BENIVENII, dictio pura & comta. Agit cap. 28. de atretæ puellæ vagina cultro referata. HALLER. Et cap. 7. de glande imperforata. Cap. 30. natus ano clauso. WALTH.

NICOLAUS ROCHEUS *de morbis mulierum* &c. de clausis locis muliebribus. HALLER. V. *obst. art.*

CASPAR HOFFMANNUS in *institutionibus medicis* LUGD. 1545. in L. III. cap. 241. de imperforatis. WALTH.

AMBROSIUS PARÆUS in collectionis latinæ L. XXIII. refert de atreta manu curata. HALLER. V. *pag.* 301.

AMATUS LUSITANUS in *curationum med. centuria* I. curat. 23. de glande clausa. WALTH. V. *pag.* 314.

CHRISTOPH. a VEGA *de arte medendi* LUGD. 1564. fol. in L. III. sect. 10. cap. 16. de clausura uteri. WALTH. V. *caruncul.*

JOHANNES WIER in *medical observ.* ut clausum uterum, neque semel, aperuerit, cum instrumentis eo spectantibus. Anus clausus ejusque curatio; glans penis clausa, & ejus curatio. HALLER. V. *pag.* 8.

HIERONYMUS MERCURIALIS *de puerorum morbis* VENET. 1583. 4. in L. I. cap. 9. de imperforato pene. WALTH. V. *pag.* 9.

JACQUES GUILLEMEAU in L. *de la grossesse* &c. de atreta fœmina gravida, & iterum, quæ vaginam cicatricibus clausam habebat. V. *obst. art.*

PETRUS FORESTUS in *observationum* L. XXVIII obs. 55. vagina clausa cultro aperta. HALLER. V. *pag.* 13.

J. POSTHIUS, Professor Heidelbergensis & Archiater, Italorum & RONDELETI discipulus, in *observationibus anatomicis* FRANCOF. 1590. 8. 1593. 8. atreti pueri. HALLER (b).

HERCULES SAXONIA, Patavinus, VENETIIS medicinam fecit, & in patria Academia, MAXIMILIANI etiam II. curam gessit, quem dicitur sanasse (TOMASIN). Non felix medicus, qui uxorem tanquam mola laborantem curaverit, cum gravida esset. Ejus *pantheum Medicinæ selectum*, *s.* *Me-*

(b) In *Bibl. Med. pract.* T. II. pag. 291.

Medicinæ practicæ templum omnibus fere morborum insultibus commune, edente PETRO UFFENBACH ejus discipulo, FRANCOF. 1603. fol. HALLER (c). In L. IV. cap. 8. de coalescentia. WALTH.

HIERONYMUS FABRICIUS in *pentateuchis* &c. hymen incidit, sanguinem menstruum retentum emisit. HALLER.

Idem in *tract. de operat. chir.* (d) pag. 81. ad aperiendam glandem tectam; pag. 84. de glande non perforata; pag. 95. de glutinatis vulvæ labiis; pag. 100. de ano non perforato. WALTH. V. *pag.* 302.

GUILIELMUS FABRICIUS *observationum &c. centuria* I. obs. 43. ani clausi curatio & aperitio in infante. *Centuria* III. atretæ virgines cultro curatæ. *Obs.* 60. ex imperforato utero gravissima symptomata. *Obs.* 61. de colli matricis clausi aperitione. WALTH.

Idem in *epistolis* &c. sanatus, qui ano imperforato natus erat. HALLER. V. *pag.* 274.

VIDUS VIDIUS *de curatione* &c. L. XI. cap. 10. cura hypospadicorum. Cap. 19. curatio phimosis pudendi. WALTH. V. *pag.* 14.

LUDOVICUS MERCATUS in *operibus omnibus* T. III. L. I. cap. 6. de his, quæ clausa habent genitalia. WALTH. V. *pag.* 14.

M. AKAKIA *de morbis mulier.* edit. in SPACHII libro *gynæciorum* ARGENTINÆ 1597. fol. in libro I. cap. 11. de agglutinatione uteri. WALTH.

FRANCISCUS RANCHIN in *opusculis medicis* &c. tract. de morbis virginum sect. 3. cap. 1. de clausura virginali uteri. WALTH. V. *pag.* 315.

JOHANNES JESSENIUS a JESSEN in *instit. chir.* &c. pueri ano impervio curato, & fœminæ, cui vulva clausa erat. HALLER. V. *pag.* 16.

BARTH. CABROL in *alphabet anatomique* &c. ferro restituta fœmina, cui clausa vagina sanguis collectus erat. HALLER. V. *pag.* 275.

JUL. CÆSAR CLAUDINUS in *empiricæ rationalis* BONON. 1653. fol. libro IV. sect. 2. tract. 2. part. 1. cap. 3. de clausura & angustia uteri. WALTH. V. *pag.* 336.

RODERICUS a CASTRO, Lusitanus. Ejus *de universa morborum Medicina*. HAMBURG. 1603. fol. 1628. 4. 1662. 4. Pars secunda huc spectat in qua agitur de atretis, de morbis uteri &c. HALLER.

JEAN GIRAULT in *quelques traités* &c. HONORATI BARBIER speculum vaginæ, quo fœminam curavit, cui vagina minimo poro patebat. HALLER. V. *pag.* 303.

DANIEL SENNERTUS in *practicæ* L. III. part. 2. sect. 1. cap. 3. ani coalitus; part. 9. sect. 1. cap. 10. de glande imperforata. L. IV. part. 1. sect. 1. cap. 3. de atretis. WALTH. V. *pag.* 17.

GREGORIUS HORST in *observationum med.* L. IV. obs. 16. genitalia non perforata. *Obs.* 55. coalitiones pudendorum. WALTH. V. *pag.* 276.

(c) In *Bibl. Med. pract.* T. II. pag. 296. (d) Edit. PATAV. 1643. fol.

Felix Platerus *observ.* L. II. podicis foramen ab ortu nullum. In tract. *de vitiis* cap. 1. uteri januæ angustationis cura. Uteri coaliti penitus in muliere, quæ peperit, historia rara. Walth. V. *pag.* 322.

Henricus Petræus in *Handbüchlein* &c. tract. 9. cap. 1. coalitus ani, & uteri clausura. Walth. V. *pag.* 18.

Melchior Sebiz in *manuali*, *s speculo Medicinæ in usus tyronum* in Tomo II. edito Argent. 1661. 8. parte 4. sect. 10. cap. 5. de glande imperforata. Walth. V. *venæ sect.*

Paulus Zacchias in *quæstionibus medico-legalibus* &c. L. II. tit. 3. quæst. 13. de atretis. L. III. tit. 1. quæst. 7. de imperforatis. L. VIII. tit. 2. quæst. 4. in uteri clausura an sectio adhibenda; ani clausuram sectione sanare an liceat? L. IX. tit. 3. quæst. 6. glandis occultatio & imperforatio. Walth. V. *chirurg. forens.*

Henricus ab Heers, medicus Londinensis. Ejus *observationes medicæ oppido raræ in Spa & Leodii animadversæ* Leodii 1622. 8. Leidæ 1685. 12. & alias. Omnino legi merentur, quæ noster in ægris vidit. Atreta, aperta sub glande urethra. Haller.

Zacutus Lusitanus *praxis medicinæ* &c. L. III. obs. ano imperforato stercus per virgam excretum. Obs. 96. puella imperforata in virum versa. Walth. V. *pag.* 20.

M. Aurelius Severinus *de efficaci med.* parte 2. cap. 47. de imperforatis. Walth. V. *pag.* 276.

Nicolaus Tulpius *observat. med.* L. IV. cap. 35. coles sine urethra. Walth. V. *pag.* 22.

Thomas Bartholinus in *historiis anatomicis* &c. *centuria* V. 42. *hist.* uteri clausi apertio. *Hist* 43. vulvæ clausæ spontanea curatio.

Idem in *observ. med. transmiss.* Hafniæ 1665. 8. obs. 13. vulva clausa incisa. Walth. V. *pag.* 23.

Johannes v. Horne in *μικροτεχνη* &c. infantem imperforato ano per chirurgum curavit. Haller. V. *pag.* 23.

Lazarus Riverius in *praxis med.* cap. 14. de uteri clausura. Walth. V. *pag.* 24.

Ysbrand de Diemerbroeck in *Anatome* &c. atreta incisione levata, ut parere potuerit. Haller. V. *pag.* 24.

Dominicus Panaroli in *jatrolog.* pentecoste 2. gallus sine ano & pene quotidie sine noxa stercus evomens. Walth. V. *pag.* 25.

Johannes Scultetus in *armamentario chir.* pag. 159. de vulva clausa aperta; pag. 161. de foramine in glande clauso; pag. 165. anus recens natorum occlusus.

Idem in *obs. chirurg.* 78. anus non satis perforatus. Walth. V. *instrum. chir.*

Pe-

Petrus Borellus in *observ. medico-phys. centuria* I. obs. 77. pueri imperforato podice nati. Obs. 78. de virgine imperforata. *Centur.* III. obs. 9. anus imperforatus. Walth. V. *pag.* 25.

Jacobus Primerosius in *enchirid. med.* &c. part. 2. pag. 222. phimosis s. ani coalitus.

Idem *de mulierum morbis & symptomatibus* Roterd. 1657. 4. in L. II. cap. 1. de clausura uteri. Walth. V. *pag.* 337.

Caspar Reies Franco in *Elysio jucundarum* &c. agit de atretis puellis. Haller. V. *pag.* 27.

Philippus Gruling in *curationum dogmatico-hermeticarum centuria* Northus. 1662. 4. centuria 4. de imperforato utero in puella trium annorum. Walth. V. *pag.* 316.

Henricus v. Roonhuysen *genees en heelkonstige* &c. C. III. de atretis, & imperforato ano, tum urethra & vulva. Haller. V. *pag.* 28.

Henricus a Moinichen in *observat. medico-chir.* &c. atreta puella ab Antonio Trullio ferro aperta. Haller. V. *pag.* 29.

Job. van Meekren in *heel en genees* &c. atretarum omnis generis curatio. Haller. V. *pag.* 30.

Henricus Volgnad. V. *pag.* 31.

Simon Schulze. V. *pag.* 32.

Ehrenfried Hagedorn in *observationum & histor.* &c. penis imperforatus feliciter apertus. V. *pag.* 33.

Georgius Wolfgang. Wedel. Ejus disp. *de atretis.* Jen. 1709. 4. V. *pag.* 34.

Salomon Reisel. V. *pag.* 35.

Daniel Ludovici. V. *pag* 36.

Caspar Kölichen. V. *pag.* 37.

Gerardus Blasius in *observationibus* &c. vulva clausa aperta. Haller.

Idem in *Medicinæ universæ therapeut. specim.* Amsterdam 1673. 4. parte 2. sect. 42. cap. 13. de coalitu ani. Part. 6. sect. 46. cap. 15. de clausura uteri. Part. 13. sect. 5. cap. 10. de glande imperforata. Walth. V. *pag.* 42.

Samuel Ledel. V. *pag.* 43.

Stephanus Blancard in *collectaneis* &c. atreta aperta, & emissi menses. Haller. V. *pag.* 45.

Rudolph. Jacob. Camerarius. V. *pag.* 50.

Michael Bernard Valentini. V. *pag* 51.

Theodorus Zwinger in *pædoiatreia practica* &c. habet etiam atresias. Haller. V. *pag.* 52.

Martin. Joh. Haesbart. V. *pag.* 55.

Josephus Lanzoni. V. *pag.* 59.

Georg. Tobias Dürr. V. *pag.* 60.

Fridericus Ruysch in *obſervationum anatomico-chirurgicarum centuria* &c. hymen nimis perfectum in partu inciſum. Haller. V. *pag.* 63.

Bartholomæus Saviard in *nouveau recueil* &c. anus cœcus pueri nuper in lucem editi feliciter apertus; ſic vulva, cum hymen collectum ſanguinem menſtruum retineret. Haller. V. *pag.* 64.

Georg. Frid. Frank. V. *pag.* 65.

J. Georgius Hoyer. V. *pag.* 68.

Henricus v. Sanden. V. *pag.* 70.

Justus Fridericus Dillenius. V. *pag.* 73.

In *hiſtoria morborum Vratiſlav.* &c. infans pene & ano deſtitutus. Haller. V. *pag.* 75.

J. Ludovicus Petit in *Mem. de l'Acad. de Chirurgie* T. I. egit de pueris ano imperforato natis, deque ejus mali curatione. Anguſtia vitioſa urethræ, alias inciſione ſanata, alias immiſſis cereis. Haller. V. *oſſ. morb.*

J. Rud. Lavater. Ejus diſp. *de atretis ſ. hypoſpadiæis.* Utrecht 1708. 4.

Hermannus Boerhaave in ſuis *aphoriſmis* &c. ubi agit de morbis virginum. V. *pag.* 79.

Daniel Turner in *treatiſe on the diſeaſes* &c. tractat etiam atreſias. Haller. V. *pag.* 80.

Laurentius Heister in *Eph. N. C. cent.* IV. *obſ.* 193. de ano infantis clauſo cum inteſtini recti defectu. *Vol.* X. *obſ.* 3. atretæ retentos menſes inciſione expedivit. Haller. V. *pag.* 82.

In *Breslauer Samml.* T. III. V. *pag.* 91. & 98.

John Morton in *natural hiſtory of Northamp-tonshire* London 1712. fol. inter rariora provinciæ aliqua adfert ad Chirurgiam facientes hiſtorias. Atreta ſanata, ut tamen urinæ & fæcum itinera confluerent. Haller.

J. P. Wagret (an Wagner?) in *obſervations de Medecine* &c. anus, qui infanti nullus erat, a natura ſuppletus. V. *pag.* 89.

Guilielmus Mauquest de la Motte in *traité complet* &c. aliqua exempla conferventis vaginæ. V. *pag.* 90.

Martinus Schurig in *chylologia* Dresd. 1725. 4. de atreto ano.

Idem in *gynæcologia* ibid. 1730. aliqua de atretis. Haller. V. *pag.* 307.

Anto-

Antonius Benevoli in *differtazioni sopra l'origine dell'ernia* &c. exemplum vaginæ patiente manu fensim apertæ. Ter vaginam membrana clausam ferro aperuit, & perangustam dilatavit. Haller. V. *hern.*

Girolamo Marini in *prattica* &c. puella atreta ut membrana minimo foramine pateret. V. *pag.* 307.

Benedictus Gulmann. V. *pag.* 102.

J. Christianus Fritsch in *feltsame* &c. T. III. de atretis, obque id vitium solutis matrimoniis. V. *chirurg. forenf.*

Jacob Denys in *verhandelingen over het ampt* &c. atretæ variis in vagina impedimentis. V. *obft. art.*

Carolus Fridericus Kaltschmidt. In ejus *de virginitate.* Jen. 1750. 4. puer ano imperforato, fæces per urethram emittens, recto intestino in vesicam patente. In cane simile exemplum. Haller. V. *vuln.*

Samuel Schaarschmidt. V. *pag.* 115.

Cornelius Trioen in *observationum chirurg.* &c. ani clausi historia. V. *pag.* 118.

Gottwald Schuster in *medicinifchem Journal* &c. atretam mulierem vetat cultro medicari. V. *pag.* 119.

Gerardus v. Swieten in T. IV. ubi agit de morbis virginum. V. *pag.* 123.

Joachim Frider. Henkel in *neue medicinifche* &c. V. *pag.* 128.

Philip. Adolph. Boehmer in *observationum anatom.* &c. membrana in puero nuper nato claudens exitum intestini recti perforata: cum tamen ægrotus periret: intestinum rectum peramplum, colon intestinum sideratum visum. Os uteri clausum cum vagina connatum. Haller. V. *obft. art.*

Christian Frid. Eschenbach. V. *pag.* 133.

J. Stock *de uteri concrementis.* V. *obft. art.*

Phil. Samuel Giering in *selectis Francof.* T. IV. Vol. II. de sanato ano clauso per repetitam incisionem. Haller.

Henr. Frider. Delius in *Fränkifcher Samml.* T. VI. uterus clausus. V. *pag.* 137.

Antonius de Haen in part. VI. fœmina, cui membrana vaginam claudebat, incisione restituta. V. *pag.* 140.

Joseph Warner in *cases in Surgery* &c. ab hymene urethra pene clausa: sic mictus difficilis ob duas quasi in urethra valvulas, quas auctor incisa paulum urethra feliciter abstulit. Haller. V. *pag.* 142.

Andreas Jac. Kirsten. V. *pag.* 144.

Gerh. Andr. Müller disp. *de atretis.* Giess. 1761. 4.

Bonafos. V. *pag.* 165.

Bulex. V. *pag.* 168.

Garnier L'Agree. V. *pag.* 172.

Franc. Guil. le Vacher. Ejus & H. L. Francisci Didier qui auctor est, disp *de ani imperforatione.* Paris 1765. 4. Haller.

J. Caspar Cestari. V. *pag.* 191.

Aubrai, junior. V. *pag.* 201.

Franc. Arand. V. *pag.* 208.

La Mare. V. *pag.* 210.

Doneau. V. *pag.* 225.

Car. Jos. Oehme in L. *de morbis recens natorum* &c. atretæ feliciter apertæ. V. *obst. art.*

Molmy. V. *pag.* 228.

Finney. V. *pag.* 243.

Wright. V. *pag.* 243.

J. A. Hemman. V. *pag.* 256.

Asper, chirurgus castrensis in Stralsund, retulit (e) de membrana crassa, musculosa orificium vaginæ penitus claudente, cultri ope aperta, & sanguine menstruo copioso per annum integrum in utero collecto, atque graviditatem mentiente evacuato feliciter, ut & menses regulariter decurrerent, & fœmina postea nupta utero gereret.

AURIUM MORBI.

Hippocrates in L. *de locis in homine* agit de aurium morbis eorumque curatione.

Idem in *prognostico* de aurium morbis, eorumque præsagiis.

Idem in *prædic. Coac.* L. II. agit de aurium doloribus. Haller. Vide *pag.* 286.

A. Cornelius Celsus in L. V. cap. 6. de auribus fractis (cum cartilago eorum rumpitur). In L. VI. cap. 1. & 7. de morbis aurium. Ad aurium vermes &c. Walth. V. *pag.* 287.

Dioscorides *de med. facile parabil.* L. I. cap. 57. 59. 60. 62. 63. 64. 65. 66. medicamenta varia ad varios aurium adfectus. Cap. 68. si lapillus vel aliud quid in aurem inciderit. Walth. V. *medicam. chir.*

Cælius Aurelianus *de diuturn. morb.* L. II. cap. 3. de auriculæ dolore & humoris fluore per auditorias cavernas. Walth. V. *pag.* 293.

Galenus *de compos. med. sec. loc.* L. III. cap. 1. de gravi auditu. De dolore auris ex variis causis. Vermes & aliæ res in aures illapsæ. Ad fractas aures.

Idem in L. *de remed. facile parabil* cap. 7. de aurium inflammationibus, doloribus. Cap. 9. ad gravem auditum. Walth. V. *pag.* 264.

Ori-

(e) In Cel. Richteri *chirurgischer Bibl.* 4. *Band.* 4. *St.* p. 763.

ORIBASIUS in *ſynopſis* L. V. cap. 26. ut ne gravis auditus fiat.

Idem *de loc. affect. curat.* L. IV. cap. 34. de difficili auditu. Cap. 36. de aqua, quæ in auribus continetur. Cap. 39. ad aures fractas & relaxatas. Ad lapillos, fabas aut tale quid, aut parva animalcula, quæ in aures inciderunt. Cap. 40. de vermibus aurium. WALTH. V. *pag.* 264.

AETIUS in *tetrabibl.* I. ſect. 4. cap. 12. ad inflammationes & humiditates aurium. *Tetrabibl.* II. ſect. 2. cap. 73. 74. 75. 76. ad dolores aurium. Cap. 78. de ſonitu aurium. Cap. 79. ad auditus difficultatem. Cap. 80. de aurium inflammatione. Cap. 82. ad fœtorem aurium. Cap. 85. ad excreſcentias carnoſas in auribus. Cap. 86. ad ſanguinis ex auribus eruptiones. Ad vermes aurium. Cap. 88. ad affectiones aurium extra meatum. Ad lapillos aut quidpiam aliud, quod in aurem inciderit. WALTH. V. *pag.* 265.

ALEXANDER, a patria, PHRYGIÆ urbe, vulgo TRALLIANUS dictus, diſcipulus patris ſui COSMÆ, pariter medici, *Jatroſophiſta*, ſive medicus eruditus, ex melioribus certe Græcæ antiquitatis, JUSTINIANI ævo ROMÆ vixit, & in ITALIA, in THUSCIA, inque ÆGYPTO. AETIO quem citat nuperior, prior PAULO, a quo citatur. GALENI theoriam & HIPPOCRATICAM praxin ſequitur.

Magni operis non rara ſunt exempla M. S. In Scorialenſi Bibliotheca MONTFAUCON I. p. 616. In Bibl. Medicea Plut. 75. In B. BANDINI III. p. 95. 96. 138. In B. Brit. n. 950. in B. CAI. GONV. & libri tantum tres ibid. n. 977. In B. Fonteblaudenſi: in B. R. P. Græce n. 2201. & in alio codice n. 2200. Latine n. 6882. 6887. In B. D. MARCI. In Bibl. GUIL. PELISSERII MONTFAUCON II p. 1199. liber I. & initium ſecundi eſt in B. R. P. n. 2203. Latine TRALLIANUS cum gloſſis JACOBI de PARTIBUS & SIMONIS JANUENSIS prodiit LION 1504. PAPIÆ 1520. 8. VENET. 1522. fol. Porro editio imperfecta & parum plena ALBANI TORINI, libris tantum quinque numeratis, prodiit BASIL. 1533. fol. Alia eſt editio cum titulo ALBANI TORINI *paraphraſes* (a) *in libros omnes* ALEXANDRI TRALLIANI, *recens in lucem edita* BASIL. 1541. fol. Latine ex verſione GUINTHERI cum notis ANT. MOLINÆI, LION 1560. 12. 1575. 12. 1576. 12. ARGENTOR. 1570. 8. Redit in collectione H. STEPHANI in principibus. Græce PARIS. 1548. fol. nitide cum notis JACOBI GOUPYLI & emendationibus. Græco-Latine BASIL. 1556. 8. interprete JOHANNE GUINTHERO. Denique editio LAUSANN. 1772. 8. 2. vol. ad editionem BASIL. 1556. paulum emendata eſt. In ea FREINDII & HALLERI compendium eorum exſtat, quæ TRALLIANUS propria habet. Ita HALLER (b).

In

(a) In eam ſunt animadverſiones REINESII in epiſtolis ad DAUMIUM. (b) In *Bibl. Med. pract.* T. I. p. 303.

In L. I. cap. 24. de aurium morbis: contra aurium dolores anodynum medicamentum ex ſevo anſerino ſeu pulli, lachryma papav., myrrha, croco, compoſitum, ſedulo illitum, valde eximium eſſe. Cap. 25. contra diuturnos aurium tinnitus & ſibilos euphorbium cum oleo cyperino liquatum, & in aurem injectum præſtantiſſimum eſſe remedium. Cap. 28. ad ea, quæ in aures inciderunt, extrahenda. Cap. 29. adverſus aurium vermes oxelæum in aurem inſtillatum, & capparis ſuccus & neptæ ſuccus, quo non eſt aliud præſtantius. Cap. 31. de ſanguinis profluvio ex auribus. Cap. 32. de ſurditate & gravi auditu. Cap. 33. ad ſurditatem medicamenta. Cap. 70. de aurium morbis. L. III. cap. 1. de aurium affectu. Cap. 2. 6. 9. de ſurditate. Cap. 3. de aurium dolore ex frigida cauſa. Cap. 4. de dolore ex calida cauſa. Cap. 7. de dolore ex defluxione. Cap. 5. de inflammatione auris. Cap. 8. ſi ſanguis ex auribus fluat.

Idem *de arte med.* L. III. cap. 1. de aurium affectu. Cap. 2. de inflammatione meatus auditorii. Cap. de tinnitu aurium: de aqua, lapillis &c. in aurem illapſis. WALTH.

PAULUS ÆGINETA *de re medica* L. I. cap. 30. ut ne gravis ſit auditus. In L. III. cap. 23. de auditus difficultate, dolore, & ſurditate; de ſonitu aurium; ad ſordium duritiem; de auditoriis meatibus non perforatis. Cap. 24. de his, quæ in meatum illabuntur. WALTH. V. *pag.* 293.

JOHANNES ACTUARIUS *de methodo med.* L. II. cap. 8. de aurium affectibus. L. IV. cap. 10. iterum de aurium affectibus. L. VI. cap. 3. de aurium affectibus: de animalculis &c. in aures illapſis. WALTH. V. *pag.* 358.

JOHANNES filius MESVES *de ægritudine aurium*, ſumma VI. cap. 1. de dolore aurium. Cap. 3. de apoſtematibus aurium. Cap. 4. de ſonitu & tinnitu aurium. Cap. 5. de debilitate auditus & ſurditate. Cap. 6. de ulceribus aurium. Cap. 7. de vermibus aurium. Cap. 8. de ingreſſione aquæ in aures. WALTH. V. *medicam. chir.*

RHAZEUS in opere ad ALMANSOREM L. IX. tit. de gravedine auditus. De dolore, qui ſit in auribus. De ulcere auris. De ſonitu & tinnitu. De his quæ in aures cadunt. WALTH.. V. *pag.* 265.

HALY ABBAS in *theoriæ* L. IX. cap. 14. & 18. de paſſionibus aurium. In *practicæ* L. V. cap. 62. de dolore aurium. Cap. 64. de ſanguinis & ſaniei, quæ ab aure exeunt, medela. Cap. 65. de oppilatione aurium & ejus medela. Cap. 66. de ſuſurrationis & tinnitus aurium cura. Cap. 67. de ſurditatis medela. L. VIII. cap. 63. de auris apoſtematibus. L. IX. cap. 30. de auris imperforatæ cura. WALTH. V. *pag.* 295.

AVICENNA in L. III. fen. 4. tract. 1. cap. 3. 4. 5. de nocumentis auditus, ſignis & cura. Cap. 6. 7. 8. de auris dolore, ſignis & cura. Cap. 9. 10. 11. de ſonitu, tinnitu, ſibilo, ejus ſignis & cura. Cap. 12. de cura ulcerum auris. Cap. 13. 14. de ruptione ſanguinis in aure & ejus cura. Cap. 15. de

de cura fordis, & ab hac natæ obftructionis. Cap. 18. de attritione & contufione auris. Cap. 20. 21. 22. 23. de introitu aquæ & animalium &c. in aures, & generatione vermium in iisdem, & curatione. WALTH. V. *pag.* 267.

ALBUCASIS in L. *practicæ* tract. 3. cap. 1. de gravitate auditus. Cap. 3. de dolore auris. Tract. 4. de fonitu aurium. Cap. 5. de exitu fanguinis ex aure. Cap. 7. de fluxu aquæ turbidæ ab aure. Cap. 8. & 9. de apoftematibus aurium. Cap. 10. de his, quæ in aures incidunt. Tract. 26. cap. 16. de liquore fluente ex auribus pueri. WALTH. V. *pag.* 267.

LANFRANCUS *Chirurgiæ magnæ* doctrina III. tract. 3. cap. 2. de morbis aurium. WALTH. V. *pag.* 2.

BERNARDUS GORDON in L. *med. pract.* III. cap. 8. de paffionibus aurium (furditate). Cap. 9. de tinnitu & fibilo. Cap. 10. de dolore auris & apoftemate intrinfeco. Cap. 11. de ulcere aurium & fanie. Cap. 12. de fanguine fluente ex auribus. Cap. 13. de oppilatione auris a re incidente in eam. WALTH. V. *pag.* 270.

ARNALDUS DE VILLANOVA in *breviarii* L. I. cap. 33. de furditate, tinnitu & fonitu aurium. Cap. 34. de dolore auris ob caliditatem & frigiditatem, vel fanguinis repletionem, vel apoftema ibi natum. Cap. 35. de vermibus in aure natis, & de cafu lapilli, grani, vel pulicis, vel hujusmodi in aurem, & quomodo debeant extrahi. Ad vermes, inquit, evocandos femen hyofcyami cum pauca cera confice, & fuper ardentes prunas pone, & per embot. fumum patiens in aurem fumat, fuppone vas, in quo fit aqua, quia pro certo videbis vermes cadere in aquam. Ad enecandos autem vermes fequens commendat: ℞. ol. amygdal. amar. vel nucleor. perfic. expreff. cum fucco rutæ, abfinthii, perficariæ &c. & pulvere aloes; omnia parum bulliant, colentur, & de hoc liquore parum in aures immitte. WALTH. V. *pag.* 296.

NICOLAUS BERTRUCCIUS, Lombardus, floruit circa annum 1312. (c). In ejus *methodi cognofcendorum tam particularium quam univerfalium morborum* MOGUNTIÆ 1534. vel 1543. 4. L. I. pag. 41. 42. 43. 44. furditas, dolor aurium, tinnitus &c. WALTH. Conf. *pag.* 2.

GUILIELMUS DE VARIGNANA. Ejus *fecreta fublimia ad varios curandos morbos* VENET. 1520. 8. LION 1522. 4. 1526. 8. 1539. 8. BASIL. 1597. 8. hic caftigatus, curante C. BAUHINO. Scripta funt. HALLER (d). In tract 5. cap. 1. de dolore aurium. Cap. 2. de humiditatibus aurium, fanie, ulceribus, & exitu fanguinis. Ad ejusmodi ulcera nihil melius, quam fuccus foliorum falicis. Cap. 3. de vermibus aurium: urina hominis jejuni in aure polita, ut & oleum fcorpionum ftatim eos educit. WALTH.

GUY DE CHAULIAC in *Chirurgiæ* tract. 6. doctr. 2. cap. 2. de ægritudine aurium: de gravitate auditus, furditate; de lapillo, vel nucleo, vel beftiola, vel quocunque ingrediente aurem. WALTH. V. *pag.* 297.

(c) HALLER in *Bibl. Med. pract.* T. I. p. 442. (d) Ibid. p. 443.

J. MATTHIAS DE FERRARIIS, vulgo de GRADIBUS, non a GRATE, a patria *grado*, Professor Ticinensis, dicitur obiisse a. 1460., quod falsum est, vixit enim a. 1471. (e). Ejus *practicæ pars I. & II. vel commentarius textualis cum ampliationibus in nonum* RHAZIS *ad* ALMANSOREM *cum textu*. PAPIÆ 1497. fol. LION 1527. 4. VENET. 1521. fol. 1560. fol. censore JANO MATTHÆO DURASTANTE. Editionem literis Gothicis a MICH. de CAPELLA Lugdunensem curatam absque anno apud MATTHÆUM citat FALCON. Seorsim prodierat pars I... pars II. PAPIÆ a. 1471. Ita HALLER(f). In parte I. cap. 31. de dolore aurium. Cap. 32. de ulceribus auris. Cap. 33. de sonitu & tinnitu aurium. Cap. 34. de gravedine auditus s. surditate.

Idem in suo *consiliorum secundum vias* AVICENNÆ *ordinatorum utili repertorio*. VENET. 1514. fol. LION 1521. fol. 1535. fol. PAPIÆ 1571. fol. consil. 26. de diminutione auditus. Consil. 27. pro dolore auris cum apostemate & ulcere. WALTH.

BARTHOLOMÆUS DE MONTAGNANA, Professor Bononiensis. Ejus *consilia & varii tractatus inter opera selectiora*. VENET. 1497. fol. 1514. fol. LION 1525. fol. *Consilia* seorsim prodierunt a. 1565. fol. FRANCOF. 1604. fol. Ad ægritudines totius corporis etiam chirurgicas spectant. Ejus operis codex est in Bibl. CAIO GONV. n. 973. PETRUM vocat PORTALIUS, & PETRUM de MONTAGNANA laudat JOHANNES a KETHAN. Sed BARTHOLOMÆI nomen *consiliis* præfixum est, quem virum summum fuisse Chirurgiæ operatorem GERHARDUS BOLDERIUS in propria epistola testatur. Ita HALLER. In *consilio* 65. agit de exitu humiditatis corruptæ ab aure. *Conf.* 66. de nocumento ablationis, & corruptionis auditus. *Conf.* 67. 68. 69. 70. de sibilo & sonitu aurium. WALTH.

ANTONIUS GUAINERIUS, Papiensis, seculo omnino XV. vixit, qui opus suum PHILIPPO MARIÆ SFORTIÆ Duci Mediolanensi dicaverit, cujus mors cadit in a. 1447.; idem JACOBI de FOROLIVIO discipulus, & PHILIPPI Mediolanensis. Ejus est *opus medicum practicum* s. potius *omnes tractatus*, quos ad diversas corporis humani ægritudines, uti ad ægritudines capitis, oculorum, aurium &c. edidit PAPIÆ 1497. fol. 1498. fol. 1508. fol. 1516. fol. PAPIÆ cum JOH. FALCONIS additionibus 1518. 4. LION 1525. 4. HALLER (g). Cap. 3. & 4. agit de gravi auditu, de tinnitu aurium &c. WALTH.

ANTONIUS CERMISONUS. Ejus *consilia medica* fere ubique cum MONTAGNANA prodierunt, ut VENET. 1497. fol. 1499. fol. 1514. fol. 1518. fol. LION 1525. 4. NORIBERG. 1652. fol. Medicamentorum series fere est, absque morbi historia, perinde ad omnia a capite ad calcem mala. HALLER

(e) CORTE. (f) In *Bibl. Med. pract.* T. I. p. 463. (g) In *Bibl. Med. pract.* T. I. pag. 462.

LER (h). *Confilium* 14. contra debilitatem auditus. *Confil.* 15. contra manationem saniei ex aure. WALTH. Conf. *pag.* 3.

J. MICHAEL SAVANAROLA, Patavinus, LEONELLI Ducis Ferrariensis medicus, infelicis illius HIERONYMI avus, CERMISONI discipulus. HALLER (i). *In practicæ majoris* VENET. 1497. 1561. fol. LION 1560. fol. tract. 6. cap. 4. rubrica 1. de auditus diminutione; rubr. 4. de tinnitu & sibilo aurium; rubr. 5. de aurium dolore; rubr. 6. de iis, quæ aures ingrediuntur ab extra. WALTH. Conf. *pag.* 3.

JOHANNES BAVERIUS de BAVERIIS *consilium* 13. de exitu saniei ab aure. *Consil.* 34. de dolore auris. WALTH. V. *pag.* 3.

JOHANNES ARCULANUS aut HERCULANUS, Veronensis, BONONIÆ, PATAVII demum artem medicam docuit a. 1457. Ejus *practica medica, quæ omnium morborum & symptomatum census & remediorum præsagia exponit, s. expositio in* RHAZIS *librum IX. ad* ALMANSOREM. VENET. 1493. fol. 1497. fol. 1502. fol. 1557. fol. 1560. fol. BASIL. 1540. fol. Spissus est & verbosus liber, multum sermocinationis continet, multa & sæpe sublestissimæ fidei medicamenta, boni & proprii omnino nihil. Ita HALLER (k). Capite 3. de dolore aurium. Cap. 36. de aurium ulcere & sanie. Cap. 39. de gravedine, imminutione s. ablatione auditus. Cap. 40. de vermibus aurium. Cap. 41. de his, quæ in aures extrinsecus cadunt. WALTH. Conf. *pag.* 4.

ALEXANDER BENEDICTUS in L. III. cap. 6. 7. 8. 9. 10. &c. fuse agit de surditate, tinnitu, dolore, inflammatione, aurium, de iis, quæ in aures incidunt extrahendis; de sanguinis fluxu ex auribus &c. WALTH. V. *pag.* 300.

SYMPHORIANUS CHAMPIER, Archiater Lotharingicus, qui posterioribus suæ vitæ annis se CAMPEGIUM dixit, ipse sibi vero nomen *aggregatoris* imposuit, non indoctus homo, polygraphus & collector, semibarbarus tamen. Ejus *practica nova de omnibus morborum generibus* LION 1517. 8. & cum alio titulo 1525. 8. 1522. fol. BASIL. 1547. Compilatio nullo cum selectu, & immensa cum farragine medicamentorum. Id placet, quod Græcorum consilia separet ab Arabûm placitis, horum a nuperis. Ita HALLER (l). In L. II. cap. 14. de ægritudine aurium: de gravi auditu, surditate &c. WALTH. Conf. *pag.* 300.

GALEACIUS de S. SOPHIA. Ejus *opus Medicinæ practicæ antehac nunquam impressum in nonum tractatum L.* RHAZIS *ad* R. ALMANSOREM *de curatione morborum particularium* &c. HAGENAU 1537. fol. HALLER (m). Cap. 31. de dolore auris. Cap. 32. de ulcere auris. Cap. 33. de sonitu aurium. Cap. 34. de gravitate auditus. Cap. 35. de vermibus aurium, & parvis

(h) Ibid. pag. 459. (i) Ibid. pag. 461. (k) Ibid. pag. 462. (l) Ibid. pag. 494. (m) Ibid. pag. 451.

vis animalibus ipsas ingredientibus. Cap. 36. de eo, quod in aure figitur ab exterioribus ingressum. WALTH.

GODOFREDUS STEGHIUS in *Medicinæ pract.* L. VIII. Cap. 13. surditatis & gravis auditus ratio & curatio. Cap. 14. tinnitus & sibili aurium ratio & curatio. L. XII. cap. 16. inflammationis aurium ratio & curatio. L. XIII. cap. 25. de aurium ulceribus. WALTH. V. *pag.* 313.

JOH. STOCKERUS, qui a. 1520. scripsit *Regiment für den Gepresten der Pestilenz*. NÜRNBERG. 4. Ejus *praxis aurea ad corporis humani morbos tum internos tum externos cura* ADR. TOLL. LEID. 1657. 12. 1634. 12. 1654. 16. 1659. 12. Formulæ antiquissimi saporis. HALLER (n). In L. I. cap. 13. de dolore, apostemate, ulcere, & sanie aurium. Cap. 15. de surditate. Cap. 19. curatio doloris aurium. Cap. 20. curatio ulcerum auris: laudat medicamentum ex oxymelle & viridi æris; etiam succum virgæ pastoris. Cap. 21. curatio vermium in auribus. Cap. 22. curatio tinnitus aurium. WALTH.

PETRUS DE BAYRO, Taurinensis, magnus clinicus. Ejus *opus posthumum de medendis corporis humani malis enchiridion vulgo vade mecum* prodiit etiam FRANCOF. 1612. 12. Ita HALLER (o). In L. IV. cap. 1. de dolore aurium. Cap. 2. de auribus dolorosis & saniem manantibus. Cap. 4. de sonitu, tinnitu & sibilo aurium. Cap. 5. de extractione aquæ in aure. Cap. 6. de extrahendis vermibus ex aure. Cap. 8. de surditate. WALTH. Conf. *pag.* 5.

PHILIPPUS THEOPHRASTUS PARACELSUS in parte 3. & 5. agit de doloribus aurium. WALTH. V. *pag.* 272.

HIERONYMUS CARDANUS, vel CASTILIONEUS, ut in primis scriptis suis se dixit, nothus, medicus, mathematicus, astrologus, polyhistor & polygraphus, vir mirifici ingenii, ad inveniendum in difficillimis mathematicis quæstionibus idoneus, sed instabilis & irrequietus, bis de catalogo medicorum patriorum rejectus, inque suis adnotationibus non semper cautus, vanus idem & περιαυτολογος, aliquamdiu BONONIÆ supra ordinem Professor fuit. Scripsit adeo rapide, ut librum de medicamentis simplicibus intra 15. diem absolverit. Ita HALLER (p). In L. *de causis, signis, & locis morborum* BASIL. 1582. 8. pag. 132. agit de aurium vitiis. WALTH. V. *pag.* 300.

ALOYSIUS MUNDELA, Brixianus. Ejus *epistolæ medicinales, variarum quæstionum & locorum* GALENI *difficilium expositionem continentes* BASIL. 1538. 4. 1543. 4. Cum natura quidem ipsa vix consuevit, laudari tamen meretur, quod ab Arabibus ad Græcos legendos suos coetaneos revocaverit. HALLER (q). In *Epistola* 20. habetur auditus gravedine laboranti consilium. WALTH.

ANDREAS

(n) Ibid. p. 507. (o) In *Bibl. Med. pract.* T. I. p. 493. (p) Ibid. T. II. p. 18. (q) Ibid. p. 39.

ANDREAS VESALIUS, BRUXELLÆ natus, patre Germano, magnus incifor, etiam manu medicinam fecit, inter Archiatros fuit CAROLI V. & PHILIPPI II. Bella fecutus eft, CAROLI V. comes, vir melancholicus, & de fua valetudine fæpe conqueftus. Ejus eft *paraphrafis in nonum librum* RHAZÆ *ad* ALMANSOREM *de adfectuum fingularum corporis partium curatione.* BASIL. 1537. 8. WITTENBERG. 1586. 8. Compendium Medicinæ practicæ, fuo ævo claffìcum. Aliqua, non multa, fua interpofuit. Ita HALLER (r). Cap. 31. de aurium dolore. Cap. 32. de aurium ulcere. Cap. 33. de fonitu & tinnitu aurium. Cap. 34. medicamenta ad gravem auditum, & tinnitum aurium. Cap. 36. ad ea, quæ in meatum auditorium inciderunt evellenda. WALTH.

Ejus *Chirurgiam magnam* PROSPER BORGARUCCIUS edidit VENETIIS 1568. 8. in feptem libros digeftam, quam audacter VESALIO tribuit, eoque viro negat indignam effe. Nihil tamen habet, quod VESALII gravitatem referat, nimis multas citationes Arabiftarum, & refutationes, ad quas VESALIUS non defcendebat, contentus GALENUM emendare, quem unum reliqui exfcripferant. Integra capita BORGARUCCIANI operis ex FALLOPIO fumta effe COCCHIUS adnotavit (s). Neque putat celeberrimus HALLER fpiritus VESALII adeo humiles fuiffe, ut ex TAGAULTIO icones effet imitatus. Non adeo inutilis liber. Ita HALLER (t).

SEBASTIANUS AUSTRIUS, Rubeaquenfis prope COLMARIAM. Ejus *de fecunda valetudine tuenda in* P. ÆGINETÆ L. *explanatio*, *univerfalem fuper hac re materiem complectens* ARGENT. 1538. 4. BASIL. 1540. 4. HALLER (u). Cap. 12. contra aurium humectationes infantum. Cap. 30. adverfus gravem auditum. WALTH.

Idem in L. *de infantum f. puerorum morborum* &c. BASIL. 1540. 8. LION 1549. 8. ARGENT. 1590. 8. *Morb.* 21. aurium dolor. *Morb.* 22. aurium humiditates. *Morb.* 23. aurium purulentia. WALTH.

JOHANNES FERNELIUS in *Medicinæ univerfæ* L. V. de part. morb. cap. 6. aurium morbi caufæ & figna. WALTH. V. *pag.* 273.

ANTONIUS FUMANELLUS, Veronenfis. Ejus *opera cum ad tuendam fanitatem tum ad profligandos morbos plurimum conferentia* TIGURI 1557. fol. PARIS 1592. fol. In tract. *de compofitione medicam.* cap. 23. de variis aurium affectibus. HALLER (x).

VIDUS VIDIUS, fenior, Florentinus, FRANCISCI I. Archiater, & Profeffor Parifinus, deinde Pifanus, PARISIIS a. 1544. fol. fplendidam dedit editionem *Chirurgiæ a Græco in Latinum converfæ*; neme HIPPOCRATICA opera omnia de ulceribus, fiftulis &c.

Ejus

(r) Ibid. pag. 32. (s) Ad NICETAM. (t) In Bibil. chir. T. I. pag. 193. (u) In *Bibl. Med. pract.* T. II. p. 42. (x) Ibid. p. 30.

Ejus *de curatione generatim Pars I. qua rerum præter naturam ad humanum corpus pertinentium cognitio ac curatio in universum traditur.* FLORENTIÆ 1587. 4. *Partis II. Sectio II.* VENET. 1586. fol. 1594. fol. nempe libri XXV. ante mortem ab auctore editi, undecim vix inchoati, & a nepote VIDO VIDIO elaborati prodierunt FRANCOF. 1596. fol. *Opera omnia* FRANCOF. 1626. fol. Ita HALLER (y). In L. IV. *de curatione membratim* cap. 10. de communibus & propriis præceptis ad curandas aures pertinentibus. Cap. 11. de inflammatione, & curatione obstructionis aurium; de exeuntibus ab aurium cavitatibus, ut pus, sanies, sanguis. Cap. 12. de curandis symptomatibus; de pertinentibus ad tangendi & audiendi sensum. WALTH.

JULIUS ALEXANDRINUS a NEUSTAIN, Tridentinus, Archiater Cæsareus. Ejus *enantiomata sexaginta quatuor* GALENI, *cum enconio* GALENI. VENET. 1548. 8. Contrarias GALENI sententias conatur conciliare. De medicanda aurium phlegmone. HALLER (z).

AMBROSIUS PARÆUS in *operat. chir.* L. XII. c. 16. de aurium ulceribus. L. XVI. de aurium meatu occluso, & rerum in ipsas illapsarum eductione. WALTH. V. *pag.* 301.

BENEDICTUS VICTORIUS, Faventinus, LEONELLI nepos, magnus clinicus, primarius Professor Patavinus, inde Bononiensis. Ejus *empirica Medicina de curandis morbis totius corporis & febribus* &c. VENET. 1550. 8. 1555. 8. LION 1572. 12. FRANCOF. 1598. 8. Liber JULIO III. dicatus, omnino empiricus. Morbi recensentur a capite ad pedes; ad eos farrago medicamentorum sæpe vanissimorum. HALLER (a). In L. I. cap. 7. ad surditatem. WALTH. Conf. *pag.* 7.

CHRISTOPHORUS A VEGA in *artis medendi* LION 1565. fol. L. III. sect. 3. cap. 1. de aurium dolore & inflammatione. Cap. 2. de aurium ulcere. Cap. 3. de aurium sonitu. Cap. 4. de surditate & gravi auditu. WALTH. V. *caruncul.*

DONATUS ANTONIUS ab ALTOMARI, Professor Neapolitanus. Ejus *ars medica*, *s. de medendis corporis humani malis.* NEAPOLI 1553. 4. 1661. 4. VENET. 1550. fol. 1559. fol. 1560. 4. 1565. 4. 1597. 4. 1670. 4. LION 1559. 8. HARDEROV. 1656. 8. quæ legi, inquit celeberrimus HALLER (b), ex veteribus collecta utilitate carent, etsi sint fusissima. Cap. 33. de aurium dolore. Cap. 34. de aurium sonitu & tinnitu. WALTH.

LEONHARDUS GIACCHINUS, Emporiensis, medicus Florentinus, postea Pisanus. Ejus *commentaria emendatissima in nonum L.* RHAZIS *ad* ALMANSOREM, BASIL. 1564. 4. 1579. 8. LION 1575. 8. 1577. 8. 1622. 8. HALLER (c). Cap. 20. de aurium dolore. Cap. 21. de aurium inflammatione.

(y) Ibid. p. 73. (z) Ibid. p. 84. (a) Ibid. pag. 27. (b) Ibid. pag. 80. (c) In *Bibl. Med. pract.* T. I. p. 538.

tione. Cap. 22. de ulceribus aurium. Cap. 23. de tinnitu aurium. Cap. 24. de gravi auditu. WALTH.

J. (aut PETRUS) PAUL. PERNUMIA. Ejus *therapeutice, f. nova & fingularis medendi ratio affectus omnes præternaturales* L. VIII. VENET. 1564. 4. 1574. 4. FRANCOF. 1596. 8. edente TRYPHONE PERNUMIA J. C. In hoc opere generalia funt & collectanea ex veteribus. Ita HALLER (d). In L. VII. agit de aurium morbis. WALTH.

GUILIELMUS RONDELET, Monfpelienfis, clinicus, incifor, cultor rei naturalis, Cancellarius, vir minime vulgaris, etfi valetudinarius. Ejus *methodus curandorum omnium morborum corporis humani* L. III. *De cognofcendis morbis. De febribus. De morbo Italico. De externis & internis* &c. LION 1575. 8. 1583. 8. 1585. 8. PARIS. 1576. 8. FRANCOF. 1592. 8. MONSPEL. 1601. 8. GENEV. 1608. 8. Compendium praxeos ad omnes morbos internos & externos. Curationes. Plurimus eft in formulis; paffim tamen in L. *de cognofcendis morbis* etiam adnotationes habet & cadaverum incifiones. Ita HALLER (e). In L. I. cap. 64. de gravi auditu: maxime commendatur medicamentum ex foliis rutæ, fraxini, & radice hellebori albi cum oleo amygdalarum amararum coctum. Cap. 67. de aurium dolore; de ulceribus auris. Cap. 68. medicamentum ad aurium tinnitum. WALTH. Conf *pag.* 8.

HIERONYMUS MERCURIALIS, Forolivienfis, bono loco natus, vir doctus, & magnæ auctoritatis, qui etiam ad MAXIMILIANUM II. curandum vocatus, Cæfarem fanavit. HALLER (f). Ejus *prælectiones de oculorum & aurium adfectibus* FRANCOF. 1584. 8. 1591. 8. Cap. 2. de gravi auditu & furditate. Cap. 3. de tinnitu & furditate. Cap. 4. de dolore aurium; res alienæ quomodo extrahendæ. WALTH.

Idem *refponfionum & confiliorum medicinalium* T. I. VENET. 1579. 4. 1587. fol. BASIL. 1587. 8. edente MICHAELE COLUMBO. Tom. II. Accedit *collegiandi ratio*, curante iterum COLUMBO, VENET. 1589. fol. 1590. fol. Deinde Tomi III. VENET. 1597. fol. HALLER (g), *confil.* 54. 78. 83. de gravi auditu & furditate. WALTH.

Idem in *Medicina practica f. de cognofcendis, difcernendis, & curandis omnibus corporis humani adfectibus prælectionum Patavinarum L. V.* opera PETRI de SPINA edita FRANCOF. 1602. fol. LION 1618. 4. 1623. 4. VENET. 1627. fol. curante GUIL. ATHENIO, quæ editio dicitur tertia parte aucta effe. Plenus liber difceptationum & ratiociniorum. Medicamenta folet dare leniora. HALLER (h). In L. I. de affectibus capitis, cap. 40. de furditate & difficili auditu. Cap. 41. de tinnitu & fonitu aurium: fumus, ait

(d) Ibid. pag. 149. (e) Ibid. pag. 110. (f) Ibid. pag. 169. (g) Ibid. (h) Ibid.

ait auctor, a me inventus est præstantissimus: ℞. cumini, anisi a. unc. j. flor. chamæm. fœn. græci ana pug. j. aq. commun. lib. jj. aceti unc. j. M. bulliant. Cap. 42. de dolore aurium; de cura illapsorum in aurem. WALTH. Conf. *pag.* 9.

VICTOR TRINCAVELLUS (TRINCAVELLA), Venetus, Professor Patavinus. Ejus *enchiridion medicum de ratione curandi particulares corporis humani affectus prælectiones in XII. libros distinctas* edidit BELISARIUS GADALDINUS VENET. 1575. fol. BASIL. 1588. 8. HALLER (i). In L. IV. cap. 2. & 3. de aurium dolore & ejus curatione. Cap. 4. de ulceribus aurium. Cap. 5. & 6. de affectibus, ex quibus læditur actio sensus auditus & ejus cura. WALTH.

Ejus *consilia medica post editiones Venetam & Lugdunensem accessione CXXVIII. consiliorum locupletata* &c. BASIL. 1587. fol. Consilia sæpe non solius sunt TRINCAVELLI, sed FRISIMELICÆ etiam, BELLACATI, FRACANZANI, CAPIVACCII. Passim tamen TRINCAVELLUS, ut expertus, loquitur. HALLER (k). *Consilium* 72. de gravi auditu *Conf.* 73. de loquendi & audiendi difficultate. WALTH.

Ejus *libellum s. commentarium in* GALENI *L. de compositione medicamentorum* HIPPOCRATIS, *& in prognostica* HIPPOCRATIS *posthumum* edidit G. HIERONYMUS WELSCH, ULM 1676. 4. HALLER (l). Cap. 14. de medicamentis ad aurium adfectus curandos. Cap. 15. de medicamentis auditui laboranti accommodatis, ut gravis auditus, & surditas. WALTH. Conf. *pag.* 10.

DOMINICUS LEONUS. Ejus *ars medendi humanos, particularesque morbos a capite ad calcem* prodiit etiam BONON. 1583. fol. FRANCOF. 1597. 8. 1627. 8. Longum opus, ad morem veterum scriptum; continet etiam morbos oculorum, aurium &c. Anatomen partium adfectarum cum morbis conjungit, Arabes potissimum sequitur, formulasque veterum repetit, neque boni vel proprii quidquam se reperisse testatur HALLER (m). Sect. I. L. I. cap. 2. de auditu imminuto ob res præternaturales, vermes, lapillos &c. in iis hærentes. L. V. cap. 2. & 4. surditas, & ad id malum medicamenta: laudat pinguedinem & fel anguillæ simul mixta & in aurem instillata. Cap. 3. de sonitu aurium. Cap. 6. de aurium ulcere. Cap. 7. de sanguinis fluxu ex auribus. WALTH. Conf. *pag.* 10.

JOH. RIOLAN, pater, medicus Parisinus, Galenicus. Ejus *generalis & particularis medendi methodus.* GENEVÆ 1589. 8. PARIS. 1598. 8. 1629. 8. Generalia, deinde morbi singuli cum suis medicamentis, & frequentibus formulis. HALLER (n). In sect. 1. tract. 3. de dolore & inflammatione aurium; de illapsis in aurem; de surditate & gravi auditu; de tinnitu aurium; de suppurata aurium phlegmone: non contemnendum esse MAR-

CELLI

(i) Ibid. pag. 46. (k) Ibid. (l) Ibid. (m) Ibid. pag. 138. (n) Ibid. pag. 192.

CELLI experimentum; misce, inquit, lactis vaccini unc. jj. cum unc. j. mellis & infunde, mox lana aurem occlude, & etiam si ulcus sit cancrodes, nihilominus miraculose sanescet. WALTH.

BARTHOLOMÆUS CARRICHTER de RECHINGEN, medicus MAXIMILLIANI II., ex secta Paracelsica. Ejus *practica von allerhand Leibskrankheiten, vom Ursprung der offenen Schäden.* STRASBURG 1579. 8. 1590. 8. 1597. 8. 1619. 8. 1621. 8. 1752. 8. HALLER (o). Cap. 17. contra gravem auditum. Cap. 29. de rebus in aures illapsis. WALTH.

GUALTHER DE BRUELE (aut BRUEHL) alias BRANT (p), in *praxis medicæ theoricæ & empiricæ*, (in qua farraginem incomtam medicamentorum ASTRUCIUS carpit) pag. 130. medicamenta ad gravem auditum. WALTH. V. *pag. 11.*

NICOLAUS PISO (de POIS) Lotharingus. Ejus *sunt de cognoscendis & curandis præcipue internis corporis humani adfectibus libri III. ex clarissimorum medicorum tam veterum quam recentiorum monumentis collecti* FRANCOF. 1580. fol. 1585. 8. LEID. 1736. 4. cum præfatione BOERHAAVII. LIPS. 1766. 8. 2. vol. Spissus liber, cujus in fronte infiniti scriptores recensentur, quibus auctor usus est, quorum novissimus est GABRIEL BRUEHL. Compendium Medicinæ veteris, cum nuperorum nonnullis consiliis, Parisinorum ratione medendi, & morbis. BOERHAAVIUS magni faciebat, quod PISO historias morborum & præsagia concinno ordine ex HIPPOCRATE & CELSO descripserit. HALLER (q). In L. I. cap. 40. de dolore aurium. Cap. 41. de sonitu aurium & ejus cura. Cap. 42. de gravi auditu & surditate; de curatione ulcerum in auribus: præstantissimum ad siccandum ulcus esse remedium ex scoriæ ferri unc. j. cocta in vino, quod postea injiciatur in aurem. WALTH.

JUSTUS ORTLOPHUS MAROLDUS. Ejus *practica medica ad omnes generis morbos* prodiit FRANCOF. 1605. (aut 1650.) 4. scripta circa annum 1580. Ad morborum ordinem medicamenta recenset, pleraque a claris medicis usu habita, alia a principibus, denique a MARTINO LUTHER. Nostrum scholæ Italicæ discipulum fuisse apparet, cum HELIDÆI Bononiensis, LUCÆ GHINI, & MONTANI potissimum compositiones habeat. HALLER (r). In hujus operis pag. 67. 68. habentur medicamenta ad surditatem, ad dolorem & tinnitum aurium. Pag. 70. ad ulcera. WALTH.

JOH. MARQUARD, Viennensis. Ejus *practica theorica empirica morborum internorum a capite ad calcem.* SPIRÆ 1583. 8. 1585. 8. 1592. 8. HEIDELB. 1607. 8. FRANCOF. 1610. 8. HALLER (s). In L. I. cap. 19. de aurium dolore. Cap. 20. de tinnitu aurium. Cap. 21. de surditate & gravi auditu. WALTH.

Bbb 2 PETRUS

(o) Ibid. pag. 189. (p) HALLER Ibid. pag. 223. (q) Ibid. pag 224. (r) Ibid. pag. 162. (s) Ibid. pag. 250.

Petrus Salius Diversus. Ejus *curationes particularium morborum, quorum curatio ab ordinariis practicis non habetur.* Accesserunt *adnotationes in artem medicam, de medendis humani corporis malis a* Donato Antonio ab Altomari *conditam* Bonon. 1584. 4. Curationes particularium morborum sunt omnino 23., eorum alii vulgares sunt, rariores alii, non absque propriis Cl. viri adnotationibus. Haller (t). In adnotationibus in Donatum ab Altomari cap. 33. de dolore aurium. Walth. Conf. *pag.* 12.

Joh. Heurnius, Ultrajectinus, Professor Leidensis, Italos & Duretum audivit, celebris clinicus, & in dignoscendis morbis perspicax, Hippocrati addictissimus. Propria manu, raro exemplo, cadavera dissecuit, a. 1584. *orationem* dedit *de Medicinæ origine* a morte demum auctoris a filio editam. Elogium ut exspectes Hippocratis. Scripsit librum *de morbis oculorum, aurium, nasi, dentium & oris* a morte viri a filio Othone editum Leid. 1602. 4. 1608. 4. Fere ex veteribus. Haller (u). Cap. 8. de passionibus aurium: de dolore, tinnitu, surditate, ulcere, de pulicibus & aliis corpusculis in aurem illapsis. Walth.

Johannes Crato de Krafftheim, Vratislaviensis, trium Imperatorum Archiater, vir maximæ auctoritatis, & magnum Protestantium columen, pius & animosus, non adversus chemicis medicamentis, neque gemmis. Ex schola Italica prodiit. Obiit anno 1585. Multa sunt illustris viri opera. Ejus *perioche methodica in Galeni ll. de elementis, natura humana* &c. Basil. 1563. 8. pag 324. agit de adfectibus aurium.

Ejus *consiliorum & epistolarum medicinalium ex* Petri Monavii *collectaneis collectorum liber* I. posthumus opera Laurentii Scholzii editus Francof. 1591. 8. Hanau 1595. 8. Liber II. prodiit Francof. 1592. 8. 1650. 8. 1671. 8. Hanau 1609. 8. L. III. Francof. 1592. 8. 1646. 8. 1671. 8. Hanau 1609. 8. L. IV. Francof. 1593. 8. 1671. 8. Hanau 1614. 8. L. V. Francof. 1593. 8. 1655. 8. Hanau 1619. 8. L. VI. Hanau 1611. 8. Francof. 1671. 8. L. VII. Hanau 1611. 8. Francof. 1671. 8. Singuli Tomi continent & *consilia* & *epistolas.* Collecta prodierunt Francof. 1598. fol. 1654. 8. 1671. 8. septem voluminibus *consiliorum* & septem voluminibus *epistolarum.* Intercedunt numerosa etiam aliorum auctorum consilia & epistolæ, uti H. Capivacii, Caspari Hofmanni senioris, H. Mercurialis &c. Vitam Viri scripsit Matth. Dresser, Lips. 1587. 4. Ita Haller (x). In *consiliorum* L. IV. *consil.* 2. in diminutione sensus audiendi cum defluxu ad coxendicem & genu. L. VI. *consil.* 42. 43. in difficultate auditus, & tinnitu aurium. *Consil.* 44. in tinnitu aurium e ventriculi & cerebri vitio, *Consil.* 66. in difficultate auditus. *Consil.* 69. in diminutione sensus audiendi.

In

(t) Ibid. pag. 254. (u) Ibid. pag. 272. (x) Ibid. pag. 107.

In *epistolarum* L. V. pag. 351. aquam cardui benedicti obsurdescentibus auribus plurimum prodesse re ipsa se comperisse. WALTH.

HIERONYMUS RUBEUS. Ejus L. *de destillatione.* RAVENNÆ 1585. 8. Chemicus libellus, ut tamen sua remedia cuique morbo adsignentur. HALLER (y). Sect. 3. pag. 227. ad dolores, surditatem & tinnitum aurium. WALTH.

RODERICUS A FONSECA. Ejus *consultationes medicæ, singularibus remediis refertæ, etiam ex nova medicina desumtis.* VENET. 1618. fol. 1619. fol. 1620. fol. 1622. fol. 1628. fol. FRANCOF. 1625. 8. HALLER (z). In T. I. *consult.* 13. pro gravitate auditus. *Consult.* 39. pro auris inflammatione & suppuratione. *Consult.* 72. pro sibilo antiquo aurium. Tom. II. *consult.* 58. pro surditate per abscessum facta ex morbo acuto. WALTH. V. *calcul.*

GEORGIUS BERTINUS. Ejus *Medicina L. XX. absoluta, in qua mutuus Græcorum & Arabum consensus; Medicinæ adversus* PARACELSUM *defensio, vera animadversionum* ARGENTERII in HIPPOCRATEM & GALENUM *refutatio, dilucida controversiarum, & difficilium locorum explicatio* &c. BASIL. 1587. fol. PARACELSUM utique, sed ex hypothesi impugnat, proprias adnotationes nusquam profert, systema totum Medicinæ hoc opere complectitur. Morbi quoque chirurgici intercurrunt. HALLER (a). In L. XII. cap. 5. de aurium vitiis. L. XX. cap. 37. curatio surditatis, tinnitus, doloris & inflammationis. WALTH. Conf. *pag.* 12.

PETRUS FORESTUS, ex nobili & medica familia natus, ex schola Italica, HELIDÆI PADOANI discipulus, medicus Delphensis, magnus clinicus. Ejus *observationum & curationum medicinalium* vastum opus, quo numerosissimi casus recensentur, qui Ill. viro curanti obtigerunt; atque comparatione cum aliorum medicorum propriisque adnotationibus suisque ætiologiis illustrantur. Hæ observationes primum seorsim variis temporibus prodierunt, uti videre est apud celeberrimum HALLERUM, *collectæ* vero hæ *observationes* recusæ sunt FRANCOF. fol. primum & secundum Volumen a. 1602. III. 1604. IV. 1606. V. 1611. VI. 1611. 1634. Conjuncta iterum prodierunt ROTHOMAGI 1614. fol. 1653. fol. FRANCOF. 1623. fol. 1660. & 1661. fol. Ita HALLER (b). In L. XII. obs. 1. de auris dolore intensissimo: præmissa purgatione, & scarificatione hoc cataplasmate miraculi instar quidam liberatus est: ℞. cæpe unum sub cineribus coctum, Ol. chamæm. unc. ʒβ, Butyr. recent., ol. anethi ana unc. β, Croci scr. j. contusa omnia emplastri modo applicentur. Obs. 2. 3. 4. 5. 6. de aurium dolore a variis causis. Obs. 3. in *scholiis* de iis, quæ in aurem incidunt. Obs. 7. 8. 9. de ulcere auris cum sanie: cuidam rupto prius abscessu, & abstersо ulcere circa aurem, ubi dolor intendebatur, inungebatur unguentum alabastrinum & dialthææ mixt., qua illinitione dolor illico sedabatur; auri vero imponebatur ol. amygd. amar. cum mucilag.

(y) Ibid. pag. 236. (z) Ibid. pag. 264. (a) Ibid. pag. 265. (b) Ibid. pag. 239.

cilag. sem. lini mixt., quo pus in magna copia effluxit, & convaluit æger. Ibid. in *scholiis* auris dolens ex percussione, medulla panis albi calide trita cum melle & frequenter superposita sanabatur, particula vero thuris in lacte dissoluta & guttatim in aures instillata illico dolorem sustulit. Obs. 10. ad auris tinnitum in *scholiis* habentur medicamenta. Obs. 11. de sonitu aurium laborantibus. Obs. 12. 13. 14. 15. de gravi auditu ex variis causis: quædam post longum morbum cum in surditatem incidisset, prægressis debitis evacuationibus, unum vel alterum granum moschi cum bombace miscuit & auri perpetuo imposuit, quo remedio præter omnem spem a surditate liberata est. Obs. 15. ego, inquit, multos, quibus auris sanie longo tempore maderet, curavi sola imposita bombyce vel cotone, in quo moschus reservetur, quod aurem exsiccaret, & simul surditatem tolleret. Ibid. mulier quædam oleo murino (mures recenter natos sine pilis macerabat oleo) utebatur cum miraculo ad aurium surditatem; aqua etiam ex iis destillatur, & in aures immittitur. WALTH. Conf. *pag.* 13.

EUSTACHIUS RUDIUS, Bellunensis, Professor Patavinus, verbosissimus scriptor & inutilis in scholasticis ratiocinationibus manet. Ita HALLER (c). In L. I. cap. 30. de aurium affectibus. Cap. 31. de aurium vermibus. Cap. 32. de auditu ablato & imminuto. Cap. 33. de auditu depravato. WALTH. Conf. *pag.* 13.

HIERONYMUS CAPIVACCIUS (CAPO di VACCA) Professor Patavinus, ARGENTERII adsecla, quo auctore plurimum usus est. Minus felix fuit in medicamentorum selectu, si CONRINGIO credas. Ejus *methodus practicæ Medicinæ omnium corporis humani adfectuum causas, signa & curationes exhibens.* VENET. 1591. fol. 1594. fol. 1597. fol. 1598. fol. 1601. fol. cum aliis *operibus*, studio J. HARTMANNI BAYER, FRANCOF. 1594. 4. LION 1597. 8. HALLER (d). In L. I. de adfectibus oculorum cap. 50. de læso auditu. WALTH.

HERCULES SAXONIA in *panthei med. select.* L. I. cap. 20. de vitiis auditus. WALTH. V. *pag.* 362.

HIERONYMUS FABRICIUS in *pentateuchis* membranam meatum auditorium replentem robustissimam bis vidit, adgredi non sustinuit. Illapsa in aurem ut extrahas. HALLER. V. *pag.* 302.

GUILIELMUS FABRICIUS vulgo HILDANUS in *observationibus chir. centuria* I. obs. 4. ex globulo vitreo in auris meatum immisso gravissima symptomata excitata. Obs. 5. pisum auri profundius insinuatum feliciter eductum. Obs. 6. acicula auri insinuata feliciter extracta. *Cent.* III. obs. 1. fungus scirrhosus ex aure propullulans quomodo sanatus. Obs. 3. de purulenta aure. Obs. 4. nucleus cerasi in aurem intrusus tandem per suppurationem expulsus. Obs. 5. 6. a sonitu campanarum, bombardæ, surditas. Obs. 7. surditas

(c) Ibid. pag. 274. (d) Ibid. pag. 142.

tas ex casu ab alto. *Cent.* V. obs. 25. de gravissima surditate post instillatum liquorem nata. Obs. 26. infans primo fit surdus, deinde etiam mutus. *Cent.* VI. obs. 10. de surditate fere inveterata. WALTH. V. *pag.* 274.

BRUNO SEIDEL, Erfordensis. Ejus *liber morborum incurabilium causas cum brevitate explicans* FRANCOF. 1593. 8. LEID. 1662. 8. Magni SCHELHAMMERUS faciebat. Non perinde placet celeberrimo HALLERO (e). Pag. 7. surditas congenita an curetur. WALTH.

LUDOVICUS MERCATUS, Pintianus, (PINTIA est VALLADOLID). Ejus *opera omnia* cura J. HARTMANNI BEYER, FRANCOF. 1608. & 1614. fol. 4. vol. Ita HALLER (f). In Vol. III. *de internorum morb. curat.* L. I. cap. 23. de aurium dolore. Cap. 24. de tinnitu aurium, de surditate & gravi auditu: laudat medicamentum ex oleo amygd., aqua vitæ, & fol. lauri. Aliud ex oleo ligni guajaci, aut stillatitium liquorem ex limatura utriusque cum aqua vitæ, melle & succo raphani in aurem instillatum. WALTH. Conf. *pag.* 14.

NICOLAUS ABRAHAM FRAMBESARIUS in *canonum & consult.* L. III. tit. 4. de surditate & gravi auditu. *Cons.* 1. de hypocophosi. *Cons.* 2. 5. περὶ βαρυκοΐας a bilioso humore. WALTH. V. *pag.* 14.

REINERUS SOLENANDER, BUDERICÆ ad Rhenum natus, Archiater Cliviensis, ex schola Italica. Ejus *consiliorum medicinalium sectiones V.* FRANCOF. 1596. fol. HANOV. 1609. fol. Prima sectio LION 1558. 12. & 1560. 12. excusa fuerat. Liber ipse ad seculi genium, multum medicamentorum habet, verarum causarum vix ullam indagationem. HALLER (g). Sect. II. *consil.* 3. in sonitu aurium. *Cons.* 4. in surdastro & aurium tinnitu. *Cons.* 10. in difficultate auditus. *Cons.* 11. in gravi auditu. WALTH.

JOHANNES WITTICH. Ejus *vade mecum ein künstliches Arzneybuch, das erste Stuck von Krankheiten der Mannspersonen, das andere der Weiber.* LEIPZ. 1597. 12. HALLER (h). Pag. 126. 129. 130. medicamenta habentur ad surditatem, gravem auditum, & ulcera aurium. WALTH.

Ejus *consilia, observationes atque epistolæ medicæ nobilissimorum Germaniæ medicorum.* LIPS. 1604. 4. *Consil.* 10. in surditate incipiente. *Consil.* 11. in tinnitu aurium. WALTH.

FRANCISCUS RANCHIN in *opusc. med.* tract. *de morbis senum* class. I. cap. 6. de gravi auditu. Tract. *de morbis subitaneis* cap. 7. de introitu animalium vel illapsu rerum externarum in aurium meatum. Cap. 30. de aurium dolore. Tract. *de morbis puerorum* sect. II. cap. 6. de vermibus, etiam de vermibus aurium. WALTH. V. *pag.* 315.

JOHAN-

(e) Ibid. pag. 128. (f) Ibid. pag. 185. cum tamen editorem *operum omnium* ZACHARIAM PALTHENIUM in HALLERI *Bibl. chir.* T. I. pag. 267. fuisse legatur. (g) In *Bibl. Med. pract.* T. II. pag. 115. (h) Ibid. pag. 139.

JOHANNES SCHENK in *observationibus* &c. de capite humano obs. 322. vermes in auribus. Obs. 323. vermis s. tinea in aurem ingressa. Obs. 324. auris purulentia cohibita unde mors. WALTH. V. *pag.* 16.

ALEXANDER MASSARIA, Vicentinus, clinicus Venetus, inde Professor Patavinus, GALENI admirator, ut cum eo errare mallet, calidi vir ingenii. Ejus *prælectiones de morbis mulierum & fœtus, quasi prodromus edendæ omnium totius corporis humani morborum therapiæ.* LIPS. 1600. 8.

Ejus *practica medica s. prælectiones academicæ continentes methodum cognoscendi & curandi omnes totius corporis humani morbos ad nativam* HIPPOCRATIS *sententiam* edidit JOH. BAUMANN, FRANCOF. 1605. 4. 1608. 4. TARVISII 1606. fol. VENET. 1613. fol. TIGURI 1617. fol. 1622. fol. LION 1616. 1622. 4. Totus in verba jurat veterum, utitur formulis & remediis a nostro seculo alienis; morbos etiam potius ex scholæ placitis describit, quam ex clinica adnotatione; denique theoricis næniis obrutam artem docet: aliqua tamen propria ex praxi nata habet. Ita HALLER (i). In L. I. cap. 27. de aurium dolore. Cap. 29. de surditate. WALTH.

JOHANNES JESSENIUS A JESSEN (JESSENSK,) in *Nagy Jessen* Nobilis Breslaviensis, Professor Wittebergensis, inde Pragensis, subacta BOHEMIA ab Austriacis ultimo supplicio adflictus periit a. 1621. Ita HALLER (k). In *institut. chir.* sect. 3. cap. 6. de aurium carunculæ ablatione. Cap. 19. de quorumdam corpori violenter immissorum extractione; agit etiam de rebus in aures illapsis. WALTH. V. *pag.* 16.

JOH. ZECCHIUS, Bononiensis, civis Romanus, Archiater Pontificius. Ejus *consultationes medicinales, in quibus universa praxis medica exacte pertractatur,* ANDROMACHI ZECCHII *opera in lucem editæ* ROM. 1601. 4. VENET. 1617. 4. FRANCOF. 1650. 8. Spissum opus, consultationes 101., sæpe cum plena morbi historia, ut etiam alia auctori visa subinde interspergantur. Ita HALLER (l). *Consult.* 62. in auris vehementi dolore a causa frigida nato, & inflammatione ad suppurationem tendente laudat sequens: ℞. cæpar. sub cineribus coct. n. j. Butyr. recent. unc. jj. Ol. chamæm. rosar. ana unc. j. croci scr. j. misce f. empl. calide applicandum. WALTH.

ANDREAS CÆSALPINUS, Aretinus, de secta Peripatetica, acuti ingenii vir, Archiater Pontificis, & Professor Pisanus. Ejus *κατοπτρον s. speculum artis Medicæ* HIPPOCRATICÆ *exhibens dignoscendos curandosque morbos, in quo multa visuntur, quæ a præclarissimis medicis intacta relicta erant.* LION 1601. 1602. 1603. 3. vol. ARGENTOR. 1605. 8. 1630. 8. VENET. 1606. 8. præfante ANDREA BRUXIO. ROMÆ etiam excusum cum titulo editionis Argentoratensis. Eadem procul dubio *praxis medica* TARVISII

(i) Ibid. pag. 219. (k) Ibid. pag. 311. (l) Ibid. pag. 263.

sii 1606. 8. Libri ſunt octo. Ita HALLER (m). In L. V. cap. 45. de dolore aurium. Cap. 49. de tinnitu aurium. Cap. 50. de ſurditate. WALTH.

MARCELLUS DONATUS in L. I. cap. 12. ex aure pueri ceraſus naſcens. Ex aure ſemen enagyridis germinans. ALBERTI. V. *pag.* 12.

THEODORUS GRAMMÆUS. Ejus *tractatus de morbis oculorum & aurium* editus a MICHAELE COLUMBO cum *tractatu de compoſitione medicamentorum* VENET. 1601. 4. HALLER. In *Bibl. Med. pract.* T. II. *pag.* 346.

FELIX PLATERUS, Baſilienſis, THOMÆ filius, ex ſchola Monſpelienſi, vir induſtrius, inciſor &c. Ejus *de functionibus læſis.* BASIL. 1602. 8. Ita HALLER (n). Cap. 8. de auditus læſione: auditus defectus ab illapſis in aures curatio; varia medicamenta ad gravem auditum. WALTHER.

Ejus *de doloribus* L. II. Ibid. 1609. 8. Cap. 5. pag. 300. vermes aurium & eorum curatio. Pag. 331. doloris aurium curatio. Pag. 332. medicamenta.

Ejus *obſervationum in hominis affectibus pleriſque* L. III. BASIL. 1614. 8. a grandævo ſene editae. Singulari ſtudio noſter omnia ſcripto conſignabat, quae ſibi memorabilia obveniſſent, ut etiam juvenilia ſua ſtudia, deinde ſingulum nummum in *vita ſua* conſignaverit, quem medendo meruiſſet; erant autem non pauci. Eodem ſtudio memorabilia quæque, quæ in clinica praxi uberrima ſexaginta annorum vidiſſet, deſcripſerat: ex iis adnotationibus ſelectiores, ſuas ſub claſſes diſpoſitas, edidit: generalia primum, deinde caſus, qui ſibi rariores viſi eſſent. Ita HALLER (o). In L. I. pag. 107. ſurditas. Pag. 108. &c. ſurdus & mutus ab infantia. Pag. 111. auditus difficultas. Pag. 112. tinnitus aurium. Pag. 116. & 17. auditus gravis. In L. II. pag. 362. aurium ulcus cum tinnitu & difficili auditu. In L. III. pag. 735. aqua copioſa ex aure manans. WALTH. Conf. *pag.* 322.

VINCENTIUS ALSARIUS a CRUCE, medicus Genuenſis, a 1603. ſcripſit *de epilepſia* L. III. VENET. 8. Ejus vero *conſultatio medica pro nobili adoleſcentulo oblivione, ſurditate, ſubſurditate, & obauditione laborante* prodiit ROMÆ 1629. 4. HALLER (p).

CLAUDIUS DEODATUS, diſcipulus HERCULIS SAXONIÆ, medicus Epiſcopi Baſilienſis, a. 1603. ſcripſit *libellum de vero & legitimo aquæ cordialis concinnandi modo & curandi ratione* PATAV. 8. Ejus vero *pantheon hypigiaſticon Hippocratico-hermeticum* prodiit BRUNDRUT 1629. 4. Vaſtum opus, verboſumque, in quo PARACELSI placita cum ſcholarum praeceptis ſtudet conjungere. HALLER (q). In L. III. cap. 21. pag. 133. 134. agit de gravi auditu, ſurditate & tinnitu. WALTH.

JULIUS

(m) Ibid. pag. 181. (n) Ibid. pag. 252. (o) Ibid. (p) Ibid. pag. 362. (q) Ibid.

Julius Cæsar Claudinus, Bononiensis, cujus magna suo ævo fama fuit. Ejus *consultationes & responsiones medicæ.* Venet. 1606. fol. 1611. fol. 1646. 4. Francof. 1607. 8. Haller (r). In *consult.* 138. & 139. de actione audiendi imminuta & depravata. *Consult.* 144. de tinnitu aurium. Walth.

Ejus *Empirica rationalis ll. VI. absoluta, in duo volumina divisa, in quorum I. universi corporis humani affectus penes totum & partem, altero penes speciem, individuum, ætates, causas* &c. Bonon. 1653. fol. 2. vol. In L. III. sect. 2. tract. 2. cap. 1. de aurium ulceribus. Cap. 3. de aurium doloribus. Cap. 4. de aurium hæmorrhagia, & auribus manantibus. Tract. 3. sect. 2. cap. 2. de vermibus aurium. Cap. 5. de læso auditu. Walth.

Fidejustus Reinecceer, pharmacopola. Ejus *thesaurus chymicus experimentorum certissimorum* prodiit Lips. 1609. 8. cum J. Tankii præfatione. Formulæ secundum morbos, medicamentorum fere chemicorum. Haller (s). In L. I. pag. 41. ad auditum restituendum. Pag. 42. ad aurium tinnitum. Pag. 43. ad aurium vermes. Walth.

Rudolphus Goclenius in *experim.* &c. cap. 11. ad vermes aurium. Cap. 22. aurium dolor. Cap. 23. gravis auditus. Walther. V. *pag.* 352.

Daniel Sennertus in *Medicinæ practicæ* L. I. part. 3. sect. 3. cap. 1. de aurium intemperie: multa aliorum auctorum medicamenta recenset. Cap. 2. de auris inflammatione. Cap. 3. de ulcere aurium: iterum medicamenta; inter alia in ulceribus antiquis laudat unguentum Ægyptiacum cum vino, vel œnomelite, vel urina pueri impuberis. Cap. 4. de vermibus & aliis rebus præternaturalibus ex auribus extrahendis: ad occidendos vermes laudari a chymicis oleum Philosophorum guttatim instillatum, aut oleum corylicum pauxillo mercurii dulcis mixto. Cap. 5. de aurium vulneribus. Cap. 6. De sonitu & tinnitu aurium: varia etiam medicamenta, uti fel lucii piscis, vapor aceti cum felle bubulo, olea stillatitia. Cap. 7. de gravi auditu, & ad corpus evacuandum, & humores etiam in capite discutiendos valde utiles esse thermas imprimis sulphureas, in quibus æger non solum lavet, sed etiam & spongia ampla capiti imposita aquam thermarum per epistomium effluentem excipiat. Inter topica fel animalium utile esse, praesertim si cum olei succini parte æquali misceatur & in aures immittatur. Cap. 8. ad dolores aurium medicamenta. Cap. 9. de fluxu aurium. Walth.

Wolfgangus Gabelchoverus *curationum centuria* I. cur. 60. auditus diminutus. *Cent.* II. cur. 26. tinnitus aurium. *Cent.* III. cur. 64. inflammatio auris. Walth. V. *pag.* 352.

Georgius

(r) Ibid. pag. 260. (s) Ibid. pag. 409.

GEORGIUS FEDRO, alias PHÆDRO von RHODACH (Rodochæus). Ejus *opuscula iatrochemica quatuor l. praxis medico-chemica* 2. *Halopyrgice f. pestis medico-chymica curatio* &c. cura J. ANDREÆ SCHENK, FRANCOF. 1611. 8. Erro & impostor. Ita HALLER (t). Pag. 11. auditus gravis curatio. WALTH.

GREGORIUS HORST in *observ. med. centur. problemat. therapeut. decad.* III. *quæst.* 4. an depravatus auditus mulieribus post partum eandem curationem requirat cum illo, qui fit in convalescentibus. In *observationum medic.* L. IV. part. 2. *obs.* 7. abscessus auris mirabiles. In L. IX. de usibus chirurg. observat. 8. abscessus auris mirabilis. WALTH. V. *pag.* 276.

PETRUS POTERIUS (de la POTERIE) Andegavensis, medicus Regis Galliarum: chemicus, in ITALIA medicinam fecit, ibi a perfido amico occisus. Ejus *insignes curationes & singulares observationes* centum VENET. 1615. 8. BONON. 1622. 8. recusae COLON. 1623. 12. 1624. 12. *Centuria* II. BONON. 1622. 8. COLON. 1625. 12. cum priori. *Centuria* III. BONON. 1643. 4. POTERIO causa scribendi fuit, ut medicamenta sua arcana laudaret, quibus gravissimos quosque morbos curaverit: & graves utique, si ulla fides, sanavit, absque venae sectione, aut vulgaris Medicinae præsidiis. Intercedunt etiam morbi raritate sua memorabiles. HALLER (u). In *centuria* II. cap. 27. de continuo aurium tinnitu. In *cent.* III. cap. 12. aurium surditas cum ulcere. WALTH.

J. PHILIP. BRENDEL. Ejus *consilia medica*. FRANCOF. 1615. 4. *Consilium* 25. pro surdastro. *Conf.* 26. 27. in tinnitu aurium &c. *Conf.* 29. de filia, quæ a teneris habuit aures purulentas. *Conf.* 46. in surditate & loquelæ defectu. *Conf.* 47. in tinnitu auris. WALTH.

GUILIELMUS BALLONIUS, (le BAILLOU) medicus Parisinus, vir magni ingenii & judicii, lectione veterum, & HIPPOCRATIS potissimum innutritus, senex a. 1616. obiit. Ejus *consiliorum medicinalium libros* II. scholiis illustratos JACOBUS THEVART edidit PARIS. 1636. 4. L. III. & *postremus* ibid. 1639. 4. BALLONIUS totus Hippocraticus in morbis & eorum progressionibus adnotandis, signis eruendis, eventibus prædicendis pulcherrimum laborem posuit. Præfixa est primo libro vita auctoris a RENATO MOREAU scripta, quæ etiam seorsim PARISIIS prodiit 1641. 4. *Opera omnia* prodierunt GENEV. 1762. 4. 4. vol. Ita HALLER (x). In *consiliorum* L. III. *conf.* 19. de aure suppurata, & emanante sanie. *Conf.* 31. ad surditatis vitia. *Conf.* 77. de auditu imminuto. *Conf.* 87. de tinnitu aurium. WALTH.

FRANCISCUS PECCETTI in *Chirurgiæ* L. III. cap. 21. de aurium ulceribus. L. IV. cap. 13. de aurium fractione. WALTH. V. *pag.* 18.

FRANCISCUS JOEL in Tomo II. lib. 2. sect. 2. pag. 179. dolor aurium. Pag. 181. surditas: laudat oleum flor. chamæmel. destillatum, cujus

(t) In *Bibl. Med. pract.* T. II. pag. 165. (u) Ibid. pag. 444. (x) Ibid. pag. 449.

guttulæ aliquot tepide inſtillentur in aurem, & omnium præſtantiſſimum eſſe remedium, ſuccum ex ovis formicarum expreſſum, vel aquam ex ipſis formicis & earum ovis ſimul deſtillatam & auribus guttatim infuſam. Ejusdem efficaciæ eſſe fel leporinum cum pari portione mellis virginei miſtum & auribus inſtillatum. Pag. 186. ſonitus aurium. Pag. 194. aurium purulentia ſ. fluxio. Pag. 197. vermes & aliæ res foris irrepentes. WALTH. V. *pag.* 18.

THEODORUS CORBÆUS in *pathologiæ* L. II. ſect. 2. cap. 44. de phlegmone & ulcere auris. Cap. 45. de ſordibus & vermibus aurium. Cap. 46. de dolore aurium. Cap. 47. de tinnitu aurium. Cap. 48. de gravi auditu & ſurditate. WALTH. V. *pag.* 315.

PHILIPPUS MÜLLER. Ejus *miracula & myſteria chymico-medica.* WITTEBERG. 1616. 8. 1659. 12. In L. V. ad ſurditatem & tinnitum commendat ſuccum cæparum ſub cineribus coctarum expreſſum & auribus inſtillatum. WALTH.

HENRICUS PETRÆUS, Profeſſor Marburgenſis. Ejus *noſologia harmonica, dogmatica & hermetica* 50 *diſſertationibus diſceptata.* MARBURG. 1614. ad 1616. Tomus II. prodiit ab anno 1616. ad 1623. Chemicam & Galenicam ſententiam conciliare conatur. HALLER (y). Diſſert. 11. eſt de morbis aurium. WALTH.

MARCUS BANZER, Profeſſor Wittebergenſis, a. 1616. edidit *aſſertiones ex univerſa Medicina* BASIL. 8. Ejus *de auditione læſa.* Ibid. 1640. 4. HALLER (z).

LAZARUS RIVERIUS. Ejus primae ſunt *quæſtiones medicæ XII. vacante cathedra defenſæ* MONSPEL. 1617. 4. Ejus *praxis medica cum theoria.* PARIS. 1640. 8. curante STEPHANO BLANQUIERE. Ibid. 1647. 8. LION 1647. 8. 1649. 8. 2. vol. 1652. 8. 1653. 8. 1657. 8. 1660. 8. 2. vol. 1664. 1674. GOUDÆ 1649. 8. HAAG. 1651. 8. 1658. 8. 1664. 8. 1670. 8. libri XVII. Gallice LION 1690. 8. 2. vol. 1702. 8. vertente de BOZE. Anglice *modern practice of Phyſik.* LOND. 1700. 8. Non differt *Medicina practica ſtudio* BERNARDI VERZASCHÆ edita BASIL. 1663. 4. niſi quod a VERZASCHA in *compendium ſuccinctum ſit redacta*, & aucta, ut videre eſt in præfatione editoris: qui *fere in omnibus capitibus formulas remediorum ſuorum elegantiores & utiliores revelavit.* Praxis medica RIVERII morborum a capite ad calcem cenſus eſt & brevis deſcriptio; deinde fuſiora medicamenta, ut ſubinde tamen Galenicis & Arabicis medicamentis aliqua aut minus nota, aut certe non eo modo in uſum recepta, admiſceantur. Arcana etiam ſua habet. Paſſim medicamenta undique ex variis ſcriptoribus colligit, neque dedignatur ab empiricis diſcere. Ita HALLER (a). In L. III. cap. 1. de ſurditate & gravi auditu: plurimum laudatur aqua fraxini, quæ elicitur. Spiritum vini, in quo helleborus albus infuſus fuerit in aurem affectam inſtilla-

(y) Ibid. pag. 416. (z) Ibid. pag. 459. (a) Ibid. pag. 461.

ſtillatum magnæ eſſe efficaciæ. De rebus in aures illapſis. Cap. 2. de ſonitu aurium. Cap. 3. de dolore aurium. Cap. 4. de exeuntibus ex auribus, ut ſanguinis fluxus, aquoſus humor, vermes. WALTH. V. *pag.* 24.

J. DAN. MYLIUS. Ejus *opus medico-chymicum I.* ſ. *Baſilica medica III. chymica libri VII. philoſophica* L. III. FRANCOF. 1618. 4. HALLER (b). In Baſil. med. L. II. III. de aurium adfectibus. WALTH.

JOH. VINCENTIUS FINKIUS. Ejus *enchiridion dogmatico-hermeticum morborum partium corporis humani præcipuorum curationes breves continens.* LIPS. 1618. 12. 1626. 12. HALLER (c). Cap. 9. de aurium vitiis. WALTH.

MELCHIOR SEBIZ in *manual.* T. I. part. 2. ſect. 6. cap. 2. ad frigidam, humidamque aurium intemperiem. Cap. 3. ad aurium inflammationem. Cap. 5. de aurium ulcere. Cap. 6. ad aurium ſordes, vermes, & fœtorem. Cap. 7. ad dolorem aurium. Cap. 8. ad meatum auditorium imperforatum. Cap. 9. ad ſurditatem & gravitatem auditus. Cap. 10. de tinnitu aurium. Cap. 11. ad excrementa ex auribus fluentia. WALTHER. V. *pag.* 364.

PAULUS ZACCHIAS in *quæſt. medico-legal.* L. II. titul. I. quæſt. 8. de mutis & ſurdis. WALTH. V. *chir. forenſ.*

JOBUS KORNTHAUER. Ejus *commentarii ad* PARACELSI *tr. de peſte.* FRANCOF. 1622. 4. 1940. 4. Ad brevem libellum ampli commentarii. HALLER (d). Pag. 86. ad gravem auditum a cauſa externa. WALTH.

J. RUDOLPHUS CAMERARIUS in *ſylloge* &c. *cent.* 2. part. 71-78. ſurdi ut ore audiant. *Cent.* 8. part. 81. ſurditatis evporiſton; part. 82. ſurdi cur etiam muti ſint. *Cent.* 11. part. 66. ſecretum ſurditatem curans. *Cent.* 13. part. 57. 58. ſurditas ab ictu bombardæ; part. 59. ſurditas miserandum malum; part. 60. cur plures ſurdi fiant. *Cent.* 19. part. 98. auditus depravati cauſa ſingularis. ALBERTI. V. *pag.* 19.

ARNOLDUS WEICKHARDUS. Ejus *pharmacopœa domeſtica, darinn viel nützliche Arzneyen aus Reinharden Pfalzgraphs bey Rhein, Manualarzneybuch u. eigener praxi* FRANCOF. 1626. fol. 1628. 4. Scriptiones & deſtillatæ aquæ innumerabiles ex guſtu ſeculi. HALLER (e). In L. I. cap. 5. de affectibus aurium: auditus imminutus; ſurditas; tinnitus; vermes aurium; auditus defectus a corpuſculis illapſis in aurem &c. WALTH.

J. ANTOINE LAMBERT in *commentaire* &c. auricula reſecta ſuturis reconciliata. HALLER. V. *off. morb.*

ZACUTUS LUSITANUS, ULYSSIPONE natus, ibique per 30. annos clinicus, ex patria profugus, AMSTELODAMI vixit, & a. 1642. obiit. Magnus fautor GALENI, praxi clinicæ veterum addictus, nimis credulus arcanis ſuperſtitioſis & amuletis auroque potabili, reus inficetarum & incre-

(b) Ibid. pag. 477. (c) Ibid. (d) Ibid. pag. 510. (e) Ibid. pag. 546.

dibilium quarundam hiſtoriolarum. Ita HALLER (f). *De medicorum principum* hiſt. Tom. I. lib. 1. *obſ.* 44. quidam auris dolore laborans impoſito intra aurem opio moritur. (Neſcio, an eadem ſit obſervatio, quæ ab ALBERTI citatur: *obſ.* 166. auris dolore laborans uſu opii emortua). *Hiſt.* 50. de aurium inflammatione. *Hiſt.* 60. de aurium dolore. In *praxis hiſt.* Tomo II. lib. 1. cap. 14. de aurium inflammatione: aurium inflammatio ſæva hirudinum ſuctu intra aures curata. WALTH.

Ejus *praxis medica admiranda, in qua exempla nova mirabilia circa morborum cauſas & curationes continentur.* AMSTERDAM 1634. 8. LION 1643. fol. Libri ſunt tres continentes adnotationes proprias auctoris, cum quibus paſſim analogas alias conjungit. HALLER (g). In L. I. *obſ.* 67. auris dolore inflammatorio æger concuſſus impoſito ſuppoſitorio opiato extinctus. *Obſ.* 69. verminatio in auribus. *Obſ.* 69. aurium dolor inflammatorius ſcarificatione retro aures facta curatus. *Obſ.* 70. pro ſurditate antiqua præſidium certum: fonticulo in radice auris excitato, quidam auditum perfecte recepit, quod præſidium ſi non juvaret, optimum erit vaporem calentis amurcæ vel fæcis olei per meatum auditorium accipere. WALTH. Conf. *pag.* 20.

JACOBUS PRIMEROSIUS in *enchiridii medico-pract.* part. 2. pag. 94. &c. de aurium adfectibus: dolor, tinnitus aurium, ſurditas & gravis auditus, obſtructio auris a variis rebus illapſis. WALTH. V. *pag.* 337.

M. AURELIUS SEVERINUS *de efficaci med.* L. II. part. I. de *entopyra* cap. 18. de aurium interiore dolore. Cap. 44. de aurium obſtruente caruncula. WALTH. V. *pag.* 303.

JOH. WALÆUS, Profeſſor Leidenſis, egregius in experimentis anatomicis vir, cui certe ſtabilitus circuitus ſanguinis plurimum debet. Ejus *opera medica omnia, quæ inveniri potuerunt*, edidit J. IRVINUS Edinburgenſis, LONDON 1660. 8. HALLER (h). In *Medicinæ practicæ* L. II. cap. 8. aurium morbi & ſymptomata, ut gravis auditus, ſurditas, tinnitus, fluxus aurium: ſe curaſſe ægrum, qui per 8. annos laboravit vitio auris, ita ut perpetuo aliquid puris ex aure flueret, ſolo Ægyptiaco unguento. WALTH.

WOLFGANG HOEFER vel HOEVER, WOLFGANGI filius, doctor ab a. 1635. medicus provincialis Auſtriacus, inde Jaurinenſis præſidii medicus, obiit a. 1681. Ejus *Hercules medicus ſ. locorum communium Medicinæ* T. I. WIEN 1657. 4. & recuſus idem, interpolatus ex HELMONTIO aliisque auctoribus, WIEN 1665. 12. Tertia editio NORIBERGÆ 1675. 4. cum titulo *Hercules medicus, loci communes ſ. conſilia ad curandos a capite ad calcem morbos, ex variis, interſperſis etiam ſuis adnotationibus propriis.* HALLER (i). In L. I. de capitis affectibus: cap. 9. de aurium affectibus. WALTH.

PRI-

(f) Ibid. pag. 569. (g) Ibid. (h) Ibid. pag. 603. (i) Ibid. pag. 567.

Philippus Gruling, Stolbergensis. Ejus *curationum dogmatico-hermeticarum expertarum & rite comprobatarum centuria* I. Lips. 1638. 8. Haller (k). *Curat.* 47. vapor a coctis fabis auribus exceptus præsentissimum remedium dicitur in surditate. *Curat.* 79. de vermibus in aures illapsis: instillavit in aurem gutt. v. aceti bezoardici et cito dolores intolerabiles sopiti sunt. Walth.

Ejus *triga curationum medicinalium dogmatico-hermeticarum*. Northus. 1666. 4.

Ejus *obss. & curationum cent. VII.* Ibid. 1660. 4. 1662. 4. 1668. 4. 1680. 4. *Cent.* I. *curat.* 26. de auditu imminuto, tinnituque assiduo.

Ejus *Medicinæ practicæ L. V., quibus omnes corporis humani morbi describuntur, causa, signa, curationes depinguntur.* North. 1661. 4. Lips. 1668. 4. 1673. 4. In L. I. part. 3. cap. 1. de surditate: laudat spiritum terebinthinæ in auribus instillatum. Cap. 3. de dolore aurium: in causa frigida commendat emplastrum ex cæpis sub cineribus coctis, oleo chamæm., anethi, butyro recenti, & croco compositum calideque applicatum diu noctuque. De fluxu aurium. De sonitu aurium. Cap. 6. de vermibus in aures illapsis. Walth.

Gottfrid Acidalius. Ejus disp. *de auditione læsa.* Witteberg. 1640. 4. Haller (l).

Thomas Bartholinus in *histor. anatom. cent.* VI. *hist.* 36. auris nativa occlusio. *Hist.* 77. surditas ex pane calido. Walth. V. *pag.* 23.

Joh. Johnstonus. Ejus *idea universæ Medicinæ practicæ XII. libris absoluta.* Amsterdam 1644. 12. 1652. 12. Anglice 1665. fol. & 1684. fol. cum *auctariis* N. Culpeper. Editio nitida, neque malus libri ordo: morborum species, signa, causæ &c. analytice omnia & absque peculiari aliqua adnotatione. Chirurgica admista. Haller (m). In L. VIII. cap. 8. tit. 4. de aurium morbis. Tit. 5. cap. 1. de aurium dolore & surditate. Cap. 2. de aurium tinnitu & obauditione. Walth.

J. Theodorus Schenk. Ejus disp. *de tinnitu aurium.* Jen. 1667. 4. Haller (n). V. *vulnera.*

Josephus Schmidt in *Spiegel der Wundarzney* L. III. pag. 338. ad gravem auditum. Pag. 340. &c. aqua vel aliæ res in aures illapsæ; ad tinnitum aurium. Walth. V. *pag.* 23.

Ysbrand de Diemerbroeck in *centum observationibus* &c. purgantibus pilulis sanata surditas. Haller (o). V. *pag.* 24.

Petrus Borellus *centuria* IV. *obs.* 3. surditas a fulmine. Walther. *Cent.* IV. *obs.* 23. a surdo mira verborum perceptio labiorum motu. Alberti. V. *pag.* 25.

Baldas-

(k) Ibid. pag. 598. (l) Ibid. pag. 651. (m) Pag. 539. (n) Ibid. pag. 693. (o) Ibid. pag. 710.

BALDASSAR TIMÆUS, postea dictus v. GULDENKLEE, ex schola Italica COLBERGÆ celebris clinicus, a magnatibus & Imperatoribus utriusque hostilis exercitus sæpissime consultus, & gratiosus. HALLER (p).

In *casibus medicinalibus cas.* 31. difficultas auditus. *Cas.* 32. auditus gravitas.

Idem in *epistolis med.* in L. I. *epist.* 29. 30. 31. de difficultate auditus. In *consiliis* in L. I. cap. 30. aurium auditus. WALTH.

Idem in *responsis medicis & diæteticis* a filio editis a. 1668. surditas ab infuso in aures oleo. HALLER (q). Conf. *pag.* 26.

OSWALD GREMBS in *arboris integræ* &c. L. II. de ruinoso hominis flatu cap. 1. pag. 292. surditas & gravis auditus. Pag. 295. ad aurium dolores. Pag. 296. aures purulentæ; vermes aurium. WALTH. V. *pag.* 27.

J. JACOBUS WEPFER *observat. medico-pract.* pag. 149. 186. 191. 230. 310. aurium tinnitus unde? Pag. 618. auditus imminuti signa. Pag. 887. historia auditus difficultatis cum tinnitu. Pag. 889. auditus difficultati apophlegmatizantia prosunt. Pag. 890. 893. historia gravis auditus cum tinnitu. Pag. 895. abolitio auditus a parotide cancrosa. ALBERTI. V. *pag.* 27.

JOH. ANDR. SMITZIUS in *Medicinæ practicæ* pag. 172. humiditas aurium infantum; obstructio meatus auditorii. Pag 220. de gravi auditu. Pag. 223. tinnitus aurium. Pag. 238. auris ulcera. WALTH. V. *pag.* 316.

HENRICUS ARENIUS *de catarrho, & ejus descendentibus odontalgia, epiphora, et otalgia.* ROSTOCK 1663. 4. HALLER.

J. CONR. BRODTBEK *de inflammatione aurium.* TUBING. 1667. 4. HALLER.

GEORG. HIERONYMUS WELSCH in *curationibus propriis* &c. tumor & stupor auris. HALLER. V. *pag.* 30.

In *Actis Nat. Cur. Decad. I. ann. I. obs.* 35. auditus restitutus. *Ann.* IV. *obs.* 50. in aure grillus cum oleo grilli exstinctus. *Ann.* VI. *obs.* 82. auditus miserandus & inexplicabilis dolor. *Obs.* 85. ex aure suppurata aëris inspirati emissio. *Obs.* 178. auris dextræ nativa occlusio. *Dec.* II. *ann.* II. *obs.* 57. ex aure rustici extracti vermes. *Ann.* IV. *obs.* 144. auris & capitis dolor violentus, aliaque periculosa symptomata post mictionem in aurem. *Obs.* 145. a formica aurem ingressa miseranda tormina. *Ann.* V. *obs.* 95. surditas ab alapa. *Ann.* VI. *obs.* 204. auditus capitis vulneribus recuperatus. *Dec.* III. *ann.* III. *obs.* 189. auditus laconicus ablatus & restitutus. *Cent.* I. pag. 233. app. surdo mutorum cura; pag. 248. auricula monstrosa. *Cent.* III. p. 144. surditas ex membrana tympani crassiori. *Cent.* V. p. 23. aurium tinnitus remedium. Pag. 156. surditatis remedium. ALBERTI.

FRIDE-

(p) Ibid. pag. 589. (q) Ibid.

FRIDERICUS HOFMANNUS, pater, ANDREÆ filius, natus HALLÆ MAGDEBURGICÆ a. 1626. Medicinæ autem scientia JENÆ ac WITTEMBERGÆ imbutus, vir doctus deinde AUGUSTI SAXONIÆ ducis Archiater, obiit a. 1675. (r). Ejus *methodus medendi* LIPS. 1669. 4. In L. I. cap. 11. de sudoriferis pag. 167. ad surditatem. Cap. 19. de alteratione pag. 298. varia medicamenta recenset ad aurium exulcerationem, gravem auditum, tinnitum, & vermes. WALTH.

JOH. FERDINANDUS HERTOD, medicus, & civitatis Brunensis physicus, Acad. Nat. Cur. socius. Ejus *crocologia seu curiosa croci regis vegetabilium enucleatio* &c. *cum opere mirifico sextæ diei.* JEN. 1670. 8. Breviter etiam morbos quosdam percurrit. Cap. 8. de morbis aurium, ut surditas. Cap. 10. pag. 108. aurium dolor, ulcus; pag. 112. de exeuntibus ex aurium cavitatibus; pag. 197. tinnitus aurium. WALTH.

EHRENFRIED HAGEDORN in *observationum & hist. centuria* I. *hist.* 64. pag. 97. dolor aurium extracto officulo sopitus. *Hist.* 66. pag. 100. auricularum a nativitate absentia. ALBERTI. V. *pag.* 33.

J. NICOLAUS BINNINGER in *observat.* centuria IV. obs. 51. musca aurem dextram ingressa. Cent. V. obs. 51. auditus gravitas. ALBERTI. V. *pag.* 37.

J. LUDOVICUS HANEMANNUS. Ejus *auditus & aurium traumatographia.* KIEL 1712. 4. V. *pag.* 39.

NICOLAUS BLEGNY in *zodiaco medico Gallico, a.* 1681. *Aug.* obs. 4. surditas curata. ALBERTI. V. *pag.* 42.

GERARDUS BLASIUS in *Medicinæ universæ* L. III. sect. 5. cap. 2. de surditate & subsurditate. Cap. 3. de tinnitu aurium. Cap. 4. de dolore aurium. In *therapeut. specim.* part. 2. sect. 12. cap. 2. de inflammatione tympani. Cap. 4. de ulcere tympani. WALTH. V. *pag.* 365.

In *Actis Eruditorum Lipsiensium Ann.* 1682. *Febr.* pag. 37. instrumentum auditum juvans. *Ann.* 1686. *Febr.* pag. 37. organi auditus structura, usus & affectus partium. *A.* 1693. *Novemb.* p. 511. auris sarcoma amputatum. *A.* 1694. *Jan.* p. 3. auditus amissus inopinato rediens. *A.* 1706. *Aug.* p. 366. ut auditus surdo restitutus fuerat. *A.* 1709. *Aug.* p. 363. surditatis causa. *A.* 1715. *Jul.* p. 310. aurium dolor cum auditus difficultate scarificatione in vertice sublatus. *A.* 1715. *Aug.* p. 341. surditatis præsens remedium. *A.* 1715. *Sept.* p. 410. aurium vermes. *A.* 1715. *Oct.* p. 462. surditas ex membrana tympani. *A.* 1720. *Maj.* p. 204. surditas thermis curata. ALBERTI. V. *pag.* 49.

VITUS

(r) Ita JOH. HENR. SCHULTZE in *commentario de vita* FRIDERICI HOFFMANNI filii.

Vitus Riedlin in *lineis medicis* in *anno* I. *Jan. obſ.* 25. pag. 28. difficultas auditus. *Ann. I. Oct. obſ.* 2. pag. 315. difficultas auditus a latitante in aure goſſypio. *Ann.* II. *Mart. obſ.* 24. pag. 141. auditus paucis ante mortem horis recuperatus. *Ann. II. Maj. obſ.* 31. pag. 255. ex aurium ſordibus difficultas auditus. *Ann. III. Jan. obſ.* 18. pag. 40. aurium dolor, hydromele auri inſtillato ſublatus. *Ann. III Decemb. obſ.* 12. pag. 852. gravitas auditus a coryza. *Ann. IV. Aug. obſ.* 1. pag. 627. auris alterius uſu privatum quomodo quidam deprehenderit. *Ann. IV. Sept. obſ.* 28. pag. 796. quamdiu ſetaceum profuerit in ſurditate. *Ann. V. Jan. obſ.* 31. pag. 93. auditus difficultas ab alapa. *Ann. V. Febr. obſ.* 16. pag. 159. gravitas auditus a narium emunctione fortiori cruenta. *Ann. VI. Mart. obſ.* 31. pag. 349. aurium dolor & tinnitus hæmorrhagia narium ſoluti. *Ann. VI. Novemb. obſ.* 6. pag. 1253. auditus difficultas achoribus cedens.

Idem in *curarum medicarum millenario cur.* 109. aurium ulcera in pueris. *Cur.* 553. difficultas auditus in utero contracta. *Cur.* 565. aurium tinnitus ab hernia prolapſa. *Cur.* 833. auditus reſtitutus. *Cur.* 856. auditus difficultas a clamore nimio. *Cur.* 993. auditus gravitas venæ ſectionem ſubſequens.

Alberti. V. *pag.* 52.

Alard. Maur. Eggerdes. V. *pag.* 59.

Fridericus Hofmannus, filius. Ejus *conſultationum & reſponſorum medicinalium centuriæ* III. Hall. 1734. 4. Venet. 1745. 4. In *Cent. I. Sect. I. caſus* XXXIX. de tinnitu aurium pertinaci. *Caſ.* XL. de auditus difficultate cum fluxione ſeroſa. *Caſ.* XLI. de auditu gravi cum imbecillitate generis nervoſi, aliisque ſymptomatibus.

Ejus *Medicinæ ſyſtematicæ Tomi* IV. Hall. 1734. 4. Venet. 1745. 4. In T. IV. cap. 6. de auditus vitiis ex atonia: difficultatem auditus oriri ſæpe ab aurium cerumine indurato, a tuba Euſtachiana obſtructa, a laxitate partium acuſticarum, a ſpaſmo & ſiccitate auris, a vitio ventriculi & inteſtinorum &c.; docet ubique, quibus mediis hæc vitia tollenda ſint. V. *pag.* 324.

Antonius Maria Valsalva, vir illuſtris, qui & manu ſolebat mederi, ut etiam excelleret (s), & inſtrumentum haberet chirurgicum nitidiſſimum. Ejus *tract. de aure humana.* Bonon. 1704. 4. in quo varia intercedunt argumenti chirurgici; ſurditas ſublata exemta materie meatum auditorium replente. Haller.

Demeherenc de la Conseillere diſp. *de auditu.* Utrecht. 1710. 4. De morbis aurium. De puerorum ſeroſo fluxu, quo ſuppreſſo epilepſia nata ſit; de otalgia periodica; de otalgia frigida profligata. Haller.

Michael

(s) Morgagni in *epiſt.* XIII. & in *elogio* Fabroni.

MICHAEL ALBERTI in *praxis extemporaneæ* caf. XI. de vermibus aures inopinato ingreffis.

Idem in juris prudentiæ medicæ P. I. pag. 144. furditas fimulata. ALBERTI. V. *chirurg. forenf.*

J. CHRIST. TSCHUDI difp. *de aurium medicina*. ARGENT. 1715. 4. HALLER.

GOTTFRIED KLAUNIG. V. *pag.* 88.

JOH. WOODWARD in *feleƈt. cafes* &c. furditas foluta ulcere fubnato. V. *pag.* 91.

In *Breslav. Samml. Verfuch* IV. pag. 1000. inftrumentum gravem auditum emendans. *Verf.* XXI. p. 330. auditus mire reftitutus. ALBERTI.

J. FRIDER DU PRE' difp. *de ulcere aurium*. ERFORD. 1718. 4. HALLER.

ANTONIUS FIZES in L. *de morbis capitis externis* GENEV. 1751. 12. traƈtat etiam morbos aurium, fed breviter & didaƈtice. HALLER. V. *fuppurat.*

SAMUEL THEOD. QUELMALZ. Ejus *de obturatione meatus auditorii, imprimis a polypo*. LIPS. 1752. 4. V. *pag.* 308.

J. HENR. SCHULZE. Ejus *de auribus manantibus & ulceratis*. HALL. 1743. 4. V. *off. morb.*

MICHAEL VOLCAMER difp. *de otalgia*. LEID. 1733. 4. HALLER.

GEORG. HENR. BEHR in *Acad. Nat. Cur. Vol.* IV. *a.* 1733. obf. 29. retulit de otalgia ex verme, eoque eduƈto fublata. HALLER. V. *vener. morb.*

CAROL. FRID. KALTSCHMID. Ejus *de otalgia*. JEN. 1749. 4. V. *vuln.*

CAROL. AUGUSTUS A BERGEN. Ejus *de morbis auris externæ*. FRANCOF. ad VIADR. 1754. 4. V. *vuln.*

SAMUEL SCHAARSCHMIDT in Tom. II. V. *pag.* 115.

ARCHIBALD CLELAND. V. *inftrum. chir.*

OLAUS ACRELL in *chirurgifke händelfer* &c. V. *pag.* 131.

JULIANI BUSSON & ALEX. DIONYSII DIENERT difp. *ergo absque membranæ tympani apertura topica in concham injici poffent*. PARIS 1748. 4. recufa in HALLERI *feleƈtis*. Per tubam nempe EUSTACHII liquorem medicatum injici jubet. HALLER.

JACOBUS FARION. V. *pag.* 140.

LUD. GOTTFRIED KLEIN in *interprete medico* tit. aurium morbi. V. *pag.* 283.

MARTIN in *Journal de Medecin* T. XXX. agit de morbis aurium. V. *pag.* 157.

LEAUTAUD ibid. T. VIII. V. *pag.* 159.
HENRY. V. *pag.* 160.
BARATTE. V. *pag.* 164.
LEBERECHT EHREGOTT SCHNEIDER in Tomo I. V. *pag.* 178.
JOSEPH. GEORG PASCH in *Abhandlung* &c. surditas a dente serius prorumpente. V. *dent. morb.*
DACQUIN. V. *pag.* 210.
GORDON. V. *pag.* 242.
LESCHEVIN agit de externis & internis aurium morbis. V. *pag.* 260.

BALSAMATIO CADAVERUM
SIVE
CADAVERA CONDIENDI RATIO, CAROMOMIA, EMBAMMA, FUNUS MEDICATUM, MUMISATIO.

JOANNES filius MESVES. Ejus balsamum, falso GUIDONI tributum, reperitur in *lib. de passion. cordis*; est sequens: ℞. *myrrhæ electæ*, *aloes hepaticæ*, *spicæ nardi*, *sanguinis draconis*, *thuris*, *mumiæ*, *opopanacis*, *bdellii*, *carpobalsami*, *ammoniaci*, *sarcocollæ*, *croci*, *mastiches*, *gummi Arabici*, *styracis liquid.* ana drach. ij. *ladani*, *castorei* ana drach. ijß. *moschi* drach. ß. *terebinthinæ* ad pondus omnium. Arida terantur, vino macerentur & percolentur: tum simul omnia terebinthinæ commisceantur. Tota mixtura in alembico ponatur, qua vi ignis substructi calefacta primum exibit liquor tenuis, dein decrassus & ex rubro flavescens, qui balsamum optimum est, ut ait auctor, quo etiam si ungatur corpus mortuum, non putret. Ita lego in RENODÆI *institut. pharmaceut.* in appendice ad olea de balsamis. V. *medicam. chir.*

RHAZEI sententia de cadaveris conditura est, ut clysterizentur corpora medicanda, medicinis acutis siccis, cum colocynthide, addito multo sale, ipso corpore existente erecto, ita ut venter comprimatur, & sic excrementa egrediantur. Hoc facto, si expedit, aliud injiciatur clysterium ex aloe, myrrha, acacia, galla, mosch., alipt. mosch., nuc. cupress, nuce myristica, cinnamom., lign. aloes, santali, croco, alumine in aceto & aqua rosarum dissolutis. Illud totum injiciatur in intestina; deinde anus bene ligetur cum multiplici compressione, ac fascia, ne liquor exeat; deinde corpus cum alkitra, id est pice nigra, liniatur; deinde auribus, naso, & ori argentum vivum injiciatur. Iis enim custoditur, ne effluat cerebrum. Inde totum corpus sparadrapo facto ex pice nigra, resina, colophonia, thure, mastiche, storace, gummi Arabico, tragac., & pulvere jam in secundo clystere dicto invol-

involvatur; prius tamen brachiis, tibiisque per se involutis &c. Ita LANZONI. V. *pag.* 265.

ALBUCASIS in libro *practicæ* tract. 31. sect. 2. cap. 4. de præservando corpore humano mortuo. WALTHERUS. Vide *pag.* 267.

GUY de CHAULIAC tract. 6. doctrin. n. cap. 8. de corporibus mortuis servandis; pag. 54. regimen custodiæ corporum mortuorum. WALTH. V. *pag.* 297.

PETRUS della CERLATA suse scribit de conditura cadaveris ALEXANDRI Papæ V., quam medici Romani imperarunt: primo præceperunt ministris, ut scinderent ventrem a pomo granato usque ad os pectinis, respiciendo tamen ne intestina rumperentur, deinde intestino recto ligato in duobus locis, & consequenter in medio sinistri inciderunt, & superius, usque ad duodenum similiter, & sic extracta fuerunt intestina munda absque fœtore; hoc modo & hepar, splenem, renesque vasis interceptis, ligatisque, & incisis eximebant, omnibus in capsam positis: deinde ad spiritualia transeuntes, remoto pulmone a corde, eodemque modo mery (œsophago) ac ventriculo, lingua cum trachea, & mery, aorta, & cava, bene siccarunt omnia loca spongiis; quo facto magna spiritus vini copia abdominis cavum irrigarunt, idque ter quaterve spongiarum ope prius detersum exsiccatumque sequenti pulvere repleverunt: R. *myrrhæ*, *aloes succotrinæ & caballinæ*, *acaciæ*, *macis*, *gall. mosc.*, *alipt. mosc.*, *santalor. omn.*, *ligni aloes*, *cumini*, *aluminis usti*, *sang. draconis*, *boli Armenæ*, *terræ sigillatæ*, ana part. æq. Fiat pulvis, quo impleatur totus venter, interponendo semper de bombace, & iterum de pulvere, usque dum totus venter repleatur. Ventre a ministris postea consuto, atque gula eodem pulvere referta, os, nares, aures, & anum bombace balsamo colliquato cum albumine ovi probe illinata obturarunt, tandemque totum corpus sparadrapo ex cera & terebinthina confecto involverunt. LANZONI. V. *pag.* 269.

JOHANNES DE VIGO in L. IX. de additionibus cap. de custodia & præservatione corporis mortui ne putrefiat. WALTH. V. *pag.* 270.

C. C. K. (sive CONRADUS KUNRATH). Ejus *medulla destillatoria & medica*, *oder Bericht wie man den Spiritus vini zur Exhalation bringen soll.* LEIPZ. 1549. 8. 1595. 8. SCHLESWIG 1594. 8. 1595. 4. EISLEBEN 1595. 8. HAMBURG 1625. fol. 1628. 4. HALLER (a). In Part. I. pag. 62. (b) aqua præstantissima ad cadavera condienda. WALTH.

AMBROSIUS PARÆUS. In ejus *operibus chirurgicis* edit. latinæ a. 1582. fol. pag. 1226. modus cadavera condiendi. In L. *de vulnerum renuntiationibus* pag. 65. quae sit ars embammatibus condiendorum s. aromaticis & balsaminis unguentis tingendorum cadaverum. WALTH. V. *pag.* 301.

(a) In *Bibl. Med. pract.* T. II. pag. 313. (b) Edit. HAMBURG. 1628. 4.

PETRUS BELLONIUS. Ejus *de operum antiquorum & rerum suscipiendarum præstantia, de medicato funere & lugubri defunctorum ejulatione, de medicamentis nonnullis servandi cadaveris vim obtinentibus.* PARIS 1553. 4.

REINERUS SOLENANDER in *consiliorum medicorum* sect. IV. *conf.* 14. condiendi funus medicati ratio. In ITALIA hic ordo servatur: primum pharmacopolam jubent, ut hæc simplicia adornet, quorum postea in conditura usus erit. ℞. *rosar. rubr., absinthii, lavendulæ, nuc. cupress., salviæ,* ana m. *iij. calam. aromat., spicæ nard.*, m. *j. myrrhæ, mastic., aloes,* ana unc. *jß. cinnamomi, macis, nucis moschatæ, caryophyl., croci,* ana unc. *j. aluminis rochæ, acaciæ* ana unc. *ij. sal. communis* lib. *j. cumini, furfuris torrefacti,* ana lib. *j.* Contusa omnia grosso modo serventur ad condituram. ℞. *aquæ vitæ* lib. x. *aceti acerrimi* lib. *xv. stup. cannab.* vel *cotti* lib. viij. *spongias magnas* no. jv. Ista ŏmnia parata habere decet; administratio autem conditurae hac ratione perficitur: inciso ventre longitudinaliter, atque lati udinaliter, detracto etiam sterno, & serra ablato cranio, auferuntur omnia interanea omnium trium cavitatum; postea totum corpus intus aqua frigida primo eluitur, ac spongiis abstergitur; secundo aceto acerrimo; tertio aqua vitæ diligentissime. Deinde facta cum sicca spongia abstersione, pulvis inspersus infricatur ea ratione, qua suillam carnem sale condimus. Tandem faldellæ ex stupa, aut cotto, aqua vitæ immersæ, & rursus manu expressæ undequaque carni applicantur, insperso una pulvere, quibus cavitas ventris, pectoris, & capitis tota impletur, ac demum consuitur cutis. Postremo omnium linteo incerato calente adhuc cadaver obvolvitur ita tamen, ut digitus a digito sit separatus; denique cadaver linteo incerato involutum pro colophone pice navali illinitur. Conservatur cadaver hac ratione conditum ad decem vel duodecim annos; quodsi diutius adservari velis, omnes musculi totius corporis longitudinaliter incisi, & præscripto modo eloti, pulvere erunt inspergendi, & apprimendi. Ita paratur linteamen inceratum ℞. *ceræ novæ* lib. ij. *resinæ pini, terebinthin.* ana lib. j. *gummi Arabici* unc. vij. Colliquatis omnibus immerge linteamen, vel tantum telæ lineæ quantum sufficit ad involutionem totius corporis, quo extracto, insperge *cumini pulverisati* unc. viij. *salis communis* unc. jv. ℞. *picis nigræ, resinæ pini,* ana lib. jv. *styrac. liquid.* unc. ij. Solutis omnibus ad ignem illinatur totum corpus linteamini incerato jam involutum. Hac ratione, inquit auctor, & hoc modo ipse aliquoties & vidi in ITALIA & feci nostrorum Principum corpora condiri. BURNETUS. V. *pag.* 383.

PETRUS FORESTUS in *observationum & curat. med.* L. XXI. *obs.* 29. agit de custodiendis corporibus mortuis. WALTH. Conditura, qua usus est FORESTUS in condiendo corpore D. de ABBENBROEK talis est: ℞. *sal. comm.* lib. VI. cum lib. iij. *aloes caballinæ, vitrioli* lib. *ij. myrti* lib. *j. myrrhæ* quart.

quart. *j. boli* lib. v. *cort. aurantiorum* unc. *v. flor. chamæmel.*, *lavendulæ*, *anthos*, *majoranæ*, *origani*, *pulegii*, *calaminthæ*, *abrotani*, *menthæ*, *melissæ*, *mentastri*, *thymi*, *absinthii*, *rutæ*, *salviæ* ana m. v. Fiat pulvis pro conditura. Aperiantur mortuorum cadavera, & viscera omnia extrahantur, & cavitates pulvere superius dicto impletæ claudantur. LANZONI. V. *pag.* 381.

FRANCISCUS RANCHIN in *opusculis medicis* in tract. de morbis puerorum pag. 347. de præservatione cadaverum a putredine & verminatione. WALTH. V. *pag.* 315.

JOH. JESSENIUS in *institutionum chirurgicarum* sect. 4. in appendice de condiendorum corporum artificio. WALTH. V. *pag.* 384.

JULIUS CÆSAR BARICELLUS a S. MARCO, medicus Neapolitanus, qui jam anno 1603. edidit libellum *de lactis seri & butyri facultatibus & usu* NEAPOLI 4. Ejus vero *hortulus genialis*, *s. arcanorum valde admirabilium in arte medica & philosophica compendium* prodiit ibid. 1617. 4. COLON. 1620. 16. (vel in 12.) Plurima fabulosa: plurima ad miraculum augendum ficta, ridicula etiam & vana. Observationes tamen aliquæ propriæ. Ita HALLER (c). Pag. 261. (edit. Colon.) gallinæ adipem facchara obvolutum a corruptione præservari, ubi ait Magnatum corpora condienda melius facchara impleta, quam aromatibus posse præservari; pag. 264. Ægyptiorum mos condiendi cadavera. WALTH.

Ein neues Arzneybuch von natürlichen Geschwulsten sammt noch drey Tractaten I. von den Schwachheiten der Kinder, II. von der Kunst die todten Körper zu balsamiren, III. von dem Scharlok vertente P. UFFENBACH.... 1605. fol. HALLER (d).

PETRUS PIGRAUS in *Chirurgiæ* L. IV. cap. 18. pag. 401. agit de condiendo cadavere. GARMANN. V. *pag.* 17.

GREGORIUS HORST in *observationum med.* L. III. de morbis pectoris, obs. 9. in appendice methodum, qua nobilium cadavera condiuntur, tradit sequentem: accipiatur primo vinum sublimatum ad mensuras duas pro abluenda post exenterationem tota cavitate pectoris, & abdominis, quæ post factam ablutionem terebinthina undique aspergatur, ut pulveres & herbæ injiciendæ melius adhæreant. Postea sequentibus impleatur: ℞. *fol. rorismarini*, *lauri*, *hyssopi*, *absinthii*, *serpilli*, *pulegii*, *menthæ*, *rutæ*, *salviæ*, *origani*, *scordii*, *flor. anthos*, *lavendulæ*, *chamomillæ*, *stæchad.*, *spicæ communis* ana m. ij. *semin. carvi*, *fœniculi*, ana lib. *jß.*, *rad. gentianæ*, *caryophyllatæ*, *angelicæ*, *valerianæ*, ana lib. j. Omnia incidantur crasso modo; deinde ℞. *aloes lotæ* lib. *ij. myrrhæ* lib. *ß. mastich.*, *thuris*, ana unc. *ij. benzoin.*, *styrac.*, *calamit.*, *ladan.*, *cinnamom.*, *caryoph.*, *nuc. mosch. macis*, *croci*, ana unc. *j. mumiæ* unc. *ijß.* Crasso modo contusa misceantur cum

(c) In *Bibl. Med. pract.* T. II. p. 367. (d) Ibid. pag. 377.

cum præcedentibus, & hæc omnia in cavitates dentur, eæque postea suturis occludantur; corpus vero totum inungatur his oleis: ℞. *olei absinthii*, *spicæ*, *rutæ*, *chamomillæ*, ana unc. *jv. olei juniperi*, *laurini*, ana unc. *ij. petrolei* unc. *jß olei terebinth.* unc. *j.* Misceantur. Ad incerationem indusii, quo corpus post inunctionem induatur, sequens: ℞. *terebinth.* lib. *iij. ceræ* lib. xv. Dissolve cum oleo pro cerato. Tandem pro implenda narium & aurium cavitate: ℞. *olei nucis mosch. expressi* unc. ß. *olei destill. caryophyl.* unc. *jß.* Misceantur. BURNETUS. V. *pag.* 276.

LUD. REMMELIN *balsamochresia*, *s. Un'erricht innerlich- und äusserlich vornehmster* 24. *Balsamen.* AUGSPURG...12. Ad annum 1617. refert Ill. HALLERUS (e).

ULYSSES ALDROVANDUS. Ejus *de animalibus insectis* libri VI. FRANCOF. 1618. In L. VI. cap. 2. cadavera condiendi modum apud Europæos adsignat his verbis: Reges nostri Europæi magnatesque sua cadavera condiri curant medicis & chirurgis, qui primum exenterant corpus, corde seorsum habito, ut per se consanguineorum arbitrio condiri possit; cerebrum deinde, serra diviso cranio, avellunt; hinc profundis plagis secundum brachiorum, femorum, crurum, & dorsi, lumborum, ac narium longitudinem diducunt, præsertim qua parte venæ majores, & arteriæ excurrunt: primum quidem ut sic exprimatur sanguis, qui alioquin corrumperetur, & putredinis initium reliquo corpori præberet, deinde ad aromaticos pulveres inspergendos lavant spongia madefacta in aqua vitæ, aut acri aceto, in quo absinthium, aloe, colocynthis, sal commune, & alumen incocta fuerint; deinde ventres tres, plagas, ductusque corporis infarciunt aromatibus sequentibus crassiusculе tritis: ℞. *pulv. rosarum*, *chamæmel.*, *melilot.*, *balsam.*, *menthæ*, *anethi*, *salviae*, *lavendulæ*, *rorismar.*, *majoranæ*, *thymi*, *absinthii*, *cyperi*, *calami arom.*, *gentianæ*, *iridis flor.*, *assæ fœtidæ*, *caryophyl.*, *nucis mosc.*, *cinnamom.*, *styrae.*, *calam.*, *benzoes*, *myrrhæ*, *aloes*, *santalor. omnium*, q. s. Consuunt plagas, & hiatus, ne quid decidat, mox totum corpus inungunt terebinthina liquefacta cum oleo chamæmellino, & rosaceo, additis oleis aromaticis per quintam essentiam extractis, iterumque conspergunt pulvere commemorato, inde tenuissimo involvunt linteo, mox tela cerata; ubi vero aromatum non adest copia, calce extincta, ac querno cinere utuntur, fortique aceto, & lixivio cadaver lavant, ac loco frigidiori reponunt, si æstas ferveat. LANZONI.

PAULUS ZACCHIAS in *quæstionum med. legal.* libro IV. tit. 1. *quæst.* 20. de cadaverum incorruptibilitate, s. de cadaverum a putredine præservandi ratione. WALTH. V. *Chir. forens.*

PHILIBERTUS GUIBERT. Ejus *medicus domesticus* prodiit COLON. 1628. 12. deinde sæpe alias, & PARIS. 1649. 8. ubi tamen dicitur nunc primum

(e) Ibid. pag. 470.

mum Latine prodire, vertente SAUVAGEON. Titulus est *opera medici officiosi*. Gallice eadem collectio excusa est PARIS. 1631. 4. 1634. 12. 1679. 8. 1691. 12. cum titulo *le medecin charitable*, tum LION 1659. 8. 1667. 8. 1670. 8. nisi hic error subest ROUEN 1661. 8. Editio Lugdunensis collectio est plusculorum opusculorum, inter quæ & tract. seu *ars condiendi corpora mortua*. Ita HALLER (f).

ANTONIUS SANTORELLUS. Ejus *post. praxis medica f. de medicando defuncto*. NEAPOLI 1629. fol.

WOLFGANGUS HOEFER in *Herculis medici* libro V. de vitiis cutaneis cap. 3. pag. 248. de cadaverum conditura. WALTH. V. *pag.* 390.

THOMAS BARTHOLINUS. Ejus *de anatome consilium*. HAFNIÆ 1674. 4. Agit etiam de balsamatione. HALLER (g). V. *pag.* 23.

PETRUS van de STYLLE in *Chirurgiæ* part. 57. de cadaverum balsamatione. WALTH. V. *pag.* 48.

BALDASSAR TIMÆUS in *epistolarum* libro VI. epist. 10. de conditura funerum. WALTH. V. *pag.* 26.

CASPAR REIES in *campo Elysio jucundarum quæstionum* quæst. 34. pag. 413-417. balsamationis cadaverum ratio. ALBERTI. V. *pag.* 27.

LUDOVICUS de BILS in fine sui operis impressi ROTERODAMI 1661. 4. cui titulus *specimina anatomica*, promittit brevem atque compendiosam historiam eorum, quæ spectant artem, ac scientiam condiendi cadavera. Verum titulo verba non respondent: narrat enim in paucis illis paginis controversiam habitam pro cadavere condiendo; sed nullum docet modum, nullamque exhibet formulam, qua possint condiri cadavera: quare lectores non instruit, sed decipit. Ita LANZONI.

PHILIPPUS JACOBUS SACHS in *ampelographiæ* L. II. sect. 8. cap. 2. pag. 542. conditura, s. balsamatio cadaverum. WALTH. V. *calcul.*

CINTIO D'AMATO. V. *pag.* 31.

CHRIST. FRID. GARMANN. Ejus *de miraculis mortuorum* maxima collectio prodiit..... a. 1670. 4. DRESDEN 1709. 4. HALLER. In L. III. tit. 2. §. 94. scriptores de cadaverum condituris. ALBERTI. (L. CHRIST. FRID. GARMANN, Martisburgensis, physicus Chemnicensis, qui a. 1708. 15. Julii obiit CHEMNITII, parvum libellum edidit *de miraculis mortuorum* LIPSIÆ 1670. 4. Ni fallor, est tantum disputatio. Denique a morte viri prodiit maxima ejus collectio *de miraculis mortuorum* nempe libri III. editi a L. IMMANUELE HENRICO GARMANNO, auctoris filio, Poliatro Schneebergensi, cum iconibus, DRESDÆ & LIPSIÆ 1709. 4. In L. III. tit. II. fuse agit de cadaverum incorruptibilitate & mumiis. Auctores, quos §. 94. citat, sunt sequentes: AMBROSIUS PARÆUS, PETRUS FORESTUS, REINERUS

(f) Ibid. pag. 558. (g) Ibid. pag. 653.

NERUS SOLENANDER, NICOLAUS REUSNER (h) in *observat. med*, a nobilissimo G. H. WELSCHIO edit., 200. p. 108., PETRUS PIGRAUS, ANTONIUS SANTORELLUS, PETRUS BELLONIUS, BALTHASAR TIMÆUS, GABRIEL CLAUDER & JOSEPHUS LANZONI). Ita lego in opere ipso GARMANNI.

In *Actis Nat. Cur. Dec.* II. *ann.* VIII. *obs.* 205. balsamatio cadaverum etiam majorum sine evisceratione nonnulla. ALBERTI.

JOH. DANIEL GEYER in *Miscel. Acad. Nat. Curios. Decur.* II. *ann.* VIII. *obs.* 137. modum docet facilem ad conservanda animalium corpora, qui talis est: ℞. *spirit. vini rectific.* lib. *j. succini albi* unc. *ij.* digere in B. M. per 48. horas, adde *pulver. sandarachæ albæ*, *mastich.*, ana unc. *j. terebinthinæ Venetæ* unc. *jβ.* & itidem B. M. impone per 24. horas, donec omnia sint soluta, dein accipe animalia probe exenterata, immitte spirit. vini rectific. mixto saccharo clarificato per aliquot dies, deinde obduc, aut inunge vernice, usque dum instar vitri albi splendescant, sic ad longum tempus durabunt. LANZONI.

GEORG. TOBIAS DÜRR in *Miscel. Acad. Nat. Cur. Dec.* II. *ann.* VIII. *obs.* 170. sequentes medicamentorum descriptiones pro conditura cadaveris adsignat post debitam corporis exenterationem, & optimam purgationem: ℞. *aceti acerrimi* lib. *xij.* ℞. *aloes succotrinæ* lib. *ij. myrrhæ*, *thuris*, ana lib. *j. nuc. cupress.*, *gallar.* ana lib. *j. flor. acac.*, *nuc. mosc.* ana unc *jv. santalor. omnium*, *ligni aloes*, ana unc. *ij. sem. cumini* lib. *j.* m. f. pulvis subtilissimus, & cum *resinæ pini*, *& terebinthinæ*, ana lib. *jv.*, *picis navalis* lib. β. *olei spicæ & juniperi* ana q. s. m. f. unguentum. ℞. *herbæ majoranæ*, *lavendulæ*, *spicæ*, *lauri*, *scordii*, *pulegii*, *absinthii*, *rorismarini*, *salviæ*, *menthæ*, *calaminthæ*, *origani* ana m. x. incisa grosso modo misce. ℞. *olei spicæ.* lib. *ij. terebinthinæ* lib. *jβ. olei nuc. mosch expressi* unc. *j. olei caryophyllor. drach.* β. m. f. linimentum. ℞. *terebinthinæ de Cypro* unc. *ijβ. olei cinnamom. drach. j. olei spicæ* unc. β. *zibethi* drach. β. *moschi* scrup. *j.* misce pro unguento. LANZONI.

GEORG. WOLFGANG. WEDEL. Ejus *exercitationum medico-physiologicarum centuria* I. & II. JEN. 1702. 4. In *Dec. V. exercitat.* 6. balsamatio cadaverum. *Exercit.* 7. balsamatio corporis *CHRISTI.* ALBERTI. V. *pag.* 34.

GABRIEL CLAUDER. Ejus *methodus balsamandi corpora humana.* ALTENBURG. 1674. 4. Quid sit balsamatio; balsamationis ortus & progressus in genere; de balsamatione Ægyptiorum & Judæorum specialiora; balsamationis inventum, Ægyptiis natales; cur Ægyptii balsamatione defunctorum corporibus splendidam exhibuerint reverentiam; balsamatio Ægyptiorum

(h) An potius HIERONYMUS REUSNER? Nullum enim NICOLAUM REUSNERUM invenire potui, neque in Bibliotheca Cæsarea.

rum quot diebus fuerit absoluta & quomodo hi procedant; balsamandi ritus aliorum veterum; balsamando Ægyptii tripliciter corpora præpararunt; balsamatio in melle & cera olim facta; balsamandi materia & modus recentiorum exenteratione factus; de balsamatione varia; balsamatio Bilsiana nova; balsamandi methodus sine omni exenteratione & descissione absolvenda. Ita ALBERTI. Methodum balsamandi corpora sine prævia evisceratione communicavit in hocce suo tractatu CLAUDERUS, mediante liquore spirituoso & penetrante ex sale ammoniaco, & cineribus clavellatis; verum in *Miscel. Acad. Nat. Curios.* Decur. II. ann. VIII. ipse CLAUDERUS loco cinerum clavellatorum substituit calcem vivam, cum alcalica hujus contumacia, uniuscujusvis aeris injuriam eludat, & notum non minus esse ait hic auctor, D. KERKRINGIUM, virum de Medicina optime meritum ostendisse curiosis fœtum humanum succino mollificato obductum. Ita LANZONI.

STEPHANUS BLANCARD in fine suæ *Anatomiæ practicæ* tractatum adjecit de balsamatione, in quo duplicem modum balsamandi corpora notat, humidum nempe, & siccum. Humide balsamari potest per muriam vel lixivium fortissimum, ex marino sale, & alumine; vel per oleum terebinthinæ; vel per spiritum ex myrrha, olibano, mastiche, succino, & spiritu vini destillatum, quem ob eximium in Medicina usum spiritum matricalem vocat ipse BLANCARDUS; vel per immissionem balsamicorum liquorum ope siphonis per os in corpus. Sicce balsamari potest cadaver per infumigationem, quod fit suspensis supra ignem quidem carnibus, sed ita, ne flamma contingere possit; vel siccatio fit, monente CASPARO HOFMANO, cum cadaver servatur in loco sicco. Modum egregium, atque sane singularem siccæ balsamationis BLANCARDUS exponit loco citato, ubi & modum tradit balsamandi viscera præcipua corporis humani, ut sunt: jecur, lien, pulmo, &c. ut possint quovis tempore in publicis anatomiis repræsentari. LANZONI. V. *pag.* 45.

In *Actis Eruditorum Lipsiensium ann.* 1682. *Jan.* pag. 2. & *ann.* 1683. *Jul.* pag. 270. & *ann.* 1687. *Mart.* pag. 164. balsamatio cadaverum. *Ann.* 1696. *Jun.* pag. 270. 271. cadaverum humanorum conservatio Ruyschiana. *Ann.* 1717. *Maj.* pag. 234. balsamandi cadavera ritus. In *supplem.* III. pag. 326. balsamatio cadaverum. In *suppl.* VI. pag. 21. balsamatio gravidæ cum fœtu anceps. ALBERTI. V. *pag.* 49.

JOH. HELFRICUS JUNGKEN, Marburgensis Hassus. Ejus *medicus præsenti seculo accommodandus per veram Philosophiam spagiricam.* FRANCOF. 1682. 8. Capite IV. *de carne*, varias veterum balsamandi methodos recenset, quas inter & suam (pag. 114.) interponit, quam, prouti lego, ad verbum refero: balsamandi, inquit, methodus verior & magis legitima talis esse poterit: primo postquam homo ultimum moriendi terminum nunc transgressus obiit, loco sicco reponatur, ac statim horis aliquot imprimis æstate præterlapsis balsamator, corpore convenienter aperto, viscera extrahat cum

inteftinis, & fanguinem quoad poffibile e venis majoribus incifis exprimat; cerebrum vero artificiofe, ne faciem lædat, inftrumentis extrahat. Cavitates diligenter & peroptime eluantur aqua falfa, forti aceto, vel vino ardenti, fpongiis adhibitis. His ita diligenter peractis afpergantur omnes cavitates terebinthina cocta, & maftichis vel fuccini pulvere, tunc pro replendis cavitatibus præfto fit hic pulvis: ℞ *aloes*, *myrrhæ*, *coloph.*, ana partem unam. *benzo.*, *afphalti*, *cinnamomi*, *caryophyll.*, *croci*, ana p. femis. *falis optimi* p. unam femis. Hifce pulverifatis impleatur tota corporis cavitas, & confuatur rurfus artificialiter. Hoc peracto, more Ægyptiis ufitato imponatur corpus vafi aptato, & fale condiatur per dies feptuaginta, tum abluatur cadaver aceto acerrimo & fpiritu vini, in quo camphora foluta fuerit, atque tum totum cadaver inungatur fequenti linimento: ℞. *olei terebinth.* lib. *ij. lavendulæ* unc. *v. fuccini* lib. β. *fpicæ* unc. *ij. caryophyllorum* unc. β. M. fuperafunde fulphuri cum fale tartari cocto, ut extrahatur tinctura & fiat balfamum nobile, quod illinatur fortiter univerfæ cuti, ut penetret. Tunc totum corpus fervatis artuum figuris obducatur fafciis involvendo, quæ fequenti liquori balfamico oleofo intinctæ fint: ℞. *refinæ pini ficcæ* lib *iij. coloph.* lib. *jβ. maftich.*, *fuccin.*, ana lib. β. unc. *iij. olei laurini*, *juniperi*, *fpicæ*, ana unc. *viij. petrolei* unc. *jv. lavendulæ* unc. *ij. ceræ* q. f. Mifta liquefiant igne moderato, & huic liquori fafciæ intingantur corpori obducendæ; quo legitime peracto, tela, fi lubet, cerata circumdatur corpus, & feretro imponatur variis aromaticis confperfo, & fervetur in loco quoad poffibile ficco, atque hoc modo durabit corpus diutiffime in multa fecula.

MOYSES CHARAS in *pharmacopée Royale* GALENI. PARIS 1682. 8. libro II. nobilem balfamandi formam tradit. Ita LANZONI.

VITUS RIEDLIN in *lineis medicis ann.* I. *Jan. obf.* 16. pag. 19. de balfamatione. ALBERTI. V. *pag.* 52.

• JOSEPHUS DONZELLUS etiam in *petitor. Neapolit.* pag. 279. methodum balfamandi cadavera defcripfit. Cum autem ipfum auctoris opus invenire non potuerim, ea tantum, quæ LANZONIUS ex eo depromta in fuo libello Italice ad verbum fuppeditavit, hic Latine refero: cadaver, inquit, vino tepefacto lavetur prius, ut ab omni forditie externa liberetur; deinde aperto thoracis cavo vifcera contenta eximantur, ut juxta confanguineorum lubitum feorfim condiri poffint. Sanguis venæ cavæ & aortæ expreffus fpongiis abforbeatur. Poftea abdominis cavitas aperiatur, & extractis vifceribus, omnique pinguedine, diligenter fpongia detergatur, & exficcetur. Tandem cranio ferra ablato cerebrum auferatur; atque deinde omnes tres cavitates fpongiis fpiritu vini, lixivio, vel falis muria madidis diligenter abluantur & exficcentur. Mufculi vero majores profunde incidantur, & eodem modo laventur. His peractis cavitates omnes repleantur fequenti pulvere FRANCISCI RANCHIN: ℞. *calami aromat.*, *cyper.*, *irios Florent.*, *ariftol. rot.*, *ftyracis*, *calam.*,

lam., *benzo.*, *ladan.*, *myrrhæ*, *aloes*, ana lib. ß. *caryophyll.*, *piper.*, *nucis mosch.*, *cinnamomi*, ana unc. *iij. fol. siccorum majoranæ*, *origani*, *calaminthæ*, *scordii*, *pulegii*, *absinthii*, *salviæ*, *rorismar.*, *lavend.*, ana m. *jv. rosar.*, *balaustiorum*, ana pug. *vj. aluminis*, *salis*, *calcis vivæ*, *gypsi*, ana lib. j m. f. pulvis. Hoc pulvere cavitates repletæ consuantur, totumque corpus terebinthina liquefacta cum oleo rosaceo vel oleo destillato thymi, salviæ, lavendulæ, caryophyllorum, illiniatur, & asperso prius prædicto pulvere tenuissimo, tela cerata involvatur, plumbeoque feretro includatur.

JOSEPHUS LANZONI. Ejus *tract. de balsam. cadav.* FERRARIÆ 1693. 12. Brevis, sed eruditus libellus, plurima continens collecta auctorum loca ad scopum facientia. Errores tamen typi plurimos excuses. Cap. 1. de antiquitate & nobilitate balsamationis; 2. de balsamationis utilitate & cadaverum conditorum duratione; 3. de balsamationis definitione, caussis, fine &c.; 4. de mortuorum unctione; 5. de libitinariis, pollinctoribus, & unguentariis; 6. de cœna pollinctura, seu funerali; 7. de variis condiendi cadavera modis apud veteres; 8. de mumia; 9. de recentibus balsamandi cadavera modis. Clarissimum P. ANDR. MATTHIOLUM, & SIMONEM PAULI testari, scordium optimum esse remedium ad incorrupta servanda corpora; referunt enim multi celebres viri, quod cum in prœlio interemtorum cadavera multos ad dies insepulta jacuissent, quæcunque supra scordium forte fortuna ceciderant, multo minus aliis computruerint, ea præsertim ex parte, qua herbam attigerant. MICHAELEM SAVANAROLAM in suo libro *de viribus aquæ ardentis* ostendere, spiritum vini a putrefactione cadavera præservare. Se a CAROLO PATINO per litteras certiorem factum fuisse, spiritum vini egregie conservare molliora corpora, ut infantum &c. In Anonymi manuscripto se invenisse balsamationis formulam, quam Italice, uti reperit, exponit, quæ sequens est: ℞. *terebinthinæ* unc *vj. thuris* unc. *ij. aloes succotrinæ*, *mastiches* ana unc. jß. *caryophyll.*, *galangæ*, *cinnamomi*, *croci*, *nucis mosch.*, *cubeb.*, ana unc. *j. Gummi ficus* unc. *j. gummi hederæ* unc. *iij.* Grosso modo contusa ponantur in retorta vitrea, & fiat destillatio in balneo arenæ; oleo, quod post phlegma inde stillabit, inungatur cadaver consueto more jam præparatum, musculi etiam incidantur, ut oleum profunde penetret, atque sic omnem arceri putredinem. Ex amico se habuisse, plurimum facere ad cadaverum conservationem balsamicam quintam essentiam rorismarini, spiritum vini camphoratum, & aquam Reginæ Hungariæ dictam. Ultimo catalogum plurimorum auctorum, quorum in hoc tractatulo fit mentio, adjecit. V. *pag.* 59.

LOUIS PENICHER *traité des ebaumemens*, *selon les anciens & les modernes*, *avec une description de quelques compositions balsamiques & odorantes.* PARIS 1699. 12. Libellus iste approbationem medicorum Parisinorum meruit, in quo breviter primo de balsamis; deinde balsamationis historia; recentior balsamandi methodus; variæ spirituum balsamicorum, pulve-

rum, linimentorum, & balſamorum compoſitiones. Etiam de mumia. Hæc omnia non inutiliter quidem, nimiis tamen verbis pertractantur, quin vix ulla illorum auctorum, qui hac de re prius ſcripſerunt, fiat mentio.

B D E L L Æ. Vide *hirudines.*

BRONCHOTOMIA,

SIVE

LARYNGOTOMIA, TRACHEOTOMIA.

ASCLEPIADES, Bithynus, ex CIO (a), quam civitatem poſteri PRUSIAM dixerunt, homo eloquens, & propriæ qui ſectæ auctor fuerit, ad ultimum ſenium integerrima valetudine ROMÆ vixit, coævus MITHRIDATI, cui librum dicavit. Scripta ejus exſtabant non pauca. Fragmentum vide apud NICETAM. Non penitus omiſit Chirurgiam, etſi manu curaſſe vix probabile ſit, qui PLINIO (b) teſte, ex rhetore ſubito medicus evaſerit. Bronchotomes primus (c) putatur auctor eſſe, nempe profuiſſe adminiſtrationem, quam ipſe tamen nunquam tentaverit. HALLER.

THEMISON laryngotomiam probavit (d). HALLER. V. *hirudines.*

ARETÆUS in *acut. cur.* L. I. cap. 7. bronchotomen improbat. HALLER. V. *pag.* 291.

CÆLIUS AURELIANUS *chron.* L. III. cap. 4. laryngotomen damnat. HALLER. V. *pag.* 293.

ANTYLLUS, chirurgus, ignoratæ ætatis ſcriptor. Ejus plura loca habet ORIBASIUS. Fragmentum ex ANTYLLO eſt in Bibl. Vindobonenſi. Totam bronchotomes rationem tradit (e): quæ fit tribus ſub larynge annulis & inter annulos. Ita HALLER.

PAULUS ÆGINETA in L. VI. agit de bronchotome fuſe ex ANTYLLO. Ita HALLER. V. *pag.* 293.

ALBUCASIS in L. II. bronchotomen audacter ſuſcepit, poſtquam vidit ſanatam eſſe fœminam, quæ ſibi aſperam arteriam præſciderat. HALLER. V. *pag.* 267.

ANTONIUS MUSA BRASSAVOLUS in *commentariis ad Hippocratis aphoriſmos* BASIL. 1541. fol. in *comment. ad L. de morb. acut. victu* bronchotomen laudat addendo aliqua ſanatorum exempla. HALLER.

AMBRO-

(a) GALENUS *introd.* (b) L. VII. cap. 37. (c) CÆLIUS AURELIANUS *auctorum* L. III. cap. 4. (d) Apud CÆLIUM AUREL. acut. L. III. cap. 4. (e) Apud AETIUM L. VI. cap 33.

AMBROSIUS PARÆUS in collectionis Latinæ L. VII. bronchotomen docet, administrasse tamen non videtur. Ita HALLER. V. *pag.* 301.

JACQUES DALECHAMP in *Chirurgie Françoise* &c. qua totus liber VI. PAULI ÆGINETÆ cum multis tum propriis tum aliorum adnotationibus continetur, bronchotomen locum posse habere adfirmat. HALLER. V. *pag.* 9.

HIERONYMUS FABRICIUS in *pentateuchis* bronchotomen metuit, etsi laudat HALLER. V. *pag.* 302.

THOMAS FIENUS in libro *de præcipuis artis* &c. IV. pro laryngotome. HALLER. V. *cauter.*

JUL. CASSERIUS in libro *de vocis & auditus organo* FERRARÆ 1600. fol. de bronchotome agit; ex variis collecta testimonia collegit; denique iconem dat, quæ instrumenta & modum exprimit, quo administretur. Cauterium peculiare invenit. HALLER.

NICOLAUS HABICOT, celebris chirurgus Parisinus, tonsor, collegio D. COSMI ab a. 1610. vel 1611. (f) aggregatus: anatomica potius scripsit, quam chirurgica, inque iis celebrem illam hebdomadem anatomicam. Ad Chirurgiam pertinent *problèmes medicinaux & chirurgicaux* PARIS. 1617. 8. Dissertatiunculæ medicis & chirurgis Parisinis dicatæ. Ejus *question chirurgicale, par laquelle il est demontré, que le chirurgien doit pratiquer la bronchotomie* prodiit PARIS. 1620. 8. Præside MARESCOTO se laryngem incidisse, vulnera asperæ arteriæ sanata vidisse, se ipsum bronchotomen esse molitum, ut œsophagum illapso & hærente auro expediret, id se detrusisse in ventriculum, exiisse decimo post die: incidisse etiam eandem arteriam cum suffocationis periculum a vulnere laryngis immineret. HALLER.

JULIUS GUASTAVINUS, Genuensis, Professor Pisanus. Ejus *locorum de Medicina selectorum liber.* LION 1616. 4. Parce Medicinam tangit: aliqua habet de bronchotome, quam commendat, PAULIque ÆGINETÆ de ea locum expedit. HALLER.

J. MAILLARD *de quæstione utrum in angina tentanda sit laryngotomia.* BASIL. 1623. 4.

SANCTORIUS SANCTORIUS. Apud MALVICINUM (vide *pag.* 48.) reperias, SANCTORIUM asperam arteriam inter tertium & quartum annulum perforasse, eodem instrumento, quo sub umbilico hydropicorum aquas educit, & sine dolore. Tubulum in vulnere per triduum reliquit, ut suffocationis periculum auferret; tunc removit. Ita HALLER. V. *pag.* 19.

M. AURELIUS SEVERINUS in L. IV. *de recondita abscessuum natura* ipsemet laryngotomiam exercuit. HALLER. V. *pag.* 276.

NICO-

(f) *Record. mem. pour les DD. en Medecine.*

NICOLAUS FONTANUS in *observationibus raris* de laryngotomia, quam per socium ZAEVIUM in suffocato administrari jussit felici eventu. HALLER. V. *obst. art.*

THOMAS BARTHOLINUS in *epistolarum medicinalium centuria* I. II. bronchotomen disuadet, in universum timidior. Contra RENATUS MOREAU eam administrationem in docta epistola tuetur. HALLER.

Ejus *de angina puerorum Campaniæ Siciliæque epidemica exercitatio* NEAPOLI 1653. 8. PARIS. 1646. 8. cum RENATO MOREAU *de laryngotomia*, est integer libellus ejusdem argumenti. V. *pag.* 23.

FRIDERICUS GNICHWIZIUS MONAVIUS, Professor Greifswaldensis. Ejus *bronchotomia.* REGIOMONT. 1644. 8. GREIFSWALD. 1654. 4. (dedicatio est anni 1652.) JEN. 1711. 8. Non absurdus libellus. Exempla suffocatorum a corporibus laryngi impactis. Vulnera gravissima laryngis & asperæ arteriæ sanata. Hinc commendata bronchotome, vel in angina, ut subitæ suffocationis metus tollatur; vel ad educenda corpora strangulatoria, quæ in asperam arteriam descendissent. Tota curationis ratio cum cultello & cannula. Exempla feliciter adhibitæ. Ita HALLER.

RENATUS MOREAU, Vir doctus. Ejus *epistola de laryngotomia ad* BARTHOLINUM. PARIS. 1646. 8. cum BARTHOLINI libello ejusdem argumenti. Felices se vidisse bronchotomes eventus. HALLER.

PAULUS BARBETTE in *Anatome practica* bronchotomen commendat. HALLER. V. *pag.* 26.

CORNELIUS SOLINGEN in *manual operation* bronchotomen describit tubulumque planum. HALLER. V. *pag.* 304.

STEPHANUS BLANCARD in *collectaneis medico-physicis* centuria VII. refert SMALZIUM bronchotomen feliciter exercuisse. HALLER. V. *pag.* 45.

MATTH. GODOF. PURMAN in *Chirurgia curiosa* bronchotomen in gulæ inflammatione se feliciter administrasse. HALLER. V. *pag.* 45.

J. BAPTISTA VERDUC in *traité des operations* narrat de felicissima BINARTI in cynanche bronchotome. HALLER. V. *pag.* 305.

In *Act. Erud. Lipf. ann.* 1693. *Aug.* p. 342. qualis cannula sit adhibenda in laryngotomia. ALBERTI. V. *pag.* 49.

GEORG. DETHARDING. Ejus disp. *de methodo subveniendi submersis per laryngotomiam.* ROSTOCH. 1714. 4. V. *calcul.*

GODOFREDUS BIDLOO in castris & domi bronchotomen feliciter exercuit (g). HALLER. V. *pag.* 70.

POLYCARP GOTTLIEB SCHACHER. Ejus *de fistula spiritali, & bronchotomia.* LIPS. 1707. 4. V. *ocul. morb.*

J. B.

(g) WESTHOVEN *de angina.*

J. B. Morgagni in *dissertatione anat.* IX. V. *pag.* 77.

Laurentius Heister in *Chirurgia* bronchotomen debere institui ob illapsa in asperam arteriam corpora peregrina. Haller. V. *pag.* 82.

J. Mart. Schiese disp. *de bronchotomia.* Regiomont. 1715. 4. Haller.

Renatus Jac. Cresc. Garengeot in *traité des operations* &c. bronchotomen laudat, a se ipso tamen non factam. Haller. V. *pag.* 306.

Chr. Ern. Clauder. V. *calcul.*

Henr. Franc. le Dran in *traité des operations* &c. in bronchotome duas facit incisiones. Haller. V. *pag.* 308.

Samuel Sharp in *treatise on the operations* &c. bronchotomen facilem esse, & absque periculo administrationem. Haller. V. *pag.* 309.

Gerardus v. Swieten in Tom. II. V. *pag.* 123.

Antonius Louis. Ejus & Bened. Peyrilhe disp. *de bronchotome.* Paris. 1768. 4. V. *pag.* 133.

Anton Bergier & Jac. Barbeu du Bourg *E. tracheotomiæ nunc scalpellum, nunc trifidus mucro.* Paris 1748. 4.

Jacobus Farion. V. *pag.* 140.

Petrus Paulus Tanaron. V. *pag.* 146.

Benjamin Gooch. V. *pag.* 149.

Du Verget in T. I. bronchotomen laudat, quæ ad illapsum in asperam arteriam peregrinum corpus suscipitur. Haller. V. *pag.* 151.

Christ. Gottl. Ludwig in *instit. chir.* bronchotomen scalpello rectius administrari. Haller. V. *pag.* 151.

Bauchot. V. *pag.* 162.

Vidal. V. *pag.* 184.

Mersenne. V. *pag.* 190.

Augvst Gottlieb Richter. Ejus *de herniis, & de tracheotomia lib. in Comm. Soc. Reg. Gott.* T. II. anni 1771. Tracheotomiam difficilem esse, multa ex incisa glandula thyroidea symptomata sequi, cannulam facile elabi. Quare loco quam humillimo asperam arteriam aperiri debere, ante incisionem accurate nudari, caveri ne sanguis in eam arteriam defluat; cannulam inmitti depressam & incurvam; ad incidendum utendum esse lanceola in vagina occulta. Haller. V. *ocul. morb.*

Le Blanc. V. *pag.* 311.

F. Wendt, medicus & Archiater. Ejus *historia tracheotomiæ nuperrime administratæ.* Vratislaviæ 1744. 8. Memoratu dignum exemplum, quod alios ad imitandum invitare potest. Operatio difficultate non caruit, qua tamen glans feliciter ex aspera arteria extracta fuit, & vulnus deinde sanatum. Richter.

BUBONES.

(de bubonibus venereis. Vide *venereos morbos.*)

HIPPOCRATES in *epid.* II. agit de bubonum præsagiis. V. *pag.* 286.

ARETÆUS in *cauf. acut.* L. II. cap. 3. bubonis pestilentis meminit. HALLER. V. *pag.* 291.

ORIBASIUS *de morb. curat.* L. III. cap. 46. de bubonibus.

Idem in *fynopfis* L. VII. cap. 31. de bubonibus. WALTHER. V. *pag.* 264.

PAULUS ÆGINETA *de re med.* L. IV. cap. 22. de tuberculo, bubone & panno. WALTH. V. *pag.* 293.

GUY DE CHAULIAC in *Chirurgiæ* tract. II. doctr. 2. cap. 5. de apostemate pectoris (& bubone sub axillis). WALTH. V. *pag.* 297.

MARCELLUS CUMANUS, parum cætera notus, PETRI de ARGELATA discipulus, vixit exeunte seculo, & a. 1495. in castris NOVARÆ fuit. Ejus *obfervationes* medicas ex codice M. S. edidit G HIERONYMUS WELSCH. ULM. 1668. 4. HALLER (a). Bubones levi alvi purgatione curat. HALLER.

JOHANNES DE VIGO in *Chirurgiæ* L. II. tract. 5. cap. 5. de apostematibus inguinum. Cap. 6. de apostemate inguinum, f. exitura, quæ solet evenire in febribus chronicis. WALTH. V. *pag.* 270.

ALEXANDER BENEDICTUS in libro *de obfervatione in peftilentia* VENETIIS 1493. 4. BONON. 1516. fol. BASIL. 1538. cum aliis & *operibus omnibus* recuso, narrat, ut bubonem pestilentem imposita cucurbitula & vesicatorio curaverit. HALLER. V. *pag.* 300.

GODOFREDUS STEGHIUS in *Medicinæ practicæ* L. XII. cap. 14. phygethli &c. (bubonum) ratio & curatio. WALTH. V. *pag.* 313.

JOH. STOCKERUS in *praxi aurea* morb. particul. cap. 89. curatio bubonis. WALTH. V. *pag.* 374.

PHILIP. THEOPH. PARACELSUS *von der groffen Wundarzney* L. XVI. *von offenen Schäden* cap. 23. pag. 441. (b) de bubonibus. Cap. 28. pag. 590. de bubone. WALTH. V. *pag.* 272.

NICOLAUS MASSA in libro *de febre peftilentiali* &c. VENET. 1540. 4. 1556. 4. 1721. 8. Italice *fopra la peftilenza* &c. VENET. 1556. 8. Bubones scarificat & amburit. HALLER (c). Cap. 6. de apostematibus pestilentialibus, f. bubonibus. WALTH. V. *pag.* 273.

AMBRO-

(a) In *Bibl. Med. pract.* T. I. pag. 477. (b) Edit. STRASBURG. a. 1605. 4. (c) In *Bibl. Med. pract.* T. I. pag. 531.

Ambrosius Paræus in *operum chir.* L. XXI. de peste, cap. 30. de bubone maligno. Ad bubones cucurbitulæ, vesicatoria. Bubones immaturi aperiendi. Haller (d). V. *pag.* 301.

Amatus Lusitanus in *curat. med. cent.* II. *cur.* 60. de bubone circa inguina. *Cur.* 97. de bubone curando. Walth. V. *pag.* 314.

Jacobus Sylvius. V. *pag.* 350.

Antonius Chalmetæus in *enchiridii chir.* L. I. cap. 36. de bubone non pestilenti. Walth. V. *pag.* 274.

Gabriel Fallopius in *tract. de tumoribus* cap. 27. de bubone pestifero. Walth. V. *ulcera.*

Alexius Pedemontanus *de secretis* L. I. pag. 70. ad maturandos inguinum bubones. Walth. V. *medicam. chir.*

J. Bapt. Gemma. V. *pag.* 351.

Joh. Crato *in epistolarum medicin.* L. V. pag. 356. (e) accipiendi sunt flores sambuci & cum his contundenda cicuta & fimus columbinus vel piper, fiat cataplasma buboni applicandum. Walth. V. *pag.* 380.

Petrus Forestus in L. VI. *de febribus publice grassantibus* Leid. 1588. 8. buboni cepas tostas imponebat & acria. Haller. V. *pag.* 381.

Hieronymus Fabricius in *prælect. chir.* ad bubonum ustionem, etiam cucurbitulas laudat. Haller. V. *pag.* 302.

Guilielmus Fabricius in *observat. chir. cent.* VI. *obs.* 93. buboni pestilentiali vesicatorium sæpe cum fructu se applicuisse. Walther. V. *pag.* 274.

Germanus Courtin in *leçons anatomiques* &c. etiam de bubone agit. V. *pag.* 11.

Joh. Zecchius in *consultat. méd. cons.* 32. de tumore insigni in inguine (bubo). Walth. V. *pag.* 384.

Felix Platerus in tract. *de doloribus* cap. 17. pag. 824. bubonum curatio.

Idem in tract. *de vitiis* cap. 3. pag. 367. bubonum indolentium cura. Walth. V. *pag.* 385.

Rudolph. Goclenius in *Experimentirbuch* cap. 24. bubones & parotides. Cap. 79. bubones & ulcera pudendi. Walth. V. *pag.* 352.

Sebastianus Cortilio in *practicæ* L. I. cap. 5. de bubone. In bubone, inquit, frigido emplastrum hoc pro secretis habeo: ℞. *farinæ sem. lini* lib. *ij. casei antiqui triturati* lib. *j.* m. & bulliant in decoctione ossium crurum porci q. s. F. emplastrum & applicetur. Walth. V. *pag.* 17.

Daniel Sennertus in *med. pract.* L. V. part. I. cap. 8. de bubone. Walth. V. *pag.* 17.

(d) Ibid. T. II. pag. 196. (e) Edit. Francof. 1595. fol.

WOLFGANG GABELCHOVERUS in *curat. med. cent.* IV. *curat.* 79. usque ad 89. bubo pestilens. WALTH. V. *pag.* 352.

JOHANNES VIGIER in *oper. med. chir.* L. I. cap. 57. de bubone: in bubone maligno diachylum cum gummi & sapone nigro apponendum, quo contumacissimi bubones suppurantur. WALTH. V. *vulnera.*

FRANCISCUS PECCETTI in libro *de tumoribus* cap. 7. de bubone & ejus cura. WALTH. V. *pag.* 18.

HENRICUS PETRÆUS in *Handbüchlein.* tract. 9. cap. 7. de bubone. Cap. 8. de bubone Gallico. Cap. 10. de bubone pestilentiali. WALTH. V. *pag.* 18.

J. POPPIUS, chymicus Coburgensis, non plenæ fidei homo. Ejus *giftig epidemischer Hauptkrankheit der pestilenzischen Gallenfiebern samt anderen Krankheiten so aus dem Haupt entspringen, Beulen, derselben curation aus* PARACELSO, ARNOLDO de V. N. *und eigener Erfahrung.* LEIPZ. 1623. 8. COBURG. 1623. 8. HALLER (f).

FRANCISCUS CITESIUS in *avis sur la peste* &c. bubones cucurbitula adtrahendos, & cepa, & elevatum paulum tumorem caustico aperiendum. HALLER. V. *pag.* 354.

J. DONATUS. Ejus *Bericht wie man diejenigen bey welchen die bösen und pestilenzischen Drüsen, bubones, apostemata, und carbunckel vermerket werden, mit äusserlichen Arzneyen versehen und curiren solle.* NEISS 1625. 4. HALLER.

PETRUS FABRUS in *Chirurgiæ spagyricæ* sect. I. cap. 10. de bubone. WALTH. V. *pag.* 19.

DUNCAN LIDDEL. V. *pag.* 352.

ARNOLDUS WEICKARDUS in *thesauro pharm.* L. IV. cap. 1. pag. 584. bubo frigidus. WALTH. V. *pag.* 354.

ZACUTUS LUSITANUS in *praxis med.* L. III. *obs.* 123. de bubone pestifero & ejus curatione.

Idem *de med. princip. histor.* Tom. I. L. I. *obs.* 29. gravidæ bubonem pestiferum in inguine habentes, secta vena in talo tuto curantur. WALTHER. V. *pag.* 389.

SAMUEL HAFENREFFERUS, Professor Tubingensis. Ejus *πανδοχειον αιολοδερμον, in quo cutis eique adhærentium partium adfectus omnes traduntur* &c. TUBING. 1630. 8. ULM. 1660. 8. HALLER (g). In L. II. cap. 10. de ulceribus, s. bubonibus pestilentialibus: magna cum utilitate medicum quemdam sequens applicuisse: ℞. *diachyl. compos.* unc. *jß. cepar. tostar., allior. assator.*, ana unc. *ij. caricar.* num. *xx. ferment., semin. sinapi*, ana unc. ß. *rad. malvæ, alth.*, ana unc. *j. galbani, ammoniaci aceto sol.*, ana drach. *iij. unguenti dialth.* unc. *jß.* Misce. WALTH.

JACO-

(f) In *Bibl. Med. pract.* T. II. pag. 347. (g) Ibid. pag. 508.

JACOBUS PRIMEROSIUS in *enchiridii medico-pract.* parte I. pag. 61. bubo. WALTH. V. *pag.* 337.

M. AURELIUS SEVERINUS *de efficaci medicina pyrotechn. chir.* L. II. parte 1. de exopyria cap. 79. de bubonibus pestilentialibus. Part. 2. de sectionibus cap. 26. de tuberculis (bubonibus) pestiferis & malignis. WALTHER. V. *pag.* 303.

JOHANNES AGRICOLA in *Chirurgiæ parvæ* tract. 5. pag. 49. de bubone. WALTH. V. *pag.* 21.

THOMAS BARTHOLINUS in *histor. anatom. cent.* IV. *hist.* 63. bubo pestilens. WALTH. V. *pag.* 23.

JOHANNES JOHNSTONUS in *ideæ med. pract.* L. VI. cap. 1. art. 3. de bubone. WALTH. V. *pag.* 391.

BALTHASSAR TIMÆUS in *casuum medic.* L. V. *cas.* 5. bubo simplex. WALTH. V. *pag.* 26.

OSWALD GREMBS in *arboris integræ & ruinosæ* L. I. cap. 7. pag. 39. curatio bubonis pestilentis. WALTH. V. *pag.* 27.

J. JACOBUS WEPFER in *observation.* &c. pag. 94. quomodo bubones inguinales coalitum ilei cum peritonæo &c. causare possint; pag. 196. bubones inguinales quomodo curentur. ALBERTI. V. *pag.* 27.

J. HENRICUS MEIBOM. Ejus *de bubonibus.* HELMSTADT 1671. 4. V. *off. morb.*

DENIS FOURNIER. V. *gangræn.*

PAULUS de SORBAIT. V. *pag.* 33.

GEORG. WOLFG. WEDEL. Ejus *de bubone pestilenti.* JEN. 1681. 4. V. *pag.* 34.

NATHANAEL HODGES in *pestis historia* LONDON 1672. 8. casu primum compertum, vesicatorium bubon: curando utile esse, inde in usum venisse. HALLER.

J. NICOLAUS BINNINGER in *observat. & curat. cent.* IV. *obs.* 88. bubo sub axilla. ALBERTI. V. *pag.* 37.

GERARDUS BLASIUS in *Medicinæ universæ therap. special.* part. 2. sect. 1. cap. 3. de bubone: ad suppurationem promovendam summe laudatur RULANDI emplastrum diasulphuratum. WALTH. V. *pag.* 365.

MATTHIAS GODOFREDUS PURMAN in *aufrichtiger* &c. V. *pag.* 45.

J. FRISCHMUTH. V. *pag.* 356.

In *Actis Eruditorum Lipsiensium ann.* 1716. *Apr.* pag. 190. bubones per topica ut tollendi. *Ann.* 1721. *Sept.* pag. 415. bubones pestilentiales quid? ALBERTI. V. *pag.* 49.

RUDOLPH. JACOB. CAMERARIUS. V. *pag.* 356.

Anweisung wie man alle Arten der bösen pestilenzischen Drüsen curiren könne.... 1686. 8. HALLER.

JUSTUS VESTI. Ejus *de bubone*. ERFORD. 1707. 4. V. *calcul.*

CHRISTIANUS VATER. Ejus *historia*, & *curatio bubonis cum perforatione intestini* & *eruptione lumbricorum.* WITTEBERG 1693. 4. Pro hernia habitus, admotum bracherium, intestinum apertum, lumbrici eruperunt. Colo intestino rupto, abscessus natus, sanatus. HALLER. V. *pag.* 62.

FRIDERICUS RUYSCH in *observat. anatomico-chir. obs.* 41. læso in aperto bubone vase lymphatico, plurimum seri profluvium, arcta pressione tandem compressum. HALLER. V. *pag.* 63.

PANCRATIUS WOLF. V. *pag.* 279.

HERMANNUS BOERHAAVE in *prælectionibus* in aphorismos ab ignoto auctore editis, male crudos bubones MASSILIÆ in pestilentia fuisse excisos. HALLER. V. *pag.* 79.

MICHAEL ALBERTI in *system. jurisprud. medicæ app.* pag. 187. bubonum causæ. ALBERTI. V. *pag.* 84.

THEODORICUS SPROEGEL in *selectis observationibus* bubone in pestilentia ante tertium diem aperto neminem periisse. HALLER. V. *pag.* 94.

TRUMPHIUS in *Commerc. Litt. Nor.* 1737. *h.* 5. agit de bubone exulcerato, perforato, de quo vermes prodierunt. HALLER.

FR. BAILLY & J. JAC. BELLETETE. V. *pag.* 357.

GEOFROI. V. *pag.* 357.

GERARDUS van SWIETEN in T. I. *comment.* ad §. 416. V. *pag.* 123.

HUGO RAVATON in *traité des playes d'armes* bubones inguinales non aperiendos nisi maturos. HALLER. V. *vulnera.*

HONORATUS PETIOT. Ejus & CLERIADIS VACHER, auctoris disp. *E. bubones critici in febribus malignis statim incidendi.* PARIS 1756. 4.

LUD. GOTTF. KLEIN in *interprete clinico* tit. bubo. V. *pag.* 283.

MATTHÆUS THOMAS la CASSAIGNE & LUD. CLAUDIUS GUILBERT, auctor, *ergo bubones febribus malignis supervenientes immaturi causticis aperiendi.* PARIS 1766. 4. HALLER.

CALCULUS.

HIPPOCRATES in L. *de aëribus*, *aquis* & *locis* agit de calculi vesicæ ex aquis turbidis origine, exque lacte.

In aliis etiam libris minus certo HIPPOCRATICIS multa huc facientia occurrunt. Sic

In

In *prædictionibus Coacis* in L. II. agitur de calculi signis. In L. III. iterum aliqua de calculo.

In *Epid.* V. calculus ex utero emissus. In *Epid.* VI. dat signa calculi renalis; hic adultis frequentior, pueri vesicæ lapillus.

In L. *de morbis* IV. iterum de calculo ex lacte nato, ejusque signis. HALLER. Vide *pag.* 286.

A. CORNELIUS CELSUS *de re medica* L. VII. cap. 26. de urinæ reddendæ difficultate & curatione, pag. 475. (a) calculosis quae curatio adhibeatur. Pag. 480. signa calculi. Pag 481. de calculo fœminarum. Pag. 482. quæ curatio calculi evulsi adhibenda. WALTHERUS. V. *pag.* 287.

SCRIBONIUS LARGUS *de compos. medic.* 39. nasci in lapicidinis bestiolas adhærentes saxis, quasi vermes; has, numero quinque ex aquæ cyathis tribus suffusas, per urinam extrahere lapides certum esse. WALTH. V. *medicam. chir.*

DIOSCORIDES in L. II. *facile parabilium*, cap. 119. 121. ad calculum vesicæ. In L. XII. cap. 110. ad nephriticos. WALTH. V. *medicam. chir.*

ARETÆUS *de causis & symptomatibus acut. morb.* L. II. cap. 9. de renum acutis adfectibus. Cap. 10. de acutis in vesica ægritudinibus.

Idem *de curatione acut.* L. II. cap. 8. curatio acuti morbi in renibus (calculo). Cap. 9. curatio acutorum vesicæ adfectuum.

Idem *de causis & signis morb. diuturn.* L. II. cap. 3. de renum adfectibus. Cap. 4. de vesicæ adfectibus (calculo).

Idem *de curatione diuturn.* L. II. cap. 3. curatio calculorum. WALTH. V. *pag.* 291.

C. PLINIUS in L. XXIX. XXX. agit de calculis. HALLER. V. *medicam. chir.*

CÆLIUS AURELIANUS *de morbis diuturnis* L. V. cap. 3. de renali passione. WALTH. V. *pag.* 293.

ARCHIGENES. Ejus *de calculo* fragmentum est in B. R. P. n. 2276. Porro de calculo renum fuse agit apud AETIUM (b). HALLER. V. *pag.* 319.

RUFUS, Ephesius, insignis scriptor, GALENI, in laude parci, elogia meritus; virum maximum ORIBASIUS vocat (c). Multa scripsit; pauca vero fragmenta ad posteros pervenerunt. Superest *de renum & vesicæ morbis* libellus, sed imperfectus, & in ipsa incisione ulceris extus se efferentis abruptus. De calculi signis egerat in L. *ad vulgus* X. Hæc fragmenta Græce exstant apud G. MORELLUM, PARISIIS 1555. 8. 1556. 8. Latine in collectione Principum. VENET. 1552. 4. BASIL. 1581. 4. J. P. CRASSO interprete, PARIS. 1554. Græce & Latine ex editione GUILIELMI CLINCH, LON-

(a) Edit. PARIS. 1567. fol. (b) L. III. cap. 4. (c) Ad EUNAPIUM.

Londin. 1744. 4., quæ nitida eſt editio, etſi non valde caſtigata. Martini Bogdan editio intercidit. Ita Haller.

Antyllus fuſe agit de calculo (d). De calculi origine; de mictu harenarum, & calculo molli, qui ſolvi poſſit; ut curetur, cui exiguus eſt calculus; adnaſci veſicæ lapidem, hinc a moto corpore dolorem ingraveſcere (e). Haller. V. *pag.* 406.

Alexander Aphrodiseus, Galeno fere coævus. Ejus ſunt *ιατρικα αποϱϱηματα και φυσικα πϱοβληματα*, quæ prodierunt cum Aristotelis operibus Venet. 1495. fol. 1513. fol. Francof. 1585. 4. Græce. Latine edita vertente G. Valla, Venet. 1501. fol. 1513. fol. cum Aristotele *de natura animalium*, Basil. 1542. 8. Francof. 1609. 8. Genevæ 1612. & alias. Cur pueris calculi veſicæ, ſenibus in rene. Codex M. S. eſt in Bibl. Vindobonenſi (f), & in B. Bodleyana n. 131., in Mediceа Plut. LXXI., in Bandini III. p. 162. Ita Haller.

Claudius Galenus in L. *VI. de ſanitate tuenda*, cap. 11. de cuſtodiendis iis, qui renum calculo laborare ſolent.

Idem in L. X. *de compoſ. med. ſec. loc.* cap. 1. nephritica medicamenta.

Idem in L. *de renum adfectibus* cap. 1. ſeq. de renibus & calculo renum & ejus curatione.

Idem in L. *de medicamentis facile parabil.* cap. 44. ad calculum & urinæ difficultatem. Walth. V. *pag.* 264.

Philagrius. Ejus fragmentum *de calculo* reperitur in B. R. P. n. 2276. Aetius hunc ſcriptorem ſæpe citat. Diæta eorum, quorum renes ex calculo laborant (g). Calculum in urethra hærentem inciſione facta volſella eduxit (h) Magni ad eum finem fecit ſanguinem humanum ſiccatum (i) & paſſerem troglodyticum (k). Ita Haller.

Oribasius in *ſynopſis* L. IX. cap. 25. de renum & veſicæ adfectibus ſ. calculo.

Idem *de locis adfect. cur.* L. IV. cap. 101. de renum & veſicæ adfectibus (calculo). Walth. V. *pag.* 264.

Aetius in *tetrabibl.* III. ſect. 3. cap. 4. 5. 6. 7. 8. 13. de calculoſis renibus, & cura renum calculoſorum. Cap. 11. ſequens medicamentum calculos per urinam celerrime pellere ait: ℞. *alliorum unguiculos ſ. nucleos* 7. *piper.* gr. *jx.* contere minutim & cum vino veteri pro una vice in balneo bibendum præbe. Cap. 9. 10. 11. 14. 15. de calculo veſicæ. *Tetrabibl.* IV. ſect. 4. cap. 99. 101. de calculo veſicæ muliebris. Walth. Cap. 99. agit de calculo uteri. Eum educit inciſione facta, depulſum verſus veſicæ collum. Haller. V. *pag.* 265.

Ale-

(d) Apud Rhazeum *cont.* L. IV. cap. 2. (e) Apud Aetium. L. VII. cap. 2. (f) Lambec. VI. pag. 88. (g) Apud Aetium L. XI. cap. 4. (h) Ibid. cap. 5. (i) Ibid. cap. 12. (k) Ibid. cap. 8.

Alexander Trallianus *de arte med.* L. IX. cap. 2. de affectu renum & veficæ (calculo).

Idem in *paraphraf.* L. III. cap. 34. de calculo: ℞. Sanguinem hirci panniculo inditum & miftum in mortariolo cum frumento hordaceo, & cataplafmatis modo loco dolenti fuperimpone. Summe enim & mirabiliter ad calculum & tophos, qui in renibus & vefica nafcuntur, facit. Cap. 39. Si renum calculi duriores minusve friabiles extiterint, & inde propter obftructionem lotium fupprimatur, fumme prodeft glycyfis, hoc eft herba pæoniæ ex vino & melle epota. Summe facit ad idem decoctum quinque folii, radicibus in aqua elixis. In calculo, veficæ fanguis hirci principem locum habet, qui, fi calidus injiciatur vel illiniatur, admirando quodam modo confringit lapidem; præfertur vero, fi fufus fuper veficæ regionem illiniatur. Optimum autem fi in calido balneo veficam hoc fanguine perfundas, & perungas, idque fæpius repetatur. Walth. V. *pag.* 369.

Paulus Ægineta *de re medica* L. III. cap. 45. de calculo. In L. VI. cap. 60. de calculis. Walth. V. *pag.* 293.

Johannes Actuarius *de methodo med.* L. I. cap. 27. de morborum, qui partes genitales corripiunt, dignotione (ut calculus). Walth. V. *pag.* 358.

Johannes Serapionis filius in L. IV. lapidem Judaicum in calculo veficæ inutilem effe. Haller. V. *pag.* 265.

Rhazeus in L. X. de renum & veficæ calculo: dolorem in viis urinariis intolerabilem compreffit dato femine hyofcyami. Ex fale calculum confiftere, feque in urina pueri plurimum vidiffe. Vidiffe calculos de porcis decedere; vidiffe in equo; effe ubi pomi æqualis in homine fuerit. Farrago medicamentorum lithontripticorum. Haller. V. *pag.* 265.

Haly Abbas in *theor.* L. IX. cap. 32. de paffione veficæ (calculo). Cap. 33. de paffionibus renum, ut calculo. In *practicæ* L. VII. cap. 47. de calculi veficæ medela. Cap. 49. de renum calculorum medela. In *Arioponti pract.* L. III. cap. 61. de lithiafi. Walth. V. *pag.* 295.

Avicenna in L. III. *fen.* 18. tract. 2. cap. 16. 17. 18. 19. de calculi renum fignis & curatione. *Fen.* 19. tract. 1. cap. 5. 6. 7. de lapide veficæ. Walth. V. *pag.* 267.

Avenzoar in L. II. de oleo *alquifcemin*, quo pater calculum folverit. Viridi effe colore, limpidum, odore forti & aromatico. Se balfamo de Mecca calculofis profuiffe. Si lapillus in urethra impactus fuerit, adamante jubet erumpere, quem in ftilo præfert.

Ejus *libellus de curatione lapidis ad eundem* Haly filium Joseph, a quo & ipfe pater in carcerem fuit conjectus. Remedia indicat, quibus genera-

neratio calculi prohibetur. Prodiit VENETIIS 1497. fol. cum corrupto nomine ALQUAZIR ALBULEIZOR. Ita HALLER. V. *pag.* 295.

ALBUCASIS in L. *practicæ* tract. 20. cap. 9. 10. de calculo renum. Tract. 21. cap. 11. de lapide veſicæ. WALTH. V. *pag.* 268.

CONSTANTINUS AFRICANUS *commun. loc. med.* L. IV. cap. 36. de renum affectibus (& eorum calculo). WALTH. V. *pag.* 263.

GARIOPONTUS in *totius corporis* &c. etiam de renum & veſicæ morbis & de calculo agit. WALTH. V. *pag.* 296.

EROS ſcripſit *de paſſionibus mulierum*, qui & ipſe libellus ſit Salernitani medici, non certe JULIÆ liberti, qui COPHONEM (l) citet, & Mag. THEODORICUM (m). Prodiit cum *gynæciis* BASIL. 1566. 4. 1586. 4. & ſeorſim *Trotulæ* nomine. Agit etiam de calculo; ubi reperias, nonnemini poſt longam fomentationem calculum ſugendo fuiſſe extractum, per foramen factum circa peritonæum: ſed perinæum legi debere putat celeberrimus HALLER.

GENTILIS de FULGINEO (FOLIGNO), THADDÆI diſcipulus, cujus ætas incerta eſt. THADDÆUS videtur ejus ætatem ad initia ſeculi XIV. definire, & ea eſt ſententia R. MOREAU, eademque MANDOSII, qui a. 1348. peſte dicit exſtinctum de vita deceſſiſſe. Verum MONTAGNANAM citat, tanto nuperiorem: niſi alius fuit vetuſtior MONTAGNANA parum notus. Quare omnibus computatis, nihil novare viſum eſt. Cæterum ejus *expoſitiones in comment.* IV. AVICENNÆ prodierunt VENET. 1484. fol. 1486. fol. 1492. fol. PAPIÆ 1510. fol. 1519. fol.

Ejus vero *conſilia peregregia ad quædam morborum corporis humani genera* VENET. 1503. fol. 1518. fol. cumque iis tractatus *de herniis*, cujus eſt codex M. S. in Bibl. Bern. Ita HALLER (n). *Conſil.* 2. pag. 5. (o) ad lapidem veſicæ. *Conſil.* 12. pag. 70. ad lapidem renum. WALTH.

LANFRANCUS in *Chirurgiæ magnæ* doctr. III. tract. 3. cap. 8. de lapide renum & veſicæ. WALTH. V. *pag.* 2.

BERNARDUS GORDON in *libro Medicinæ* part. 6. cap. 8. de paſſionibus renum. Cap. 12. de renum calculo. WALTH. V. *pag.* 270.

FRANCISCUS DE PEDEMONTIO. Ejus *ſupplementum in ſecundum librum remediorum* J. MESVES prodiit cum omnibus illis MESVES editionibus plenioribus, etiam VENET. 1602. fol. Fuſum opus & verboſum ex Arabibus ſumtum. Ita HALLER. De ægritudine renum & veſicæ *ſumm.* I. *particul.* 4. cap. 2. de oppilatione renum & veſicæ & medicinis ejus. WALTH.

Anonymi *tractatus de calculo, ejusque remediis in IV. partes diviſus ſeculi* XIV. eſt in B. R. P. n. 7016.

Reme-

(l) Pag. 950. Edit. 1566. (m) Cap. 72. (n) In *Bibl. Med. pract.* T. I. pag. 445. (o) Edit. 1518. fol.

Remedium adversus calculum. Ibid. n. 2276.
Cures of the stone strangury &c. in Bibl. BODLEY. n. 2077.
De lapide renum, & ejus remedio. Ibid. n. 2136.
De lapide in vesica. Ibid. n. 2063. HALLER.

ARNALDUS de VILLANOVA in *breviarii* L. II. cap. 32. de vitio lapidis renum & vesicæ: cum dolor fuerit maximus multum mitigabitur, si accipiantur duæ vel tres cepæ minutim scissæ & supra tegulam calidam calefiant, tunc cum vino albo aspergantur, & supra renes vel perinæum ponantur. Ad solvendum calculum laudat radicem asparagi, arundinis, saxifragæ, virgæ aureæ, milium, acetum scylliticum, succum limoniorum, polium montanum. WALTH. V. *pag.* 296.

Ejus codex M. S. *de calculo* est inter ll. BRUSCOUGH n. 7676. HALLER.

NICOLAUS BERTRUCCIUS, in *methodis cognoscendorum tam particularium quam universalium* &c. pag. 131. calculus & urina alba vel rubra. WALTH. V. *pag.* 371.

GUILIELMUS de VARIGNANA in *secretor. sublim.* tract. 3. cap. 2. de renum lapide: succum parietariæ cum vino albo mane epotum mirifice renes a calculo mundificare. Tract. 14. cap. 4. de lapide in vesica. WALTH. V. *pag.* 371.

JOHANNES de GADDESDEN in *rosa Anglica* &c. pag. 122. b. in ore patris sui calculum sub lingua vidit, quem lapillum conservavit, inque scholis ostendit, patremque suum sanavit. HALLER. V. *pag.* 2.

GUY de CHAULIAC in *Chirurgiæ* tract. 6. doctr. 2. pag. 67. de lapide vesicæ. WALTH. V. *pag.* 297.

JOHANNES de TORNAMIRA, Monspeliensis. Ejus *clarificatorium super* ALMANZORIS IX. LION 1501. 4. VENET. 1521. fol. Calculum membrana obductum vidit. HALLER.

J. MATTHÆUS de GRADIBUS in *practicæ* parte I. (vel II.) cap. 14. de lapide renum & vesicæ.

Idem in *consiliorum secundum vias* &c. *consil.* 60. de calculo renum. *Consil.* 62. de patiente punctionem urinæ a præsentia arenularum. WALTH. V. *pag.* 372.

BARTHOLOMÆUS de MONTAGNANA. In ejus *consiliis* intercedunt de calculo uteri, renum & vesicæ. HALLER. V. *pag.* 372.

ANTONIUS GUAINERIUS in L. II. fuse agit de calculo renis & vesicæ; eum lamellis factum vidit. HALLER. V. *pag.* 372.

ANTONIUS CERMISONUS in *consil.* 10. contra lapidem in vesica. WALTH. V. *pag.* 372.

J. MICH. SAVANAROLA in *pract. major.* tract. 6. cap. 18. rubr. 6. de lapide renum. Cap. 15. rubr. 2. de lapide vesicæ. WALTH. V. *pag.* 373.

Joh. Baverius in *consilio* 4. plurima habet de calculo renum & vesicæ: petroleum, inquit, in quo bullierit lapis lyncis colatum & injectum per syringam mirabiliter lapidem vesicæ frangit, virga prius embrochata decocto malvæ. Walth. V. *pag.* 4.

Julianus Gutierez de Toledo scripsit *de la cura de la pietra dolor de hyada, y colica renal.* Toledo 1498. Haller.

Marcus Gattinaria, Ticinensis, vixit circa annum 1481., quem nominat, empiricus, Arabista & superstitiosus homo. Ejus *de curis ægritudinum totius corporis cum* Almanzoris *practica.* Lion 1506. 4. 1525. 8. vel 4. min. 1532. 8. 1542. 8. 1639. 8. Paris. 1690. 8. hic & Francof. 1604. 8. cum titulo *de medendis humani corporis malis practica*: porro Basil. 1537. fol. *Praxis medica* Venet. 1599. 8. Haller. De cura ægritudinum particular. pract. pag. 53. (p) cura lapidis renum. Walth.

Antonius Benivenius *de abditis* &c. cap. 80. calculo evulso sanata mulier. Walth. V. *pag.* 362.

Johannes Arculanus *pract. med.* pag. 163. (q) 164. 165. calculus renum. Walth. V. *pag.* 373.

Alexander Benedictus *de omnium a capite ad calcem morborum causis* &c. L. XXII. cap. 34. 35. 36. 37. 40. diæta pro calculosis. Cap. 41. 42. 43. 44. 45. 46. remedia. Cap. 48. qua cura in vesicæ lapide utendum sit. Walth. V. *pag.* 300.

Symphorianus Champier in *practicæ novæ* &c. L. V. cap. 1. de ægritudine renum & vesicæ. Walth. V. *pag.* 373.

Galeacius de S. Sophia in *medic. pract.* cap. 74. de lapide renum & vesicæ. Walth. V. *pag.* 373.

Godofredus Steghius in *Artis medicæ* L. VIII. cap. 27. de calculo renum. Cap. 28. & 29. obstructionis & calculi vesicæ ratio & curatio. Walth. V. *pag.* 313.

Marianus Sanctus Barolitanus. Ejus *de lapide vesicæ libellus.* Venet. 1535. 8. Paris. 1540. 4. & in collectione Veneta a. 1543. 4. 1647. 4. tum in collectione Gesneri. Ipse cum ex renali lapide & arthritide (Gallica) laboraret, pulvere ex semine & radice petroselini, & flore cardui stellati siccati, ad scrupulos duos in vino sumto se sublevavit. Signa lapidis renalis incipientis & confirmati. Urinæ retentæ, quando catheter admitti nequit, medetur forcipe curva, bicruri, cujus discedentibus cruribus iter urinæ dilatat. Haller. V. *pag.* 271.

Joh. Stockerus in *praxis aureæ* L. I. cap. 48. de calculo renum & vesicæ. Walth. V. *pag.* 374.

Petrus de Bayro *de medendis corporis humani malis* L. XIV. cap. 2. 3. de his quæ præservant a lapide renum & vesicæ. Walth. V. *pag.* 374.

Phi-

(p) Edit. Paris. 1521. 8. (q) Edit. Venet. 1497. fol.

PHILIPPUS THEOPHR. PARACELSUS in L. VI. *von der Steinkrankheit.* WALTH. V. *pag.* 272.

JOHANNES (r) MANARDUS, Ferrarienſis, medicus, qui aliquamdiu in HUNGARIA Archiatri Regii munere functus, tum in POLONIA, in patriam demum reverſus eſt. Ejus *epiſtolarum libri VI.* prodierunt anno 1520. (s). PARIS. 1528. 8. ARGENT. 1529. 8. LION 1549. 8. Deinde tota collectio *librorum XX.* BASIL. 1549. fol. Nitida editio. HANOV. 1611. fol. cum titulo *curia medica.* Epiſtolæ ſcriptæ ſunt ab anno 1502. ad 1535. Semiarabiſia, ſemigalenicus, paſſim veterum lectionem emendat. Omnis generis argumenta tractat. HALLER (t). In L. XIII. *epiſt.* 3. de lapide renum. HALLER in *Bibl. chir.*

NICOLAUS MASSA in *epiſtolis medic. epiſt.* 22. de ardore urinæ in calculo renum. WALTH. V. *pag.* 273.

HIERONYMUS CARDANUS in L. *de cauſis, ſignis* &c. pag. 211. de lapidibus renum. Pag. 221. lapis veſicæ. WALTH.

Idem in *commentariis ad aphoriſmos* HIPPOCRATIS, PATAV. 1653. 4. pag. 207. cum chirurgi a ſtrepitu catheteris perſuaſi, calculum in veſica eſſe adfirmarent, inciſo corpore reperit noſter, nullum eſſe.

Idem *de ſubtilitate* BASIL. 1550. 1552. fol. 1560. 8. In L. II. celebrem & ſæpe repetitam hiſtoriam habet canis, qui calculi dolores parietaria ſolari conſuetus, ea deficiente interierit. HALLER. V. *pag.* 374.

ANDREAS VESALIUS in *paraphraſi* &c. cap. 79. de renum & veſicæ calculo. V. *pag.* 375.

JOHANNES GUINTHERUS, Andernacenſis. Profeſſor Pariſinus, hujus eſt ævi, etiamſi ejus *commentarii de Medicina veteri & nova* anno demum 1571. BASIL. prodierunt. In Tom. I. agit etiam de vitiis renum, ſed breviter omnia & quaſi obiter. Ita HALLER.

JOHANNES EICHMANN vulgo DRYANDER, WETTERÆ natus, Profeſſor Marburgenſis. Ejus *der ganzen Arzney gemeiner Inhalt.* FRANCOF. 1542. fol. 1557. fol. Intercedit etiam caput de calculo. HALLER.

SEBASTIANUS AUSTRIUS. Ejus *de infantum ſ. puerorum morborum & ſymptomatum dignotione tum curatione: ex Græcorum, Arabum & Latinorum placitis concinnatus. Add.* HIPPOCRATIS *aphoriſmi noviter natorum affectus commemorantes. In calce vero ſenſus aphoriſtici alii ex auctoribus hinc inde citati. Eorundem de bona puerorum valetudine præcepta.* BASIL. 1540. 8. LION. 1549. 12. Verus auctor fuit CORNELIUS, Archiater Mecklenburgenſis. Cum vero iſte Arabes unice legiſſet, & barbare ſcripſiſſet, noſter ſtilum ornavit, Græcos adjunxit. Morbi 54. & qui inter eos chirurgi-

(r) Verius JOHANNES JACOBUS. (s) *Epiſt.* 6. L. XVIII. (t) In *Bibl. Med. pract.* T. I. pag. 515.

rurgici videntur, tamen fere per medicamenta tractati. Mera cæterum compilatio. Ita HALLER (u). *Morbus* 44. calculus. WALTH. V. *pag.* 375.

ANTONIUS MUSA BRASSAVOLUS in *commentariis* &c. historiam calculi vesicæ tradit. HALLER. V. *pag.* 406.

JOHANNES FERNELIVS. In ejus *universæ Medicinæ* L. V. *de part. morb.* cap. 12. renum morbi (ut calculus). Cap. 13. vesicæ morbi. WALTHER.

Ejus porro *consiliorum medicinalium liber ex adversariis* 400. *consiliorum selectus.* PARIS 1582. 8. 1585. 8. FRANCOF. 1584. 8. 1593. 8. cum titulo *consiliorum medicinalium centuria* & cum *responsis quibusdam medicorum Parisiensium.* FRANCOF. 1593. HANOV. 1607. 4. Redeunt etiam in *posthumis*, & in Ultrajectina operum editione. *Consilia* sunt 72. brevia, pro medico potius, quam pro ægro scripta, generalia, absque eventu, JULIANUS PALMARIUS edidit. Ita HALLER (x). *Consil.* 30. de nephritide. *Consil.* 57. ad dolorem nephriticum. *Consil.* 58. ad calculum. WALTH. V. *pag.* 273.

ANTONIUS FUMANELLUS in *tract. de compositione medicam.* cap. 46. medicamenta lapidem renum & vesicæ conterentia. In *tract. de morbis in viis urinariis* cap. 13. de facultatibus medicamentorum diureticorum (in calculo). WALTH. V. *pag.* 375.

GUALTHER HERMANN RYFF, chirurgus, medicus, erro, compilator, & polygraphus, malorum morum, & passim de civitatibus ejectus. Ita pessimo testimonio eundem GESNERUS notat. Ejus *bewährte Cur des Steins, und Gries in Urinblasen, und Lenden, auch gründlicher Bericht den Stein zu schneiden.* WÜRZBURG 1543. 4. HALLER.

JOH. TAGAULT. Ejus *consilium pro calculoso* est in SCHOLZIANIS. Ita HALLER.

LEONHARDUS FAVENTINUS in *tract. de morbis puerorum*, INGOLSTADII 1544. 8. cap. 27. lapidis renum & vesicæ remedia. WALTH.

VIDUS VIDIUS in L. *de curatione membratim* X. cap. 20. de calculo vesicæ: laudat radicem raphani acerrimi in vino infusam. WALTHER. V. *pag.* 375.

LUDOVICUS LOBERA de AVILA, Castellanus, Archiater CAROLI V. Ejus L. *de las quatro enfermidades cortesanas, che son mal de pietra* &c. TOLEDO. 1544. 8. HALLER.

DIONYSIUS FONTANONUS, medicus Monspeliensis, circa annum 1544. obiit. Ejus est *practica, s. de morborum internorum curatione* L. III. editi a J. RENERIO, LION 1599. 8. HALLER (y). In L. II. (vel III.) cap. 34. calculi vesicæ curatio. In L. III. cap. 32. calculi renum curatio. Cap. 33. de præcautione calculi. WALTH.

CAMIL-

(u) In *Bibl. Med. pract.* T. II. pag. 42. (x) Ibid. pag. 36. (y) Ibid. pag. 74.

CAMILLUS THOMAI, Ravennas. Ejus *rationalis methodus ac compendiosa ad omnes fere curandos morbos internarum partium humani corporis.* VENET. 1548. 8. 1554. 8. 1555. 8. PARIS. 1550. 12. FRANCOF. 1598. 8. 1626. 8. Inanis labor. Ita celeberrimus HALLER (z). Cap. 47. de calculo renum & vesicæ. WALTH.

JACOBUS SYLVIUS. Ejus *morborum internorum pene omnium curatio brevi methodo comprehensa ex* GALENO *præcipue* & M. GATTINARIA, PARIS. 1545. 8. 1554. 8. VENET. 1549. 16. 1572. 8. TIGURI 1555. 8. COLON. 1579. 8. LION 1549. 12. 1629. 16. HALLER (a). Pag. 75. (b) curatio calculi renum. Pag. 78. curatio calculi vesicæ. WALTH. V. *pag.* 350.

C. C. KUNRATH in *medullæ destillatoriæ* parte I. numerosa recenset medicamenta lithontriptica. V. *pag.* 397.

ANTONIUS MIZAULD (MIZALDUS), medicus & mathematicus, collector. Ejus *memorabilium, utilium, ac jucundorum centuriæ IX. in aphorismos arcanorum omnium digestæ.* PARIS. 1566. 8. 1584. 8. COLON. 1572. 12. FRANCOF. 1589. 12. 1592. 1613. 12. Ultimæ editiones appendice auctæ. Germanice *neunhundert gedächtnüsswürdige Geheimnüsse.* BASEL 1615. 8. HALLER (c). In *centuria* V. *aphor.* 87. calculosis conferens præsidium. *Cent.* VII. *aphor.* 4. 25. 45. 89. remedium præstantissimum ad calculos concretos. ALBERTI.

AMBROSIUS PARÆUS in *operum chirurg.* L. XVI. cap. 37. de præservatione a calculo: laudat pulverem sem. & radic. petroselini, & sem. cardui, quod calcatrippam vocant, cum vino albo vel jure pulli gallinacei jejuno ventriculo per tres dies sumtum. WALTH. V. *pag.* 301.

BENEDICTUS VICTORIUS in *empiricæ Medicinæ* L. I. cap. 44. de calculo renum. WALTH. V. *pag.* 376.

J. FRIDERICUS ARMA. Ejus *de vesicæ & renum affectus dignotione, & medicatione.* BREGELL. 1550. 8. HALLER.

AMATUS LUSITANUS in *curation. medicin.* &c. *curat.* 68. de calculo WALTH. V. *pag.* 314.

CASPAR PEUCER, Budissinensis, MELANCHTHONIS gener, ob religionem reformatam diu in carcere latuit, & SERVESTÆ demum obiit. scripsit a. 1552. *de ratione discendi & præcipue Medicinam* LIPSIÆ 8. Ejus *Medicina practica, s. methodus curandi morbos internos tum generalis tum particularis.* FRANCOF. 1614. 8. HALLER (d). Cap. 18. de renum morbis, ubi & de calculo & ejus cura. WALTH.

CHRISTOPHORUS a VEGA *de arte med.* L. III. *sect.* 9. cap. 6. de lapide vesicæ. WALTH. V. *pag.* 376.

Do-

(z) Ibid. pag. 86. (a) Ibid. pag. 44. (b) Edit. PARIS. 1545. 8. (c) In *Bibl. Med. pract.* T. II. pag. 91. (d) Ibid. pag. 94.

Donatus Antonius ab Altomari in *artis medicæ* &c. cap. 10. de calculo veficæ. Cap. 54. de calculo renum. Walth. V. *pag.* 376.

Joh. Langius in *epiftolarum* L. II. *epift.* 57. de calculis veficæ & renum. *Epift.* 58. de medicamentis ex pulvere vitri & aviculæ troglodytidis lapidem atterentibus. Walth. V. *pag.* 320.

Arzneybuch worinn Tarquinii Ocyori *zwanzig Wurzeln*, Magni Hund *Regiment wider etliche Krankheiten*, *Podagra*, *Franzofen*, Euricii Cordi *wider die Plage des Steins*, Hieronymi Bocks (Tragi) *wider die graufame Plage des Steins.* Königsberg 1555. 4. Haller (e).

Franciscus Valeriola in *enarrationum medicinalium* cap. 9. de calculo renum & veficæ. An purgantibus diuretica admifcenda. Walth. V. *pag.* 273.

Petrus Franco in *traité des hernies* &c. in calculo veficæ negat medicamenta quidquam poffe. Haller. V. *hern.*

J. Baptista Montanus, Veronenfis, clinicus, Profeffor Patavinus, demum in villam fe recepit: vir fuo ævo fummæ famæ, illuftriffimorum medicorum præceptor. Pleraque ejus fcripta poft mortem viri prodierunt. Ejus *confultationes medicæ de variorum morborum curationibus opera* Hier. Donzellini & Phil. Becchii *congeftæ.* Basil. 1557. 8. Noriberg. 1559. fol. Deinde Montani *confultationes* duplo auctæ a J. Cratone prodierunt Basil. 1583. fol. Ampliffima eft collectio; confilia non adeo fufa, ut eo ævo folebant, tota ut expectes Galenica. Ita Haller (f). In *confultat.* 102. an diuretica in præfervatione affectus renum & veficæ (calculo) conveniant. *Confult.* 103. de præfervatione a calculo. *Confult.* 104. 106. &c. de præfervatione a calculo. *Confult.* 109. de calculo laborante. *Confult.* 194. de præfervatione a calculo. *Confult.* 198. 199. medicamenta. *Confult.* 200. 201. 202. de calculo renum. Walth.

Reinerus Solenander in *confiliorum medicinalium fect.* II. *confil.* 10. in calculo renum: compofitum valde medicamentum habet ex cinere leporis integri combufti, faxifragæ, baccis lauri, bardana, foliis quercus, aqua ftercoris bovini, raphano, fucco aurantiorum, vel limoniorum &c. additque fe quamplurimos a præfentiffimo mortis periculo liberaffe. *Confil.* 17. 20. in calculo renum. *Sect.* III. *confil.* 26. ad præfervationem a calculo laudatur aqua betulæ cum pauco vino in quo raphanus, tantillumve pimpinellæ vel fem. lithofperm. infufum fit. Aqua ex integris filiquis fabarum jam prope maturis concifis deftillata. *Confil* 27. in dolore renis dextri ex calculo cum mictu fanguinis & virgæ carunculis. Walth. V. *pag.* 383.

Horatius Reserius. Ejus *de calculo* fufiffimum confilium excufum eft in L. VI. Scholzianorum confiliorum. Haller (g).

J. Ba-

(e) Ibid. pag. 114. (f) Ibid. pag. 76. (g) Ibid. pag. 121.

J. Baptista Porta, Neapolitanus, vir acuti ingenii, mathematicus, ingenii præcocis, peregrinator. Ejus *magiæ naturalis libri quatuor* prodierunt primum Neapoli 1558. fol. min. Antwerpiæ 1560. 8. 1564. 8. Lion 1561. 16. Colon. 1562. 12. Deinde auctum opus eft, & libri XX. prodierunt Neapoli 1569. fol. 1575. 12. 1589. fol. Lion 1561. 12. Françof. 1594. 8. 1597. 8. 1607. 8. Hanov. 1619. 8. 1664. 8. Leid. 1644. 12. 1652. 12. Amsterdam 1664. 12. Rouen 1601. 8. 1650. 8. Gallice Lion 1571. 8. & 16. Anglice Lond. 1669. fol. Germanice Noriberg. 1680. 8. 1713. 4. 1715. 4. Italice Venet. 1560. 8. 1572. 8. Neapoli 1678. 4. Rara, curiofa, ut vulgo vocat, & inaudita colligere ftudet, non ille in æftimanda fcriptorum fide difficilis, ex quibus haurit. Medicamenta varia, vana quidem multa, aliqua peculiaria & rara. Ita Haller (l). In L. VIII. cap. 6. ad deturbandos calculos: mori fructus & folia ante folem collecta deftillata vel in umbra exficcata fi ex vino vel propria aqua bibantur mane, mire ad calculos deturbandos valere. In tractatu *de fignaturis herbarum* refta bovis, & virga aurea ad calculum laudatur. Walth.

Jodocus Lommius, Buranus, Belga, de fecta Hippocratica, morborum diligens obfervator. Ejus *medicinalium obfervationum libri tres, quibus notæ morborum omnium & præfagia judiciaque proponuntur.* Antwerp. 1560. 8. 1563. 8. Francof. 1643. 8. Jen. 1687. 8. 1719. 8. 1739. 8. Lond. 1718. 8. Amsterdam 1715. 8. 1720. 8. 1738. 8. Gallice *tableau des maladies* Paris 1712. 8. Non funt, ut ex titulo fperes, adnotationes aliquæ fingulares, fed hiftoriæ morborum analyticæ cum fignis & præfagiis, omnino ad Hippocratis fenfum; univerfi primum corporis, tum mala peculiaria. Ita Haller (m). In L. II. pag. 189. (n) ad renum calculos. Walth.

Leonhardus Giacchinus in *commentar.* cap. 64. de lapide renum & veficæ. Walth. V. *pag.* 376.

J. Paul. Pernumia in *therapeut.* L. VII. pag. 116. (o) nephritici dolores. Walth. V. *pag.* 377.

Gerardus, Bergenfis. Ejus *de præfervatione, & curatione morbi articularis, & calculi.* Antwerp. 1564. Haller.

Jacobus Hollerius *de morbis internis* L. I. cap. 38. de calculo. Cap. 44. de calculo veficæ. Walth. V. *pag.* 335.

J. Kentmann. Ejus L. *de calculis corporis humani* prodiit cum C. Gesneri libello de *foffilibus*, Tiguri 1565. 8. Haller.

Guil. Cappel *non E. ut renum, fic veficæ lithiafis curabilis.* Paris 1565. 4. Haller.

Guiliel-

(l) Ibid. pag. 195. (m) Ibid. pag. 120. (n) Edit. Francof. (o) Edit. Venet.

GUILIELMUS RONDELET in *methodi curandor.* L. III. cap. 41. de renum calculo. Cap. 44. de vesicæ calculo. WALTH. V. *pag.* 377.

ALEXIUS PEDEMONTANUS *de secretis* L. XVI. cap. 1. occurrunt medicamenta varia ad calculum. WALTH. V. *medicam. chir.*

ANTONIUS MIRALDUS in *Medicinæ area* 4. de raphano, summopere laudat raphanum acerrimum in vino albo maceratum. *Campo* 3. *area* 1. commendat syrupum hyssopi cum aqua parietariæ. WALTH. V. *pag.* 351.

LEONHARDUS FIORAVANTI, qui amabat eques audire, medicus periodeuta, qui etiam in AFRICA artem exercuit, PANORMI vero totis triginta annis medicinam fecit. Inter primos Italos chemicis medicamentis usus est, & iis ipsis inclaruit. Ita HALLER (p). In *caprici medicinali* in editione Germanica *Crone der Arzney* L. I. cap. 36. de calculo vesicæ. L. II. cap. 19. de aqua mirabili contra calculum. Est aqua destillata semin. pomor. aurantior. & limon., saxifragæ, melissæ, asparagi, nasturtii, hyssopi, rad. fœniculi, & petroselini cum succo limoniorum. WALTH. V. *pag.* 9.

HIERONYMUS MERCURIALIS in *consiliorum medicin. consil.* 105. de renum calculo.

Idem in *Medicinæ practicæ* L. III. de infimi ventris affectibus cap. 29. de affectibus renum (ut calculo). Cap. 33. de lapide vesicæ. WALTH.

Idem porro in tract. *de puerorum morbis* VENET. 1583. 4. aliqua etiam de calculo habet. HALLER. V. *pag.* 377.

JOH. FERRANDUS, senior, medicus Pictaviensis. Ejus *de nephritidis, & lithiasis, sive de renum & vesicæ calculi definitione, causis, & curatione. Ex Græcis aliisque celeberrimis viris collectus.* PARIS 1570. 8. 1601. 12. Ubique loci veterum in ordinem conjecti, sed multa sunt ipsius FERRANDI: in folliculo fellis calculus nigerrimus, qui folliculum suum laceraverat. Ipse FERRANDUS de junctura brachii dextri superioris duos satis crassos lapides excidit. Fœmina magnum lapidem summo cum dolore de alvo dejecit. Atrophicam multos duros albos lapillos excreasse. In vesica viri decem calculi ovi mole reperti. In alio tres durissimi in vesica calculi. In alio duo calculi ex rene excisi, multis quasi corniculis asperi, aliique in ureteribus lapilli. In vesica fortis viri calculus tredecim unciarum repertus. In eodem homine 5. calculi in vesica, sextus in rene, septimus in vesicula fellis. Calculus in vesica multo pure involutus. Lapides in summo pene hærentes facile exscidi, se teste. Lithontriptica plurima inanissima. Integer catalogus plantarum, quas calculum putat frangere. Calculosos mire adjutos esse usu radicum eryngii. Ita HALLER in *Bibl. Med. pract.*

SIMON PIETRE, & BARTHOLOMÆUS PERDULCIS. *E. nephriticis diuretica.* PARIS 1571. 4. HALLER.

Ho-

(p) In *Bibl. Med. pract.* T. II. pag. 149.

Horatius Augenius a M. Sancto, difcipulus J. B. Montani, in Academia Taurinenfi Medicinæ Profeffor. Ejus *de medendis calculofis & exulceratis renibus.* Camerini 1575. 4.

Ejus *epiftolarum Medicinalium Tomi III. libri XII.* Francof. 1600. fol. Venet. 1602. fol. 1607. fol. Haller (q). In T. I. L. IX. pag. 60. de remedio præftantiffimo ad calculum frangendum: ℞. *pulv. millepedum præparat.* drach. *j. aquæ vitæ* unc. *β. juris cicer. rubr.* unc. *jx. vel x.* capiat calidum hora ante prandium. In T. II. L. II. *epift.* 3. 4. 5. de calculo veficæ. In L. IV. *epift.* 2. de lapide veficæ. In L. VI. pag. 541. de calculo veficæ. In L. XII. *epift.* 1. & 2. fyrupo ex numerofis valde herbis confecto fere fexcentos a lapide renum fe curaffe dicit. Walth.

Victor Trincavellus in *enchiridii medici* L. I. cap. 6. de nephritide. Cap. 7. de ratione curandi nephritidem.

Idem in *confiliis medicis confil.* 60. 61. de calculo renum. *Confil.* 69. de calculo veficæ. Walth. V. *pag.* 378.

Josephus du Chesne vulgo Quercetanus, dominus *de Morencé & de Lyferable*, Gallus Vafco, inter primos, qui in ea gente Chemiæ fe dederunt, Paracelficæ fectæ addictus, diu in Germania vixit, & Medicinam fecit. Multa fcripfit, ut fubinde fe repeteret. Ejus *de prifcorum philofophorum veræ medicinæ præparationis modo atque in curandis morbis præftantia, deque fimplicium & rerum fignaturis tum externis tum internis tractatus duo. Acc. de dogmaticorum medicorum legitima & reftituta medicamentorum præparatione L. II. Item felecta quædam confilia medica; I. de arthritide & morbo ei adfini calculo; II. de nephritide; III. de lue venerea; IV. pro virgine morbo inmenfum complicato laborante.* Genois (Genevæ) 1603. 8. 1609. 8.

Ejus *pharmacopœa dogmaticorum reftituta, pretiofis felectisque hermeticorum flofculis illuftrata.* Lips. 1603. 8. Paris. 1607. 4. 1613. 8. Giess. 1607. 8. Francof. 1601. 4. Venet. 1614. 4. Genev. 1628. 8. & cum Renodaeo, Hanau 1631. 4. Germanice Strasburg 1625. 4. Italice Venet. 1577. vertente J. Al. Ferrari. Gallice *pharmacopée des dogmatiques reformée* Lion 1648. 8. Haller (r). Pag. 105. (s) compofitio aquæ deftillatæ ad comminuendum calculum etiam in vefica. Pag. 195. aliud remedium ad expulfionem calculi. Walth. V. *vuln.*

Dominicus Leonus in *artis med. fect.* III. L. V. cap. 6. de renum & veficæ calculo: laudat pulverem ex fem. anifi, apii, petrofelini, fœniculi, urticæ, & faccharo. Walth. V. *pag.* 378.

Abr. Werner. Ejus *de colica paffione, calculo renum & veficæ.* Witteberg. 1576. 4.

(q) Ibid. pag. 176. (r) Ibid. pag. 201. (s) Edit. Marburg. 1609. 8.

OMNIBONUS FERRARI in L. *de arte medica infantum* habet etiam calculum. HALLER. V. *pag.* 314.

JOH. RIOLAN in *particulari medendi meth. sect.* 3. de calculo vesicæ. WALTH. V. *pag.* 378.

CASPARUS WOLFIUS, Tigurinus, in cujus potestatem codices manu GESNERI scripti pervenerunt, quos paucissimos edidit nulla certe cum cura. Excusum dedit TIGURI 1578. 8. *Viaticum novum de omnium fere particularium morborum* innominati auctoris librum nunc primo editum. GESNERUS ante mortem præfatus erat. Secundum nonnullos BLASII HOLLERII laborem esse WOLFIUS, sed manifesto Galli est, qui *marsaux* pro salice caprea dicat. Compilatio est empirica ex Græcis & Arabibus, quæ pene tota in formulis est. Multa absurda. Non est CONSTANTINI *viaticum.* Ita HALLER (t). Cap. 49. de calculo. WALTH.

BARTHOLOMÆUS CARRICHTER in *practica von allerhand Leibskrankheiten* L. I. cap. 68. contra calculum. WALTH. V. *pag.* 379.

GUALTHER de BRUELE in *praxis medicæ theoricæ* pag. 337. ad calculum. WALTH. V. *pag.* 379.

NICOLAUS PISO *de cognoscendis & curandis* L. III. cap. 25. de nephritide s. calculo. WALTH. V. *pag.* 379.

BALTHASAR BRUNNER, Hallensis, peregrinator ex schola Italica, sed chemicus ad Academias varias vocatus, edidit a. 1580. LIPSIÆ 4. *Bericht von der jetztregierenden Hauptkrankheit.* Ejus vero *consilia medica ex Bibliotheca* J. JACOB. STRAISKIRCHNERI, acc. vita auctoris, *collecta & revisa a* LAURENTIO HOFFMANNO, prodierunt HALL. 1617. 4. LIPS. 1737. 4. Ita HALLER (u). *Consil.* 62. de præservatione a calculo renum. *Consf.* 63. in calculo renum. WALTH.

REMBERTUS DODONÆUS in *medicinalium observationum exemplis* cap. 43. de calculo vesicæ sponte rupto. Cap. 44. de calculo e muliebri pudendo sponte fere excidente. WALTH. V. *calcul. sect.*

JUSTUS ORTLOPHUS MAROLDUS in *pract. med.* pag. 240. 243. 245. medicamenta ad calculos renum; pag. 249. ad calculum vesicæ. WALTHER. V. *pag.* 379.

J. IGNATIUS BOSCIUS. Ejus *de lapidibus, qui nascuntur in corpore humano, præcipue renibus, ac vesica, & ipsorum curatione.* INGOLSTAD. 1580. 4. HALLER.

GUIL. CAPPEL & HENRIC. VISCOT *non E. lithiaseos renum, & vesicæ eadem curatio.* PARIS. 1582. 4. HALLER. Forte eadem disp. quæ *pag.* 425.

JOH. MARQUARD in *practicæ* &c. L. IV. cap. 2. de calculo renum: laudat radicem verbenæ, & mentham aquaticam majorem. WALTHER. V. *pag.* 379.

J. BAPTI-

(t) In *Bibl. Med. pract.* T. II. pag. 158. (u) Ibid. pag. 226.

J. Baptista Sylvaticus in *controversia* 32. obscura esse signa calculi renalis. Haller. V. *venæ sect.*

Rene' Bretonnayau in libro *de la génération de l'homme* &c. agit etiam de calculo. Haller. V. *obst. art.*

J. Frid. Schroeter. Ejus *de calculo renum & vesicæ urinariæ*. Jenæ 1583. 4. Haller.

Joh. Heurnius. Ejus *praxis Medicinæ nova ratio* L. III. Leid. 1587. 1590. 4. 1599. 8. 1609. 4. 1690. 4. Roterdam 1650. 8. Methodicum opus bono ordine scriptum sed ad veterum saporem. Haller (x). In L. II. cap. 12. de renibus: medicamentum ad calculum ex aqua vitæ fragariæ & petroselini, vino malvatico & saccharo compositum. Walth. V. *pag.* 380.

Johannes Crato in *consiliorum* L. I. *consil.* 9. de sanatione a calculo. L. II. *cons.* 12. de renum affectibus (obstructione & calculo.) *Cons.* 13. in calculo renum. L. III. *cons.* 11. de renum affectibus & calculo. L. IV. *cons.* 18. de cura & præservatione calculi. L. V. *cons.* 17. in calculo. *Cons.* 19. in renum dolore & calculo. *Cons.* 20. in calculo. L. VI. *cons.* 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. in calculo. *Cons.* 88. in dolore renali & coxendico. L. VII. *cons.* 68. 69. 70. in calculo, ejus præservatione & cura. *Cons.* 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 152. 153. in calculo. *Cons.* 159. 243. 245. 246. de calculo renum s. nephritide.

Idem in *epistolarum* L. *epist.* 123. de calculo vesicæ. *Epist.* 190. an diuretica in calculo prosint. *Epist.* 192. in urinæ retentione a calculo. *Epist.* 243. & 246. de calculo. Walth. V. *pag.* 380.

Hieronymus Rubæus in *L. de destillatione* sect. 3. pag. 243. ad calculum; pag. 245. ad vesicæ calculos frangendos. Walth. V. *pag.* 381.

Cæsar Bergamus. Ejus *rationalis discussio de præcautione a calculis renum & lapillis vesicæ*. Mediolani 1585. 8. Haller.

Rodericus a Fonseca, Lusitanus, Professor Pisanus. Ejus *de calculorum remediis, qui in renibus & vesica gignuntur*. Romæ 1586. 4. Calculorum differentiæ sæpe levissimæ; de curatione Mariani breviter, fusissime vero de medicamentis, quo & aquas plusculas medicatas refert Tettuccianas, Pisanas, Porrettanas. De calculo ex urethra educendo. Mors, extracto ejusmodi calculo, per gangrænam superveniens. Ex fœmina eductus calculus, qui erat ovi columbini mole. Calculi vesicæ supra quinquaginta. Haller.

J. Baptista Zapata, Hippolyti Suriani discipulus, chemicus & agyrta. Ejus *secreti varii di Medicina, e Chirurgia raccolti da* Gioseppe Scientia *chirurgico suo discepolo*. Roma 1586. 8. Venezia 1586. 8. 1595. 8. 1602. 12. 1618. 8. 1611. 8. 1677. 12. Latine Ulm 1696. 8. Germanice

(x) Ibid. pag. 272.

manice cum titulo *Schlüſſel der Arzney* LIPS. 1685. 8. Agyrta res ſuas venditat, hactenus aliis agyrtis honeſtior, quod ſua arcana aperuit. Ita HALLER (y). Cap. 18. calculus renum (de calculo nihil invenio, ſed ſolum medicamentum diureticum). WALTH. Conf. *pag.* 12.

MATTHÆUS GRABISGADIUS. Ejus *de renum calculo.* BASIL. 1586. 4.

GUIL. RABINEAU & J. GEROUST *non E. in calculi curatione catharticis miſcenda diuretica.* PARIS 1586. 4.

GEORGIUS BERTINUS in *Medicinæ* L. XII. cap. 17. & L. XX. cap. 4. curatio calculi. WALTH. V. *pag.* 12.

WALTHER CARYES *hammer of the ſtone.* LONDON 1587. Medicamentum eſt lithontripticum. HALLER.

FRANCISCUS DIAZ, M. D., Profeſſor Alcalanus (*de Henarez*), chirurgus Regis PHILIPPI II., edidit *tratado nuevamente impreſſo de todas las enfermidades de los rinnones y veſica, y carnoſidades de la verga y urina* MADRITI 1588. 4. Etſi liber ad veterum morem fuſiſſime ſcriptus eſt, & ad quemque morbum integra fere ars diætetica repetitur, experti tamen hominis non inutilis eſt labor, neque propriis egenus adnotationibus. Libri ſunt tres. Primus *de renum malis*: calculos in animalibus frequenter ſe reperiſſe, etiam in gallinis, & in cordis vicinia. Cum *carnoſitatem* curare vellet, ſcirrhus erat ſuppuratus & calculus Sic alias ex abſceſſu calculus prodiit, tum ex manuum pedumque articulis. In uretere etiam ſeriem calculorum reperit, iter urinæ obſtruentium. Calculum fieri vel ex arenulis, vel ex humore craſſo. Varietates calculorum. Jaſpidi ſimilem de juvene excidit, venis cæruleis, nigris, albis & aureis. Alios vidit quaſi ſalinos & cryſtallinos. Diuretica medicamenta perniciofa eſſe. Cum alii lapidem expectarent, noſter in rene cancrum non exiguum reperit. Fuſe de aquis mineralibus adverſus calculum ſalutaribus, etiam in HISPANIA prope ALMAGRA, prope GAYANGOS ſcaturientibus, quæ ipſæ duci ALBÆ calculum cum magno ardore urinæ patienti profuerunt. Aqua prope VALLECABROS ſubito urinæ enormem copiam expedivit. Remedia calculi renalis, inter ea emetica, tunc clyſteres & purgantia, inter quæ noſter mechoacanam non laudat, neque ſarſam, neque lignum ſanctum, quæ potius noceant. Lithontriptica, in quibus noſter nimis credulum ſe præbet. Pulveres debere ſubtiliter teri, ut in intima penetrent. Laudat cannam fiſtulam. Balnea, a quorum uſu legatus Gallicus copioſiſſimos calculos reddiderit: hic noſter varia HISPANIÆ balnea recenſet. Renis inflammatio, abſceſſus &c. L. II. *de morbis veſicæ.* Exemplum Epiſcopi per quinquaginta annos magnum calculum gerentis abſque ſymptomatibus. Calculus adeſſe poteſt, neque tamen tangi: exemplum ejusmodi, in quo a morte lapis inter veſicæ tunicas repertus fuerit. Aliud exemplum ubi, cum nihil tange-

(y) Ibid. pag. 269.

tangeretur, alius chirurgus candelas causticas admovit, funesto eventu. De calculi sectione. Medicamenta lithontriptica laudat. Posse etiam nonnunquam calculum ad exteriora vesicatoriis educi, cauterium etiam adhiberi. L. III. *de carunculis*. Ita HALLER (z).

HENRICUS a BRA. Ejus *medicamenta simplicia*, & *facile parabilia ad calculum*. FRANEKER 1589. 8. HALLER.

PETRUS FORESTUS in *observationum* L. XXIV. *obs.* 14. 15. &c. de dolore nephritico. *Obs.* 18. 19. 20. sq. de calculo renum a variis causis. In L. XXV. *obs.* 24. 25. sq. de calculo vesicæ. WALTH. V. *pag.* 381.

EUSTACHIUS RUDIUS in *artis medicæ* L. II. cap. 36. de lapide renum. Cap. 40. de calculo vesicæ. WALTH. V. *pag.* 382.

HIERONYMUS CAPIVACCIUS in *meth. pract.* L. III. de affectibus renum cap. 28. de calculo renum. WALTH. V. *pag.* 382.

HERCULES SAXONIA in *panthei med.* L. III. cap. 41. de calculo renum & vesicæ. WALTH. V. *pag.* 362.

GEORGIUS WECKER. Ejus *de lithiasi*. BASIL. 1592. 4. HALLER.

ANDREAS CHIOCCUS. Veronensis. Ejus *quæstionum medico-philosophicarum* L. III. VERONÆ 1593. 4. VENETIIS 1594. 4. Decimaquarta est de calculo vesicæ, quem negat perpetuo ex rene oriri. HALLER.

BALTHASAR PISANELLUS in *tract. de esculentis & potulentis* HERBORN 1593. 8. narrat minorum limonum succo NEAPOLI calculum de rene deturbari. HALLER.

GUILIELMUS FABRICIUS vulgo HILDANUS in *observationum chirurgicarum centuria* I. *obs.* 68. ingens calculus ex vesica muliebri extractus. *Obs.* 69. calculi trecenti majores biennio excreti. *Cent.* III. *obs.* 68. lapis olivæ magnitudine per collum vesicæ excretus. *Obs.* 69. 70. lapides quamplurimi ex vesica extracti. *Obs.* 71. incipiens calculus quibus mediis curetur. *Cent.* IV. *obs.* 48. dolor nephriticus quibus remediis sedetur. *Obs.* 49. de infelici successu medicamentorum nephriticorum. *Obs.* 50. 51. calculi prægrandes in vesica post mortem reperti. *Cent.* V. *obs.* 1. calculus per palatum rejectus. *Cent.* VI. *obs.* 43. de lapidibus in sinistro rene repertis. *Obs.* 51. de decocto granorum juniperi & vero usu diureticorum in calculo. *Obs.* 56. de calculo in urethra retento. *Obs.* 57. calculus in scroto genitus.

Idem in *epistolis chirurgicis epist.* 34. 35. calculus. *Epist.* 82. dolor nephriticus. WALTH.

Idem in voluminibus ineditis agit de discrimine carunculæ & calculi; iste situ aliquo levatur, non ita caruncula. Negat medicamenta lithontriptica reperiri.

Ejus *gründlicher Bericht von dem Blatterstein*. BASIL. 1626. 8. Lithotomia vesicæ, h. e. descriptio calculi vesicæ ejusdemque causæ, & methodi,

(z) Ibid. pag. 279.

di, qua tam in fœminis, quam in viris fit extrahendus, ex Germanico versus ab HENRICO SCHOBINGER discipulo HILDANI. Accesserunt epistolæ aliquæ BASIL. 1628. Anglice LONDON 1642. 8. Plurimæ adnotationes. Qui 2000. calculos intra biennium cum lotio reddiderat. Podagrici frequenter calculosi. Calculus circa globum plumbeum natus. Scirrhus pro calculo habitus. A calculo uteri impacto gangræna funesta. Multa exempla calculi majusculi de urethra expulsi. HALLER. V. *pag.* 274.

MICHAEL MERCATUS, CLEMENTIS VIII. Archiater, obiit a. 1593. In ejus *metallotheca* ROMÆ 1719. fol. calculi aliqui insignes descripti repe- riuntur. Lapides bezoardici numerosi, & exemplum maximi bezoardici, sed ex AMERICA, lapilli, tum alterius ex PII V. vesica. Exemplum calculi replentis renem, trunculis duodenis pelvis figuram exprimentibus. HALLER.

LUDOVICUS MERCATUS in *operum omnium* L. de indicatione cap. 7. pag. 756. calculus renum. In T. III. *de internorum morb. curat.* L. IV. cap. 11. de calculo renum. Varia medicamenta. WALTH. V. *pag.* 383.

NICOLAUS ABRAHAM FRAMBESARIUS in *canonum & consult.* L. III. tit. 9. de nephritide & lithiasi, distinct. 3. de calculi cura & præservatione, consultatio de nephritide. WALTH. V. *pag.* 14.

JAC. MOCKIUS. Ejus *de lithiasi, s. morbo calculoso.* FRIBURG. 1614. 4. HALLER. V. *pag.* 15.

JOHANNES WITTICH in *vade mecum* &c. pag. 27. medicamenta ad calculum.

Idem in *consil. med. consil.* 47. 48. 49. 50. ad calculum. WALTH. V. *pag.* 383.

DURANTES SCACCHIUS. In ejus *subsidii Medicinæ* liber II. est de vesicæ morbis. Lithontriptica, ea inter succus millepedum. HALLER. V. *pag.* 15.

J. RICHTER. Ejus *de nephritide.* BASIL. 1597. 4. HALLER.

OWEN GUNTHER. Ejus *de renum morbis.* HELMSTADT 1600. 4. HALLER.

FRANCISCUS RANCHIN in *opusculis medicis* de morbis senum class. III. cap. 4. de nephritide. Tr. de morbis subitaneis cap. 30. pag. 638. de calculo renum; pag. 660. de dolore vesicæ a calculo. WALTH. V. *pag.* 315.

JOH. SCHENK in *παρατηρησεων*, *s. observationibus raris* magna collectio de calculo habetur. HALLER. V. *pag.* 16.

J. FRANCISCUS HILDESIUS (HILDESHEIM) in eadem SCHENKII collectione refert de calculo in nuper nato.

J. FUNCK ibid. de calculo vesicæ collum rumpente & sponte excidente. HALLER.

JOHANNES JESSENIUS in *institut. chirurg.* sect. 3. cap. 16. de obstaculorum urinam intercipientium remotione. WALTH. V. *pag.* 384.

JOH. ZECCHIUS in *consultat. med. consult.* 8. 17. de renum lithiasi s. calculo. *Consult.* 13. de nephriticis doloribus. *Cons.* 24. 30. 37. de calculo renum. *Cons.* 31. de vesicæ calculo. *Cons.* 50. de dolore nephritico: laudat potionem ex oleo amygdal. dulc. & amarar. recenter expresso cum decocto malvæ, altheæ, glycyrrhiz. & cicer. rubrorum. *Cons.* 58. de colli vesicæ sectione ad tollendos dolores calculi. V. *pag.* 384.

ANDREAS CÆSALPINUS in *speculi artis med.* L. VI. cap. 28. & 29. renum calculus, ejusque curatio. WALTH. V. *pag.* 384.

JACOBUS FONTANUS. Ejus *practica curandorum morborum corporis humani L. IV. distincta.* PARIS. 1601. 8. TIG. 1611. 8. In L. III. cap. 31. de calculo renum. WALTH.

ELIAS MOCK. Ejus λιθοκοπη ιατρικη *s. de calculo in homine expositio singularis.* BASIL. 1601. 4. HALLER.

J. DICTER *de nephritide.* BASIL. 1601. 8.

FELIX PLATERUS in *observat. med.* L. II. pag. 412. (a) nephritis ob calculum; pag. 433. & 436. calculus renum. In L. III. pag. 838. sq. calculus renum & vesicæ. WALTHER. Porro in L. III. pag. 663. 664. calculi ex tumore juxta aures & in supercilio; pag. 838. calculi vesicæ mictione redditi; pag. 839. calculus vesicæ exsectus; calculum ex urethra eximendi modus. pag. 840. calculus vesiculæ felleæ; pag. 841. calculi ex mamilla; pag. 842. calculi in hepate. ALBERTI.

Idem in *tract. de doloribus* cap. 12. de hypochondriaco dolore pag. 553. nephritici doloris ab arenulis vel calculo præcautio & curatio. WALTH. V. *pag.* 385.

CLAUDIUS DEODATUS in *panthei hygastici* L. III. cap. 26. de potioribus renum, vesicæ, & uteri affectibus sanandis. WALTH. V. *pag.* 385.

JULIUS CÆSAR BARICELLUS in *hort. genial.* pag. 229. vitri pulverem calculos comminuere; pag. 295. quomodo Ægyptii calculum sine sectione extrahant. WALTH. V. *pag.* 399.

PETRUS KIRSTENIUS. Ejus περι λιθιασεως *de renum & vesicæ calculo.* JEN. 1603. 4. HALLER.

HENR. WARENIUS. Ejus *nosologiam, s. affectuum humani corporis curationem hermeticam & Galenicam* edidit JOACHIMUS TANKIUS, LIPS. 1605. 8. HALLER (b). Disputatio 22. de renum & vesicæ calculo. WALTH.

CA-

(a) Edit. BASIL. 1614. 8. (b) In *Bibl. Med. pract.* T. II. pag. 358.

CASPAR HOFMAN, junior, Gothanus Thuringus, Professor Altdorfinus, acris peripateticus, vir subtilis & eruditus, lectionis uberrimæ, sed a natura ipsa alienior, cui vitio vertit doctissimus REINESIUS, quod multa adtingat, sed eadem fere prætereat, neque perficiat. Artem & experientiam in eo WELSCHIUS desiderabat, tum alia in somnio VINDICIANI varia. ALTDORFI consenuit, & cathedram Patavinam CAIMI sibi oblatam recusavit. Anno 1605. edidit *theses de lumbricis inaugurales.* BASIL. 4.

Ejus *institutionum medicarum libri IV.* LION 1645. 4. 1646. 4. (video nunc idem esse opus hujusce junioris HOFMANI, quod pag. 362., errore typi, in WALTHERO annum 1545. falso indicantis, deceptus veteriori CASPARO HOFMANO attribueram) editionem CAROLUS SPONIUS curavit. Justæ molis opus: scopum sibi proponit stare pro veritate, nempe pro ARISTOTELE contra GALENUM, ac emendare priores institutionum auctores. Raro aliquid habet proprii, aut ex natura haustum. Ita HALLER (c). In L. III. cap. 33. de calculo. WALTH.

JULIUS CÆSAR CLAUDINUS in *consultat. & respons. consult.* 147. de dolore nephritico. *Respons.* 42. de calculo vesicæ.

Idem in *empiricæ rationalis* L. III. sect. 3. tract. 5. cap. 5. de dolore renum nephritico. WALTH. V. *pag.* 386.

ANDREAS EMMENIUS. Ejus *de renum & vesicæ calculo.* LIPS. 1606. 4. HALLER.

JOANNES FLEISSER, Vratislavius. Ejus *de calculis corporis humani* (theses). BASIL. 1606. 4. HALLER.

J. FRIDA. Ejus *de renum & vesicæ calculo.* HELMSTADT 1607. 4. HALLER.

JOHANNES VARANDÆUS. Ejus *de affectibus renum & vesicæ ad mentem* HIPP. & GALENI edente PETRO JANICH, HANAU 1617. 8. GENEV. vel MONSPELL. 1620. 8. De calculo quidem potissimum, sed etiam de inflammatione renum & vesicæ, de urinæ retentione, incontinentia &c. HALLER. V. *medicam. chir.*

J. GEORGIUS SCHENK, JOHANNIS filius, dictus a GRAFENBERG. Ejus *lithogenesia, s. de microcosmi membris petrefactis, & de calculis eidem microcosmo per varias matrices innatis: accessit analogicum argumentum de calculis brutorum corporibus innatis.* FRANCOF. 1608. 4. Germanice FRANCOF. 1609. 4. HALLER.

LÆLIUS a FONTE, Eugubinus, medicus Venetus. Ejus *consultationes medicæ.* Acc. disp. *de vesicantium usu.* VENET. 1608. fol. FRANCOF. 1609. 8. Consilia 150. ægroti nempe totidem, cum morbi historia, ætiologia, demum brevi curatione, & eventu. Neque morbi, neque theoria,

(c) Ibid. pag. 371.

ria, neque curatio aliquid habet reconditi etsi a STAHLIO laudatur. Ita HALLER (d). *Conf.* 1. de dolore nephritico. *Conf.* 9. de lapide vesicæ. *Conf.* 37. de affectu renum *Conf.* 90. de dolore nephritico. WALTH.

J. ROD. KLINCK *de nephritide.* BASIL. 1608. 4. HALLER.

NIC. TABERNARIUS *de lapide, calculo, arenulis.* BASIL. 1608. 4. HALLER.

FIDEJUSTUS REINECCER in *thesauri chemici* L. III. pag. 99. medicamenta ad renum & vesicæ calculos; pag. 102. ad tartarum solvendum. WALTH. V. *pag.* 386.

THEODORUS BARONIUS, Cremonensis. Ejus *de operationis mejendi triplici læsione & curatione libri* II. *in quibus morbi omnes renum & vesicæ ex Galeni præsertim mente cumulatim traduntur.* TICINI (e) 1609. 4. GALENO adeo addictus, ut cum eo errare malit, chirurgis infensus, ut invitissimus unquam ad secandum calculum consenserit, quam curationem nunquam nisi funestam viderit. In L. I. de ischuria agit, eaque occasione data de calculo. In L. II. de variis vesicæ morbis. Non est absque propriis adnotationibus. Cantharidum usum internum periculo carere. Medicamenta non multum certe promittentia, ad calculum comminuendum laudat, fatetur tamen difficillime dissolvi, ideoque injectos liquores commendat, per perinæi ulcus imp[illegible]os. Numerosi in utero calculi. Ita HALLER.

FRANC. [illegible]OLUTIUS. Ejus *de querelis nephriticis & renum calculo L.* III. ROM. 1609. 8. HALLER (f).

JOH. HIERONYMUS PULVERINUS. Ejus *Medicina practica.* VENET. 1609. 8. De curatione morborum cap. 78. de lapide renum. De curat. morb. mulieb. cap. 84. de calculo vesicæ. WALTH.

RUDOLPH. GOCLENIUS in *Experimentirbuch* cap. 122. calculum minuentia. Cap. 130. de calculo renum. WALTH. V. *pag.* 352.

ANGELUS SALA, Vicentinus, qui in GERMANIA inque HELVETIA vixit, chemicus, quem ajunt primum chemicorum desiisse ineptire. Ejus opera pleraque chemici sunt argumenti, ut *anatome vitrioli,* quæ jam ante hunc annum Italice prodiit, & Latine GENEV. 1609. 12. & alibi.

Ejus *ternarius bezoardicorum, ou trois souverains remedes bezoardiques contre tous venins.* LEID. 1616. 4. ERFURT 1618. 8. cum *exegesi* ANDREÆ TENZEL porro 1630. 8. 1638. 8. cum *operibus omnibus* FRANCOF. 1647. 4. 1682. 4. ROM. 1650. 4. &c. HALLER (g). Cap. 24. contra calculum. WALTH.

OSWALDUS CROLLIUS. Ejus *basilica chymica.* Ejus *tract. de signaturis rerum internis.* FRANCOF. 1609. 4. aucta a J. HARTMANNO, & denuo a J. MICHAELIS & G. E. B. HARTMANN. Ibid. 1634. GENEV. 1643. 8. 1658.

(d) Ibid. pag. 400. (e) Et in HALLERI *Bibl. Med. pract.* T. II. pag. 406. lego PAPIÆ 1609. 4. An igitur altera ejusdem & anni & loci editio? (f) Ibid. pag. 407. (g) Ibid. pag. 406.

1658. 8. HALLER (h). In *basil. chym.* pag. 218. (i) nephritica quædam medicamenta. In *tract. de signaturis* pag. 43. in agro Neapolitano prope urbem SOMMAM ex rupibus terra parum tectis singulares spongias erumpere, quæ exsiccatæ & pulverisatæ dos. dr. β. cum aqua appropriata mane & vesperi propinatæ omnes calculos cum admiratione resolvit instar farinæ, & expellit. WALTH.

CHRISTOPHORUS GUARINONI, Veronensis, Archiater Cæsareus. Ejus *consilia medicinalia*. VENET. 1610. fol. HALLER. *Consil.* 125. 126. 313. 567. 576. in calculo. WALTH.

HENRICUS SMETIUS de LEDA, nobilis Alostanus, vir doctus, ex schola Italica, per varias urbes clinicus, demum Heidelbergensis Professor. Ejus sunt *miscellaneorum medicorum libri XII.* FRANCOF. 1611. 8. Ad Chirurgiam potissimum faciunt rariorum morborum ANTWERPIÆ & HEIDELBERGÆ observatorum numerosa exempla. In universum doleas, auctorem adeo brevem fuisse. HALLER. In L. I. *epist.* 44. de sanguine hircino qua vi calculos rumpat. WALTH.

HERMANN MARBACH *de renum & vesicæ calculo*. MARBURG 1611. 4. HALLER.

CASP. HEINICUS (vel HEIMIUS) *de calculi in humano corpore præsertim & vesicænatura & amotione*. BASIL. 1611. 4. HALLER.

DANIEL SENNERTUS. Ejus disp. *de calculo renum & vesicæ*. WITTEBERG. 1611. 4.

Ejus altera *de calculo*. Ibidem. 1618. HALLER

Idem *institutionum medicarum* L. V. part. 3. sect. 3. cap. 15. medicamentum ad calculum: est pulvis hederæ terrestris.

Idem in *Medicinæ pract.* L. III. part. 1. sect. 2. cap. 3. de dolore nephritico. Part. 7. sect. 2. cap. 6. laudat iterum hederam terrestrem quocunque modo sumtam. Part. 8. sect. 1. cap. 2. de calculo vesicæ. WALTH. V. *pag.* 17.

WOLFGANGUS GABELCHOVERUS in *curationum & observationum cent.* I. *curat.* 91. nephritis, s. calculus renum. *Cent.* II. *curat.* 88. insignis calculus vesicæ urinariæ. *Cent.* III. *curat.* 39. nephritis cum dolore dorsi, lumborum. WALTH. V. *pag.* 352.

HENR. KHUNRAT. Ejus *tract. von gründlicher Curation tartari, Grieses, Sandes, Steins, Zipperlins, an Händen und Füssen.* HOF 1611. HALLER (k).

ADAM BODENSTEIN a CARLSTAD. Ejus *Wartung der Kranken so mit dem Podagra, und Stein behaftet sind.* AMBERG 1611. 8. HALLER.

GEORG.

(h) Ibid. pag. 407. (i) Edit. a. 1650. 4. (k) In *Bibl. Med. pract.* T. II. pag. 424.

GEORG. FEDRO in *opuscul. iatro-chym.* pag. 66. tartari f. calculi cura. WALTH. V. *pag.* 387.

JOH. HARTMANNUS. Ejus *praxis chymiatrica.* LIPS. 1633. 4. & alibi sæpe recusa. Pag. 152. 155. 156. de calculo renum; pag. 159. de calculo vesicæ. WALTH. V. *vener. morb.*

HIERONYMUS GUARGANTUS, Concinensis, medicus Venetus, in suis *responsis variis ad varias ægritudines* VENET. 1613. 4. aliqua habet de calculo. HALLER.

GREGORIUS HORST. Ejus *de calculo renum & vesicæ.* GIESS. 1617. 4. HALLER.

Idem in *observationum med.* L. IV. *obs.* 39. calculus renum cum colicis doloribus. *Obs.* 40. dolor nephriticus ex obstruente viscosa materia cum arenulis: laudat frequentem usum spiritus juniperi cum ejus extracto permisti & digesti. *Obs.* 45. causæ calculi & suppressionis urinæ. *Obs.* 46. generatio calculi. WALTH.

Idem in *epistolarum* L. II. *sect.* 5. calculus in diversis corporis partibus. *Sect.* 8. de calculo renum & diureticorum usu. *Sect.* 9. de calculi generatione. *Sect.* 11. calculi in variis corporis partibus reperti; calculi per alvum ejecti. ALBERTI.

Idem in *centuria problematum med. decad.* 8. *quæstione* 1. an in calculo spiritus terebinthinæ prosit. *Quæst.* 4. diuretica non esse adhibenda. WALTH.

Ejus porro *de tuenda sanitate studiosorum & literatorum L. II.* editi GIESS. 1615. 12. 1617. 12. MARBURG. 1628. 8. 1648. 8. HALLER. In L. II. cap. 7. de calculi præservatione. WALTH. V. *pag.* 276.

PETRUS BLANDINUS *de calculo renum.* BASIL. 1613. 4. HALLER.

LUDOV. SEPTALIUS in *animadversionum* L. VII. pag. 214. (1) de calculo renum cum dolore acerrimo. V. *pag.* 18.

ANDREAS TENZEL. Ejus *de calculo renum & vesicæ urinariæ, & aliis quibusdam quæsitis.* BASIL. 1614. 4. HALLER.

J. VINCENTIUS FINKIUS *de calculo renum & vesicæ.* BASIL. 1614. 4. HALLER.

J. CLEMENS KUHN *de calculo.* BASIL. 1614. 4. HALLER.

MATTHIAS UNZER, medicus Hallensis, discipulus PLATERI, sed in chimiatrica dogmata propensior. Ejus *de nephritide f. renum calculo florilegium medico-chymicum* L. II. HALL. 1614. 4. MAGDEBURG. 1623. 4. Totum opus est de nephritide & calculo. Varietates calculi, causa a sero tartareis particulis pleno. Enormis census medicamentorum. Credulus vir, ut etiam gestato lapidi nephritico aliquid tribuat. HALLER.

(1) Edit. MEDIOLAN. 1614. 8.

Martinus Pansa. Ejus *confilium antinephriticum, d. i. ein heilfamer Rathfchlag vom Lendenftein.* Leipz. 1615. 8. Haller.

Petrus Poterius in *obfervat. & curat. centuria* I. cap. 59. *Cent.* III. cap. 72. 73. 74. 75. 76. 98. de calculo. Walth. Ibidem adverfus calculum lapidibus cancrorum (cum fucco limoniorum), fale vitrioli fublimato, & lacte caprino (cap. 98. etiam ob marafmum præfentem) utebatur. Ita Haller. V. *pag.* 387.

Theodorus Collado in *adverfar.* cap. 8. de calculo. Walth. V. *pag.* 353.

J. Philipp. Brendel in *confil. med. confil.* 89. 90. in calculo. Walther. V. *pag.* 387.

David Crusius. Ejus *theatrum morborum hermetico-Hippocraticum Pars* I. Erfurt 1615. 8. P. II. Ibid. 1616. 8. In part. II. L. II. cap. 2. calculus renum. Walth.

Guilielmus Ballonius. Ejus *de calculo opufculum.* Basil. 1615. 4. libellus eft totus theoreticus, recufus in *opufculis medicis* Paris 1643. 4. Haller.

Idem in *confiliorum medicinalium* L. I. *confil.* 32. de calculofis. *Confil.* 46. de calculo renum. Hic & alibi farrago medicamentorum recenfetur. In L. III. *confil.* 113. de calculofa affectione. *Confil.* 17. de calculo renum. Walth. V. *pag.* 387.

Theodorus Corbæus in *pathologiæ* L. II. fect. 4. cap. 23. de renum & veficæ calculo. Walth. V. *pag.* 315.

Philippus Muller in *miraculorum & myfter.* L. 5. pag. 119. medicamenta ad calculum. Walth. V. *pag* 388.

Josephus Hochschilt *de calculorum generatione.* Basil. 1616. 4. Haller.

Johannes Assuerus Ampsing *de calculo.* Rostock 1616. 4. Haller.

Henr. Petræus in *Handbüchlein* tract. 10. cap. 14. calculus veficæ. Walth. V. *pag* 18.

Idem in *nofologiæ harmon.* 2. differtat. de calculo renum & veficæ. Walth. V. *pag.* 388.

Lazarus Riverius in *praxis med.* L. XIV. cap. 1. de dolore nephritico & calculo renum. Cap. 2. de calculo veficæ. Walth. V. *pag.* 388.

Idem in *obfervationum med. centuria* I. *obf.* 30. dolor nephriticus *Cent.* IV. *obf.* 7. dolor nephriticus. *Obf.* 14. calculus veficæ. Walth. V. *pag.* 24.

Christophorus Cachet. Ejus *apologia dogmatica in hermetici cujusdam anonymi fcriptum de curatione calculi.* Toul. 1617. 12. Haller.

Pr-

PETRUS PAULUS CLEOPHAS *de nephritide.* BASIL. 1617. 4. HALLER.

CAROLUS le POIS vulgo PISO, Lotharingus, NICOLAI frater, medicus fui Principis, vir acuti judicii, proprias etiam fuas hypotheſes habuit. Ejus *ſelectarum obſervationum & conſiliorum de prætervifis hactenus morbis ab aqua, ſ. ſeroſa colluvie ortis L. ſingularis* PONT-*a*-MOUSSON 1618. 4. LEID. 1650. 8. 1733. 4. 1736. 4. FRANKF. u. LEIPZ. 1674. 4. AMSTERDAM 1768. 4. Scopus viro eſt oſtendere, quot morbi, ſunt autem morbi omnino fere omnes, a feri abundantia naſcantur. Ita HALLER (m). In ſect. 4. cap. 2. inquit: pulveris virgæ aureæ vim mirabilem a me primo divulgatam felici ſucceſſu nobilis quædam matrona comprobavit in innumeris nephriticis. WALTH.

JOH. DANIEL MYLIUS in *baſilic. med.* L. II. cap. 12. de affectibus renum & veſicæ. WALTH. V. *pag.* 389.

JOH. STRUM *de renum & veſicæ calculo.* GREIFSWALD. 1618. 4. HALLER.

CHRISTOPH. ARTEMIUS *de graviſſimo renum affectu, calculo.* BASIL. 1618. 4. HALLER.

MELCHIOR SEBIZ. Ejus diſp. *de calculo renum.* ARGENT. 1647. 4. HALLER.

Idem in *manual.* &c. T. II. part. 4. ſect. 6. cap. 10. ad dolorem nephriticum. Cap. 11. ad renum calculum. Sect. 7. cap. 17. ad calculum veſicæ. WALTH. V. *pag.* 364.

GUILIELMUS LAUREMBERGIUS, medicus Hafnienſis. Ejus *epiſtolica diſſertatio curationem calculi veſicæ continens.* LEID. 1619. 8. WITTEBERG 1623. 16. Ipſe cum calculum pateretur, integre ait ſe ſanatum fuiſſe pulvere aſellorum ſiccatorum cum cineribus ab HORATIO AUGENIO deſcripto, cui nihil tu tribuas, niſi ab aſellis aliquid ſperaveris. Ulcus ſuperfuit, neque videtur vere ſanatus fuiſſe. In adjecta epiſtola PETRUS LAUREMBERG, GUILIELMI filius, Chirurgiæ laudes recenſet. Ita HALLER.

EUSEBIUS SCHENKIUS *de calculo.* JEN. 1619. 4. HALLER.

STEPHAN. SCHEFFERUS *de calculo.* BASIL. 1620. 4. HALLER.

J. BAPTISTA V. HELMONT, in BRABANTIA generoſa ſtirpe ortus, vir acuti ingenii, in detegendis aliorum erroribus acris, in colligendis eventis ſuæ cauſæ faventibus ingenioſus, non expers Anatomes, certe frequens inciſorum cadaverum teſtis, in parandis medicamentis ſolers, ut per ſua etiam experimenta paſſim cauſas morborum indagare ſuſciperet. Audax cæterum adfirmator, credulus, niſi aliter juberet ſectæ incrementum, vanarum curationum enarrator, felicium eventuum & ſpecificorum auxiliorum nimius laudator:

(m) In *Bibl. Med. pract.* T. II. pag. 473.

dator: cujus major in subruendis Galenicis scholis felicitas fuit, quam cujusquam priorum. Pleraque enim earum placita aut subvertit apud plerosque medicos, aut certe admistis suis hypothesibus temperavit. Archæum, cui administrationem corporis humani commisit, etiam nostro ævo dominantem reliquit; calida medicamenta, & acidorum contraria, & elixiria atque medicamenta, parva in dosi efficacia, arte sua parata, in quotidianam praxin introduxit, in theoriam fermenta; tum in sua propria schola, tum in Sylviana, cujus plurima placita repetita fuerunt. Vocabula insolita, parum definita, vagas ideas & arbitraria plurima merito carpas. Ita HALLER (n). Quis infelicior HELMONTIO, qui in scholas Galenicas atrociter invectus, æque bona, quam mala carpserit; eorum in loca, quæ flocci fecerat, melioribus sufficiendis prorsum ineptus. Vitam ille sanam, & longævam, & locupletem promittens sibi, aliisque, annos natus 67. exspiravit; familiam admodum divitem post se non relinquens. Ita de HAEN (o). In BOERHAAVII *element. chem. Part. I. de historia artis* vita & fata HELMONTII fusius pertractantur.

Ejus *opuscula medica inaudita.* COLON. 1644. 8. AMSTERDAM 1648. 4. & in *operibus omnibus* VENET. 1651. fol. LION 1655. fol. & alibi excusis Inter *opuscula medica inaudita* est etiam liber *de lithiasi*, difficilis intellectu, eo scopo scriptus, ut contra scholas ostendat, calculum non nasci ex muco per calorem compacto. Dari principium lapidescentiæ, quod vocat *duelech;* ab eo mediis in aquis calculum compingi, unico temporis instante. Obscure porro putes calculi generationem explicari, ut eodem modo generetur, quo offa Helmontiana, urinoso spiritu cum vinoso compacto, quorum uterque in lotio est. Esse in lotio essentialia ad *duelech* initia, quæ non semper maturescant: solvi *duelech* a ludo, lapide tesseræ simili, trito, calcinato, non igne, sed addito sale circulato, inque salem converso, inque oleum quasi fluente. Sed etiam urina tauri nondum nati & hirci sanatos esse calculosos. Cancri lapilli ut nascantur & consumantur. Dauci in cerevisia vis salutaris, & succi betulæ. HALLER. V. *vuln.*

MICH. CAZENBERGER *de renum & vesicæ calculis.* LIPS. 1621. HALLER.

WOLFGANG SCHALLER *de nephritide.* WITTEBERG 1621. 4. HALLER.

JAC. FRISIUS *de nephritide.* BASIL. 1621. 4. HALLER.

J. HORNUNG. Ejus *cista medica s. epistolæ clarissimorum* GERMANIÆ *medicorum familiares.* NORIBERG. 1625. 4. LIPS. 1661. 4. Potissimum etiam ANDREÆ LIBAVII. De duobus morbis fuse agit, calculo & cancro; de eorum remediis, ipse chemicus etsi PARACELSO infensus. HALLER. V. *pag.* 315.

HUBERT

(n) Ibid. pag. 518. (o) In *prolegomenis prælectionum in* HERMANNI BOERHAAVE *pathologiam* VIENNÆ 1779. 8. pag. 19.

Hubert Arnold Rietmaker. Ejus *tract. de nephritico dolore, in quo essentia, differentia, causa, signa, curatio calculi, & arenularum explicantur.* Lovan. 1622. 4. 1624. 4. 1638. 4. Venet. 1664. 12. Liber nullius momenti. Haller.

Christoph. Neander. Ejus λιθολογια *medica*, *και* λιθιασεως θεραπεια. Argentor. 1622. 4. Haller.

Petrus Maria Castillonæus. Ejus *admiranda naturalia ad renum calculos curandos.* Mediolan. 1622. 8. Haller.

Jacob Cousinot & J. de Cledat *ergo uti suppurato reni ita calculoso ferrum.* Paris 1622. & 1754. 4. Haller.

Joh. Poppius. Ejus *von der Wassersucht u. deren Zufällen der Steinkrankheit, des Sandes, Grieses, Lenden u. Blasenstein, tartarischen Flüssen aus dem* Paracelso &c. Coburg 1623. 8. Lips. 1623. 8. Ad calculum medicamentorum farrago. Haller.

Ejus *thesaurus Medicinæ, oder chirurgischer Arzneyschatz.* Lips. 1628. 4. In L. II. pag. 536. medicamentum ad calculum ex fimo columbino. Walth. V. *pag.* 412.

Franciscus Colutius. Ejus *de querelis nephriticis ex renum & vesicæ calculo tractatus quadripartitus.* Romæ 1624. 4. Haller.

Philippus Hoechstetter in *raris observat.* calculi ex sene magni multique excisi. In vesica calculus octodecim drachmarum pondere, rene sano. Calculi recentes graviores sunt, sicci minus. Calculi vesicæ rene sano. Haller. V. *pag.* 19.

Fridericus van der Myr. Ejus *de arthritide & calculo.* Haag 1624. 4. Medicamentorum calculum conterentium farrago. Exempla calculorum sponte elapsorum. Funestum exemplum morbi acuti cum calculorum decessione, abortu, lethargo. De formatione lapilli. Haller.

J. Rudolphus Camerarius in *sylloge memorabil. centuria* IV. part. 29. millepedum usus in calculo; part. 30. cicindelæ utiles calculo vesicæ frangendo. *Cent.* VII. part. 10. in calculo vesicæ clavicula reperta. *Cent.* VIII. part. 77. datur calculum frangens remedium; part. 78. calculosorum potus specificus hydromel simplex; part. 80. in calculo pellendo mira vis passeris Troglodytidis. *Cent.* XII. artificium medici cujusdam Hispani in calculo deturbando. Alberti. V. *pag.* 19.

Petrus Heig *de calculo renum.* Altdorf 1625. 4. Haller.

J. Rupert Sulzberger. Ejus *de calculo renum & vesicæ.* Lips. 1626. 4. Haller.

Adrianus Spigelius, celebris anatomicus. Ejus *epistola de calculo* exstat apud J. v. Beverwyck L. *de calculo renum & vesicæ.* Leid. 1638. 8. Haller.

SANCTORIUS SANCTORIUS. Ejus *epiſtola de calculo*, cum aliis Italorum *conſiliis*, eſt inter BEVERWYCKIANAS. Ita HALLER. V. *pag.* 19.

PHILIPPUS SALMUTH, Archiater Anhaltinus, obiit a. 1626. Ejus *obſervationum medicarum centuriæ* III. *poſthumæ*. BRUNSVIC. 1648. 4. Præfatus eſt H. CONRING. Adnotationes ſunt morborum rariorum, & inciſorum cadaverum, breves, ſed minime malæ, tantum ut ſuperſtitioſa aliqua paſſim intercedant. Ita HALLER (p). In *cent.* I. pag. 17. calculi materia; pag. 106. calculus renum & veſicæ magnus in fœminis; pag. 120. calculus totam renum cavitatem replens; pag. 441. 444. calculus renum. WALTH.

ARNOLDUS WEICKARDUS in *theſauri pharmaceut.* L. I. cap. 15. de affectibus renum. Cap. 19. de affectibus veſicæ. WALTH. V. *pag.* 389.

AUGERIUS CLUTIUS (DIRK KLUYT). Ejus *blaſvee*, *ſ. lapidis nephritici natura, proprietates, operationes* ROSTOCH. 1627. 12. vertente GUILIELMO LAUREMBERG filio. Ita HALLER.

PETRUS JOH. FABRUS, Chemiæ deditus, nimium ſuis arcanis tribuens. Ejus *inſignes curationes variorum morborum, quos medicamentis chymicis jucundiſſima methodo curavit.* TOLOS. 1627. 8. ARGENTOR. 1632. 8. HALLER (q). *Curat.* 13. calculi renum. WALTH.

Ejus porro *myrothecium ſpagyricum*, *ſ. pharmacopœa ex hermeticorum ſcriniis deſumta.* Ibid. 1628. 8. LIPS. 1632. 8. In L. I. cap. 15. de quinta eſſentia urinæ humanæ, quæ calculum renum & veſicæ rumpat. Cap. 21. de quinta eſſentia cancrorum fluviat. Calculum renum & veſicæ miraculoſe extrahente, & comminuente. WALTH.

SIMON PAULI. Ejus *quadripartitum botanicum.* ROSTOCH. 1639. 4. ARGENT. 1667. 4. 1674. 4. FRANCOF. 1708. 4. Acceſſit vita auctoris. Non valde botanicus, peritior virium plantarum, ſed indulgens laudator; oſor pharmacopolarum. Fuſiſſimo ſermone vires medicatas ſtirpium tradit, vel undique collectas vel ſibi ipſi in curando viſas, multas adeo parum notas, ſed non raro nimias. Ita HALLER (r). In claſſ. III. commendat balneum ex polenta trita, lupulo & ſtramine avenæ. Optimo cum effectu ſe propinaſſe decoctum chamæmeli. WALTH. V. *hæmorrhag.*

ZACUTUS LUSITANUS. Ejus *epiſtola de calculo, qui gignitur in cavitatibus renum, non in ſubſtantia.* LEID. 1638. 12. cum BEVERWYCKII libello. HALLER (s).

Idem *de medicorum principum hiſtoria* T. I. L. II. *hiſt.* 121. de lapide renum. Item L. I. *obſ.* 36. lithiaſis lapidis bezoar uſu curata. L. II. *obſ.* 15. dolori nephritico fonticulus in crure utiliſſimus eſt. T. II. *praxis hiſtor.* L. II. cap. 16. de calculo renum & veſicæ *obſ.* 1. conſilium ex ligno nephritico

(p) In *Bibl. Med. pract.* T. II. pag. 545. (q) Ibid. pag. 550. (r) Ibid. pag. 573. (s) Ibid. pag. 569.

tico pro præservatione & curatione calculi præstantissimum. *Obs.* 4. fœmina solo balneo oleagineo miræ magnitudinis lapidem excrevit.

Idem in *praxis medicæ admirandæ* L. II. *obs.* 66. lithiasis balsami usu curata. *Obs.* 68. calculus renalis miræ formæ, coloris, & magnitudinis. *Obs.* 69. urina sabulosa per 40. annos citra incommodum. *Obs.* 70. lapis vesicæ miræ magnitudinis. L. III. *obs.* 138. lapis in vesica inventus stupendæ formæ. WALTH. V. *pag.* 389.

JACOBUS PRIMEROSIUS. Ejus *libri IV. de vulgi erroribus.* AMSTERDAM 1630. 12. & aucti ROTERDAM 1658. 12. 1668 12. LONDON 1638. 4. Anglice LONDON 1651. 8. Gallice cum additionibus D. de ROSTAYNG, LION 1689. 8. Laudes hoc opusculum, etiam magis, si ad annum respexeris, quo scriptum est. In L. IV. calculum medicamentis internis dissolvi non posse. HALLER.

Idem in *enchiridii medico-practici* part. 2. pag. 241. nephriticus dolor; pag. 263. calculus vesicæ.

Idem *de morbis puerorum partes* II. ROTERDAM 1659. 12. in parte II. pag. 93. calculus vesicæ. WALTH. V. *pag.* 337.

J. PHARAMOND RHUMEL, mathematicus & chymiater, Neagorensis (NEUMARKT), de Paracelsica secta. Ejus *opuscula chymico-medica, s. gynæco-pharmaceutica. Herniarum curatio magnetica; podagræ cura. Panacea aurea. Catoptron pharmaceuticæ.* TUBING. 1630. 12. NURNBERG 1630. 12. HALLER (t).

Idem in *basilic. chymic.* FRANCOF. 1631. 12. pag. 15. præsens remedium ad calculum ex lapidibus.

Idem in *Medicina spagyrica, oder spagyrische Arzneykunst.* FRANCOF. 1648. 8. pag. 170. liquor nephriticus ex lapidibus quibusdam cum spiritu salis paratus. WALTH.

DANIEL COLBERG *de nephritide, s. renum calculo.* ALTDORF. 1630. 4. HALLER.

TOBIAS MAJ & CHRISTIAN HINRICKING *de calculo renum & vesicæ.* WITTEBERG 1630. 4. HALLER.

JOH. FREITAG. Ejus *aurora medicorum Galenico-chymica* &c. FRANCOF. 1630. 4. Cap. 36. *de genista*: pag. 353. arcanum ad calculum ℞. *sem. genistæ* drach. jß. *sperm. ceti* scr. j. *milleped. præparat. cum spiritu vitrioli* scr. ij. *succi raphani* unc. ß. *limon.* unc. j. *vini malvat.* unc. ij. Misce. WALTHER.

MARTINUS BLOCHWIZ. Ejus *anatomia Sambuci.* LIPS. 1631. 12. & mutato titulo *nützliche kleine Hausapothek* a DAN. BECKERO versa GIESS. 1665. 8. LIPS. 1685 8. 1692. 8. Anglice LONDON 1650. 8. HALLER (u). In *anatomia Sambuci* sect. 3. cap. 25. de calculo. WALTH.

(t) Ibid. pag. 585. (u) Ibid. pag. 548.

ADRIANUS V. MYNSICHT in *armamentario medico-chym.* pag. 54. ad calculum tinctura baccarum juniperi; pag. 290. aqua lithontriptica. WALTH. V. *medicam. chir.*

JOH. PRÆVOTIUS in *medic. pauperum* pag. 140. calculum frangentia. WALTH. V. *medicam. chir.*

S. L'OLIVIER, chirurgus. Ejus *traité des maladies des reins & de la vessie, contenant la cure & la préservation de la pierre & gravelle.* ROUEN 1631. 8. HALLER.

JEAN PIETRE & FRANC. BLONDEL *non ergo conveniunt nephritidi diuretica* PARIS 1631. 4. HALLER.

M. AURELIUS SEVERINUS *de efficaci Medicina* part. 2. *de sectionibus* cap. 135. de calculo, qui ad glandem allapsus nulla vi dejici queat. In *pyrotechniæ* L. II. part. 1. *de entopyria* cap. 47. de nephritide. Cap. 85. de calculis vesicæ.

Ejus porro *therapeutes Neapolitanus s. veni mecum consilium curandorum febrium & internorum omnium morborum* NEAPOLI 1653. 8. Pag. 191. medicamenta ad calculum renum & vesicæ habentur. WALTH. V. *pag.* 303.

ANTONIUS VARUS *de nephritide.* JEN. 1632. 4. HALLER.

HYACINTHUS de ALPHERIO, Dorthosanus. Ejus *præservatio a calculis atque cunctis fere morbis atque morborum renalium medela.* NEAPOLI 1632. 4. HALLER (x).

NICOLAUS FONTANUS in *observationibus* &c. refert de calculis terebinthinæ usu ejectis. HALLER. V. *obst. art.*

J. THEODORUS de BRY. Ejus *introductio in vitalem Philosophiam. Tract. II.* FRANCOF. 1633. 4. In tract. 2. *de causis & curatione morborum* cap. 27. de morbis renum (calculo). Cap. 28. de morbis vesicæ. WALTH.

JOH. WALÆUS in *Medicinæ practicæ* L. II. cap. 19. de affectibus partium urinalium & genitalium (ut calculus renum & vesicæ). WALTH. V. *pag.* 390.

J. TILEMANN. Ejus *de natura & curatione doloris nephritici.* MARBURG 1634. 4. HALLER. V. *pag.* 21.

WOLFGANG. HOEFER in *Hercul. med.* L. III. de ventris affectibus cap. 4. de renum & vesicæ affectibus: calculi generatio & curatio. WALTH. V. *pag.* 390.

JOH. GALLEGO della SERNA, Malacensis, Archiater regius, in *operibus physico-medico-ethicis* LION 1634. fol. BRUXELL. 1640. 4. agit etiam de calculo &c. HALLER.

J. PLAC-

(x) Ibid. pag. 563.

J. PLACCIUS. Ejus disp. *de tartaro renum*. ROSTOCH. 1636. 4. HALLER.

PETR. YVELIN & Cl. GUERIN *non ergo nephriticis a calculo lithontriptica*. PARIS 1636. 4. HALLER.

Lapis nephriticus von dem edlen Grieſtein, ſeiner wunderſamen Kraft, Würkungen, Gebrauch. AUGSPURG 1636. 4. HALLER.

SAMUEL SCHOENBORN. Ejus *manuale Medicinæ practicum Galenico-chymicum medicamenti appropriati omnium morborum humani corporis*. DANTISC. 1637. 12. 1642. 12. ARGENT. 1657. 12. 1681. 12. HALLER (y). Pag. 184. 185. (Edit. Argent. 1657.) habentur medicamenta lithontriptica ex raphano, parietaria, liquiritia, terebinthina &c. WALTH.

BALDUS BALDUS. Ejus *in* HIPPOCRATIS *textum* 23. *de aëre aquis & locis diſſ. iatro-phyſica &c. in qua de calculorum ortu & aquæ Tiberis ſalubritate agitur*. ROMÆ 1637. 4. HALLER (z).

JOH. SAUBER. Ejus *innocentia calculi, & podagræ in innocentibus ſermone publico aſſerta*. NORIBERG. 1637. 4. HALLER (a).

JOH. MACKLÆUS *de calculo renum*. ARGENT. 1637. 4. HALLER.

HENRICUS FAUSTUS *de calculo renum*. MARBURG 1637. 4. HALLER.

J. GERLACH *de calculo renum*. ALTDORF. 1637. 4. HALLER.

BARTHOLOMÆUS SCHOBINGER λιθολογια *medica*. BASIL. 1637. 4. HALLER.

JOHANNES van BEVERWYCK, qui cum SALMASIO litem aluit de arenulis, quæ de veſica prodeunt, quas calculum portendere SALMASIUS defenderat, negabat BEVERWYCKIUS: tota tamen lis potius auctoritatibus veterum locisque Hippocraticis agitabatur, quam rerum ipſarum eventis. Primum de ea re ſcripſit BEVERWYCKIUS *de calculo renum & veſicæ cum epiſtolis & conſultationibus magnorum virorum* LEID. 1638. 12. Cumque repoſuiſſet *de calculo* librum SALMASIUS, quem dicemus, ſecundo ſcripſit noſter *exercitationem in* HIPPOCRATIS *aphoriſmum de calculo* LEID. 1641. 12. Prior libellus Belgice prodiit J. v. BEVERWYCK's *Steenſtuck* DORDRECHT 1649. 12. non inutile opuſculum. Calculi totam hiſtoriam habet, generationem, ſymptomata, curationem. Contra ſcholas non gigni ex muco compacto, etſi HARVEIUS exemplum narrat virginis, cujus in veſica mucum in pilas vidit indureſcere. Plerosque lapides in renibus gigni ex arena craſſa, quæ ſit pro nucleo. Colore renalem calculum a veſicali non diſtingui. Replere pelvim & figuram ejus ramorum exprimere. Poſſe fieri, ut lapillus neque digito detegatur, neque cathetere. Varii calculi veſicæ caſus. Arenulas neque calculum indicare, ſed neque frequenter cum eo malo conjungi. Mors

(y) Ibid. pag. 633. (z) Ibid. T. I. pag. 60. (a) Ibid. T. II. pag. 633.

per lethargum ex lotii itinere ſuppreſſo, & in alio exemplo iſchuria calculoſa medicamentis ſuperata. De lithontripticis hiſtoriolæ. BENEDICTI SYLVATICI epiſt. de homine, cui & in veſica calculus a morte eſt repertus, & in rene, cum tamen nullum a neutro calculo ſymptoma unquam paſſus eſſet. CLAUDII SALMASII pluſculæ epiſtolæ. GUIDO PATINUS exemplum renis gangrænoſi recenſet. GERARDUS ACASSIUS in calculi malis ſæpe nullum ſignum ſe offerre. LUDOVICUS NONNIUS, EWALDUS SCHREVELIUS Leidenſis Profeſſor, NICOLAUS TULPIUS exempla calculorum renalium iſchuria excitata lethalium. GUILIELMUS HARVEY, JACOBUS BACK, VOPISCUS F. PLEMPIUS, F. MARINUS MERSENNUS, LAZARUS MEYSSONIER, CORNELIUS V. SOMMEREN (b), cujus epiſtola melioris eſt notæ. Inciſiones aliquas cadaverum recenſet, & calculi reni accurate inpacti exemplum. Adjecta eſt duplex hiſtoria veſicæ duplicis CASAUBONI, quarum altera eſt RAPHAELIS THORII. Hæ epiſtolæ recuſæ ſunt Belgice in ſecunda parte ſui *Steenſtuck.*

Ejus *epiſtolicæ quæſtiones cum doctorum reſponſis.* ROTERDAM 1644. 8. Inter alia calculi plurimi ex virgine ejecti, ren dexter putridus, plenus calculis. HALLER.

CLAUDIUS SALMASIUS, non medicus, ſed vir celebris, eruditiſſimus, & plurimæ lectionis. Ejus *interpretatio* HIPPOCRATICI *aphoriſmi* 79. *ſectionis IV. de calculo. Acceſſerunt epiſtolæ duæ* J. BEVERWYCI, *quibus reſpondetur.* LEID. 1640. 8. Ex Arabibus & Græcis erudite vincit, utique arenulas indicia eſſe præſentis calculi, quæ cum lotio prodeunt, eamque eſſe HIPPOCRATIS ſententiam. Renalis calculi, qui abſque dolore diu geſtatus fuerit, exemplum. HALLER.

JOHANNES SCHROEDER, medicus Francofurtenſis. Ejus QUERCETANUS *redivivus.* FRANCOF. 1638. 4. 3. vol. LAMBERGEN 1648. 4. 1667. 4. 1679. 4. HALLER (c). In T. II. *pharmacopææ generalis* cap. 9. *de aquis*: aquæ etiam nephriticæ. Cap. 29. *de antidotis liquidis*: etiam nephritica. In T. III. *art. med. pract.* pag. 228. de calculo renum & veſicæ. WALTH.

Ejus *pharmacopæa medico-phyſica* ſæpe recuſa & aucta primum prodiit ULM 1641. 4. 1655. 4. &c. Anglice LONDON 1669. Germanice NÜRNBERG 1684. 4. Belgice LEIDÆ 1741. fol. 3. vol. In L. II. cap. 38. pag. 182. (Edit. a. 1655.) laudatur aqua diuretica CLOSSÆI. Cap. 66. pag. 233. liquor magnarum virium. Cap. 81. pag. 284. ſpiritus nephriticus. In L. III. cap. 21. pag. 470. tinctura ſolis ad calculum valde commendatur. Cap. 23. nitrum (vitriolatum) ſ. panacea duplicata ad calculum ſummopere extollitur. Et pag. 475. ſal cachecticum chalybeatum. In L. IV. claſſ. I. pag. 89. elixir juniperinum admirandarum virium eſſe in calculo. Claſſ. II. pag. 223. ſal tartari volatiliſatum inſigne eſſe lithontripticum.

(b) Celebris elapſo ſeculo apud Dordracenos medicus. Ita v. SWIETEN in *comment.* T. V. *de calculo.* (c) Ibid. pag. 617.

cum. In L. V. Claſſ. I. pag. 275. &c. alia adverſus calculum medicamenta (præparationes ibi vide). WALTH.

PHILIPPUS GRULING in *Medicinæ practicæ* L. IV. part. 2. cap. 1. de calculo veſicæ. In L. V. part. 1. Cap. 4. de dolore nephritico: varia medicamenta. Cap. 5. de calculo renum: medicamenta. WALTH.

Ejus porro *tract. de calculo & ſuppreſſione urinæ multis exemplis, obſervationibus, & notis illuſtratus.* NORTHUS. 1661. 4. HALLER. V. *pag.* 391.

JACOBUS de BACK. Ejus *epiſtola de calculo* exſtat in BEVERWYCKIANIS, LONDON 1638. 12. HALLER.

PAULUS MARQUART SLEGEL *de calculo renum & veſicæ.* JEN. 1638. 4. HALLER.

J. FABRICIUS *de calculo renum.* ROSTOCH. 1638. 4. HALLER.

FRANC. KIST *de exulceratione renum.* ROSTOCH. 1639. 4. HALLER.

BERNARDUS LANGWEDEL, medicus Hamburgenſis. Ejus eſt CAROLUS PISO *enucleatus, ſ. obſervationes medicæ* PISONIS, LEID. 1639. 16. HAMBURG 1639. 8. Liber hic non continet, quas nos ſolemus obſervationes vocare, ſ. peculiaria eventa ab auctore adnotata, ſed peculiares utique PISONIS opiniones, certos ſub titulos conjunctas. Ita HALLER (d). *Concluſ.* 44. materia lapillorum in renibus genitorum ſunt ichores ſanguinis. *Concluſ.* 46. calculi non concretione ſed uſtione ſ. torrefactione generantur. *Concluſ.* 48. calculi renum non neceſſario ſunt rubei. WALTH.

JOH. RHODIUS. Ejus *obſervationum medicinalium centuriæ* III. PATAV. 1657. 8. FRANCOF. 1676. 8. 1679. Morbi a capite ad calcem recenſentur. Breves hiſtoriæ morborum eventuumque rariorum, & adnotata Profeſſorum Italorum, cadaverum etiam inciſiones. In *centuria* III. lapides inteſtinales, abdominales, & fellei; medicamenta ad renum nephritidem, veſicæ lapides. HALLER. V. *inſtrum. chir.*

Medicaments for the ſtone codex M. S. circa a. 1640. eſt in B. Aſhmoleana n. 7608. HALLER.

THEODORUS MAYERNE TURQUET *de nephritide.* GENEV. 1640. 4. HALLER.

MICHAEL RAPHAEL SMUTZ. Ejus *methodus curandi calculum.* NORIBERG. 1640. 12. HALLER.

DAVID HEIMBERGER *de calculo.* REGIOMONT. 1640. 4. HALLER.

J. JAC. COUSINOT & PETR. BOURDELOT *non ergo calculus in rene aut veſica aliquo liquore ſolvi poteſt.* PARIS 1640. 4. HALLER.

GODO-

(d) Ibid. pag. 640.

GODOFREDUS MOEBIUS. Ejus *epitome institutionum Medicinæ ex neotericorum fundamentis.* JEN. 1663. 4. In L. II. cap. 7. de symptomatibus renum & vesicæ (ut calculus). Cap. 13. de calculorum generatione. WALTHER. V. *obstet. art.*

NICOLAUS TULPIUS in *observationum medicarum* L. I. cap. 59. calculi intestinorum. L. II. cap. 44. calculus renum. Cap. 45. calculus ureterem obstruens. Cap. 47. mictus lapillorum. L. III. cap. 2. vesica a calculo consumta. Cap. 5. calculus vesicæ adnatus. Cap. 6. calculus vesicæ arcte circumdatus. Cap. 7. calculus trium unciarum sponte excretus. Cap. 8. calculum ex urethra eximendi modus. L. IV. cap. 28. calculus per lumbos excretus. Cap. 36. mictus calculorum fractorum. Cap. 47. calculus vesicæ cervicem lædens. WALTH. V. *pag.* 22.

GUERNER ROLFINK. Ejus disput. *de renum & vesicæ calculo.* JEN. 1644. 4.

Ejus *de genuina calculorum in humano corpore, præcipue renibus & vesica generatione, signis, & remediis.* Ibid. 1663. 4. HALLER.

Ejus *epitome methodi cognoscendi & curandi particulares corporis affectus, secundum ordinem* RHAZÆ ad ALMANSOREM, *Hippocraticis, Paracelsicis & Harveianis principiis illustrata.* Ibid. 1655. 4. In L. III. cap. 16. de calculo renum & vesicæ. WALTH.

Ejus *ordo & methodus Medicinæ specialis consultatoriæ ὡς εν ατομω, continens consilia medica ad normam veterum & novorum dogmatum adornata.* Ibid. 1668. 4. In L. III. *consult.* 1. de calculo renum laborante. *Consult.* 2. de calculoso. In L. IX. *consult.* 3. de calculo vesicæ. WALTHER. V. *ichor.*

JACOBUS BONTIUS, qui BATAVIÆ JAVANÆ medicinam fecit. Ejus *de Medicina Indorum libri* IV. LEID. 1642. 12. PARIS. 1646. 4. & cum G. PISONE, AMSTERDAM 1658. fol. In L. III. agit etiam de calculo humano: lamellatum esse perinde ut bezoar, viresque medicas exercere similes. HALLER.

JOH. HENRICUS MEIBOM, vir eruditus, Professor Helmstadiensis, qui nonnisi disputationes academicas scripsit. Ejus *Hippocratis jusjurandum s. ορκος commentario illustratum.* LEIDÆ 1643. 4. Etiam de calculorum varietate. Cur HIPPOCRATES noluerit medicum calculosos curare.

Ejus *de calculo renum.* HELMSTADT 1679. 4. HALLER.

HERMANNUS van der HEYDE, medicus. Ejus *discours & avis sur les flux de ventre douloureux.* GAND. 1643. 4. Aquæ frigidæ laudes. Calculi arenosi verum remedium aquæ Spadanæ. HALLER.

THOMAS BARTHOLINUS in *historiarum anatomicarum centuria* I. & II. calculorum varietates, etiam arenosus sudor. In *cent.* III & IV. calculosorum dissectiones. Calculus per scroti abscessum prodiit. Cum calculus tangi

gi

gi non poffet, repertum eft eum cum vefica in fcrotum demerfum effe. HALLER. In *cent.* III. *hiftor.* 33. 34. 35. calculus renum. *Cent.* IV. *hift.* 8. calculus ex fcroto fuppurato; *hift.* 23. putamina ovorum ad calculum laudantur. *Cent.* V. *hift.* 3. calculus magnus ex urethra rupta. WALTH.

Idem in *epiftolarum medicinalium cent.* I. *epift.* 55. ipfe BARTHOLINUS jam anno 1644. & prius, calculum fenfit fe habere, & ab aqua corticum fabarum levamen fe putaverat percepiffe. In *cent.* III. *epift.* 28. calculus ex utero; *epift.* 50. calculus ventriculi. ALBERTI.

Idem in *Actis Hafnienfibus in Vol. IV. obf.* 39. raphani in terendo calculo vis. *Obf.* 83. calculus ingens de muliere elapfus. HALLER. V. *pag.* 23.

J. N. THOMASIUS *de calculo renum & veficæ.* LIPS. 1643. 4. HALLER.

CHRISTIAN LANG. Ejus *de calculo humano.* LIPS. 1650. 4.

Ejus *de calculi humani generatione.* Ibid. 1653. 4. HALLER. V. *obftet. art.*

J. THEODORUS SCHENK. Ejus *de tartaro microcofmo fecundum principia Hippocratica, Galenica, Paracelfica, atque Helmontiana confiderato.* JEN. 1658. 4. HALLER. V. *vuln.*

JOH. JOHNSTONUS in *ideæ medic. pract.* L. X. tit. 8. artic. 8. de calculo renum. Tit. 9. artic. 1. de veficæ calculo. WALTH. V. *pag.* 391.

J. DAVID RULAND *pharmacopœa nova in qua repofita funt pro omnibus morbis corporis humani internis & externis pro pauperibus ευπόριστα.* NÜRNBERG 1644. 12. In *theca* 3. & 30. medicamenta ad calculum. WALTH.

JOHANNES PETRUS LOTICHIUS in *confiliorum & obfervat.* L. IV. cap. 5. *obf.* 1. usque ad 7. nephriticus dolor cum variis accidentibus. WALTH. V. *pag.* 23.

JOSEPHUS SCHMIDT in *Spiegel der Wundarzney* L. III. part. 2. pag. 418. calculus. WALTH.

Idem in *Eph. N. C. Dec.* I. *ann.* VIII. *obf.* 89. mors eft fabulofo urethræ infarctu. HALLER. V. *pag.* 23.

A. RYCK *de calculo renum & veficæ.* LEID. 1644. 4. HALLER.

J. FRID. BILGER *de lithiafi renum & veficæ.* ALTDORF. 1645. 4. HALLER.

ANDR. GUYOT & JAC. du VAL *E. a lacte lithiafis.* PARIS 1645. 4. HALLER.

JOACH. STORMANN *de renum & veficæ calculo.* LEID. 1646. 4. HALLER.

BALDUINUS COUSEMAKER *de calculo renum & veficæ.* LEID. 1648. 4. HALLER.

HER-

HERMANNUS CONRING. Ejus *de calculo renum & vesicæ*. HELMSTADT 1656. 4. HALLER. V. *pag*. 24.

JOHANNES VESLING in *epist. & observat. anatomicis obs.* 47. de magno calculi proventu. WALTH. V. *pag*. 24.

GUIDO PATINUS, natus in oppido HOUDAN en BRAI, celebris medicus, qui victoriam suam de chirurgis reportatam passim celebrat, scripsit *de tuenda valetudine*, qui liber prodiit cum GUIBERTI *medecin charitable* PARIS. 1649. 8. Negat dari medicamenta lithontriptica, & in iis, qui ab eorum usu sanati putabantur, adfirmat calculos fuisse in vesica repertos. HALLER.

ISAAC CATTIER. Ejus *observationes medicinales rariores*. CASTRIS 1653. 12. PARIS 1657. 8. FRANCOF. & LIPS. 1676. 8. Paucæ sed bonæ sunt. Inter eas huc faciunt calculorum varietates; calculus, ut putat, per medicamentum comminutus, & cum lotio excretus. Calculus intra membranas vesicæ delitescens. HALLER. V. *vuln*.

CONRADUS VICTOR SCHNEIDER, Professor Wittebergensis, vir doctissimus, magnus collector librorum, potissimum Italicorum, quos summo cum labore norat in unum sermonem componere, ut quidquid quispiam innumerabilium illorum seculi XV. & XVI. scriptorum in libris reliquisset, in suis operibus reperias. Ita HALLER (e). Ejus *de calculo*. WITTEBERG. 1650. 4.

Ejus *de renum & vesicæ calculo*. Ibid. 1665. 4.

GUALTHER CHARLETON F. R. S. Ejus *spiritus gorgonicus vi sua saxipara exutus*. LEID. 1650. 8. Satis ad sensum HELMONTII omnia. Calculi generationem a sale repetit, curationem a dauco sperat & a betulæ succo. Multum fermentorum & opinionum, Chirurgiæ nihil. Alcalina & adfinia spiritui cornu cervi in calculo reperit. HALLER.

HENRICUS SCHÆVIUS *de calculo renum*. JEN. 1650. 4. HALLER.

J. PECQUET celeberrimi viri observatio de concremento calculoso citatur in *Mem. de Chirurgie* T. II. Ita HALLER.

SAMUEL FORMEY in *traité chirurgical des bandes* calculus fascia retentus, ut cochleari eximi potuerit. HALLER. V. *fascias*.

KENELMUS DIGBY in *oratione de pulvere sympathetico* vesicæ calculos esse pentagonios (dodecaedros). HALLER. V. *vuln*.

AUGUSTINUS THONER, Archiater Ulmensis, in suis *observationum medicinalium libris* IV. ULM. 1651. 4. aliqua habet chirurgici argumenti, ut ulceris a repetita etiam calculi sectione superstitis sanationem. Calculum coalescere ex materia crassa albescente cum urina egesta, quam viderit

(e) Ibid. pag. 668.

rit in aëre arenam efficere. Exempla ubi calculus a morte in vefica repertus eft, quem chirurgi non potuerant detegere. HALLER.

OLAI WORM difp. *de calculo renum & veficæ*. HAFNIÆ 1651. 4. HALLER.

DOMINICUS PANAROLI in *iatrologifmorum*, *f. obfervationum Pentecofte* I. calculus fub oculo natus, per os ejectus, an forte in viis lachrymarum coactus. HALLER. In *Pentecofte* II *obf.* 2. petroleum naturale non artificiale externe fupra renes unctum fumme laudat. *Obf.* 34. monftrofa calculorum ejectio. In *Pentecofte* III. *obf* 8. fœminæ calculo renum fæpe laborantes gravidæ fi reddantur, facillime moriuntur. *Obf.* 41. fpiritus vitrioli renum & veficæ arenulis & calculis tuto exhibetur in principio abfque ulla evacuatione prægreffa. In *Pentecofte* IV. *obf.* 31. portentofa ureterum dilatatio ad lapidis exitum. In *Pentecofte* V. *obf.* 29. calculi in urethra fine noxa per tres & quatuor menfes retenti. WALTH. V. *pag.* 25.

CAROLUS ARTHURUS PLESSIUS in *enchiridio anatomico* renum calculum, fi apoftema fe extulerit, poffe cauterio admoto, natura monftrante viam, educi, non alias. Cavitatem duplicem veficæ ad latentem in uretere calculum reducit. HALLER. V. *pag* 277.

MARTINUS SCHMUCK. Ejus *thefaurus fecretorum naturalium chymicorum*. NORIBERGÆ 1652. Num. 20. calculus. WALTH.

JOH. SCULTETUS in *armamentario chirurgico* calculus urethræ folis emollientibus eductus. HALLER. V. *inftrum. chir.*

PETRUS BORELLUS in *hiftoriarum & obfervationum centuria* I. *obf.* 4. calculus in cyftide fellea. *Cent.* II. *obf.* 21. (vel 22) lapides veficæ ingentes. *Obf.* 62. calculi veficæ rari. *Cent.* III. *obf.* 22. ad calculum ptifana, fructus cynosbati. *Cent.* IV. *obf.* 73. arcanum ad lithiafin ex fcarabæis. WALTHER. V. *pag.* 25.

GEORG. FRID. LAURENTIUS in *exercitationibus* &c. huc faciunt, quæ dicit de fabulofis in lotio, calculum veficæ non certo prodentibus: de pure in urina & fanguine, non indicante veficæ ulcus. HALLER. V. *pag.* 25.

BALDASSAR TIMÆUS in *cafuum medicinalium* L. III. cap. 37. renum calculus potu hydromelito curatus.

Idem in *epiftolarum* &c. L. III. *epift.* 3. de præfervatione & cura calculi. *Epift.* 31. de calculo renum. *Epift.* 32. de arcano contra calculum. Ad præfervationem fequens laudat: menfe majo ante folis ortum collige *Neanfire viridis* (anferinæ) m. viij. *lecaf.* (f) *viridis* m. jv. exprime fuccum, adde vini rubri q. f. mifce & filtra; exhibe quotannis primis duobus & tribus diebus

(f) Forte *fecal*, id eft fecale, quod per anagramma inmutatum fuerit ab auctore in vocem *lecaf.*

bus mensis Maji mane unc. vij., purgato prius corpore. WALTH. V. *pag.* 26.

PETRUS LAUREMBERGIUS, GUILIELMI filius, in *apparatu plantarum* FRANCOF. 1654. cap. 2. de allio: nobile esse medicamentum contra calculum si allii capita aliquot lacti incoquas, idque lac ægro bibendum propinas. WALTH.

GODOFREDUS WELSCH in *Hebammenbuch* part. 3. cap. 4. de calculo infantum. WALTH. V. *obst. art.*

PETR. CAVELIER *de calculo renum & vesicæ.* LEID. 1651. 4. HALLER.

SEBAST. SCARABICIUS. Ejus *historia bovini cerebri in lapidem mutati, & de lapidis concretione in homine.* PATAV. 1655. 12. 1679. 12. HALLER.

PETRUS CAULTER *de calculo renum & vesicæ.* HELMSTADT 1656. 4. HALLER.

FRANC. OSWALD. GREMBS in *arboris integræ & ruinosæ* L. II. cap. 1. medicamenta ad calculum. WALTH. V. *pag.* 27.

JOH. ANDR. SMITZIUS in *Medic. pract.* pag. 27. calculus renum; pag. 29. calculus vesicæ. WALTH. V. *pag.* 316.

FRANCISCUS STRASELIUS *de calculo renum & vesicæ.* LEID. 1659. 4. HALLER.

MARCUS MAPPUS *de dolore nephritico.* ARGENTOR. 1672. 4. HALLER. V. *pag.* 27.

CASPAR REIES in *Elysio jucundarum quæstionum campo quæst.* 36. pag. 444. (Edit. FRANCOF. 1679. 4.) calculi in insolitis corporis locis reperti. *Quæst.* 87. pag. 1136. n. 14. calculi vesicæ comminutio per medicamenta testimoniis probatur. ALBERTI. V. *pag.* 27.

GEORG SEGER in *Eph. Nat. Cur. ann.* I. *obs.* 16. de renum & vesicæ exulceratione. *Ann.* II. *obs.* 23. mors die 15. ex ischuria & calculo renum. *Ann.* III. *obs.* 227. relatio de rene calculoso. HALLER. V. *varices.*

PAULUS AMMANN. Ejus *de lithiasi renum & vesicæ.* LIPS. 1669. 4. HALLER. V. *morf. can. rabid.*

RICHARD BURTHOG *de lithiasi & calculo.* LEID. 1662. 4. HALLER.

J. JAC. BAUHIN *de calculo renum.* BASIL. 1662. 4. HALLER.

HENRICUS V. ROONHUYSEN in *genees en heelkonstige aanmerkingen* novo volumine: calculi renales per abscessum excisi; sic duo calculi sublinguales. HALLER. V. *pag.* 28.

ROBERTUS BOYLE in *considerations upon* &c. calculos humanos tunicatos esse, nucleum continere. HALLER. V. *pag.* 28.

J. DA-

J. DANIEL MAJOR, Professor Kiloniensis, vir qui multa moliebatur, pauca perficiebat. Ejus *historia anatomica calculorum insolentioris magnitudinis ac molis in renibus* Cl. J. SPERLINGII *repertorum.* LIPS. 1662. 4. Præter calculos ejus viri, alias historias calculorum & nuper enatorum lapidum collegit. HALLER.

CAROLUS DRELINCOURT *la legende du Gascon* &c. in altera editione LEID. 1674. 12. calculi humani signa addit, quibus ab omni alio lapide distinguitur. Describit etiam vesicam plenam villis, fungulis & tartari acervis. HALLER. V. *calculi sect.*

J. ARNOLD FRIDERIC. Ejus *de renum & vesicæ calculo.* JEN. 1666. 4. HALLER. V. *terebrat.*

J. LEHEL *de lithiasi.* ALTDORF. 1663.

Ejus *de rene exulcerato & calculo, lumborum doloris, purulentæ mictionis & dysuriæ causis.* BRUNSWIC. 1665. 4. HALLER.

J. DAN. WIDT λιθολογια. ARGENTOR. 1663. 4. HALLER.

TROPHIMUS SERRIER in *enchiridio* &c. aliqua habet de calculo. Præmagnum calculum chirurgus tangens non potuit adgnoscere. HALLER. V. *pag.* 28.

J. JAC. DOBBEL *de lithiasi renum.* LEID. 1664. 4. HALLER.

J. GEORG. SOMMER in *Act. Nat. Cur. Dec.* II. *ann.* II. *obs.* 141. grandis calculus ex vesica vetulæ expulsus. *Ann.* IX. *obs.* 15. lapilli in angulis oculorum. HALLER. V. *obst. art.*

PHILIPPUS JACOB. SACHS von LEUENHEIM, medicus Vratislaviensis, ex primis *Academiæ Nat. Cur.* collegis. In ejus libro de *venenis & serpentibus petrefactis.* JEN. 1664. 8. aliqua reperiuntur ad lapides in corpore humano passim repertos.

Ejus *Gammarologia s. de gammarorum vulgo cancrorum consideratione* FRANCOF. & LIPS. 1665. 8. collectanea & propria etiam aliqua habentur de calculis humani corporis & animalium adnotata.

Idem in *Eph. Nat. Cur. ann.* II. *obs.* 30. ischuria die 12. sponte sanata, expulso sponte calculo. *Obs.* 142. calculus, qui sibi viam ex urethra in scrotum aperuit. HALLER.

J. LAURENTIUS BAUSCH, primus *Academiæ Nat. Cur.* Præses, ad librum *de lapide hæmatite & aëtite* LIPS. 1665. 8. præfationem addidit in qua fuse agit de vulneribus. Inter multa collectitia tamen etiam propria aliqua & bona reperias, ut calculus ab acidularum usu in urethram inpactus, feliciter excisus &c.

Idem in *Eph. N. C. Dec.* II. varii calculi ex diversis corporis humani partibus excisi. Ita HALLER.

HENRICUS a MOINICHEN in *observationibus* &c. *obs.* 22. calculus circa acum osseam collectus ac concretus. ALBERTI. V. *pag.* 29.

PETRUS MICHAEL de HEREDIA in *operum medicorum* LUGDUN. 1665. fol. Tom. IV. *tract.* 8. *disput.* 7. cap. 9. de lapide renum. WALTHER.

EBERHARDUS GOEKEL in *gallicinii*, *s. observationum* &c *centuria* I. *obs.* 90. calculus ex puella nondum trimula absque incisione & ferramentis eductus. HALLER. V. *pag.* 29.

ANTONIUS MENIOT in *dissertationibus pathologicis P. I.* PARIS. 1665. 4. agit de hydrophobia: in P. Post. de nephritide, de lithiasi. HALLER.

PHILIPPUS LUDOV. SEIPPIUS. Ejus disp. *de lithiasi.* GIESSÆ 1665. 4. Calculus 17. unciarum absque noxa gestatus. HALLER.

JOH. KÖKERT *de calculo renum & vesicæ.* BASIL. 1665. 4. HALLER.

J. SIGMUND ELSHOLZ in *Eph. N. C. ann.* IX. X. *obs.* 85. glans plumbea in vesica crusta calculosa tecta. HALLER. V *steatom.*

LIVONIUS RECTORIUS. Ejus *tract. de lapidis renum ac vesicæ affectus curatione.* FLORENTIÆ 1666. 4. HALLER.

J. CENTURIO MACASIUS *de calculo renum.* LIPS. 1666. 4. HALLER.

JOACHIM van der HEYDE *de calculo vesicæ.* LEID. 1667. 4. HALLER.

In THOMÆ BIRCHII *diario Tom.* II. *ann.* 1667. varia occurrunt de calculis: magnus lapillus de urethra emissus, pene ipso inciso. Calculus enormis, qui de utero dicitur prodiisse. De calculo vesicæ 25. unciarum HALLER. V. *pag.* 29.

OLAUS BORRICHIUS. Ejus *de lapidum generatione in macro & microcosmo.* FERRAR. 1687. 12.

Idem in *Act. Hafn. Vol.* I. *obs.* 77. calculum siliceum in vesica puellæ a terebinthina fractum & expulsum fuisse. In *Vol.* II. *obs.* 55. pila massa calculosa obducta. In *Vol. obs.* 50. a calculis angulosis deliria fieri, non a rotundis. *Obs.* 81. de lapidum & calculorum generatione. HALLER.

Idem in *epistolis Bartholinianis* quædam etiam de calculo habet. V. *pag.* 30.

In *Phil. Trans. n.* 26. calculi 96. ex vesica pueri exemti a chirurgo GOODRICK. Ita HALLER.

CASPAR CALDERE de HEREDIA in *illustrat. & observat. medicinalium* LUGDUN. 1667. fol. L. I. *illustrat.* 25. de duplici calculo renum & vesicæ. In L. II. *illust.* 22. de calculo & ulceribus renum. *Illust.* 33. pag. 274. de calculo renum. WALTH.

OTTO TACHENIUS in *Hippocrate chemico* VENET. 166... 12. BRUNSWIG 1668. 12. calculi dedit analysin. HALLER.

GEORG.

GEORG. HIERONYMUS WELSCH in *observationibus propriis*: maximus SAUBERTI calculus: calculus acui crinali circumnatus. Ex vesicæ calculo coma.

Idem in *observationum physico-medicarum hecatostea* II. calculi ex vesica humana mirifici, multifidi. Medicamenta lithontriptica.

Idem in *tract. de ægagropilis* &c. multa etiam de calculis animalium.

Idem in *curationibus propriis & consiliis* aliquot calculosorum morborum historias narrat. HALLER. V. *pag*. 30.

JOHANNES MURALTUS, ex nobili familia Insubrica natus, LEIDÆ & PARISIIS incisionibus & administrationibus chirurgicis operam dedit, & Medicinam, & Anatomen, & demum Chirurgiam coluit. Disputaverat SYLVIO præside *de inflammatione & ulcere vesicæ* LEID. 1668. 4. HALLER.

VITUS RIEDLINUS in *observationibus medicis* refert de magno calculo ex scroto sponte elapso. HALLER. V. *pag*. 30.

J. HENR. (vel FRID.) BREDHAVER disp. *de nephritide.* GIESS. 1668. 4. HALLER.

CHRISTOPH V. CAMPEN disp. *de calculo renum*. LEID. 1668. 4. HALLER.

J. GEORG. VOLCAMER, medicus Noribergensis. Ejus *Sendschreiben von dem Blasen- und Lendenstein*. FRANKF. 1669. 4. Habere se arcanum, quo multos curaverit.

Idem in *Eph. N. C. Dec.* I. *ann....obs.* 227. calculi ex fœmina exemti post nerveos quosdam motus, quos auctor habet pro calculi itinere. HALLER.

FRIDERICUS HOFMANNUS *de method. med.* L. I. cap. 12. de diureticis pag. 188. de renum calculo. Cap. 19. de alteratione pag. 350. de renum affectu, ut calculo: medicamenta. In L. II. cap. 4. de functionibus læsis pag. 437. in nephritide narcotica prodesse. WALTH. V. *pag*. 393.

CH. SCHERBIUS. Ejus disp. *de renum calculo.* UTRECHT 1669. 4. HALLER.

JOHANNES GROENEVELT, Belga, medicus, qui in ANGLIA vixit, calculumque secuit. Ejus disp. *de calculo vesicæ.* UTRECHT 1670. 4.

Ejus *dissertatio de lithologia variis observationibus & figuris illustrata* edit. 2. LONDIN. 1687. 8. Exortatum fuisse a chirurgo & lithotomo Amstelodamensi HENRICO VELTHUYSEN, ut arti se totum traderet. Hic aliquas adnotationes tradit per suam experientiam natas, de calculis & circa calculum rarioribus curationibus. Ut calculi de renibus in vesicam decedant. Calculi figura & mole varii. Calculi renis signa, & vesicæ calculi. Enormis calculus unciarum 19., alius 25. unciarum. Remedia quibus symptomata mitigan-

tigantur, cadaverum incifiones. Apparatus parvi fectio, & modi calculi fecandi varietates. Calculus fulcatus, ut aliqua via lotio per eam crenam fupereffet.

In ANGLIA nomen mutavit, ut nunc GREENFIELD fe fcripferit, & proftat Ejus *compleat treatife on the ftone and gravel, with a difcourfe on the lithontriptiks.* LONDON 1710. 8. Multa expertus hic ea exponit, quæ fibi vidiffe contigiffet. Ex puellis magnos calculos extraxit, fed etiam medicamentis lithontripticis folvit. Iterum magna varietas calculorum, aliqui ex priori opere. Calculus circa acum natus. Calculos equidem inter duas membranas veficæ natos vidit, vere tunicatum nunquam. Ab ufu faponis calculus eductus eft, ut in glande fe confpicuum daret. Adparatus parvus & magnus. Alto femel feliciter ufus eft. Vulnus urethræ majus æque facile fanari ac minus. Sibi accidiffe, ut aliquando calculum non poffet educere. Symptomata. De lithontripticis medicamentis eorum temporum, DUVY, TIPING, abfurdis mifcelis, ROGERII alcalino pulvere, quem laudat, fale ftipitum fabarum cum teftis ovorum & cancrorum chelis. G. CHERLETON perfuafiffe fibi, dari liquorem, qui calculum vere folvat, & incredulis fuccenfuiffe. Prius opufculum his utique auctum redit, cum TOLETI iconibus. Ita HALLER.

JOH. FERDINANDUS HERTOD in *crocologiæ* cap. 19. de renum & veficæ morbis, ut calculo. WALTH. V. *pag.* 393.

THEODORUS KERKRING in *fpicilegio anatomico* tradit calculorum varietates. HALLER. V. *pag.* 31.

CHRIST. FRID. GARMAN in libro *de miraculis mortuorum* ubi agit de putrefactione ea occafione etiam de calculis.

Idem in *Eph. N. C. Dec.* I. *ann.* III. *obf.* 43. calculi fub lingua. *Dec.* II. *ann.* VIII. *obf.* 153. urinæ incontinentia a calculo. HALLER. V. *pag.* 31.

VIC. LOCHER difp. *de renum & veficæ calculo.* BASIL. 1670. 4. HALLER.

In *converfations de M. l'A. Bourdelot* refertur de puero calculos absque dolore mingente. V. PIERRE JOSEPH MICHON *morf. anim. venen.*

HENRICUS VOLGNAD. V. *pag.* 31.

FRID. FERD. ILLMER aliqua de calculis habet in *Acad. N. C.*

Ejus porro difp. *de calculis microcofmi.* VIENNÆ 1692. 4. HALLER. V. *pag.* 32.

GOTTFRIED THEBESIUS in *Nov. Act. Nat. Cur. ann.* I. *obf.* 106. calculus veficæ, uterus durus & vifcida materie refertus. HALLER.

THOMAS SHIRLEY. Ejus *of the caufes of ftones in the greater world in order to find out the caufes and cure of the ftones in man.* LONDON

DON 1671. 8. HAMBURG 1675. 8. 1699. 8. ut videtur ex *E. N. C.* Ita HALLER.

SIMON SCHULZE. V. *pag.* 32.

PAULUS de SORBAIT. V. *pag.* 33.

JOH. ANTON. CLOZ. V. *pag.* 33.

GODOFRED. CHRIST. WINKLER. V. *pag.* 33.

MARTIN BERNHARD a BERNIZ. V. *pag.* 33.

CÆSO GRAMM. V. *pag.* 33.

EHRENFRIED HAGEDORN etiam in *Eph. N. C.* aliqua de calculis retulit.

Idem in *obſervationum & hiſtoriarum centuria* I. *hiſt.* 71. calculus ſublingualis. *Hiſt.* 94. calculi pulmonum oſſiformes. In *cent.* II. *hiſt.* 8. calculi in cyſtide fellea. *Hiſt.* 38. calculi multi, miræque figuræ. *Hiſt.* 39. calculus de urethra ſuctione prolectus. *Hiſt.* 40. calculoſi exenteratio. *Hiſt.* 41. calculi veſicæ ſpontanea excluſio. ALBERTI. V. *pag.* 33.

GEORG. WOLFG. WEDEL. Ejus *æger nephritide laborans.* JEN. 1680. 4. In ejus cadavere vidit calculum renalem incuneatum in oſtio ureteris, & in altero rene calculum pelvim occupantem.

Ejus altera diſp. *de calculo mechanico.* Ibid. 1701. 4. Calculus ex canis veſica exciſus merum ſpiritum urinoſum reddidit. HALLER. V. *pag.* 34.

Ratio ſcribonica, ſ. ſuccincta deductio, cur arthritis, podagra, atque alii calculoſi affectus e fundamento ſanari poſſint. HAMBURG 1672. 12. HALLER.

NICOLAUS CHESNEAU in *obſervationibus medicis* lapidem per injecta medicamenta frangere jubet. Calculus aliquamdiu in veſica latens, ut nullo ſymptomate ſe proderet. HALLER. V. *pag.* 34.

FRIDERICUS LOSSIUS in *obſervat. medicinalibus*, de calculo ſub lingua. Laudes nephritici ligni ad renum calculos. Aliæ calculorum hiſtoriæ.

Idem in *obſervationum libro poſthumo*, de aqua ſtillatitia, cujus uſum ad calculum commendat. HALLER. V. *pag.* 34.

GISBERT CINCQ diſp. *de calculo renum & veſicæ.* LEID. 1672. 4. Calculus renalis viginti ramis aſper. HALLER.

MELCHIOR FRIBE. V. *pag.* 35.

SALOMON REISEL. V. *pag.* 35.

CAROLUS RAYGER. V. *pag.* 36.

GEORG. FRANK. Ejus diſp. *de lapicidina microcoſmi in capite.* HEIDELBERG 1688. 4.

Ejus diſp. *de lapicidina in thorace.* Ibid. 1688. 4. HALLER. V. *decorat.*

CORNELIUS SOLINGEN in *embryulcia* &c. calculos majusculos de fœminarum vesica extraxit. V. *obst. art.*

Idem in *manuale operation* &c. vidit calculum triuncialem de ligamento suspensum. HALLER. V. *pag.* 304.

FRIDERICUS DECKER in *exercitationibus medicis* &c. refert de calculis innumeris in placenta uterina repertis. De calculo urinario in urethra exciso. Ischuria calculosa undecimo die superata. HALLER. V. *pag.* 37.

J. NICOLAUS BINNINGER in *observationum & curationum centuria* I. *obs.* 20. calculus vesicæ circa acum osseam concretus. *Obs.* 93. patris auctoris ex ischuria calculosa mortui dissectio, & repertus in vesica non magnus calculus. In *cent.* III. calculus prægrandis ureteri impactus, admota cucurbita sicca in renem retractus, & sponte frustulatim excretus. *Obs.* 87. calculus ureteris capiti inhærens prægrandis, stricta sub renibus ligatura, in renem repulsus cum subito levamine, commodeque tandem excretus. *Obs.* 99. in calculoso cum urinis rejectis micæ panis, macer, & spinæ piscium. In *cent.* IV. *obs.* 14. calculus vesicæ in pueris. *Obs.* 26. calculus renum hepatitidem mentiens. *Obs.* 40. calculus vesicæ & symptomata. *Obs.* 72. calculus vesicæ. *Obs.* 98. calculi vesicæ signa & symptomata. In *cent.* V. *obs.* 43. & 49. calculus renum. *Obs.* 48. calculus puelli urethram omnino obturans, cum symptomatibus periculosissimis. *Obs.* 99. calculi renum & vesicæ cum symptomatibus. ALBERTI. V. *pag.* 37.

AUGUST. HENR. FASCHIUS. Ejus *ægrotus arthriticus nephriticus.* JEN. 1675. 4.

Ejus *historia & curatio calculorum humanorum.* Ibid. 1676. 4. HALLER. V. *vesicant.*

PETRUS van den BUSCH. Ejus disp. *de calculo renum & vesicæ.* LEID. 1673. 4. Varietates calculorum. Calculi trecenti. Calculus ramosus, & glareosus extus tantum lamellatus. HALLER.

CHRISTOPHORUS HELWIG, Professor Greifswaldensis. Ejus disp. *de calculis microcosmi, præcipue renum & vesicæ.* GREIFSWALD 1673. 4. HALLER.

J. NICOLAUS PECHLIN in *observationum physico-medicarum L. I. obs.* 2. de calculo undique vesicæ adhærente. *Obs.* 3. scirrhus pro calculo habitus, & a lithotomo tentatus. Exemplum vesicæ tartarea crusta obductæ. *Obs.* 4. vermis renalis pro calculo habitus. *Obs.* 7. calculorum figuræ variæ. *Obs.* 8. triginta simul calculi cum urina explosi. *Obs.* 9. calculi absque dolore excreti. *Obs.* 10. ischuria funesta ex calculo, qui nullo signo se prodiderit. *Obs.* 11. de urina hominis calculosi ad alvum conversa. *Obs.* 12. de mucoso in calculosorum urina sedimento. *Obs.* 13. calculum ab alcali concrescere, ab acido solvi. *Obs.* 14. utique a spiritu nitri calculum solvi, sed ejusmodi venena in vesicam non posse impelli. *Obs.* 15. de calculis renalibus varia; eos

absque

absque offensa per ureteres & per urethram expelli; qui in vesica vero generantur, eos fere retineri, & sectionem poscere. *Obs.* 16. non multum tribuit lithontripticis, & plus a diæta sperat. *Obs.* 17. de arenulis in urina; de earum varietate, neque facile calculum indicare.

Idem in *Eph. Nat. Cur. ann.* IX. X. *obs.* 37. de calculis per perinæum expulsis. HALLER. V. *pag.* 37.

CASPAR KÖLICHEN in *Act. Hafn. Vol.* V. *obs.* 120. calculus, ut videtur, a medicamento, sed nimis acri dissolutus, funesto eventu. HALLER. V. *pag.* 37.

LUCAS SCHROECKIUS. V. *pag.* 38.

JOH. JAENIS. V. *pag.* 38.

CHRIST. KIRKBY. V. *pag.* 38.

J. FRID. GIESLER disp. *de calculo vesicæ.* LEID. 1674. 4. HALLER.

WILLIAM JOHNSTON in *Phil. Trans. n.* 101. aliqua habet de calculis animalibus aurei coloris. HALLER.

ANTONIUS MOLINETTI in *disquisitionibus anatomico-pathologicis* PATAV. 1675. 4. refert etiam de calculo circa acum nato. HALLER.

RUDOLPH. WILHELM. KRAUSE. Ejus *de calculo renum & vesicæ.* JEN. 1689. 4. V. *hern.*

J. CASPAR BAUMEISTER. Ejus disp. *de calculo renum.* ERFORD 1675. 4. HALLER.

JOEL LANGELOTT. V. *pag.* 40.

DANIEL WINKLER. V. *pag.* 40.

DANIEL ANGELUS. V. *pag.* 40.

JOHANNES DOLÆUS. V. *pag.* 40.

JACOBUS ZÆMANN. V. *pag.* 41.

JACOBUS DYCK. Ejus disp. *de calculo renum & vesicæ.* LEID. 1676. 4. Frequenter in canibus a calculo renem consumi. HALLER.

ZACHAR. REGIUS. Ejus disp. *de calculo renum & vesicæ.* LEID. 1676. 4. HALLER.

THEODOR CRAANEN. Ejus disp. *de calculo renum & vesicæ.* LEID. 1676. 4. HALLER.

NICOLAUS BLEGNY in *zodiaco medico-Gallico Ann.* 1679. *Apr. obs.* 7. & 8. calculus vesicæ felleæ. *Obs.* 15. calculi per virgam citra dolorem excreti. *Maj. obs.* 6. calculus vesicæ felleæ. *Jun. obs.* 5. calculus vesicæ felleæ. *Obs.* 6. calculi ex juncturis arthriticorum eruti. *Jul. obs.* 3. calculi ex abscessu inguinis erumpentes. *Aug. obs.* 16. & *Nov. obs.* 9. calculi vesicæ medicamentis dissoluti. *Ann.* 1680. *Jun. obs.* 26. calculus & arena per urinam excreta. ALBERTI. V. *pag.* 42.

BERNARDUS VERZASCHA in *observationibus medicis* varias de calculis adnotationes habet: ischuriam funestam, cum calculus non magnus ureteris aditum obstrueret. Calculus grandis ex fœmina egestus, cujus iter ipsa senserat, dum a rene in vesicam descendebat: de calculo renali consilium ROLFINKII. Renis ulcus sanatum. HALLER. V. *pag.* 42.

GERARDUS BLASIUS in *observationibus medicis* calculi in labio cancroso, sic sub lingua. Mors ab utroque uretere per calculum obstructo: alii calculorum casus. HALLER. V. *pag.* 42.

Idem in *Medicinæ universæ therapeut. special.* p. 14. sect. 2. cap. 5. de calculo. WALTH. V. *pag.* 365.

RAYMUNDUS FORTIS. V. *pag.* 42.

GEORG. ABRAHAM MERCLIN. V. *pag.* 42.

J. ZIPFEL *vom Schaarbock, Griestein, und Podagra.* DRESDEN. 1678. 8. HALLER.

J. CONR. JOHRENIUS. Ejus disp. *de lithiasi.* RINTELN 1678. 4. HALLER.

J. HUBRECHT. Ejus disp. *de calculo renum.* LEID. 1678. 4. HALLER.

SIGISMUNDUS GRASS. V. *pag.* 43.

LUCAS SCHROEK. V. *pag.* 43.

SAMUEL LEDEL. V. *pag.* 43.

GODOFR. SCHULZ. V. *pag.* 44.

MATTH. RAMELOV *Beschreibung des Niernsteins.* LIPS. 1679. 8. HALLER.

BENJAMIN SCHARF in *Eph. Nat. Cur. Dec.* II. *ann.* X. *obs.* 21. incisio hominis calculosi topho sabuloso pleni. HALLER. V. *mors. anim. venen.*

GEORG. BALTHASAR MEZGER. Ejus *scrutinium lithogeneseos in corpore humano ex occasione singularis casus institutum.* TUBING. 1683. 8. De calculis potius agit biliariis per alvum egestis. HALLER. V. *pag.* 339.

STEPHANUS BLANCARD in *collectaneis medico-physicis* &c. EMMANUEL van YPEREN de rene ab uno calculo ramoso repleto. Ex tenero infante calculus. Ren ab ulcere consumtus. In *centur.* II. J. HOOLEN calculus ex abscessu genæ. HALLER.

Idem in *Anatomiæ practicæ* &c. *centuria* I. *obs.* 19. calculus renalis. *Obs.* 47. calculi 72. gr. in vesicula fellea reperti. *Obs.* 72. calculi in ventriculo. *Obs.* 74. calculus in utero. *Obs.* 94. calculus vesicæ unciarum 14. perforatus. In *cent.* II. *obs.* 8. calculus in pulmonibus. *Obs.* 18. calculus vesicæ causa suppressionis urinæ, stranguriæ & mortis. *Obs.* 24. calculus in vesica fellea.

Obs.

Obſ. 80. calculus in utero. *Obſ.* 96. calculo mortui anatome. ALBERTI. V. *pag.* 45.

JOH. HELLWIG in *obſervationibus medico-phyſicis* &c. calculorum plurimi caſus: & calculi per urethram, umbilicum, alibi prodeuntes. Ureteres funeſto eventu ſabulo obſtructi. Calculi in utraque veſica. Iſchuria die nono ſublata, expulſo calculo. Calculus in veſica octavum in annum moratus, absque ſymptomate. Calculi ſquamæ ſingulatim egeſtæ. HALLER. V. *pag.* 46.

ANTONIUS de HEYDE in *obſervationibus medicis* etiam de excretis calculis. HALLER. V. *pag.* 46.

FELIX PLATERUS in *obſervat. medicinalibus* tabes ex renibus ulceroſis & calculis obſitis. Fruſtulum vitri cum urina excretum. In nephritico calculus veſicæ permagnus, veſica cancroſa: Lapillus ſclopo, ut putatur, in veſicam inpulſus, nullo vulnere, neque itinere conſpicuo, quo ſilex ſubiiſſet. HALLER. V. *pag.* 46.

PETRUS ROMMEL in *Eph. Nat. Cur. Dec.* II. *ann.* IV. *obſ.* 146. calculi numeroſi, etiam aurei ſplendoris in veſica bovis. *Ann.* VIII. *obſ.* 184. calculus inteſtinalis multis annis geſtatus, tandem egeſtus. *Obſ.* 185. calculus veſicæ duodecim unciarum cum ſemiſſe. HALLER. V. *obſt. art.*

FRANÇOIS TOLET in *traité de la lithotomie* &c. Varia de calculi generatione circa ferrum, circa glandem plumbeam. Calculus in ſcroto ad ovi molem auctus: calculus in ſacculo perinæi. Calculorum moles ut ſenſim auctior ſit pro ægroti ætate. Calculi mori figura. Calculus in veſicæ orificio in appendice productus. Calculos rarius adhærere, niſi ſpinas exegerint. Calculum membrana tectum ægre a ſarcomate diſtingui. Calculi aſperi nunquam perinde grandes. Catheterem fallere, & repertum fuiſſe in veſica calculum, cum catheter nullum indicaſſet. Succum limonum ad minores calculos expellendos commendat. HALLER. V. *calcul. ſect.*

In NEHEMIÆ GREW *muſæo Soc. Reg. Brit.* LONDON 1681. fol. aliqua huc faciunt, ut calculorum collectio. HALLER.

CAROLUS PATINUS. V. *pag.* 47.

Lapis animalis microcoſmicus, mineralis & vegetabilis. STRASBURG 1681. 8. Germanice. HALLER.

HILARIUS LIBERT. Ejus *Regiment in Steinbeſchwerde.* ARNSTADT 1681. 8. HALLER.

J. MAURITIUS HOFMANN. V. *pag.* 47.

FRANCISCI SORAND & J. POISSON *E. calculus a caſeo.* PARIS. 1681. 4. HALLER.

SIGISMUNDUS KOENIG. Huc revoces ejus hiſtoriam numeroſorum calculorum, qui de alvo & de veſica MARGARETÆ LAUER deceſſerunt, deque iis ralationem in *Philoſophicarum collectionum n.* 111. anno 1681. editam,

tam, alteramque in *n.* 181. *Phil. Tranf.* uberius auctam recufam cum titulo λιθολογιας *humanæ fpeciminis* 1689. 12. VIENNÆ 1686. 12. Experimenta etiam fua recenfet, negat ab ullo præter nitri fpiritum liquore calculos fe diffolvi paffos effe, cujus etiam liquoris, utique aqua abunde diluti, ufu ægra hactenus convaluit, ut tamen in idem malum relaberetur. Varia etiam alia experimenta tentavit, & aliorum calculorum addidit hiftorias, analyfinque laminarum, quæ potiffimum terra conftarent. Accefferunt plufculæ de hoc argumento KOENIGII ad varios medicos epiftolæ, & eorum refponfiones. HALLER.

FRIDERICUS SLARE in eadem THOMÆ BIRCHII hiftoria ad annum 1781. in omnibus calculorum generibus ait fe alcalina elementa reperiffe.

Idem in *Phil. Tranf. n.* 157. compendium dedit operis de calculo humano, quod nunquam prodiit. Neque a calore calculum gigni, neque a vifcore, neque ab acido, aut ab alcali, neque a fermento putri, neque a tartaro vini. Ex calculo fpiritum ftillare adfinem fpiritui cornu cervi, falem etiam volatilem ficcum inde obtineri, & oleum empyreumaticum, neque ullum in capite mortuo falem fixum effe. Levem effe calculum, una quarta parte ponderofiorem aqua; a folo fpiritu nitri diffolvi. Videri originem trahere a liquore fero fanguinis fimili, qui imbiberit particulas craffas & ponderofas: concrementum offi effe vicinius, minus tamen ponderofum.

Idem ibid. defcribit calculum, qui renis abfumti locum tenuit. Alius calculus renalis ramofus.

In T. IV. BIRCHII & in *Phil. Tranf.* nimis compactos effe KOENIGII lapillos, & vix videri humanos effe, dare tamen nonnihil alcalini liquoris.

In *obff. on bezoar ftones* LONDON 1715. analyfin tradit bezoaris & ægagropilæ.

D. FORDIS de calculis aurei coloris lamellatis ex vefica bovis. HALLER.

MARTINUS LISTER, Archiater Anglicus, conchyliorum potiffimum anatome & hiftoria celebritatem meruit. In BIRCHII diario ad annum 1681. agit de calculis bubulis. De calculo tamen in univerfum paffim egit, & potiffimum in *nova & curiofa thermarum & fontium medicatarum* ANGLIÆ *defcriptione* EBORAC. 1682. 4. LEID. 1686. 12. & in *exercitatione altera* LONDON 1684. 8. LEIDÆ cum priori excufa. Calculorum partem magnam metallo conftare, & potiffimum ferro, ut omnino ufti calculi non exiguæ, neque paucæ, micæ magnetem fequantur. Alterum principium concretionis calculi effe calcarium. Similia habet in BIRCHII diario a. 1683.

Idem

Idem in *Phil. Tranf. n.* 168. de acu, cui calculus in vefica pueri circumcrevit.

Idem in *diff. de conchyliis bivalvibus utriusque aquæ* LOND. 1696. 4. differtationem habet de calculo, quem conatur mitibus purgantibus medicamentis, afellis & coccinella fuperare. Ferrum repetit continere, exque eo & ex terra calcaria confiftere. Lithontripticorum catalogus. Quos craffa urina crebro urget iis fere vefica eft incraffata. HALLER.

JULIUS MALVICINI in *utilibus collectionibus* &c. calculum in rene finiftro frequentiorem effe. HALLER. V. *pag.* 48.

DIONYSIUS van der STERRE in *genees en heelkonftige* &c. de calculo, qui in urethra hæferat, excreto. In abfceffu brachii quotidie calculi fubnati. HALLER. V. *pag.* 48.

FRID. BECKMAN. Ejus difp. *de nephritide.* LEID. 1682. 4. HALLER.

THOMAS ALLWEGIUS. Ejus difp. *de nephritide.* LEID. 1682. 4. Ren calculofus, calculus ramofus totam pelvim occupans, colon inteftinum a pure perforatum, qua reni incumbit. HALLER.

C. C. SPINOWSKI difp. *de calculo renum & veficæ.* LEID. 1682. 4. HALLER.

In *Actis Eruditorum Lipfienfium Ann.* 1682. *Menfe Jul.* pag. 221. calculus cæcitatis temporariæ caufa. Calculus in cordis fubftantia; pag. 224. calculum pellentes lapides. *Aug.* p. 244. calculorum proventus incredibilis. *Nov.* p. 344. calculus in equo 4. librarum pondere. *Ann.* 1684. *Apr.* p. 182. calculorum proventus fictitius. *Ann.* 1685. *Mart.* p. 124. & 587. calculi cura. *Decemb.* p. 124. & 587. calculorum caufæ; pag. 587. Calculus participat de ferro. Calculus in utero vaccæ mirabilis. *Ann.* 1688. *Apr.* p. 204. calculus per anum excretus. *Ann.* 1689. *Mart.* p. 149. calculi cura. *Maj.* p. 236. & *Jul.* p. 311. calculus in glandula pineali. *Ann.* 1691. *Maj.* p. 230. calculus veficæ firmiter adhærens. Calculoforum hiftoriæ mirabiles; pag. 233. calculi cum tuffi rejecti. *Ann.* 1692. *Mart.* p. 130. calculi genefis. *Oct.* p. 492. calculi occafio medicarum aquarum abufus. *Ann.* 1695. *Maj.* p. 125. calculus in cerebro aliisque partibus obfervatus. *Aug.* p. 383. calculi therapia. *Novemb.* p. 532. in calculo innoxius thermarum ufus. *Ann.* 1697. *Jul.* p. 332. calculi genefis. Calculi occafio medicarum aquarum abufus. *Ann.* 1698. *Mart.* p. 137. calculi in corporibus humanis generatio ex glutine. *Ann.* 1699. *Febr.* p. 73. calculi in humoribus nonnullis inclufi opus naturæ. *Sept.* p. 396. calculi in diverfis corporis partibus. *Ann.* 1701. *Jul.* p. 318. calculi occafio medicarum aquarum abufus. *Sept.* p. 430. calculi genefis. *Ann.* 1702. *Maj.* p. 196. calculus nufquam adnafcitur. *Ann.* 1703. *Jun.* p. 263. calculorum genefis. *Ann.* 1706. *Jul.* p. 317. calculi ex veficæ tunicis fubfiftentes. Calculi veficæ a renibus primordia ducunt. *Ann.* 1708. *Sept.* p. 418. calculi in vefica genefis;

genesis; pag. 419. calculi SEELIGMANNIANI. *Ann.* 1709. *Jan.* p. 22. calculus humanus crystallinus. *Ann.* 1712. *Aug.* p. 347. calculi in felle reperti; pag. 347. & 357. calculi remedia; pag. 348. calculi in utero reperti. *Sept.* p. 417. calculus vesicæ ex prava diæta. *Ann.* 1713. *Febr.* p. 95. calculi renum miri. *Ann.* 1714. *Maj.* p. 197. calculi in corpore fæminæ octogenariæ; pag. 918. (vel 198.) calculi remedia. *Ann.* 1715. *Jul.* p. 287. calculi remedia. *Ann.* 1717. *Jul.* p. 308. ad calculum decoctum filicum cum herniaria. *Oct.* p. 442. calculus in urethra pueri semestris hærens. *Ann.* 1719. *Aug.* p. 336. calculos frangit thee Romanum; pag. 337. calculum pellit lapis quadra. *Oct.* p. 445. calculorum vesicæ felleæ ad aquam & ignem habitudo. *Ann.* 1723. *Mart.* p. 94. de calculo observationes. *Ann.* 1724. *Decemb.* p. 533. calculi ex fellis folliculo per alvum educti; pag. 536. calculi ut in fellis folliculo generentur. *Ann.* 1727. *Sept.* p. 401. a calculo vesicæ fistula scroti. In *Supplemento* II. pag. 517. calculus renum & vesicæ. In *Suppl.* III. p. 200. calculo medetur gummi cerasorum. In *Suppl.* VI. p. 168. calculus num a sale communi? ALBERTI. V. *pag.* 49.

J. CONRAD. PEYER in *Paonis & Pythagoræ exercitationibus anatomico-medicis* BASIL. 1682. 8. varia de calculo, ejus ortu in genere, calculorum exemplis, etiam in cerebro gallinæ repertorum. Cerasorum nuclei per urinam egesti. Calculosi incisio. HALLER. V. *pag.* 49.

J. BAPTISTA SCARAMUCCI. V. *pag.* 50.

J. GEORG. HILLING. V. *pag.* 50.

H. P. M. D. in *collectionibus philosophicis n.* 7. agit de calculo maximo reperto in vesica urinaria equi, pondere librarum quinque. HALLER.

PELERIN in *diario*, quod Abb. de la ROQUE edidit, & deinde T. BONNET complevit a. 1682. refert de calculis nonnullis rarioribus, circa anum natis, pilis obvolutis, passim in abscessibus repertis. HALLER.

GUNTHER CHRIST. SCHELHAMMER. V. *pag.* 50.

THOMAS SYDENHAM, magnus vir. Ejus *L. de podagra & calculo.* LOND. 1683. 8. Ipse morbum passus describit, & medicamenta indicat, quibus malum tolerabilius redditur. HALLER.

NICOLAUS FRANCHIMONT a FRANKENFELD, Professor Pragensis & Eques Boëmus. Ejus *lithotomia medica, s. tractatus lithontripticus de calculo renum & vesicæ.* PRAGÆ 1683. 8. Farrago medicamentorum. Habet etiam illud auxilium promovendorum per ureterem calculorum, quod sperat a cucurbitula sicca, ex ordine inferius repetito admota. HALLER.

RUDOLF JACOB. CAMERARIUS, ELIÆ R. filius, Professor Tubingensis, qui varias disputationes edidit etiam chirurgici argumenti, ut disp. *de*

de renibus, *vesica* &c. TUBING. 1683. 4. qua etiam morbi vesicæ traduntur, ut renum suppurationes &c.

Ejus *de calculis renum & vesicæ*. Ibid. 1698. 4. HALLER.

GEORG. ULRICH. MILLER. Ejus disp. *de dolore nephritico*. BASIL. 1683. 4. HALLER.

WILLIAM MUSGRAVE in L. *de arthritide anomala* agit etiam de calculo. HALLER. V. *pag.* 279.

MICHAEL BERNARD. VALENTINI. V. *pag.* 51.

VITUS RIEDLIN in *linearum medicarum* &c. *ann.* I. *mense Aug. obs.* 16. calculus per alvum exclusus. *Obs.* 86. calculus in pectoris cavo repertus. *Sept. obs.* 30. calculi renum in infantibus. *Novemb. obs.* 14. calculi fallacia signa. *Decemb. obs.* 7. calculi extractio parum conferens. *Obs.* 31. calculosi medicamentis interdum nimium torquentur. *Ann.* II. *Jan. obs.* 26. calculus vesicæ convulsionibus lethalis. *Oct. obs.* 19. calculosus in urinæ obstructione se ipsum juvans. *Ann.* III. *Jan. obs.* 19. calculo jam in vesicam delapso renum dolor instans. *Mart. obs.* 4. calculus in instanti genitus. *Decemb. obs.* 10. calculi lapidi Bezoar similes. *Ann.* IV. *Jul. obs.* 5. calculi motus promotus. *Aug. obs.* 2. calculi exploratio, quæ cathetere instituitur nimis diu non est differenda. *Obs.* 20. calculus membrana peculiari inclusus. *Obs.* 22. calculosi pro lue venerea laborantibus habiti. *Obs.* 23. calculus ex abdomine excretus. *Oct. obs.* 2. calculi generationem quædam antecedentia & comitantia. *Obs.* 14. calculosi anatome. *Novemb. obs.* 14. calculus durus excretus. *Ann.* V. *Jan. obs.* 22. calculosi, & non calculosi sui dissimiles generantes. *April. obs.* 3. calculi urethræ impacti extractionem diverso cum successu tentans. *Obs.* 18. calculi generationem nonnullæ aquæ promovent. *Sept. obs.* 13. calculum ureteri dextro infixum subsequens mors. *Novemb. obs.* 19. calculi dolores post triennium redeuntes. *Ann.* VI. *Apr. obs.* 1. calculi dolores post abstinentiam a cerevisia per plures annos non molesti. *Obs.* 25. calculi duritiei siliceæ plures excreti. *Mart. obs.* 20. calculus vesicæ non est irritandus. *Maj. obs.* 19. calculi urethræ infixi feliciter exsecti. *Obs.* 29. calculi remedium summe commendatum. *Oct. obs.* 30. calculi ex urina non semper conspiciuntur. *Novemb. obs.* 24. calculi puellam bimestrem interimentes. *Decemb. obs.* 8. calculi e colli tuberculo extracti. *Obs.* 16. calculi renum in sene feliciter promoti. ALBERTI.

Idem in *curarum medicarum millenario cur.* 268. calculo se laborare non credentes. *Cur.* 347. calculi purgante commoti. *Cur.* 452. calculosus impotens. *Cur.* 468. calculi peni infixi. *Cur.* 550. calculi in pueris infida signa. *Cur.* 929. calculi post esum halecis excreti. ALBERTI. V. *pag.* 52.

THEODORUS ZWINGER. V. *pag.* 52.

JOSEPHUS ACOLUTHUS. V. *pag.* 54.

DA-

DANIEL CRUGER. V. *pag.* 54.

ROSINUS LENTILIUS. V. *pag.* 54.

GIDEON HARVEY in *L vanities of Physik* LONDON 1700. 8. a STAHLIO cum titulo recusa *ars sanandi cum exspectatione* PARIS. 1730. 8. contra catheteris usum. Nocere neque certa de calculo docere, qui sæpe medicos & chirurgos latuerit. Varia contra mala, & urinæ impedimenta medicis imponere; ut calculum suspicentur adesse. HALLER. V. *vuln.*

J. GEORG. ANTHONI. Ejus *æger nephritico dolore laborans.* GIESS. 1685. 4. HALLER.

J. JACOB WAGNER. V. *pag.* 55.

J. THEOD. MOEREN. V. *pag.* 55.

SAMUEL THREPLAND. V. *pag.* 55.

GEORGIUS ASH. V. *pag.* 56.

J. JACOB. HARDER. V. *pag.* 56.

ANTONIUS NUCK. V. *pag.* 56.

CORNELIUS STALPART van der WIEL in *centum & quinquaginta adnotationibus* &c. post urinæ vomitum die decimo sexto urinæ iter egesto calculo liberatum. Calculus per inguinis vulnus. HALLER. V. *pag.* 56.

J. PHILIP. CNOPIUS, alias BLAKENHORN. Ejus disp. *de calculo renum & vesicæ,* GIESS. 1686. 4. HALLER.

PHILIPP. JACOB. HARTMANN. V. *pag.* 57.

DANIEL BSCHERER. V. *pag.* 57.

CHRISTIAN. ERNEST. CLAUDER. V. *pag.* 57.

CHRISTIANUS FRANC. PAULLINUS. V. *pag.* 57.

De la ROQUE in *Journal des savans a.* 1686. literis indicatus N. D. L. R. D. L. aliquas rariores adnotationes inseruit, ut aciculæ in urethra repertæ.

CARBONEAU acicula in scroto herniosi.

In *Nouvelles de la Rep. des lettres* epistola ad GUENELLON de magno calculo ex viis urinariis fere absque dolore elapso. De calculo in utero quatuor unciarum. HALLER.

J. JACOB. WALDSCHMIDT. Ejus *de calculo renum..*; 4. absque anno. HALLER. V. *pag.* 57.

LUCAS TOZZI in *Medicinæ practicæ parte altera* AVENIONE 1687. 8. agit etiam de calculo. HALLER.

PETRUS SNAAKENBURG. Ejus disp. *de renum & vesicæ affectibus.* LEID. 1687. 4. HALLER.

SYBRAND HANT. Ejus disp. *de duelech, s. de lithiasi.* LEID. 1687. 4. HALLER.

In *Actis Academiæ novæ Philexoticorum.* BRIXIÆ 1687. 12. multæ lapidum animalium habentur historiæ. Numerosissimi calculi geniti in virgine

sana,

ſana, & per urinam redditi. A virgine maximus lapillus feliciter egeſtus: etiam a viro. Calculus ſalivalis. Calculus veſicæ (ſuſpectus), cum aureus dicatur fuiſſe, quales in bobus ſunt, in talcoſas micas delapſus. Calculi de alvo equi. Calculo ſecti. Subnatus in maxilla calculus. Ita HALLER.

JUSTUS VESTI, Profeſſor Erfordienſis. Ejus diſp. *de calculo renum & veſicæ.* ERFURT. 1688. 4.

Ejus *de lapicidina microcoſmica, ſive calculi renum & veſicæ.* Ibid. 1709. 4. HALLER.

CAROL. JOSEPH. MÜLLER. V. *pag.* 59.

CAROL. RICHIER. V. *pag.* 59.

SIGISMUND LEDEL. V. *pag.* 59.

JOSEPHUS LANZONI. V. *pag.* 59.

GEORG. TOBIAS DURR. V. *pag.* 60.

MAXIMILIAN PREUSS. V. *pag.* 60.

NICOLAUS GRIMBERG. Ejus *kurze Beſchreibung des Nieren- und Blaſenſteins.* HAFN. 1695. HALLER. V. *pag.* 61.

*Relazione dell' ultima infermità, e morte d'*INNOCENZIO XI. ROM. 1689. 4. Calculi maximi in veſica utraque. HALLER.

JACOB. ROMAN. Ejus diſp. *de renum & veſicæ affectu calculoſo.* LEID. 1689. 4. HALLER.

MARCUS GERBEZ. V. *pag.* 61.

J. CONRAD. BRUNNER. V. *pag.* 61.

CHRISTIAN. VATER. Ejus *de nephritide vera, ejusque curatione legitima.* WITTEBERG. 1718. 4. HALLER. V. *pag.* 62.

PETRUS DIONIS in *cours d'operations* &c. calculos fere naſci in pueris, & in iis ruſticis. HALLER. V. *pag.* 304.

CHRIST. HENR. RUELEN *der vom Nieren- und Blaſenſtein gequälte Patient.* STARGARD 1690. 4. HALLER.

J. PHIL. METZ. Ejus diſp. *de calculo humano.* UTRECHT. 1690. 4. DRELINCOURTIUM calculos inveniſſe in renibus embryonum 4. & 5. menſium. HALLER.

NICHOLETS PAUNCIFORTE. Ejus diſp. *de renum & veſicæ calculo.* UTRECHT. 1690. 4. HALLER.

HENR. CHRISTOPH. ALBERTI. Ejus diſp. *de calculo renum & veſicæ.* ERFORD. 1690. 4. HALLER.

NICOL. DU MONT. Ejus diſp. *de calculo renum & veſicæ.* BASIL. 1690. 4. HALLER.

GUSTAV. CASIM. GAHRLIEP. V. *pag.* 62.

FRIDERICUS RUYSCH in *obſervationibus anatomico-chirurgicis obſ.* 57. calculi inſolitæ magnitudinis in puello trienni. *Obſ.* 89. cal-

culus veficæ cum hujus ad digiti usque latitudinem purulenta incraffatione. ALBERTI.

Idem in *thefauro anatomico* I. calculos undique collectos recenfet. In *thef.* II. calculi aliqui equini, qui de ultimo inteftino deceflerant. In *thef.* III. vefica intus calculofis fibris obducta & calculorum farrago. In *thef.* IV. bovis vefica calculis fœta & tuberculis lapidefcentibus. HALLER. V. *pag.* 63.

TH. LEUW. Ejus difp. *de nephritide.* LEID. 1691. 4. HALLER.

BARTHOLOMÆUS SAVIARD in *nouveau recueil d'obfervations* &c. grandis in vefica calculus & plurimi minores aut in urethra, aut fenfim fuccedentes. Calculi cyftici per abfceffum egefti. HALLER. V. *pag.* 64.

SALOMON van RUSTING. V. *pag.* 65.

GEORG. DETHARDING, Profeffor Roftochienfis, inde Hafnienfis. Ejus difp. *de calculis microcofmi.* ALTDORF. 1693. 4. Lapis ex fenis umbilico eductus.

Ejus *de calculo veficæ friabili.* ROSTOCH. 1729. 4. A pulvere quodam fumto fragmenta & fquamulæ decedebant. Ea negat effe a medicamento lithontriptico, cujus in univerfum ufum rejicit. Calculus in urethra inpactus, perforatus terebra, forcipe confractus. HALLER.

J. PHILIP. EYSEL. Ejus *de ludo microcofmico.* ERFORD. 1713. 4. HALLER. V. *paracent. abdom.*

JOH. PANTHOT, medicus Lugdunenfis, in *Journal des favans a.* 1693. retulit de fungo veficæ urinariæ incifo, & numerofis calculis eductis, cum plures in vefica fungi fupereffent, renesque calculis replerentur. HALLER.

J. FRANC. LOEW *de calculo microcofmico.* PRAG. 1694. 8.

MULLINEUX (alias THOMAS MOLYNEUX) in *Phil. Tranf. n.* 202. refert de grandi calculo per urethram fœmineam fponte prodeunte; hinc naturam vult fequendam & exitum fenfim dilatandum. *N.* 236. calculus fenfim de puella extractus. HALLER.

J. P. GAILLARD. Ejus difp. *de nephritide.* LEID. 1694. 4. HALLER.

GEORG. FRID. FRANK de FRANKENAU. V. *pag.* 65.

AMBROSIUS STEGMAN. V. *pag.* 66.

PYRRHUS MARIA GABRIELIS. V. *pag.* 66.

J. VICTOR JÆGERSCHMIDT. V. *pag.* 66.

J. FRID. KHERN. V. *pag.* 66.

WITTIE in *Phil. Tranf. n.* 207. de calculo renis ramofo. HALLER.

BASILIUS WOOD. V. *pag.* 67.

DIONYSIUS VINCENT. DROUIN. V. *pag.* 67.

Jo-

JOHANNES COLEBATCH in libello *of acid and alcali* exemplum dedit calculi longi ℥ u. qui de urethra fœminæ deceſſerat. HALLER. V. *pag.* 68.

H. ETTINGSHAUSEN. Ejus diſp. *de microcoſmi lapicidina in renibus & veſica*. ERFORD 1695. 4. HALLER.

J. GEORG. HOYER. V. *pag.* 68.

CAROLUS SCHROETER. V. *pag.* 68.

GEORGIUS BAGLIVIUS in *operum omnium* L. I. cap. 9. pag. 115. de calculo & podagra: teſtatur, quod in binis cadaveribus invenerit ingentes calculos in renibus, licet vitæ tempore nullis unquam renum doloribus vexati fuiſſent. SWIETEN. V. *pag.* 340.

FRIDERICUS HOFFMANNUS. Ejus *de dolore ex calculo renum.* HALL. 1732. 4. Germanice *vom Nierenſtein.* Calculum fere in ſiniſtro latere habitare. Carolinas thermas calculum non generare.

Ejus *de ſpaſmo ex calculo felleo.* Ibid. 1732. 4.

Idem in *Medicinæ conſultatoriæ* T. I. diabetes ex calculo ureteri impacto. In T. III. calculoſorum hiſtoriæ, quos inter fuit, qui numeroſos calculos egeſſit. In T. IV. inciſio hominis calculoſi: excuſatus medicus, qui Schwalbacenſes aquas ad id malum ſuaſerat. In T. VI. calculus cum podagra conjunctus. Calculoſi hominis diarium, cui ſubinde calculi decedebant. In T. IX. ad calculum renalem dudum geſtatum conſilium. In T. X. calculoſi multa mala patientis hiſtoria & renis ulcus. In T. XI. aliqua ad calculi ſymptomata. Ita HALLER. V. *pag.* 279.

CHRISTIAN HELWICH. V. *pag.* 69.

CAR. PRESTON in *Phil. Tranſ. n.* 221. de 15. unciarum calculo, quem de veſica a morte hominis in noſocomio Charitatis extraxerunt, cum vivo non poſſent. HALLER.

JOSUÆ FERRO diſp. *de bezoardicis calculis Americanis* eſt in novo diario *Galeria di Minerva* VENEZ. 1696. fol. HALLER.

J. ANDR. CRAMER. Ejus diſp. *de nephralgia.* BASIL. 1697. 4. HALLER.

ELIAS CAMERARIUS in *ſyſtemate cautelarum* &c. agit etiam de calculo. HALLER. V. *pag.* 70.

J. HENRICUS VORWALTNER. V. *pag.* 71.

J. HENRICH STARCK. V. *pag.* 71.

GEORGIUS ERNESTUS STAHL, aliquas etiam chirurgicas diſputationes edidit, ut *de nova pathologia calculi renum.* HALL. 1698. 4. Connexos eſſe morbos hæmorrhoides internas, podagram & calculum.

Ejus *de calculorum generatione*, *ſ. lithogeneſi.* Ibid. 1699. 4. Ex plethora renali principia ducere. HALLER.

J. Baptista Contuli, Bononiensis. Ejus *de lapidibus, podagra, & chiragra in corpore humano productis*. Rom. 1699. 4. Tachenianus homo: calculos per omnes corporis partes prosequitur, & depingit, iconibus quidem fictitiis. Dat etiam chemicam calculi analysin: oleo privatum reddi friabilem, iterum indurari adfuso vitrioli oleo, ab acido enim calculos consistere. Calculus in glandula thyroidea. Marmoreum calculum, & tophaceum, & argillaceum renalem, & crustaceum ex arenulis compositum distinguit, & cuique suam curationem opponit. Calculi adhærentes. Calculi semisoluti. Cum adhærente calculo extracta vesica. Gypsei in junioribus lapides. Haller.

T. Hoole. Ejus disp. *de nephritide*. Leid. 1699. 4. Haller.

Jacobus Fabricius. Ejus disp. *de phthisi renali calculo vesicæ complicata*. Giess. 1699. 4. Ren dexter destructus, ureteres vastissimi, calculus in vesica. Haller.

Justus Fridericus Dillenius. V. *pag*. 73.

J. Georg. Volcamer. V. *pag*. 73.

William Clerk in *Phil. Transf. n*. 250. de calculis utriusque vesicæ in eodem ægro conjunctis. Haller.

Charles Denis de Launai. V. *calcul. sect*.

Martin Sylv. Grabe. Ejus disp. *de renum calculo*. Leid. 1700. 4. Haller.

Elias Godofr. Nitschius. Ejus disp. *de calculo renum*. Leid. 1700. 4. Haller.

Alexius Littre. V. *pag*. 73.

J. Wallace in *Phil. Transf. n*. 266. calculus excisus, in quo pili. Haller.

Georgius Garden, excisus calculus circa silicem natus.

Petrus Hotton ibid. *n*. 268. testimonia pro vi lithontriptica acmellæ Ceylanicæ. Haller.

Philippus de la Hire in *Hist. de l'Acad. des scienc. a*. 1701. de grandi calculo, qui sponte de viro exierit.

Nicolaus (ut putat Hallerus) Lemery de calculo 27. unciarum in equæ vesica urinaria reperto. Haller.

J. Glosemeyer in *Nov. Act. Lit. Mar. Balth*. 1700. de magnis vesicæ infantis calculis.

Idem ibid. a. 1701. de insigni calculo: intus siliceus erat, extus arenaceus. Haller.

Nicolaus Venette, medicus Rupellensis, *tr. des pierres qui s'engendrent dans les animaux*. Amsterdam 1701. 12. Haller.

M. P. S. P. D. *heilsamer Rathschlag vom Lendenstein*. Graz 1701. 8. Haller.

J. Weick-

J. WEICKMANNS *Bericht von dem Tode* J. SCHUDERS *nebst einem Abrisse der grösten bey ihm gefundenen Steine und Relation des chirurgi, der den Körper eröfnet.* LIPS. 1701. 8. HALLER.

J. HENR. de HEUCHER. Ejus *calculus per adstringentia pellendus.* WITTEBERG 1711. 4. Contra lithontriptica validiora, & pro terrestri musco, geranio, rubia, & similibus. HALLER. V. *morf. anim. venenat.*

POLYCARP. GOTTLIEB. SCHACHER. Ejus *de thermarum Carolinarum usu in calculo renum & vesicæ* LIPS. 1711. 4. multa adfert exempla calculorum cum urina abactorum, & ægrorum calculosorum integre sanatorum potu aquarum Carolinarum. HALLER. V. *oculor. morb.*

J. ADOLPH. WEDEL *de calculi renum & vesicæ pathologia* HIPPOCRATICA *confirmata.* JENÆ 1718. 4.

Ejus *de liquore non corrosivo lapides duriores absumente.* Ibid. 1720. 4. nempe glandibus quernis in aqua infusis. HALLER. V. *instrum. chir.*

J. TRAUFELL. Ejus disp. *de nephritide.* LEID. 1701. 4. HALLER.

J. HENRICH. HOTTINGER. V. *pag.* 74.

GUILIELMUS ULRICUS WALDSCHMIDT, J. JACOBI filius. Ejus disp. *de calculo renum.* KIEL. 1730. 4. Refrigerantibus se ipsum cum multo potu levasse. HALLER. V. *pag.* 74.

DANIEL NEBEL. V. *pag.* 74.

RICHARDUS MEAD in *monitis medicis* loquitur de medicamento STEPHENIÆ, (formula reperitur in *B. Britann.* 1736. T. II. p. 205.) quod valeat ad arenulas non perinde ad duros calculos. HALLER. V. *morf. anim. venen.*

FRID. CASP. HAGEN. Ejus disp. *de lithogenesi.* WITTEBERG 1702. 4. HALLER.

DANIEL MARTINI & H. LUDOLF disp. *de calculo renum & vesicæ.* JEN. 1702. 4. HALLER.

JACOB WILLICH disp. *de nephritide.* LEID. 1702. 4. HALLER.

GOTTFRIED STEIN, medicus, & Archiater, *eigentliche Abbildung eines grossen und vieler kleinen Steinlein, welche in der Markgräfin* SOPHIA LUISA *Cörper gefunden worden*: & ejus *lithographia curiosa* &c. BAREUTH 1703. 8. In Principe grandis in rene & ramosus calculus, numerosissimi vero in vesicula fellea sunt reperti, cum per omnem vitam nullum ejusmodi mali signum apparuisset. Congesta exempla parallela. HALLER.

ANDREAS HO. MAN *de renum & vesicæ calculo.* CUSTRIN 1703. 4. Habet etiam exemplum hominis, qui sibimetipsi calculos excidit in urethra sacculo hærentes. Calculosi viri incisio. HALLER.

NICO-

Nicolaus Franc. Massis. Ejus disp. *de calculo renum & vesicæ.* Leid. 1703. 4. Haller.

Patricius Sinclair. Ejus disp. *de calculo renum & vesicæ.* Utrecht 1703. 4. Haller.

J. Matth. Müller. Ejus disp. *de inflammatione vesicæ urinariæ.* Altdorf. 1703. 4. Haller.

Idon. Wolf in *observationibus medico-chirurgicis* &c. calculus 28. drachmarum ex fœmina egestus. Haller. V. *pag.* 75.

J. Melchior Verdries, Professor Giessensis. Ejus disp. *de inflatione ureterum, & processuum peritonæi.* Giess. 1704. 4. Haller.

Christoph. Sam. Herman disp. *de calculo.* Giess. 1704. 4. Haller.

Raphael Thoresby in *Phil. Transf.* ann. 1705. *n.* 336. refert de maximis calculis, quorum aliqui per urethram pueri exierant, alii in cadavere sunt reperti.

Ejus *topography of leeds.* Lond. 1735. fol. in qua multa etiam de calculis habet. Haller.

J. Lud. Petit in *traité des maladies* &c. Tom. III. aliqua habet de calculo. V. *pag.* 76.

Christ. Michael Adolphus. V. *pag.* 76.

J. B. Morgagni in magno opere *de sedibus, & causis morb.* &c. argumenta sunt etiam de morbis vesicæ urinariæ & renum. Haller. V. *pag.* 77.

Thomas Alghisi. V. *calculi sect.*

Ludovic. Christiani Crellii *portentosus calculus in rene* Gottlob Friderici Seligman *repertus elegiaco carmine descriptus.* Lips. 1707. 4. Haller.

David. Scholz disp. *de calculo renum & vesicæ.* Hadervic. 1707. 4. Haller.

Jani Rosewing in *Act. Litt. Mar. Balth.* a. 1707. de lithogenesia, & calculo olivari equino. Haller.

Cl. Bon, in *consessu Acad. Monspel.* refert de calculo, qui sponte sibi viam per perinæum aperuit, superstite tamen fistula. Haller.

Hermannus Boerhaave agit de calculo in *rei med. institutionibus*, & in *aphorismis de cognosc. & cur. morbis*, & in *consiliis* a celeberrimo Hallero editis. Calculum adtigit etiam in *Chemiæ elementis.* Libellum porro de calculo ex prælectionibus summi Viri decerptum Londini ediderunt 1741. 8. & curante Hallero recus. Götting. 1752. 8. in quo varia exhibentur de calculi generatione. De calculis in variis corporis humani locis repertis, deque eorum analysi. De sectione Ravii, qui simplicissima cu-

ratio-

ratione usus sit. Curabat calculum diæta vegetabili, & lactis sero. De BUCERI methodo, qua per vaginam fœminis vesica inciditur. V. *pag.* 79.

L. B. CHRISTIANUS ANDR. KOCH edidit *affectum in libris & praxi rarissimum ab* HERMANNO BOERHAAVE *sanatum.* LEIDÆ 1738. 4. vesicam nempe, de qua pars membranæ internæ decesserat, mitissimis medicamentis sanatam; Lacinia obducta erat sabuloso concremento. HALLER.

J. LINDER in *L. de venenis* agit etiam de calculis variis. HALLER. V. *morf. anim. venen.*

CAR. NICOL. LANGEN in *historia lapidum figuratorum Helvetica.* VENET. 1708. 4. De lapidibus etiam humanis. HALLER.

HERM. FRID. TEICHMEYER *de calculo.* JEN. 1734. 4. V. *chirurg. forens.*

LUD. FRID. JACOBI disp. *de nephritide spuria.* ERFURT 1712. 4. V. *ocul. morb.*

ENR. CASP. GRUGER disp. *de calculo renum.* FRANECKER 1708. 4. HALLER.

ANTONIUS VALISNIERI, Vir nobilis, Professor Patavinus, potissimum historiæ naturali se dedit, reliquas tamen artis medicæ partes illustravit. Ejus *considerazioni ed esperienze intorno al creduto ceruello d'un bove impetrito.* PADOA 1710. 4. Ostendit cerebrum in os conversum DUVERNEY esse potius insignem exostosin, qualem ipse in bove Patavino viderit. Agit etiam de concrementis lapideis in corpore animali; de calculis lamellatis boum Spiritum nitri calculos solvere, non ita concrementa ossea.

Idem in *estratti vari d'osservazioni* &c. calculus circa acum crinalem natus & excisus, & plusculi casus ejus generis. Grandis calculus in laxiori intestino equi repertus. Calculi numerosi de viro expulsi. Calculi per umbilicum editi.

Idem in *consulti medici* de stranguria calculosa. Ita HALLER.

SIMON PAUL. HILSCHER *de unico in homine rene prægrandem continente calculum.* JEN. 1733. 4.

Ejus *de calculo renum.* Ibid. 1734. 4. HALLER. V. *fract.*

WILLIAM COLEBROOKE in *Philosophicarum Transf. n.* 325. retulit de calculis per anum egestis. HALLER.

LAURENTIUS HEISTER. V. *pag.* 82.

MICHAEL ALBERTI *de usu venæ sectionis in paroxysmo calculi renalis.* HALL. 1734. 4.

Ejus *de consensu calculi cum hæmorrhoidibus externis.* Ibid. 1739. 4.

Idem in *Eph. Nat. Cur. Vol.* I. *obs.* 218. calculum coli equini describit. HALLER.

Idem in *systematis juris prudentiæ* P. II. pag. 535. calculus an cum vesica concrescere possit; pag. 540. 541. calculi cum vesica concretio quomodo fiat, eaque ab auctorum testimoniis probatur. ALBERTI. V. *chirurg. forens.*

ANTON. DEIDIER diss. *sur la formation de la pierre, sur les causes de la dureté, mollesse & fluidité des corps.* PARIS 1738. 12. cum materia medica. HALLER. V. *tumor.*

GEORG. CHESELDEN disp. *de calculo renum.* UTRECHT. 1711. 4. Calculi in uretere hærentes, ad eam sedem dilatato. Ureteres tres. HALLER.

H. WANDELAAR disp. *de nephritide.* LEID. 1711. 4. HALLER.

ADAM BRENDEL disp. *de lapicidina microcosmi.* WITTEBERG 1711. 4. Calculorum renum, & utriusque vesicæ varietates. HALLER.

JOHN MORTON in *natural history of Northamptonshire.* LONDON 1712. fol. quædam ad calculorum historiam recenset. Magnus, quinque unciarum ambitu, lapis præputium replens, eo inciso exemtus. HALLER.

HIERONYM. LUDOLF *calculi renum & vesicæ tortura pathologico-therapeutice considerata.* ERFORD. 1725. 4. HALLER. V. *vuln.*

NIC. MÜLLER disp. *de nephritide spuria.* ERFORD. 1712. 4. HALLER.

CORNEL. STALPART van der WIEL, junior. Ejus disp. *de renum calculo.* LEID. 1712. 4. HALLER.

J. DAVID MAUCHART. V. *pag.* 85.

J. CASPAR GRIMM. V. *pag.* 85.

GEORG. CHRISTOPH. PETRI de HARTENFELS. V. *pag.* 85.

J. ADAM. LOSPICHLER. V. *pag.* 85.

MICH. ANGEL. MORI. V. *pag.* 85.

HECTOR de VALLE. V. *pag.* 85.

GOTTFRID DAVID MAJER. V. *pag.* 85.

MICHAEL FRID. LOCHNER. V. *pag.* 85.

GUILIELMUS CHESELDEN. V. *pag.* 86.

JACOBUS LUDEEN, Suecus. Ejus *de lithogenesia macro- & microcosmi exerc. phys. med. P. posterior generationem lapidum in omnibus corporis humani partibus demonstrat.* LEID. 1712. 12. Calculos partim circa pus nasci, partim circa nucleum. Suas etiam calculorum historias, & generationem lapillorum proponit, tum circa pus, tum circa nucleum. Glans tartaro pellucido obducta. Calculus in fœmina, intra quem grumus sanguineus. In vesica plumbi frustum, calculosa crusta obductum. HALLER.

BARTH. (vel BALTH.) KRÜGER. Ejus *genealogia calculorum macrocosmi & microcosmi.* BRUNSVIC. 1714. 4. Calculi moriformis, papillati ex

ex vesica excisi exemplum. Index calculorum per singulas corporis humani partes repertorum. Lithotomiæ historia. HALLER.

D. J. E. F. *Unterricht vom Steinschmerzen, nebst einigen Anmerkungen über die Kraft der Amelungischen Steintinctur.* LEIPZ. 1715. 8. HALLER.

MARTIN GOTTHELF LOESCHER, medicus Wittenbergensis. Ejus disp. *de lapidum concretione.* WITTEBERG 1715. 4. HALLER.

SAMUEL du BUISSON. Ejus disp. *de calculo renum ac vesicæ.* UTRECHT 1715. 4. HALLER.

J. BAPTISTA GASTALDI, Professor Avenionensis. Ejus *an dolori nephritico balneum.* AVENION 1715. 12.

Ejus *an calculosis conveniat semen paliuri.* Ibid. 1720. 12. De calculo in universum: & de vi paliuri ad eum solvendum, quam noster laudat. HALLER.

JAC. CHRISTOPH. SCHERER. V. *pag.* 88.

IMMANUEL WEISMANN. V. *pag.* 88.

DAVID CHRISTIAN WALTHER. V. *pag.* 88.

GERARD ARNOLD de VINCQUEDES. V. *pag.* 88.

HIERONYMUS LAUB. V. *pag.* 88.

J. HENRICUS FEHR. Ejus disp. *de calculo vesicæ, ejusque per sectionem auferendi methodo.* BASIL. 1716. 4. Pro sectione Raviana, quam describit. HALLER.

J. JACOB. JANTKE & JAC. GRAMBS disp. *de nephritide & calculo renum.* ALTDORF. 1716. 4. HALLER.

PETRUS SIMON ROUHAULT in *Memoir.* a. 1716. calculum se reperisse inter vasa capillaria placentæ. HALLER. V. *vuln. capit.*

In *Act. Erud. Berolinensium Decade* I. calculorum utriusque vesicæ & renis varietates. *Dec.* II. calculus vesicæ mori similitudine. Calculi ex urethra excisi. HALLER. V. J. D. GOHL *pag.* 89

DAN. DOLEGIUS de KEDTS. Ejus disp. *de calculo in genere, sed præsertim renum & vesicæ.* LEID. 1717. 4. HALLER.

ANDREAS FACK. V. *pag.* 90.

JOH. KANOLD. V. *pag.* 90.

J. FRIDER. du PRE. Ejus *nephritidis pathologia & therapia.* ERFORD 1725. 4.

Ejus *de calculo microcosmi.* Ibid. 1726. 4. HALLER. V. *pag.* 395.

J. HENRIC. LAVATER. Ejus disp. *de calculo renum & vesicæ, & de rheumatismo a muco ortum ducente.* BASIL. 1718. 4. HALLER.

In *Breslauer Sammlungen* variæ occurrunt observationes de calculo. V. *pag.* 91. 93. 94. 97. 98. 100. 101.

DANIEL HOFMAN in *Eph. Nat. Cur. cent.* VIII. *obs.* 47. larga mictio purulenta, expulso calculo curata. HALLER. V. *vuln. capit.*

J. ADAM MARASCH in *Eph. N. C. cent.* X. *obs.* 56. calculi vesicæ historiam tradit. HALLER. V. *vuln.*

HERMAN WERNER ENGELBERT. V. *pag.* 93.

FRANCISCUS RONCALLUS PAROLINUS in *historiis morborum* &c. etiam de malo nephritico, calculo, arcano Stepheniano.

Idem in *Europæ Medicina* &c. agit quoque de calculo & ejus remediis. HALLER. V. *pag.* 93.

JOH. JUNCKER. Ejus *de calculi curatione nova nuper in Britannia publicata.* HALL. 1741. 4. HALLER. V. *pag.* 93.

GOTTLIEB EPHRAIM BERNER in opere *de aëris efficacia & usu mechanico* AMSTERDAM 1738. 8. integrum librum habet de calculo renum.

Idem in *Eph. Nat. Cur. cent.* II. *obs.* 209. a calculis ureteres utrinque accurate clausi, renes intus calculosa natura obducti. HALLER. V. *mors. anim. venen.*

MART. SCHURIG in *lithologia* DRESD. 1744. 4. agit de omni calculorum varietate, medicamentis lithontripticis, calculi secandi modo.

Idem in *muliebribus* calculi in utero 32. Asper de utero lapis funesto eventu. HALLER. V. *pag.* 307.

PETR. PAOLI LAPI *de squamoso calculo, de quo nempe laminæ decesserant. Estratt. de litter. Helvet.* 1759. *N.* 3. V. *ocul. morb.*

ABRAHAM VATER. Ejus *observationes rarissimæ calculorum generationem illustrantes.* WITTEBERG 1726. 4. recus. in HALLERI *selectis*, & in *Phil. Trans. n.* 394. Calculi omnino vesicæ adhærentes, involucro tecti membranaceo, vacuis ureteribus. Calculi inter usum aquarum Pyrmontanarum subito quasi nati.

Ejus *de calculis in locis insolitis natis, & per vias insolitas exclusis.* Ibid. 1741. 4. recus. in HALLERI *selectis.* Calculi per ulcus inguinis, forte biliarii.

Ejus *de lithontriptico Anglorum nupero.* Ibid. 1741. 4. HALLER. V. *vuln.*

J. ANDREAS FISCHER. Ejus *de renum & vesicæ calculo.* ERFORDI 1721. 4. HALLER. V. *ocul. morb.*

J. VELDE. Ejus disp. *de calculo humano.* HARDERVIC. 1720. 4. HALLER.

MATTH. de RHODE. Ejus disp. *de lithiasi.* LEID. 1720. 4. HALLER.

ANT. LUD. LUISECIUS. Ejus disp. *de calculo renum & vesicæ.* LEID. 1720. 4. HALLER.

ANTO-

Antonii de Jussieu & Al. Littre in *Mem. de l'Acad. des ſcienc.* 1720. experimenta, quibus conſtat, aquam fontium fere omnium calculum humanæ veſicæ ſolvere. Haller.

J. Zacharias Platner. Ejus *de calculo veſicæ adhæreſcente.* Lips. 1737. 4. De calculo in univerſum, ejus formatione, & medicamentis cum ſolventibus. Exemplum calculi circa glumas hordei nati. Calculos membrana veſtitos dari in ureterum per veſicæ membranas tranſitu retentos. Calculum veſicæ adhærentem a Senfio exciſum vidit: qui variis tentatis Ravii adminiſtrationibus reſtiterit. Haller. V. *pag.* 94.

Carolus Richa in *morb. vulg. hiſtoriis* etiam calculoſi viri inciſio. V. *pag.* 95.

Nicolaus Robinson. Ejus *compleat treatiſe of the gravel and ſtone.* London 1721. 8. 1734. 8. Calculi vinculum eſſe ſalem, & etiam potiſſimum marinum. De morbo nephritico, ejusque ſymptomatibus, & ab adfinibus morbis diſcrimine, ut a duodeni inteſtini inflammatione. Curatio calculi propria. Urethram inſtrumento tripede dilatat, & oleoſa blanda medicamenta propinat, ad emittendum calculum. Nephrotomen commendat, argumentis partim ab experimento & partim a theoria ſumtis. De diſſolventibus calculum medicamentis ex cantharidibus & ſale tartari & nitri ſpiritu aliisque: exemplum felicis, quem ſibi tribuit, eventus. Plurimum formularum. Haller.

S. Horsman. Ejus diſp. *de calculo renum & veſicæ.* Leid. 1721; 4. Haller.

Salvator Franc. Morand in *Mem. de l'Acad. des ſcienc.* a. 1740. egit de efficacia medicamenti Stepheniani. Quadraginta in ægrotis noſter ejus fecit experimentum: plerumque utile fuit, & certe dolores longe plerumque ſedavit. Urina hoc medicamento utentis hominis calculum erodit, ejusque pondus diminuit, cum vulgaris urina idem augeat. Adultis & ſenibus magis quam pueris conferre videtur. Nullo modo ægris nocuit: calculis moriformibus aliam eſſe quam albis naturam, & alia deberi remedia.

Idem in *recueil ſur la pierre*, epiſtola ad Pelletum & compendium libelli inter Academicos a. 1740. editi.

Idem in *Mem. de l'Acad.* a. 1741. obſervationes adhuc aliquas & ſuas, & Cl. Lieutaud adfert calculorum ab urina medicata eroſorum, crena effoſſorum, cortice.

Idem in *Memoires de l'Acad. de Chir.* T. III. refert de tumoribus veſiculæ felleæ, & de calculo biliario ex abſceſſu ſupra umbilicum exciſo. De variis alienis corporibus in veſicam datis, quæ omnia arenoſa cruſta ſunt obducta. Haller. V. *pag.* 95.

J. Cam. Ejus *eſſay on rheumatiſm gout and ſtone.* London 1722. 8. Haller.

MICHAEL BRANDT, *glückliche Steincur.* HAMBURG 1724. 8. HALLER. V. *fract.*

PHILIPP. BERNARD. de BORDEGARAYE & GASNIER *E. praecavenda nephritidi sola aqua.* PARIS 1722. 4. HALLER.

ONUPHRIUS BONFIGLI. V. *pag.* 97.

CHRISTIAN GOTTHARD WILISCH. V. *pag.* 97.

MICHAEL ERNESTUS BORETIUS. V. *pag.* 97.

GIROLAMO MARINI in *prattica delle più difficili operazioni* &c. De calculo renum & vesicæ. Calculus in urethra impactus, aut excisus, aut forcipe etiam eductus. Calculus vesicæ circa calamum anserinum natus. De calculo cereo scrutando. Calculi sub glande frequentes: excisorum exempla. HALLER. V. *pag.* 307.

VIDAL, medicus Verdunensis. Ejus *traité sur la production des pierres dans le corps humain.* CHAMBERY 1723. 12. Calculus duodecim unciarum extractus, eventu funesto. HALLER.

CHRIST. LUD. ROSA. Ejus disp. *de calculo vesicæ.* ARGENT. 1723. 4. HALLER.

PERROT WILLIAMS in *Phil. Transf. n.* 377. de calculis in rene, & in vesica repertis.

P. HARDISWAY ibid. calculus renalis ramosus. HALLER.

LOBERTUS HOUSTOUN in *Phil. Transf. n.* 380. de calculis prægrandibus de ano egestis, non biliariis. HALLER. V. *hern.*

CHRISTOPH. JACOB. TREW in *Commercio Litterario Norico ann.* 1733. *h.* 39. refert de calculo grandiori ex feminæ urethra educto, absque ullo in continenda urina superstite vitio. *Ann.* 1734. calculi prægrandis exemplum.

Idem in *Eph. Nat. Cur. Vol.* IV. *obs.* 138. ren exesus & ureter alter amplissimus. *Obs.* 139. calculus ingens multis annis absque ullo dolore in rene gestatus. *Obs.* 141. in tenera puella calculi renales. HALLER. V. *vuln. capit.*

J. STORCH in L. de morbis infant. T. III. agit etiam de calculo vesicæ. V. *obst art.*

PHIL. LUD. BRÜKMANN disp. *de hydrope pectoris a renum calculo oriundo.* GIESS. 1724. 4. HALLER.

J. PETR. KIND disp. *de remediis calculum in renibus diffringentibus.* LEID. 1724 4. HALLER.

JOH. RANBY in *Phil. Transf. n.* 401. incisio viri calculosi, in cujus vesica 70. fuerant calculi. Ejus *narration of the last illness of the Earl of Oxford.* LOND. 1745. 8. Post multum mictum cruentum, tamen in sola vesica calculi inter rugas latentes deprehendebantur. HALLER. V. *ocul. morb.*

BER-

BERNARDUS SIEGFRIED ALBINUS. V. *calcul. sect.*

THOMÆ KNIGTH *reflexion upon catholicons.* LOND. 174. . 8. Scripsit contra STEPHENIÆ medicamentum. HALLER.

GEORG. FRID. GUTERMANN in *E. N. C. Vol.* III. *obs.* 106. laudes aceti squillitici in nephritide calculosa. V. *obst. art.*

HOMOBONUS PISONI in *spicilegio curationis morborum* PATAV. 1742. 4. habet incisionem calculosi hominis, cujus in urina nunquam arenulæ apparuerant. V. *pag.* 101.

GUILIELM. RUTTY *treatise on the urinary passages.* LOND. 1726. 4. Germanice NÜRNBERG 1759. 8. tertia sectio est de calculo vesicæ urinariæ. Calculi in colo intestino collecti, vix distinguendi a calculo vesicæ. Calculus per foramen lotium transmittens.

Ejus *new experiments and observations on* J. STEPHENS *medicine for the stone and remarks on* D HALES *experiments.* Ibid 1742. 8. A lixivio saponario calculum solvi, sed lente, & nucleum duriorem difficulter, a diluto vero illo lixivio nequaquam solvi. Majorem esse saponis ipsius efficaciam. Magnam etiam esse re entis calcis vim. Spiritum nitri lente operari. Pomi succum etiam duros calculos solvere, appii succum lentius. JACOBUS JURIN in proprio morbo lixivio saponario usus est, calculos aliquos egessit & multum in lotio calcis, & maximum levamen percepit, ut se sanatum putaret. HALLER.

FRANCISCUS COLOT. V. *calculi sect.*

JAC. MICHAEL KORNMANN. Ejus *trifolium oder drey bewährte Medicamenten wider den Stein.* MAGDEBURG 1726. 4. HALLER.

MATTHIAS VERHAGEN. Ejus disp. *de nephritide.* LEID. 1726. 4. HALLER.

ANDREAS ELIAS BÜCHNER, Professor Erfordiensis, deinde Halensis, *Acad. Nat. Cur.* Præses. Ejus numerosissimæ sunt disputationes, quæ aut propriæ sunt Cl. Viro, aut certe eo præside prodierunt: difficile enim est utrumque genus separare. Ita HALLER.

Ejus *de calculo microcosmico in genere & in specie spectato.* ERFORD 1726. 4.

Ejus *Regulæ necessariæ circa excretionem calculi renum a medico observandæ.* Ibid. 1745. 4.

Ejus *de frequentiori ortu calculi renum & vesicæ ejusque causis.* Ibid. 1764. 4. Calculi exemplum circa filum canabinum nati, per urethram excili. HALLER.

MAUR. ANT. CAPPELER. V. *pag.* 101.

MARTIN. JACOB. KUPFER. V. *pag.* 102.

J. CHRIST

J. Christ. Hübner *Meynung von dem wahren Element des im menschlichen Körper befindlichen Steins, auf was Art die Steinbeschwernüss zu verhüten und wie derselben abzuhelfen sey.* Halle 1726. 4.

J. Henr. Schulze *an dentur medicamenta, quæ calculum in vesica comminuant.* Hall. 1734. 4. recus. in Halleri *collect.* agit de medicamentis Augenii, Laurembergii. Laudat oleum vitrioli dulce ad Dippelii modum.

Nonne idem *von der Steincur durch innerliche Arzneyen.* Francf. 1740. 8.

Ejus *lithiasis finistro quam dextro reni magis infesta.* Hall. 1738. 4. Ob majorem nempe longitudinem venæ renalis sinistræ.

Ejus *de lithontriptico nuper in Britannia publici juris facto.* Ibid. 1739. 4. *recus.* in Halleri *collect.* Formula Stepheniæ: saponis Alonensis analysis, cui vim medicamenti tribuit. Haller. V. *off. morb.*

Der offenherzige Medicus. Nürnberg 1727. 8. agit de lithontriptico Dippelii medicamento. Non laudat Götzius.

Richards Blakmore diss. *on a dropsy, a tympany, the jaundice, the stone and a diabetes.* Lond. 1727. 8. calculum esse a vitiata ciborum coctione. Medicamentis non solvi. Haller.

Herman. (vel Henr.) Petrus Meyer in disp. *de punctura vesicæ urinariæ & ischuria vesicæ* Marburg 1727. 4. propria aliqua habet, exempla varia calculorum. Calculi friabiles paulatim feliciter educti. Haller.

J. Samuel Carl. V. *pag.* 102.

Chr. Ern. Clauder, medicus Zwickaviensis. Ejus *gorgonea metamorphosis, s. mirabilis calculi humani historia cum præf. de methodo subveniendi submersis laryngotomia.* Chemniz 1728. 4. Calculus caudatus urethram perforaverat, & feliciter exemtus est. Haller.

P. Snaakenburg disp. *de renum & vesicæ affectibus.* Leid. 1728. 4. Haller.

Christoph. Farwell disp. *de calculo renum & vesicæ urinariæ.* Leid. 1729. 4. Haller.

J. Georg. Scherb disp. *de calculo in chyli receptaculo singulari hydropis causa.* Leid. 1729. 4. Haller.

Jac. Nic. Weiss *de quarundam glandularum, viscerum & ulcerum analogia.* Altdorf. 1729. 4. In *progr.* V. calculi in fœmina 152. Haller.

J. Theod. Eller. V. *pag.* 103.

Henricus Franciscus le Dran in *observations de Chirurgie* &c. calculus in lumborum abscessu, ren deletus erat, & plenus calculis.

Idem

Idem in *confultations* &c. calculos minores urethra fenfim per cereos dilatata poffe educi: bonæ eo fine chordæ ex inteftino factæ, quæ ab humore tumefcant. Calculus in cellula veficæ hærens feliciter eductus. HALLER. V. *pag.* 103.

Idem porro in *traité des operations* &c. de calculis agit fufiffime, & per omnes corporis humani partes. Calculum ad ulcerofam veficam adhærentem adgnofcit. Adhærebat, quem fungus amplectebatur. Calculi in minima vefica tactui fe fubducentes. Medicamenta nihil facere boni. Quibus frequenter calculi per urethram exeunt, ii fere renes habent calculis plenos & ampliffimos ureteres. In præputio frequentes calculi, & poft fectum lapillum calculus in urethræ principio, per fulcum lotium transmittens. HALLER. V. *pag.* 308.

HERM. PAUL. JUCH *de calculo veficæ prægrandi in puero noven ni.* ERFORD 1745. 4.

Ejus *de nephritide.* Ibid. 1752. 4. HALLER. V. *obft. art.*

ISRAEL (vel J. JOACH.) CREGUT, difp. *de calculorum in corpore humano reperiendorum generatione.* BASIL. 1730. 4. HALLER.

J. CHRISTIAN KUNDMANN. V. *pag.* 104.

J. HARTMANN DEGNER. V. *pag.* 104.

J. HUXHAM, celebris clinicus, in *Phil. Tranf. n.* 413. Calculus permagnus expulfus ex fcroto. *N.* 472. de calculo ex puero moriformi. Sectio fœminæ calculofæ. HALLER.

CADRAN in *Hift. de l'Acad. des fciences* a. 1730. exemplum calculi nullo figno expectati, & in vefica reperti, & tamen prægrandis. HALLER.

JACOB DENYS fufe de calculi fignis, fymptomatibus & varietate. V. *calcul. fect.*

PETR. PAUL. MOLINELLUS. V. *pag.* 105.

ABRAHAM TITSINGH. V. *calculi fect.*

LUDOV. JOH. le THUILLIER agit de nephritide. V. *pag.* 106.

J. M. ELFERS difp. *de calculis.* LEID. 1732. 4. HALLER.

PAULUS GOTTLIEB WERLHOF in *Comm. Nor.* a. 1734. *h.* 50. de rene deftructo, cum ureteris ingreffum lapillus obfideret. HALLER. V. *hæmorrhag.*

CLAUDIUS AMYAND. Ejus epiftola favens STEPHENIÆ eft in collectione Gallica 1740. 12. V. *pag.* 281.

J. GEORG. HENR. KRAMER. V. *pag.* 106.

STEPHANUS HALES, Rector in FARRINGDON, Theol. D. phyfices experimentalis auctor ex præcipuis. Ejus *hæmoftatical effays containing hæmoftatiks* LOND. 1733. 8. Gallice in *recueil* T. I. PARIS 1740. 12. Belgice exftat in *uytgeleezene naturkondige verhandelingen* P. I. 2. ft. P. II. 1. ft.

Amsterdam 1735. 8. 1736. 8. Magna pars pertinet ad calculum vesicæ & renum, & ejus chemicam analysin & uberrimum aërem, tum ad medicamenta; quæ calculum dissolvunt, inter quæ est fervens cum lixivio sale vitrioli spiritus. Liquores etiam varios in vesicam impulit, qui calculum solverent, neque vesicæ nocere reperit: catheterem eo fine bilocularem invenit, & forcipem qua calculus ex urethra extraheretur. Ceparum succum satis potenter calculum resolvere expertus est. Nocere aquas duras materia prægnantes tartarea.

Ejus *an account of some experiments and observations on* M. Stephens *medicines for dissolving the stone*. Lond. 1740. 8. Gallice in T. II. *Recueil d'experiences sur la pierre* Paris 1743. 12. Lusitanice *Relaçao de algunos experimentos e observaçoens feitas sobre as medicinas de* M. Stephens *para dissolver a preda*. Lond. 1742. 8. In lixivio saponario confestim calculum dissolvi, eam vero vim perire, si a calce id lixivium liberaveris: ab eodem lixivio partem calcis esse, quæ ab usu medicamenti Stepheniani cum urina decedit. Sed etiam a sapone cum aqua cocto calculum dissolvi, & ab aqua calcis.

Idem in *Phil. Transf. n.* 471. egit de modo liquores commode in abdomen injiciendi. *N.* 477. de expediendo calculo per injectam aquam gummatam. Haller.

A dissertation on the gravel and stone. Lond. 1733....

J. Christoph. May in *Comm. Litt. Nor.* 1736. *n.* 5. & 6. de extracta ex vesica lintei lacinia calculoso concremento obducta. V. *ocul. morb.*

J. Leonhard Cramer ibid. a. 1733. *hebd.* 10. glomer ob prolapsum vaginæ in vaginam datus, calcaria materia obductus & exemtus.

J. G. Slevogt ibid. *obs.* 11. calculus salivalis. *A.* 1734. *h.* 37. puer a calculo usu, ut putat, theriacæ liberatus. Haller.

J. Sebast. Albrecht. V. *pag.* 107.

J. Philip. Wolf. V. *pag.* 107.

Wolfgang Henr. Schrey. V. *pag.* 108.

Frider. Ignatius Lospichler. V. *pag.* 108.

Thomas Brinius. V. *pag.* 108.

Ferdinandus Jac. Bajer. V. *pag.* 108.

J. Daniel. Schlichting. V. *pag.* 108.

J. Georg. Hasenest, medicus Onoldensis, in *Comm. Litt. Nor.* *a.* 1733. *hebd.* 21. duas calculosorum incisiones recenset; & ex iis arguit, calculos generari ex mucido liquore, quem renes vesicæ dent. Stimulantia, & diuretica nocere ait. Haller.

Alexander Monro, pater. V. *pag.* 110.

J. Byster disp. *de nephritide*. Leid. 1734. 4. Haller.

Joh. Macgill. V. *pag.* 111,

Georg.

GEORG. BALDERSTON. V. *pag.* 111.

J. ANT. FRIDERICI. V. *pag.* 111.

ERN. FRID. SCHMIDT. V. *pag.* 112.

ALBERTUS de HALLER in *opuſculis pathologicis* &c. prima origo calculi renalis, viſcoſa nempe flava materies ductibus urinariis impacta. Calculus major de fœmina eductus. Calculus ex mamma lacteus. V. *pag.* 112.

CLAUD. NIC. le CAT diſſ. *ſur le diſſolvant de la pierre & en particulier ſur celui de Mle* STEPHENS. ROUEN 1739. 12. Queritur de eo remedio, quod ſæpius noceat. V. *calcul. ſect.*

ANTONIUS MOMBERS. Ejus *Tractat vom Niern- und Blaſenſtein nebſt einem Abriſs des vom Herrn* HEISTER *glücklich aus der Blaſe a.* 1735. *geſchnittenen wunderſam gebildeten Steines.* HELMSTADT 1735. 8. Agit de calculi formatione. De calculo ſublinguali loquelam impediente, quæ eo exciſo ſit reſtituta. Calculi icon, in qua noſter ſimilitudinem aliquam *buſti* humani ſibi fingit. Diverſi apparatus & HEISTERI adminiſtratio. Ita HALLER.

CAROL. FRID. KALTSCHMIDT *de geneſi calculi renum & veſicæ.* JEN. 1751. 4.

Ejus *de ægro inflammatione ventriculi demortuo, calculis poſt mortem renum & veſicæ felleæ raræ magnitudinis & figuræ per ſectionem detectis.* Ib. 1757. 4. HALLER. V. *vuln.*

HERMAN OOSTERDYK SCHACHT in *oratione* LEID. 1735. 4. ſe vidiſſe calculum quatuor unciarum in uretere hærentem, & alterum ſeptem unciarum in cane, cum nullo ſymptomate quousque æger vixit. HALLER.

ZAMPOLLO, chirurgus Guaſtallenſis in *Hiſt. de l'Acad. des ſciences* 1735. retulit de calculo circa acum nato, & per laceratam veſicam extracto. HALLER.

JOH. PAISLEY in *Eſſays of a Society at Edinburg T. V. n.* 70. calculoſi hominis inciſio. In renibus una papillarum diſtenta, tum ureteres toti, veſica circa calculum contracta fartum globulis, membranis multum craſſioribus. HALLER. V. *gangr.*

PIERRE DESAULT in diſſ. *de Medicine* T. III. eandem eſſe naturam calculi & podagræ. Fabrica ex laminis compoſita, quas in recenti lapide poſſis acicula diducere. Naſci a muco veſicæ laminatim concreto. Non ſemper fideliter catheterem nos de præſentia calculi docere: in celebri medico non potuiſſe detegi. Aquis Balnei regii (*Baregés*) ſoluta ancylosis: calculum eadem ſolvit pota; aut in veſicam impulſa, aut deſtillans in hypogaſtrium ſedemque veſicæ: in ipſa vero ſcaturigine debere ægrum vires earum aquarum experiri. Calculos renales in iis aquis celerrime ſolvi; ſic veſicales, viios eſſe tamen, quorum pondus auctum ſit. HALLER. V. *pag.* 114.

L. J. WOLF disp. *de nephritide.* LEID. 1735. 4. HALLER.

THOMAS HUMBPHREY disp. *de calculi urinosi generatione.* LEID. 1736. 4. HALLER.

GALLUS ANT. MÜLLER disp. *de dolore renum.* ARGENTOR. 1736. 4. HALLER.

ANDREAS BROWN in *Essay of a Society at* EDINBURG T. IV. 1736. *n.* 15. de calculo circa acum in vesica nato. HALLER.

J. LUDWIG HOMMEL in *Comm. Litt. Nor.* 1736. *n.* 27. aliqua de lithontripticis medicamentis. HALLER. V. *ocul. morb.*

J. CHRISTOPH. POHL *de prostatis calculo adfectis.* LIPS. 1737. 4. V. *tumor.*

CHRISTIAN AREND (vel AD.) SCHERER disp. *de calculis a ductu salivali Warthoniano excretis.* ARGENTOR. 1737. 4. Exemplum proprium. HALLER.

HENR. BRAKEN *lithiasis Anglicana or a philosophical enquiry in to the nature and origin of the stone and gravel.* LOND. 1739. 8. STEPHENIAM exagitat, fumumque vendere criminatur: ipsum HARLEYUM propria in vesica calculum alere. Laudat cerevisiam dauco conditam etiam simplicem, qua sanatus sit, qui se lithotomo volebat committere.

Ejus *lettre to* D. HARTLEY *auctor of the cases in behalf of Miss* STEPHENS *medicines.* LOND. 1739. 8. HALLER. V. *obst. art.*

JOSEPH MOSES BENDIEN. Ejus disp. *de renibus & eorum affectibus.* UTRECHT 1737. 4. HALLER.

BERNARD JOACHIM NEISSKE. Ejus disp. Præside Ill. SEGNERO *de calculorum in corpore humano reperiundorum genesi & cura.* GÖTTING 1737. 4. HALLER.

ANDR. CANTWELL, medicus Parisinus, ejus & Præsidis LUD. MARIÆ POUSSE *non E. calculo vesicæ scalpellum semper necessarium.* PARIS 1742. 4. recus. in HALLERI *selectis.* Traditur calculi historia: experimenta CONTWELLO instituta, quibus vis salutaris aquæ calcis confirmatur, & dissolutorum calculorum, quos tamen catheter tetigerit. In lixivio saponaceo inque urina ejus vi imbuta calculos contabescere, certe qui molles sint & friabiles.

Ejus & HAZON diss. *E. in calculi ætate & temperamento ægrotantis remedium alcalino saponaceum Anglicum.* PARIS 1742. 4. Fusa & docta disputatio. Calculum vidit in ureteris exitu adhærentem, ex quo gangræna & mors. Pro medicamentis Stephenianis. Decoctum saponarium etiam absque calce squamas per urinam pellere. In sola calce animali vim esse, quæ calculum solvat, non in calce lapidea. MORANDUM sua experimenta referre, neque se citare queritur. HALLER.

JOH.

Joh. Frider. Wahrendorf in *E. N. C. Vol.* IV. 1737. *obf.* 149. calculofi incifio. Ren alter in facculum mutatus, alter tumoribus deformis: in vefica calculus ureteres comprimens. Haller.

Robertus Whytt, medicorum in Scotia Præfes, clinicus, vir ingeniofus, in T. V. *Effays of a Soc. at* Edinburg occafione arcani Stepheniani dedit *an Effay toward the difcovery of a fafe medicine for diffolving the ftone*, quem deinde libellum auctum dedit excufum Edinburg 1752. 12. & 1755. 12. Gallice Paris 1761. 12. 1766. 12. Poteftatem folvendi calculi potiffimum aquæ calcis tribuit, quæ etiam fola calculum diffolvat, & calculoforum tollat fymptomata. Ex teftis oftreorum potentius medicamentum obtineri, quam ex calce lapidea. Ipfe faponis quidem unciam in diem jubet fumere, neque in pilulis, fuperbibere vero tres partes aquæ calcis, cum pauco lacte. Poffe etiam in veficam fiphone injici. Fatetur tamen, aquæ calcis potentiam adjecto fapone augeri, & multum cedere vi folventi lixivii faponarii. In pofthuma editione, quæ eft inter opera omnia, multa nova accefferunt. Aquæ calcis vires tamen repetita aquæ adfufione debilitari. In calce videri ignei quid fubeffe, quod calculum diffolvat. Vim lithontripticam lixivii faponarii a calce effe. Exempla felicis efficaciæ aquæ calcis, qua calculofi homines fanati fuerint: ipfum ab ejus ufu lotium vim accipere Lithontripticam. Cum ab ufu hujus medicamenti cum fapone conjuncti, fed interrupto, æger obiiffet, in calculo veftigia fuerunt, quæ oftenderunt partem ejus folutam fuiffe. Haller.

Zacharias Vogel in *merkwürdigen Krankengefchichten* &c. de calculo ex bulbo urethræ excifo. Haller. V. *pag.* 115.

Samuel Schaarschmidt in *medicinifchen* &c. Anno I. calculus ex fœmina expulfus, circa furculum ligneum natus. Calculus in maxillari glandula natus, & per abfceffum prodiens. Calculum in rene finiftro frequentius habitare. Haller. V. *pag.* 115.

Cas de perfonnes, qui ont ufé de remedes de Mifs Stephens. London. 1738. 8. Celeb. Haller fufpicatur Anglice effe fcriptum.

Nicolaus Cyrilli. V. *pag.* 117.

Browne Langrish, medicus, fcripferat Londini *a.* 1738. 8. *the modern practice of Phyfik*, quæ huc non facit; fed ibid. *a.* 1746. 8. excudi fecit *Phyfical experiments upon brutes.* Gallice recuf. Parisiis 1749. 12. (De calcis vivæ efficacia pulcherrima habentur tentamina. Ita celeber. Lib. Baro de Cranz in fua *Mat. Med.*). Huc potiffimum pertinet pars I., f. injectiones variorum fuccorum falinorum, in quibus vis medicamenti Stepheniani ponitur, & quos in ipfam animalis veficam impulit. Aqua calcis facile fertur, quæ vulnera potius fanat; nimis acrem amylo admifto reddidit tolerabilem. Vim calcis non effe in parte volatili. Sed neque lixivium faponariorum in aqua dilutum veficam lædit, etiamfi multo fuerit meracius, quam ad

solvendum calculum necesse sit. Calx testarum multo fortior est: aqua calcis cum sapone non nocet. HALLER.

PETRUS SHAW. Ejus *a dissertation on the stone of the bladder*. LONDON 1738. 8. Calculi generatio. Arenulas non abire in calculum. A medicamentis non multum spei esse, nisi in vesicam injiciantur.

Ejus *examen of the reasons for and against the subscription for a medicament for the stone*. Ibid. 1738. 8.

Ejus *inquiries on the nature of Miss* STEPHENS *medicaments*. Ibid. 1738. 8. HALLER.

CHRIST. ANDREAS KOCH. Ejus disp. *de affectu in libris & praxi rarissimo ab* H. BOERHAAVE *in nosocomio Leidensi Batavo sanato*. LEIDÆ 1738. 4. recus. in HALLERI *selectis*. Secessio nempe tunicæ internæ vesicæ, & una emotio vaginæ a vesica adtractæ. HALLER.

CL. MARCHAND disp. *de nephritide*. BASIL. 1738. 4. HALLER.

GUIL. GREGORY in *Phil. Trans*. in nuper nati pueri vesica aciculam reperit.

Marquis de CAUMONT ibid. de eodem calculo asperrimo & ramoso, de quo chirurgus SALIEN.

HANS SLOANE ibid. de eodem calculo, & de aliis lapidibus circa acus, glandesve plumbeas concretis. Exemplum calculi summe dolorifici, cujus pauci fuerunt aculei.

DAV.(vel DAN.) HARTLEY, vir pius, singularis ingenii, & calculosus, ut eo accuratius in suo negotio putes versatum esse. Ejus *view of the present evidence for and against Miss* STEPHENS *medicines or a solvent of the stone*. LONDON 1739. 8. Gallice PARIS 1750. 12. Virgo erat, medicamenti auctor, ei nomen JOHANNA STEPHENS. Ea medicamenta vendebat, quibus calculus dissolveretur, & miseri mortales a tormentis vindicarentur, quæ ab eo inimico pati solent. Laudantibus medicis, factis experimentis, Senatus Regni (*Parliament*) quinque millibus librarum Anglicarum a. 1739. arcanum redemit. Pluscula erant medicamenta, sed princeps pulvis ex testis ovorum & cochlearum calcinatis: & decoctum (ex nasturtio sylvestri), in quo solutus sapo Aloniensis. Novum medicamentum inter primos commendat noster, edititque *observations made on ten persons who have taken the medicament of Miss* STEPHENS LONDON 1738. cum experimentis nonnullis.

Deinde justum librum. *A niew of the present evidence for and against Miss* STEPHENS *medicines as a solvent for the stone, containing* 155. *cases, with some experiments and observations* LONDON 1739. 8. Gallice in *recueil d'experiences & d'observations sur la pierre*. PARIS 1740. 12. Non ubique idem eventus fuit; in universum tamen multi ægri levati: de omnibus squamæ & fragmenta lapidea dejecta, passim etiam calculi notis aliquibus inscripti inceptæ erosionis & dissolutionis. Integre sanatos, certe ex eorum

eorum censu, ægros viginti & unum, totidem nihil adjutos, aliquos medicamentum non potuisse ferre, paucos inutiliter eo usos, levatos plurimos. Ipsum etiam lotium ab eo medicamento potestate solvendi calculi imprægnatum. In aliis non videtur medicamentum vim aliquam exeruisse. Diarium JACOBI KIRKPATRIK medici, calculosi ab usu medicamentorum STEPHENIÆ multum levati. Utique calculum ab aqua fluviatili consumi.

Ejus *supplement to the view of the present evidence.* LONDON 1739. 8. & Gallice in eodem *recueil* PARIS 1743. 12. Brevis historia medicamenti STEPHENIÆ & curationum ante redemptionem ab eo arcano præstitarum, modique, quo sanatur; & eventus in proprio corpore ab HARTLEYO adnotatus. Icones calculorum ab ejus medicamenti efficacia adrosorum.

Ejus *de lithontriptico a* J. STEPHENS *nuper invento dissertatio epistolaris.* LONDON 1741. 8. 1746. 8. BASIL. 1741. 8. Eædem decem ab eo medicamento curatorum hominum historiæ. Deinde experimento facto calculus in urina medicata resolutus. In ultima editione medicamentum simplicius redditur, sapone cum calce in electuarium & rotulas redacto.

Ejus *epistolæ variæ ad* MORANDUM *datæ* in *recueil d'experiences* &c. PARIS 1740. 12. & 1743. 12.

Ejus *epist.* ad D. CONTWELL in *Merc. Gall.* 1740.

Idem in *Phil. Transf.* refert de calculo sponte per vetustam in perinæo cicatricem erumpente. Ita HALLER.

JACOBUS KIRKPATRIK. Ejus *relation of the succefs of Mifs* STEPHENS *physik in the case of* D. KIRKPATRIK. Belgice *nauwkeurlyk verhaal van het succefs van de medicyn van* J. STEPHENS *tegens de steen in de blaas* AMSTERDAM 1739. 8. Gallice in T. II. *recueil d'experiences* &c. Diarium morbi in se ipso usu medicamenti Stepheniani sanati, postquam supra mille calculorum fragmenta decesserant, quæ putat quinque calculorum esse fragmenta, ab eo remedio dissolutorum. Aliqua consilia ad prudentem ejus medicamenti usum. HALLER.

THEOPHILUS LOBB. Ejus *treatise on the dissolvents of the stone, and on curing the stone and the gout by aliments.* LONDON 1739. 8. Latine BASIL. 1742. 8. Gallice PARIS 1744. 12. Variis succis & humoribus calculos, partim naturales, partim in hominis vesica genitos adgressus, ducentis & ultra experimentis reperit, a plusculis liquoribus solvi, neque tamen ab ullo, qui sit alcalinus: potentius vero a succo limonum, & porri, & a panis decocto. Diætam vegetabilem plurimum posse ad calculum curandum, cum ejus maxima pars sit a sale animali, adjectis hominum curatorum testimoniis. HALLER.

An adrefs to the Faculti of Physik relating to Mifs STEPHENS *medicine.* LONDON 1739. 4. Contra STEPHENIAM pro vindicando ordine medico, quem ajebant virginem suis odiis opprimere. HALLER.

WIL-

WILLIAM SHAW. Ejus *differtations on the ftone in the bladder.* LONDON 1739. 4. Varias movet difficultates, fucceffus medicamenti dubios reddit, malletque in veficam medicamentum immitti. HALLER.

DIONYSIUS (vel DANIEL) COETLOGON. Ejus *treatife on the ftone, and analyfis of Mifs* STEPHENS *medicines.* LONDON 1739. 8. Acerbum fcriptum: medicamentum STEPHENIÆ per fingula carpit, & HARTLEYI curationibus contra eum utitur. HALLER.

A letter to the gentlemen of the Faculti in anfwer to a letter on Mifs STEPHENS *medicines.* LONDON 1739. 8. HALLER.

Mifs STEPHENS *receipt for the ftone and gravel, with proper obfervations.* LONDON 1739... Belgice *middel tegen den fteen* AMSTERDAM 1739. 4. Formula nempe revelati arcani cum breviffimis notulis. HALLER.

Eftimation of the merits medicaments of Mifs STEPHENS &c. LONDON 1739. recuf. in *recueil* &c. T. I.

OMELIO PITCAIRNE *the truth unveild for the public good or treatife on the ftone.* LONDON 1739. Utique STEPHENIÆ medicamenta calculum diffolvere. Modus utendi. Refponfio ad objectiones HENRICI BRAKEN. Ita HALLER

MICHAEL CHRISTOPHORUS HANOW. V. *pag.* 118.

CLAUD. JOSEPH. GEOFROI in *Memoires de l'Acad. a.* 1739. egit de medicamento STEPHENIÆ. De nonnullis ægrotis, in quibus catheter calculum præfentem oftenderat, ab ufu hujus arcani fanatis. De calculis & cryftallis, calceque, quæ omnia cum lotio folent egeri, quæ non fint a calcaria terra ejus medicamenti. Urinam ab ejus ufu ea vi imprægnari, ut calculum diffolvat. Ut fimplicius & facilius fiat remedium.

Ejus *epiftola* huc faciens reperitur in *Comm. Litt. Nor.* 1740. *n.* 15.

In Gallica collectione *recueil* &c. T. I. epiftola eft ad HARTLEYUM ejusdem argumenti. HALLER.

SAMUEL SHARP. Ejus *epiftola ad* MORANDUM exftat in *recueil d'exper. & obferv. fur la pierre.* Incidit hominem, qui a fumto medicamento STEPHENIÆ levatus, ejus ufum dimiferat: vetufti erant duo calculi, valde erofi, nova levique crufta tecti. Exempla fanatorum, in quibus catheter calculum fenferat. HALLER. V. *pag.* 309.

A full examination and impartial account of Mifs STEPHENS *cures and medicines.* LONDON 1740. Novem cafus ab HARTLEYO publicati, fed ita expofiti, ut contra eum faciant. Medicamenta STEPHENIÆ dudum fibi nota fuiffe. Formulæ eorum & ad ingredientia adnotationes. Sed neque ipfum HARTLEYUM a calculo liberatum fuiffe, levamen poffe a diæta effe, aliisque caufis. HALLER.

Recueil

Recueil d'experiences & d'observations sur la pierre, & en particulier sur les effets des remedes de Mle. STEPHENS *pour dissoudre la pierre.* PARIS 1740. 12. Continentur hac collectione HARTLEYI *view of the present evidence.* Lex a Senatu Anglico rogata pro redimendo arcano STEPHENIÆ. Ejus formula authentica. Epistolæ eo pertinentes HARTLEYI, MORANDI, CHESELDENII, AMYANDI, GEOFROI. In epistola AMYANDI commendatur medicamentum STEPHENIÆ, cum vestigia virium dissolventium in calculis adparuerint. HALLER.

FERD. GOTTL. HAUPT *zuverlässige Nachricht wie die in Engelland erfundene Steinarzney præparirt und angewand werden muss.* KÖNIGSBERG 1740. 4. Ex Anglico recusum est. HALLER.

JAC. HENR. CHRISTIAN ADAMI *de materia calcarea post diuturnam arthritidem per vesicam urinariam educta obs. singularis.* LÜBEC. 1740. 4. Hactenus huc facit, quod ejusmodi materiam reddant, qui STEPHENIÆ medicamento utuntur, & pro soluti calculi habeant particulis. HALLER.

ANTON. a SETTEN disp. *de nephritide.* UTRECHT 1740. 4. HALLER.

CAR. FRID. HUNDERTMARK *de urina cretacea.* LIPS. 1761. 4. Exemplum copiosissimæ materiæ calcareæ excretæ. V. *med. chir.*

J. SESLEY in *Phil. Transf. n.* 456. retulit de calculo per scrotum erumpente.

J. MACKARNESS ibid. *n.* 458. de enormi calculo per anum fœminæ egesto. HALLER.

J. BERNARDUS FISCHER in *Comm. Litt. Nor.* 1740. *hebd.* 31. refert de malo effectu medicamenti STEPHENIANI, & de calculis in vesica intactis. HALLER.

JOH. JAC. FREYLING. V. *pag.* 119.

JOH. V. WOENSEL. V. *pag.* 119.

WARTH *casus ex calculo vesicæ orti descriptio.* ARNHEIM 1741. 4. HALLER.

RICHARDI GEM *account of the remedies for the stone.* LOND. 1741. HALLER.

JOH. BLANCKERT disp. *de nephritide.* LEID. 1741. 4. HALLER.

J. CHRISTOPH BOHLIUS, Professor Medicinæ Regiomontanus, HALLERI amicus. Ejus & J. C. LAUBMEYER disp. *medicamenta lithontriptica Anglicana revisa.* REGIOMONT. 1741. 4. Formula STEPHENIÆ & historia. HALLER.

GOTT-

Gottfried Thiesen. Ejus disp. *de calculo raræ magnitudinis a virgine per urethram sponte & feliciter excluso.* Regiomont. 1741. 4. Haller.

Noah Sherwood in *Phil. Transf. n.* 459. de calculis in rene ramosis.

John Bowell ibid. *n.* 460. de crustis per lotium egestis.

Hansius Sloane ibid. addit similia exempla, & acum deglutitam, quæ per abscessum inguinis prodiit: de acu crinali crusta tecta calcarea. Haller.

Guilielmus Bromfield in *chirurgical observations* T. II. V. *pag.* 121.

Jacobus Parsons, medicus. Ejus *a description of the human urinary bladder to which are added animadversions on lithontriptic medicines, particularly these of Miss* Stephens. London 1742. 8. Post brevem anatomen, Stepheniæ medicamenta studet deprimere, & Davidem Hartley refutat. Ergo non nova esse medicamenta it ostensum, & eximiam vim lixivii salis ægrotis nocere, atque ab ipsis medicamentis, non a dissolutis lapillis, calcem esse, quæ ab usu arcanorum Stepheniæ medicamentorum in lotio subsidet. Reperiri calculos erosos, absque ullo medicamentorum usu, & vicissim leves post sumta illa Stepheniæ lithontriptica. Neminem integre sanatum, inque iis ipsis repertos a morte calculos, qui pro sanatis sint habiti. Casus nonnullos, ab Hartleyo propositos, demonstrat contra ea medicamenta facere. Haller.

Benedictus Stæhelinus, Halleri amicus. Ejus *epistola eucharistica ad* Davidem Hartley. Basil. 1742. 8. cum Lobbii & Hartleyi de Stepheniæ lithontriptico libellis. Experimenta: de calculo in aqua margacea Holeenensi dilapso: de mucoso elemento elastico, quo terra in calculum conglutinatur. De vi calculum solvente calcis ex testis ovorum paratæ, tum succi citri. Ea solvere calculum, quæ aërem in glutine illo latentem expediant. Saponaceis calculis magis aquosum & solventem liquorem convenire, oleosis calcis usum. Singularis anatome calculorum simplicium vel adroforum. Calculos humanos fere lamellis componi, s. pelliculis. Educto glutine illo elastico, & ad fundum vasis præcipitato, reliquam lapilli molem facile dilabi. Calculo dissoluto fibræ etiam & membranæ supersunt, quas nullus liquor solvat. Haller.

Gerardus v. Swieten in T. V. agit de calculo. V. *pag.* 123.

Christoph. Stephan. Scheffel. Ejus & H. B. L. Lembke disp. *de calculo renali.* Greifswald 1742. 4. Haller. V. *obst, art.*

J. Petr. Lobb' disp. *de diversa lapidum origine.* Leid. 1742. 4. Haller.

J. Al-

J. ALBERT. HAZON & PETR. JOSEPH. MACQUER *E. in calculo renum & vesicæ pro natura calculi, ætate & temperamento ægrotantis remedium alcalino-saponaceum Anglicum.* PARIS 1742. 4. recus. in HALLERI *selectis.* Valere ad albos, rubros, flavos, & in vesica natos calculos, etiam exemplis productis, ad nigros & fuscos & renales minime. HALLER.

EDMUND NOURSE in *Phil. Transf. n.* 462. refert de GARDINERO, quem usu medicamentorum STEPHENIÆ sanatum putabant, quod cathetere nullus lapillus tangeretur. Aderant calculi, sed in cellulis vesicæ latentes.

GEORGIUS BELL ibid. refert de G. PAYNE, qui calculos leves in vesica habuit post diuturnum usum medicamentorum STEPHENIÆ. HALLER.

GOTTFRIED. HENR. KANNEGIESSER. V. *pag.* 124.

VALENT. ERNEST. EUG. COHAUSEN. V. *pag.* 124.

DALE INGRAM, chirurgus, qui multis annis in insula BARBADOS Chirurgiam & Obstetriciam exercuit, deinde in oppido READING, denique LONDINI. Ejus *essay on the cause and seat of the gout.* READING 1743. 8. Calculos in articulis reperiri, in sanguine nunquam. HALLER.

Idem porro aliqua de calculis habet in *practical cases* &c. V. *pag.* 125.

Recueil d'experiences & observations sur la pierre, & en particulier sur les remedes de Mle. STEPHENS Tome II. PARIS 1743. 12. DAVIDIS HARTLEYI supplementum, JACOBI KIRKPATRIK libellus, STEPHANI HALES experimenta. Epistolæ aliquæ ad eandem causam facientes MORANDI, HARTLEYI, EDMUNDI NOURSE. Hæc ex *Phil. Transf.* HALLER.

CHARLES PERRY. V. *pag.* 126.

NIEROP. Ejus disp. *de libera urinæ excretione.* LEID. 1743. 4. De calculo egit. HALLER.

BENJAM. LIBERKUHN disp. *de nephritide.* LEID. 1743. 4. HALLER.

ANT. LEPROTTUS in *Phil. Transf. n.* 468. retulit de maximo calculo a fœmina egesto.

In *Comm. Litt Nor. a.* 1743. *hebd.* 31. 32. aliqua reperias de medicamento Stepheniano, & SEYLERI testimonium de ejus felici in persona illustrissima usu. HALLER.

HOUSTET. V. *pag.* 127.

HEVIN. V. *pag.* 127.

J. FRIDERICUS SCHREIBER, celebris olim physiologus & medicus Petropolitanus, HALLERI amicus. Ejus *de medicamento a* JOHANNA STEPHENS *contra calculum divulgato inefficaci & noxio. Epistola ad* HALLERUM

RUM *data.* GÖTTING 1744. 4. Fruſtraneus uſus medicamenti Stepheniani, argumenta contra ejus uſum, ut calculus in veſica repertus ſit, ſymptomata mitigata videbantur. Contra medicamenta alcalina. Calculum ſe diſecuiſſe, in quo nucleus lamellis circumdatus, ſuperficie muriatica. HALLER.

PETRI BOURGEOIS diſp. *de calculo & remediis eum ſolventibus.* LEID. 1744. 4. Ut ex particulis alimentorum calculi naſcantur. HALLER.

CAR. DANIEL FISCHER diſp. *de calculo veſicæ urinariæ in urethram impulſo & ſingulari encheireſi absque ſectione exemto.* ERFORD. 1744. 4. recuſa in HALLERI *ſelectis.* Calculum in urethra hærentem terebella perforavit, & confregit. De calculo ex aquarum tophacearum uſu orto: de calculo absque renum & veſicæ vitio nato; aliaque utilia. HALLER.

J. BOECLER & KAMM diſp. *quæſtiones medicæ varii argumenti.* ARGENT. 1744. 4. De calculo. HALLER.

D. COHAUSEN (neſcit celeberrimus HALLER, num J. HENRICUS ſit, num VALENTINUS EUGENIUS) in *Comm. Litt. Nor. a.* 1744. *n.* 27. arcana adverſus calculum, Stepheniani medicamenti felix in Electore Trevirano ſucceſſus. *N.* 34. de puero dicitur, cui ren alter conſumtus, veſica calculo ureterem obturante farcta. HALLER.

OLAUS ACRELL. V. *pag.* 131.

J. DAVID SCHLEGEL diſp. *de calculo veſicæ prægrandi in puero novenni.* ERFORD. 1745. 4. HALLER.

Cl. ETLINGER in *Comm. Litt. Nor.* 1745. *hebd.* 11. calculorum hiſtoria in aure, & ſub lingua repertorum.

CHRISTOPH. WILH. BAJER ibid. *n.* 45. aliqua de medicamento lithontriptico Stepheniano. HALLER.

PHIL. CONRAD. FABRICIUS *de genuina calculi renum geneſi.* HELMSTADT 1756. 4. In pelvi hominis calculoſi vidit ſuccum quaſi albuminoſum, viſcidum, in eo calculus erat, absque ullo ulcere, aut vaſis alicujus violatione. Inde deducit noſter ex ſola renum laxitate calculum naſci poſſe, & adſtringente medicina curari. Paſſim etiam in humano corpore ex ſuccis coactis calculos generari.

Ejus *de nephritide.* Ibid. 1760. 4. HALLER. V. *vuln.*

CHRISTIAN FRIDER. ESCHENBACH. V. *pag.* 133.

ANTONIUS LOUIS. V. *pag.* 133.

ABRAHAM BAEK in *Wet. Acad. Sw. hand. a.* 1749. de calculi ſignis, ut præſentia lapidis noſcatur, non adhibito cathetere. HALLER. V. *pag.* 136.

GEORG. HOWEL. V. *pag.* 136.

GUILIELMUS FIDGET. V. *pag.* 136.

HENR. FRIDER. DELIUS. V. *pag.* 137.

JOHANNES OOSTERDYK SCHACHT. V. *pag.* 138.

HANS KINTIUS. Ejus disp. *de nephritide.* LEID. 1746. 4. HALLER.

ROBERT LUCAS in *Phil. Transf. n.* 483. & ipse calculosus retulit de magna utilitate, quam ex usu saponis Aloniensis, & aquæ calcis perceperit.

CAROLUS LUCAS, celebris nuper orator in Senatu Hibernico, retulit de calculosis concrementis in rene repertis. HALLER.

J. J. WILLER disp. *de morbis tartareis in genere.* MARBURG 1747. 4. HALLER.

GEORG. MATTHIAS GATTENHOF, auctor & præses, olim HALLERI auditor, nunc Professor Heidelbergensis. Ejus & GEORG. LUDWIG. HUEBER *de calculo renum & vesicæ.* HERBIPOLI 1748. 8. De calculis multa; etiam de lapidibus prægrandibus 4. 5. librarum in equorum vesicis repertis. Renis 52. librarum exemplum: pleni materiæ tophaceæ. Calculus in puellæ urethra, in gnomonis speciem flexus, ut alterum crus in vaginam rediret. Saponis efficaciam noster expertus confirmat. Calculi sapone cum gummosis extractis curati exemplum. HALLER.

JOB. BASTER. V. *pag.* 139.

J. G. BLOCK. V. *pag.* 139.

DANIEL WILHELM TRILLER. Ejus *de pityriasi vesicæ, ad corruptum* C. AURELIANI *locum.* WITTEBERG 1750. 4.

Ejus *de gibbo ex nephritide potius, quam ex phrenitide orto.* Ibid. 1754. 4. HALLER. V. *instrum. chir.*

In ... D'AUBENTON *description du cabinet du Roi*, quæ adjecta est historiæ naturali BUFFONII, variæ habentur historiæ, ancyloseos &c. In Tomo II. multa ad calculos vesicæ &c. HALLER.

J. DOMINICUS BACIOCCHI, chirurgus Brixianus. Ejus *lettera intorno l'estrazione d'un calculo esistente sotto la lingua.* BRESCIA 1749. 8. In clauso tumore calculum latere sagax divinavit. Ut calculi in corpore humano generentur exponit, & similium exempla collegit. HALLER.

ERNEST. ANT. NICOLAI *Gedanken von der Erzeugung der Steine in dem menschlichen Körper, insonderheit in den Nieren, der Urin und Gallenblase.* HALL. 1749. 4. Collectio calculorum in diversis corporis partibus repertorum. Signa, curatio calculorum. Medicamentum STEPHENIÆ. HALLER.

JACOBUS FARION. V. *pag.* 140.

ANDREÆ SEVASTO disp. *de lithogenesia.* LEID. 1749. 4. HALLER.

CAROLUS LINNÆUS. Ejus disp. *de generatione calculi.* UPSAL. 1749. 4. Ab acido derivat. Ita HALLER.

GUIL. FREEMAN in *Phil. Transf. a.* 1749. *n.* 491. de calculo sublinguali.

ROBERTUS CLARKE ibid. calculum inter glandem & præputium natum se vidisse per spontaneum abscessum elabi. HALLER.

GOTTLOB CARL SPRINGSFELD, medicus in civitate WEISSENFELS. Ejus *Abhandlung vom Carlsbad* &c. LEIPZ. 1749. 8. Experimenta adfert, quibus ostendit calculum ab aqua Carlsbadensi solvi: ea experimenta aucta reddidit in diss. *de prærogativa thermarum Carolinarum in dissolvendo calculo vesicæ præ aqua calcis vivæ.* WITTEBERG 1756. 4. Calculi vesicæ in hac aqua thermali celeriter solvuntur, aut toti, aut exigua parte reliqua; minime vero calculus biliarius. Comparata hac efficacia vim aquæ calcis vivæ in experimento superat, quæ aqua etiam debilior fuit urina hominis, qui Carolinas potasset. HALLER.

ANTONIUS de HAEN. V. *pag.* 110.

NATALIS JOSEPH. PALLUCCI. Ejus *lettre a M.* HUMELAUER *sur la cure de la pierre.* VIENNE 1764. 8. Contra STEPHENIÆ arcanum. Contra FR. COSMÆ instrumentum.

Idem aliqua contra STEPHENIÆ, & DARANII arcanum scripsit etiam in *nouvelles remarques sur la lithotomie* &c.

Idem analysin calculi dedit in *lithotomie nouvellement perfectionnée* &c. Part. II. V. *calcul. sect.*

JOSEPH. AUGUST. STEINMANN disp. *de causis cur frequentius viri præ fœminis calculosi fiant.* ARGENTOR. 1750. 4. HALLER.

WILHELM FRID. JAHN disp. *de insolita calculi ingentis per scrotum exclusione.* WITTEBERG 1750. 4. recusa in HALLERI *selectis.* Calculus scilicet quinque unciarum pondere sponte in scrotum erupit, neque inde quidquam mali evenit. HALLER.

JOSEPH WARNER. V. *pag.* 142.

D. STELLA, medicus in agro Patavino, in *Hist. de l'Acad. des scienc. de* PARIS *a.* 1750. agit de acicula calculosa crusta tecta, quam de puellæ vesica eduxit. HALLER.

J. GOTTL. KRÜGER in *Hamburgischem Magazin* T. VI. de calculo in palato nato. HALLER.

GEORGIUS HEUERMAN in *vornehmsten chirurgischen Operationen* &c. T. I. lapis ex intestino recto eductus, cum laceratione sphincteris, bono tamen eventu. Calculi in cellulis urethræ residentes. In T. II. de urethra per calculos exiguos arctata. Neque STEPHENIÆ medicamenta, neque calcis aquam, etiam mediocriter duros calculos solvere. Calculos vidit circa ure-

urethræ oſtium natos & crena perfoſſos; calculos etiam intus molles, extus duros. De calculi ſanandi varia ratione fuſe. HALLER. V. *pag.* 310.

J. GODOFR. BRENDEL. Ejus *de calculo veſicæ urinalis, renumque natalibus.* GÖTTING. 1751. 4. programma. Putredinem cauſam eſſe calculi: in putreſcente lotio cruſtas lapideas parietibus vaſorum adponi. HALLER.

JOHANNES HOFER. V. *pag.* 144.

J. FRANCISCUS CLEMENS MORAND. Ejus *recueil pour ſervir d'eclairciſſement detaillé ſur la maladie de la fille d'un tireur de pierres. de S.* GEOSME, *laquelle jettoit des pierres par la bouche & les urines, & à qui on en a tiré de la veſſie à douze repriſes differentes.* PARIS 1754. 12. Collectio opuſculorum ad hiſtoriam mirifici morbi facientium. Fraudem fuiſſe, calculos fere lateritios. Exempla aliorum ejuſmodi ingenii fraudium. LAURIÆ tamen morbum non putes fraudulentum fuiſſe. HALLER. V. *oſſ. morb.*

J. TARGIONI TOZZETTI. V. *pag.* 144.

GOTTLOB (vel GOTTFR.) CHRISTIAN WEBEL. Ejus diſp., Præſide BUCHNERO, *de intempeſtivo diureticorum uſu frequente adfectuum nephriticorum cauſa.* HALL. 1752. 4. HALLER.

GEORG. CONRAD. SCHMIDT. Ejus diſp. *de calculo renum & veſicæ.* MOGUNTIÆ 1752. 4. HALLER.

ANDREAS GEORG. JOSEPH. PELICOT ſuas *duodecim quæſtiones* MONSPELLII 1753. 4. edidit, quarum prima eſt de remediis antinephriticis vegetabilibus. HALLER.

JOH. PRINGLE, vir Ill. in *Phil. Tranſ. Vol. L. P. I.* refert de EDUARDI WALPOLE caſu, calculo laborantis, qui etiam a morte in ejus veſica repertus eſt, & qui tamen ex uſu ſaponis omni dolore liber fuit. Sic MATTHÆUS SIMSON, qui calculum ſecturo chirurgo continuo ſe erat oblaturus, ex uſu unciæ ſaponis in diem ſumtæ, & dolore omni liberatus fuit, & ipſo calculo, veſica enim a morte pura fuit.

Idem experimenta SPRINGFELDII ad confirmandam aquæ Carlsbadenſis vim lithontripticam facta expoſuit. HALLER.

GALLON in *Hiſt. de l'Acad. des ſciences a.* 1753. de calculo exciſo, qui circa ſpicam cerealis natus erat. HALLER.

MORRAU in *Mem. de Chir.* T. III. retulit de calculis inteſtinalibus: exemplum ubi ejuſmodi lapillus non ſine labore de ano extractus fuit. HALLER.

CAROLUS ALSTON, celebris medicus Edinenſis, vir ingenioſus, & in experimentis faciendis ſolers. Ejus diſſ. *on quiklime and lime, the ſecond edition.* EDINBURG 1754. 8. Hæc ſecunda editio multum aucta. De aqua calcis fuſe experimenta producit. Ipſe ea aqua ad ſequilibram in diem uſus, eo præſidio calculi doloribus liberatus eſt. Calculi in aquam calcis dati diſſolvuntur. Exempla hujus aquæ feliciter propinatæ adverſus calculos. Nihilo deteriorem eſſe eam calcem, quæ ex lapidibus coquitur.

Ejus

Ejus *a second diss. on quiklime and lime water.* Ibid. 1755. 12. De lixivio ad calculum solvendum efficaciori: id fieri ex æquis calcis vivæ & salis alcalini fixi portionibus. Aliqua adversus WHYTTIUM. Sibi calcem ex lapidibus potius efficaciorem videri. Absque aëris accessu calculos vix dissolvi. Non posse aucta copia calcis aquæ vim augeri. Lixivium saponis etiam dilutissimum non absque periculo adsumi: saponem etiam in aqua dissolutum calce testacea præstare, & utiliter cum aqua calcis conjungi. Utique calculos adhærescere, & una extractam fuisse vesicæ membranam. Sectionem calculi non tantum habere periculi, argumento calculi 7. unc. excisi. HALLER.

WILLIAM BUTTER, juvenis Medicinæ studiosus. Ejus *a method of cure for the stone chiefly by injections.* EDINBURG 1754. 12. Gallice 1766. 12. cum WHYTTI libro *de aqua calcis*, vertente AUGUSTINO ROUX. Instrumentum invenit, quo absque ullo incommodo aqua calcis in urethram injiciatur, vesicam nempe ovillam, quæ folle exprimitur, & tubulo stanneo. Vesica urinaria aquæ sesquilibram facile fert, & experimento constitit, eo auxilio, intra vesicam calculum fuisse dissolutum. De periculo & diritate calculosorum sectionis. HALLER.

J. GOTTL. MAUL *de lithiasi & humano rene dextro in materiam lapidosam degenerante.* EISENBERG 1754. 4. absque doloris sensu. HALLER.

GUSTAV. CHRISTIAN HANDTWIG disp. *de calculo in glandulis sublingualibus reperto.* ROSTOCK 1754. 4. HALLER.

J. HENR. de BROKE disp. *de vesicæ urinariæ appendicibus.* ARGENTOR. 1754. 4. HALLER.

J. WOLFGANG FRID. BOENNEKEN. V. *pag.* 148.

J. FRIDERICUS MEKEL, vir Ill. in *Mem. de l'Acad. de Berlin* 1754. agit de calculis passim per corpus humanum visis, in glandula pineali, in ipso cerebro: tota pelvis cum suis ramis calculis plena. Maximi in vesica calculi. Cellulæ vesicæ, in quibus calculi. In corde, in musculis, in vesiculis seminalibus, intestinis, arteriis. (Calculum contentum in tumore, qui ex superficie fundi uteri externa pullulans mediante pedunculo in cavum abdominis propendebat, per anatomen in fœmina 60ria a chirurgo F. J. ADR. WIRTENSOHN a. 1779. VIENNÆ repertum vidi. Albus erat, maximam juglandis nucem æquans; intus repletus terra calcarea, quam deinde, diu maceratus, in aquæ fundum depofuit, ut solum sphæra lapidea, multis foraminibus patula, intus cava, nec tamen imminuto volumine, remaneret). Parvum calculum majores quam grandem dolores ciere. Calculi renalis exterior superficies vehementer cum spiritu vini fervebat & solvebatur, interior minus. Magno cum calculo dilatabilis vesica, crassa cum parvo. Calculus tuberculosus in aqua forti vix solubilis: vesica circa calculum in cellula contentum constricta, ut quasi sphincter eum clauderet, non adhærentem.

Idem

Idem in *Epist. Haller.* T. II. *n.* 322. de calculo enormi vesicam replente, tam laxam, ut nulli in renibus calculi essent. In rene alias calculi. HALLER.

WESTMAN JACOBSON. V. *pag.* 148.

BENJAMIN GOOCH. V. *pag.* 149.

JOSEPHUS LIEUTAUD in *précis de la Medecine* &c. agit etiam de calculo. Medicamenta STEPHENIÆ laudat; ea renis quidem calculos non solvere, cæterum vesicales lapillos ex eorum usu contabescere, nisi siliceæ fuerint duritatis: demum biliarios eorum efficaciam sentire. Ren absque dolore in pus versus. In hujus operis nova & auctâ editione cum titulo *synopsis* &c. sæpe in cavo vesicæ pone eminentias albas latere calculos. Ab usu medicamentorum STEPHENIÆ homo calculosus perfecte sanatus: alius octogenarius valde levatus. HALLER. V. *pag.* 151.

DAVID DESCHERNY. Ejus *treatise of the cause and symptomes of the stone, and of the chief remedies in use to cure this distemper.* LONDON 1755. 8. Gallice *traité sur les causes & les symptomes de la pierre.* Ibid. 1763. 8. Auctoris uxor STEPHENIÆ soror erat, quæ tunc maxime sua medicamenta vendebat. Cum vero varii medici a formula STEPHENIÆ recederent, solumque lixivium saponarium, aut aquam calcis solam propinarent, noster conatur ostendere, majores legitimæ scriptionis vires esse. Infeliciores exitus excusat, quos sororis suæ medicamentum passim expertum esset. Nihil debere mutari, recentissima medicamenta adsumi. A remedio STEPHENIÆ urinam vi lithontriptica imbui: ab aqua calcis potius vitiari, ut calculos, si in ea maceres, reddat grandiores. JURINI lixivium saponarium causticum fuisse, ut vesicam eroderet, SWANBERGI, BLANCHARDI, COLLETI, JAKSONI arcana potius deteriora esse. Exempla & historiæ curatorum hoc remedio ægrorum. HALLER.

Medecin experimental, ou resultat de nouvelles observations pratiques & anatomiques. PARIS 1755. 12. Auctor est D. THIERRY alius a FRANCISCO, HALLERI amico, & qui idem diu in AUSTRIA vixit. Huc faciunt, quæ scripsit de utilitate Stepheniani medicamenti, cujus novenni usu calculus non sit dissolutus, ut integer in vesica superfuerit. HALLER.

JOH. MACDONNEL disp. *de calculo.* EDINBURG 1755. 8. HALLER.

L. G. KLEINIUS in *interprete clinico* tit. calculus. V. *pag.* 283.

BONAMI. V. *pag.* 152.

VARNIER. V. *pag.* 153.

SERON. V. *pag.* 154.

ANTONIUS MATANI in *tract. de remediis* PISA 1769. 4. varia experimenta habet ad solvendos calculos pertinentia. Calculi animales a fontanis aquis nunquam solvuntur. Acetum dentes non tangit, neque vesicæ calculum: sed neque aquam saponatam calculum utriusque vesicæ solvere. HALLER. V. *pag.* 346.

Roland Martin. V. *pag.* 155.

Cornwell Tathwell. V. *pag.* 156.

D. Hazon. V. *pag.* 156.

Martin. V. *pag.* 157.

Leautaud, chirurgus. V. *pag.* 159.

Krüger. V. *pag.* 159.

Antonius de Störck in *medicinisch-practischer Unterricht* &c. etiam de calculo agit. V. *pag.* 161.

Cornelii Canisii [illegible]p. *de calculo in genere & præcipue renum & vesicæ*. Leidæ 1757. 4. Haller.

Jacob. Renat. Tenon in *Mem. de l'Acad. des sciences* 1764. egit de formatione calculorum. Basin esse mucosum rete, quod supersit, quando ab acido liquore terra cretacea absumta est. Dari calculos, qui in acido nitroso non solvantur: neque spiritu vitrioli calculos urinarios flavos colliquari. Calculos subnasci in maxilla inferiori equarum, quibus perinde nucleus mucosus sit pro fundamento. Haller. V. *ocul. morb.*

Raussin. V. *pag.* 162.

Le Maitre. V. *pag.* 164.

Pomme & Diannyere. V. *pag.* 165.

D. Appeles, medicus Lausannensis, in *Act. Helvet.* T. III. egit de calculis in vesica nobilis viri, monente celeberrimo Hallero latentibus & diu ignoratis, frustra sed brevi tempore sumto medicamento Stepheniæ tentatis, in cadavere detectis, ut fungosis carunculis vesicæ velarentur. Haller.

Hieronymus David Gaubius. V. *pag.* 165.

J. Wilhelm Everwyn disp. *de λιθογενεσει in vesica urinaria.* Leid. 1758. 4. Haller.

Jacobus Johnston in *Phil. Transf.* retulit de calculis per abscessum abdominis prodeuntibus. Haller.

Bourgues. V. *pag.* 168.

Gibier. V. *pag.* 168.

Claudius Pouteau. V. *pag.* 170.

Lettres interressantes pour les medecins de profession &c. Avignon 1759. 12. Medicamenta Stepheniæ contra le Catium defenduntur. Haller.

J. Claud. Mertrud. Ejus & Petri Colon disp. *de calculo renum.* Paris 1770. 4. V. *hern.*

Joh. Nepom. Rud. de Bingen disp. *de carnositate vesicæ morbosa.* Altdorf. 1759. 4. Haller.

Cosmas Damian. Closner disp. *de calculo in genere*, Præside Ziegethan. Ingolstadt 1759. 4. Haller.

Enoch

ENOCH de VRIES disp. *de calculo biliario & sectione vesiculæ felleæ*. UTRECHT 1759. 4. HALLER.

J. STEPHANUS GUETTARD in *Mem. de Phys.* T. II. Exemplum calculi vesicæ, & alia chirurgica. Calculus excisus, qui circa acum eburneam natus erat. HALLER.

De la RIVIERE, medicus, in *Journ. de Med.* T. X. retulit de ossibus & pilis in vesica urinaria repertis, cum magno ulcere. HALLER.

De MONTCHAUX ibid. T. XI. paradoxa historia ischuriæ, sublato calculo salivali sanatæ, & alias calculo de tumore temporum exciso. HALLER.

TERENTIUS BRADY in *Hist. de l'Acad. des scienc.* 1763. de calculo circa spicam tritici nato. V. *tumor*.

GUIGNEUX. V. *pag.* 173.

ROBERTUS DOSSIE. V. *pag.* 175.

ANDR. van EEPEN disp. *de nephritide*. LEID. 1761. 4. HALLER.

ARNOLD ANTON. SCHADE disp. *de nephritide calculosa*. TRAJECT. 1761. 4. HALLER.

J. GUSTAV. WAHLIN in *K. Sw. Wet. Acad. Handl.* 1761. retulit de calculo triquetro membrana obvoluto. HALLER.

PETR. IMMAN. HARTMANN *calculus sub lingua exsectus*. HELMSTADT 1762. 4.

Idem in *N. E. N. C. Vol.* III. *obs.* 2. iterum de calculo sub lingua exciso. De vesica cum intestino recto per ulcus communicante & calculis in fellea vesica. HALLER.

JOSEPHI QUER diss. *fisico botanica sobre la pacion nefritica y su verdadero especifico la uva ursi o Gayubas*. MADRIT 1763. 4. 1764. 4. cum titulo diss. *fisico botanica sobre la Gayuba*. Gallice diss. *physique & botanique sur la maladie nephritique & son veritable specifique le rainsin d'ours*. STRASBURG 1768. 8. Agit de nephritide in universum, de ejus curatione per aquas minerales martiales. Denum de vi specifica uvæ ursi vel siccæ ad drachmæ pondus sumtæ, vel cum aqua decoctæ: eam utilitatem in aliquot ægris confirmatam vidit, tum in se ipso MINUARTUS. Diversas mali species non valde distinguit. HALLER.

SAMUEL CLOSSY. V. *pag.* 183.

SIMON PALLAS. V. *pag.* 183.

CARL ABRAHAM GERHARD *die Bärentraube, chymisch-medicinisch betrachtet*. BERLIN 1763. 8. Non multum in malis nephriticis huic herbæ tribuit, & noxam potius inferre suspicatur. Tendines per sua experimenta insensiles reperit. HALLER.

GEORG. ADOLPH. FRANCK disp., in qua *casus nephritidis calculosæ, tabe renali exceptæ*. ARGENTOR. 1763. 4. Duorum cadaverum incisiones. In altero calculus in uretere adnatus, ren consumtus, vesica carneis fibris conspicua. HALLER.

FERD. MANNOTTI. V. *pag.* 184.

LUDOVICUS MARUCCI. V. *pag.* 184.

MICHAELIS GIRARDI *de uva ursi ejusque & aquæ calcis vi lithontriptica novæ animadversiones*. PADUA 1764. 8. Aquam calcis calculos vesicales vix adgredi, aquam uvæ ursi omnes. In multiplici vitio calculi & ulceris in viis urinariis profuisse visa est. HALLER.

HENRY BOESNIER de la TOUCHE *a short account of the disease of the stone in the human body, also of the method of cure*. LOND. 1764. 4. HALLER.

J. FRID. ACHILLES præside BUCHNERO disp. *de frequentiori ortu calculi renum & vesicæ ejusque causis*. HALL. 1764. 4. HALLER.

BOURIENNE. V. *pag.* 187.

FRANCISCUS BIUMI. V. *pag.* 189.

MEYER KALMAN COHEN disp. *de calculo & lithontripticis*. GÖTTING. 1765. 4. Germanice versa a J. C. NIEMANN. HALL. 1774. 8. Causæ & incrementum calculi, signa difficilia. Convulsiones posse symptomata producere quæ calculus. Sed nec catheter fidus est testis. Exempla calculi, qui in scrotum, & qui in vaginam irrupit. Satis sperat posse calculum solvi. Baccas juniperi laudat. Neque Stephenianis multum tribuit præter saponem & aquam calcis. Liquorem nitri fixi efficaciorem esse. Signa calculi in arthritico fallacia, cum sponte evanuerint. HALLER.

J. CHRISTOPH. a BERGEN disp. *de lithiasi*. LEID. 1765. 4. HALLER.

JACOB BOTH. V. *pag.* 191.

ALEXANDER BLAKRIE, pharmacopola, a *disquisition on medicines that dissolve the stone in which* D. CHITTIKS *secret is discoverd*. LONDON 1766. 12. & 1771. 8. Medicus nomine CHITTIK arcanum medicamentum vendebat, a duce militum DUNBAR acceptum, quo in jure carnium dato calculum ajebat solvi. Id medicamentum cum ipse calculo laboraret, noster redemit, & indagavit, quibus constaret elementis. Invenit lixivium esse saponarium, & calculum dissolvere expertus id imitatus est. Solum cinerem rusticum *potasch*, solamve aquam calcis, calculum non solvere, sed mista ea elementa utique. His ipsis tribuit efficaciam medicamenti Stepheniani. Dosin modumque sumendi CHITTIKIANI medicamenti indicat. Hujus libelli nova editio prodiit a. 1771. 8. in qua eadem primo reperias loco. JURINUM vendidisse adversus calculum lixivium, ex sale tartari & calce ostreorum paratum. Contra nimias calcis laudes. In sapone oleum potius nocere. Absti-

Abstinendum lixivio, dum calculus per ureterem transit. Accessit nova pars altera. Neminem calculo laborare, cui rubræ arenæ decedant. Lixivium saponarium facile tolerari, etiam cum cruenta urina. In urina cruenta cum ulcere percira brava utitur cum foliis uvæ ursi. In magnis lumborum doloribus opium dat. Oleum ricini ad duo cochlearia commode alvum ducit. Per somnum calculum decessisse, cum ægrotus opium sumsisset. HALLER.

J. B. LUD. PETR. DUMONT. Ejus & ANTONII FARGEIX disp. *de calculo urinario*. PARIS 1766. 4. V. *tend. adfect.*

GUIL. FALCONER disp. *de nephritide vera*. EDINBURG 1766. 4. HALLER.

PHIL. GEORG. SCHROEDER & PHIL. WILH. RUPP disp. *de cognatione inter arthritidem & calculum*. GÖTTING. 1767. 4. HALLER.

VINCENTIUS MENGHINI in *Commentariorum Academiæ Bononiensis* T. V. P. I. egit de aquæ communis vi in solvendo calculo. Plus valuisse putealem, pluvialem nihil. Potentiorem esse aquam, in qua tartarus solubilis dilutus est. Deinde tartarum regeneratum.

GUSMAN GALEAZZI ibid. in P. II. retulit de calculo in ureterem impacto: rendeletus, fistulosus. Ren in alio in saccum mutatus urina plenum. HALLER.

CORNELIUS PEERBBOOM. V. *pag.* 198.

J. GEORG. KILMAR. V. *pag.* 198.

De SARRADAS. V. *pag.* 200.

FRID. GOTTLIEB MEIER, Archiater Hannoveranus. Ejus *comment. de magno vesicæ felleæ calculo per alvum excreto*. HANNOV. 1768. 4.

NATALIS PAGLIARUCCI, Caporettensis ex Comitatu Goritiensi, disp. *de calculo*. WIEN 1768. 8.

D. HASSELMANN disp. *de hæmaturia nephritica*. LEID. 1768. 4. HALLER.

J. SIGM. MÜLLER disp. *de calculo vesicæ observatio & epicrisis*. ARGENTOR. 1768. 4. Calculum vesicam replens: cystis ex prostata continuata vesicæ adhærens & recto intestino: administrata sectio lateralis. De variis rationibus calculi excindendi, potissimum laterali. HALLER.

IGNAT. FRANC. HOFFINGER disp. inaug. *sistens selectum medicamentorum lithontripticorum simplicium specifice ab auctoribus laudatorum*. VIENNÆ 1768. 8.

THOMAS LANE. V. *pag.* 202.

ANGELUS ZULATTI. V. *pag.* 204.

F. THOMLINSON. V. *pag.* 205.

GUERIN. V. *pag.* 206.

CHRIST. FRID. JÆGER, & auctoris JOH. JACOBI KOHLHAAS disp. *de genesi calculi urinarii.* TUBING. 1770. 4. HALLER.

JOH. FRID. LOBSTEIN *de calculis vesicæ urinariis cysticis.* ARGENT. 1774. 4. MEUSEL. V. *hern.*

CHRISTIAN ZUBER diss. *de vesicæ urinariæ morbis.* ARGENTOR. 1771. 4. Etiam exemplum fungosæ vesicæ, cum icone. HALLER.

EBENEZER GILCHRIST. V. *pag.* 215.

LEVINGSTON. V. *pag.* 215.

MATTH. FRANC. ALIX in *fasciculo* IV. V. *pag.* 218.

LIVRE'. V. *pag.* 225.

CHAUSSIER. V. *pag.* 226.

LAURENT. ROULY disp. *de singulari renis calculo.* ARGENTOR. 1772. 4. Calculus ramosus in rene nullo unquam se dolore prodiderat. HALLER.

ERN. LUD. HEIME disp. *de origine calculi in viis urinariis quatenus arthritidis est effectus.* HALL. 1772. 4. HALLER.

WENZEL JOH. NEPOM. KIRCHNER disp. *cur Bohemi præ cæteris magis calculis cystidis felleæ obnoxii?* VIENNÆ 1772. 8.

J. DANIEL REICHEL disp. *de calculis renalibus.* LIPS. 1772. 4. Bona disputatio. Calculus a tussi paulatim expulsus, in puero mali finem pro tota reliqua vita fecit. In cadaveribus, calculi in 14. loculamentis renum, & arenæ cum vesica minima & calculo adnato. Calculus renalis per abscessum prodiens, cum altero calculo quasi articulatus. Durum in rene atheroma & calculus. Omnino in latere sinistro calculum esse frequentiorem. HALLER.

WILLIAM ADAMS, chirurgi, *disquisition on the stone and gravel and other diseases of the bladder kidneys* &c. LOND.... 8. anno non addito. Arcanum alcalinum habet: quod calculum solvat, mite idem ut & lactanti infanti non noceat. Exemplum calculi intra 50. diem resoluti, ut ægrotus longiusculo itinere absque incommodo defungi potuerit. Cereos ad arctatam unice urethram mites requiri, acriores ubi caruncula adest. Septimo mense ætatis suæ puerum post multos dolores a calculo interemtum suisse. Sanatorum historiæ. Urinam etiam retentam suo medicamento expedit. HALLER.

FRANC. DURAND disp. *de lithiasi.* MONSPEL. 1773. 4. HALLER.

CHRISTIAN RUD. HANNES. V. *pag.* 229.

JAC. FRANC. DEMACHI. V. *pag.* 229.

M. E. BLOCH. V. *pag.* 230.

BINGERT. V. *pag.* 232.

GEORG.

GEORG. GLADBACH, chirurgus castrensis. Ejus *Geschichte und Heilung einer sieben und zwanzig jährigen äusserlichen Krankheit, welche durch den Aufenthalt eines Steins in der Harnröhre verursacht worden.* GÖTTINGEN 1774. 8. alii 1775. 8. Anno jam 1746. urinæ ardorem purisque decessionem æger senserat. Subnascebantur subinde tumores in perinæo, urethra peresa pus fundebat, & reconciliatum malum recrudescebat. Denique incisa urethra calculus bipartitus, unciæ pondere, urethram obstruens exemtus est. Tanta vero erat urinæ ad calculum gignendum facilitas, ut & urethra intus calculosa crusta obduceretur, & catheterem ejusdem generis crusta & intus oblinirct & extus. HALLER.

H. AUG. WRISBERG. V. *obst. art.*

BOUVET. V. *pag.* 236.

CHEMERY. V. *pag.* 237.

JOH. GOTTFRIED PFÆHLER disp. *de calculis vesicæ urinariæ cysticis.* ARGENTOR. 1774. 4. HALLER.

J. FRIED. BRAND. Ejus *Bericht von seinen Curen* Lithontriptica in vesicam injecta... 4. Ita TREW.

COLE *on the stone in the bladder* LOND... 8. annum ignorat HALLER.

J. JEREM. HERBST disp. *de renum & vesicæ calculo.* MARBURG.. 4. HALLER.

Sentiment de Claude Carbonneau chirurgien de Toulouze touchant une épingle trouvée dans l'urethre d'un gendarme... HALLER.

JOAN. SCHNIERER. V. *pag.* 238.

JOSEPH. ELSE. V. *pag.* 244.

FRANCIS. BORGIAS WINGER., Austriaco - Creuzenstettensis, disp. *de calculo systematis ouropoetici.* WIEN 1776. 8.

MAXIMILIANUS STOLL. V. *pag.* 251.

J. A. HEMMAN refert de calculis numerosis in vesiculis seminalibus repertis. V. *pag.* 256.

CALCULI SECTIO
SIVE
CYSTOTOMIA, LITHOTOMIA.

HIPPOCRATES. In *jurejurando Hippocratico* auctor (a) discipulos monet, ne calculum secent, jubetque eam administrationem viris operatoribus relinquere. Funestos eventus adgressionis in tanta Anatomes infantia nondum perfe-

(a) Est enim liber minus certo HIPPOCRATIS.

perfectæ putes tribuisse bonum virum, quiscunque hujus libelli auctor fuit, ut nollet suos in ea discrimina incidère. ALEXANDER rex, adhuc puer, calculo secto periit. Id infortunium LIVIUS corruptis tribuit medicis, sed potest meræ imperitiæ esse effectus. Ita HALLER. Vide *pag.* 286.

AMMONIUS ALEXANDRINUS (b) ab arte, in qua excelluit, λιθοτόμος dictus, instrumenti inventor, quo intra vesicam calculus frangeretur, a CELSO obscure descripti. In GRÆCIA minus videtur in lithotomia profuisse. EPICURUS a calculo vias urinæ obstruente periit (c). HALLER.

MEGES, Sidonius, chirurgus (d), CELSI laudes meruit (e). Ad calculum secandum proprium ferramentum invenit, ut una carnem & calculum incideret (f). HALLER.

A. C. CELSUS de sectione calculi adeo perite scripsit, ut HILDANO visum sit, non potuisse tam bene, nisi ab eo scribi, qui in ea arte se exercuisset. In L. VII. agit de calculi vesicæ sectione (g). Hic locus valde memorabilis est, quia femina lateralis apparatus hic latere credita sunt (h). Parvum tamen apparatum describit, neque in majori quatuordecim annis homine administrationem admittit. Virgini calculus ex sinistro latere excidendus, digitis per naturalia datis. HALLER. V. *pag.* 287.

ARCHIGENES post excisum calculum dat lac asininum, quod solum prosit (i). V. *pag.* 319.

ANTYLLUS calculum ad CELSI modum excidit; monet ne corpus vesicæ incidatur, quod non consolidetur, sed collum utique (k). De calculo peni impacto; ligandum ne labatur, excidendum, extrahendum esse (l). Quando calculus inciditur curandum, ne quidquam reliquum fiat (m). HALLER. V. *pag.* 406.

PAULUS ÆGINETA in L. VI. agit de calculi sectione etiam in adulto. HALLER. V. *pag.* 293.

THEODORUS de modo, quo calculus in urethra hærens excidatur (n). HALLER. V. *medicam. chir.*

JOHANNES SERAPIONIS filius in L. IV. non debere calculum de rene excidi; de vesica posse: sectos nonnullos enim mortem effugere. Administrationem fere ut CELSUS describit, usumque catheteris, & fistulam in urethra relictam. HALLER. V. *pag.* 265.

MISUSA de vesicæ sectione (o). De calculo extrahendo. HALLER.

RHA-

(b) GALEN. *compos. sec. gen.* L. IV. (c) GALENUS *compos. sec. gen.* L. IV. (d) GALENUS *compos. sec. loc.* L. V. (e) L. VII. præf. (f) CELSUS L. VII. c. 26. (g) C. 26. (h) Legite CELSUM, ajebat RAVIUS. (i) Apud AETIUM L. III. c. 15. (k) Apud RHAZEUM *cont.* L. IV. cap. 3. (l) Apud AETIUM L. XV. (m) Ibid L. VII. cap. 2. (n) Apud RHAZEUM L. IV. vel V. (o) Apud RHAZEUM L. X. cap. 7.

RHAZEUS in L. X. citat extractores calculi, tamquam proprios ei operi destinatos homines. Sectionem calculi ex renibus improbat. HALLER. V. *pag.* 265.

HALY ABBAS in *practicæ* L. IX. cap. 46. de calculorum e vesica eductione. WALTHERUS. V. *pag.* 295.

AVICENNA in *Canon.* L. V. nephrotomen rejicit. HALLER. V. *pag.* 267.

ALBUCASIS in L. II. mulierum calculum per obstetricem curat, quam ipse erudit, neque enim invenias fœminam, inquit, quæ viro se nudam præstet. Apparatu parvo simili utitur ut veteres Græci; vulnus autem inflictum dilatat, ut calculi moles poposcerit. HALLER. V. *pag.* 267.

ALEXANDER ACHILLINUS in *anatomicis adnotationibus* BONON. 1520. 4. pag. 7. b. describit sectionem calculi Celsianam. HALLER.

MARIANUS SANCTUS BAROLITANUS. Ejus *de lapide ex vesica per incisionem extrahendo.* VENET. 1535. 8. PARIS. 1540. 4. & cum aliis VENET. 1543. 4. 1648. 4. & in collectione GESNERI & UFFENBACHII. Hoc princeps viri opus fuerit, cum novam rationem secandi calculi tradat, quam omnes undique chirurgi ad usque RAVII tempora secuti sint, quæ fere etiam, cum PARISIIS degerem, inquit celeberrimus HALLER, recepta fuerit secandi methodus, quam ob multiplex instrumentum, magnum dixerunt apparatum. Inventor quidem JOHANNES de *Casali majori* ROMANUS fuit, Cremonensis, qui circa annum 1520. ad hanc administrationem inveniendam ex ipsa necessitate compulsus accessit, cum antiqua illa CELSI administratio solis pueris sufficeret, inque viris digito in anum dato non liceret eo lapidem expellere, ut super eum commode secaretur. JOHANNIS ergo consilium fuit, ut catheter solidus pro tentando, & alter sulcatus, in urethram daretur, in eum sulcum a sinistris, medio loco inter anum & os ischii perinæi latere scalpello via aperiretur. Super catheterem porro introductoribus immissis, & mirifico apertore, & forcipe propria calculus evelleretur, verriculo denique *bouton* & cochleari reliquiæ calculi educerentur. Hæc a JOHANNE magistro suo accepta noster liquido exponit, probante in epistola JOHANNE. In fœmina inter os femoris (male) & urinæ iter inciditur. Ita HALLER.

NICOLAUS MASSA in *epistolis medicinalibus epist.* 22. de calculo ab operatore feliciter de vesica exciso. HALLER. V. *pag.* 273.

GUALTHER HERMANN RYFF. V. *pag.* 422.

AMBROSIUS PARÆUS in *operum chir.* L. XVI. cap. 34. 35. 39. sc. de calculo extrahendo. WALTHER. Apparatus magnus & instrumenta varia. LAURENTIUM COLLOT & filios in calculo secando semper uti conductori-

ctoribus, doctos ab OCTAVIANO de VILLA, MARIANI discipulo, qui in GALLIAM novum inventum adtulerit (p). HALLER. V. *pag.* 301.

PETRUS FRANCO in *traité des hernies* &c. in calculo vesicæ negat quidquam medicamenta posse. Et adhærentes habet calculos & in cellula latentes. Majorem calculum tenui terebra rumpere tentat. Administrationem minoris apparatus describit, in qua vidit sæpe intestinum sauciari digitosve chirurgi. Suturam post calculi sectionem admittit, turundam raro. Levem in certa sui sede calculum indicare, plures in vesica esse lapillos. *Gorgeret* habet nostro simillimum. Deinde nobilem curationem enarrat, quam in puero molitus est, cui supra os pubis vesicam incidit, & de ea calculum exemit. Eam tamen administrationem, etsi felix fuit eventus, ipse, victus a præjudiciis, damnat, hoc nostro demum seculo renovatam. Forcipes ad incidendos & confringendos calculos excogitavit. In fœmina manu calculum deducit, & super eum incidit, vitata vagina, neque dilatationem probat. Parvos lapillos absque vulnere evellit. Inde apparatum magnum describit, & ad MARIANI modum, & ad suum. Esse ubi præstet lapillum post vesicam incisam sibi relinquere, qui facilius sub tempore suppurationis elabatur. Ita HALLER. V. *hern.*

Circa annum 1563. floruerunt LAURENTII COLLOT celebris lithotomi filii, LAURENTIUS & JOHANNES, experti lithotomi, qui calculum circa anum natum eduxerunt (q). LAURENTIUM, quem laudat HEURNIUS (r), filium esse putat celeberrimus HALLER.

DOMINICUS LEONUS in *arte medendi* &c. calculum apparatu parvo secare docet, cum ubique fere veteres sequatur. HALLER. V. *pag.* 378.

REMBERTUS DODONÆUS (DODOENS), celebris botanicus, scripsit a. 1580. *historiam vitis vinique & stirpium nonnullarum aliarum. It. medicinalium observationum exempla.* COLON. 8.

Ejus *observationum medicinalium exempla rara.* COLON. 1581. 8. HARDEROVIC. 1584. 4. 1621. 8. ANTWERP. 1585. 8. Eædem sunt observationes, quæ cum priori libello *de vite vinoque* prodierunt, sed auctæ. HALLER (s). Huc faciunt adnotationes de calculis vesicæ hortatu VESALII excisis adhærentibus. HALLER.

FRANCISCUS ROUSSET in *traité nouveau de l'hysterotomotokie* &c. etiam calculi sectionem docet, quam vocant apparatus alti: eam putat a chirurgis Parisinis LUDOVICI XI. tempore fuisse factam, deinde a P. FRANCO. Cultrum jubet adigi inter rectos musculos, qui supra os pubis aliquo distant intervallo. Calculum etiam de rene feliciter excisum fuisse per exempla ostendit. Vesicæ vulnera rarissime lethalia esse. HALLER. V. *obst. art.*

J. BA-

(p) COLLOT. *calc.* 65. (q) PARÆUS *monstr.* p. 443. seqq. (r) In vita. (s) In *Bibl. Med. pract.* T. II. pag. 228.

J. Baptista Sylvaticus in *controversia* 32. calculi extractionem fere Nursinis indoctis hominibus relinqui. Haller. V. *venæ sect.*

Franciscus Diaz in *tratado nuevamente impresso* &c. L. II. calculi sectionem metuit, frequenter funestam, in pueris tamen minus infelicem. Duo modi extrahendi calculi, Hispanicus apparatus, parvus, cum speculo angusto, & ferramento myrto simili. Male post extractum calculum digestivis uti. Nuci æqualem calculum de fœmina eduxit, incisione facta in sinistro latere. Sectio calculi Italica (apparatus magnus) omnino ex Mariano Sancto. Ita Haller. V. *pag.* 430.

Petrus Forestus in *observationum chirurgicarum* L. XXV. *de vesicæ adfectibus*: calculi vesicæ numerosas recenset historias. Calculus ingentis molis, qui per vulnus vesicæ dudum incisum prodiit. Calculus, qui incisione facta non potuit extrahi. Haller. V. *pag.* 381.

Prosper Alpinus in sua *Medicina Ægyptia* Ægyptios lapidem de vesica extrahere inflata urethra, cujus administrationis felicitatem noster admiratus est.

Idem in opere *de Medicina methodica* nuper recuso Leidæ 1719. 4. agit etiam de calculi sectione. Haller. V. *pag.* 13.

Hieronymus Fabricius in *oper. chir.* sectionem calculi laudat, quæ fit super syringotomum. Laudat Horatium Nursinum, qui de sene duos grandes calculos exciderit. Celsi administrationes reprobat. Calculum urethræ impactum absque incisione cochleari extraxit. Haller. V. *pag.* 302.

Guilielmus Fabricius vulgo Hildanus, in *gründlichem Berichte von dem Blatterstein* agit de calculo vesicæ, ejusdemque causis, & methodo, qua tam in fœminis, quam in viris sit extrahendus. Non debere calculum secare, qui ovo gallinaceo major sit. Periit in administratione, cui extractus calculus unciarum 22. pondere. Fœminas etiam secabat. Contra altum apparatum, quem tamen admittit, quoties calculus prægrandis est. Invenit semispeculum *Gorgeret*. In fœminis & per vaginam calculos secari putat, & speculi ope educi. Contra futuram. Forcipes angustæ ad calculum frangendum. In epistola ad Schobingerum post incisionem turundas immittendas. Aliorum in eum sensum epistolæ. Haller. V. *pag.* 431.

Durantes Scacchius in *subsidio Medicinæ* &c. agit etiam de calculi sectione; incisionem ad sulcum usque catheteris novacula ignita molitur: in parvo tamen apparatu igne abstinet. Haller. V. *pag.* 15.

Severinus Pinæus (Pineau), chirurgus Parisinus, celebris lithotomus, Colloti gener, scripsisse dicitur libellum, *discours touchant l'invention & l'extraction du calcul de la vessie*. Paris 1596. 8. Haller.

Thomas Fienus in L. de *præcipuis artis* &c. IX. de duplici calculi apparatu. Haller. V. *cauterif.*

Valerius Mavius. Ejus *commentarius in* Celsi *L. VII. cap.* 26. *calculi vesicæ manu demendi rationem tractans.* Witteberg 1600. 4. Haller.

Johannes Jessenius in *institut. chirurg.* sect. 3. cap. 16. de obstaculorum urinam intercipientium remotione, de lapidis vesicæ exemtione. Walth. V. *pag.* 384.

J. Zecchius in *consultationibus med.* &c. consilium in vesicæ calculo, viam apertam tenere incisione in cervice facta, & vulnere aperto servato. Haller. V. *pag.* 384.

Sulpitii Rigault & A. Roussel. *Ergo renum calculo nephrotomia.* Paris. 1602. 4. Haller.

Scipio Mercurius (verum nomen fuit Hieronymo). Ejus sunt *degli errori populari d'Italia libri* VII. Venet. 1603. 4. Padova 1645. 4. In hoc grandævi senis opere, aliqua huc faciunt. Nursinos duos Venetiis calculum secuisse, magno suo cum lucro. Haller.

Nic. Tabot & Stephani Lafront *Ergo in pube lithotomia.* Paris. 1606. 4. Haller.

Theodorus Baronius. V. *pag.* 435.

Nicolaus Habicot in *problemes medicinaux & chirurgicaux* Paris 1617. 8. non debere secari, in quibus cathetere calculus non sit repertus. Haller. V. *pag.* 407.

Henricus Smetius in *miscellaneis medicis* de calculi sectione, ubi nullus calculus erat, instituta funesto eventu. Haller. V. *pag.* 436.

Gregorius Horst in *observat. med. singul.* Part. 2. L. IV. app. pag. 375. de calculi sectione.

Idem in *epistolarum* L. II. *sect.* 5. pag. 451. Calculus vesicæ unciarum 8. per sectionem feliciter extractus. *Sect.* 8. pag. 418. de calculo renum ejusque sectione. Alberti. V. *pag.* 276.

G. de Vouldy. Ejus *discours des accidens arrivés en l'extraction de deux pierres avec les particularités de l'operation.* Paris 1614. 8. Haller.

Paulus Zacchias in *quæstionum medico-legal. L. VIII. tit.* 3. *quæst.* 4. lapidis extractio an tuta sit & licita. Walther. V. *chirurg. forens.*

Philippus Hoechstetter in *raris observationibus* &c. calculi ex sene magni multique excisi. Haller. V. *pag.* 19.

Sanctorius Sanctorius apud Malvicinum agit de calculi sectione, & ad eandem idonea forcipe. Haller. V. *pag.* 19.

Joseph

Joseph Covillard in *observations chirurgiques* &c. calculum ex ulcerosa vesica excidit, ægrum servavit, quem alii contenderant carunculis laborare, non calculo. Calculum alium ex cystide non absque difficultate excidit, alios membrana obductos & immobiles. Calculus unciarum sex, cum semisse, quem rupit, ut eximeret. Calculus mollis, quem excidit. Alius plumbea glande fœtus. Alium excidit contuso (*mouché*) inter forcipis brachia tumore scirrhoso. Puer bimulus magno apparatu sectus, cum parvus non responderet. Calculus eductus, qui intra propriam cystidem latuerat. Haller. V. *pag.* 21.

Nicolas Pietre *Ergo ad extrahendum calculum incidenda ad pubem vesica.* Paris 1635. 4. recusa a Douglasio in *lithotomia* sua 1723. 4. Haller.

Franciscus Thevenin in *œuvres*, *contenant un traité des tumeurs* &c. nihil addidit sectioni calculi. In nimis debilibus urethra incisa calculum rumpit, & vulnus apertum tenet. Haller. V. *tumores.*

B. Sylvaticus (an idem qui *pag.* 507.?) *de lithotomia*, *s. calculi sectione.* Lugdun. 1637. 8. Walth.

Hieronymus Thebaldus *de calculi vesicæ sectione.* Patav. 1638. 12. Walther.

Nicolaus Tulpius in *observationum med.* L. IV. refert de ægroto, qui sibi ipsi cultro vulgari enormem calculum excidit. Haller. V. *pag.* 22.

Thomas Bartholinus in *epistolarum med. centuria* III. & IV. relationes de sectione calculi in perinæo, & de ea, quæ fit parvo apparatu. Guido Patinus ad sinistra perinæi ob calculum eximendum Parisiis incidit. Haller. V. *pag.* 23.

Augustinus Thoner. V. *pag.* 450.

Carolus Arthurius Plessius in *enchiridio anatomico* &c. duriter Hildanum, longe plura expertum, refutat, & lithotomiam a Nursinis solis & a Parisinis recte vult administrari. Haller. V. *pag.* 277.

Johannes Scultetus in *armamentario chirurgico* &c. habet cultellum, quo Nursinos herniotomos utentes vidit. Haller. V. *instrum. chir.*

Claudii de Prades & Edm. Charrier *E. vesicæ calculo κυστοτομη.* Paris 1657. 8. Haller.

Carolus Drelincourt. Ejus *la legende du Gascon*, *ou la lettre sur la methode pretendue nouvelle de tailler la pierre.* Leid. 1663. 12. 1674. 12. 1680. 12. 1684. & *deux autres lettres* ejusdem. De impostore Raoux. Chirurgus Raoux ante sectionem cutem ad dextra ducebat, & reducebat educto calculo, ita fiebat, ut duo vulnera sibi non responderent, & urina facilius viam naturalem repeteret. Veram lateralem operationem faciebat. Haller.

J. HENR. SCHÆFFERS *historische Erzählung von einem Stein, so aus einer wassersüchtigen Person geschnitten worden.* NÜRNBERG 1663. 8. HALLER.

In *Actis Soc. Reg. Brit.* habetur relatio de chirurgo RAOUX, qui empirico more, nulla medicamentorum aut victus ratione habita, calculum ad CELSI modum excidebat, cujus administratio fuse hic exponitur. HALLER. V. *pag.* 29.

GOODRICK, chirurgus, in *Phil. Transf. n.* 26. calculos 96. ex vesica pueri incisa exemit. HALLER.

J. GEORG. VOLCAMER in *Eph. Nat. Cur. Dec.* III. *ann.* I. *obs.* 177. idem homo quater calculi sectionem passus. HALLER. V. *pag.* 455.

JOHANNES GROENEVELT. V. *pag.* 455.

JUSTUS SCHRADER in *observationibus & historiis* &c. Maximus calculus a SMALZIO lithotomo excisus. HALLER. V. *pag.* 31.

BARENT PIEBERS *geluklig steenkonst den steen te snyden end uytdryven zonder pyn* 1671. 8. ut videtur ex E. N. C. Ita HALLER.

GEORG. WOLFG. WEDEL. Ejus *de lithotomia* JEN. 1704. 4. HALLER. V. *pag.* 34.

CORNELIUS SOLINGEN in *manual operation* &c. in calculo secando melius futurum, si incisio adusque prostatam produceretur, nunc lithotomos longe citra subsistere. Vesicæ vulnera non esse lethalia, occasione alti apparatus. Fœminarum urethram per vulvam incidit. In apparatu parvo vesiculam seminalem dissecari. Apparatu alto vesicam secare suadet inflatam, paulo aliter quam FRANCUS. Ita HALLER. V. *pag.* 304.

J. NICOLAUS PECHLIN in *observat. physico-med.* L. I. *obs.* 1. de lithotomia. *Obs.* 6. calculi infelices per æstus caniculares sectiones. HALLER. V. *pag.* 37.

FRIDERICUS de LEAUSON in *traité nouveau* &c. calculum, si difficulter obtineri possit, melius dimitti, sponte se oblaturum. HALLER. V. *pag.* 304.

JAC. MENESTEL & FR. GIRARD *E. æger ad λιθοτομιαν balneo præparandus.* PARIS 1675. 4. HALLER.

NICOLAUS BLEGNY in *zodiaco medico. Gallico a.* 1681. *Octobr. obs.* 2. Calculus vesicæ monstrosus per lithotomiam eductus. ALBERTI. V. *pag.* 42.

STEPHANUS BLANCARD in *collectionis operum medicorum* &c. Tomo II. habetur de lithotomo RAOUX, multo magis favens relatio, quam quidem DRELINCOURTII. Ita HALLER. V. *pag.* 45.

MATTHIAS GODOFR. PURMAN in *curiosis observationibus* &c. Enormis calculus 15. unciarum excisus, æger servatus. HALLER. V. *pag.* 45.

FRAN-

FRANÇOIS TOLET, chirurgus & lithotomus regius in charitatis nosocomio PARISIIS calculum secabat. Scripsit *traité de la lithotomie, ou de l'extraction de la pierre hors la vessie* PARIS 1681. 12. 1682. 12. paulum auctum 1708. 12. 1718. 12. 1722. 12. La HAYE 1686. 8. Belgice 1693. 12. UTRECHT 1689. 12. Germanice WOLFENBÜTT. & HANNOV. 1694. 8. vel 1695. 8. WESEL 1700. 8. Anglice LONDON 1683. 8. Varia de calculo. BONNETUM felicissime PARISIIS alto apparatu usum esse. In magno calculo collum vesicæ non tangi. Altum apparatum laudat, & vesicæ super os pubis conpunctionem, quæ fit acu triquetra. Acum invenit pro punctione perinæi sulco effossam, super quem stylus, deinde tubulus introducatur. Vesicam ipsam absque periculo incidi. Chirurgus JONNOT cum urethram incidisset, ob calculum in ea hærentem, incisionem producebat, ut fit in apparatu magno. In fœminis per dilatatam urethram, aut paulum incisam calculum noster extraxit. Instrumentum & administrationes iconibus expressæ. HALLER.

MARTINUS LISTER in BIRCHII diario a. 1685. experimenta suadet facere vesicæ ipsius incidendæ ad calculum eximendum.

Idem in *Journal of a voyage to Paris* LONDON 1699. 8. aliqua de F. JACOBI lithotomia satis infelice. HALLER. V. *pag.* 462.

In *Actis Erud. Lips.* a. 1691. *Febr.* pag. 62. & 66. calculi sectio. *Ann.* 1692. *Aug.* p. 343. calculi maximi quomodo ex vesica eximi queant. *Ann.* 1694. *Mart.* p. 224. calculi sectio. *Ann.* 1707. *Sept.* p. 420. calculi ex vesica gravidæ extracti. *Ann.* 1718. *Aug.* p. 353. calculi vesicæ sectiones. *Ann.* 1719. *Jun.* p. 253. calculum vesicæ secandi methodus Raviana, & methodus monachi Frere JACQUES. *Ann.* 1727. *Sept.* p. 404. calculus vesicæ ex scroto extractus. In *Supplement.* VII. p. 221. calculi vesicæ magni sectio. ALBERTI. V. *pag.* 49.

J. LAURENTIUS FEHR. V. *pag.* 50.

VITUS RIEDLIN in *lineis medicis* &c. *ann.* IV. *Aug. obs.* 8. pag. 647. calculi sectioni eodem non laborans destinatus. *Oct. obs.* 3. p. 814. calculi sectioni præmissa quædam. *Obs.* 4. p. 817. calculi sectio quomodo instituta fuerit. *Obs.* 5. p. 820. calculi sectioni ischuria succedens. *Obs.* 6. p. 823. post calculi sectionem abdominis inflatio & tormina. *Obs.* 7. p. 825. post calculi sectionem urinæ acredo non percepta. *Obs.* 9. p. 830. post calculi sectionem die sexto febris nata. *Obs.* 11. p. 838. diæta, quæ post sectionem calculi servata fuit. *Obs.* 13. p. 841. post calculi sectionem mors quinquagesimo quarto die succedens, & hanc antecedentia signa. *Obs.* 15. p. 857. calculi plures e senis vesica feliciter extracti. *Decemb. obs.* 8. p. 102. calculi sectioni succedens dolor penis summe molestus. *Obs.* 25. calculus vesicæ sub extractione ipsa fractus. *Ann.* V. *April. obs.* 3. p. 442. calculi urethræ impacti extractionem diverso cum successu tentans. *Maj. obs.* 19. p. 545. calculi urethræ infixi feliciter

citer exsecti. *Ann.* VI. *Apr. obs.* 22. p. 439. calculo non laborans pessime ejusdem sectioni subjectus.

Idem in *curar. medicarum* &c. *cur.* 349. calculi sectio parum juvans. *Cur.* 350. calculo secto potum male interdicens. ALBERTI. V. *pag.* 52.

JACOB BURGIUS. V. *pag.* 54.

In BIRCHII diario a. 1684. calculus a COLBBRON chirurgo excisus, ut ipsa vesica incideretur. HALLER.

JOHANNES MERY, celebris chirurgus & Academiæ scientiarum socius, vir minime vulgaris. In fastis academicis plusculæ ejus adnotationes reperiuntur, eas inter cicatrix in principio urethræ, iter impediens lotii, quale vitium noster vulgo putat pro caruncula haberi. Ejus *observations sur la maniere de tailler dans les deux sexes pour l'extraction de la pierre, pratiquée par le* F. JACQUES. PARIS 1700. 12. Belgice *aanmerkingen over de wyze van steen snyden van frere* JACQUES. AMSTERDAM 1700. 8. Egregius libellus. Florebat eo tempore fama F. JACOBI, eremitæ, qui rudibus instrumentis, anatomes undique ignarus, tamen ob lateralis apparatus prærogativas sæpe feliciter maximos etiam calculos educebat. Noster in cadaveribus eorum, qui non pauci tamen interiebant, vitia administrationis ejus empirici detexit, solam, ut videtur, veritatem secutus. Separatam vidit a vesica urethram, bis perforatam vaginam, magna vasa incisa, neque tamen MERYUS non sensit hujus novi apparatus commoda. Non displicuit perito viro, quod totam prostatam, collum vesicæ & partem aliquam vesicæ ipsius JACOBUS incideret, ut per amplum vulnus facile etiam grandes calculos educeret: instrumentorum vitia pervidit, ut corrigi possent monuit. In fœminis administrationem eremitæ undique rejicit. A methodo lithotomi RAOUX novam istam non longe abludere sensit. Adjectæ sunt NOELIS relationes de calculosorum sectionibus, ab eremita Aureliani administratis. Ita HALLER.

J. DANIEL GEYER. V. *pag.* 57.

CHRISTIANUS FRANC. PAULLINUS. V. *pag.* 57.

PETRUS DIONIS in *cours d operations* &c. etsi F. JACOBUM non laudat, satis tamen suadet vesicæ corpus incidere. Calculos sæpe cis finem urethræ retineri. HALLER. V. *pag.* 304.

J. BAPTISTA VERDUC in *traité des operations* &c. apparatum altum obsolevisse. HALLER. V. *pag.* 305.

FRIDERICUS RUYSCH in *epistola* XIV. qui ad RUYSCHIUM scripserat MAURITIUS V. REVENHORST aliquoties in secando, ut videtur, F. JACOBO calculo felicem eventum fuisse. Addit exemplum tristius, dissilientium labiorum vulneris a calculi sectione, quæ deinde urina profluens calculosa crusta obduxit. HALLER.

Idem

Idem Ruyschius in *observationibus anatomico-chir. obs.* 1. calculorum mirabilis sectio in octogenaria. Alberti.

Idem in *thesauro* VIII. calculi ex fœminis per incisionem extracti. In *thes.* IX. per vulvam calculus infeliciter excisus, feliciter a Gerardo Bortel. Ita Haller. V. *pag.* 63.

Bartholomæus Saviard in *nouveau recueil d'observations* &c. fuse contra F. Jacobum. Infelix pene lithotomia Saviardi, cum oblongum calculum per majorem diametrum forcipe comprehendisset. De calculis in cellulis vesicæ latentibus. Haller. V. *pag.* 64.

Joh. Panthot. Ejus *dissertation pour la pratique sur trois operations faites en six mois.* Lion 1702. 4. Contra F. Jacobum. Bis intra sextum mensem sibi calculum a fratre Horatio Panthot excisum esse. Haller. V. *pag.* 468.

Guilielmus Cowper. V. *pag.* 67.

Carolus Bernardus, vir eruditus, in *Phil. Trans. n.* 220. retulit de magnis calculis de urethra excisis, in qua viginti retro annis sederant. *N.* 223. fuse de nephrotomia & historia hujus administrationis. Peractæ felix exemplum. Haller.

Hans Sloane in *Phil. Trans. n.* 250. de sectione calculi exercita a Jacobo Beaulieu. Recte vidit ad grandem calculum convenire. Haller.

Jacobus Beaulieu (Jacques, vero nomine Baulot, qui amabat audire Beaulieu) ex Comitatu Burgundiæ natus, in nosocomio primum ægrotorum curam gessit, deinde Paulonum Italum lithotomum & herniotomum per varias provincias vagantem secutus, post aliquot annos eum deseruit, & propria manu utrumque malum curare suscepit, mutatis magistri præceptis, ut ad sinistra a raphe, versus femur incideret, nimiam urethræ dilatationem vitaturus. Castrabat etiam, sed eam curationem herniarum ut vir pius deseruit, numorum cæterum minime cupidus. Vesuntione a. 1695. per suas curationes innotuit, & Parisiis a. 1697. feliciter primum, deinde minus fausto eventu calculosos secuit. Deinde Aquas Granas adiit, perfectioribus jam instrumentis usus, sulcato cathetere, ex Duverneyi consilio: feliciter etiam Versaliis operatus, nisi quod Mareschallus de Lorge fungo vesicæ præter septem calculos laborans periit. Prope Genevam porro & Amstelodami artem exercuit, odia passus Ravii, quem nobili vindicta, ipse sibi præferebat. Inde Argentorati numerosos calculosos secuit, magna usus felicitate. Tunc Venetias petiit & Patavium, Romamque, & Vesuntione mortem obiit, vir singularis, animosus, anatomes imperitus. Si Cl. Bussiere audias, (apud Douglasium) etiam ejus apparatus parvus verus erat lateralis apparatus. Incidisse vesicam demum quando

quando calculus permagnus erat, & in fœminis vaginam. Correxit aliquantum methodum CELSI, ut per urethram quidem, & super catheterem incideret, paulum ad latus, cæterum partem urethræ primam prostatamque & aliquam partem exeuntis vesicæ divideret. Ut omnino ea methodo adulti homines sanari possint, & tamen grandes calculi educi, quos absque summo periculo non licuisset, integra prostata, de vesica evellere. Quare hunc curandi modum RAVIUS suum fecit & plerique nuperiores chirurgi, varie mutatum receperunt.

De eodem fuse agit MORAND in *opusc.* II. pag. 51. sqq. In nosodochiis Parisinis infelicem fuisse. Monente FAGONIO sulcum addidisse catheteri ab a. 1701. & ab eo tempore feliciores successus habuisse, experimentis in cadaveribus factis. Quare & FAGONII & FELICIS faventia testimonia meruit. Descripsit suam methodum in libello a. 1702. edito, apud MORANDUM recuso, In eo ait, se digitum in vesicam dare, ut calculum exploret. MERYUM non ipsum vidisse, quæ referat; se minimum 4500. calculosos secuisse, & 200. herniosos: non castrasse unquam. Porro MORANDUS fatetur, MERYUM JACOBO iniquiorem fuisse, sibi ipsi contradixisse, vitia operationis, infortunia aliis administrationibus communia, male tribuisse encheiresi. Non adgnovisse corpus vesicæ, quod sit difficillimum. In HEISTERUM. Se possidere instrumenta F. JACOBI ipsissima.

Exstat etiam de ejus modo calculum secandi codex M. S. HUNALUD patris. Ita HALLER.

CHARLES DENIS de LAUNAI. Ejus *dissertations physiques & pratiques sur les maladies & les operations de la pierre.* PARIS 1700. 12. Calculi sex unciarum pondere, equidem sponte fracti, per fistulam urethræ eductio. Cui quater intra quatuor annos calculi, & grandes ii, educti sunt. Secundum calculum in urethra negligens chirurgus reliquit. TOLETI catheter flexilis, quem in vesica relinquas, ex convoluto filo argenteo factus. Fuse de F. JACOBO, cui non parcit, & plerosque, quos ad calculum educendum secuerat, periisse monet. Aliqua contra apparatum altum, & eo tempore in GALLIA obsoletum. Calculus 51. unciarum, quem lithotomus utique absque sua culpa forcipe non potuit comprehendere. Alii viarum unrinariarum morbi. HALLER.

DANIEL NEBEL. Ejus sunt disputationes *de lithotomia.* R. MEYER. HEIDELBERG 1710. 4. Vetula calculum plurium unciarum de vesica digitis expedivit. Ipse eductis aliquot calculis, cum plures intus hærerent adhærentes, post aliquam moram, & injecta medicamenta emollientia, etiam istos eduxit. De variis calculi secandi modis. HALLER. V. *pag.* 74.

DODARTUS in *Hist. de l'Acad. des sciences n.* 1701. retulit de duodecim calculis de viri vesica excisis. HALLER.

J. MATTH.

J. MATTH. MÜLLER in *Eph. Nat. Cur. cent.* V. *obs.* 13. retulit de calculo ex glande penis exciso. *Cent.* X. *obs.* 66. calculus per lumborum sectionem excretus. HALLER. V. *pag.* 472.

J. LUDOVICUS PETIT. Ejus in *Mem. de l'Acad. de Chirurgie* T. I. de tumoribus a vesica fellea ad peritonæum adhærente factis, de ejus vesiculæ incisione, deque extrahendis calculis cysticis, nova & eximia dissertatio.

Idem in *traité des maladies* &c: Tomo I. incisio vesiculæ felleæ, eductio calculorum biliariorum. In T. III. calculus renalis excisus, funesto quidem eventu: alias felicius, ut tamen fistula superesset. HALLER. V. *pag.* 76.

J. B. MORGAGNI in *opusculis miscellaneis* VENET. 1763. fol. huc facit in P. I. de sectionibus calculorum a Fratre JACOBO BEAULIEU PATAVII administratis. HALLER. V. *pag.* 77.

JACOBUS DOUGLAS, Vir doctus, candidus & modestus, quocum olim celeberrimus HALLER familiariter vixit, in *Phil. Transf. a.* 1706. (vitio scribitur 1705.) *n.* 305. egit de struma, in qua magnum osseum fuit concrementum.

Ejus *history of the lateral operation* LONDON 1726. 8. a STEPHANO COULET Latine versa cum titulo *historia lateralis operationis* LEID. 1729. 4. prodiit. Primum historiam ejus sectionis dedit, quæ dicitur lateralis, a F. JACOBO potissimum repetita: de ea ut peritus judex accurate judicat, methodum probat; de MERYI paulum correcta methodo decernit. Deinde de RAVIO ex ALBINI atque ERNDTELII relationibus. Eo tempore CHESELDENIUS digitum in vesicam dabat, inciderat calculum tunicatum. Intra unicum horæ minutum calculum extraxit. In appendice addit sectiones ad eundem sensum LONDINI factas a BAMBER & GUILIELMO CHESELDEN, qui RAVII administrationem feliciter correxit, ut tamen DOUGLASIUS moneat, se forcipis curvitatem malle minorem. BAMBER vesicam paulum replebat, sic CHESELDENIUS, cætera ALBINUM secutus.

Successit *appendix to the lateral operation of the stone.* LONDON 1731. 4. & LEIDÆ 1733. 4. vertente PANAIOTA CONDOIDI, qui ad Archiatri in Aula Russica dignitatem pervenit. Hic noster accuratissime CHESELDENII instrumenta describit, etiam ponderibus & mensuris expressis, additisque figuris, tum ipsam administrationem a CHESELDENIO nuper perfectam, & in 52. ægris felicissime tentatam, quam minutam præceptorum seriem hic non datur exscribere. Incidi nonnunquam partem constrictoris urethræ (acceleratoris), tum transversum musculum, porro ligamentum ossibus pubis interpositum, glandulam COWPERI, partem ani levatoris, nervosque insignes ramosque arteriæ (pudendæ communis WINSLOWI): vesicam porro urinariam duobus locis, altero supra prostatam, altero circa orificium, tunc

dimidiam prostatam, & denique urethram, & intra prostatam, & sub bulbo. Catheter valde obtuse flexus. Non vult CHESELDENIUS, in perinæo catheterem eminere: sectiones faciebat duas; primam superficialem oblique deorsum, alteram profundam; ferramentum digito in catheterem ducebat. Postea emendata methodo incipit in vesica incisionem, & in urethra ejus facit finem. Comparat deinde accurate administrationem CHESELDENII cum MARIANI sectione. Antiquitates operationis in postscripto persequitur. In præfatione Cl. CONDOIDI ab ipso retro HIPPOCRATE, a CELSO, a ROMANO, a FRANCO &c. ad CHESELDENIUM lithotomiæ modos recenset, cujus administrationem omnibus præfert, & catalogum addit eorum, qui a. 1731. magno apparatu in nosodochio Charitatis Parisino secti sunt, tum in *Hôtel-Dieu* & apud privatos. Infelices fere fuerant Parisini, mortem multi, plures incontinentiam urinæ non vitarunt. Quomodo de apparatu alto meritus sit DOUGLASIUS, cum fratris JOHANNIS libello dicetur. Ita HALLER.

THOMAS ALGHISI, chirurgus nosocomii Florentini, & lithotomus. Ejus *litotomia, overo del cavar la pietra*. FIORENZA 1707. 4. VENEZIA 1708. 4. Sectionem bene describit, quæ fit apparatu magno, ut in minutiis inque instrumentis valde sit sollicitus. Ipse non videtur aliquid invenisse aut perfecisse; cannulam quidem in urethra relinquere suasit, aptosque injicere liquores. Ut erat in ipso opere exercitatus, multas interspersit proprias adnotationes. Calculos passim reperit, etiam in omento, & inter intestinorum membranas. Circa cereum etiam natum calculum depingit, & circa acum, & vesicales aliquos mire ramosos & quasi radiatos, & renalem. INNOCENTII XI. calculus. Calculi si numerosi glabri sunt, asperi fere parvi. Calculi perforati aut crenati. Adhærentes vix dari. Non debere in urethra catheterem relinqui, potius aquam hordei & similia injici instrumenti ope, quod delineat. Contra altum apparatum. De catheteribus eorumque applicatione fuse. Calculos majores jubet frangere. In fœminis partim dilatat, partim incidit urethram ut amplius patescat. HALLER.

HERMANNUS BOERHAAVE. V. *pag.* 472.

HERMANNUS FRIDERICUS TEICHMEYER. Ejus *de calculi vesicæ exulceratæ adhærentis sectione & curatione felici*. JEN. 1739. 4. Memorabilis curatio, cum calculum adhærentem vir Ill. eduxerit, membranaque vesicæ delabente feliciter sanaverit. Utique adhæsisse calculum quem sua manu solvit. HALLER. V. *chirurg. forens.*

THOMAS BECKET in *chirurgical observations* &c. puer sectus apparatu magno. De incisione per glutæum majorem facta ad calculum educendum, quam putat ad F. JACOBI administrationem proxime accedere. HALLER. V. *pag.* 81.

ANDREAS OTTOMARUS GOELICKE. Ejus *de optima lithotomiam administrandi ratione*, respondente J. MEISENBARTH lithotomi filio HALL. 1713. 4. Pro apparatu magno. HALLER. V. *Lites chir.*

CHRIST. HENR. ERNDL in *itinere Anglico* &c. bis se vidisse RAVIUM calculum explorare, deinde secare, quam administrationem minute omnino describit: utebatur eo tempore & itinerario & conductore, fascias a vulnere abstinebat (t). HALLER. V. *pag.* 82.

LAURENTIUS HEISTER in *institutionibus chirurgicis* de lithotomia plenissime egit. Calculum continuo secandum; mora enim augescere: si educi nequeat, faciendam fistulam. In cadavere semper collum etiam vesicæ secari, si RAVIUM sequaris, eum se omnium primum secutum. In profunda incisione facile nobiles partes lædi. SENFIUM felicissime operatum esse cathetere tenuiori, sectione largiori. In apparatu alto sanationem esse difficiliorem, eam tamen difficultatem superari posse. Non debere tentari post 30. annum, neque in vesica parva. Calculos in sacculo sub urethra hærente se vidisse. HALLER. V. *pag.* 82.

Ejus porro *de alto apparatu sive methodo calculum vesicæ super ossa pubis extrahendi.* HELMSTADT 1728. 4. recus. in HALLERI *selectis.* Historia alti apparatus in ANGLIA renovati, & a RUNGIO administrat; tum ab ipso HEISTERO ter bisque feliciter, & a PROBBISCHIO: & de commodis ejus administrationis & incommodis disputatio. Recta scalpella curvis præfert. De curatione, quæ pars est difficillima. Utitur scalpello in globum terminato. Crustæ calculosæ vesicam obducenti calculum posse adhærere.

Ejus *de lithotomiæ* CELSIANÆ *præstantia & usu.* Ibid. 1745. 4. recus. in HALLERI *selectis.* Apparatum parvum a CELSO bene descriptum, a Gallis contemtum, vindicat, quem in juvene 19. annorum feliciter exercuerit. CELSI præcepta supplet & emendat, laudat administrationem, quæ cathetere non egeat, quæ facilis sit & simplex, quæ calculum cervici impactum sola expediat, quæ nullam requirat vesicæ dilatationem. Forcipem ad educendum calculum adhibet. Simplicem esse hanc curationem, facilem, nihil valde lædi. Gallice prodiit, *la methode de tailler au haut appareil & ses avantages.* PARIS 1751. 12. versa a chirurgo SANCHEZ. Idem præfationem addidit, etiam proceros homines ea administratione feliciter calculo liberatos vidit. Calculum in GERMANIA rarum esse monuit.

Idem in *Eph. Nat. Cur. Vol.* X. *obs.* 17. iterum de lithotomiæ CELSIANÆ, s. apparatus parvi præstantia, & icones, quibus administratio ea illustratur.

(t) Male eam curationem descripsisse BUSSIERE apud DOUGLAS.

Idem in collectione *medicinisch-chirurgisch-und anatomische Wahrnehmungen* T. I. relatio de lithotomia a JACOBO RAU administrata, accuratior, quam ERNDTELII sodalis. Ita HALLER.

ANTONIUS DEIDIER in *consultations & observations* de lithotomia a B. COLLOT administrata. HALLER. V. *tumores.*

GUILIELMUS CHESELDEN in *anatomy of human body* in editione tertia a. 1741. 8. retulit de suis in secando calculo successibus, primum in apparatu alto, quem ab omnibus desertum tamen commendat, neque deseruit, nisi ob spem melioris methodi, lateralis nempe, quem auxit primum repleta vesica, deinde ad RAVII modum, denique suo modo incisione ducta intra penis erectorem & acceleratorem, prostata sursum incisa (u), ita introducto super curvum catheterem semicanali *gorgeret*, arteriis vinculo interceptis. Calculos etiam maximos exciderat, & duodecim unciarum. Ejus methodus nunc a peritissimis chirurgis vel ipsa, vel paulum mutata adoptatur. A PETITO præfertur in *Encycloped.*

Ejus porro *treatise on the high operation of the stone.* LONDON 1723. 8. Eo enim tempore supra os pubis vesicam incidebat. Vesicam aqua replebat, tegumenta primum incidebat, altera incisione ipsam vesicam: eximebat etiam numerosos lapillos. Addit curationes. Calculorum exempla circa acus, circa glandem plumbeam natorum. Verum locum ad eam calculi extractionem facientem suasisse PETRUM FRANCO: FRANCISCI ROSSET caput eo faciens, & PETRI le MERCIER theses a. 1635. PARISIIS propositas, HILDANI de lithotomia caput, & FRANCISCI TOLET de alto apparatu, & DIONYSII recusa dat. In præfatione relatio legitur MACGILLI chirurgi Scoti, qui feliciter apparatu alto erat usus, & duæ curationes læsorum intestinorum, quæ etiam in anatome reperiuntur. Laudatur candor viri, & expedita intra minutum primum calculi eductio.

Refutatio hujus libri, cujus titulus est: *lithotomus castratus, or* CHESELDENS *treatise on the high operation of the stone examined and plainly to be found lithotomia Douglasiana under an other title* LONDON 1723. 8. Medici JOHANNIS DOUGLAS amici putes esse opus. Non differre Cheseldenianum opusculum ab eo, quod DOUGLASIUS ediderat, in ipsa etiam administratione CHESELDENIUM DOUGLASII ductum esse secutum. BOERHAAVIUM DOUGLASII merita adgnovisse. Paginas paginis opponit. Ita HALLER V. *pag.* 86.

J JACOBUS RAU. Celebris lithotomia lateralis frequentissime ab hoc viro & felicissime exercita dicetur, quando ALBINI libellus recensebitur: alio tamen quam ALBINUS scalpello usus est, neque ad ALBINI ductum vesica patefiebat. Curatione utebatur simplicissima soloque balsamo ARCÆI teste BOERHAAVIO. Testimonium exstat TITSINGII, tamen ad digiti longitudinem

(u) Etiam vesicula seminali HEUERMAN oper. II. p. 131.

nem ipſam incidiſſe veſicam. Calculum ab adhæſione retentum deſcribit. Nunquam neque veſicam læſit, neque aliud viſcus; hæc DENYS. In ſenio infeliciorem fuiſſe TITSING, cum prius feliciſſimus fuiſſet. Fœminis calculum ſecabat ut in pueris, non læſa veſica. Omnino calculi ſectionem eo modo adminiſtraſſe, quem ALBINUS deſcripſit, teſtatur HEISTERUS. Ab ea operatione ſæpe fiſtulas ſanatas. Difficilem eſſe adminiſtrationem. HALLER. V. *pag.* 87.

In *Giornale de letterati* T. XV. agitur de lithotomo Macedonico illiterato, ſimpliciſſimis utente inſtrumentis. Abſque cathetere, forcipe, apparatu parvo ſecabat & feliciter curabat. HALLER.

BARTH. KRÜGER. V. *pag.* 474.

CONRAD LUDWIG WALTHER in *medicinisch-chirurgischen Schatz* &c. calculus ex puero apparatu magno exciſus, renatus alius, intra biennium lethalis. Qui ſibi ipſi magnum calculum de veſica exciderit. HALLER. V. *pag.* 87.

J. HENRICUS FEHR. V. *pag.* 475.

In *Act. Eruditorum Berolin. Dec.* I. *Vol.* II. p. 136. calculi veſicæ ſectiones binæ. ALBERTI. V. *pag.* 89.

JOH. KANOLD. V. *pag.* 90.

In *Breslauer Sammlungen.* V. *pag.* 91. & 98.

JOHANNES DOUGLAS, frater JACOBI, chirurgus. Ejus *lithotomia Douglaſiana.* LONDON 1719. 4. Prima quaſi ſchedula monitoria, qua DOUGLASIUS ſuum tentamen poſt primum ſucceſſum publicavit: hiſtorice quidem, abſque methodo vel cautelis. Deinde edidit multo auctiorem *lithotomiam Douglaſianam* LONDON 1732. 4. Belgice UTRECHT 1726. 8. Gallice *nouvelle maniere de faire l'operation de la taille.* PARIS 1724. 12. Cum CHESELDENII opuſculo. Germanice BREM 1729. 8. cum notis & ſupplemento. De calculo primum in univerſum. Negat membrana tegi, negat veſicæ adhærere, negat medicamentis cedere. Apparatus magnus & parvus, cum ſua ſuppellectili & cujuſque commodis & incommodis. De RAVIO perpauca. ROUSSETI laudes, inſtrumenta, etiam adminiſtratio apta ad veſicam aqua replendam: inſtrumentum ad dilatandum primum veſicæ vulnus. Succeſſus, quos in hac nova (ROUSSETANA) adminiſtratione noſter expertus fuit a die 23. Dec. 1719. Commodo hujus adminiſtrationis. Appendicis loco recudi fecit ROUSSETI locum, & theſin eo facientem NIC. PIETRE & PETRI le MERCIER, primum a. 1635. excuſam.

Idem in *Phil. Tranſ. n.* 371. primum ait ſe apparatu alto veſicam incidiſſe: primum in veſicam aquam injeciſſe, primum veſicam in ſummo vertice incidiſſe, cultri dorſo pubis oſſi obverſo. Aliquando gaſtroraphiæ neceſſitatem adfuiſſe, qua peritonæum reprimeret. *N.* 399. in peritonæo fiſtulam arte facere ſuadet. Ita HALLER.

FRAN-

FRANCISCUS WIEDEMAN. V. *pag.* 92.

RENATUS JACOBUS CRESCENTIUS GARENGEOT in *traité des operations de Chirurgie* Volumine II. fusissime agit de sectione calculi, potissimum etiam Cheseldeniana, qualem MORANDUS & PERCHETUS exercebant, prior ille sui ipsius vindex, alter a GARENGEOTO unice laudatus. Ex præscripto ALBINI rectum intestinum certo incidi. Describit calculi sectionem ex suis in cadaveribus factis experimentis. Historia lithotomiæ Parisinæ. Se conatum accurate apparatum lateralem administrare: utique vesicam & partem urethræ aperuisse. Fatetur se prostatam non vitare.

Idem ediderat etiam *de l'operation de la taille par l'appareil lateral, ou la methode de* F. JACQUES *corrigée de tous ses defauts* PARIS 1730. 12.

Idem in *splanchnologia* PARIS 1728. 12. 1742. 12. de lithotomia se contra DRANIUM tuetur.

Idem cum libello *myotomie humaine & canine* PARIS 1750. 12. digressionem edidit, qua sua & FOUBERTI in calculo incidendo tentamina defendit. Aqua plenam vesicam digito inter acceleratorem & erectorem percipi. Ita HALLER. V. *pag.* 306.

FRANCISCUS RONCALLUS PAROLINUS in *Europæ Medicina* &c. etiam de calculi sectione laterali. HALLER. V. *pag.* 93.

MARTINUS SCHURIG. V. *pag.* 476.

J. ZACHARIAS PLATNER. V. *pag.* 477.

NICOLAUS ROBINSON. V. *pag.* 477.

SALVATOR FRANCISCUS MORAND. Ejus *tr. de la taille du haut appareil avec un diss. de M. Morand.* PARIS 1728. 12. 1747. 12. Primum compilatio eorum, quæ de eo apparatu FRANCO, ROUSSET, G. CHESELDEN, DOUGLAS, MACGILL, THORNHILL scripserant. Deinde relatio de duabus a MORANDO factis curationibus ad eam methodum, quarum altera infeliciter cessit. Deinde encomia operationis & ad objectiones responsiones. De sectione a rustico Helveticæ ditionis feliciter facta, non quidem apparatus alti, sed calculi de urethra excisi. Anglice vertit J. DOUGLAS, & sexaginta exempla adjecit hominum, alto apparatu curatorum LONDON 1729. 8.

Ejus *refutation d'un passage du traité des operations de* SHARP. PARIS 1739. 12. Perceptis alti apparatus vitiis, noster LONDINUM se contulerat, ut CHESELDENII artificia disceret. Cum autem passim ad eam legem varii secarent, neque feliciter omnes, LONDINI fama fuit, publica lege lateralem apparatum PARISIIS esse proscriptum. Eam calumniam noster refutat, confirmat, eam administrationem LUTETIÆ exerceri, neque vetitam esse.

Idem

Idem in *Mem. de l'Acad. a.* 1731. agit de calculi sectione laterali. Videri eandem esse, quam CELSUS voluerit. F. JACOBUM eam perfecisse posterioribus annis, & feliciter exercuisse. CHESELDENIUM ea optimo cum successu uti: se etiam & PERCHETUM in sedecim ægrotis duos tantum, & aliis ex morbis, amisisse. Cum magno apparatu calculus educi non posset, maximum duodecim unciarum lapidem a CHESELDENIO esse extractum. Ab ALBINO methodum RAVII non bene describi.

Idem in *Hist. de l'Acad. a.* 1737. de calculi sectione laterali in variis provinciis feliciter administrata.

Idem in *Hist.* a. 1740. inter septendecim calculosorum sectiones, quatuordecim sibi feliciter cecidisse.

Idem in *Hist.* a. 1744. de sectione calculi laterali, a D. GRILLET molita, feliciter administrata.

Idem in *Hist.* a. 1745. iterum de successibus lateralis calculi sectionis.

Idem in *Mem. de l'Acad. de Chir.* T. III. agit de tumoribus vesiculæ felleæ, & de calculo biliario ex abscessu supra umbilicum exciso.

Idem in *opuscules de Chirurgie* T. II. etiam de calculi sectione. Vulnera vesicæ felicia, etiam sclopetaria. Operatio hypogastrica MORANDI & BERNIERI. Plumbeæ pilæ, & alia corpora peregrina, in vesica reperta, & crusta lapidea obducta. Non meminit noster, quam ægre vulnus ab alta operatione inflictum sanescat. F. IACOBI curationes post illas, quas MERYUS descripsit, fortunatiores. MERYUM Fratris errores male ipsi methodo imputasse innocenti. Posterioribus temporibus JACOBUM altius urethram fidisse, non vesicam. Sed neque RAVIUM collum vesicæ aperuisse. Le CATII instrumenta nimis composita videri. CHESELDENII perfectior curatio. Infelicitas sectionis, quæ PARISIIS magno apparatu fit. Ita HALLER. V. *pag.* 95.

TOBIAS FERDINANDUS CARLI. V. *pag.* 97.

MICHAEL ERNESTUS BORETIUS. Ejus disp. *de alto apparatu.* REGIOMONT. 1723. 4. recusa ab HALLERO. Contra DENYSIUM ægrius RAVII administrationem imitatum: sæpe ab eo vesiculas seminales lædi. Douglasianam administrationem præfert. HALLER. V. *pag.* 97.

GIROLAMO MARINI in *prattica delle più difficili operazioni* &c. agit de apparatu magno, & parvo absque nuperorum inventis. Calculi ex virgunculis excisio, quæ fit apparatu parvo. De calculo cereo scrutando. HALLER. V. *pag.* 307.

VIDAL. V. *pag.* 478.

Animadversions on a late entitled lithotomia Douglasiana. LONDON 1723. ut videtur. HALLER.

J. HERMAN FÜRSTENAU in *desiderata Chirurgia* &c. lithotomiam metuit. Ita HALLER. V. *pag.* 98.

In *Breslauer Sammlung.* V. *pag.* 98.

ROBERTUS HOUSTOUN in *Mem. de Trevoux* a. 1723. *Sept.* Cum calculo extracta membrana vesicæ, nullo tamen cum funesto eventu. HALLER.

SAMUEL PYE, lithotomus Bristoliensis. Ejus *some observations on the several methods of lithotomy.* LONDON 1724. 4. Contra apparatum altum scripsit: quater eum apparatum tentaverat, plerumque infelix. Non ideo idoneas dat rationes, quare hoc apparatu velit abstineri. Exempla incisorum ægrorum calculosorum, felicis apparatus magni. Ita HALLER.

Nouvelle maniere de faire l'operation de la taille pratiquée par DOUGLAS: *on y a joint le sentiment de* ROUSSET *sur cette matiere, le traité de* CHESELDEN *sur la taille par le haut appareil, & la these de* NIC. PIETRE *sur ce sujet, le tout traduit par* NOGUEZ. PARIS 1724. 12. HALLER.

Cystotomia Hypogastrica, or the method of perforing the high operation faith fulli collected from the Writings of ROUSSET, DOUGLAS, CHESELDEN. LOND. 1724. 4. HALLER.

J. JAC. (vel CONR.) SCHÆFFER disp. *de variis lithotomiæ generibus.* STRASBURG. 1724. 4. HALLER.

J. ADAM KULMUS, Professor Dantiscanus, vir diligens & utilis, Chirurgiæ adeo studiosus, ut eo Præside tres chirurgi difficillimas administrationes exercuerint, paracentesin, apparatum altum. Instrumenta etiam ad eum apparatum invenit in *Act. Erud.* LIPS. a. 1732. 4. Ita HALLER. Ejus *historia calculi apparatu alto incisi.* GEDAN. 1730. 4. PORTALIUS.

NICOLAUS ANDRY in CLEON & EUDOXE *touchant la préeminence de la Medecine* &c. vitia chirurgorum, malæ calculi curationes, nonnullorum aviditas. Viginti lithotomiam passi homines perierunt inter triginta. HALLER. V. *lites chir.*

BERNARDUS SIEGFRIED ALBINUS, summus anatomicus (Professor Anatomiæ & Chirurgiæ Leidensis, qui obiit 9. *Sept.* 1770. æt. 74.) cum *indice supellectilis anatomicæ, quam Academiæ Batavæ, quæ* LEIDÆ *est, legat* J. JACOB RAU, LEID. 1725. 4. dedit vir Ill. descriptionem lithotomiæ RAVIANÆ, quam chirurgi potissimum Galli passim conqueruntur, se cultro sequi non posse. Vesicam utique RAVIO apertam fuisse docet. Instrumenta viri etiam sculpta dedit.

Idem

Idem in *adnotationum* T. VI. defendit suam lithotomiæ RAVIANÆ descriptionem. RAVIUM utique prostatam divisisse, & partem vesicæ. In T. VII. ad calculum vesicæ aliqua. Ulcus a vesica in anum ducens, ut per eum urina prodiret. In T. VIII. iterum pro sua descriptione RAVIANÆ sectionis. HALLER.

ANTONIUS THIBAULT a. 1725. obiit, cujus magna in chirurgicis fama fuit, & consilia atque experimenta passim a GARENGEOTO citantur. Ita HALLER.

JOH. SERMES, medicus, qui lithotomiam manu sua exercuit. Ejus est *lithotomia Douglasiana ofte een nieuwe wyze van steensnyden voorgesteld in een vorteeling van* J. DOUGLAS, *and* W. CHESELDEN *benevens de gedagten van* HEISTER *waar by eenige aanmerkingen voor de wyzen van steensnyden geoeffend door* DOUGLAS & RAU *en een nieuwe manier van breuksnyden.* UTRECHT 1726. 8. Apologiam in præf. suam scripsit, cum, BORTELIO lithotomo exstincto, neque VYLHOORNIO, neque VERDUYNO juniori feliciter calculum secante, tamen ob adversam collegii medici Amstelodamensis relationem eo officio exclusus fuisset, demum ineptus ad officium judicio publico declaratus. Sedecies apparatu alto usus fuerat, undecies feliciter, ter ut post sectionem ægri interierint, bis ut longo elapso tempore. Ipse eum altum apparatum commendat ob facilitatem aliaque commoda. Optime fieri inciso perinæo, introducto cathetere, super quem vesica incidatur, quæ quidem administratio ipsi feliciter cessit, peritonæum enim cathetere perforavit, ut intestina exierint. Ita HALLER.

JOHANN V. WYCK in *warneeminge* &c. apparatum magnum parum a RAVIANO differre, ut in Hôtel-Dieu producta incisione exerceatur. De FOUBERTIANA calculi sectione super acum triquetram. HALLER. V. *pag.* 101.

PETR. AFFORTY & FRANC. MERY. *E. in lithotomia integri calculi exitum vulneris suppurationi committere malum.* PARIS 1726. 4. HALLER.

FRANCISCUS COLOT. Familia COLOT ante ducentos jam annos sua in secando calculo peritia eminuerat. LAURENTIUS, uti diximus, PARÆI ævo magno secabat apparatu, alius FRANCISCUS COLOT patrem PHILIPPUM calculo liberavit. Alius FRANCISCUS, de quo nunc agimus, nostro seculo vixit, cum de F. JACOBO suam sententiam dicat, COLOTORUM ultimus. Arcana gratis non revelavit, bonas tamen adnotationes dedit, ex ampla praxi collectas. P. ALBINI, PETRI FRANCO, & F. JACOBI apparatus & administrationem rejicit: F. JACOBUM hæsitasse ait, & consilii inopem adstantes consuluisse. Soli favet magno apparatui. Contra apparatum altum, quem tamen TURBIER feliciter exercuerit. Aperta per abscessum repletissima vesica, bono eventu. Parvum apparatum agyrtis relinquit. Quos ROUX

fecuerat, eos fe plerumque iterum ut calculo liberaret incidiffe, impoftorem ne urethram quidem aperuiffe. Laudat venæ fectionem, purgantia medicamenta, opium: corticem Peruvianum rejicit fuperftitiofus, quod fuppurationem putet inhibere. Interruptam incifionem in perinæo, & fub tempus demum fuppurationis apparatu alto abfolutam calculi extractionem laudat. Calculos adhærentes negat. Pro calculo educta turunda, quæ in crufta tartarea latebat. Calculus nidulans in veficæ cellula. Collum oftii veficæ incidit. cannulam inmifit. Scrotum excidit. In arctiffima urethra cannulam in veficam dedit. Exempla fiftularum fanatarum. Scirrhi proftatæ. Veficæ paralyfis. Octo in eadem urethra carunculæ. In debilibus ægris fectionem duobus temporibus factam probat. Calculum ex recti inteftini ulcere erumpentem excidit. Contra medicamenta. Calculi intra membranas veficæ. Calculus circa ftylum, circa cereum natus. Renes confumti, poft plurimos excifos calculos. Fufe de paralyfi veficæ. De calculo impacto. In ifchuria cereolis utitur, & fiftulam in vulnere relinquit.

In præfatione medicus, cujus eft opus, DOUGLASII altum apparatum defcribit & CHESELDENII, atque eum apparatum excufat: in octodecim menfium infante fe eo ufum effe teftatur, neque peritonæum aperuiffe: chirurgum citat, qui in viro feliciter ufus fit. De infelicibus eventis apparatus magni, quo in nofodochio Charitatis utuntur. Incifionem fuiffe molituros, cum deprehenfum fit, nullum in vefica calculum effe. RAVII inftrumenta & adminiftratio: & ipfam magno apparatui præfert. BRAYER apparatum altum laudaffe, COLLOTUM vero omnia evertiffe, quæ pro eo dicebantur. Ita HALLER.

JOH. MIDDLETON *fhort effay on lithotomy as it is performed above the os pubis and a letter of* M. MACGILL *at Edinburgh to* D. DOUGLAS. LONDON 1727. 4. Totus Douglafianus: ipfe quidem calculum non fecuit, GUILIELMI vero THORNHILL plufculas curationes recenfet, quarum in duabus equidem peritonæum aperuit. Altum apparatum contra SAMUELIS PYE objectiones tuetur. MACGILLUS & ipfe alto apparatu ufus eft, maximum calculum ex pueri vefica excidit. Poftquam veficam incidit, vulnus forfice dilatat. Ita HALLER.

WILHELM HENRICH PRÖBISCH *von der Operation des Steinfchneidens über dem offe pubis.* KÖNIGSBERG 1727. 4. Chirurgus peritonæum incidit, calculum de vefica exemit, vulnus gaftroraphia continuit. Moleftiam in curationes refes fecit urina, æger tamen fanatus eft. HALLER.

J. CASIMIR HERTIUS & FILGUS difp. *de variis lithotomiæ adminiftrandæ modis & Ravianæ præftantia* GIESS. 1727. 4. Refpondens fecantem viderat RAVIUM. Ita HALLER.

JACOBUS (BENIGNUS) WINSLOW, celeberrimus incifor, dedit de apparatu alto epiftolam, quæ eft in tractatu Gallico edito fub titulo: *traité de*

de la taille au haut appareil par Monf. MORAND, *avec une lettre de Mr.* WINSLOW *fur la meme matiere.* PARIS. 1728. 8. Experimenta cum chirurgo THIBAULT in cadaveribus fecit, quæ bene cefferunt. Injectam in veficam aquam non probat. Monet, ne caput elevetur inter incidendum. Lineæ albæ parci non effe neceffe. Operationem fibi fuper omnes alias placere. Telam cellulofam non debere folvi. De Le DRANII confiliis: qui vefica m malebat transverfim incidi.

Idem SIMONIS PIETRE thefin *de apparatu alto* recudi fecit PARIS. 1751. 4. & Præfidium fufcepit. Ita HALLER.

GEORG. PARIS. Ejus *lithotomia più facile e più ficura.* VENEZIA 1728. 4. PALERMO 1730. 4. HALLER.

JOSEPH RAMEAU *analyfe de la differtation de M.* MORAND *fur la taille au haut appareil.* AMSTERD. 1729. 8. ASTRUC.

GIUSEPPE MARIA BACCHETONI. Ejus *lettera al* D. SANCASSANI & alia *al* S. G. MARIA CAROCCI *delle Precie.* SPOLETO 1729. 4. De medicamentis-vulnerariis, de calculi fectione, lithotomi & chirurgi opus. HALLER.

J. THEODORUS ELLER in *nützlichen* &c. agit etiam de variis lithotomiæ methodis, & de RAVII adminiftratione, quam ipfe coram vidit. SENFII fectio calculi hypogaftrica aliquoties repetita.

Idem in *Mem. de l'Acad. de Berlin* Tomo XI. f. a. 1755. Calculus, qui adnatus videbatur & membrana tectus, & quem SENFIUS non poterat extrahere, extra cavum veficæ in tela cellulofa urethram ambiente repertus eft. HALLER. V. *pag.* 103.

HENRICUS FRANCISCUS le DRAN, chirurgus Parifinus, HENRICI chirurgi filius, qui per cancri curationem inclaruerat, & morienti LUDOVICO XIV. adftiterat, vir ingenio & judicio magis valens, quam aut anatomes cognitione, aut librorum lectione, in fummo fenio fuperftes, quem celeberrimus HALLER fe perbene noviffe, atque fuum aliquot menfibus fuiffe hofpitem ait. Ejus eft *parallele des differentes manieres de tirer la pierre hors de la veffie.* PARIS 1730. 8. Belgice vertente E. J. SWAGERMAN, AMSTERDAM 1765. 8. Anglice. 1768. 8. Multa tentaverat ad perficiendam artem excidendi calculi, tum in cadaveribus, tum in vivis ægrotis (quos ex provincia accerfitos, ab eo fecari vidit celeberrimus HALLER) ut experiretur novam artem, qua catheteris ufum effugeret. Ipfa nempe per tegumenta communia in veficam vulnus infligebat, fulcato cultro, fuper quem forcipem introduceret. Sed ea experimenta infeliciter cefferunt, cum vefica inter forcipis dentes comprehenderetur, ureter refecaretur &c. Interim in hoc opere digne & fapienter fe geffit nofter etiam anatome præmiffa. Varias adminiftrationes comparat, quibus chirurgi calculum educere funt adgreffi: apparatum parvum, quem rejicit; apparatum altum valde fpernit. Inde magnum,

quem vocat apparatum laudat, tamen ut corrigat, fectione per bulbum urethræ ad duas tertias proftatæ partes, in collum veficæ producta, qua arte illa funefta laceratio vitetur, quæ præcipua hujus apparatus culpa eft. Magnus fi fuerit calculus, dilatat incifionem externam inter anum & veficam, ut privilegia apparatus lateralis fua faciat. Lateralem tamen apparatum præfert, ad CHESELDENII modum adminiftratum. Laudat, quod hæmorrhagiæ periculum abfit &c. De ALBINI cathetere queritur, non poffe in vivo homine ufui effe, ut eum mutare neceffe fuerit, ne rectum inteftinum violaretur. CHESELDENII adminiftrationem parum a magno apparatu differre. Pro varietate corporum & calculorum alium aliumve denique apparatum præferri.

Ejus *fupplement au parallele* &c. PARIS 1756. 8. De novis inventis in calculi fectione FOUBERTIANA. Adminiftrationes THOMÆ (THOMAS), qui primum lithotomo occulto ufus eft, fubula veficam perforavit, fuper eam fuum fcalpellum introduxit. Adnotat nofter, poffe eam fubulam a vefica aberrare; poffe veficam lacerari, neque grandiorem calculum educi poffe. Se divifa, fua in adminiftratione, proftata glandula calculos feliciter eduxiffe: uti fe & vulgari cultro, & altero, cujus exigua pars fecat, & qui proftatam dividit, collumque veficæ; alio vero minori, de tubulo prodeunte, quoties neceffe videatur, vulnus dilatare, dum proftatam & veficæ collum in dextro latere dividit, quas in finiftro jam inciderat. Le CATIUM fere ea præftare, quæ CHESELDENIUM. Non probat Fr. COSMÆ inventum, cum difficile fit magnitudinem calculi æftimare &c. De vitiis deque commodis cujusque adminiftrationis. CHESELDENIUM totam proftatam & magnam una arteriam poffe dividere. Non debere ad RAVII fenfum fimplici deligatione vulnus fanari: neceffe videri plumbeum in vefica tubulum relinquere quoties eam fuppurari conveniat. Suum cultellum non poffe nocere. Non debere veficam nimis ampliter dividi.

Idem in *traité des operations de Chirurgie* PARIS 1743. 12. in fœminis calculum nifi maximum non requirere operationem: eo in cafu findit nofter collum veficæ, & urethram. Ita HALLER.

CAMILLUS FALCONET. Ejus thefis in hæc verba *E. educendo calculo præferendus apparatus lateralis.* PARIS 1730. 4. 1742. 4. Crudelitatem oftendit magni apparatus, ob viæ anguftiam, per quam calculus educitur, ob flucturam partium ejus viæ convulfivam. Obniti in vulgari adminiftratione fphincterem ani, qui fit irritatus. Lateralem apparatum laudat, ut in finiftro latere fiat, quod fere latus cellulæ veficæ teneant. In laterali fectione metum effe incidendæ arteriæ pudendæ. Si in dextro latere veficæ calculus fuerit, debere incurva forfice extrahi. Male ab ALBINO adminiftrationem defcribi: fphincterem debere difcindi & veficæ aditum. Erudita

præterea

præterea historia lithotomiæ; RIOLANUM in enchiridio apparatum lateralem describere. Laudat hanc thesin S. MORAND. Ita HALLER.

JOHANNES TIMME, Bremensis medicus. Passim in diariis aliquas publicavit adnotationes. Ejus *einiger Engelländer und Franzosen Anmerkungen über den Steinschnit nach dem Englischen apparatu.* BREM. 1731. 8. Recenset MORANDI de alto apparatu librum. PLATNERI instrumenta, in *Actis Erudit.* depicta, reddit imitata. HALLER.

JACOB DENYS, chirurgus, lithotomus & publicus obstetrix. Anno nempe 1719. LEIDÆ collegium obstetricium constitutum est, præside Professore Medicinæ, adsessoribus quatuor medicis, & viro obstetricio. RAVII discipulus & in secando calculo imitator & successor, sed in ea curatione sub vitæ finem infelix fuit, non diffidens sibi homo, qui ne BOERHAAVII quidem auctoritati cesserit, quæ erat maxima. Ita HALLER, qui eundem probe novit. Ejus sunt *observationes de calculo renum, vesicæ, urethræ; lithotomia & vesicæ punctura, quibus* RAVII *methodum exercuit, tutissimam & felicissimam esse probat.* LEID. 1731. 8. & Belgice eodem anno 8. Liber quidem titulo non penitus respondet, neque encheiresin RAVIANAM aperit, quam ait mysterium esse, sibi solum a RAVIO revelatum, etsi apparatus alti incommoda æstimat, & RAVII & suam administrationem tutiorem esse, inque omni ægroto perinde locum habere posse contendit, negatque, sibi unquam tot in ægrotis accidisse, ut vel rectum intestinum incideret, vel vesicam seminalem, tantamque fuisse suam felicitatem, ut in maximo numero quinque tantum ægrotos amiserit. Quam quidem felicitatem eo facilius admittas, quod calculum ramosum, adhærentem, nimis magnum, aut nimis exiguum jubeat deserere. Fuse contra apparatum altum. RAVIUS & ipse calculum, qui adhærebat, intactum deseruit. Puncturam vesicæ ut in urinæ suppressione noster molitur, paulum quam RAVIUS aliter, propria acu triquetra, cujus in fistula tres prope finem sunt ocelli. De variis casibus, in quibus aut catheterem in urethra relinquere præstat, aut vesicam compungere, & candelas, argenteum catheterem immittere. Major vero pars operis est de calculi signis, symptomatibus & varietate. De calculo latente, quem etiam peritissimi chirurgi frustra quæsiverint. Ditissimam cæterum dat calculorum collectionem, etiam muriaticorum, articulatorum, crinitorum. In calculosis tamen ægris subinde vesica ampla est. Calculi in cellulis vesicæ latentes. Calculus per cujus crenam lotium fluebat. Alius imi ureteris membranæ adhæserat, neque enim aliter noster putat adhærere. Calculus congenitus & hæreditarius. In BELGIO malum frequentissimum est, rarum BATAVIÆ JAVANÆ. In ipsa eductione J. v. BORTEL accidit, ut calculum non posset reperire. Glandem plumbeam noster excidit, cum calculum expectasset. Feliciter ex lumborum abscessu excisus lapis. Calculus post multos dolores super genu.

genu. Magnus ramofus nullo figno fe prodens. Non fecandi ægroti, quando lumbi dolent, novus enim adventat calculus. HALLER.

ABRAHAM TITSINGH, chirurgus Amftelodamenfis, polygraphus, acris homo & litigiofus. Ejus *heelkondige verhandeling over de fteen en het fteenfnyden van frere J. de* BEAULIEU *uytgevonden, door* J. J. RAU *befchaajt, & door* JACOB DENYS *verdonkerd, en wederum opgehelderd door* A. TITSINGH. AMSTERD.... 8. absque anno, fed prodiit a. 1731. In gratiam SERMESII & VYLHOORNII fcriptus acris libellus. Oftendit DENYSIUM αναλφαβητον effe, artem arcanam RAVII minime revelaffe. Hiftorica multa de lithotomis Belgicis celebrioribus, de adminiftrationibus memorabilibus, de variis veficæ malis. SERMESIUM profcriptum excufat, ipfe quidem non lithotomus. Calculi urethram rumpentes. Belgicos chirurgos meliora doctos fuiffe a COLOTO, & ab eo apparatum magnum recepiffe. CYPRIANUM & RAVIUM infauftos paffim eventus expertos effe: GOMARUM a BORTELIO felicitatem fuam debuiffe lentæ operationi. Exempla calculi, quem chirurgus non reperiffet, cum vere tamen adeffet. FRANKEN a fectione vinum injiciebat. Contra accuratam deligationem & turundas. BENEVENTIUM, LAKEMAN & BORTELIUM voluiffe veficam incidere.

In ejus *ruftuuren beftoit* &c. habetur epiftola CORNELII PLEVIER de Parifinorum Chirurgia, omnino lectu digna: infeliciter fere operari, non quod ferro male utantur, fed quod & ante operationem & poft eam, ægrum male medicentur. Lithotomiam fere infeliciter cadere. HALLER. V. *pag.* 106.

HENRICUS VYLHOORN. Ejus *koorte voorftelling wegens een nieuw uytgevonden pompfpuyt.* AMSTERDAM 1740. 4. Duo funt gemelli fiphones, qui duobus tubulis in catheterem bilocularem fe inferunt; eorum fiphonum alter liquorem pellit, fugit alter: fcopus eft cavere, ne in hypogaftrica calculi fectione vefica nimis diftendatur. In angufta vefica, qualis fæpe in calculofis reperiatur, liquorem feliciter injici. Veficam lapideam nonnunquam crufta obliniri; poft excoriationem calculum omnino poffe adhærere, utiliter in eo cafu liquores injici faponaceos, tum molles, quando pingue veficæ linimentum periit. In vulnerata vefica non debere permitti, ut multum lotium colligatur. Bonas effe injectiones, quoties coactus fanguis in vefica adeft. HALLER. V. *fpinam bifid.*

In hoc inftrumentum nonnulla emendat Anonymus in parvo libello *verbeeterende aanmerkinge op de nieuw uytgevondene pompfpuyt.* AMSTERD. 1754. 4. Vocat fe M. D. Ita HALLER.

GUILIELMUS BROMFIELD. V. *inftrum. chir.*

PAULUS GOTTLIEB WERLHOF in *Comm. Nor. a.* 1733. *h.* 34. exemplum fectionis calculi hypogaftricæ & felicis eventus. HALLER. V. *hæmorrhag.*

THO-

THOMAS GOULARD in *Mem. de Montpel. a.* 1745. egit de laterali operatione, qua usus sit. Reperiri apud H. FRANCO & CELSUM. Nullo noster adjutore utitur. Per laminam lithotomi instrumenta in vesicam ducit, & celerrime operatur absque hæmorrhagia: ex 34. incisis hominibus septem amisit. Celerius se & tutius, quam Angli secare. HALLER. V. *obst. art.*

JOH. DOUGLAS (an qui pag. 519.?) in *Essays of a Society at* EDINBURG. T. V. *n.* 35. de nephrotomia, quam in cadavere vix putat locum habere posse, etiam experimento facto. HALLER.

ALBERTUS de HALLER in sua *bibliotheca chir.* T. II. pag. 172. narrat se & H. F. Le DRAN in cadaveribus apparatu alto PARISIIS anno 1727. usos esse, feliciter hactenus, ut etiam versus umbilicum vulnus potuisset dilatari, absque periculo peritonæi. Sectio lateralis in cadavere: vesica, quæ satis ampla, aqua repleta: ad digiti ab ano distantiam tuber versus ischii, cultro sulcato incisio facta, recta primo, deinde oblique introrsum, antrorsum: inmissi conductores permagni, super eos forceps. Id consilium in aliquot cadaveribus felici eventu bene cessit, absque sulcato cathetere. Sed in juvene vivo eadem administratio repetita minus bene respondit: forceps in vesicam non potuit adigi, cathetere sulcato opus fuit, super eum demum conductor inmissus & forceps, & calculus eductus; sed mors miseriæ finem fecit. Sic & alias in vivo ægerrime aperta vesica, quæ parva erat, & in administratione vulnerata etiam funestum sortita est eventum. V. *pag.* 112.

CLAUDIUS NICOLAUS le CAT, Rothomagensis, etiam Medicinæ demum doctor, chirurgus, potissimum lithotomus, & incisor, vir acris, minimeque sibi diffidens, aut malignus propriorum meritorum æstimator, hypothesibus cæterum addictus, suisque opinionibus. In diariis multa ejus sunt opuscula, ut in *Hist. de l'Acad. a.* 1734. in qua felices suos successus prædicat, quos in lithotomia sit expertus.

Idem in *Hist. de l'Acad.* 1738. Aliqua habentur de ejus methodo, in qua scopus sit collum vesicæ & prostatam incidere (*debrider*), & de instrumentis, quibus utitur, angustis potissimum scalpellis.

Idem in *Phil. Transf. n.* 476. apparatum magnum omnibus perpensis tamen inter omnes palmam mereri, nisi quod alto apparatu solo magni calculi commode educantur. Eum ut perficiat, alterne flexum vectem habet, quo vesicam sustinet, & feliciter eo apparatu usus est. Porro in laterali apparatu omnino non debere vesicam incidi, id se conatum, ter omnino potitum votis, toties infelicem exitum passum esse. RAVIUM vesicam ita non incidisse, ut ne collum quidem desciderit, quod utique aperuerit. FULBERTI administrationem nimis incertam esse. In *n.* 480. felicem a se peractam sectionem calculi describit, cum vesica bipartita, & in altera camera calculus con-

constrictus esset, & denique adhæreret. In *n.* 491. describit calculi in fœminis sectionem suam, quam instrumentis subinde aliter, & aliter mutatis administrat. Gangrænam internam sanare adgreditur medicamentis calidis & sudorem pellentibus. Ad destruendos tumores remotos, quos manus non adsequatur, forcipem excogitavit, cujus alterum crus rectum est, alterum in arcum flexum & sulcatum. Ejusmodi etiam forcipe calculum educit incommodo loco in vesica positum. In *n.* 492. de excidendo ex fœminis calculo: sulcum catheteris sinistrorsum convertit, curvo lithotomo utitur, qui ex sulcato specillo prodit & urethram dividit. Ex theoria.

Ejus *recueil des pieces concernant l'operation de la taille.* ROUEN 1752. 8. maj. (x). Edidit nempe le CATIUS collectionem litium cum monacho, qui novum ad lithotomiam instrumentum invenerat. Reperias eo loco censuram le CATII in F. COSMAM jam editam in *Journal des sav.* 1749. *Mars*, & *Journal de Verdun* 1749. *Mars*, recusam in F. COSMÆ *recueil de pieces importantes sur la taille.* PARIS 1751. 12. Varia objicit, quæ in nuperioribus scriptis repeti. Porro hic continetur

Lettre de Mr. le CAT *au sujet du lithotome caché & de la tenette pour casser une pierre dans la vessie*, contra F. COSMÆ, aut certe Anonymi ejus amici, duas epistolas in *Journal de Verdun & Journ. des sav.* 1749. *Mai.* Periculosum esse cultrum quemcunque in vesicam introducere; rectum vero scalpellum etiam certius necare (in eo nimius, cum certe multi boni fuerint eventus methodi F. COSMÆ. Ita HALLER). Multo melius parvam incisionem dilatari, quam fieri magnam. Debere prostatam accurate & ampliter discindi: non probat mensuras vulneris ab ejus Fratris COSMÆ lithotomo inflicti.

Ejus *lettre à M. B. l'un des auteurs du Journal des savans.* Ad alteram apologiam in *Jun. Journal des savans*, 1749. Omnino PETRUM FRANCO scalpellum dixisse simile illi F. COSMÆ, & specillo sulcato fixum. Redeunt in COSMÆ *recueil de pieces* &c.

Ejus responsum ad pacifici cujusdam arbitri nomine MOMI epistolam ironicam in *Journal de Verdun* editam.

Ejus *lettre à Mrs.* FALCONET & PUZOS. Queritur de favore, quo F. COSMAM sint prosecuti.

Ejus *reponse à un livre intitulé jugement.* Instrumentum FRATRIS periculo plenum esse, neque felicitate successuum suo comparabile: primam in vesicam a F. COSMA fieri incisionem, & tunc demum serius collum vesicæ aperiri; facillime vesicam funestam pati violentiam, in parte potissimum posteriori & superiori; sibi ipsi nimias incisiones funestos accivisse eventus, eo vitio emendato neminem sibi interiisse. Privilegium sui

(x) Cel. PORTALIUS numerat *premiere partie* ROUEN 1749 8. *seconde* 1752. 8. *troisieme* 1753. 8.

fui inftrumenti effe, quod in apice inmotum fit, neque nifi extrorfum fecare poffit.

Iterum duæ diff. contra *les reflexions* F. COSMÆ. Contra fitum planum veficæ: noxium effe, & requiri inclinatum fitum, in quo fuperior pars corporis altius pateat, ut calculi fe offerant fecanti. Calculum in fitu plano poffe retrorfum recedere ad os facrum, & veficam perforari a cultro, fuo in fitu calculum fæpe confeftim profilire. Contra fedem pofteriorem veficæ, quam FRATER velit acu triquetra compungere. Experimenta in cadaveribus facta: fi vivi hominis refpirationem fueris imitatus, utique veficam pofterius & fuperius perforari, nimiam etiam & funeftam in vefica incifionem fieri: in fœminis vaginam lædi. Teftimonia funeftorum eventuum in F. COSMÆ curationibus, & GARENGEOTI epiftola, qua FRATRIS inftrumentum improbat. Tabulæ anatomicæ non optimæ, ad calculi fectionem pertinentes. Icon & defcriptio inftrumenti, quo le CAT utitur; femicanalis, obtufo mucrone, de quo canali firmata in apice lamina chalybea prodit, qua pro arbitrio plus minusve poffit incidere. Aliud inftrumentum ex binis compofitum, quæ poffis conjungere, & vias neceffarii vulneris dilatare. Comparat hæc fua cum le BLANC, THIBAULD, ANDOUILLE, & F. COSMÆ, utcunque adfinibus inftrumentis: ita vero comparat, ut fuum præferat.

Cum F. COSMAS refpondiffet in *additions au recueil des pieces importantes fur la taille*, PARIS 1753. 12. Le CATIUS repofuit in *reponfe au fecond tome du recueil de frere Come intitulé additions.* ROUEN 1753. 8. Fatetur poffe F. COSMÆ nuperos fucceffus minus funeftos fuiffe, fed tamen calculum in vefica reliquiffe, fed tamen FRATRIS *biftouri caché* a chirurgo CHAIGNEBRUN effe inventum, fed tamen ad F. COSMA medium mufculum acceleratorem dividi, & majufculam arteriam lædi, periiffe fectos ex nimia veficæ incifione exque fanguinis jactura. Lotium in abdomen aliquando effufum effe, ab ipfo operationis vitio. In fuis & imitatorum 2764. fectionibus 164. mortuos, in F. COSMÆ 84. tamen 8.

Ejus *remarques fur quelques endroits des journaux concernant l'operation de la taille.* ROUEN 1753. 8. *Journ. des fav.* 1753. *Oct.* Queritur de auctoribus diarii eruditorum: nuperrimas etiam fectiones F. COSMÆ infelices fuiffe: de fuæ adminiftrationis præftantia teftes producit, fere Rothomagenfes.

Aliter citat *cinq lettres en reponfe au fecond Tome du recueil de* F. COSME *& remarques fur quelques endroits des journaux concernant l'operation de la taille* PARIS 1753. 8. GUNZ.

Ejus *lettre à M.* DUMONT *lithotomifte à Bruxelles fur l'operation de l'adhérence des pierres à la veffie & autres erreurs ou imputations contenues dans une brochure de Bruxelles.* ROUEN 1763. 8. Negat calculum adhærere.

Ad eandem porro litem pertinet *parallele de la taille laterale de M. le C. avec celle du lithotome caché, suivi de deux dissertations*, 1. *sur l'adhérence des pierres à la vessie*, 2. *sur quelques nouveaux moyens de briser la pierre.* AMSTERDAM 1766. 8. Edidit ALEXANDER P. NAHUYS. LE CATIO certum est prostatam non totam aperire, ne hæmorrhagiæ fiant, neque demum vesicam incidere. Vesicam in suo ostio melius dilatari: dilatationem prudentem incisione tutiorem esse. Periisse VANDERGRACHTII hominem, cui vesica fuerit incisa. Instrumenta sua describit, specillum sulcatum, urethrotomum, quo ad bulbum usque incidatur, deinde prostatam & vesicæ collum in altero latere dividit, incisionem paulum dilatat. In nuperioribus curationibus uti se cultro in semicanali occulto. Nullam se hæmorrhagiam metuere, prostatam recte aperire, vesicam non perforare, tutiusque operari FRATRE. Chirurgorum Academiam noluisse judicium suum de FRATRE edere. Aliquos tamen chirurgos suis motos rationibus FRATRIS partes deseruisse. Paucissimos ægros perire, quos le CAT secuerit. Nullos calculos adhærere. Magnos calculos utiliter forcipe diffringi, quam delineat. Icones anatomicæ negligentes.

Memoire du Sr. le CAT *contre le Sr.* DAGEST. 1768. 4. Ad litem de calculi sectione contra F. J. de S. COSMA. Ita HALLER.

ANTON. MOMBERS. V. *pag.* 483.

PHIL. DAVIER de BREVILLE & FRANC. FELICIS COCHU *E. educendo calculo cæteris anteferendus apparatus altus.* PARIS 1735. 4. recus. in HALLERI *selectis.* Cum magno & parvo comparat. HALLER.

JACOB. TRANT & HENR. FRANC. BOURDELIN *E. ad extrahendum ex vesica calculum diversa pro re nata oportet usurpari chirurgia.* PARIS 1735. 4. recus. in HALLERI *selectis.* Commoda cujusque apparatus & vitia exponit, & cuique suum locum esse ostendit. Bulbi incisionem esse Gallorum inventum. HALLER.

PIERRE DESAULT. V. *pag.* 483.

LUDOVICUS MONTERO. V. *pag.* 114.

VACHER. Ejus est *histoire de Frere Jaques lithotomiste de Franche Comté Besançon* 1756. 12. Laudes viri equidem meritæ, quæ suo loco jam dictæ sunt. HALLER. V. *empyem.*

JUSTUS GODOFREDUS GUNZ, Professor Lipsiensis, vir acris ingenii, præter clinicen potissimum etiam Chirurgiam coluit, & suis laboribus ornavit, ut tamen ab immatura morte sit abreptus. Ejus *de calculum curandi viis.* LIPS. 1740. 8. Ex GALLIA redux novissima Gallorum inventa exponit, instrumenta depicta dat, judicium suum addit. Cadavera aliqua hominum a calculo peremtorum inciderat, omnia minute rimatus. Observationes sunt quinque; I. de FOUBERTI methodo, quam rejicit. II. GARENGEOTUM

TUM MERYUM exscripsisse, & CHESELDENIUM, neque unquam serio ipsum calculum secuisse. PERCHETUM MORANDUM esse secutum. III. Le DRANIUM aliqua sua ipsum mutasse, urethræ bulbum incidisse. Ejus instrumenta. PERCHETUM vesicam non incidisse. IV. Le CATIO favet, MORANDI discipulo: de ejus duobus scalpellis: incidi vero eas partes, quas GARENGEOTUS jubeat incidere. V. De singulis judicat. RAVIUM solam vesicam aperuisse vult, quem alii putant omnino non adtigisse. Instrumenta Le CATII se non bene depinxisse fatetur (ad PLATNERUM).

Hic etiam recensendæ sunt *duæ epistolæ*, quarum altera a chirurgo Anonymo, altera a COGHLANO dicitur scripta esse. De FULBERTI calculum secandi ratione; aperiendum abdomen, tollenda causa adhæsionis. Gallice scripta sunt LIPS. 1745. 4. GUNZIUS auctor est. Ita HALLER.

ZACHARIAS VOGEL. V. *pag.* 115.

SAMUEL SCHAARSCHMIDT in *medicinischen und chirurg.* &c. T. I. calculus sectione laterali eductus, qui circa spicam hordei coactus fuerat. In T. V. felix sectio lateralis ad RAVII modum, cum diu arctatum collum vesicæ catheterem exclusisset. HALLER. V. *pag.* 115.

GEORGE de la FAYE in nova editione PETRI DIONIS *cours d'operations* &c. laudat CHESELDENII lithotomiam. Eamdem fere esse administrationem D. BOUDOU. Vitia methodi FOUBERTI. Ipse secat lateraliter prostatæ bulbum, collum vesicæ, aliquantum tamen lacerat.

Contra novam editionem DIONYSII Anonymus GARENGEOTI amicus edidit *lettre de M. chirurgien* &c. Non satis merita PERCHETI & GARENGEOTI laudari. Lateralem operationem esse F. JAC., ab eo viro reliquos omnes sua sumsisse. MORANDUM sua artificia ex ANGLIA petita vix unquam tentasse. Pro FOUBERTO, quem G. de la FAYE præter meritum depresserit, & præcipuam ejus laudem omiserit, necessitatem ablatam catheteris. HALLER. V. *pag.* 308.

COGHLAN in *observations critiques sur la lettre d'un chirurgien de Province* &c. scripsit pro GEORGIO de la FAYE. Non præter rem minus laudasse FOUBERTI administrationem. FOUBERTUM bis acu sua triquetra a vesica aberrasse, cultro demum vesicam incidisse. Utique urethram dissecuisse, & symphyseos ligamentum arteriasque varias, etiam hæmorrhoideæ truncum. Quæ meliora habeat esse a Le DRANIO. HALLER. V. *pag.* 309.

In *Act. Erud. Lipf.* 1745. aliqua contra FOUBERTUM. Ita HALLER.

J. HENRICUS KESSELRING. Ejus *historia & examen methodi Foubertianæ pro extractione calculi.* HALL. 1738. 4. Est disputatio recusa etiam in HALLERI *selectis.* Experimenta & instrumenta hujus methodi exponit, qua vesica urina retenta repleta acu triquetra perforatur, superque eam acum gracili scalpello aperitur, ureterem inter & prostatam. CHESELDENIUM etiam secantem vidit, ejusque administrationem describit; eam admi-

nistrationem optime M. GILLO exerceri. Pro FOUBERTIANA, quam & F. a. 1731. exercuit. Ejus commoda, catheteris evitatio, ipsius vesicæ apertio, firmitas acus triquetræ, quæ scalpellum tuto ducat: denique quod sola ægrotum sanare apta sit, quoties catheter nequit subire. Incommoda & periculum non attingendæ vesicæ non dissimulat, ut eam eo minus probet. Ex octo tamen ægrotis unicus periit. HALLER.

Comes de BIEVRE in *Hist. de l'Acad. a.* 1738. de sectione calculi aliqua, etiam potissimum de LE CATII & MORANDI successibus. HALLER.

PREVOT in *Mercure de France* 1738 magnum apparatum ad parvos calculos convenire. Ejus 16 felicia exempla. HALLER.

SAMUEL SHARP in *critical inquiry* &c. in secando calculo & FOUBERTI administrationem rejicit, & productam retrorsum sectionem apparatus magni. CHESELDENII encheiresin præfert, simplici scalpello longaque forcipe. Excusat altum apparatum; ex ALBINI præceptis vesicam non aperiri. Contra magnum apparatum. Contra Gallos. Calculum adhærere posse inclusum in vesicæ cellula, etiam absque cystide. De calculis adhærentibus & in cellula latentibus. HALLER. V. *pag.* 309.

PETRUS VINK. Ejus *Aanmerkingen over de chirurgicale operation van Dionis.* ROTTERDAM 1740. 8. Gallos vesicam ad RAVII modum incidere &c. HALLER.

GUILIELMUS BROMFIELD ad excidendum calculum novum instrumentum invenit, cui nomen fecit *double gorgeret*, quod ob facilem & expeditum usum multis cum placuisset, descriptum est in libello FLORENTIÆ 1761. 4., recuso cum titulo *observationes ad lithotomiam pertinentes.* Duo sunt utique semicanales, quorum alter vulgaris est fabricæ; alter laminam secantem exserit, qua ab interioribus extrorsum prostata findatur. Forceps quatuor brachiis calculum præhendens. HALLER.

Idem in *chirurgical observations* &c. T. II. fuse agit de calculi sectione. V. *pag.* 121.

GERARDUS v. SWIETEN in *commentarior.* T. V. cap. de calculo. V. *pag.* 123.

J. GEORG. SIEGWART. Ejus *cystotomia lateralis* MORRAUIANA *nova eademque receptis longe præstantior*, *& omnino tutior*, resp. auctor CAR. LUD. FRIED. BREGER, TUBING. 1764. 4. Historia variarum administrationum, quibus calculus exciditur. Laudat specimen cultelli angusti de semicanali surgentis, quo prostata & aliqua vesicæ pars dividatur. HALLER. V. *ocul. morb.*

JULIANUS OFRAI. V. *pag.* 126.

ANDREAS WESTPHAL. Ejus disp. *de nephrotomia.* GREIFSWALD 1766. 4. HALLER. V. *vuln.*

In

In *Hist. de l'Acad.* 1743. exempla reperiuntur sectionis lateralis a variis, etiam le CATIO & D. VACHER feliciter administratæ. HALLER.

HEVIN in *Mem. de Chir.* T. III. de nephrotome eruditum dedit tractatum. Non putat hominem cum venia LUDOVICI XI. chirurgis traditum lithotomiam passum esse, & rem ad apparatum altum potius refert. De nephrotome in universum dubitat, abscessum tamen jubet aperire, neque calculum educere vetat, & exemplum addit feliciter educti. Sanum renem non vult incidi. HALLER. V. *pag.* 127.

PETRUS FOUBERT in *Mem. de Chir.* T. I. egit de novo calculum de vesica excidendi artificio. Longa acu triquetra vesicam compungit, super crenam ejus acus vesicam late dividit; ea omnia dilucide exponit. Res ipsa non invenit plaudentes chirurgos, etsi catheteris aufert necessitatem, & vesicam ipsam aperit. Objectum est, dissecari ligamentum interosseum, aberrari a vesica GUNZ. Ita HALLER.

JOACHIM FRID. HENKEL in *dritter Sammlung* &c. V. *pag.* 128.

Idem in *Abhandlung der chirurgischen Operationen drittem Stück* &c. quo magis in calculi sectione horizonti parallelus est æger, eo profundius catheter subit. De calculo in femore ad exteriora vasti externi. De perforatione urethræ *la boutoniere.* Nupera ad lithotomiam instrumenta CLAUDII POUTEAU. Ita HALLER. V. *pag.* 309.

OLAUS ACRELL. V. *pag.* 131.

Idem in diss. *om nödwändigheten och formoner* &c. in calculo secando sedem CHESELDENII, scalpellum F. COSMÆ præfert. Le CATII instrumenta nimis esse composita. HALLER. V. *pag.* 310.

ANTONIUS LOUIS. Ejus & PETRI FAGUER disp. *de methodi Harwkinsianæ præstantia in calculosorum sectione.* PARIS 1769. 4. Instrumenta & encheireses descripsit. Catheterem ministro tradit. Conductorem habet, cujus dextra sedes secat, is conductor per semicanalem *gorgeret* introducitur in sulcum catheteris, & collum vesicæ unaque prostata dividitur. Eam administrationem D. LOUIS repetit.

Idem LOUIS in *Mercure de France* 1755. *Oct.* de calculis agit, qui extra urinæ vias reperti sunt, per ruptam urethram eo elapsis. Incisione calculus eductus absque fistula. Calculus in eadem sede unciarum decem cum dimidia pondere. De modo utendi magno apparatu: timendum esse, ne fistula supersit. Contra eum magnum apparatum.

Idem in *Memoires de Chirurgie* T. III. habet magni momenti dissertationem de diversis calculi secandi modis. De apparatu magno ex MARECHALLI consilio producto, breviter. Noster perfectionem administrationis fere in divisione prostatæ ponit. De lithotomo occulto F. JOHANNIS de S.

COSMA,

Cosma, cujus fucceffus Academia chirurgica accurate inveftigavit. Inftrumenti effectum incertum effe, & majorem deftinata, & minorem facere incifionem, alias nimis alto loco fupra collum veficam aperire, alias profundius, & tunc veficulas feminales difcindere, rectum inteftinum fauciare, hæmorrhagias facere, alias proftatam non fatis dividere, unde difficilis calculi extractio fequatur. In omni adminiftratione bonos fucceffus citari. Correctio inftrumenti a D. Caque facta; mucro obtufus, pars magna aciei demta, apertura magis definita. Pro Fouberti emendata fectione, quam Thomas feliciter mutaverit, ut certius veficam aperiat. Sectionem deorfum dirigit. Ejus felices operationes. Feliciter fub oculis Senaci eum calculos fecuiffe. Haller. V. *vuln.*

Angelus Nannoni in *trattato chirurgico* &c. V. *pag.* 134.

Lud. Ren. Marteau & Florent. Carl. Bellot *E. ad extrahendum e vefica calculum diverfa pro re nata debet ufurpari chirurgia.* Paris 1746. 4. Haller.

Herman Schützer. V. *pag.* 138.

Petri Tarin *ad* Cl. Guattanum *brevis epiftola de lithotomia.* Paris 1748. 8. recufa in Halleri *felectis.* Lithotomum hactenus perficit, ut curvum faciat, atque in apice fiffum, atque principium crenæ latius. Monet veficam urinariam inteftino recto finifteriorem effe. Haller.

J. G. Block. V. *pag.* 139.

Fr. Johannes de S. Cosma, monachus, quos vocant *feuillans*, a. 1748. in *Journ. des fav. M. Jun.* primum defcripfit novum fuum inftrumentum ad calculum excidendum, excogitatum, quod ab eo tempore celebritatem adfecutum eft, & *lithotome caché* dicitur. Specillum eft cavum, de quo lamina chalybea exit, tantum fcindens quantum jufferis, & majorem minoremve partem proftatæ & veficæ aperturum.

Succeffit menfe Julio, & in *Journ de Verdun*, defcriptio forcipis ad confringendum calculum grandiorem idoneæ. Exemplum additur felicis ufus lithotomi, prius dicti.

Cum Le Catius menfe Augufto in eodem diario in novum inventum animadvertiffet, prodiit primum refponfum in duobus menfibus diarii *Journal de Verdun* & in Jun. & Julio *du Journal des favans.* Laudat Frater magnum vulnus, quo veficam aperiat, & proftatam dividat, neque laceret. Le Catium infeliciter calculum fecuiffe, quod non ampliter fatis veficam aperuiffet. Ad aliud iterum fcriptum refpondet duabus epiftolis five *Lettres à M.* Mopillier *pour fervir de reponfe à la critique de M. le* Cat, in *Dec.* 1749. & *Jun.* M. 1750. *diarii eruditorum* excufis. Vitia refutantur, quæ Le Catius inftrumento Fratris imputabat. Ejus *gorgeret* nimium habere voluminis, & folam partem urethræ aperire, quæ eft ante

profta-

proſtatam. Le CATIUM nihilo aliis lithotomis feliciorem eſſe. Suum inſtrumentum aperire, quantum ad calculum educendum ſufficiat, etiam ſi major fuerit. Teſtimonium producit D. BOUDOU.

In *jugement d' après les faits*, enumerat ægrotos, qui feliciter a calculo ſuo lithotomo liberati fuerint, cum dimidia pars ægrorum in Le CATII manu perierat. Pro ſitu plano. Prodiit in *Journal des ſavans* & *de Verdun Avril* 1750.

Idem in *Journ. des ſavans* l. c. urget, ut ægrotus, cui calculum velis excidere, plano corpore & ad horizontem parallelo decumbat, ne inclinati corporis inteſtina veſicam urgeant, neve plica fiat inter calculum & forcipem. A Chirurgis TARDY & la ROCHE feliciter calculos ſuo inſtrumento fuiſſe exciſos. HEVINI teſtimonium producit. Deſcribit etiam jacum triquetram ad punctionem veſicæ hypogaſtricam idoneam, quæ tubulum in veſica relinquat, ſtylo non extracto.

Cum iterum eſſet a Le CATIO refutatus, reſpondit denuo in *reflexions qui ſervent de reponſe au dit memoire*, in quo ſitum planum defendit. Le CATIUM oſtendit ſibi ipſi contradicere.

Deinde edidit *recueil des pieces impartiales ſur l'operation de la taille faite par le lithotome caché; avec un memoire concernant la retention d'urine, cauſée par l'embarras du canal de l'urethre.* PARIS 1751. 12. Eo priora omnia continentur.

In *Journal des ſavans* 1752. enumerantur 23. homines, quibus Chirurgi CAMBON & LE SAC inſtrumento COSMANO calculum ſecuerant, feliciter omnes unico excepto: hæmorrhagia tamen nonnunquam ſupervenit. Omni deligatione ad RAVII morem abſtinet.

Secutum eſt aliud volumen *additions à la ſuite du recueil de toutes les pieces, qui ont été publiées au ſujet du lithotome caché.* PARIS 1753. 12. Contra Le CATIUM pugnat, fere productis teſtimoniis hominum, qui ſui inſtrumenti beneficio calculo liberati fuerint, ut theoria pugnare non valde opus ſit. Frater S. COSMÆ nomen ſuum nunc aperit, & FALCONETI teſtimonium producit. De Le CATII odiis & clanculariis inquiſitionibus queritur. Infelices ſucceſſus ex mala conditione veſicæ debere repeti. De hæmorrhagia in unico caſu funeſta fatetur. Le CATIUM perpetuo inſtrumenta & adminiſtrationem mutare. VANDERGRACHTIUM Le DRANIUM potius quam Le CATIUM ſecutum eſſe. Inſtrumentum ſuum collum veſicæ ſolum aperire, neque laminam rumpi poſſe. Male inſtrumentum ſuum ex cadaveribus a Le CATIO dijudicari, quod a peritis probetur. Numeroſos chirurgos recenſet, qui eodem utantur. Forcipe etiam ſua calculos majores bene fractos eſſe. Tunc etiam feliciter eſſe operatum, quando calculus aut in cellula veſicæ ſederit, aut fungoſa carne fuerit obvolutus.

In

In *Mercure de France* 1756. *M. Mai.* Frater S. COSMÆ iterum ad felices curationes provocat, quæ ſuo inſtrumento a chirurgis TARDY & ab aliis adminiſtratæ fuerint. Exiguum eſſe, quod in eo mutaverit, & fere duo elaſtra. Prius inſtrumentum delineatum dat, & hoc novum.

In *Journal des ſavans* 1763. *Juin*, epiſtola exſtat contra LE CATIUM. Periiſſe, cui veſicam cruſta lapidea obducebat.

In *Journal de Medecine T. XXXIX.* fuſe ſe tuetur contra BEAUSSIER ob curationes aliquas calculoſorum hominum minus felices & ſibi imputatas. De fungis veſicæ; de calculis in cellula latentibus, etiam adhærentibus, etiam feliciter ſolutis. Calculi a fungo quaſi celati & occultati. In adminiſtratione ſua B. BEAUSSIER erraſſe, & inſtrumento non bene uſum eſſe.

Omnino perſecutiones ob gloriam inventi plurimas paſſus eſt, ut etiam litteras Regio ſigillo munitas chirurgi petierint, quo GALLIA expelleretur. HELVETIUS *de l'homme* p. 542. Ita HALLER.

LE BLANC in *Journal de Medecine T. XXXIX.* agit de calculis in cyſtide latentibus excidendis: id ſuo inſtrumento putat fieri poſſe, ſi calculus non longe a collo veſicæ remotus fuerit. HALLER. V. *vulnera.*

JOHAN. MUDGE in *Phil. Tranſ. n.* 491. forcipem, qua utitur ad extrahendum calculum, ſulco excavat, ut ſit pro cathetere, ſuper quem anguſto ſcalpello vulnus veſicæ poſſit, quantum ſatis eſt, dilatari. Ita periculum a majori calculo imminens tollit. HALLER.

In *Journal des ſavans* 1749. *M. Jul.* Anonymus diverſas excidendi calculi adminiſtrationes comparat. In CHESELDENIANA facile arteriam diſſecari. In FOUBERTIANA incommode veſicam urinariam aqua repleri, & tamen ſæpe non adtingi. Quare magnum apparatum defendit. Negat ſupra octavum inter eos perire, quibus in *Hôtel-Dieu* calculus eo apparatu ſecatur. Tubulos in veſica non vult relinqui. Lacerationem vitari inciſione producta. Scalpello utendum utrinque ſcindente, paulum magis, quam apud LE DRANIUM curvo, ita vulnus inteſtini vitari. HALLER.

GOTTLOB CARL SPRINGSFELD in *Nov. Act. Nat. Cur. Vol. I. obſ.* 7. poſt fruſtraneum uſum remedii Stepheniani, calculus feliciter per vaginam excifus. HALLER. V. *pag.* 494.

ANTONIUS de HAEN. V. *pag.* 140.

NATALIS JOSEPH. PALLUCCI. Ejus *nouvelles remarques ſur la lithotomie, ſuivies de pluſieurs obſervations ſur la ſeparation du penis & ſur l'amputation des mammelles.* PARIS 1750. 12. Germanice LIPS. 1752. 8. De variis calculi excidendi artificiis. In apparatu parvo ipſam veſicam non urethram incidi: eum apparatum minime improbat, cujus quædam emendationes omnes illæ nuperæ adminiſtrationes ſint. FOUBERTI acu ita mallet uti, ut prius cutem incidat, deinde demum veſicam perforet,

ret, postquam ejus situm melius recognovit. In *coup de maître* Gallorum, quo apparatus magni sectionem producant, ipsam aperiri vesicam. In apparatu alto suadet prælonga acu triquetra imam partem vesicæ perforare, per id vulnus cannulam subdere, per quam urina exeat. Post excisum calculum vesicæ ren alter maximus in plurimum adipem demersus, ipse parvus, pure plenus, quod sæpe habetur pro muco. In principio urethræ asper calculus. In GALLIA CHESELDENII administrationem perfectiorem factam esse. FAGETI dexteritatem laudat & felicitatem. SHARPIUM utique collum vesicæ & ostium divisisse in cadavere vidit. GOULARDI administratio. Vehementer suadet in vesica cannulam relinqui. Le CATII instrumentum ad calculi sectionem. Diaria quatuor hominum, quibus ipse & FAGETUS calculum exciderint. Contra STEPHENIÆ & DARANII arcanum.

Ejus *lithotomie nouvellement perfectionnée, avec quelques essais sur la pierre & sur les moyens d'en empêcher la formation.* VIENNE 1757. 8. Multa in calculi sectione emendavit, & eo reduxit, ut medium quid sit inter parvum apparatum magnumque. Catheter leniter curvus rostro est prælongo: lithotomus vehementer curvus, obtusus, anceps: acus triquetra sulco notata: aliqua fere ad vulgarem modum, sed mensa perfecte plana, ut æger totus supinus sit. Primam sectionem ad duas cum dimidia uncias ducit, parallelam ramo ischii, æque distantem ab eo osse & ab ano. In hac sectione quærit sulcum catheteris, in eum acum triquetram defigit, inter bulbum urethræ & prostatam. Per sulcum catheteris cultrum majorem deorsum movet, prostatam, ostium vesicæ, hujusque ipsius partem proximam dividit: tunc apicem cultri sursum ducit, ut ne sulcum acus triquetræ deferat. Reliqua de more. Ita maximos calculos educit, tamen ut aliquanto post triduum incisionem oportuerit producere. Inter servatos est Cel. P. FRÖLICH. Puellæ urethram angustiori cultello ad vesicam usque. In parte II. analysin addit calculi. Prima ei origo est a sanguinis grumo purisve, ut omnino a sola aqua calculi albi in puris naturam restituantur. In sanguine maceratus insignia capit in dies incrementa. Non solvitur nisi educto muco, qui ejus elementum est pro glutine. Maximam vim solvendi calculi esse in anserinæ infuso, quod ipsum commendat ad incrementa lapidis coercenda. Frequens VINDOBONÆ malum esse.

Idem in sua *descriptione novi instrumenti pro cura cataractæ nuper inventi ac exhibiti* VIENNÆ 1763. 8. negat a Fratre COSMA unquam prostatam dividi.

Ejus *lettre à M.* HUMELAUER *sur la cure de la pierre* VIENNÆ 1764. 8. ILL. HAENIUS administrationem F. COSMÆ & curationem CAMBONI laudaverat. Noster & STEPHENIÆ medicamenta improbat & COSMÆ instrumentum. Vitium cum magno apparatu commune ei esse,

quod bulbum urethræ findat, arteriam facile violet. Se isthmum urethræ findere & prostatam, & eam incisionem maximis calculis educendis sufficere. Ut feliciter spinosum calculum in cellula vesicæ latentem exciderit. Quinquies noster secat, priusquam sulcum catheteris adtingat. Contra apparatum altum & punctionem vesicæ. Tendines absque sensu vulnerari. Ita HALLER. V. *ocul. morb.*

FRIDERICUS BOERNER. Ejus in HIPPOCRATIS *locum maxime vexatum meditationes.* LIPS. 1751. 4. De HIPPOCRATIS a lithotomia aversione. HALLER. V. *obst. art.*

JOSEPH WARNER. V. *pag.* 142.

GEORGIUS HEUERMAN in *vornemsten chirurgischen Operationen* &c. T. II. De urethra per calculos exiguos arctata, tum per induratam prostatam, quo in casu fistula facta, deinde incisa ea sede ad prostatam usque, malum sanatum est. De calculi sanandi varia ratione, fuse. RAVIUS secundum ALBINI descriptionem prostatam necessario dividebat, exque ea incisione incurabile & humore tenui manans ulcus sequitur. RAVII discipuli non raro intestinum rectum læserunt, neque corpus fere vesicæ dividunt. In fœmina ea administratio omnino locum non habet. Ut calculus laterali apparatu, homine in planitiem dispositio, optime excidatur; ventrem catheteris medium facere oportet & proxime ossa pubis contingere. Sectionem noster partitur, & sinistræ digito rectum intestinum deprimit, neque prostatam aperit, sed vesicam. Scalpello recto utitur. Vitium est in incertitudine, ut etiam liberum calculum peritus chirurgus in vesica relinquere coactus fuerit. Ad calculum prægrandem, & in fœminis, sectionem hypogastricam præfert, neque peritonæum difficulter putat vitari: vesicam per mensem retento, quantum ejus fieri potest, lotio, paulatim dilatat; peritonæum pollice suo reprimit, in vesicam proxime os pubis scalpellum inmergit, vulnusque dilatat. Exemplum felicis ejus sectionis, & cito sanatæ. Adnatos calculos sectione propria liberat, in ea administratione felix. HESSIUS calculum, quem funda non poterat apprehendere, forcipe demum extraxit.

Idem in *vermischten Bemerkungen* &c. T. II. Calculus supra os pubis ex puero feliciter excisus, quam calculi educendi rationem noster ita probat, ut in mulieribus non alia tuta supersit. Ita HALLER. V. *pag.* 310.

In *Journal œconomique* T. I. 1751. refertur de calculo feliciter ex puella octenni exciso, cum chirurgus F. COSMÆ instrumento uteretur. HALLER.

J. JACOBUS LUDOVICUS HOIN in *Memoires de Dijon.* 1769. 8. fuse de calculi sectione egit, quam subinde ad varia consilia omni instrumentorum genere exercuit. Ut in fœminis urethram vel dilatet, vel suo instrumento ad utrumque præterea latus incidat, quo quidem auxilio cal-

culus

culus quatuordecim unciarum eductus fit. Porro in virorum calculo eodem inftrumento utitur, quod pertinet ad lithotomos occultos; tripartitum tamen eft, & alia fui parte cultellum habet fibi adnatum. HALLER. V. *ocul. morb.*

CHAIGNEBRUN, chirurgus, in *Journal de Medecine* T. XII. urethræ lacerationem in lithotomia factam non nocere, proprio in fœmina exemplo, cum prægrandem calculum eximeret. Altum tamen apparatum fe præferre. HALLER.

J. BAPT. MARTINENQ & J. BAPT. BASSEVILLE *E. in lithotomia calculi exitus per fuppurationem vulneris expectandus.* PARIS 1752. 4. HALLER.

JAC. BEN. WINSLOW & C. T. G. GUILBERT de PREVAL *E. ad extrahendum calculum diffecanda ad pubem vefica.* PARIS 1752. 4. Vetufta eft NICOLAI PIETREI difp. a. 1635. dicta. Exftat in HALLERI *felectis.* HALLER.

Lettre de M. D. F. D. en M. aux fujet d'une operation de la taille faite à la Charité 22. Juin 1753. PARIS 1753. 8. HALLER.

MEJEAN in *Journal de Med.* T. XXVIII. de fectione calculi fruftranea, cum calculus circa acum natus, vefica craffa inque tria cava divifa effet. HALLER.

LAFFITTE in *Mem. de Chir.* T. II. exempla abfceffuum renalium feliciter apertorum, extractorum calculorum. HALLER.

GERARD, chirurgus militaris in *Mem. de Chir.* T. II. de felici ufu lithotomi F. JOHANNIS de S. COSMA. HALLER.

PETRUS CAMPER. Ejus *diff. anatomicarum* L. I. AMSTERDAM 1760. fol. maj. L. II. Ibid. 1762. fol. maj. In L. II. in calculi fectione inftrumenta fecundum ductum axis pelvis introducenda, & fecundum eumdem extrahendum lapillum. Quæ partes in calculi fectione dividantur, mufculi tranfverfi, levator ani, COWPERI glandulæ, proftata, arteriæ aliquæ. De cathetere & fpecillo fulcato fufe. SHARPII catheterem præfert. De RAVIANA adminiftratione accurate. Mufculis quos diximus incifis, digitos in vulnus dat, pertentat proftatam, fulcumque fulcati fpecilli, tunc cultro crenam fubit, proftatam dividit. Ex ALBINI præceptis proftatam lacerari, veficam non tangi. Non adeo felicem fuiffe RAVIUM, cui ex 22. ægrotis quatuor perierint, quibus calculum eduxerat. FLURANTIUM optime egiffe de veficæ punctione. De fiftulis, de veficæ herniis utilia addit. Ita HALLER.

CAROLUS ALSTON. V. *pag.* 495.

VILLIAM BUTTER. V. *pag.* 496.

CLAUD. THOM. GUILLAUM. GUILBERT de PREVAL & HENR. JAC. MACQUART auctoris *E. fcalpello vagina recondito cyftotome lateralis* per-

perfectior. PARIS 1754. 4. & Gallice Ibid. 1754. 12. cum latino textu. Magnum apparatum totum rejicit: essentiam apparatus lateralis ponit in aperitione ipsius vesicæ. Eam certissime obtineri per instrumentum F. JOHANNIS de S. COSMA, quo tantum incidatur, quantum lithotomo visum sit. Ipsam vesicam, ejus collum prostatam & bulbum incidi. Ducentis in cadaveribus nunquam fefellisse, in 140. vivis hominibus nullum malum eventum supervenisse, qui instrumento imputetur. Laudat Fr. S. MORAND.

Cum adversus disputationem MACQUARTI *lettre au sujet de la taille du lithotome caché* noster respondit, & ostendit instrumento Fr. de S. COSMA CHESELDENII desideriis satisfieri, neque eam difficultatem chirurgo molestam esse, quæ vulgaribus instrumentis difficulter superatur.

In *parallele de deux instrumens, qui portent le nom de lithotome caché*, una excus. describit lithotomum chirurgi THOMÆ, cujus fere eadem sit ad imperatam amplitudinem incisionis obtinendam aptitudo. Verum rectum pugionem, in quem terminetur, vesicam perforare posse, necque incisionem certam esse, & alia habere vitia. Præstare adeo Fr. de S. COSMA instrumentum. Icones additæ instrumenti hujus Fratris. HALLER.

AUGUSTUS FRIDERICUS PALLAS, HALLERI auditor, & celebris chirurgi filius. Ejus est diss. *de variis secandi methodis.* LEID. 1754. 4. recusa in HALLERI *selectis.* Omnes hactenus administrationes recenset, quibus calculus exciditur. In laterali apparatu utcunque a variis perfecto carpit, quod non satis amplo vulnere vesica aperiatur, neque adeo calculus absque laceratione possit educi. Idem etiam esse Le CATIANI instrumenti vitium, necessario nempe vulnus in ejus usu deorsum produci, sic rectum intestinum violari posse, & neque eo cum adminiculo vulnus satis amplum obtineri. De THOMÆ inventis. FOUBERTI fere incisione uti, instrumentis ad F. de S. COSMA instrumentum fictis; sed perinde ut FOUBERT a vesica aberrasse, ut operationem non potuerit absolvere. Denique HAWKINSII instrumenta & administrationem describit. Æger perinde horizonti parallelus decumbit; musculi, prostata, vesica consuetis fere instrumentis aperiuntur. Verum super catheterem nunc semicanalem introducit, qui & forcipem deducat, & scalpello acutissime scindente sinistrorsum sursumque versus ischii os plagam vesicæ continuet sinisterius, ut hæc nova incisio, cum priori vulnere angulum deorsum obtusiorem intercipiat. Eam administrationem solam in vesicam sufficientem aditum parare & grandi calculo viam, neque lædere quidquam, quo servato opus sit. HALLER.

FRID. ALBINUS. Ejus *dissertatio chirurgico-medica de variis calculi secandi methodis.* LUGD. 1754. 4.

In *Mercure de France* 1754. *M. Jan.* curationes variæ lithotomicis Le CATII instrumentis factæ recensentur, & mors fœminæ excusatur, in qua minus faustus eventus fuerat. Epistola etiam Vesuntiana, qua refertur de fœmina

mina instrumento Fratris de S. COSMA secta. S. M. *Fevrier* & *Septembre* HALLER.

L. H. S., chirurgus. V. *pag.* 148.

MAUPILLIER. V. *pag.* 148.

DESTREMAU. V. *pag.* 149.

BENJAMIN GOOCH. V. *pag.* 149.

DOMINICUS MASOTTI. Ejus *lettera sopra gl'instrumenti necessarî alla litotomia delle donne, e sopra l'ago Barbettiana* 1756. 4. Id opusculum auctor, nunc in nosodochio Florentino chirurgus lithotomus, recusum edidit cum titulo *la litotomia delle donne perfezionata*, FIRENZA 1763. 8. CHRISTOPHORUM de VEGA de speculo scripsisse, quo urethram in fœmina dilataverit, calculum exemerit: sic & noster speculum tricrure ad naturæ ductum curvatum describit, quod propriis alis totam urethram dilatat. Aliquoties feliciter suo instrumento usus est, ut etiam vesicæ sua vis urinam continens servaretur. Cum calculus in collo vesicæ lateret, eum digito per anum dato elevavit & eduxit. Inde instrumentum suum perfecit, ut & speculum sit & forceps. Habet etiam acum triquetram, & ipsam perforatam, foraminibus ad foramina tubuli respondentibus. Nescio quem formidabilem instrumenti adspectum non probes. Ita HALLER.

BONAMI. V. *pag.* 152.

SERON. V. *pag.* 154.

In *Mercure de France* 1755. *Jun.* P. I. felix usus instrumenti Fr. J. de S. COSMA. Ita HALLER.

ALEXANDER CATANI. Ejus *il litotomo in prattica, ov. divisamente regolare delle operazioni di litotomia.* VENEZIA 1766. 4.

Ejus *la verità smascherata per raporto ad un caso medico cerusico.* LUCA 1769. 4. Nobili juveni noster feliciter calculum exciderat, decimo tamen die idem interierat, neque ulla manifesta mortis causa in cadavere reperiebatur. Noster suam innocentiam contra VALCARIUM defendit, qui CATANI administrationem accusaverat. HALLER. V. *medicam. chir.*

ROLAND MARTIN. V. *pag.* 155.

In *Mercure de France* 1756. *M. Fevrier*, refertur de VACHERI junioris felicibus curationibus instrumento F. JOHANNIS de S. COSMA peractis. HALLER.

AMBROSIUS BERTRANDI ubique aliorum administrationes expendit. V. *pag.* 162.

CHASTANET in *Mercure de France* 1757. *Sept.* de suis felicibus calculosorum sectionibus, quæ fiunt ægroto supino & ad horizontem parallelo. Facilem esse F. J. de S. COSMA operationem, etiam imperito. HALLER.

CAM-

CAMBON ibid. 1754. *Decembre* refert de infelici sectione calculi, quæ magno apparatu in nosocomio *Hôtel-Dieu* fit administrata. De calculis a BOULLAND, & a se ipso ad F. JOHANNIS de S. COSMA consilia feliciter excisis.

Ejus *lettre sur la lithotomie, pour prouver la superiorité du lithotome caché pour l'operation de la taille sur tous les autres instrumens.* PARIS 1760. 8. alii 1768. Contra VANDERGRACHTIUM. Plures ei perire ægros, quam quidem inter eos, qui lithotomo F. J. de S. COSMA secantur.

In *Journal de Medecine* T. XIII. exemplum felicis eodem instrumento factæ sectionis calculi.

In *Journal des savans* 1757. Mense April ad *lettre de M... à M..* Contra D. CHASTANET asperum scriptum, & contra F. J. de S. COSMA instrumentum.

In *Journal œconomique* 1757. describitur *lithotome couvert*, instrumenti genus, in quo unita habetur acus triquetra, scalpellus & conductor. Ibidem fuse de calculo ejusque ex humoribus lymphaticis ortu. De THOMÆ optima calculi sectione. HALLER.

GIUSEPPE GROSSATESTA. Ejus *lettera ad un amico su l'apparecchio grande lateralizato.* MODENA 1758. 4. Auctor lithotomiam exercet. Incidit urethram uti in apparatu laterali solet: Verum incisionem oblique versus tuber ischii producit, tunc sursum redit, ubi incisio cœpit, cultrum in crenam catheteris defigit, catheterem manubrio clavato ad symphysin ossium pubis apprimit: denuo cultello oblique descendit, ut incisio natem dextram respiciat, manubrium catheteris versus abdomen ducit, cultro per crenam redit, & incisionem finit, qua cœpit. Ita fere in ITALIA calculum excidi addit. HALLER.

ENOCH de VRIES. V. *pag.* 499.

CLAUD. POUTEAU, filius. Ejus *la taille au niveau avec addition de plusieurs instrumens.* PARIS 1763. 8. Ægrotum cui calculum excidit, horizonti parallelum disponit, instrumenta tria habet, quæ lithotomi operti fere vices tenent; primum catheterem sulcatum, quem per vulgarem catheterem in vesicam ducit: deinde veram libellam, ex qua constat, lineam veram horizontalem teneri: denique specillum annulatum acie deorsum versa, latum a 5. lineis ad 8., ut ægroti ætas fuerit, robusta, parallela est. Instrumenta sua COSMÆ instrumentis præstare ostendit: incisionem etiam maximo calculo sufficere, & sex lineas semilibrali calculo respondere: prostatam pene totam debere dividi: incisionem exteriorem potius majorem minori præstare, & deorsum productam: cutem amplius quam prostatam incidi: ita caveri ne lotium in cellulosam telam effundatur. In situ ægri horizonti parallelo ostium vesicæ

vesicæ non incidi. Hæmorrhagiam compescit agarico Broffardiano. Intestinum rectum facile dividi. Incontinentiam urinæ frequenter supervenire. Chirurgus LAURETS manu Cl. BOUTEAU calculum sibi secari passus est.

Idem in *Journ. de Med. T.* XXVI. contra D. PAMARD se tuetur, cujus aliqua de sectione calculi in fœminis cogitata suppresserit. HALLER. V. *pag.* 170.

CHRISTOPH LUDWIG HOFMAN. Ejus *prolusio novam proponens methodum calculum vesicæ sine periculo in maribus secandi.* STEINFURT 1760. HALLER.

COLIGNON. V. *pag.* 172.

DUMONT. V. *pag.* 173.

Avis d'un serviteur d'Esculape sur les melanges de chirurgie de M. POUTEAU. PARIS 1761. 8. Aspera satyra æmuli chirurgi. GOULARDI lithotomiam laudat, in qua bulbus urethræ, & prostata fere tota ad collum usque vesicæ dividitur. HALLER.

FOLKERTUS SNIP, M. D., discipulus LE CATII, qui & manu sua operabatur. Ejus diss. *de lithotomia s. calculi sectione.* AMSTERDAM 1761. 8. Administrationes variæ, etiam nuperæ Le CATII, F. J. de S. COSMA, & THOMAS. Noster contra FRATRE[illegible] pro præceptore suo pugnat. Decem ægros intra triginta horæ minuta ab eo calculo fuisse liberatos. HALLER.

GRIMA in *Journal de Medecin* 1761. *Vol. XIV.* de lithotomo BROMFIELDII hic descripto. Methodum eamdem esse, quæ CHESELDENII, instrumenta tutiora. HALLER. V. *Tend. affect.*

Extrait d'une lettre à M. le CAT *sur les operations de la taille faites à Dijon en* 1762. ROUEN 1763. 4. HALLER.

ALLIET. V. *pag.* 182.

SAMUEL CLOSSY. in *observations* &c. Sect. VI. exemplum enormis calculi feliciter excisi. HALLER. V. *pag.* 183.

De GRAVE in *Journal des savans* 1763. *Jun.* pro Fratre J. de S. COSMA dicit in D. DUMONT, & suos successus laudat, quos ei instrumento debeat. HALLER.

AUGUST. FRID. PALLAS. V. *pag.* 185.

ANTONIUS PORTAL in *précis de Chirurgie* T. I. instrumenta varia. In T. II. chirurgum le VACHER addito elastro instrumentum Fratris de S. COSMA correxisse. HALLER. V. *pag.* 186.

CAROLUS LUDOV. BREYER, Ludovicopolitanus. Ejus disp. præside GEORGIO FRIDERICO SIGWART *cystotomia lateralis Moreauiana nova eademque receptis præstantior, quia omnino tutior.* TUBINGÆ 1764. 4.

BEAUS-

BEAUSSIER. V. *pag.* 188.

Lettre de M. CAMBON, chirurgi, *à M.* CHASTANET *chirurgien de Lisle en reponse à la lettre de M.* PALLUCCI *à M.* HUMELAUR VIENNE 1765. 12. Pro fratre JOHANNE de S. COSMA in PALLUCCIUM. Non probat, quod iste vir Cl. scalpellum suum in crena catheteris huc & illuc ducat. Incisionem cutis nimis humili loco fieri, & recto-intestino nocere posse. Quo utitur PALLUCCIUS verum esse apparatum magnum. Lentas esse ejus curationes. HALLER.

PILLORE. V. *pag.* 190.

PAMARD. V. *pag.* 190.

CHARLES BISSET. V. *pag.* 191.

RICHARD de HAUTESIERK. V. *pag.* 192.

J. CARL GROSSARD. Ejus *de optima & tutissima Rothomagensis professoris methodo, qua in viris celebratur sectio lateralis.* BOURDEAUX 1766. 4. HALLER.

CHRISTOPH GOTTLIEB BÜTTNER. V. *pag.* 195.

Le MERCIER. V. *pag.* 199.

BASEILHAC. V. *pag.* 200.

Histoire de la maladie & de ses suites du Sr. le ROUGE *attaqué de la pierre avec quelques observations sur les notes inserées au bas des pages d'un écrit imprimé qui a pour titre Memoire du Sr.* le CAT. *contre le Sr.* DAGEST. PARIS 1768. 4. Is homo a F. JOH. de S. COSMA incisus periit. Hic vero producitur testimonium vulneris optimam fuisse conditionem, neque eum ex hæmorrhagia periisse, ut falso adfirmat le CATIUS, sed exhausto corpore. HALLER.

J. SIGM. MÜLLER. V. *pag.* 501.

J. A. ROUSSIN de MONTABOURG. *E. ad extrahendum calculum dissecanda ad pubem vesica.* PARIS 1768. 4. Eadem disp., quæ NICOLAI PIETRE a. 1635. HALLER.

VALENTIN, chirurgus. Ejus *éloge de M.* le CAT. PARIS 1769. 8. In calculo secando felicissimum fuisse. Fratri J. de S. COSMA utiliter se opposuisse: panegyrista. HALLER.

La MARQUE, chirurgus. Ejus *l'operation laterale simplifiée & abregée par le moyen d'un lithocystotome, instrument nouveau, qui seul avec & les tenettes suffit à cette operation.* TOULOUSE 1769. 12. HALLER.

An EJUSDEM gangræna velocissima inter 24. horas progrediens & funesta in *Journal de Med.* T. XLI.? HALLER.

J. PHILIBERT MARRET. V. *pag.* 207.

ERN. PLATNER. Ejus *historia litteraria chirurgica lithotomiæ mulierum.* LIPS. 1770. 4. HALLER.

PERRET. V. *instrum. chir.*

Frid. Theodor Oehme *observation eines 20. Jahre lang in der Harnröhre ertragenen und mit dem apparatu minori ausgeschnittenen Steines.* Warschau 1773. 8. etiam Polonice, & Latine. Calculi in urethra sensim collecti, mobiles in principio mali, inde firmi & immoti, fistulas fecerant. Auctor urethram super calculum incidit, glomerem lapillorum exemit, in massam biuncialem coacervatorum. Curatio facilis. Haller.

Gervais. V. *pag.* 230.

J. Leberecht Schmucker. V. *pag.* 230.

Le Blanc. V. *pag.* 311.

Raphael Joh. Steidele. V. *pag.* 243.

Maximilianus Stoll. V. *pag.* 251.

Goubelly. V. *pag.* 254.

Lamarque (an idem qui pag. 546.?) V. *pag.* 255.

Georgius Kast, Kizingensis. Ejus præside Carolo Casparo Siebold *historia lithotomiæ in eodem homine bis factæ cum ejus restitutione.* Herbipoli 1778. 4. cum instrumentorum iconibus. Kast discipulus le Catii lithotomiam Catianam defendit, hanc probe administratam periculo carere. Methodum Fr. J. de S. Cosma, quæ multos homines necaverit, damnatam esse; hinc male ab Haenio ut præstantissimam laudari.

CALLUS. Vide *ossium morb.*

CANCER
SIVE
CARCINOMA, CARCINUS.

Hippocrates in *aphorismis* cancros occultos vetat curare.

Idem in *Epid. V.* cancer in gena funestus. In *Epid.* VII. cancer in mamma funestus, in faucibus ustione curatus.

Idem in L. *muliebrium* II. mammarum & uteri cancer. Haller. Vide *pag.* 286.

A. Cornelius Celsus in *Medicinæ* L. V. cap. 28. agit etiam de carcinomate. Waltherus. V. *pag.* 287.

Archigenes agit de uteri cancro (a). Ad uteri cancrum, in quo solano utitur (b). Haller. V. *pag.* 319.

(a) Apud Aetium L. XVI. c. 44. 50. (b) Ibid. L. IV. c. 96.

LEONIDES cancrum mammæ alterne incidit & urit, donec totum tumorem amputaverit; aliquando tamen igne abſtinet (c). HALLER. V. *pag.* 320.

GALENUS in *meth. med.* L. XIV. cap. 19. de cancri ortu & cura.

Idem *de arte curativa ad Glaucon.* L. II. cap. 10. de cancro.

Idem in L. de tumoribus P. IV. cap. 7. de cancro. WALLH. V. *pag.* 264.

ORIBASIUS *de morb. curat.* L. III. cap. 28. de curatione cancri. WALTH. V. *pag.* 264.

AETIUS in *tetrabibl.* IV. ſect. 2. cap. 57. de canceratis tumoribus. Sect. 4. cap. 43. 44. 45. 47. curatio cancrorum. Cap. 48. fraxini arboris folia mollia aqua cocta trita & calida impoſita mammarum ulcerum dolores mitigant & aſſiduus illorum uſus mirifice ea diſcutit. Mirifice etiam prodeſt cancrorum fluviatilium e lacte aſinino 5. diebus exhibitum, ita ut totidem ſubinde diebus cancri ipſi comedantur; talis enim periodus ſepties peracta mammarum cancros effecit placidiſſimos, ut deinceps ſimplicium epithematum uſu ſanitas compareturr. Cap. 49. cancri exulcerati curatio. Cap. 94. de cancro uteri. WALTH. V. *pag.* 265.

PAULUS ÆGINETA *de re medica* L. IV. cap. 26. de cancro. In L. VI. cap. 48. de cancro. WALTH. V. *pag.* 293.

JOHANNES ACTUARIUS in *meth. med.* L. II. cap. 12. de tumoribus p. 1. (cancer). In L. IV. cap. 16 de tumoribus p. 1. (cancer). WALTH. V. *pag.* 358.

JOHANNES SERAPIONIS filius in L. V. agit de cancro, quem totum jubet amputare, ne quidquam fiat reliqui. HALLER. V. *pag.* 265.

RHAZEUS in L. III. cancrum non oriri niſi in palato. Cancrum ſanari ſcalpello (ſpatha) carne reſecta, alio proprio inſtrumento extracta, deinde radice reliqua acri medicamento exeſa. HALLER. V. *pag.* 265.

HALY ABBAS in L. III. aliqua etiam de cancro. HALLER. V. *pag.* 295.

AVICENNA in L. III. *fen.* 5. tract. 2. cap. 11. 12. de cancro narium. In L. IV. *fen.* 3. tract. 2. cap. 15. 16. ſqq. de cancro & ejus cura. WALTH. V. *pag.* 267.

ALBUCASIS in *libro practicæ* tract. 29. cap. 15. de apoſtemate cancroſo. WALTH. V. *pag.* 267.

MAIMONIDES breviſſime etiam de cancro agit. HALLER. V. *pag.* 267.

EROS agit de naſi cancro. HALLER. V. *pag.* 418.

LAN-

(c) Apud AETIUM L. II. c. 46.

Lanfrancus in *Chirurgiæ magnæ* tract. 2. cap. 13. de cancro ulcerato. *Doctr.* II. tract. 3. cap. 15. de cura cancri non ulcerati. Walth. V. *pag.* 2.

Bernardus Gordon in L. *Medicinæ* part. I. rubric. 8. de cancro. Walth. V. *pag.* 270.

Franciscus de Pedemontio in *ſupplemento* &c. tract. de apoſtematibus, ſumma 4. p. 2. ſect. 4. cap. 2. de cancro. Walth. V. *pag.* 418.

Guilielmus de Varignana in *ſecretor. ſublim.* tract. 4. ſect. 3. cap. 8. de cancro. Walth. V. *pag.* 371.

Guy de Chauliac in *Chirurgiæ* tract. 2. doctr. 1. cap. 5. etiam de apoſtemate cancroſo. Tract. 4. doctr. 4. cap. 6. de cancro ulcerato. Neminem ſe vidiſſe, qui cancrum ulceratum ſanaverit. Walth. V. *pag.* 297.

Balescon de Tarare in *tractatu Chirurgiæ* pag. 418. (d) cancrum arſenico optime exſtirpari, eoque cum ſucco ſolani intrito cancrum & antiqua tibiæ ulcera ſe ſanaſſe. In unguenta tamen non ſine periculo arſenicum vel auri pigmentum recipi. Haller. V. *pag.* 299.

Leonardus de Bertapalia in L. *ſuper quartum* &c. pag. 272. (e) ruptorio (cauterio) medicamento cancrum, ut videtur, mammæ adgreſſus eſt, eum quidem ſanavit, fatetur tamen ingenue, & rediiſſe malum, & linguam infeciſſe, & ægrotam interemiſſe. Alium cancrum inciſione, & ruptorio, & debitis evacuationibus adgreſſus tantum profecit, ut incantanti mulieri laus curationis tribueretur. Haller. V. *pag.* 3.

Petrus de la Cerlata in *oper. chirurg.* pag. 13. (f) cancrum in mamma curatum redire in altera: in eo malo verbaſcum laudat. Pag. 49. b. cancrum non debere adtingi, & funeſtum effectum ſe vidiſſe admoti ruptorii (cauterii). Haller. V. *pag.* 269.

J. Matthias de Ferrariis in *conſilior. ſecundum vias* &c. *conſil.* 98. pro cancro non exulcerato. Walth. V. *pag.* 372.

Bartholomæus de Montagnana in *conſil.* 12. 26. de cancro mammarum, quem locum J. Burguer laudat: nihil utile ſe reperiſſe teſtatur celeberrimus Haller. V. *pag.* 372.

Antonius Guainerius in *opere medico* &c. agit etiam de cancro. Haller. V. *pag.* 372.

Udalricus Binderus in *epiphanior. med. epiph.* 3. pag. 197. de cancro & ejus cura. Walth. V. *pag.* 275.

Antonius Cermisonus in *conſiliis med. conſil.* 2. ad cancrum confirmatum. Walth. V. *pag.* 372.

(d) Edit. Francof. 1680. 4. (e) Edit. Venet. 1499. fol. (f) Edit. Venet. 1520. fol.

ANTONIUS BENIVENIUS *de abditis rerum causis* cap. 72. cancer faciei diu toleratus, funestus cum medicamentis exasperaretur. HALLER. V. *pag.* 362.

JOHANNES de VIGO in *practica* L. II. pag. 51. b. cancri reliquias sublimato argento vivo jubet exstirpare, quod sibi gloriatur optime successisse. Cancrum uteri cum curatione palliativa 26. annis esse toleratum. HALLER. V. *pag.* 270.

ALEXANDER BENEDICTUS *de omnium a capite ad calcem morborum causis* &c. L. IV. cap. 17. de narium carcinomate. WALTH. V. *pag.* 300.

SYMPHORIANUS CHAMPIER in *practica nova* &c. L. V. pag. 482. (g) de carcinomate. WALTH. V. *pag.* 373.

GODOFREDUS STEGHIUS in *artis medicæ* L. XII. cap. 45. de cancro f. carcinomate non ulcerato. In L. XIII. cap. 23. de cancro ulcerato. WALTH. V. *pag.* 313.

JOH. STOCKERUS in *praxis aureæ* L. II. cap. 4. de cancro. WALTH. V. *pag.* 374.

PETRUS de BAYRO in *operis posthumi* &c. L. XX. cap. 7. de curatione cancri. WALTH. V. *pag.* 374.

PHILIPPUS THEOPHRASTUS PARACELSUS *von der grossen Wundarzney Berteoneæ* L. II. cap. 4. de cancro. In L. VI. de ulceribus cap. 3. de cancro. WALTH. V. *pag.* 272.

JOHANNES GUINTHERUS in *comment.* T. I. agit etiam de cancro. HALLER. V. *pag.* 421.

JOH. EICHMANN vulgo DRYANDER in *der ganzen Arzney* &c. etiam de cancro. HALLER. V. *pag.* 421.

J. FERNELIUS in *pathologia* agit de cancro. HALLER. V. *pag.* 273.

ANTONIUS FUMANELLUS in tract. *de composit. med.* cap. 75. de iis, quæ faciunt ad dispositiones cancrosas. WALTH. V. *pag.* 375.

JOH. TAGAULT *de chirurgica instit.* L. I. cap. 15. de cancroso tumore. In L. III. cap. 19. de cancro exulcerato. WALTH. V. *pag.* 6.

VIDUS VIDIUS *de curatione generatim* L. V. cap. 7. de cancro. WALTH. V. *pag.* 375.

CONRADUS KUNRATH in *medullæ destillatoriæ* &c. part. I. pag. 484. (h) ad cancrum. In P. II. pag. 398. ad cancrum. WALTH. V. *pag.* 397.

AMBROSIUS PARÆUS in *operum chir.* L. VI. cap. 26. de cancro. Cap. 30. de cancro mammarum. WALTH. V. *pag.* 301.

MAT-

(g) Edit. BASIL. 1547. 8. (h) Edit. HAMBURG. 1628. 4.

MATTHÆUS CURTIUS, Ticinensis Professor. Ejus L. *de cancro & ejus natura & curatione.* LION 1550. 8. Ordinem laudat PORTALIUS.

BENEDICTUS TEXTOR. Ejus *de cancri natura & cura.* LION 1550. 8. HALLER.

AMATUS LUSITANUS in *curat. med. centuria* III. *curat.* 52. de cancro mammarum WALTHER. Ad cancrum ferro candente & sublimato mercurio utitur, non feliciffimo, quod fatetur, eventu. HALLER. V. *pag.* 314.

J. BAPTISTA MONTANUS in *confil. chir. confil.* 7. de cancro narium. *Confil.* 18. de cancro mammarum. WALTH. V. *pag.* 424.

JODOCUS LOMMIUS in *obfervat. med.* L. II. pag. 239. (i) de cancro. WALTH. V. *pag.* 425.

ANTONIUS CHALMETÆUS in *enchir. chir.* cap. 47. de cancrofo tumore. Unguentum ex ranis viridibus valde laudatur. WALTH. V. *pag.* 274.

GABRIEL FALLOPIUS in L. *de ulceribus* &c. cauteria in cancro adhibere diffuadet expertus. Decocto radicis chinæ se cancri dolores sedasse. HALLER.

Idem in L. *de tumoribus* part. 1. cap. 3. & 5. de cancro. In cancro occulto valde commendat radicem dracunculi DIOSCORIDIS cum arsenico mixtam. Hujus medicamenti efficaciam se sæpius expertum esse. WALTH. V. *vuln.*

GUILIELMUS RONDELET in *meth. curand. morb.* L. II. cap. 24. de cancro. WALTH. V. *pag.* 377.

JOHANNES WIER in *medicinalium obfervat.* L. I. cancer testiculi ab emollientibus exulceratus & funestus. HALLER. V. *pag.* 8.

JOHANNES FRAGOSUS in *Chirurgia univerfal.* &c. a cancro exstirpato mors. Fila sicca cancro exstirpato feliciter admota. Cancrum oris igne sanavit. HALLER. V. *pag.* 9.

HIERONYMUS MERCURIALIS *de morbis puerorum* L. IV. cap. 20. cancer uteri. WALTH. V. *pag.* 362.

FRANCISCUS ARCÆUS *de recta curandorum vulnerum ratione* T. II. cap. 3. de cancri mammarum in fœminis cura. In cancro exulcerato sequens expertus laudat: ℞. *olei rosar.*, *omphacin.* ana lib. β. *sevi hircini & vitulini cum unguento rosarum & populeo* ana unc. ijβ. *vini granator.* unc. ijβ. *succi solani*, *plantaginis*, *acetosæ* ana unc. jβ. bulliant lento igne ad consumtionem succorum, colentur, adde *cerussæ* drach. ijβ. *lithargyri* drach. v., *plumbi usti*, *antimonii* ana drach. x. *tutiæ* unc. jβ. *ceræ albæ* q. s. f. unguentum molle.

(i) Edit. FRANCOF. 1643. 8.

molle. WALTH. In cancro amputando ARCÆUS sola manu utebatur. HALLER. V. *vuln.*

MAURITIUS de la CORDE in *L. de morbis mulierum* &c. de cancro labiorum sanato gallinis impositis. HALLER. V. *obst. art.*

HORATIUS AUGENIUS in *epistolarum medicarum* L. V. *epist.* 4. & in L. XI. *epist.* 44. de cancri exulcerati non exquisita curatione. WALTH. V. *pag.* 427.

VICTOR TRINCAVELLUS in *comment. de composit. medicam.* L. III. cap. 26. de medicamentis ad cancrum curandum. WALTH. V. *pag.* 378.

DOMINICUS LEONUS in *artis medendi* &c. Sect. III. L. VI. cap. 19. de cancro uteri. WALTH. V. *pag.* 378.

JOH. RIOLAN in *generali med. methodo* sect. 3. cap. 9. de cancro. In *particulari med. meth.* sect. 1. tract. 3. mammarum scirrhus & cancer. Sect. 4. tract. 2. de cancro uteri. WALTH. V. *pag.* 378.

J. MARTIN & PETR. ARTHUYS *E. cancer occultus incurabilis.* PARIS 1578. 4. HALLER.

BARTHOLOMÆUS CARRICHTER in *practica* &c. L. II. cap. 8. de cancro. WALTH. V. *pag.* 379.

JULIUS CÆSAR ARANTIUS in *L. de tumoribus* &c. cancrum incipientem solis medicamentis cessisse vidit. HALLER. V. *tumor.*

JUSTUS ORTLOPHUS MAROLDUS in *practicæ medicæ* &c. pag. 284. pro mitigatione cancri. Pag. 318. ad cancrum sequens esse præstantissimum: ℞. *mercurii sublimati* unc. iij. cum succo apii fiat unguentum, extende super corium partis exulceratæ latitudinem habens, & stet desuper horas sex, dolet enim multum, postea eo remoto appone axungiam porcinam veterem, sequenti die iterum appone unguentum, stet duabus horis, rursus de axungia horis tribus, tunc eleva cancrum & totam carnem mortuam videbis exire radicitus, deinde procede cum mundificativis, & consolidantibus. Pag. 338. emplastrum ad cancrum exulceratum in mammis: calx nempe filicis cum melle bulliat in modum unguenti, impone cum panno linteo. WALTH. V. *pag.* 379.

JACQUES GUILLEMEAU. V. *obst. art.*

MARCUS ANTONIUS MONTAGNANA, junior, nepos utriusque BARTHOLOMÆI, patris & filii, medicus Patavinus. Ejus *de herpete, phagedæna, gangræna, sphacelo, & cancro.* VENET. 1589. 4. Res ex veteribus compilata. Sæpe citat ANTONIUM PLATUM LEONIUM chirurgum, quem valde laudat: ejus auctoritate & suo experimento didicit, cancrum resectum facile redire. Curatio cancri cæterum ex AETIO absque chirurgia. Ita HALLER.

JOHAN-

JOHANNES CRATO in *epist. med.* L. II. pag. 399. oculi cancrorum præparatorum plurimum possunt in sedandis cancri doloribus, si ex vino ve jusculo bibantur. Pag. 411. pulvis ad cancrum. *Epist.* 61. pro cancro. WALTH. V. *pag.* 380.

RODERICUS a FONSECA in *consultationum med.* T. I. *consul.* 43. pro cancro incipiente non ulcerato in mamma sinistra. *Cons.* 63. pro cancro non ulcerato in brachio. In T. II. *cons.* 17. pro ulcere cancroso, s. cancro ulcerato. WALTH. V. *pag.* 381.

J. BAPTISTA ZAPATA in *secreti varii* &c. ad cancrum pulvis ex antimonio & risagalo. HALLER. V. *pag.* 429.

ANDREAS LIBAVIUS, Hallensis, COBURGI sedem fixit, scholæ director, calculosus, Chemiæ deditus, neque tamen fanaticus aut Paracelsista, & plurima edidit opera. Primum a. 1588. *de summo & generali medendi scopo, quod nimirum in omni therapeusi contraria contrariis sunt curanda* BASIL. 8. Ejus *epistolæ variæ medicæ & consilia* in *cista* J. HORNUNGI, NORINBERG. 1645. 4. Magna pars hujus voluminis fit epistolis LIBAVII ad SIG. SCHNITZERUM medicum Bambergensem datis. In iis multa medicamenta etiam parum nota citat, ut Anglicum pulverem ex fuligine ad cancrum. Arsenico cancrum exulceratum non superari, fuse. Ita HALLER. (k).

PETRUS FORESTUS in *observat. med.* L. XVII. *observat.* 26. 27. cancer mammarum. WALTH. V. *pag.* 381.

EUSTACHIUS RUDIUS in *artis medicæ* &c. L. V. de tumoribus part. 1. cap. 21. pag. 186. de cancro. WALTH. V. *pag.* 382.

HERCULES SAXONIA in *panthei Medicinæ* &c. L. IV. cap. 20. de cancro uteri. WALTHERUS. V. *pag.* 362.

HIERONYMUS FABRICIUS in *operum chirurg* L. I. de tumoribus, parte 1. cap. 27. de cancro. (cancrum in mamma sanavit emplastro solanaceo. HALLER.) In *operationibus chir.* pag. 53. (l) de mammarum cancro. WALTHER. V. *pag.* 302.

GUILIELMUS FABRICIUS in *observationum chir. centuria* I. *obs.* 89. tumores cancrosos emollientibus exacerbari. *Cent.* II. *obs.* 78. ex lacte coagulato scirrhus cancrosus in mammis secutus. *Obs.* 80. de abscisione mammarum cancri. *Cent.* III. *Obs.* 84. cancer linguæ gravissimus. *Obs.* 86. de cancro occulto. *Obs.* 87. de cancri occulti periculosa curatione. *Cent.* IV. *Obs.* 73. & *epistolarum centuria* I. *epist.* 40. de cancro exulcerato. (In cancro medio materies est sebo similis. Cancer gulæ quater recrudescens HALLER.) *Cent.* V. *Obs.* 28. de excisione tumoris cancrosi in mala existentis.

(k) In *Bibl. Med. pract.* T. II. pag. 282. (l) Edit. PATAV. 1643. fol.

tis. *Cent.* VI. *Obſ.* 75. de ſcirrho maligno & ejus cura. Ad cancroſos affectus ſæpe cum fructu ſe applicuiſſe ℞. *unguent. diapompholig.* unc. iij. *theriacæ Venet.* unc. j. *ſaturni nitro calcinati, & aqua plantaginis loti* unc. ij. *ſucci geranii, ſ. herb. Roberti* q. ſ. ad juſtam conſiſtentiam unguenti. *Obſ.* 81. de cancro ulcerato. WALTHER. Contra arſenici in cancro uſum, & contra PHÆDRONEM, qui eo utebatur. HALLER. V. *pag.* 274.

BRUNO SEIDEL in L. *morborum incurabilium* &c. pag. 19. cancer an curari poſſit. WALTH. V. *pag.* 383.

LUDOVICUS MERCATUS in T. III. *de mulierum adfectibus* L. I. cap. 17. de cancro exulcerato. WALTH. V. *pag.* 383

NICOLAUS ABRAHAM FRAMBESARIUS in *canonum & conſult.* L. VII. *de tumoribus* L. V. cap. 7. cancri cura. WALTH. V. *pag.* 14.

HIERONYMUS KREBS. Ejus diſp. *de cancro.* WITTEBERG. 1595. 4. HALLER.

MARTINUS AKAKIA *de morbis mulier.* L. I. cap. 19. de cancro uteri & mammarum. WALTH. V. *pag.* 363.

JOH. SCHENK in *obſervat. rarar.* &c. L. II. *obſ.* 290. mamma cancroſa quomodo incidenda. *Obſ.* 294. 295. 296. 299. de cancro mammarum vario. WALTH. V. *pag.* 16.

JOHANNES JESSENIUS *inſtitutionum chirurg.* Sect. 3. cap. 20. etiam cancer mammarum. WALTH. V. *pag.* 384.

JOH. ZECCHIUS in *conſultat. medicinal.* &c. *conſult.* 40. de cancro dextræ mammæ. WALTH. V. *pag.* 384.

BARTHOLOMÆUS CABROL in *alphabet anatomique* &c. cancer ferro & igne exſtirpatus, ſed recidivus. HALLER. V. *pag.* 275.

MARTINUS FABRICIUS. Ejus diſp. *de cancro non ulcerato, ſ. apoſtematoſo.* BASIL. 1602. 4. HALLER.

FELIX PLATERUS *de doloribus* L. II. cap. 17. pag. 602. de uteri cancro. Pag. 842. cancri cura.

Idem in *obſervationum* &c. L. II. pag. 48. 84. 89. cancer mammarum. Pag. 490. &c. cancer in diverſis corporis partibus. WALTH. V. *pag.* 385.

RODERICUS a CASTRO *de univerſa morborum Med.* L. I. part. 2. cap. 21. de mammarum cancro: ſi cancer jam exulceratus fuerit, aqua aluminoſa ſuper ignitum laterem effundatur, ibique infrigidari ſinatur, in ea intinge linteum & ulceri applica, mirifice putridam carnem conteret. Cap. 24. de cancro uteri. WALTH. V. *pag.* 363.

FRANCIS. ELLAIN & SIMON. a CUBES *non ergo omnis cancer curabilis.* PARIS 1604. 4. HALLER.

JULIUS CÆSAR CLAUDINUS in *conſultat. & reſponſ.* reſponſ. 35. pro quodam carcinomate mammæ laborante.

Idem

Idem in *empiricæ rationalis* L. IV. sect. 2. tract. 1. part. 1. cap. 4. de cancro mammarum.. WALTH. V. *pag.* 386.

CLAUDE CHAPUIS, *de St. Amour* ex Comitatu BURGUNDIÆ. Ejus *traité des cancers tant occultes qu' ulcerez.* LION 1607. 12. Amicus HILDANI, chirurgus, multum tribuit arsenicali vinculo, quo circumdati tumores absque malo symptomate consumantur, & quo in exemplo oculum feliciter amputavit. Cancro mammæ sublimatum mercurium admovet in aqua forti solutum, adjecto sale ammoniaco, quo mala caro consumatur absque venenato effectu, quem admotum arsenicum edat. Escharam deinde butyro ad lapsum disponit, & cicatricem unguento calcinato PARACELSI inducit. HALLER.

BERNARDUS PENOTUS in *tract. specificorum recept*, VERDUN. 1608. 8. pag. 74. camphoræ mirabilis vis ad cancrum ulceratum. WALTH.

CHR. (vel CAR.) RUMPF. Ejus *de cancro.* BASIL. 1608. 4. HALLER.

PETRUS PIGRAUS in *epitome præceptorum* &c. cancro resecto ignem admovet. HALLER. V. *pag.* 17.

RUDOLPHUS GOCLENIUS in *Experimentirbuch* cap. 26. de cancro. WALTH. V. *pag.* 352.

J. SIG. RUDELIUS. Ejus *de carcinomate.* BASIL. 1609. 4. HALLER.

CHRISTOPHORUS GUARINONI in *consiliis* &c. *consil.* 371. de cancro mammarum. *Consil.* 403. de cancro mulieris. *Consil.* 534. de cancroso tumore. WALTH. V. *pag.* 436.

SEBASTIANUS CORTILIO in *instit. chirurg.* L. IV. cap. 2. de cancro. WALTH. V. *pag.* 17.

DANIEL SENNERTUS in *Medicinæ practicæ* L. I. parte 3. sect. 4. cap. 2. de cancro narium. In Lib. IV. parte 1. sect. 1. cap. 11. de cancro uteri. Part. 3. sect. 1. cap. 7. de cancro mammarum. WALTH. V. *pag.* 17.

JOH. HARTMANNUS in *praxis chymiat.* pag. 18. spiritus fuliginis ad cancrum. Pag. 56. carcinoma narium. WALTH. V. *pag.* 437.

PETRUS van der STYLLE in *chirurgischem Handbuche* FRANKFURT 1611. 8. (m) parte 2. cap. 10. de cancro. WALTH. Conf. *pag.* 48.

DIONYSII GUERIN & NIC. GIRAULD *non ergo cancri occulti sanabiles.* PARIS 1611. 4. HALLER.

HIERONYMUS GUARGANTUS in *responsis variis* &c. aliqua habet de cancro mammæ. HALLER. V. 437.

GREGORIUS HORST in *observat. med.* L. IX. *obs.* 3. pag. 423. medicamenta ad cancrum: laudat arsenicum, sulphur, herbam agrimoniæ. WALTH. V. *pag.* 276.

(m) HALLER in *Bibl. Med. pract.* T. II. pag. 425

JOHANNES VIGIER in *operum chirurg.* L. I. cap. 25. de cancro non ulcerato: feliciter ſæpe ſe applicuiſſe ℞. *theriacæ Venet.* unc. j. *ſucci cancrorum*, *ſucci lactucæ*, *olei roſar.* ana unc. j. *vitell. ovorum ſub cineribus coctor.* num. ij. *camphoræ* drach. ß. agitentur in mortario plumbeo & f. unguentum. In L. III. cap. 23. de cancro ulcerato. Cap. 36. de mammarum cancro exulcerato. Oleum ſaturni præ cæteris excellere, quod cancri malignitatem obtundat, dolores leniat, ſæpe cancros exulceratos cicatrice obducat. WALTH. V. *vulnera.*

PETRUS POTERIUS in *inſignium curationum* &c. *centuria* I. tumorem cancro adfinem, vermibus plenum, cauſticis ſuſtulit. HALLER. In *cent.* II. cap. 53. de carcinomate. Cap. 58. de carcinomate in labiis, alias noli me tangere: parte affecta balſamo mercuriali bis in die inuncta, hoc unico præſidio miraculi inſtar ſublatum eſſe tumorem. In *cent.* III. cap. 46. de uteri tumore (cancro) WALTH. V. *pag.* 387.

GUILIELMUS BALLONIUS in *conſiliorum med.* L. I. *conſil.* 96. pro cancro uteri. In L. III. *conſil.* 26. de tumore cancroſo. WALTH.

Idem in *paradigm.* &c. a pilo evulſo cancer. HALLER. V. *pag.* 387.

FRANCISCUS PECCETTI in *Chirurgiæ* L. I. cap. 30. de cancro. Ad corroborationem partis poſt cancri curationem prodeſt linimentum ex pulvere lapidis molendini, aut lutum illud, quod ex cote ſive rota reſultat, dum ferramenta acuuntur, idque vel per ſe vel cum oleo myrtino, aut ſempervivi ſucco, aut ſolani, aut plantaginis mixtum & illinitum. Pro cura palliativa cancri exulcerati ad dolorem ſedandum efficaciſſime operatur oleum ovorum in mortario plumbeo tamdiu agitatum, donec ſpiſſitudinem acquirat. WALTH. V. *pag.* 18.

FRANCISCUS JOEL in *operum med.* T. III. L. III. ſect. 3. cancri mammarum. WALTH. V. *pag.* 18.

THEODORUS CORBÆUS in *pathologiæ* &c. L. II. cap. 1. de cancro mammarum. Sect. 5. cap. 9. de cancro. WALTH. V. *pag.* 315.

PHILIPPUS MÜLLER in *miraculorum & myſt.* L. V. pag. 134. ad cancrum. WALTH. V. *pag.* 388.

HENRICUS PETRÆUS in *Handbüchlein* &c. tract. 9. cap. 11. de carcinomate. Cap. 14. de cancro. WALTH. V. *pag.* 18.

LAZARUS RIVERIUS in *obſervationum med.* &c. *centuria* I. *obſ.* 97. cancer. In *obſ. communicat. obſ.* 20. & 21. de cancro. In *cent.* IV. *obſ.* 57. fovea in mamma (a cancro occulto).

Idem *praxis medicæ* L. V. cap. 10. de cancro uteri. WALTH. V. *pag.* 388.

ABER-

Abernethe' in *quaestionibus medicis Monspeliensibus* anni 1617. quaerit an cancri in mamma curatio scindentibus, causticis, vel rodentibus tentanda. Haller.

Melchior Sebiz in *manual. s. specul. med.* T. I. parte 2. sect. 7. cap. 9. ad nasi cancrum. Walth. V. *pag.* 364.

Paulus Zacchias in *quaest. med. legal* L. III. T. II. *quaest.* 3. mulierum cancros in mammis simulantium historiae. In T. III. *cons.* 8. de cancroso quodam pectoris tumore ulcerato. Walth. V. *chirurg. forens.*

Henricus ab Heer in *observationibus medicis* &c. etiam uteri carcinomata. Haller. V. *pag.* 364.

J. Hornung in *cista medica* &c. de cancro fuse agit. D. Antonii Fuchs circa a. 1577. probata, & a Penoto repetita medicamenta ad cancrum, pro quibus etiam testimonia adferuntur. Ex arsenico, fuligine metallica & radice serpentariae componebantur. Haller. V. *pag.* 440.

J. Rupert Sulzberger. Ejus *de cancro.* Lips. 1625. 4. Haller.

Philippus Salmuth in *observationum med. centuria* II. pag. 71. cancer ingentis magnitudinis. *Pag.* 109. medicamenta plumbata ab omnibus summe commendari. Walth. V. *pag.* 442.

Petrus Joh. Fabrus in *chirurgia spagirica* sect. 3. cap. 11. de cancro.

Idem in *myrothec. spagir.* L. III. cap. 16. de quinta essentia arsenicali, quae cancrum absque ullo fere dolore exstinguat. Walth. V. *pag.* 442.

Arnoldus Weickardus in *pharmacopea domest.* L. I. cap. 9. pag. 170. cancer mammarum. Cap. 19. pag. 362. uteri cancer. In L. IV. cap. 1. pag. 536. cancer. Mirifice prodest cynoglossa viridis in vini & aquae part. aequal. cocta, & loco dolenti imposita. Pag. 538. ad cancrum ulceratum. Walth. V. *pag.* 389.

Zacutus Lusitanus *de medicorum principum histor.* T. I. L. II. *hist.* 29. de cancro.

Idem in *praxis medicae* &c. L. I. *obs.* 125. cancri memorabile exemplum. *Obs.* 126. cancri super oculum enati historia rarissima. Walth. V. *pag.* 389.

Samuel Hafenrefferus in *πανδοχείον* &c. L. II. cap. 7. de cancro. Walth. V. *pag.* 412.

Jacobus Primerosius in *enchiridii* &c. *pag.* 93. & 197. cancer. Walth. V. *pag.* 443.

J. Pharamond Rhumel in *basilic. chym.* pag. 36. singulare remedium contra cancrum. Walth. V. *pag.* 443.

MARCUS AURELIUS SEVERINUS *de efficaci med.* parte 2. de sectionibus cap. 134. de cancro mammarum. WALTH. V. *pag.* 303.

JOH. WALÆUS in *meth. med. breviss.* pag. 127. cancer.

Idem in *Medicinæ pract.* L. II. cap. 25. cancer. WALTHER. V. *pag.* 390.

JOHANNES AGRICOLA in *commentariis in* POPPIUM varia recenset ad cancrum medicamenta.

Idem in *Chirurgiæ parvæ* tract. 5. pag. 566. de cancro. WALTH. V. *pag.* 21.

WOLFGANG HOEFER in *Herculis med.* L. V. cap. 1. pag. 243. cancri curatio. WALTH. V. *pag.* 390.

HEINRICH BOETZO *de cancro, morbo illo fœdo & curatu difficili.* LIPS. 1640. 4. HALLER.

GODOFREDUS MOEBIUS. Ejus disp. *de cancro.* JEN. 1644. 4. HALLER. V. *obst. art.*

NICOLAUS TULPIUS in *observationum med.* L. I. cap. 9. (vel 47.) cancer per 50. annos innoxius. L. III. cap. 51. carcinoma femoris (cancer erat immanis 17. annis solo plumbo sustentatus. HALLER). In L. IV. cap. 7. cancri contagium. Cap. 12. (vel 13.) cancer ossis. WALTH. Cap. 38. cancer vesicæ. ALBERTI. V. *pag.* 22.

THOMAS BARTHOLINUS in *historiarum anatom. centuria* I. *hist.* 7. mercurius ex mamma cancrosa stillans. *Hist.* 58. fungus cancrosæ mammæ. In *cent.* V. *hist.* 100. cancer in mamma exulceratus feliciter excisus. In *cent.* VI. *hist.* 21. carcinomatis in abdomine sectio. WALTH.

Idem in *Act. Hafniens.* *Vol.* I. *obs.* 17. cancer mammæ feliciter excisus. HALLER. V. *pag.* 23.

JOHANNES V. HORNE in μικροτεχνη &c. per mammam amputandam duas acus trajicit. Vulgarem esse, neque metuendam cancri mammarum amputationem. HALLER. V. *pag.* 23.

JOH. JOHNSTONUS in *ideæ univ. Med.* L. VI. tit. 1. cap. 4. articul. 2. de cancro. In L. IX. tit. 8. artic. 2. de cancro & magnitudine mammarum. WALTH. V. *pag.* 391.

CHRISTIAN LANG. Ejus *de cancro in genere.* LIPS. 1661. 4. HALLER. V. *obst. art.*

J. DAVID RULAND in *pharmacop.* pag. 113. ad cancrum mammarum medicamentum ex limatura cupri, ferri, & cort. granatorum. WALTH. V. *pag.* 449.

JOSEPH SCHMIDT in *Spiegel der Wundarzney* Sect. 2. pag. 267. de cancro. WALTH. V. *pag.* 23.

ECCAR-

Eccardus Leichner, per multos annos Professor Erfordensis, anno jam 1645. contra Harveium scripserat. Ejus disp. *de cancro.* Erford. 1687. 4. Haller (n).

Johannes Schilling καρκινωματος σκιαγραφια. Argentor. 1649. 4. Haller.

Conrad Victor Schneider. Ejus *de cancro.* Wittebberg. 1666. 4. Haller. V. *pag.* 450.

. Dominicus Panarolus in *iatrologismorum* &c. *pentecost.* IV. *obs.* 33. cancer horrendus verrucæ similis in axilla. Walth. V. *pag.* 25.

Martinus Schmuck in tract. *de occulta magico-magnetica cura* pag. 36. ad cancrum. Walth. V. *pag.* 451.

Joh. Scultetus in *armamentarii chirurgici* pag. 147. de abscisione mammæ carcinomate affectæ. Ibid. in *observationum chirurgicarum obs.* 33. cancer labii inferioris exulceratus. *Obs.* 44. cancer mammæ exulceratus & excisus. *Obs.* 46. cancer mammæ parvus & occultus a mensium suppressione medicamentis resolutus. *Obs.* 47. cancri dolores in mamma mitigati. Ita Alberti. *Obs.* 52. 54. 55. 56. dolores cancri. Præstantissimum cancri anodynum fit ex linimento simplici cerato ex elæo & ol. myrtin. misto. *Obs.* 61. cancer incurabilis. Ita Walth. V. *instrum. chirurg.*

Petrus Borellus in *historiarum & observat.* &c. *centuria* II. *obs.* 51. narium cancri cura: plurimi sanati sunt onopordi contusi succo, qui sæpe admoveri debet, imo & herba contusa. *Obs.* 67. ad cancrum. Walth. V. *pag.* 25.

Baldassar Timæus in *casuum med.* L. IV. cap. 39. 40. cancer occultus & ulceratus. Walth. Cancer ex labio fisso sanatus. Cancer mammæ plumbeorum præsidiorum usu multis annis pene innocuus. Cancer labii feliciter excisus. Haller. V. *pag.* 26.

Petrus de Marchettis in *observationum medico-chirurg.* &c. *obs.* 29. cancer exulceratus in naso solo usu unguenti de cerussa sanatus. Walther. In labio scalpello excisus cancer. Haller. V. *pag.* 26.

J. Jacobus Wepfer in *observationum medico-pract.* &c. Pag. 9. 78. 979. cancer colli, ejus historia & cura. Pag. 839. 840. cancrosum miasma quomodo expugnandum. Mammæ cancrosæ ablatio & consolidatio. Pag. 875. cancrosi tumoris signa quædam diagnostica. Pag. 879. cancer auris dextræ, ejus historia. Pag. 979. ad cancros fomentum. Alberti.

Idem in tract. *de cicuta aquatica* a cancro, etsi summos excitante dolores, tamen nullas convulsiones cieri. Cancrum facile alio in loco repullulare. Haller. V. *pag.* 27.

Joh.

(n) In *Bibl. Med. pract.* T. II. pag. 708.

Joh. Andreas Smitzius in *Medicinæ practica* pag. 31. cancer. Walth. V. *pag.* 316.

Henning (vel Hensing) Gregorius. Ejus *de cancro mammarum.* Franecker 1661. 4. Haller.

Paulus Amman. Ejus *de cancro mammarum.* Lips. 1669. 4. Haller.

Idem in *Medicinæ criticæ* &c. *caf.* 37. 94. cancer mammarum. Walther. V. *chirurg. forenf.*

Robertus Boyle in *confiderations* &c. Harberfeldium chemico vitriolico liquore certo cancros curaffe. Haller. V. *pag.* 28.

Philipp Jacob. Sachs in *gammarologiæ* &c. L. II. fect. 2. cap. 4. medicamenta ad cancrum. Walth. V. *pag.* 453.

Petrus Michael de Heredia in *operum. medi* T. IV. L. II. *de morbis mulierum* difpofit. 9. cap. 34. de cancro exquifito & ejus cura: fi ardor nimis moleftat, ranæ vivæ per medium fciffæ applicatæ & denuo mutatæ fummo funt auxilio; dolor mitigatur & tumor mira proprietate refolvitur. Cap. 35. de cura cancri exulcerati. Pag. 229. medicamenta ad cancrum exulceratum. Pag. 240. laudat calcem vivam cum melle miftam, in vafe fictili exuftam, & in pulverem redactam; & pulverem ex vitriolo, alumine, auripigmento, viridi æris, & fale gemmæ compofitum. Walther. V. *pag.* 454.

Eberhardus Goekel in *obfervationum & curationum* &c. *centuria* I. *confil.* 58. cancer in femore dextro lethalis. *Cent.* II. *conf.* 60. cancer exulceratus magnus pond. 4. in finiftri femoris fuperiori parte excifus. *Conf.* 70. cancer mammæ finiftræ. *Conf.* 100. cancer occultus in mamma dextra. Alberti. V. *pag.* 29.

Petri Alliot *E. phænomena carcinomatis ἀγωνιστικῶς curari posfunt arcano alcali remedio.* Paris 1665. 4. recufum in Ettmulleri *Chirurgia medica.* Haller.

Francisci Blondel *epiftola ad* Alliotum *de cura carcinomatis absque ferro vel igne.* Paris 1665. 4. Alliotus medicamentum parabat ex arfenico rubro, in aqua forti foluto, addito faturni aceto, donec nihil ultra præcipitaretur; pulverem ad fundum vafis dejectum duodecies aqua fimplici eluebat, quoad ea infipida deflueret, deinde fpiritu vini quinquies vel fexies defuper incenfo mitigabat. Haller.

J. Wolleb *de cancro mammarum.* Basil. 1667. 4. Haller.

Olaus Borrichius in *Act. Hafn. Vol.* I. *obf.* 72. de cancro mammæ a Petro Alliot curato, cum Allioti differtatione. Haller.

Georg.

Georg. Hieronymus Welsch in *observationum physico-med. hecast.* II. *obs.* 42. p. 24. cancer faciei cerato curatus. Alberti. V. *pag.* 30.

Johannes Muraltus in *Schriften von der Wundarzney* &c. cancrosæ mammæ funesta amputatio. Tumor cancrosus vaginæ vinculo ablatus.

Idem *E. N. C. Dec.* II. *ann.* III. *obs.* 125. cancer, quem vocat penis sanatus. Haller. V. *pag.* 30.

J. Henricus Meibom. Ejus *de cancro mammarum.* Helmstadt. 1673. 4. Haller. V. *oss. morb.*

Simon Schulze. V. *pag.* 32.

Paulus de Sorbait. V. *pag.* 33.

Ehrenfried Hagedorn in *observationum & hist.* &c. *centuria* III. *hist.* 72. cancer mamillæ sinistræ excisus. Alberti. V. *pag.* 33.

Georgius Wolfgang Wedel. Ejus *de cancro mammarum.* Jen. 1704. 4. Haller. V. *pag.* 34.

Fridericus Lossius in *observationibus med.* cancer exulceratus faciei & nasi curatus, salivatione per argentum vivum mota. Haller. V. *pag.* 34

J. Baptiste Denis in *conference* L. II. refert Raulinum multoties cancrosas mammas feliciter amputasse. Haller. V. *pag.* 36.

J. Nicolaus Pechlin. V. *pag.* 37.

J Nicolaus Binninger in *observationum & curat. centuria* IV. *obs.* 43. cancer mammæ sinistræ. Alberti. V. *pag.* 37.

Augustinus Henricus Faschius. Ejus *de cancro occulto.* Jen. 1688. 4. Haller. V. *vesicat.*

Antonius Molinetti in *disquisitionibus* &c. cancrum balani sanavit amputatione. Haller. V. *pag.* 459.

Rudolphus Wilhelmus Krause. Ejus *de cancro.* Jen. 1713. 4. Haller. V. *hern.*

Raymundus Fortis. V. *pag.* 42.

Abraham Blendinger. Ejus disp. *de cancro*, Erford. 1677. 4. Haller.

Dionysius van der Sterre in *genees en heelkonstige practyc* &c. cancer oris & linguæ sanatus. Cancrosa mamma tota cum universa cute subito feliciter amputata. Haller. V. *pag.* 48.

Jerem. Loss, Professor Wittebergensis. Ejus disp. *de cancro mammarum.* Witteberg 1682. 4. Haller.

Dionys Dodart & J. Boudin *ergo cancro hydrargyrum.* Paris 1682. 4. Haller.

In

In *Act. Eruditorum Lipsiens. ann.* 1692. *Mens. Jun.* pag. 269. cancri exstirpatio. *Ann.* 1695. *Mart.* p. 125. cancer quis occultus dici meretur. *Ann.* 1699. *Febr.* p. 74. cancrosis ulceribus suffumigium cinnabaris medetur. *Ann.* 1700. *Jun.* p. 254. in cancrosæ mammæ doloribus sedandis vis radicis *feleri* (apii). *Aug.* p. 370. cancer mammæ notabilis. *Ann.* 1701. *Mart.* p. 110. 111. cancer quando narcoticis curandus. *Jul.* p. 304. 312. cancri natura & cura; p. 305. cancri causa in partibus solidis; p. 307. cancer exulceratus ab exulceratione cancrosa distinguendus; cancri accretio ut fiat; cancer occultus dolorem non semper conjunctum habet; p. 309. cancer quando operationes chirurgicas admittat; cancri per escharotica cura non improbanda; p. 310. cura palliativa per topica caute instituenda; in cancro occulto cura temeraria; p. 311. cancrosa exulceratio quomodo tractanda. *Ann.* 1704. *Sept.* p. 428. causa cancri occulti. *Ann.* 1709. *Mart.* p. 132. mammæ cancrosæ amputatio sine filo aut tenaculo. *Ann.* 1714. *Aug.* p. 377. cancri rariores. *Ann.* 1716. *Apr.* p. 190. cancer penis per topica ut curandus. *Ann.* 1723. *Mart.* p. 93. cancer insolitatus. *Ann.* 1725. *Aug.* p. 332. cancri cura. In *supplement.* III. p. 179. cancer in mammis exulceratus quando curetur; p. 313. cancri non exulcerati natura & curatio. ALBERTI. V. *pag.* 49.

J. LAURENTIUS FEHR. V. *pag.* 50.

GUNTHER CHRISTOPH. SCHELHAMMER in posthumi operis *de re medica* T. III. cancrum gingivæ se feliciter resecuisse, nullo superstite malo. HALLER. V. *pag.* 50.

JOHANNES MUYS in *Podalirio redivivo* &c. cancer mammæ bono eventu amputatus. HALLER. V. *pag.* 51.

VITUS RIEDLIN in *observationum med. centuria* II. pag. 5. cancer oculi sinistri. *Cent.* III. pag. 6. cancer labii inferioris.

Idem in *linearum. med. ann.* I. *Oct. obs* 3. p. 326. cancer mammarum exulceratus. *Obs.* 29. p. 355. cancer non dolens.

Idem in *curarum med. cur.* 408. salivatio mercurialis cancro parum conferens. ALBERTI. V. *pag.* 52.

J. WILHELM. OTT. EGGERS disp. *de carcinomatis malignitate, ejusque cura.* ALTDORF. 1685. 4. HALLER.

CORNELIUS STALPART van der WIEL in *centum & quinquaginta adnotationibus* &c. cancer de uteri collo ligando remotus. HALLER. V. *pag.* 56.

GUALTHERUS HARRIS in *differt. med.* diss. X. de cancro. A levi gustu liquoris cancrosi mors miserabilis, & ab odore. Non placet nostro cancrosæ mammæ amputatio. HALLER. V. *pag.* 339.

PETRUS DIONIS in *cours d'operations* &c. cancrum mammæ in sacrarum virginum cœnobiis perfrequentem esse. De variis cancri antidotis: sanari obstru-

obstructas glandulas, sed eas non debere pro cancris haberi. Cancrum sola manu jussit sustentari, dum cultro resecabatur. HALLER. V. *pag.* 304.

J. BAPTISTA VERDUC in *traité des operations* &c. exempla aliqua mammæ cancrosæ feliciter ablatæ. HALLER. V. *pag.* 305.

CONRADUS HORLACHER. Ejus *dreyfacher chirurgischer Wundarzt, der Krebs, Kropf, und Nasegewächs-Heilung.* ULM. 1697. 8. HALLER. V. *venæ sect.*

ADRIANUS HELVETIUS in tract. *de cancro* describit forcipem dentibus scindentibus ad cancrum comprehendendum excogitatam. Medicamenta aliqua ad cancrum: eum derivat ab humore coacto. HALLER. V. *hæmorrhag.*

J. JAC. ESPICH. Ejus disp. *de cancro.* ARGENTOR. 1691. 4. HALLER.

La guerison du cancer au sein. ROUEN 1693. 8. HALLER.

WALTHER SCHOUTEN. V. *tumores.*

FRID. HOFFMANN in *Medicinæ consultatoriæ* T. XI. aliqua habet ad cancrum occultum. HALLER. V. *pag.* 394.

PETRUS VERDUYN in *observationibus chirurgicis* de cancro ex avulsa barba nato. HALLER. V. *pag.* 69.

GUILIELMUS RIVIERE inter ejus *quæstiones XII.* MONSPEL. 1696. est *Ergo cancro, scrophulis, lui venereæ panacea mercurialis.* HALLER.

PAULUS BOCCONE. V. *pag.* 70.

J. B. ALLIOT, PETRI filius. Ejus *traité du cancer, où l'on explique sa nature & où l'on propose les moyens pour le guérir methodiquement, avec un examen du systéme de M.* HELVETIUS. PARIS 1698. 12. Potissimum HELVETIUM impugnat, qui eo ipso tempore suam furcam & mammæ amputationem commendabat. Ei varia exprobrat, etiam remedium ad sanguinis jacturas a DANIELE LUDOVICO, ipecacuanham a D. GARNIER mutuatam. Ipse ALLIOT acidum in cancro morbosum increpat, quod vult superare suo alcali escharotico, ex realgar & ex lixivio parato, cujus formulam describit. Nempe arsenicum in lixivio solvitur, solutiones colantur, aceto saturnino præcipitantur, pulvis denique eluitur aqua, & mitigatur accenso spiritu vini. Testimonia addit pro hoc medicamento, quod etiam patris fuerat. Eo cancrum ulceratum, non sine dolore quidem, erodit. Adjecti sunt duo libelli ALLIOTI patris. HALLER.

GEORGIUS ERNESTUS STAHL. Ejus disp. *de cancro.* HALL. 1699. 4. HALLER. V. *pag.* 469.

JUSTUS FRIDERICUS DILLENIUS. V. *pag.* 73.

M DES HAYES GENDRON, medicus. Ejus *recherches sur la nature, & la guerison du cancer.* PARIS 1700. 8. Radices & earum propagines describit,

quas pro vasis compressis habet. Laudat emollientia, narcotica, & styptica, rejectis omnibus acribus. HALLER.

JOHN MOYLE in *chirurgical memoires* &c. de cancris labiorum imposito calomelane superatis. HALLER. V. *pag.* 75.

J. LUDOVICUS PETIT in *traité des maladies* &c. T. II cancris resectis non eo secius hydrargyro oportet uti. HALLER. V. *pag.* 76.

JONATHAN KING, chirurgus, in *Phil. Transf. n.* 277. refulit de cancro, ex quo pater ejus interiit, nato ex ossis jugalis contusione, cerebrumque adrodente. HALLER.

GUIL. BYLWERF disp. *de cancro.* LEID. 1706. 4. HALLER.

HERMANNUS BOERHAAVE in *aphor. de cognos.* &c. V. *pag* 79.

HERM. FRID. TEICHMEYER *de cancro in specie mammarum.* JEN. 1732. 4. HALLER. V. *chir. forens.*

G. C. BUSMAN disp. *de carcinomate.* LEID. 1708. 4. HALLER.

THOMAS BECKET in tract. *de cancro* negat cancrum ab acido esse, negat corrosivum saporem esse in ichore, quem ipse gustaverit, & tamen inficere fatetur. Non cedere salivationi, neque arsenicali caustico, neque vitriolo extus admoto, neque medicamentis internis. HALLER. V. *pag.* 81.

ANDREAS OTTOM. GOELICKE. Ejus *de onopordo carcinomatis averrunco.* FRANCFR. ad VIADR. 1739. 4. HALLER. V. *lites chir.*

CHRIST. LUDWIG. WELSCH disp. *de cancro mammarum.* LIPS. 1709. 4. HALLER.

SIMON PAUL. HILSCHER *de cancro mammarum:* JEN. 1746. 4. HALLER. V. *fract.*

LAURENTIUS HEISTER. Ejus *de optima cancrorum mammarum exstirpandi ratione notabili casu illustrata.* ALTDORF. 1720. 4. Historia curationis propria.

Idem in *medicinisch. &c. Wahrnehmungen* cancer labii plumbeis medicamentis curatus. HALLER. V. *pag.* 82.

MICHAEL ALBERTI. Ejus *de cancro.* HALL. 1731. 4. HALLER.

Idem *systematis jurisprud.* T. II. pag. 564. &c. cancri occulti indoles. Cancri occulti exsectio quomodo instituenda. Cancer occultus ex erysipelate perverse curato. Cancer occultus per 50. annos innoxius. Probat cancri occulti curam esse periculosam. Quae cura sit adhibenda. ALBERTI. V. *chir. forens.*

ANTON. DEIDIER. V. *tumores.*

J. DANIEL GOHL in *decade* II. cancer labii minus feliciter exsectus. HALLER. V. *pag.* 89.

JOHN

JOHN RUSHWORTH, chirurgus Nothamptonienſis, dedit 1712. cum libro BECKETI de cancro epiſtolam, in qua deſcribit cancrum oris, ex quo JACOBUS KEIL periit. HALLER.

HIERONYM. LUDOLF *de cancro mammarum.* ERFORD. 1726. 4. HALLER. V. *vulnera.*

Die bewährte Krebscur. JEN. 1717. 4. HALLER.

J. CHRISTOPH. GERLACH. V. *pag.* 90.

In *Breſlauer Samml.* T. III. V. *pag.* 91. 93. 94. 100.

JOHANNES ASTRUC in *traité des tumeurs* &c. non dari peculiarem aliquem cancri homorem, neque cancrum mammæ ſubjecto igne alia dediſſe elementa, quam carnem ſani hominis. HALLER. V. *tumores.*

ANDREAS ARENTZEN. (vel ARENSEN.) Ejus diſp. *de cancro.* LEID. 1719 4. HALLER.

J. QUINNONES. Ejus *de cancro.* BRIGUELÆ 1720. 4. HALLER.

REN. JAC. CRESC. GARENGEOT in *traité des operations* &c. cancrum mammæ ſe amputaſſe, & abſque ulla recidiva ſanaſſe. HALLER. V. *pag.* 306.

FRANC. RONC. PAROLINUS in *hiſt. morborum* &c. agit etiam de cancro.

Idem in *Europæ Medicina* &c. iterum de cancro, qui ſit incurabilis. HALLER. V. *pag* 93.

GOTTLIEB EPHRAIM BERNER. Ad finem ejus operis *de aëris efficacia & uſu mechanico* AMSTERDAM 1738. adjecta eſt diſſertatio de fungo mammæ cancroſo valde feliciter reſecto, etſi repullulabat. HALLER. V. *morſ. anim. venen.*

CAROLUS RICHA. V. *pag.* 95.

GERARD TABOR. Ejus diſp. *de cancro mammarum ejusque exſtirpandi nova methodo.* UTRECHT. 1721. 4. recuſa in HALLERI *ſelectis.* Deſcribit duas falces HARTMANNI chirurgi Amſtelodamenſis, quibus uno ictu mammas amputabat: periculi plenum inſtrumentum, quod vel nimium auferre poſſit, vel nimis parum. Ita HALLER.

J. ERNESTUS WREDE. V. *pag.* 96.

J. HERMAN FURSTENAU. Ejus *carcinoma labii inferioris abſque ſectione perſanatum*, RINTELN 1639. 4. ſolis medicamentis. HALLER. V. *pag.* 98.

EHRENFR. GOTTL. ORTH diſp. *de eo quod difficile eſt in cancro curando.* LEID. 1724. 4. HALLER.

J. VIRIDET in diſſ. *ſur les vapeurs* &c. de cancro aliqua. HALLER. V. *pag.* 343.

Pierre Violette du Bois. Ejus *nouveau tr. des ſcrofules, cancres & loupes avec la methode de guérir radicalement ſans operation*. Paris 1726. 8. Haller.

Andreas Elias Büchner. Ejus & Car. Cless diſp. *de medicamentorum mercurialium uſu in cancro*. Hall. 1755. 4. V. *pag.* 479.

Bericht von einer neu bewährten Cur des Krebſes. Jen. 1727. Haller.

Petri Antonii Lepy & F. R. Bernard *E. mammarum cancri ferro tutior quam cauſticis ablatio*. Paris 1744. 4. Haller. V. *ocul. morb.*

J. Theodorus Eller in *nützlicher* &c cancer mammarum fruſtra exſtirpatus, neque in eo valet onopordi ſuccus, ut quidem in cancro labiorum Haller. V. *pag.* 103.

Henricus Franciscus le Dran. V. *pag.* 103.

Franciscus Quesnai in *tr. de la ſuppuration* &c. fuſe agit de cancro ſedo acri curato. Haller. V. *ſuppur.*

Christ Conrad (vel Frid.) Hanstein. Ejus diſp. *de cancro mammarum*. Traject. 1731. 4. Haller.

Abraham Titsingh in *ruſtuuren beſtoit* &c. funeſtus cancer exulceratus glandulæ maxillaris, & carotis eroſa, etiam cancer ſubito ruptus, & funeſta hæmorrhagia. Haller. V. *pag.* 106.

Michael Reneaulme, & Achill. Fr. Fontaine *non E. mammarum καρκίνωμα, vulgo cancer, ſectione curandum*. Paris 1732. 4. Haller.

Paul. Henr. Moehring. V. *pag.* 107.

Alexander Monro. V. *pag.* 110.

Albertus de Haller. in ſuæ *Bibl. chir.* T. II. pag. 171. cancrum labii refectum ſe vidiſſe ſanatum. Mors a cancro labiorum inciſo. V. *pag.* 112.

Claud. Nicol. le Cat. anno 1739. præmium meruit diſſertatione de cancri mammæ curatione. Exemplum funeſti effectus pus cientium: aliud ubi exſtirpato cancro, qui ſterno adhærebat, funeſto eventu cancer rediit. Non valde curat, ſi cum pectorali muſculo, & in caſu dubio cultro indulget. Corroſiva non probat. Haller. V. *pag.* 529.

Ant. Jos. Seron & T. G. Boulland *E. cancro mammarum ſectio*. Paris 1735. 4. Haller.

Joh Christoph. Pohl. Ejus *progr. de carcinomate mammæ ſingulari curato*. Lips. 1777. 4. Meusel. V. *tumores*.

Georg. Carlyle diſp. *de cancro mammarum*. Leid. 1736. 4. Haller.

Va-

VACHER *diss. sur le cancer des mammelles* BESANÇON (ou BRUXELLES) 1740. 12. HALLER. V. *empyem.*

JOSEPH. ANTON. FORTEZZA *triumfos partidos contra el cancro obstinado y el cirujano advertito.* MADRIT. 1737. HALLER. V. *pag.* 114.

JOH. LOVE. V. *pag.* 114.

ZACHARIAS VOGEL. V. *pag.* 115.

NICOLAUS CYRILLI. V. *pag.* 117.

JOSEPH. MARTINEZ de CARMONA, chirurgus. Ejus *triumfo consequido del cancro obstinado por el cirujano instruido.* MADRIT 1738. 4. HALLER.

FRANC. POUSSE & GUID. ANDR. GARNIER *E. tumoris cancrosi radicitus ablati regeneratio non rursus chirurgiæ tradenda.* PARIS 1738. 4. HALLER.

JOS. MARIA FRANC. de la SONE, Reginæ Galliæ Archiater vir insignis, a. 1739. præmio ad cancri mammarum curationem constituto proximus accessit, dissertatione, quæ Gallice & Latine in primo volumine *collectionis* eo pertinentis prodiit. Spem omnem in ferro ponit HALLER.

MICH. LUDWIG KNOBLOCH disp. *de cancro mammæ sinistræ observato & curato.* ERFORD. 1740. 4. HALLER.

J. GRASHUYS. V. *scirrh.*

GERARD. v. SWIETEN. V. *pag.* 123.

LUD. PETR. le Hoc & CLAUD. FRANC. GRANDCLAS *E. cautissimi debent esse chirurgi & medici, præsertim in cancro curando.* PARIS 1742. 4. HALLER.

J. GEORG. SIEGWART *historia rarior mammæ cancrosæ sanguinem menstruum fundentis methodo simpliciori sanatæ.* TUBING. 1763. 4. Curabatur decocto lignorum cum essentia myrrhæ & tinctura antimonii. HALLER. V. *ocul. morb.*

GOTTFRIED HENRICH KANNEGIESSER. Ejus diss. *de cancro.* KIEL. 1752. 4. HALLER. V. *pag.* 124.

J. MARTINUS WOLF. V. *pag.* 125.

FRANCISCUS BEVILACQUA. V. *tumor.*

FAGET. V. *pag.* 127.

JOACHIM FRID. HENKEL. V. *pag.* 128.

PLANQUE. V. *pag.* 130.

OTTO PHILIP. PRAUN *Anleitung zur Krebscur ohne Schnitt.* ULM. 1744. 8. Aquam spermatis ranarum & similia laudat. HALLER.

Manifesto de RAÇAM de QUEIXA. LISBON. 1744. fol. Suam de cancri curatione dissertationem PARISIOS miserat, & de aspero suo fato conqueritur, quod præmium non reportasset. HALLER.

J.

J. Paul. van Schooten. Ejus disp. *de cancro*. Leide 1744. 4. Haller.

Philip. Adolph. Boehmer. Ejus & Tenzer diss. *de cancro occulto apertoque*. Hall. 1762. 4. Haller. V. *prolapf. uteri.*

Olaus Acrell. V. *pag.* 131.

Christoph Ernest Endters *Sammlungen von verborgenen und offenen Krebs, noli me tangere, Wolf, fistula, und andern um sich fressenden Schäden, wie solche bisher erkannt und curirt werden, nebst einer neuen methode wie diese Gebrechen ohne Gewalt zu heilen.* Hamburg 1745. 8. 1753. 8. Haller.

Lud. Mich. Dieterich *de usu corticis Peruviani in cancro mammæ exulcerato*. Ratisbon. 1746. 4. Conjunctus usus externus spiritus salis, internus Peruviani corticis, cancrum pene sanaverat, curam gerente Swietenio. Imitatus D. Dietrich spem non minimam de eo remedio concepit. Haller.

Georg. August. Langguth *de potissimis cancri mammarum causis prudenter occupandis*. Witteberg 1752. 4. Ex lasciva adtrectatione ortum esse. Haller. V. *fractur.*

Christian. Frider. Eschenbach. V. *pag.* 133.

Antonius Louis. Ejus *observations & remarques sur les effets du virus cancereux*. Paris 1749. 12. Fœminæ morbus, cui ossa paulatim plura fracta, nullum sanatum est, & denique cancer vitam abstulit. Cancri virus potissimum medullam ossium corrumpere. Huic malo noster usum internum aluminis cum creta, extus sedum acre opponit, ex theoria utrumque. Haller.

Angelus Nannoni in *trattato chirurgico* &c. cancrosas mammas amputat. V. *pag.* 134.

Mich. Ludw. Knoblach disp. *de cancro mammarum*. Jen. 1746. 4. An eadem quæ *pag.* 567.

Henr. Frider. Delius. V. *pag.* 137.

Jac. van der Haar. V. *medicam. chirurg.*

G. Dowman, M. D. Britannus. Ejus *on the nature, causes, and signs of a Scirrhus and the means that ought to procure its resolution when not compleat* &c. Lond. 1748. 8. Descriptio Scirrhi. Laudes ad id malum aquarum in oppidis *Barege* & *Dulwich* scaturientum. Contra amputationem mammæ cancrosæ, nisi is cancer pene gypseus fuerit. Promittit se medicamentis internis & externis cancrum in ulceris naturam restituturum, & curaturum ope antimonii, argenti vivi, & potissimum kermes mineralis. Haller.

Franciscus Boissier. In *nosologia* &c. agit etiam de carcinomate. Haller. V. *pag.* 139.

DA-

DANIEL WILHELM TRILLER. Ejus & TITII *de nociva cancri inveterati exſtirpatione.* WITTEBERG 1752. 4. recuſ. in HALLERI *ſelectis.* Propriis & utilibus exemplis confirmat, ab ejusmodi cancro manus eſſe abſtinendas, qui in partibus corporis interioribus deterior redeat. HALLER. V. *inſtrum. chir.*

FRANCISCUS IMBERT. V. *tumores.*

ANTONIUS de HAEN Ejus *epiſtola de cicuta* VIENNÆ 1765. 8. in qua dicit cicutam plerumque omni ſucceſſu caruiſſe in ſcirrho, & cancro mammarum, hæcque mala ſubinde ſponte evaneſcere, aut levibus cedere medicamentis. Cancrum ſponte etiam aliquando ante mortem bonum pus fundere. Hæc ſe expertum aliosque. HALLER. V. *pag.* 140.

NATALIS JOSEPH PALLUCCI. V. *pag.* 538.

JOSEPH. MARIA QUADRIO, medicus Bergomenſis· Ejus *nuovo metodo per curare il canchero coperto, e ſpecialmente le ghiande ſcirrhoſe.* VENEZ. 1750. 4. Cancrum tectum vocat duram glandulam, quæ dolere incipit, & decolor fieri. Aqua cum reſina cocta utitur, balneo, emplaſtro: iis præſidiis fœminas ſanavit, quarum nomina producit. Velles, ſi res vera eſt, arcanum ſuum revelaſſet. Ita HALLER.

PHILIPP. FRID. GMELIN *ſpecifica methodus recentior cancrum ſanandi.* TUBING. 1757. 4. recuſ. in HALLERI *ſelectis pract.* V. *morſ. can. rab.*

LUD. MART. POUSSE & JAC. LUD. ALLEAULME *E. tumoris cancroſi radicitus ablati regeneratio rurſus chirurgiæ tradenda.* PARIS 1750. 4. HALLER.

GEORGIUS HEUERMAN in *vornemſten chirurgiſchen operationen* &c. T. II. cancrum mobilem mammæ poſſe ſanari. HALLER. V. *pag.* 310.

GUILIELMUS NORFORD. V. *tumores.*

PETRUS PAULUS TANARON. V. *pag.* 146.

TIBERII LAMBERGEN *lectio inauguralis ſiſtens ephemeridem ſanati carcinomatis.* GORING 1754. 4. Celebris relatio de vero & exulcerato cancro, qui aqua cum belladonna decocta ſuperatus ſit, ut grana foliorum duo, demum tria, in diem adhiberentur: incommoda quidem varia ægrotæ moleſta fuiſſe, morbum vero certo & in perpetuum curatum. HALLER.

LUD. GOTTFR. KLEIN in *interprete clinico* tit. cancer. V. *pag.* 283.

DANIEL GOTTLOB THEBESIUS. V. *pag.* 148.

CAROLUS AUGUSTUS VANDERMONDE. V. *pag.* 148.

BENJAMIN GOOCH. V. *pag.* 149.

JOSEPHUS LIEUTAUD in *précis de la Medecine* &c. ſabinæ uſu cancer faciei curatus, ut tamen ignem noſter præterat. HALLER. V. *pag.* 151.

J.

J. Bessiere. V. *cauterif.*

J. Christoph Gram. V. *fcirrh.*

Richardus Guy. Ejus *Effays on fcirrhous tumours and cancers.* London 1759. 8. Arcanum fuum laudat.

Ejus *practical obfervations on cancers and diforders of the breafts* ibid. 1762. 8. quod prioris libelli eft quafi fupplementum. Centum hiftoriæ cancrorum in mammis curatorum, arcani ope, quod auctor fibi fervat. Scirrhorum varietas, plani & retracti fcirrhi fymptomata cancri. Hydrops mammæ, & mamma dolens. Cicutam potius nocere.

Ejus *the anfwer on the introduction of* T. Gataker. Ibid. 1765. 8. Haller. V. *pag.* 152.

Philippus Jacob. Schlotterbeck. V. *pag.* 152.

Joh. Phil. Berchelmann *Abhandlung vom Krebs.* Francof. ad Moenum 1756. 8. Caufam cancri in acido quærit: duo unguenta ei opponit, alterum ex chelidonio, alterum ex vitriolo albo &c. Haller.

D. Hazon. V. *pag.* 156.

Civadier. V. *pag.* 157.

Marteau. V. *pag.* 160.

Thomas Gataker in *introduction* &c. cancrum corrodentibus medicamentis non bene oppugnari. Mercurium fublimatum in leviori malo valere, non item in majori. Haller. V. *medicam. chir.*

Antonius de Störck. V. *medicam. chir.*

J. Christian Jacobi. V. *pag.* 162.

Maugue'. V. *pag.* 164.

Tardieu. V. *pag.* 164.

Pinard. V. *pag.* 164.

Razoux. V. *pag.* 165.

Natalis Andr. Joh. Bap. Chesneau & Mar. Jos. Leys *E. mammarum cancri ferro tutior quam cauftiscis ablatio.* Paris 1758. 4. Haller.

Florent. Car. Bellot & Cæsar Coste, auctor. *E. in cancro belladonnæ ufus tam internus quam externus.* Paris 1760. 4. Haller.

J. Claud. Munier & Mauduyt *E. tumoris cancrofi radicitus exftirpati regeneratio non rurfus chirurgiæ committenda.* Paris 1760. 4. Haller.

Rumpelt in *Dresdner Magazin a.* 1760. retulit de cancro in mamma per vitriolica medicamenta curato. Haller.

Amoreux. V. *pag.* 173.

Robertus Dossie agit de Plunketi arcano. V. *pag.* 175.

Joh.

Joh. Andree. V. *medicam. chir.*
Vandenblok. V. *pag.* 176.
Lebrecht Ehregott Schneider. V. *pag.* 178.
Josephus Cavallini. V. *pag.* 179.
Theodor. Ger. Timmermann. Ejus *periculum medicum de belladonna.* Rinteln 1765. 4. A Degnero & Timmermanno patre belladonnam satis feliciter in scirrho cancroso mammæ adhibitam, minus feliciter ab auctore. Haller. V. *emphys.*
Decotes. V. *pag.* 181.
Corte. V. *pag.* 182.
Lud. Wilhelm. le Monnier & Carl. Franc. Andry. *E. cancer ulceratus cicutam eludit.* Paris 1763. 4. Cicutæ succum Vindobona accersitum nunquam in scirrhis aut in cancro Parisiis quidquam præstitisse. Recusa est Paris. 1766. 4. respondente L. Al. Cezan. Haller.
Marcus Akenside, ingeniosus medicus, in *Medical Transactions* T. I. egit de bono effectu mercurii sublimati in parotide indurata. Cicutam in principio videri adversus cancrum efficaciam aliquam promittere, nihil vero solidi præstare. Cum hydrargyro sublimato conjunctam in labii cancro profuisse. Haller.
Bieshaar. V. *pag.* 183.
Ludov. Rouppe. V. *pag.* 185.
Sammlung merkwürdiger Abhandlungen vom Krebs, worinn die Ursachen untersucht, und zwey geheim gehaltene Mittel zu dessen Heilung bekannt gemacht worden. Francf. am Mayn. 1764. 4. Mera inscitia, inanisque arcanorum jactantia; scribendi stylus inornatus. Auctori nomen est Johannes Philippus Berchelmann (Forte idem qui pag. 570.). Ita in *deutscher allg. Bibl.* 10. *Band.* 1. *St. p.* 224.
Lebrecht Frid. Benjam. Lentin. V. *pag.* 186.
Henr. Joseph. Collin. V. *medicam. chir.*
Larrouture. V. *pag.* 187.
Daunou. V. *pag.* 187.
Bayle. V. *pag.* 188.
Vincentius Pasquinelli. V. *pag.* 189.
J. Bapt. M. Wilh. Ferrand & Fr. du Jardin *de labiorum cancro.* Paris 1768. 4. V. *car. off.*
Renard. V. *pag.* 190.
Heiligenstein. V. *pag.* 190.
Pamard. V. *pag.* 190.
Richard de Hautesierk. V. *pag.* 192.

ROBERT, medicus. V. *pag.* 192.

J. CASPAR SCHULZER. V. *pag.* 193.

JOSEPHUS JACOB. PLENCK in *Sammlung von Beobachtungen* &c. corticem Peruvianum in cancro bonum pus facere, malum non tollere.

Idem in *Lehrſätzen der practiſchen Wundarzneywiſſenſchaft* &c. in cancris fungoſis dauci ſcobem utiliter impoſitam fuiſſe. Cancer, quem cicuta non levat, debet amputari. HALLER. V. *pag.* 195.

GEORGIUS TARTREAUX. V. *medicam. chir.*

FRANC. XAV. de MAR, M. D. Ejus *de cancro & ſpina ventoſa curabilibus per medicamentum hactenus ſecretum, nunc communicatum.* WIEN 1767. 8. Cancrum curat medicamento ex floribus ſalis ammoniaci martiallbus, ſuperſtite ejus ſedimento trito, cum vitrioli oleo miſto, fervente cum ſpiritu vini, commiſtis tincturis &c. Ea tinctura labia vulneris in cancro contingit, aut apertam ſpinam ventoſam; ita delapſa eſchara paulatim omne id conſumit, quod a morbo infectum eſt. Occultum cancrum oportet in apertum convertere. Quando ſpina ventoſa ſiccatur, plumbum cum camphora & mollientibus herbis imponit. Morborum hiſtoriæ, & ſpinæ ventoſæ atque cancri his præſidiis ſanati. HALLER.

J. BURROWS, D. M. *nouvel eſſay de medecine pratique ſur les cancers.* PARIS 1767. 12. Multa confabulatio. Se 20. annis peregrinatum, etiam TURCIAM adiiſſe. Omnia adverſus cancrum medicamenta inutilia fuiſſe, amputationem fere infauſti eventus. Mammarum inflammatio, ſcirrhus. Tincturam antimonii ſcirrhos hepatis ſuſtuliſſe. Mercurium nihil facere, niſi malum ſit a venere. In cancro iterum mercurium nihil poſſe, niſi malum venereæ ſit originis. Sublimatum mercurium malum eſſe, & periculo plenum medicamentum. Cicutam, belladonnam nihil facere, niſi palliative. Dare ſe tamen lac caprinum, in quo extractum ſit cicutæ, etiam lac cum eodem extracto, vaccinum. Remedium ſe habere adverſus fiſtulas, internum, electuarium nempe mite & innocens, externum linimentum pariter blandum; hæc auxilia non revelat, ſed exempla aliqua adducit curationum, his præſidiis perfectarum. HALLER.

Le CLERC. V. *pag.* 196.

JOH. FOTHERGILL. V. *pag.* 198.

Anonymus GAMETI arcanum laudat. V. *pag.* 200.

Lettre d'un citoyen de Lion à M. ROUX *avec des obſervations ſur les effets d'un remede contre les maladies cancéreuſes & copie des précis verbaux depoſés chez M.* BIOCHE. PARIS 1767. 12. Pro GAMETI arcano. HALLER.

JOSEPH. RAMAZZINI. V. *pag.* 201.

NATALIS BERNATTI. V. *pag.* 205.

CA-

Caspar Siebold. V. *pag.* 205.

Gottfried Mich. Herm. Baumbach, præſ. R. H. Vogel, diſp. *de curatione cancri occulti & aperti per aquam calcis vivæ potam præſtita.* Götting 1769. 4. Exemplum in cancro exulcerato, & in ſcirrho mammæ maligno. Haller.

Nicolas, chirurgus. V. *pag.* 207.

Relazione della portentoſa guarigione d' un cancro eſiſtente nella mamella ſiniſtra della S. Anna Pacolini. Firenze 1770. 8. Palluccii opus eſſe putat celeberrimus Haller.

Joh. Philipp. Julius Rudolph, Profeſſor Erlangenſis. Ejus *de tumore cancroſo ſingulari, amputatione feliciter ſanato.* Erlang. 1770. 4. Meusel.

J. Christian Franke diſp. *de cancro.* Jen. 1770. 4.

J. M. Gamet *memoire contre les Prevots en exercice du college de Paris ſaiſiſſans.* Paris 1771. 4. Chirurgi medicamenta Gameti confiſcabant, accuſabant curationum imprudentiam. Gamet ſe excuſat, productis teſtibus, etiam medicis, qui regem ſupplices adierunt, ut arcanum Gameti vellet redimere.

Ejus *théorie nouvelle des maladies cancereuſes & nerveuſes* &c. Ibid. 1772. 12. 2. vol. Vitiati ſucci nervei morbi, inde morbi nervorum, ex ipſis tumores varii. Paronychia ſcrophuloſa funeſta. Scrophulæ antiquis dictæ, non tamen ſatis notæ. Earum tumores noſtrum ſolvere, aut certe ad minimam molem reducere, ut omnino degenerare nequeant. Scirrhum raro immutatum perſiſtere; ut is in cancrum apertum abeat. Non debere cancrum acribus tentari, ſed nec excidi. Non habere id malum radices. Quos ægros medici putaverint ſe ſanaſſe, eorum alia fuiſſe mala. Se funditus hæc mala omnia tollere. In T. II. nihil ad cancrum cicutam poſſe, certe in Gallia. Suas curationes fieri electuario alvum paulum laxante. Teſtimonia. Eſſe ubi non potuerit malum vincere, cum alia vitia præter cancrum ſubeſſent. Aliquas curationes recenſet. Amputationis funeſtum fere eventum eſſe. Tuberculum ſuſpectum recti inteſtini ſe ſanaſſe; tum hepatis ſcirrhos, & meſenterii & uteri, & tumores lienis.

Idem in T. XXVII. *Journ. de Med.* ob fœminam ſe purgat, quæ eo curante perierat. Haller.

Memoire en reponſe pour les Prevots & M. M. en Chirurgie de St. Come contre le Sr. Gamet *exercant la chirurgie ſans qualité.* Paris 1771. 4. Ad ſe, chirurgos, cancri curationem pertinere, Gametum corrodentibus medicamentis uti, tum hydrargyro, qui ſe mota ſaliva prodat. Intereſſe, quos medicus Lugdunenſis ſanatos fuiſſe teſtabatur. Gametum mitiora mala, quæ curavit, pro cancris venditaſſe. Haller.

J. Christ. Ant. Theden. V. *pag.* 211.

Adolph Frid. Vogel. V. *pag.* 212.

John Brisbane *select cases in the practice of Medecine.* London 1772. 8. In cancro nasi profuisse decoctum cum sarsaparilla. Haller.

John Hill. V. *pag.* 216.

Petr. Bierche'n *inträdes tal om kräftskador scrophulöse och venerifke for och swulnaders ingenkännande hållet för C. Med.* Stokkholm 1772. 8. Germanice Götting 1775. 8. Vir clarissimus peculiari studio se dedit curationi cancrorum. Ut veri cancri a scrophulis & malis venereis distinguantur. Cancrum semper a rotundo duroque tumore oriri, qui paulatim doleat. A cicuta non superari, eamque herbam majori dosi datam nocere. Os excissum cancro celeriter succrescenti locum parasse. Plerosque cancros topicos esse & posse exstirpari, tamen ut nihil reliquum fiat. Fungum cancrosum mammæ peculiarem esse morbum, fœminis obesis proprium: celeriter eum crescere, & brassicam caulifloram referre, sæpe omnem curationem respuere, etiam in dorso residere. Suctionem dolorem minuere. De scrophulosis cancris mammarum: in scrophulis cicutam efficacem esse, non ita in cancro scrophuloso. Cancer retractus. Nuclei duri hactenus exigui, eos linimento mercuriali aliisque præsidiis cedere, etiam nasi cancrum, cum intus sublimatus mercurius adhiberetur. Gangræna ex cancro mammæ: ejus nucleum non oriri ex lacte coacto. Ichorem cancrosum contagium habere. De tumoribus venereis. De cancro linguæ: ejusmodi malum noster pulvere Guy adspersum vidit excidisse. Ut cancri labiorum a venereis malis distinguantur. Ulcus verrucæ simile, ichore manans, omnino suspectum esse. Haller.

Caspar Maria Devens. Ejus *fungus cancrosus ex verruca ortus.* Argent. 1772. 4. Sedes mali in cute & tela cellulosa. Destructo eo salubris usus corticis. Haller.

Petri Poissonnier & auctoris Claudii Ant. Caille *E. inutilis cancri inveterati curatio quæcunque.* Paris 1772. 4. Haller.

Christoph Mayer, Viennensis, *diss. inaug. sistens observationes morborum rariores.* Viennæ 1773. 8. Decima est de cancro mammæ exulcerato, usu interno & externo cicutæ perfecte sanato.

J. W. Bauer *zwo chirurgische Wahrnehmungen bey einer Kopfwunde, und in einem wahren Krebsgeschwüre.* Hersfeld 1773. 8. Cancrosa & adhærescens mamma feliciter amputata. Haller.

J. Leb. Schmucker. V. *pag.* 230.

J. Henr. Schoenheider. V. *pag.* 235.

Ber. Peyrilhe, medicus. Ejus est *dissertatio academica de cancro, quam duplici præmio donavit Ill. Academia scientiarum Lugdunensis* anno 1773. Paris 1774. 8. Hac dissertatione præmium 1200. lib. meruit auctor, respondens ad propositas quæstiones: quale sit cancri venenum, quinam

nam ejus effectus in corpus humanum, & quæ remedia sint contra eum? Scirrhum & cancrum eundem esse morbum defendit, & gradu tantum inter se differre, quorum quatuor constituit: in primo gradu esse durum tumorem. In 2. tumorem duriorem, majorem, & indolentem. In 3 tumorem tandem dolere. In 4. tumorem aperiri & in ulcus converti. Hujus mali sedem in glandulis potissimum haberi. Partes sensibiliores & cordi propinquiores frequentius in cancrum abire, magisque deinde periclitari. Originem du ere a lympha inspissata, immeabili; hinc causas remotas eas esse, quæ mediate, vel immediate hanc inspissare, & obstructiones lymphaticas produ ere valent. Lympham in scirrho stagnantem tandem putrescere, & putredinem verum cancri characterem esse, ideo & aërem in cancris apertis rarefieri, & fœtorem ex iis prodire. Sicca huic putredini magis resistere, humida vero eandem ciere. Quo durior tumor, quo diuturnior obstructio, quo magis humores ægri ad putredinem proclives sunt, eo gravior, & malignior plerumque sequitur putredo. Malum hoc non esse hereditarium, sed utique contagiosum, si cancri virus corpori applicetur, tum propriis, tum aliorum observationibus probat. Omnia symptomata, quæ huic morbo supervenire solent, hac theoria facile explicari posse. Virus hocce putredinosum totum corpus afficere, nec ossibus parcere; unde convulsiones, vasorum coarctatio, partium cancro vicinarum destructio. Morbum hunc in primo gradu per resolutionem curabilem esse, hanc resolutionem etiam in initio secundi gradus sperari posse. Ex duritie, ætate, & indolentia tumoris non semper certam fieri prognosin. Medicamenta, quæ in primo gradu morbum tollere solent, sæpe causam esse cur cancer in tertium gradum transeat. Deridet porro auctor eos, qui cancrum in tertio & quarto gradu se curasse ajunt; unicum enim tunc superesse auxilium: *blandire aut seca.* Curam consistere in sola separatione cancri; sed medi amenta suppurantia id non præstare; ferrum candens, & caustica remedia incertæ esse efficaciæ, quia & alia incommoda secum trahunt, & cancrum simul & semel non tollunt. Cultrum solum præstare. Etiam gas sylvestre ex mixtione cinerum clavellatorum cum aceto natum, & daucum hortensem contusum, & jam jam fermentantem in exulcerato cancro externe commendat auctor, creditque pulverem quoque corticis Peruviani humectatum & in fermentationem ductum, efficaciorem fore; interne vero vegetabilia facile fermentantia, & corticem Peruvianum larga dosi sumtum. RICHTER.

FRIEDRICH THEODOR OEHME, Med. Chir. & Obstetr. practicus. Ejus *observatio einer scirrhosen Frauensbrust mit einem offenen Krebse, die zehn Pfund gewogen, und anderthalb Jahr mit den gröſten Schmerzen, und in Nieſzwitz den 19. May 1773. ab-und ausgeschälet worden.* WARSCHAU 1774. 8. Scribendi stylus, ac summa totius observationis ex titulo satis apparet. Juxta omnia hic enarrata revera cancer mammæ adfuerit. Maxime hic notabile est, fœminam, etsi operationis tempore gravida ab aliquot mensi-

bus

bus esset, non solum nihil sinistri passam, sed & intra septem hebdomadas restitutam, ac partum debito tempore feliciter enixam fuisse. Sub ipsa tam operatione, quam curatione memorabile nihil accidit. Ita in *deutscher allg. Bibl.* 29. *Band* 1. *St.* p. 135.

Le Blanc. V. *pag.* 311.

Le Feburr, medicus. Ejus *remede éprouvé pour guerir radicalment le cancer occulte & manifeste ou ulceré.* Paris 1775. 8. Germanice Francf. u. Leipz. 1776. 8. Empiricum est remedium, cujus naturam auctor explicare nescit. Id putat in cancro occulto & aperto sive mammæ, sive faciei, sive demum uteri optatum effectum præstare. Est nempe arsenicum album, cujus gr. jv. in lib. ij. aquæ solvit; solutionis hujus cochlear unum cum cochleari lactis & dr. β syrupi diacodii mistæ dat ægro, omni mane jejuno ventriculo per octiduum; postea bis in die, mane scilicet & vespere, cochlear unum; tandemque post 14. dies eandem dosin ter de die, summo mane nempe, circa meridiem, & ad vesperas. Hæc est dosis pro debilibus & irritabilibus. Infantes non ultra tria cochlearia coffeana de die sumant. Adulti & robusti ad 6. usque cochlearia de die sensim adscendere possunt. Etiam externe hujus arsenici solutione utitur auctor, qui ultra 200 observationes, quæ efficaciam hujus medicamenti confirmant se habere asserit. (Utinam & nobis harum unam alteramve communicasset! Ita Richter.)

Christoph. Casimir Lerche diss. inaug. *observationes de cancro mammarum sistens.* Götting. 1777. 4.

Kühn, chirurgus Brandenburgicus, magnæ experientiæ vir, in sua epistola (p) refert de carcinomate narium ulceroso, quod Engelmeyer, miles quondam Saxonicus, cultro corneo resectum & balsamo Locatelli, addito sevo cervino & lapide mirabili, tractatum feliciter curaverit. Idem Kuhnius ibidem narrat de felici effectu succi digitalis purpureæ in mammarum scirrho ad cochlear unum a se propinati, ut vomitus enormes per intervalla in fœmina excitati redirent. Quodsi igitur in pluribus ægris idem observare sibi contigerit, forte futurum, ut fere credat scirrhosæ glandularum obstructionis fomitem in præcordiis latere.

Denekr, chirurgus castrensis, duo exempla dat (q) cum integro diario cancri mammæ occulti in duabus fœminis frustra tentati camphora potissimum interne, externe hirudinibus, & fomentatione ex tartaro solubili cum borace parato.

CAN-

(p) In Richteri *chirurg. Bibl.* 4. *Band.* 3. *St.* pag. 586. (q) Ibid. 4. *Band.* 4. *St.* pag. 768.

CANTHARIDES. V. *Vesicatoria.*

CARIES
SIVE
GANGRÆNA f. SIDERATIO OSSIUM, TEREDO.

HIPPOCRATES in *Epid.* L. VII. de funesta carie ab insolatione.

Idem L. *de morbis* II. bene agit de carie interna. Ita HALLER. V. *pag.* 286.

A. CORNELIUS CELSUS in L. VIII. cap. 2. os cariosum multis minutis foraminulis perterebrare suasit, ante nuperos, denique aduri. HALLER. V. *pag.* 287.

HELIODORUS agit de carie calvariæ (a). HALLER. V. *fascias.*

ANTYLLUS. Ejus locus de carie, & ut id malum adgnoscatur, exstat apud AETIUM (b). HALLER. V. *pag.* 406.

RHAZEUS in L. III. ad cariem cauterium laudat. In L. XV. trepanum in carie ossis frontis feliciter adhibuit. Ut caries ossis adgnoscatur. HALLER. V. *pag.* 265.

AVICENNA in L. IV. *fen.* IV. tract. 4. cap. 8. 9. 10. 11. 12. de ventositate spinæ & corruptione ossium. WALTHER. V. *pag.* 267.

GUY de CHAULIAC in *Chirurgiæ* pag. 46. (c) cariem non melius corrigi quam igne. Pag. 147. cum talpa cariem cranii vidit conjunctam, ut nudatæ a trepano duræ membranæ motus appareret. HALLER. V. *pag.* 297.

LEONARDUS de BERTAPALIA in tract. 5. cap. 1. 2. de ventositate spinæ & corruptione ossis & ejus cura. WALTH. V. *pag.* 3.

ANTONIUS BENIVENIUS in L. *de abditis rerum causis* cap. 18. os frontis totum erosum integra cute. Cap. 25. magna furæ ossis parte feliciter exemta puella convaluit. Cap. 79. os femoris a carie quasi in farinam redactum. HALLER. V. *pag.* 362.

ANGELUS BOLOGNINUS *de cura vulnerum* L. I. cap. 17. de cura corruptionis ossium. WALTHER. V. *vulnera.*

GODOFREDUS STEGHIUS in *Artis medicæ* L. XIII. cap. 41. cariei ossium cura. WALTH. V. *pag.* 313.

MA-

(a) Apud NICETAM p. 112. (b) L. XV. cap. 5. (c) Edit. VENET. 1546. fol.

MARIANUS SANCTUS BAROLITANUS in *compend. Chirurgiæ* pag. 76. b. (d) cariosa ossa ferro ignito curabat. HALLER. V. *pag.* 271.

ALPHONSUS FERRUS in L. *de sclopetorum vulneribus* &c. vitriolum calcinatum ad ossium cariem adhibuit. HALLER. V. *vulnera.*

VIDUS VIDIUS *de curatione generatim* L. X. part. 2. sect. 2. cap. 2. de carie ossium. WALTH. V. *pag.* 375.

AMBROSIUS PARÆUS in *maniere de traiter les playes* &c. ob cariem ossa radit, urit. Trepanum habet exfoliativum, quale fere GARENGEOT. Ossi sicca sola jubet admoveri. Parvis foraminibus terebat. HALLER. V. *pag.* 301.

AMATUS LUSITANUS in *curationum med. centuria* I. a talpa calvariæ caries, expugnata terebra, exemtis, quæ corrupta fuerant, ossibus. HALLER. V. *pag.* 314.

GABRIEL FALLOPIUS in L. *de ulceribus* &c. radere os cariosum mavult, quam scalpro exscindere. Ut os abscedat, siccandum, id optime euphorbio fieri. HALLER. V. *ulcera.*

FELIX WURTZ in *Practica der Wundarzney* &c. pluscula etiam exempla cariei, destructæ partis corruptæ, & artus tamen servati. HALLER. V. *pag.* 8.

ALEXIUS PEDEMONTANUS *de secretis* L. VII. pag. 310. (e) ossium caries. WALTH. V. *medicam. chir.*

MARCELLUS DONATUS, Mantuanus, vir splendidus, Eques S. STEPHANI, Comes, Consiliarius status sui Ducis, edidit a. 1569. librum *de variolis & morbillis* MANTUÆ 4. Ejus vero *de medica historia libri* VI., *opus varia lectione refertum* MANTUÆ 1586. 4. &c. Celebre opus, in quo ad sua capita morbi & eventus singulares disponuntur, passim auctori proprii, alii collectitii, neque semper fidis ex fontibus. Multum admistum theoriæ & ratiocinii, ut tamen nolles carere bona, quæ intercedit, fruge. Ita Haller (f). In L. V. ossium varia mala, etiam caries. HALLER. Conf. *pag.* 12.

RODERICUS a FONSECA in *consultat. med.* T. I. *consf.* 42. pag. 283. pro corruptione ossis ab ulcere facta. Laudat medicamentum ex pulvere aristolochiæ, peucedani, opopanacis, terebinthinæ, oleo ceræ & aceto compositum. WALTHER. V. *pag.* 381.

HIERONYMUS FABRICIUS in tractatu *de operationibus chirurg.* pag. 175. de carie ossium. WALTHER. V. *pag.* 302.

GUILIELMUS FABRICIUS in *observationum & curat. cent.* I. caries vertebrarum in gibboso. HALLER. V. *pag.* 274.

NICO-

(d) Edit. LION 1538. 8. (e) Edit. BASIL. 1568. 8. (f) In *Bibl. Med. pract.* T. II. pag. 166.

NICOLAUS ABRAHAM FRAMBESSARIUS in *canon. & consult.* &c. tibiam cariosam nudavit, terebravit, ambussit, mortuum os totum exemit. HALLER. V. *pag.* 14.

FRANCISCUS RANCHIN in *opusc. med. & patholog. universal.* sect. 2. cap. 36. de cariei generatione. WALTH. V. *pag.* 315.

DANIEL SENNERTUS in *Medicinæ practicæ* L. V. part. 2. cap. 13. de ulcere cum ossis carie. WALTH. V. *pag.* 17.

PETRUS POTERIUS in *insignium curationum* &c. *centuria* II. cranium cariosum candente ferro exussit. HALLER. V. *pag.* 387.

LAZARUS RIVERIUS in *observat. communicat. obs.* 3. costæ caries & corruptio. WALTH. V. *pag.* 24.

J. ANTOINE LAMBERT. Ejus *commentaires sur la carie & corruption des os* MARSEILLE 1627. 8. HALLER. V. *off. morb.*

M. AURELIUS SEVERINUS *de recondita abscessuum natura* L. V. cap. 2. & L. VI. pag. 152. de carie ossium. WALTH. V. *pag.* 276.

Idem *de efficaci medicina* &c. ossa corrupta eximenda. In carie gravissima nihil igne tutius. Caries ossis squamosi temporum igne curata. HALLER. V. *pag.* 303.

NICOLAUS FONTANUS in *responsionum & curationum medicinalium* L. I. AMSTERDAM 1639. 12. de carie genu fœtidissimus flatus erupit. HALLER. V. *obst. art.*

JOHANNES SCULTETUS in *armamentar. chir. observation. chirurg. obs.* 62. ossis scapulæ corruptio. *Obs.* 91. os tibiæ corruptum. WALTH. V. *instrum. chir.*

JOB van MEEKREN in *Heel en geneeskonstige aanmerkingen* &c. tibia cariosa terebratione sanata. HALLER. V. *pag.* 30.

SAMUEL. du PRE' disp. *de carie ossis.* LEID. 1668. 4. HALLER.

JUSTUS SCHRADER in *observationibus & historiis, quas collectas edidit.* AMSTERDAM 1674. 12. caries fere universorum ossium ex frigida natatione. HALLER. V. *ulcera.*

GEORG. WOLFG. WEDEL. Ejus *de carie ossium.* JEN. 1712. 4. HALLER. V. *pag.* 34.

FRIDERICUS DECKER in *exercitationibus medicis* &c. de tumore pedis enormi, in quo ossa cariosa, tamen sanato. HALLER. V. *pag.* 37.

RICHARDUS WISEMANN in *several chirurgical treatises* L. II. de ulceribus: cariem calvariæ non requirere cauteria, sed utique profundam cariem ossium artuum. In L. IV. de scrophulis: etiam cariei exempla occurrunt. HALLER. V. *pag.* 4:

NICOLAUS BLEGNY in *Zodiaco medico-Gallico ann.* 1681. *Nov. Obs.* 3. caries ossium. ALBERTI.

Idem in *Journal des nouvelles decouvertes* &c. Boyer de tetra ossis tibiæ carie repetita terebratione tandem superata. Haller. V. *pag.* 42.

Gerardus Blasius in *Medicinæ universæ* sect. 4. cap. 1. de carie ossis. Walth. V. *pag.* 365.

Stephanus Blancard in *collectaneis-medico physicis* &c. Wilhelmi Milland os humeri a carie consumtum callo reparatum.

Idem in *collectione operum* &c. in carie pulverem euphorbii opem præstare. Magnam partem humeri putrefactam reparatam fuisse. Haller. V. *pag.* 45.

Abrahamus Cyprianus, medicus, & Professor Franekeranus, chirurgi filius, qui & ipse artem paternam manu exercuit, & potissimum calculum secare solebat, homo non exigui ingenii, cujus pauca scripta supersunt. Ejus dissertatio inaug. *de carie ossium.* Utrecht. 1680. 4. Haller.

J. Mauritius Hofmann, Professor Altdorfinus. Ejus *de carie ossium* Altdorf 1681. 4. Vertebræ a steatomate cariosæ factæ; ortum fuisse malum a scabie Gallica. Haller.

Dionysius van der Sterre in *genees en heelkonstige practyc* &c. caries profunda tibiæ terebra curata. Haller. V. *pag.* 48.

In *Actis Eruditorum Lips. ann.* 1699. *Febr.* pag. 54. caries vertebrarum nonnullarum dorsi. *Ann.* 1705. *Febr.* p. 59. cariei species tres. *Ann.* 1706. *Febr.* p. 58. caries ossium quid sit. Alberti. V. *pag.* 49.

Theodorus Zwinger. V. *pag.* 52.

Gabriel Carolus le Clerc. V. *pag.* 53.

Paul Gottfr. Sperling. Ejus disp. *de carie ossium.* Jen. 1707. 4. Haller. V. *ocul. morb.*

Laurentius Verduc *la maniere de guerir les fractures* &c. Pars tibiæ decedens exemta, caries ossis igne coercita, æger sanatus. Haller. V. *fracturas.*

Guichard Josephus du Verney. V. *oss. morb.*

Fridericus Ruysch. V. *pag.* 63.

Paulus Spindler in *consignata observationum med. centuria* &c. lenta mors ex carie cranii & cerebri sphacelo. Haller. V. *pag.* 64.

J. Hadrianus (vel Andr.) Slevogt, Professor Jenensis, qui & obstetriciam exercebat, & manu curabat, numerosas edidit, neque tamen vulgares disputationes. Ejus *de carie cranii* Jen. 1695. 4. recus. in Halleri *diss. selectis* T. I. cum memorabili exemplo & medica exegesi maximum & funestum exemplum, vermibus in dura membrana visis. Haller.

Henricus van Deventer. V. *oss. morb.*

J. Ludovicus Petit. V. *oss. morb.*

Franc. Gigot de la Peyronie. V. *pag.* 78.

Joh.

Joh. Fowles in *Phil. Tranf. n.* 312. recenfet cariofi offis cubiti hiftoriam, unde fubnatæ fiftulæ, quibus apertis os exemtum, ejusque locus callo naturali fuppletus eft. Haller.

Hermannus Boerhaave in *aphorifmis* &c. V. *pag.* 79.

Laurentius Heister in *inftitutionibus chirurgicis* agit etiam de carie. Non defperandum ob coccygis cariem. Haller. V. *pag.* 82.

Guilielmus Cheselden. V. *pag.* 86.

J. Jacobus Rau. V. *pag.* 87.

Conrad Ludwig Walther in *medicinifch-chirurgifchen Schatz* &c. cubiti caries a variolis frequens. Caries maxillæ inferioris fanata. Haller. V. *pag.* 87.

Hieronymus Laub. V. *pag.* 88.

Louis Leger de Gouey in *veritable Chirurgie* &c. ex fractura complicata caries, & talus totus exemtus. Haller. V. *pag.* 89.

J. Daniel Gohl in *Act. Erud. Berolin. Decade* I. tumor in genu cum carie funeftus. Haller. V. *pag.* 89.

Guilielmus Mauquest in *traité complet* &c. in carie laudat ignem. Coccygem cariofum exemit. Haller. V. *pag.* 90.

Johannes Astruc in *traité des tumeurs* &c. ad cariem ficca lintea carpta laudat, ferrum primo fervens, ultimo candens admovet. Haller. V. *tumores.*

Fulvius Gherli in *centuria di rare offervazioni* &c. vertebra colli quarta pene cariofa, & ejus magna pars exemta. Haller. V. *pag.* 92.

Franciscus Roncallus Parolinus in *Europæ Medicina* &c. etiam quædam de carie. Haller. V. *pag.* 93.

Salvator Franc. Morand in *opufcules de Chirurgie* T. II. os humeri cariofum tribus foraminibus pertufum, alio quafi offe novo circumnato, tanquam vagina comprehenfum. Haller. V. *pag.* 95.

J. Ernestus Wrede. V. *pag.* 96.

J. Herman Furstenau. V. *pag.* 98.

J. Storch in *tract. de morbis infantum* T. III. dè carie quoque agit. V. *obft. art.*

Petrus Hardisway in *Phil. Tranf. n.* 400. de carie, ex qua totum os malæ feparatum eft. Haller.

Henr. Franc. le Dran in *obfervations de Chirurgie* &c. caries cubiti fanata. Caries late fparfa funefta, cum crufta quafi cerea de offe exudaffet. Multa de carie. Aqua mercuriali tangit, quæ vult exfoliari: carnes putridas oleo guajaci in linteum carptum recepto: in profunda carie ipfo ferro candente, in levi lapide infernali. Multa exempla cariei lumborum funeftæ ex

 vario-

variolis, cariei femoris & ilium offis ex rheumatifmo, & iftud quidem os bono eventu igne tactum. HALLER. V. *pag.* 103.

J. GEORG. HENR. KRAMER. V. *pag.* 106.

GERARD FITZGERALD. Ejus difp. *de carie offium.* MONSPEL. 1752. 4. HALLER. V. *tumor.*

NIC. ROSEN per fua merita nobilis de ROSENSTEIN, Archiater SUECIÆ, HALLERI olim amicus. Ejus funt in *Act. Lit. Suec.* 1733. duæ adnotationes, una de carie ulcerofa frontis fanata, altera de offe humeri cariofo evulfo & reparato. HALLER.

J. DANIEL SCHLICHTING edidit VERBRUGGII *nieuw hervormde examen van land en zee Chirurgie* AMSTERDAM 1748. 8. & nonnullis adnotationibus ornavit, & multa medicamenta inutilia melioribus compenfavit. Cariem bene curatam bonum etiam pus dediffe. HALLER. V. *obft. art.*

ALEXANDER MONRO. V. *pag.* 110.

FRANC. JOS. HUNAULD, celebris incifor, & Acad. fcient. focius, in *Hift. de l'Acad. des fciences* 1734. de offibus cranii mollibus & cariofis retulit. HALLER.

Ejus & JUL. BUSSON diff. *E. ab ictu, lapfu, nifuve quandoque vertebrarum caries*, PARIS 1742. 4. quam recufam dedit HALLERUS. Egit de carie quatuor vertebras deftruente: de vertebris coalitis, deftructa intermedia fubftantia. HALLER.

SAMUEL SCHAARSCHMIDT. V. *pag.* 115.

MICHAEL CHRISTOPHORUS HANOW. V. *pag.* 118.

PETRUS ROUSSIN de MONTABOURG & LUD. G. le MONNIER *non ergo in offium carie dolente cauterium actuale.* PARIS 1740. 4. HALLER.

GUILIELMUS BROMFIELD. V. *pag.* 121.

GERARDUS V. SWIETEN in T. I. tit. de morbis offium agit etiam de carie. HALLER. V. *pag.* 123.

J. ADOLPH JAUCH. V. *pag.* 124.

SCHOLZIUS. V. *pag.* 125.

J. JAC. OSTENS difp. *de carie offium.* LEID. 1743. 4. HALLER.

JOACHIM FRID. HENKEL. V. *pag.* 128.

OLAUS ACRELL. V. *pag.* 131.

JACOBUS van der HAAR. V. *pag.* 137.

JO. FR. ISEZ & BERN. NIC. BERTRAND *E. caries in extremitatibus offium vix fanabilis.* PARIS 1748. 4. HALLER.

PETRUS SENAC. V. *off. morb.*

J. GEORGIUS ROEDERER. V. *off. morb.*

ERNEST.

ERNEST. ANT. NICOLAI *de carie ossium in genere.* JEN. 1762. 4. V. *pag.* 493.

ANTONIUS de HAEN. V. *pag.* 140.

FRID. GOTTFRIED HEINZE *de carie ossium.* GREIFSWALD 1751. 4. HALLER.

DELAISSE in *recueil d'observations* &c. T. I. caries sublata tinctura aloes & myrrhae. HALLER. V. *pag.* 145.

DONALDUS MONRO in *Medical Transactions Vol.* II. LOND. 1772. 8. retulit de carie vertebrarum venerea. De ulcere arteriam aortam abdominalem erodente. De carie ossis occipitis. De carie frontis, per quam cerebrum prorumpebat. HALLER. V. *paracent. abdom.*

GOTTLIEB PAUL PAULSEN (vel PAULSON) *specimen observationem de carie ossis humeri sistens.* REGIOMONT. 1754. 4.

FRID. HERMAN LUD. MUZELL. V. *pag.* 146.

BENJAMIN GOOCH. V. *pag.* 149.

CHRISTIANUS GOTTLIEB LUDWIG. V. *pag.* 151.

J. BESSIERE ad cariem cauterium laudat. V. *cauteris.*

MOUCET. V. *pag.* 152.

B. FUUN. V. *pag.* 155.

J. BESSIERE. V. *cauteris.*

JOACHIM RAUSCHERT. Ejus disp. *de carie ossium.* LEID. 1756. 4. De diversis cariei speciebus cum plurimis adnotationibus in nosodochio natis. HALLER.

BRILLOUET. V. *pag.* 157.

J. FOURNIER *de carie ossium.* MONTPELL. Non potest seriori loco poni cum a. 1757. in BENEVENUTI collectione recusa sit. Bona disputatio. Ita HALLER. V. *mors. can. rab.*

ANTONIUS de STÖRCK. V. *pag.* 161.

Idem in libellis *de cicuta* exempla etiam curatae cariei recenset V. *medicam. chirurg.*

CAROL. PHILIP. GESNER. V. *pag.* 161.

GUINOT. V. *pag.* 164.

J. FARMER. V. *pag.* 166.

FRANCESCO PAOLO BEDINELLI, chirurgus oppidi Mondavio. Ejus *diacrisi intorno la cura d'un malo, ch'ebbe origine da un callo.* PESARO 1758. 8. De carioso digito pedis agitur, cujus mali causa in clavo fuit: ulcus exiguum noster aperire gestiebat, recusabat aeger, alius chirurgus vini spiritum imposuit & theriacam, unde gangraena; iterum ab alio superata terebinthina & fomentis balsamicis. Noster ostendit, secundum chirurgum parum artificiose curasse. HALLER.

PETR.

PETR. NICOL. RICHE *casus criseos metastaticæ in tumore tibiæ cum subsequente ulcere gangrænoso & carie ossis substantiam ad medullam usque exedente, feliciter curato.* ARGENTOR. 1758. 4. Ferro & igne in carie tibiæ sævitum, felici denique eventu. HALLER.

J. JAC. MESSENCE & NAT. NIC. MALLET *E. caries in ossium extremitatibus vix sanabilis.* PARIS 1758. 4. HALLER.

CAMPARDON. V. *pag.* 168.

JOURDAIN. V. *dent. morb.*

J. ULRICUS BILGUER. V. *pag.* 332.

LEBERECHT EHREGOTT SCHNEIDER. V. *pag.* 178.

JOSEPHUS CAVALLINI. V. *pag.* 179.

STRAK. V. *pag.* 182.

SIMON PALLAS. V. *off. morb.*

J. FRIDER. KNOLLE *de ossium carie venerea.* LIPS. 1763. 4. Bona disputatio. HALLER.

BOURIENNE. V. *pag.* 187.

DAUNOU. V. *pag.* 187.

J. BAPT. M. WILH. FERRAND & JAC. COURTIN *de carie ossium.* PARIS 1765. 4. HALLER.

RICHARD BROWNE CHESTON. V. *pag.* 191.

CHRISTOPH GOTTLIEB BÜTTNER. V. *pag.* 195.

J. VEIRAC in *Holl. maatsch. verh.* T. XIV. retulit de epilepsia ex carie cranii. V. *morf. can. rab.*

Tweedes stukje over de caries of been bederving. MIDDELBURG 1767. 8. Non probant in *Letter oeffeningen.* HALLER.

J. GEORG. KILMAR. V. *pag.* 198.

Le MERCIER. V. *pag.* 199.

J. AUGUST UNZER. V. *pag.* 206.

DAVID PERRELET. Ejus disp. *de carie ossium.* ARGENTOR. 1770. 4. Fœmina bene ipsi etiam HALLERO nota, ex ALBINI adfinitate, quæ diu SURINAMI vixerat, multas ossium spontaneas fracturas passa erat, etiam claviculæ, & femoris, cum carie & exostosi. HALLER.

ARNAULT. V. *pag.* 216.

MANGIN. V. *pag.* 216.

MATTH. FRANC. ALIX. V. *pag.* 218.

PIETER van ESCH. V. *pag.* 226.

J. D. METZGER. V. *pag.* 226.

J. DAVID HOMBERG. V. *pag.* 228.

PLOCK. V. *pag.* 232.

KÜHN. V. *pag.* 234.

J. CHRIST.

J. Frid. Gabriel. Gottl. Sibbern. V. *pag.* 236.

J. Christ. Huhn. V. *pag.* 237.

Bourleyre. V. *pag.* 237.

Henricus Palmat. Leveling, Professor Anatomes & Chirurgiæ in Universitate Anglipolitana. Ejus diss. *de carie cranii militis quondam venerei postea apoplexia defuncti, iconibus æri incisis illustrata.* Ingolstad. 1774. 4. Casus memorabilis sed fuse nimis enarratus, qui paginas 79. integras occupet. Adnotationes omnino utiles inveniet, siquis patientem laborem in iis ex tanta rerum farragine extricandis non detrectet. Universim auctor locum inter scriptores cæteros non postremum meretur. Errores typi innumeri. Ita in *deutsch. allgem. Bibl.* 28. *Band.* 2. *St.* p. 482.

Else. V. *pag.* 240.

Wathen. V. *pag.* 244.

CAROMOMIA. Vide *Balsamat.*

CARUNCULÆ. Vide *Vener. morb.*

CASTRATIO. Vide *Administ. chirurg.*

CATARACTA. Vide *Oculor. morb.*

CATHETERISMUS.

Aretæus in *acutor. curat.* L. II. cap. 9. monet oriculario specillo (cathetere) abstinendum esse, quando vesica inflammata est, nam in phlegmone neque meatus instrumentum admittit. Vide *pag.* 291.

Paulus Ægineta in L. VI. agit etiam de catheteris usu. Haller. V. *pag.* 293.

Johannes de Vigo in L. IX. de catheteris usu. Haller. V. *pag.* 270.

Vidus Vidius. V. *instrum. chir.*

Durantes Scacchius in *subsidio Medicinæ* &c. de cathetere. Haller. V. *pag.* 15.

Johannes Jessenius in *institutionibus chirurgicis* &c. laudat catheteres corneos, qui calefacti molles fiubeant, inde elaterem restituant. Haller. V. *pag.* 384.

Simo-

SIMONIS PIETRE & N. ROUSSEAU *E. urethræ anguftiis nocent καθαιρετικα.* PARIS 1614. 4. HALLER.

SANCTORIUS SANCTORIUS in *commentariis* &c. catheterem delineat trifidum: per eum in grandiorem calculum fpecillum fagittatum inmittit, eo, ut putat, calculum dividit, ut fragmenta inter fpecilli crura cadant, & poffint extrahi. Meram effe fpeculationem putat celeberrimus HALLER. V. *pag.* 19.

DOMINICUS PANAROLI in *pentecofte* II. de morte a repetito catheterifmo. HALLER. V. *pag.* 25.

HENRICUS a MÖINICHEN in *obfervationibus* &c. a catheterifmo magna mala. HALLER. V. *pag.* 29.

J. HENRICUS MEIBOM. Ejus *de catheterifmo.* HELMSTADT 1689. 4. ubi catheteres flexiles defcribit. HALLER. V. *off. morb.*

NICOLAUS BLEGNY in *Journal des nouvelles decouvertes* T. III. FERRANDI confilia aliqua, ut facilius catheter in difficili cafu fubeat. HALLER. V. *pag.* 42.

VITUS RIEDLIN. V. *pag.* 52.

GIDEON HARVEY. V. *pag.* 466.

CHARLES DENIS de LAUNAI. V. *pag.* 514.

J. LUDOV. PETIT. V. *pag.* 76.

THOMAS ALGHISI. V. *pag.* 516.

RENATUS JACOB. CRESCENT. GARENGEOT in *traité des operations* &c. agit etiam de melioribus catheteribus. HALLER. V. *pag.* 306.

FRANCISCUS RONCALLUS PAROLINUS. V. *fiftulas.*

AUGUSTINUS FRIDERICUS WALTHER. Ejus *de collo virilis veficæ, cathetere, & unguentis illi inferendis.* LIPS. 1745. 4. De catheteribus variis, illorum difficultatibus, inferendi arte. De cereis medicatis. De caruncculis, ut unguentis plumbeis urentur. HALLER. V. *hern.*

HENRICUS VYLHOORN. V. *pag.* 528.

ARCHIBALD CLELAND. V. *inftrum. chir.*

ANDREAS LEVRET in *effai fur l'abus des regles générales* &c. catheteres aliquos defcribit. HALLER. V. *obft. art.*

ALLIES in *traité des maladies de l'urethre* &c. catheteres fuos defcribit, fimiles Roncallianorum. HALLER. V. *vener. morb.*

De la CHAUD. V. *pag.* 162.

PETRUS ANTONIUS LEPY & EDMUND CLAUDIUS BOURRU, auctor, *E. fatius eft catheterem in media fuæ curvationis parte foraminulo utrinque pertundi quam verfus apicem.* PARIS 1766. 4. Addita eft icon catheteris in viis urinariis pofiti: duplex ei non fimplex curvatura eft; fed primus

mus arcus deorsum cavus, alter sursum, in cujus principio foramen patet. HALLER.

J. CHRIST. ANTON. THEDEN. Ejus *Sendschreiben an den berühmten Herrn Professor* RICHTER *in Göttingen, die neuerfundenen catheter aus Resina elastica betreffend.* BERLIN 1777. 8. Inventi sui vitia, quæ singulari dexteritate & perspicacia celeberrimi RICHTERI detecta sunt, se emendasse ait auctor. Resina hæc neque spiritu vini, neque aqua bulliente solvitur, sed utique oleo nucum, ut vim tamen elasticam amittat. Ætheris purissimi uncia resinæ drachmam solvit, non ablata elasticitate. In pulverem teri nequit. Ejus solutionem in naphtha vitrioli MACQUERUS detexit, qui & primus resinam hancce ad catheteres conficiendos adhiberi suasit methodo sequenti: cereolus resina elastica soluta tamdiu obliniatur, donec debitum robur acquisiverit; cereolus deinde in aqua ebulliente liquefiat. Verum fistula talis nulli corpori firmo innixa facile a sphinctere vesicæ comprimi poterit. Pro basi itaque THEDENIUS filum metallicum sumit, debite crassum, ex quo canalem spiralem efformat, quem postea resina soluta ad justam crassitiem obducit. Ejusmodi catheter metallicis aliis, quamvis etiam flexibilibus, præferri meretur, ideo quod facile ab imperita quoque manu in urethram dari, ac diu ibidem absque ægri molestia relinqui possit. Catheter sic constructus id adhuc vitii habuit, quod sub extractione pars catheteris a contracto sphinctere vesicæ compressa, atque distractis ab invicem spiris intercepta retineretur. Id incommodum correxit auctor filis sericis supra spiralem fistulam longitudinaliter ductis, ut sic firmatæ spiræ figuram canalis immutatam servent. Modus catheterem applicandi. Diutius in urethra hærens catheter a calore corporis plerumque tam mollis fit, ut non nisi frigore iterum induratus in usum trahi queat. Pretio sex imperialium venditur. (Celeberrimus RICHTER (a) ita refrigeratos catheteres certum rigiditatis gradum adquirere putat, hinc fieri, ut incurvari nequeant, quin simul fissuras transversas facile contrahant. Quamquam autem usum suum propterea non amittant, suadet tamen calefaciendos esse parumper, antequam iterum applicentur. Porro testatur alias etiam a THEDENIO fistulas ex eadem resina ad diversos usus chirurgicos elaboratas esse, & nuper ab eo se obtinuisse instrumentum ad lac e mammis exsugendum, marsupio resinoso, aptoque orificio vitreo mammis admovendo constans, quod ipso vel aspectu satis commodum appareat.) V. *pag.* 211.

Le BLANC. V. *pag.* 311.

ALEXANDER CELLAI, chirurgus nosodochii Sanctæ Mariæ novæ. Ejus libellum ex Italico vertit JOHANNES DAVID HOMBERG cum titulo: *Betrachtung über das Verfahren den Urin aus der Blase zu ziehen, nebst Beschreibung eines besonderen Instruments, mit welchem man sicher denjenigen*

(a) In *chirurgisch. Bibl.* 4. *Band.* 3. *Stück* p. 530.

nigen Urin abziehet, der mit dem Catheter nicht abgeführt werden kann. BRESLAU 1775. 8. Libellus utilis, sed dictio incomta, ordo malus, minutissime quædam ad nauseam usque, obiter alia & obscure pertractata. Nec ideo auctor sua fraudandus est laude, qui primus instrumentum invenit, quale nec aut Anglis, aut Gallis, gentibus cæteroquin ad nova artificia excogitanda aptis, contigit invenire. Simplex est hoc inventum: catheter nempe, cui sipho cochleæ ope adjungitur ad urinam, si crassa fuerit, e vesica expediendam. Ita TODE (b). Verum hoc instrumentum non satisfecit expectationi. Ita RICHTER.

CAUTERISATIO.

HIPPOCRATES in libro *de aëribus, aquis & locis* agit de Scytharum ustionibus robori artuum augendo destinatis.

In L. *de locis in homine* agit de cauteriis. De crustis inurendis in hydrope, ad tumorem lineis; de vena exurenda.

Quis est liber *de inustionibus & fonticulis* HIPPOCRATI inscriptus cura P. BARRE, LION 1681. 12.? Ita HALLER. Vide *pag.* 286.

EURYPHON, coævus HIPPOCRATIS phthisicis escharas pariter inurebat (a). HALLER.

ARISTOTELES, NICOMACHI filius Stagirites, celeberrimus philosophus, cum juvenis voluptatibus obsecutus fuisset (b), ab egestate coactus seplasiam aperuit, & medicamenta vendidit pharmacopola (c); Medicinam demum ipsam excoluit, neque voluit medicamentum sumere nisi explicata (d) ratione, qua operaretur (e), & causa ob quam præscriberetur. ALEXANDRI M. præceptor, LYCEI præses, auctor sectæ peripateticæ. HIPPOCRATIS scripta legit, ut passim dissentiret. Denique CHALCIDE sumto aconito obiit. Plurimæ sunt editiones. Cum commentariis PETRI de APONO & repertorio PETRI de TUSSIGNIANO ex versione THEODORI GAZÆI prodiit VENET. 1518. fol. HALLERUS usus est editione SEPTALII Græce & Latine cum peramplis commentariis LION 1632. fol. In *Probl.* V. cap. 31. agit de temporum ustione.

ARISTOTELIS tract. de Chirurgia non dubie pseudonymus est, qui exstat in libris B. R. Par. I. n. 349. HALLER.

THEMISON jecorosis jubet mederi cauteriis aut ferro (f). HALLER. V. *hirudin.*

A.

(b) In *medicinisch-chirurg. Bibl.* 5. *Band.* 1. *Stück* p. 59. (a) GALEN. VII. *aphor.* 44. (b) TIMÆUS, ÆLIANUS. (c) ÆLIAN. *var.* L. V. c. 9. (d) Idem L. IX. c. 22. (e) Ibid. c. 23. (f) Apud CÆLIUM *tard.* L. III. c. 4.

A. Cornelius Celsus in L. VII. agit de Afrorum adustionibus. Haller. V. *pag.* 287.

Aretæus in *diut. cur.* L. I. cap. 2. ignem admovet ad curandos lienis scirrhos. Haller V. *pag.* 291.

Cælius Aurelianus sæpe utebatur cauteriis in ischiade (g). Frequenter urebat lienosos & jecorosos (h). Haller V *pag.* 293.

Archigenes in paralysi jussit in medullæ spinalis sede & in vertice cauteriis uti (i). Veteres ustione esse usos, multos esse eo remedio sanatos (k). Haller. V. *pag.* 319.

Leonides agit de cauteriis (l). Haller. V. *pag.* 320.

Antyllus cauteria in ore, nare, aure, pene, per cannulam admovet obvoluta pannis madidis (m). Haller. V. *pag.* 406.

Rhazeus in L. *de affectionibus juncturarum* cauterii in femore usum describit. Haller. V. *pag.* 265.

Haly Abbas in *practicæ* L. IX. de cauteriis agit. Haller. V. *pag.* 295.

Avicenna. Ejus *liber fistularum & de cauterizationibus* exstat, M. S. in Collegio Caj. Gonvil n. 844. Haller. V. *pag.* 267.

Albucasis in L. I. cauteriorum suorum & utilitatem fuse laudat, & per singula: latissime enim ignis utilitatem patere persuadetur, & incisioni sæpe præfert. Varias illas in capite ustiones ad os usque urget, id ut deoperiat. In paralysi etiam & apoplexia, & epilepsia caput urit, inque trichiasi, ut tamen etiam lapide infernali utatur (ex sapone & calce viva parato). Sic in fistula lacrumali os nudat, urit & cædit. Amburit etiam os, plumbo per fistulam infuso. In pulmonum frigida humiditate ramoso ferramento tribus simul locis urit; sic alam, ad humeri luxati ob copiosum & crassum humorem labilitatem. Abscessum hepatis ferramento candente aperit. In hydrope & abdomen urit & pedes, tum renum regionem in dolore ejus visceris; & femur ab humore nimio expulsum. Aquam phagedænicam indicat, quæ vires alcali & calcis vivæ unit. Etiam in hernia inguinali reposito intestino ad os usque urit. Haller. V. *pag* 267.

Guilielmus de Saliceto in L. V. de cauteriis agit, cum iconibus. Haller. V. *pag.* 268.

Lanfrancus in *practicæ* &c. pag. 242. seqq. ferro ignito variis in morbis utitur. Cauteria varia dat depicta. Haller. V. *pag.* 2.

Guy de Chauliac in *Chirurgiæ magnæ* pag. 96. b. (n) male, inquit, cauteria nuper negligi, quod idiotæ fere iis uterentur. Haller. V. *pag.* 297.

(g) *Tard.* L. V. c. 1. (h) Ibid. L. III. c. 4. (i) Aetius L. X. c. 93. (k) Ibid. L. III. 4. c. 3. (l) Apud Aetium L. VII. c. 92. (m) Apud Actuar. L. XIV. c. 7. (n) Edit. Venet. 1546. fol.

JOHANNES ARCULANUS in *practica medica* pag. 56. b. (o) cauterium laudat ex *capitello* factum, ad lacrumalem fistulam. HALLER. V. *pag.* 373.

PHILIPPUS THEOPHRASTUS PARACELSUS in *operis chirurgici* &c. L. I. de vulneribus: agit de combustione, quæ fit aqua stygia. In L. II. de apostematibus: contra cauteria. HALLER. V. *pag.* 272.

ANTONIUS FUMANELLUS. Ejus *de ustione capitis in oculorum & pulmonis morbis; de fractura calvariæ; de vulnere pectoris & pulmonis* in operibus omnibus BASIL. 1543. 4. HALLER. Conf. *pag.* 375.

HIERONYMUS CARDANUS. Ejus *de subtilitate* L. XXI BASIL. 1550. fol. 1552. fol. 1560. 8. In L. VII. lapidem causticum ex sapone & calce viva describit. HALLER. V. *pag.* 300.

JACOBUS HOLLERIUS in L. *de morbis internis* &c. agit de cauterii usu adversus capitis dolores. HALLER. V. *pag.* 335.

J. PHILIPPUS ab INGRASSIA in *iatropologia* &c. etiam de cauteriis agit, quibus opus sit. HALLER. V. *pag.* 6.

PETRUS FRANCO in *traité des hernies* &c. cauterii etiam usum describit. HALLER. V. *hern.*

HIERONYMUS CRASSUS. Ejus *de cauteriis, s. de cauterizandi ratione.* VENET. 1594. 8. HALLER. V. *vuln. capit.*

GABRIEL FALLOPIUS. Ejus *de cauteriis liber, deque medicamentis ignis potestatem habentibus, aliisque acribus*.... HALLER. V. *ulcera.*

JACQUES GUILLEMEAU in *Chirurgie Françoise* &c. PARÆUM ad hemicraniam & cephalæam cauterium usum esse. Escharotica varia mitiora. In concursu duarum futurarum escharoticum a PARÆO admotum fuisse, & altera die cauterium. Ignis etiam auriculæ lobo admovetur. HALLER. V. *pag.* 11.

MICHAEL GAVASSET, Novellariensis, medicus Patavinus. Ejus est liber *de natura cauterii & ejus accidentibus* VENET. 1583. 4. 1584. 4. cum *præludiis anatomicis* excusus. Agit de escharoticis mitibus, fortioribus, acerrimis. De cauteriis, vesicatoriis, setaceis, fonticulis. Cauteriorum symptomata. HALLER.

J. THOMAS MINADOUS. V. *cucurbit.*

PROSPER ALPINUS in *Medicina Ægyptia* de ustionibus quoque Ægyptiorum agit, quas gossypio aut lineo panno moliuntur in arthritide, podagra, chiragra, tum ob fluxiones in capite, in empyemate. Gossypii incensi usum ALPINUS ferro ignito præfert. HALLER. V. *pag.* 13.

HIERONYMUS FABRICIUS in *pentateuch.* cauterium in concursu futuræ coronalis cum lamdoide describit, ut rem notam & salutarem; tum exustionem occipitis in pueris factam. HALLER. V. *pag.* 302.

Gu-

(o) Edit. VENET. 1557. fol.

GUILIELMUS FABRICIUS in tribus voluminibus, in quibus multum est ineditorum, pro cauteriis dicit. HALLER. V. *pag.* 274.

HIERONYMUS CAPIVACCIUS, quem Patavinæ scholæ lumen, & ornamentum vocat celeberrimus de HAEN. Ejus libellus *de recta cauteriorum administratione* prodiit cum *consiliis & epistolis* JOHANNIS CRATO (vide *pag.* 380.), deinde cum *operibus* CAPIVACCII *omnibus* FRANCOF. 1603. fol. V. *pag.* 382.

JOHANNES COSTÆUS, Professor Turinensis & Bononiensis. Ejus *de igneis Medicinæ præsidiis L. II.* VENET. 1595. 4. Placita Græcorum & Arabum bono ordine recenset, de causticis & de cauteriis, non absque propriis adnotationibus. Sinapismos, etiam dropaces & vesicatoria tractat. Infinitos morbos his præsidiis tolli. Caustico medicamento ut herniæ sanantur. Palpebrarum crassitiem melius igne tolli, quam ferro. Hydrocelen MEDIOLANI curari ignita acu trajecto scroto & inducto laqueo, & cauterium homines a peste tutos servare. In apoplexia caput uri. Exusto sincipite maniam superatam. Amaurosin sanatam tegula in caput illapsa. HALLER.

THOMAS FIENUS, Antwerpiensis, Professor Lovaniensis. Ejus *de cauteriis* libri V. LOVANII 1598. 8. COLON. 1601. 8. Plenum opus, quo omnia continentur, quæ de hoc remedii genere & ejus administratione innotuerunt. Multæ cauterii in universum laudes & peculiariter fontanellæ. De cauterio metallico, sigillatim, de lino & bombyce &c. de medicamentis vesicam cientibus, de cathæreticis, septicis, escharoticis. Quæ sint observanda in cauterii usu: ut vicinæ carnis partes defendantur. Instrumenta. Peculiaris & cautior eorum usus in fistula, in carie, ad aperiendos abscessus setaceum. Ferramentorum, quæ igniuntur varietas & icones. Locus cauterii pro fine vario. Collectanea fere sunt ex Græcis & Arabibus.

Ejus etiam sunt *de præcipuis artis chirurgicæ controversiis libri XII.* posthuma opera H. CONRINGII cura edita FRANCOF. 1649. 4. 1669. 4. LONDON 1733. 4. Belgice *de twelf voornaamste handgreepen der heelkonst* cum notis S. BLANCARD, AMSTERDAM 1685. 8. Germanice *Wundarzneykunst* NÜRNBERG 1679. 8. Passim SCACCHIUM exscripsit. Ita HALLER.

JUL. CASSERIUS. V. *pag.* 407.

J. MARTIN & ROMIGNEUS *E. malignis morbis ignis & ferrum.* PARIS 1601. 4. HALLER.

J. ZECCHIUS in *consultationibus medicis* &c. inustionem capitis laudat quidem, ut tamen in coronali sutura facile noceat, & duram membranam offendat: se enim phrenitidem continuo supervenientem vidisse. HALLER. V. *pag.* 384.

J.

J. STRACKIUS. Ejus disp. *de carbone, machæra & cauterio ignitis & ex igne candentibus.* MARBURG 1614. 4. HALLER.

FR. le SAGES & J. MARTIN *E. suppuratæ nephritidi cauterium.* PARIS 1616. 4. HALLER.

ANDR. du CHEMIN & SIM. LETIER *E. ustio arthritidi.* PARIS 1618. 4. HALLER.

DOMINICUS GALVANI, HIERONYMI FABRICII discipulus, medicus Estensis. Ejus *delle fontanelle L. II. l'uno partenente alla teoria, l'altro alla prattica.* PADOVA 1620. 4. In primo libro fonticulos illos ab usu cauterii manantes ad omnia mala laudat. Sed & vesicatoriorum utilitatem prædicat, quæ cum cucurbitulis unicum in mali generis variolarum epidemia Veneta præsidium fuerit. In practico libro cauterii admovendi modum docet, ignem enim lanceolæ præfert & corrodenti medicamento; etsi etiam istorum auxiliorum administrationem docet. In capite adulti hominis ignem applicat ad os usque, qua sede futura sagittalis & coronalis se decussant, & quem metitur, extremo digiti medii fine a naso eo protenso. Porro de cauterio occipiti & brachio femorique in chordarum interstitio crurique demum adplicando. Hederæ globum jubet inmittere; emplastrum cerussatum imponere. De cervicis setaceo, quod forcipe perforata per cutem trajicit. Ustio inter primam & secundam vertebram in pueris modo natis. HALLER.

ROB. le SECQ & FR. du FRANÇOIS *E. empyicorum latus sinistrum urere vel secare securius quam dextrum.* PARIS 1621. 4. HALLER.

RICH. MARCÉS & PR. PIYART *E. epilepsiæ pyrotica.* PARIS 1622. 4. HALLER.

CASPAR BARTHOLINUS, THOMÆ pater, CASPARI avus, Professor Medicinæ, inde Theologiæ Hafniensis, H. FABRICII & CASSERII discipulus, non quidem chirurgus, scripsit *de cauteriis, præsertim potestate agentibus, s. ruptoriis, Patavii olim prælectum, nunc auctum & locupletatum* librum, HAFNIÆ 1624. 4. Cauteria contra FABIUM PACIUM & HIERONYMUM MERCURIALEM defendit, brevis tamen in ea parte opus uli, fusior in tractatu de causticis medicamentis, quorum innumerabiles formulas proponit, lapides potissimum infernales omnis generis: putat dari, qui absque omni dolore opere suo defungantur. De fonticulis, locis ad ea aptis, & aperiendi modo. HALLER.

SANCTORIUS SANCTORIUS in libro *de remediorum inventione,* qui prodit cum *commentariis in I. sectionem aphorismorum Hippocratis,* VENET. 1629. 4. cauteria pro Italorum more sincipiti admota non probat. HALLER. V *pag.* 19.

TIBERIUS MALFI. V. *pag.* 20.

Zacutus Lusitanus in L. *de medicorum principum historia* &c. ad varias aegritudines laudat cauteria, quibus plurimum utebatur. Haller. V. *pag.* 20.

Nic. Matthieu & Petr. Yves *E purulento reni ustio.* Paris 1631. 4. Haller.

M. Aurelius Severinus *de efficaci medicina* &c. immensas laudes dat cauteriorum, etiam ad corrigendum & adtrahendum. Modi & instrumenta varia ad ignis usum. Morbi, in quibus igne possis mederi. Sed fere ad omnes morbos cauteria valere putat. Haller. V. *pag.* 303.

Franciscus Thevenin in *traité des tumeurs* &c. ignis usum in desuetudinem abiisse. Haller. V. *tumor.*

Jac. Mantel & Cl. Perrault *E. diuturno capitis, artuumque tumori ab obstructione cauteria.* Paris 1639. 4. Haller.

Petr. Yon & Tuss. Fontaine *non ergo Arabica ustio ischiatidi conveniens.* Paris 1640. 4. Haller.

Thomas Bartholinus in *hist. anatomic. centuria* V. cineres fraxini pro cauterio.

Idem in *Act. Hafn. Vol. V. obs.* 3. de moxa & cauteriis, cum icone Haller. V. *pag.* 23.

Johannes v. Horne in *μικροτεχνη* &c. agit etiam de ustione, quae fit conis inflammatis, quam apud Severinum vidit Haller. V. *pag.* 23.

Melchior de Villena. Ejus *de ustionibus & cauteriis, quae vulgariter fonticuli, s. fontanellae appellantur, & eorum usu, s. potius abusu....* 1646. 4. Celeberrimus Haler putat esse M. S.

Dominicus Panaroli in *iatrologismorum* &c. *pentecoste* IV. contra cauterii in nucha adversus epilepsiam nimis frequentem usum. Haller. V. *pag.* 25.

Johannes Scultetus. In *appendice ad armamentarium* J. B. Lamzweerden de instrumento Casseriano ad cauteria, pyxis nempe ex qua lamina candens expellitur. Haller. V. *instrum. chir.*

Lus. Renaudot & Mich. Denyau *E. arthritidi conveniunt pyrotica.* Paris 1658. 4. Haller.

Joh. Merlet *opuscula medica duo, quorum unum est de cauteriis.* Paris 1659. 12. Haller.

J. Sigmund Elscholz in *Eph. Nat. Cur. Dec. I. ann. VI. VII. obs.* 224. de ustione Chinensi adversus podagram, excerptum ex H. Busschof. It. Haller. V. *tumor.*

Thomas Rodriguez de Vega. Ejus *practica medica, cui accessit de fontanellis & cauteriis.* Lisboa 1668. 4. Haller.

Tarduccio Salvi in L. *il chirurgo* &c. agit etiam de cauteriis. Haller. V. *pag.* 31.

Geor-

GEORGIUS WOLFGANG. WEDEL. Ejus *de cauteriis.* JEN. 1677. 4.

Ejus *de corrosivorum natura*, & *usu.* Ibid. 1693. 4. HALLER. V. *pag.* 34.

GEORGIUS FRANK. V. *pag.* 26.

J. NICOLAUS PECHLIN in *observationum* &c. L. II. *obs.* 34. de moxa, & in universum de cauteriis: in HETRURIA vulgo adhiberi. HALLER. V. *pag.* 37.

FRIDERICUS DECKER in *exercitationibus medicis* &c. cauterio se superasse arthritidem, cæcitatem, doloresque aliis auxiliis insuperabiles. Multus est in ejusmodi medicamentis revellentibus. Cauteria ad dentes elastri vi prosilientia etiam habet, ex ANTONII NUCK invento. HALLER. V. *pag.* 37.

THEOPHILUS BONNET in *mercurio compilatitio* &c. etiam de cauteriis agit. HALLER. V. *pag.* 39.

HERMAN BUSSCHOF *het podagra mets gaders desselfs geneezinge.* AMSTERDAM 1674. 12. 1678. 12. Anglice 1676. 8. Germanice BRESLAU 1677. 8. Celebre aliquamdiu adversus podagram & arthritidem præsidium describit, ipse BATAVIÆ JAVANÆ expertus, cono medullæ artemisiæ in pede podagrico accenso. HALLER.

CASPAR BARTHOLINUS, THOMÆ filius, & CASPARI nepos, vir eruditus, & denique ad magna officia evectus. Ejus *exercitationes miscellaneæ varii argumenti, imprimis anatomici.* LEID. 1675. 8. In dissertatione III. agit de ustione ad literatorum morem. Ita HALLER.

ANTONIUS de LEEUWENHOECK in *Journ. des savans* a. 1679. agit de moxa. HALLER.

STEPHANUS BLANCARD in *collectaneis medico-phys. cent.* V. VI. varia mala cauteriis sanata. HALLER. V. *pag.* 45.

RAYMUNDUS RESTAURANT. Ejus HIPPOCRATES *de inustionibus & fonticulis, opus historiis medicis refertum.* LION 1681. 12. HALLER.

GUNTHER CHRISTOPH. SCHELHAMMER in opere posthumo *de re medica* T. III. in apoplexia MEIBOMIUM cucurbitulam cum igne ad verticem feliciter admovisse. HALLER. V. *pag.* 50.

ANDREAS CLEYER. V. *pag.* 151.

MICHAEL BERNARD VALENTINI. Ejus libellus *de moxa.* LEID. 686. 12. HALLER. V. *pag.* 51.

GUALTHERUS HARRIS in *dissertationibus medicis* &c. *diss.* XIII. contra ignis commendationem SEVERINIANAM. V. *pag.* 339.

JOHANNES COLEBATCH. V. *pag.* 68.

J. HA-

J. HADRIANUS SLEVOGT. Ejus *de cauteriis.* JEN. 1708. 4. HALLER. V. *pag.* 580.

GUILIELMUS HOMBERG in *Hist. de l'Acad. R. des sciences* 1708. varia exempla recenset, in quibus ambustiones casu factæ profuerunt, etiam paronychiam intincto in fervidam digito sanatam fuisse. HALLER.

LAURENTIUS HEISTER in *institutionibus chirurgicis* ustionem MISTICHELLI spei non respondisse. Ossa audacter urenda esse. HALLER. V. *pag.* 82.

ENGELBERT. KÆMPFER. V. *pag.* 84.

J. CONR. BARCHUSEN. V. *pag.* 87.

FRANCISCUS RONCALLUS PAROLINUS in *Europæ Medicina* &c. MOPILLIER contra cauteria. HALLER. V. *pag.* 93.

DIDACUS ROBLES. V. *pag.* 110.

HENRICUS FRIDER. DELIUS. Ejus & J. PHIL. JUL. RUDOLF, qui INDIAM adierat, *de ustione cranii in epilepsia.* ERLANG. 1768. 4. Continet exempla felicis ustionis. Periculum VIENNÆ factum male successisse, quod tegumenta fuerint remota & resecta. HALLER. V. *pag.* 137.

DANIEL WILHELM TRILLER. Ejus *de scarificatione & ustione oculorum ab Hippocrate descripta* WITTEBERG 1754. 4. duæ dissertationes. Ατρακτον, quam WOOLHOUSIUS ατρακτυλιδα legebat, noster existimat cauterium esse ex buxi ligno in fervens oleum intincto. DIOSCORIDEM tamen palpebras foliis ficus rasisse, GALENUM pumice, specillo, piscium marinorum pelle, ÆTIUM ferro, PAULUM & isto & blepharoxystro, CELSUM & APSYRTUM scalpello. HALLER. V. *instrum. chir.*

ANTONIUS de HAEN. V. *pag.* 140.

J. BESSIERE, chirurgus, anno 1755. præmium Acad. Reg. chirurgicæ retulit. De cauteriis quærit. Eorum utilitatem in tumoribus articulorum frigidis, quibus ferrum candens optime convenit. Sic in carie. In cancro minus ab eo auxilio sperat, in quo erodentia medicamenta nocuisse vidit. Ulcera phagedænica penis & ipsa ignem ferunt. Historia cauteriorum veteribus familiarium, nuperisque. HALLER.

J. FARMER. V. *pag.* 166.

J. PETRI de DESPOLETS (vel DESPORTES) disp. *an cauterium actuale negligendum.* PARIS 1758. 4. In gangræna & hæmorrhagia tamen profuisse. HALLER.

CLAUD. POUTEAU. V. *pag.* 170.

STEPH. PETR. le LAUMIER. Ejus & CHEVERNY disp. *de cauterio.* PARIS 1760. 4. HALLER. V. *pag.* 331.

FRIDER. LUD. THIEL disp. *de curatione morborum artificiali per ulcera.* GÖTTING. 1760. 4. De ulceribus ab ipsa natura suppeditatis, aut utilibus

libus aut noxiis. Ulcera artificialia, fontanellæ, ustiones, vesicatoria, setacea, eorumque utilitas. HALLER.

Avis d'un serviteur d'Esculape sur les melanges de Chirurgie de M. POUTEAU, PARIS 1761. 8. Aspera satyra æmuli chirurgi. Laudes cauterii in rheumatismo refutat. Periisse epilepticum, cui POUTEAU in fronte ferrum candens admoverat. HALLER.

GUALTHER V. DOEVEREN, incisor, obstetrix, Professor Leidensis, vir Ill. Ejus *sermo academicus de erroribus medicorum utilitate non carentibus.* GRONINGÆ 1763. 4. editus est, cum primum in ea schola cathedram conscenderet. DAVIELUM laudat, etiam WINCELIUM. Agit quoque de infelici ustione calvariæ Vindobonensi. HALLER.

MARTINUS GROESER, Mogonus Neudorfensis. Ejus diss. inaug. *de remediis chronicorum in genere.* VIENNÆ 1771. 8. in qua est etiam caput de cauteriis.

C E L E. Vide *hernias.*

CHIRURGIA FORENSIS.

Nova fere Medicinæ pars anno 1532. exorta fuisse videtur, quæ potissimum in GERMANIA plurimum excolitur, & perpetuo in usu est, cum frequentissime medici & chirurgi de vulnerum lethalitate, de causa mortis, de veneni dati suspicione, aliisque ad forum pertinentibus quæstionibus interrogarentur. Quare hæc Medicinæ pars *forensis* dicta est. Non quod omnino nulla fuerit medicæ artis cum legibus conjunctio. De virginitate Judæi quærebant, cujus absentia matrimonium dirimeret, cujus testimonia nova nupta debuerit producere. Statutum est etiam (a) in MOSIS legibus, si fœmina, quæ prægnans fuerit, percussa aliquid egesserit, nondum formatum, puniendum esse percussorem, ipsam vero mortem ei subeundam, si formatum fuerit quod de fœmina exiit. Quæ ad lepram pertinent, pariter & medica sunt, & de judicum fuerunt officio. Prægnantibus fœminis, etiam reis, Ægyptii (b) pepercerunt, & Atheniensium leges. Medicina ab Ægyptiis, ut notum est, multis legibus circumscripta fuit. ZALEUCUS (c) mortis pœnam ægro inflixit, qui medico noluerat obtemperare. ARISTODEMUS filiam virginem (d), quam morti ut eriperet procus ejus & a se vitiatam fuisse, & utero gerere adfirmabat, resecto ventre ostendit neque gravidam, neque indignam esse, quæ victimæ loco pro patria offerretur. In EUMENIS exercitu,

(a) EXODI c. 21. Ita certe PHILO in sua *paraphrasi.* (b) PLUTARCHUS *sera deorum vindicta.* (c) ATHENÆUS L. III. (d) PAUSANIAS L. IV.

tu, cum duæ fœminæ inter se certarent (e), & utraque viro vellet commori, ab obstetricibus lustrata altera ad vitam damnata fuit, quod reperta esset utero gerere. Deinde ROMÆ multæ leges fuerunt, quæ ad Medicinam pertinent. Eo *regiam legem* referas, qua sanciebatur, ut gravida mulier, quæ ante partum jam puerperio proxima mortua esset, aperiretur, & fœtus aperto de ventre eximeretur. *Codex Juris civilis Justinianeus* multa habet ad Medicinam legalem facientia, de vero tempore partus, de custodienda fœmina ne partum posthumum supponat, de medico honorando & puniendo, tot alia, ut tamen Romani in universum fere HIPPOCRATEM sequerentur. Sed & huc pertinet

GALENI liber *quomodo morbum simulantes sunt deprehendendi*, J. RICHARDO interprete. Ut ipse GALENUS sanum hominem morbum simulantem deprehenderit. Cum nonnullis aliis prodiit PARIS. 1578. 8. GENEV. 1579. 8. cura J. LALAMANT. Codex M. S. Latinus est in Bibl. R. Par. n. 6865.

Majora tamen hujus Medicinæ forensis incrementa referas ad annum 1532., quo CAROLUS V. *constitutionem* suam *criminalem* edidit RATISBONÆ, Germanice, sæpissime recusam. Germanice etiam TUGII prodiit 1743. 4. Latine vertente GOGLER &c. Hæc constitutio sancit de infanticidiis, de homicidiis, de veneno, de abortu & abortivis, in quorum auctores capitalis pœna statuitur, de medico male medicante. Hic jubetur judex chirurgos aliosque rerum peritos de vi vulneris ad mortem inferendam efficaci interrogare: fœminas suspectas per obstetrices inspicere. In hanc constitutionem innumerabiles exstant commentarii virorum de jure consultorum. Ita HALLER (f). (Uti Jo. SAMUELIS FRIDERICI BOEHMERI, Professoris Juris Ordinarii in Academia Fridericiana, *elementa jurisprudentiæ criminalis*. HALÆ 1766. 8. Et CHRISTOPH. KOCH *institutiones juris criminalis*. JENÆ 1770. tertia editio. Et alii.)

AMBROSIUS PARÆUS. Ejus L. *de vulnerum renuntiationibus* est in *operum collectione* latina. Parum plenus libellus. Sua per signa distinguit, qui vivus sit strangulatus aut submersus. Ut hominem a fumo carbonum suffocatum excitaverit. HALLER. V. *pag.* 301.

FRANCISCUS VALERIOLA in *enarrationum medicinalium* L. III. uberior est de vulnerum ad noxam inferendam potentia, ubi exempla adducit, vulnerum quidem levium, tamen funestorum, ut levis vulneris in LUDOVICO VIVE, quem non videtur celebrem illum literatum fuisse; & contra in gravissima cranii fractura, cum undique dura cerebri membrana denudata esset, læsum hominem præter omnem expectationem vitalem evasisse. HALLER. V. *pag.* 273.

(e) DIODOR. SICULI. *Bibl. Hist.* L. XIX. (f) In *Bibl. Med. pract.* T. I. *pag.* 533.

Andreas Libavius. Ejus *de judicio & exploratione homicidæ nefarii ex sanguine contaminati vi injusta.* Jen. 1590. 4. Haller (g). V. *pag.* 553.

Joh. Baptista Codronchus, Imolensis. Ejus *de morbis veneficis ac veneficiis L. IV., in quibus veneficia dari demonstrantur, eorum species, causæ, effectus, nova methodo aperiuntur, de eorum curatione & præservatione pertractatur, veraque & nova remedia proponuntur*, prodierunt Venet. 1591. 8. Mediolan. 1618. 12. Liber superstitione plenus. Veneficia esse a dæmonibus, credulus historiolis passim vagantibus, qui idem puellam pro fascinata habuerit, nulla de causa: qui in Germania & in septentrione omnia dæmonibus ajat plena esse, qui familiis serviant.

Ejus *de vitiis vocis L. II. Acc. consilium de raucedine, methodus testificandi in quibusvis casibus medicis oblatis, in quibus nonnullæ difficiles quæstiones & formulæ testationum proponuntur.* Francof. 1597. 8. Non inutilis libellus. In *methodo* &c. formularum dat exempla, quas medici in Italia ad declarandam suam sententiam consignent, tum aliqua præcipua Medicinæ legalis momenta, deque iis doctorum virorum opiniones. Virginitatem non hymene demonstrari, sed fumo gagatis accensi non adscendente, & clariori urina. Ita Haller (h).

Guilielmus Fabricius vulgo Hildanus. Ejus *kurze Beschreibung der Fürtreflichkeit der Anatomey.* Bern 1624. 8. In editione operum omnium desideratur certe immerito. Noster potissimum adversus duros torturæ effectus invehitur. Manubus sursum versis in torturis humeris, & extensis a corporis & appensi etiam ponderis gravitate, ruptæ scapulæ, quales in sceleto ab auctore in Bibliotheca Bernensi dedicata reperiuntur. Quare ad humanitatem provocat judicum, ut ab eo genere torturæ abstinuisse velint. Porro in Bibliotheca Bernensi exemplum exstat libri *vom Nutzen der Anatomey* multis manu Hildani adscriptis adnotationibus auctum, in quo iterum noster exorat Magistratus, ut nolint severa & vivum corpus discerpente tortura reos aliquando innocentes enecare. Haller. V. *pag.* 274.

Severinus Pinæus. V. *obst. art.*

Fortunatus Fidelis. Ejus *de relationibus medicorum* L. IV. Panorm. 1602. 4. 1605. 4. 1621. 4. Venet. 1617. Lips. 1674. 8. cura Pauli Amman & 1679. 8. cum spurio titulo Thomæ Reinesii *schola jurisconsultorum medica.* Primus justus de Medicina forensi liber, non quidem proprio ab experimento undique natus, neque is, qui nostro sapori respondeat; tamen non ideo debet contemni, qui satis minute & copiose magnum hujus artis ambitum pertractaverit, etiam uberius, quam nuperorum multi. In L. I. agit de valetudine publica, aëre, aquis, locis, de pestilentia, ejus causis, de annona publica, cibo, potu. In L. II. de simulatis morbis

(g) Ibid. T. II. pag. 282. (h) Ibid pag. 295.

morbis deprehendendis, de aptitudine ad torturam, & de causis, quae excusant, ne torturae reus subjiciatur, de cicatricibus: de vitiis, quae certorum musculorum dissectionem sequuntur sigillatim: de variarum partium vulneribus, qua occasione tendines intra musculum non difficulter confervere docet, suamque in aegris innumeris experientiam citat, qui sibi curandi sint propositi: de vulneribus mortem inferentibus. In L. III. de virginitate, sterilitate, impotentia, morbis haereditariis, graviditate dissimulata, vera, falsa, & mola. In L. IV. de mortis verae & imperfectae indiciis; de venenis; de submersis & strangulatis, & utriusque violentiae illatae signis. HALLER. (i).

THOMAS SANCHEZ. Ejus *de sacramento matrimonii.* GENEV. 1602. fol. Casuista, qui infinita, etiam turpissima, de rebus venereis, & de impotentia atque solvendi matrimonii causis admiscuit. HALLER. (k).

JULIUS PELEUS. Ejus *quaestio de solutione matrimonii ob defectum testium non adparentium in senatu tractata & judicata.* PARIS. 1602. 8.

Ejus *de solutione matrimonii ex causa frigoris.* PARIS. 1602. 8. HALLER. (l).

RODERICUS a CASTRO, Lusitanus ex schola Hispanica, qui HAMBURGI medicinam fecit. Ejus *medicus politicus s. de officiis medico-politicis tractatus*, 4. *distincti libris, in quibus bonorum medicorum virtutes exponuntur, malorum fraudes & imposturae deteguntur, alia utilia proponuntur.* HAMBURG. 1614. 4. Ad confabulationis modum scriptus liber, neque ad Medicinam, neque ad historiam proprie pertinet. In L. IV. agitur de fascinis, medica musicae potestate, Medicina forensi, virginitate, ejus amissae signis &c. Ita HALLER (m). Conf. *pag.* 363.

PAULUS ZACCHIAS, Protomedicus pontificius, coepit ROMAE a. 1621. 4. edere *quaestiones medico-legales* subinde auctas novis libris, Liber I. ROMAE 1621. 4. L. II. Ibid. 1625. 4. L. III. Ibid. 1628. 4. L. IV. Ibid. 1628. 4. Libri IV. LIPS. 1630. 8. L. V. ROM. 1630. 4. L. VI. Ibid. 1634. 4. L. VII. Ibid. 1635. 4. L. VIII. IX. AMSTERDAM 1650. fol. 1661. 8. Totum opus LION 1654. fol. 1661. fol. 1726. fol. FRANCOF. 1666. fol. 1688. fol. curante JOHANNE DANIELE HORST, inde GEORGIO FRANC. & HENRICO de COCCEII; denique NORIBERG. 1726. fol. In editione FRANCOF. 1688. tres tomi distinguuntur. Primus ad Medicinam legalem pertinet. Practici aut pathologici potissimum scopi sunt capita, de aetate, senectute, partu, ejus temporibus & abortu, signis partus, mola, morte in partu, similitudine foetus & parentum. L. II. de dementibus, mutis, surdis, lethargicis, apoplecticis, fulmine tactis, de demorsis a rabido cane, de

(i) Ibid. pag. 332. (k) Ibid. pag. 354. (l) Ibid. pag. 355. (m) Ibid. pag. 320.

de demoniacis, de iis qui mortui adparent, de suffocatis in utero. Non immerito cæterum pro classico auctore noster habetur, qui optimo, certe sua potissimum ætate judicio, fere ubique usus sit, neque remissus, neque sanguinis fundendi cupidus. Dæmoniacos satis sentias ipsi auctori non placere, etsi non ausus est mentem integre aperire. Passim etiam suas utiles, quas vocat observationes, interspergit. Porro de venenis copiose. Ad edictum ædilitium varia. De morbis cutaneis, sensuum vitiis, convalescentibus, variis vitiis & morbis. L. III. fuse de impotentia, sterilitate, eunuchis & spadonibus. Ab ambustione penis impotentia. De morbis simulatis. De peste, morbis contagiosis, de præcautionibus adversus pestem. L. IV. de miraculis, de extasi, longo jejunio, miraculosa infirmorum sanatione, cadaveribus incorruptis. Inediæ longæ exempla, etiam propria. L. V. peculiariter de jejunio ab Ecclesia Catholica imperato quadragesimali, de causis dispensandi. De aëre, aquis & locis, de salubritate, de cloacis, stabulis, & artibus immundis. In hac editione pluria ab alio auctore adjecta sunt, & ea potissimum ex jure civili desumta. Potissimum libri V. titulus secundus huc pertinet, quo agitur de vulnerum ad necem inferendam potentia. Hic ut expendat eam potentiam, noster multa collegit de eventibus aut felicibus aut funestis. Aliquot supervixisse diebus, quibus multis acubus cor confixum esset. Fuse autem & caute expendit, quibus signis vulnus necessario lethale ab ut plurimum lethali, hoc ab eo discernatur, quod casu aliquo mortem infert. De cruentatione etiam cadaveris ad occisoris præsentiam, cui eo tempore fides adhibebatur. Vulnera partium singularum corporis. De demersis, de suspensis, an vivis ea violentia illata sit, an cadaveribus. De mutilatione varia & de castratione. In T. II. L. VI. agit de erroribus medicorum eorumque punitione, & de erroribus chirurgorum, pharmacopolarum, obstetricum. Chirurgos satis arctis circumscribit legibus, ut absque medico parum omnino ipsis detur moliri. De tormentis & pœnis, & de excusatione ab utrisque. De præcedentia medicum inter & juris peritum. Pro medicorum prærogativa rationes. L. VII. aliqua de excusatione a divinis officiis, & a conjugali debito. L. VIII. de morbis, qui irregularitatem faciunt. Remedia & medici in ægrum auctoritas. Excusatio a claustrali carcere. L. IX. adjecta aliqua de peste & contagio, immunda serici conficiendi arte, de nonnullis deliciis, tabaco, chocolata, aqua vitæ, de causis solvendi matrimonii. HALLER (n).

PETR. de BEAURAINS & HUG. CHASLES *non E. congressus publicus virilitatis virginitatisque examen* PARIS 1626. 4. HALLER.

Tractatus . . . FRAGOSO SECUNDO. V. *pag.* 22

BERNARDUS SUEVUS. Ejus *de inspectione vulnerum lethalium & sanabilium*

(n) Ibid. pag. 501.

lium praecipuarum partium corporis humani. MARPURG 1629. 8. Germanice *chirurgischer Wundbericht* HAMBURG 1644. 12. vertente BERNARDO LANGWEDEL. Vulnera satis plene percurrit, ex ordine, ut ne bicipitis quidem brachii musculi vulnus praetermittat. Ad singula vulnera mista fere veterum judicia adjicit, cum eorum rationibus, & subjungit ex recentioribus, PLATERO, BAUHINO, SEBIZIO, feliciora exempla sanatorum vulnerum ventriculi, vesicae, aliorum viscerum, a levibus vulneribus mortes. Modestus, parum in definiendo constans. HALLER.

THOMAS BARTHOLINUS in *cista medica Hafniensi.* HAFN. 1662. 8. relationes etiam aliquas habet forenses, ut de ictibus a foemina gravida acceptis, quibus ea mulier infortunium suum tribuebat, causamque decedentium de utero ossium foetus. Alius chirurgus ob injustitiam accusatus. HALLER. V. *pag.* 337.

GODFRIED WELSCH. Ejus *rationarium vulnerum lethalium* LIPS. 1660. 8. 1662. 8. 1684. 8. HALL. 1678. 8. Classes nempe vulnerum lethalium, & eorum quae absolute, aut demum per accidens funesta sunt. Judicia sua de majori aut minori ad inferendam perniciem potestate ex Lipsientium Actis aliisque factis forensibus decerpit, paulo durior, qui inter lethalia etiam ventriculi & vesicae vulnera numeret. Multa autem singularum corporis partium vulnera singulatim enarrata reperias. De veneno exstinctis &c. Ita HALLER. V. *fonticul.*

PAULUS AMMAN. Ejus *medicina critica, s. centuria casuum in Facultate Lipsiensi resolutorum, variis discursibus aucta.* ERFORD. (potius RUDOLSTATT) 1670. 4. emendatius STADAE 1677. 4. quam editionem CHRISTIANUS FRANCISCUS PAULINI Latine reddidit. Responsa Facultatis PAULUS acceperat a JOHANNE MICHAELIO, partim antiqua ab anno usque 1516., partim nova: in ea praelegerat, eademque nunc edit: ipse ex locis communibus similes casus suasque addit adnotationes. Casus breviter narrantur, responsa saepe a nostris opinionibus aliena. Ita medullae spinalis vulnus pro non lethali declaratur. Obstetricem excusant, quae ob situm aliquantum vitiosum non potuerat foetum educere. Iterum pro non lethali ictus, a quo lamina calvariae interna introrsum fracta, cerebrum corruptum, die quinto alterius lateris paralysis, convulsiones, mors. Ob sarcocelen pro *inhabili* renuntiatus. Contra, vulnus tendinis supra genu, pro lethali: vulnus sclopetarium crassi intestini mortem non intulisse necessario. Saepe ob aliquem in cadaveris incisione defectum ampliant, ut in ventriculi vulnere, cordisque. Puerum calculosum absque incisione posse sanari. Aliique singulares casus. Recutitionem locum posse habere: superstitiosam herniae curationem recte condemnant. Passim non inutiles adnotationes intercedunt. Luxatio femoris ab interna causa.

Ordo

Ordo medicus Lipsiensis continuo *præliminarem excusationem* edidit, *qua casuum & responsorum editionem justo dolore prosequitur.* LIPS. 1670. 4. Et de revelatione suorum arcanorum queritur, & de AMMANI adnotationibus.

Ejus *praxis vulnerum lethalium sex decadibus historiarum rariorum, ut plurimum traumaticarum, cum cribrationibus singularibus adornata.* FRANCOF. 1690. 8. 1701. 8. Hi casus, non omnes quidem chirurgici, iterum ex Actis Facultatis Lipsiensis sumti sunt. Noster rigidus justitiæ amator, sycophantiam acriter increpat eorum, qui omni culpæ impunitatem sua relatione vendebant. Qui has relationes scripserunt, ii quidem plerumque omnes eorum fuere excusatores.

Ejus *irenicum* NUMÆ POMPILII *cum* HIPPOCRATE, *quo veterum medicorum & philosophorum hypotheses in corpus juris civilis pariter ac canonici hactenus transsumptæ a præconceptis opinionibus vindicantur.* FRANCOF. & LIPS. 1689. 8. Quæstiones variæ ad Medicinam forensem & ad Chirurgiam spectantes. De lege regia imperante incisionem fœminæ partui vicinæ. De erroribus obstetricum. Sarcocele, hypospadiasis, alia vitia conjugium dirimentia. An sectio venarum ad aures steriles reddat. Cadaverum cruentatio ad præsentiam occisoris. Contra castrationem. Ita HALLER. V. *morf. can. rab.*

J. NICOLAUS PFIZER, physicus Noribergensis. Ejus *vernünftiges Wunden Urtheil, s. de vulnerum ad mortem inferendam potentia, singulatim, a capite ad calcem, etiam de vulneribus veneno infectis, aut a perniciosis bestiis illatis.* NORIBERGÆ 1668. 12. 1673. 8. Credulus auctor, & collector. Aliqua de submersis, num vivi, num a morte in aquam projecti sint: sic de strangulatis. Ita HALLER.

JOHANNES BOHN, Anatomiæ & Chirurgiæ Professor Lipsiensis, vir gravis & veri amans, in judiciis severior, Chirurgiam hactenus adtigit, quod de Medicina forensi bene sit meritus. Ejus *de renuntiatione vulnerum, seu vulnerum lethalium examen exponens, horum formalitatem & causas tam in genere, quam in specie, per singulas corporis partes.* LIPS. 1689. 8. 1711. 4. 1715. 8. AMSTERDAM 1732. 8. Judicium de vulnerum ad inferendam mortem potestate non debere chirurgis committi. Ut caute in eam causam præsente in cadavere inquiratur. Discrimen vulneris absolute lethalis, per se lethalis, & per accidens. Deinde ex ordine de vulneribus diversarum partium magis aut minus funestis. Exempla levium vulnerum, quorum tristis fuit eventus, & gravium in quibus lætus. Vulnera vasorum gravia, funesta & tamen superabilia, si continuo apta auxilia præsto fuerint. Ut a situ, ætate, constitutione corporis simillima vulnera aliter & aliter eveniant. Non posse a mortis supervenientis celeriori aut tardiori termino de lethalitate definiri. Musculorum temporalium vulnera sæpe non funesta esse; sic graves calva-

ria

riæ læsiones. Commoti cerebri in hepar effectus. Quibus in exemplis trepanum requiratur, in quibus eo auxilio abstineri possit. Vulnus iliacæ venæ demum 13. die lethale, quod a pinguedine obturatum fuisset. Alias idem subito mortem intulit; sic vulnus cruralis arteriæ, & jugularis, & venæ cavæ. Sed & spermaticorum vasorum vulnera noster inter lethalia refert. Mortes a percussione: funestum emphysema ex fractis costis. Varii gradus, quibus vulnera cerebri mortem inferunt: læso cerebello fellis continuo enecta. Mortes ex ramis carotidis arteriæ & vertebralis. Hepatis vulnus funestum, sic lienis. Intra uterum matris conculcatæ fœtus periit. Vulnera ventriculi & intestinorum quandoque sanari, hepatis perraro. Funesta vesiculæ fellis vulnera, etiam per experimenta in vivis animalibus facta. Renum vulnera lethalia. (Non certe si recte curata fuerint, ut ipse vidi, inquit celeberrimus Haller, cum plurimum sanguinis, deinde puris per urinam decessisset, quem juvenem sola accurata victus ratione servavimus). De infanticidio fuse & accurate. Tum in *appendicis* diss. II. prima signa vivi & mortui nati, altera de vivis mortuisve aqua submersis, suspensis ac vulneratis. De pulmonum experimento: fallere posse; nam & vivi fœtus pulmones non semper natare, & posse fœtum in transitu per vaginam aërem hausisse, & tamen exanimem partu edi. Et contra fœtus vivos diu sæpe aëris usu abstinere. Signa quibus distinguas, num vivus homo in aquam sit præcipitatus, num mortuus. Egregium opus, & plurimis, ut vocant, observationibus confirmatum. Non tamen dissimulandum est, meticulosam ejus ævi Chirurgiam passim malorum eventuum numerum auxisse, & ab eo tempore lethalitatis vices decrevisse.

Idem vir illustris primum *disputationes* edidit Lips. 1690. 4. *de Medicina forensi* I. II. & III. a. 1692. 4. *De medici officio tres* a. 1697. 4. *quartam* a. 1699. 4. *quintam* a. 1700. 4.

Deinde justum opus successit *de officio medici duplici, clinico atque forensi.* Lips. 1704. 4. Cordati viri eximius labor. In prima parte huc facit tractatio de chirurgicis medicamentis, in qua parum chirurgis tribuit, quos medici non manu duxerint, remediorum autem nomina, etiam instrumenta intelligit, deque eorum usu, & peculiariter de terebratione cranii, multis agit. Contra castrationem & pro miti ubique curandi ratione. Deinde in *Medicina forensi* plurima sunt chirurgici scopi. In relationibus director sit medicus, neque relatio chirurgis tradenda, ut in *Constitutione criminali* sanctum sit. Contra ignorantiam obstetricum. De relationum forma, fuse. Accurata & cauta vulneris inspectio a medico potius instituenda. Separari omnino debere vulnera per se lethalia ab absolute lethalibus. Iterum de experimentorum in pulmonum natatione factorum incertitudine. Mitioribus medicum ac edere in re dubia, judici legem scriptam esse, non medico. Nihil extus læsum, sed os tamen bregmatis fractum, & sanguis super duram

membranam effusus. Diu paracentesi repetita sustentatus homo, etiam 20. aquæ libris emissis. Ita HALLER.

GERH. FELTMANN, Vir doctus & acris ingenii, cæterum J. C. Ejus *de cadavere inspiciendo.* GRONING. 1673. 4. BREM. 1692. 4. Varia ad inspectionem cadaveris. Lex, quæ eam præcipit Electoris Brandenburgici; solis medicis rem committens, quos judex dat, neque debent ob CAROLI V. voces medici excludi; si medici desint posse chirurgos sufficere, iisque fidem debere adhiberi. Sanguinis ad præsentiam rei profluvium nihil demonstrare. Vulnus ventriculi sanatum. Ita HALLER.

NICOLAUS BLEGNY. Ejus *la doctrine des rapports en Chirurgie.* LION 1684. 12. In P. I. modus, quo chirurgi & medici consulti respondent. Nominantur ab archiatrorum comite bini in quavis civitate viri; dantur tamen tribunalia, quæ eos ipsa designant, a quibus volunt responderi. Matronas desiisse consuli, postquam imperite de fœmina imprægnata respondentes, reæ factæ fuerint mortis fœtus. Fuse contra congressum. In P. II. responsa ipsa, de ægroti, dum vixit, valetudine, de periculo, quod a vulnere impenderit. Addita varia de suffocatione, de suspensione, de submersione, & ut discernatur, num eæ violentiæ in vivo homine sint perpetratæ, num in cadavere. Recte violentia a morte illata distinguitur, quod nulla inde sugillatio nascatur, neque inflammatio. Chirurgos de vulneribus solos respondere. HALLER. V. *hern.*

MICHAEL BERNARD VALENTINI edidit *pandectas medico-legales, s. responsa medico-forensia ex archivis Academiarum deprompta* FRANCOF. 1707. 4. Responsa ordinum medicorum GERMANIÆ continet, quorum sectio VII. hactenus huc facit, in qua de finibus artis chirurgicæ, de medicamentis, quæ non spectant ad chirurgos, de circumforaneis & herniotomis coercendis, de obstetricum erroribus & officiis agitur. Aliqua purius chirurgica intercedunt, ut de arteria loco venæ percussa, quam secuisse oportuerat. De malis curationibus chirurgicis, & de chirurgis male etiam accusatis. Qui sola pulsione pollicis occisus sit, cum empyemate laborasset.

Ejusd. operis *pars altera* FRANCOF. 1710. 4. mere chirurgica est, agitque de inspectione & renuntiatione vulnerum lethalium & infanticidiorum. Hæc responsa non adtinet hic repetere, nimis numerosa, cum eorum defensionibus conjuncta. Utilitate tamen sua non caruerint.

Ejusd. *novellæ medico-legales, s. responsa medico-legalia ex archivis facultatum.* FRANCOF. 1711. 4. quæ quasi prioris operis est appendix. Intercedunt etiam chirurgici casus, de quibus responsum est, ut contrafissura, nempe tabula interna fracta, cum exterior integra esset. Lien a scutica fractus, id vulnus pro non lethali pronunciatum; quæstiones etiam ad dignitatem & officia chirurgorum spectantes. In *appendice* HUNDESHAGII disp. *de cruentatione vulneris ad præsentiam homicidæ* recuditur.

Hæc

Hæc duo opera cum titulo *corporis Juris medico - legalis* recusa sunt FRANCOF. 1722. fol. Hæc editio aucta est ab auctoris filio CHRIST. BERNARD. VALENTINI. Accesserunt aliqua, ut authenticæ medico - legales, quibus pauculæ aliquæ responsiones continentur: de vagina ab imperita consolidatione clausa; de prolapsu uteri, num ad solvendum matrimonium sufficiat: de morte concitata ex devorato cultro. Deinde disp. GOELICKII *de mutilo Medicinæ corpore resarciendo*. Ita HALLER. V. *pag.* 51.

ELIAS PRATS *rationarium chirurgicum nothwendiges Handbuch des Wundarztes, wie er Bericht an die Obrigkeit thun soll, von Aderlassen und Schäden u. s. f. aus dem Englischen.* HAMBURG 1684. 4. 1690. 8. HALLER.

JEAN de VAUX, chirurgus Parisinus, vir satis literatus, qui multos auctores vertit, & edidit. Ejus *l'art de faire les rapports en Chirurgie.* PARIS 1703. 12. Minime malus libellus. Primum vulnerum & morborum dat breves descriptiones, & de iisdem judicia & relationes juridicas. Inde leges aliquæ. Verum historiæ morborum fere imperfectæ sunt, & raro exitus additur, neque cadaverum incisiones. Omnis autem generis casus hic reperias, multos etiam ad Medicinam solam spectantes. Ex vulnere arteriæ intercostalis mors. Altera editio cum nomine auctoris prodiit 1743. 12. multum omnino aucta, potissimum a MORANDO. Varia accesserunt ex BLEGNYO, GENDRYO & nuperioribus responsis. Editor multa omisit, quæ ad medicorum honores spectabant, & quæ in ea editione non reperias. Medicorum præsentiam ad legitimam relationem requiri. MORANDUS de virginitate aliqua emendavit. Adjectæ sunt appendices, ut cadaverum regiorum incisiones, liæ ex GUILLEMÆO; tum duæ leges, altera qua a. 1723. chirurgo primario Regis redditur privilegium legatorum sibi per civitates substituendorum, altera, in qua Academia chirurgica a. 1743. constituitur.

Ejus vitam nuper scripsit Cl. SUE, PARIS 1772. 8. tum GOUIET, & exstat in M. S. ejus vita a BERTRANDO scripta. Ita HALLER.

MAXIMILIAN PREUSS. Ejus *vulnerum aliarumque læsionum violentarum & externarum lethalium, vel minus talium sciagraphia brevissima.* BRESLAU 1712. fol. HALLER. V. *pag.* 60.

CHRISTIANUS VATER. Ejus *de infanticidii imputati signis diagnosticis.* WITTEBERG. 1722. 4. HALLER. V. *pag.* 62.

ANDREAS PETERMANN. Ejus *casuum medico-legalium decades* II. LIPS.... 8. HEISTER. V. *obs. art.*

J. HERMAN (vel HIBRON.) HAMER. Ejus disp. *de Medicina renunciatoria.* ERFORD. 1692. 4. De lethalitate vulnerum &c. HALLER.

GEORG. DETHARDING. Ejus *centuria thesium ex Medicina forensi.* HAFN. 1740. 4. HALLER. V. *pag.* 468.

J. HADRIANUS SLEVOGT. Ejus *dignitas vulnerum explorationis.* JEN. 1721. 4.

Ejus *de exploratione vulnerum.* Ibid. 1721. 4. HALLER. V. *pag.* 580.

FRIDERICUS HOFMAN. In ejus *Medicinæ consultatoriæ* opere, quod fere fit responsis ordinis medici Halensis, quæ plerumque in mitissimum sensum respondit, multa huc facientia occurrunt. In T. I. varia de infanticidiis & vulneribus judicia: inter ea vulnus diaphragmatis funesti eventus: pariter tristis effectus fustigationis, & perinde lethale vulnus vasis in mesocolo sanguinei. Contra, percussio, a qua effusus in ventriculis cerebri sanguis, pro incerta mortis causa. Paracentesis pectoris ab ordine medico approbata. In T. II. ejusdem generis quinquaginta consilia. De vulneribus judicia. Excusatur vulnus arteriæ carotidis non satis definitum. Partus exsectus ex utero cæsareus, funestus sed exculpatus. Vulnus penetrans abdomen & trajiciens; malus eventus chirurgo imputatus. In cerebro effusus ex ictu sanguis, reus excusatus. In T. III. vulnus hepatis funestum, æger lenissimum dolorem senserat, quidquid alii ex hypothesi in contrariam sententiam dixerint. Vulnus funestum pulmonis: pro non lethali relatum. Lethale vulnus trunci communis venarum ab hepate in venam cavam confluentium. Fustigatio crudelissima, etiam capitis, ut tamen cranium integrum esset, pro non lethali. In T. IV. cranium bis fissum & pus sub dura matre, pro non lethali. Incisio hominis calculosi: excusatus medicus, qui Swalbacenses aquas ad id malum suaserat. Multiplex cranii fissura cum vase rupto & sanguine effuso: vulnus lethale pronunciatum. Luxatio hinc humeri, inde radii & ulnæ cum non potuissent sanari, & arteria a fragmento osseo convulnerata fuisset, chirurgus correptus. Excusatum vulnus compuncti cerebri, cum pure in altero ventriculo effuso. In T. V. vulnus duodeni pro absolute lethali. Ab ictibus fœtus intra uterum periens, cum signis acceptæ injuriæ. Vulnus funestum diaphragmatis & hepatis, tamen pro non lethali. De infanticidio hic & alibi. Vulnus per orbitam in cerebrum penetrans pro lethali relatum. In T. VI. ex ictu in cranio foramen, in cerebro pus fœtidum & copiosum vomica contentum: reus excusatus. Vulnus ossis frontis jaculo perforati, quod in cerebrum penetrasset, pariter excusatum. In T. VII. cerebrum per os frontis convulneratum, pro non lethali. Horrida capitis conquassatio, fracturæ, hiatus suturæ, contrafissura alterni lateris, pro lethali. In T. VIII. ab impacto pugno sugillatio, sanguis sub calvaria effusus, mors pene subita; reus excusatus. In T. IX. lis inter medicos, qui vulnus pectoris cum fragmento pleuram compungente infelici eventu curaverant, cum alter saccharum saturni adhibere vellet,

let, alter dilatare vulnus & injicere medicatos succos. In T. X. & XI. & XII. nihil de forensi Medicina. Ita HALLER. V. *pag.* 279.

CHRISTIAN HELWICH. V. *pag.* 69.

PANCRATIUS WOLF. Ejus *cogitationes medico-legales.* ZEIL. 1697. 8. HALLER.

WILHELM ULRICH WALDSCHMIDT. V. *obst. art.*

GODOFREDUS BUDÆUS. V. *pag.* 73.

SAMUEL STRUM. V. *pag* 73.

HENRICUS BODINUS. Ejus disp. *de non requirenda lethalitate vulneris.* HALÆ 1703. 4. HALLER.

CHRISTOPH. HELWICH. V. *pag.* 76.

J. FRIDRICH ZITTMANN. Ejus *Medicina forensis, d. i. geöfnete zur Medicin u. Chirurgie anweisende der Facultät zu Leipzig Aussprüche und Responsa.* FRANCOF. ad MOEN. 1706. 4. 2. vol. Responsa ordinis medicorum Lipsiensis omnino 176. ex schedis CHRISTIANI JOHANNIS LANGII descripta, seculi omnia XVII. Concinne & breviter traditur quæstionis, quem vocant status, cum solitis medici de inciso cadavere relationibus, & responso ordinis medici, quod plerumque breve & cordatum est. De vulneribus adeo relationes numerosissimæ hic exstant, sæpe severæ. Ita vesicæ vulnera pro absolute lethalibus: alias tamen mollius responsum est, ut de vulnere medullæ spinalis, non lethali. Ventriculi vulnus Lipsienses pro certo funesto, Wittebergenses pro minus evidenter lethali renuntiaverunt. Funestum contrafissuræ exemplum. Multæ cranii fracturæ. Multa arteriarum & venarum vulnera. In jugulari vena vulnus pro funesto. Mors a castratione & ligato funiculo vasorum seminalium. Plurima omnino memoria digna. Ab obstetrice puerperæ lacerata vesica, educta tunica sabulosa: servata ægra, ut tamen a vesica in vaginam abscessus pateret. Putridus funiculus umbilicalis, & multa fugillatio, tribuitur violentiæ ante tres menses illatæ, ut fœtus tamen sero perierit. Negant a lapsu funiculum facile lacerari. Vulnus per diaphragma & pulmonem cum costa fracta: æger non potuit absque tortura oris deglutire: mors die quinto. Ita HALLER.

BENJAMIN EWALD. V. *obst. art.*

J. JACOB BAJER. Ejus *introductio in Medicinam forensem.* FRANCOF. 1748. 4. HALLER. V. *obst. art.*

HERMANNUS FRIDERICUS TEICHMEYER, Professor Jenensis, HALLERI socer, Chirurgiam docuit, & manu sua exercuit. Ejus sunt *Medicinæ legalis & forensis institutiones.* JEN. 1740. 4. 1762. 4. Chirurgica argumenta multa tractat, de abortu, de vulnerum inspectione & de iis relationes, de vulnerum lethalitate, infanticidio.

Ejus *de cadaveris inspectione sectione legali.* JEN. 1742. 4. HALLER.

AN-

ANDREAS OTTOMARUS GOELICKE. Ejus *specimina Medicinæ forensis.* FRANCOF. ad VIADRUM 1714. 4. 1720. 4. HALLER. V. *lites chir.*

LAURENTIUS HEISTER. Ejus *de utilitate Medicinæ in Jurisprudentia.* HELMSTADT 1730. 4. Multa ad Chirurgiam vulnerum & Medicinam forensem.

Ejus & v. HAGEN *de medico vulneratum curante a sectione cadaveris non excludendo.* HELMSTADT 1749. 4. Exempla profert longorum malorum, & in quibus chirurgus multa sit molitus, de quibus non alius medicus præter eum, qui curaverat, mali naturam potuerat divinare. Aliud, ubi HEISTERUS, qui ægrum curaverat, solus indicare potuit, arterias & asperas & leves majores esse dissectas: inque alio perforatum diaphragma. HALLER. V. *ocul. morb.*

MICHAEL ALBERTI, non quidem chirurgus, cæterum plurimarum disputationum auctor, chirurgici etiam argumenti, & librorum ad Medicinam forensem facientium. Ejus *de abortus noxia & nefanda promotione.* HALÆ 1711. 4. recusa est in T. III. *Med. leg.*

Ejus *de abortus violenti modis & signis.* Ibid. 1730. 4. recus. in T. III. *Jurisprud. med.*

Ejus *de funiculi umbilicalis neglecta obligatione in causa infanticidii limitanda.* Ibid. 1731. 4. Contra collegam SCHULZIUM. Recusa est in T. III. *Jurisprud. med.*

Ejus *de tortura domestica & abusu subluxationis vertebrarum plebeiæ.* Ibid. 1735. 4.

Ejus *commentatio in constitutionem criminalem Carolinam medica.* HALÆ 1739. 4. Singula capita percurrit, infanticidium, torturam, causasque ab ea liberantes, abortum, vulnerum variam ad mortem inferendam potentiam. Maxima vulnera non requirere incisionem legalem. Rariora etiam, ut de cruentatione vasorum & sanguine vetusto distinguendo ab eo, qui dudum fuerit effusus.

Ejus denique magnum opus est, *systema Jurisprudentiæ medicæ.* Tomus I. prodiit HALÆ 1721. 4. & 1736. 4. Præcedit plenum compendium forensis Medicinæ. Sequitur series *Actorum*, ut vocant, s. relationum de casibus, in quibus medici consuluntur, ex *Actis Halensis ordinis medici* sumta, in quarum epicrisi quidem eruditum se virum, & justum bonique amantem ostendit. Magna pars relationum pertinet ad infanticidia. Neglectam funiculi deligationem inter causas mortium puerilium recenset. Fracturæ cranii: cerebri vulnus post elapsum demum mensem necans. Lien absque vulnere ruptus. Vulnus hepatis inter ea numeratum, quæ non sunt lethalia. Plagæ funestæ. Cartilagines a costis spuriis absque causa violenta secedentes. Lites

tes chirurgorum se invicem accusantium. Vulnus diaphragmatis funestum. Ab ictu multæ cranii fissuræ & contrafissuræ.

T. II. Ibid. 1728. & SCHNEEBERG 1736. 4. Iterum relationes ordinis medici de causis mortium: sæpe mites, ut in morte a plagis, quam hemiplegiæ tribuunt. Multa infanticidia, vulnus jejuni intestini, cujus funestus eventus casui tribuitur. Errores aliqui chirurgorum. Cadaverum nonnullæ incisiones.

T. III. SCHNEEBERG 173.. 4. Præfatione malles vir Cl. abstinuisset. Tum in priori parte operis iterum relationes forenses. Aliquot exempla non supervenientis umbilicalis funiculi sectioni hæmorrhagiæ. Vulneris arteriæ carotidis funestus effectus, omissæ per duas horas curationi tributus. Vulnus pulmonis grave sanatum. Nimis strictæ fasciationis excusatio.

T. IV. GÖRLIZ 1737. 4. Relationes primo loco in partem fere mitiorem, etiam cum funiculus umbilicalis lacer, os fœtus cannabi fuisset infartum, & alias certa homicidia excusata. Inter illas mortes, ex funiculo non ligato aliquot. Accesserunt aliqua ex diario *Hallische Intelligenz-Zettel*, & ex chartis D. J. G. WUNDERLICH, perbreves istæ notæ.

T. V. GÖRLIZ 1740. Ab ictu equi fracta frons, cerebrum putridum, frequens epilepsia, & tamen malum sanatum (vis mali videtur in sinu frontali substitisse). Manus amputatio pro non funesta. Mors subita a compressione ventris & evulsione placentæ, ab imperita obstetrice, excusata. Fissura absque rasione sponte sanata. Mors ex sanguine effuso sub calva integra. Iterum pueri omissa umbilici deligatione enecti. Vulnus arteriæ cruralis excitato demum aneurysmate necem inferens. Obstetrix excusata. Sphacelus ex tortura. Eximia sectio legalis CASSEBOHMII.

T. VI. GÖRLIZ 1747. 4. Plures hujus voluminis partes sunt: prima relationum forensium ordinis medicorum Halensium; diarium fistulæ ani repetita sectione denique superatæ a chirurgo BINGERT: deinde libelli aliqui ALBERTI ex diario *hällischen Anzeigen*. Tunc BERNARD. WILH. RÖDDER, medici Paderbornensis, adnotationes aliæ forenses, aliæ chirurgicæ & medicæ, & sectiones, quas vocant legales. Denique J. G. W. (WUNDERLICH) casus medici & forenses. RÖDDERUS habet aliqua non contemnenda, ut intestinum ab inflammatione valde corruptum, indeque funestum volvulum, cum spherulæ plumbeæ devoratæ in abdomine elapsæ essent. Ita HALLER.

GONZALES ANTON. SERRANO, chirurgus nosodochii. Ejus *manifesto medico y chirurgico y difensorio a favor* D. DIEGO DAYLON *in causa criminal d'omicidio, che con impropriedad medica se le attribua.* CORDUBA 1711. 4. ut videtur. SEG. enim absque anno. HALLER.

ADAM

ADAM BRENDEL in *Eph. Nat. Cur. cent.* III. *obs.* 167. retulit de ancilla, quæ inserto in proprium uterum stylo fœtum occiderit, sed & se ipsam. HALLER. V. *pag.* 474.

Chirurgische Bericht und wie Wundzettel abzufassen. PAUZEN 1713 8. HALLER.

J. CHRISTOPH. BAUZMANN *von tödtlichen Wunden.* LEIPZ. 1717. 12.

J. DANIEL GOHL. Ejus *Medicina practica clinica & forensis, s. collectio casuum variorum chirurgicorum ac forensium;* edidit S. SCHAARSCHMIDT, BERLIN 1735. 4. HALLER. V. *pag.* 89.

J. JAC. V. ROSENSTENGEL. Ejus *medicus practicus clinico-forensis, s. brevis introductio in praxin clinicam & forensem.* FRANCOF. 1717. 8. HALLER.

J. FRIDER. du PRE'. V. *vuln.*

J. V. L. *vernünftige Urtheil über tödtliche Wunden.* NÜRNBERG 1719. 8. Multum utitur *Actis Facultatis Lipsiensis.* Repeto, quæ WELSCHII non nominati sit versio, inquit HALLER.

FRANCISCUS WIEDMAN. V. *pag.* 92.

BURCHARD DAVID MAUCHARD. Ejus *de inspectione & sectione legali.* TUBING 1736. 4. Exemplum in vulnere renali, cum disquisitione de periculo, ab eo vulnere impendente. Adjectæ bonæ adnotationes de vulnere gulæ cibos effundente, ductus thoracici &c.

Ejus *lethalitas per accidens.* Ibid. 1750. 4. Mascule in lenitatem vitiosam invehitur, qua multi medici Germani fere omnia vulnera excusant. Exempla profert, ubi chirurgus aut in culpa fuit, aut præter meritum est accusatus. HALLER. V. *hern.*

J. HERM. FURSTENAU. Ejus *Medicinæ forensis contractæ sp.* I. II. III. RINTELN 1752. 4. HALLER. V. *pag.* 98.

POLYCARP LEYSER. Ejus disp. *de frustranea cadaveris inspectione.* HELMSTADT 1723. 4. 1731. 4. HALLER.

CHRIST. TENZEL. Ejus disp. *de inspectione judiciali cadaverum.* ERFORD. 1723. 4. Chirurgos non sufficere. HALLER.

J. FRANC. LOEW. Ejus *theatrum medico-chirurgicum continens varias ad Medicinam forensem pertinentes materias.* NORIMBERG. 1725. 4. HALLER.

GEORG. WILH. DETHARDING. Ejus *scrutinium de necessitate inspectionis vulneris in crimine homicidii commisso.* ROSTOCK. 1726. 4. HALLER.

J. HENR. SCHULZE *an umbilici deligatio in nuper natis absolute necessaria sit.* HALÆ 1733. 4. Negat. V. *oss. morb.*

GEORG.

Georg. Christoph. Plaz. Ejus disp. *an in homicidio sectio & inspectio cadaveris necessaria.* Lips. 1727. 4. Haller.

Chr. Ern. Clauder. Ejus *praxis medico-legalis, oder XXV. ausgelesene casus medico-forenses mit nöthigen Anmerkungen.* Altenburg 1736. 4. Cordatus homo. Agit etiam de vulneribus lethalibus, aut per casum aliquem funestis, & de infanticidiis. Haller. V. *pag.* 480.

Caspar Bose. Ejus disp. præside Walthero *de obstetricum erroribus a medico forensi pervestigandis.* Lips. 1729. 4. Haller. V. *obst. art.*

J. Christian Fritsch, medicus Vinariensis, Stahlianus, vir acris & credulus. Ejus *seltsame jedoch wahrhafte medicinische Geschichte aus den original actis extrahirt.* Tomus primus prodiit Leipz. 1730. 4. T. II. 1731. 4. T. III 1733. 4. T. IV. 1734. 4. T. V. 1734. 4. T. VI., qui J. Christiani Wolfii est opus, ibid. 1740. 4. Ipsi, ut vocant, casus fuse cum longis & integris patronorum defensionibus traduntur. In T. I. habetur historia satis ridicula accusationis contra chirurgum intentatæ, qui canem inciderat. Quæstio, num bubonocele a tortura liberet, cum tractatu de eadem hernia. In T. II. De diuturna mania, post morsum canis rabidi. Mors ex alapa. In T. III. de atretis, & ob id vitium solutis matrimoniis. In T. IV. culpa obstetricum exstincti pueri. Liberata obstetrix cum accusaretur, quod in calida infantem exussisset, ut vesicæ erumperent. In T. V. sanatum vulnus œsophagi & asperæ arteriæ. Vulnus arteriæ carotidis pro non lethali habitum. In T. VI. duorum medicorum lites de morte pueri, fracto crure male a carnifice curati, quem demum judices condemnaverunt. Ita Haller.

J. Christ. Kundmann. V. *pag.* 104.

Ernest. Euseb. Richter. Ejus *digesta medica, s. decisiones medico-forenses.* Leipz. & Budissin 1731. 4. Sunt decades novem casuum forensium, sæpe cum integra rei defensione, fiscique accusatione, & ordinum medicorum consultorum judicio. Plurima chirurgici argumenti ad vulnera pertinent; ipse demum auctor subinde suam sententiam dicit. Sanguinis sub cranio effusio tamen pro lethali habetur, cujusmodi mortes sint ex frequentissimis. Sic mortes ex dira verberatione. Mors ex lamina cranii interiori depressa. Sanatum tamen vulnus duræ membranæ cerebri ab ense læsæ. Hepatis vulnera funesta, pro lethalibus. Mors ex contusione musculorum & vasorum colli. Sic vulnus felleæ vesiculæ. Duram meningem incidi debere, neque ægrum injuriam sentire. Percussio epigastrii lethalis. Abscessus vertebras erodens pro morbo magico habitus. Iterum sanata incisio ossis frontis & meningis. Haller.

Petri Gerike diss. *de renunciatione vulnerum.* Helmstadt 1731. 4.

Ejus *de necessaria vulneris inspectione post homicidium.* Ibid. 1737. 4.

Ejus *inspectionem cadaveris in homicidio apud Romanos in usu fuisse.* Ibid. 1738. 4. HALLER.

JOH. HOOGVLIET, chirurgus. Ejus *Konst van wonden te schouwen en van dezelve doodelykheid te oordeelen.* AMSTERD. 1732. 8. Describit apparatum mechanicum ad vulnerum inspectionem necessarium. Ob ignorantiam chirurgorum medicum etiam ad relationem accessisse. Recte, raras sanationes vulnerum lethalitatem non tollere. Arteriarum vertebralium vulnera funestis adnumerat, renumque, nisi levissima fuerint, tum bronchii, septi transversi. Simplex neque supra vulgus adspirans scriptor. Ita HALLER.

Actenmässige Relatio facti & juris über den wider J. CHRISTOPH SCHLICHT *Chirurgum geführten Process.* FRANKF. 1733. 4. Fracturae complicatae pedis sphacelus supervenerat, hunc chirurgo parentes imputabant, qui nil se peccasse respondit. HALLER.

CHRISTIAN GOTTLIEB TROPANEGGER. Ejus *decisiones medico-forenses worinn Urtheil und responsa über siebenzig schwere casus, sonderlich de lethalitate vulnerum in 7. decurien ans Licht gestellt.* DRESDEN 1733. 4. Pleraeque relationes nimis breves, & facilium casuum, aut vulnerum adeo gravium, ut de eorum alioquin lethalitate nullum potuerit dubium esse. Ex funiculo umbilicali non ligato funesta haemorrhagia, duobus in exemplis. Mors ex vulnere arteriae & venae mammariae. Ab ictu pectori illato mors per haemoptoen. Epidemicum in armentis ulcus linguae. HALLER.

J. HIERON. HERMANN. Ejus *Sammlung auserlesener responsorum über merkwürdige, u. dubiose casus.* JEN. 1733. 4. HALLER.

J. GEORGIUS HASENEST. Ejus *medicinischer Richter, oder Acta physico-medico-forensia collegii medici Onoldini von a.* 1735. *an zusammengetragen mit Anmerkungen.* ANSPACH 1755. 4. Rei gestae historia, collegii medici judicium, auctoris epicrisis, severior in universum. Funiculi tamen umbilicalis omissam ligaturam, etiam quando vasa pectoris inania sunt, non habet pro mortis causa. Luxatam a bajuli ictu fuisse vertebram recte negat.

T. II. Ibid. 1756. 4. Excitati abortus, hic & in reliquis tomis multa exempla. Haemorrhagia ex abrupto funiculo utique lethalis est, quando magna vasa sanguine vacua reperiuntur. Exemplum absque conspicua injuria subito a plaga mortui.

T. III. Ibid. 1757. 4. Bambergensium edictum de curando morsu canis rabidi: anagallidem laudant, noster mallet meloën. De mele rabido, a quo occisi plusculi boves, & ipsi rabiem passi. Cartilago annularis fracta curata.

curata. Morbus epidemicus ferarum & armentorum, ex aculeis vesparum natus, quorum vulnera in gangrænam abirent. Ex ictibus acceptis omnino incurabiles cerebri injuriæ. Sic de aliis vulneribus judicia.

T. IV. Ibid. 1759. 4. De constituendis peritioribus obstetricibus. Leges scriptæ chirurgis & balneatoribus. Condemnata obstetrix, quæ brachium pueri elapsum resecuerat. HALLER. V. *pag.* 482.

CAROLUS FRIDERICUS KALTSCHMIDT. Ejus *de intermissa funiculi umbilicalis post partum deligatione non absolute lethali.* JEN. 1751. 4.

Ejus *de lethalitate vulnerum capitis in infantibus recens natis.* JEN. 1769. 4. HALLER. V. *vuln.*

CONR. WILHELM STRECKER. Ejus disp. *de fide, & legalitate medici in vulnerum investiganda lethalitate.* ERFORD. 1735. 4. HALLER.

J. ERNEST HEBENSTREIT, (natus NAUENHOFII prope NEOSTADIUM ad ORILAM, Professor LIPSIENSIS, obiit a. 1757. æt. 55. febri putrida, epidemica correptus). Ejus *funiculi umbilicalis humani pathologia.* LIPS. 1737. 4. recus. in HALLERI *selectis.* Varii partus difficiles a funiculo collo circumdato, ex utero propendente rupto, aut dissecto neque deligato. Aliqua de funiculo quatenus in Medicina forensi ejus consideratio locum habet.

Ejus *de corpore delicti medici culpa incerto.* Ibid. 1743. 4.

Ejus progr. *de officio medici forensis.* Ibid. 1748. 4.

Ejus *de læsionibus ex dispositione morbosa vulnerati lethiferis.* Ibid. 1755. 4.

Ejus *anthropologia forensis, s. medici circa rem publicam causasque dicendas officium.* Ibid 1751. 8. 1753. 8. Posterior hæc editio aliquanto auctior est. Ad Chirurgiam spectant, quæ vir Cl. habet de arte obstetricia, de vulnerum æstimatione, ad quam putat medicos per anatomes cognitionem se debere præparare: & de infanticidio. Necesse esse funiculum deligare. In vulnerum lethalitate severus est, eoque tendinum diaphragmatis læsiones refert, & arteriæ axillaris. Multum etiam tendinum tribuit vulneribus. A laborioso partu capita fœtuum sæpe sanguine turgere. Leve hepatis vulnus sanari posse. HALLER.

AUGUSTIN LEYSER. Ejus *de homicidio culpabili.* WITTEBERG 1738. 4. J. C. opus. HALLER.

FRANC. CAR. CONRADI. Ejus *de inspectione cadaveris occisi a solis medicis peracta vitiosa nec sufficiente ad pœnam ordinariam irrogandam.* GREIFSWALD 1738. 4. 1740. 4. pariter J. C. opus. HALLER.

BARTHOLOMÆUS PERALTO y PARRILLA. Ejus *manifesto medico y chirurgico y defensorio juridico theologico a fabor del duche de* D. DIEGO *de* AYLON *en la causa criminal de homicidio que con impropriedad medica se le atribuice.* BONON. 1739. 8. HALLER.

Die Kunst chirurgische Bericht und Wundzettel abzufassen. BUDISSIN 1739. 8. HALLER.

RUDIGER FRIDRICH OVELGUN. V. *pag.* 118.

GOTTWALD SCHUSTER. Ejus *commentationes & difficiliora quædam themata, tam ad Medicinam, quam ad Jurisprudentiam pertinentia.* CHEMNIZ 1741. 4. Varia huc pertinent, ut quæstio tertia, num mors sero superveniens demonstret vulnus non fuisse absolute lethale. Noster defendit masculé, non demonstrare, & consentiunt Lipsienses. Ostendit vulnera longe post nonum diem, etiam 25to & 37mo demum mortem intulisse, quæ tamen omnino nunquam potuissent curari: sic medullæ spinalis & thoracici ductus vulnera mortem inferre inevitabilem, etiam si serius ea supervenerit. Sugillationem de vita partus testari. Mors a squama ossis in cerebrum depacta. Aliqua alia in S. IV. De obstetrice uteri prolapsum male adgnoscente: relationes aliquæ de vulneribus lethalibus, aut per malam curationem funestis; de homine verberibus enecto. HALLER. V. *pag.* 119.

LUDOVICUS PARMENIO. Ejus *Sammlung verschiedener casuum medico-chirurgicorum forensium mit nützlichen Anmerkungen.* ULM 1742. 8. 1774. 4. Plusculæ relationes de vulneribus, cum occisorum hominum incisione. Sanguis sub cranio funesto eventu effusus, cum id integrum esset. Non favet benigniori de funiculi umbilicalis omissa deligatione sententiæ. Non probat exspectationem, quam de musculo suo RUYSCHIUS conceperat. Mors a vertebris nonnullis dorsi introrsum impulsis. HALLER.

PASQUAL FRANC. VIRREY. Ejus *de ambigue prolatis in judicium criminationibus consultationes physico-medicæ nonnullæ.* BONON. 1742. 4. MATTH. BAZZANUS defendit funiculi umbilicalis deligationem non esse necessariam. HALLER.

WILHELM ZACHAR. CRAMER. Ejus disp. *de tortura ejusque usu & effectibus.* LIPS. 1742. 4. HALLER.

JOH. KLEIN. Ejus disp. *de inculpatione & exculpatione vulnerati moribundi.* JEN. 1742. 4. HALLER.

NIC. CHR. LYNCKER. Ejus *tr. juridica de amputatione membrorum in his, qui delinquunt.* JEN. 1742. 4. HALLER.

GOTTFRIED HENRICH KANNEGIESSER. Ejus *institutiones Medicinæ legalis.* HALÆ 1768. 8. auctæ & emendatæ ibid. 1772. 8. alii KILIÆ 1777. 8. Pertinet huc potissimum caput de vulneribus eorumque ad mortem potestate, de submersis & strangulatis, de fulminatis, de abortu, de fractura & luxatione. HALLER. V. *pag.* 124.

In *selectorum Francofurtensium* T. II. aliqua habentur de necessaria incisione ad definiendum de vulneris ad mortem inferendam potentia.

Sigil-

Sigillatim de nonnullis vulneribus quæritur, num mortem necessario intulerint. HALLER.

JOHANNES STÆHELIN. V. *obst. art.*

PHILIP. ADOLPH. BOEHMER. Ejus *de necessaria funiculi umbilicalis vi vasorum structuræ in nuper natis deligatione.* HALÆ 1745. 4. Contra SCHULZIUM, qui negabat. HALLER.

FRID. AUG. HERZOG *Sammlung auserlesener Responsorum Juris criminalis, welche von den berühmtesten juristischen und medicinischen Facultäten über besondere merkwürdige und dubiose casus sind angestellet worden.* HAMBURG. 1745. 4.

PETR. PASQUAI. V. *obst. art.*

MATTHIAS GEORG. PFANN. Ejus *Sammlung verschiedener merkwürdiger Fälle, welche theils in die gerichtliche theils in die practische Medicin einschlagen.* NÜRNBERG 1750. 8. HALLER. V. *hern.*

PHILIPPUS CONRADUS FABRICIUS, Professor Helmstadiensis, vir egregius, & vitæ philosophicæ exemplum. In *sciagrafia historiæ physico-medicæ* BUTISBACI WEZLAR 1746. 8. de vulnere agitur arteriæ vertebralis inter primam vertebram & caput inflicto, lethali. Caput fœtus abruptum, retentum, & per sternutationem expulsum &c. In hominibus suspensis vertebras non luxari. Trepani usum sæpe periculosum esse.

Ejus *præcipuæ curationes in sectionibus & perquisitionibus cadaverum humanorum pro usu fori.* HELMSTADT 1750. 4. Series vulnerum lethalium & non lethalium.

Ejus *de lethalitate vulnerum ventriculi.* Ibid. 1751. 4.

Ejus *causæ infrequentiæ vulnerum lethalium præ minus lethiferis ex fabrica corporis humani anatomica & situ partium præcipue eruta.* Ibid. 1753. 4.

Ejus *Sammlung einiger medicinischer responsorum und sections berichten.* HELMSTADT 1754. 8. Duodecim sunt responsa, HEISTERI fere opus. Pleraque pertinent ad infanticidia. Defenditur hæmorrhagiam a funiculo umbilicali non ligato sequi, etiam funestam; & effusum sanguinem vitalem fœtum demonstrare. Duo vulnera pulmonum cum vasis majusculis læsis, numerantur inter lethalia.

Ejus *zweyte Sammlung.* Ibid. 1760. 8. Novem casus. Iterum infanticidia: mors ex funiculo umbilicali non ligato, per quem sanguis omnis effluxerit.

Ejus progr. ad disp. HOFMANNI sulcus s. tractus niger in cute supra lineam albam decurrens, est inter signa partus prægressi. HALLER.

CHRISTIAN FRIDER. ESCHENBACH. Ejus *Medicina legalis brevissimis comprehensa thesibus.* ROSTOCH. 1746. 8. 1775. 8.

Ejus

Ejus *vulnerum ut plurimum lethalium sic dictorum nullitatem demonstrans commentatio.* Ibid. 1746. 4. Ea vulnera noster partim ad ea refert, quæ absolute lethalia vocantur, partim ad ea, quæ lethalia per accidens. Negat recte classes vulnerum lethalium aut non lethalium constitui, cum quodque vulnus sigillatim æstimari debeat. Ad lethalia refert vulnera carotidum, sinuum cerebri &c. Ita HALLER. V. *pag.* 133.

ANTONIUS LOUIS. Ejus *memoire sur une question anatomique relative à la jurisprudence pour distinguer les suites du suicide de celles de l'assassinat.* PARIS 1767. 8. Ut homines suspensi adgnoscantur, ut distinguantur, qui post mortem ab aliis suspensi fuerint ab iis, qui sibi laqueo vitam eripuerint; a congesto imprimis in violenta strangulatione sanguine suspensos necari; subinde tamen vertebram aliquam luxari. Hæc & alia signa violentarum manuum ab autocheiria abesse. HALLER. V. *vuln.*

HENRICUS FRIDERICUS DELIUS. Ejus *de sugillatione quatenus infanticidii indicium.* ERLANG 1751. 4. HALLER. V. *pag.* 137.

J. SIM. FRID. BOEHMER. Ejus disp. *de legitima cadaveris occisi sectione.* HALÆ 1747. 4. HALLER.

J. GOD. VISELIUS. Ejus diss. *de inspectione & sectione legali.* GIESS. 1748. 4. HALLER.

CHRISTIAN FRIDERICH DANIEL. Ejus *institutionum Medicinæ publicæ edendarum adumbratio cum specimine de vulnerum lethalitate.* LIPS. 1778. 4. V. *pag.* 139.

ERNEST. ANTON. NICOLAI. Ejus & J. THEOPHILI HOYER disp. *de lethalitate vulnerum.* JEN. 1767. 4. HALLER. V. *pag.* 493.

FERDINAND AUGUST HOMMEL J. C. disp. *de lethalitate vulnerum & inspectione cadaveris post occisum hominem.* LIPS. 1749. 4 HALLER.

FRIDER. BOERNER. Ejus *institutiones Medicinæ legalis.* WITTEBERG 1756. 8. HALLER. V. *obst. art.*

ANTONIUS de HAEN. V. *pag.* 140.

JOH. HENR. WOLFAHRT. Ejus disp. *de infanticidio doloso ejusque speciebus.* FRANCOF. 1750. 4. HALLER.

DAVID SCHULZ. Ejus *Medicina forensis; præter differentiam vulnera in absolute lethalia & per accidens distinguentem nullam prorsus adgnoscere.* REGIOMONT. 1750. 4. Non dari vulnera per se lethalia, diversa ab absolute lethalibus. HALLER.

NICOLAS FOURNIER *reponse à l'examen supposé & à la refutation pretendue de la consultation* 1751. 4. *& reponse à la lettre du D. Quichotte de la Medecine* 1751. 4. Ea consultatio altera, ut videtur, vice prodiit DIJON 1757. 4.

J. WIL-

J. Wilhelm Christian Hofman. Ejus *de offibus fœtus, quatenus inferviunt determinandæ ætati in cafu fufpecti infanticidii.* Francof. & Leipz. 1751. 4. Haller.

Claudius Joseph Prevot. Ejus *principes de Jurisprudence fur les vifites & rapports judiciaires des medecins, chirurgiens, apothicaires & fages-femmes.* Paris 1753. 8. Pofthumum opus advocati fenioris. Collectio legum Gallicarum ad Medicinam forenfem fpectantium, integrarum & per excerpta. Philippus pulcher a. 1311. fanxit, ne Chirurgiam quispiam exerceret, nifi coram chirurgis Parifinis fpecimina fuæ peritiæ exhibuiffet. Ad referendum de vulneribus medici & chirurgi annonam publicam accipiunt, a Parlamento olim electi. Anno 1603. fanctum, ne foli chirurgi, omiffis medicis, ad eas relationes vocarentur, & anno 1604. in fingula civitate medicus conftitutus & chirurgus, qui referant; eos olim Comes archiatrorum nominabat, cui id jus abrogatum eft a. 1692. Mira hic eft confuetudo. Saucius per medicos & chirurgos fuæ optionis poteft de fuo ftatu referre: deinde demum judex fuos medicos & chirurgos fubmittit ex officio. Nicolas Blegny & P. des Noues a. 1683. ob illicitas cadaverum incifiones regno pulfi. De periculo vulnerum; de infanis, obfeffis, impotentia conjugali, miraculis, vulneribus ab animalibus illatis. Haller.

Antonius Petit. Ejus *deux confultations medico-legales, la premiere tendant à prouver qu'un briquetier trouvé mort dans fa chambre s'eft pendu & fait mourir lui même, & la feconde pour Demoifelle Famine accufée de fuppreffion, expofition & homicide de deux enfans.* Paris 1767. 8. De fufpenfione, in qua luxationem vertebrarum admittit & ipfe vidit. Haller. V. *pag.* 145.

Lambertus Esser. Ejus *chirurgifch-medicinifche Differtation von Tödlichkeit der Wunden und deren Renunciation.* Bonn u. Aachen 1754. 8. Haller.

Ant. Wilh. Plaz. V. *obft. art.*

Christianus Gottlieb Ludwig. Ejus *inftitutiones medicæ forenfes.* Lips. 1765. 8. Belgice Rotterdam 1767. 8. Huc pertinent, quæ de vulneribus & eorum ad mortem inferendam poteftate in genere, deinde de vulneribus fingulatim habet. Haller.

Ejus *de luxatione vertebrarum colli a medico forenfi circumfpecte difquirenda.* Lips. 1767. 4. Exempla ubi a capite prima colli vertebra, aut ab ifta fecunda, aut tertia a quarta difceffit, funefto femper eventu, ut tamen in cadavere nullæ manifeftæ caufæ mortis appareant. Haller. V. *fractur.*

Christian Ludw. Schael. V. *obft. art.*

Ernest Gottlob Bose. Ejus respondente J. W. Müller *de vulnere per se lethali homicidam non excusante.* Lips. 1758. 4. Haller.

Hugo Marret. Ejus *consultation sur un question medico-chirurgico-legale* Dijon 1757. fol. Haller.

Raht. Ejus disp. *de incertitudine signorum infanticidii.* Pragæ 1759. in collectione D. Simon. Ita Haller.

J. Frid. Rübel. Ejus *Abh. der Criminalfälle welche in das forum medicum einschlagen* Frankfurt 1762. 8. Haller. V. *pag.* 167.

J. Bapt. Dominic. Ejus disp. *de officio medici circa torturam.* Erford. 1760. 4. Haller.

Wouter van Lis. V. *pag.* 183.

Johann Pauli *der medicinische Richter in Betrachtung der Todschläge.* Koppenhagen (alii Leipzig) 1764. Partes corporis humani percurrit, quæ non absque certa nece aut absque periculo utique læduntur. Cerebelli vulnera lethalibus accenset. Ita Haller. Enchiridium est, ex quo utilitas certe undique magna emicat. Etiam infanticidium, veneficia, aliaque breviter pertractantur. Ita in *deutscher allg. Bibl.* 1. *Band* 2. *St.* pag. 263.

Petrus Delsance. Ejus *kurze Anweisung zur gerichtlichen Wundarzney worinn was über die Tödlichkeit der Wunden bey den Gerichten aus den Grundlehren der Arzneygelehrten zu untersuchen und auszumachen sey, abgehandlet wird.* Frankfurt 1765. 8. De vulneribus absolute per se & per accidens lethalibus collectio. Haller.

Joh. Jacob. Ludwig Neydeck, medicus. Ejus *ob nach denen Isnardischen Gedanken in puncto deren so gesagten vermuthlich ertrunkenen* &c. Frankf. u. Leipz. 1765. 8.

Ejus *ob, wann, und wie das Experiment von Oberschwimmung und Untersinkung der Lunge und im Kopf vorfindlichen extravasirtem Geblüte ohne Anzeige äusserlich geschehener Gewaltthätigkeit, sodann die ohnabgelöste Nachgeburt, und dabey mit unterbundener Nabelschnur todter Kinder in rechtlicher Folge zu beurtheilen sey?* Ibid. 1768. 4. Meusel.

Joh. Frid. Faselius. Ejus *elementa Medicinæ forensis prælectionibus academicis accommodata* edente Christiano Rickmann, Jen. 1767. 4. Germanice versa a Christiano Gottfried Lange cum titulo *gerichtliche Arzneygelahrtheit, worinn die vornehmste Materien des burgerlichen Criminal- und geistlichen Rechts nach den neuesten und bestmedicinischen Grundsätzen erläutert und erkläret werden.* Budissin 1768. 8. Leipzig und Budissin 1770. 8. alii Würzburg 1770. 8. Breve compendium. Judicium de vulneribus: funesta esse quibus tendo diaphragmatis læditur. Ita

Ita HALLER. Ordo, brevitas, perspicuitas auctorem omnino scopo sibi præfixo satisfecisse testantur. Omnia, quæ ad Medicinam forensem pertinent, non obstante brevitate, optime enodata, & legitimo ratiociniorum nexu demonstrata reperies. Ita in *deutscher allg. Bibl.* 11. *Band* 2. *St.* pag. 222.

CHRISTOPH GOTTLIEB BÜTTNER, Professor Regiomontanus, egregius incisor, vir candidus & recti judicii (obiit 10. April. 1776.) Ejus est *Anweisung für angehende Arzneybeflissene worauf sie bey Anstellung eines Obductions-Attestes über tödliche Verletzungen acht zu geben haben.* KÖNIGSB. 1767. potius 1768. 4. Sanguis ab injuriis in capite acceptis sub calvaria effusus, absque ullo velamentorum aut ossis malo. HALLER.

Ejus *aufrichtiger Unterricht wie man sich vor, in, und nach den legalischen Besichtigungen todter Körper zu verhalten, und die Besichtigungsscheine nach beygefügter Betrachtung von der Tödlichkeit der Wunden einzurichten.* Ibid. 1769. 8. (auctum 1776. 4.) In Parte I. Vir Ill. efficaciam expendit, qua quodque vulnus vitæ nocet, per singulas partes corporis humani: ita ut Cl. viri judicium suum in anatome fundamentum habeat. Uterus ab externa injuria ruptus, fœtus interemtus. Maximum a resecto pene periculum. Nihil ad excusandum reum nonum diem valere, quem saucius superaverit. Pars II. continet sexaginta de vulneribus aliisve funestis casibus relationes, curiosas & fideles. Ab ictu, cum nullum externum violentiæ signum adesset, sanguis in cerebri ventriculum effusus, & hepar ruptum. In strangulatis signa violentiæ in musculis manifesta. Mors a fustigatione, effuso sanguine, inanitis vasis. Ab externa violentia, nullo extus apparente signo, rupta intestina.

Ejus *vollständige Anweisung wie durch anzustellende Besichtigungen ein verübter Kindermord vorzumitteln sey.* Ibid. 1771. 4. De infanticidiis accuratissime agit, conjuncta peritia anatomica, & frequenti in ejusmodi quæstionibus exercitatione. Quibus de causis ex lacerato funiculo umbilicali alias sanguis funesto eventu erumpit, alias minime: frequentes autem ex neglecto vinculo hæmorrhagias vidit. De strangulationis signis. Adnotationes numerosæ & cordatæ. Ita HALLER.

J. KOERMENDII diss. sistens *quædam ex Medicina forensi.* WIEN 1767. 8. De vulnerum renunciatione, de eorum ad mortem inferendam potentia, per singula. De infanticidio, & pro necessitate vinculi funiculo umbilicali injiciendi. De tortura. HALLER.

Consultation de Chirurgie ou examen d'un rapport chirurgique fait à l'occasion de Claudine Rouge trouvée dans le Rhone. LION 1768. 8. HALLER.

FAISOLE & CHAMPEAUX *experiences & observations sur la cause de la mort des noyés, & des phénomenes qu'elle présente.* LION 1768. 8. Germanice *Erfahrungen und Wahrnehmungen über die Ursach des Todes*

der Ertrunkenen, nebst denen dabey sich ereignenden Erscheinungen, welche in Gegenwart der dazu ernannten Abgeordneten in der königlichen Vieharzneyschule zu Lyon öffentlich angestellet worden, vertente GLADBACH Medicinæ doctore, DANZIG 1772. De signis strangulationis, submersionis, per experimenta propria in animalibus capta. Ex numerosis non minus, quam magna accuratione institutis experimentis apparet in submersorum animalium cadaveribus spumam aqueam semper in arteria aspera & bronchiis esse, eamque per plures deinceps dies permanere; non idem evenire, si mactata animalia in aquam projiciantur; epiglottidem in iis, qui vivi in undas præcipitati fuerunt, erectam semper, & nunquam depressam inveniri, ideoque bronchotomen tali in casu inutilem esse; denique arterias & venas cerebri nunquam præternaturaliter sanguine turgere. Experimentis hisce capiendis occasionem præbuit lis orta de mortis genere inventi in aqua cadaveris. Unde mirum videri non debet, si, ut in omnibus fere id genus scriptis, hic quoque, utilia quæ sint, sparsa hinc inde, atque aliis, lectorem nihil morantibus, permixta esse deprehendantur. Ita in *deutscher allg. Bibl.* 21. *Band* 1. *St.* pag. 182.

CHRIST. LUDW. SCHWEIGHARD. V. *obst. art.*

J. JAC. HENR. HERMANN. Ejus disp. *de variis causis infanticidiorum.* LIPS. 1769. 4. HALLER.

Constitutio criminalis THERESIANA, *peinliche Gerichtsordnung.* WIEN 1769. fol.

Kunst chirurgische Berichte abzufassen. BUDISSIN 1769. 8.

C. L. LIEBERKÜHN, Professor. Ejus *de origine & utilitate inspectionis cadaveris occisi.* HALÆ 1771. 4. MEUSEL.

ANTONIUS BALTHASAR. V. *pag.* 224.

MATTHÆUS FRANCISCUS ALIX. Ejus *quæstiones medico-legales ex Chirurgia declarandæ.* ERFORD. 1774. 4. MEUSEL.

Auszug aus der Theresianischen Criminal-Constitution N. 2. *ad art.* 26. & 27. *für die Bader in Städten und auf dem Lande.* WIEN 1774. 8.

PHILIPPUS FISCHER. Ejus *dissertatio medico-forensis, an deligatio funiculi umbilicalis in neonatis absolute necessaria sit.* INGOLSTADT 1777. 4.

WILHELM GOTTFRIED PLOUCQUET, Medicinæ & Chirurgiæ doctor. Ejus *Abhandlung über die gewaltsame Todesarten: nebst einem Anhang von dem geflissentlichen Missgebähren; als ein Beytrag zu der medicinischen Rechtsgelahrtheit.* TUBINGEN 1777. 4. Utile compendium Medicinæ forensis. Ita in *deutscher allgem. Bibl.* 36. *Band* 2. *St.* pag. 474.

Aucto-

Auctores alii, qui de lethalitate vulnerum scripserunt. Vide *vulnera*.

CHOERADES. Vide *scrophul.*

CIRCUMLIGATURA GLANDIS. V. *phimos.*

CLAVUS. Vide *tumores*.

CLYSTERES SIVE CLYSMATA, ENEMATA.

Ibis clysterem sibi injicientis perantiqua est historiola; ita ab ave homines id artificium didicisse. Fabellam GALENUS (a) ridet. HALLER (b).

Medici Ægyptii clysteres injiciebant, teste PLINIO (c).

CÆLIUS AURELIANUS in *tard.* L. IV. cap. 3. clysteres ex folliculo dandi modum accurate exponit. HALLER. V. *pag.* 293.

SEVERUS. Alius non dubie & posterioris GRÆCIÆ fuit SEVERUS iatrosophista, cujus de instrumentis infusoriis sive clysteribus liber exstat apud BANDINUM III. p. 152. in Bibl. Medicea. V. *medicam. chir.*

RUFUS. Ejus locus de clysteribus exstat (d) deque eorum materie (e). HALLER. V. *pag.* 415.

ORIBASIUS L. VIII. de clysteribus. HALLER. V. *pag.* 264.

AETIUS in L. III. agit de clysteribus. HALLER. V. *pag.* 265.

JOHANNES ab ARDERN. V. *fistul.*

GUILIELMUS FABRICIUS in *observat. centuria* I. *obs.* 77. ad clysterem applicandum situs ægroti accomodatus. *Obs.* 78. instrumentum ad clysterem sibimetipsi facile injiciendum. ALBERTI. V. *pag.* 274.

AMBROSIUS RHODIUS. Ejus *de recta clysterum, glandium & vomitoriorum administratione.* BASIL. 1612. 4. WITTEBERG. 1613. 4. HALLER.

WOODAL in *the chirurgiens mate* &c. clysterem invenit, per quem in anum fumus tabaci adigitur. HALLER. V. *pag.* 22.

(a) *Adv.* ERASISTR. (b) In *Bibl. Med. pract.* T. I. pag. 3. (c) L. VI. c. I. (d) Apud ORIBASIUM *collect.* L. VIII. c. 21. (e) Ibid. c. 39.

THOMAS BARTHOLINUS in *hiſt. anatom. centuria* VI. fiſtula pro clyſtere tabacario injiciendo. HALLER. V. *pag.* 23.

J. DANIEL MAJOR. Ejus *de clyſteribus veterum, ac novis.* KIEL 1670. 4. HALLER. V. *pag.* 453.

ELIAS RUD. CAMERARIUS. Ejus *de clyſmatibus.* TUBING. 1688. 4. HALLER. V. *pag.* 33.

REGNERUS de GRAAF. V. *genital. morb.*

FRIDERICUS DECKER in *exercitationibus medicis* &c. machinam ad clyſterem tabacarium in anum dandum deſcribit. HALLER. V. *pag.* 37.

J. ANDREAS STISSER. Ejus *de machinis fumiductoriis curioſis* HAMBURG 1686. 4. quibus nempe fumus tabaci in anum pellatur. HALLER.

JOSEPHUS LANZONI. Ejus *L. de clyſteribus.* FERRARÆ 1691. fol. HALLER. V. *pag.* 59.

J. GUNTHER ALBRECHT. Ejus *de enematum evacuantium, alterantium, & nutrientium uſu.* LEID. 1698. 4. HALLER.

J. CASPAR SCHWARZ *vom clyſtieren als ein allgemeines Hülfsmittel in allen Vorfällen ſicher zu gebrauchen.* HAMBURG 1723. 8. Dialogus popularis, quo demonſtratur, fere in omni morbo clyſteres convenire. HALLER. V. *vuln.*

J. B. MORGAGNI. V. *pag.* 77.

CAR. FRID. HUNDERTMARK. Ejus *de enemate uterino.* LIPS. 1755. 4. HALLER. V. *medicam. chir.*

GEORG. AUGUST. LANGGUTH. Ejus *de clyſtere ſicco.* WITTEBERG. 1756. 4. V. *fractur.*

ANTONIUS de HAEN. V. *pag.* 140.

HIERONYMUS DAVID GAUBIUS. V. *pag.* 165.

FRIDER. AUGUST. WEIZ. V. *pag.* 175.

P. SUE in *dictionnaire portatif* HELIE inſtrumentum, quo fumus nicotianæ in anum adigitur. HALLER. V. *pag.* 183.

FERDINANDUS MARTINI. V. *pag.* 185.

JOH. GOTTLIEB SCHÆFERS *der Nutzen und Gebrauch des Tabakrauchclyſtiers, nebſt zwoen dazu bequemen Maſchinen beſchrieben.* Editio prima hujus lectu digni tractatus prodiit REGENSPURG 1757. (alii 1766. 4. 1772. 4.) cum icone & deſcriptione unius tantum machinæ. Præſentem vero editionem pluribus auctor machinis, quarum uſus ipſi exploratus eſſet, auxit. Adjecit præterea novi ab HAENIO ſibi communicati ſiphonis delineationem, deſcriptionemque. Librum, qui de tabaci clyſtere agat, præter huncce habemus nullum. Hiſtoriam tradit de inventione & proprietate variarum machinarum huic ſcopo inſervientium; morbos item indicat, in quibus hoc auxilii genus bono cum effectu adhibeatur. Hac ſimul

simul occasione multas observationes practicas interspersit. Ita in *deutscher allg. Bibl.* 5. *Band* 1. *St.* pag. 276.

W. Nolken. V. *pag.* 191.

J. Petr. Bucele. Ejus disp. *de ileo.* Argentor. 1768. 4. Fistulam dicit clystericæ similem, nisi quod validius clysterem impellat; ea validiores alvi obstructiones solvi. Haller.

CONTUSIO.

Hippocrates *de ulceribus* cap. 2. Tom. XII. pag. 131. carnes contusas necessario in pus versas tabescere ait.

Idem in *Epid.* V. ab amica ludente accepta alapa funesta. Haller. V. *pag.* 286.

Galenus in L. XIV. musculorum contusiones vino caustico curat. Haller. V. *pag.* 264.

Oribasius *de morbor. curat.* L. VII. cap. 31. de luxatis & contusis.

Idem in *synopf.* L. I. cap. 16. de contusis, Walther. V. *pag.* 264.

Ætius in *tetrabibl.* II. sect. 4. cap. 12. de stigmatis notis a verbere illatis. In *tetrabibl.* IV. sect. 2. cap. 29. de nervorum contusione. Cap. 65. ad flagellatos: pellem ovinam recenter detractam commendat. Cap. 68. ad contusa & sugillata. Cap. 70. de vulsis s. fibris musculorum distractis. Walth. V. *pag.* 265.

Paulus Ægineta. *de re medica* L. IV. cap. 12. de his, qui flagris cæsi sunt: pellis ovilla recens detracta calida adhuc flagris cæsis circumdatur, magis quam omnia alia in una die & nocte succurrit. Cap. 29. & 30. de laxatis & carne contusis. Cap, 31. de ruptione & avulsione. Walth. V. *pag.* 293.

Rhazeus in L. II. cap. 14. de unguentis: ad contusionem unguentum. Walth. V. *pag.* 265.

Haly Abbas in *pract.* L. IV. cap. 26. medela percussionis cum flagellis.

Idem *de re medica* L. IV. cap. 29. & 30. de luxatis & carne contusis. Cap. 31. de ruptione & vulsione. Walth. V. *pag.* 295.

Avicenna in L. IV. *fen.* 3. tract. 2. cap. 3. de contusione & cura. Cap. 7. dispositio verberati cum flagellis & cura. Cap. 13. de casu & contusione. *Fen.* 4. tract. 2. cap. 4. & 5. de casu & offensione ad lapidem aut parietem & de cura. Cap. 6. offensio super ventrem & viscera. Walth. V. *pag.* 267.

Albu-

ALBUCASIS in L. *pract.* tract. 29. sect. 2. cap. 3. de casu. Cap. 6. de casu forti & periculoso. Cap. 7. de casu super toto corpore. Tract. 31. sect. 2. cap. 1. de fustigatione. WALTH. V. *pag.* 267.

GUILIELMUS de VARIGNANA in *secretor. sublim.* tract. 2. serm. 3. cap. 2. de attritione lacertorum & nervorum. Tract. 5. serm. 5. cap. 1. de cadentibus ab alto. Cap. 2. de verberatis. WALTH. V. *pag.* 371.

GUY de CHAULIAC in *Chirurgiæ* tract. 6. doctr. 1. cap. 3. de casu & offensione. WALTH. V. *pag.* 297.

LEONARDUS de BERTAPALIA tract. 2. Cap. 14. de casu. Cap. 15. de flagellis & eorum cura. WALTH. V. *pag.* 3.

GODOFREDUS STEGHIUS in *medic. pract.* L. XIII. cap. 15. de contusionibus cum echymosi. WALTH. V. *pag.* 313.

PETRUS de BAYRO *de medendis corporis hum. malis* L. VII. cap. 8. de contusione faciei. L. XXI. cap. 3. de curandis his, qui ab alto cadunt. WALTH. V. *pag.* 374.

ANTONIUS FUMANELLUS in *tract. de compositione medicam.* cap. 77. contusiones sanantia, item ad flagellatos. WALTH. V. *pag.* 375.

JOH. TAGAULT *instit. chirurg.* L. II. cap. 13. de nervis contusis. WALTH. V. *pag.* 6.

J. PHILIPP. ab INGRASSIA. In ejus *iatropologia* &c. de nobili viro agitur, cui in ludo Trojano tibia contusa fuerat, & sanguis sub cutem effusus; eum ut em tteret chirurgus cutem inciderat, quem nonnulli medici carpserant. Eos noster exagitat, Arabes conculcat, ostendit ab iis Græcos fuisse exscriptos, fusissimo usus sermone. HALLER. V. *pag.* 6.

CONRADUS KUNRATH in *medullæ destillatoriæ* &c. Part. II. pag. 331. (a) & seq. medicamenta ad casum ab alto f. contusione. WALTH. V. *pag.* 397.

AMBROSIUS PARÆUS in *oper chirurg.* L. XI. cap. 2. de cura contusionum & percussionum. WALTH. V. *pag.* 301.

AMATUS LUSITANUS in *curat. med. centuria* III. casus ab alto cum sensuum jactura, universi corporis calido fomento & sudore curatus. HALLER V. *pag.* 314.

FRANCISCUS VALERIOLA in *observat. med.* L. II. *obs.* 4. casus ab alto. WALTH. V. *pag.* 273.

VICTOR TRINCAVELLUS in *consilior. med.* L. III. *cons.* 85. de casu ab alto in sinistrum latus & spinam dorsi. WALTH. V. *pag.* 378.

GUILIELMUS FABRICIUS in *observat. chir. centuria* III. *obs.* 66. de casu. WALTH. V. *pag.* 274.

FRANCISCUS RANCHIN in *opusc. med.* tract. de morbis subitaneis cap. 27. de casu ab alto. WALTH. V. *pag.* 315.

WOLF-

(a) Edit. HAMBURG. 1628. 4.

WOLFGANG. GABELCHOVERUS in *curat. med. centuria* II.. *cur.* 29. curatio punctionis circa umbilicum a grumis sanguinis post percussionem. *Cent.* III. *cur.* 43. tumor durus ventris ex præcipitatione violenta in terram. *Cur.* 82. lapsus in glacie cum conquassatione corporis. WALTH. V. *pag.* 352.

JOHANNES VIGIER in *oper. medico-chirurg.* L. II. cap. 8. de contusione. Cap. 11. de nervo contuso: oleo myrrhæ in demulcendo dolore nervi nullum est præstantius. WALTH. V. *ulcera.*

FRANCISCUS PECCETTI in *Chirurgiæ* L. II. cap. 40. de flagellatis: ubi & unguentum habet ad contusiones. WALTH. V. *pag.* 18.

HENRICUS PETRÆUS in *Handbüchlein* &c. tract. 3. cap. 9. contusio nervorum. WALTH. V. *pag.* 18.

PHILIPPUS GRULING in *curat. med. centuria* III. *obs.* 72. de lapsu ab arbore.

Idem in *observat. cent.* II. *obs.* 34. de periculoso casu in foveam. *Obs.* 65. de quodam ex lapsu sputo cruento laborante.

Idem in *Medicinæ pract.* L. V. part. 3. cap. 13. de cura casus ab alto. WALTH. V. *pag.* 391.

In *tractatu* . . . FRAGOSO SECUNDO. V. *pag.* 22.

THOMAS BARTHOLINUS in *histor. anatom. centuria* III. *hist.* 31. thorax compressus. WALTH. V. *pag.* 23.

JOH. SCULTETUS in *observat. chirurg. Obs.* 8. contusio capitis nona septimana improviso necem inducens. *Obs.* 11. contusio capitis curata, cui successit vertigo & apoplexia. *Obs.* 16. contusio capitis tribus mensibus instante novilunio convulsiones inferens. *Obs.* 22. contusio capitis scalpris derasa. ALBERTI. V. *instrum. chir.*

J. JAC. WEPFER in *observat.* p. 1. gravis contusio capitis; p. 2. 3. 4. contusio capitis, cum aliis ab accepta plaga symptomatibus. p. 7. contusio capitis funesta ab alapa, ebrio inflicta. Contusio capitis causa lethalis anatomice demonstrata; p. 8. contusio capitis a lapsu ex equo; p. 12. contusio capitis funesta a casu; p. 13. 14. contusio capitis sequente apoplexia lethalis; p. 945. contusiones in partibus glandulosis periculosæ. ALBERTI. V. *pag* 27.

EBERHARDUS GOEKEL in *consil. & observat. centuria* I. *cons.* 17. contusio capitis lethalis. *Centuria* II. *cons.* 93. contusio coxæ dextræ, cum luxatione tali pedis ejusdem lateris, a rota vehiculi facta. ALBERTI. V. *pag.* 29.

GEORGIUS WOLFGANG WEDEL. Ejus *de casu ab alto.* JEN. 1684. HALLER. V. *pag.* 34.

J. NIC. BINNINGER in *observat. & curat. centuria* I. *Obs.* 43. contusionum varia symptomata. Cent. III *Obs.* 31. contusio prægnantis, & inde abortus metus periculosi affectus. *Cent.* IV. *Obs.* 29. contusio totius corpo-

corporis stupenda in homine a curru plaustrali deciduo. ALBERTI. V. *pag.* 37. V. *decorat.*

GEORG. FRANK. Ejus *de alapis s. colaphis.* HEIDELBERG. 1674. 4. HALLER. V. *decorat.*

CHRISTIAN STREIT. V. *pag.* 39.

J. MAURITIUS HOFMANN. V. *pag.* 47.

J. PETRUS ALBRECHT. V. *pag.* 49.

VITUS RIEDLINUS in *lin. med. ann.* V. *Sept. obs.* 18. gravis contusio capitis. ALBERTI. V. *pag.* 52.

THEODORUS ZWINGER. V. *pag.* 52.

JOSEPHUS ACOLUTHUS. V. *pag.* 54.

CHRISTIANUS VATER. Ejus *de cerebri commotione.* WITTEBERG 1699. 4. HALLER. V. *pag.* 62.

FRIDERICUS RUYSCH in *observat. anatomico-chir. obs.* 60. contusioni capitis solo fomento, absque incisione per imperitum temere commendata, feliciter prospectum. ALBERTI. V. *pag.* 63.

SAMUEL GRASS. V. *pag.* 66.

J. HADRIANUS SLEVOGT. Ejus *de ruptura viscerum.* JEN. 1699. 4. HALLER. V. *pag.* 580.

MICH. WANSLOW. Ejus disp. *exhibens historiam de ruptura lienis.* ERFORD. 1696. 4. HALLER.

FRIDERICUS HOFMANN: Ejus *de laesionibus externis, abortivis venenis, & philtris* R. SCHILMER, HALAE 1729. 4. Lien ab ictu dissiliens, inde mors subita. Sic ex ictu cum diaphragmate inflammato. HALLER. V. *pag.* 324.

J. LUD. PETIT in *traité des maladies chirurgicales* &c. T. I. post magnas contusiones continuo incidendum: profundo loco pus reperiri. HALLER. V. *pag.* 76.

J. PETR. ROESEL. Ejus disp. *de ecchymomate.* ALTDORF. 1707. 4. HALLER.

HERMANNUS BOERHAAVE in *aphorismis* &c. §. 321. contusa. V. *pag.* 79.

J. DAVID MAUCHART. V. *pag.* 85.

GUILIELMUS MAUQUEST in *traité complet de Chirurgie* contusiones illaeso cranio faciunt periculosas commotiones cerebri, quod molle esse solet in funesto languore. In contusis alias sanguis concretus, alias diu fluidus. HALLER. V. *pag.* 90.

EMAN. CHRIST. LOEBER. Ejus *historia contusionum.* JEN. 1726. 4. Disputatio. HALLER.

The practical physician &c. V. *pag.* 103.

FRAN-

FRANCISCUS QUESNAI in *tr. de la saignée....* aliqua etiam habet ad contusiones discutiendas. HALLER.

PAUL. HENR. MOEHRING. V. *pag.* 107.

J. GOTTLIEB BERGMANN, chirurgus, in *satyris Silesiacis spec.* II. a. 1737. de contusione gravi cum multo sanguine effuso denique sanata. HALLER.

SAMUEL SCHAARSCHMIDT in *medicinischen und chirurgischen* &c. T. I. ex lapsu coma, sanguis de aure manans & diuturnus stupor, felici tamen eventu. In T. IV. agit etiam seorsim de contusionibus, in quibus sanguinem stagnare quidem docet, non vero extra vasa effundi. HALLER. V. *pag.* 115.

GERARDUS V. SWIETEN in *comment.* T. I. ad §. 321. fuse agit de contusis. V. *pag.* 123.

HYACINTHUS ANSELMUS CASTELLANI. Ejus *lettera apologetica.* MANTOUA 1746. fol. Excusat fomentationem sapone & bryonia factam in contusione, ab alio medico inculpatam.

D. CHIESA tecto nomine respondit in *risposta sopra la lettera apologetica del* S. CASTELLANI 1746. 4. Saponem utique nocuisse, ut ex morbi historia appareat. HALLER.

ANGELO BUONI. Ejus *controcritica medico chirurgica, nella quale con cinque lettere dirette ad un amico si risponde ad una lettera cieca data in Cento li* 15. *Novembre* 1746. *Nella prima lettera si dimostra l'insufficienza della detta risposta. Nella seconda si porta la medesima cieca risposta, che descrive la storia del mal colle sue prove, e si risponde. Nella terza, quarta, e quinta lettera si fà l'apologetica suddetta colla censura fatta della risposta, e la controcritica.* VENEZIA 1752. 4. De usu saponis. Videtur ad priorem litem pertinere. HALLER.

DES PORTS in *traité des playes* &c. dari utique veras contusiones cum sanguine effuso. HALLER. V. *vuln.*

FRID. WILH. GUNTHER *obs. chir. medica de contusione articulationis genu, & imprimis læsione singulari tendinis communis musculorum extensorum tibiæ* WOLFENBÜTTEL 1755. 4. Fusa narratio. HALLER.

DU VERGET in *Anfangsgründe* &c. contuso musculo emollientes herbas vino incoctas debere imponi. HALLER. V. *pag.* 151.

LEAUTAUD. V. *pag.* 159.

JOSEPHUS BIANCHI. V. *pag.* 167.

MARCUS AKENSIDE, ingeniosus medicus, in *Phil. Transf. Vol.* LIII. retulit de contusione pectoris, ex qua cor ipsum sideratum erat. HALLER.

BOURIENNE. V. *pag.* 187.

GIOANNI ALESSANDRO BRAMBILLA. V. *inflammat.*
ROBERT. KNOX. V. *pag.* 197.
MATY. V. *pag.* 197.
Cl. MICH. THEROULDE de VALLUN & TRESSAN GUINDANT E. *contusioni cuicunque vulnerariorum usus.* PARIS 1772. 4. HALLER.

CUCURBITÆ SIVE CUCURBITULÆ.

HIPPOCRATES in *L. de locis in homine* agit de cucurbitula in ischiade adfigenda, & ad inflammationes.

In L. περὶ ἑλκῶν agit etiam de cucurbitulæ usu. HALLER. Vide *pag.* 286.

A. C. CELSUS in L. VII. cucurbitulas esse leviorem venæ sectionem. V. *pag.* 287.

CÆLIUS AURELIANUS in *acut.* L. I. cap. 11. sæpe cucurbitulis utebatur in phrenitide & alias. HALLER. V. *pag.* 293.

ANTYLLUS de cucurbitula (a): in doloribus levioribus debere absque scarificatione admoveri, non vero mammis (b), cum multo igne quando ad caput. HALLER. V. *pag.* 406.

GALENUS *de hirudinibus, de cucurbitulis, scarificatione* FERDINANDO BALAMIO interprete & L. FUCHSIO, LION 1550. 16. Brevissimus libellus, in quo encheireses docentur. Codex est in B. R. P. n. 2269. In eum MELCHIOR SEBIZ commentatus est ARGENTOR. 1652. 4. HALLER. V. *pag.* 264.

ORIBASIUS in compendio majori magnæ collectionis L. I. agit de cucurbitulis.

Ejus *de cucurbitulis, scarificatione, hirudinibus, derivatione & revulsione* sermo, ex L. VII. & VIII. collectionum AUGUSTINO GADALDINO interprete, exstat cum GALENO. Loci sunt ANTYLLI, HERODOTI, APOLLONII, & MENEMACHI. Num caput 20. L. VII. sit ORIBASII, num APOLLONII non satis se intelligere ait celeberrimus HALLER. V. *pag.* 264.

JOHANNES ACTUARIUS in L. II. agit de cucurbitulis. HALLER. V. *pag.* 358.

HALY ABBAS in libro nono fuse agit de cucurbitula (sitia). HALLER. V. *pag.* 295.

AVI-

(a) Apud ORIBASIUM L. VII. c. 14. GALEN. *de cucurbit.* (b) GALEN. ibid.

AVICENNA. Ejus L. *de phlebotomia, cucurbitulis & hirudinibus* cum CONSTANTINI LUCÆ commentario prodiit TURIN. 1584. 4. Alii 1583. HALLER. V. *pag.* 267.

GEORGIUS VALLA. Ejus *de universi corporis purgatione per cucurbitulas & venæ sectionem.* ARGENT. 1529. 8. Fere ex GALENO. Ita HALLER.

SYMPHORIANUS CHAMPIER in *margarita sanitatis* PARIS 1514. 8. aliqua habet de cucurbitulis, scarificatione, & sanguisugis. HALLER. V. *pag.* 373.

JOHANNES GUINTHERUS in *comment.* T. II. in dial. II. agit de cucurbitulis. HALLER. V. *pag.* 421.

JOHANNES DRYANDER *der ganzen Arzney* &c. caput est etiam de cucurbitulis. HALLER. V. *pag.* 421.

HIPPOLYTUS ANTONELLUS. Ejus *de cucurbitula.* PARIS 1541. 8. HALLER.

AMBROSIUS PARÆUS in collect. Latinæ L. XVI. agit etiam de cucurbitulis. HALLER. V. *pag.* 301.

FRANCISCUS VALERIOLA in *enarrationum med.* L. II. de cucurbitularum utilitate in ophthalmia. HALLER. V. *pag.* 273.

BALDUINUS RONSSEUS in *epistolis* LEID. 1599. 8. 1618. 8. agit de cucurbitularum alieno tempore admotarum noxa. HALLER. V. *obst. art.*

HORATIUS AUGENIUS *de ratione curandi per sanguinis missionem* in L. X. de cucurbitulis agit. HALLER. V. *venæ sect.*

J. BAPTISTA SYLVATICUS. V. *venæ sect.*

J. THOMAS MINADOUS, Rhodiginus, Professor Patavinus. Ejus *de cucurbitulis, carnis ustione & aurium scarificatione, in medicarum disputationum* L. I. TRAVISI 1590. 4. 1610. 4. HALLER.

PROSPER ALPINUS in *Medicina Ægyptia* &c. Ægyptii cucurbitularum loco vera taurorum cornua admovent, vitreasque machinulas, fere semper cum sanguinis missione ad capitis dolores, anginas, aliasque sanguinis congestiones.

Idem in *Medicina methodica* nuper LEIDÆ 1719. 4. recusa, agit etiam de cucurbitulis. HALLER. V. *pag.* 13.

GUILIELMUS FABRICIUS in *observat. & curat. centuria* VI. agit de cucurbitulis admovendis ad elevandam calvariam, quæ depressa fuit. HALLER. V. *pag.* 274.

FRANCISCUS RANCHIN in *gerocomico* etiam de cucurbitulis agit. HALLER. V. *pag.* 315.

JOHANNES COLLE. V. *pag.* 19.

TIBERIUS MALFI. V. *pag.* 20.

LAZARUS RIVERIUS in *quæstionibus medicis Monspelienſibus* anni 1617. 4. quærit an & quomodo trahant cucurbitulæ. HALLER. V. *pag.* 24.

M. AURELIUS SEVERINUS in L. *de efficaci Medicina* &c. etiam de cucurbitulis agit. HALLER. V. *pag.* 303.

TARDUCCIO SALVI in *miniſtro del medico* agit de cucurbitulis. HALLER. V. *pag.* 31.

GEORG. WOLFG. WEDEL. Ejus *de cucurbitula ſicca.* JEN. 1691. 4. HALLER. V. *pag.* 34.

MATTHIAS GODOFR. PURMAN in *aufrichtigen und erfahrnen Peſtbarbieren* &c. cucurbitulas reprobat. HALLER. V. *pag.* 45.

HENR. EMANUEL MEURISSE. V. *venæ ſect.*

PETRUS DIONIS in *cours d'operations* &c. contra cucurbitas. HALLER. V. *pag.* 304.

ELIAS CAMERARIUS in *ſyſtemate cautelarum* &c. agit etiam de cucurbitulis. HALLER. V. *pag.* 70.

SANTI ZARINI. V. *venæ ſect.*

MICH. PHIL. BOUVART & JOSEPHI PHILIP auctoris *E. apud nos perperam obſolevit cucurbitularum uſus.* PARIS 1764. 4. HALLER.

MARTIN. V. *venæ ſect.*

ERNEST. ANT. NICOLAI. Ejus reſp. J. FR. WITTICH, diſp. *de cucurbitularum effectibus & uſu.* JEN. 1771. 4. HALLER.

CUTANEI MORBI.

(Scriptores quidem bene multos, qui morbos cutaneos pertractarunt, HALLERUS in ſua *Bibl. Med. pract.* collocavit, ut adeo huc minime pertinere videantur. Quoniam tamen & in *Bibliotheca* ejusdem celeberrimi viri *chirurgica* aliqui occurrunt, eos hic præterire nefas eſſe duxi. Sunt autem ſequentes:)

AURELIUS CORNELIUS CELSUS in L. VI. vitia ſingularum partium cutanea dicit. Vide *pag.* 287.

C. PLINIUS in L. XXI. XXX. de cutis malis agit. V. *medicam. chir.*

GALE-

GALENUS in L. ***de tumoribus præter naturam*** agit de achoribus &c.

Idem ***de compositione medicam. sec. locos*** L. I. mala cutanea. V. *pag.* 264.

ORIBASIUS in compend. majoris magnæ collectionis L. VII. & in *synopsis* L. IV. vitia cutanea percurrit. V. *pag.* 264.

AETIUS in L. XIII. agit de morbis cutaneis. V. *pag.* 265.

ALEXANDER in L. I. morbos cutaneos capitis tractat. V. *pag.* 369.

PAULUS ÆGINETA in L. IV. mala cutanea universi corporis ad medicorum modum percurrit. V. *pag.* 293.

JOHANNES SERAPIONIS filius in L. V. agit de morbis cutaneis: inter eos variolarum vestigia. V. *pag.* 265.

RHAZEUS in L. XXV. de variis morbis cutaneis. V. *pag.* 265.

HALY ABBAS in *practicæ* L. IV. cutanea mala. In *theoriæ* L. VIII. aliqua de morbis cutaneis tradit. V. *pag.* 295.

AVICENNA in L. III. morbos cutaneos tractat. V. *pag.* 267.

CONSTANTINUS in L. *de morborum cognitione* &c. morbos etiam cutaneos recenset. V. *pag.* 268.

GARIOPONTUS. In ejus *ad totius corporis ægritudines* &c. morbi etiam cutanei reperiuntur. V. *pag.* 296.

LEONARDUS de BERTAPALIA. V. *pag.* 3.

SYMPHORIANUS CHAMPIER in *practica nova* &c. morbos cutis ad veterum morem omnes recenset. V. *pag.* 373.

JOH. MANARDUS in *epistolarum medic.* L. VII. *epist.* 2. fuse de malis externis eorumque nominibus. V. *pag.* 421.

AMBROSIUS PARÆUS in collectionis Latinæ L. XVI. mala cutanea. V. *pag.* 301.

J. de FOGUEDO *de pustulis, quæ saaphadi nominantur*... circa annum 1570.

HIERONYMUS MERCURIALIS. Ejus *tract. de maculis pestiferis & de hydrophobia.* PATAV. 1580. 4. Satis laudat PORTAL.

Ejus L. *de morbis cutaneis, deque omnibus corporis humani excrementis & de decoratione.* VENET. 1581. 4. In eo varii morbi cutanei pertractantur, etiam cicatrices, sugillata, cutis scissuræ, tum unguium mala, & paronychia. V. *pag.* 9.

LAURENTIUS JOUBERT, Cancellarius Monspeliensis, vir acuti ingenii. Ejus *tract. de affectibus pilorum & cutis præsertim capitis.* LION 1577. 8. 1578. 16. De pustulis agit, de achoribus.

PE-

PETRUS FORESTUS in *obſervat.* L. VIII. cutanea mala faciei & capitis recenſet. V. *pag.* 381.

EUSTACHIUS RUDIUS. Ejus *de affectibus externarum corporis humani partium* L. VII. VENET. 1606. fol. V. *pag.* 382.

CLAUDII CAROLI *tractatus de curatione morborum externorum* codex M. S. eſt in B. R. P. IV. n. 7095.

BARTHOLOMÆUS BONACURSIUS. Ejus *opuſculum de malis externis.* BONON. 1656. 8.

GEORG. WOLFG. WEDEL. Ejus *de nævis maternis.* JEN. 1688. 4. Ejus *de verrucis.* Ibid. 1696. 4. V. *pag.* 34.

J. HARDOVICUS HAMPIUS. Ejus diſp. *de rhagadibus & earum curatione.* ARGENTOR. 1678. 4.

ANDREAS CLEYER. V. *pag.* 51.

JOSEPHUS LANZONI. V. *pag.* 59.

J. SCHMIDT. Ejus diſp. *de lepra Græcorum unguibus monſtroſis prædita.* UTRECHT 1696. 4.

DANIEL TURNER. Ejus *treatiſe on the diſeaſes* &c. Germanice prodiit cum titulo *Abhandlung von den Krankheiten der Haut* ALTENBURG. 1766. 8. 2. Vol. V. *pag.* 80.

JOHANNES ASTRUC in *traité des tumeurs* &c. tineæ ſedem eſſe in bulbis capillorum ſubcutaneis. V. *tumor.*

J. HENR. SCHULZE. Ejus *cutis exterioris morbi.* HALÆ 1739. 4. V. *oſſ. morb.*

Die ſpagyriſche Chirurgie oder Wundarzney vor alle Krankheiten der Haut. SCHNEEBERG 1732. 8.

TIMOTHEUS FRANC. van KLINKENBERG. Ejus diſp. *de verrucis.* LEID. 1733. 4.

DAMIANUS SINOPEUS in *parergis medicis* PETROPOLI 1734. 8. varia habet de furunculis & de aliis cutaneis morbis, quos Calmuccorum pueri patiuntur, iidem a variolis immunes.

MELCH. PHIL. HARTMAN. Ejus diſp. *de cutis exterioris morbis.* REGIOMONT. 1736. 4.

JOH. FREKE. V. *pag.* 117.

CHRISTIAN BERN. v. SANDEN. Ejus diſp. *de cutis exterioris morbis.* HALÆ. 1740. 4

GEORG. AUG. LANGGUTH. Ejus *de ſcabie viva.* WITTEBERG. 1767. 8. MEUSEL. V. *fract.*

FRANCISCUS BOISSIER in *noſologiæ methodicæ* &c. T. II. agit etiam de morbis cutaneis. V. *pag.* 139.

CARLO CURZIO, medicus Neapolitanus. Ejus *diſcuſſioni anatomico pratiche d'un raro morbo cutaneo in una donna felicemente curato.* NAPO-

NAPOLI 1753. 8. 1755. 8. quæ editio aucta est. Universa cutis indurata erat. Balneum vaporis & hydrargyrus malum superarunt. De eodem morbo refertur in *Phil. Transf.* T. XLVIII. P. 2. & in *Journal de Medecine* a. 1754.

DOMINIQUE RAYMOND *des maladies qu'il est dangereux de guérir.* AVIGNON 1757. 12. 2. vol. De scabie, tinea, periculose repressis.

TARDIEU. V. *pag* 164.

FRIDER. AUGUST. WEIZ. V. *pag.* 175.

JOSEPHUS CAVALLINI. V. *pag.* 179.

JOSEPHUS JACOBUS PLENCK. Ejus *doctrina de morbis cutaneis.* VIENNÆ 1776. 8. Perutilis liber pro academicis prælectionibus. Morbos cutaneos ad 14. classes reduxit auctor, nempe ad maculas, pustulas, vesiculas, bullas, papulas, crustas, squamas, callositates, excrescentias cutaneas, ulcera cutanea, vulnera cutanea, insecta cutanea, morbos unguium, & morbos pilorum. Horum morborum signa & curationes. RICHTER. V. *medicam. chir.*

J. IGNAT. XAVIER EMERICUS la CHAUSSE. Ejus *observationum liga.* ARGENTOR. 1769. 4. Disputatio. Cachexia ex scabie suppressa &c.

AMBROSII HOSTY, & auctoris JOS. COTTON. *E. sublimatum corrosivum herpeti.* PARIS 1772. 4.

MEZA. V. *pag.* 240.

MARRET. V. *pag.* 255.

CYSTOTOMIA. Vide *calculi sect.*

DECORATIO
SIVE
REPARATIO.

In CALABRIÆ (a) civitate TROPEA homines acuti ingenii artificiales nasos adfigere, & deformitatem faciei a novo morbo ortam reparare cœperunt. De his hominibus testimonium exstat M. A. SEVERINI, qui FLAMINIUM CRASSUM Tropiensem curtorum instauratorem nominat (b), & de

(a) PETRUS RANZANUS in *annalibus mundi* 1442. scriptis. (b) *Nov. obs. abscess.* c. 8.

de artificibus in APULIA & CALABRIA ſuperſtitibus FRAGOSI (c). Ita HALLER.

LANFRANCUS in *practica*, *quæ dicitur ars* &c. naſum reſectum negat comprehendere. HALLER. V. *pag.* 2.

ARNALDUS de VILLANOVA. V. *pag.* 296.

NICOLAUS BERTRUCCIUS in ſuo *collectorio* &c. habet etiam L. de decoratione. HALLER. V. *pag.* 2.

GUY de CHAULIAC in *Chirurgiæ magnæ* pag. 39. (d) naſum totum reſectum reconciliari non poſſe ait, quidcunque garriant aliqui; aliqua parte hærentem utique. HALLER. V. *pag.* 297.

NICOLAUS de FALCONIIS, Florentinus, vixit exeunte ſeculo XIV., voluminoſiſſimum opus ſcripſit *ſermonum* VII, quorum *ſermonum* quisque totum volumen efficit, minime exiguum. Eorum ſeptimus potiſſimum ad Chirurgiam pertinet, cui titulus eſt: *ſermo* VII. de Chirurgia & de decoratione. Prodiit VENET. 1491. fol. 1537. fol. Continet vulnera, ulcera, fracturas, luxationes & tumores. Compilatio eſt ex GALENO potiſſimum, deinde ex Arabibus, adeo fuſa, adeo tædioſa, ut non tam facile librum abſolvere potueris. Operæ eſſet pretium, ſi quis medicus, qui otio abundaret, ex NICOLO aliisque Arabiſtis eas paucas auri micas extraheret, quæ in ea farragine continentur. Nam etiam apud NICOLUM ex Cl. virorum citationibus legitur, paſſim bonam frugem & proprias adnotationes reperiri. Sic partum cæſareum felicem, & uteri everſi, vulnerisque pectoris & pericardii exempla. Codex M. S. eſt in Bibl. R. P. n. 8987. ſcriptus a. 1454. HALLER.

JACOBUS DONDUS. V. *pag.* 3.

ALEXANDER BENEDICTUS *de omnium a capite ad calcem* &c. L. IV. cap. 39. pro nova eo tempore arte, qua naſus de cute brachii ſumto traduce reparetur antiquiſſimum dicit teſtimonium. HALLER. V. *pag.* 300.

Cæterum de reparandarum narium arte varia hoc ævo (ſeculo XV.) exſtant teſtimonia. P. CALENTIUS in *Ep.* ad ORPIANUM (e) BRANCAM citat Siculum, quem viderit naſum reſtituere. Aliud eſt GILBERTI COGNATI NAZARENI de BRANCA, & ejus diſcipulo BALTHASARE PAVONE Siculo teſtimonium. Iterum de BRANCA etiam MONGITORIUS, qui centum annis ante TAGLIACOTIUM naſos reparaverit, a quo artem habuerit BALTHASAR PAVONUS. Ita HALLER.

AMBROSIUS PARÆUS in collectionis latinæ L. XX. de deficientium ſuppletione. Teſtimonium de naſo a chirurgo Italo vere reparato. Laminæ pro ſupplendo palato. Scutulum, quo in os inmiſſo homo expedite loquebatur, qui linguæ partem amiſerat. Variæ armillæ & capſulæ pro

(c) *Chir.* L. p. 55. & II. p. 121. (d) Edit. VENET. 1546. fol. (e) Apud GOURMELINUM.

pro dirigendo digito, aut manu. Manus artificialis & pes. HALLER. V. *pag.* 301.

AMATUS LUSITANUS in *curation. med. centuria* V. aurea lamina, clavo in fpongiam adaptato, inque erofi palati foramen inmiffo, vocis fublatus ufus reftitutus. HALLER. V. *pag.* 314.

ANDREÆ FURNERII *L. de decoratione* LION fine temporis mentione fcriptum GESNERUS citat, aitque etiam Chirurgiam continere. HALLER.

GABRIEL FALLOPIUS. Ejus *L. de decoratione*. PATAV. 1566. 4. De præputio reftituendo, de nafo reparando, quam curationem in CALABRIA utique teftatur perfici, fed maximo cum dolore. Papillam mammæ nimis brevem fiftula plumbea corrigit. HALLER. V. *ulcera*.

LEONARDO FIORAVANTI in *tesoro della vita umana* Parte II. cum claffe Hifpanica a. 1550. AFRICAM petiit, multos faucios curavit, nafum detruncatum etiam adglutinavit, ut comprehenderet. In L. IV. quinque curationes in nafis reparandis factæ TURPIÆ Calabricæ a PETRO & PAULO fratribus, quas ipfe vidit. HALLER. V. *pag.* 9.

HIERONYMUS MERCURIALIS. Ejus *L. de decoratione* prodiit cum lib. *de morbis cutaneis* a JULIO MANCINO editus VENET. 1585. 4. folus recufus eft, *acc. de varicibus & de reficiendo nafo* FRANCOF. 1587. 8. VENET. 1601. 4. 1625. 4. HALLER. (f). V. *pag.* 9.

GUILIELMUS FABRICIUS in *obfervat. & curat. centuria* III. JOHANNES GRIFFON TAGLIACOTII invento exculto, nafum amiffum reftituit. HALLER. V. *pag.* 274.

CAROLUS BATTUS in *Handtbæk der Chirurgyen* &c. tabulam habet ad fupplendum palatum. HALLER. V. *pag.* 15.

CASPAR TAGLIACOTIUS, Bononienfis, medicus & philofophus. Ejus *funt de curtorum infitione per chirurgiam* libri II. VENET. 1597. fol. FRANCOFURT. 1598. 8. Etfi non primus mirificam adminiftrationem molitus eft, folus tamen eam accuratiffime & fufe defcriptam dedit, quam ex Bojana familia chirurgorum Turpienfium in CALABRIA didicerat (g), quæ eo feculo nafos reparabat. Teftis curationum (h) a TAGLIACOTIO perfectarum eft THOMAS FIENUS (i): alius JACOBUS HORSTIUS (k): iterum alius M. ANT. ULMUS (l), ut tamen JACOBUM ZANARO in oppido *Montechiaro* natum, ejusdem laudis reddat participem. MERCURIALIS eam artem in CALABRIA exerceri, & TAGLIACOTIUM duos, qui exercuerunt homines, fibi indicaffe auctor eft (m). Teftimonium aliud

 eft

(f) In *Bibl. Med. pract.* T. II. pag. 169. (g) CORTESIUS *mifcell. dec.* III. SBARAGLI *ocul. mente vigil.* p. 197. add. de Calabris. FALLOPIUS *decorat.* pag. 19. (h) REAUMUR *hift. de l'Acad. des fcienc.* (i) Op. chirurg. L. XII. (k) *Wunder der Natur* p. 280. (l) *de utero* p. 174. 175. *Phyfiolog. barb.* p. 233. (m) *de decorat.* p. 23.

eſt JOHANNIS VIGIER (n), aliud M. HOLZAPFEL (o), & FORTUNII LICETI (p), qui ipſe, neque ſemel, viderit TAGLIACOTIUM excoriantem naſi cartilaginem, brachium adaptantem, propaginem futura confirmantem. Et legas (q) TAGLIACOTIO BONONIÆ ſtatuam eſſe dicatam, quæ manu naſum teneat. Fuſe iſta repetii, inquit celeberrimus HALLER, cum omnino adminiſtrationum hæc longe ſit difficillima & pene incredibilis. Accurate cauſam noſter exponit, ut humeri pars prior naribus admoveatur, & corpus ſincipiti, vola vertici. Ut in humeri cute inciſa deſignetur tradux aliquanto amplior, quam videatur neceſſe. Excidi pene abſque dolore, cute a forcipe compreſſa, ſecundum quam linea ducta ſectio fiat. Si inferius etiam labium ſupplendum eſt, alter tradux inferior de cubito ſumitur. Inde is tradux cutaneus curto naſo excoriato applicandus, adſuendus ad nares; vigeſimo die tradux fere coaleſcit; tum de humero eumdem oportet reſecare, qui frigeat quidem & palleat, fotus tamen refocilletur. Decimo quarto inde die tradux figurandus, & quadrageſimo columna immittenda, atque acu cum labio ſuperiori conſuenda; idem tradux plumbeis tubulis configurandus. Exemplum curationis. Ut dimidiata auris reſtituta fuerit. Inſtrumenta omnia delineata. Incredibile pene eſt, quemquam ob naſum, nunquam genuini ſimilem futurum, tantum toleraſſe ærumnarum, quas noſter quidem ſic fatis fatetur vitari non poſſe. Liber primus nihil habet niſi theoriam. Compendium ſuæ artis in epiſtola ad MERCURIALEM dedit. HALLER.

THOMAS FIENUS *de præcipuis artis* &c. L. XII. pro naſi reparatione Tagliacotiana. HALLER. V. *pag.* 591.

FRANCISCUS RANCHIN in *queſtions de Chirurgie* &c. pro naſi reparatione. HALLER. V. *pag.* 15.

JOH. SCHENK in *obſervat. rarar. obſ.* 314. nova ratio, qua naſus &c. reſtaurari queat. *Obſ.* 343. naſus recens deciſus conglutinatus. WALTH. V. *pag.* 16.

MARTINUS HOLZAPFEL in iisdem SCHENKII obſervationibus agit de naſi per TAGLIACOTIUM reparatione. HALLER.

JOH. JESSENIUS in *inſtit. chirurg.* ſect. 3. cap. 4. de oculorum artificioſa reſtitutione. Cap. 5. de manuum & pedum amputatorum reſtitutione. WALTH. V. *pag.* 16.

J. VINCENT. GOSIUS cum *tabulis microſcopicis* aliquas *obſervationes* edidit TURIN 1606. 4. quas inter eſt de Tagliacotiana reparatione naſi. HALLER.

J. B. CORTESIUS. Ejus *miſcellaneorum medicorum decades denæ.* MESSANÆ 1625. fol. Huc pertinet *decas* III. ſive fuſus tractatus de curtorum reſtauratione. Hiſtoria reparationis Tagliacotianæ. Adjecta eſt Turpien-

(n) p. 174. (o) Apud SCHENK *diſſ.* (p) *de monſtr.* II. c. 29. p. 108. (q) Apud FIENUM.

pienſium medicorum curatio apud BOIANORUM familiam, auctore PETRO BOIANO. Conſilia TAGLIACOTII in compendium contracta, cum inſtrumentis totaque ejus auxilii adminiſtratione. PETRI BOIANI jam mortui inſtrumenta ipſe vidit & forcipem quam depingit. HALLER.

JOHANNES VIGIER in *operum medico-chirurgicorum* pag. 174. (r) naſum a chirurgo Italo (TAGLIACOTIO) reparatum. HALLER. V. *ulcera.*

HENRICUS PETRÆUS in *Handbüchlein* &c. tract. 8. cap. 6. de membrorum abſciſſorum artificioſa reſtitutione. WALTH. V. *pag.* 18.

THOMAS BARTHOLINUS in *obſervat. med. tranſmiſſ. obſ.* 23. naſi reſtitutio. WALTH. V. *pag.* 23.

FRIDERICUS HOFFMANNUS in *meth. med.* L. II. cap. 2. de artificioſa partium deficientium reſtitutione. WALTH. V. *pag.* 393.

GEORGIUS FRANK poſtea de FRANKENAU, Profeſſor Heidelbergenſis, dein Hafnienſis. Ejus multæ ſunt diſputationes collectitiæ. *De reſtitutione in integrum, ſ. partium corporis chirurgica, ſ. artificiali.* HEIDELBERG. 1672. 4. recuſa & in *Satyris.* Loci varii de Tagliacotiana naſi reparatione, de aliis partibus corporis humani reſarciendis. HALLER.

ANTONIUS MOLINETTI in *diſquiſitionibus anatomico-pathol.* narrat ſe vidiſſe a. 1625. reparationem narium Tagliacotianam. HALLER. V. *pag.* 459.

MICHAEL LUDOVICUS RENEAULME de la GARANNE in *Mem. de l'Acad. des ſciences* a. 1719. egit de reparatione naſi amiſſi Tagliacotiana, quam ſimpliciorem & faciliorem reddere conatur. HALLER.

NIC. ROSEN von ROSENSTEIN. Ejus *de Chirurgiæ curtorum poſſibilitate.* UPSAL. 1742. 4. HALLER. V. *pag.* 582.

J. BAPT. du BOIS & URBAN VANDENESSE *E. curtæ nares ex brachio reficiendæ.* PARIS 1742. 4. HALLER.

THOMAS FITZMAURICE. V. *pag.* 140.

PETRUS CAMPER. Ejus *Aanmerkinge afbeelding en beſchryving van een geheel verloorene, maar door koonſt herſtelde neus en verheemelde naar het leven getekent int latyn beſchreeven en vertaald.* AMSTERDAM 1771. 8. Artificium hominis, qui ſibi apte ſatis ligneum naſum adaptavit. HALLER. V. *fractur.*

PETR. SUE in *dictionnaire* &c. de LAURENTI dexterrime ſuppleto brachio. HALLER. V. *pag.* 183.

VERDEIL. V. *pag.* 245.

(r) Edit. PRAG. 1659. 4.

DENTIUM MORBI.

ÆSCULAPIUS, Græcus, quem pro dogmaticæ Medicinæ (a) vero auctore GALENUS habet, APOLLINIS (b) dicitur filius, & CHIRONIS (c) discipulus & proprii patris (d), etiam cruore Gorgonis a Minerva accepto (e) ditatus, Princeps partis Messeniæ. Ei omnes partes artis medicæ excultæ tribuuntur, Chirurgia quidem potissimum (f). Dentis evulsionem a tertio ÆSCULAPIO inventam esse CICERO (g) testatur. Ita HALLER (h).

HIPPOCRATIS L. περὶ ὀδοντοφυΐης practici fere argumenti est, idemque spurius. Quæ infantibus ex dentitione mala accidant, uti ea subleventur, eorum malorum signa & prognostica, vitia tonsillarum, etiam ulcera brevissime tanguntur. Codices Græci sunt in B. R. Par. n. 2146. 2254. Ita HALLER (i). V. *pag.* 286.

A. CORNELIUS CELSUS in *Medicina* L. VI. cap. 9. de dentium dolore. Cap. 13. de parulidibus gingivarum. In L. VII. cap. 12. de oris vitiis (dolor dentium). WALTHER. Ibidem dens exesus plumbo replendus. HALLER. V. *pag.* 287.

SCRIBONIUS LARGUS in *L. de compos. medicam.* cap. 10. 11. ad dentium dolorem. WALTH. V. *medicam. chir.*

DIOSCORIDES in *facile parabil.* L. I. cap. 69. &c. ad dentium dolores remedia. WALTH. V. *medicam. chir.*

SALUSTIUS DIONYSIUS, qui dentium dolores curabat ranis suspensis, ut virus in acetum deflueret (k). HALLER.

CÆLIUS AURELIANUS in *tardar. pass.* L. II. cap. 4. de dentium dolore, ubi ab evulsione sibi metuit. HALLER. V. *pag.* 293.

GALENUS *de compos. med. secundum locos* L. V. cap. 8. de dentium adfectibus. In dentibus experimentum in se ipso fecit. Inflammatis adstringentia aut valde acria non convenire. Dentes nimis longos jubet lima diminuere. Suum dat dentifricium. HALLER. V. *pag.* 264.

ADAMANTIUS, sophista, qui HONORII ævo vixit. Hunc Judæum & Cili cem facit BANDINUS, qui ALEXANDRIÆ vixerit. Ejus *de cura dentium & eorum remediis* apud AETIUM (l). AETIUS eum sophistam vocat. Ita HALLER (m).

ORIBASIUS *de loc. affect. curat.* L. IV. cap. 58. ad dentes cariosos. Cap. 59. 60. ad dolores dentium. Cap. 66. de gingivis carne denudatis.

Idem

(a) GALEN. *introd.* (b) PINDAR. *Pyth.* III. Et discipulus GALEN. *introd.* (c) APOLLODORUS. (d) GALEN. *med.* (e) APOLLODORUS p. 115. (f) Ibid. (g) *Natur. Deor.* L. III (h) In *Bibl. Med. pract.* T. I. pag. 14. (i) Ibid. pag. 83. (k) PLINIUS L. XXXII. n. 26. (l) L. II. s. 4. cap. 27. (m) In *Bibl. Med. pract.* T. I. pag. 296.

Idem in *synopseos* L. V. cap. 28. de ortu dentium. WALTH. V. *pag.* 264.

AETIUS in *tetrabibl.* I. s. 4. cap. 9. de dentitione. In *tetrabibl.* II. s. 4. Cap. 20. 23. ad inflammatas gingivas. Cap. 27. 28. 29. 31. 32. curatio dentium a caliditate, frigiditate, humiditate, siccitate. Cap. 33. curatio erosorum dentium. WALTH. V. *pag.* 265.

ALEXANDER TRALLIANUS in *paraphr.* L. I. cap. 39. de dentium dolore.

Idem *de arte med.* L. III. cap. 10. de dentium affectibus. WALTH. V. *pag.* 369.

PAULUS ÆGINETA in L. III. cap. 26. dentium mala. In L. VI. cap. 27. de parulide. WALTH. V. *pag.* 293.

JOHANNES ACTUARIUS in *meth. med.* L. II. cap. 10. agit etiam de dolore dentium. In L. IV. cap. 14. de inferioribus oris vitiis. In L. VI. cap. 7. de oris affectibus, dolor, erosio dentium. WALTH. V. *pag.* 358.

JOHANNES MESUES in *particul. medic.* VENET. 1589. fol. 2623. fol. de ægritudine oris summa 8. cap. 2. de dentium dolore. WALTH. V. *medicam. chir.*

RHAZEUS in L. III. de instrumento ad dentes evellendos. Ad pertinaces dolores dentem ignito ferro jubet perforare. Ad cariem cauterium. Gingivam mollem jubet scarificare. Ad corruptionem medicamentum laudat ex calce, arsenico & atramento intritis. Non nimis valentia medicamenta ad oris ulcera debere adhiberi. HALLER.

Idem in L. ad ALMANSOREM IX. tit. de dentium dolore. WALTH. V. *pag.* 265.

HALY ABBAS in *practicæ* L. IX. cap. 33. de gingivæ cura. In *theoriæ* L. IX. cap. 17. etiam de dolore dentium. WALTHER. V. *pag.* 295.

AVICENNA in L. III. *fen.* 7. cap. 4. 5. 6. de dolore dentium, signis & cura. Cap. 11. 12. 13. de perforatione & comminutione & corrosione dentium. Cap. 16. de facilitate originis dentium. *Fen.* 8. cap. 5. de diminutione carnis gingivæ & cura. WALTH. V. *pag.* 267.

ALBUCASIS in L. *practicæ* tract. 6. cap. 19. de doloribus puerorum in ortu dentium. Tract. 7. cap. 2. de dolore dentium. Cap. 3. de corrosione dentium. Cap. 5. de dentium exitu & commotione. Tract. 8. cap. 2. de corrosione dentium. WALTH. Dentes filis aureis contortis firmat. HALLER. V. *pag.* 267.

CONSTANTINUS in L. *de morborum cognitione* &c. agit etiam de morbis dentium. HALLER. V. *pag.* 268.

LANFRANCUS in *Chirurgiæ magnæ* tract. 3. cap. 4. de passionibus oris: dentium dolor. WALTH. V. *pag.* 2.

BER-

BERNARDUS GORDON in L. *Medicinæ* Parte I⁷. cap. 25. de dentium dolore. Cap. 26. rubr. 1. de perforatione & corrosione dentium. Rubr. 5. de acceleratione dentium. Rubr. 8. de debilitate dentium. Part. VII. cap. 21. ad dentium dolorem. WALTH. V. *pag*. 270.

ARNALDUS de VILLANOVA in *breviarii* L. I. cap. 45. tere, inquit, duas vel tres frondes salviæ cum tribus granis piperis & salis, & in subtili petia liga, & supra dentem dolentem applica, statim dolorem tollit. WALTH. V. *pag*. 296.

NICOLAUS BERTRUCCIUS in *methòd. cognosc. morb*. L. I. (vel II.) pag. 50. dolor dentium. Pag. 51. corrosio dentium. WALTHER. V. *pag*. 371.

GUILIELMUS de VARIGNANA in *secret. sublim*. tract. 5. cap. 2. de dolore dentium: laudat succum peucedani in dente carioso positum; sandaracham in pulverem redactam vel in aceto solutam & denti applicatam; succum etiam costi nigri calefactum in cortice granati, & auri instillatum; corticem pineæ majoris in aceto coctum, aut infusum, & in ore detentum; sem. apii gr. ij. opii & hyoscyami ana gr. iij. cum syrupo papav., vel vino fiat pilula una, intra dentem tenenda, quæ statim dolorem sedabit. WALTHER. V. *pag* 371.

GUI de CHAULIAC in *Chirurgiæ* tract. 6. doctr. 2. etiam de dolore dentium. WALTH. V. *pag*. 297.

J. MATTHIAS de FERRARIIS in *practicæ* Parte I. cap. 39. de dolore dentium. WALTH. V. *pag*. 372.

BARTHOLOMÆUS de MONTAGNANA in *consilio* 87. de dolore dentium. WALTH. V. *pag*. 372.

ANTONIUS CERMISONUS in *consil. med. conf*. 24. & 25. contra dolorem dentium. WALTH. V. *pag*. 372.

J. MICHAEL SAVANAROLA in *practicæ majoris* tract. 6. cap. 6. rubr. 2. de difficili dentitione. Cap. 7. rubr. 3. de dolore dentium. WALTH. V. *pag*. 373.

JOH. BAVERIUS de BAVERIIS in *imola consiliorum* &c. *conf*. 84. de dolore faucium & dentium. WALTH. V. *pag*. 3.

JOHANNES de VIGO in *oper. chirurg*. LUGDUN. 1521. 4. L. V. cap. 10. de dolore dentium. WALTH. V. *pag*. 270.

JOHANNES ARCULANUS in *practicæ medicæ* &c. cap. 48. de dolore dentium. WALTH. V. *pag* 373.

ALEXANDER BENEDICTUS in L. V. cap. 3 ad parulides. Cap. 4. de gingivarum doloribus. In L. VI. cap. 4. de dentium dolore. Cap. 5. 8. 18. ad dolores dentium medicamenta. WALTH. V. *pag*. 300.

GALEACIUS de S. SOPHIA in *Medicinæ practicæ* &c. cap. 41. de dolore dentium. WALTH. V. *pag*. 373.

GODO-

GODOFREDUS STEGHIUS in *artis medicæ* L. XI. cap. 3. de epulide curanda. In L. XII. cap. 7. dentium doloris ratio. WALTH. V. *pag.* 313.

JOH. STOCKERUS in *praxis aureæ* &c. L. I. cap. 19. de dolore dentium & dentibus perforatis. WALTH. V. *pag.* 374.

PETRUS de BAYRO *de medendis corp. hum. malis* L. VI. cap. 8. de dolore dentium. Cap. 11. de dentibus corrosis, & vermibus in eis. WALTH. V. *pag.* 374.

PHILIPPUS THEOPHRASTUS PARACELSUS in *operum omnium* Parte III. paragraphorum L. XII. de dentium doloribus. WALTH. V. *pag.* 272.

JOHANNES MANARDUS in *epistolarum* L. XVIII. *epist.* 2. de fluxione gingivarum & denudatione dentium. WALTH. V. *pag* 421.

HIERONYMUS CARDANUS. Ejus *opuscula medica senilia.* LION 1638. 8. Ex M. S. Bibliothecæ Romanæ, in qua multi codices manu CARDANI scripti contineantur I. *de dentibus*: fere ad curationem, superstitione neque hic noster purus est; certo digito dentem, etiam levissime, tactum, dolore vult liberari. Ita HALLER (n). V. *pag.* 374.

Zahnarzney. FRANKFURT 1536. 4 HALLER.

ANDREAS VESALIUS *in paraphrasis* &c. cap. 41. de dentium & gingivarum dolore. WALTH. V. *pag.* 375.

JOHANNES DRYANDER *der ganzen Arzney* &c. habetur etiam caput de dentium malis. HALLER. V. *pag.* 421.

SEBASTIANUS AUSTRIUS *de secunda valetudine tuenda* &c. cap. 9. de dentitione: dentium erumpentium medelæ. WALTH. V. *pag.* 375.

Idem *de infantum s. puerorum morborum dignotione* &c. *morb.* 26. dentitio, *Morb.* 27. gingivarum phlegmones. WALTH. V. *pag.* 421.

JOHANNES FERNELIUS in *universæ Medicinæ* L. V. *de part. morb.* cap. 8. oris & faciei vitia & causæ.

Idem in *consiliorum medicinal.* cap. 4. de dentium dolore. WALTH. V. *pag.* 422.

ANTONIUS FUMANELLUS in *tract. de compos. medicam.* cap. 27. ad dentium dolorem & stridorem. WALTH. V. *pag.* 375.

GUALTHER HERMANN RYFF. Ejus *nützlicher Bericht, wie man die Augen u. das Gesicht schärfen und gesund erhalten, die Zähne frisch und fest erhalten soll.* WURZBURG 1548. 4. HALLER. V. *pag.* 6.

LEONHARDUS FAVENTINUS in tract. *de morb. puer.* cap. 10. agit etiam de dolore gingivarum & dentium in pueris. WALTHER. V. *pag.* 422.

VIDUS

(n) Ibid. T. II. pag. 18.

VIDUS VIDIUS *de curatione membratim* L. IV. cap. 21. de curandis dentium symptomatibus. WALTH. V. *pag.* 375.

JULIUS ALEXANDRINUS. Ejus *salubrium*, *s. de sanitate tuenda* L. XXXVI. COLON. 1575. fol. Fusissima diætetica, ex antiquis repetita. CRATONEM collegam passim pungit. HALLER (o). In L. XXVII. cap. 1. quomodo puer in dentitione tractandus. WALTH. V. *pag.* 376.

CONRADUS KUNRATH in *medullæ destillatoriæ* &c. Parte I. pag. 287. (p). 478. 544. & in P. II. pag. 487. 488. 489. 490. 491. medicamenta ad dolores dentium WALTH. V. *pag.* 397.

AMBROSIUS PARÆUS in *operum chirurg.* L. XVI. cap. 25. de dentium affectibus: dentium dolorem intolerabilem sæpe sedavit vesicatoriis retro aurem admotis. In L. XXIII. cap. 67. de dolore, qui ex dentitione oritur. WALTHER. Dentium mala, & apta adversus ea instrumenta, dentesque supposititii. HALLER. V. *pag.* 301.

BENEDICTUS VICTORIUS in *empiricæ Medicinæ* &c. L. I. cap. 10. dentium dolor. WALTH. V. *pag.* 376.

CASPAR PEUCER in *Medicinæ practicæ* &c. cap. 7. doloris dentium curatio. Cap. 8. de morbis, qui dentibus accidunt, ut dentitio & ejus cura. WALTH. V. *pag.* 423.

CHRISTOPHORUS a VEGA in *artis medendi* L. III. f. 5. cap. 2. de dolore dentium. WALTH. V. *pag.* 376.

DONATUS ANTONIUS ab ALTOMARI in *artis medicæ* &c. cap. 41. de dentium dolore. WALTH. V. *pag.* 376.

FRANCISCUS VALERIOLA in *exercitationum* L. V. de magna sanguinis jactura ex dente evulso. HALLER. V. *pag.* 273.

FRANCISCUS MARTINUS de CASTRILLO. Ejus *de dentitione.* WALLADOLID. 1557. 8. MADRIT. 1570. 8. HALLER.

J. BAPTISTA MONTANUS in *consultat. medic. cons.* 9. ad sedandos dentium dolores sandaracham commendat. WALTH. V. *pag.* 424.

BALDUINUS RONSSEUS *de hominis primordiis* &c. cap. 47. de gingivarum prurigine & dentitione.

Idem in *epistol. medic.* epist. 25. de usu sylvestris vitis in dentium dolore: certum esse & infallibile remedium adversus dolorem dentium ex humorum crassorum defluxu. WALTH. V. *obst. art.*

GABRIEL FALLOPIUS in tract. *de tumoribus* &c. cap. 27. 28. de gingivarum inflammatione. WALTH. V. *tumor.*

GUILIELMUS RONDELET in *method. curand. omnium morb.* L. I. cap. 25. præstans remedium esse dentes theriaca vel mithridato fricare. WALTH. V. *pag.* 377.

HIERO-

(o) Ibid. pag. 84. (p) Edit. HAMBURG. 1628. 4.

HIERONYMUS MERCURIALIS *de morbis puerorum* L. II. cap. 16. de dentitione. WALTH. V. *pag.* 362.

J. ANDREAS della CROCE in *Chirurgia universale* &c. L. V. agit etiam de dentium evulsione. HALLER. V. *pag.* 10.

VICTOR TRINCAVELLUS in *enchirid. med.* L. V. cap. 3. de affectibus gingivarum. Cap. 4. de dentium affectibus & eorum curatione. WALTH. V. *pag.* 378.

DOMINICUS LEONUS in *artis medendi* &c. S. I. L. VII. cap. 8. de dolore dentium. Cap. 10. de ortu dentium difficili. Cap. 11. de inflammatione gingivarum. WALTH. V. *pag.* 378.

ADAM BODENSTEIN a CARLSTAD. Ejus *Zähnarzney*. FRANKFURT 1576. 8. HALLER.

OMNIBONUS FERRARI in L. *de arte med. infant.* cap. 28. de gingivarum prurigine ex dentium productione. Cap. 32. dentium dolor. WALTH. V. *pag.* 314.

JOH. RIOLAN in *particul. med. meth.* sect. 1. tract. 4. ad dolorem dentium summopere laudat oleum buxi, quo imbutum gossypium in dentem cariosum jubet imponi. WALTH. V. *pag.* 378.

PETRUS MONAVIUS. Ejus *de dentium affectibus*. BASIL. 1578. 4 HALLER.

BARTHOLOMÆUS CARRICHTER in *practica von allerhand Leibskrankheiten* &c. cap. 39. 40. contra dentium dolores. WALTH. V. *pag.* 379.

NICOLAUS PISO *de cognoscendis & curandis* &c. L. I. cap. 48. de dolore dentium. WALTH. V. *pag.* 379.

JUSTUS ORTLOPH. MAROLDUS in *practicæ medicæ* &c. pag. 88. & 690. medicamenta ad dolorem dentium: decoctum viridis corticis sambuci vinosum, in ore retentum; allium contusum ad dentem applicatum. WALTH. V. *pag.* 379.

URBANUS HEMARD, chirurgus ex Ruthenis Ejus *recherche de la vraie anatomie des dents, & nature & proprietés d'icelles.* LYON 1582. 8. Non laudant, quæ de chirurgia habet auctor, & addunt, nimium tribuisse medicamentis topicis. HALLER.

JOH. MARQUARD in *practicæ theoricæ* &c. L. I. cap. 24. de dolore dentium. WALTH. V. *pag.* 379.

JOH HEURNIUS. V. *pag.* 380.

JOHANNES CRATO in *perioch. method.* pag. 380. de dolore dentium.

Idem in *consiliorum & epistolarum* L. II. *consil.* 30. in dolore dentium. In L. V. *consil.* 8. de dolore & vermibus dentium: spiritus vini & cum eo misceatur pulvis vitrioli, & intincta bombace dolenti loco applicetur, aut cavitati dentis apponatur; si dolor a causa frigida, pyrethrum & caryo-

phylli in ſpiritu vini infundantur, & eodem modo applicetur infuſum. In L. VI. *conſ.* 47. in dolore dentium. In libro *ſingul. conſil. med.* in *conſil.* 31. dentium dolor. *Conſil.* 72. ad gingivas tabeſcentes. *Conſil.* 75. ad præſervationem dentium imprimis prodeſt cortex ligni e frutice berberis, ſi aquæ imponatur, eaque horis matutinis os colluatur; vel & oleum vitrioli ſi cum aqua miſceatur, quod dentes a putredine præſervat, & dealbat. In *epiſt.* 182. vidimus, inquit, graviſſimos dentium dolores, ſimul ac evomuit aliquis, ſubito tolli. WALTH. V. *pag.* 380.

RODERICUS A FONSECA in *conſult. med.* T. I. *conſ.* 46. pro dolore dentium, corroſione & nigredine: oleum buxi, camphoram, vitriolum Romanum commendat. WALTH. V. *pag.* 381.

GEORGIUS BERTINUS in *Medicinæ L.* XII. cap. 7. de morbis dentium. In *L.* XX. cap. 39. curatio doloris dentium. WALTH. V. *pag.* 12.

PETRUS FORESTUS in *obſervationum* &c. L. XIV. de morbis dentium. HALLER. V. *pag.* 381.

J. THOMAS MINADOUS. Ejus *de corporis humani turpitudinibus cognoſcendis & curandis L. III.* PATAV. 1600. fol. HALLER. In L. III. cap. 10. dentium dolor. WALTH. V. *pag.* 629.

EUSTACHIUS RUDIUS in *artis medicæ* L. I. cap. 39. de vitiis dentium: ad dolorem ab inflammatione gingivarum ortum oleum lentiſcinum præſtantiſſimum eſſe remedium. WALTH. V. *pag.* 382.

HIERONYMUS CAPIVACCIUS in *meth. pract. med.* L. I. cap. 53. de dentium dolore; de dentitione difficili. WALTH. V. *pag.* 382.

HERCULES SAXONIA in *panthei med. ſelect.* &c. L. I. cap. 24. de dolore dentium. WALTH. V. *pag.* 362.

GUILIELMUS FABRICIUS in *obſervat. chirurg. centuria* IV. *obſ.* 21. de admirando dentium dolore. WALTHER.

Idem in codicibus, qui ſervantur in Bibl. Bern. agit de dentibus alieno loco, etiam ſub lingua natis, evulſis propriorum inſtrumentorum ope. HALLER. V. *pag.* 274.

FABIANUS SCHEUNERUS in tract. *de catarrho* EISSLEB. 1594. 8. pag. 125. de dentium dolore. WALTH.

JOHANNES WITTICH in *vade mecum* &c. pag. 149. dentium dolor. WALTH. V. *pag.* 383.

FRANCISCUS RANCHIN in *opuſc. med.* tract. de morbis ſubitaneis cap. 30. de dolore dentium: allium cum cineribus coctum dentique dolenti admotum optimum eſt remedium. In tract. de morb. pueror. ſect. I. cap. 1. 2. de dentitione. WALTH. V. *pag.* 315.

JOH. SCHENK in *obſervat. rarar. de capite humano obſ.* 392. dentitio. *Obſ.* 393. dentium dolor mirabili modo ſanatus. *Obſ.* 396. dentium dolor, qui genuinis prodeuntibus excitatur, ſcarificationibus tollendus. *Obſ.*

388.

388. opiato oleo denti dolenti inundo perpetua indolentia & mors. *Obſ.* 405. dentes fictitii in defectu dentium. WALTH. V. *pag.* 16.

ALEXANDER MASSARIA in *practicæ medicæ* &c. L. I. cap. 32. de dolore dentium. WALTH. V. *pag.* 384.

JACOBUS FONTANUS in *practicæ* &c. L. I. cap. 33. de dentitione. WALTH. V. *pag.* 433.

FELIX PLATERUS in tract. *de doloribus* cap. 7. inflammationis gingivarum curatio. Cap. 8. curatio doloris dentium. Cap. 377. dolor in dentitione.

Idem in *obſervationum* &c. L. II. pag. 371. dentium dolor. WALTH. V. *pag.* 385.

CLAUDIUS DEODATUS in *panthei hypigiaſt.* &c. L. III. cap. 21. medicamenta ad odontalgiam. WATH. V. *pag.* 385.

JULIUS CÆSAR BARICELLUS in *hortuli genialis* pag. 324. marinæ paſtinacæ radices, ſi dentes tangant, & gingivæ ſcarificentur, citiſſime dolor evaneſcit. WALTH. V. *pag.* 399.

HENRICUS WARENIUS in *noſologiæ* &c. diſp. 8. de odontalgia. WALTH. V. *pag.* 433.

JOHANNES RIOLANUS, junior. Ejus *enchiridium anatomicum & pathologicum.* PARIS. 1658. 8. ſæpe recuſum. Novum inſtitutum. Compendium quidem eſt anatomicum, ſed paſſim morbos ſubjungit, quibus pars quæque corporis humani obnoxia ſit, cum auxiliis. Dentem evulſum, repoſitum negat comprehendere. HALLER. (q) V. *obſt. art.*

CASPAR HOFMAN in *inſtitut. med.* L. III. cap. 146. de dentium dolore. WALTH. V. *pag.* 434.

JULIUS CÆSAR CLAUDINUS in *conſultat. & reſponſ. conſ.* 123. de dentium carie & dolore.

Idem in *empiricæ rationalis* L. III. tract. 3. part. 4. membr. 1. cap. 3. de difficili dentium ortu. Cap. 4. de dolore dentium. Cap. 5. de dentium perforatione, carie & nigredine. WALTH. V. *pag.* 386.

JOH. HIERONYMUS PULVERINUS in *Medicinæ practicæ* de curand. corp. malis cap. 33. de dolore dentium. WALTH. V. *pag.* 435.

RUDOLPH. GOCLENIUS in *Experimentirbuch* cap. 41. dentium dolor. V. *pag.* 352.

CHRISTOPHORUS GUARINONI in *conſil. medicinal. conſ.* 298. ad dentium dolorem decoctum ranarum ex aqua cum pauco aceto vel vino. *Conſ.* 410. de vetuſto dentium dolore. WALTH. V. *pag.* 436.

DANIEL SENNERTUS in *Medicinæ practicæ* L. II. part. 1. cap. 10. de dentium carie: ad cariem arcendam linimentum ex myrrha, gummi

(q) In Bibl. Med. pract. T. II. pag. 370.

juniperi, alumine, & melle; ad dentes erosos evellendos laudari pinguedinem ranarum viridium in arboribus degentium. Cap. 11. medicamenta ad dentium dolores. Cap. 16. de gingivarum affectibus. In L. IV. part. 2. sect. 5. cap. de dentium dolore in gravidis. Cap. 14. de dentitione. WALTHER.

Ejus porro disp. *de dentium dolore.* WITTEBERG. 1629. 4. HALLER. V. *pag.* 17.

WOLFG. GABELCHOVERUS in *curat. med. centuria* II. *curat.* 12. solent, inquit, mulieres Belgicæ pro magno secreto rapæ sub cinere calente assæ infimum orbiculum calidissimum post aures applicare. Magna certe efficacia revellit & dolorem sedat, ut ego, inquit, qui hujus rei experientiam & feci & ab aliis factam observavi, testari possum. *Centuria* III. *curat.* 35. dolor temporis dextri, maxillarum & dentium. WALTH. V. *pag.* 352.

GEORGIUS FEDRO in *opusc. iatrochem.* pag. 13. odontalgia. WALTH. V. *pag.* 387.

JOH. HARTMANNUS in *praxis chymiatr.* pag. 70. 71. 72. odontalgia; dentes cariosi; parulis. WALTH. V. *pag.* 437.

GREGORIUS HORST in *observat. med.* L. II. de morbis capitis *obs.* 33. singularis contumax odontalgia. WALTH. V. *pag.* 276.

Zahnarzneybüchlein gezogen aus GALENO, AVICENNA, MESVE, CELSO, *und anderen.* ERFURT 1614. 8. HALLER.

JOHANNES VIGIER. Ejus *tractatus absolutissimus de catarrho, rheumatismo, vitiis dentium, linguæ, vocis* &c. GENEV. 1620. 8. 1624. 8. gallice etiam versus est. HALLER.

Idem in *operum med. chirurg.* L. I. cap. 35. de epulide & parulide. WALTH. V. *ulcera.*

J. PHILIPP. BRENDEL in *consil. med. cons.* 57. ad dentium dolores. WALTH. V. *pag.* 387.

GUILIELMUS BALLONIUS in *consil. med.* L. I. *cons.* 116. ad febrem & dentium dolorem. Ejus porro *appendix de dolore dentium.* WALTH. V. *pag.* 387.

FRANCISCUS JOEL in *oper. med.* T. II. L. II. sect. 6. dentium dolor. WALTH. V. *pag.* 18.

THEODORUS CORBÆUS in *pathologiæ* L. II. s. 2. cap. 54. de dolore dentium & dentitione. WALTH. V. *pag.* 315.

PHILIPPUS MÜLLER in *miracul. & myster.* L. V. medicamenta etiam ad dolorem dentium. WALTH. V. *pag.* 388.

LAZARUS RIVERIUS in *praxis medicæ* L. V. cap. 1. de dentium dolore in causa frigida: allii succus theriacæ mixtus & in aurem tepide instillatus

latus mirum in modum dolorem compescit. Decoctum radicis urticæ majoris cum pauxillo nucis moschatæ, vino & aceto paratum, & calide in ore detentum. WALTH. V. *pag.* 388.

CAROLUS PISO in *select. observat. & consil.* sect. 2. p. 1. cap. 3. de odontalgia. WALTH. V. *pag.* 439.

JOH. VINCENTIUS FINKIUS in *enchiridii* &c. cap. 11. de dentium dolore. WALTH. V. *pag* 389.

MELCHIOR SEBIZ in *manualis s. speculi* &c. T. I. part. 2. sect. 4. cap. 8. ad gingivas luxuriantes. Cap. 9. ad parulidem. Cap. 15. ad dentium dolorem. Cap. 16. ad dentium cariem. In T. II. part. 6. cap. 6. ad dentitionem puerorum. WALTH.

Ejus porro *de dentibus*, *de urina*, *de morbis contagiosis* &c. ARGENT. 1664. 4. HALLER. V. *pag.* 364.

ARNAULD GILLES *la fleur des remedes contre le mal des dents.* PARIS 1622. 8. HALLER.

J. RUDOLPHUS CAMERARIUS in *syllog. memorabilium* &c. *centuria* III. *partic.* 45. dentes eburneos reddit sal alcali. *Centur.* VI. *part.* 43. & *cent.* XIII. *part.* 70. in dentitione amuleta. *Cent.* VI. *part.* 47. dentibus quis & qualis insit sensus. *Cent.* VIII. *part.* 92. dentium doloris empirica tractatio; *part.* 93. dentes male coloratos dealbat oleum vitrioli cum aqua dilutum, & pumex ignitus in vino albo extinctus. *Cent.* IX. *part:* 42. dentium casum promovet ranæ viridis adeps. *Cent.* XIII. *part.* 66. dentes non temere extrahendi; *part.* 67. modus extrahendi dentis sine dolore; *part.* 68. dentium doloris certum anodynum; *part.* 74. dentium dolor mirabili modo sedatus. ALBERTI. V. *pag.* 19.

ARNOLDUS WEICKARDUS in *pharmacopœæ* &c. L. I. cap. 7. de affectibus oris. WALTH. V. *pag.* 389.

SIMON PAULI. Ejus diss. *de dolore dentium.* HAFNIÆ 1639. 4. HALLER.

Idem in *quadripartiti botanici classe* II. & III. medicamenta etiam ad dolores dentium. WALTH. V. *pag.* 442.

ZACUTUS LUSITANUS in *praxis medicæ* &c. L. I. *obs.* 84. dentium doloris remedium. *Obs.* 85. dentium dolor nive circumposita sanatus. *Obs.* 86. ab imposito philonio in dentis cavum mors. *Obs.* 90. hæmorrhagia ab evulsione dentis facili remedio curata. ALBERTI. V. *pag.* 389.

JOH. STEPHANUS STROBELBERGER. Ejus *tractatus de dentium podagra*, *s. de odontagra*, *in quo dentium sine & cum ferro artificiose extrahendorum varii modi theorice & practice proponuntur. Cum appendice collectaneorum dolori, & extractioni dentium ab auctoribus dicatorum.* LIPS. 1630. 8. HALLER.

JACO-

JACOBUS PRIMEROSIUS in *enchiridii* &c. parte II. pag. 108. dentitio & dolor dentium; pag. 111. erosio dentium; pag. 112. parulis.

Idem *de morbis puer.* parte II. pag. 57. dentitio; pag. 62. parulis. WALTH. V. *pag.* 443.

MARTINUS BLOCHWIZ in *anatomiæ Sambuci* sect. 3. cap. 7. de odontalgia. WALTH. V. *pag.* 443.

M. AURELIUS SEVERINUS *de efficaci medicina* L. II. part. 1. *de entopyria* cap. 20. de dentium dolore. In part. 2. de his, quæ ad ossa spectant cap. 8. de vitiosis dentibus lima deterendis. WALTH. V. *pag.* 303.

JOH. THEOD. de BRY in *introductionis* &c. tract. 2. cap. 14. de faciei & oris vitiis. WALTH. V. *pag.* 444.

JOH. WALÆUS in *Medicinæ practicæ* L. II. cap. 9. de dentium dolore. WALTH. V. *pag.* 390.

JOHANNES van BEVERWYK in *derde deel des Schats* &c. de epulide cancrosa feliciter amputata. HALLER. V. *pag.* 22.

WOLFGANG HOEFER in *Herculis medici* L. I. cap. 11. de dentium & gingivarum vitiis. In L. VII. cap. 6. dentitio. WALTH. V. *pag.* 390.

PHILIPPUS GRULING in *curationum* &c. *centuria* I. *curat.* 28. in dolore dentium. *Curat.* 29. de corruptione dentium, & de gingivis carne denudatis. In *centuria* III. *obs.* 46. 47. 48. 49. 50. 51. de dolore dentium.

Idem in *Medicinæ practicæ* L. I. part. 4. cap. 6. 7. de passionibus dentium.

Idem in tr. *von Kinderkrankheiten* NORTHAUSEN 1660. 4. cap. 7. de dentitione. WALTH. V. *pag.* 391.

BERNARDUS LANGWEDEL in *observat. medicinal. conclusione* 7. de odontalgia. WALTH. V. *pag.* 447.

JOH. RHODIUS in *observat. med. centuria* I. serius erumpens dens molaris. Dentes renati extrema ætate. WALTH. V. *pag.* 447.

GODOFREDUS MOEBIUS. Ejus *de odontalgia s. de dentium statu naturali, atque præternaturali.* JEN. 1661. 4. HALLER. V. *obst. art.*

GUERNER ROLFINK in *epitome methodi* &c. L. I. part. 2. cap. 6. de dentium dolore. WALTH.

Ejus porro disp. *de odontalgia s. dolore dentium.* JEN. 1669. 4. HALLER. V. *pag.* 448.

THOMAS BARTHOLINUS in *histor. anatom. centuria* III. *hist.* 66. & in *cent.* V. *hist.* 54. ad dentium dolores remedium. WALTER. V *pag.* 23.

ECCHARDUS LEICHNER. Ejus *de atrocissimo & tantum non intolerabili dentium dolore.* ERFORD. 1668. 4. HALLER. V. *pag.* 559.

JOH.

JOH. JOHNSTONUS in *ideæ univ. med.* L. VIII. cap. 2. art. 1. de odontalgia. Tit. 11. art. 1. de dentium corrosione. Tit. 12. de parulide. In L. XI. tit. 2. dentitio difficilis. WALTH. V. *pag.* 391.

HERMANNUS CONRING. Ejus disp. *de natura & dolore dentium.* HELMSTAD. 1672. 4. HALLER (r). V. *pag.* 24.

YSBRAND de DIEMERBROECK in *centum observat. obs.* 2. & 22. dentium dolor. ALBERTI. V. *pag.* 24.

NATHANAEL HIGHMOR, medicus, in *corporis humani disquisitione anatomica* HAAG 1651. fol. dente evulso antrum maxillare vidit patefactum, inanemque adstantium metum discussit. Inde nova operatio nata est, cujus inventor est COWPERUS. Ita HALLER.

DOMINICUS PANAROLI in *iatrologismorum s. observat. pentecoste* IV. *obs.* 10. plumbago quando dentium doloribus aliquando conferat. WALTHER. V. *pag.* 25.

MARTINUS SCHMUCK in *thesaur. secretor.* num 15. ad dentium dolores. WALTH. V. *pag.* 451.

JOH. SCULTETUS in *armamentar. chirurg.* pag. 133. de dentis cariosi adustione. *Observat.* 28. de dolore dentium periodico felicissime curato. WALTH. V. *instrum. chir.*

PETRUS BORELLUS in *histor. & observat. centuria* I. *obs.* 2. quomodo dentes fuso & digitis ab empiricis extrahantur. *Obs.* 86. dentium dolor cum tumore genarum. *Obs.* 97. dentitionis dolores incisione gingivarum curati. *Obs.* 98. dentium dolores levans remedium. In *cent.* II. *obs.* 41. mulier dentibus carens. *Obs.* 65. ad dentes dealbandos, firmandos & carne obtegendos. *Obs.* 81. dentes in senectute. Dentes in palato. In *cent.* III. *obs.* 8. ad dolores dentium remedium. *Obs.* 13. dentes sapientiæ. ALBERTI. In *cent.* IV. *obs.* 68. ad dentium dolorem emplastrum ex pice Burgundica cum pulvere nucis moschatæ temporali arteriæ admotum multis contulit. *Obs.* 75. scalpella magnete tacta solo tactu dolores dentium tollunt. WALTHER. V. *pag.* 25.

BALTHASAR TIMÆUS in *casuum medicinal.* L. V. cap. 10. dentitio difficilis.

Idem in *epistol.* L. I. *epist.* 32. de doloribus dentium. *Epist.* 33. de odontalgia pertinacissima. In *consilior.* L. I. *consil.* 41. dentium dolor. *Cons.* 42. dentium dolor ploratu solutus.

Idem in *respons. med. resp.* 55. de cucurbitulis in dolore dentium. WALTH. V. *pag.* 26.

GOTTFRIED WELSCH in *Hebammenbuch* parte III. cap. 41. de dentitione. WALTH. V. *obst. art.*

Os-

(r) Ibid. pag. 623.

OSWALD GREMBS in *arboris integræ & ruinosæ* L. II. cap. 1. dentium dolor. Cap. 2. puerorum dentitio. WALTH. V. *pag.* 27.

J. JACOBUS WEPFER in *observat. medico-pract.* pag. 308. dentes qua ratione firmandi; pag. 309. dentium relaxatio unde. ALBERTI. V. *pag.* 27.

J. ANDR. SMITZIUS in *Medic. pract.* pag. 50. dentitio; pag. 51. dentium dolor. WALTH. V. *pag.* 316.

HIERONYMUS BAUHINUS. Ejus *de odontalgia.* BASIL. 1660. 4. HALLER.

HENRICUS ARENIUS. V. *pag.* 392.

JOHANNES VERBRUGGE libellum GUILLEMÆI *de morbis oculorum* Belgice vertit, & auxit libello de dentium malis, qui liber Germanice prodiit cum titulo *der Augen- und Zahnarzt* DRESDÆ 1706. 8. HALLER. V. *medicam. chir.*

MATTHÆUS FRANC. HERTODT. V. *pag.* 31.

JOH. FERDINANDUS HERTODT in *crocologia* &c. cap. 12. de morbis dentium. WALTH. V. *pag.* 393.

In *Act. Nat. Cur. Dec.* I. *ann.* III. *obs.* 316. dentis evulsio causa hæmorrhagiæ, quam subito repressam mors sequebatur. *Ann.* VI. *obs.* 183. dentium defectus in infante bimulo. *Ann.* X. *obs.* 24. dolor ex verme dentis. *Obs.* 112. 117. dentiens senex. *Dec.* II. *ann.* II. *obs.* 49. lethalis evulsio dentis. *Obs.* 163. dentium casus ab usu opii externo & largo tabaci fumo in odontalgia. *Ann.* III. *obs.* 89. contra dentium dolorem amuletum. *Ann.* V. *obs.* 31. dentium dolor viso medicamento sedatus. *Obs.* 160. in dentium dolore probatissimum experimentum vesicatorium. *Ann.* VI. *obs.* 122. dentium singularis defectus. *Ann.* VII. *obs.* 101. duplex ordo dentium in infante. *Ann.* VIII. *obs.* 93. dentium mirum robur. *Ann.* IX. *obs.* 197. dentium dolor alapa curatus. *Obs.* 212. dentitio sera. *Ann.* X. *obs.* 62. infausta extractio dentis ocularis. *Dec.* III. *ann.* I. *obs.* 28. dentes erumpentes in senibus. *Ann.* III. *obs.* 89. dentium cavorum & cariosorum diversa ratio. *Ann.* V. VI. *obs.* 220. dentes cariosi. *Obs.* 268. dentatus sex mensium abortus. *Ann.* IX. *obs.* 10. læsio dentium insignis ex tabaci fumatione secundum Neotericorum inventum. *Cent.* I. p. 3. *app.* dolor dentium epidemicus; p. 197. 206. 207. *app.* dentitio in sene. *Cent.* V. p. 28. dentium doloris mira causa. ALBERTI.

EHRENFRIED HAGEDORN in *observat. & histor. centuria* I. *hist.* 74. dentes tertium renascentes. ALBERTI. V. *pag.* 33.

GEORG. WOLFG. WEDEL. Ejus *de dentitione infantum.* JEN. 1678. 4. HALLER. V. *pag* 34.

BERNARDINUS GENGA in *anatomia chirurgica*, *cioè istoria anatomica degli ossi* &c. anthelicem in odontalgia urere satis suadet, ipse bonum eventum expertus, non quidem perpetuum. HALLER. V. *oss. morb.*

FRANC.

FRANC. SYLVIUS de le BOE. V. *pag.* 35.

GEORG. FRANK *de restitutione in integrum* &c. dentium restitutio. ALBERTI. V. *pag.* 637.

J. NICOLAUS PECHLIN in *observat. physico-medicar.* L. II. *obs.* 3. dentium dolor cariem maxillæ inferens. *Obs.* 36. odontalgicus vermis. ALBERTI. V. *pag.* 37.

J. NICOLAUS BINNINGER in *observat. & curat. centuria* III. *obs.* 90. dentium dolor immanis subito natus. *Cent.* IV. *obs.* 25. dentitio difficilis gingivarum membranæ transversali incisione momentanea sublata. *Cent.* V. *obs.* 90. dentium dolor immanissimus. ALBERTI. V. *pag.* 37.

RUDOLPH. WILHELM. KRAUSE. Ejus *de odontalgia.* JEN. 1680. 4. HALLER. V. *hern.*

NICOLAUS BLEGNY in *zodiaci medico-Gallici ann.* 1680. *Febr. obs.* 14. *Jun. obs.* 10. 11. dentium natura, morbi & remedia. *Ann.* 1681. *Maj. obs* 7. ad dentium dolores remedium. *Ann.* 1682. *Mart. obs.* 17. dentes canis marini. ALBERTI. V. *pag.* 42.

GERARDUS BLASIUS in *Medicinæ universæ* &c. L. III. f. 8. cap. 5. de dentium dolore. WALTH. V. *pag.* 365.

GODOFREDUS SAMUEL POLIS. V. *pag.* 43.

BENJAMIN MARTIN diss. *sur les dents* PARIS 1679. 12. morbos etiam dentium recenset, eorum medicamenta & instrumenta, quibus curantur. Limam recte rejicit, & monet, nocere dentes nimis confertos, & dentes suppositios improbat. HALLER.

STEPHANUS BLANCARD in *collectaneis medico-physicis* &c. cauterio suppressa odontalgia. HALLER. V. *pag.* 45.

MATTHIA GODOFRED. PURMAN in *chirurgischem Lorberkranze.* &c. ab evulsa cum dente maxillæ particula funesta caries. HALLER. V. *pag.* 45.

FLEURIMON *moyens de conserver les dents belles & bonnes.* PARIS 1682. 12. HALLER.

In *Act. Eruditorum Lipsiensium ann.* 1691. *Febr.* pag. 59. dentis evulsio sine dolore. *Anno* 1698. *April.* p. 195. dentium dolor abscissis capillis sedatus. *Ann.* 1703. *Jun.* p. 259. dentes adultorum quomodo crescant. *Ann.* 1715. *Jul.* p. 311 dentium nervi & vasa sanguifera. *Sept.* p. 410. dentium vermes. *Oct.* p. 462. dentis evulsi hæmorrhagia ut cohibita. *Ann.* 1718. *Jun.* p. 253. instrumenta pro dentium extractione. *Ann.* 1719. *Jan.* p. 12. dentis molaris animalcula. *Ann.* 1723. *Febr.* p. 83. dentes excussi repositi. *Ann.* 1726. *April.* p. 185. dentium molarium superiorum defectus. ALBERTI. V. *pag.* 49.

GUNTHER CHRISTOPH. SCHELHAMMER. Ejus diſp. *de epulide & parulide* JEN. 1692. 4. recuſa in VALENTINI *praxi medica infallibili*, & in HALLERI *collect.* T. II. Continet innumeros, & utiles caſus quos WEPFERUS cum FRANCO communicavit, qui videtur diſputationis auctor eſſe.

Ejus diſp. *de odontalgia tactu ſedanda.* KIEL. 1701. 4. Ita HALLER. V. *pag.* 50.

CONRAD CASPAR EHINGER. Ejus diſp. *de odontalgia.* ALTDORF. 1683. 4. HALLER.

MICHAEL BERNARD VALENTINI de parulide epidemica. V. *pag.* 51.

WILLIAM MUSGRAVE in L. *de arthritide* &c. agit de odontalgia ex materie arthritica nata. HALLER. V. *pag.* 279.

VITUS RIEDLIN in *linear. medicar. ann.* I. *Maj. obſ.* 13. odontalgicum remedium flores ſambuci cum vino cocti externe applicati. *Novemb. obſ.* 18. dentes præpropere erumpentes. *Obſ.* 28. dentitionis dolores ſanguine criſtæ galli leniti. *Ann.* II. *Mart. obſ.* 30. dentium uſtio. *Maj. obſ.* 10. ab evulſo dente hæmorrhagia, mixtura ex extracto tormentillæ, ſanguine draconis & opio, curata. *Ann.* III. *Mart. obſ.* 10. dentes ſicca abſterſione ſeparandi. *Ann.* IV. *Jan. obſ.* 30. dentem elapſum ſubſequentia ſymptomata. *Febr. obſ.* 23. in dolore dentium fonticuli duo fruſtra inuſti. *Ann.* VI. *Mart. obſ.* 1. dentium extractionem febris ſubſequens. *April. obſ.* 28. in dentitione ſpaſmodica concuſſio.

Idem in *curarum medicar. cur.* 83. dentium dolores ſedans remedium. *Cur.* 428. dentes trigeſimo ætatis anno renaſcentes. *Cur.* 734. dentium dolor venæ ſectioni ſub lingua cedens. ALBERTI. V. *pag.* 52.

JOSEPHUS ACOLUTHUS de magna epulide ferro & igne exſtirpata. V. *pag.* 54.

ROSINUS LENTILIUS in *miſcellaneis* &c. de exciſa epulide. V. *pag.* 54.

JUSTUS VESTI. Ejus *de odontalgia.* ERFORD. 1697. 4. HALLER. V. *pag.* 467.

J. DAVID STREITLEIN. Ejus diſp. *de dentitione.* ALTDORF. 1688. 4. HALLER.

SYLVESTER SAMUEL ANHORN. V. *pag.* 58.

MAXIMILIAN PREUSS de epulide peſſima ſanata. V. *pag.* 60.

GUALTHERUS HARRIS in L. *de morbis infantum* LONDON 1689. 4. agit etiam de difficili dentitione, quo in malo gingivas jubet diſſecare. HALLER.

MARCUS GERBEZ. V. *pag.* 61.

FRIDE-

Fridericus Ruysch in *obſervat. anatomico-chirurg. obſ.* 82. dentium alveoli ob varias cauſas penitus conſumti, unde dentium vacillatio & caſus. Alberti. V. *pag.* 63.

Paulus Spindler in *conſignat. obſervat. medic. obſ.* 21. dentium dolor ex utero. *Obſ.* 22. odontalgia periodica. Alberti. V. *pag.* 64.

Gerard. Arn. Brouwer. Ejus diſp. *de odontalgia.* Leid. 1692. 4. Haller.

Andreas Myrrhen. Ejus diſp. *de odontalgia.* Lips. 1693. 4. Haller.

J. Fridericus Ortlob, Profeſſor Lipſienſis. Ejus diſp. *de dentitione puerorum difficili.* Lips. 1694. 4. Haller.

Guilielmus Cowper. V. *pag.* 67.

Idem porro Cowper in Jacobi Drake *anthropologia nova* Lond. 1707. 8. 1727. 8. & alias edita, aliqua habet de tumoribus cyſticis, deque aliis malis ſinus maxillaris, & de perforando ad eam materiem emittendam alveolo dentis. Haller.

Adrian. Ziegler. Ejus diſp. *de odontalgia.* Utrecht. 1695. 4. Haller.

Fridericus Hofmann. Ejus diſp. *de dentibus, eorumque morbis.* Halæ 1698. 4. recuſa in *operibus omnibus.*

Ejus *de remediis antiodontalgicis.* Ibid. 1700. 4. Haller. V. *pag.* 324.

Carolus Musitanus in *Chirurgiæ theoretico-practicæ* &c. in parte practica agit de dentium dolore. Haller. V. *pag.* 72.

J. Heslopp. Ejus diſp. *de dentitione infantum difficili & laborioſa.* Leid. 1700. 4. Haller.

In *hiſtoria morborum Vratisl.* V. *pag.* 75.

Idon Wolf in *obſervationibus medico-chirurgicis* agit etiam de epulide. Haller. V. *pag.* 75.

Valent. Kräutermann. V. *pag.* 76.

Antonius Maria Valsalva in tract. *de aure humana* &c. conſilium ad odontalgiam urendi nervi duri. Haller. V. *pag.* 394.

Petrus Benjamin Pache. Ejus diſp. *de dentium dolore.* Basil. 1707. 4. Haller.

Simon Paulus Hilscher. Ejus diſp. *de odontalgia.* Jen. 1748. 4. Haller. V. *fract.*

Michael Alberti in *ſyſtematis jurisprud. medicæ* P. II. pag. 545. dentitio quæ inferat ſymptomata. Alberti. V. *pag.* 608.

Hieronymus Ludolf. Ejus diſp. *de morbis gingivarum.* Erford. 1722. 4. Haller. V. *vuln.*

CONRAD LUDWIG WALTHER in *medicinisch-chirurgisch. Schatz* &c. forcipis genus ad evellendos dentes. HALLER. V. *pag* 87.

MARTIN GOTTHELF LOESCHER. Ejus disp. *de dentibus sapientiæ eorumque morbis.* WITTEBERG. 1728. 4. HALLER. V. *pag.* 475.

LUD. CRON. Ejus *der beym Aderlassen und Zahnauszehren geschikte Barbiergesell.* LEIPZIG 1717. 8. Dentium evulsio, inde hæmorrhagia vitriolo suppressa. Gingivas a dente separare inutile esse, sed dentes *ad latera* debere urgeri. HALLER.

RUDOLF PHILIPP BEURLIN. Ejus disp. *de dentitione difficili* &c. ALTDORF. 1720. 4. HALLER. V. *luxat.*

JOHANNES JUNCKER. Ejus & ADELUNG disp. *de dentium affectibus.* HALÆ 1740. 4.

Ejusdem JUNCKERI disp. *de dentitione difficili.* Ibid. 1745. 4.

Ejus *de odontalgia* Ibid. 1746. 4. HALLER. V. *pag.* 93.

J. CASPAR KÜCHLER. Ejus *de ulceribus dentium fistulosis.* LIPS. 1733. 4. Morbi exempla, & curationes. HALLER. V. *tumor.*

J. STORCH in *theoretisch und practischer Abhandlung von den Kinderkrankheiten* T. II. agit de dentitione. Non probat gingivarum incisionem. HALLER. V. *obst. art.*

NICOLAUS ANDRY in *examen de divers points d'anatomie* &c. agit etiam de dentitione. HALLER. V. *pag.* 99.

In *Breslauer Samml.* V. *pag.* 100. & 101.

ANDREAS ELIAS BÜCHNER. Ejus *de cura dentium ad sanitatem proficua.* HALÆ 1752. 4. HALLER. V. *pag.* 479.

PIERRE GUISARD in XII. *quæstionibus medicis Academiæ Monspel.* 1732. 4. recus. in *pratique de Chirurgie* &c. Gingivas in dentitione difficili jubet incidere. HALLER. V. *vuln.*

PIERRE FAUCHARD. Ejus *chirurgien dentiste, ou traité des dents.* PARIS 1728. 12. 1746. 12. 2. vol. Germanice BERLIN 1733. POTELERII discipulus a. 1746. quadragesimum nunc annum artis exercitio impenderat, plenissimamque horum morborum tractationem dedit, in altera potissimum editione. Plurimas etiam adnotationes rariores, & exempla morborum interspersit. Multa obturacula pro supplendo palato, quod destructum sit. Plumbo dentes cavos replere docuit. Epulis petrefacta. In nupera editione caput de dentitione novum est, & BUNONIUS refutatur, qui nimis in universum dentium cariem a morbis acutis derivat; tum perforationem dentis ad emittendam abscessus materiem. De scorbuto, in quo purulentum quid ex gingivis sudat. Non vult dentes lacteos ad parcendum sequentibus locum evelli. Machina, qua dentium superioris maxillæ defectus sarcitur. HALLER.

FRAN-

FRANCISCUS ERNESTUS BRUKMANN in *epistolis itinerariis epist.* 14., quæ anni est 1729. agit de remediis odontalgicis. HALLER.

HENRICUS VYLHORN in HEISTERI *institutionibus* &c. negat cauterium in odontalgia mederi posse. Epulides sæpe cariem habere conjunctam, tuberculosas debere resecari, facile enim in cancrum transire. Laminæ ad palatum supplendum æneæ. HALLER. V. *pag.* 106.

NICOLAUS ROSEN von ROSENSTEIN. V. *obst. art.*

DAVID VASSE' & J. de DIEST *E. hæmorrhagia ex dentium evulsione, chirurgi incuria, lethalis.* PARIS 1735. 4. HALLER.

JOH. CHRISTOPHORUS POHL. Ejus *de difficili infantum dentitione.* LIPS. 1776. 4. MEUSEL. V. *tumor.*

FR. A. GERAULDY *art de conserver les dents.* PARIS 1737. 12. Germanice *Abhandlung von den Zahnkrankheiten* ARGENTOR. 1754. 8. Laudant in *J. des favans.* HALLER.

J. ERNEST HEBENSTREIT. Ejus *de dentitione secunda juniorum.* LIPS. 1738. 4. recus. in HALLERI *selectis anatomicis.* HALLER. V. *obst. art.*

GIUSEPPE LAVINI, medicus dentarius Florentinus, CARMELLINI discipulus. Ejus *trattato sopra la qualità dè denti, col modo di cavarli, mantenerli e fortificarli.* FIRENZE 1740. 4. Inter instrumenta tenaculam elasticam sibi tribuit inventam. CARMELLINUM magis poliendis & conservandis dentibus occupatum fuisse, quam evellendis. HALLER.

J. BAPT. MONGIN & BENJAM. LUD. LUCAS *E. prægnanti mulieri acutissimo dentis dolore laboranti ejusdem dentis evulsio.* PARIS 1740. 4. HALLER.

RUDIGER FRIDERICH OVELGUN. V. *pag.* 118.

BUNON, chirurgus dentarius Parisinus. Ejus est *dissertation sur un préjugé concernant les maux des dents des femmes grosses.* PARIS 1741. 12. Dentes gravidarum absque periculo evelli. Caninis nihil esse cum oculis commune, cum ab infraorbitali nervo nervos suos habeant, molares a secundo quinti ramo. Eas porro gravidarum mulierum odontalgias esse a retento sanguine menstruo.

Ejus *essai sur les maladies des dents, où on propose de leur procurer une bonne conformation dès la plus tendre enfance.* Ibid 1743. 12. Erosionem malum esse a carie diversum, quo dentes tententur suos intra alveolos, priusquam erumpant, & vitiati de alveolis prodeant. Deinde dentes multum pati ab angustia maxillæ, quæ intercedat, ne ordinem suum dentes novi inveniant, hinc extra ordinem prodeant. Quare suadet eo in casu evellere dentes lacteos interiores, ut secundis locus paretur. Aliqua contra ANDRYI orthopædiam. De carie; de tartaro; de medicamentis dentariis. Rusticorum dentes non esse integriores.

Ejus

Ejus *experiences & demonstrations faites à l' hôpital de la salpêtriere & à S. Côme en presence de l'Acad. de Chirurgie pour servir de suite & de preuves à l'essai sur les maladies des dents.* Ibid. 1746. 12. D. PUZOS & GERVAIS sua inventa expendisse, prædictiones in ægrotis factas experimento vidisse confirmatas, de ea felicitate sibi testimonium publicum ab Academia chirurgorum esse concessum. Morbum se novum dentium detexisse, erosionem, quæ a variolis, a rachitide, a scorbuto, ab aliis morbis infantilibus nascatur, dentes subnascentes suis in alveolis adgrediatur, vitream partem punctis & foveolis erodat, inde reliquum dentem corrumpat. Eum morbum a cauta fœminæ gravidæ & nutricis vivendi ratione præcaveri. Ex sola dentium inspectione se ægrotis variis morbos edixisse, quos sint in sua infantia passi, admirantibus chirurgis. De aliis dentium morbis, topho perniciosо, laxatione radicum, ulceribus alveolorum, molarium a dentibus oppositis ejectorum lapsu, tenuitate vitreæ partis in aliqua sui parte. Curationes variæ felicissimæ. Medicamenta odontalgica. Contra FAUCHARDUM & GERAULDY. Ita HALLER.

JOSEPH HURLOK. Ejus *practical treatise upon dentition.* LONDON 1742. 8. Scopus fere est suadere, ut gingivæ scalpello incidantur, quoties dentes ægrius erumpunt: id auxilium & necessarium esse, & innocens, eoque plurimos pueros servari, quos alioquin convulsio interimat. HARRISIUM refutat adversum huic incisioni. Cariem dentium suis in alveolis latentium non ignoravit. HALLER.

DALE INGRAM in *practical cases* &c. gravissimas epulides sanavit. V. *pag.* 125.

JOACHIM FRID. HENKEL. V. *pag.* 128.

PLANQUE in *bibliotheque de Medecine* &c. T. III. contra præjudicatam opinionem de dentium ocularium periculosa evulsione. HALLER. V. *pag.* 130.

CHRISTIAN GOTTLIEB FREGE. V. *pag.* 131.

MOUTON, chirurgus dentarius. Ejus *essai d'odontotechnie, ou dissertation sur les dents artificielles.* PARIS 1746. 12. Artem suam laudat. De triplici dentium artificialium encheiresi. Cochlea spirali in radicem dentis novum dentem inserit. Totam seriem dentium arte factorum elatere confirmat, ut immitti possint & auferri. Denique dentem evulsum in alveolum dat, quem sæpe reperit comprehendere. Ut dentes artificio in os plantati conserventur. HALLER.

ANDREAS LEVRET in *essai sur l'abus des regles* &c. aliqua de dentitione habet. HALLER. V. *obst. art*

JOB. BASTER. V. *pag.* 139.

ANTONIUS de HAEN. Ejus *prælectiones in* HERMANNI BOERHAAVE *pathologiam.* VIENNÆ 1779. 8. Manuscripta, quibus vir celeberri-

berrimus olim in cathedra ufus fuerat, a morte reperta nunc fucceffive & partitim a Medicinæ candidatis, differtationum loco in lucem emiffa prodeunt. (s) In his etiam morbi hinc inde chirurgici continentur. Sic pag. 185. &c. fufe de odontalgiæ caufis & curatione. Mala, quæ a dentis evulfione fæpe fequuntur. Gingivarum adfectus. Obfervationes etiam propriæ. V. *pag* 140.

L'Ecluse, chirurgus dentarius, qui octoginta millia *orum* curanda habuit. Ejus *traité utile au public, où l'on enfeigne la methode de remedier aux douleurs & aux accidens qui précédent & qui accompagnent la fortie des premieres dents des enfans, de procurer un arrangement aux fecondes, enfin de les entretenir & de les conferver pendant le cours de la vie.* Nancy 1750. 12. Paris 1754. 12. cum fequente. Breviffimus libellus.

Ejus *nouveaux élémens d'odontologie, ou pratique abregée du dentifte, avec plufieurs obfervations.* Paris 1754. 12. Dentes lacteos a fecundis deteri, fubtracto fanguine, detritis radicibus. Inftrumenta nova: vectis in acumen exiens, quo molares dentes expellit. Clavis biceps ad evellendas radices. Pelicanus triplex, quo molarem dentem inter vicinos fodales in difficili cafu extraxit: demum penicillus *bürfte*, ad detergendam linguam.

Ejus *éclairciffemens effentiels pour parvenir à preferver les dents de la carie & les conferver jusqu' à l'extrême vielleffe.* Paris 1755. 12. Dentes cariofos evellit, plumbo replet, reponit, putat octavo die convalefcere, eumdem quem fani dentes ufum præftare, & præterea indolentes effe. Ut a proprio chirurgo dentes puerorum corrigantur, & conferventur, & caries nafcens deteratur. Ut dentes commode evellantur, ligno excavato repleto intervallo a dente delapfo relicto, quod vecti fit pro puncto fixo. Ita abfque malo dentes extractos fuiffe, quorum radices trabs transverfa conjunxerit. Haller.

J. Godofr. Janke. Ejus *de offibus mandibulæ puerorum feptennium.* Lips. 1751. 4. & diff. II. de dentibus evellendis. Haller. V. *obft. art.*

Casim. Christoph. Schmiedel. Ejus difp. *de dentitione, præfertim infantum difficili.* Erlang. 1751. 4. Haller.

Georgius Heuerman in *vornemften chirurgifchen operationen* &c. T. III. poft evulfos dentes & cariem maxillæ fuperveniffe, & funeftum in lingua cancrum. Epulis, offe detecto, dentibus elapfis, fiftula utrinque patens, maxilla inferior erofa, eam nofter fanavit, fanguinis fluxum agarico compefcuit. Haller. V. *pag.* 310.

Jac.

(s) In titulo primi T. nunc abfoluti, cui annus 1780. anticipatim præfixus eft, lego: *collegit, recenfuit, additamentis auxit, edidit* B. Xav. de Wasserberg (—)

Jac. Christ. Schäffer *die eingebildeten Würmen in Zähnen, nebst den vermeintlichen Hülfsmitteln wider dieselben.* Regensburg 1752. 4.

A. Tolver *a treatise on teeth.* London 1752. Secunda editio. Aliqua de arte dentaria. Medicamenta, quibus dentibus candor restituitur fraudulenta esse. Haller.

Wolfgang Thomas Rau. Ejus in *App. ad N. E. N. C. Vol. I.* diss. de utilitate scarificationis gingivarum in odontalgia, scorbuto &c. Haller. V. *pag.* 145.

Germain Philippe le Monnier. Ejus *diss. sur les maladies des dents.* Paris 1753. 12.

Ejus *lettre à* M. Bourdet, Paris 1754. 8. & *lettre à* M. Mouton, Paris 1764. 8. Agit de quibusdam dentium curationibus. Haller.

... Bourdet, dentarius medicus regius. Ejus *lettre à M. D.* Paris ad annum 1754. 12. & *eclaircissemens au sujet de cette lettre*, Paris 1754. 12. citatur a celeb. Portalio.

Ejus *recherches & observations sur toutes les parties de l'art du dentiste.* Paris 1757. 12. 2. vol. Germanice 1762. 8. Italice Vicenza 1767. Dentitio. Dentes lacteos ex ignota causa delabi, neque eorum radices adteri. Cariem in cacochymis infantibus dentes ipsis in alveolis erodere; eam acu sculptoria debere deradi. Dentem, in quo intus abscessus latere putatur, perterebrare suadet. Contra essentias sive usum spirituosorum lavaminum. Ut dolor dentis sopiatur, eum posse luxari, id felicissime sibi successisse, posseque luxatum dentem iterum in situm legitimum restitui. Posse etiam cariosum dentem evelli, auri foliis repleri, reponi & convalescere. Aureo operculo dentes defendi, si qui homines per somnum strident. Calcem adhærentem chalybeis instrumentis optime detergi, & vitari acria liquida medicamenta. Mala gingivarum. Tumores carnei ferro resecantur, & si color corruptionem indicaverit, uruntur: cauteria etiam ad cancrum conveniunt. Ulcera gingivarum. Exostoses forcipe detruncat; sanum dentem ante gravem morbum dolere. In T. II. instrumenta varia ad dentes in ordinem restituendos: ad supplendas integras dentium series. Ferramenta & ipsum pelicanum passim corrigit. Stanno foliato plumbi loco ad replendos cavos dentes utitur. Molares dentes majores vetat urere. Si pituitarius sinus apertus fuerit, tubulum subit per octo dies, eo tempore elapso fistula sanatur. Ut melius comprehendant, dentes lima debent exasperari. De laminis pro supplendo palato. Non debere spongia firmari, quæ fœtorem contrahat. Alumen, calcem, acria medicamenta omnia jubet exulare.

Ejus

Ejus *soins faciles pour la propreté de la bouche & pour la conservation des dents.* Paris 1759. 16. Lausanne 1759. 16. & alias. Ut quisque suos dentes quam integerrimos & nitidos conservet. Acria omnia rejicit, tum aceta medicata, essentias, pulveres, electuaria. Dentem ab inflammatione dolentem jubet manducando exercere. Dentes lacteos amat evellere, cum maxillam putet nimis angustam esse, & designat, quem præstet evellere, ut molarium minorem, quo canino spatium paretur laxius.

Ejus *diss. sur les depots des sinus maxillaires.* Paris 1764. 12. Pro cauterio. Haller.

Frid. Herm. Lud. Muzell. V. *pag.* 146.

Philip. Pfaff. Ejus *Abhandlung von den Zähnen des menschlichen Körpers, und von ihren Krankheiten.* Berlin 1756. 8. Instrumenta artis dentariæ passim correxit, evellendis dentibus novum ferramentum opposuit. A vitiatis dentibus suborta ulcera maxillæ non sananda, nisi dentibus evulsis. De epulide varia. Hirudines ad gingivas scorbuticas posse admoveri. Fistulas gingivarum fere in corrupto dente radicari, non cessuras, nisi eo evulso. Hæmorrhagiam spiritu terebinthinæ optime comprimi, non ignito ferro, cui funestæ gangrænæ possint supervenire. Esse ubi maxillæ fractura in evellendis dentibus postremis difficillime evitetur. Abrupta dentis corona non necesse videri radicem eximere. Intolerabiles dolores imposito globulo opii compescit: & hic potest ad cariem & fissuras ferrum ignitum admitti. De dentibus artificialibus. Haller.

Samuelis Aurivillii disp. *de dentitione difficili.* Upsal. 1757. 4. Haller. V. *medicam. chir.*

Carolus Frider. Renstroem in *k. Swensk. Acad. Handl.* 1756. agit de remedio odontalgico: sudorem nempe calidæ vapore excitatum laudat. Haller.

Carolus Philippus Gesner. V. *pag.* 161.

Fouchu. V. *pag.* 162.

Charles Peyroux. V. *pag.* 169.

Jourdain, medicus dentarius, in *Journal de Medecine* a. 1759. T. X. agit de instrumentis, quæ ad evellendos dentes excogitavit. De dentibus repositis & comprehendentibus. Aliud ad eundem finem inventum instrumentum.

Ejus *traité des depots dans les sinus maxillaires, des fractures, & des caries, suivi de reflexions sur toutes les operations de l'art du dentiste.* Paris 1760. 12. Præter judicia de aliis medicis dentariis non mitissima, agit potissimum de abscessu & carie in sinibus maxillaribus. Cariem destruit cereolo, ex medicamentis cariei adversis parato, ad finem nodulo acuto præpilato. Ossicula fracta curva forcipe detruncat, magnis incisionibus fundum vulneris nudat, tunc aqua hordei cum pauxillo spiritus

vini injecta ad sanationem perducit. Si dens educi non possit, potest etiam palatum cute nudari & perforari, quod absque malo fieri noster expertus est. Ipse etiam ferro candente adversus cariem utitur. Maxillam non raro, dum dens evellitur, frangi adnotat, quod non sit absque periculo: debere partes fracti ossis in contactum adduci. De carie utriusque maxillæ. In vicinia sinus maxillaris, inque crassiori parte inferioris maxillæ fere ferro candente utitur, partem induratam amputat cultro vel forfice. Magnas in superiori maxilla fistulas sanavit. In pelicano firmam partem dimidiæ rotæ ita debere adaptari, ut in resistente & firma sede nitatur. Plumbi lamellas aureis præstare. Fila decussata non carere vitio. Epulides curva forfice abscindit. Non debere lima dentem decurtari. Terebram dentariam ad abscessus internos laudat: ea posse pus emitti, ut dens non pereat. Utique a novis dentibus succrescentibus radices priorum deteri.

Idem in *Journal de Medecine* T. XXI. abscessus in sinu maxillari cum carie aperuit, dentes evulsit, fungos ambussit, partem membranæ pituitariæ amputavit, aliam butyro antimonii tetigit, demum magnum malum curavit. Aquam mercurialem dilutam in carie diploes maxillæ inferioris igni præstare. Sanata ejusmodi caries. Excoriatio & ulcus linguæ resecto pullulante tumore, corrosivis medicamentis denique sanatum.

Idem in T. XXVII. bis agit de abscessibus sinuum pituitariorum. Multum injectionibus utitur, neque semper dentem evellit.

Idem in T. XXXI. aliqua contra epistolam chirurgi Beaupreau. Iterum ad curandos abscessus, fistulas & cariem in utraque maxilla. Dentes evellit &c.

Idem in T. XXXVI. de ulceribus sinuum pituitariorum aperiendis adversus M. Poullain.

Idem in T. XXXVII. de abscessibus palati a corruptione varia humorum, ab ossis carie natis. Caries. In mitiori gradu acido liquore chemico ossa corrupta tangit. Balsamorum nullam esse utilitatem, neque ignem debere admoveri. Ut magna mala in simplex vulnus correxerit, sanaverit: exempla felicis curationis plusculа. Haller.

Du Chemin. Ejus diss. *sur la carie des dents de lait* reperitur in *Journ. de Trev.* 1759. *Febr.* Sed potius physiologici est argumenti. Haller.

Drouin. Ejus *sur les maladies des dents.* Strasburg 1761. 8. Haller.

Frider. August. Weiz. V. *pag.* 175.

J. Wilhelm Wiedmann. V. *pag.* 176.

Franc. Guil. Vacher & Anna Brun disp. *de dentitionis accidentibus.* Paris 1767. 4. Haller. V. *obst. art.*

Denis *de epulide ligata & resecta.* V. *pag.* 184.

Pierre Guyard. V. *pag.* 184.

Anto-

ANTONIUS PORTAL in *précis de Chirurgie* T. II. dentem insertum vix putat convalescere. HALLER. V. *pag.* 186.

BEAUPREAU diss. *sur la proprieté & la conservation des dents.* PARIS 1764. 8.

Ejus *lettre à* M. COCHOIS *sur le traité des maladies du sinus maxillaire.* PARIS 1769. 12. Eandem celeberrimus HALLER putat esse diss., quæ est in *Journal de Medecine a.* 1769. *M. Jul.* Eos sinus perforat, idoneos liquores injicit. Alveolarem etiam processum perforavit, aureum filum trajecit, os vacillans firmavit. HALLER.

J. GODOFRED. TESKE. Ejus *neue Versuch in Curierung der Zahnschmerzen vermittelst eines magnetischen Stahls.* KÖNIGSBERG 1765. 8. Serius ocyusve opem ferre ait. HALLER.

Le ROI de la FAUDIGUERE. Ejus *maniere de preserver & guerir les maladies des gencives, & des dents.* PARIS 1766. 12. HALLER.

ADAM ANTON. BRUNNER, chirurgus dentarius. Ejus *Einleitung zur richtigen Wissenschaft eines Zahnarztes. Mit zweyen Kupfertafeln.* WIEN 1766. 8. Cæsareo, per Præsidem van SWIETEN mandato, quo necesse erat, ut aliqui ad hanc Chirurgiæ partem præcipue excolendam incumberent, excitatus noster periculum fecit. Quo in opere simul indicat, ut artem hanc didicerit, sparsa collegerit, obscura dilucidaverit, & praxeos denique occasione in nova, quæ hic proponit, cogitata inciderit. Revera specimen hoc adeo bene auctori successit, ut inter valde utiles, quæ de hac materia exstant, elucubrationes locum mereatur. Decerptis hisce ex bonis quibusque auctoribus proprias etiam easque potissimum accuratas adnotationes adjecit. Distincte omnia proponit; stylo usus est utcunque puro. Bene cavit etiam a vocibus, ut vocant, provincialibus. Ita in *deutscher allg. Bibl.* 8. *Band* 2. *St.* pag. 254.

Ejus *Abhandlung von der Hervorbrechung der Zähne.* WIEN 1771. 8. Fusissime & theoretice. Incisiones gingivarum in difficili dentitione unicum esse præsidium HALLER. Nihil novi hic occurrit. Ita in *deutsch. allg. Bibl.* 16. *Band* 2. *St.* pag. 609.

FRANC. ERN. GLAUBRECHT. Ejus disp. *de odontalgia.* ARGENTOR. 1766. 4. De curatione per magnetem. Dolorem fere evanescere, sed altero die redire. HALLER.

DUPONT du MESNIL. V. *pag.* 194.

CARL AUGUST GRÄBNER's *Gedanken über das Hervorkommen und Wechseln der Zähne bey Kindern, nebst Anweisung für Erwachsenen die Zähne gesund zu erhalten.* HAMBURG 1766. 8. LANGENSALZA 1768. 8. In macilentioribus infantibus facilius dentes erumpere. Non debere dentes primos relinqui, qui multorum malorum causæ sint futuræ. De dentibus & maxillis suppositittiis, quas non improbat. Dentes alienos utique comprehen-

 dere.

dere. Ita HALLER. Doctorum virorum approbatione maxime dignus libellus. Brevis, at solida auctoris scribendi ratio argumento inservit, etiam chirurgum dentarium cogitata sua legibus ratiocinandi convenienter, non minus ac viri docti faciunt, proferre posse. Ejus instructionem commendatam sibi habeant ii, qui circa dentes evellendos versantur. Icon machinæ ab auctore inventæ, qua maxillæ utrinque dentibus orbatæ succurri potest. Ita in *deutscher allg. Bibl.* 8. *Band* 2. *St.* pag. 255.

JOSEPH GEORG PASCH, chirurgus & obstetrix. Ejus *Abhandlung aus der Wundarzney von den Zähnen, derselben, wie auch des Zahnfleisches, der Kiefer-Krankheiten, und Heilart. Erster Theil.* WIEN 1767. 8. Minime malus liber, neque propriis carens adnotationibus. Surditas a dente serius prorumpente. In morbis maxillæ fomenta & ruta profuerunt. Magneticam curationem potius nocuisse. Ita HALLER. Dignum laude opusculum, in quo, præterquam quod nihil desideratur ad genuinam notitiam eorum, quæ pertractantur, adipiscendam, multa subtiliter, animadversa, propriæ item observationes & experimenta continentur. Scribendi stylus etiam laudabilis. Ita in *deutscher allg Bibl.* 12. *Band* 2. *St.* pag. 270.

De la CONDAMINE V. *pag.* 200.

B. RUSPINI *a treatise of the teeth their structure, and various diseases. To which is added the most affectual method of treating the disorders of the teeth and gums established by a long practice.* LONDON 1768. 8. HALLER.

THOMAS BEARDMORE *a treatise on the disorders and difformities of teeth and gums.* LONDON 176... 1770. 8. quæ editio dicitur aucta esse. Germanice *Abhandlung von den Krankheiten der Zähne und des Zahnfleisches. Nach der neuesten Ausgabe aus dem Englischen übersezt.* ALTENBURG 1771. 8. Non spernendus auctor etsi brevis. (Laudatur etiam a celeb. RICHTERO, & in *deutscher allg. Bibl.*) Nihil veri præsidii esse in ustione ad aurem. Abscessus, ex quibus odontalgia nascitur, continuo aperit. Epulides scalpello resecat. Tartaro conglutinati dentes. Non credit alienos dentes, comprehendere. De avulsis cum dente maxillæ fragmentis. Abscessus in sinu maxillari curantur evulso dente, alveolo perforato. De carie in maxilla. Dentitionem non perinde funestam esse, ut ex fastis emortualibus appareat. Exeuntes sectione adjuvat. Contra acidos spiritus & pulveres dentarios. HALLER.

RICHARD CURTIS *treatise on the structure and formation of the teeth.* LONDON 1769. 8. Germanice ALTENBURG 1770. 8. In curatione, quam in anatome fusior. De fungo ex maxilla inferiori resecto, de perforato sinu pituitario maxillæ superioris, de maxillæ inferioris parte cariosa, quam oportuit removere. HALLER.

A treatiſe on the toothach containing full directions for its preventing and cure. LOND. 1769. 8. HALLER.

J. AUGUST UNZER. V. *pag.* 206.

J. AIKIN in *eſſays on ſeveral important ſubjects* &c. clavim cum unco, ad educendos dentes, & forcipem curvam habet. HALLER. V. *fractur.*

BOTOT. V. *pag.* 209.

JOHN HUNTER, chirurgus. Ejus eſt *natural hiſtory of the teeth and their diſeaſes.* LONDON 1771. 4. De his morbis brevius agit, in anatome plenior. HALLER.

ADOLPH FRID. VOGEL. V. *pag.* 212.

PIERRE AUZEBI *tr. d'odontalgie, deſcription des differentes maladies qui affectent la bouche & des moyens de les guérir.* LION 1771. 12. Chirurgus dentarius Lugdunenſis videtur potiſſimum ſua medicamenta voluiſſe commendare. Non ſemper debere dentes lactarios extrahi. Dentem, quem velis extrahere, debere vacillantem reddi. Dens curva radice eductus, cum adverſus curvaturam propelleretur. In ſcorbuto gangrænoſo maxillam ſuperiorem exfoliari &c. HALLER.

FRID. LEOPOLD WEYLAND. Ejus diſp. *de ozæna maxillari.* ARGENT. 1771. 4. bene. HALLER.

MATTH. LEWIS *eſſay on the formation of the teeth with a ſupplement containing the means of preſerving them.* LONDON 1772. 8. Ad prima ſigna dentitionis gingivas incidit. Truncatos dentes evellendos eſſe. Plumbo bene repleri. Dentes exemptos & repoſitos convaleſcere. HALLER.

J. BAPT. ELOY, Belga. Ejus diſſ. inaug. *de remediis ant odontalgicis.* WIEN 1772. 8.

JOANNES de FRITSCH, S. R. J. Eques. Ejus eſt diſp. inaug. *de dentibus.* WIEN 1772. 8. Anatome. De eruptione. Pathologia dentium. Aphoriſmi HIPPOCRATIS. De dentitione difficili, aliisque dentium, gingivarum, & maxillarum morbis. De operationibus. Medicamenta ad odontalgiam.

ROELAND SCHEERS, Neomago-Glerus. Ejus diſſ. inaug. *de dentibus.* TRAJECTI ad RHENUM 1772. 4.

HONORÉ GAILLARD COURTOIS *le dentiſte obſervateur, ou recueil abrégé d'obſervations tant ſur le maladies, qui attaquent les gencives, & les dents, que ſur les moyens, de les guérir* &c. PARIS 1775. 12. Germanice GOTTA 1778. 8. Quæ auctor, ad nauſeam ſæpe loquax, de origine, eruptione, & morbis dentium adfert, jam pridem nota ſunt. Obſervationes triginta tres, nullius fere momenti. Pauca merentur notari: ſubſtantiam vitream continuo a natura reparari. Dentes lacteos omnino radices habere. Ingratam dentium ſenſationem ab aſſumtis acidis natam tolli maſticatione

ne recentis portulacæ. Vacillantes dentes in ſenibus firmari non poſſe; hujus vacillationis cauſam eſſe præternaturalem alveolorum anguſtationem, quæ ipſos dentes protrudit. Fiſſuras & fracturas dentium non reſtitui. Vim magneticam nihil in dentium doloribus præſtare, nec eſſentias, nec olea ſtillatitia prodeſſe, ſed dentem corruptum evelli debere. (Hic nimium dicit. Eſſentia enim pimpinellæ, & tinctura anodyna cum aliquot guttis olei ſtill. caryophyll. magnos dolores ſe ſedaſſe ait celeb. RICHTER; hos dolores etiam a ſaburra primarum viarum naſci poſſe, quos ipſe cremore tartari fugaverit feliciter). De alienis corporibus in alveolos maxillares illapſis. De repoſitione dentium artificiali. Exempla dentium & ad ſe invicem, & cum maxillis concretorum. Mors a valida dentis extracti hæmorrhagia, in homine ſcorbuto laborante: hanc omnium optime ferrum candens ſiſtere. Ad finem ſui operis iconem una cum deſcriptione pelicani a ſe inventi exhibet, cujus eximium in quibusdam caſibus uſum eſſe dicit, ubi vulgari pelicano locus non datur. RICHTER.

COCKSON. V. *pag.* 242.

DISLOCATIO. Vide *luxat.*

ECPTOSIS. Vide *luxat.*

ELUXATIO. Vide *luxat.*

EMBEMMA. Vide *balſamat.*

EMBROCATIO SIVE EMBREGMA, EMBROCHA, EMBROCHATIO, EMBROCHE, IMPLUVIUM, INSTILLATIO, STILLICIDIUM.

ANDREAS THURINUS. Ejus *de embrocha nova, ſ. duccia artificiali, qua utuntur Florentini ad varios morbos.* LION 1537. 4. BONON. 1543. 4. Embrochas proprias ex plantis parabat addito alumine & ſulphure. Cæterum non valde laudat hoc auxilium. HALLER.

VITUS RIEDLINUS. Ejus *de embrochis.* ULM. 1706. 4. HALLER. V. *pag.* 30.

J. THEOD.

J. Theod. Opperman. Ejus disp. *de embrochis.* Viennæ 1756. 4.

Marteau. V. *pag.* 160.

Poitevin libellum edidit *de embrochis ex aqua fluviali stillantibus* Paris. 1766. 12. Haller.

J. Christ. Anton. Theden. V. *pag.* 211.

Joseph. Joan. Bapt. Langmayer, Austriaco-Viennensis, in nosodochio S. S. Trinitatis physicus, Vir egregius, studio chemico deditus, qui a. 1778. novam institutionum medico-chirurgicarum cathedram Vindobonæ primus conscendit. Ejus est *de methodo utendi aquis mineralibus in balneis, thermis, potu* Vindobonæ 1772. 8. commoda & perutilis dissertatio inauguralis, in qua & de embrochatione agitur. Hanc laudari, ubi rheumatismi, dolores, congestiones aliquam partem singularem occupant; ubi nervorum quædam resolutio, musculorum convulsivi motus, paralysis, hemicrania. Duplicem embrocationis modum explicat. Cautelas addit.

EMPHYSEMA
SIVE
EMPNEUMATOSIS.

Galenus *de arte curativa ad* Gl. L. II. cap. 6. de tumore flatuoso. Walther. Vide *pag.* 264.

Oribasius *de morb. curat.* L. III. cap. 16. de inflatione. Walth. V. *pag.* 264.

Aetius in *tetrabibl.* IV. f. 3. cap. 2. de inflatione. Walth. V. *pag.* 265.

Paulus Ægineta *de re medica* L. IV. cap. 28. de ventris inflatione. Walth. V. *pag.* 293.

Avicenna in L. IV. fen. 3. tr. 2. cap. 19. 20. de apostematibus ventosis, & inflationibus lacertarum & cura. Walth. V. *pag.* 267.

Albucasis in *pract.* L. tract. 29. cap. 13. de tumore flatulento. Cap. 14. de apostemate, quod dicitur inflatio. Walth. V. *pag.* 267.

Franciscus de Pedemontio in *supplementi* &c. de apostematibus *summa* III. *part.* 2. f. 2. cap. 7. de apostemate ventoso. Walth. V. *pag.* 418.

Leo-

LEONARDUS de BERTAPALIA *super quartum* AVICENNÆ &c. tract. 6. cap. 26. de apostematibus ventosis & inflatione lacertarum. WALTH. V. *pag.* 3.

JOH. BAVERIUS *de imola consiliorum* &c. *consil.* 69. de ventositate circa splenem. WALTH. V. *pag.* 3.

JOH. STOCKERUS in *praxis aureæ* &c. de morb. part. cap. 102. curatio apostematis ventosi. WALTH. V. *pag.* 374.

SEBAST. AUSTRIUS in *L. de infantum morbis* &c. *morb.* 53. emphysema. WALTH. V. *pag.* 421.

JOH. TAGAULT *de chirurgica institutione* L. I. cap. 11. de tumoribus p. 1. inflationes f. apostemata ventosa. WALTH. V. *pag.* 6.

LEONHARDUS FAVENTINUS in tract. *de morbis puer.* cap. 25. inflationis remedia. WALTH. V. *pag.* 422.

VIDUS VIDIUS *de curatione generatim* L. IV. cap. 4. de inflatione f. tumore a flatu. WALTH. V. *pag.* 375.

AMBROSIUS PARÆUS in *operum chirurgicorum* L. VI. cap. 18. de curatione flatuosi & aquosi tumoris. WALTH. V. *pag.* 301.

AMATUS LUSITANUS in *curationum medicinalium centuria* VI. refert de abscessu *spirituoso* aperto, ex quo aër erupit, emphysema fuisse putes: sed cur subito funestum fuit absque vulnere? Ita HALLER. V. *pag.* 314.

ANTONIUS CHALMETHÆUS in *enchiridii chirurgici* &c. L. IX. de tumore flatuoso. WALTH. V. *pag.* 274.

VICTOR TRINCAVELLUS in *comment. de compos. medicam.* L. III. cap. 24. de medicamentis ad tumores flatuosos curandos. WALTHER. V. *pag.* 378.

JOH. RIOLAN in *generalis medendi method.* L. III. cap. 6. de emphysemate. WALTH. V. *pag.* 378.

HIERONYMUS FABRICIUS in *Chirurgiæ* L. I. cap. 10. de flatuoso tumore. WALTH. V. *pag.* 302.

GUILIELMUS FABRICIUS in *observationum centur.* V. *obs.* 70. de flatu in musculosis corporis partibus copiose collecto. WALTHER. V. *pag.* 274.

LUDOVICUS MERCATUS in *L. instit. chirurg. inst.* 8. de tumore flatuoso. WALTH. V. *pag.* 383.

FELIX PLATERUS in tract. *de vitiis* cap. 3. de extuberantia p. 344. intumescentia sive inflatio totius corporis.

Idem in *observationum* L. III. pag. 593. intumescentia & inflatio corporis. WALTH. V. *pag.* 385.

SEBASTIANUS CORTILIO in *Chirurgiæ* L. III. cap. 2. de apostemate flatuoso. WALTH. V. *pag.* 17.

HEN-

HENRICUS SMETIUS in *miscellaneorum med.* L. IV. de enormi emphysemate ex pectoris vulnere, quod die quinto evanuit. HALLER. V. *pag.* 436.

DANIEL SENNERTUS in *Medicinæ practicæ* L. V. cap. 41. de tumore flatulento. WALTH. V. *pag.* 17.

WOLFG. GABELCHOVERUS in *curat. med. centur.* I. *cur.* 61. inflatio totius corporis. *Cur.* 29. inflatio & dolor abdominis. In *cent.* II. *cur.* 75. inflatio totius corporis. In *cent.* IV. *cur.* 98. inflatio corporis cum insigni dyspnœa. In *cent.* V. *cur.* 43. inflatio totius corporis. WALTH. V. *pag.* 352.

JOHANNES VIGIER in *operum medico-chirurg.* L. I. cap. 17. de tumore flatuoso. WALTH. V. *ulcera.*

PETRUS POTERIUS in *insignium curat. & singul. observat. centuria* II. cap. 21. de corporis inflatione. WALTH. V. *pag.* 387.

FRANCISCUS PECCETTI in *Chirurgiæ* L. I. cap. 18. de flatuoso tumore. WALTH. V. *pag.* 18.

HENRICUS PETRÆUS in *Handbüchlein* &c. tract. 9. cap. 22. de tumore flatulento. WALTH. V. *pag.* 18.

ZACUTUS LUSITANUS *de medicorum princip. hist.* T. I. L. VI. *hist.* 5. de flatu vago. WALTH. V. *pag.* 389.

SAMUEL HAFENREFFERUS in πανδοχειον &c. L. IV. cap. 2. agit etiam de emphysemate. WALTH. V. *pag.* 412.

JACOBUS PRIMEROSIUS in *enchiridii medico-pract.* P. II. p. 82. flatuosus tumor. WALTH. V. *pag.* 443.

M. AURELIUS SEVERINUS *de efficaci Medicina* L. II. part. 1. *de exop.* cap. 21. de emphysematis, seu tumoribus flatulentis curandis. WALTH. V. *pag.* 303.

THOMAS BARTHOLINUS in *histor. anatom. centuria* V. *hist.* 12. emphysema ex pulmonis vulnere. WALTH. V. *pag.* 23.

AUGUSTINUS THONER in *observat. med.* L. III. *obs.* 13. inflatio abdominis. WALTH. V. *pag.* 450.

PETRUS ESTANNE, chirurgus, in *Riverii observat. medicis* agit de emphysemate a vulnere pectoris. HALLER. V. *pag.* 24.

OLAUS WORM. Ejus & *ad eum epistolæ posthumæ* HAFNIÆ 1651. 8. diu a morte prodierunt. In infinita rerum varietate, quas hæc collectio complectitur, etiam chirurgica reperias. A vulnere pectoris emphysema. HALLER.

CASPAR REIES in *Elysio jucundarum quæst.* &c. emphysema a pectoris vulnere. HALLER. V. *pag.* 27.

VITUS RIEDLINUS in *observat. med.* de emphysemate spontaneo. HALLER. V. *pag.* 30.

PAULUS de SORBAIT in *examine chirurgor.* &c. de emphysemate in pectoris vulnere. HALLER. V. *pag.* 33.

JOH. BAPT. VERDUC in *pathologie de Chirurgie* cap. 10. etiam de emphysemate. V. *pag.* 305.

JOHANNES MERY in *Mem. de l'Acad. des sciences a.* 1713. agit de emphysemate, ejus in tela cellulosa sede. HALLER. V. *pag* 512.

ALEXIUS LITTRE. V. *pag.* 73.

J. LUDOV. PETIT. V. *pag.* 76.

J. BAPTIST. GASTALDI *an emphysemati diaphoretica.* AVENION. 1718. 8. HALLER. V. *mors. anim. venen.*

JOHANNES ASTRUC in *traité des tumeurs* &c. de emphysemate, in quo per ulcus meatus auditorii aër sub cutem exibat. HALLER. V. *tumor.*

J. FRID. a WALDKIRCH, HALLERI amicus. Ejus disp. *de emphysemate.* LEID. 1725. 4. HALLER.

J. HENR. SCHULZE. Ejus *de emphysemate.* HALÆ 1733. 4. recus. in HALLERI *collect.* V. *off. morb.*

ABRAHAM TITSINGH in *rustuuren bestoit* &c. de emphysemate universi corporis ex vulnere brachii. HALLER. V. *pag.* 106.

LUDOV. JOH. le THULLIER in *observationibus* &c. emphysema per errorem pro abscessu habitum & incisum. HALLER. V. *pag.* 106.

D. J. ZENGVARDINUS in *genees en heelkondige aanmerkingen* &c. emphysemata peculiaria in genu. HALLER. V. *pag.* 110.

GERARDUS v. SWIETEN in *comment.* T. I. emphysema scarificatione adgreditur. HALLER. V. *pag.* 123.

GUILIELMUS HUNTER. V. *pag.* 127.

JOACHIM. FRID. HENKEL in *siebente Sammlung.* V. *pag.* 128.

FRANCISCUS IMBERT in tract. *de tumoribus* &c. emphysematis peculiare exemplum. HALLER. V. *tumor.*

HENRICH HEISEN. V. *pag.* 144.

LUD. GOTTFR. KLEIN in *interprete medico* &c. tit. emphysema. V. *pag.* 283.

BENJAMIN GOOCH. V. *pag.* 149.

THEODOR. GER. TIMMERMANN, filius, Professor Anatomiæ Rintelensis. Ejus disp. *de emphysemate.* RINTELN 1762. 4.

TONDU. V. *pag.* 194.

WILHELM. LEAKE. V. *pag.* 197.

WILLIAM HEWSON. V. *pag.* 198.

ALEXANDER RUSSEL. V. *pag.* 198.

J. FRID. CAR. GRIM. V. *pag.* 198.

KÖLPIN. V. *pag.* 250.

EM-

EMPYEMA
SIVE
ECPYEMA, ECPYESIS.

HIPPOCRATES in L. *de locis in homine* pag. 76. (a) pus intus quid faciat; pag. 77. purulentorum medela & tabis curatio.

Idem in L. *de morbis* I. pag. 147. purulenti pulmonis ſigna. In L. II. pag. 164. ſuppuratus ex peripneumonia: de empyemate aperiendo.

Idem in L. *de ratione victus in acutis* pag. 396. de ſuppuratis. WALTH. V. *pag.* 286.

ARETÆUS *de cauſis & ſignis diutur. morb.* L. I. cap. 9. de purulentis. WALTH. V. *pag.* 291.

ORIBASIUS in *ſynopſis* L. IX. cap. 3. de purulentis. WALTH. V. *pag.* 264.

THEODORUS PRISCIANUS in *logic.* L. II. cap. 23. de empyicis.

Idem *de curatione omnium fere morb.* L. II. p. 2. cap. 10. de empyicis. WALTH. V. *pag.* 361.

AETIUS in *tetrabibl.* II. ſ. 4. cap. 65. lib. 8. de pectoris ſuppuratione. WALTH. V. *pag.* 265.

ALEXANDER TRALLIANUS de arte med. L. VII. cap. 2. de purulentis ſive empyemate.

Idem in *paraphraſis* L. II. cap. 5. agit etiam de empyemate. In L. VII. cap. 2. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 369.

PAULUS ÆGINETA *de re med.* L. III. cap. 32. de ſuppuratis & tabe. In L. VI. cap. 44. de chirurgia & uſtione ſuppuratorum. WALTH. V. *pag.* 29[illegible].

JOHANNES SERAPIONIS filius in L. III. agit de empyemate. HALLER. V. *pag.* 265.

RHAZEUS in L. IV. aliqua habet de empyemate, & pectoris ulceribus. HALLER. V. *pag.* 265.

AVICENNA in L. III. fen. 10. tract. 4. cap. 17. de pure & ſanie, quæ eſt empyema. In tract. 5. cap. 4. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 267.

BERNARDUS GORDON in *L. Medicinæ* part. 4. cap. 7. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 270.

NICOLAUS BERTRUCCIUS in *methodi cognoſcendorum* &c. L. I. pag. 64. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 371.

(a) In *operibus medicis omnibus* PARIS. 1547. 8.

J. MATTHIAS de FERRARIIS in *consilior. secundum vias* &c. *consil.* 43. pro patiente empyema a materia catarrhali WALTH. V. *pag.* 372.

ANTONIUS CERMISONUS in *consilior. medicor. cons.* 11. contra empyema. WALTH. V. *pag.* 372.

J. MICHAEL SAVANAROLA in *practicæ majoris* tract. 6. cap. 10. rubr. 1. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 373.

JOH. ARCULANUS in *practica medicæ* &c. cap. 20. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 373.

ALEXANDER BENEDICTUS *de omnium a capite ad calcem* &c. L. IX. cap. 21. 22. de vomica pectoris & ejus curatione. WALTH. V. *pag.* 300.

GODOFREDUS STEGHIUS in *Artis medicæ* L. IX. cap. 4. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 313.

JOH. STOCKERUS in *praxis aureæ* &c. *morb. part.* cap. 39. de curatione empyematis. WALTH. V. *pag.* 374.

PETRUS de BAYRO *de medendis hum. corp. malis* L. IX. cap. 7. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 374.

HIERONYMUS CARDANUS in *commentariis ad aphorismos* HIPPOCRATIS, PATAV. 1653. 4. male differri incisionem empyematis ob medicorum dissensum, & sero tentari; sic perire, qui potuissent servari. HALLER. V. *pag.* 300.

JOH. FERNELIUS in *universæ Medicinæ* L. V. *de partic. morb. & sympt.* cap. 11. etiam de empyemate. WALTH. V. *pag.* 273.

ANTONIUS FUMANELLUS *de compos. medicam.* cap. 35. ad empyema. WALTH. V. *pag.* 375.

VIDUS VIDIUS *de curatione membratim* L. VIII. cap. 14. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 375.

AMATUS LUSITANUS in *curationum medicinal. centuria* I. cap. 61. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 314.

CASPAR PEUCER in *Medicinæ practicæ* &c. cap. 10. agit de empyemate & ejus cura. WALTH. V. *pag.* 423.

CHRISTOPHORUS a VEGA in *artis medendi* &c. L. III. s. 6. cap. 6. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 376.

DONATUS ANTONIUS ab ALTOMARI in *Artis medicæ* &c. cap. 52. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 376.

FRANCISCUS VALERIOLA in *exercitationum* L. IV. de empyemate a vulnere. HALLER. V. *pag.* 273.

JOH. BAPTISTA MONTANUS in *consultat. medicar.* &c. *cons.* 128. 136. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 424.

BALDUINUS RONSEUS in *epistolis* &c. Empyema rupto abscessu feliciter curatum. HALLER. V. *pag.* 629.

GUI-

GUILIELMUS RONDELET in *methodi curandorum morborum* &c. L. cap. 13. & 15. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 377.

MARCELLUS DONATUS *de medica historia* L. III. Empyema tam per spontaneum ulcus quam per inflictum curatum. HALLER. V. *pag.* 578.

HIERONYMUS MERCURIALIS in *Medicinæ practicæ* L. II. cap. 7. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 377.

VICTOR TRINCAVELLUS in *enchiridii medici* &c. L. VI. cap. 8. de empyemate. Cap. 9. de ratione curandi suppuratos.

Idem in *breviar.* L. II. cap. 9. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 378.

DOMINICUS LEONUS in *artis medendi* &c. f. II. L. II. cap. 10. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 378.

JOH. RIOLAN in *particul. med. meth.* f. II. p. 63. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 378.

NICOLAUS PISO *de cognoscendis & curandis* &c. L. II. cap. 9. de empyemate. WALTH. V. *pag* 379.

JOH. HEURNIUS in *L. de morbis pectoris post mortem auctoris a filio* OTHONE HEURNIO *edit.* LEID. 1602. 4. 1608. 4. cap. 3. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 380.

JOHANNES CRATO in *perioches methodicæ* &c. pag. 393. de suppuratione. WALTH. V. *pag.* 380.

GEORGIUS BERTINUS in *Medicinæ* L. XII. cap. 9. de empyemate. In L. XX. cap. 40. de cura empyematis. WALTH. V. *pag.* 12.

PETRUS FORESTUS in *observationum* &c. L. XVI. *obs.* 48. 49. 50. 51. de empyemate & suppuratione ex variis causis. WALTH. V. *pag.* 381.

EUSTACHIUS RUDIUS in *Artis Medicæ* L. I. cap. 46 de empyemate. WALTH. V. *pag.* 382.

HIERONYMUS CAPIVACCIUS in *meth. pract. Medicinæ* &c. L. II. cap. 4. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 382.

HERCULES SAXONIA in *Medicinæ practicæ* L. II. cap. 7. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 362.

HIERONYMUS FABRICIUS in tr. de *operation. chirurg.* pag. 48. (b) de thoracis sectione in empyemate. WALTH. V. *pag.* 302.

LUDOVICUS MERCATUS in Vol. III. *de internorum morborum curat.* L. II. cap. 8. de suppuratione. WALTH. V. *pag.* 383.

NIC. ABRAHAM FRAMBESARIUS in *canonum & consult. med.* L. IV. tit. 7. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 14.

THO-

(b) Edit. *Patav.* 1643. fol.

THOMAS FIENUS *de præcipuis artis* &c. tract. 5. de paracentesi thoracis. WALTH. V. *pag.* 591.

JOH. SCHENK in *observat. med.* L. II. *obs.* 116. &c. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 16.

ALEXANDER MASSARIA in *prælectionum* &c. L. V. cap. 5. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 384.

JOH. JESSENIUS in *institut. chir.* L. III. cap. 11. de empyematis tractatione. WALTH. V. *pag.* 384.

ANDREAS CÆSALPINUS in *speculi artis medicæ* L. VI. cap. 12. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 384.

JACOBUS FONTANUS in *practicæ curand. morb.* L. II. cap. 8. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 433.

FELIX PLATERUS in Tract. III. L. I. cap. 5. agit de empyematis curatione. WALTH. V. *pag.* 385.

CASPAR HOFFMAN in *institut. medicar.* L. III. cap. 153. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 434.

JULIUS CÆSAR CLAUDINUS in *consult. & respons. cons.* 30. & 82. de empyemate.

Idem in *empiricæ rationalis* L. III. tr. p. 4. membr. 2. sect. 1. cap. 4. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 386.

J. HIERONYMUS PULVERINUS in *Medicinæ practicæ* cap. 42. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 435.

CHRISTOPH. GUARINONI in *consilior. medicinal. cons.* 357. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 436.

HENRICUS SMETIUS in *miscellaneorum medicorum* L. X. Empyema raro exemplo feliciter incisum. HALLER (c).

DANIEL SENNERTUS in *Medicinæ practicæ* L. II. part. 2. cap. 19. de empyemate. WALTH V. *pag.* 17.

WOLFG. GABELCHOVERUS in *curation. med. centuria I. cur.* 72. de empyemate ex prægressa pleuritide. In *cent.* II. *cur.* 1. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 352.

GREGORIUS HORST in *observat. med.* L. III. *obs.* 15. de empyematis expurgatione.

Idem in *centuriæ problematum med. decad.* IV. quæst. 10. an lateris incisio in empyemate tentanda. WALTH. V. *pag.* 276.

LUDOVICUS SEPTALIUS in *animadv. & caut.* L. VI. pag. 154. (d) de suppuratione. WALTH. V. *pag.* 18.

JOH. VIGIER in *operum med. chir.* L. I. cap. 41. de empyemate. WALTH. V. *ulcera.*

J. PRI-

(c) In *Bibl. Med. pract.* T. II. pag. 247. (d) Edit. MEDIOLAN. 1614. 8.

J. PHILIPPUS BRENDEL in *confiliorum medicorum confil.* 64. in empyemate. WALTH. V. *pag.* 387.

DAVID CRUSIUS in *theatr. morbor.* &c. Parte pofter. L. I. cap. 6. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 438.

GUILIELMUS BALLONIUS in *confiliorum med.* L. III. *confil.* 3. de empyicorum febre. WALTH. V. *pag.* 387.

PETRUS VASC. CARTELLUS in *exercit. med.* TOLUSÆ 1616. 4. tract. 7. de empyemate. WALTH.

THEODORUS CORBÆUS in *pathologiæ* &c. L. II. fect. 3. cap. 9. de fuppuratione. WALTH. V. *pag.* 315.

HENRICUS PETRÆUS in *Handbüchlein* &c. tract. 10. cap. 9. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 18.

LAZARUS RIVERIUS in *praxis medicæ* L. VII. cap. 4. de empyemate. V. *pag.* 388.

Idem in *obfervat. cent.* III. obf. communicat. 6. de empyemate ex vulnere. WALTH. V. *pag.* 24.

MELCHIOR SEBIZ in *manualis f. fpeculi* &c. T. I. part. 3. f. 3. cap. 7. ad empyema. WALTH. V. *pag.* 364.

ROBERTUS le SECQ. V. *pag.* 592.

JACOB. FABRICIUS. Ejus *de empyematis natura & curatione.* ROSTOK 1626. 4. HALLER. (e).

ZACUTUS LUSITANUS *de medicorum princip. hiftoria* T. I. L. II. *hift.* 23. &c. de empyemate. In T. II. L. II. cap. 11. de empyemate.

Idem in *praxis medicæ* &c. L. I. *obf.* 119. 120. 121. de curato empyemate. WALTH. V. *pag.* 389.

JACOBUS PRIMEROSIUS in *enchiridii medico-pract.* parte 2. pag. 144. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 443.

MARC. AUREL. SEVERINUS in *therapeut. Neapolit.* pag. 140. ad empyema. WALTH. V. *pag.* 444.

JOH. THEOD. de BRY *introd. in vitam philofoph.* tract. 2. cap. 17. agit etiam de empyemate. WALTH. V. *pag.* 444.

WOLFGANG HOEFER in *Herculis medici* L. II. de thoracis affectibus cap. 2. agit de empyemate. WALTH. V. *pag.* 390.

JOH. RHODIUS in *obfervat. med. centuria* II. ab empyemate mictio puris. WALTH. V. *pag.* 447.

PAULUS MARQUART SLEGEL, Profeffor Jenenfis, mortuus HAMBURGI. Ejus difp. *de empyemate.* JEN. 1639. 4. HALLER (f).

THEO-

(e) In *Bibl. Med. pract.* T. II. pag. 379. (f) Ibid. pag. 481.

THEODORUS TURQUET de MAYERNE in *operibus medicis, in quibus continentur consilia, epistolæ, observationes,* &c. refert de empyemate, in quo pus & de ore rejiciebatur & extus effusum erat: noster paracentesin suadebat, quæ sibi sæpe feliciter evenisset, tamen ut externum musculum transversum incideret, interno parceret. HALLER (g). V. *medicam. chir.*

JOSEPHUS COUILLARD in *observations iatrochirurgiques* LION 1640. 8. de empyemate incisione sanato. HALLER. (h) V. *pag.* 303.

NICOLAUS TULPIUS in *observationum medicarum* L. II. de legitima thoracis sectione in empyemate. WALTH. V. *pag.* 22.

GUERNER ROLFINK in *ordinis & methodi* &c. L. V. *consult.* 5. de empyico. WALTH. V. *pag.* 448.

JACOBUS BONTIUS *de Medicina Indorum* in L. III. suadet in empyemate cauterio potentiali pectus aperire, ut pus emittatur: exemplum etiam felicis curationis addit. HALLER. V. *pag.* 448.

THOMAS BARTHOLINUS in *historiarum anatomicarum centuria* I. *hist.* 60. empyema cum extus se offerret, apertum, pus per alvum decedens, fine funesto. HALLER.

Idem in *epistol. med. centuria* II. *epist.* 85. de empyematis sectione. WALTH. V. *pag.* 23.

JOH. JOHNSTONUS in *ideæ medicæ* L. IX. tit. 5. cap. 2. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 391.

HUB. BALDUS. Ejus disp. *de empyemate.* LEID. 1646. 4. HALLER (i).

HENRICH CRAMPFER. Ejus disp. *de empyemate.* LEID. 1647. 4. HALLER (k).

AUGUSTINUS THONER in *observat. med.* L. III. *obs.* 6. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 450.

JOH. SCULTETUS in *armamentarii chirurgici* pag. 137. de ratione instituendi paracentesin in empyemate. In *observat. chirurg. obs.* 45. de empyemate, aperto thorace, curato. *Obs.* 46. materia empyematis diureticis evacuata. *Obs.* 51. curatio empyematis per diuretica. WALTH. V. *instrum. chir.*

PETRUS BORELLUS in *historiar. & observat.* &c. *centuria* I. *obs.* 72. de puris abscessuum evacuatione in empyemate. WALTH. V. *pag.* 25.

PETRUS

(g) Ibid. pag. 259. (h) Ibid. pag. 652. (i) Ibid. pag. 714. (k) Ibid. pag. 718.

PETRUS de MARCHETTIS in *observationum medico-chirurg. obs.* 44. empyema ex pleuritide incisione inter quintam & sextam costam facta sanatum. WALTH. V. *pag.* 26.

OSWALD GREMBS in *arboris integræ & ruinosæ* L. II. cap. 1. agit de empyemate. WALTH. V. *pag.* 27.

J. JACOB. WEPFER in *observat. medico-pract.* p. 109. empyema quomodo dignoscendum. ALBERTI. V. *pag.* 27.

JOH. ANDR. SMITZIUS in *Med. pract.* pag. 64. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 316.

EBERHARDUS GOEKEL in *observationum* &c. *cent.* I. *cons.* 56. empyema ex intermissa paracentesi lethale. ALBERTI. V. *pag.* 29.

In *Act. Soc. Reg. Britan.* T. I. refertur de empyemate incisione sanato. HALLER. V. *pag.* 29.

JOHANNES MURALTUS in *Eph. Nat. Cur. ann. III. obs.* 146. de empyemate rupto sanato. HALLER. V. *pag.* 30.

GEORG. WOLF. WEDEL. Ejus *de empyemate.* JEN. 1686. 4. HALLER. V. *pag.* 34.

J. NICOL. BINNINGER in *observat. & curat. centuria* V. *obs.* 29. 31. de empyemate raro. *Obs.* 58. empyema per os, alvum, urinas, & uterum successive evacuans rarissimum. *Obs.* 67. empyematicus feliciter sanatus. ALBERTI. V. *pag.* 37.

GERARDUS BLASIUS in *Medicinæ universæ* &c. part. 14. f. 2. cap. 25. de empyemate. WALTH. V. *pag.* 365.

In *Act. Eruditorum Lipsiensium ann.* 1693. *Nov.* pag. 512. paracentesis thoracis in empyemate feliciter instituta. *Ann.* 1700. *Jun.* p. 254. in empyemate paracentesis bis feliciter facta. *Ann.* 1701. *Jul.* p. 329. in empyemate specificum trifolium fibrinum. *Ann.* 1719. *April.* p. 18. empyema ex vomica pulmonum rupta. *Aug.* p. 370. empyema ex pleuritide neglecta per clysterem sanatum. Aliud per paracentesin curatum. *Ann.* 1712. *Sept.* p. 419. cur empyicorum pus simul & semel evacuare non deceat. *Ann.* 1727. *Sept.* p. 404. empyematici anatome. ALBERTI. V. *pag.* 49.

AUGUST. QUIR. RIVINUS. Ejus disp. *de thoracis empyemate.* LIPS. 1686. 4. HALLER. V. *ischuria.*

VITUS RIEDLIN in *linear. med. ann.* I. Sept. *obs.* 14. Empyemata diu latitantia. *Ann.* II. *Mart. obs.* 31. empyema vix ullum dolorem inferens. *Ann.* V. *Maj. obs.* 30. empyematicus bis instituta perforatione pectoris curatus. ALBERTI. V. *pag.* 52.

MAXIMILIAN PREUSS. V. *pag.* 60.

PETRUS DIONIS in *cours des operations* &c. ut HELVETIUS hominem, in quo empyema supponebat, incisione occiderit; sed cur funesta fuerat ea incisio id erat docendum. Ita HALLER. V. *pag.* 304.

J. BAPTISTA VERDUC in *traité des operations* &c. de inciso empyemate. HALLER. V. *pag.* 305.

J. van ECKHOUT. Ejus disp. *de empyemate.* LEID. 1709. 4. HALLER.

HIERONYMUS LAUB. V. *pag.* 88.

J. DANIEL GOHL. In *Act. Erudit. Berolinens. decade* I. duæ dissertationes de morbo LICHTSCHEIDIANO, empyemate nempe aperto quidem, sed in fistulam thoracis verso. HALLER. V. *pag.* 89.

CORN. v. LEEUWEN. Ejus disp. *de empyemate.* LEID. 1717. 4. HALLER.

PETRUS HERTOGH. Ejus disp. *de empyemate.* LEID. 1719. 4. HALLER.

In *Breslauer Sammlung.* V. *pag.* 94.

J. ERNESTUS WREDE. V. *pag.* 96.

J. FRIDER. de LITH. Ejus disp. *de empyemate.* LEID. 1725. 4. HALLER.

ANDREAS ELIAS BÜCHNER. Ejus *de solutione empyematis per mictionem purulentam.* HALÆ 1767. 4. HALLER. V. *pag.* 479.

REGNER van OVERSCHVER. Ejus disp. *de empyemate, & paracentesi.* LEID. 1729. 4. HALLER.

HENRICUS FRANCISCUS le DRAN in *observations de Chirurgie* &c. de empyemate a male sanata pleuritide funesto: empyema ab ulceribus pedis. V. *pag.* 103.

Idem porro in *traité des operations* &c. injectiones non probat in empyemate. De curatione abscessuum intus pleuræ accumbentium. HALLER. V. *pag.* 308.

JAC. JAMIESON. V. *pag.* 109.

GERARD le MAIRE. Ejus disp. *de empyemate.* LEID. 1735. 4. HALLER.

VACHER, chirurgus Vesuntinus. Ejus est *observation de Chirurgie sur une espece d'empyeme fait au bas-venter avec succès en consequence d'un epanchement*... 1737.. Inciso peritonæo magna vis sanguinis effluxit, sequente suppuratione, & demum integre malo sanato. HALLER.

JOH. FREKE. V. *pag.* 117.

GUILIELMUS BROMFIELD. V. *pag.* 121.

GERARDUS v. SWIETEN in *comment.* ad §. 1183. de empyemate agit. V. *pag.* 123.

GEORG. CHRIST. MATERNI de CILANO in *Nov. Act. Nat. Cur. Vol.* I. *obs.* 5. Empyema sponte ruptum & per lotium felici eventu repurgatum. HALLER. V. *pag.* 139.

HEN-

HENRICH HEISEN. V. *pag.* 144.

LUD. GOTTFR. KLEIN in *interprete medico* &c. tit. empyema. V. *pag.* 283.

MARTIN. V. *pag.* 157.

DONADIEU. V. *pag.* 164.

In *observat. med. fasciculo.* V. *pag.* 166.

STEPH. LUD. GEOFROI & L. M. GIRARD de VILLARS *E. in empyematis operatione scalpellum acu triangulari præstantius.* PARIS 1758. 4. HALLER.

CLAUD. FRANC. GARRE & GUIL. LUD. PIET disp. *de empyemate.* PARIS 1760. 4. HALLER.

BAGARD, Archiater. Ejus aliquæ curationes prodierunt cum MARQUETI *traité pratique de l'hydropisie & de la jaunisse.* PARIS 1770. 8. D. CASTRYK empyema sanavit, postquam costarum spuriarum aliqua sanata fuerat. HALLER.

LAPEYRE. V. *pag.* 238.

KÖLPIN. V. *pag.* 250.

ENEMATA. Vide *clysteres.*

EPIDESMUS. Vide *fascias.*

EPULIS. Vide *dent. morb.*

EXARTHREMA. Vide *luxat.*

EXARTICULATIO. Vide *luxat.*

EXCIDENTIA. Vide *luxat.*

EXTRACTIO CORPORUM PEREGRINORUM IN FAUCIBUS HÆRENTIUM.

GALENUS in L. *de medic. facile parabil.* cap. 21. ad ossa devorata, & alia e gutture extrahenda. WALTHER. V. *pag.* 264.

Oribasius *de locis affect. curat.* L. IV. cap. 72. de ariftarum & fimilium in gula & faucibus hærentium corporum extractione. Walther. V. *pag.* 264.

Aetius in *tetrabibl.* II. f. 4. cap. 50. de devoratis ac fixis in tonfillis fpinis, & iis, quæ in afperam arteriam delabuntur. Walther. V. *pag.* 265.

Paulus Ægineta in L. VI. docet, ut fpinæ de gutture educantur. Haller. V. *pag.* 293.

Judæus docet (a), ut fpina de gula evellatur. Haller. V. *medicam. chir.*

Johannes filius Mesves *de ægritudine gutturis* partic. 2. fect. 1. fumma 2. cap. 4. p. 1. de ftrangulatione a rebus gulæ. Walth. V. *medicam. chir.*

Rhazeus in L. IX. ad Almans. tit. de fanguifugis, quæ ingrediuntur guttur. Tit. de his, quæ ingrediuntur guttur, five fint fpinæ, five aliud extraneum. Walth. V. *pag.* 265.

Avicenna in L. III. *fen.* 9. cap. 4. de fpinis in gutture hærentibus. Cap. 5. 6. 7. de fanguifugis in gutture. Walther. V. *pag.* 267.

Albucasis in L. *practicæ* tract. 12. cap. 6. de fanguifugis gutturi adhærentibus. Cap. 7. de his, quæ figuntur in *meri* (œfophago). Walth. V. *pag.* 267.

Guilielmus de Varignana in *fecretor. fublim.* tract. 7. cap. 2. de fanguifugis, & adhærentibus gulæ. Walth. V. *pag.* 371.

Guy de Chauliac in *Chirurgiæ* tract. 6. doctr. 2. de medela, fi aliquis impediens transglutiverit. Walth. V. *pag.* 297.

J. Matthias de Ferrariis in *practicæ* part. I. cap. 44. de fanguifugis gutturi infixis. Cap. 45. de ingredientibus os feu guttur. Walth. V. *pag.* 372.

Antonius Cermisonus in *confiliorum med. conf.* 32. contra fpinam infixam gutturi. Walth. V. *pag.* 372.

J. Michael Savanarola in *practicæ majoris* tract. 6. cap. 9. rubr. 2. de ftrangulatione ex cibo vel alia re fimili. Rubr. 3. de retentione fpinæ &c. in gutture. Rubr. 4. de fanguifugis os ingreffis. Walther. V. *pag.* 373.

Antonius Benivenius *de abditis rerum caufis* cap. 20. acus perforato abdomine extrinfecus trufa. Walth. V. *pag.* 362.

Johannes Arculanus in *practicæ medicæ* &c. cap. 57. de his, quæ intrant guttur. Walth. V. *pag.* 373.

Ale-

(a) Apud Rhazeum L. III. cap. 6.

ALEXANDER BENEDICTUS *de omnium a capite ad calcem morborum signis* &c. L. VIII. cap. 26. de mediis veneficiorum & inhærentis offis vel spinæ. WALTH. V. *pag.* 300.

GODOFREDUS STEGHIUS in *Artis medicæ* L. VIII. cap. 22. de obstructione œsophagi a rebus illapsis. WALTH. V. *pag.* 313.

PETRUS de BAYRO *de medendis corp. hum. malis* &c. L. VIII. cap. 5. de extrahendis spinis gutturi infixis. WALTH. V. *pag.* 374.

CHRISTOPHORUS a VEGA in *artis medendi* L. III. cap. 8. agit de spinis devoratis tonsillis aut œsophago aut gutturi, aut asperæ arteriæ infixis. WALTH. V. *pag.* 376.

ALEXIUS PEDEMONTANUS *de secretis* L. VII. pag. 406. gutturi spina & alia infixa ut extrahi possint. WALTH. V. *medicam. chir.*

REMBERTUS DODONÆUS in *observat. med.* cap. 17. de inflammatione ab impacto piscis osse. WALTH. V. *pag.* 506.

JOH. MARQUARD in *practicæ theoricæ* &c. L. II. cap. 7. de infixis. WALTH. V. *pag.* 379.

PETRUS FORESTUS in *observationum & curat.* L. XV. *obs.* 27. in scholiis, si res acutæ ut spinæ, officula &c. in inferioribus gulæ locis hæserint, ea, inquit, sic educantur: spongiam parvam terebinthina madefactam aut carunculam crudam recentem exsculptam una cum filo valido ipsi alligato deglutire coge, & mox comprehensum & alligatum filum extrahe. Cap. 28. de rebus solidis devoratis & gulæ inhærentibus. WALTH. V. *pag.* 381.

HIERONYMUS FABRICIUS in tract. *de operationibus chirurg.* pag. 37. quomodo spinæ aut officulum vel aliud quid inter comedendum in faucibus firmatum eximatur. (In gula quæ hærent cerea candela in ventriculum urget). WALTH. V. *pag.* 302.

GUILIELMUS FABRICIUS in *observat. chirurg. centuria* I. *obs.* 31. ex frusto corii deglutito pene suffocatio orta. In *cent.* II. *obs.* 22. ex officulo devorato mulier pene suffocata. *Obs.* 33. spina piscis gutturi infixa octennio post excitato abscessu in externa colli parte extracta. *Obs.* 34. ex deglutita acicula horrenda symptomata. *Obs.* 35. ex rebus contrariis gutturi infixis mors. *Obs.* 36. modus extrahendi officula & alias res infixas. (Ad ea extrahenda spongia flexili fistula præpilata.) WALTH. V. *pag.* 274.

FRANCISCUS RANCHIN in *opusc. med.* tract. *de morb. subitan.* cap. 15. de aristis vel aliis rebus præternaturaliter ingestis & illapsis. WALTH. V. *pag.* 315.

JOH. SCHENK in *observationum rararum* &c. L. II. *obs.* 4. de spina piscium tonsillis inhærente & pene suffocationem inferente. *Obs.* 14. a rebus variis, ut spina, ficu, pyro, acinis &c. suffocati. WALTH. V. *pag.* 16.

JOH.

JOH. JESSENIUS in *institut. chirurg. centuria* III. cap. 19. agit & de his, quæ in gutture hærent, extrahendis. WALTH. V. *pag.* 384.

JOH. ZECCHIUS in *consultat. medicinalium* &c. *cons.* 59. de insigni gulæ dolore ob devoratam spinam. WALTH. V. *pag.* 384.

FELIX PLATERUS *de functionibus læsis* L. II. cap. 1. pag. 500. deglutiendi difficultas ab illapsis.

Idem in *observationum* &c. L. II. pag. 385. in gula dolor ab officulo illic hærente; pag. 386. in gula dolor ob numisma deglutitum inhærens. WALTH. V. *pag.* 385.

JOBUS KORNTHAUER in *commentar. ad Paracelsi tr. de peste* pag. 34. de rebus in gutture hærentibus. WALTH. V. *pag.* 389.

PHILIPPUS GRULING in *curationum* &c. *centuria* II. *obs.* 6. de quodam cui os asperum per gulam descenderat. In *cent.* III. *obs.* 83. de rustico, cui inhærebat in œsophago frustulum placentæ. WALTH. V. *pag.* 391.

JOH. RHODIUS in *observat. medicinal. centuria* II. a pyro crudo improvide deglutito suffocatio. WALTH. V. *pag.* 447.

THOMAS BARTHOLINUS in *histor. anatom. centuria* VI. de glande plumbea ex faucibus excisa. HALLER. V. *pag.* 23.

FRIDERICUS GNICHWIZIUS. V. *pag.* 408.

JOSEPHUS SCHMIDT in *Spiegel der Wundarzney* L. III. pag. 354. agit de rebus deglutitis hærentibus. WALTH. V. *pag.* 23.

LAZARUS RIVERIUS in *observat. med.* officulum in gula hærens hamo eductum. HALLER. V. *pag.* 24.

DOMINICUS PANAROLI in *iatrologismorum* &c. *obs.* 17. semen anguriæ a puero devoratum per trimestre citra corruptionem in larynge detentum, est rejectum. WALTH. V. *pag.* 25.

JOH. SCULTETUS in *armament. chirurg.* pag. 137. de faucibus inhærentium extractione. In L. II. part. 1. cap. 23. de iis, quæ in guttur, vel gulam inciderunt, eximendis. WALTH. V. *instrum. chir.*

VITUS RIEDLINUS in *observat. medicar. centuriis* &c. Acus gutturi infixa, prælonga, volsella erepta. HALLER. V. *pag* 30.

THEODORUS KERKRING in *spicilegio anatomico* &c. Acus quæ in gutture hærebat, magnete educta. HALLER. V. *pag.* 31.

CORNELIUS SOLINGEN in *manuale operation* &c. corpora œsophago impacta rigidiori balænario bacillo eduxit. HALLER. V. *pag.* 304.

CHRISTOPHORUS WREN in *Birchii diarii* T. III. glandem plumbeam in asperam arteriam illapsam expedivit, ægro de pedibus suspenso. HALLER.

VITUS RIEDLIN. V. *pag.* 52.

C. STAL-

C. STALPART van der WIEL in 150. *observat.* &c. filo ferreo feliciter extractum officulum in œsophago hærens. HALLER. V. *pag.* 56.

GUSTAV. CASIMIR GAHRLIEP. V. *pag.* 62.

JOH. BAPT. VERDUC in *traité des operations* &c. cap. 25. etiam de corporibus in faucibus hærentibus extrahendis. V. *pag.* 305.

In *delic. med.* &c. fpina pifcis de tonfilla exemta. HALLER. V. *pag.* 75.

LAURENTIUS HEISTER in *Chirurgiæ* part. II. cap. 99. de extractione corporum ex faucibus. V. *pag.* 82.

HEVIN. V. *pag.* 127.

PLANQUE in *bibliotheque de Medecine* &c. T. III. devoratum officulum, excifa cute extractum, perforato œfophago. HALLER. V. *pag.* 130.

C. GUATTANI in *Mem. de l'Acad. de Paris* T. III. de incidenda gula ob illapfa corpora peregrina recte monet, ad finiftra afperæ arteriæ debere incidi. Cautelæ variæ & repetiti felices eventus. HALLER. V. *pag.* 344.

HENR. FRIDER. DELIUS. V. *pag.* 137.

J. MICHAEL ENGEL, chirurgus. Ejus *Sendfchreiben von einem merkwürdigen chirurgifchen Cafu.* AUGSPURG 1750. 4. Cum officulum deglutitum in afpera arteria moraretur, die quinto excifum, fiffisque quinque ejus arteriæ annulis feliciter eductum eft. HALLER.

PETRUS PAULUS TANARON. V. *pag.* 146.

JOSEPHUS LIEUTAUD in *précis de la Medecine* &c. fuiffe, ubi illapfa corpora aliena fola fuppuratione potuerint de gula expediri. HALLER. V. *pag.* 151.

TOUSSAINT BORDENAVE. Ejus & ANT. DESTREMAU difp. *de corporibus extraneis intra œfophagum hærentibus.* PARIS 1763. 4. HALLER. V. *pag.* 330.

GOURSAUD. V. *pag.* 162.

Le BEAU. Ejus *reponfe à une lettre anonyme au fujet d'un nouvel inftrument de Chirurgie propre à extraire les corps engagés dans l'œfophage.* PARIS 1769. 4. HALLER. V. *pag.* 163.

RUDOLPH AUGUSTIN VOGEL. V. *pag.* 170.

WILLIAM MARTIN. V. *pag.* 189.

GEORG. CLEGHORNE. V. *pag.* 197.

RATHIER. V. *pag.* 204.

De BAUVE. Ejus *reponfe à un écrit anonyme au fujet d'un nouvel inftrument de Chirurgie propre à extraire les corps étrangers arrêtés dans l'œfophage.* PARIS 1769. 12. Depingit etiam in *Journal. de Med.* T. XXXI. Ita HALLER. V. *pag.* 204.

VENEL, chirurgus. Ejus *nouveaux fecours pour les corps arrêtés dans l'œfophage, ou defcription de quatre inftrumens plus propres qu'aucuns des*

des anciens moyens à retirer ces corps par la bouche. LAUSANNE 1769. 12. Primum inſtrumentum eſt tenacula obtuſa, quæ ex tubo anſam ſecum in œſophagum fert, ea ad corpus peregrinum comprehendi poteſt & firmari, quod educi debet. Ex virga balænaria parari neceſſe eſt. Secundum inſtrumentum eſt uncus, qui perinde ſe aperit, anſam emittit, circumponit & ſtringit. Tertium, quartum & quintum inſtrumentum eundem ſcopum habent. Forceps dentaria. HALLER.

ADOLPH. FRID. VOGEL. V. *pag.* 212.
KÖHLER. V. *pag.* 235.
COYTE. V. *pag.* 240.
BEAUSSIER. V. *pag.* 245.

FASCIÆ

SIVE

ANADESMI, EPIDESMI, LAQUEI, VINCULA.

DIOCLES, Caryſtius, ex Aſclepiadum ſchola (a), inter illuſtriſſimos medicos poſt HIPPOCRATEM laudatus, utramque partem Artis curandi conjunxit. Libro ſuo titulum fecit, de iis egit, quæ fiunt in ιατρειω (b). Ejus libelli codices exſtant in Bibl. Vindobon. (c), in Bibl. Auguſt., in B. Bavarica, Græce pariter, MONTFAUC. I. p. 589., in Medicea BANDINI III. p. 155., in Taurinenſi I. p. 385. iterum Græce. Scapham invenit (d); tholum vinculi capitis genus (e). HALLER.

GLAUCIAS (f), cujus ſcapha ſ. tholus eſt vinculi genus. Idem fuerit, qui de vocibus egit HIPPOCRATIS, & cujus fere ſententiam EROTIANUS ſequitur. Forte idem empiricus fuerit GLAUCIAS, HERACLIDE ſuperior. Cum GLAUCII nomine vinculum dicitur (g), & aliud (h), & denique ſpica (i). HALLER.

SOSTRATUS. Ejus vinculum rectum ad alas GALENUS habet (k), & κεραυνιον (l), & parvam aram (m), & templum (n).

SORANUS, Epheſius. Numeroſas faſcias VIDUS VIDIUS ex SORANO ſumſit, ut GALENI L. *de faſciis* ſuppleret, codice uſus, quem tamen non totum neque convertit, neque edidit, ſed ea fere decerpſit, quæ putabat GALENI operi deficere. Prodiit cum HIPPOCRATICIS libris chirurgicis PARIS. 1544. fol. (o); tum cum GALENO, BASIL. 1562. fol. & alias. Multo plures

(a) SEXT. EMPIR *hypoth.* III. (b) GALEN. in HIPP. περι ιητρειω duobus locis. (c) LAMBEC. VI. 110. 114. 116. 117. (d) EROTIANUS in *ambe.* (e) Idem *faſc.* pag. 422. (f) GALEN. *faſc.* pag. 422. (g) Ibid. pag. 424. (h) Ibid. p. 429. (i) Ibid. c. 71. (k) Ibid. c. 81. (l) Ibid. c. 94. (m) Ibid. c. 96. (n) Ibid. c. 97. (o) Cap. 70. 103. 118. 123. 137. &c.

plures vero fasciæ cum iconibus sunt in NICETÆ (p) collectione. Ita HALLER. V. *fractur.*

HELIODORUS. Ejus aliquot capita VIDUS VIDIUS ex codice NICETÆ sumsit, & in suis chirurgicis edidit (q) PARIS 1544. fol, ut GALENUM de fasciis pleniorem ederet. HALLER. V. *pag.* 319.

MENECRITUS. Ejus sunt fasciæ ad partes externas (r). HALLER.

GALENUS. Ejus librum *de fasciis* vertit VIDUS VIDIUS & edidit PARIS. 1544. fol. LUGDUN. 1553. 16. cum LACUNA. Codex est in Bibl. R. P. n. 6866. Latine solum exstat, nisi quod Græci codices sunt in collectione NICETÆ, tam MEDICEA quam Parisina n. 2245. 2247. Addit in *præfatione* VIDIUS plenum esse opus hactenus, nisi quod nonnulla deficiant: ea se ut suppleret sumsisse ex SORANO, ex HELIODORO, ut tamen cujusque operam distingueret. Fasciæ sunt a capite ad calcem, in quibus videas, veteres non minorem industriam his in rebus posuisse, quam nuperi quidem: additæ sunt icones. Passim GALENUS aliqua ex antiquioribus sumsit, ut ad historiam Chirurgiæ pertineat. Prodiit in GESNERI collectione chirurgica TIGURI 1555. fol. Ita HALLER.

Idem in *meth. med.* L. V. vincula artubus injecta. HALLER. V. *pag.* 264.

ORIBASIUS. Ejus liber *de laqueis* VIDUS VIDIUS convertit & edidit PARIS 1544. fol. Omisso non bene ORIBASII nomine redit in editione Basiliensi, & in Gesneriana collectione, & in Galenicis operibus 1562. fol. a GESNERO curatis: & alibi COCCHIUS initium ex MEDICEO codice conversum dedit. Vincula sunt ad universas corporis humani partes a capite ad calcem, pauca quidem, cum figuris; non deest vinculum, quale solebat ad calculi sectionem adhiberi, & quo caput una cum pedibus comprehenditur. Græcus codex exstat in collectione NICETÆ, tum in Bibl. MEDICEA, tum in duplici exemplari Parisino. Exstat etiam Latine in Bibl. R. PARIS. n. 6866. valde nuperus codex. HALLER. V. *pag.* 264.

NICOLAUS BERTRUCCIUS in ejus *collectorio* &c. est etiam liber de vinculis. HALLER. V. *pag.* 2.

LEONHARDUS FUCHS, WEMBDINGÆ Bavaricæ natus, magnus Arabum adversarius, MONACHII praxin secutus, & alibi, inde Tubingensis Professor, vir eruditus, constans purioris fidei confessor, PISAS cum luculentissimis conditionibus vocatus, eos honores deprecatus est. Primus inter Germanos ad magnam celebritatem apud exteros pervenit (s). Non videtur manu unquam curasse, ex Græcis vero scriptoribus, desertis Arabibus, rationem medendi malis externis descripsit. In *paradoxorum Medicinæ* &c. L. III. quæ prodierunt BASIL. 1535. fol. PARIS. 1546. 8. 1555. 8. FRANCOF. 1567. fol. Chirurgiam vix adtigit.

(p) Cap. XII. (q) Cap. 101. 113. 119. 129. &c. (r) Apud ORIBASIUM *machin.* c. 121. & apud NICETAM. (s) Ita HALLER in *Bibl. Med. pract.* T. I. pag. 523.

Ejus *curandi ratio*, cujus libri sunt VIII. editi BASIL. 1542. 8. LION 1554. 12. fere compendium est Græcæ Medicinæ. In prioribus quinque libris morbos recenset a capite ad calcem, etiam chirurgicos, sed ut intra medicamenta fere maneat. Libri tres posteriores VI. VII. & VIII. Chirurgiæ sunt compendium de fasciis &c. Multa sumsisse ex TAGAULTIO, VESALIUS (t) & GESNERUS. Ita HALLER.

VIDUS VIDIUS in sua splendida editione *Chirurgia a Græco in Latinum conversæ* &c. habet etiam GALENUM *de fasciis*, & ORIBASIUM *de laqueis & de machinamentis*. In *collectione* vero *operum*, quæ VIDIUS junior edidit VENET. 1611. fol. FRANCOF. 1626. fol. &c. in L. III. habentur vincula ex libro de fasciis descripta. HALLER. V. *pag.* 375.

AMBROSIUS PARÆUS in *collectionis operum latinæ* L. XIII. agit de fasciis. HALLER. V. *pag.* 301.

JACQUES GUILLEMEAU in *Chirurgie Françoise* &c. agit etiam de vinculis. HALLER. V. *pag.* 11.

G. FABRICIUS in *observat. & curat. centuria* III. habet fascias ad sustentandum enormem umbilici prolapsum. HALLER. V. *pag.* 274.

JACOBUS de MARQUE, Vasco, chirurgus Parisinus, vir doctus. Ejus est *traité des bandages de Chirurgie.* PARIS 1618. 8. 1631. 8. 1662. 8. Plenum opus & eruditum, quo veterum placita perite retractavit, cum nuperis conjunxit, fascias secundum varios suos scopos plenissime distribuit, ne eo quidem fine neglecto, quo ad morandam venenatorum morsuum pestilentem efficaciam a veteribus adhibitæ fuerunt. Præcepta ergo prudentia dat, optimaque genera fasciarum describit & depingit, ut libri similem octodecim capitum fasciam ad fracturas complicatas, quam merito fenestratæ præfert. Passim etiam casus chirurgicos & curationes rariores interponit, ut futuræ in profundo brachii vulnere utiliter adhibitæ; auriculæ adnatæ, quam scalpello separavit; labiorum, quæ coalita in fœtu ferro aperuit; narium, quæ a variolis clausæ fuerant, quas incidit, & datis in nares tubulis apertas servavit; labiorum a variolis, ab igne, pene clausorum; menti raro exemplo pectori adhærentis. HALLER.

Traité chirurgical des bandages larges emplâtres compresses MONTPELIER 1651. 8. & cum nomine auctoris MONTPELIER 1653. 8. SAMUELIS FORMEY, chirurgi Monspeliensis est opus. Vincula describit, multusque est in carpendo JACOBO de MARQUE. Prædicat se ipsum, & inventa nomina fasciarum. Multas se invenisse. Et omnino bonum observasse ordinem fatendum est. De laqueis. Laqueus Formeyanus ad digitos, quem vehementer laudat. Emplastra. Splenia. Ferulæ. Fasciæ sigillatim per corporis humani partes: tum fenestratæ aliæque peculiari scopo destinatæ. Exempla insignium curationum, quæ fasciis debentur, etiam suppressæ hæmorrhagiæ. Arteriam

(t) *Chirurg* p. 85. b.

teriam tamen & una cum carne ligavit. Hydrocephalus vinculis superatus, nasus reconciliatus; ulcera evacuata & clausa, maxilla fracta filis aureis ad unionem reducta, quæ noster dentibus circumplicavit. Vulnera capitis: herniæ fasciis sanatæ. Filo vincta & exstirpata palati fungosa caro. Calculus fascia retentus, ut cochleari eximi potuerit. HALLER.

JOHANNES MURALTUS in *Schriften von der Wundarzney* &c. agit etiam de fasciis & vinculis, ex Parisinorum nosodochiorum usu. HALLER. V. *pag.* 30.

Bandages pour les pauvres gens, pour les descentes de boyaux, de matrice, de nombril, & de fondement. PARIS 1670. 4. HALLER.

DENIS FOURNIER, chirurgus Parisinus. Ejus *traité methodique des bandages.* PARIS 1671. 4. Continet etiam GALENI de fasciis icones. Editionem citat a. 1678. PORTALIUS, cui nova aliqua dicit accessisse. HALLER.

MICHAEL BERNARD. VALENTINI in *Chirurgia methodica* &c. habet quoque de fasciis & ligaturis brevem libellum. HALLER. V. *pag.* 51.

LAURENTIUS VERDUC. V. *fract.*

J. BAPTISTA VERDUC. V. *pag.* 307.

SCIPION ABEILLE. V. *pag.* 69.

J. LUDOVICUS PETIT in *traité des maladies des os* &c. T. II. agit etiam de fasciis. HALLER. V. *oss. morb.*

CHRIST. MICHAEL ADOLPHUS. Ejus disp. *de vinculis chirurgicis.* LIPS. 1730. 4. recusa in majori collectione. LIPS. 1747. HALLER. V. *pag.* 76.

LAUR. HEISTER in *Chirurgiæ* part. III. de fasciis. V. *pag* 82.

MICHAEL ALBERTI. Ejus *de ligaturæ usu medico.* HALÆ 1747. 4. HALLER. V. *pag.* 608.

HENRICUS BASS. Ejus *gründlicher Bericht von Bandagen.* LIPS. 1720. 8. 1732. 8. 1755. 8. Belgice vertente HENRICO VYLHOORN, AMSTERD. 1734. 8. qui & præfatus est. VERDUCI opus præ oculis habuit, sed auxit, & emendavit, icones adjecit. Plenissimum hactenus compendium, a SCHLICHTINGIO pro optimo in hoc genere opere habetur. HALLER. V. *fistul.*

FRANCISCUS WIEDEMAN. Ejus *collegium chirurgicum über die Bandagen.* OETTINGEN 1734. 8. AUG. VIND. 1745. 8. (vel ut KESTNERUS habet a. 1735. 8.) auctius. HALLER. V. *pag.* 92.

J. ZACHARIAS PLATNER. Ejus *de fascia infirmitatem adjuvante.* LIPS. 1745. 4. De usu fasciarum. HALLER. V. *pag.* 94.

J. ERNESTUS WREDE. V. *instrum. chir.*

ZACHARIAS VOGEL. V. *hern.*

FRANC. MICH. DISDIER, chirurgus. Ejus *traité des bandages, ou methode exacte pour appliquer des bandages les plus uſités.* PARIS 1741. 8. HALLER.

GUILIELMUS BROMFIELD. V. *pag.* 121.

PHILIPP. ADOLPH. BOEHMER. Ejus *de congruo faſciarum in tumoribus pedum uſu.* HALÆ 1776. 4. V. *prolapſ. uteri.*

JOACHIM FRID. HENKEL. Ejus *Anweiſung zum verbeſſerten chirurgiſchen Verbande.* BERLIN 1756. 8. 1767. 8. Commodum compendium de faſciis deque turundis, plumaceolis, & emplaſtris. In BASSI compendium commentatur; id cum optimis nuperorum ſcriptis comparat, icones emendat, nova aliqua adnotata addit. Non probat SHARPIUM, qui faſciarum artificium ſpernit. WINSLOWII faſcia, qua caput vinctum tenetur. MONROI deligatio poſt paracenteſin & eductam aquam. Ipſe emendavit teſtudinem ad fracturam olecrani inventam. Vinculum pro luxata clavicula: pro fracto calcaneo. Dolabra ad luxatam ulnam; bracheria, alia. HALLER. V. *pag.* 128.

CHRISTIAN. FRIDER. ESCHENBACH. V. *pag.* 133.

JOSEPHUS SUE, chirurgus Pariſinus & Profeſſor. Ejus *traité des bandages & des appareils avec une deſcription abrégée des brayers.* PARIS 1746. 12. 1761. 12. Eſt compendium pro tyronibus, auctum nuperrimis faſciis, modeſte ſcriptum, cum grata eorum recordatione per quos auctor profecit. De bracheriis, etiam de faſciis. De herniis nonnullis, in quibus inter inteſtinum rectum & partes genitales inteſtina elapſa ſunt. Ita HALLER.

SAMUEL MIHLES. V. *pag.* 136.
BENJAMIN GOOCH. V. *pag.* 149.
PAMARD. V. *pag.* 190.
JOSEPH. JACOB. PLENK. V. *inſtrum. chir.*
NICOLAS. V. *pag.* 207.
J. CHRIST. ANT. THEDEN. V. *pag.* 211.

F I S T U L Æ.

HIPPOCRATES. L. περι συριγγων, ſ *de fiſtulis,* qui tamen liber an HIPPOCRATIS ſit, dubitatur; ejusdem videtur eſſe auctoris, cujus libri *de morbis*, ſimilisque eſt theoria morborum ex pituita & bile orientium. De ani fiſtulis agit. Fiſtulam ani duplici modo curat, quorum altera a modo nuper renovato non multum recedit, fiſtulam enim lino per ſpecillum introducto intercipit, deinde crine. Cæcam aut nimis altam fiſtulam æris flore erodit

dit & myrrha. Bonus libellus, quem cum EROTIANO & FOESIO pro genuino habeas niſi cum libello *de hæmorrhoidibus* continuaretur, qui manifeſto alterius eſt auctoris, quam auctor *aphoriſmorum.* Nimis etiam medicamentis indulget.

Codices L. de *fiſtulis* ſunt in B. R. P. n. 2142. 2144. 2254. BANDINI III. p. 45.

Citatur L. περι συριγγων, και αἱμορροιδων *Lect.* HIPP. GAL. Reperitur in collectione VIDI & MANIALDI. Codex eſt in B. R. P. cum priori, n. 2148.

In *prædictionibus Coacis* in L. III. fiſtulas circa articulos periculoſiſſimas eſſe. Ita HALLER. V. *pag.* 286.

SOSTRATUS ventris fiſtulas eſſe inſanabiles (a). ait. HALLER.

LEONIDES fiſtulam ani ſuper flexum ſpecillum aperit (b). HALLER. V. *pag.* 320.

A CORNELIUS CELSUS *de re medica* L. V. cap. 25. agit etiam de fiſtulis. In L. VII. cap. 4. de fiſtulis ani. WALTH. V. *pag.* 287.

DIOSCORIDES in *facile parabilium* L. I. cap. 208. remedia ad fiſtulas. WALTH. V. *medicam. chir.*

GALENUS in *L. de tumoribus præter naturam* &c. agit de fiſtulis.

Idem *de arte curativa* in L. II. fiſtulas etiam tractat. Eas ſe ſanaſſe nulla in altero fine inciſione facta; injicit mulſam. HALLER. V. *pag.* 264.

ORIBASIUS in L. VII. cap. 30. de fiſtulis. Et in brevioris *ſynopſis* L. III. de fiſtulis agit. HALLER. V. *pag.* 264.

AETIUS in *tetrabibl.* IV. ſ. 2. cap. 11. de fiſtulis ani. Cap. 55. de fiſtulis. WALTH. V. *pag.* 265.

PAULUS ÆGINETA in L. IV. cap. 49. de fiſtulis. In L. VI. cap. 78. de ani fiſtulis. WALTH. V. *pag.* 293.

JOHANNES ACTUARIUS in *methodi medendi* L. IV. cap. 6. agit etiam de ani fiſtula. WALTH. V. *pag.* 358.

RHAZEUS in L. IX. ad ALMANSOREM tit. de fiſtulis & rhagadibus ani. WALTH.

Idem in L. XI. agit etiam de ani vitiis, de fiſtula &c. De fiſtula penetrante & non penetrante: ut turundis curetur. In L. XIII. PAULUM ÆGINETAM caſtigat, negatque, ubi plures ſunt fiſtulæ, tolli malum niſi omnes aperiantur. In L. XIV. de ulceribus & de fiſtulis. HALLER. V. *pag.* 265.

HALY ABBAS in L. *practicæ* cap. 23. de fiſtulis & earum cura. Cap. 60. de fiſtularum ani cura. WALTH. V. *pag.* 295.

AVI-

(a) Apud CELSUM L. VII. c. 4. (b) Apud AETIUM L. XIV. c. 10.

AVICENNA in L. III. *fen.* 17. cap. 18. & 19. de fiſtulis in ano & earum cura. In L. IV. *fen.* 4. tract. 3. cap. 11. de curatione fiſtularum. WALTH.

Ejus *liber fiſtularum & de cauterizationibus* exſtat M. S. in *Collegio* CAJ. GONVIL n. 844. HALLER. V. *pag.* 267.

BRUNUS in *Chirurgiæ magnæ* pag. 128. b. (c) fiſtulas ani integre cultro vult aperiri, cum aliter neminem viderit ſanari. In L. II. cap. 56. fiſtulam totam aperiendam eſſe non aliter ſanabilem. HALLER. V. *pag.* 2.

THEODORICUS in *Chirurgiæ* pag. 145. &c. (d) fiſtulas ad uſque os coccygis adſcendentes ſanari non poſſe ait. HALLER. V. *pag.* 2.

GUILIELMUS de SALICETO in *Chirurgiæ* pag. 318. (e) de fiſtulæ penetrantis curatione deſperat; pag. 321. fiſtulam turunda ex radice raphani illito pulvere veratri mundavit & ſanavit. HALLER. V. *pag.* 268.

LANFRANCUS in *Chirurgiæ magnæ* L. II. cap. 16. de fiſtulis in ano. Doctr. III. tract. 2. cap. 12. de fiſtulis.

Idem in *Chirurgiæ parvæ* cap. 12. de ulceribus & fiſtulis. WALTH. V. *pag.* 2.

BERNARDUS GORDON in *Medicinæ* &c. partic. 1. rubric. 7. de fiſtula. Partic. 5. cap. 21. rubr. 8. de fiſtula ani. WALTH. V. *pag.* 270.

ARNALDUS de VILLANOVA in *breviarii* &c. L. III. cap. 21. de fiſtulis. WALTH. V. *pag.* 296.

GUILIELMUS de VARIGNANA in *ſecretorum ſublim.* tract. 4. ſerm. 3. cap. 9. de fiſtulis. WALTH. V. *pag.* 371.

JOHANNES ab ARDERN. Ei tribuitur *tractatus de fiſtula ani*, quem JOHANNES READ edidit LONDINI 1588. cujus codex erat inter SLOANEOS, n. 8774. B. BERNARD. n. 3663. Hic liber plenum titulum habet de fiſtulis in ano, & aliis fiſtulis, apoſtematibus, hæmorrhoide, teneſmo, clyſteribus, unguentis, pulveribus & oleis, qui & ipſe in practica contineatur. Ita HALLER. V. *pag.* 3.

GUY de CHAULIAC in *Chirurgiæ* tract. 4. doctr. 1. cap. 5. de fiſtula. Doctr. 2. cap. 7. etiam de fiſtulis, quæ fiunt in ano. WALTH. V. *pag.* 297.

LEONARDUS de BERTAPALIA. V. *pag.* 3.

PETRUS de la CERLATA in *operis chirurgici* pag. 78. (f) fiſtulam ani totam ſcalpello aperiebat. HALLER. V. *pag.* 269.

J. MATTHIAS de FERRARIIS in *practicæ* parte 2. cap. 20. de fiſtula in ano. WALTH. V. *pag.* 372.

J. MI-

(c) Edit. VENET. 1546. fol. (d) Edit. 1499. fol. (e) Edit. VENET. 1546. fol. (f) Edit. VENET. 1520. fol.

J. Michael Savanarola in *practicæ majoris* tract. 6. cap. 18. rubr. 13. de fistula ani. Walth. V. *pag.* 373.

Angelus Bologninus in L. *de cura ulcerum* &c. debere figuram fistulæ cultro mutari, ut ostium amplius fiat. Ad callosas fistulas laudat medicamentum a patre acceptum, ex argento sublimato, lithargyrio, vitriolo &c. ejusmodi medicamenta & igni præfert, & cultro, quo alii fistulas callosas cruentabant. Haller. V. *ulcera.*

Anonymi *de apostemate, fistula* &c. est in Bibl. Bodley. n. 2063.

Joh. Arculanus in *practicæ medicæ* tract. 6. agit de hæmorrhoidalibus ani fistulis. Walth. V. *pag.* 373.

Symphorianus Champier in *practicæ novæ* &c. L. V. pag. 479. (g) agit de fistulis. Walth. V. *pag.* 373.

Galeacius de S. Sophia in *operis Medicinæ practicæ* &c. cap. 88. de fistulis ani. Walth. V. *pag.* 373.

Joh. Stockerus in *praxis aureæ* L. II. cap. 12. de fistulis. In *pract. morb. partic.* cap. 73. curatio fistulæ ani. Walth. V. *pag.* 374.

Petrus de Bayro *de medendis corporis hum. malis* L. XXIII. cap. 10. de cura fistularum. Walth. V. *pag.* 374.

Philipp. Theophr. Paracelsus in *Chirurgiæ magnæ* L. VII. agit de fistulis. Walth. V. *pag.* 272.

Andreas Vesalius in *paraphrasis* &c. cap. 88. de fistulis & fissuris ani. Walth.

Ejus consilium Duci de Terranea impertitum, qui ex fistula pectoris post vulnus nata laborabat, & quod inter J. Philippi Ingrassiæ consilia reperitur Venetiis 1568. 4. Mascule certe suadet Vesalius puri exitum expedire, incisione facta, quo solo præsidio quatuor in similibus & gravibus casibus ipse ægrotos a mortis metu liberavit. Haller. V. *pag.* 375.

Antonius Fumanellus in tract. *de compos. medicam.* cap. 74. ad fistulas. Walth. V. *pag.* 375.

Joh. Tagault in *institut. chirurg.* L. III. cap. 18. de fistula. Walth. V. *pag.* 6.

Vidus Vidius *de curatione membratim* L. IX. cap. 29. agit de fistulis ani. Walth. V. *pag.* 375.

J. Philippus ab Ingrassia. V. *vulnera.*

Ambrosius Paræus in collectionis operum chirurg. L. I. cap. 22. de fistularum curatione. In L. XII. cap. 23. de fistulis ani. (Instrumenta etiam ad demoliendum fistularum callum). Walth. V. *pag.* 301.

Jodo-

(g) Edit. Basil. 1547. 8.

JODOCUS LOMMIUS in *medicinal. observat.* L. II. pag. 155. (h) fistulæ ani; pag. 243. fistulæ. WALTH. V *pag.* 425.

ANTONIUS CHALMETÆUS in *enchiridii chirurgici* L. III. cap. 13. de fistula. Cap. 30. de ani fistulis. WALTH. V. *pag.* 274.

GABRIEL FALLOPIUS in tract. *de ulceribus* &c. cap. 10. & 11. de fistulis ani. WALTHER. Fistulas canalis urinarii valde ramosas esse, etiam ad umbilicum pertingere, neque plene posse sanari. Non debere fistulam ani secari, quæ sit tribus digitis longior. HALLER. V. *ulcera.*

J. ANDREAS della CROCE in *Chirurgiæ* L. III. agit de fistulis. HALLER. V. *pag.* 10.

HORATIUS AUGENIUS in *epistolarum medicinal.* T. I. L. XII. *epist.* 6. de ratione curandi fistulas ani. In T. II. L. XI. de fistuloso ulcere in ano. In L. XII. *epist.* 6. de ani fistulis. WALTH. V. *pag.* 427.

VICTOR TRINCAVELLUS in *consilior. medicor.* L. III. *consf.* 114. de fistula ani. WALTH. V. *pag.* 378.

BARTHOLOM. CARRICHTER in *practica von allerhand Leibskrankheiten &c.* cap. 38. ad fistulas. WALTH. V. *pag.* 379.

JUL. CÆS. ARANTIUS in L. *de tumoribus* &c. fistulam ani sæpe ferro sanavit. In fistulas turundas non debere immitti, quæ eas reddant callosas. HALLER. V. *tumor.*

JUST. ORTLOPH. MAROLDUS in *practicæ medicæ* &c. pag. 230. ad fistulas ani. WALTH. V. *pag.* 379.

JACQUES GUILLEMEAU in *Chirurgie Françoise* &c. fistulam an filo comprehendit per acum introducto, qua ad setaceum utuntur. HALLER. V. *pag.* 11.

PETRUS FORESTUS in *observationum chirurgicarum* L. XXIII. agit de ani morbis, etiam de fistula, in qua noluit chirurgia uti. HALLER. V. *pag.* 381.

EUSTACHIUS RUDIUS in *artis med.* L. II. cap. 17. agit etiam de ani fistulis. WALTH. V. *pag.* 382.

HIERONYMUS FABRICIUS in *Chirurgiæ* &c. L. III. cap. 11. de fistulis. Cap. 12. de fistulis ani (fistulas dari quas non oportet sanare. Per longitudinem cæterum fistulas aperit utique, detergente medicamento absumit. Fistula ani syringotomo aperienda. HALLER.) In L. V. cap. 11. de fistulis. In tract. de *operat. chirurg.* pag. 101. de fistulis ani. WALTH. V. *pag.* 302.

GUILIELMUS FABRICIUS in *observationum & curationum centuria* I. *obs.* 62. fistula in lumbis. In *cent.* II. *obs.* 32. fistularum inferioris maxillæ

(h) Edit. Francof. 1643. 8.

maxillæ compendioſa curatio. In *cent.* V. *obſ.* 80. de fiſtulæ ex parotide ortæ curatione. WALTH. V. *pag.* 274.

JOHANNES WITTICH in *vade mecum* &c. pag. 360. de fiſtulis ani. WALTH. V. *pag.* 383.

DURANTES SCACCHIUS in *ſubſidio Medicinæ* &c. agit etiam de ani fiſtula, quam exurit. HALLER. V. *pag.* 15.

ANDREAS CÆSALPINUS in *ſpeculi artis medicæ* L. VIII. cap. 36. de fiſtulis ſedis. WALTH. V. *pag.* 384.

BARTHOLOMÆUS CABROL in *alphabêt anatomique* &c. de fiſtula a verme inteſtinum perforante nata. HALLER. V. *pag.* 275.

FELIX PLATERUS in tract. 2. *de doloribus* cap. 17. agit etiam de cura fiſtularum. WALTH. V. *pag.* 385.

RUDOLPHUS GOCLENIUS in *Experimentirbuch* cap. 52. de fiſtulis. WALTH. V. *pag.* 352.

JEAN GIRAULT in *traités des operations* &c. fuſe agit de ani fiſtula, quam lino ſecat. Ex RICHARDI HUBERT præceptis debere ſphincteri caveri: ut id fiat. Fiſtulæ inſtrumenta; annulo etiam contorquet. De forcipe ad præaltam fiſtulam. RIOLANI chirurgi aliud ad ani fiſtulam urendam inſtrumentum. HALLER. V. *pag.* 303.

SEBASTIANUS CORTILIO *de chirurgica inſtitutione* L. II. cap. 15. de fiſtula. WALTH. V. *pag.* 17.

DANIEL SENNERTUS in *Medicinæ practicæ* L. III. parte 2. ſect. 1. cap. 10. etiam ad fiſtulam ani curandam, & ad alias fiſtulas medicamenta. WALTH. V. *pag.* 17.

JOHANNES VIGIER in *operum med. chirurg.* L. III. cap. 20. de fiſtula. Cap. 69. de fiſtula ani. WALTH. V. *ulcera.*

FRANCISCUS PECCETTI in *Chirurgiæ* &c. cap. 30. de ani fiſtulis. WALTH. V. *pag.* 18.

FRANCISCUS JOEL in *operum omnium* T. III. L. IV. ſect. 3. agit de fiſtula ani. WALTH. V. *pag.* 18.

HENRICUS PETRÆUS in *Handbüchlein* &c. tract. 4. cap. 8. de fiſtulis in genere. Cap. 9. de fiſtula ani. WALTH. V. *pag.* 18.

STEPHANUS MANIALDUS, chirurgus Burdigalenſis, edidit HIPPOCRATIS COI *chirurgiam, nempe libellos de medico, de vulneribus, de hæmorrhoidibus, de fiſtulis, & de capitis vulneribus* PARIS. 1619. 8. Græce & Latine, adnotationibus ſæpe criticis auctos, in quibus veterum lectionem confirmat aut emendat, ſatis ſæpe audacter. De ipſa adminiſtratione judicium ſuum interponit, & HIPPOCRATICAS fere encheireſes PAULI & CELSI artificiis præfert. Intercedunt etiam aliquæ curationum hiſtoriæ. Ita HALLER.

REN. CHARTIER & ANTON. SUART *E. fistularum & hæmorrhoidum exstirpandarum chirurgia κατα τοδα cæteris præstantior.* PARIS. 1625. 4. HALLER.

SANCTORIUS SANCTORIUS in *L. de remediorum inventione*, qui prodiit cum ejus *commentariis* &c. VENET. 1629. 4. aliqua habet de fistula ani & vesicæ. Fistula ani extus clausa, cum intus non sanata esset, funesto eventu irrupit in vesicæ cervicem. HALLER. V. *pag.* 19.

PETRUS JOH. FABRUS in *insignium curat. cur.* 41. & 96. fistulæ. WALTH. V. *pag.* 442.

J. ANTOINE LAMBERT *les commentaires & œuvres chirurgiques* &c. In II. agit de fistulis. Fistula femoris inciso ostio, injecto dissoluto sublimato mercurio, sanata, mota saliva. Fistula sub ala aperta, partim filo subinde adstricta, partim ferro sanata. Fistula omentique ulcus ex vulnere, quo superstite malum sanatum. Fistulam summi femoris incidit, syringotomo musculos gluteos divisit, in fundum aquam phagedænicam impulit, optato effectu. In III. de fistulis peculiariter. Fistulæ urethræ sublatæ, callo sublimato argento vivo destructo. In suppurationibus profundis ubique phagedænicam aquam injiciebat, turundis utebatur, etsi casus adgnoscit, ubi præstat abstinuisse. Fistula gingivæ setaceo trajecto sanata. Fistularum ani exempla varia, eas fere scalpello incidebat, filo etiam dissecabat, carnes fungosas sublimato mercurio delebat. Intestinum ipsum audacter injecta aqua phagedænica siccavit. In IV. de abscessibus. Fistula, ut putat, renis aperta, turunda cannulata immissa, malum sanatum. HALLER. V. *pag.* 20.

ZACUTUS LUSITANUS in *L. de medicorum principum historia* &c. refert de abscessu & fistula a pleuritide sanata. HALLER. V. *pag.* 389.

SAMUEL HAFENREFFERUS in *πανδοχειον* &c. L. II. cap. 5. de fistulis. WALTH. V. *pag.* 412.

JACOBUS PRIMEROSIUS in *enchiridii medico-practici* parte 1. pag. 182. de fistulis. WALTH. V. *pag.* 443.

MARC. AUREL. SEVERINUS *de recondita abscessuum natura* L. IV. cap. 30. de abscessibus natura fistulosis. V. *pag.* 276.

Idem *de efficaci medicina* L. II. parte 1. de exopyria cap. 86. de fistulis. In parte II. de sectionibus cap. 48. de fistulis ani. WALTH. Fistula palati sanata trajecta acu argentea muliebri. Fistula thoracis excisa, costa cariosa sanata, & aliæ fistulæ. HALLER. V. *pag.* 303.

THEODORUS TURQUET in *L. de nephritide* &c. refert de fistula ani curata. HALLER. V. *pag.* 447.

NICOL. TULPIUS in *observationum medicarum* L. II. cap. 18. de fistula insanabili: medicamentum ad fistulas. WALTH. V. *pag.* 22.

J. THEODORUS SCHENK. Ejus *de fistularum vera natura, & recta curatione.* JEN. 1656. 4. HALLER. V. *vuln.*

JOH.

JOH. JOHNSTONUS in *ideae universae Medicinae pract.* L. X. tit. 4. cap. 1. de intestini recti fistulis. WALTH. V. *pag.* 391.

JOSEPHUS SCHMIDT in *Spiegel der Wundarzney* pag. 210. de fistulis; pag. 294. de fistulis ani. WALTH. V. *pag.* 23.

JOH. SCULTETUS *in armamentarii chirurgici* pag. 167. de incisione fistularum ani, ut & fistularum ani penetrantium & non penetrantium curatione. WALTH. V. *instrum. chir.*

PETRUS BORELLUS in *historiar. & observat. centuria* I. *obs.* 83. fistulae insignis curatio. In *cent.* II. *obs.* 67. ad fistulas. In *cent.* IV. *obs.* 53. fistulae cura notanda. WALTH. V. *pag.* 25.

PETRUS de MARCHETTIS in *observationum medico-chirurgicarum sylloge* &c. *obs.* 38. fistulae sub axilla igne actuali feliciter sanatae. *Obs.* 56. fistulae foemoris ex vulnere sclopeti cum tumore. WALTHER.

Idem in tract. *de fistulis ani*: eas dilatat, cultro aperit recto, callum viridi aeris & mercurio praecipitato tollit, aut demum igne, quo modo maxima mala curaverit: vulnus deligandum solo linteo carpto. Ulcera ani multiplicia funesta. HALLER. V. *pag.* 26.

MARCUS MAPPUS. Ejus *de fistula genae terminata ad dentem cariosum* ... 1675. 4. HALLER. V. *pag.* 27.

EBERHARDUS GOECKEL in *consil. & observat. decade* I. *obs.* 1. fistulosum ulcus pone intestinum rectum ab intercepto haemorrhoidum fluxu curatum.

Idem in *observat. & curat. centuria* II. *obs.* 15. fistula maxillae inferioris sub dente molari sanata. ALBERTI. V. *pag.* 29.

JOB van MEEKREN in *heel en geneeskonstige aanmerkingen* &c. syringotomum habet sulcatum pro ani fistula. HALLER. V. *pag.* 30.

JOHANNES MURALTUS in *Schriften* &c. non sanari fistulam quoad dentem evulseris. Fistula pectoralis. Fistula intestinalis sanata.

Idem *Eph. Nat. Cur. ann.* III. *obs.* 144. de fistula a carie tibiae. *Obs.* 145. pectoris fistulae. HALLER. V. *pag.* 30.

VITUS RIEDLINUS in *observat. med.* de fistula in dorso feliciter reconciliata. HALLER. V. *pag.* 30.

THEODORUS KERKRING in *spicilegio anatomico* &c. de fistulis a ductu salivali. HALLER. V. *pag.* 31.

GEORG. WOLFG. WEDEL. Ejus *de fistulis.* JEN. 1714. 4. HALLER. V. *pag.* 34.

CORNELIUS SOLINGEN in *manual operation* &c. fistulas thoracis exigere separationem costarum. Si caries eas invaserit, setaceum debere per totam fistulam trajici. Fistula in inguine, per quam urina fluebat. HALLER. V. *pag.* 304.

J. MICHAEL FEHR. V. *pag.* 40.

RICHARDUS WISEMANN in L. III. *de ani morbis*: cum fistulas vinculis curare susciperet, sæpe imperfecte curavit, cæterum in hac tractatione uberior. HALLER. V. *pag.* 41.

NICOLAUS BLEGNY in *zodiaci medico-gallici ann.* 1679. *Decemb. obs.* 2. fistula & phthisis ex vulnere pectoris feliciter sanata. ALBERTI. V. *pag.* 42.

GERARDUS BLASIUS in *Medicinæ universæ* &c. parte 6. sect. 42. cap. 16. de fistula ani. WALTH. V. *pag.* 365.

GEORG. BALTHASAR MEZGER. Ejus *de fistulis.* TUBING. 1682. 4. HALLER. V. *pag.* 339.

MATTHIAS GODOFRED. PURMAN in *chirurgischer Lorberkranz* &c. fistulas cultro dividit, plumbo in curando utitur. Singularis casus est, quo didicit PURMANNUS, atramentum & vitriolica medicamenta adversus fistulas prodesse.

Idem in *curiosis observationibus* &c. refert de fistulis a dente carioso, etiam infecta maxilla curatis. Fistula thoracis cum sterni carie sanata. Fistula perinæi cereis sublata. Fistulæ ani compositæ incisione conjunctæ, & ad sanationem perductæ. HALLER. V. *pag.* 45.

ANTONIUS de HEYDE in *observationibus medicis* &c. de ani fistula omissis penicillis pene sponte sanata. HALLER. V. *pag.* 46.

In *Actis Eruditorum Lipsiensium ann.* 1687. *Jul.* pag. 356. fistulæ incurabiles. *Ann.* 1689. *Novemb.* p. 563. fistulæ curatæ balsamo vitæ. *Ann.* 1693. *Aug.* p. 343. fistula callosa quomodo emollienda? *Ann.* 1699. *Febr.* p. 59. fistulosi ulceris in femore curatio. *Ann.* 1700. *Jun.* p. 255. in fistula ani prosunt ossa sepiæ calcinata. *Ann.* 1709. *Jul.* p. 316. fistula ani in natibus exiens. *Ann.* 1720. *Mart.* p. 31. fistula stomachi. *Ann.* 1724. *Decembr.* p. 538. fistulæ ani operationes felices. In *supplem.* II. p. 128. causa fistularum in corpore animali; pag. 129. fistula per solam sectionem tollitur. ALBERTI. V. *pag.* 49.

JOHANNES MUYS in *Podalirio redivivo* &c. de fistula intestini a lumbricis erosi. Ex fistula inguinali acicula devorata. HALLER. V. *pag.* 51.

VITUS RIEDLIN in *linearum medicarum* &c. *ann.* II. *Mart. obs.* 19. fistulæ ani obstructæ multorum symptomatum & tandem mortis causa. *April. obs.* 17. fistula pectoris. *Maj. obs.* 22. ex fistula intestini recti diarrhœa diu durans, vino rubro tandem curata. *Ann.* V. *April. obs.* 6. fistula intestini recti ab officulo deglutito lethalis.

Idem in *curarum med. millen. cur.* 600. fistula ad os ischii usque penetrans. ALBERTI. V. *pag.* 52.

THEO-

Theodorus Zwinger. V. *pag.* 52.

Jacob. Augustin. Hunerwolf. V. *pag.* 54.

Josephus Acoluthus. V. *pag.* 54.

Antonius Nuck in *libello de ductu salivali* &c. plerumque læso ductui salivali immedicabilem fistulam supervenire. Haller. V. *pag.* 56.

Robert. Meriet & Car. Contugi *E. fistulæ ani venæ sectio.* Paris 1688. 4. Haller.

Josephus Lanzoni. V. *pag.* 59.

Lud. Wilh. le Monnier. Ejus *traité de la fistule de l'anus ou de fondement.* Paris 1689. 12. Chirurgus Felicis expertam in Rege administrationem docet, in ultimum intestinum datum syringotomum longum, inque stilum flexilem productum, & quodcunque angulo syringotomi interceptum erat, id syringotomo resectum. Agit etiam de hæmorrhoidibus aliisque ani malis. Multum medicamentorum. Haller.

Gustav. Casim. Gahrliep. V. *pag.* 62.

Philippus Georg. Lautitz. Ejus disp. *de fistulis.* Leid. 1691. 4. Haller.

Bartholomæus Saviard in *nouveau recueil* &c. denudatum aut fistulæ proximum intestinum rectum debere incidi, etiam si integrum est. Haller. V. *pag.* 64.

J. Baptista Verduc in *traité des operations* &c. cap. 13. de fistula ani. Cum fistula ani incideretur, una ablatum fuisse scirrhum, felici eventu. Haller. V. *pag.* 305.

J. Ægidius Euth. V. *pag.* 66.

J. Conrad. Wepfer. V. *pag.* 67.

Guilielmus Cowper. V. *pag.* 67.

Ludovicus Apinus. V. *pag.* 68.

Augustinus Belloste in *chirurgien de l'hôpital* &c. de fistula scroti sanata balsamo peruviano & styptico Crollii. Haller. V. *pag.* 68.

Scipion Abeille. V. *pag.* 69.

Fridericus Hofmannus. Ejus *de fistularum nova & tuta sanandi ratione.* Halæ 1697. 4.

Ejus *de fistula ani* respond. H. Bass, auctore. Ibid. 1718. 4.

Ejus *de fistula maxillari.* Ibid. 1735. 4.

Idem in *Medicinæ systematicæ* T. IV. parte V. Halæ 1739. 4. caput etiam de fistula habet. Haller. V. *pag.* 394.

Elias Camerarius. V. *pag.* 70.

Caspar. Petzold. V. *pag.* 71.

In

In *historia morborum Vratisl.* V. *pag.* 75.

In *deliciis medicis* &c. compressione & balsamo fistulæ versus os sacrum tendentes sanatæ. HALLER. V. *pag.* 75.

CAROLUS FRANCISCUS FELIX, chirurgus regius, restaurator sectionis, qua fistula ani dividitur, felice in ipso Rege curatione & inventis instrumentis celebris, obiit anno 1703. Ita HALLER.

IDON. WOLF in *observationibus medico-chirurg.* de fistulis intestinorum ad inguen patentibus. HALLER. V. *pag.* 75.

J. LUDOVICUS PETIT. Ejus *hist. de fistula ventriculi extus patente.* a. 1717.

Idem in *Mem. de l'Acad. de Chirurgie* T. I. agit de fistula perinæi sanata, quod malum non exteriore, sed ad intima penetrante sectione demum sanari monet.

Idem porro in *traité des maladies* &c. T. II. agit etiam de fistula ani: si super specillum inflexum eam diviseris, sæpe periculose sanguinem erumpere. Nimis diu in ano gestata turunda fœcum fecit incontinentiam. Vitriolo hæmorrhagiam in ano compescit. Fistula ani feliciter ad sanitatem reducta, cum tamen os sacrum cariem jam sentiret, neque eam felicitatem raro sibi contigisse. Fistulæ ex acu, spina piscis, officulo natæ. HALLER. V. *pag.* 76.

HERMANNUS BOERHAAVE. V. *pag* 79.

THOMAS BECKET in *chirurgical observations* &c. refert de fistula ani curata. HALLER. V. *pag.* 81.

LAURENTIUS HEISTER in *institut. chirurg.* &c. contra turundas in fistulis, melius totas aperiri. De fistula ani incisione super specillum sulcatum RUINGIANA. HALLER. V. *pag.* 82.

MICHAEL ALBERTI. Ejus *de fistula urethræ virilis.* HALÆ 1728. 4. HALLER. V. *pag.* 608.

ANTONIUS DEIDIER in *consultations & observations* &c. etiam de fistulis ani. Fistulam ani MONSPELII frequentem facile sanari. HALLER. V. *tumores.*

GODFRIED KLAUNIG. V. *pag.* 88.

JAC. VERCELLONI. Ejus *de pudendorum morbis.* AST. 1716. 8. LEID. 1722. 8. Fistulæ frequenter ex gonorrhœa nascuntur, in fœminis post erosam vaginam. Si fistula tota non potest dividi, findenda quoad potest. Cribrosæ fistulæ sanantur amputatione &c. HALLER.

J. DANIEL GOHL in *Actis Erud. Berolin. Decade* II. de fistulis ani ferro sanatis. HALLER. V. *pag.* 89.

GUILIELMUS MAUQUEST in *traité complet* &c. de fistulis perinæi & ani, a sede acetabuli producta. HALLER. V. *pag.* 90.

HEN-

HENRICUS BASS, Professor Halensis, qui etiam manu medicatus est. Ejus disp. inauguralis *de fistula ani.* HAL. 1718. 4. recus. in HALLERI *selectis.* Aliqua adfert medicamenta, quorum efficaciam fidem mereri persuadetur, instrumentum, syringotomum, acum crinali similem, argenteam, flexilem. HALLER.

PATRIK BLAIR. V. *pag.* 91.

JOHANNES ASTRUC, Salvensis, MONSPELII primum, deinde PARISIIS vixit, vir eruditus & laboriosus, qui inter labores consenuit. Ejus numerosa sunt opera. Primum disp. *de ani fistula.* MONSPEL. 1718. 12. Anglice versa a B. BARROWBI, aucta ex FABR. de AQUAPENDENTE, P. de MARCHETTIS, aliisque, a J. FREKE edita LONDON 1738. 8. Thesis ipsa perbrevis est. Chirurgi MATTE liquorem stypticum suadet in anum injicere, si hæmorrhagia molesta fuerit; ad sanandum vero vulnus aquas Balarucanas. HALLER.

FULVIUS GHERLI in *centuria di rare osservazioni* &c. fistulas spongiis dilatat, callum mercurio præcipitato cum butyro trito absumit. HALLER. V. *pag.* 92.

FRANCISCUS WIEDEMAN in *kurze und allgemeine* &c. in fistula ani solo specillo & scalpello utitur. HALLER. V. *pag.* 92.

FRANCISCUS RONCALLUS PAROLINUS, Comes, medicus. Ejus *exercitatio agens novam methodum exstirpandi caruncalas & curandi fistulas urethræ.* BRIXIÆ 1720. 8. Tres dissertationes, prima curatio juvenis ex fistula urethræ insuperabili laborantis; in eo tres vidit caruncuias, earum una in glande. In altera dissertatione describit catheterem flexilem ex lamina argentea tortili factum, circa quam consuitur funiculus sericeus, aut vas aliquod animalis, quem catheterem possis in urethra relinquere, ut urina a fistula avertatur. In adjectu JOSEPHI GRANDI epistola gratulatoria, de tribus a se curatis carunculis refert.

Idem in sua *epistola ad* A. VALISNERIUM, BRIXIÆ 1724. 8. refert de curatione sui instrumenti ope perfecta, fistulæ cum carunculis conjunctæ. HALLER.

JOH. JUNCKER, & SCHATTER disp. *de fistula thoracis* HAL. 1736. 4. Diu gestata fistula causticis tandem aperta, & curata. HALLER. V. *pag.* 93.

In *Breslauer Samml.* V. *pag.* 94.

J. ANDR. FISCHER *de morbis intestini recti ex anatomia judicandis.* ERFORD. 1728. 4. de ani fistulis. HALLER. V. *ocul. morb.*

GEORG. MESTNER disp. *de fistula s. sinu calloso.* BASIL. 1720. 4. HALLER.

Car. Frid. Gladbach. Ejus *de fiſtula ani.* Hanov. 1721. 8. Haller.

Ludov. Lamorier. Ejus *de fiſtula inteſtini ilei* diff. in *Mem. de l'Acad. des ſc. de Montpelier* prælecta a. 1728. Ex abſceſſu nata fiſtula poſt longos dolores colicos. Haller. V. *pag.* 325.

Salvator Franc. Morand. V. *pag.* 95.

J. Ernestus Wrede. V. *pag.* 96.

Christ. Friderich Joerdens. V. *pag.* 96.

J. Henr. Abegg. Ejus diſp. *de fiſtula ani.* Basil. 1722. 4. Haller.

J. Henricus Schulze in *Chirurgia* &c. agit etiam de fiſtulis. Haller. V. *pag.* 102.

J. Theodorus Eller in *nützliche und auserleſene* &c. de fiſtula ani ramoſa curata. Flexilis cannula in fiſtula ani data in rectum inteſtinum, ea inflexa comprehenſa fiſtula, & feliciter excifa. Haller. V. *pag.* 103.

Henr. Franc. le Dran in *obſervations de Chirurgie* &c. de fiſtula perinæi curata, cathetere aliquamdiu in urethra relicto. Fiſtulæ ani fiſſo inteſtino curatæ exempla aliqua: in fiſtula oſſiculum. Fiſtularum in ſcroto curatio inſignis callo reſecto, traducto per fiſtulam ſetaceo. Fiſtula ſanata poſt calculum ſectum ſuperſtes. V. *pag.* 103.

Idem in *traité des operations* &c. in ani fiſtula nudatam partem inteſtini oportet amputare, turundam in anum dare; cauſtica medicamenta in callo conſumendo nimis pigra ſunt. Haller. V. *pag.* 308.

Abraham Titsingh. V. *pag.* 106.

J. Daniel Schlichting. V. *pag.* 108.

J. Bapt. Boyer & Jac. Fr. Vandermonde *E. fiſtulæ ani ſectio chirurgica.* Paris 1734. 4. Haller.

J. Andr. Segner. V. *pag.* 111.

Joh. Freke, chirurgus Noſocomii D. Bartholomæi cum J. Astrucci libello *de ani fiſtula* edidit Lond. 1738. 8. deſcriptiónem novi inſtrumenti ad curandas hernias (forte fiſtulas) incompletas. Cultellus eſt incurvus, qui elaſtri ope de ſimili ſpecillo ſulcato prodit. Haller. V. *pag.* 117.

Petrus Lundberg in *Act. Lit. Suec.* 1738. de ſanata pectoris fiſtula. Haller.

Samuel Sharp in *treatiſe on the operations* &c. fiſtulas urethræ callo reſecto poſſe futura intertorta conjungi. Haller. V. *pag.* 309.

Joh. Jac. Freyling. V. *pag.* 119.

Franc. Mich. Disdier. V. *pag.* 282.

Percival Pott. Ejus *remarks on the diſeaſe commonly called fiſtula in ano.* Lond. 1765. 8. Germanice vertente J. J. Plenk, Wien 1768.

1768. 8. Belgice vertente H. von SOMEREN, HAARLEM 1772. 8. Catheterem in urethræ viis non laudat, quo instrumento urinæ ductus etiam a peritis viris fuerit perforatus. Sæpe pro ani fistula ulcus haberi, quod apertum, & carpto linteo repletum, non difficu'ter sanatur. Veram fistulam optime aperiri scalpello, quod globulum habeat præfixum. Neque de intestino quidquam auferendum, neque de cute. Non utitur præcipitato mercurio, neque turunda. Eas etiam fistulas non difficulter sanari, quæ digito sint longiores, dum digito æqualis pars mali aperiatur. Deligatio facilis & simplex hic præcipitur. HALLER. V. *tumores.*

GERARDUS V. SWIETEN. V. *pag.* 123.

ANT. CASAMAJOR & PETR. la LOUETTE *E. cereoli in plerisque urethræ fistulis sectione præstantiores.* PARIS 1742. 4. HALLER.

FRANCISCUS BEVILAQUA. V. *tumor.*

JOACHIM FRID. HENKEL. V. *pag.* 309.

J. BAPT. THOM. MARTINENCQ & FR. NIC. GAUTHIER *E. sectione præsertim curanda ani fistula.* PARIS 1744. 4. HALLER.

JOH. de THEYLS. V. *hæmorrhoid.*

OLAUS ACRELL. V. *pag.* 131.

ANTON. LOUIS. V. *pag.* 133.

CASPAR MARTI. Ejus disp. *de loco præternaturali orificii ductus salivalis Stenoniani sanato.* BASIL. 1746. 4. fistula nempe in gena patula sanata. HALLER.

PETR. ARCELIN & DION. Cl. DOULEET *E. ani fistula ferro tutius quam causticis aut ligaturis curatur.* PARIS 1746. 4. HALLER.

CHRISTIAN PHILIP. HERWIG. V. *pag.* 137.

JOB. BASTER. V. *pag.* 139.

JOSEPH WARNER in *cases in Surgery* &c. fistulas perinæi sanavit, cereis ex diachylo cum mercurii præcipitati $\frac{1}{16}$. HALLER. V. *pag.* 142.

COSTE, junior, chirurgus, *Essai sur la fistule à l'anus, où l'on prouve qu'une gentillesse fort à la mode est une cause frequente de cette maladie.* BERLIN 1751. 4. In maximis urbibus diros sceleris effectus didicit, interque eos minus notam causam fistulæ ani. Ut hæmorrhagiæ caveantur, quæ sectæ ejusmodi fistulæ superveniunt. Ab ulcere vaginæ, eroso hoc canali, frequentes ani fistulæ. Ulcerosam vaginam frequenter claudi, & fœces per anum effluere. Ut id malum curetur specillo sulcato, cultello. Si nimis longa fuerit fistula quantum fieri potest aperire suadet. Si numerosæ fuerint fistulæ, omnes oportet resecare cum non exigua intestini parte. De abscessibus circa anum venereis. Tubulum argenteum compressum in intestino suadet relinqui. HALLER.

GEORGIUS HEUERMAN in *physiologiæ* T. III. agit etiam de fistulis urethræ.

Idem in *vornehmsten chirurgischen Operationen* &c. T. III. de fistula in processu mastoideo: materies exiit & per os & per aurem. HALLER. V. *pag.* 310.

HYACINTHI THEODORI BARON, patris, & auctoris J. B. BARIOLLE E. *in curanda ani fistula ferro præstant caustica.* PARIS 1752. 4. HALLER.

WOLFGANG. THOM. RAU. V. *pag.* 145.

GERARDUS ten HAAFF in *Verhandel. van de Holl. Maatschappy* T. III. retulit de fistula ex adipe renali nata repetito incisa & sanata. HALLER. V. *obst. art.*

PETRUS CAMPER in diss. *anatom.* L. II. agit etiam de fistulis. HALLER. V. *pag.* 541.

LUDOV. GOTTFR. KLEIN. V. *pag.* 147.

BENJAMIN GOOCH. V. *pag.* 149.

MARIGUES. V. *pag.* 152.

TRECOURT. V. *pag.* 156.

MAJAULT. V. *pag.* 160. idem qui *pag.* 229.

J. CLAUD. MERTRUD. Ejus & PETRI MICH. ALLOUEL disp. *de variis in perinæo fistulis.* PARIS 1763. 4. HALLER. V. *hern.*

CLAUD. POUTEAU. V. *pag.* 170.

J. CHRISTIAN BRUNS. V. *pag.* 171.

LEBERECHT EHREGOTT SCHNEIDER. V. *pag.* 178.

SAMUEL INGHAM. V. *pag.* 180.

Ode à M. BRASSEM *par M.* GUERI *de la fistule au moyen des caustiques, dont il est servi.* PARIS 1764. 8. HALLER.

AUGUST. FRID. PALLAS. V. *pag.* 185.

LEBERECHT. FRID. BENJAM. LENTIN. V. *pag.* 186.

GIOANNI ALESSANDRO BRAMBILLA. De ejus instrumento ad fistulam ani vide PLENCKII *Sammlung von Beobachtungen* &c. V. *pag.* 195.

J. FRANC. BOUSQUET. Ejus *memoire sur le traitement de la fistule de l'anus par la ligature.* STOKHOLM. 1766. 8. HALLER.

J. BURROWS. V. *pag.* 572.

CASPAR STUNZER, Vindobonensis. Ejus diss. inaug. *de morbis intestinorum cognoscendis & curandis.* VIENNÆ 1767. 8. in qua agitur etiam de fistula ani; de hæmorrhoidibus; de prolapsu ani.

ANDR. NUNN & J. DANIEL. DENSTORF, auctoris, disp. *de ani fistula ferro, non medicamento, cito, tuto, & jucundo sananda.* ERFORD. 1767. 4. HALLER.

J. B. VALTOLINI. V. *pag.* 201.

DAVID

DAVID van MARLE. Ejus diſp. *de fiſtula ani.* LEID. 1768. 4. HALLER.

J. CHRIST. ANT. THEDEN. V. *pag.* 211.

MATTH. FRANC. ALIX. Ejus diſp. *de duobus prope perinæum fiſtulis urinam purulentam excernentibus.* ERFORD. 1769. 4. HALLER. V. *pag.* 218.

JOHANNES MEYER. Ejus diſp. *de fiſtula ani.* ARGENT. 1771. 4. Plurima auctorum veterum & recentiorum loca ad ſcopum facientia utiliter collegit.

FRANC. CHOPART & JOH. FR. des CHAMPS diſp. *de ani fiſtula.* PARIS 1772. 4. HALLER.

BINGERT. V. *pag.* 232.

SCHUMACHER. V. *pag.* 233.

SPONITZER. V. *pag.* 234.

BERNARDUS FELDMANN, celebris medicus Neoruppinenſis, in *Berliniſchen Sammlungen* T. VI. BERLIN 1774. 8. retulit de curata ope decocti vulnerarii PARACELSI ani fiſtula. HALLER.

TESZART. V. *pag.* 237.

Le BLANC. V. *pag.* 311.

IMBERT. V. *pag.* 242.

RAPHAEL JOH. STEIDELE. V. *pag.* 243.

LEAUTAUD. V. *pag.* 245.

MARVIDE. V. *pag.* 260.

FLATUS SPINÆ. V. *ſpin. ventoſ.*

FONTICULI SIVE FONTANELLÆ.

MICHAEL GAVASSET in L. *de natura cauterii* &c. agit etiam de fonticulis. HALLER. V. *pag.* 590.

SCIPIO MERCURIUS *degli errori popolari* &c. etiam de abuſu & nimio uſu fontanellarum: non recto loco inuri, male gubernari. Ex ejusmodi fonticulo gangræna. HALLER. V. *pag.* 508.

GEORG. SCHOEN. Ejus *de fonticulis.* BASIL. 1609. 4. HALLER.

MATTHIAS LUDWIG GLANDORP. Ejus *gazophylacium polyplusium fonticulorum & ſetaceorum.* BREM. 1633. 4. Noſtro ſeculo hæc pleraque negliguntur.

guntur. Ampla eſt collectio cum inſtrumentorum iconibus. Ita HALLER. V. *vuln.*

DOMINICUS GALVANI. V. *pag.* 592.

DAN. PELICANUS. Ejus *de fonticulis.* BASIL. 1620. 4. HALLER.

CASPAR BARTHOLINUS. V. *pag.* 592.

J. RUPERT SULZBERGER. Ejus *de fontanellis.* LIPS. 1625. 4. HALLER.

J. BAPTISTA SORI. V. *pag.* 19.

M. AURELIUS SEVERINUS *de efficaci medicina* &c. fonticulorum verum locum inter bicipitem & deltoidem ſe primum reſtituiſſe. Exemplum in occipite. HALLER. V. *pag.* 303.

MELCHIOR de VILLENA. V. *pag.* 593.

PHILIPPUS GRULING. Ejus *de triplici in Medicina evacuationis genere, de venæ ſectione, ſcarificatione, hirudinibus, hæmorrhoidibus, fontanellis.* LIPS. 1671. 4. HALLER. V. *pag.* 391.

J. THEODORUS SCHENK. Ejus *de fonticulis.* JEN. 1657. 4. HALLER. V. *vuln.*

GOTTFRIED WELSCH, Profeſſor Lipſienſis, VESLINGII diſcipulus. Ejus *ſcrutinium fontanellarum.* LIPS. 1654. 4. HALLER.

J. SOPHRONIUS KOZAK, Bohemus, ex oppido *Horazdejov*, in Germania profugus (a). Ejus *tractatus ſpagirici de phlebotomia & de fontanellis.* BREM. 1655. 8. HALLER.

CHRISTOPHORUS BENNET in *theatro tabidorum* LONDON 1656. 8. fonticulos adverſus tabem potiſſimum laudat. HALLER.

MATTHIAS de LARA GIL. V. *pag.* 27.

CHRISTOPH. SCHORER, phyſicus Memmingenſis. Ejus *von Nutzen und Gebrauch der Fontanellen.* ULM 1663. 8. 1664. 8. AUG. VINDEL. 1671. 8. 1686. 12. SALFELD 1706. 8. Teſtimonia medicorum, qui fonticulis in aliquo morbo uſi ſunt. Aliqua de fonticulorum vitiis & defectibus, eorumque medela. HALLER.

THOMAS RODRIGUEZ de VEGA. V. *pag.* 593.

J. ALBERT SEBIZ. Ejus diſp. *de fonticulis.* ARGENTOR. 1669. 4. HALLER.

GUALTHERUS AMBROSIUS WALTHER a LIEBEFELD, VESLINGII diſcipulus, phyſicus Glazenſis. Ejus *pyrotechnicum opuſculum, de cauteriorum ſ. fonticulorum ad privatos partium affectus medendos utilitate.* BRESLAU 1672. 8. HALLER.

J. LUD. HUXHOLZ. Ejus diſp. *de fontanellis.* MARBURG. 1673. 4. HALLER.

J. LUDOV. HANEMANNUS. V. *pag.* 39.

RU-

(a) HALLER in *Bibl. Med. pract.* T. II. pag. 575.

RUDOLPH WILHELM KRAUSE. Ejus *de fonticulis.* JEN. 1675. 4. HALLER. V. *hern.*

THOMAS WILLISIUS. Ejus *opera omnia* (b). GENEVÆ 1676. 4. 1680. 4. poſtea, ſtudio & opera GERHARDI BLASII, nitidiſſime prodierunt AMSTELODAMI 1682. 4. Hæc opera majori ex parte applauſu (c) ſunt excepta. Ita KESTNERUS. In *pharmaceutices rationalis* Parte II. capita ſunt de veſicatoriis & de fontanellis, eaque minime inutilia. Fonticulos in vertice non admittit. HALLER.

SAMUEL LEDEL. V. *pag.* 43.

MATTH. HENR. WINTHER. Ejus diſp. *de fonticulis.* ALTDORF. 1680. 4. HALLER.

RAYMUNDUS RESTAURANT. V. *pag.* 594.

BERNARDUS ALBINUS, Profeſſor Francofurtenſis, deinde Leidenſis, pater trium Profeſſorum Medicinæ, & potiſſimum BERNARDI SIGFREDI ALBINI, ſummi inciſoris, pluſculas ad Chirurgiam facientes diſputationes edidit. Ejus *de fonticulis.* FRANCOF. ad VIADR. 1681. 4. HALLER.

GUNTHER CHRISTOPH SCHELHAMMER. Ejus diſp. *de fonticulis.* KIEL. 1696. 4. HALLER. V. *pag.* 50.

CONRAD. PHIL. LIMMER. Ejus *de fonticulis, ubi irrationalis eorumdem in vulgari medicorum praxi uſus oſtenditur, nec non ex fabrica corporis humani infallibiliter demonſtratur.* SERVEST. 1687. 4. HALLER.

J. MÜLLER *Bericht von Winterkrankheiten, inſonderheit wie die Fontanellen in Kopfſchmerzen, Schwindel und Schlag ſollen angebracht werden.* FRANKFURT 1687. 8. HALLER.

J HADRIANUS SLEVOGT. Ejus *de fonticulo ſuturæ coronalis inſigni vitiorum memoriæ remedio.* JEN. 1696. 4. Addit ſuum teſtimonium. HALLER. V. *pag.* 595.

FRIDERICUS HOFMANNUS. Ejus *de fonticulorum uſu.* HALÆ 1696. 4

Ejus diſſ. *de veſicantium & fonticulorum circumſpecto in Medicina uſu* reperitur in *opuſculis medico-practicis.* HALÆ 1736. 4. HALLER. V. *pag.* 324.

ANTONIUS SUAREZ de FERIA. Ejus *faſciculus medicus practicus ex* 4. *tractatibus collectus*; *I. de fontanellis.* LISBOA 1700. HALLER.

POLYCARPUS GOTTLIEB SCHACHER. Ejus diſſ. *de fonticulo.* LIPS. 1722. 4. HALLER. V. *ocul. morb.*

J. B.

(b) Quando, & ubi locorum WILLISII commentationes, ſingulæ, impreſſæ fuerint, adnotatum invenitur in LINDENIO *renovat.* p. 1025. (c) Vide *Blount. cenſur. celebrior. auctor.* p. 1058. ſeqq.

J. B. SCARELLA in *Galeria di Minerva* a. 1708. agit de fonticulorum usu. HALLER.

DOMINICUS MISTICHELLI in *trattato dell' apoplessia* &c. agit etiam de fonticulis HALLER. V. *vulnera capit.*

JAC. FINKENAU. Ejus disp. *de fonticulorum usu tempore pestis.* REGIOMONT. 1710. 4. HALLER.

SIMON PAUL. HILSCHER. Ejus *de fonticulorum natura, usu, & abusu.* JEN 1729. 4. HALLER. V. *fractur.*

MICHAEL ALBERTI. Ejus *de fonticulorum noxia concretione.* HALÆ 1731. 4. HALLER. V. *pag.* 608.

In *Breslauer Sammlung.* V. *pag.* 98.

JOSEPH. PHILIPP. SALOMON. Ejus disp. *de vesicatoriis, fonticulis, & setaceo.* WIEN 1726. 4. HALLER.

J. HENR. SCHULZE. Ejus *de fonticulis caute occludendis.* HALÆ 1739. 4. HALLER. V. *off. morb.*

HERM. PAUL. IUCH. Ejus *de vera & dubia fonticulorum efficacia.* ERFORD. 1736. 4. HALLER. V. *obst. art.*

GUILIELMUS BROMFIELD. V. *pag.* 121.

MOPILLIER, junior, chirurgus Andegavensis, in *Journal des savans* a. 1744. fonticulorum & vesicas trahentium potestatem impugnat. Nimis exiguam esse per eas vias excretionem, non educere noxias particulas. Ignem loco vesicatorii laudat. Prodiit etiam PARIS 1744. 12. HALLER.

GILES WATT, medicus & obstetrix oppidi *Buttel.* Ejus *dissertation on the antient and notet of revulsion and derivation.* LONDON 1754. 8. Aliqua huc faciunt. Pro efficacia fonticulorum in morbis oculorum. HALLER.

DOMINIQUE RAYMOND in *maladies* &c. de siccatorum fonticulorum pernicie, indeque proveniente gangræna, de eorum efficacia in mitiganda peste. HALLER. V. *pag.* 633.

FRIDER. LUD. THIEL. V. *pag.* 595.

VIALEZ. V. *pag.* 211.

AL. H. P. BERIOTT *von Fontanellen oder Zubereiteten Leiberflüssen wie dieselben täglich zu verpflegen* .... 4. Ita TREW.

LEAUTAUD. V. *pag.* 159.

FRACTURÆ.

HIPPOCRATES. Ejus *L.* *περι αγμων* & *L.* *περι αρθρων* manifesto unicum librum olim effecerunt, quæ jam ante GALENUM nata est adnotatio, eademque manifesta, cum liber *de articulis* eas suppleat & fracturas & luxationes,

nes, quæ in L. de *fracturis* nondum dictæ fuerant. Ipse GALENUS, qui prius dubitabat (a), postea (b) idem argumenta adtulit, ut ostenderet *L. de articulis* cum illo continuari, qui est *de fracturis;* multisque locis tanquam HIPPOCRATICUM librum citat. Antiquioris HIPPOCRATIS GNOSIDICI filii esse (c), sed nihil certe indignum habet majori HIPPOCRATE: incisiones etiam de industria ad verum inveniendum factas continet, & recenset EROTIANUS. Pleno sermone per singulos artus & fracturas dixit & luxationes, tum modum, neque simplicem, quo fracta concilientur, luxata restituuntur. Scamnum, quod dicitur HIPPOCRATIS, in primo libro suadet, in altero idem describit, canales etiam fracto cruri recipiendo aptos dicit.

Codices Græci libri *de fracturis & articulis* exstant in B. R. P. n. 1444. 2141. 2142. 2143. 2144. 2146. 2254. 2545. Codicem habet BANDINI III. p. 44. & *de articulis* p. 42.

L. *de articulis* solus est in B. R. P.

L. *de fracturis* solus ibidem n. 2545.

Commentariorum GALENI libri VII. exstant in Bibl. D. MARCI. &c.

In librum *de fracturis scholia* exstant PALLADII, qui ipse erat in NICETÆ collectione, sed interiit.

Codex libri HIPPOCRATICI est in collectione NICETÆ. Sic commentariorum GALENI.

Liber, qui dicitur MOCHLICUS, compendium horum librorum, & vix quidquam continet proprii. Seorsim edidit Græce T. MORELLUS, PARIS. 1579. 4. Codex est in collectione NICETÆ. Citatur in *lect.* HIPP. GALENI.

In L. *de capitis vulneribus* habet fracturarum nomina, ab omni posteritate recepta.

In *Epid.* L. VII. agit de fractis ossibus.

Inter codices B. R. PARIS. est n. 2247. in quo fragmenta sunt HIPPOCRATIS de officina medici, de fracturis, de articulis (capite hic 32.) Ita HALLER. V. *pag.* 286.

APOLLONIUS CITIAEUS, Cyprius, discipulus ZOPYRI (d), qui Mithridati coævus fuit. Ejus *de articulis* (e) capita 37, cum tabulis 28, sunt in Bibl. Parisina n. 2247. Alius codex est inter MEDICEOS in collectione NICETÆ, inque commentariis in HIPPOCRATEM de fracturis pariter cum iconibus continetur. Tres libri sunt, articuli 54., solum specimen COCCHIUS edidit. Eas ad dislocationes ossium pertinentes figuras SPONIUS viderat (f). HALLER.

MEGES

(a) Ad L. de fract. in *princ.* (b) L. de artic. in *princ.* (c) Nempe utrumque de fracturis & de articulis librum GALEN. *vict. acut. comm.* I. (d) Ipse in *præfatione.* (e) Librum citat EROTIANUS in Ambe. (f) VOYAG. L. I. p. 65.

Meges in cranii fractura laudat ficcissima medicamenta (g). Haller. V. *pag.* 504.

A. Cornelius Celsus *de re medica* L. VIII. cap. 7. de maxillæ fractæ curatione. Cap. 9. de costis fractis. Cap. 10. de humerorum, brachiorum, fractorum vel evulsorum communibus curationibus. Walther. V. *pag.* 287.

Soranus, Ephesius, Romæ vixit, methodicus, sed vir gravis, ne a Galeno quidem carptus, cui ea secta odio erat. Pluscula chirurgica Cl. Viri scripta fuerunt. Libellum *de fracturarum signis* Cocchius edidit ex Nicetæ codice, non antea editum; quem putat esse fragmentum operis περι κοινοτητος, & ab eo, sed corruptas voces aliquas Paulum transcripsisse (h). Breviter fracturas percurrit, a capite ad calcem. In costarum fractura spatia intercostalia linteis replet. Si ossea fragmenta pleuram compugerint, ea jubet excidere. Habet ex eo Paulus (i). Humerum solis manibus restituit (k).

Alii duo codices sunt in B. R. P. n. 2247. 2248.

In opere amisso, cujus magnam partem Cælius servavit, fracti humeri extensionem & retentionem solis cum ministris perfecit, absque machinamento (l). Haller.

Heliodorus. V. *pag.* 319.

Eudemus, chirurgus, senecio, in sanandis fracturis felicior, quam qui blandioribus remediis utebantur (m). Haller.

Q. Serenus Sammonicus consilia dat (n) de fractis & luxatis superstitiosa quidem & vana. Haller. V. *pag.* 312.

Galenus. Ejus *commentariorum in L.* Hippocratis *de fracturis libri* III., quos J. Bernardus Felicianus interpretatus est. Cur oporteat fractos artus extendere. Icones ubique adjectæ. Corneæ virgæ Hippocraticæ hic exponuntur. Cutis partes sæpe non præcidisse se, & compositas eas comprehendisse. Breves cæterum Galeni sunt commentarii, neque ea attingit, quæcunque nullam apud Hippocratem obscuritatem putat habere. Edidit seorsim Vidus Vidius, Paris. 1544. fol., cujus *commentarii* codex M. S. est in B. R. P. n. 6866. Codex Græcus est in Bibl. Medicea & in B. R. P. n. 1849. In n. 2247. capita aliqua sunt de fasciis, fracturis & capitis vulneribus.

Idem *de methodo medendi* L. VI. cap. 6. de curandis fracturis: de machinis. Glossocomium Hippocrati non fuisse notum. De cranii fractura, terebella & cyclisco abaptiston habet, & clavum. Haller. V. *pag.* 264.

Aetius

(g) Galenus *meth. med.* L. VI. fin. (h) L. VII. c. 7. (i) L. VI. c. 96. (k) Paulus L. VI. c. 99. (l) Paulus L. VI. c. 99. (m) Galenus *meth. med.* L. VI. fin. (n) In L. IX. c. 53.

Aetius in *tetrabibl.* IV. fect. 3. cap. 13. &c. emplaftra varia ad fracturas. Walth. V. *pag.* 265.

Paulus Ægineta in L. VI. caput habet de fracturis. Veteres feptimo demum die ferulas admoviffe, nuperos continuo. Patellæ fractura; raram effe. Haller. V. *pag.* 293.

Palladius, fophifta, brevia σχολια cum aliqua anatome dedit ad Hippocratem *de fracturis.* Edidit Foesius vertente Jacobo Santalbino, & poft Hippocratis libros chirurgicos excudi fecit. Exftat etiam in Nicetæ codice. Haller.

Rhazeus in L. XV. agit de modo, quo fracturæ humeri deligentur. Male chirurgos in omni fractura emplaftra adhibere adftringentia, nocitura, nifi omnia fana fuerint. Contra Galenum, non debere manum in eo fitu contineri, qui medius inter pronationem fit & fupinationem, fed in eo, in quo quam minime doleat. Diuturnam artus conftrictionem nocere, motumque artus impedire. Emplaftrum adverfus ancylofin. Fracturam humeri difficulter fanari, ex chirurgorum in nofodochio relatione. Haller. V. *pag.* 265.

Avicenna in L. IV. *fen.* 4 tract. 4. cap. 14. de medicinis fracturæ offis. In *fen.* 5. tract. 1. cap. 1. &c. de fractura & curis per totum tractum. Tract. 3. cap. 1. &c. de variarum partium fracturis. Walther. V. *pag.* 267.

Haly Abbas in *practicæ* L. IX. cap. 82. &c. de fracturis variarum partium. Walth. V. *pag.* 295.

Albucasis. Ejus liber III. eft de fracturis & luxationibus. Haller. V. *pag.* 267.

Maimonides etiam de fracturis agit. Haller. V. *pag.* 267.

Anonymus *de fractura cranii* eft in Bibl. Bodley n. 2062. Haller.

Gentilis de Fulgineo in *confiliorum* &c. pag. 74. (o) de fractura cranii. Walth. V. *pag.* 418.

Gentilis de Florentia. Ejus *fuper Avicennæ tr. de dislocatione & fracturis commentarii* prodierunt Ferraræ 1485. fol. Venet. 1536. fol. An differt a Gentili de Fulgineo? Ita Haller.

Theodoricus in *Chirurgiæ* pag. 145. b. pulverem Hugonis, quem defcribit, mire laudat ad cranii fracturas, eoque fe effe ingenti in malo percuratum, cum tria officula deceffiffent. Pag. 152. callum male natum, juniorem quidem emollientibus medicamentis refolvit, duriorem ferro. Haller. V. *pag.* 2.

Guilielmus de Saliceto in *Chirurgia* figillatim de fracturis etiam agit. Haller. V. *pag.* 268.

(o) Edit. Venet. 1518. fol.

LANFRANCUS in *Chirurgiæ magnæ* doctr. I. tract. 4. cap. 1. &c. de fracturis variarum partium. WALTH. V. *pag.* 2.

GUILIELMUS de VARIGNANA. V. *ulcera.*

GUY de CHAULIAC in *Chirurgiæ* L. V. doctr. 1. cap. 1, &c. de restauratione fracturarum. WALTH. V. *pag.* 297.

NICOLAUS de FALCONIIS. V. *pag.* 634.

J. MATTHIAS de FERRARIIS in *consiliorum* conf. 100. pro ruptura tibiæ. WALTH. V. *pag.* 372.

JOHANNES de VIGO in *practica* &c. L. II. de apostematibus: gangrænam in fracturis supervenisse vidit nimis adstrictis vinculis. In L. VI. agit de fracturis. Contra ALBUCASIN ferulas prima die apponere jubet, non expectare septimam. Exemplum fracturæ cum vulnere, quam feliciter sanavit. Sic fracturam scapulæ. Fracturam nasi vinculum non ferre. HALLER. V. *pag.* 270.

HANS v. GERSDORF in *Feldbuch* &c. docet, ut ossa fracta deligentur. HALLER. V. *pag.* 5.

JACOBUS BERENGARIUS. Ejus tract. *de fractura calvariæ* &c. V. *vuln. capit.*

MARIANUS SANCTUS BAROLITANUS in *compendio in Chirurgia* &c. etiam ossa fracta. HALLER. V. *pag.* 271.

PETRUS de BAYRO *de medendis corp. hum. malis* &c. L. XXII. cap. 9. &c. de fracturis. WALTH. V. *pag.* 374.

PHILIPP. THEOPH. PARACELSUS *von der grossen Wundarzney* L. I. tract. 3. cap. 4. de cura fracturarum. In L. II. tract. 3. part. 2. cap. 25. de cura fracturæ pedis.

Idem in *bertheoneæ* L. I. cap. 8. & 9. de fracturis & earum cura.

Idem in *prælectionibus chirurgicis de vulneribus* cap. 10. de fracturis ossium. WALTH. V. *pag.* 272.

JOHANNES GUINTHERUS in *commentar.* T. I. agit etiam de fracturis. HALLER. V. *pag.* 421.

JOH. FERNELIUS in *universæ Medicinæ* L. VII. cap. 10. de ossibus fractis. WALTH. V. *pag.* 273.

ANTONIUS FUMANELLUS. V. *pag.* 590.

JOH. TAGAULT *de chirurgica institutione* L. IV. agit de fracturis per totum librum. WALTH. V. *pag.* 6.

VIDUS VIDIUS in sua splendida editione *Chirurgiæ* &c. habet etiam HIPPOCRATIS libros *de fracturis*, *articulis*, & *medici officina*, cum GALENI *commentariis.* HALLER.

Idem *de curatione membratim* L. VI. cap. 5. &c. de fracturis variarum partium. WALTH. V. *pag.* 375.

AM-

AMBROSIUS PARÆUS in collectionis *operum* L. IX. fracta ossa identidem motitanda, ne ancylosis fiat. Fere claudos fieri, quibus patella fracta sit. L. XIV. est de fracturis. Femoris supremi fracturas pro luxationibus imponere, tum epiphysios divulsionem. Ut ipse ex gravissima tibiæ & fistulæ fractura cum vulnere conjuncta convaluerit. Capsula ferrea. Callus ne frequenti mundatione deteratur cavendum. Fracturam sterni restitui humeris valde depressis, sic costis erectis. Ea arte se sanasse ANTONIUM NAVARRÆ R. Ita HALLER. V. *pag.* 301.

FRANC. VALERIOLA in *append. ad loca communia* cap. 5. de fractura. WALTH. V. *pag.* 273.

PETRUS FRANCO in *traité des hernies* &c. ultimo agit etiam de fracturis. HALLER. V. *hern.*

ANTONIUS CHALMETHÆUS in *enchiridii* &c. L. IV. cap. 1. de fracturis. WALTH. V. *pag.* 274.

GABRIEL FALLOPIUS in suo *commentario in* HIPPOCRATEM *de vulneribus capitis* &c. librum habet etiam *de fracturis.* HALLER. V. *vuln. capit.*

FELIX WURTZ in *practica der Wundarzney* &c. L. II. cap. 24. &c. de fracturis: de ancylosi ex exemta patella, quæ fracta erat. Lectulos stramineos absque ferulis ligneis pro fractura femoris commendat. Exemplum gravissimæ fracturæ complicatæ, quam noster præter suam spem sanavit. Ossa reponenda & sperandum extremos fracti ossis fines coalituros. Fracturas secundum longitudinem ossis factas describit, & exempla profert. HALLER. V. *pag.* 8.

JOHANNES FRAGOSUS in *Chirurgia universali* agit etiam de fracturis, multasque adnotationes & curationes proprias interspergit. HALLER. V. *pag.* 9.

J. ANDREAS della CROCE in *Chirurgia universale perfetta* &c. L. IV. de fracturis & luxationibus, cum TAGAULTII de iisdem libris. HALLER. V. *pag.* 10.

FRANCISCUS ARCÆUS in *tract. de recta curandorum vulnerum ratione* &c. T. II. cap. 3. de fractura cranii. WALTH. V. *vuln.*

JOH. BANISTER. Ejus *a book of tumors, of wounds, of fractures and luxations* cum operibus omnibus LONDON 1633. 4. HALLER. V. *pag.* 10.

JOSEPHUS du CHESNE in *sclopetario* &c. laudat utilitatem, per sua experimenta confirmatam, osteocollæ in fracturis ossium. Brachium totum a majoris tormenti ictu confractum & tamen sanatum. HALLER. V. *vulnera.*

GERMANUS COURTIN in *leçons anatomiques* &c. L. XII. de fracturis. HALLER. V. *pag.* 11.

JUST. ORTLOPH. MAROLDUS in *pract. med.* pag. 262. ad fracturas varias. WALTH. V. *pag.* 379.

JOHANNES CRATO in *consilior. med.* L. VII. *consf.* 56. ad brachium e fractura tabescens. WALTH. V. *pag.* 380.

GEORGIUS BERTINI in *Medicinæ* L. XIII. cap. 9. de fractura. WALTHER. V. *pag.* 12.

EUSTACHIUS RUDIUS in *artis medicæ* &c. de externarum corp. part. morbis L. III. cap. 1. &c de fracturis. WALTH. V. *pag.* 382.

HIERONYMUS FABRICIUS in *institut. chirurg.* L. II. de vulneribus: cap. 17. de curanda fractura cranii. In L. II. de fracturis: cap. 2. 3. 4. 5. de cura fracturarum. Cap. 6. de callo in fracturis generando. Cap. 7. de symptomatibus fracturæ supervenientibus. Cap. 8. 9. 10. de curanda fractura cum vulnere. Ita WALTHER. In L. IV. agit de fracturis in universum non sigillatim. In *operationibus chirurgicis* &c. contra ferulas chartaceas in fracturis. Extensione sensim aucta se male confervescentem fracturam correxisse. Tibiæ fragmenta per aciem sibi adposita coaluisse. Ex fractura valgi tibiam ferramentis correxit. HALLER. V. *pag.* 302.

GUILIELMUS FABRICIUS in *observat. chirurg. centuria* I. *obs.* 90. de præstantia lapidis osteocollæ in fracturis ossium. *Obs.* 91. incommoda ex intempestivo usu osteocollæ orta. *Obs.* 92. an usus viscosorum alimentorum in fracturis prosit. *Obs.* 93. de situ tibiarum fractarum. In *cent.* II. *obs.* 66. 67. de miranda fractura brachii absque ulla violentia, de fractura pedis. *Obs.* 91. ex nimis tarda solutione deligationum in fracturis quæ symptomata secuta. In *cent.* III. *obs.* 90. de fractura brachii, ubi & de præstantia lapidis ossifragi agitur. *Obs.* 91. de ingenti fractura brachii. In *cent.* IV. *obs.* 99. 100. de fracturis. WALTHER. Cortices arborum ferularum loco non utiliter adhiberi. Contra emplastri oxycrocei in fracturis usum. In *cent.* V. *obs.*... fracturam calvariæ enormem cum depressione ab equi ictu noster feliciter restituit. *Obs.* 5. de felici curatione fracturæ costarum. *Obs.* 88. de patellæ fractura. Inventa ab auctore semicapsula, os fractum femoris restitutum, & ad extensionem faciendam instrumenta. In *cent.* VI. callum ossis fracti in gravida muliere non generari. Ocreæ ad corrigendum pedem distortum.

Idem in tribus voluminibus, in quibus multum est ineditorum, refertur de nullo callo subnato, quod ossis fracti fines a nimia extensione diducti intervallo separati manserint. HALLER. V. *pag.* 274.

NIC. ABRAHAM FRAMBESARIUS in *canon. & consult.* L. IV. de fracturis. WALTH. V. *pag.* 14.

DURANTES SCACCHIUS in *subsidii Medicinæ* L. IV. agit etiam de fracturis. HALLER. V. *pag.* 15.

JOH.

Joh. Schenk in *observationibus raris* &c. habet etiam artuum fracturas. Haller. V. *pag.* 16.

Joh. Jessenius in *instit. chirurg.* sect. 2. cap. 6. de ossium fractorum unione. Walth. V. *pag.* 384.

Felix Plater in *observationum* &c. L. I. pag. 154. impotentia crus movendi ob fracturam femoris; pag. 155. tibiæ motus impeditus ob fracturam. Walth. V. *pag.* 385.

Christ. Schoebel *de fracturis in genere & de fracturæ cubiti natura*. Basil. 1602. 8. Haller.

Julius Cæsar Claudinus *de ingressu ad infirmos* L. II. cap. 30. de medicamentis pertinentibus ad fracturas. Walther. V. *medicam. chir.*

Petrus Matthæus Rossius in *consultationibus & observationibus selectis* &c. fracturam gravem complicatam pedis, cum artum vellent detruncare, ipse sanavit, remotis ossibus, quæ erant emortua. In gravi fractura femoris, cum os corruptum subesset, eo extracto ægrum restituit. Os fractum, inque duram cerebri membranam depressum evulsit, ægrum sanavit. Os fractum, attrita omnia, & sphacelus brachii a glande plumbea. Haller. V. *pag.* 322.

J. Siglicius. Ejus *de fracturis ossium in genere*. Lips. 1610. 4. Haller.

J. Rud. Salzmannus. Ejus *adnotationem de fractorum ossium diæta* in Centuria II. Hildani, ad a. 1611. refert Portalius.

Sebastianus Cortilio *de chirurg. institut.* L. IV. cap. 1. de fracturis. Cap. 2. de ossis fracti curatione. Walth. V. *pag.* 17.

Daniel Sennertus in *Medicinæ practicæ* L. I. part. I. cap. 34. de cranii fractura. In L. II. part. 2. cap. 25. de fractura costarum. In L. V. part. 5. cap. 1. de fracturis. Walth. V. *pag.* 17.

Joh. Hartmanus in *praxis chimiatr.* pag. 245. fractura ossium. Walth. V. *pag.* 437.

Johannes Vigier in *operum medico-chirurg.* L. IV. cap. 1. &c. de fracturis variarum partium. Walth. V. *ulcera.*

Franciscus Peccetti in *Chirurgiæ* &c. L. IV. cap. 1. &c. de fracturis variis. Walth. V. *pag.* 18.

Theodorus Corbæus in *pathologiæ* &c. L. II. f. 5. cap. 22. de fractura. Walth. V. *pag.* 315.

Henricus Petræus in *Handbüchlein* &c. tract. 6. cap. 1. &c. de variis fracturis & earum curatione. Walth. V. *pag.* 18.

Camillus Gorius. Ejus *discursus de fractura brachii, & an in ipsa conveniant ferulæ.* Rom. 1617. 4. Haller.

Wolf-

WOLFGANG LOSS. Ejus *de fracturis*. HEIDELBERG. 1617. 4. HALLER.

PETRUS FABRUS in *Chirurgiæ spag.* sect. 5. cap. 3. de fracturarum cura. WALTH. V. *pag.* 19.

JACOBUS PRIMEROSIUS in *enchirid med. pract.* parte I. pag. 194. de costarum fractura. WALTH. V. *pag* 443.

MARCUS AURELIUS SEVERINUS *de efficaci Medicina* Parte II. fracturam patellæ male sanatam aperuit, osse detecto, felici eventu. HALLER. V. *pag.* 303.

WOLFGANG HOEFER in *Herculis medici* L. IV. de artubus, cap. 2. de fractura ossium. WALTH. V. *pag.* 390.

GABRIEL BERTRAND, chirurgus Parisinus. Ejus *question chirurgicale tirée des sentimens d'*HIPPOCRATE, *savoir, si dans la curation des fractures on doit aprez les trois bandes apliquer plustot les compresses longitudinales pour refermer, que les transversales pour remplir les inegalités du membre rumpu.* PARIS 1636. 12. HALLER.

J. CHARTIER & FLORIMUND. LANGLOIS *E. simpliciter fractorum, & luxatorum ossium curatio sola synthesis.* PARIS 1637 4. HALLER.

PETRUS FERRER MORENO *flor de anatomia, dislocationes y fracturas del cuerpo humano.* MADRIT 1640. 8. HALLER.

CLAUD. GERMAIN & QUINT. THEVENIN *E. in fracturis capitis quavis anni tempestate intra tertium diem ossi admovenda terebra.* PARIS 1640. 4. HALLER.

GODOFREDUS MOEBIUS in *epitom. instit.* L. V. part. 1. cap. 3. de ossium fractorum coaptatione. WALTH. V. *pag.* 448.

NICOLAUS TULPIUS in *observat. medic.* L. I. cap. 1. de cranii fractura. Cap. 5. fractura capitis sanata. Cap. 6. salutaris modioli usus. WALTH. V. *pag.* 22.

STEPHANUS SCULTETUS. Ejus *de fractura cranii.* LEID. 1642. 4. HALLER.

THOMAS BARTHOLINUS in *histor. anatom. centuria* III. fractura complicata tibiæ & fibulæ, proxime pedis articulum, feliciter demum terminata. A fractura cruris tibia quidem valente callo coaluit, fibula neutiquam. HALLER. V. *pag* 23.

JOH. JOHNSTONUS in *ideæ. univ. med.* L. V. tit. 4. cap. 3. de fractura. In L. VI. tit. 6. cap. 1. & 2. de fracturis ossium. WALTHER. V. *pag.* 391.

J. THEODORUS SCHENK. Ejus *de fractura ossis tibiæ cum vulnere.* JEN. 1659. 4. HALLER. V. *vuln.*

JOSEPHUS SCHMIDT in *Spiegel der Wundarzney* L. I. pag. 167. de fracturis membrorum; pag. 189. & 199. de cranii fractura. WALTH. V. *pag.* 23.

Ys-

YSBRAND de DIEMERBROECK in *anatome* &c. patella fracta ambulandi facultatem perire, esse tamen, qui sanati fuerint; reparata etiam, quam ictus sclopi destruxerat. HALLER. V. *pag.* 24.

CONRAD VICTOR SCHNEIDER. Ejus *de fracturis cranii.* WITTEBERG 1663. 4. HALLER. V. *pag.* 450.

PETRUS PIAZZA in *breve ed utile discorso* &c. agit etiam de fracturis. HALLER. V. *pag.* 25.

SAMUEL FORMEY. V. *pag.* 684.

JOHANNES SCULTETUS in *armamentarii chirurgici* pag. 76. felix curatio fracturæ complicatæ cruris; pag. 103. fractura cranii. In *observat. chirurg. centuria* I. *obs.* 18 fractura cranii. *Obs.* 38. fractura cranii. *Obs.* 96. fractura femoris. WALTH. V. *instrum. chir.*

PETRUS BORELLUS in *histor. & observat. centuria* II. *obs.* 20. cranii fracturæ non apparentes, & modus eas cognoscendi. In *cent.* III. *obs.* 46. curæ sympatheticæ & magicæ ad fracturas. *Obs.* 77. fracturæ contactu solo curatæ. WALTH. V. *pag.* 25.

JOH. ANDR. SMITZIUS in *Med. pract.* pag. 30. de fractura femoris; pag. 46. fractura cranii; pag. 86. fracturæ aliæ. WALTHER. V. *pag.* 316.

J. ANTONIDES v. der LINDEN in *miscellaneis* aliqua habet de fractura cranii, ubi negat dari contrafissuram præter eam tabulæ internæ. HALLER. V. *pag.* 27.

HENRICUS v. ROONHUYSEN in novo volumine, refert de calvaria fracta & depressa elevata felici eventu. Arcus cupreus pro continenda maxilla inferiori fracta. HALLER. V. *pag.* 28.

CORNEL. van der VOORDEN in *lichtende Fackel* &c. agit etiam de fracturis. HALLER. V. *pag.* 28.

JACOBUS SEIDEL in *observationibus medicis* &c. Os femoris a causa interna per medium fractum, eventu funesto. HALLER. V. *pag.* 29.

In BIRCHII diarii T. II. *anno* 1667. fractum os inciso musculo temporali detectum, exemtum, felici eventu. HALLER. V. *pag.* 29.

JOHANNES MURALTUS in *Eph. Nat. Cur. ann.* III. *obs.* 117. fractura tibiæ & fibulæ cum vulnere sanata. *Obs.* 136. sanata maxillæ inferioris fractura. *Obs.* 137. teterrima calvariæ fractura curata, in qua os petrosum, ut putat, fissum, pars orbitæ exemta, & musculus temporalis incisus. *Obs.* 150. fractura cranii cum amissa parte cerebri curata. HALLER. V. *pag.* 30.

VITUS RIEDLINUS in *observat. medicis* &c. incontinentia fæcum omnium & mors a fractis vertebris. HALLER. V. *pag.* 30.

J. HEN-

J. HENRICUS MEIBOM. V. *off. morb.*

DENIS FOURNIER. V. *off. morb.*

PETRUS le CLERCK. Ejus *de fracturis cranii.* LEID. 1670. 4. HALLER.

ANDR. HOFMAN. Ejus *de fracturis cranii.* WITTEBERG. 1671. 4. HALLER.

ELIAS RUD. CAMERARIUS. Ejus *de fractura cum vulnere.* TUBING. 1699. 4. HALLER. V. *pag.* 33.

GEORG. WOLFG. WEDEL. V. *pag.* 34.

BERNARDINUS GENGA in *anatomia chirurgica* &c. posse frangi patellam, neque cruris usus interire, neque clauditatem necessario superesse, postquam callus formatus fuerit. HALLER. V. *off. morb.*

CORNELIUS SOLINGEN in *manual operation* &c. calli fractorum ossium alia esse tempora, quam apud auctores: esse ubi nullus renascatur. MUSCHENBROECKIUM aptum instrumentum ad patellæ fracturas fabricare. HALLER. V. *pag.* 304.

RICARDUS WISEMANN. V. *pag.* 41.

NICOLAUS BLEGNI in *zodiaci medico-Gallici ann.* 1681. *Aug. obs.* 1. fractura femoris cum vulnere. ALBERTI. V. *pag.* 42.

GERARDUS BLASIUS in *Medicinæ universæ* sect. 2. subsect. 2. cap. 5. de fracturis. In sect. 3. subsect. 2. cap. 5. &c. de fractura variarum partium. WALTH. V. *pag.* 365.

MATTHIAS GODOFR. PURMAN in *chirurgischer Lorberkranz* &c. sanatus, cui omnia ossa majora eodem tempore fracta.

Idem in *curiosis observationibus* &c. rotula fracta, annulo circumposito sanata. Enorme malum, articuli genu & utriusque ossis fractura cum luxatione sanatum. HALLER. V. *pag.* 45.

ANTONIUS de HEYDE in *observationibus medicis* &c. egregia experimenta in fractis ranæ ossibus & subnascente callo facta. HALLER. V. *pag.* 46.

In *Actis Eruditor. Lipf. ann.* 1687. *Jul.* pag. 398. fractura tibiæ cum vulnere curata. *Ann.* 1720. *Mart.* p. 131. machina pro fractura ossium; pag. 370. fracturæ pedis superveniens gangræna. ALBERTI. V. *pag.* 49.

J. PAUL SEBIZ. Ejus disp. *de fractura ossium in genere.* ARGENTOR. 1683. 4. HALLER.

JOHANNES MUYS in *Podalirio redivivo* &c. tibiæ os a sclopo comminutum feliciter curatum. Os callo male confirmatum, fractum & rectius confervens. Fracta maxilla absque fasciis sanata. HALLER. V. *pag.* 151.

THEO-

THEODORUS ZWINGER. V. *pag.* 52.

GABRIEL CAROLUS le CLERC in *Chirurgie complete* &c. inter ARNALDI machinas reperiri, quæ patellam fractam continent. In lamina compressoria nodulus replens cavum. Porro crux ferrea ad fracturam claviculæ. Consilia aliqua ad fracturam maxillæ inferioris & ad tibiæ fracturam. HALLER. V. *pag.* 53.

LAURENTIUS VERDUC, pater, chirurgus, qui a. 1693. obiit. Ejus est *la maniere de guérir les fractures & les luxations par le moyen des bandages.* PARIS 1685. 12. alii 1684. 12. 1689. 12. 1712. 12. (id ipsum opus KESTNERUS (p) tribuit JOANNI BAPTISTÆ VERDUC.) *Parijsches verbandhuys* AMSTERD. 1691. 8. Modus reponendorum artuum, qui elapsi sunt, fere brevis & vulgaris, fasciæ etiam, quæ ad venæ sectionem pertinent, & ad aneurysma. Intercurrunt aliquæ propriæ adnotationes. Fasciam *la capelline* paulum corrigit. Sæpe scapulam in multa fragmenta dissilire. Ancylosis in genu aptis fasciis, motu paulatim restituto, & fotu emolliente superata. Enormis & repetita fractura tibiæ, gangrænam minans: hæc suppressa, pars tibiæ decedens exemta, caries ossis igne coercita, æger tandem sanatus. Transversam patellæ fracturam aliquoties sanavit. In castris visæ in osse sacro fracturæ. In editione a. 1689. accessit tractatus de vulneribus sclopetariis, noster enim in castris militaverat. Multum medicamentorum. Ita HALLER.

CORNELIUS STALPART van der WIEL in *centum & quinquaginta observationibus* &c. Patella secundum longitudinem fracta. HALLER. V. *pag.* 56.

ERN. SIG. GRASS. V. *pag.* 57.

JOSEPHUS LANZONI. V. *pag.* 59.

JOHANNES MUNNIKS in *Chirurgia* &c. Os femoris a causa interna ex nixu fractum, eventu funesto. HALLER. V. *pag.* 61.

GUSTAV. CASIMIR GAHRLIEP. V. *pag.* 62.

GUICHARD JOSEPH. du VERNEY. V. *oss. morb.*

FRIDERICUS RUYSCH in fractura complicata, cum fragmenta ossis decedere necesse esset, noluit incidi, & per abscessus exemit (q).

Idem in *observat. anatomico-chirurgicis* &c. Patella in conatu musculorum tibiæ erigentium fracta. Carpi ossa fracta renuunt callo conciliari. HALLER. V. *pag.* 63.

BARTHOLOMÆUS SAVIARD in *Journal des savans a.* 1691. exemplum fœminæ, cui ossa longa, sed etiam vertebræ & ossa ilium sponte fracta fuerant, cum ossa quasi cortex aliquis putridus sub digitis cederent; cartilagines illæsæ erant.

(p) In *Bibl. Med.* T. II. cap. VIII. pag. 705. (q) TITSINGH. *helk.*

Idem in *nouveau recueil* &c. ex fractura offis non intellecta tumor, cellulis factus glutinosa materie plenis. HALLER. V. *pag.* 64.

JOH. BAPTISTA VERDUC in *pathologie de Chirurgie* &c. agit de fracturis. V. *pag.* 305.

GEORG. FRID. FRANK. V. *pag.* 65.

GUILIELMUS COWPER. V. *pag.* 67.

AUGUSTINUS BELLOSTE in *chirurgien* &c. fractura acromii facile fanata, & pars cubiti reftituta. HALLER. V. *pag.* 68.

SCIPION ABEILLE. V. *pag.* 69.

De la VAUGUYON in *traité complet* &c. fœcum involuntarium exitum a fractura coccygis vidit. HALLER. V. *pag.* 305.

NIC. EGLINGER. Ejus difp. *de fracturis & luxationibus offium.* BASIL. 1696. 4. HALLER.

FRIDERICUS HOFMAN. Ejus *de membris fractis.* HALÆ 1700. 4. HALLER. V. *pag.* 324.

CAROLUS MUSITANUS. V. *pag.* 72.

GUILIELMUS ULRIC. WALDSCHMIDT. Ejus difp. *de fracturis offium fine violentia externa.* KIEL 1721. 4. HALLER. V. *pag.* 74.

ERASMI CURISSI *parallelifmus Brandio - Waldfchmidianus, f. confonantia difputationum de fractura offium fine violentia externa, a* H. WALDSCHMIDIO, & MICHAELE BRAND *editarum* 1733. 4. J. BRANDIUS GRONINGÆ eam difputationem recufam dederat pro fua. HALLER.

ANTONIUS PICCININUS. Ejus difp. *de fractura cranii.* BASIL. 1699. 4. HALLER.

J. WILHELM ROMBERG. V. *pag.* 75.

JOHN MOYLE in *chirurgo marino* &c. etiam de fracturis agit. HALLER. V. *pag.* 75.

Lettre de M. RONJAT *premier chirurgien du Roi* GUILLEAUME *ecrite à un medecin de fes amis en Hollande.* LOND. 1703. 8. Contra BIDLOUM de lapfu & funefto morbo communis domini: de fractura claviculæ Principis, quam BIDLOUS imprudenti tractatione dimoverit, ut tamen callus cœperit reconciliari, quando febris fuperveniens Regem abftulit. HALLER.

J. ALBERGIUS. V. *pag.* 75.

J. LUDOVICUS PETIT in *traité des maladies des os* T. II. fracturas tractat.

Idem in *Memoir. de l'Acad. des fciences* a. 1718. defcribit lectum pro fracturis complicatis, & prælum *tourniquet* ex cochleæ genere. HALLER. V. *off. morb.*

J. B. Morgagni. V. *pag.* 77.

J. Guilielmus Pauli. V. *pag.* 79.

Benjamin Benedictus Peterman in *obſervationibus medicis* &c. In proprio patre ignorata, dum vixit, & a morte demum adgnita fractura enormis femoris ſupra condylos. Haller. V. *pag.* 79.

Hermannus Boerhaave. V. *pag.* 79.

Daniel Turner, qui a Chirurgia ad Medicinam tranſiit. Ejus *a remarkable caſe in Surgery of an uncommon fracture and depreſſion in a child of about ſix years accompagnied with a large abſceſs upon the brain.* London 1709. 12. Cranium depreſſum, ut in cerebrum depelleretur, dura membrana inflammata, magno fragmento oſſeo decedente; materia fœtida fluebat per vulnuſculum duræ membranæ: dolor remiſit inciſa dura matre: ſed paralyſis lateris oppoſiti, & mors ſupervenit.) Haller.

Thomas Becket in *chirurgical remarks* &c. de eodem caſu refert, & mortem pueri tribuit, recte quidem, neglectui, quod puri exitus non fuerit apertus: exempla aliorum caſuum addit, ubi idem neglectus perniciem intulit. De viſcerum abſceſſibus a capitis vulneribus ortis. In altero caſu lamina interna calvariæ fuerat in cerebrum impacta, ut id viſcus computreſceret, & tamen æger vixerat orthoſtadios. Poſt magna capitis mala frequentes cerebri abſceſſus. Haller. V. *pag.* 81.

In Hervieux *nouveau tr. des ſerins de Canarie.* Paris 1709. 12. Fractos artus quies ſola ſanat, & nocent vincula. Sic in pleriſque animalibus. Haller.

Simon Paul Hilscher, Profeſſor Jenenſis, plures diſputationes edidit; primum *de fractura cranii cum vulnere.* Jen. 1710. 4. Diarium inſignis curationis. Haller.

Laurentius Heister in *inſtitut. chirurg.* L. II. agit de fracturis. Ad fractam claviculam machina ſtannea. Os in articulatione fractum amputationem requirere. Omnino oſſa findi. Fracturam colli femoris vix ſanari.

Ejus diſp. *de luxatione & fractura femoris.* Altdorf. 1718. 4. Oſtendit frequentem eſſe fracturam.

Ejus *de genuum ſtructura eorumque morbis.* Helmstadt 1744. 4. recuſa in Halleri *ſelectis.* Auctorem ſe dat gener Heisteri Wiedemannus; ſed utique eum experientia ſoceri adjuvit. Sanatæ fracturæ patellæ exemplum, & luxationis ſurſum factæ &c.

Idem in collectione *medicinisch-chirurgisch-anatomische Wahrnehmungen* T. I. de fracturis colli femoris apud Ruyschium viſis. Os frontis a prætereunte glande ſclopetaria fractum, & trepano ſanatus æger. In T. II. fractura ſcapulæ funeſta. Ita Haller. V. *pag.* 82.

In *Bibliotheca anatomica*, *medica* &c. exemplum fracturæ femoris absque dolore & symptomate. HALLER. V. *pag*. 84.

ENGELBERTUS KÆMPFER. V. *pag*. 84.

GUILIELMUS CHESELDEN in *anatomy of human body* in editione a. 1741. 8. de fractura femoris pro luxatione habita; de patellæ fractura. HALLER. V. *pag*. 86.

JOHANNES SALZMANNUS. Ejus *mira cranii fractura in homine per* 40. *annos superstite*. ARGENTOR. 1718. 4. recus. in HALLERI *selectis*. Reperitur etiam in *Eph. Nat. Cur. cent. X. obs* 14.

Ejus *de articulationibus analogis*, *quæ fracturis ossium superveniunt*. ARGENTOR. 1718. 4. Callus a febre dissolvitur. Ut in osse humeri articulatio nata sit, atque pars inferior ossis super superiorem flexa & extensa.

Ejus *de luxatione ossis femoris rariore*, *frequentiori colli fractura*. Ibid. 1723. 4. recus. in HALLERI *selectis*. Ægerrime femur luxari posse, frangi facile. HALLER. V. *pag*. 87.

CONRAD. LUDOV. WALTHER in *medicinisch-chirurgischen Schatz* &c. Funesta fractura costarum cum pulmonis vulnere. Clavicula fracta sanata. HALLER. V. *pag*. 87.

LOUIS LEGER de GOUEY *la véritable Chirurgie* &c. ex fractura complicata caries, & talus totus exemtus. HALLER. V. *pag*. 89.

J. P. WAGRET (an WAGNER?) in *observations* &c. de fractura femoris tarde & quarto mense curata. HALLER. V. *pag*. 89.

GUILIELMUS MAUQUEST in *traité complet de Chirurgie* &c. de luxatione scapulæ cum fractura claviculæ feliciter sanata. Femoris fractura cum magno vulnere feliciter reconciliata. Fractæ patellæ exempla: ligamentum etiam rumpitur, & sensu caret. Sanata tibia, quæ repetito fracta fuerat. Scapula fracta facile sanata. HALLER. V. *pag*. 90.

Verhandeling der Beenbreuchen, *hoe deselve moeten getracteert wounden*, *het zy met of sonder wonden by gelegenheit van zeker voorval opgestelt*. LEEUWARDEN 1717. HALLER.

ZACHARIAS PLATNER in *institut. chirurg.* fracturam femoris vix sanari absque aliqua claudicatione. HALLER. V. *pag*. 94.

J. ERNESTUS WREDE. V. *pag*. 96.

CHRIST. FRIDERICH JOERDENS. V. *pag*. 96.

MICHAEL BRANDT (idem qui *pag*. 478). Ejus disp. *de caussis fracturæ ossium absque violentia externa*. GRÖNING 1722. 4. HALLER.

J. HENRICUS SCHULZE in *Chirurgia* &c. agit etiam de fracturis. HALLER. V. *pag*. 102.

JACO-

JACOBUS (BENIGNUS) WINSLOW in *Mem. de l'Acad. a.* 1722. consilia dederat, ut ex comparata longitudine utriusque femoris de luxatione aut fractura certo judicetur. HALLER. V. *pag.* 524.

RUDOLPH AUGUST BEHRENS. Ejus *triga casuum memorabilium medicorum.* WOLFENBÜTTEL 1727. 4. Habetur historia fracturæ femoris in Principe funestæ. HALLER.

HENR. FRANC. le DRAN in *observations de Chirurgie* &c. de gravi utriusque maxillæ fractura. HALLER. V. *pag.* 103.

ABRAHAM TITSINGH in *verdonkerde Heelkonst* &c. se male consolidata fractura crus secundo fregisse & sanasse. Bis sanata fractura colli femoris: præstantissimum in fracturis emplastrum de colophonia. Femur fractum ita conferbuit, ut in media fractura libere flecteretur. Ut extendatur, quod curvum sit. Immobile post fracturam brachium balneis mollitum. Fractum femur sanatum, ut in medio osse liber motus esset. Ut femur extendatur: non debere in rectitudinem restitui, cum a natura curvum factum sit. RUYSCHIUM in se ipso fracturam colli femoris non adgnovisse.

Idem in *rustuuren bestoit* &c. apta deligatione fractam patellam conferbuisse, & dari, qui fracta patella ambulent. Patella utraque fracta. HALLER. V. *pag.* 106.

J. GEORG. HENR. KRAMER. V. *pag.* 106.

J. DANIEL SCHLICHTING in VERBRUGGI *nieuw hervormde examen van land- en zeechirurgie* exemplum claviculæ fractæ sponte sanatæ. Fracturam colli femoris se ægre adgnovisse. HALLER. V. *pag.* 582.

JAC. JAMIESON. V. *pag.* 109.

DIDACUS ROBLES. V. *pag.* 110.

JOHN ATKINS. Ejus *treatise on ruptures, fractures of the skull, fractures simple and composed, amputations, luxations, African distempers.* LONDON 173.. 8. absque anno. Capita aliqua, eadem sunt, quæ in prioris auctoris opere *navy surgeon* &c. HALLER. V. *pag.* 111.

ALBERTUS de HALLER in *Bibliothecæ chirurgicæ* T. II. pag. 172. se vidisse fracturam cranii ignoratam, detectam, evulsis osseis fragmentis, nudata dura membrana, arteriam incommodo loco læsam plurimum sanguinis fudisse, infausto eventu. V. *pag.* 112.

GUIL. JOS. de l'EPINE & G. COCHON du PUY *E. post gravem ab ictu vel casu violento capitis contusionem, etiam mediocriter suspecta cranii fractura vel fissura cutis una cum pericranio ad os usque incidenda.* PARIS 1734. 4. HALLER.

VACHER in *commentariis de l'Acad des scienc.* 1743. de pure sub duram matrem effuso, quod calvariam erosit, ægro diu superstite.

Idem ibid. a. 1746. de fracturis quibusdam & earum consolidatione: callum esse perioстei indurationem. HALLER. V. *pag.* 676.

JOH.

Joh. Christoph. Pohl. Ejus *de fractura ossis bregmatis cum fissura per suturam in os temporum penetrante.* Lips. 1776. 4. Meusel. V. *tumor.*

Joseph. Ruyz, chirurgus Madritensis. Ejus *discorso practico methodo seguro para curar las fracturas y subintraciones.* Madrit 1737. 8. Haller.

Joseph. Rodriguez, chirurgus. Ejus *methodo sicuro per curar las fracturas sobre la dissertation de las heridas de cabeça que defendro la Real societa da sevilla por Gaspar Pellice.* Madrit 1737. 8. Haller.

Samuel Schaarschmidt. V. *oss. morb.*

Caietanus Tacconi. V. *pag.* 116.

J. Claud. Adr. Helvetius. Ejus & Lud. Mar. Maloet E. *ossa prope articulum fracta post calli genesin leni motu exercenda.* Paris 1762. 4. Haller. V. *pag.* 357.

Franc. Mich. Disdier *de costarum fractura.* Paris 1764. 4. V. *pag.* 686.

Ejus porro & A. Leger disp. *de fractura calvariae.* Paris 1768. 4. Haller.

Claud. Nic. le Cat. V. *instrum. chir.*

Samuel Sharp. V. *instrum. chir.*

Jacques Bagieu. V. *pag.* 119.

Guilielmus Bromfield. V. *pag.* 121.

Gerardus v. Swieten. V. *pag.* 123.

J. Georg. Siegwart. V. *instrum. chir.*

Dale Ingram. V. *pag.* 125.

Petrus Tabarrani in *memoire sopra la fisica e l'istoria naturale* &c. dedit observationes chirurgicas de vertebrarum fracturis & luxationibus. Haller. V. *pag.* 344.

Joachim Frid. Henkel. V. *pag.* 128.

Ejus porro *Abhandlung von Beinbrüchen und Verrenkungen.* Berlin 1759. 8. inventa nuperorum chirurgorum cum suis adnotationibus conjungit. Haller.

Georg. August. Langguth, Professor Wittebergensis. Ejus *de fractura patellae genu.* Witteberg. 1745. 4. Haller.

Daniel Petrus Layard in *Phil. Trans. n.* 477. retulit de fracto osse ilium sanato. Haller.

Angelus Nannoni in *trattato chirurgico.* V. *pag.* 134.

Hugo Ravaton. V. *vuln.*

Joseph.

JOSEPH. EXUPER. BERTIN in *Journ. de Med.* 1756. *Jul.* de fractis ossibus parietalibus. HALLER. V. *morf. anim. venen.*

WOLFGANG THOM. RAU. V. *pag.* 145.

GEORGIUS HEUERMAN in *vornemsten chirurgischen Operationen* &c. T. III. ossibus fractis repositis etiam narcoticas plantas imponi. Non a perioſtio callum esse.

Idem in *vermischte Bemerkungen* &c. T. II. refert de fractura ossis occipitis & patellæ sanata, ut callus tamen totum articulationis cavum repleret. HALLER. V. *pag.* 310.

CONRAD DIETERICH GUTEKEN in MYLII *physicalischen Samml.* T. II. refert de spontanea fractura ossis femoris in homine cacochymo. HALLER.

DELAISSE. V. *pag.* 145.

J. A. LOUBET. V. *vuln.*

ANTONIUS PETIT in *Anatomie* &c. de osse femoris bis fracto & absque claudicatione reconciliato. HALLER. V. *pag.* 145.

STEPHANUS GASPARETTI in *osservazioni* &c. Prima observatio est de fractura claviculæ, quiete sola, & emplastro sanata. Sic de fractura femoris bis absque vinculo curata. HALLER. V. *pag.* 145.

GERARDUS ten HAAFF, in *verhandel. van de Holl. maatschappy* T. III. agit de male curata fractura cruris, quam emollientibus medicamentis, extensione justa, & pressione in flexam ossis partem rupit, & facile sanavit.

Idem ibid. T. IV. correctum collum incurvatum, resecto musculo mastoideo. HALLER. V. *obst. art.*

JOSEPH. de FONSECA de MATTOS. Ejus disp. *de fractura cranii.* LEID. 1753. 4. HALLER.

BELLOCQ in *Mem. de Chir.* T. III. machina ad fracturas colli femoris, & obliquas corporis fracturas. HALLER. V. *hæmorrhag.*

TOUSSAINT BORDENAVE. Ejus & RUFIN disp. *de fractura colli femoris.* PARIS 1771. 4. HALLER. V. *ocul. morb.*

ANDOUILLE' in *Mem. de Chir.* T. III. in fractura cranii cum vomitus & deliria jam adessent, dato emetico, & alvo ducta malum superatum. HALLER. V. *vuln.*

PETRUS CAMPER, Professor Amstelodamensis, deinde Groningensis, incisor, delineator, Vir acris ingenii. Ejus diss. inaug. *de patellæ fractura.* FRANEKER 1754. 4. HALLER.

THOM. KIRKLAND. Ejus *observations upon Potts general remarks in fractures.* LOND. 1770. 8. Germanice ALTENB. 1771. 8. Ferularum usum in principio curationis male adhiberi. Rarissimam esse femoris sursum & retrorsum luxationem. Diætam vinosam adsuetis necessariam esse. In fractura complicata venæ sectioni non indulgendum. Crus fractum non semper ita debere disponi, ut pars exterior sit.

Ejus *appendix to the obſervations upon Potts* &c. ib. 1771. 8. Luxari tamen femur, lacerata capſula, etiam ligamento tereti divulſo. HALLER. V. *gangr.*

BENJAMIN GOOCH. V. *pag.* 149.

JOSEPH. LIEUTAUD. V. *pag.* 151.

FRANCISCUS PASSERI. Ejus *raggionamento apologetico, in cui ſi eſpone la vera methodo di medicar le fratture conplicate, confutando alcune dottrine erronee eſpoſte da un certo medico d'Urbino a nome del novello chirurgo della medeſima città.* RIMINI 1755. 8. HALLER.

CHRISTIANUS GOTTLIEB LUDWIG, Sileſius, Medicorum Lipſienſium Decanus, ut omnes Medicinæ partes, ita & Chirurgiam adtigit, in variis diſputationibus, quas edidit. (Obiit. a. 1773. 7. Maj. æt. 64.)

Ejus *de collo femoris ejusque fractura.* LIPS. 1755. 4. Femoris luxationes variæ, aliqua etiam exempla, tum capitis a collo ſeceſſio, quæ in adulto non viſa ſit, & alieno etiam in puero loco acciderit. Exemplum colli femoris fracti, ad latus legitimæ ſedis adnati, collive introrſum & furſum de loco moti. Luxatum antrorſum femur non poſſe contineri.

Ejus *de paraplegia ex fractura vertebrarum colli.* Ibid. 1767. 4. Fractarum colli vertebrarum exemplum. HALLER.

JONATHAN WATHEN. Ejus *the conductor and containing ſplints, or a new inſtrument for the ſafe conveyance and cure of fractures of the leg.* LONDON 1767. 8. Subligaculum ad genua quatuor cum articulis: duo tubi ſtannei, qui æneo elaſtro in vectem dentatum ita firmantur, ut ii vectes preſſo elaſtro in tubum redeant, inſtrumentum totum dimidio brevius fiat, neque tamen intus rectitudo quidquam patiatur. Ferulæ ex valente corio fiunt, exteriores longiores, interiores ad muſculos fictæ: ita pes in omni ſitu firmatur. HALLER. V. *pag.* 152.

J. M. HOFMANN. V. *pag.* 154.

J. CHRISTIAN. KRANTZ. Ejus diſp. *de fractura oſſium ut vulnus ſananda.* LIPS. 1756. 4. Laudatur a celeb. HALLERO.

TRECOURT. V. *pag.* 156.

BRILLOUET. V. *pag.* 157.

MARTIN. V. *pag.* 157.

TILLOLOY. V. *pag.* 159.

LEAUTAUD. V. *pag.* 159.

HENRY. V. *pag.* 160.

GERH. ANDR. MULLER. Ejus *de fracturarum corporis humani manifeſtarum generibus & ſpeciebus.* GIESS. 1757. 4. HALLER. V. *vulnera.*

MOSCATI in *Mem. de l'Acad. de Chir.* T. IV. agit de fractura colli humeri, deque ejus difficultate & facile ſuperveniente carie atque deformitate

tate (HALLERUS sibimetipsi eo in malo facillime subvenisse ait brachio simplicissime ad corpus adligato).

SABATIER in *Mem. de Chir.* T. IV. egit de fracto collo femoris, de signis ejus infortunii, de repositione, de fasciis quibus continetur. HALLER. V. *prolapf. uteri.*

ACHILLES MIEG, doctus Vir, in *Act. Helvet.* T. III. retulit de enormi fractura calvariæ, quæ ipsum os petrosum fiderat. HALLER.

I. G. SIFVERT in *k. swensk. wetensk. Acad. handl. Vol. XVIII.* de fracto humero ex projecta pila. HALLER.

SALERNE. V. *pag.* 165.

JOAN. LAUR. JACOB. THIERINER *notabilis de fissura tibiæ historia.* ARGENTOR. 1758. 4. Disputatio. HALLER.

HERM. HENR. CHR. SCHRADER in *observationum* &c. *fasc.* I. Gravissimus lapsus, ut pars scapulæ fracta esset, servatus tamen est æger. HALLER. V. *obst. art.*

STEPH. PETR. le LAUMIER & LUDOV. COSTE *de fractura pollicis in manu.* PARIS 1763. 4. HALLER.

Ejus & PETRI CAP de VILLA *de fractura nasi.* Ibid. 1763. 4. HALLER. V. *pag.* 331.

J. CLAUDIUS MERTRUD. Ejus & NIC. LEGER disp. *de fractura sterni.* PARIS 1761. 4.

Ejus & NICOLAS PAPILLON disp. *de fractura cranii.* Ibid. 1766. 4. HALLER. V. *hern.*

CURET in *Journ. de Med.* T. XI. de femore sponte fracto.

J. CHRISTIAN BRUNS. V. *pag.* 171.

CAROLUS WHITE, chirurgus Mancestriensis, in *Phil. Transf. Vol.* LI. seu anni 1760. *de brachio fracto male & oblique curato, hinc inutili.* Os nudatum, fines, qui se superequitabant, dimoti, repositi, a callo feliciter confirmati.

Ejus *particular narration of a remarkable operation on a broken arm.* LONDON 1763. 8. Lis de consilio, quod ad curationem mali dedit.

Idem in *Med. obs. and. inquiries Vol.* II. rejecta ambe humerum reponit ægro ex eo ipso suspenso, ita capite acetabulo oblato. HALLER.

FRID. AUGUST. WEIZ. V. *pag.* 175.

JACOBUS KOOLE. Ejus disp. *de patellæ fractura.* FRANEKER 1761. 4. HALLER.

FRIDER. CHRIST. JUNKER. Ejus & ROCK disp. *de inflammatione pedis & abscessu femoris sub curatione fracturæ fibulæ ortis.* HAL. 1769. 4. HALLER. V. *luxat.*

ALLARD. V. *pag.* 177.

MOTEAU de ROQUEMONT. V. *pag.* 177.

BAUDIN. V. *pag.* 177.

LEBERECHT EHREGOTT SCHNEIDER. V. *pag.* 178.

J. PAUL KOCH *aus Gründen und Erfahrung entworfene Abhandlung von Beinbrüchen überhaupt.* JENA 1770. 4. Valde fpernit Cl. WEIZ. uti & celeb. RICHTER. V. *hæmorrhag.*

JOH. le BAS & LUDOV. BENED. CERVENON *de femoris fractura.* PARIS 1762. 4. HALLER.

SIMON PALLAS. V. *off. morb.*

FRANC. GUILL. le VACHER. Ejus & ANTONII GASCQ difp. *de fractura claviculæ.* PARIS 1766. 4. HALLER. V. *obft. art.*

ANT. PHILIPP. LANDI. V. *pag.* 184.

DORILAI. V. *pag.* 184.

J. LUCAS SICHI in diario Veneto ORTESCHIANO T. I. VENET. 1763. 4. retulit de fracturis offium, quæ fiunt ob ariditatem vel hyemem. HALLER. V. *tend. adfect.*

BOURIENNE. V. *pag.* 187.

PETRUS LASSUS. Ejus & FR. CABANY difp. *de fractura maxillæ inferioris.* PARIS 1766. 4. HALLER. V. *linguæ morb.*

BENJAMIN GALE. V. *pag.* 189.

BOUSQUET. V. *pag.* 190.

J. B. LUD. PETR. DUMONT. Ejus & J. BABEL difp. *de fracturis.* PARIS. 1766. 4. HALLER. V. *tend. adfect.*

NIC. PAPILLON. Ejus difp. *de fractura cranii.* PARIS 1766. 4. cum inftrumento quadrato ferreis facto bacillis, quod fractam tibiam furfum & deorfum trahit & extendit. HALLER.

REGNAULT. V. *pag.* 193.

CHRISTOPH GOTTLIEB BÜTTNER. V. *pag.* 195.

JOSEPH. JACOB. PLENCK. V. *pag.* 195.

Vollftändige Abh. von Beinbrüchen &c. V. *off. morb.*

WILLIAM SHARP in *Phil. Tranf.* T. LVII. defcribit tornatas ferulas, ad tibiæ fracturas tribus locis nodis adftringendas. HALLER.

J. AUGUST COUTAVOZ & NAT. MICH. MALLET præf. *E. offium extremitatibus comminutis non fragmentorum extractio.* PARIS 1768. 4. Non debere follicite feftucas offium eximi. Cl. DESCEMENT in medio tendine plantaris mufculi acum reperiiffe. (Sic HALLERUS fpinam in pollicis flexore). Fragmentum tibiæ periofteo fuo nudatum reconciliatum fuiffe, artum fanatum. HALLER.

STEPHAN. d'HUAULME & TH. le VACHER de la FEUTRIE, auctoris. *Ergo fractis offibus in fitu poft confirmationem continendis machinæ vincturis anteponendæ.* PARIS 1768. 4. HALLER.

J. AIKIN.

J. Aikin. Ejus *essay on several important subjects in surgery chiefly on the nature and cure of fractures.* London 1771. 8. Contra vulgata ad fracturam femoris consilia. Debere musculos laxos esse & absque tensione. Tribus utitur laminis chalybeis curvis, quæ superne & interne loro firmatæ, cingula ita adducunt, ut artus pro lubitu longior possit reddi breviorve. In tibia eodem utitur auxilio: idemque tendinem Achillis facit conservere. De trunco artus amputati deligando: glutinoso utitur emplastro, quod multis loris radiatim in centro trunci amputati convenientibus cutem super os deducit: ut autem in centro ea lora uniantur, tricrure ferramento utitur. Ut hæmorrhagia pressione comprimatur. Duo annuli, inter quos fracta patella firmetur. Clavis cum unco, ad educendos dentes, & forceps curva. Haller. V. *hæmorrhag.*

David Perrelet. V. *pag.* 584.

Robert Brand *the rupture curers displayd.* London 1771. 8. cum modo quo cataractæ reducuntur, & retinentur. Haller.

J. Mark. V. *pag.* 215.

Matth. Franc. Alix. V. *pag.* 218.

Nusbaumer, chirurgus, in *Act. Helvet. Phys. Med. Bot.* T. VII. retulit de curata fractura, cum ossis fragmenta dimota fuissent. Haller.

Le Boeuf. V. *pag.* 225.

Pieter van Esch. V. *pag.* 226.

J. Nusche. Ejus disp. *de fracturis quæ in variis ossis femoris partibus obtinent.* Argent. 1772. 4. Numerosæ observationes colli femoris abrupti oblique adglutinati, trochantere per exostosin ad corpus ossis confervente. Alias bis fractum collum femoris: trochanter collo adnatus. Alia exempla, etiam ancyloseos a capite cum acetabulo connato. Haller.

Peuffier. V. *pag.* 228.

Sylvestre. V. *pag.* 228.

J. Lebrecht Schmucker. V. *pag.* 230.

Winslow. V. *pag.* 236.

Garhof. V. *pag.* 236.

Carolus Posch. V. *instrum. chir.*

Mich. Troja. V. *oss. morb.*

Joh. Frider. Christian. Otto, discipulus celeberrimi Richteri, a quo laudem meruit, nunc medicus practicus Hannoveræ. Ejus est diss. inaug. *de erroribus quibusdam in cura fracturarum ossium frequenter commissis.* Götting. 1775. 4. Inter alia, quemadmodum utiliter adnotata, ita nec satis chirurgis inculcanda, etiam cautelas tradit chirurgis observandas quum ægri, fracturas ossium passi, de loco in locum alium transferuntur. Ita Richter, qui & ipse hac occasione monet cavendum esse sollicite, ne concussio-

cussionum periculo tales ægri, ipso sub itinere, exponantur. Quamobrem non displicere sibi inventum Galli cujusdam, chirurgi castrensis, qui plaustris lectos pensiles adaptari curavit, adhoc, ut commoda magis evaderent militibus vulneratis transportandis.

RAPHAEL JOH. STEIDELE. V. *pag.* 243.

CAROLUS FRANCISCUS BOURBIER, chirurgus castrensis. Ejus diss. inaug. *de necessitate & utilitate, eam in fracturis & luxationibus complicatis ossis portionem serra discindendi, quæ ulterius repositioni obnititur.* ARGENTOR. 1776 4. Docta, utilisque dissertatio. TODE.

CALLISEN. V. *pag.* 250.

Reliqui Autores, qui de fractura capitis scripserunt. V. *vuln. capit.*

FUNGI

DE

VARIIS CORPORIS HUMANI PARTIBUS EFFLORESCENTES.

GALENUS *de loc. affect.* L. I. cap. 1. de fungis. WALTHER. Vide *pag.* 264.

SYMPHORIANUS CHAMPIER in *practica nova* L. V. pag. 480. (a) agit de fungo. WALTH. V. *pag.* 373.

AMBROSIUS PARÆUS in *methode curative* &c. fungi de cerebro pullulantis exemplum, quem pro adipe habuerant: eo resecto æger convaluit, ut tamen surdus esset. HALLER. V. *vuln. capit.*

JOHANNES LANGIUS in *epistolarum* L. I. refert de fungis ex cerebro læso pullulantibus, ex cerebri humoribus, ut putat, coalescentibus. HALLER. V. *pag.* 320.

GABRIEL FALLOPIUS *de vulneribus in genere* &c. fungos cerebri non vult resecari. HALLER. V. *vuln.*

JAQUES DALECHAMP in *Chirurgie Françoise* &c. de fungo vesicæ, qui pro callo imposuit. HALLER. V. *pag.* 9.

J. BAPTISTA CARCANUS in L. III. *de vulneribus capitis* &c. fungos non metuit. HALLER. V. *vuln. capit.*

GUILIELMUS FABRICIUS (vulgo HILDANUS) in *observationum chirurgicarum centuria* I. (*obs.* 14. & 15.) A pulvere aluminis fungo cerebri insperso mors; fungus alio mitiori pulvere feliciter repressus. HALLER. In *cent.* II. *obs.* 19. & 35. de fungis læsarum partium corporis humani. *Obs.* 36. de fungis carnosis & osseis in diversis partibus. In *cent.* III. *obs.* 1. fungus scirrhosus

(a) Edit. BASIL. 1547. 8.

rhofus ex meatu auditorio propullulans vinculo interceptus, & reliquiæ erodentibus medicamentis confumtæ. In *cent.* V. *obf.* 60. fungi compreffi, ligati & deleti. WALTH. V. *pag.* 274.

Idem porro in L. *von dem Gliedwaffer* &c. cap. 23. de fungis in vulneribus articulorum crefcentibus. WALTH. V. *hydrop. artic.*

JOH. SCHENK in *obfervationibus raris* &c. Fungus prædurus & lamellatus poft calvariæ vulnus ipfi SCHENKIO fubnatus, denique fuperveniente febre delapfus eft. HALLER. V. *pag.* 16.

PETRUS PIGRAUS in *epitome præceptorum* &c. fpiritum vini in fungo cerebri convenire ait. HALLER. V. *pag.* 17.

DANIEL SENNERTUS in *Medicinæ practicæ* L. V. parte 1. cap. 39. de fungis. WALTH. V. *pag.* 17.

Ejus *de fungis læfarum partium corporis* obfervatio exftat apud HILDANUM *cent.* II. (vide *pag.* 274.) HALLER.

IOHANNES VIGIER in *Chirurgia magna* in fungis cerebri piam matrem integram effe, duram plerumque ruptam adnotavit. HALLER. V. *ulcera.*

WOLFG. HOEFER in *Herculis medici* L. IV. de artibus cap. 2. agit etiam de fungis articulorum. WALTH. V. *pag.* 390.

NICOLAUS TULPIUS in *obfervationum medicarum* L. III. cap. 33. 34. magnus fungus ex vulva excifus. ALBERTI. V. *pag.* 22.

THOMAS BARTHOLINUS in *hiftor. anatom. centuria* I. Fungi cerebri per gangrænam funefti. Fungus mammæ cancrofus amputatus celerrime reparatus. In *cent.* II. Fungus ex tendine pedis enatus, tamen a SEVERINO fuperatus. In *cent.* III. Prodigiofus in fummo collo fungus emollitus, apertus, cathæreticis fublatus. HALLER. V. *pag.* 23.

ANDREAS CNAFFEL vel CNEUFFEL, Archiater Polonicus, chemicus, arcanorum auctor. Ejus *apologia wegen eines übel curirten Gliedfchwamms.* LEIPZIG 1645. 4. HALLER.

HERMANUS CONRING in PHILIPPI SALMUTH *medicis obfervationibus* &c. Neglecto malo fungi cerebri & dura mater egreffa, funefto eventu. HALLER. V. *pag.* 24.

SAMUEL FORMEY. V. *pag.* 684.

JOHANNES SCULTETUS in *armamentario* &c. fungum in genu curavit. HALLER. V. *inftrum. chir.*

PETRUS BORELLUS in *hiftoriarum & obfervat. centuria* I. *obf.* 34. fungi per totum corpus erumpentes. WALTH. V. *pag.* 25.

PHILIPP. JACOB. SACHS in *Eph. Nat. Cur. ann.* II. *obf.* 119. vulnus capitis curatum refectis aliquoties fungis. HALLER. V. *pag.* 453.

Eberhard Goekel in *consilior. & observat. decade* I. *obs.* 16. fungus carnosus supra genu dextrum cultro resectus. Alberti. V. *pag.* 29.

Job van Meekren in *heel en geneeskonstige aanmerkingen* &c. Fungus gingivarum ambustus, resectus. Fungus de occipite eminens funesto ausu in fœmina tentatus. Haller. V. *pag.* 30.

Johannes Muraltus in *Schriften von der Wundarzney* &c. Fungus articularis genu curatus. Haller. V. *pag.* 30.

Fridericus Hofmannus in *method. med.* L. II. cap. 2. agit etiam de curatione fungi. Walth. V. *pag.* 393.

Paulus de Sorbait in *examine chirurgorum* &c. Tumores fungosi genu, diæta, acribus impositis, curati. Haller. V. *pag.* 33.

Gerardus Blasius in *Medicinæ universæ* parte 14. sect. 2. cap. 7. de fungis. Walth. V. *pag.* 365.

Stephanus Blancard in *collectaneis* &c. J. Swart fungos cerebri repetito resecuit, eventu lethali. Haller. V. *pag.* 45.

Matthias Godofred. Purman in *chirurgischer Lorberkranz* &c. fungum in genu ligat, aperit, ut ulcus curat.

Idem in *curiosis observationibus* &c. Fungus ex aure pullulans, & ex tuba Eustachiana, ligatus, resectus. Haller. V. *pag.* 45.

In *Actis Eruditor. Lipsiens. ann.* 1699. *Febr.* pag. 50. fungus cranii & duræ meningis exscindendus. Alberti. V. *pag.* 49.

Johannes Muys in *Podalirio redivivo* &c. de fungo pulmoneo maximo brachii: negat noster unquam debere aperiri. Fungus in planta pedis, cujus omnia ossa carie infecta erant. Fungus cranii destructus osse ipso exusto. Fungus cerebri de fracta calvaria erumpens pulvere subacri compressus. Fungus insignis oculi exstirpatus. Haller. V. *pag.* 51.

Vitus Riedlin in *observationibus chirurgicis* &c. Ex fungo cerebri convulsiones & mors. Haller. V. *pag.* 52.

Antonius Nuck in *operationibus* &c. de fungis ex meatu auditorio pullulantibus. Haller. V. *pag.* 56.

Fridericus Ruysch in *observationibus anatomico-chirurgicis* &c. Fungus palati scalpello & cauteriis exstirpatus. Haller. V. *pag.* 63.

Joh. Panthot. V. *pag.* 468.

Guilielmus Cowper in *anatomy* &c. fungos cerebri quidem absque sanguinis jactura resecari, cæterum languorem inde sequi, qui in mortem terminetur. De fungis meatus auditorii, malo parum noto. Haller. V. *pag.* 67.

J. B.

J. B. FANTONI in *obſervationibus anatomico-medicis* &c. Fungus cerebri, quem, cum ligaretur, funeſtus ſecutus eſt ſopor. HALLER. V. *pag.* 72.

GODOFR. SAND. Ejus *fungus cerebri inventus & exſtirpatus.* REGIOMONT. 1700. 4. recuſ. in HALLERI *ſelectis.* Diſputatio melioris notæ & caſus graviſſimus. Tumor, abſceſſus, caries, cranii: admota aliquoties terebra, efflorescens fungus obtuſo cultro remotus, ſanatio denique plena. HALLER.

PETRUS DUVERNEY in *Mem. de l'Acad. des ſciences* a. 1703. retulit de fungo ſuper tunicam corneam adnato; adjecit curationem ſetaceo. HALLER.

J. MATTH. MÜLLER in *obſervationibus & curat.* &c. Fungus uteri putreſcens feliciter extractus. HALLER. V. *vuln. capit.*

HERMANNUS BOERHAAVE in *prælectionibus* ab ignoto auctore excuſis &c. fungos cerebri non nimis metuendos.

Idem in *conſiliis* &c. de fungoſo genuum tumore. HALLER. V. *pag.* 79.

THOMAS BECKET in *chirurgical obſervations* &c. Tumor fungoſus genu, apertus, fomentis aromaticis curatus. HALLER. V. *pag.* 81.

JOHANNES PALFYN *von den vornehmſten Handwerken* &c. in editione Italica refert de fungo uteri de vagina pendente, filo ſericeo circa cervicem ſuam ligato, & feliciter exciſo. HALLER. V. *pag.* 306.

LAURENTIUS HEISTER in *inſtitut. chirurg.* (L. IV. cap. 19. de fungo articuli) ut curetur fungus articuli, incidendo, conſumendo reliquias: vetuſtum non debere tangi. HALLER. V. *pag.* 82.

ANTONIUS DEIDIER in *conſult. & obſervationibus* &c. Fungi tibiæ, cum carie exuſti, inciſi. HALLER. V. *tumores.*

J. CHRISTIAN STISSER. Ejus *obſervationes medicæ varii argumenti*...... 4. Incipientes articulorum fungi butyro antimonii ſanati. HALLER. V. *obſt. art.*

ENGELBERTUS KÆMPFER in *amœnitat. faſciculo* III. agit de tumoribus variis fungoſis crurum, quos ſpinæ ventoſæ accenſet, cum oſſa afficere videantur. HALLER. V. *pag.* 84.

JOHANNES SALZMANNUS in *Eph. Nat. Cur. Vol.* II. *obſ.* 100. de fungo occipitis cum carie cranii. HALLER. V. *pag.* 87.

J. DANIEL GOHL in *Act. Erud. Berolin. Decad.* II. de fungis cerebri, ad quos ſchœnanthum laudatur. Fungus carnoſus vaginæ. HALLER. V. *pag.* 89.

GUI-

GUILIELMUS MAUQUEST in *traité complet* &c. de fungis cerebri sanatis. HALLER. V. *pag.* 90.

ANDREAS HUTTER in *fünfzig chirurgischen observationes* &c. fungum cerebri liquore styptico compressit. HALLER. V. *pag.* 91.

GOTTLIEB EPHRAÏM BERNER ad finem operis *de aëris efficacia* &c. adjecit dissertationem de fungo mammæ cancroso valde feliciter resecto, etsi repullulabat. HALLER. V. *pag.* 476.

JOHANNES v. WYCK in *waarneminge rakende een fungus* &c. agit de fungo ex Achillis tendine pullulante exsecto, deinde tibia amputata funesto eventu. In eo malo curando totum Belgium frustra laboravit. HALLER. V. *pag.* 101.

HENR. FRANC. le DRAN in *observations de Chirurgie* &c. fungum ab aposceparnismo sclopetario natum sanavit. Fungum ab incisione superstitem aqua mercuriali consumsit. Ob fungum cancrescentem testiculi castratio. HALLER. V. *pag.* 103.

JOHANNES TIMME in A. E. BUCHNER *miscellaneis* 1730. refert de fungo articuli & maxima carie.

Idem in suis *observationibus aliquot anatomico-practicis*, *oder einige von Eröfnungen menschlichen Cörper hervorgenommene seltene Anmerkungen* BREM 1735. 8. inter eas 21. incisorum cadaverum historias habet & fungum articuli. HALLER. V. *pag.* 527.

HENRICUS VYLHORN in HEISTERI *institutionibus* &c. fungos oculi excisos sæpe redire; acu trajectum exstirpavit. HALLER. V. *pag.* 106.

GEORG. CHRISTOPH. DETHARDING. Ejus disp. *de fungo articulorum.* ROSTOCK 1743. 4. HALLER. V. *vuln. capit.*

FERD. JAC. BAJER. V. *pag.* 108.

THOM. SIMSON. V. *pag.* 109.

J. DANIEL SCHLICHTING in *traumatologia* &c. magnum fungum tibiam inter & fibulam excidit, ægrumque sanavit. HALLER. V. *vulnera.*

CLAUDIUS NIC. le CAT in *Phil. Transf. Vol.* XLVII. pro fungis vesicæ urinariæ exstirpandis scindentem forcipem excogitavit, & tubulum in vesica reliquit. HALLER. V. *pag.* 529.

SAMUEL SCHAARSCHMID in *medicinischen und chirurgischen* &c. T. V. de fungo maligno ex virulenta gonorrhœa nato. HALLER. V. *pag.* 115.

FRIDERICUS CRELIUS. Ejus disp. *de tumore capitis fungoso post cariem cranii enato.* HELMSTADT 1743. 4. Enorme malum serius funestum, late destructo bregmatis osse. HALLER. V. *obst. art.*

SA-

SAMUEL SHARP in *treatise on the operations* &c. fungum non exsecandum sed erodendum esse. HALLER. V. *pag.* 309.

GOTTWALD SCHUSTER. V. *pag.* 119.

J. GRASHUYS. V. *scirrh.*

GUILIELMUS BROMFIELD in *chirurgical observations* &c. ob fungum articulorum male artum amputari: id malum de scrophularum esse genere, & deterius redire. HALLER. V. *pag.* 121.

GERARDUS v. SWIETEN in *comment.* T. I. fungos cerebri maximos ligare jubet. HALLER. V. *pag.* 123.

NICOLAUS PUZOS in *traité des accouchemens* &c. uteri fungos ligat, reliquias sperat a suppuratione consumtum iri. HALLER. V. *obst. art.*

JOACHIM FRID. HENKEL in *Abhandlung de chirurgischen Operationen 2. Stück* &c. fungos cerebri parvos medicamentis siccat, magnos ligat. HALLER. V. *pag.* 309.

ANDREAS LEVRET in *l'art des accouchemens* &c. etiam de fungo articulorum agit. HALLER. V. *obst. art.*

Ejus instrumenta ad ligandos fungos. V. *instrum. chir.*

JOH. BALTHASAR ERHART. V. *pag.* 139.

ALB. FRID. ENKELMANN. Ejus disp. *de fungo articulorum.* ARGENTOR. 1749. 4. Lego esse BEHRII, inquit HALLER.

ANTONIUS de HAEN in *rationis medendi* T. VI. Ex tibiæ fungis spasmus cynicus post mortem superstes. HALLER. V. *pag.* 140.

J. FRID. CARTHEUSER. Ejus disp. *de fungo articulorum.* FRANCOF. ad VIADR. 1769. 4. HALLER. V. *ischur.*

GUILIELMUS SMELLIE in *collection of cases* &c. agit etiam de uteri & vaginæ fungis. HALLER. V. *obst. art.*

BENJAMIN GOOCH. V. *pag.* 149.

PETRUS SANNIE. V. *pag.* 154.

J. ALBERT. REIMARUS. Ejus disp. *de tumore ligamentorum circa articulos fungo articulorum dicto.* LEIDÆ 1757. 4. recusa in HALLERI *selectis.* Fungum nasci vel in ligamentis, vel certe in cellulosa tela circa ligamenta. Intumescere etiam glandulas articulares & conglobatas proximas. Esse ubi ossa erosa sint, & fragmenta secedant. In experimentis nullis in ligamentis sensus fuit. Ut fungi ab aliis articulorum malis differant. Ancyloses ex cellulosa tela vitio nata. Hydrops articuli. Tumores varii glandularum articularium, partium in vicinia aliarum. In omnibus ejusdem hominis articulis fungos fuisse. Causæ diri eventus. Curationes. Multæ utilesque morborum historiæ. HALLER.

PERRAULT. V. *pag.* 164.

J. FARMER. V. *pag.* 166.
LAUGIER. V. *pag.* 169.
MEHEE. V. *vuln. capit.*
Des GAUX in *Journ. de Med.* T. XI. de fungo vaginæ præduro. HALLER.
ANTONIUS de STÖRCK. V. *medicam. chir.*
JOHN WILLIAMS V. *vuln. capit.*
JACOB. BOTH. V. *pag.* 191.
JONAS SIDREN. Ejus disp. *de tumore articulorum fungoso.* UPSAL. 1769. 4. Exemplum proprium in genu. HALLER. V. *gangræn.*
G. MÜLLER. V. *pag.* 211.
JOHN HILL. V. *pag.* 216.
PETER BIERCHEN. V. *pag.* 574.
CASPAR MARIA DEVENS. V. *pag.* 574.
GÔDÛCKE. V. *pag.* 234.

Juvat hic etiam casus a me observati partem duntaxàt eam, quæ ad fungos pertinere videtur, adnotasse. Quippe anno hocce 1779. 5. Novembris VIENNA vocatus fui ad ægrum in pago *unter Rötzbach* degentem, & jam cum morte luctantem. In ejus postea cadavere, instituta cum medico ordinario FR. MICH. SPILLER anatome, reperimus in fovea calvariæ sinistra & media corpus sat firmum, duos digitos transversos longum conumque referens, basi sua digitum crassa ex ipsa dura matre enatum, apice sursum prope sellam turcicam porrectum, quod examinatum deprehendimus substantiam esse fungosam, sed corpusculis refertam duris admodum & lentiformibus. Hoc corpus conicum in lobum cerebri medium tota sua longitudine præmebat, non perforata tamen pia matre, sed ea diducta, crassioreque & quasi callosa reddita. (Hæc itaque fuerit causa, cephalææ fere diuturnæ, visus oculi dextri depravati, pupillæ contractæ, vertiginis, tinnitus auris dextræ, gravis auditus, & tandem surditatis, paralysis in latere dextro, linguæ, retracto apice, sinistrorsum & retrorsum incurvatæ, ut literam C quasi formaret; an & sudoris sub finem in latere tantum sano copiosi?). In opposito latere, in fovea nempe calvariæ dextra & media sex similia conoidea corpuscula, parva adhuc & magnitudine inter se inæqualia, consurgebant.

FUNUS MEDICATUM. Vide *balsamat.*

GAN-

GANGRÆNA
SIVE
IGNIS PERSICUS
ET
SPHACELUS SIVE SIDERATIO.

HIPPOCRATES in *Epid.* V. habet exemplum gangrænæ spontaneæ. In *Epid.* VII. gangræna ex pede funesta. HALLER. Vide *pag.* 286.

A. CORNELIUS CELSUS *de re medica* L. V. cap. 26. tradit etiam gangrænæ curam. In L. VII. cap. 33. de gangræna. WALTHER. V. *pag.* 287.

DIOSCORIDES in *facile parabil.* L. I. cap. 202. ad gangrænam remedia. WALTH. V. *medicam. chir.*

GALENUS in L. XIII. *de tumoribus* cap. 6. de gangrænis.

Idem *de arte curativa* L. II. cap. 9. de gangræna.

Idem *de locorum affectorum natura* L. VI. cap. 6. de gangræna. WALTH. V. *pag.* 264.

ORIBASIUS in *synopsis* L. VII. cap. 27. de gangræna & sphacelo. WALTH. V. *pag.* 264.

AETIUS in *tetrabibl.* IV. f. 2. cap. 56. de gangræna & sphacelo. WALTH. V. *pag.* 265.

PAULUS ÆGINETA *de re medica* L. IV. cap. 19. de gangræna. WALTH. V. *pag.* 293.

JOHANNES ACTUARIUS in *methodi medendi* L. IV. cap. 16. etiam de gangræna. WALTH. V. *pag.* 358.

AVICENNA in L. IV. *fen.* 3. tract. 1. cap. 15. de sphacelo & gangræna & cura. WALTH. V. *pag.* 267.

GARIOPONTUS in *totius corporis ægritud.* &c. etiam de gangrænis agit. HALLER. V. *pag.* 296.

LANFRANCUS in *Chirurgiæ magnæ* doctr. 3. tract. 3. cap. 13. de gangræna. WALTH. V. *pag.* 2.

BERNARDUS GORDON in *Medicinæ* parte 1. rubr. 4. de cura gangrænæ. WALTH. V. *pag.* 270.

FRANCISCUS de PEDEMONTIO in *supplementi* &c. partic. 2. f. 2. cap. 12. de gangræna. WALTH. V. *pag.* 418.

LEONARDUS de BERTAPALIA. V. *pag.* 3.

MARCELLUS CUMANUS in *observationibus* &c. gangrænam se curare unguento Ægyptiaco. HALLER. V. *pag.* 410.

Udalricus Binderus in *epiphan. medicor.* epiph. 3. etiam de gangræna & ejus cura. Walth. V. *pag.* 275.

Antonius Benivenius *de abditis rerum caufis* cap. 71. gangrænam mortem adferre, fi a digito pedis inceperit. Walther. V. *pag.* 362.

Johannes de Vigo in *practicæ* L. IV. *pag.* 228. b. fufe agit de Cardinali ex gangræna exftincto, quam medici non adgnoverant. Haller. V. *pag.* 270.

Symphorianus Champier in *practicæ novæ* L. V. pag. 481. (a) de gangræna. Walth. V. *pag.* 373.

Godofredus Steghius in *artis medicæ* L. VII. cap. 8. de gangrænæ & fphaceli ratione & curatione. Walth. V. *pag.* 313.

Joh. Stockerus in *praxis aureæ* L. II. cap. 3. de igne Perfico & gangræna. Walth. V. *pag.* 374.

Philipp. Theophr. Paracelsus *von der groffen Wundarzney* L. II. *berteoneæ* cap. 5. de gangræna.

Idem *von offenen Schäden* cap. 16. 32. iterum de gangræna agit. Walth. V. *pag.* 272.

Joh. Fernelius in *univerfæ Medicinæ* L. VII. *de externis corp. affect.* cap. 7. de gangræna. Walth. V. *pag.* 273.

Vidus Vidius *de curatione generatim* L. V. cap. 5. de gangræna. Walth. V. *pag.* 375.

Ambrosius Paræus in *collect. operum* L. XI. de gangrænis: gangræna a frigore funefta. Alia gangræna abfque inflammatione fubnata, funefta. Profunde folebat fcarificare & eluere aceto. Haller. V. *pag.* 301.

Jacobus Rüff in L. *de tumoribus* &c. cap. 5. de gangræna, ejusque caufis, fignis & curatione. Walth. V. *tumores.*

Antonius Chalmethæus in *enchiridii chirurgici* cap. 4. de gangræna & fphacelo. Walth. V. *pag.* 274.

Gabriel Fallopius in tract. *de tumoribus* cap. 20. de gangræna & fphacelo. Walth. Gangræna frequens ex frigore in nautis calidis curatur. Ex hectica febre gangræna. Haller. V. *ulcera.*

Johannes Fragosus in *Chirurgia univerfal.* L. II. de gangrænis ex maximo pedis dolore ortis. Haller. V. *pag.* 9.

Rembertus Dodonæus in *obfervat. med. exempl. rar.* cap. 53. de puero fphacelo correpto. Walth. V. *pag.* 506.

Just. Ortloph. Maroldus in *practicæ medicæ* pag. 318. agrimonia contufa & applicata mirabilis eft in gangræna. Walth. V. *pag.* 379.

Joh.

(a) Edit. Basil. 1547. 8.

Joh. Crato in *epistol. med.* L. II. pag. 400. (b) ad compescendam gangrænam cataplasma ex farina lupinorum, fabarum, ex succo vel pulvere rutæ & scordii, oxymelle, & lixivio. Walth. V. *pag.* 380.

Rodericus a Fonseca in *consultationum* &c. T. I. *conf.* 11. pro gangræna pedum. Walth. V. *pag.* 381.

Georgius Bertinus in *Medicinæ* L. XIII. cap. 6. de gangræna. Walth. V. *pag.* 12.

Marcus Antonius Montagnana. V. *pag.* 552.

Eustachius Rudius in *artis medicæ* L. V. cap. 14. de indicatione & curatione gangrænæ. Walth. V. *pag.* 382.

Hieronymus Fabricius in *Chirurgiæ libro de tumoribus* cap. 19. de gangræna & sphacelo: in curatione sphaceli post crustæ amotionem, si non solum medicamenta, sed & aër intolerabilem dolorem excitent, sequens, inquit, mihi familiare est: fumo unguentum de betonica e suo succo paratum, cui admisceo aut oleum amygdal. dulcium, vel si adsit inflammatio, quod plerumque fit, misceo oleum rosarum, vel vitell. ovorum, & nihil unquam inveni, quod præstantius esset. Scordium etiam contusum, vel hujus succus est præstantissimus; comprobavit enim experientia corpora mortua defendi a putredine, si eo impleantur aut involvantur.

Idem in tract. *de operationibus chirurgicis* pag. 123. de sphaceli chirurgia. Walth. V. *pag.* 302.

Guilielmus Fabricius. Ejus primus libellus fuit *de gangræna & sphacelo, d. i. vom heissen und kalten Brande, oder wie es etliche nennen S. Antonii und Martialis Feuer, desselben Unterscheid, Ursach und Heilung kurze Anzeigung aus* Hippocrate, Galeno, *und anderen fürnehmen Authoren zusammengetragen.* Cölln 1593. 8. Basil. 1603. Draud. 1615. 8. cum aliis libellis. Latine cum 25. observationibus chirurgicis Bern. vel Genev. 1598. 8. seorsim ut videtur, Basil. 1600. 8. Oppenheim 1617. 4. & cum Dion. Fontanoni *practica medica* Francof. 1611. 8. Porro Lion 1658. 16. 1696. 8. Gallice apud Stoer 1597. 8. Genev. 1669. 4. Hæ editiones Germanica minus plenæ sunt. Per *heissen Brand* gangrænam, aut summam certe inflammationem, per *kalten Brand* sphacelum intellexit. Varia exempla habet ex variis causis ortæ; ex arteria pro vena pertusa; a dysenteria, hanc in intestinis; a frigore in ardente febre subito, quam scarificando sanavit; a peste, hanc potius salutarem putat; a cancroso tumore arsenico tentato; a lotii stillatione. In sphacelo ne igniti quidem ferri ullus sensus fuit. A scarificatione pedum hydropicorum funesta gangræna; a frigore, quam nive admota sanat. Haller.

Idem

(b) Edit. Basil. 1550. 8.

Idem in *obſervationum chirurgicarum centuria* I. *obſ.* 55. gangrænæ ex hernia curatio. *Obſ.* 72. ex epiplocele & enterocele gangræna & mors. In *cent.* II. *obſ.* 83. de gangræna ex contuſione. *Obſ.* 86. de graviſſima gangræna ex morſu equi progenita. *Obſ.* 87. de gangræna ex frigore & congelatione. *Obſ.* 88. 89. de gangræna ex intemperie frigida & ſicca, curata. In *cent.* III. *obſ.* 45. de gangræna poſt hemicraniam in pede orta. *Obſ.* 46. ex aqua frigida calefacto nimis corpore affuſa gangræna & ſphacelus in tibia ortus. *Obſ.* 94. de gangræna & ſphacelo ex occulta & venenata qualitate poſt curatam peſtem. In *cent.* IV. *obſ.* 91. de gangræna poſt curatam dyſenteriam. *Obſ.* 92. de gangræna ex intemperie ſicca & frigida. In *epiſtolarum cent.* I. *epiſt.* 31. de gangræna. In *cent.* V. *obſ.* 64. de gangræna ex retentione urinæ. In *epiſtolar. chirurg. epiſt.* 3. de gangræna. WALTH. V. *pag.* 274.

THOMAS FIENUS *de præcipuis* &c. L. XI. cap. 1. &c. de gangræna. WALTH. V. *pag.* 591.

FRANCISCUS RANCHINUS in *opuſculis medicis* tract. *de morbis ſubitaneis* cap. 29. de gangræna: laudat unguentum Ægyptiacum. WALTH. V. *pag.* 315.

FELIX PLATERUS in tract. *de doloribus* cap. 17. etiam de cura gangrænæ. WALTH. V. *pag.* 385.

PETRUS FABRUS. Ejus *de gangræna & ſphacelo determinatio.* BASIL. 1605. 4. HALLER.

PAULUS HÄHL. Ejus *de gangræna & ſphacelo.* BASIL. 1608. 4. HALLER.

RUDOLPHUS GOCLENIUS in *Experimentirbuch* cap. 55. de gangræna. WALTH. V. *pag.* 352.

SEBASTIANUS CORTILIO *de chirurgica inſtitutione* L. II. cap. 18. de gangræna & ſphacelo. WALTH. V. *pag.* 17.

HENRICUS SMETIUS in *miſcellaneorum* &c. L. IV. gangræna cruris exſiccati, quod ſponte delapſum eſt. HALLER. V. *pag.* 436.

DANIEL SENNERTUS in *Medicinæ practicæ* L. V. parte 2. cap. 19. de gangræna & ſphacelo. WALTH.

Ejus diſſ. *de gangræna & ſphacelo....* HALLER. V. *pag.* 17.

JOH. HARTMANUS in *praxis chymiatr.* pag. 242. agit de gangræna & ſphacelo, partem affectam ſpiritu vini camphorato lavari jubet. WALTHER. V. *pag.* 437.

PETRUS van der STYLLE in *chirurgiſchen Handbuche* parte 2. cap. 4. de gangræna. WALTH. V. *pag.* 555.

GREGORIUS HORST in *obſervationum med.* L. IV. part. 2. *obſ.* 23. gangræna pedis ſine ſectione curata. *Obſ.* 24. gangræna externorum ab interna cauſa.

Idem

Idem in *problemat. quæst.* 10. gangræna ex contusione totum crus, scrotum, & inguina spatio 24. horarum, mira cum celeritate ægrum invadit & necat. WALTH. V. *pag.* 276.

ANTONIUS BALDESIUS. Ejus *quæst. de gangrænæ & sphaceli diversa curatione ex colloquiis & controversiis a* JULIANO SIGNIO *cum pluribus doctoribus; habet collecta & in ordinem conscripta ejusdem* JULIANI *limitationibus & applicationibus, recognita per* J. CASTELLINUM, *in lucem edita*, FLORENT. 1613. 4. HALLER.

JOHANNES VIGIER in *operum medico-chirurg.* L. I. cap. 11. de gangræna & sphacelo cap. 12. de sphaceli & siderationis curatione. WALTH. V. *ulcera.*

FRANCISCUS PECCETTI in *Chirurgiæ* &c. L. I. cap. 3. &c. de gangræna & ejus cura. WALTH. V. *pag.* 18.

THEODORUS CORBÆUS in *pathologiæ* &c. L. II. sect. 5. cap. 10. de gangræna & sphacelo. WALTH. V. *pag.* 315.

LAZARUS RIVERIUS in *observationum medicarum* &c. *centuria* I. *obs.* 84. gangræna: ego, inquit, locos scarificatos humectari jubeo spiritu 🜍, quo caro mortificata & exusta est, postea foveri jubeo totum brachium calide spiritu vini, in quo pulveres aloes & myrrhæ infundebantur, postea inspergebantur toti brachio pulveres ex aloe & myrrha magna quantitate, & deinde supra pulveres admovebantur lintea spiritu vini madefacta, quo remedio per aliquot horas usurpato, brachium miraculi instar nativum calorem recepit, tumore imminuto, & gangræna fuit extincta. In *cent.* II. *obs.* 86. gangræna ex vesicatorio: in *observat. communicat. obs.* 22. 23. de gangræna. In *cent.* IV. *obs.* 50. gangræna. WALTH. V. *pag.* 24.

JOHANNES COLLE in *Cosmetore Mediceo triplici* &c. de gangræna spontanea funesta. HALLER. V. *pag.* 19.

HENRICUS ab HEERS in *observationum med.* L. I. *obs.* 12. de gangræna. WALTH. V. *pag.* 364.

PHILIPPUS HOECHSTETTER in *raris observationibus* &c. exemplum gangrænæ digitorum pedis ex frigore: alia exempla gangrænæ in febre maligna, in fractura aliisque causis. HALLER. V. *pag.* 19.

PHILIPPUS SALMUTH in *observationum med. centuria* I. pag. 19. 22. 46. varia gangrænæ exempla. WALTH. V. *pag.* 442.

PETRUS FABRUS in *Chirurgiæ spagyricæ* sect. 1. cap. 11. de gangræna & sphacelo: valde laudat spiritum salis. WALTH. V. *pag.* 19.

ZACUTUS LUSITANUS in *praxis admirandæ* L. VII. (potius III.) *obs.* 83. ex morsu apum gangrænæ curatio. WALTH. V. *pag.* 389.

SAMUEL HAFENREFFER in πανδοχειον &c. L. II. cap. 8. de gangræna. WALTH. V. *pag.* 412.

JACO-

JACOBUS PRIMEROSIUS in *enchiridii medici* parte 1. pag. 69. de gangræna. WALTH. V. *pag.* 443.

MARCUS AURELIUS SEVERINUS. Ejus *ſynopſeos Chirurgiæ libri* VI. AMSTERDAM 1664. 12. Fraus bibliopolæ: meri ſunt morborum tituli, neque labor eſt SEVERINI. Ita HALLER. In L. I. pag. 29. de gangræna & ejus curatione. WALTH. V. *pag.* 276.

WOLFGANG. HOEFER in *Herculis med.* L. V. cap. 1. agit etiam de gangræna. WALTH. V. *pag.* 390.

J. MICHAELIS, Profeſſor Lipſienſis chemicus. Ejus diſp. *de gangræna & ſphacelo.* LIPS. 1636. 4. HALLER.

JOH. RHODIUS in *obſervat. med. centuria* III. pag. 192. gangræna lethalis a veſicantibus. WALTH. V. *pag.* 447.

ALBERTUS KYPER in *inſtitut. med.* L. IV. cap. 20. de gangrænæ & ſphaceli curatione. WALTH. V. *pag.* 355.

NICOLAUS TULPIUS in *obſervationum medicarum* L. III. cap. 46. gangræna univerſalis. Cap. 47. gangræna pedis, & pes ſponte delapſus. Cap. 48. ſphacelus brachii a febre. WALTH. V. *pag.* 22.

THOMAS BARTHOLINUS in *hiſtor. anatom. centuria* I. II. pes gangrænoſus ſponte ſeparatus, bono eventu. HALLER. In *cent.* V. *hiſt.* 11. gangræna ſubitanea in pedis fractura. *Hiſt.* 41. ſphaceli remedium: fomentum ex cereviſia. Imminentem ex frigore gangrænam fæce cereviſiæ melioris extinctam vidit. WALTH.

Idem in *Act. Acad Nat. Cur. ann.* II. *obſ.* 2. aquæ marinæ cum abſinthio coctæ laudes adverſus gangrænam HALLER. V. *pag.* 23.

JOH. JOHNSTONUS in *ideæ univerſæ Medicinæ* L. VI. tit. 4. cap. 1. de gangræna. Cap. 2. de ſphacelo. WALTH. V. *pag.* 391.

J. THEODORUS SCHENK. Ejus diſp. *de gangræna & ſphacelo.* JEN. 1657. 4. HALLER. V. *vulnera.*

JOH. HOPPIUS. Ejus *de gangræna & ſphacelo.* LIPS. 1644. 4. HALLER.

ISAAC CATTIER in *obſervationum medicinalium obſ.* 14. manus cum parte brachii putrefacta & corrupta naturæ beneficio ſponte decidua. *Obſ.* 16. gangræna perinæi, ani, ſcroti, teſticuli tunicarum, & hypogaſtrii coercita. WALTH. V. *pag.* 450.

JACOB. BECKER. Ejus *de gangræna & ſphacelo* ARGENT. 1650. 4. HALLER.

AUGUSTINUS THONER in *obſervat. med.* L. IV. pag. 222. obſervatio de ſphacelo. WALTH. V. *pag.* 450.

OLAUS WORM in *epiſtolis poſthumis* &c. multa de Regii principis UDALRICI gangræna pedis, poſt longos languores funeſta. HALLER. V. *pag.* 667.

MAR-

MARTINUS SCHMUK in *thesaur. secretorum* num. 10. ad gangrænam. WALTH. V. *pag.* 451.

PETRUS BORELLUS in *histor. & observat. centuria* II. *obs.* 91. gangræna a pericarpio. In *cent.* III. *obs.* 7. ab aciculæ punctura gangræna. *Obs.* 34. gangræna a frigore. WALTH. V. *pag.* 25.

BALDAS. TIMÆUS in *cas. medicinal.* L. VI. *cas.* 30. gangræna pollicis manus. *Cas.* 31. gangræna brachii & sphacelus ex ulcere pedis intempestive occluso. WALTH. V. *pag.* 26.

CONRAD. FROMMANN. Ejus *tractatus medico-chirurgicus de gangræna & sphacelo.* ARGENTOR. 1654. . . HALLER.

J. NARDIUS. V. *pag.* 26.

MICHAEL LYSER, qui incisor fuit THOMÆ BARTHOLINI. Ejus *de sphacelo cerebri.* LIPS. 1656. 4. HALLER.

J. ARNOLD. FRIDERICI. Ejus diss. *de gangræna & sphacelo per αφαιρεσιν και προφυλαξιν chirurgo-pharmaceuticam tollendis & curandis.* JEN. 1671. 4. HALLER. V. *terebr.*

EBERHARDUS GOEKEL in *observationum* &c. *centuria* II. *cons.* 98. gangræna a frigore curata. ALBERTI. V. *pag.* 29.

SEBASTIANUS WIRDIG. Ejus disp. *de gangræna & sphacelo:* ROSTOCH. 1667. 4.

JOHANNES MURALTUS in *Eph. Nat. Cur. Dec. II. ann.* III. *obs.* 143. gangræna spontanea manus curata. HALLER. V. *pag.* 30.

IRENÆUS VEHR. Ejus disp. *de astrobolismo.* FRANCOF. 1690. 4. Ejus disp. *de gangræna & sphacelo.* Ibid. 1698. 4. HALLER. V. *pag.* 31.

FRIDERICUS HOFFMANNUS in *method. med.* L. II. cap. de partibus curandis agit quoque de gangræna & sphacelo. WALTH. V. *pag.* 393.

DENIS FOURNIER, chirurgus Parisinus. Ejus *traité de la gangrene & particulierement de celle qui vient en la peste.* PARIS 1670. 12. Fortia commendare escharotica. HALLER.

EHRENFRIED HAGEDORN in *observat. & histor. centuria* III. *hist.* 35. gangræna faciei ab aquæ frigidæ applicatione lethalis. *Hist.* 37. gangræna abdominis ex hydrope. *Hist.* 38. gangræna digiti ex annulo. *Hist.* 39. gangræna scroti. *Hist.* 40. gangræna genu dextri cum morte. *Hist.* 41. gangræna penis. *Hist.* 42. gangræna pedis dextri cum morte. ALBERTI. V. *pag.* 33.

CASPAR KÖLICHEN in *Actis Hafniens. Vol.* V. *obs.* 131. gangræna a variolis. HALLER.

RUDOLPH. WILHELM. KRAUSE. Ejus disp. *de sphacelo.* JEN. 1678. 4. HALLER. V. *hern.*

NICOLAUS BLEGNY in *Zodiaci medico-Gallici* a. 1682. *Febr. obs.* 2. gangrænæ nova explicatio. ALBERTI. V. *pag.* 42.

ROBERTUS PLOTT in *natural History of Oxfordshire*, OXFORD 1676. fol. casum narrat sphaceli in manu suborti. HALLER.

GERARDUS BLASIUS in *Medicinæ universa* L. I. pag. 15. agit etiam de gangræna & sphacelo. WALTH. V. *pag.* 42.

GODOFREDUS SAMUEL POLIS. V. *pag.* 43.

J. GEORG. TRUMPH. V. *pag.* 43.

MATTHIAS GODOFRED. PURMAN. V. *pag.* 45.

GOTTLIEB FRIDERICI. Ejus disp. *de gangræna & sphacelo.* LEID. 1682. 4. HALLER.

DIONYSIUS van der STERRE in *genees en heelkonstige practyc* &c. de pede sponte per gangrænam abscedente. De scroto a gangræna destructo, & reparato. HALLER. V. *pag.* 48.

In *Act. Erud. Lips. ann.* 1687. *Jul.* pag. 400. gangrænæ remedium. *Ann.* 1693. *Novemb.* p. 512. cur gangræna paralysi aliquando superveniat? *Ann.* 1699. *Febr.* p. 73. gangrænæ remedium. *Ann.* 1720. *Aug.* p. 370. gangræna ex ulcusculo digiti minimi pedis orta. *Ann.* 1725. *Jul.* p. 333. gangrænæ cura. ALBERTI. V. *pag.* 49.

AMEDE'E BOURDON. V. *pag.* 50.

RUDOLPH. JACOB. CAMERARIUS. V. *pag.* 50.

VITUS RIEDLIN in *linearum med. ann. II. Aug. obs.* 19. gangræna incipiens facile & feliciter essentia abietis interne, & spiritu vini camphorato externe curata. *Ann.* III. *Sept. obs.* 26. gangræna a vulnere inepte deligato. ALBERTI. V. *pag.* 52.

ROSINUS LENTILIUS in *miscellaneis* &c. de gangræna ex præfervido ovo admoto. HALLER. V. *pag.* 54.

LAURENTIUS VERDUC in *la maniere de guérir les fractures* &c. Gangræna spontanea pedis, felix resectio cuneo, malleo, cauteriis. In gangræna spontanea pars tarsi cuneo detruncata & malleo. HALLER. V. *fract.*

GEORG. TOBIAS DÜRR. V. *pag.* 60.

GUALTHERUS HARRIS in *dissert. medicar. diss.* XI. de gangræna & sphacelo. HALLER. V. *pag.* 339.

CHRISTIAN. VATER. Ejus disp. *de gangræna.* WITTEBERG. 1707. 4.

Ejus iterum *de gangræna.* Ibid. 1717. 4. HALLER. V. *pag.* 62.

J. CHRISTOPH. BAUZMANN. V. *pag.* 62.

J. HENR. PANRING. Ejus disp. *de gangræna & sphacelo.* LEID. 1690. 4. HALLER.

ANASTASIUS HERZOG. Ejus disp. *de gangræna & sphacelo.* BASIL. 1690. 4. HALLER.

J. JOA-

J. JOACHIM KAST. Ejus diſp. *de gangrena & ſphacelo.* BASIL. 1690. 4. HALLER.

FRIDERICUS RUYSCH in *obſervat. anatomico-chirurg.* (obſ. 59.) vulvæ & recti inteſtini gangræna ſanata. Gangræna & vagina in rectum inteſtinum perrupta ſolis ſanata plumaceolis. Scroti gangræna ſuperata. HALLER V. *pag.* 63.

PAULUS SPINDLER in *conſignat. obſervat. med. obſ.* 38. gangræna ſicca ſpontanea tarſi funeſta. *Obſ.* 54. gangræna renis & ureteris lethalis ſimul ac contagioſa. ALBERTI. V. *pag.* 64.

BARTHOLOMÆUS SAVIARD in *nouveau recueil* &c. aliqua de gangræna ſicca, etiam de ea, quæ ex ſecali corniculato provenit: in illa ſpiritus vini pro fotu, & unguentum ſtyracis, certa eſſe medicamina. HALLER. V. *pag.* 64.

J. BAPT. VERDUC in *pathologie de chirurgie* cap. 16. de gangræna & ſphacelo. V. *pag.* 305.

A. HOLSCHER. Ejus diſp. *de gangræna & ſphacelo.* LEID. 1693. 4. HALLER.

J. PHILIPP. EYSEL. Ejus diſp. *de gangræna & ſphacelo.* ERFORD. 1716. 4. HALLER. V. *paracent. abdom.*

WALTHER SCHOUTEN in *verhandeling* &c. bona de gangræna monita. Pro digeſtivis medicamentis contra OVERKAMPIUM. Gangræna ſcroti compreſſa, teſtis ſervatus integer. Gangræna putris abdominis ſanata, carne renata. HALLER. V. *tumores.*

GEORG. FRID. FRANK. V. *pag.* 65.

JOH. ÆGIDIUS EUTH. V. *pag.* 66.

FRIDERICUS HOFMAN. Ejus diſp. *de ſphacelo ex cauſa interna feliciter curato.* HALÆ 1721.

Idem in *Medicinæ ſyſtematicæ tomi quarti parte* V. HALÆ 1734. caput habet de ſphacelo a cauſa interna. HALLER. V. *pag.* 394.

CHRISTIAN HELWICH. V. *pag.* 69.

ELIAS CAMERARIUS in diſp. *de gemurſa* PLINIANA &c. gangrænæ inde natæ exempla, & alioquin ſpontaneæ ſenum gangrænæ. HALLER. V. *pag.* 70.

CASPAR PETZOLD. V. *pag.* 71.

PHILIPP. HENR. BRAND. Ejus diſp. *de gangræna.* ALTDORF. 1700. 4. HALLER.

J. ADOLPHUS WEDEL. Ejus diſp. *de gangræna & ſpacelo.* JEN. 1719. 4. HALLER. V. *inſtrum. chir.*

IDON WOLF in *obſervationibus* &c. gangrænæ ex cauſa interna ſanatæ exempla. HALLER. V. *pag.* 75.

J. B. MORGAGNI. V. *pag.* 77.

HERMANNUS BOERHAAVE in *aphorifmis* &c. etiam de gangræna & fphacelo agit. V. *pag.* 79.

HERM. FRID. TEICHMEYER. Ejus *de gangræna & fphacelo.* JEN. 1743. 4. HALLER. V. *pag.* 607.

THOMAS BECKET in *chirurgical obfervations* &c. de gangræna fpontanea tibiæ curata. HALLER. V. *pag.* 81.

LUD. FRID. JACOBI. Ejus difp. *de gangræna & fphacelo.* ERFORD. 1712. 4. HALLER. V. *ocul. morb.*

RUDOLPHUS CALEP in *Phil. Tranf.* n. 313. refert de gangræna ficca in femore vetulæ, ubi denique caro mortua a viva fponte deceffit, vita fuperftite, amputatione facta: addidit G. COWPER fe ab offeis arteriis gangrænas in fenibus vidiffe fubnatas. HALLER.

LAURENTIUS HEISTER. Ejus *de ingenti brachii inflammatione, gangræna, & fphacelo feliciter curatis.* HELMSTADT 1755. 4. HALLER.

Idem in *Chirurgiæ* L. IV. cap. 14. de gangræna & fphacelo. V. *pag.* 82.

ANTON. DEIDIER. V. *tumores.*

J. GEORG. a BERGEN. Ejus difp. *de gangræna & fphacelo.* FRANCF. 1711. 4. HALLER.

EMANUEL de COSTA MONTIERO. Ejus *opufculo chirurgico dividido in tres partes a primeira da cura de gangrena por a la via Galeniftica, 2da cura por la via moderna. Terciera a excellencios da ouros a cura que fe fez con a fuo oleo.* LISBON 1712. 4. HALLER.

HIERONYM. LUDOLF. Ejus *de gangræna & fphacelo cafus.* ERFORD. 1722. 4. HALLER. V. *vuln.*

GOSSET in diariis *Trivultinis* 1716. Scripfit *de la gangrene* libellum ad vendendum arcanum. Ita HALLER.

LAUR. ROBERG. Ejus difp. *de pede marcefcente & indurato.* UPSAL. 1718. 4. recuf. in HALLERI *felectis.* Gangræna ficca ex eryfipelate nata, feliciter amputatione fublata. HALLER. V. *off. morb.*

GUILIELMUS MAUQUEST in *traité complet* &c. gangrænarum curatarum exempla, etiam a viperæ morfu natarum. Gangrænæ exempla alia. Crus in articulo de parte fana decedens. Gangræna ex febre nata, ex fanguine poft venæ fectionem effufo, ex contufione fubita. HALLER. V. *pag.* 90.

JOH. ASTRUC in *traité des tumeurs* &c. negat in GALLIA corticem Peruvianum in gangræna exfpectationi fatisfeciffe. A gangræna humida ficcam diftinguit, quam vocat fcorbuticam. HALLER. V. *tumor.*

JOHANNES DOUGLAS, JACOBI frater. Ejus *account of mortifications and of the furprizing effects of the bark in putting a ftop to their progrefs.* LONDON 1732. 8. Exemplum utilitatis corticis Peruviani in gangræna interna. Primum exemplum eft 22. Aprilis 1732. Citat RUSCHWORTHI aliquanto vetuftiorem curationem. HALLER. V. *pag.* 519.

ABRA-

ABRAHAM VATER. Ejus *efficacia admirandæ chinæ chinæ ad gangrænam sistendam in Anglia observata.* WITTEBERG 1734. 4. HALLER. V. *vuln.*

THEOD. SPROEGEL in *selectis obseruationibus* &c. exempla sphacelorum senilium, pedis sphacelati spiritus vini ope aliquot per menses defensi. Gangrænam debere scarificando inhiberi. HALLER. V. *pag.* 94.

STEIGERTHAL. V. *pag.* 95.

SALVATOR FRANCISCUS MORAND. V. *pag.* 95.

J. ERNESTUS WREDE in *collectaneis* &c. refert de sphacelati cruris spontanea secessione. HALLER. V. *pag.* 96.

GEORG. DANIEL COSCHWIZ. Ejus *de sphacelo senum.* HALÆ 1725. 4. HALLER. V. *pag.* 96.

DASSE'. V. *pag.* 97.

J. HERM. FÜRSTENAU. Ejus *de brachio sphacelato sponte naturæ vi ab integro reliquo corpore separato.* RINTELN 1754. 4. HALLER. V. *pag.* 98.

CHRIST. FRID. HAENEL. V. *genital. morb.*

NIC. le TELLIER & BERNARD de JUSSIEU *non ergo cuique gangrænæ solius chirurgiæ auxilium.* PARIS 1726. 4. HALLER.

PIERRE GUISARD in *pratique de Chirurgie* &c. agit etiam de gangræna singulatim. Cortice chinæ compressa gangræna. In gangræna sicca a decubitu mollissima conveniunt, spirituosa nocent. Corticis Peruviani in gangræna utiliter adhibiti testimonia. HALLER. V. *vuln.*

In *the practical physician.* V. *pag.* 103.

HENR. FRANC. le DRAN in *observations* &c. gangræna senilis funesta. HALLER. V. *pag.* 103.

FRANCISCUS QUESNAY. Ejus *traité de la gangréne.* PARIS 1749. 12. Gangrænam in multa genera distinguit, cujusque theoriam dat & curationem, potissimum tamen siccæ, & humidæ. Corticis Peruviani usum rejicit, negatque in GALLIA spei respondisse. Causæ gangrænæ ex suo, ex alieno etiam experimento. In vulneribus sclopetariis, quando sensus a partibus læsis abest, incisiones improbat, sic in contusione. Incidit cutem, quoties vasa strangulata sunt. In vulneribus articulorum oleo fervente utitur. Raram esse gangrænam, quæ inflammationi supervenit (hic certe præter experientiam. Ita HALLER). Separationem vivæ carnis a mortua, quæ spiritu nitri fit, sibi tribuit, BOERHAAVIO toties dictam. Causas gangrænæ siccæ in arteriarum quasi paralysi ponit, aut in coagulatione universi sanguinis, denique a decubitu, aut secali corniculato nasci dicit. Hoc in casu putat, recte artus in mortua carne amputari, ejusque quod reliquum est, acido spiritu consumi. HALLER. V. *suppurat.*

ABRA-

ABRAHAM TITSINGH in *verdonkerde Heelkonſt* &c. gangræna a frigore in Spizbergia balneo frigido ſanata. Gangræna ſenilis medicamentis compreſſa, cum jam digiti eſſent delapſi. HALLER. V. *pag.* 106.

HENRICUS VYLHOORN in HEISTERI *inſtitutionibus* &c. gangrænam a debilitate profundas inciſiones poſcere & calida fomenta. HALLER. V. *pag.* 106.

GEORG. CHRISTOPH. DETHARDING. Ejus diſp. *de corticis chinæ efficacia in gangræna & ſphacelo adhuc dubia.* ROST. 1746. 4. HALLER. V. *vuln. capit.*

JOHANNES SHIPTON, chirurgus, in *Phil. Tranſ. n.* 426. egit de corticis Peruviani utilitate in gangræna. Germanice NÜRNBERG 1760. 8. 1769. 8. HALLER.

GEORG EBERHARD HAMBERGER. Ejus *de gangrænæ inflammatoriæ therapia.* JEN. 1754. 4. HALLER. V. *pag.* 343.

ALEXANDER MONRO. V. *pag.* 110.

J. DANIEL SCHLICHTING in *traumatologia* &c. negat corticem Peruvianum gangrænam inhibere. Vaſa in gangræna conſtringi, ut ſanguis in partem ſanam repellatur. De gangræna a nimia frictione. HALLER. V. *vulnera.*

ALBERTUS de HALLER in *operum anatomicorum minorum* tertio volumine &c. de poteſtate corticis Peruviani in curanda & moderanda gangræna. V. *pag.* 112.

CLAUDIUS NICOLAUS le CAT in *Phil. Tranſ. n.* 491. gangrænam internam ſanare adgreditur medicamentis calidis & ſudorem pellentibus. HALLER. V. *pag.* 529.

ERDMAN FINGER. Ejus diſp. *de ſphacelo.* ERFORD. 1735. 4. HALLER.

SAMUEL GOOLDEN in *Eſſays of a Society at Edinburg* T. III. qui a. 1735. prodiit. *N.* 5. de gangræna poſt phlegmonem nata & compreſſa uſu corticis Peruviani.

JOH. PAISLEY ibid. *n.* 6. eodem remedio curata gangræna nata vulnere homini cacochymo inflicto. HALLER.

GRAPIUS in *Comm. Litt. Nor.* 1741. retulit de ſphacelo pedis repetita amputatione tandem ſuperato. HALLER. V. *obſt. art.*

GODOFREDUS OBST in *Eph. Nat. Cur. Vol.* IV. *a.* 1737. *obſ.* 6. in apoplectico ſphacelus dorſi tamen ſuperatus. HALLER.

ZACHARIAS VOGEL in *merkwürdige Krankengeſchichte* &c. de gangræna pedis critica ex febre miliari. HALLER. V. *pag.* 115.

CAIETANUS TACCONI. V. *pag.* 116.

EM.

Em. Franc. Sanchez. Ejus diſp. *de gangræna.* Leid. 1738. 4. Haller.

J. Besse & N. Joh. Majault *non E. ingruente in artubus gangræna a cauſa interna eorum artuum amputatio imperanda.* Paris 1738. 4. Haller.

Samuel Sharp in *critical inquiry* &c. agit etiam de gangræna. Haller. V. *pag.* 309.

. Christ. Melzer. Ejus *gangræna metallica in Hermunduris.* Lips. 1741. 8. Haller.

Jac. v. Rosendael. Ejus diſp. *de gangræna & ſphacelo.* Leid. 1741. 4. Haller.

Joh. Ant. Joseph. Scrinci. V. *inflammat.*

Guilielmus Bromfield. V. *pag.* 121.

Gerard. v. Swieten. V. *pag.* 123.

J. Conrad Trumpf. V. *pag.* 125.

Dale Ingram. V. *pag.* 125.

Julianus Ofrai in *obſervations* &c. de gangræna ſpontanea graviſſima curata. Haller. V. *pag.* 126.

Eberhard Rosen & Lehnquist diſp. *de cortice Peruviano.* Lond. Scan 1744. 4. Laudatur in gangræna per experimenta. Haller.

Planque. V. *pag.* 130.

Olaus Acrell. V. *pag.* 131.

Christian Frider. Eschenbach. V. *pag.* 133.

Cl. Bourdier de la Mouliere & Dionys Pautier de la Beuille *non E. ingruente in artubus gangræna a cauſa interna amputatio imperanda.* Paris 1746. 4. Haller.

Jacob. van der Haar. V. *pag* 137.

Henr. Frider. Delius. V. *pag.* 137.

Adrian Dicten. Ejus diſp. *de gangræna & ſphacelo.* Leid. 1747. 4. Haller.

Morandus Morandi in prima *decade di lettere familiari.* Modena 1748. 4. de corticis Peruviani in gangræna uſu agit. Haller.

Gottlob Carl. Springsfeld in *Nov. Act. N. C. Vol.* III. *obſ.* 91. pes a gangræna ſponte de media ſura ſecedens & delabens. Haller. V. *pag.* 494.

Antonius de Haen. V. *pag.* 140.

Georgius Heuerman in *vermiſchte Bemerkungen* &c. de vi ſalutari corticis Peruviani in gangræna. Haller. V. *pag.* 310.

Petr.

PETR. SARRAU. Ejus diff. *chirurgico medica de gangræna.* MONTPELIER 1752. 8. HALLER.

CAR. LUCAS. Ejus disp. *de gangræna & sphacelo.* LEID. 1752. 4. HALLER.

DELAISSE. V. *pag.* 145.

THOM. KIRKLAND, chirurgus. Ejus *treatise on gangrenes in which the cases that require the use of the bark and those in which it is pernicious are ascertaind.* NOTTINGHAM 1754. 8. Germanice vertente GEORGIO LEONHARDO HUTH, NÜRNBERG 1761. 8. & in *Sammlung von der Fieberrinde.* 1769. 8. Objectiones proponit, quæ in ANGLIA adversus corticis Peruviani usum proferuntur, quem alii in gangræna ab interna causa orta prædicant, alii negant valere quidquam. Adversus has objectiones, & meticulosam exterorum diffidentiam noster scribit. De gangræna; de ea, quæ a causa interna est, de certa in ea specie corticis efficacia, cum qua febris conjungitur: exempla ubi profuit, cum malum ex occluso vetusto ulcere natum erat, alia. De gangræna ab externa quidem causa proveniente, cum qua putrida humorum corruptio conjungitur. Quando ea in casu pulsus durus est, & vires valent, noster corticem adjecto nitro temperat. In exhaustis ægris admirationem movit subita corticis efficacia. In gangræna topica, quando sanguis incorruptus est, vulgatis remediis, sæpe & scarificatione, malum sanatur. HALLER.

Ejus *reply on* MAXWELL's *answer by way of dialogue.* LOND. 1769. 8. HALLER.

MAXWELL *answer on M. Kirklands reply.* LOND. 1769. 8. HALLER.

BONIFACIUS POUS. Ejus diss. *de gangræna & sphacelo.* UTRECHT 1754. 4. HALLER.

WESTMAN JACOBSON. V. *pag.* 148.

CAROLUS AUGUSTUS VANDERMONDE. V. *pag.* 148.

BENJAMIN GOOCH. V. *pag.* 149.

JOSEPH. LIEUTAUD. V. *pag.* 151.

FRIDER. WILH. KRAUSE. Ejus disp. *de brachii inflammatione & gangræna curatis.* HELMSTADT 1755. 4. HALLER.

VARNIER. V. *pag.* 153.

DARLUC. V. *pag.* 153.

MAJAULT. V. *pag.* 160.

ANTONIUS de STÖRCK. V. *pag.* 161.

MARCHANT. V. *pag.* 164.

RICHARD DUPLESSIS. V. *pag.* 164.

KRAUSE. V. *pag.* 165.

POMME & DIANNYER. V. *pag.* 165.

Le NICOLAIS de SAULSAY. V. *pag.* 168.

Le

Le CORDIER. V. *pag.* 169.

LAUGIER. V. *pag.* 169.

FRANC. HOME. V. *pag.* 169.

GIGNOUX, medicus Aginnensis, in *Journal de Med.* T. XI. de tibia ex febre maligna in gangrænam versa, & ex ipso in genu articulo felici eventu elapsa. HALLER.

GEORGIUS LEONHARDUS HUTH. V. *medicament. chir.*

JUVET. V. *pag.* 172.

RICHARD. V. *pag.* 173.

J. ULRIC. BILGUER. V. *pag.* 332.

In novo diario *Abhandlungen der naturforschenden Gesellschaft in Zürich.* ZURICH 1761. 8. Medici Tigurini de salutari efficacia corticis Peruviani in gangræna retulerunt. HALLER.

LEBERECHT EHREGOTT SCHNEIDER. V. *pag.* 178.

CHARLETON WOLLASTON. V. *pag.* 180.

SALOMON. V. *pag.* 181.

DUFLOS. V. *pag.* 181.

PASQUIER. V. *pag.* 184.

IGNAZIO MONTI in diario veneto Ortefchiano retulit de gangræna cum stupore cortice Peruviano superata. HALLER. V. *obst. art.*

LUDOV. ROUPPE. V. *pag.* 185.

LEBERECHT FRID. BENJAM. LENTIN. V. *pag.* 186.

De la BROUSSE. V. *pag.* 187.

J. BAPT. TREMELIUS. Ejus diss. *circa febrem malignam universalem & corticis Peruviani in illius metastasi efficaciam.* ARGENTOR. 1764. 4. Cum gangræna dorsi partem, ipsosque musculos destruxisset, corticis tamen efficacia salubris apparuit. HALLER.

GIOAN. ALESSANDRO BRAMBILLA. V. *inflammat.*

CHARLES BISSET. V. *pag.* 191.

RICHARD de HAUTESIERK. V. *pag.* 192.

CHRISTOPH DAVID MANN. V. *pag.* 192.

SYMOND. V. *pag.* 197.

WILH. LUD. WILLI. V. *pag.* 198.

VALLANDRE'. V. *pag.* 200.

ANT. FRANC. SETTEGAST. V. *pag.* 201.

H. J. POINTE, chirurgus. Ejus *essay sur la nature & les progrés de la gangréne humide* LION 1768. 8. Eam gangrænam oriri ex atmosphæra, exhalationibus corporum morbosorum vitiata. In BRESSE, paludosa provincia, ulcera diuturna tibiarum endemia esse. In ANTILLIS insulis ulcera ægerrime curari. Altiores in nosodochio Lugdunensi cubiculo-

 rum

rum concamerationes gangrænam humidam minuisse. Lavando aromaticis liquoribus minui periculum. HALLER.

JONAS SIDREN, HALLERI auditor, & amicus. Ejus *casus sphaceli ovarii.* UPSAL. 1768. 4. Sanatus ope corticis Peruviani. HALLER.

La MARQUE. V. *pag.* 546.

ERN. PLATNER. V. *pag.* 208.

La BORDE. V. *pag.* 211.

SALGUES. V. *pag.* 216.

J. PHIL. HAGEN. V. *pag.* 218.

MATTH. FRANC. ALIX. V. *pag.* 218.

J. DAVID HOMBERG. V. *pag.* 228.

PUJOL. V. *pag.* 238.

POWER. V. *pag.* 240.

LARES. V. *pag.* 254.

FRANC. JOSEPHUS WOHLLEBEN, Campensis, qui Austriacorum castra nuperrime secutus erat. Ejus diss. inaugur. *de gangræna generatim & in specie de illa, quæ est partium externarum a decubitu.* VINDOBONÆ 1777. 8.

GENITALIUM MORBI.

AURELIUS CORNELIUS CELSUS in L. VI. mala testium. In L. VII. cap. 19. iterum testium mala varia, ut manu curentur, fuse. Cap. 23. non curari, quibus nervus in teste induruit. Cap. 25. nudata cute glans, ut cute tegatur. Quomodo glans penis contecta aperiri possit. HALLER. V. *pag.* 287.

LEONIDES de thymis pudendorum agit (a), & de testium & scroti inflammatione (b). HALLER. V. *pag.* 320.

ORIBASIUS in *synopsis* L. IX. cap. 38. de testium & pudendi affectibus. WALTH. V. *pag.* 264.

AETIUS in *tetrabibl.* II. s. 2. cap. 35. de colis resoluti cura. In *tetrabibl.* IV. s. 2. cap. 17. de nodis pudendorum. Cap. 18. de inflammatione penis. Cap. 19. ad meatus urinarii ulcera. Cap. 20. 21. de testium ac scroti inflammatione; ad scabiem & pruriginosum scrotum. WALTH. V. *pag.* 265.

PAULUS ÆGINETA in L. III. cap. 5. ad ulcera penis. Cap. 56. de testium inflammatione. In L. VI. cap. 54. de hypospadiæis. Cap. 56. de phimo sive præputio circa glandem constricto. WALTH. V. *pag.* 293.

RHA-

(a) Apud AETIUM L. XIV. cap. 17. (b) Ibid. cap. 20.

Rhazeus in L. I. tumorem durum teſtis emplaſtro cum gummi ammoniaco ſe vidiſſe ſublatum. Abſceſſum in teſticulo in ſe ipſo vomitu perfecte eſſe ſanatum. Haller. V. *pag.* 265.

Haly Abbas in *practicæ* L. VIII. varia mala partium genitalium utriuſque ſexus. In *theoriæ* L. IX. partium genitalium & vicinarum partium mala. Haller. V. *pag.* 295.

Avicenna in L. III. *fen.* 20. tract. 1. cap 4. &c. de ſignis complexionis teſtium. In tract. 2. cap. 8. &c. de teſtium & virgæ dolore & cura. Cap. 22. de ulceribus virgæ. Cap. 23. 24. de pruritu virgæ & cura. Cap. 25. 26. 27. de apoſtematibus virgæ variis; de cura rhagadum virgæ. In tract. 3. cap. 10. 11. de magnitudine teſtium & cura. Walth. V. *pag.* 267.

Avenzoar tortuoſum penem ſanari non poſſe. Patrem ſuum, quem noſter enixe veneratur, pronunciaſſe, non poſſe uteri eroſionem curari. Haller. V. *pag.* 295.

Albucasis in L. II. hermaphroditos dicit, quibus ſub pene quaſi vulva ſit, eos jubet curari. Phimoſis & circumciſio: hanc primus, ut ipſi videtur, docuit. Præfert autem ſcalpello forcipem. Haller.

Idem in .L *practicæ* tract. 22. cap. 2. de puſtulis & exituris virgæ. Cap. 3. de gravitate motus virgæ. Cap. 4. de pruritu penis. In tract. 23. cap. 4. de ulcere teſtium. Cap. 6. de pruritu teſtium. In tract. 43. cap. 3. de apoſtemate teſtium. Walth. V. *pag.* 267.

Lanfrancus in *Chirurgiæ magnæ* tract. 3. doctr. 3. cap. 11. de exulceratione virgæ. Walth. V. *pag.* 2.

Bernardus Gordon in L. *Medicinæ* parte 7. cap. 5. de ulcere virgæ. Cap. 6. de apoſtematibus & ulceribus teſticulorum. Walth. V. *pag.* 270.

Franciscus de Pedemontio in *ſupplementi* &c. Summa III. parte 4. ſ. 1. cap. 14. 15. de apoſtematibus virgæ. Sect. 16. de dolore teſtium. Walth. V. *pag.* 418.

Arnaldus de Villanova in *breviarii* &c. L. II. cap. 42. de rubore, inflammatione & excoriatione teſtium. Cap. 43. de fiſtulis in membro virili. Walth. V. *pag.* 296.

Guil. de Varignana in *ſecretor. ſublim.* tract. 17. cap. 1. de pruritu genitalium. Cap. 4. de virgæ ulceribus. Cap. 5. de ulceribus teſtium. Walth. V. *pag.* 371.

Guy de Chauliac in *Chirurgiæ* tract. 4. doctr. 2. cap. 7. de ulceribus virgæ. Walth. V. *pag.* 297.

Petrus de la Cerlata in *operis chirurgici* pag. 54. in penis frigidis apoſtematibus, etiam quando præputium inverſum erat, ſe vaporibus emollientibus feliciter uſum eſſe. Haller. V. *pag.* 269.

Bartholomæus de Montagnana in *confilior. medicor. conf.* 198. de apoſtemate duro in radice virgæ. *Conf.* 201. de tumore teſtium cum duritie & dolore. *Conf.* 229. ad pruritum teſtium. Walth. V. *pag.* 372.

J. Michael Savanarola in *practicæ majoris* tract. 6. cap. 10. rubr. 2. de mala complexione teſtium. Cap. 20. rubr. 16. de magnitudine & parvitate virgæ. Rubr. 19. 20. de virgæ ulceribus. Rubr. 22. de rhagadibus virgæ. Walth. V. *pag.* 373.

Johannes de Vigo in *Chirurgiæ compendioſæ* L. IV. pag. 36. b. penis gangrænam ferro & igne compeſcit. Haller. V. *pag.* 270.

Alexander Benedictus *de omnium morborum cauſis* &c. in L. XXIV. cap. 24. 25. 26. de duris teſtium tumoribus. Cap. 30. de teſtium inflammatione. Walth. V. *pag.* 300.

Godofredus Steghius in *Artis medicæ* L. XII. cap. 30. de inflammatione teſtium. Walth. V. *pag.* 313.

Joh. Stockerus in *praxis aureæ* &c. L. I. cap. 56. de virgæ ulcere. In *prax. morb. part.* cap. 87. curatio apoſtematis teſticulorum & virgæ. Walth. V. *pag.* 374.

Petrus de Bayro *de medendis corp. hum. malis* L. XVI. cap. 5. de ulcere virgæ. Cap. 6. de abſceſſibus teſticulorum. Walth. V. *pag.* 374.

Joh. Fernelius in *univerſæ Medicinæ* L. VI. cap. 13. penis ulcera. Walth. V. *pag.* 273.

Antonius Fumanellus in tract. *de compoſ. medicam.* cap. 51. virgæ ulcera. Walth. V. *pag.* 375.

Vidus Vidius *de curatione membratim* L. I. pag. 649. de phimoſi. Walth. V. *pag.* 375.

Ambrosius Paræus in L. XVI. cap. 32. de phimoſi. Walth. V. *pag.* 301.

Amatus Lusitanus in *curationum med. centuria* V. de phimoſi ferro expedita. Haller. V. *pag.* 314.

Caspar Peucer in *Medicinæ practicæ* cap. 20. pag. 643. de penis exulceratione. Walth. V. *pag.* 423.

Christoph. a Vega in *Artis medendi* L. III. ſect. 10. cap. 1. de teſtium inflammatione. Walth. V. *pag.* 276.

Antonius Chalmethæus in *enchiridii chirurgici* &c. L. I. cap. 51. de inflammatione ſcroti & teſtium. Cap. 52. de tumore teſtium & ſcroti ab humore frigido. Walth. V. *pag.* 274.

Guilielmus Rondelet in *methodi curandorum* &c. L. III. cap. 27. penis erectio læſa. Cap. 54. penis ulcus. Cap. 76. teſtium contuſio. Walth. V. *pag.* 377.

Johan-

JOHANNES WIER in *med. obſervat.* &c. de cancro teſticuli ab emollientibus exulcerato & funeſto. Gangrænoſa uteri pars reſecta, ægra ſervata. Phyma in vagina ablatum, vinculo & ſutura. HALLER. V. *pag.* 8.

JACQUES DALECHAMP in *Chirurgie Françoiſe* &c. exempla phimoſeos in tenero puero; aliud exemplum cum præputio craſſo & calloſo, quem callum ſolebat ſcalpello diminuere, ut tamen neceſſe fuerit totum præputium reſecare. Exempla paraphimoſeos. De cereis ad urethræ mala adhibitis tanquam de re vulgo nota, ut etiam proprium unguentum Rex prætio redemerit. Eſſe ubi cereus nihil præſtiterit, niſi aliquam lotio redditam libertatem. HALLER. V. *pag.* 9.

ANTONIUS SAPORTA in L. *de tumoribus* &c. Cancroſus penis amputatus: admotus arteriis ignis, feliciter. HALLER. V. *tumor.*

VICTOR TRINCAVELLUS in *enchiridii medici* &c. cap. 30. de teſtium affectibus. WALTH. V. *pag.* 378.

DOMINICUS LEONUS in *artis medendi* &c. ſect. 3. L. VI. cap. 3. de læſa erectione penis. WALTH. V. *pag.* 378.

JULIUS CÆSAR ARANTIUS in L. *de tumoribus* &c. primus penis diſtortionem deſcripſit, a nimia venere ortam. HALLER. V. *tumor.*

JACQUES GUILLEMEAU in L. *de la groſſeſſe* &c. phimoſin congenitam circumciſione quadam tollit, a D. MAYERNE doctus. Alia etiam adminiſtratione & proprio inſtrumento præputium findit. De hypoſpadiaeo curando, & virguncula atreta. HALLER. V. *obſt. art.*

JOHANNES CRATO in *conſiliorum* &c. *conſ.* 210. de teſtium inflammatione. WALTH. V. *pag.* 380.

RODERICUS a FONSECA in *conſultationum* &c. T. I. *conſ.* 59. pro fiſtula ſcroti penetrante uſque ad meatum. In T. II. *conſ.* 44. de impetigine ſcroti. WALTHER. V. *pag.* 381.

PETRUS FORESTUS in *obſervationum chirurg.* L. XXVI. agit de genitalium virilium morbis: de ulceribus earum partium, phimoſi, nodo: de teſtium tumoribus &c. Multum medicamentorum abſque chirurgica adminiſtratione. HALLER. V. *pag.* 381.

EUSTACHIUS RUDIUS in *Artis medicæ* L. II. cap. 7. de penis ulcere cap. 46. de læſa penis erectione. WALTH. V. *pag.* 382.

HIERONYMUS FABRICIUS in *pentateuchis* &c. præputium ſtrictum turunda dilatat. Præputium a glande obtuſo cultello ſolvit. Sabinam in pulverem redactam laudat ad deſtruendas carunculas urethræ. HALLER. V. *pag.* 302.

GUILIELMUS FABRICIUS in *obſervat. & curat. centuria* III. *obſ.* 54. de cohærentia præputii cum glande. *Obſ.* 89. abſciſſo penis abſque cauterii uſu. In *cent.* IV. *obſ.* 81. præputium monſtroſæ craſſitiei abſciſſum.

In

In *cent.* V. *obſ.* 56. paraphimoſis ex violento coitu. *Obſ.* 58. de paraphimoſi infantum & ejus cura. *Obſ.* 77. de gangrænæ perinæi & ſcroti admiranda curatione. WALTH. V. *pag.* 274.

LUDOVICUS MERCATUS *de internor. morb. curatione* cap. 14. penis reſolutio ut curetur. WALTH. V. *pag.* 383.

JOH. SCHENK in *obſervat. rararum* L. IV. *obſ.* 8. 9. penis geminus viſus. *Obſ.* 15. de phimoſi & paraphimoſi. WALTH. V. *pag.* 16.

CASPAR WOLF in iisdem SCHENKII *obſervationibus* &c. refert de phimoſi cum carnea excreſcentia ferro ſublata. Fibræ carneæ muſculorum rectorum ex conatu ruptæ.

ANDREAS PETRUS PERUSINUS ibid. de ſcorto, cujus concubitus continuo livorem in pene generabat, celerrime in gangrænam abeuntem. HALLER.

ANDREAS CÆSALPINUS in *ſpeculi artis medicæ* L. VIII. cap. 34. de inflammatione teſtium. WALTH. V. *pag.* 384.

FELIX PLATERUS in *obſervationum* &c. L. II. pag. 540. gangræna in virga. WALTH. In L. III. pag. 559. penis amiſſio. ALBERTI. V. *pag.* 385.

JUL. CÆSAR CLAUDINUS in *empiricæ rationalis* &c. L. III. ſect. 3. tract. 5. cap. 7. de ulcere penis. In L. IV. cap. 7. de affectibus teſtium. WALTH. V. *pag.* 386.

PETRUS PIGRAUS in *epitome* &c. punctum aureum nunquam feliciter ceſſiſſe: ab eo convulſiones natas, quas non potuit niſi exſtirpato teſticulo ſedare. Vinculum penis rigidius jubet incidere. HALLER. V. *pag.* 17.

RUDOLPHUS GOCLENIUS in *Experimentirbuch* &c. cap. 56. de pruritu genitalium. WALTH. V. *pag.* 352.

DANIEL SENNERTUS in *Medicinæ practicæ* L. III. parte 9. ſect. 1. cap. 3. de teſtium magnitudine vitiata. Cap. 5. de vulneribus teſtium. Cap. 6. de gangræna ſcroti. Cap. 8. de penis morbis: numerus vitiatus; diſtortio membri virilis; dolor & inflammatio penis. Cap. 11. de ulcere penis. Cap. 12. de phimoſi. In ſect. 2. cap. 2. de læſa penis erectione. Cap. 3. de teſtium inflammatione, ſcirrho. Cap. 5. de ulcere teſtium. WALTHER. V. *pag.* 436.

TOBIAS (vel THOMAS) COBER. Ejus *de phlegmone uteri.* BASIL. 1612. 4. HALLER.

JOHANNES VIGIER in *operum med. chir.* L. III. cap. 64. de ulcere penis. Cap. 65. de ulcere interno penis. WALTHER. V. *ulcera.*

PETRUS

PETRUS POTERIUS in *insignium curationum* &c. *centuria* III. tumorem durum in vulva ferro aperuit. HALLER. V. *pag.* 387.

GUILIELMUS BALLONIUS in *consiliorum* &c. L. II. *conf.* 9. de phimosi. In L. III. *conf.* 23. de paraphimosi. WALTHER. V. *pag.* 387.

FRANCISCUS PECCETTI in *Chirurgiæ* &c. L. III. cap. 25. de penis ulcere. WALTH. V. *pag.* 18.

THEODORUS CORBÆUS in *pathologiæ* &c. L. II. sect. 4. cap. 27. de penis ulcere. WALTH. V. *pag.* 315.

LAZARUS RIVERIUS in *observationum med. centuria* II. *obs.* 39. & in *cent.* III. *obs.* 1. de inflammatione testium. In *observat. commun. obs.* 2. de inflammatione testium. *Obs.* 4. de tumore scroti. *Obs.* 7. de gangræna scroti. *Obs.* 44. de præternaturali testium magnitudine. WALTHER. V. *pag.* 24.

MATTHIAS LUD. GLANDORP in *specul. chirurgorum* &c. refert de scroto post gangrænam restituto. HALLER. V. *vulnera.*

MELCHIOR SEBIZ in *manualis* &c. T. II. parte 4. sect. 1. cap. 6. ad phimosin. Sect. 7. cap. 9. ad sanandam urethræ exulcerationem. Sect. 8. cap. 8. ad testium tumorem & scirrhum. Sect. 9. cap. 3. ad scroti exulcerationem. Sect. 10. cap. 2. ad penis inflammationem. Cap. 4. ad penis ulcera & fistulas. WALTH. V. *pag.* 364.

PAULUS ZACHIAS. V. *pag.* 599.

HENRICUS ab HEERS in *observationum med. obs.* 7. penis distortio ob nodum sub glande; inflatio glandis. WALTH. V. *pag.* 364.

PHILIPPUS SALMUTH in *observationum med. centuria* I. pag. 13. testium corruptio & retractio. WALTH. V. *pag.* 442.

ARNOLDUS WEICKARDUS in *pharmacopeæ* &c. L. I. cap. 18. de affectibus scroti. In L. IV. agit de testium duritie & scirrho; de penis exulceratione; de phimosi. WALTH. V. *pag.* 389.

ZACUTUS LUSITANUS in *praxis admirandæ* L. II. *obs.* 124. penis laxus roboratus. In L. III. *obs.* 118. penis convulsio rara. ALBERTI. V. *pag.* 389.

JACOBUS PRIMEROSIUS in *enchirid. medico-pract.* parte II. pag. 383. & 384. de penis ulcere; de phimosi & paraphimosi. WALTH. V. *pag.* 443.

MARCUS AURELIUS SEVERINUS *de recondita abscessuum natura* in L. IV. refert de pene in maximum muco-carneum tumorem degenerante. HALLER. V. *pag.* 276.

Idem *de efficaci medicina* in parte 2. cap. 45. de phimosi & paraphimosi. Cap. 90. de colis ulcere. WALTH. V. *pag.* 303.

WOLF-

WOLFGANG HOEFER in *Herculis medici* L. V. cap. 6. agit etiam de penis ulceribus WALTH. V. *pag.* 390.

PHILIPPUS GRULING in *Medicinæ practicæ* &c. L. IV. parte 3. cap. 1. de inflammatione scroti & testium. Cap. 2. de tumore testiculorum cum magna duritie. Cap. 7. de ulcere penis. WALTH. V. *pag.* 391.

THOMAS REINESIUS in *var. lect.* &c. scrotum gangrænosum sanavit. HALLER. V. *pag* 22.

GODOFREDUS MOEBIUS in *epitome institut.* &c. cap. 19. de erectione penis depravata; de ulcere penis. WALTH. V. *pag.* 443.

NICOLAUS TULPIUS in *observationum medicarum* L. III. cap. 39. coles distortus. In L. IV. cap. 34. coles gangræna obsessus. Cap. 35. coles sine urethra. WALTH. V. *pag.* 22.

J. BENEDICTUS SINIBALDI in γυνανθρωπείας &c. L. III. tract. 1. cap. 8. penis vasta moles ut minuatur. Cap. 9. penis nodus quæ affectio, & quomodo curetur. Cap. 10. penis flaccitiei curatio. Cap. 11. penis paralysis unde oriatur & quomodo curetur. Cap. 12. penis cornu instar durissimus factus. ALBERTI. V. *pag.* 359.

THOMAS BARTHOLINUS in *histor. anatom. centuria* III. *hist.* 27. penis gangræna. *Hist.* 52. penis constricti periculum. *Hist.* 64. scroti tumor. *Obs.* 17. callus & ulcera penis. WALTHER. In *cent.* IV. *hist.* 22. penis duplex.

Idem in *epistol. med. centuria* III. *epist.* 10. penis monstrosæ magnitudinis. ALBERTI. V. *pag.* 23.

JOH. JOHNSTONUS in *ideæ med. pract.* L. X. articul. 1. &c. de morbis testium; de inflammatione & ulcere virgæ; de læsa erectione virgæ. WALTHER. V. *pag.* 391.

ISAAC CATTIER in *observat. med. raris* &c. de maxima gangræna scroti coercita. HALLER. V. *pag.* 450.

DOMINICUS PANAROLI in *iatrologismorum* &c. *pentecoste* II. de scroto amisso & reparato. HALLER. V. *pag.* 25.

JOH. SCULTETUS in *armamentarii chirurgici obs.* 60. ob scroti sphacelum exstirpatio penis. WALTH. V. *instrum. chir.*

PETRUS BORELLUS. in *hist. & observat. centuria* I. *obs.* 58. penis hirsutus in infante. In *cent.* IV. *obs.* 13. penis monstrosus. ALBERTI. V. *pag.* 25.

BALDASSAR TIMÆUS in *casuum med.* L. VI. cap. 32. de gangræna scroti.

Idem in *epistol. med.* L. III. *epist.* 35. de dolore penis ab erosione. *Epist.* 36. de tumore duro testis sinistri. WALTHER. V. *pag.* 26.

Os-

OSWALD GREMBS in *arboris integræ & ruinosæ* &c. L. II. cap. 1. pag. 315. &c. de penis exulceratione; de pruritu scroti. WALTHER. V. *pag.* 27.

CASPAR REIES in *Elys. jucundarum quæst. campo quæst.* 48. genitalium defectus & excessus. ALBERTI. V. *pag.* 27.

EBERHARDUS GOEKEL in *consil. & observat.* &c. de cancro penis. HALLER. V. *pag.* 29.

CASP. LOESCHER. Ejus *de eunuchis.* LIPS. 1666. 4. HALLER.

GEORG. HIERONYM. WELSCH in *observationibus propriis* &c. ANTONII MOLINETTI relatio de tumore clitoridis aquoso, quem amputaverit.

Idem in *curat. propr.* &c. de cambuca PARACELSI, sive cancro penis. HALLER. V. *pag.* 30.

REGNERUS de GRAAF, celebris incisor, in *partium genitalium historia* passim etiam chirurgica adtigit.

Idem in L. *de virorum organis generationi inservientibus* LEID. 1668. 8. aliqua habet de castratione & de hernia. (Adjectus est *libellus de clysteribus*, in quo simul inventum ab sese instrumentum descripsit, cujus ope pudentiores utriusque sexus homines, vel per se ipsos, vel per alios clysterem applicare sibi possunt ita, ut denudatione partium non sit opus. Ita KESTNERUS (c).

Idem in L. *de organis genitalibus muliebribus* LEID. 1672. 8. etiam aliqua de herniis fœminarum & de uteri prolapsu. HALLER.

Ejus *opera omnia.* LUGDUNI Batavorum 1677. 8. 1705. 8. KESTNERUS (d).

In *Actis Nat. Cur. Dec.* I. *ann.* II. *obs.* 50. penis subito retractus. *Ann.* III. *obs.* 98. penis in inferiore parte perforatus. *Dec.* II. *ann.* III. *obs.* 125. cancer penis. *Ann.* V. *obs.* 72. vel 42. penis totus cum testiculis a cane morsu ablatus. *Ann.* V. *append.* pag. 27. penis cum scroto a pediculis corrosus & consumtus; pag. 71. penis osseus. *Ann.* VIII. *obs.* 95. penis amissus. *Ann.* IX. *obs.* 199. penis lunatus. *Dec.* III. *ann.* III. *obs.* 11. hydrops penis. *Ann.* VII. *obs.* 26. penis monstrosus. *Ann.* IX. *obs.* 136. per penem fluxum menstruum sanguinis duo viri Styriaci patientes. *Cent.* I. *obs.* 166. penis monstrosæ magnitudinis. ALBERTI. V. *pag.* 31.

ANDREAS HOFMAN. Ejus disp. *de tentigine, s. nimia excrescentia clitoridis.* JEN. 1671. 4. HALLER.

GEORG. WOLFG. WEDEL. Ejus disp. *de phimosi & paraphimosi.* JEN. 1705. 4.

Ejus *de tumoribus testium.* JEN. 1706. 4. HALLER. V. *pag.* 34.

(c) In *Biblioth. med.* cap. 8. *de scriptoribus chirurgicis* pag. 704. (d) Ibid.

GEORG. FRANK in *satyris* &c. *pag.* 112. &c. penis defectus in infante monstroso; penis ablatio per casus violentos morbidos sine vitæ damno; penis amissi restitutio artificialis; penis vulnus fere lethale est; pag. 509. præputii restitutio inter Judæos usualis. ALBERTI. V. *pag.* 637.

J. NICOL. PECHLIN in *observationum* &c. L. I. *obs.* 24. de prurigine genitalium in utroque sexu. ALBERTI. V. *pag.* 37.

FRIDERICUS DECKER in *exercitationibus* &c. de curatione tumidissimi scroti, crusta intus lapidea tecti. HALLER. V. *pag.* 37.

ANTON. MOLINETTI in *disquisitionibus* &c. cancrum balani sanavit amputatione. HALLER. V. *pag.* 455.

DANIEL WINKLER. V. *pag.* 40.

NICOLAUS BLEGNY in *zodiaco* &c vulnus enorme penis cum scroto resecti, solo musco admoto sanatum. HALLER. V. *pag.* 42.

GERARDUS BLASIUS in *Medicinæ universæ* &c. parte 6. sect. 3. cap. 2. de phimosi & paraphimosi. In part. 7. sect. 18. cap. 2. de gangræna testium. Cap. 5. de magnitudine aucta & imminuta testium. Sect. 44. cap. 6. de scirrho & tumore testium. In part. 13. sect. 4. cap. 5. de inflammatione penis. Cap. 6. de inflatione penis. Cap. 7. de hydrope penis. Sect. 5. cap. 11. de ulcere penis. WALTH. V. *pag.* 365.

Idem in *observationibus* &c. V. *pag.* 42.

SAMUEL LEDEL. V. *pag.* 43.

STEPHANUS BLANCARD in *collectaneis* &c. gangrænosum scrotum resectum, renatum. HALLER. V. *pag.* 45.

MATTHIAS GODOFRED. PURMAN in *curiosis observationibus* &c. Clitoris major & putrida resecta, sanata, fœmina non eo secius viri cupida concepit & peperit. HALLER. V. *pag.* 45.

JOH. HELLWIG in *observationibus* &c. de clitoride nimia raro exemplo resecta. HALLER. V. *pag.* 46.

FELIX PLATER in *observationibus* &c. scrotum ictu sclopi percussum, testis nudatus, malum sanatum. HALLER. V. *pag.* 46.

DIONYSIUS van der STERRE in *gences en heelkonstige practyc* &c. scrotum a gangræna destructum, reparatum. HALLER. V. *pag.* 48.

PAULUS ANTONIUS. Ejus disp. *de circumcisione genitalium.* LIPS. 1682. 4. HALLER.

VITUS RIEDLIN in suo *itinere medico*, quod prodiit cum L. *curarum medicarum* &c. refert de sphacelo scroti incisione facta sanato. HALLER. V. *pag.* 52.

JOSEPHUS ACOLUTHUS. V. *pag.* 54.

MARTIN JOH. HAESBART. V. *pag.* 55.

JOSEPHUS LANZONI. V. *pag.* 59.

NICO-

NICOLAUS GRIMBERG. V. *pag.* 61.

FRIDERICUS RUYSCH. V. *pag.* 63.

BARTHOLOMÆUS SAVIARD. V. *pag.* 64.

J. B. VERDUC in *pathologie de Chirurgie* cap. 38. 39. 40. 41. de morbis testiculorum, scroti, penis, & vaginæ uteri.

Idem in *chirurgische Schriften* &c. cap. 9. de phimosi & paraphimosi. V. *pag.* 305.

J. PHILIPP. EYSEL. Ejus disp. de *pila coryzali in uteri vagina.* ERFORD. 1710. 4. HALLER. V. *paracent. abdom.*

J. GEORG. JOSEPH. SCHWALLER. V. *pag.* 66.

JOH. VIERZIGMAN. Ejus disp. *de phimosi.* ALTDORF. 1695. 4. HALLER.

J. GEORG. HOYER. V. *pag.* 68.

In *progrés de la Medecine* medici D. BRUNEL 1697. reperitur celebris ille tumor testis, concrementis interspersus osseis, quem pro testimonio venditarunt viri, qui conceperit. Occurrit etiam in *Mem. avant.* 1699. & refutatur ann. 1700. HALLER.

REINHOLD WAGNER. V. *pag.* 71.

J. JACOB. DOEBEL. V. *pag.* 305.

GABRIEL GRODDEK. Ejus disp. *de Judæis præputium adtrahentibus.* GEDAN. 1699. 4. HALLER.

AILLAUD in *Mem. avant.* 1699. refert de calculo in scroto reperto, quem MERYUS putat ex vesica elapsum. HALLER.

In *historia morborum Vratislaviensium.* V. *pag.* 75.

BENJAMIN EWALD. Ejus disp. *de eunuchis & spadonibus.* REGIOMONT. 1707. 4. HALLER.

J. SCHÖKWITZ. Ejus *de juvene digitale sartoribus usitatum e ferro indurato confectum ultra penis sui glandem infeliciter protrudente feliciter curato....* 1704. 4. HALLER.

J. LUDOVICUS PETIT in *Mem. de l'Acad. de Chirurgie* T. I. de angustia vitiosa urethræ, alias incisione sanata, alias immissis cereis. Semen erat in urina, & lotium interrupte fluebat. Sanatus æger acu triquetra, & canalis angustati excisione.

Idem in *traité des maladies* &c. T. II. agit de phimosi. Calculi sub præputio collecti: ut glans detegatur. Cancris resectis non eo secius hydrargyro oportet uti. De paraphimosi. Testis ipsius ulcus: fila testis pro pure & cellulosis laminis deleta, etiam a PETITO. Multum sanguinis ex arteriola septi scroti manasse. A resecto teste sæpe renes pati, urinam etiam retineri. Firmiter adstricto circa funiculum filo, doloris finem fieri. HALLER. V. *pag.* 76.

ANDREAS OTTOMARUS GOELICKE cum *historia anatomiæ nov-antiqua* HALÆ 1713. adnotationem edidit de magno sarcomate de scroto pensili. HALLER. V. *lites chirurg.*

LAUR. TERRANEUS in diss. *de glandulis uteri disgregatis* TURIN 1709. 8. aliquas etiam observationes de morbis viarum seminalium recenset. HALLER.

LAURENT. HEISTER in *Chirurgiæ* parte 2. cap. 130. de phimosi. Cap. 131. de paraphimosi. Cap. 133. de gangræna & sphacelo penis. Cap. 146. &c. de morbis genitalium partium fœminarum. V. *pag.* 82.

MICHAEL ALBERTI. V. *pag.* 704.

JAUGEON in *Histoire de l'Acad. Royale des scienc.* a. 1711. paucula verbula de enormi scroto.. HALLER.

MICHAEL ERNEST ETTMÜLLER. Ejus *scroti tumor dubiæ indolis.* LIPS. 1723. 4. HALLER. V. *pag.* 86.

JAC. VERCELLONI. Ejus *de pudendorum morbis.* AST. 1716. 8. LEID. 1722. 8. HALLER.

HENRICUS BASS. V. *pag.* 90.

FULVIUS GHERLI in *centuria di rare osservazioni* &c. sphacelus penis & præputii & scroti superati. HALLER. V. *pag.* 92.

RENAT. JACOB. CRESC. GARENGEOT in *traité des operations* &c. phimosin la PEYRONIE curat scalpello herniarii simili paulum mutato. HALLER. V. *pag.* 306.

J. ANDREAS FISCHER. Ejus & FRITSCH *casus de sphacelo scroti observato & curato.* ERFORD. 1728. 4. HALLER. V. *ocul. morb.*

ANTONIUS BENEVOLI in *dissertazioni* &c. A pene amputato mors, quod gangræna nimios fecisset progressus. HALLER. V. *hern.*

J. ERNESTUS WREDE. V. *pag.*. 96.

CHRIST. FRIDER. JOERDENS. V. *pag.* 96.

CHRIST. FRID. HÆNEL, olim HALLERI amicus, qui chirurgiam masculam & obstetriciam exercebat. Ejus disp. *de morbis scroti.* ARGENT. 1723. 4. De hydrocele, sarcocele &c. Illius aliqua exempla, tum internæ tum externæ, in qua pariter penis aqua repletur.

Idem in *Comm. Nor.* 1741. 14. agit de scirrhis testiculi superatis illito unguento Neapolitano. HALLER.

CHABERT, chirurgus Massiliensis jam senex, ex longa experientia doctus, firmi judicii vir & simplex, curationes hic dat CXCI. (Titulum operis non recenset celeberrimus HALLER, puto idem esse CHABERTI opus, quod Cl. KESTNERUS (e) citat cum titulo: *observations de Chirurgie pratique par M.* CHABERT, PARIS 1724. 12.) In universum mitem curan-

(e) In *Biblioth. medica* cap. VIII. *de scriptoribus chirurgicis* pag. 685.

curandi rationem sequitur, crudelium osor moliminum. Penis gangræna tactus, resectus. Clitoris maxima vinculo ablata. HALLER.

In *Breslauer Sammlung*. V. *pag*. 100. & 101.

AUGUSTINUS FRIDERICUS WALTHER in *Actis Erud. Lipſ.* 1725. retulit de tumore totius membri genitalis vastissimo: testis tophosus erat, ejusque propria caro destructa.

Ejus *de organis generationis fœmineis vitiatis*, & *de tumore vaginæ uteri*. LIPS. 1728. 8. HALLER. V. *hern.*

HENRICUS FRANC. le DRAN in *observations* &c. Testis scirrho cinctus, liberatus & servatus. Ob fungum cancrescentem testiculi castratio. HALLER. V. *pag*. 103.

WILHELM BERNARD NEBEL in *Eph. Nat. Cur. Vol. II.*, quod prodiit a. 1730. *obſ.* 3. de scirrho testis solis medicamentis superato. HALLER.

GEORG. CHRIST. DETHARDING. Ejus disp. *de restitutione scroti spontanea*. ROSTOCH. 1739. 4.

Ejus *de cambuca Paracelsi*. Ibid. 1756. 4. nempe de cancrosis genitalium ulceribus. HALLER. V. *vuln. capit.*

THOMAS GOULARD. Ejus *memoires sur les maladies de l' urethre & sur un remede specifique pour les guérir.* MONTPELIER 1746. 8. PEZENAS 1760. 8. Cereos suos laudat, & præfert DARANII cereis, qui irritent: suis se carunculas superare. Eas spatium in urethra duorum triumve pollicum occupare, & sæpe duas vel tres una adesse. Ægrorum quos sanavit testimonia.

Ejus *lettre à M. de la* MARTINIERE *sur les bougies pour les carnosités de l' urethre* 1751. 8.

Ejus libellus *de carunculis* redit in *œuvres de Chirurgie* Parte II. Carunculas esse tumorem cavernosæ naturæ urethræ, & membranæ ejus internæ inflammationem; illam a compressione ureterum superari, neque in cadavere conspici. Totam urethram huic malo esse obnoxiam. Huc etiam cicatrices pertinere, & plicas interni velamenti, & tumentes glandulas, & alias angustationes urethræ. Urethra carunculis plena, & passim perforata, cereis & plumbo se passa est curari. HALLER. V. *medicam. chirurg.*

CLAUDIUS AMYAND, chirurgus regius, in *Phil. Tranſ.* n. 422. atretam, cui a membrana præter naturam nata menses retinebantur, cultro curavit. HALLER.

J. EBERHARD DONAUER. V. *pag*. 109.

JACOB. JAMIESON. V. *pag*. 109.

EDWARD BARRY. V. *pag*. 109.

CAROL. FRID. KALTSCHMIDT. Ejus disp. *de testiculo* 3½ ℔ *exstirpato*. JEN. 1762. 4.

Ejus *de testiculo per varias operationes sub præfecto militum post vulnera antehac infelici successu curato*. Ibid. 1762. 4. HALLER. V. *vulnera.*

ALBER-

ALBERTUS de HALLER in sua *Biblioth. chirurg.* T. II. pag. 172. refert de tumore vitioso, qui de teste feliciter fuit resectus, & faustus eventus. V. *pag.* 112.

ZACHARIAS VOGEL in *merkwürdigen Krankengeschichten* &c. Magnum malum ex ligato pene, ut intumesceret, & denique urethra coalesceret, quam tamen sensim introductæ cylindri ope aperuit. Penis feliciter amputatus, ut tamen truncus pergeret rigere. HALLER. V. *pag.* 115.

SAMUEL SCHAARSCHMID. V. *pag.* 115.

SAMUEL SHARP in *critical inquiry* &c. cancer & scirrhus testis amputationem requirunt. Scirrhus indolens diu toleratur, neque nimis facile testem debere resecari, cum ab ipsa sectione in gangrænam abeat. Mors a funiculo spermatico longe super annulum tumente. De cereis, tamen pus ciere, ubi prosint, frequentius in angustiori urethra dilatanda. HALLER. V. *pag.* 309.

OTTO PHILIP WILDUNG. V. *pag.* 118.

GUILIELMUS BROMFIELD. V. *pag.* 121.

PERCIVAL POTT. Ejus *chirurgical observation relative* &c. *the cancer of the scrotum* &c. V. *tumor.* & *hern.*

Dale INGRAM. V. *pag.* 125.

JULIANUS OFRAI. V. *pag.* 126.

TOBIAS HENR. HUEHNE. V. *pag.* 130.

JOACHIM FRID. HENKEL. V. *pag.* 309.

BARTHOLD LUDW. HÜCKEL in *select. Francof.* 1744. de scirrho testis concrescente.

Idem in *Comm. Litt. Nor.* 1745. *n.* 2. de teste scirrhoso, cum hydrocele conjuncta. HALLER.

ANTONIUS LOUIS. Ejus *de partium externarum generationi inservientium in mulieribus naturali*, *vitiosa*, & *morbosa dispositione.* PARIS. 1754. 4. De ossium pubis in partu discessione. Cartilaginem his ossibus interpositam intumescere, mollescere, a capite fœtus non difficulter diduci. A medicamentis adstringentibus funestam gangrænam supervenisse. HALLER. V. *pag.* 133.

HENR. FRIDR. DELIUS. V. *pag.* 137.

J. ROHTMAN in *k. swenska Wet. Acad.* 1749. in hydropico gangrænosum scrotum se curasse, lixivio forti. HALLER.

HUGO RAVATON in *traité des playes* &c. in phimosi & paraphimosi præputium secundum longitudinem dividit, deinde in ambitu cultro solvit. HALLER. V. *vuln.*

J. CHRISTIAN. HEFFTER. V. *pag.* 143.

LUDOV. GOTTFRIED. KLEIN. V. *pag.* 147.

GEOR-

GEORGIUS HEUERMAN in *vornehmſten chirurgiſch. Operationen* &c. glans amputata facile renaſcitur, neque vinculo in pene reſecando opus eſt. In ejus amputatione cannulam in urethram dat. HALLER. V. *pag.* 310.

WESTMAN JACOBSON. V. *pag.* 148.

BENJAMIN GOOCH. V. *pag.* 149.

ALEXANDER MONRO, ALEXANDRI filius. Ejus diſp. *de ſemine & teſte.* EDINBURG 1755. 8. HALLER.

GAUTHIER. V. *pag.* 153.

TRECOURT. V. *pag.* 156.

CIVADIER. V. *pag.* 157.

MARTIN. V. *pag.* 157.

LEAUTAUD. V. *pag.* 159.

J. ERN. STIEF. V. *pag.* 162.

FRIDER. SIMON MORGENSTERN. V. *pag.* 162.

CAR. WILH. SACHS. V. *pag.* 162.

CAMPARDON. V. *pag.* 168.

LAUGIER. V. *pag.* 169.

CHARLES PEYROUX. V. *pag.* 169.

FRANC. HOME. V. *pag.* 169.

RUDOLPH AUGUSTIN VOGEL. Ejus *dubia de uſu circumciſionis medico.* GÖTTING. 1763. 4. ROTERDAM 1764. 8. HALLER. V. *pag.* 170.

CAROLUS WHITTE. V. *pag.* 171.

JULLIEN. V. *pag.* 173.

J. ULRICUS BILGUER. V. *pag.* 174.

LEBERECHT EHREGOTT SCHNEIDER. V. *pag.* 178.

JOSEPHUS CAVALLINI. V. *pag.* 179.

SAMUEL INGHAM. V. *pag.* 180.

LERAULT. V. *pag.* 181.

ALLIET. V. *pag.* 182.

CELLIER. V. *pag.* 187.

BOURIENNE. V. *pag.* 187.

MICHAEL LUDOV. VERNAGE & JOS. JAC. GARDANE auctor *E. reſciſſo teſticulo funiculum ſpermaticum ligatura conſtringere malum.* PARIS 1766. 4. Inflammationem ex ea ligatura oriri; ſucceſſiſſe ſacculum totum funiculi ſpermatici longitudine effuſum. HALLER.

VAUGHAN. V. *pag.* 197.

COSTE. V. *pag.* 200.

GARDINER. V. *pag.* 215.

MATTH.

MATTH. FRANC. ALIX. V. *pag.* 218.
BINGERT. V. *pag.* 232.
SCHUMACHER. V. *pag.* 233.
JOSEPH. WARNER *an account of the testicles, their common coverings, and coats, and the diseases to which they are liable; with the method of treating them.* LONDON 1774. 8. Germanice GOTA 1775. 8. De inflammatione & suppuratione testiculorum; de sarcocele & hydrocele. Opus non undique perfectum, & nihil novi continens. RICHTER.
Le BLANC. V. *pag.* 311.
MARCHAND. V. *pag.* 242.
CHRARNAUX. V. *pag.* 245.
SIBBEREN. V. *pag.* 251.
(De imperforatis sive atretis. Vide *atresiam.*)

G I B B O S I T A S. Vide *off. morb.*

G O N O R R H O E A. Vide *vener. morb.*

H Æ M O R R H A G I A.

DIOCLES in hæmorrhagia utebatur glutine tauri & amylo (a). HALLER. Vide *pag.* 682.

ERASISTRATUS, ex JULIDE insulæ CEÆ urbe (b), ARISTOTELIS, ut PLINIO videtur (c) ex filia nepos, ex sorore nepos MEDII (d), vir splendidus, qui magna in aula Syria laude floruit, sectamque vigentem reliquit, quæ GALENI adhuc tempore superfuit. Multa scripsit, quæ omnia interierunt. Passim Chirurgiam adtigit. Ejus tamen placita multa apud GALENUM & CÆLIUM supersunt. Tres causas fecit hæmorrhagiæ, eruptionem, putredinem & anastomosin. Vinculis capiti, brachiis, femoribus injectis conabatur sanguinem coercere; in hæmorrhagia adstrictoriis cataplasmatibus etiam utebatur (e). HALLER.

HEROPHILUS, Chalcedonius, coævus ERASISTRATO, magis Chirurgiæ partem coluit, quæ manu operatur, etsi utique clinicen non neglexit. Nam & obstetrices docuit, cum AGNODICE se in ejus dederit disciplinam

(a) CÆLIUS *tard.* L. III. c. 13. (b) SUIDAS. Coum facit STEPHANUS. (c) L. XXIX. n. 3. nam SEXTUS nullum filium ejus PYTHIADIS habet, qui ERASISTRATUS vocetur. (d) P. 116. (e) CÆL. *tard.* L. II. cap. 10. & cap. 19. L. III. cap. 13. GALEN. passim.

nam (f). Mortuos aliquos memoravit ex dentium evulsione (g). In hæmorrhagia artus vinculis adstringebat (h). HALLER.

XENOPHON inter eos censetur, qui vincula ad cohibendam sanguinis jacturam (i) applicabant. HALLER.

HERACLIDES se vidisse testis est, qui perierint ex dentium evulsione (k). Sanguinis jacturas vinctis brachiis conatus est compescere (l). HALLER. V. *medicam. chir.*

ASCLEPIADES in L. *παραπκευαςικων* (m) agit de modo, quo sanguinis jactura vinctura supprimitur, quem rejicit. HALLER. V. *pag.* 406.

THEMISON vincula artubus in hæmorrhagia injicit (n). HALLER. V. *hirudin.*

A. C. CELSUS in L. IV. vincula adversus hæmorrhagiam artubus injicere defendit contra ASCLEPIADEM, etiam experimento producto. HALLER. V. *pag.* 287.

SCRIBONIUS LARGUS in L. *de compos. medicam.* cap. 7. de sanguinis eruptione per nares. WALTH. V. *medicam. chir.*

ANTIPATER. V. *medicam. chir.*

ARETÆUS in *curat. acut.* L. II. cap. 2. in hæmoptoe ad sanguinem reservandum manibus & pedibus vincula injecit. HALLER. V. *pag.* 291.

CÆLIUS AURELIANUS in *chron.* L. II. cap. 13. de auxiliis ad sanguinis jacturas judicat. HALLER. V. *pag.* 293.

RUFUS arteriam aut ligare jubet, aut totam resecare (o). HALLER. V. *pag.* 415.

GALENUS *de methodo medendi* in L. V. de vulneribus venarum & arteriarum: ea thrombo claudi. Vincula artubus injecta habet. De erosione & diapedesi. Contra frigida, præferre se vincula & revulsiones. Utique arterias in pueris, inque fœminis, glutinari sola diuturna deligatione, triduo non soluta. Laudat pilum leporinum, frigus. Adstringentia injicit per fistulas; facile vero transire monet in aneurysma. In maximo malo utitur cauterio aut escharotico, ut calce. Ejusmodi medicamentum etiam sanguini superfundit, ut coëat. HALLER.

Idem *de compos. med. sec. loca* L. III. cap. 4. de eruptione sanguinis e naribus.

 Idem

(f) PLUTARCH. de *polypragmosyn*: Si omnino idem est HEROPHILUS: verum, cum non alius HEROPHILUS obstetricia arte celebris notus sit, putes fabulæ auctorem certe de nostro HEROPHILO cogitasse, cum de viro ejus artis gnaro dicendum esset. HALLER. (g) CÆLIUS *tard.* II. c. 4. (h) CÆLIUS in L. *curationum.* (i) Apud CÆLIUM *chron.* L. II. c. 13. de hæmorrh. (k) Apud CÆLIUM *tard.* L. II. c. 4. (l) GALEN. *compos. sec. loc.* fin. (m) CÆLIUS *tard.* L. II. c. 13. (n) CÆLIUS *tard.* L. III. c. 13. (o) Apud AETIUM L. XIV. cap. 52.

Idem *de remediis facile parabil.* cap. 9. 74. ad sanguinis e naribus fluxum. WALTH. V. *pag.* 264.

ORIBASIUS *de morb. curat.* L. III. cap. 36. de sanguinis profluvio.

Idem in *synopsis* L. VII. cap. 20. iterum de sanguinis profluvio. WALTHER. V. *pag.* 264.

THEODORUS PRISCIANUS in *phænom. euporist.* BASIL. 1532. 4. L. I. cap. 14. de sanguineo narium fluxu. WALTH. V. *pag.* 361.

AETIUS in *tetrabibl.* II. f. 2. cap. 94. ad hæmorrhagiam narium lapidem molarem ignitum aceto acerrimo extinctum, & vapores inde naribus exceptos laudat. In *tetrabibl.* III. f. 3. cap. 27. de sanguinis e vesica eruptione: spongiam pice liquida imbutam, ustam & epithematis admixtam mirifice sanguinis eruptionem sistere. In *tetrabibl.* IV. f. 2. cap. 51. de sanguinis eruptione e vulneribus. WALTH. V. *pag.* 265.

ALEXANDER TRALLIANUS in *paraphrasis* L. I. cap. 36. de hæmorrhagia narium.

Idem *de arte medica* L. III. cap. 8. iterum de narium hæmorrhagia. WALTH. V. *pag.* 369.

PAULUS ÆGINETA *de re medica* L. III. cap. 24. agit de sanguinis ex naribus eruptione. Cap. 45. de sanguinis ex renibus eruptione. In L. IV. cap. 53. de sanguinis ex vena & arteria eruptione. WALTHER. V. *pag.* 293.

JOHANNES ACTUARIUS in *methodi medendi* L. IV. cap. 8. agit etiam de mictu sanguinis. WALTH. V. *pag.* 358.

JOHANNES MESVES *de ægritud. part.* summa 7. cap. 2. de fluxu sanguinis narium. WALTH. V. *medicam. chir.*

RHAZEUS in L. III. succo basilici narium hæmorrhagiam inhibitam. Periisse, qui intra triduum 25. rotulos sanguinis per nares amiserit. In L. XIII. de venarum & arteriarum vulneribus: arterias jubet bis ligari. Digito per tres horas arteriæ impresso, quæ venæ loco incisa fuerat, sanguinem substitisse. In alio casu, vinculo per quatuor dies non remoto, dum imposita spongia subinde humectabatur, sanatum fuisse vulnus. Sic etiam diuturna pressione, impositis leporinis pilis, aut gossypio. HALLER.

Idem in L. *ad Almansorem* IX. tit. de fluxu sanguinis narium. WALTHER. V. *pag.* 265.

HALY ABBAS in *practicæ* L. V. cap. 7. de fluxus sanguinis narium medela. In L. VII. cap. 14. de medela ejus qui sanguinem mingit. WALTHER. V. *pag.* 295.

AVICENNA in L. III. *fen.* 5. tract. 1. cap. 7. 8. 9. de fluxu sanguinis narium. *Fen.* 19. tract. 2. cap. 20. 21. 22. de mictu sanguinis. In L. IV. *fen.* 4. tract.

tract. 2. cap. 16. 17. 18. de fluxu ſanguinis, & retentione ejus. WALTH. V. *pag.* 267.

ALBUCASIS in L. *practicæ* tract. 20. cap. 15. de effuſione ſanguinis ex renibus. Tract. 31. ſ. 2. cap. 15. de fluxu ſanguinis a quocunque loco. WALTH. V. *pag.* 267.

BERNARDUS GORDON in *Medicinæ* &c. parte 1. cap. 27. de fluxu ſanguinis immoderato. Part. 3. cap. 17. de fluxu ſanguinis ex naribus. Part. 6. cap. 11. de mictu ſanguinis. WALTH. V. *pag.* 270.

ARNALDUS de VILLANOVA in *breviarii* L. I. cap. 36. de fluxu ſanguinis e naribus. In L. II. cap. 37. de mictu ſanguinis. WALTHER. V. *pag.* 296.

NICOLAUS BERTRUCCIUS in *methodi cognoſcend. morb.* L. I. pag. 44. de profluvio ſanguinis e naribus. WALTH. V. *pag.* 371.

GUILIELMUS de VARIGNANA in *ſecret. ſublim.* tract. 3. ſerm. 3. cap. 1. de ſiſtendo ſanguinis fluxu ex vulnere. Tract. 4. cap. 3. de fluxu ſanguinis narium. WALTH. V. *pag.* 371.

GUY de CHAULIAC in *Chirurgiæ* tract. 4. doctr. 2. cap. 2. agit quoque de fluxu ſanguinis e naribus. WALTH. V. *pag.* 297.

LEONHARDUS de BERTAPALIA in tract. 2. cap. 20. de fluxu ſanguinis a vena vel arteria. WALTH. V. *pag.* 3.

PETRUS de la CERLATA in ſuo *opere chirurgico* habet etiam caput de hæmorrhagia narium. HALLER. V. *pag.* 269.

J. MATTHIAS de FERRARIIS in *practicæ* parte 1. cap. 35. de fluxu ſanguinis narium. In parte 2. cap. 17. de mictu ſanguinis.

Idem in *conſilior. med. conſ.* 66. de patiente mictum ſanguinis. *Conſ.* 67. de mictu ſanguinis. WALTH. V. *pag.* 372.

ANTONIUS GUAINERUS in *operis medici* &c. cap. 5. agit de fluxu ſanguinis narium. WALTH. V. *pag.* 372.

ANTONIUS CERMISONUS in *conſilior. med. conſ.* 10. in mictu ſanguinis. WALTH. V. *pag.* 372.

J. MICHAEL SAVANAROLA in *practicæ majoris* tract. 6. cap. 19. rubr. 11. de mictu ſanguinis puri. WALTH. V. *pag.* 373.

MARCUS GATTINARIA *de curis ægritudinum* &c. pag. 31. de cura fluxus ſanguinis narium. Pag. 87. de cura mictus ſanguinis. WALTH. V. *pag.* 420.

ANTONIUS BENIVENIUS *de abditis rerum* &c. cap. 49. arteria inciſa candente ferro compreſſa. HALLER. V. *pag.* 362.

JOH. ARCULANUS in *practicæ medicæ* &c. cap. 43. de ſanguine e naribus fluente. WALTH. V. *pag.* 373.

ALEXANDER BENEDICTUS *de omnium a capite ad calcem morbor. cauſis* &c. L. IV. cap. 5. de ſanguinis profluvio e naribus, & de cura. Cap.

6. de remediis contra profluvium narium. Cap. 7. de remediis Neotericorum ex PAULO. Cap. 8. ex GALENO. Cap. 9. de fluxione sanguinis judiciaria. WALTH. V. *pag.* 300.

SYMPHORIANUS CHAMPIER in *practica nova* L. II. cap. 15. de hæmorrhagia nasi. WALTH. V. *pag* 373.

HANS v. GERSDORF in *Feldbuch* &c. simplicem arteriam ligat; si multæ læsæ fuerint, gossypium imponit, tunc ignitum ferramentum, ita minus ait dolere. HALLER. V. *pag.* 5.

GODOFREDUS STEGHIUS in *artis medicæ* L. VIII. cap. 37. de fluxu sanguinis ex naribus. Cap. 14. de mictu sanguinis. In L. XIV. de excretis & retentis: de fluxu sanguinis sistendo. WALTH. V. *pag.* 313.

JOH. STOCKERUS in *praxis aureæ* L. I. cap. 17. de hæmorrhagia narium. Cap. 42. de cura mictus sanguinis. WALTH. V. *pag.* 374.

PETRUS de BAYRO *de medendis corp. hum. malis* L. V. cap. 7. de fluxu sanguinis narium. WALTH V. *pag.* 374.

ANDREAS VESALIUS in *paraphrasis* &c. cap. 37. ad sanguinem e naribus fluentem. Cap. 77. ad sanguinem mingentes. WALTHER. V. *pag.* 375.

JOH. FERNELIUS in *universæ med.* L. V. cap. 7. agit etiam de hæmorrhagia narium. In L. V. cap. 13. etiam de mictu cruento. WALTHER. V. *pag.* 273.

ANTONIUS FUMANELLUS in tract *de compos. medicam.* cap. 20. pro narium hæmorrhagia. HALLER. V. *pag.* 375.

JOH. TAGAULT in *institut. chirurg.* L. III. cap. 4. de hæmorrhagiis. WALTH. V. *pag.* 6.

JACOBUS HOLLERIUS *de morbis internis* &c. L. I. cap. 20. de hæmorrhagia narium. Cap. 48. sanguinis mictio. WALTH. V. *pag.* 335.

LEONHARDUS FAVENTINUS *de morbis puerorum* cap. 29. de hæmorrhagia narium. WALTH. V. *pag.* 422.

VIDUS VIDIUS *de curatione membratim* L. IV. cap. 6. agit etiam de hæmorrhagia narium. In L. X. cap. 27. de mictu cruento. WALTH. V. *pag.* 375.

DIONYSIUS FONTANONUS in *practicæ* &c. L. I. cap. 31. de hæmorrhagiæ curatione. WALTH. V. *pag.* 422.

CAMILLUS THOMAI in *rationalis methodi* &c. cap. 20. de sanguinis narium fluxu. Cap. 49. de mictu sanguinis WALTH. V. *pag.* 423.

JACOBUS SYLVIUS in tract. *de morborum curatione* &c. pag. 29. mictus sanguinis curatio; pag. 35. curatio hæmorrhagiæ narium. In *pract. morb. part.* cap. 26. curatio hæmorrhagiæ narium. WALTHER. V. *pag.* 423.

AMBRO-

AMBROSIUS PARÆUS in *operum chirurg.* L. XVI. cap. 51. de mictione sanguinis. WALTH. V. *pag.* 301.

BENEDICTUS VICTOR in *empiricæ Medicinæ* &c. L. I. cap. 9. de hæmorrhagia narium. WALTH. V. *pag.* 376.

AMATUS LUSITANUS in *curationum med. centuria* II. *cur.* 100. de quodam cui per nares sanguinis viginti libræ effluxerunt. WALTHER. V. *pag.* 314.

CASPAR PEUCER in *Medicinæ practicæ* cap. 6. agit de hæmorrhagia narium. Cap. 18. etiam de sanguinis mictu. WALTH. V. *pag.* 423.

CHRISTOPHORUS a VEGA in *artis medendi* L. III. sect 4. cap. 2. de fluxu sanguinis narium. Sect. 9. cap. 9. de sanguinis mictu. WALTHER. V. *pag* 37[illegible].

DONATUS ANTONIUS ab ALTOMARI in *artis medicæ* &c. cap. 4. de narium sanguinis profluvio. Cap. 93. de sanguinis renum profluvio. WALTH. V. *pag.* 376.

FRANCISCUS VALERIOLA, medicus Arelatensis, Professor Taurinensis, vir eruditus & veterum diligens lector, MONSPELII ob eruditionem absque profectuum exploratione honoribus medicis ornatus. Ejus *observationum medicinalium* L. VI. *gravissimorum morborum historiæ*. LION 1573. fol. 1588. 8. 1609. 8. GENEVÆ 1605. 8. Utilis liber. Malles tamen veram rei gestæ historiam legere, ut apud TULPIUM. Noster autem ex seculi more historias suas locis veterum miscuit. Ita HALLER (p). In L. IV. *obs.* 8. hæmorrhagia narium in febre curata. In L. V. *obs.* 3. ex dente evulso ingens hæmorrhagia orta. Ad hæmorrhagiam sistendam laudat chalcitem ustam & impositam. WALTH. V. *pag.* 273.

J. BAPT. MONTANUS in *consultat. medic. cons.* 209. 210. de mictu sanguinis. WALTH. V. *pag.* 424.

JODOCUS LOMMIUS in *medicinal. observat.* L. II. pag. 85. (q) sanguinis narium fluxus; pag. 188. mictus cruentus. WALTH. V. *pag.* 425.

FELIX WURZ in *practica der Wundarzney* &c. L. III. cap. 4. de sanguinem sistentibus: alumen ustum laudat. WALTH. V. *pag.* 8.

LEONHARDUS GIACCHINUS in *commentar.* &c. cap. 25. de sanguinis e naribus fluxu. Cap. 65. de mictu sanguinis. WALTH. V. *pag.* 376.

J. PAUL PERNUMIA in *therapeutices* &c. L. VII. cap. 126. de mictu sanguinis. WALTH. V. *pag.* 377.

GUILIELMUS RONDELET in *methodi curandorum* &c. L. I. cap. 63. de hæmorrhagia narium. In L. III. cap. 45. de mictu sanguinis. WALTHER. V. *pag.* 377.

G. ARCELLA. Ejus *de ardore urinæ & stillicidio & de mictu sanguinis non puri.* PATAV. 1568. 8. WALTH.

GER.

(p) In *Bibl. Med. pract.* T. II. pag. 103. (q) Edit. FRANCOF. 1643. 8.

GER. DENIZOT & J. BEAUCHESNE *an hæmorrhagiæ unius generis remedia*. PARIS 1574. 4. HALLER (r).

VICTOR TRINCAVELLUS in *enchiridii medici* &c. cap. 9. de profluvio ſanguinis e naribus.

Idem in *conſil. med.* L. III. *conſ.* 125. de hæmorrhagia. WALTH. V. *pag.* 378.

DOMINICUS LEONUS in *artis medendi* &c. Sect. I. L. VI. cap. 6. de hæmorrhagia narium. In ſect. III. L. V. cap. 5. de ſanguinis mictione. WALTH. V. *pag.* 378.

CASPAR WOLFIUS in *viatici novi* &c. cap. 3. de mictu ſanguineo. Cap. 17. de hæmorrhagia. WALTH. V. *pag.* 428.

GUALTHER de BRUELE in *praxis medicæ* &c. pag. 137. hæmorrhagiæ narium curatio. WALTH. V. *pag.* 379.

J. UDALRICUS RUMLER in *obſervationibus* &c. ex dente evulſo maxima hæmorrhagia & pallor perpetuus. HALLER. V. *pag.* 338.

NICOLAUS PISO *de cognoſcendis & curandis* &c. L. I. cap. 47. de ſanguinis e naribus eruptione. In L. III. cap. 34. de hæmorrhagia renum. WALTH. V. *pag.* 379.

JUST. ORTLOPH. MAROLDUS in *pract. med.* pag. 84. ad ſiſtendam hæmorrhagiam narium; pag. 235. de mictione ſanguinis. WALTH. V. *pag.* 379.

JOH. MARQUARD in *practicæ theoricæ* &c. L. I. cap. 22. de fluxu ſanguinis narium. In L. IV. cap.... de mictu ſanguinis. WALTH. V. *pag.* 379.

JOH. HEURNIUS in tract. *de morbis naſi* cap. 10. agit de hæmorrhagia narium. WALTH. V. *pag.* 380.

JOH. CRATO in *perioche* &c. pag. 377. de hæmorrhagia narium.

Idem in *conſilior. med.* L. V. *conſ.* 7. in fluxu ſanguinis narium. In L. VI. *conſ.* 93. in mictu ſanguinis.

Idem *conſilior. & epiſtol. conſil.* 25. in hæmorrhagia narium. *Conſ.* 160. in mictu ſanguinis. *Conſ.* 330. in hæmorrhagia narium. WALTH. V. *pag.* 380.

HIERONYMUS RUBÆUS in L. *de deſtillatione* ſect. 3. pag. 227. ad narium fluxum. WALTH. V. *pag.* 381.

B. COMPERAT, medicus. Ejus *replique à une apologie publiée ſous le nom d'*AMBROISE PARE' *contre M.* GOURMELIN, PARIS 1585. 15. PARÆUM ligaturam arteriæ negat inveniſſe. HALLER.

RODERICUS a FONSECA in *conſultationum* &c. T. I. *conſ.* 20. de mictu ſanguinis. WALTH. V. *pag.* 381.

PETRUS

(r) In *Bibl. Med. pract.* T. II. pag. 195.

PETRUS FORESTUS in *observat. & curat.* L. VII. *obs.* 32. in magna, inquit, narium hæmorrhagia cum febri continua aceti atramentum cum aceto rosaceo & cum fuligine simul mixta cum lana succida involvens naribus imponebam, & sic fluxus cessavit. In L. XIII. *obs.* 10. &c. remedia ad hæmorrhagiam narium sistendam. In L. XXIV. *obs.* 6. 7. &c. de mictu sanguinis. WALTH. V. *pag.* 381.

EUSTACHIUS RUDIUS in *artis medicæ* &c. L. I. cap. 34. de fluxu sanguinis narium: mirifice, inquit, omnem sanguinis fluxum sistit lanugo, quam emittunt gemmæ populorum, si in mense Majo decerptæ in umbra deponantur, donec dilatentur, & lanuginem adinstar bombycis emittant. In L. II. cap. 3. de cruenta mictione. WALTH. V. *pag.* 382.

ABRAHAMUS MEMMIUS. Ejus disp. *de hæmorrhagia.* BASIL. 1590. 4. HALLER (s).

HIERONYMUS CAPIVACCIUS in *method. pract. med.* L. I. cap. 52. de hæmorrhagia narium. WALTH. V. *pag.* 382.

HERCULES SAXONIA in *Medicinæ practicæ* &c. L. I. cap. 22. de sanguinis e naribus eruptione. In L. III. cap. 4. de mictione sanguinis. WALTH. V. *pag.* 362.

GUILIELMUS FABRICIUS in *observat. chirurg. centuria* II. *obs.* 15. 16. 17. 18. de profluvio sanguinis narium. In *cent.* IV. *obs.* 2. de hæmorrhagia narium. In *cent.* V. *obs.* 52. de mictione sanguinolenta. *Obs.* 72. de intempestiva hæmorrhagia. *Obs.* 73. quid sentiendum sit de stercore porci ad sistendam hæmorrhagiam. In *cent.* VI. *obs.* 5. post hæmorrhagiam narium coecitas. *Obs.* 13. de periculosa cucurbitularum applicatione in narium fluxu. *Obs.* 45. ex mictione sanguinis repentina mors. *Obs.* 46. de admiranda hæmorrhagia per penem.

Idem in *observat. & epistol. chirurg. epist.* 27. usnea cranii valde probatur. WALTH. V. *pag.* 274.

LUDOVICUS MERCATUS *de indicatione medica* L. I. cap. 14. de hæmorrhagiis: de mictu sanguinis; de fluxu sanguinis e naribus.

Idem *de internorum morb. curat.* L. I. cap. 25. de fluxu sanguinis narium. In L. IV. cap. 8. de mictu sanguinis.

Idem *de recto præsidiorum usu* L. I. cap. 14. iterum de hæmorrhagiis narium &c. WALTH. V. *pag.* 383.

NIC. AMBROS. FRAMBESARIUS in *canon. & consult.* L. III. tit. 5. *cons.* 1. & 2. de hæmorrhagia. WALTH. V. *pag.* 14.

JOH. WITTICH. in *vade mecum* &c. pag. 136. de hæmorrhagia narium; pag. 441. de sanguinis mictu.

Idem

(s) In *Bibl. Med. pract.* T. II. pag. 292.

Idem in *confilior. med. conf.* 24. in hæmorrhagia narium. *Conf.* 51. in mictu fanguinis. WALTH. V. *pag.* 383.

J. NEUDORFER. Ejus difp. *de hæmorrhagia f. fluore fanguinis fymptomatico.* BASIL. 1597. 4. HALLER. (t).

FRANCISCUS MURATORI. V. *vulnera.*

FRANCISCUS RANCHIN in *queftion de Chirurgie fur le refte* &c. agit de vinciendis, non amburendis vafis. HALLER. V. *pag.* 15.

Idem in *opufculis medicis* tract. *de morbis fubitaneis* cap. 6. de hæmorrhagia narium. WALTH. V. *pag.* 315.

JOH. SCHENK in *obfervat. rarar. obf.* 333. prodigiofa narium hæmorrhagia. WALTH. V. *pag.* 16.

ALEXANDER MASSARIA in *practicæ medicæ* L. I. cap. 31. de hæmorrhagia narium. WALTH. V. *pag.* 384.

JOH. ZECCHIUS in *confult. medicinal. conf.* 4. de fanguinis e naribus fluxu. WALTH. V. *pag.* 384.

ANDREAS CÆSALPINUS in *fpeculi artis medicæ* &c. L. VII. cap. 30. de mictu fanguinis. WALTH. V. *pag.* 384.

FELIX PLATERUS in tract. *de functionibus læfis* L. II. cap. 14. hæmorrhagiæ curatio. In tract. *de vitiis* L. II. cap. 4. de fanguinis excretione.

Idem in *obfervationum* &c. L. III. pag. 625. hæmorrhagia fedata; *pag.* 785. mictio fanguinis. WALTH. V. *pag.* 385.

CLAUDIUS DEODATUS in *panthei* &c. L. III. cap. 21. pag. 134. de hæmorrhagia: medicamenta fanguinis fluxum fiftentia. WALTH. V. *pag.* 385.

FRANCISCUS PLAZONI. V. *vulnera.*

CASPAR HOFMAN in *inftitut. med.* L. III. cap. 9. de fanguinis mictu. WALTH. V. *pag.* 434.

ADAM ADAMIUS. V. *vulnera.*

JULIUS CÆSAR CLAUDINUS in *confultat. & refponf. conf.* 36. & 40. de quodam fanguinem mingente. *Conf.* 66. de mictu fanguinis. *Conf.* 141. de mira renum hæmorrhagia.

Idem in *empiricæ rationalis* &c. L. III. tract. 2. parte 3. cap. 4. de narium hæmorrhagia. Sect. 3. tract. 5. cap. 4. de mictu fanguinis. WALTH. V. *pag.* 386.

BERNARDINUS CAJUS. Eius difp. *de fanguinis effufione.* VENET. 1607. 4. HALLER. (u).

J. GUNTHER. Ejus difp. *de hæmorrhagia,* LIPS. 1627. 4. HALLER. (x). V. *inflammat.*

J. HIERO-

(t) Ibid. pag. 329. (u) Ibid. pag. 387. (x) Ibid. pag. 405.

J. Hieronymus Pulverinus in *Medicinæ practicæ* cap. 32. de sanguinis e naribus fluxione. Walth. V. *pag.* 435.

Christophorus Guarinoni in *consilior. medicinal. cons.* 552. de profluvio narium. Walth. V. *pag.* 436.

Tobias Tandler. V. *hirudin.*

Daniel Sennertus in *Medicinæ practicæ* L. I. parte 3. sect. 4. cap. 7. de hæmorrhagiis: medicamenta sanguinis fluxum comprimentia. In L. III. parte 8. sect. 2. cap. 8. de urina cruenta. Walth. V. *pag.* 17.

Wolfg. Gabelchover in *curat. med. centuria* III. *cur.* 38. de mictione sanguinis cum insigni dolore circa vesicam. In *cent.* IV. *cur.* 4. de profluvio sanguinis e naribus. In *cent.* V. *cur.* 37. mors ex inhibito sanguinis fluxu in cephalalgia epidemica. *Cur.* 38. frequenter sanguinis fluxu per nares affecti facile peste corripiuntur. Walth. V. *pag.* 352.

Joh. Hartmannus in *praxis chymiatr.* pag. 66. ad hæmorrhagiam narium extractum croci martis ex chalybis limatura cum aqua forti paratum commendat. Walth. V. *pag.* 437.

Gregorius Horst in *observat. medicinal.* L. IV. *obs.* 37. mictio sanguinis absque dolore. *Obs.* 38. mictio sanguinea cum dolore. *Obs.* 41. mictio sanguinis sine dolore. *Obs.* 42. mictio purulenta & sanguinea. *Obs.* 43. cruenta quasi mictio ad levem corporis motum.

Idem in *observat. med. singular.* Parte II. L. I. *obs.* 12. hæmorrhagia uteri. In L. IV. *obs.* 12. hæmorrhagia ex vulnerata arteria: pauxillo magisterii opii vulneri apposito miraculi instar sanguis sistebatur, & emplastro stiptico Crollii apposito consolidabatur.

Idem in *centuriæ problemat.* decade III. quæst. 6. an vehemens hæmorrhagia narium per jecoris epithemata corrigi possit? Walth. V. *pag.* 276.

Petrus Poterius in *insignium curationum & observat. cent.* II. cap. 61. de insigni hæmorrhagia narium. Walth. V. *pag.* 387.

J. Philipp. Brendel in *consiliorum medicorum cons.* 88. in mictu sanguinis. Walth. V. *pag.* 387.

Guilielmus Ballonius in *consiliorum* &c. L. I. *cons.* 3. in cruenta urina. Walth. V. *pag.* 387.

Franciscus Joel in *operum omnium* T. II. L. II. sect. 3. pag. 190. in hæmorrhagia narium stercus suillum recens odoratum juvat optime. Walth. V. *pag.* 18.

Theodorus Corbæus in *pathologiæ* &c. L. II. sect. 4. cap. 25. de mictione cruenta. Walth. V. *pag.* 315.

Philippus Müller in *miraculorum* &c. L. V. medicamenta etiam ad hæmorrhagiam narium. Walth. V. *pag.* 388.

DAN. COSCHWITZ. Ejus diſp. *de hæmorrhagia narium.* BASIL. 1616. 4. HALLER (y).

HENRICUS PETRÆUS in *noſologiæ* &c. L. I. diſſert. 12. de hæmorrhagia narium. In L. II. diſſert. 41. de mictione cruenta, & purulenta. WALTH. V. *pag.* 388.

LAZARUS RIVERIUS in *praxis medicæ* &c. L. IV. cap. 7. agit de hæmorrhagia narium & medicamentis eam ſiſtentibus. In L. XIV. cap. 4. de mictu ſanguinis.

Idem in *obſervationum* &c. *centuria* I. *obſ.* 23. de hæmorrhagia narium. In *obſervat. communicat. obſ.* 1. de hæmorrhagia ex vulnere. *Obſ.* 2. hæmorrhagia ex arteria vulnerata, ligata, cohibita. *Obſ.* 16. de hæmorrhagia narium. In *centuria* II. *obſ.* 13. ſanguinis mictio. In *cent.* IV. *obſ.* 5. hæmorrhagia narium. WALTH. V. *pag.* 388.

JOH. VINCENT. FINKIUS in *enchiridii* &c. cap. 10. de hæmorrhagia narium. WALTH. V. *pag.* 389.

MELCHIOR SEBIZ in *manualis ſ. ſpeculi* &c. T. I. parte 2. ſect. 7. cap. 6. ad hæmorrhagiam narium. In T. II. parte 4. ſect. 7. cap. 13. ad urinam cruentam. WALTH.

Ejus diſp. *de hæmorrhagia narium.* ARGENTOR. 1649. 4. HALLER (z). V. *pag.* 364.

LUCAS MATISPERGER. Ejus diſp. *de hæmorrhagia.* BASIL. 1620. 4. HALLER (a).

HENRICUS ab HEERS in *obſervat. oppido rarar. obſ.* 20. hæmorrhagia ſurſum deorſumque ingens curata. *Obſ.* 23. quidam per intervalla e minimo dextræ manus digito magnam ſanguinis quantitatem emittens, hydropicus tandem periit. WALTH. V. *pag.* 364.

PHILIPPUS HOECHSTETER in *rararum obſervationum decade* II. cap. 9. de hæmorrhagia narium coërcita ſugillationum in capite cauſa. In *decad.* VIII. cap. 1. de periculoſa hæmorrhagia ex dente evulſo. ALBERTI. V. *pag.* 19.

J. RUDOLPH. CAMERARIUS in *ſylloges memorabilium* &c. *centuria* IV. partic. 34. hæmorrhagiam narium lap. cyprinus verus ſiſtit. In *centuria* VIII. part. 91. hæmorrhagiæ narium mira remedia. In *cent.* XII. part. 70. hæmorrhagias valde ſiſtit colcothar. In *cent.* XVI. part. 87. ad narium hæmorrhagiam ſecretum. In *cent.* XVIII. part. 75. hæmorrhagiam ſiſtit veronica. ALBERTI. V. *pag.* 19.

J. CAROLUS ROSENBERG in *rodologiæ* FRANCOF. 1631. 8. parte 2. cap. 33. pag. 351. de hæmorrhagia narium. WALTH. V. *medicam. chir.*

MATTH. MÜLLER. Ejus diſp. *de hæmorrhagiis.* TUBING. 1625. 4. HALLER (b).

PHI-

(y) Ibid. pag. 458. (z) Ibid. pag. 417. (a) Ibid. pag. 495. (b) Ibid. pag. 542.

PHILIPPUS SALMUTH in *observationum* &c. *centuria* II. *obs.* 20. hæmorrhagia narium. ALBERTI. V. *pag.* 442.

ARNOLDUS WEICKHARDUS in *pharmacopeæ* &c. L. X. cap. 6. agit etiam de hæmorrhagia narium. WALTH. V. *pag.* 389.

SIMON PAULI, Rostochiensis, Professor Rostochiensis, & Hafniensis, ante diem rude donatus, & Archiater, facetus homo, quem fabulantem lubenter legas. Ejus disp. præside T. FINK *de hæmorrhagia.* HAFNIÆ 1629. 4. HALLER (c).

ZACUTUS LUSITANUS *de medicorum principum histor.* T. I. L. II. *hist.* 2. hæmorrhagia mira per minimum dextræ manus digitum in extremitate inter carnem & unguem. *Hist.* 130. de sanguinis mictione.

Idem in *praxis medicæ* &c. L. I. *obs.* 74. (vel 72.) hæmorrhagia narium cauterio in planta pedis applicato curata. *Obs.* 79. mictus sanguinis. *Obs.* 90. ex dente vi evulso ingens hæmorrhagia pulvere gummi arabici impolito curata. *Obs.* 128. ad sanguinis ex quacunque corporis parte profluvium. WALTH. V. *pag.* 389.

JACOBUS PRIMEROSIUS in *enchiridii* &c. parte 2. pag. 104. de hæmorrhagia narium; pag. 265. de sanguinis mictione. WALTHER. V. *pag.* 443.

MARTINUS BLOCHWIZ in *anatomiæ sambuci* sect. 3. cap. 90. agit de hæmorrhagia narium. WALTH. V. *pag.* 443.

J. SOPHRONIUS KOZAK. Ejus tract. *de hæmorrhagia* Partes II. ULM. 1666. 8. Mirus homo, chemista, & hypothesium suarum amator, non tamen undique inutilem laborem hic posuit. Multa physiologica admista. Ita HALLER (d). V. *pag.* 702.

JOH. PRÆVOTIUS in *med. pauper.* pag. 239. urticæ vulgaris foliorum succus naribus inditus hæmorrhagiam etiam ferocem illico sistit. WALTH. V. *medicam. chir.*

MARCUS AURELIUS SEVERINUS *de efficaci medicina* &c. L. II. parte 2. cap. 84. de sectione perinæi ad sistendos mictus cruentos; pag. 116. modus sistendi profluentis e vena sanguinis. WALTH. V. *pag.* 303.

NICOLAUS FONTANUS in *respons. & curation.* L. I. pag. 170. de stupenda hæmorrhagia in genu. WALTH. V. *pag.* 579.

JOH. THEOD. de BRY in *introductionis* &c. tract. 2. cap. 13. etiam de narium hæmorrhagia. WALTH. V. *pag.* 444.

WOLFG. HOEFER in *Herculis medici* &c. L. I. cap. 20. agit de hæmorrhagia narium. WALTH. V. *pag* 390.

PHILIPPUS GRULING in *curat. med. cur.* 42. & 64. de hæmorrhagia narium.

(c) Ibid. pag. 573. (d) Ibid. pag. 575.

Idem in *obſervat. centuria* II. *obſ.* 57. de mictu ſanguinis.

Idem in *Medicinæ practicæ* L. IV. parte 2. cap. 3. de profluvio ſanguinis narium. Cap. 10. de cruenta urina. WALTH. V. *pag.* 391.

PAULUS MARQUART SLEGEL. Ejus diſp. *de hæmorrhagia in genere.* JEN. 1640. 4. HALLER. V. *pag.* 673.

JOH. RHODIUS in *obſervationum medicinal. centuria* I. pag. 58. & 59. de hæmorrhagia narium. WALTH. V. *pag.* 447.

GODOFREDUS MOEBIUS. Ejus diſp. *de hæmorrhagia ejusque ſpeciebus principalioribus.* JEN. 1652. 4. HALLER (e). V. *obſt. art.*

NICOLAUS TULPIUS in *obſervat. medicar.* L. I. cap. 49. de hæmorrhagia ex dente evulſo. ALBERTI. V. *pag.* 22.

GUERNER ROLFINK in *epitomes* &c. L. I. parte 2. cap. 4. de hæmorrhagia.

Idem in *ord. & meth. med.* L. VII. ſect. 2. cap. 7. ad hæmorrhagiam narium. In *conſilior.* L. III. *conſ.* 2. medicamenta hæmorrhagiam narium ſiſtentia. In L. IX. *conſ.* 4. de mictione cruenta. WALTH. V. *pag.* 448.

THOMAS BARTHOLINUS in *hiſtor. anatom. centuria* I. *hiſt.* 95. hæmorrhagias curans mirum remedium. In *cent.* IV. *hiſt.* 36. hæmorrhagia narium in prægnante lethalis. *Hiſt.* 45. mictio cruenta. In *cent.* V. *hiſt.* 97. remedia ad narium hæmorrhagiam. WALTH.

Idem in *Actis Hafn. Vol.* II. *obſ.* 41. 133. & *Vol.* III. *obſ.* 2. & 45. hæmorrhagias ſiſtens ſtipticus liquor egregiæ virtutis. In *Vol.* III. *obſ.* 18. inſignis hæmorrhagia cum aranea ſympathetice curata. ALBERTI. V. *pag.* 23.

JOH. JOHNSTONUS in *ideæ univerſæ Med.* L. VIII. tit. 6. cap. 2. de hæmorrhagia narium. In L. X. tit. 9. art. 6. de mictu cruento & purulento. WALTH. V. *pag.* 391.

J. THEODORUS SCHENK. Ejus diſp. *de hæmorrhagia narium.* JEN. 1668. 4. HALLER (f). V. *vulnera.*

JOSEPH. SCHMIDT in *Spiegel der Wundarzney* L. III. pag. 333. de hæmorrhagia narium. In parte 2. pag. 414. de ſanguinis mictione. WALTH. V. *pag.* 23.

YSBRAND de DIEMERBROECK in *curat. & obſervat. obſ.* 11. & 62. de hæmorrhagia narium. ALBERTI. V. *pag.* 24.

ARNOLDUS BOOTIUS *de affectibus omiſſis* cap. 7. de oris hæmorrhagia periodica. WALTH. V. *pag.* 25.

SAMUEL FORMEY. V. *pag.* 684.

AUGUSTINUS THONER in *obſervationum* &c. L. III. *obſ.* 1. & 4. de hæmorrhagia uterina. ALBERTI. V. *pag.* 450.

DOMI-

(e) Ibid. pag. 647. (f) Ibid. pag. 693.

DOMINICUS PANAROLI in *iatrologismorum* &c. *pentecoste* II. *obs.* 4. eruptio sanguinis in crure periodica. In *pentecost.* V. *obs.* 27. hæmorrhagia narium timore cohibita cum frigida aspersione. WALTH. V. *pag.* 25.

PETRUS BORELLUS in *histor. & observat. centuria* I. *obs.* 93. (vel 95.) hæmorrhagiæ remedium urtica minor. In *cent.* II. *obs.* 87. hæmorrhagia narium perpetua. In *cent.* III. *obs.* 58. 78. de hæmorrhagia narium. In *cent.* IV. *obs.* 17. hæmorrhagia in coitu. *Obs.* 50. hæmorrhagiæ vasorum sanguiferorum turundis aluminosis cohibitæ. ALBERTI. V. *pag.* 25.

BALTHASAR TIMÆUS in *casuum medicinal.* L. I. *cas.* 34. narium hæmorrhagia nimia.

* Idem in *epistolar.* L. III. *epist.* 3. in hæmorrhagia bolum Armenam commendat. WALTH. V. *pag.* 26.

OSWALD GREMBS in *arboris integræ & ruinosæ* cap. I. vitriolum rubrum in hæmorrhagia pertinacissima valet, quod in modo turundæ naribus impositum cauterii instar crustam facit. WALTH. V. *pag.* 27.

J. JACOB. WEPFER in *observationum* &c. pag. 907. 910. 913. hæmorrhagiæ narium historia. ALBERTI. V. *pag.* 27.

CASPAR REIES in *Elysii jucund. quæst. campi* quæst. 86. hæmorrhagia ex insolitis viis & locis. ALBERTI. V. *pag.* 27.

HENRICUS v. ROONHUYSEN in *genees en heelkonstige aanmerkingen* &c. novo volumine refert de hæmorrhagia penis digito compressa, denique curata. HALLER. V. *pag.* 28.

FRANCISCUS REDI. Ejus *esperienze intorno a quell' aqua, che si dice di stagnar subito tutti li flussi di sangue.* FIRENZA 1673. 4. recus. in D. SANCASSANI *dilucidationibus*. Vanas esse laudes stypticorum medicamentorum, & perinde sanari vulnera, quibus chirurgus nihil præter simplicem aquam admovisset; sed neque aqua opus esse. Glandes a sclopo non accendi. HALLER. V. *mors. anim. venenat.*

EBERHARDUS GOEKEL in *consil. & observat. centuria* II. *cons.* 91. de hæmorrhagia narium periodica. *Cons.* 99. de hæmorrhagia narium cum vertigine. ALBERTI. V. *pag.* 29.

GEORG. HIERONYMUS WELSCH in *observat. physico-medic. hecatost.* I. *obs.* 68. hæmorrhagiæ remedium. In *hecatost.* II. *obs.* 6. hæmorrhagia repentina ex ulcere tibiæ. *Obs.* 75. ad hæmorrhagias paralleli & oestrum cervi. ALBERTI. V. *pag.* 30.

J. HENRICUS MEIBOM. Ejus disp. *de hæmorrhagia.* HELMSTADT 1684. 4. Habet instrumentum, quo arterias in carpo vulneratas coërceat. HALLER. V. *oss. morb.*

J. GEORG. VOLCAMER in *Eph. Nat. Cur. Dec.* I. *ann.* II. *n.* 223. agit de hæmorrhagia. HALLER (g). V. *pag.* 455.

ERIDE-

(g) Ibid. pag. 676.

Fridericus Hoffmannus in *method. med.* cap. 19. pag. 300. contra hæmorrhagiam narium specifica. Walth. V. *pag.* 393.

In *Actis Nat. Cur. Vol.* I. *obs.* 234. in hæmorrhagiis compescendis salia volatilia oleosa admodum proficua. *Dec.* I. *ann.* I. *obs.* 24. hæmorrhagia narium excessiva pulvere ex alumine & lacca musica curata. *Ann.* II. *obs.* 48. magna gingivarum hæmorrhagia. *Ann.* III. *obs.* 106. hæmorrhagia scorbutica spiritu vitrioli curata. *Ann.* IV. *append.* pag. 59. hæmorrhagia narium sistitur aceto rosaceo cum succo urticæ mixto, & naribus excepto. *Ann.* VI. *obs.* 90. hæmorrhagia narium enormis a ventosa regioni hepatis & nuchæ applicata, curata. *Ann.* IX. *obs.* 56. hæmorrhagiæ remedia. *Ann.* X. *obs.* 56. hæmorrhagiam narium curat stercus suillum calefactum, abdomini applicatum. *Obs.* 166. hæmorrhagia uteri cum bufone exsicato & umbilico applicato curata. *Dec.* II. *ann.* II. *obs.* 35. hæmorrhagia cum fomite (*Zunder*) cohibita. *Obs.* 144. hæmorrhagia universalis ex ictero nigro lethali. *Ann.* III. *obs.* 54. hæmorrhagia aurium succo urticæ curata. *Obs.* 205. (vel 215.) hæmorrhagia penis spontanea. *Ann.* IV. *obs.* 55. hæmorrhagia per pulverem sympatheticum curata. *Obs.* 154. hæmorrhagia singularis uteri. *Ann.* IV. *append.* pag. 19. hæmorrhagia uteri mire curata. *Ann.* V. *obs.* 79. hæmorrhagia narium in infante quindecim hebdomadum. *Ann.* VI. *obs.* 130. hæmorrhagia uteri feliciter & præter opinionem sanata. *Ann.* VII. *obs.* 199. hæmorrhagia spontanea interna & externa. *Ann.* VIII. *obs.* 47. hæmorrhagia uteri in septuagenaria utilis. *Ann.* IX. *obs.* 126. hæmorrhagia uteri purgante curata. *Ann.* X. *obs.* 74. hæmorrhagiæ remedium per sanguinem humanum. *Obs.* 125. ab hæmorrhagia narium suppressa mors. *Obs.* 136. hæmorrhagia narium aqua simplici curata. *Dec.* III. *ann.* II. *obs.* 132. hæmorrhagia narium rara. *Obs.* 147. hæmorrhagia narium vehementissima singulari modo, & sympathetice curata. *Obs.* 228. hæmorrhagia narium scorbutica enormis iterata. *Dec.* III. *ann.* III. *obs.* 135. hæmorrhagia uteri in gravida salvo fœtu. *Ann.* V. *obs.* 248. cautelæ circa hæmorrhagias curandas. *Ann.* VI. *append.* pag. 147. hæmorrhagia difficilis curata. *Ann.* VII. *obs.* 181. hæmorrhagia largior e cavitate dentis maxillaris. *Obs.* 217. hæmorrhagia narium paroxysmi instar recurrens. *Ann.* IX. *obs.* 215. hæmorrhagia uteri sanguine excreto propinato curata. *Cent.* I. *obs.* 7. hæmorrhagia ex dente evulso, nuce juglande ad locum affectum applicata, curata. *Obs.* 25. hæmorrhagia periculosissima per visum magice curata. *Obs.* 146. hæmorrhagia uteri in gravidis. *Cent.* I. *append.* pag. 4. hæmorrhagia aurium epidemica; pag. 195. 196. hæmorrhagiæ remedium est succus expressus urticæ minoris paululum edulcoratus, aqua bursæ pastoris. Alberti. V. *pag.* 31.

Paulus de Sorbait. V. *pag.* 33.

Ehren-

Ehrenfried Hagedorn in *observat. & histor. centuria* I. *hist.* 20. ex hæmorrhagia narium cohibita epilepsia. *Hist.* 60. ex hæmorrhagia narium mors. Alberti. V. *pag.* 33.

Johannes Bohn. Ejus disp. *de hæmorrhagia.* Lips. 1674. 4.

Idem in *Actis Erud. Lips. a.* 1683. agit de liquore hæmorrhagiis comprimendis destinato Cl. Vivien, & experimenta sua exponit in canibus facta, ut solo vini spiritu uteretur, cum aliqua non diuturna compressione. Eo solo spiritu intra paucas horas sanatum est vulnus venæ jugularis & cruralis, arteriæ item cruralis. Spiritum vini & sanguinem cogere, & partes solidas indurare. Haller. V. *pag.* 602.

Bernardinus Genga in *anatomia chirurgica* &c. in vulnere arteriæ brachialis digitus admovendus ad arteriam axillarem. De usu preli *tourniquet.* Haller. V. *oss. morb.*

J. Baptist. Denis in *conferences* &c. experimenta facta cum liquore styptico, quo omnia, etiam arteriarum, vulnera continuo ajebat exsanguia reddi. Splendida in animalibus experimenta capta in arteria crurali canis & equi, in hepate canis, in resecta cauda equi, a resecto femore vituli: in vulnere pectoris, & incisa arteria temporum. Sanguis fere subito compressus. Haller. V. *pag.* 36.

Valentinus Henricus Vogler, Professor Helmstadiensis. Ejus disp. *de hæmorrhagia narium.* Helmstad. 1673. 4. Haller (h).

Cornelius Solingen in *manuale operation* &c. experimento facto arterias venasque crurales fibris enatis inter se conjunctas. Non ignoravit artem hæmorrhagiæ congestis spleniis supprimendæ. Satis laudat chartam oleo vitrioli imbutam. Vitriolo solo usum esse Fagnanum, eoque canis arteriam punctam, incisam subito sanatam. Pappum etiam cardui laudat. Acum incurvam ad eum scopum primus dixit. Vulnera vasorum lymphaticorum, novum malum: ex eo casu tumor aquosus, compressione sanatus: ex eadem causa diuturna destillatio lymphæ, ut atrophiæ metum faceret, etiam causticis sublatam (quod malum a venæ sectione etiam se vidisse testatur celeberrimus Haller). V. *pag.* 304.

Leonhardus Tassin in *Chirurgie militaire* &c. hæmorrhagiam fere vitriolo suscipit comprimere cum pulvere tragacanthi. Vinculum trajectum; quo arteria una cum carnibus comprimatur, periculosum esse auxilium, certe si diutius artum adstrinxeris. Haller. V. *vulnera.*

Jaco-

(h) Ibid. pag. 715.

JACOBUS BREYNE. V. *pag.* 38.

BOUDETUS. V. *pag.* 39.

CASPAR BARTHOLINUS in *Actis Hafn. Vol.* III. 12. experimenta facta cum aqua ftyptica DENISII, etiam FLORENTIÆ. HALLER. V. *pag.* 594.

NICOLAUS BLEGNY in *zodiaci medico-Gallici ann.* 1679. *Febr. obf.* 6. mufci terreftris efficacia fiftendi hæmorrhagias. *Ann.* 1681. *Maj. obf.* 3. vehemens hæmorrhagia uteri repreffa. *Ann.* 1682. *Mart. obf.* 6. hæmorrhagiæ caufa. Num cohibeatur a venæ fectione. ALBERTI. V. *pag.* 42.

J. CORNELIUS WEBER, medicus. Ejus *anchora fauciatorum, f. liquor ftypticus fanguinem confeftim fiftens.* BRIEG 1677. 8. BRESLAU 1680. 8. Alumen cum phlegmate vitrioli mifcet; hujus medicamenti magnas vires deprædicat. HALLER.

GERARDUS BLASIUS in *Medicinæ univerfæ* Parte II. cap. 27. de fanguinis fluxu per veficam. In P. XIV. fect. 2. cap. 23. de fanguinis fluxu per nares. Cap. 29. de fluxu fanguinis ex vulnere. WALTHER. V. *pag.* 365.

SAMUEL LEDEL. V. *pag.* 43.

GODOFREDUS SCHULZ. V. *pag.* 44.

In *Actis Erud. Lipf. ann.* 1689. *Menf. Novemb.* pag. 561. hæmorrhagiam narium fiftit cæpa nuchæ applicata. *Ann.* 1694. *Jan.* p. 3. hæmorrhagia fpontanea ex globulo nafi. *Ann.* 1701. *Nov.* p. 523. hæmorrhagiæ rectiffime a natri fedantur. *Ann.* 1712. *Aug.* p. 345. hæmorrhagia ex dente extracto orta, curata; pag. 346. hæmorrhagiæ remedium; pag. 347. hæmorrhagia vifu curata. *Ann.* 1719. *Jun.* p. 253. torcular pro hæmorrhagiis. *Novemb.* p. 500. hæmorrhagiarum funefta fuppreffio. *Ann.* 1723. *Mart.* p. 95. hæmorrhagiæ infolitæ. *April.* p. 138. innoxia hæmorrhagia narium in gravida. In *fupplement.* III. pag. 312. ad hæmorrhagias fpecificum. ALBERTI. V. *pag.* 49.

J. PETRUS ALBRECHT. V. *pag.* 49.

MICHAEL BERNARD. VALENTINI. V. *pag.* 51.

VITUS RIEDLIN in *lin. med. ann.* I. *menf. Maj. obf.* 24. hæmorrhagia narium curata & foluta fuit fternutatione nimia. *Ann.* II. *Mart. obf.* 3. in hæmorrhagia uteri fiftenda balnei vires. *Maj. obf.* 10. dentem evulfum fubfequens hæmorrhagia. *Aug. obf.* 10. hæmorrhagia narium fumo chartæ bibulæ curata. *Ann.* III. *April. obf.* 20. hæmorrhagia narium purgante curata. *Ann.* IV. *Febr. obf.* 20. quando hæmorrhagia narium tuto fifti poffit. *April. obf.* 24. hæmorrhagia narium plerumque redire folet. *Novemb. obf.* 7. hæmorrhagia narium purganti non operanti cedens. *Obf.* 15. hæmorrhagia narium folis antifcorbuticis diu cedens. *Ann.* V. *April. obf.* 27. hæmorrhagia

narium

narium annua eo tempore, quo ante annum rediens. *Oct. obs.* 8. hæmorrhagia narium per novem horas instans. *Ann.* VI. *Febr. obs.* 16. hæmorrhagiæ narium atramentum scriptorium medetur. *Jun. obs.* 3. hæmorrhagia narium venæ sectione resuscitata. *Aug. obs.* 2. hæmorrhagiæ remedium sympatheticum. ALBERTI. V. *pag.* 52.

J. JACOB. HARDER in *apiario* &c. de hæmorrhagia ex vena crurali sponte aperta. HALLER. V. *pag.* 56.

ADRIANUS HELVETIUS, medicus Belga, qui vero PARISIOS se contulit. Ejus *traité des pertes de sang avec leur remede specifique*, & *une lettre sur la guerison du cancer*. PARIS 1691. 12. 1706. 12. hic auctius. Adversus hæmorrhagias pilulas jubet devorare aluminis fusi cum sanguine draconis, & exempla curationum numerosa addit. Eas celeberrimus HALLER frustra se adhibuisse testatur.

FRIDERICUS RUYSCH in *observat. anatom. obs.* 42. enormis hæmorrhagia ex ulcere penis arte facile quidem, ast singulari cohibita. ALBERTI. V. *pag.* 63.

PAULUS SPINDLER in *consignat. observat. obs.* 20. in hæmorrhagia narium sperniolæ usus. *Obs.* 67. hæmorrhagia uteri lethalis. ALBERTI. V. *pag.* 64.

J. BAPT. VERDUC in *traité des operations* &c. cap. 18. ad sistendas vulnerum hæmorrhagias bolo armena, sanguine draconis, vitriolo albo, & calce viva potissimum utitur.

Idem in *pathologie* &c. cap. 13. de hæmorrhagia narium. V. *pag.* 305.

JOHANNES COLEBATCH in *new light of Chirurgery* &c. agit etiam de pulvere, quem solutum in apto liquore injiciebat in vulnera: eo hæmorrhagiam & omnia symptomata putat compesci posse: interna vero sanguinis profluvia tinctura sua supprimebat. De COWPERO minus amice de eo arcano medicamento judicante conqueritur. HALLER. V. *pag.* 68.

J. HADRIANUS SLEVOGT. Ejus disp. *ligaturas artuum antiquum, necessarium, mite atque tutum hæmorrhagiarum esse remedium.* JEN. 1697. 4. HALLER. V. *pag.* 580.

J. JAC. SCHOEPFER. Ejus disp. *de hæmorrhagia oculo vulneratorum.* ROSTOCH. 1696. 4. HALLER.

FRIDERICUS HOFMAN. Ejus disp. *de ἰσχαίμοις vel sanguinem sistentibus.* HALÆ 1698. 4. HALLER. V. *pag.* 324.

J. JAC. SACHS. Ejus disp. *de mictu cruento.* ERFORD. 1698. 4. HALLER.

GERARD HEUSCH. Ejus disp. *de hæmorrhagia.* LEID. 1703. 4. HALLER.

J. van den BERG. Ejus disp. *de hæmorrhagia.* GIESS. 1704. 4. HALLER.

J. LUDOVICUS PETIT in *Memoires de l'Acad. des Sciences* a. 1731. agit de modo, quo sanguis supprimatur, a grumo sanguinis arteriam incisam claudente. Instrumentum, quo cochleis adactis sanguis coërcetur, deque ejus felici usu. Sed id vulgo reprobatur.

Idem ibid. a. 1732. de eadem re. A grumo sanguinis potissimum arteriam claudi, qui ex lympha coalescat, sitque sanguineo grumo firmior. In arteriis osseis solus absque arteriæ contractione vulnus clausit. Osseam vinculo intercipit noster: internam in canali tibiæ læsam penicillis comprimit. In amputatione, quæ facta fuerat in mortua carne, educto grumo hæmorrhagia recruduit. Sola compressione, quæ sanguinem non sinit de arteria effluere, moram obtineri, qua grumus concrescat.

Idem ibid. a. 1733. de eodem grumo. Facilius cogi, quando alioquin humores ægroti viscidi sunt, ut in scrophulis. Medicamenta styptica rejicit, & lymphæ moram permittit, ut separata a cruore sola in grumum coëat firmiorem.

Idem ibid. a. 1735. iterum de grumo, qui vulnus arteriæ claudit: majorem fieri, si arteria resecta fuerit, minorem sed duriorem, si tantum aperta.

Idem in *traité des maladies* &c. T. I. agit de compescenda per vinculum arteriæ injectum hæmorrhagia: acum per carnes trajicit. Non semper vulnus circularia vincula ferre. Sanguinem in cellulosam telam effusum ea divulsa eduxit. In T. II. vitriolo hæmorrhagiam in ani fistula compescit. In T. III. prelum PETITI. Modi quibus hæmorrhagia supprimitur: grumi sanguinei utilitas. Utilitas compressionis. Vinculum arteriæ injectum. HALLER. V. *pag.* 76.

LAURENTIUS HEISTER in *institut. chirurgicis* &c. vulnus arteriæ popliteæ vix sanari; tentari tamen posse, num ligare liceat. Arteriam semisectam debere totam resecari. De comprimenda per annulum ferreum arteria. HALLER. V. *pag.* 82.

MICHAEL ALBERTI. Ejus disp. *de adstringentium perverso usu & effectu in hæmorrhagiis.* HALÆ 1729. 4. HALLER. V. *pag.* 608.

J. VALENTIN BUTZER. Ejus disp. *de hæmorrhagiis in genere.* HARDERWYCK 1712. 4. HALLER.

J. CHRIST. HAGEMAN. Ejus disp. *de hæmorrhagiis in genere.* REGIOMONT. 1713. 4. HALLER.

JOHANNES SALZMANNUS. Ejus disp. *de morte subita ex sanguine in pericardium effuso.* ARGENTOR. 1731. 4. Fuisse, qui 32. horis vulneri venæ cavæ supervixerit, cum adipe vulnus clauderetur. HALLER. V. *pag.* 87.

J. CONR.

J. CONR. BARCHUSEN. V. *pag.* 87.

In *Actis Erud. Berolin. Dec. I. Vol.* IV. pag. 68. hæmorrhagia e pene cum strepitu erumpens. ALBERTI. V. *pag.* 89.

GEORG. CLACIUS in *chirurgisch practische Anmerkung* &c. croco metallorum esse, qui hæmorrhagias supprimere conaretur, inde sphacelum oriri. HALLER. V. *pag.* 91.

J. ADAM GÖRITZ. V. *pag.* 92.

MARTINUS SCHURIG in *hæmatologia* DRESD. 1744. 4. ad vulnera & hæmorrhagias. HALLER. V. *pag.* 307.

HENRICH LUDWIG BUSSER. Ejus disp. *de ægro mictu cruento laborante.* MARPURGI 1721. 4. HALLER.

J. KHELLE. Ejus disp. *de mictu cruento.* ALTDORF. 1721. 4. HALLER.

SALVATOR FRANC. MORAND in *opuscules de Chirurgie* &c. arteria intra intestinum rectum sanguinem fundens, dilatato intestino feliciter usta. Funestam in crure hæmorrhagiam poposcisse usum ferri candentis: sic arteriam intra os vulneratam. HALLER. V. *pag.* 95.

J. HERMAN FÜRSTENAU. V. *pag.* 98.

J. PHIL. DANCKER. Ejus disp. *de hæmorrhagia molari.* ARGENTOR. 1725. 4. HALLER.

JOHANNES v. WYCK in *waarneeminge* &c. Gallos male & laxe vincula adaptare, ut hæmorrhagiam tuto non contineant. HALLER. V. *pag.* 101.

CHRISTOPH. MARTIN. BURCHARD. Ejus disp. *de hæmorrhagiis mesenterii culpa ingravescentibus.* ROSTOCH. 1727. 4. HALLER. V. *obst. art.*

J. ANDREAS SCHMIDT. Ejus disp. *de hæmorrhagiis aliisque fluxibus adstringentibus non sistendis.* HELMSTAD. 1727. 4. HALLER.

PIERRE GUISARD in *pratique de Chirurgie* &c. acum habet curvam, obtusam, pro ligandis vasis intercostalibus. HALLER. V. *vulnera.*

PETR. (vel J.) CHRISTOPH. BURGMANN in *Comm. Litt. Nor.* 1733. *h.* 36. agit de mictu cruento periodico curato equiseti infuso. HALLER. V. *oculor. morb.*

HERM. PAUL. JUCH. Ejus disp. *de mictu cruento.* ERFORD. 1733. 4. Ejus *consideratio hæmorrhagiarum tam ad theoriam quam ad praxim.* Ibid. 1735. 4. HALLER. V. *obst. art.*

FR. R. JAGWITZ. Ejus disp. *de mictu cruento a renum vitio.* LEID. 1730. 4. HALLER.

STANCARIUS. V. *pag.* 105.

PAULUS GOTTLIEB WERLHOF, illustris medicus & cariss. mus olim HALLERI amicus. In ejus *observationibus de febribus præcipue intermit-*

termittentibus HANNOVER 1732. 4. 174. . 4. excusis, de vi corticis Peruviani ad compescendas hæmorrhagias utiliter agitur. HALLER.

J. DANIEL SCHLICHTING in *traumatologia* &c. sympatheticum pulverem operæ pretium negat sibi præstitisse in sanguine comprimendo. Præferre se lycoperdon cum alcohole, etiam hoc solum & spiritum terebinthinæ. Arterias curvula furcula subjecta ligat. Oleum cæterum terebinthinæ in arteriarum vulneribus laudat: eo in turundas suscepto profundorum vulnerum sanguinem supprimi. Circulares compressiones nocere. Cochlea adductum prelum habet. Ex hæmorrhagia multos passim perire, quæ dentibus evulsis supervenit. Vertebralis & carotidis arteriæ vulnus non valde metuit. Arteriam etiam infra vinculum sanguinem dedisse. HALLER. V. *pag.* 108.

CLAUDIUS NICOLAUS le CAT in *Journal. de Med.* T. III. egit contra usum lycoperdi & agarici BROSSARDIANI. HALLER. V. *pag.* 529.

CAROL. FRID. KALTSCHMIDT. Ejus disp *de methodo hæmorrhagiam vulnerum sistendi optima.* JEN. 1756. 4. HALLER. V. *vulnera.*

ALEXANDER THOMPSON in *Essays of a society at Edinburg* T. IV. a. 1736. *n.* 7. laudat aluminis usum HALLER.

TIMOTHEUS CHRISTOPH. BURGHART in *satyris Silesiacis* spec. II. a. 1737. aliqua ad confirmandam efficaciam simpathetici pulveris vitrioli in hæmorrhagia adhibiti adfert. HALLER.

GEORGE de la FAYE in *cours d'operations* &c. de GERARDI ligatura arteriarum intercostalium. HALLER. V. *pag.* 308.

FRIDER. CRELLIUS. Ejus disp. *de sanguinis jactura* &c. HELMSTAD. 1744. 4. HALLER. V. *obst. art.*

SAMUEL SHARP in *Phil. Trans.* T. XLVIII. P. II. habet aliqua experimenta agarici BROSSARDIANI, alias feliciter, alias minus fausto eventu, ad compescendas hæmorrhagias adhibiti. HALLER. V. *pag.* 309.

FRANC. ANT. BRUNK. Ejus disp. *de mictu cruento.* ARGENT. 1740. 4. HALLER.

J. de DIEST & THEOD. BARON d'HENOUVILLE *E. raro hæmorrhagiæ adstringentia.* PARIS 1742. 4. HALLER.

GUILIELMUS BROMFIELD. V. *pag.* 121.

GER. v. SWIETEN in *comment.* T. I. tit. de hæmorrhagia. V. *pag.* 123.

THOMAS SCHWENKE in *Verhandel. de Holl. Maatschappy* T. II. fuse agit de auxiliis, quibus hæmorrhagiæ superantur. Sola pressione magna arteriarum vulnera & demum amputationes curatæ. Porro spongia levi vitrioli solutione intincta hæmorrhagia naris compressa. Deinde spongiæ vim cum efficacia agarici comparat. Spongia cujus pori majores sint, multo celerius aquam imbibit. Agaricus leviora vulnera brevi tempore sanat, vix tamen sperat Cl. SCHWENKE, majoris arteriæ vulneri suffecturum, etiam minus in robustiore homine. HALLER. V. *pag.* 126.

FAGET.

FAGET. V. *pag.* 127.

PHILIPP. ADOLPH. BOEHMER. Ejus & SOLTQUELL difp. *de hæmorrhagia fuppuratoria.* HALÆ 1759. 4. HALLER. V. *prolapf. uteri.*

OLAUS ACRELL. V. *pag.* 131.

MARC. HIERONYMUS. Ejus difp. *de hæmorrhagiis.* ERFORD. 1748. 4. HALLER..

HENR. FRID. DELIUS in *Fränk. Samml.* T. I. refert de hæmorrhagia ex gingiva cacochymica. HALLER. V. *pag.* 137.

ANTONIUS de HAEN. V. *pag.* 140.

PHILIPP. FRID. GMELIN. Ejus difp. *de probato tutoque ufu vitrioli ferri factitii adverfus hæmorrhagias fpontaneas largiores.* TUBING. 1763. 4. A fratre hoc auxilium pro re certiffima habuit. HALLER. V. *morf. can. rabid.*

JOSEPH. WARNER in *Phil. Tranf. Vol.* XLVII. P. II. agit de feliciter adhibito agarico BROSSARDIANO.

Idem in *cafes in Surgery* &c. de fungi equini utilitate: difficulter verum agaricum reperiri; arteriæ cruralis hæmorrhagiæ non fufficere. HALLER. V. *pag.* 142.

GEORGIUS HEUERMAN in *vornehmften chirurgifchen Operationen* T. II. agit etiam de ligandis arteriis intercoftalibus. Habet ad eum finem inftrumentum LOTTIERI. Acus ad ligandas intercoftales arterias. HALLER. V. *pag.* 310.

Anno 1752. BROSSARDI arcanum auxilium ad hæmorrhagias fupprimendas cœpit innotefcere, agaricus nempe, pedis equini facie, de Polypori gente, qui a tuberculofa parte purgatus, malleo tufus, arteriæ fauciatæ imponitur. HALLER.

STEPHANUS GASPARETTI in *offervazioni* &c. agarico (BROSSARDIANO, etfi auctor noftro non notus fuit) fanguinem in amputatione brachii fuppreffum fuiffe. HALLER. V. *pag.* 145.

LUDOLPH STENHUYS. Ejus difp. *de hæmorrhagiis in genere.* GORNING. 1753. 4. HALLER.

BELLOCQ in *Mem. de Chirurgie* T. II. machinam fatis fubtilem ad comprimendam arteriam intercoftalem invenit. In T. III. agit de comprimenda hæmorrhagia dentium, & fanguinis ex vafculo in paracentefi incifo fluxu. Cera molli comprimit. HALLER.

LOTTIERI, chirurgus Italus. Ejus lamina pro liganda arteria intercoftali defcribitur in *Mem. de Chirurgie* T. II. Ita HALLER.

THOMAS KIRKLAND. Ejus *effay on the method of fuppreffing hæmorrhagy from divided arteries.* LONDON 1763. 8. Pro vinculis arteriæ læfæ injectis. Arteriam non grumo obfarciente, fed propria contractione claudi.

claudi. Agaricos sola pressione utiles esse: adstringentia medicamenta nocere. HALLER. V. *pag.* 721.

WILH. WATSON in *Phil. Transf. Vol.* XLVIII. P. II. sive anni 1754. retulit de agarico BROSSARDIANO, ejusque fungi genere botanico.

FRID. HERMAN. LUD. MUZELL. V. *pag.* 146.

LUD. GOTTFR. KLEIN in *interprete clinico* tit. de hæmorrhagia. V. *pag.* 283.

DESTREMAU. V. *pag.* 149.

BENJAMIN GOOCH. V. *pag.* 149.

HENRY PARKER, chirurgus navalis. Ejus *the ligature preferable to agaric in securing the blood vessels after amputations.* LONDON 1755. 8. Parvus libellus, quo noster monet, non posse majori sanguinis jacturæ agaricum resistere. In FAGETI experimento sanguinem substitisse, verum ægrum nihilo secius interiisse. Ab agarico vasa contrahi, humores cogi, ut in parvo vulnere aut in debili ægro sufficiat; in arteria crurali, fatente WARNERO, vim agarici non sufficere. Sed linum arteriæ circumjectum ab omni vulnere periculum avertere, & sibi quidem semper satisfecisse; agaricum adeo tunc demum debere adhiberi, quando vinculo non est locus. HALLER.

JACOB. LATTERMAN. V. *pag.* 152.

JACOB. PARSONS. V. *pag.* 152.

JOH. FORD. V. *pag.* 152.

GUILIELM. THORNHILL. V. *pag.* 152.

J. ALBERTUS SCHLOSSER. V. *pag.* 153.

ROCHARD. V. *pag.* 153.

. . . CHABROL. V. *pag.* 153.

PIERRE MASSUET. V. *pag.* 331.

MARTIN. V. *pag.* 157.

GEORG. NEALE. Ejus *some observations on the use of agaric and its insufficiency in stopping hæmorrhagies after capital operations.* LONDON 1757. 8. Contra efficaciam agarici igniarii. Neminem favisse huic auxilio, qui de eo scripserit. In castratione, in hæmorrhagia lithotomiæ superveniente usum agarici frustra fuisse. Ita neque in mammæ exstirpatione, neque in vulnere ad calcaneum, neque in aliis casibus spei respondisse. Necessario ad vinculum fuisse redeundum. Post amputationem tibiæ duos homines periisse, cum chirurgi agarico mederentur. Decem ab ejus usu infelices eventus fuisse, si unicus responderit. HALLER.

In tertio Tomo *des Memoires de Chirurgie.* V. *pag.* 162.

FOUCHU. V. *pag.* 162.

Le BEAU. V. *pag.* 163.

J. WIL-

J. WILHELMUS BAUMER. Ejus disp. *de eo quod in hæmorrhagiis proprium est & commune.* ERFORD. 1758. 4. HALLER. V. *pag.* 166.

In *observationum chirurgicarum fasciculo.* V. *pag.* 166.

LAUGIER. V. *pag.* 169.

CHARLES PEYROUX. V. *pag.* 169.

F. A. D. TISSOT in *avis au peuple* &c. describit agaricum BROSSARDI, ejusque præparationem. HALLER. V. *tendin. adfect.*

RUDOLPH. AUGUST. VOGEL. V. *pag.* 331.

CLAUD. POUTEAU. V. *pag.* 170.

CAROLUS WHITE. Ejus *an account of the topical application of the spunge in the stopping of hæmorrhagies.* LONDON 1762. 8. Spongiæ cono sanguinem de arteria ruentem comprimit, & eadem spongia totum truncum tegit. Tota fovea spongia replenda, quando arteria profundo loco læsa est. Vehementer eadem adhæret. Inter quinquaginta casus, in quibus spongiæ vires noster expertus est, bis tantum vinculo opus fuit, cum tamen inter eas amputationes femoris etiam & mammæ esset amputatio. Agaricum BROSSARDIANUM obsolevisse. HALLER. V. *pag.* 723.

OLIVIER. V. *pag.* 172.

TAIGNON. V. *pag.* 172.

DUMONT. V. *pag.* 173.

E. BERDOT. V. *pag.* 174.

ROBERTUS DOSSIE. V. *pag.* 175.

SPIRITUS CL. FRANC. CALVET & DAN. TRIMONT disp. *de hæmorrhagiis internis.* AVIGNON 1761. 4. HALLER.

FRIDER. AUGUST. WEIZ. V. *pag.* 175.

LEBERECHT EHREGOTT SCHNEIDER. V. *pag.* 178.

J. PAUL KOCH. Ejus disp. *de spiritu vini rectificatissimo tanquam medicamento ad sistendas hæmorrhagias externas optimo.* HALÆ 1762. 4. HALLER.

P. SUE in *dictionnaire portatif* &c. agarici BROSSARDIANI etiam in femoris amputatione felicem fuisse usum, aliis aluminis conos respondisse. HALLER. V. *pag.* 183.

AUGUST FRID. PALLAS. V. *pag.* 185.

J. BAPT. M. WILH. FERRAND & J. LUD. MOREAU disp. *de variis hæmorrhagiæ sistendæ modis.* PARIS 1765. 4. HALLER.

PHIL. GEORG. SCHROEDER. Ejus disp. respondente BURGAUER, *de hæmorrhagia uteri* . . . nuperrime recusa in *opusculis* (PHIL. GEORG. SCHROEDERI) *medicis*, *antehac seorsim editis nunc vero collectis studio* JOHANNIS CHRIST. GOTTL. ACKERMAN medicinæ doctoris *Vol.* I. NORIMBERG. 1778. 8. V. *pag.* 501.

CHARLES BISSET. V. *pag.* 191.

GAUTHIER. V. *pag.* 194.

Heelkondige oeffeningen, Eerste Stukje betreffende het blood stelden en de daar toe gepaste hulpsmiddelen, door een gesellschap. MIDDELBURG 1767. 8. HALLER.

HENR. ANDR. KOSTER. Ejus *verhandeling over de bloedstorting.* LEID. 1768. HALLER.

WILLIAM HEWSON in *Phil. Transf. Vol.* LX. retulit aliqua de modo, quo natura hæmorrhagias compescit, partim arteria contracta, partim sanguine coacto. Redit in Cl. viri opusculis. HALLER. V. *pag.* 198.

J. AIKIN, chirurgus. Ejus *essay on the ligature of arteries.* LONDON 1770. 8. Cum CAROLI WHITE casibus. Vi sua contractili arterias claudi, vinculo laxiori hæmorrhagiam comprimi, quod ipsi quidem arteriæ melius injiciatur. HALLER.

ERN. PLATNER. V. *pag.* 208.

PIETSCH. V. *pag.* 210.

MILLERET. V. *pag.* 211.

J. CHRIST. ANT. THEDEN. V. *pag.* 211.

JOH. CHRISTIAN. FRID. SCHERF. Ejus disp. *de hæmorrhagiarum therapia.* JEN. 1772. 4.

JUSSY. V. *pag.* 238.

AUDOIN de CHAIGNEBRUN. V. *pag.* 249.

RAPHAEL JOH. STEIDELE. Ejus *Abhandlung von den Blutflüssen.* WIEN 1776. 8. De hæmorrhagiis internis & externis, deque variis harum causis. Hæmorrhagiam sistit vel medicamentis stypticis, vel ligatura, vel compressione. Inter medicamenta spiritum vini & fungum agaricum præfert. Modum comprimendi arterias explanat. Instrumentum *Tourniquet*, ejusque icon. V. *obst. art.*

WILHELM. PLUSCKY, Vindobonensis. Ejus disp. inaug. *de hæmorrhagia narium.* WIEN 1777. 8.

(Aliqua porro de hæmorrhagia ex dentium evulsione. V. *dent. morb.*

De hæmorrhagia uteri. V. *obst. art.*

De hæmorrhagia vulnerum. V. *vulnera.*

De nimio hæmorrhoidum fluxu. V. *hæmorrhoid.*)

HÆMORRHOIDES.

HIPPOCRATES in L. περὶ αἱμοῤῥοΐδων, qui liber pro minus certo HIPPOCRATIS habetur, ait rectum intestinum sectionem facile ferre, hæmorrhoides autem omnes jubet exurere, cum unam certe apertam servare in *aphorismis* præcipiatur. Urere vero docet per tubum ferramento immissum, & secare, & digito abstergere. Hunc librum EROTIANUS habet inter Hippocraticos. Edidit MANIALDUS. Græce etiam prodiit BASIL. 1540. 8. Codicem habet BANDINI III. p. 45. Ita HALLER. Vide *pag.* 286.

A. C. CELSUS in *Medicinæ* L. VI. aperta venarum hæmorrhoidalium oscula sanguinem fundentia non debere curari. HALLER. In L. XX. cap. 45. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 287.

JUDÆUS de ligandis hæmorrhoidibus (a) agit. HALLER. V. *medicam. chir.*

SCRIBONIUS LARGUS in L. *de compos. medic.* cap. 91. 92. ad hæmorrhoides. WALTH. V. *medicam. chir.*

DIOSCORIDES in *facile parabil.* L. I. cap. 213. ad hæmorrhoidum fluxum. Cap. 214. ad hæmorrhoides aperiendas. Cap. 215. ad dolores hæmorrhoidum. WALTH. V. *medicam. chir.*

ORIBASIUS in *synopsis* L. IX. cap. 18. de hæmorrhoidibus. WALTHER. V. *pag* 264.

AETIUS in *tetrabibl.* IV. f. 2. cap. 5. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 265.

PAULUS ÆGINETA in L. III. cap. 59. agit de hæmorrhoidum fluxu. WALTH. V. *pag.* 293.

JOH. ACTUARIUS in *methodi medendi* L. I. cap. 20. & in L. IV. cap. 6. agit de hæmorrhoidum fluxu. WALTH. V. *pag.* 358.

RHAZEUS in L. XI. docet, ut curentur hæmorrhoides, incidendo, venam secando, impositis cepe cum butyro, quod ait dolores sedare. HALLER. V. *pag.* 265.

HALY ABBAS in *theoriæ* L. IX. cap. 20. agit etiam de hæmorrhoidibus. In *practicæ* L. VII. cap. 24. de hæmorrhoidum ani medela. In L. IX. cap. 61. de hæmorrhoidibus e quibus sanguis fluit. WALTHER. V. *pag.* 295.

AVICENNA in L. III. *fen.* 16. cap. 1. &c. de hæmorrhoidibus. WALTHER. V. *pag.* 267.

ALBUCASIS in L. *practicæ* tract. 17. sect. 2. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 267.

(a) Apud RHAZEUM L. XI. c. 7.

GENTILIS de FULGINEO in *confiliorum* &c. *conf.* 1. ad fluxum hæmorrhoidum. WALTH. V. *pag.* 418.

LANFRANCUS in *Chirurgiæ magnæ* doctr. III. tract. 3. cap. 1. de hæmorrhoidum fluxu & dolore. WALTHER. Hæmorrhoidi mavult ignem admoveri, quam erodens medicamentum. HALLER. V. *pag.* 2.

BERNARDUS GORDON in *Medicinæ* &c. Part. V. cap. 21. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 270.

FRANCISCUS de PEDEMONTIO in *fupplementi* &c. de ægritudine ani fumma 4. fect. 1. cap. 5. de hæmorrhoidibus & earum medela. WALTH. V. *pag.* 418.

ARNALDUS de VILLANOVA in *breviarii* &c. L. II. cap. 26. de provocantibus & adftringentibus hæmorrhoides. WALTHER. V. *pag.* 296.

JOHANNES ab ARDERN. V. *pag.* 688.

GUILIELMUS de VARIGNANA in *fecretorum* &c. tract. 19. cap. 2. de reftrictione hæmorrhoidum & earum dolore. WALTHER. V. *pag.* 371.

GUY de CHAULIAC in *Chirurgiæ* tract. 4. doctr. 2. cap. 7. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 297.

J. MATTHIAS de FERRARIIS in *confiliorum* &c. *conf.* 36. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 372.

BARTHOLOMÆUS de MONTAGNANA in *confilior. medicor. conf.* 168. de tumore hæmorrhoidum. *Conf.* 169. de fluxu hæmorrhoidum immodico. WALTH. V. *pag.* 372.

ANTONIUS CERMISONUS in *confilior. med. conf.* 20. 21. contra hæmorrhoidum dolores. *Conf.* 86. 87. de fluxu hæmorrhoidum. *Conf.* 88. de hæmorrhoidibus internis. WALTH. V. *pag.* 372.

J. MICHAEL SAVANAROLA in *practicæ majoris* &c. tract. 6. cap. 17. rubr. 5. & 6. de nimio hæmorrhoidum fluxu. Cap. 47. rubr. 2. de tumore f. inflammatione hæmorrhoidum. WALTH. V. *pag.* 373.

J. BAVERIUS de BAVERIIS *de imola confiliorum* &c. cap. 72. de hæmorrhoidibus nimis fluentibus. WALTH. V. *pag* 3.

MARCUS GATTINARIA *de curis ægritudinum* pag. 90. de fuperfluo hæmorrhoidum fluxu. WALTH. V. *pag.* 420.

ALEXANDER BENEDICTUS *de omnium a capite ad calcem* &c. L. XXI. cap. 7. 8. 9. de hæmorrhoidum natura, differentia, caufis & cura. Cap. 13. quæ hæmorrhoides aperiant. Cap. 14. 21. 22. 23. quæ hæmorrhoides fiftant. WALTH. V. *pag.* 300.

SYMPHORIANUS CHAMPIER in *practicæ novæ* L. IV. cap. 8. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 373.

JOH.

JOH. STOCKERUS in *praxis aureæ* L. I. cap. 52. de hæmorrhoidum dolore. WALTH. V. *pag.* 374.

PETRUS de BAYRO *de medendis corp. hum. malis* L. XVI. cap. 8. de hæmorrhoidum dolore ſedando. Cap. 9. de provocando fluxu hæmorrhoidum retentarum. Cap. 10. de iis, quæ fluxum ſiſtunt. WALTHER. V. *pag.* 374.

LEONHARDUS FUCHS. Ejus *inſtitutionum Medicinæ ad* HIPPOCRATIS, GALENI *aliorumque veterum ſcripta rite intelligenda mire utilium libri V.* editi BASIL. 1567. 8. 1572. 8. 1583. 8. 1594. 8. 1605. 8. 1618. 8. LION 1560. 8. His omnibus antiquior datur editio, nam dedicatio eſt anni 1553. Ex Græcis collectum opus. Ita HALLER (b). In L. II. ſect. 5. cap. 39. de hæmorrhoidum fluxu. WALTH. V. *pag.* 683.

ANDREAS VESALIUS in *paraphraſis* &c. cap. 80. de hæmorrhoidibus ani. WALTH. V. *pag.* 375.

HUBERTUS BARLANDUS, Namurcenſis. Ejus *epiſtola medica de aquarum deſtillatarum facultatibus, de fluxu ventris & hæmorrhoidum generibus, inter quæ enucleatur* P. ÆGINETÆ *de hæmorrhoidibus caput.* ANTWERP. 1536. 8. HALLER (c).

JOH. FERNELIUS in *univerſæ Medicinæ* L. VI. cap. 11. de hæmorrhoidum fluxu & ſuppreſſione. WALTH. V. *pag.* 273.

Idem in *conſiliorum* &c. *conſ.* 54. de hæmorrhoidum fluxu. WALTH. V. *pag.* 422.

ANTONIUS FUMANELLUS in tract. *de compoſ. medicam.* cap. 42. hæmorrhoidum remedia. WALTH. V. *pag.* 375.

VIDUS VIDIUS *de curatione membratim* L. IX. cap. 28. de hæmorrhoidibus curandis. WALTH. V. *pag.* 375.

JACOBUS SYLVIUS *de morborum internorum curatione* &c. pag. 81. de hæmorrhoidum fluxus curatione. WALTH. V. *pag.* 423.

AMBROSIUS PARÆUS in *operum chirurg.* L. XII. cap. 24. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 301.

BENEDICTUS VICTORIUS in *empiricæ Medicinæ* &c. L. I. cap. 47. ad hæmorrhoidum dolorem.

Idem in ſuis *medicinalibus conſiliis ad varia morborum genera*, VENET. 1551. 4. 1554. 4. 1556. 8. in *conſ.* 34. in nimio hæmorrhoidum fluxu. *Conſ.* 37. ad hæmorrhoidum dolorem. WALTHER. V. *pag.* 376.

CHRISTOPHORUS a VEGA in *artis medendi* &c. L. III. ſect. 7. cap. 18. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 376.

DONATUS ANT. ab ALTOMARI in *artis medicæ* &c. cap. 76. de nimio hæmorrhoidum fluxu. WALTH. V. *pag.* 376.

Ggggg 3 J. SCHY-

(b) In *Bibl. med. pract.* T. I. pag. 523. (c) Ibid. pag. 535.

J. SCHYRONIUS, cancellarius Monſpelienſis, qui ad depoſitum ſenium pervenerat, jam a. 1557. dederat *medendi methodum & inſtitutiones medicinæ faciendæ.* Prodiit deinde MONSPEL. 1609. 12. HANAU 1608. 12. HALLER (d). In L. III. cap. 35. de hæmorrhoidibus. WALTH.

J. BAPTIST. MONTANUS in *conſultat. medicar. conſ.* 16. de hæmorrhoidum dolore. WALTH. V. *pag.* 424.

REINERUS SOLENANDER in *conſilior. medicinal. conſ.* 20. medicamenta ad tumorem & dolorem hæmorrhoidum. WALTH. V. *pag.* 383.

JODOCUS LOMMIUS in *medicinal. obſervat.* pag. 153. (e) agit de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 425.

ANTON. CHALMETHÆUS in *enchiridii chirurgici* &c. L. III. cap. 29. de hæmorrhoidibus aperiendis. WALTH. V. *pag.* 274.

GABRIEL FALLOPIUS in tract. *de tumoribus* cap. 36. de hæmorrhoidibus WALTH. V. *tumores.*

LEONARDUS GIACCHINUS in *commentar.* &c. cap. 2. de fluxu hæmorrhoidum nimio. WALTH. V. *pag.* 376.

J. P. PERNUMIA in *therapeutices* &c. L. VII. pag. 117. de hæmorrhoidum dolore. WALTH. V. *pag.* 377.

GUILIELMUS RONDELET in *method. curand.* L. III. cap. 23. (vel 25.) de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 377.

HIERONYMUS MERCURIALIS in *conſilior. med. conſ.* 41. de dolore circa ani venas. WALTH. V. *pag.* 377.

ANTONIUS SAPORTA in L. *de tumoribus* &c. agit etiam de hæmorrhoidibus. HALLER. V. *tumor.*

PETR. COLLIER & J. GIRARD *E. fluentium præter naturam hæmorrhoidum una relinquenda.* PARIS 1574. 4. HALLER (f).

VICTOR TRINCAVELLUS in *enchiridii medici* &c. L. IX. cap. 4. de hæmorrhoidibus & earum noxis.

Idem in *conſiliorum* &c. L. III. *conſ.* 57. in hæmorrhoidum fluxu. WALTH. V. *pag.* 378.

DOMINICUS LEONUS in *artis medendi* &c. L. IV. cap. 10. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 378.

CASPAR WOLFIUS in *viatici novi* &c. cap. 58. de nimio hæmorrhoidum fluxu. WALTH. V. *pag.* 428.

NICOLAUS PISO *de cognoſcendis & curandis* &c. cap. 17. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 379.

JUSTUS ORTLOPH. MAROLDUS in *practicæ medicæ* &c. pag. 251. ad fluxum hæmorrhoidum & aperiendas hæmorrhoides. WALTH. V. *pag.* 379.

MARCI

(d) Ibid. pag. 250. (e) Edit. FRANCOF. 1643. 8. (f) In *Bibl. Med. pract.* T. II. pag. 195.

MARCI MYRON & J. du FOUR *E. a diuturnis curato hæmorrhoidibus una relinquenda.* PARIS 1581. 4. HALLER (g).

THOMAS KELLERTHALER. Ejus *de hæmorrhoidibus.* BASIL. 1582. 4. HALLER (h).

JOH. MARQUARD in *practicæ theoricæ* &c. L. IV. cap. 10. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 379.

JOHANNES CRATO in *consiliorum & epistolarum* &c. L. V. *conf.* 23. 24. 25. ad hæmorrhoidum dolorem. *Conf.* 205. 206. 207. 208. ad hæmorrhoides provocandas. In *epistol.* 110. 122. ad dolores hæmorrhoidum. WALTH. V. *pag.* 380.

RODERICUS a FONSECA in *consultationum* &c. T. I. cap. 27. ad dolorem hæmorrhoidum laudat balsamum sulphuris, quo pessulæ intingantur, & applicentur tepide loco affecto. WALTH. V. *pag.* 381.

ANTONIUS ANGUISOLA. Ejus *consilium de hæmorrhoidibus* est in LAUTERBACHIANIS, FRANCOF. 1605. 4. HALLER (i). V. *medicam. chirurg.*

GEORGIUS BERTINUS in *Medicinæ* &c. L. XX. cap. 45. *de curatione* hæmorrhoidum. WALTH. V. *pag.* 12.

PETRUS FORESTUS in *observat. & curat.* L. XXIII. *obs.* 3. 4. 6. de hæmorrhoidum dolore. WALTH. V. *pag.* 381.

EUSTACHIUS RUDIUS in *artis medicæ* &c. L. II. cap. 55. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 382.

HERCULES SAXONIA in *Medicinæ practicæ* &c. L. III. cap. 35. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 362.

GEORGIUS CUNELIUS. Ejus *de hæmorrhoidibus.* LIPS. 1591. 4. HALLER (k).

HIERONYMUS FABRICIUS in tract. *de operationibus chirurgicis* &c. cap. 40. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 302.

GUILIELMUS FABRICIUS in *observat. chirurg. obs.* 11. ex suppressis hæmorrhoidibus mictio sanguinis & paralysis, & cura. WALTH. V. *pag.* 274.

HIERONYMUS NYMMAN. Ejus *de hæmorrhoidibus.* WITTEBERG. 1594. 4. HALLER (l).

JOHANNES WITTICH in *vademecum* &c. pag. 361. &c. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 383.

DIOMEDES CORNARIUS in *consult. med. conf.* 19. de fluxu hæmorrhoidum. WALTH. V. *pag.* 335.

FRANCISCUS RANCHIN in *opusc. med.* tract. de morbis subitaneis cap. 30. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 315.

ALEXAN-

(g) Ibid. pag. 234. (h) Ibid. pag. 238. (i) Ibid. pag. 270. (k) Ibid. pag. 288. (l) Ibid. pag. 303.

ALEXANDER MASSARIA in *practica medica* &c. L. III. cap. 24. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 384.

ANDREAS CÆSALPINUS in *speculi artis medicæ* &c. L. VIII. cap. 35. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 384.

JACOBUS FONTANUS in *practica* &c. L. III. cap. 35. ad dolorem hæmorrhoidum. WALTH. V. *pag.* 433.

FELIX PLATERUS in tract. *de vitiis* L. II. cap. 4. & in tract. *de funct. læsis* cap. 14. & in tract. *de doloribus* L. V. & in *observationum* &c. L. II. agit de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 385.

CLAUDIUS DEODATUS in *panthei* &c. L. III. cap. 24. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 385.

CASPAR HOFMANUS in *institut. med.* L. III. cap. 98. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 434.

JULIUS CÆSAR CLAUDINUS in *consult. & respons. cons.* 38. in fluxu hæmorrhoidum.

Idem in *empiricæ rationalis* &c. L. III. sect. 3. cap. 8. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 386.

LÆLIUS a FONTE in *consult. medic. cons.* 98. de sanguinis fluxu ex hæmorrhoidibus. *Cons.* 115. de dolore hæmorrhoidum. WALTH. V. *pag.* 434.

J. HIERONYMUS PULVERINUS in *Medicinæ practicæ* &c. cap. 72. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 435.

CHRISTOPH. GUARINONI in *consil. medicinal. cons.* 8. de nimio hæmorrhoidum fluxu. WALTH. V. *pag.* 436.

SEBASTIANUS CORTILIO *de chirurgica institutione* &c. L. IV. cap. 15. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 17.

DANIEL SENNERTUS in *Medicinæ practicæ* &c. L. III. parte 2. sect. 2. cap. 13. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 17.

JOH. HARTMANUS in *praxis chymiatricæ* &c. pag. 123. &c. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 437.

GREGORIUS HORST in *observat. med.* L. IV. *obs.* 42. ad dolores hæmorrhoidum laudat unguentum linariæ. *Obs.* 50. de hæmorrhoidum cæcarum dolore. *Obs.* 53. de fluxu hæmorrhoidali.

Idem in *centuria problematum* decad. 6. quæst. 8. an diuturnus hæmorrhoidum fluxus constringendus. WALTH. V. *pag.* 276.

LUDOVICUS SEPTALIUS in animadversionum &c. L. III. cap. 35. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 18.

JOHANNES VIGIER in *observat. chirurg.* L. III. cap. 75. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *ulcera.*

MAURI-

MAURITIUS SCHROETER. Ejus diſp. *de fluxu hæmorrhoidum præter naturam*. LIPS. 1614. 4. HALLER (m).

PETRUS POTERIUS in *inſignium curationum* &c. *centuria* II. cap. 64. de hæmorrhoidibus dolorificis. WALTH. V. *pag.* 387.

DAVID CRUSIUS in *theatri morborum* &c. L. III. cap. 9. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 438.

PAULUS WAGNER. Ejus diſp. *de hæmorrhoidibus*. BASIL. 1615. 4. HALLER (n).

GUILIELMUS BALLONIUS in *conſiliorum* &c. L. III. *conſ.* 98. de hæmorrhoidibus dolentibus. WALTH. V. *pag.* 387.

FRANCISCUS PECCETTI in *Chirurgiæ* L. III. cap. 30. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 18.

FRANCISCUS JOEL in *operum omnium* T. III. L. IV. ſect. 3. de hæmorrhoidum aperitione, & fluxu. WALTH. V. *pag.* 18.

HENRICUS PETRÆUS in *Handbüchlein* &c. tract. 10. cap. 12. de hæmorrhoidibus. V. *pag.* 18.

Idem in *noſologiæ* &c. tract. 2. diſſert. 32. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 388.

LAZARUS RIVERIUS in *obſervat. med. centuria* IV. *obſ.* 27. 28. de hæmorrhoidum dolore. *Obſ.* 64. de immodico hæmorrhoidum fluxu. *Obſ.* 81. de fluxu hæmorrhoidum.

Idem in *praxis medicæ* &c. L. X. cap. 10. 11. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 388.

JOH. VINCENT. FINKIUS in *enchiridii* &c. cap. 24. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 389.

MELCHIOR SEBIZ in *manualis ſ. ſpeculi* &c. T. I. parte 4. ſect. 2. cap. 22. &c. de hæmorrhoidibus. WALTH.

Ejus diſp. *de hæmorrhoidibus*. ARGENT. 1654. 4. HALLER (o). V. *venæ ſect.*

STEPHANUS MANIALDUS. V. *pag.* 691.

HENRICUS ab HEERS in *obſervat. med obſ.* 20. ad ſedandum hæmorrhoidum dolorem herbam ſcrophulariæ laudat. WALTH. V. *pag.* 364.

REN. CHARTIER. V. *pag.* 692.

PHILIPPUS SALMUTH in *obſervat. med. centuria* I. pag. 47. de hæmorrhoidibus grumoſis. WALTH. V. *pag.* 442.

J. RUPERT SULZBERGER, Gräcenſis, Profeſſor Lipſienſis. Ejus diſp. *de hæmorrhoidibus*. LIPS. 1626. 4. HALLER (p).

ZACU-

(m) Ibid. pag. 442. (n) Ibid. pag. 448. (o) Ibid. pag. 417. (p) Ibid. pag. 548.

ZACUTUS LUSITANUS in *praxis medicæ admirandæ* &c. L. III. *obs.* 60. hæmorrhoides hirudinibus non scalpello sunt aperiendæ. ALBERTI. V. *pag.* 389.

MARCUS AURELIUS SEVERINUS *de efficaci medicina* L. I. parte 2. cap. 17. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 303.

JOH. THEOD. de BRY in *introductionis* &c. tract. 2. cap. 26. de ani affectibus, & hæmorrhoidibus cœcis aperiendis. WALTH. V. *pag.* 444.

JOH. WALÆUS in *med. pract.* L. II. cap. 17. agit etiam de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 390.

WOLFG. HOEFER in *Herculis medici* &c. L. III. cap. 5. etiam de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 390.

PHILIPPUS GRULING in *Medicinæ practicæ* L. III. parte 2. cap. 8. de hæmorrhoidibus & earum dolore. WALTH. V. *pag.* 391. & 702.

GODOFREDUS MOEBIUS. Ejus disp. *de hæmorrhoidibus.* JEN. 1643. 4. HALLER (q). V. *obst. art.*

GUERNER ROLFINK in *epitomes* &c. L. III. cap. 21. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 448.

JOH. JOHNSTONUS in *ideæ universæ Medicinæ* &c. L. X. cap. 2. artic. 2. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 391.

DOMINICUS PANAROLI in *iatrologismorum &c. pentecoste* II. *obs.* 46. 47. de ingenti hæmorrhoidum fluxu. WALTH. V. *pag.* 25.

JOH. SCULTETUS in *armament. chirurg.* pag. 17. de hæmorrhoidum curatione. WALTH. V. *instrum. chir.*

PETRUS BORELLUS in *histor. & observat. centuria* I. *obs.* 63. ad hæmorrhoides tumentes & dolentes. In *cent.* IV. *obs.* 58. hæmorrhoidum stupendus fluxus solo syrupo de rosis siccis cohibitus. WALTH. V. *pag.* 25.

OSWALD GREMBS in *arboris integræ & ruinosæ* L. II. cap. 1. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 27.

J. JACOBUS WEPFER in L. *observationum* &c. pag. 99. &c. observationes de hæmorrhoidibus. ALBERTI. V. *pag.* 27.

CASPAR REIES in *Elysio jucund. quæst. campo*, quæst. 73. hæmorrhoides hirudinibus non scalpello sunt aperiendæ. ALBERTI. V. *pag.* 27.

J. GEORG. SOMMER in *Act. Nat. Cur. Dec.* II. *ann.* I. *obs.* 42. a suppressis hæmorrhoidibus ulcus in perinæo fistulosum. HALLER. V. *obst. art.*

CASPAR CALDERE de HEREDIA in *illustrationum & observat.* L. I. *illust.* 23. de hæmorrhoidibus dolentibus & fluentibus. In L. II. *illust.* 34. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 454.

GEORG.

(q) Ibid. pag. 647.

GEORG. HIERONYM. WELSCH in *obſervat. phyſico-med. hecatoſt.* II. *obſ.* 41. hæmorrhoidum dolor, fluxus, & tumor facile curatus. ALBERTI. V. *pag.* 30.

VITUS RIEDLINUS in *obſervationibus medicis* &c. poſt ſuppreſſas hæmorrhoides ulcus colli veſicæ, mors. HALLER. V. *pag.* 30.

RICHARDUS WISEMANN. V. *pag.* 41.

NICOLAUS BLEGNY in *zodiaci medico-Gallici* &c. a. 1680. *Jul. obſ.* 11. unguentum hæmorrhoides ſanans. ALBERTI. V. *pag.* 42.

GERARDUS BLASIUS in *Medicinæ univerſæ* &c. parte 2. artic. 4. cap. 3. de hæmorrhoidibus. WALTH. V. *pag.* 365.

VITUS RIEDLIN in *curarum med. cur.* 51. hæmorrhoidum dolor fomento cedens. ALBERTI. V. *pag.* 52.

LUD. le MONNIER. V. *pag.* 695.

J. LUDOV. PETIT. V. *pag.* 76.

LAURENTIUS HEISTER in *Chirurgiæ* parte II. cap. 166. de nimio hæmorrhoidum fluxu. Cap. 167. de hæmorrhoidibus cœcis. V. *pag.* 82.

MICHAEL ALBERTI. Ejus tract. *de hæmorrhoidibus.* HALÆ 1722. 4. HALLER. V. *pag.* 608.

J. HERM. FÜRSTENAU. V. *pag.* 98.

J. BAPT. LUD. CHOMEL *E. tumidis hæmorrhoidibus hirudines.* PARIS 1750. 4. HALLER. V. *obſt. art.*

JOH. de THEYLS. Ejus diſp. *de ſanguinis evacuatione per inferiora, quam hæmorrhoidem vocant, ut cauſa fiſtulæ ani.* LEID. 1744. 4. HALLER.

GEORG. AUG. LANGGUTH. Ejus *de hæmorrhoidibus morbo cæco.* WITTEBERG. 1766. 8.

Ejus *de hæmorrhoidum venoſarum vindicatione.* Ibid. 1768. 8.

Ejus *de vena fonte hæmorrhoidum non ſatis lympido.* Ibid. 1768. 8. MEUSEL. V. *pag.* 720.

ERN. JEREM. NEIFELD. Ejus *phyſikaliſche Abhandlung von der goldenen Ader.* ZÜLICHAU 1764. 8. V. *pag.* 143.

LUD. GOTTFR. KLEIN in *interprete clinico* tit. hæmorrhoides. V. *pag.* 283.

ANTONIUS de STÖRCK in *mediciniſch-practiſcher Unterricht* &c. agit quoque de hæmorrhoidibus. V. *pag.* 161.

G. BUDÆUS. V. *pag.* 166.

J. NEP. ab HUMBOURG. Ejus diſſ. *E. hæmorrhoidi recenter tumidæ ſectio non hirudo.* VINDOBONÆ 1765. 8. V. *hern.*

J. LUD. DIETERICH, Ratisbonenſis. Ejus *diſſ. inaug. ſiſtens obſervationem de hæmorrhoidibus criſtatis.* ALTDORF. 1764. 4.

FRANCISCUS de SLABY, Hungarus Legradiensis. Ejus diss. *de hæmorrhoidibus.* VIENNÆ 1767. 8.

CASPAR STUNZER. V. *pag.* 700.

J. CHRIST. ANT. THEDEN. V. *pag.* 211.

Nutzliche Nachricht von der Natur und Cur der Krankheiten, die mit der Bewegung auf die güldene Ader verbunden zu seyn pflegen, zum Abdruck befördert von A. S., BERLIN 1771. 8. Tractatum huncce ab experto, ut videtur, medico nitide conscriptum, nec medicamentorum compositorum farragine oneratum, SCHAARSCHMIDIUS recudendum desumsit ex collectionibus Hannoveranis *nützlichen Sammlungen* a. 1755. pag. 69. & 70. Pro tali solertia meritæ grates SCHAARSCHMIDIO referendæ sunt. Ita in *deutscher allg. Bibl.* 18. *Band.* 1. *St.* pag. 206.

MATTH. FRANC. ALIX. V. *pag.* 218.

DANIEL WILHELM NEBEL, Professor Heidelbergensis. Ejus *de hæmorrhoidibus.* HEIDELB. 1775. 4.

JOSEPH. BENJAM. BARBENIUS, Corona-Transilvanus Saxo. Ejus diss. inaug. *de hæmorrhoidibus vesicæ in genere, & in specie.* TIRNAVIÆ 1777. 8.

HERNIA
SIVE
CELE, RAMEX, RUPTURA.

AMMONIUS in herniam umbilicalem spiritum docuit irrumpere (a). HALLER. V. *pag.* 504.

SOSTRATUS in eadem umbilici hernia carnem aliquando cancrosam subnasci vidit (b). HALLER.

Duo HERONES. Eorum alter in eadem umbilici hernia, & intestinum, & omentum, & humorem, & spiritum, & carnem vitiosam scripsit reperiri (c). HALLER.

MEGES in herniam umbilici irrumpere aut intestinum, aut omentum, aut humorem (d). HALLER. V. *pag.* 504.

A. C. CELSUS in L. VII. agit de herniis. Latius intestinum sui posse, spe cum dubia (e). Gastroraphia, quæ duabus fit acubus (f). Hydrocele interna funiculi, ab externa diversa (g). HALLER. V. *pag.* 287.

LEONI-

(a) CELSUS L. VII. c. 14. (b) CELS. ibid. (c) CELS. L. VII. c. 4. (d) CELSUS L. VII. c. 14. (e) C. 16. (f) Ibid. (g) C. 25.

Leonides de hydrocele: diſtinguit ejus ſpecies, & uſtionem præfert (h); de ramice inteſtinali (i). Haller. V. *pag.* 320.

Galenus *de methodo medendi* L. VI. in herniis reponendis utendum eſſe ſyringotomo, non ſcalpello utrinque ſcindente. Gaſtroraphiæ diverſi modi. Haller. V. *pag.* 264.

Oribasius in brevioris *ſynopſis* L. III. agit de bronchocele. Haller. V. *pag.* 264.

Theodorus Priscianus in *phæn. eup.* L. I. cap. 28. de hernioſo. Walth. V. *pag.* 361.

Aetius in *tetrabibl.* L. IV. ſ. 2. cap. 22. de hernia aquoſa. Cap. 23. de hernia: chartam madefactam, & in pilam efformatam reducto prius inteſtino inguini applicari, & congruo ligamento vinciri, nec ante tres dies ſolvi jubet. Walth. V. *pag.* 265.

Paulus Ægineta in L. III. cap. 53. de herniæ ſpeciebus. In L. VI. cap. 52. de inteſtini prolapſu. Cap. 62. &c. de variis herniæ ſpeciebus. Walther. In hydrocele totum ſcrotum dividit. Sutura nuperis inventa poſt inciſionem. Ut abdominis vulnus ſyringotomo dilatetur, ut inteſtina reponantur, hæc ex Galeno (k). De herniæ ſectione: recentiores ſarcotica ſutura uti. Singulas funiculi ſpermatici venas vinciri. Rupta hernia, quæ ſubito naſcitur, tum altera, in qua peritonæum non eſt niſi dilatatum: hanc herniam ſolam curandam adgreditur. Teſticulum aufert. Cauterio poſſe exuri. Peritonæum inciſum ob bubonocelen ſutura confirmat. Haller. V. *pag.* 293.

Johannes Serapionis filius in L. V. herniam fieri ex dilatato foramine, quod in ſano homine ſit anguſtius, & vaſa ſeminalia tranſmittat. Hernias curat cauterio, ut cicatrix exitum arctet, quod conſilium nuper in Anglia renovatum fuit. Haller. V. *pag.* 265.

Rhazeus in L. XI. de herniis omnis generis. Galenum earum curationem non dilucide docuiſſe. Cum magna hernia liberam ſe vidiſſe fæcum alvi excretionem, quod omenti eſſet elapſus. Tumorem durum teſtis emplaſtro cum gummi ammoniaco ſe vidiſſe ſublatum. Hæc ſe vidiſſe in noſodochio. Hydrocelen eſſe qui cauterio curent. De dolore vehemente ex flatu herniam ſubeunte; eum cucurbitula diſſipat. Ut hydrocele curetur, perforatione, & aqua ſenſim expreſſa.

Idem in L. *ad* Almans. tit. de eminentia & ruptura: omentum elapſum ſanum reponit; corruptum excidit, ſed ligatum.

Idem in Libro *diviſionum* ramicem ſola impoſita pila nonnunquam curari. In hydrocele ad utrumque latus raphes ſcrotum incidit, & aquam ait rapide effluere. Hydrocelen ſingulis menſibus jubet aperiri.

(h) Apud Aetium L. XIV. c. 21. (i) Ibid. c. 22. (k) *Meth. med.* L. VI.

Idem *de infantum morbis* iterum de ramice agit. HALLER. V. *pag.* 265.

HALY ABBAS in *theoriæ* L. IX. cap. 36. & 37. agit etiam de herniis. In *practicæ* L. VII. cap. 51. de rupturæ f. herniæ medela. In L. VIII. cap. 2. & 3. In L. IX. cap. 47. 50. 51. 79. 80. de herniis. WALTHER. V. *pag.* 295.

AVICENNA in L. III. *fen.* 22. tract. 1. cap. 2. 3. 4. de rupturæ signis & cura. Cap. 5. &c. de reliquis herniæ speciebus. WALTHER. V. *pag.* 267.

ALBUCASIS in L. I. in hernia inguinali reposito intestino ad os usque urit, & quadragesimum ad diem ægrum jubet quiescere. In L. II. hydrocelen totam findit, cutem primum, deinde vaginalem tunicam (siphac); testiculum vero resecat. Inde paracentesin dicit; sed malum redire docet. In ruptura vetat incidere saccum hernialem (siphac). HALLER.

Idem in L. *theoriæ nec non practicæ* &c. in *practicæ* tract. 24. cap. 1. &c. de ruptura & cura ejus. WALTH. Herniam negat unquam, nisi manus opera sanatam. HALLER. V. *pag.* 267.

CONSTANTINUS in *loc. comm. med.* L. IX. cap. 38. de siphac (herniis). WALTH. V. *pag.* 268.

GENTILIS de FULGINEO. V. *pag.* 418.

BRUNUS in *Chirurgiæ magnæ* (L. II. cap. 10.) agit etiam de herniis. Herniam reducebat, urebat ad os usque. HALLER. V. *pag.* 2.

GUILIELMUS de SALICETO in *Chirurgia* &c. sarcocelen & ejus exstirpationem bene descripsit FREINDIO teste. Juniores herniosos sæpe sola deligatione & emplastro sanavit. HALLER. V. *pag.* 268.

LANFRANCUS in *Chirurgiæ magnæ* tract. 3. cap. 6. de ruptura siphac. Cap. 7. de hernia testiculorum. WALTH. Herniæ curandæ methodum suam laudat, in qua cultro ignito cutis duobus tenaculis intercepta amburitur, & ad os usque cauteriis omnia exuruntur, protecto prius teste. Neque tamen ita sibi placet in artificio quod perfecerit, quin malit herniis ferro aut igne curandis abstinere, & bracheria præferat, quibus aliquoties etiam adultos homines persanaverit. HALLER. V. *pag.* 2.

FRANCISCUS de PEDEMONTIO in *supplementi* &c. summa V. part. 4. sect. 1. cap. 1. de ruptura & speciebus herniæ. WALTHER. V. *pag.* 418.

GUILIELMUS de VARIGNANA in *secretor. sublim.* tract. 17. cap. 6. de ramice in inguine. WALTH. V. *pag.* 371.

JOH. de GADDESDEN in *rosa Anglica* &c. herniam emplastro caustico curat. HALLER. V. *pag.* 2.

GUY

Guy de Chauliac in *Chirurgiæ* tract. 6. doctr. 2. cap. 7. agit de herniis. Walth. Hydrocelen ferro incidebat, causticis medicamentis folliculum consumebat. Herniam in homine ætatis provectæ medicamentis non tolli. In hernia curanda præfert causticum igni, quod a chirurgo illud isto facilius regatur, & fuse narrat, ut eo præsidio ipse usus sit. Male cauteria nuper negligi, quod idiotæ fere iis uterentur. Berandum Metis in hernia puncto uti aureo. In hydrocele educto prius teste se scrotum aperire, tunc arsenico escharam facere, & permittere suppurationi. Haller. V. *pag.* 297.

Balescon de Tharare in *philonii* pag. 333. &c. in hernia multum tribuit jaceæ nigræ, consolidæ, & sigillo Mariæ; varias tamen ad id malum curationes describit, interque eas filum aureum. Curationem narrat a suo sodali peractam, qui durum folliculum in hydrocele latentem perforaverit, aquam flavescentem expresserit, & setaceo denique malum superaverit. Haller. V. *pag.* 299.

Petrus de la Cerlata in *operis chirurgici* pag. 107. (l) in hernia suadet medicamentis causticis cutem aperire, deinde cultello ignito scrotum (didymum) amburere. Haller. V. *pag.* 269.

J. Math. de Ferrariis in *practicæ* &c. parte 4. cap. 30. de herniis.

Idem in *consiliorum secundum vias* &c. *cons.* 83. de siphac in inguine. Walth. V. *pag.* 372.

Bartholomæus de Montagnana in *consiliorum & var. tract. consilio* 227. 228. 229. 230. de herniis variis. Walth. Sarcocelen se aliis auxiliis sæpe frustra adgressum, nunc ad cauteria & candentia medicamenta descendere. Haller. V. *pag.* 372.

Marcellus Cumanus in *observationibus* &c. hydrocelen castratione sanabat. Ad enterocelen emplastrum, quod citri succus ingreditur. Haller. V. *pag.* 410.

Paulus Bagelardus a Fulmine. Ejus parvus libellus *de ægritudine infantum* impressus per Matthæum de Windisch Graetz 1487. 4. in quo de hernia, deque ulceribus aliisque vitiis infantum agit, & medicamenta fere tradit. Haller.

J. Michael Savanarola in *practicæ majoris* &c. tract. 6. cap. 22. rubr. 1. de ruptura. Walth. V. *pag.* 373.

Marcus Gattinaria *de curis ægritudinum* &c. pag. 162. &c. de herniæ cura: in partu natam fuisse herniam intestinalem. Bracheria chalybea ad hernias laudat. Haller. V. *pag.* 420.

Antonius Benivenius *de abditis rerum causis* &c. cap. 5. de hernia per vulvam elapsi intestini. Cap. 6. de hernia umbilicali nuper nati pueri, magna

(l) Edit. Venet. 1529. fol.

magna certe & rara felicitate fanata. Cap. 73. ex arctiori herniæ ligatione mors. Ita HALLER. V. *pag.* 362.

JOH. de VIGO in *practicæ* &c. L. II. pag. 82. (m) in herniæ curatione vinculum cum igne conjungit. HALLER. V. *pag.* 270.

JOH. ARCULANUS in *practicæ medicæ* &c. tract. 6. agit de ruptura five hernia. WALTH. V. *pag.* 373.

ALEXANDER BENEDICTUS *de omnium a capite ad calcem morborum caufis* L. XXIV. cap. 34. 35. de enterocele & ejus curatione. WALTH. V. *pag.* 300.

SYMPHORIANUS CHAMPIER in *practicæ novæ* &c. pag. 483. (n) de herniis. WALTH. V. *pag.* 373.

GODOFR. STEGHIUS in *artis medicæ* &c. L. X. cap. 5. de enterocele & epiplocele. In L. XII. cap. 42. pneumatoceles & hydroceles ratio & curatio. WALTH. V. *pag.* 313.

JOH. STOCKERUS in *praxis aureæ* L. I. cap. 54. de hernia. WALTH. V. *pag.* 374.

PETRUS de BAYRO *de medendis corp. hum. malis* &c. L. XII. cap. 1. de ruptura. WALTH. V. *pag* 374.

PHIL. THEOPH. PARACELSUS in *prælect. chirurg. de vulneribus* cap. 15. de ruptura.

Idem *von offenen Schäden* cap. 54. 55. 56. de hernia aquofa, ventofa, carnofa. WALTH. V. *pag.* 272.

NICOLAUS MASSA in *epiftolar. med. epift.* 23. cafus rarus herniæ varicofæ, in qua eodem in latere duo fuerint tefticuli. HALLER. V. *pag.* 273.

HIERONYM. CARDANUS *de caufis & fignis* &c. pag. 23. de hernia. WALTH. V. *pag.* 374.

ANDR. VESALIUS in *paraphrafis* &c. cap. 89. de ramice. WALTH. V. *pag.* 375.

JOH. DRYANDER in *der ganzen Artzney* &c. caput habet etiam de herniis. HALLER. V. *pag.* 421.

Nützlich Bad, und Arzney den Bruch an alten und jungen ungefchnitten zu heilen. ARGENT. 1539. 4. HALLER.

SEBASTIANUS AUSTRIUS *de infantum f. puerorum morbis* morb. 48. inguinis ramex. WALTH. V. *pag.* 375.

JOH. FERNELIUS in *univerfæ Medicinæ* L. VI. cap. 14. de hernia fcrotali. V. *pag.* 273.

Idem in *confiliorum* &c. *conf.* 64. de enterocele. WALTH. V. *pag.* 422.

ANT-

(m) Edit. LION 1538. 8. (n) Edit. BASIL. 1547. 8.

ANT. FUMANELLUS in tract. *de compos. med.* cap. 53. ramici vel rupturæ quæ remedio sint. WALTH. V. *pag.* 375.

JACOB. HOLLERIUS *de morbis internis* L. I. cap. 59. in hernia laudat succum jaceæ albæ quotidie mane cum modico vini albi porrectum; etiam succum herniariæ eodem modo sumtum. WALTHER. De hernia agit, non sine propriis adnotationibus; ut de funesta hydrocele gangrænosa; de intestino ileo elapso, incarcerato, gangræna corrupto; de hydrocele repetito incisa &c. HALLER. V. *pag.* 335.

LEONHARD. FAVENTINUS *de morbis puerorum* cap. 21. herniæ remedia cap. 37. ramicis medela. WALTH. V. *pag.* 422.

DIONYS. FONTANONUS in *practicæ* &c. L. III. cap. 31. de relaxationis intestinorum curatione. WALTH. V. *pag.* 422.

CAMILLUS THOMAI in *rationali methodo* &c. cap. 61. de ramice. WALTH. V. *pag.* 423.

JACOB. SYLVIUS *morborum internor.* &c. pag. 87. de enteroceles curatione. WALTH. V. *pag.* 423.

C. C KUNRATH in *medullæ destillatoriæ* &c. pag. 411. & 595. medicamenta ad hernias. WALTH. V. *pag.* 397.

AMBROSIUS PARÆUS in collect. *operum chirurg.* L. VII. cap. 14. 15. de cura herniæ. Cap. 16. 17. ad hernias laudat emplastrum diachalcit. dissolutum in vino generoso malvatico cum oleo laurino. WALTHER. In hernia quoties plurimus adeps processui peritonæi adhæsit, saccum super specillum sulcatum jubet aperire. In pueris sæpe aquis adstringentibus se hernias sanasse. Ustionem vasis spermaticis valde nocere. Testem connatum inguini, proque ramice habitum, saltibus imperatis descendere cœpit. Vetat castrare herniosos. Plumbo potius quam auro processum peritonæi intercipit. Hydrocelen totam aperire suadet, & setaceum trajicere. HALLER. V. *pag.* 301.

BENEDICTUS VICTORIUS in *medicinal. consilior. cons.* 39. ad herniæ intestinalis curationem. WALTH. V. *pag.* 376.

AMATUS LUSITANUS in *curat. med. centuria* II. *cur.* 71. de enterocele. *Cur.* 84. hydrocele repetita incisione sublata. WALTH. V. *pag.* 314.

CHRISTOPH. a VEGA in *artis medendi* L. I. sect. 10. cap. 2. de hernia. WALTH. V. *pag.* 376.

JACOBUS RUFF in *L. de tumoribus* &c. herniam aquosam medullæ spinalis funesto eventu incisam vidit. HALLER. V. *tumores.*

PETRUS FRANCO, Gallus, sed qui LAUSANNÆ chirurgiam fecit, etiam BERNÆ. Romanæ religioni addictissimum fuisse testatur PORTALIUS, quæ quidem laus vix cum officio BERNÆ & LAUSANNÆ ornato

to consistere potest, & totus sermo viri pii ad reformatæ ecclesiæ morem est compositus. Citat PORTALIUS Ejus *traité contenant une des parties principales de la Chirurgie, laquelle les chirurgiens herniaires exercent.* LION 1556. 8. Is ex approbatione idem est liber, qui nunc sequitur, sed notior est *traité des hernies, contenant une ample declaration de toutes leurs especes, & autres excellentes parties de la Chirurgie, c. à d. de la pierre, de la cataracte, des yeux & autres maladies.* LION 1561. 8. Candidus homo, perinde paratus malos suos eventus narrare, bonosque. Administrationes suas accurate & minute describit; nova instrumenta novasque encheireses excogitavit, ut posceret necessitas. Multas suas curationes passim interspergit. Castrationem primum & cauterii usum describit, deinde suam inguinalis ramicis curationem, punctum nempe aureum, quod commendat, negatque dolorem inferre. In hydrocele setaceo utitur, sed præfert administrationem, in qua totum scrotum ferro aperitur, turunda inmittitur, vulnus lente consolidatur. Ne recrudescat, ac ex tantilla carne deterior redeat, sarcocelen integre exstirpat, vetat autem escharoticorum usum. Varicosæ herniæ ignem adhibet. Ita HALLER.

J. SCHYRONIUS in *medendi meth.* L. III. cap. 33. de hernia. WALTH. V. *pag.* 790.

J. BAPT. MONTANUS in *consultat. med. cons.* 20. ad ramicem intestinorum. WALTH. V. *pag.* 424.

REINERUS SOLENANDER in *consilior. med.* sect. IV. *cons.* 13. in hernia: lunariæ minoris pulverem in decocto consolidæ vel vino sumtum pueros potissimum curare. *Cons.* 14. in hernia intestinali: oleum hyperici laudat. *Cons.* 16. de enterocele. WALTH. V. *pag.* 383.

JODOCUS LOMMIUS in *medicinal. observat.* L. II. pag. 202. (o) de ramice. WALTH. V. *pag.* 425.

ANTON. CHALMETHÆUS in *enchirid. chirurg.* L. I. cap. 23. de hernia aquosa & flatuosa. Cap. 24. de enterocele & epiplocele. WALTH. V. *pag.* 274.

GABRIEL FALLOPIUS in tract. *de tumoribus* parte 1. cap. 30. 31. 32. 33. 34. 35. de curatione herniæ: chalybem cum sacchаro per 20. dies, post repositionem intestini, interne sumtam expertus valde laudat. WALTH. V. *tumores.*

GUIL. RONDELET in *methodi curandorum* &c. L. III. cap. 75. &c. de herniis. WALTH. V. *pag.* 377.

LEONHARD. FIORAVANTI in *Crone der Arzney* &c. L. I. cap. 40. de hernia. WALTH. V. *pag.* 426.

HIERONYM. MERCURIALIS in tract. *de pueror. morbis* aliqua habet etiam de herniis. HALLER. V. *pag.* 362.

ANTO-

(o) Edit. FRANCOF. 1643. 8.

ANTONIUS SAPORTA. Celeberrimus HALLER testatur se legisse apud VALVERDUM, SAPORTAM novum herniæ genus proposuisse, in quo peritonæum in scrotum delabitur (intellexit nempe peritonæum in hernia non rumpi, ut vulgo putabatur). V. *tumores.*

VICTOR TRINCAVELLUS in *enchirid. med.* L. XI. cap. 30. de hernia scrotali. WALTH. V. *pag.* 378.

OMNIBONUS FERRARI *de arte medica infantum* L. IV. cap. 18. de hernia. WALTH. V. *pag.* 314.

JOH. RIOLAN in *particul. med. meth.* sect. 3. agit de bubonocele. WALTH. V. *pag.* 378.

CASPAR WOLFIUS in *viatici novi* &c. cap. 63. de hernia. WALTH. V. *pag.* 428.

J. UDALR. RUMLER in *observat. medicis* de sarcocele cum castratione curata. HALLER. V. *pag.* 338.

NICOLAUS PISO *de cognosc. & curandis* &c. L. III. cap. 60. de hernia. WALTH. V. *pag.* 379.

REMBERTUS DODONÆUS in *observat. med. rar.* cap. 39. de hydrocele. Cap. 40. de scroti in hydrocele periculosi sectione. WALTH. V. *pag.* 506.

JOH. MARQUARD in *practicæ theoricæ* L. IV. cap. 17. de hernia. WALTH. V. *pag.* 379.

JOH. CRATO in *consiliorum & epistol.* L. VII. *consf.* 13. de hernia intestinali. *Consf.* 14. 15. 16. in ruptura. *Consf.* 17. de bubonocele. *Consf.* 60. de enterocele. *Consf.* 61. in principio enteroceles. In libro *singular. observat. med.* consil. 210. 211. 212. 213. 214. 304. 305. de variis herniarum speciebus. WALTH. V. *pag.* 380.

RODER. a FONSECA in *consultationum* &c. T. I. *consf.* 95. de hernia intestinali. WALTH. V. *pag.* 381.

GEORG. BERTINUS in *Medicinæ* &c. L. XX. cap. 48. de cura herniæ. WALTH. V. *pag.* 12.

DAN. PERNUSIUS. Ejus *de herniis.* BASIL. 1588. 4. HALLER.

PETRUS FORESTUS in *observationum & curat.* L. XXVII. obs. 11. &c. de variis herniæ speciebus & earum curatione: Multum hic medicamentorum, absque chirurgica administratione Hernia umbilicalis pueri sola compressione sanata. HALLER. V. *pag.* 381.

EUSTACH. RUDIUS in *artis medicæ* L. V. part. 1. cap. 19. de hydrocele. WALTH. V. *pag.* 382.

HIERONYMUS FABRICIUS in *pentateuch. chirurg.* L. 1. part. 1. cap. 23. de herniarum differentiis, signis, & causis in genere. Cap. 24. 25. de cura herniæ intestinalis. Cap. 26. de cura herniæ omentalis. Cap. 27. de cura herniæ aquosæ. Cap. 28. de cura herniæ ventosæ. Cap. 29. de cura sarcoceles

& hydroceles. Cap. 30. de cura herniæ varicosæ. WALTHER. Ob hernias castrantes improbat. Herniæ curatione chirurgica abstinet. Herniosos bracherio consolatur. HALLER. V. *pag.* 302.

GUILIELMUS FABRICIUS in *observat. chirurg. centuria* II. obs. 81. in prolapsu intestinorum in scrotum gravissima symptomata. *Obs.* 82. intestina in scrotum prolapsa. In *centur.* IV. *obs.* 64. 65. 66. 67. 68. de variis herniis: sarcocelen in dextro latere esse frequentiorem. Hydrocele incisione, & membrana aquam recipiente ligata, curata; sæpe tamen carnem testi adnasci, & tunc infauste cedere. A venere impedita sarcocele. Tunica erythroides seorsim a vasis ligari debet, & sub ea tumor aperiri. In *cent.* V. *obs.* 54. antiqua in sene hernia sanata solo diuturno ob morbum decubitu. In *cent.* VI. *obs.* 69. 70. &c. de variis herniis: ABEL ROSCIUS herniam incarceratam aliquoties solis clysteribus sanavit, etiam quando lotiones per os rejectæ fuerant. Septuagenarii hominis invitus quidem herniam sectione HILDANUS sanavit.

Idem in tribus voluminibus, in quibus multum est ineditorum. HENRICUS SOBINGER de chirurgia Italorum sui ævi: puncto aureo peritonæi processum constringebant. DOUGLASIUM Scotum hernias inciso peritonæo reponere, non læsis vasis seminalibus. FABRICIUS BARTHOLETUS hernias absque incisione sanabat. J. BURGOWER de Italorum audace chirurgia: libere ferro & igne uti. In hernia ampliori a balnei usu intestina subito in scrotum descenderunt, ut abdomen ipsum flaccesceret, & æger extemplo exspiraret. A castratione sarcocele, & in alio mors ipsa. HILDANUS de curatione herniarum per escharotica, quam improbat. HALLER. V. *pag.* 274.

JOH. COSTÆUS. V. *pag.* 591.

DURANTES SCACCHIUS in *subsidio medicinæ* &c. de hydrocele: setaceum trajicitur per vulnus acu ignita inflictum. Hernia tophacea s. sarcocele. Herniæ etiam umbilicales. HALLER. V. *pag.* 15.

THOMAS FIENUS *de præcipuis artis* &c. in L. X. de hernia: tres puncti aurei modi. HALLER. V. *pag.* 591.

JOH. SCHENK in *observat. raris* &c. habet etiam hernias. HALLER. V. *pag.* 16.

HOLZACH in iisdem SCHENKII *observationibus* &c. de intestini in hernia scrotali gangræna affecti funesta curatione. HALLER.

J. ZECCHIUS in *consult. med. cons.* 63. de hydrocele. WALTH. V. *pag.* 384.

ANDR CÆSALPINUS in *speculi artis medicæ* L. VIII. cap. 34. de hernia. WALTH. V. *pag.* 384.

FELIX PLATERUS in *observationum* &c. L. III. pag. 640. de hydrocele; pag. 707. de enterocele, & de reliquis herniæ speciebus a variis causis. WALTH. V. *pag.* 385.

SCI-

SCIPIO MERCURIUS *degli errori populari* &c. NURSINOS duos VENETIIS hernias per caſtrationem curaſſe. HALLER. V. *pag.* 508.

CASPAR HOFMAN in *inſtitut. med.* L. III. cap. 136. de hernia. WALTH. V. *pag.* 434.

JUL. CÆSAR. CLAUDINUS in *conſultat. & reſponſ. conſ.* 18. de ramice aquoſo. *Conſ.* 66. de bubonocele. WALTH. V. *pag.* 386.

J. HIERONYM. PULVERINUS in *Medicinæ practicæ* cap. 10. de ramice. WALTH. V. *pag.* 435.

PETRUS PIGRAUS in *epitome* &c. punctum aureum nunquam feliciter ceſſiſſe: ab eo convulſiones natas, quas non potuit niſi exſtirpato teſticulo ſedare. A cauſtico in hernia mors. Satis recte herniam uri, donec cicatrix dura inteſtinum retentura ſubnaſcatur. Herniam cerebri periculoſe tactam chalcantho, apta deligatione compreſſit & ſanavit. HALLER. V. *pag.* 17.

NICOLAUS HABICOT in *problemes medicinaux* &c. caſtrationem neceſſario ad herniarum curationem non requiri. HALLER. V. *pag.* 407.

SEBAST. CORTILIO *de chirurg. inſtitut.* L. III. cap. 5. 6. 7. 8. 9. 10. de hernia aquoſa, ventoſa, carnoſa, humerali, varicoſa, & inteſtinali. WALTH. V. *pag.* 17.

HENRICUS SMETIUS in *miſcellaneis* &c. mors ex maxima hernia umbilicali in gangrænam abeunte. Hernia intra uteri cervicem, primum hujus mali exemplum. Ita HALLER. V. *pag.* 436.

DANIEL SENNERTUS in *Medicinæ practicæ* L. III. parte 2. ſect. 1. cap. 6. de hernia: varia ad hernias medicamenta. In parte 9. ſect. 1. cap. 7. de hernia & ſcroti tumoribus, ut pneumatocele, hydrocele, ſarcocele, & cirſocele. WALTH. V. *pag.* 17.

JOH. HARTMANNUS in *praxis chymiat.* pag. 168. ad bubonocelen, enterocelen & epiplocelen. WALTH. V. *pag.* 437.

PETRUS van der STYLLE in *chirurgiſchem Handbüchlein* &c. parte 2. cap. 21. & 22. de hernia. WALTH. V. *pag.* 555.

J. HENR. FRÖLICH. Ejus *de herniis cognoſcendis methodo tum ab antiquis, tum modernis lecta curandis.* BASIL. 1612. 4. HALLER.

GREGORIUS HORST in *complemento ad librum II. conſultationum* &c. Exomphalos congenitus. HALLER. V. *pag.* 276.

J. B. CORTESIUS in ſua *in univerſam Chirurgiam inſtitutione* &c. ULYSSEM Nurſinum hernias ſanaſſe admoto medicamento cauſtico, loco inuſto exciſo; profunda facta cicatrice. HALLER. V. *pag.* 17.

JOH. VIGIER in *operum med. chirurg.* L. I. cap. 49. 50. 51. 52. de ramicum differentia & earum curatione. WALTH. V. *vulnera.*

VALENTINUS HARTUNG. Ejus *de herniis inteſtinalibus marium.* LIPS. 1614. 4. HALLER.

J. PHILIPP. BRENDEL in *consilior. med. cons.* 91. de herniæ curatione: laudat decoctum vinosum radicis chamæleontis albi mane haustum. WALTH. V. *pag.* 387.

GUIL. BALLONIUS in *consiliorum* &c. L. III. *cons.* 16. de varicosa hernia. *Cons.* 27. de hernia. WALTH. V. *pag.* 387.

FRANC. PECCETTI in *Chirurgiæ* &c. L. I. cap. 21. de umbilici aquoso tumore. Cap. 22. de hernia aquosa. WALTH. V. *pag.* 18.

THEOD. CORDÆUS in *pathologiæ* &c. L. II. sect. 4. cap. 28. de hernia. WALTH. V. *pag.* 315.

VALENTINUS EMMERICH. Ejus *de hernia*. BASIL. 1616. 4. HALLER.

HENRICUS PETRÆUS in *Handbüchlein* &c. parte 9. cap. 21. de hernia. V. *pag.* 18.

Idem in *nosologiæ* &c. T. II. diss. 47. de hernia omenti. WALTH. V. *pag.* 388.

LAZARUS RIVERIUS in *observationum* &c. *centuria* II. *obs.* 4. & in *cent.* III. *obs.* 82. & in *observat. communicat. obs.* 15. de enterocele. WALTH. V. *pag.* 24.

CAROLUS PISO in *selectar. observationum* &c. cap. 7. de hydrocele. WALTH. V. *pag.* 439.

J. VINCENT. FINKIUS in *enchiridii* &c. cap. 36. de hernia. WALTH. V. *pag.* 389.

CLAUD. CHARLES & PETR. ROBYNET *E. contumaci bubonocele* *ἐκτλοτομία*. PARIS 1618. 4. HALLER.

MELCHIOR SEBIZ in *manualis s. speculi* &c. T. I. part. 4. sect. 1. cap. 8. ad herniam intestinalem. In T. II. part. 4. sect. 8. cap. 9. ad sarcocelen. Sect. 9. cap. 2. ad herniam ventosam. Cap. 3. 4. ad herniam aquosam & varicosam. WALTH. V. *pag.* 364.

HENR. ab HEERS in *observationibus medicis* &c. de herniotomo, qui filo ferreo ileum intestinum comprehendit funesto eventu: aliis intestinum pro omento resecuit. (Memini, inquit celeberrimus HALLER, me scalpello chirurgi hominem eripuisse, qui hoc ipso momento temporis elapsum intestinum pro sacco erat incisurus) V. *pag.* 364.

JOH. STRUM. Ejus *de herniis*. GREIFSWALD 1622. 4. HALLER.

PHILIPP. HOECHSTETTER in *raris observationibus* &c. intestinum ab imperito herniotomo incisum patulum mansisse. HALLER. V. *pag.* 19.

J. RUDOLPH. CAMERARIUS in *sylloge memorabilium* &c. *centuria* III. part. 48. herniis dicata herba HOLLERII. In *cent* IV. part. 77. herniæ medicina ex magnete. In *cent.* VIII. part. 50. herniarum panacea, decubitus in dorsum; part. 51. in hernia laudatur hypoglossum, pinosella, lunaria major,

jor, perfoliata, cinis lactantis leporis, lac coagulatum. In *cent.* X. part. 14. hernia ventriculi ab antimonii usu. ALBERTI. V. *pag.* 19.

PHILIPP. SALMUTH in *observat. med. centuria* III. pag. 156. hydrocele a potu. WALTH. V. *pag.* 442.

ARNOLDUS WEICKARDUS in *pharmacopeæ* &c. L. I. cap. 18. de sarcocele, enterocele, exomphalocele, hernia ventosa, aquosa, & umbilicali. WALTH. V. *pag.* 389.

J. ANTOINE LAMBERT in *commentaires & œuvres chirurgiques* &c. L. III. agit etiam de hernia. Tres quartæ omenti partes absque malo eventu resectæ. Hydrocele sublata. Exempla sanguinis de hydrocele abunde effusi. HALLER. V. *pag.* 20.

ZACUTUS LUSITANUS in *praxis medicæ admirandæ* &c. L. II. *obs.* 84. de hernia aquosa (hydrocele) immisso siphone curata. WALTHER. V. *pag.* 389.

JACOB. PRIMEROSIUS in *enchiridii medico-practici* part. 2. pag. 275. de puerorum hernia.

Idem *de morbis puerorum* part. 2. pag. 9. de hernia puerorum. WALTH. V. *pag.* 443.

J. PHARAMOND RHUMEL. V. *pag.* 443.

HUGUES BABYNET, medicus Aurelianensis. Ejus *la maniere de guérir les descentes de boyau sans tailler ni faire incision.* La HAYE 1630. 12. Experimentum se fecisse in numerosis variarum gentium ægrotis. Emplastrum laudat ex pice alba cum terebinthina & rubro santalo compositum: id mire extollit in sinistri lateris herniis: in dextro vinculis utitur & bracherio. Deinde probat succos adstringentes tormentillæ, symphyti &c. HALLER.

MALACHIAS GEIGER, medicus Bavarus. Ejus *kelegraphia s. descriptio herniarum, cum earum curationibus tam medicis quam chirurgicis.* MONACHII 1631. 8. Germanice *ausführlicher Bericht von den Brüchen*, STUTGARD 1661. 12. ULM 1696. 12. De ipsa chirurgica curatione pauca, quam molitur per punctum aureum, & caustica medicamenta, eo ævo usitatissima. Subligacula varia. HALLER.

MARC. AUR. SEVERINUS *de recondita abscessuum natura* in L. IV. agit quoque de herniis; inter eas vastissima hernia umbilicalis. HALLER. V. *pag.* 276.

Idem *de efficaci medicina* L. I. part. 2. cap. 13. novum genus curationis enteroceles & hydroceles. Cap. 14. de hydroceles paracentesi & punctione. In parte 2. *de sectionibus* cap. 5. de certo loco secando in hernia. Cap. 80. de enteroceles excisione. In *pyrotechniæ* L. II. parte 1. cap. 73. de bubonocele. Cap. 75. de hernia ex intestinis aut omento prolapsis. Cap. 78. &c. de hydrocele, & sarcocele. WALTH. Ad herniam tessella eburnea BENEDICTI. Hydrocelen præputii frequentibus vulneribus incidit. In herniis

feli-

feliciter ustione se usum esse. Hydrocelen scalpello candente perforat, setaceum trajicit: est ubi tribus locis ferro lunato scrotum adussit, ut constringeretur. Sarcocelen vidit, teste albo concremento obducto: eam excidit & exemit, eoque modo testaceum scroti tuber superavit. HALLER. V. *pag.* 303.

NICOLAUS FONTANUS in *observationibus raris* &c. hydrocele educta aqua sanata; sic sarcocele excisa & varicocele. HALLER. V. *obst. art.*

JOH. THEOD. de BRY in *introductionis* &c. tract. 2. cap. 29. de hernia scroti. WALTH. V. *pag.* 444.

JOSEPH. COVILLARD in *observations chirurgiques* &c. herniarum incisiones variæ, etiam cum gangræna. HALLER. V. *pag.* 303.

WOLFGANG. HOEFER in *Herculis medici* &c. L. III. cap. 5. etiam de hernia intestinorum. WALTH. V. *pag.* 390.

JOH. van BEVERVIK in L. *idea Medicinæ veterum* &c. etiam de herniis. HALLER. V. *pag.* 22.

PHILIPP. GRULING in *curationum & centuria* I. *cur.* 98. de hernia inguinali. *Cur.* 100. de hernia umbilicali. In *cent.* III. *obs.* 88. 90. 91. de hernia & ejus cura.

Idem in *Medicinæ practicæ* L. IV. part. 3. cap. 3. de hernia. WALTHER. V. *pag.* 391.

JOH. RHODIUS in *observat. medicinal. centuria* III. ab herniotomo incisum intestinum tenue per inguen porro patuit, J. PRÆVOTIO teste, fæcesque reddidit. Hydrocele curata, igne ad radicem processus spermatici admoto. HALLER. V. *pag.* 447.

NICOLAUS TULPIUS in *observationibus medicis* &c. Faucibus per os rejectis, tamen reposita hernia. Hernia gangrænosa, intestinum abdomini adhæsit, vita per sex annos superstite. HALLER. V. *pag.* 22.

GUERNER ROLFINK in *epitomes* &c. L. III. cap. 26. de herniis & earum speciebus.

Idem in *ordinis & methodi Medicinæ* &c. L. XII. *conf.* 1. de ægro hernia carnosa laborante. WALTH. V. *pag.* 448.

Ejus porro disp. *de enterocele.* JEN. 1664. 4. De castratione. HALLER.

THOM. BARTHOLINUS in *histor. anatom. centuria* I. *hist.* 3. bubonocele lethalis. *Hist.* 73. omphalocele rupta a cute. In *cent.* V. *hist.* 5. bubonocele rara. In *cent.* VI. *hist.* 70. hernia post colicam.

Idem in *observat. med.* ab HENRICO a MÖINICHEN transmissis *obs.* 18. hydroceles curatio tuta per simplicem puncturam. *Obs.* 24. nova herniæ curatio. WALTH. V. *pag.* 23.

Idem

Idem in *Act. Hafnienf. Vol.* I. *obf.* 28. farcocele, tumor dextri tefticuli. HALLER.

JOH. JOHNSTONUS in *ideæ univerfæ Med.* L. X. tit. 3. cap. 1. art. 4. de hernia inteftinorum. WALTH. V. *pag.* 391.

JOH. PETR. LOTHICHIUS in *confilior. & obfervat.* L. VI. cap. 3. *obf.* 9. farcocele medicamento fanata. *Obf.* 10. hydrocele. WALTHER. V. *pag.* 23.

JOSEPH. SCHMIDT in *Spiegel der Wundarzney* &c. L. III. parte 2. pag. 422. 427. ad herniam. WALTH. V. *pag.* 23.

YSBRAND de DIEMERBROECK in *centum obfervationibus* &c. Inteftinum in hernia gangrænofum, lethali eventu. Inteftinum ab hernia gangrænofum patulum, vita fuperftite. HALLER. V. *pag.* 24.

PETRUS PIAZZA *breve ed utile difcorfo* &c. in ultimo tractatu tangit etiam hernias. HALLER. V. *pag.* 25.

GUILIELMUS HARVEUS in *exercitationibus* &c. herniam cancrofam illæfo tefte excifam vidit. HALLER. V. *obft. art.*

SAMUEL FORMEY. V. *pag.* 684.

DOMINICUS PANAROLUS in *iatrologifmorum* &c. *pentecofte* II. de hernia umbilicali congenita. HALLER. V. *pag.* 25.

CAROLUS ARTHURUS PLESSIUS in magna *anatome*... elapfam veficam herniam vidit feciffe. HALLER. V. *pag.* 277.

JOH. SCULTETUS in *armamentarii chirurgici* pag. 149. (p) de modo appli andi retinaculum in hernia. De cura enteroceles; pag. 161. herniam NURSINORUM more caftratione fanatam defcribit. In *obferv. chirurg. obf.* 74. hernia carnofa. WALTH. V. *inftrum. chir.*

PETRUS BORELLUS in *hiftor. & obfervat.* (*obf.* 4.) de hydrocele incifione fanata, eductis fere duabus aquæ libris. HALLER. V. *pag.* 25.

BALDASSAR TIMÆUS in *confilior. med.* L. III. *conf.* 11. de hernia inteftinali.

Idem in *epiftol. med.* L. III. *epift.* 36. de hernia. *Epift.* 43. de hernia inteftinali. WALTH. V. *pag.* 26.

PETRUS de MARCHETTIS in *obfervat. medico-chirurgicarum* &c. *obf.* 84. epiplocele cum farcocele conjuncta. *Obf.* 89. bubonocele. WALTH. V. *pag.* 26.

PAULUS BARBETTE in *Chirurgia* &c. peritonæum in hernia vix unquam rumpi. Hernias dari infra umbilicum, ad ejus latera, & longe fuper inguen, quales fint pro abfceffu habitæ. HALLER. V. *pag.* 26.

Os-

(p) Edit. NORIMBERG. 1657. 8.

Oswald Grembs in *arboris integræ & ruinosæ* &c. L. II. cap. 1. de hydrocele & hernia carnosa. Walth. V. *pag.* 27.

J. Jacob. Wepfer in tract. *de cicuta aquatica* &c. historiam dat sarcoceles malo effectu ab herniotomo tractatæ. Haller. V. *pag.* 27.

Joh. Andr. Smitzius in *Medicinæ practicæ* pag. 108. de hernia. Walth. V. *pag.* 316.

Paulus Amman in *Medicinæ criticæ* &c. *cas.* 12. de sarcocele. *Cas.* 63. sectio herniæ inguinalis. *Cas.* 26. de hernia intestinali. Walth. V. *pag.* 601.

Henricus v. Roonhuysen in *genees en heelkonstige aanmerkingen* &c. (in novo volumine). Hernia umbilicalis rupta, magnus tumor elapsus, fistula superstes. Alia ejusmodi hernia rupto peritonæo funesta: alia in puero modo nato, absurde excisa. Haller. V. *pag.* 28.

J. Laurent. Bausch in L. *de lapide hæmatite* &c. Omentum cum ventriculo & pancreate per tendineæ expansionis diaphragmatis hiatum in pectoris cavum receptum. In hernia gangrænosa intestinum apertum aliquamdiu cibos per vulnus reddidit. Intestinum crassum a verme erosum, sanatum. Haller. V. *pag.* 453.

Henricus a Möinichen in *observationibus* &c. Hydrocele sanata, excitata per turundam suppuratione. Hispanos herniotomos testem non amputare, sed in abdomen repellere, deinde puncto aureo uti. Herniam in processu aperiebat. Haller. V. *pag.* 29.

Eberhardus Goekel in *consilior. & observat. decade* I. *obs.* 9. hernia intestinalis mercurio vivo restituta. *Obs.* 10. herniæ sectioni spasmus superveniens lethalis.

Idem in *gallicin. s. observat. centuria* I. *cons.* 31. ex hernia male reposita ileus. In *cent.* II. *cons.* 68. æger sibi ipsi herniam secans, vasa spermatica cum testiculo, intermissa ligatione, abscidens, a nimia hæmorrhagia ferme exanimis restitutus. Alberti. V. *pag.* 29.

Olaus Borrichius in *Act. Hafniens. Vol.* I. *obs.* 97. sarcocele, ipse testis sanguine undique turgens. *Obs.* 61. indigna eo viro historiola, de hernia per transplantationem in tibiæ ramum sanata. *Vol.* V. *obs.* 59. intestinorum minima particula in herniam prolapsa eventu funesto. Haller. V. *pag.* 30.

Franciscus Mauriceau in *traité des maladies des femmes* &c. agit etiam de infantum herniis. Haller. V. *obs. art.*

Job van Meekren in *heel en genees konstige* &c. Hernia umbilicalis congenita. Hernia cerebri occipitalis. Haller. V. *pag.* 30.

Georg. Hieronym. Welsch in *observat. physico-medicis* &c. Hernia umbilicalis alias funesta, alias sanata.

Idem

Idem in *curat. propriis* &c. Aqua punctione ex hydrocele emissa, sed rediens. Enterocele. HALLER. V. *pag.* 30.

JOH. MURALTUS in *Schriften von der Wundarzney* &c. Hernia incarcerata curata, cum intestinum inciperet corrumpi. Dilatato annulo intestinum incarceratum repositum.

Idem in *Eph. Nat. Cur. Dec.* II. *ann.* I. *obs.* 113. de hernia umbilici in puerpera cum ani prolapsu vinculis sanata. *Ann.* III. *obs.* 128. hernia umbilicalis vinculo sanata. *Obs.* 135. felix incisio in ileo a bubonocele nato. *Obs.* 141. ab intestino a vermibus eroso hernia. *Obs.* 148. hydrocele curata castratione & cereo inmisso. HALLER. V. *pag.* 30.

J. FREYTAG in iisdem MURALTI *Schriften* &c. de hydrocele gangrænosa cum hernia inguinali sanata, & hernia incarcerata cum stercoreo vomitu aperto peritonæi processu; sic aliæ graves herniæ, etiam inguinales sanatæ. HALLER. V. *pag.* 30.

VITUS RIEDLINUS in *observat. medicis* &c. ab hernia spreta funestus spasmus cynicus. HALLER. V. *pag.* 30.

J. NICOLAUS PFIZER in *zwey sonderbare Bücher* &c. agit etiam de hernia. HALLER. V. *obst. art.*

FRIDERICUS HOFFMANNUS in *meth. med.* L. I. cap. 19. contra herniam intestinalem specifica. In L. II. cap. 2. intestinorum prolapsus in scrotum. WALTH. V. *pag.* 393.

J. HENR. MEIBOM. Ejus disp. *de hernia.* HELMSTADT 1686. 4. HALLER. V. *oss. morb.*

JOH. FERDINAND. HERTOD in *crocologia* &c. cap. 16. de intestinorum hernia. WALTH. V. *pag.* 393.

THEODOR. KERKRING in *spicilegio anatomico* &c. de fœmina, quam bronchocele præfocavit. HALLER. V. *pag.* 31.

JUSTUS SCHRADER in ejus *observat.* & *historiis* &c. hernia describitur & processus peritonæi testem comprehendens. Item processus quidem peritonæi, absque hernia tamen, cum icone. HALLER. V. *pag.* 31.

In *Act. Nat. Cur. Dec* I. *ann.* III *obs* 132. hernia exulcerata, unde excrementa sine alia sanitatis noxa ejiciebantur. *Ann.* IV. *obs.* 102. herniæ transplantatio. *Ann.* VIII. *obs* 43. hernia intestinalis *Dec.* II. *ann.* III. *obs.* 14. hernia ab intestino vermibus eroso. *Obs.* 128. hernia umbilicalis. *Obs.* 184. hernia aquosa castratione sublata. *Ann.* VI. *obs.* 55. herniæ sectio αμεθόδως in viro facta lethalis. *Obs.* 56. herniarum sectiones in pueris & viro methodice institutæ salutares. *Ann.* VII. *obs.* 11. conjecturæ & conamina circa hernias. *Ann.* VIII. *obs.* 55. hernia male secta, prolapsus perpetuus & fæcum exitus in inguine. *Obs.* 97. hernia umbilicalis neglecta, tandem ligatura alleviata. *Ann.* IX. *obs.* 33. hernia aquosa transplantatione s. translatione curata. *Dec.*

III. *ann.* II. *obſ.* 51. hernia exulcerata curata. *Ann.* IV. *obſ.* 9. in herniæ inguinalis curatione miraculum medicum, quod natura cum abſceſſu operata eſt. *Obſ.* 107. hernia ex forti ſuctione mammillarum orta. *Ann.* V. VI. *obſ.* 37. herniæ ſectionem ſpaſmus ſuperveniens lethalis. *Ann.* IX. *obſ.* 150. herniam inteſtinalem ſigna quædam antecedentia. In *cent.* VII. pag. 48. herniæ carnoſæ imprudens ſectio in ſene; pag. 94. herniæ umbilicalis cura ſympathetica; pag. 307. herniæ monſtroſæ magnitudinis. ALBERTI. V. *pag.* 31.

LAURENTIUS WOLFSTRIGEL. V. *pag.* 32.

GEORG. WOLFG. WEDEL. Ejus *æger paſſione iliaca ex hernia laborans.* JEN. 1681. 4.

Ejus *de ægro hernia laborante.* Ibid. 1684. 4.

Idem in L. *de morbis infantum.* Ibid. 1717. 4. etiam de herniis agit. Hernia infantilis vinculis curata absque ſutura. HALLER. V. *pag.* 34.

BERNARDINUS GENGA in *anatomia chirurgica* &c. etiam de herniis, contra PARÆUM. Non debere continuo de reponendo inteſtino deſperari: neque facile ſummo cum periculo annulum tendinoſum incidi. Hydroceles curatio inciſione exigua facta, ſed inmiſſo tubulo, quem non probat, ut neque acum BARBETTI. Sanatio radicalis hydroceles ſetaceo aliisve modis ſuſcepta. De ſarcocele: neceſſariam eſſe operationem, ut vitioſus teſticulus eximatur. Periculoſam eſſe paracenteſin in hydrocele. Si aqua inter teſtem fuerit & proximas membranas, incidit, cannulam inmittit. HALLER. V. *oſſ. morb.*

REGNERUS de GRAAF in L. *de virorum organis* &c. aliqua habet de caſtratione & de hernia.

Idem *de organis genitalibus mulierbibus* &c. etiam aliqua de herniis fœminarum. HALLER. V. *pag.* 755.

FRIDER. LOSSIUS in *obſervationibus* &c. Hernia umbilicalis funeſta; ſic ex hernia volvulus. Inteſtinum a verme perforatum. HALLER. V. *pag.* 34.

J. HENR. LAVATER. Ejus diſp. *de εντεροπεριστολη.* BASIL. 1672. 4. recuſa in HALLERI *collectione diſp. chirurg.* Bona diſputatio & plena adnotationibus. Ligamentum uteri latum in hernia elapſum. Hernia incarcerata a D. BIENAISE curata. Inteſtina per vulnus abdominis effuſa; gaſtroraphia feliciter adminiſtrata. Colon per vulnus effuſum reſtitutum. Canes frequenter hernioſi. Peritonæum a repetito partu valde relaxatum. Inteſtina lacerabilia ad chartæ madidæ modum (quod ſæpe ſe vidiſſe ait celeberrimus HALLER in cadaveribus varioloſis). Adminiſtratio curandarum herniarum. HALLER.

SA-

SALOMON REISEL. V. *pag.* 35.

DANIEL LUDOVICI. V. *pag.* 36.

CORNELIUS SOLINGEN in *manual operation* &c. hernias diuturno decubitu curari, folisque bracheriis. Punctum debere modice adftringi, ut inteftinum contineat, fed ipfe herniam non videtur fecuiffe. Herniam veficæ in vaginam prolapfæ vidit. Lethali aufu herniam umbilicalem in puero fuiffe ligatam. Setaceo trajecto curata hydrocele. Hernia umbilicalis injecto vinculo levata. De bracheriorum varietate, deque cupreis a MUSCHENBROECKIO fabrefactis. HALLER. V. *pag.* 304.

FRIDERICUS DECKER in *exercitationibus medicis* &c. Hernia ftrangulati inteftini a NICOLAO SMALZIO reducta, ut tamen ægra ex fphacelo inteftini periret. HALLER. V. *pag.* 37.

J. NICOL. BINNINGER in *obfervat. & curationibus* &c. Herniotome cum caftratione. HALLER. V. *pag.* 37.

LUCAS van RYP. Ejus difp. *de hernia.* LEID. 1673. 4. HALLER.

RUDOLPHUS WILHELMUS KRAUSE, Profeffor Jenenfis, plufculas difputationes edidit chirurgici argumenti. Ejus *de hernia fcroti a prolapfu inteftini nata.* JEN. 1675. 4. HALLER.

ALPHONSUS KOHN. V. *pag.* 40.

OLIGERUS JACOBÆUS. V. *pag.* 41.

RICHARDUS WISEMANN in *feveral chirurgical* &c. L. I. etiam de herniis. De hydrocele utiliter egit. HALLER. V. *pag.* 41.

BERNARDINUS CHRISTINUS in *obfervationibus medicis* &c. herniam preffione & medicamentis adftringentibus curavit. HALLER. V. *pag.* 317.

NICOLAUS BLEGNY, qui amabat fe vocare NIC. de BLEGNY, chirurgus, vanus homo, nimiumque laudis cupidus, qui equitem fe ipfe fecit, & infelicem vitæ finem habuit. Primum ejus opus fuit: *l'art de guerir les hernies.* PARIS 1676. 12. plerique tamen annum numerant 1677. 12. Recufum 1693. 12. Latine in *zodiaco medico - Gallico* 1679. Libellus fcriptus ad commendanda bracheria elaftica, ex laminis frigidis, malleo tufis & circulo chalybeo parata, quæ fibi tribuit inventa; & medicamenta quædam chemica, potiffimum etiam *Prioris de* CABRIERES, qui fpiritu falis profunde inguen exurebat, ut fubnata dura cicatrix defcenfum inteftini porro inhiberet, magnam partem tamen laudis BLEGNY fuis bracheriis tribuit. Inteftinum rectum continet, introducto, deinde inflato ventriculo galli indici. Non debere ligari peritonæi proceffum. Adnotationes memorabilium cafuum & curationum: hic etiam reperias fe primum inveniffe, debere eum proceffum aperiri, quo inteftinum reducatur. Herniam veficæ in annulum elapfæ vidit. Ita HALLER.

Idem in *zodiaci medico-Gallici ann.* 1679. *Febr. obs.* 1. de hernia rara; pag. 185. herniarum ars curatrix. *Novemb. obs.* 10. emplastrum ad herniam. *Ann.* 1681. *April. obs.* 2. hernia uterina lethalis. *August. obs.* 5. emplastrum ad hernias. ALBERTI. V. *pag.* 42.

GERARDUS BLASIUS in *observationibus medicis* &c. Hernia inguinalis, peritonæo vere rupto. HALLER. V. *pag.* 42.

LUDOVICUS V. HAMMEN, DRELINCOURTII discipulus, celebris inventis vermiculis spermaticis, & Archiater Regis POLONIÆ. Ejus *de herniis diss. academica.* GEDANI 1677. 4. maj. recusa LEID. 1681. 12. Ipse de herniis libellus parum habet proprii. HALLER.

LUCAS SCHROECK. V. *pag.* 43.

SAMUEL LEDEL. V. *pag.* 43.

STEPHANUS BLANCARD in *collectaneis medicis* &c. Exomphalos infantis ex colicis doloribus natus. D. van DUUREN in sponsa hernia subito nata.

Idem in *duabus aliis centuriis* &c. Vesica in scrotum elapsa. RUYSCHIUM & BOKELMANNUM vidisse herniam vesicæ in scrotum illapsæ.

Idem in *centuria* VII. omphaloceles congenitæ varia exempla.

Idem in *anatomia practica* &c. Herniosus incisus: in sede exeuntis intestini adipis pila adnata intestinum continebat. Exomphalos congenitus, moles carnea intestina urgens.

Idem in *collectione operum* &c. Vesica in scrotum illapsa. Processum se peritonæi in viro vidisse, quem tamen non putat in homine ex naturæ consilio reperiri Posse intestinum in femur elabi, & per peritonæum prope spinam dorsi ruptum. HALLER. V. *pag.* 45.

MATTH. GODOFR. PURMANN in *curiosis observationibus* &c. Hernia, in qua peritonæum ruptum filo sericeo a PURMANNO ligatum fuerit. In hernia processum puncto adhuc aureo ligabat. Caustica rejicit. HALLER. V. *pag.* 45.

ABRAHAMUS CYPRIANUS in *epistola historiam exhibente fœtus* &c. felicissime herniam incarceratam esse operatum. In hernia incarcerata gangrænosa, noster annulum abdominalem dilatavit, colon adnatum cultro separavit, ægrum restituit, argumento, etiam ampliores incisiones cum ægri emolumento suscipi; incisiones cæterum ad herniarum curationem factas non probat, quas fere subligaculis sperat posse contineri. Ita HALLER. V. *obst. art.*

JOH. HELLWIG in *observationibus medico-physicis* &c. Hernia umbilicalis pueri sanata compressione. Castratio integra ab autocheiro suscepta, sanata. HALLER. V. *pag.* 46.

ANTON. de HEYDE in *observationibus medicis* &c. Herniosorum aliqui eventus, etiam funesti. HALLER. V. *pag.* 46.

FELIX

FELIX PLATERUS in *obſervationibus medicinalibus* &c. Funeſtus ſpaſmus cynicus a caſtratione. HALLER. V. *pag.* 46.

M. OUCIDES. Ejus diſp. *de hernia uterina.* LEID. 1680. 4. HALLER.

J. MAURITIUS HOFMANN. V. *pag.* 47.

SAMUEL STIEGLER. Ejus diſp. *de* ὀσχεοκήλη, ſ. hernia ſcroti. ARGENTOR. 1681. 4. HALLER.

In *Act. Eruditor. Lipſienſ. ann.* 1689. *Menſ. Novemb.* pag. 561. hernia inteſtinalis ſuppurata. *Ann.* 1690. *Jul.* pag. 356. hernia inteſtinalis non curata. *Ann.* 1691. *Febr.* pag. 71. hernia renalis; pag. 96. hernia cyſtica ex prolapſu veſicæ in ſcrotum. *Ann.* 1692. *Mart.* pag. 104. herniarum inguinalium ſubjectum in viris & fœminis diverſum. *Ann.* 1714. *Oct.* pag. 460. hernia ſympathetice curata. *Ann.* 1719. *Aug.* pag. 343. hernia rarior. *Sept.* pag. 413. herniæ cauſa. *Ann.* 1720. *Mart.* pag. 130. hernia umbilicalis monſtroſa; pag. 320. hernia pro abſceſſu habita; pag. 371. hernia per dyſenteriam curata. *Ann.* 1721. *Maj.* pag 198. hernia veſicæ. *Ann.* 1724. *Decemb.* pag. 538. herniæ incarceratæ non ſine amputatione. *Ann.* 1725. *Novemb.* pag 501. herniarum examen. *Ann.* 1727. *Sept.* pag. 404. hernia umbilicalis connata. ALBERTI. V. *pag.* 49.

J. PETRUS ALBRECHT. V. *pag.* 49.

J. LAURENTIUS FEHR. V. *pag.* 50.

AMEDEE BOURDON. V. *pag.* 50.

MICH. BERNARD. VALENTINI. Ejus diſp. *de herniis arcano Regis Galliarum abſque ſectione curandis.* GIESS. 1697. 4. quæ recuſa eſt in *polychreſtis exoticis* FRANCOF. 1700. 4. Spiritum ſalis CABRERI hic iterum exponit. HALLER. V. *pag.* 51.

JOH. MUYS in *Podalirio redivivo* &c. Herniam in pueris ſæpe ſolorum vinculorum uſu ſanari. Bronchocele verior ab aëre per aſperam arteriam recepto intumeſcens. HALLER. V. *pag.* 51.

VITUS RIEDLIN *lineæ medicæ ann.* I. *Menſ. Jun. obſ* 26. herniæ repoſitio facilis. *Aug. obſ.* 20. herniarum initium diverſum. *Ann.* II. *Febr. obſ.* 28. hernia puerorum facile curatur emplaſtro MYNSICHTI, & faſcia *Novemb. obſ.* 25. abſceſſus in inguine herniam mentiens. *Ann.* III. *Jan. obſ.* 28. herniolarius teſticulo male parcens. *Mart. obſ.* 10. herniæ ſcroti majores. *Ann.* IV. *Febr. obſ.* 9. dolores ex hernia in principio pro nephriticis habiti. *Mart. obſ.* 6. hernia in fœminis. *Ann.* V. *Jun. obſ.* 10. hernia in figulo. *Jul. obſ.* 25. herniam curatam falſo & cum ægri damno jactitans. *Decemb. obſ.* 29. herniæ ſectio feliciter impedita. *Ann.* VI. *Maj. obſ.* 31. hernia in tempore detecta. *Septemb. obſ.* 20. an balneum conveniat herniofis?

Idem

Idem in *curarum medicarum cur.* 158. hernia feliciter repoſita. *Cur.* 185. hernia mortem ſubitaneam inferens. *Cur.* 321. hernia ſub umbilico. *Cur.* 481. herniæ infelix ſectio. *Cur.* 496. hernia ſectione curata. *Cur.* 568. herniæ remedium ſympatheticum. ALBERTI. V. *pag.* 52.

THEODORUS ZWINGER. V. *pag.* 52.

NICOLAUS le QUIN. Ejus *traité des hernies ou deſcentes.* PARIS 1684. 12.

ANTONIUS le QUIN. Ejus *chirurgien herniaire contenant un nouveau traité des deſcentes des femmes & des filles.* PARIS 1685. 12. 1690. 12. 1698. 12. Opuſculum eſt NICOLAI le QUIN ab ANTONIO nepote recuſum. Laudes bracherii facti ex filis ferreis, quæ aliis BLEGNYANIS ex ferro tuſo fabricatis noſter præfert. Medicamentum P. de CABRIERES paucis profuiſſe. Strangulationis exemplum a tumore duro factæ tunicarum inteſtini, qui tegumentis adhæſerat, & quo ſoluto hernia reponi ſe paſſa eſt. Multæ curationes ab auctore ANTONIO peractæ. Suſpicatur celeberrimus HALLER ex ipſis ANTONII verbis, alium eſſe ab iſto libello NICOLAI, anno 1684. editum.

ROSINUS LENTILIUS. V. *pag.* 54.

JOHANNES MERY in *Mem. de l'Acad. des ſciences* a. 1701. inſignem dedit de hernia diſſertationem. Peritonæum conſtanter produci in proceſſum, qui ſaccus ſit hernialis, & teſtis tunicis adnaſcatur: muſculos abdominis ſuis tendinibus ei ſacco exteriora involucra circumponere: ſæpe adhærere inter ſe peritonæum, omentum & inteſtinum, aut omentum ad teſtem. Fœminam ſervavit, cui partem inteſtini ad aliquot pedes longam amputaverit. Veſicam etiam ſupra os pubis felici eventu compugit. HALLER. V. *pag.* 512.

J. JACOB. HARDER in *apiario* &c. a verme effractum inteſtinum, & tumor in dextro inguine. Sanatum inteſtinum, cum fæces ex hernia exiiſſent. HALLER. V. *pag.* 56.

ANTONIUS NUCK in *adenographia curioſa* &c. de peritonæi diverticulis in fœminis, in quæ inteſtina deſcendebant herniam factura. HALLER. V. *pag* 56.

CORNELIUS STALPART van der WIEL in *centum & quinquaginta obſervationibus* &c. Hernia inguinis pro bubone inciſa.

Idem in alterius centuriæ prima parte. Hernia umbilicalis congenita. HALLER. V. *pag.* 56.

BARTH. DEUXIVOYE & NIC. de la CARLIERE *E. demoliendo difficili enterocele emeticum.* PARIS 1686. 4. HALLER.

PHILIPP. JACOB. HARTMANN. V. *pag.* 57.

JOSEPHUS COURTIAL. V. *off. morb.*

GUAL-

GUALTHERUS HARIS in *differtat. med. diff.* XII. de herniis. Operationem habet pro periculosa. Ex partu difficili sæpe hernia. HALLER. V. *pag.* 339.

ALEXANDER PFISTER. Ejus disp. *de hydrosarcocele* &c. BASIL. 1689. 4. HALLER.

CHRISTIANUS VATER. V. *pag.* 414.

Idem porro in disp. *de gangræna* WITTEBERG. 1693. 4. Hernia ex sinu pudoris pendens, gangræna omnium viscerum abdominis, lotium in abdomen effusum. HALLER.

PETRUS DIONIS in *cours d'operations* &c. jam MARECHALLIUM omentum resecuisse nullo injecto vinculo. Relatio de ano artificiali, per quem intestinum patebat. Hydrocelen connatam cedere fomentis vinosis. Contra vinculum sacco herniali injiciendum, & contra punctum aureum, nisi una testis auferatur: saccum supra specillum sulcatum jubet aperiri. Adnatum intestinum difficulter solvi. Fœminas frequenter pati hernias. In umbilici hernia rumpi peritonæum, non dilatari. HALLER. V. *pag.* 304.

FRIDER. RUYSCH in *observat. anatomico-chirurg. obs.* 98. hernia cystica, cui ex terrore juncta bubonocele. ALBERTI.

Idem in *thesauro anatomico* VII. monet, posse diverticulum intestini in herniam elabi, neque gravia symptomata supervenire. Hernia ex dilatato facta peritonæo, cui extus vasa spermatica adhærent.

Idem in *adversariorum &c. decade* II. Turunda in scrotum data, & suppuratione excitata, se hydrocelen funditus sanatam vidisse. Lien in hernia, & uterus gravidus. HALLER. V. *pag.* 63.

ANDREAS PETERMANN. Ejus *de enterocele.* LIPS. 1696. 4. HALLER. V. *obst. art.*

JEAN PIRRHON de LAUNAI, chirurgus herniarius. Ejus *instructions necessaires pour ceux qui sont incommodés de descentes.* PARIS 1690. 12. 1730. 8. Relatio de homine ex hernia incarcerata mortuo & inciso, in quo processus peritonæi exiguus, & portio intestini elapsa minima fuit, intestinum vero adnatum. De medicamentis P. de CABRIERE: bonum esse, sed ejus usum obsolevisse. De bracheriis, quæ venditat, chalybeis. HALLER.

CHR. MAUR. HOFMAN. Ejus disp. *de enteroscheocele.* NORIBERG. 1690. 4. HALLER.

GUSTAV. CASIMIR GAHRLIEP. V. *pag.* 62.

CONRADUS HORLACHER. Ejus *Erörter- und Eröfnung der ohnschmerzlich und nicht gefährlichen Cur die Brüche ohne das Bruchschneiden zu heilen.* ULM 1695. 12. Helmontianus homo. Sectionem herniæ crudelem

lem esse. Arcano proprio se multos herniosos sanasse, requiri ad id colcothar, sed rite præparatum. HALLER. V. *venæ sect.*

BARTHOLOMÆUS SAVIARD in *nouveau recueil* &c. Hernia umbilicalis in puero vinculo injecto sanata. Herniæ inguinales per incisionem sanatæ, & in fœmina intestina in labia vulvæ delapsa. In hydrocele prædura cystis. HALLER. V. *pag.* 64.

PHILIPPUS BOUTELLIER. Ejus disp. *de herniis intestinalibus & omentalibus.* LEID. 1692. 4. HALLER.

J. BAPT. VERDUC in *traité des operations* &c. cap. 5. de paracentesi scroti in hydrocele. Cap. 6. de operatione exomphali. Cap. 7. de operatione bubonoceles. Cap. 8. de castratione.

Idem *pathologie de Chirurgie* &c. cap. 30. de herniis. Cap. 36. de exomphalo. Cap. 38. de hernia scrotali. V. *pag.* 305.

PHILIPPUS VERHEYEN in *anatome corporis humani* LOVAN. 1693. 4. hernias habet inguinales, a. 1694. primum visas. HALLER.

J. PHILIPP. EYSEL. Ejus disp. *de herniis.* ERFORD. 1697. 4.

Ejus disp. *de herniæ scrotalis gangræna & passione iliaca comitibus.* Ibid. 1717. 4. HALLER. V. *paracent. abdom.*

WOUTER SCHOUTEN in *verhandeling* &c. cirsocelen emplastro diabotano cessisse. Moribunda ex hernia incarcerata, alvo soluta emollientibus tamen tarde sanata. HALLER. V. *tumores.*

CHRIST. JOH. LANG in *operibus omnibus* &c. habet dissertationem de herniis intestinalibus & omentalibus. De omphalocele. HALLER. V. *vulnera.*

NICOLAUS BERENGER, medicus. Ejus *celandre ou traité nouveau des descentes.* PARIS 1694. 12. 1701. 12. PORTALIUS.

J. VICTOR JÆGERSCHMIDT. V. *pag.* 66.

AUGUSTINUS BELLOSTE. V. *pag.* 68.

DANIEL MARTINI. Ejus disp. *de enterocele.* LIPS. 1696. 4. HALLER.

FRIDER. HOFMAN in *Medicinæ consultatoriæ* T. V. de hydrocele aliquoties compuncta, in qua aqua maxima copia renascebatur. In T. VII. Hernia intestini ilei in vesicæ cellulosam elapsi. HALLER. V. *pag.* 279.

ELIAS CAMERARIUS. V. *pag.* 70.

JACOBUS BEAULIEU. V. *pag.* 513.

BERNARD. SCHIFFERDEGHER (vel BENJ. SCHIEFERDEKER). Ejus disp. *de herniis.* UTRECHT. 1700. 4. HALLER.

ALEXIUS LITTRE. V. *pag.* 73.

Traité des hernies des hommes, des femmes & des petits enfans, avec la maniere de les guerir; tr. des maladies après l'accouchement. LYON 1701. 12. HALLER.

POLY-

POLYCARP. GOTTLIEB SCHACHER. Ejus & FRIDERICI disp. *de morbis a mutato situ intestinorum.* LIPS. 1721. 4. Bona disputatio. Intestini per abdominis vulnus elapsi historia; ani prolapsus, hernia. Enormis hernia scrotalis. Repositio herniæ, tentata homine capiti imposito.

Ejus *progr. de epiplocele prægrandi.* Ibid. 1734. 4. HALLER.

RICHARDUS MEAD in *morbis biblicis* LONDON 1749. 8. aliqua habet chirurgici argumenti de herniis. HALLER. V. *morf. anim. venen.*

In *historia morb. Vratislav.* V. *pag.* 75.

J. MATTH. MÜLLER in *Eph. Nat. Cur. cent. VIII. obs.* 31. enormis hernia, in quam intestina pene omnia effusa. HALLER. V. *vuln. capit.*

J. PHILIPP. NENTER in *physiologia* &c. de hernia ad initium ligamentorum teretium agit, quæ per graviditatem evanescens a partu redierit. HALLER. V. *vesicat.*

J. LUDOV. PETIT in *traité des maladies* &c. T. II. agit de herniis. Herniæ ventrales, etiam per fibras musculi transversi. Peritonæum vulneratum nunquam coalescere. Coli partem & ventriculi PETITUS in thoracem vidit migrasse, ipsas per tendineas transversi septi fibras, rupto peritonæo & pleura rupta. In alio exemplo peritonæum integrum cum parte ventriculi & intestinorum in pectus adscenderat. Quando aqua in hernia effusa est, minor est gangrænæ metus, major quando intestinum solum elabitur. Vetustæ herniæ non increscunt. Nunquam vidit noster peritonæum ruptum fuisse. Ut bubo, & hernia, & abscessus confundantur: & signa veræ herniæ. Omentum elapsum etiam perito chirurgo imponere posse. Exempla intestini gangrænosi, aperti, curati: exempla herniæ ex magna frigidæ copia superfusa repositæ. Herniæ, quam vocant, operationem vix feliciter succedere, nisi intestinum incarceratum fuerit. Plerumque annulo illæso hernia reponi potest, idque nunquam oportet non tentare. Repositio herniæ absque sacci incisione, dudum a PETITO inventa: etsi fatetur, non semper spei respondere. Annulum frustra scarificari. Vetustum saccum crassum sæpe reddi, in cancrum abire posse, & resecari debere. Intestinum ad testem nunquam adhærere, qui extra saccum sit (præter herniam congenitam nostro ignoratam). Esse ubi præstet herniam non reponere. Hernia vesicæ: ejus signa: vix vomunt ægri, sed urina supprimitur. Hydrocele: debere eam bene distingui, in qua aqua in cellulosam telam effunditur. Hernia varicosa. Sarcocele varia: gelatina etiam duro involucro contineri potest. Ita HALLER. V. *pag.* 76.

CHRIST. MICHAEL ADOLPHUS. V. *pag.* 76.

J. B. MORGAGNI. V *pag.* 77.

J. G. VERPOORTEN. Ejus disp. *de ramice.* LEID. 1706. 4. HALLER.

JACOBUS DOUGLAS magnum de herniis opus molitus erat, figuris ornatum, & partibus corporis ægrotorum ſiccatis ſuperſtructum, quarum aliquas ſe vidiſſe teſtatur celeberrimus HALLER. Verum virum optime meritum morbus catarrhalis magno cum rei medicæ damno abripuit. HALLER. V. *pag.* 515.

FRANÇOIS GIGOT de la PEYRONIE. V. *pag.* 78.

HERM. FRIDER. TEICHMEYER. Ejus diſp. *de exomphalo inflammato, exulcerato & poſtea conſolidato.* JEN. 1738. 4. recuſa in HALLERI *collectione.* Rara felicitate ſuperata herniæ umbilicalis pericula. HALLER. V. *pag.* 607.

LUD. FRID. JACOBI. Ejus diſp. *de entero & epiplocele utriusque ſexus eorumque non ita pridem invento enemate commodiſſimo.* ERFORD. 1712. 4. HALLER. V. *ocul. morb.*

RAPHAEL MORENO in *Galeria di Minerva* a. 1708. aliqua de ſtatu artis medicæ, quæ CAIRI exercetur; de hernia umbilicali, & modo inſolente ejus reponendæ, torto in gyrum digito. HALLER.

ANDREAS OTTOM. GOBLICKE. Ejus diſp. *de ileo ex hernia.* FRANCOF. ad VIADR. 1735. 4.

Ejus *de hernia femorali.* Ibid. 1740. 4. HALLER. V. *lites chirurg.*

JOH. PALFYN in *anatomie du corps humain* &c. de omphalocele, in qua media pars coli in herniam ſubierat, libera manſerat, quam PALFYNIO BIDLOUS oſtendit. Mors ex hæmorrhagia, cum omentum absque vinculo reſectum eſſet. HALLER. V. *pag.* 306.

LAURENTIUS HEISTER. Ejus diſp. *de entero & oſcheocele.* ALTDORF 1713. 4.

Idem in *Chirurgiæ* &c. Parte II. cap. 114. &c. de herniis.

Ejus diſp. *de hernia incarcerata ſuppurata ſæpe non lethali.* HELMSTADT 1738. 4. & in HALLERI *ſelectis.* Exemplum ſubito ex decubitu natæ herniæ ventralis. Gravis herniæ incarceratæ & ſuppuratæ felix exemplum. De inteſtinis a lumbricis perforatis; de incarceratis appendicibus minimis. Inciſio fœminæ ex gangrænoſa hernia mortuæ.

Ejus *de hydrocele.* Ibid. 1744. 4. & in HALLERI *ſelectis.* Signa mali: Ab hernia frequentes colici dolores oriri ſolent, & vomitus: hydrocele fere indolens eſt. Nullas dari hernias ventoſas, & quæ habentur pro eo malo, eſſe veras hernias inteſtinales, utiliter monet. Puerorum hydrocele ſæpe medicamentis poteſt ſuperari. Curatio chirurgica utraque; neceſſe eſſe ſcroti interiorem tunicam totam in pus verti; exemplum curatæ per cauſticum medicamentum hydroceles, quæ curatio male a GARENGEOTO rejecta ſit. Deinde curatio RUYSCHIANA, turunda in inciſum ſcrotum data, inuncta cathæretico. Non ſemper in ſiniſtro latere ſedem habere.

Ejus

Ejus & HESSE disp. *de hernia carnosa s. vulgo sarcocele dicta.* Ibid. 1754. 4. & in HALLERI *selectis.* Ut ab hydrocele & ab enterocele distinguatur. Curatio chirurgica per exempla. Funiculum spermaticum lino intercipit, testem excidit: in alio maximus in mesenterio purulentus tumor mortem intulit.

Idem in *Eph. Nat. Cur.* observationes aliquas de herniis habet.

Idem porro in *medicinisch chirurgisch* &c. de herniæ incarceratæ funesta incisione. Hydrocele funditus sanata, toto scroto aperto. Sarcocele ablata. HALLER. V. *pag.* 82.

In *bibliotheca anatomica* &c. hernia vetusta in abscessum septem orificiis patentem abiit, tamen sanata. Sic intestinum in hernia ruptum. Hernia ventralis maxima, in quam uterus & fœtus elapsus, tamen peperit. Hydrocele sub darto, sanata scroto fisso carpto repleto. HALLER. V. *pag.* 84.

ANTONIUS DEIDIER in *consultations* &c. etiam de hernia ventrali. HALLER. V. *tumores.*

ENGELBERTUS KÆMPFER. V. *pag.* 84.

GUILIELMUS CHESELDEN in *anatomy* &c. iconem dedit exomphali indeque nati ani secundarii; herniosi curati aperto ventre, ut intestinum reponeretur; vincti omenti, scroti enormiter tumidi. In editione a. 1741. accesserunt etiam de herniis novæ observationes. Resecta parte intestini gangrænosa, felix anus artificialis. Cum homo inter castrationem se jactitaret, elapsus processus, & sola vasa spermatica ligata fuerunt, adeo feliciter, ut porro noster eo vinculo in ratione curandi usus sit. In hernia abdomen incidit, intestinum retraxit, gastroraphiam fecit.

Idem in *osteographia* &c. vidisse se sub ligamento POUPARTI, herniam, cum suspicione intestinum in ea contineri. HALLER. V. *pag.* 86.

Idem porro in *observations and a sett of instruments* &c. instrumenta ad saccum hernialem. Pingit saccum hernialem a vaginali distinctum, alias id septum ruptum: intestinum negat intra vaginalem tunicam reperiri: saccum ex morbo putat nasci, ut in aneurysmate. HALLER. V. *instrum. chirurg.*

JOHANNES FANTONUS. V. *pag.* 87.

JOH. SALZMANNUS. Ejus disp. *de hernia vesicæ urinariæ.* ARGENT. 1732. 4. recusa in HALLERI *selectis.* De modo quo possit vesica sua de sede elabi. Herniæ ab ictu subito natæ exemplum. HALLER. V. *pag.* 87.

J. BAPTISTA BIANCHI. V. *obst. art.*

MARTIN GOTTHELF LOESCHER. Ejus disp. *de curatione herniarum chirurgica.* WITTEBERG. 1728. 4. HALLER. V. *pag.* 475.

J. JAC. GRAMBS in *Comm. Litt. Nor.* T. I. retulit de curatione sympathetica herniæ infeliciter tentata. HALLER.

HIERONYMUS LAUB. V. *pag.* 88.

J. P. WAGRET in *observations de Medecine* &c. Hernia incarcerata sanata. HALLER. V. *pag.* 89.

JOHANNES FREIND. V. *pag.* 90.

GUILIELMUS MAUQUEST. V. *pag.* 90.

HENR. BASS. V. *pag.* 90.

PATRIK BLAIR in *miscellaneous* &c. *Ep.* X. exemplum etiam curatæ hydroceles. HALLER. V. *pag.* 91.

GEORG. CLACIUS in *chirurgisch-practische Anmerkungen* &c. herniam ventosam jubet aperire, periculoso consilio, cum flatus ipso intestino contineatur. Ita HALLER. V. *pag.* 91.

FRANCISCUS WIEDEMAN in *Bericht von Stein auch Brüche zu schneiden* &c. ut absque castratione hernia manu curetur, quæ administratio eo tempore novitatem habebat. HALLER. V. *pag.* 92.

J. ADAM MORASCH in *Eph. Nat. Cur. cent.* X. *obs.* 57. retulit de hernia in osseam duritiem transeunte. HALLER. V. *vuln. capit.*

MICHAEL LUDOVICUS RENEAULME de la GARANNE. Ejus *essai d'un traité des hernies nommées descentes....* (puto PARIS 1725. vel 1726. 8.) Belgice... 1729. 8. quæ fuerat thesis; nunc aucta. Variæ herniæ; scirrhus enormis abdominis viscera comprimens, auctor volvuli. A nucleis cerasorum & prunorum congestis volvulus. A durissimis fæcibus collectis funesta abdominis inflammatio. Herniæ in quibus appendix intestini elabitur. In adhærente hernia commendat vinculum suspensorium. Bracheria, in quibus pilæ loco charta emporetica (*carton*). Intestinum facilius reduci, quando æger in latus ab hernia liberum decumbit, tum corpore prono & quadrupede. Periisse ex hernia quem faciebant hypochondriacum. Subitas hernias rupto fieri peritonæo. Solam chartam masticatam ad compressionem convenire. Punctum aureum a perito homine administratum tamen inutile fuisse. HALLER. V. *pag.* 637.

SAMUEL STEURLIN. V. *pag.* 92.

J. CHRISTOPH. SPROEGEL. V. *pag.* 92.

J. RUDOLPH. ZWINGER. V. *pag.* 93.

RENATUS JACOB. CRES. GARENGEOT in *traité des operations* &c. hernias a magnis venæ sectionibus sæpe sponte evanescere relapsis in ordinem intestinis. Super specillum sulcatum & alatum annulum dilatat. Turundas fere rejicit. Ut hernia incidatur laminæ cellulosæ peritonæo circumpositæ sursum incidantur. PETITUM saccum non aperire, sed contra sentire, nisi in

recenti

recenti malo, ubi saccus totus potest reponi laxato annulo. Vidit involucris mistum testem. MERY turunda utitur. Hernia umbilicalis, in qua colon intestinum partim liberum partim compressum. Mors ab ileo in colon adacto. Contra balneorum usum. De hernia femorali in fœminis frequentiori. Hydrocele varia. In anasarca testis aquis mistus.

Idem in *Memoires de l'Acad. de Chirurg.* T. I. a. 1743. egit de herniis rarioribus cruralibus, de hernia ventriculi per spatium carnibus nudum pone ensiformem appendiculam elapsi. De hernia intestini in vaginam excidentis, & de hernia per foramen ovale, cujus aliquot adfert exempla. HALLER. V. *pag.* 306.

FRANC. RONCALLUS PAROLINUS in *Europæ medicina* &c. de hydrocele in provincia Narbonensi. Frigida sanata intestini incarceratio. HALLER. V. *pag.* 93.

MARTINUS SCHURIG in *chylologia* DRESD. 1725. 4. agit etiam de herniis: de herniis incarceratis sanatis, fæcibus alvinis per umbilicum exeuntibus, ano artificiali parato. HALLER. V. *pag.* 307.

J. ZACHARIAS PLATNER. Ejus disp. *de hydrocele.* LIPS. 1745. 4. Herniarum antiquitates. Hydrocele varia, scroti hydrops. Exemplum inflammati ex contusione testis. Radicalem curationem periculosam esse, successisse tamen.

Idem in *Act. Eruditor. a.* 1729. describit herniotomum le DRANII. Ita HALLER. V. *pag.* 94.

J. HENR. FREYTAG. Ejus disp. *de oscheo-entero & bubonocele Helvetiæ morbis frequentibus.* ARGENTOR. 1721. 4. Patris sui curationes aliquas recenset. HALLER. V. *ocul. morb.*

THEBESIUS. V. *pag.* 95.

SALVATOR FRANCISCUS MORAND in *opuscules de Chirurgie* &c. sæpissime se hernias incarceratas curasse, quod continuo ad secandum accederet. Noxæ palpitationis. Rupti intestini casus varii, felices, infelices. Se bono eventu castrasse: funiculum spermaticum tamen ligari debere. Hydrocele serie frustorum lapidis infernalis curata. HALLER. V. *pag.* 95.

ANTONIUS BENEVOLI. Ejus *dissertazioni sopra l'origine dell' ernia intestinale, ed intorno alle piu frequenti ragioni dell' ischuria sopra il leucoma ... aggiuntevi quaranta osservazioni.* FIRENZA 1747. 4. Belgice *heelkonstige Warneemingen* cum notis J. BERNARDI SANDYFORD, HAAG. 1770. 8. Herniarum veram causam esse in laxitate mesenterii, intestina minus firmiter sustinentis, cujus restitutio caput sit rei. Sola perite sanatæ herniæ. In hernioso vesica gangrænosa incisa, tamen sanata: sic alia hernia, cum stercus prodiret, reposita vesica. Contra caustica. Dura cicatrix in intestino per herniam incarceratam rupta & sanata. Recidivus morbus post intestini incarcerati

ti restitutionem. In parva hernia saccum ligari posse. In adnotationibus ubique favet curationi mitissimæ. Varias non vulgares habet curationes. Gangrænam intestini recti curavit, de quo pars non modica tunicæ internæ decessit: confirmat salutarem effectum purulenti lotii in abscessibus internis: vesicam urinariam bis vidit per herniam inguinalem elabi: herniam curari vidit, cum reposito intestino inflammatio subnata fuisset: sola fascia maximam herniam sanavit, & rachiticos infantes ente veneris. HALLER. V. *ocul. morb.*

BURCHARD DAVID MAUCHART, Professor Tubingensis, discipulus WOOLHOUSII, medicus ocularius, & in iis morbis plurimum expertus. Numerosas & doctas scripsit disputationes. Ejus disp. præside ELIA CAMERARIO *de hernia incarcerata nova encheiresi extricata.* TUBING 1722. 4. recusa in HALLERI *selectis*. Delineatio herniæ PARISIIS parata, cum fusa descriptione. Contra rupturam peritonæi, sacci hernialis fibræ ab obliqui externi musculi tendinis expansione natæ. Cum hernia castratione tentaretur, erat hydrocele. In sinistro latere frequentius colon prolabi. Annulum nimis amplum scarificandum. Non tuto posse saccum integrum reponi. Scarificationem sacci laudat.

Ejus *de epiploenterocele crurali incarcerata, sphacelata, cum deperditione notabili substantiæ intestini sponte separati feliciter curata, alvo naturali restituta.* Ibid. 1748. 4. Memorabilis curatio. Coalescentia intestina angustiora reddit, etiam in cane. HALLER.

GIROLAMO MARINI. V. *pag.* 307.

J. HERM. FÜRSTENAU. V. *pag.* 98.

FARCY in *Hist. de l'Acad. des sciences* 1723. in hernia incarcerata officula reperit ovilla, cum intestinum incidisset; intestinum, cujus pars non exigua perierat, clausum est & coaluit. Eam felicitatem perpetuam fore celebris chirurgus speravit, modica acu per mesenterium trajecta, confirmato intestino. HALLER.

In *Breslauer Samml.* V. *pag.* 101.

R. H. (ROBERTUS HOUSTOUN). Ejus *the history of ruptures and rupture cures occasioned by a letter on a never failing way of curing ruptures, with agenuine recept of the secret and a famous styptic.* LONDON 1726. 8. D. SCHAW a Germanis habuerat curationis herniæ artificium, antiquum sed renovatum, ut vitrioli oleo dura cicatrix procuratur, quæ herniam coerceret. Cl. SCHAW imitatus est T. BOWLES, hunc THOMAS RENTON, qui a GEORGIO I. pro revelando arcano 5000. libras st. & annuas libras 500. obtinuit. Noster demonstrat rem dudum notam esse, ab ipso retro LEONIDE, & plurimos locos auctorum eo spectantes collegit. Idem arcanum medicus nomine LITTLE JOHN classi regiæ obtulit, sed res neglecta est. Intestinum ab herniotomo apertum. Mors a medicamento caustico. Saccum her-

hernialem sæpe intestinum strangulare. De vi medica & chirurgica symphyti. HALLER.

CHRISTOPH. JACOB. TREW in *Commercio Litterario Norico ann.* 1735. *N.* 12. hernia umbilicalis, tumor una cum intestinis temere resectus. *Ann.* 1736. *h.* 42. de hernia umbilicali congenita, s. defectu tegumentorum abdominis.

Idem in *Eph. Nat. Cur. Vol.* II. *obs.* 27. de hernia colica spasmodica discussa. HALLER. V. *vuln. capit.*

CHABERT in *observations de Chirurgie* &c. De hydrocele constanti effectu causticis curata. Vetusta hydrocele cystica sanata. Hernia incarcerata cum metu gangrænæ sanata in calculoso. Gravis in hydrocele casus curatio. HALLER. V. *pag.* 758.

J. STORCH. V. *pag.* 98.

HENR. ALBERT. NICOLAI in *decade observationum* &c. de hydrocele inter vaginalem tunicam & albugineam, hanc cartilagineam. HALLER. V. *pag.* 100.

AUGUSTINUS FRID. WALTHER, natus WITTEBERGÆ, Professor Lipsiensis, vir eruditus & incisor (obiit ann. 1746. 12. Oct. æt. 58.), retulit in *Act. Erudit. Lips.* 1725. de sarcocele, seu tumore totius membri genitalis vastissimo: testis tophosus erat, ejusque propria caro destructa.

Ejus progr. *de enterosarcocele* LIPS. 1737. 4. ad alium tamen ægrotum factum. Exstat etiam in *Act. Erud.* 1738. Annuli pars superior præcrassa ex tribus abdominis musculis facta: in herniam elapsum ileon, colon membranæ sacci hernialis adnatum. Peritonæum valvulam faciebat, quæ repositioni obstaret. HALLER.

J. SERMES in *lithotomia* &c. herniæ curandæ methodum didicit a FRANKS operatore in Russico exercitu. Caput rei est saccum hernialem ligare. Bracheria esse infida, intestinum non facile adnasci, saccum utique testi adhærescere. Accessit Ill. SCHWENKII historia administrationis herniæ ab ipso peractæ. HALLER. V. *pag.* 523.

JOHANNES v. WYCK in *waarneeminge* &c. in BELGIO minus frequenter herniæ curationem chirurgicam exerceri, quæ alioquin fere inutilis sit, potissimum quando gangræna accessit. HALLER. V. *pag.* 101.

CATHERINE BOLES *an answer to a book entitled the history of ruptures and rupture curers by* D. ROBERT HOUSTOUN, LONDON 1726. 8. Ipsa medicamentum mariti administraverat, ipsa etiam manu curaverat. Optimum bracheriorum esse, quod vocat *flanel-bandage*. Causticum medicamentum se viginti quatuor horis a reductione imponere: umbilico tamen continens emplastrum potius adhibet. Quando delapsa est eschara, argenteo se cau-

caustico uti: semel vitrioli oleo, quod minus tutum sit. Hydrocelen se etiam curare scroto diu aperto servato. Alcalina caustica & alia in HOUSTOUNIANA formula carpit. Arcanum Regi offert. Contra LITTLEJOHNIUM, ejusdem arcani venditorem. HALLER.

DANIEL KOCH. Ejus disp. *de hernia crurali.* ARGENTOR. 1726. 4: In medico, funesta cum serius repositæ gangræna superveniret. A ruptura subito nata. HALLER.

SAMUEL. THEOD. QUELMALZ. Ejus progr. *de ileo ex hernia eaque cum intestino suppurata.* LIPS. 1750. 4. HALLER. V. *pag.* 308.

ANDR. ELIAS BÜCHNER. Ejus & HARNISCH disp. *de gravissima herniarum specie enteroepiplocele.* HALÆ 1749. 4. HALLER. V. *pag.* 479.

J. HENR. SCHULZE. V. *pag.* 102.

ANDRE' JOSEPH. LORIN *lettre d'avis pour la guerison de l'hernie ou descente.* PARIS 1727. 12. HALLER.

J. GEORG. BREBIS. V. *pag.* 102.

In *the practical* &c. V. *pag.* 103.

HENRICUS FRANC. le DRAN in *observations de Chirurgie* &c. de crurali hernia: frustranea prostratio a RENFALMIO commendata: non ligamentum strangulationis causa fuerat, sed aditus facci a pila compressus. In crurali hernia saccum posse ligari. Sæpe ab ipso sacco esse strangulationem. Alias noster saccum aperuit, aquam corruptam emisit; sanavit aliquoties intestinum gangræna tactum. Duplicem vidit strangulationem, & ab vinculo, & a sacco: anus inde artificialis cum gangræna intestinum corrupisset. Herniæ ventrales aliquæ, & in iis corruptus ventriculus. Sarcocele aliquoties feliciter curata, sed mortes a funiculo super annulum varicoso & crassiori. Sæpe testem innocentem excidi, & tumorem extus adnatum. Scalpellum herniarum cultello (nimis debili) alterne flexo, & de sulcato specillo exeunte, cui alæ sunt, ne intestina alvinæve partes lædantur. Si sanum fuerit intestinum, posse saccum integrum per dilatatum annulum reponi, etsi non multum ab hac administratione noster sperat. Fungum ab incisione superstitem aqua mercuriali consumsit. Ab exigua parte intestini strangulata perinde maxima symptomata. Omentum tamen ligat, sed monet ne in gangrænæ sede ligetur. Saccus hernialis aqua plenus. HALLER. V. *pag.* 103.

Idem porro in *traité des operations* &c. multum butyri & olei usum utique ad herniam disponere. Annulus in vetusta hernia latus est. Hernias ventrales potuisse compressione sanari. Ventriculum in ea posse incarcerari. Abdomen super specillum sulcatum incidit: saccus vetustus crassus est, nuperus tenuis & prudenter debet aperiri. Annulus non incidendus, nisi necessitas urgeat. Omentum adhærens sibi relinqui potest, gangrænosum noster ligat, idque elapsum intestinum defendit, quod solum elapsum confestim in

gan-

gangrænam abit. Adhæſio partium ſacco herniali contentarum repoſitionem non impedit: adhibet eo in caſu emollientia. Omenti in hernia non multum neceſſe eſſe reſecare. Si elapſum fuerit viſcus, fere vulnus dilatat. Suturam multarum anſarum deſcribit, qua utitur, ſi inteſtinum fuerit inciſum. Si multa pars inteſtini amiſſa eſt, adſuit vulneris labio. Gaſtroraphia non opus eſſe, niſi in vaſtiſſimo vulnere. Caſtrandi ratio ea, qua ſola ligatur arteria: funiculi ſpermatici morbi. Si tumor funiculi ſupra annulum aſcenderit, funiculum reſecat. Hydroceles variæ ſpecies. In radicali curatione ſcrotum findit & cyſtidem, & unam ſcroti partem amputat. Hydrocele cum hernia conjuncta difficulter adgnoſcitur. Hernia veſicæ fere cum inteſtinali & omentali conjungitur. Non eſt in ſacco. Fœminis hernia omenti frequentior, in ea fere craſſa inteſtina: in adminiſtratione facile arteria epigaſtrica læditur. HALLER. V. *pag.* 308.

J. FRID. PAUER. V. *pag.* 104.

J. CAR. ROST. V. *pag.* 104.

J. HUXHAM in *Phil. Tranſ. n.* 459. hernia incarcerata funeſta: inteſtina flatu diſtentiſſima. Nocuiſſe calidos fotus. V. *pag.* 481.

ABRAHAM TITSINGH in *ruſtuuren* &c. de hernia incarcerata tertio die ſanata, alias die nono. In herniofis noſter vidit omentum induratum ſacco herniæ & vaſis ſpermaticis adcreviſſe. Spongia in veſica ſuilla fomentum in hernia optimum. HALLER. V. *pag.* 106.

HENRICUS VYLHOORN in HEISTERI *inſtitutionibus* &c. ex hernia femorali frequentiores ſibi ægrotos interire. Umbilicales hernias ſæpe inſanabiles eſſe, omentum repoſitionem impedire, debere duplici circulari lamina comprimi. Herniam ventralem ab ignaro chirurgo apertam fuiſſe, & una inteſtinum. Enormium herniarum exempla, cum ampliſſimo annuli hiatu: eſſe in quibus æger repoſita inteſtina ferre nequeat. Quibus in herniam ſit elapſa inteſtini appendix, eos ea per gangrænam deſtructa commodius habere. Ad bracheria præfert laminas chalybeas frigide malleo percuſſas. Sacco ligato, ut SERMES ſit ſolitus, hernias facile recruduiſſe. Omentum craſſum reſecari debere, id ni fiat ægros a repoſitione deterius habere. Pro frigido ſotu & pro maturanda inciſione. Embrocha inutilis. Hydrocele ab equitatione ſoluta. Exemplum hæmatoceles. In hydrocele infantibus acus triquetra. Plenæ curationis modus: periculoſius inciditur, quando acu ſæpius jam eſt perforata. Dextrum teſtem frequentius indurari, ejus tumores periculo plenos eſſe. A caſtitate ſarcocele. Emplaſtrum HEISTERI nocere ob admiſtum adipem. Quæ teſtem ambeunt ea vix indureſcere, quin & ipſe corruptus ſit. HALLER. V. *pag.* 106.

PAULUS GOTTLIEB WERLHOF in *Comm. Litt. Nor.* 1734. h. 1. refert de feliciter morti ereptis in hernia incarcerata per ſectionem ægrotis. HALLER. V. *pag.* 781.

CLAUDIUS AMYAND in *Phil. Tranf. n.* 450. bubonocelen cum fæcum vomitu incarceratam incidit, quam omentum fecerat, quo in abdomen repofito malum fublatum eft: & in univerfum omenti in fymptomatibus herniæ fupervenientibus, magnas putat partes effe. HALLER. V. *pag.* 759.

J. SEBAST. ALBRECHT. V. *pag.* 107.

J. DANIEL SCHLICHTING in *nieuw hervormde examen* &c. peritonæum in hernia etiam fubito rumpi. HALLER. V. *pag.* 582.

JAC. JAMIESON. V. *pag.* 109.

ROBERT LEWIS. V. *pag.* 109.

COLLIN, chirurgus, in *Mercure de France* 1733. *Jun.* contra GARENGEOTUM dicit, pro turundarum in herniis ufu. HALLER.

NIC. ROSEN von ROSENSTEIN. V. *obft. art.*

ALEXANDER MONRO in *Actis Edinburgenfibus n.* 20. integram diff. de hernia inguinali: de facco herniali intra cremafterem prolapfo & extra. Ut cellulofa tela diftracta durefcat. Signa herniæ ab appendice inteftini factæ. Fotus laxantes non convenire, quoties aër inteftinum diftendit. Effe ubi vifcera nullo facco contineantur. Si vifcera adhæferint, præftare faccum fuo loco relinquere, dum annulus dilatetur. Num neceffe fit omentum ligare, nofter dubius eft. Pilas bracheriorum non probat; ita neque curationem per cauftica.

Idem ibid. *n.* 21. de hydrocele, farcocele, aliisque fpuriis herniis. Diftinguit anafarcam fcroti: & funiculi, & hydropem, in quo aqua inter teftem & vaginalem tunicam effufa eft. De curatione radicali, quæ fit cauftico lapide, & fæpe recte fuccedit. Pneumatocele ab emphyfemate. Caftratio in farcocele, & ejus funeftum exemplum. HALLER. V. *pag.* 110.

JOHN ATKINS. V. *pag.* 111.

ALBERTUS de HALLER. V. *pag.* 112.

CLAUD. NIC. le CAT in *Phil. Tranf. n.* 460. ex fuppuratione herniæ anus fecundarius, inteftinum quafi bipartitum, inverfum, mira facie, quam nofter arte eft imitatus.

Idem ibid. in *Vol.* XLVII. herniam vidit a rupto peritonæo natam, ut tamen fuum faccum haberet: aliam facco duplici: herniofum etiam ductum congenitum. De hernia fœminæ, in qua bona pars ilei inteftini inter ftrangulationem & anum inutilis fuit.

Idem ibid. in *Vol.* LVII. de hernia incarcerata cum aquæ effufione conjuncta & funefta. HALLER. V. *pag.* 529.

LAURENTIUS PEREYRA de ROCA, Lufitanus. Ejus eft *obfervagao cirurgica cafo uno fo raro mas unico de humana hernia cafualmente difcubierta animofamente extraida e felizemente curada.* LISBON. 1735. 4. HALLER.

CAROL.

CAROL. FRIDER. KALTSCHMIDT. Ejus diſp. de *ileo in hernia incarcerata gangræna affecto*, *ægra tamen ſuperſtite*. JEN. 1747. 4.

Ejus *de neceſſitate exſtirpationis chirurgicæ herniarum ſpuriarum majorum inguinis*, *hydroceles & ſarcoceles*, *vel hydroſarcoceles*. Ibid. 1749. 4. recuſa in HALLERI *ſelectis*. Monet ne aliud præter cultrum auxilium exſpectetur.

Ejus *de hernia exulcerata incarcerata cum veſica*, *ita ut fæces*, *& urina ex rupto perinæo profluerent*, *ægro per* 17. *annos conſervato*. Ibid. 1751. 4.

Ejus *de inteſtino in hernia incarcerata a chirurgo incaute læſo*. Ibid. 1759. 4.

Ejus *de herniis*, *ſpeciatim oſcheocele*. Ibid. 1762. 4.

Ejus *de caſu herniæ incarceratæ*. Ibid. 1769. 4.

Idem in *Eph. Nat. Cur. Vol.* IX. *obſ.* 3. ileon inteſtinum in hernia incarceratum, gangrænoſum, hactenus reſtitutum, ut fiſtula remaneret. *Obſ.* 4. ileon inteſtinum a congeſtis meſpilis ruptum. HALLER. V. *vuln.*

J. G. ANDREAS DIETERICHS, chirurgus, in *Commerc. Litt. Nor.* 1735. *n.* 9. de hernia umbilicali congenita. HALLER.

J. CHRISTOPH POHL. Ejus diſp. *de herniis & in ſpecie de ſarcocele*. LIPS. 1739. 4. Exemplum hominis ab eo malo enecti, ex contuſo teſte nato. HALLER. V. *tumor.*

WILLIAM COOKESLEY. V. *pag.* 115.

CAR. WILH. SACHS in *Satyris Sileſiacis ſpec.* IV. a. 1737. de placentis lini in hernia reſolvenda utilibus. HALLER. V. *pag.* 162.

JUSTUS GODOFR. GUNZ. Ejus *obſervationes anatomico-chirurgicæ de herniis*. LIPS. 1744. 4. Novas herniarum ſpecies proponit, in GALLIA nuper dictas, ad vaginam, per foramen ovale. Multa contra GARENGEOTUM. In curationibus brevis eſt. Herniæ ventriculi exemplum. Hernia ventriculi, quam inciſurum chirurgum medicus continuit, reperiri apud PAULUM BARBETTE, neque eo videri hernias referri debere, quas GARENGEOTUS dixit. Putare ſe ejusmodi herniam vidiſſe & ſanaſſe. Ventrales hernias nonnunquam cum umbilicali conjungi: eas facile ſanari. Tria exempla herniarum incarceratarum ab HÆNELIO communicata, ſanatæ unum, tertium funeſtum, cum inteſtinum gangræna eſſet vitiatum. Vidiſſe ſe herniam in ſeptuagenario fomentis ſanatam. HÆNELII peſſus ex ſpongia factus &c. Ab epigaſtrica arteria in herniæ femoralis curatione inciſa duæ mortes. Ideo ſcalpellus introrſum dirigendus. In ſenibus ea hernia frequentior eſt & rigidior tendo. Per foramen ovale herniam vidit le MAIRE & aliquoties CASSEBOHM, quæ iter vaſorum obturatoriorum ſequebatur. Arduam eſſe eam operationem & periculoſam. Omentum potius in ſphacelum abire, quam inflammari, facile adhæreſcere, ſcirrhoſum non abſque

 inciſio-

incisione posse reduci. Ne in fœminis quidem herniæ inguinales raræ sunt. Rarius a ruptura herniam fieri, ab ictu frequentius. Esse ubi introitus sacci hernialis angustissimus sit, ut ab eo incarceratio fiat. WINSLOWI prostrationem deridet. Solas immobiles hernias scalpellum desiderare. Si fieri possit, saccus ligandus, non tamen reponendus.

Ejus *de enteroepiplocele observatio*. LIPS. 1749. 4. Minuta descriptio morbi. Omentum erat elapsum, cum solum intestinum exspectaretur: in ipso velamento vasorum spermaticorum appendix intestini descenderat: herniæ sacco obliquus externus musculus fibras tendineas circumjecerat. HALLER. V. *pag.* 532.

ZACHARIAS VOGEL, chirurgus Lubecensis, gratiosus & multa expertus, HALLERI olim amicus (obiit a. 1772. 18. April. æt. 64.). Ejus *Abhandlung aller Arten von Brüchen, auch wie die Herniotomia ohne Castration zu verrichten, mit einer Vorrede* J. G. WAGNERS, LIPS. 1737. 8. 1746. 8. quæ editio aucta est. GLOGAU 1769. 8. Belgice UTRECHT 1743. 8. LAMBERG. Gallos diligenter legit, aliosque nuperos, inque arte ipse versatus est. De fasciis fuse: de herniis, quæ spuriæ dicuntur; ventrali, sarcocele, hydrocele &c. hernia per magnum foramen, adve vaginam. De operatione bubonoceles, quam nollet noster valde reformidari; neque castrationem putat esse necessariam. Saccum vincit, quando intestina reposuit. GUNZIUM passim refutat. De hernia gangrænosa. Omentum gangrænosum non necesse esse ligari. Gangrænosum intestinum persanatum. Ex saltu epiplocele, omentum inflammatum, superfluum resecuit, sanum feliciter ligavit. Apertus cum esset annulus, saccus tamen gangrænosus fuit. Novas GARENGEOTI hernias non adgnoscit. Hydrocele ab ascite, paracentesi: instrumentum tradit, super quod scrotum aperuit. Ob anasarcam scarificatio funesta. Hydroceles species variæ. Dartos in hydrocele præcrassa. In *præfatione* CL. WAGNER dicit pro hernialis sacci non incisi repositione. HALLER. V. *pag.* 115.

SAMUEL SCHAARSCHMIDT in *medicinischen und chirurgischen* &c. T. I. Herniæ incarceratæ feliciter sectæ duo exempla. In T. III. De hydrocele a contusione, sanata resecta tunica vaginali, quæ scirrhosa erat. Intestinum in hernia incarcerata læsum, bono tamen eventu. Sic hydrocele cum cancroso teste. In T. IV. Hydrocele cum sarcocele conjuncta, exciso vitiato testiculo sanata. Hernia incarcerata incisione sanata, omentum ligatum. Feliciter ob herniam incarceratam castratus æger, etsi intestinum gangrænam senserat. Alias intestinum ileon per valvulam BAUHINI propendebat: id intestinum apertum, sanatum, manente ano artificiali. HALLER. V. *pag.* 115.

GEORGE de la FAYE in *cours d'operations* &c. docet, ut optime intestini strangulatio solvatur, quæ fit ab annulo abdominali. Ad herniam umbi-

umbilicalem opus esse scuto continente. Tela ad intestina continenda: Herniæ ventralis curatio, cujus alias saccus adest, alias nequaquam. Hernialem saccum sæpe solam strangulationis causam esse. Laceratum omentum absque ligatura repositum. Exemplum tubi de intestino decedentis, & quasi exsoliationis. Insignis curatio FRANCISCI GIGOT; intestinum nempe gangræna corruptum, resecta parte mortua, unico utrinque filo trajecto ad mesenterium firmavit, quod feliciter est reconciliatum. Hydrocelen (PARISIIS) ægre sola incisione curari. Castratio, ut administretur in vitiato teste. HALLER. V. *pag.* 308.

CAJETANUS TACCONI. V. *pag.* 116.

JOH. FREKE. V. *pag.* 698.

SAMUEL SHARP in *treatise on the operations* &c. fuse agit de hydrocele, sæpe funesta: excidit ipse, & vulnus dilatat. Hydrops ipsius testis. In hernia inguinali caustica medicamenta nonnunquam bene succedere, crudelem tamen esse medicationem, etsi post eam curationem tamen intestina elabantur, idque cum maximo periculo fiat. Intestinum perforatum sanari vidit. Saccum hernialem integrum non reponit, cum fœtidam aquam præstet emittere, & gangrænæ si fuerit aliqua. Omenti partem corruptam resecat, vulnus per cutem consuit. Intestinum adnatum sæpe castrationem requirere. In hernia femorali incisio extrorsum dirigenda, ut arteria femoralis vitetur, epigastricam enim timere non est necesse. In hernia ad foramen ovale administrationem nunquam voto respondisse.

Id. in *crit. inqu.* &c. agit iterum de hernia. Sæpe omentum cum intestinis, & teste in eodem sacco reperit, septumque inter vaginam vasorum spermaticorum, & testis vaginam ruptum. Suturam regiam laudat. Ad reponendum intestinum neque perforari vult intestinum, neque frigidam inponi; sed neque integrum saccum suadet reponere: & eum unica, sed parva incisione aperit. Annulum incidit, cultro curvo, cujus mucro obtusus sit. Arteriam epigastricam non facile lædi. Omentum gangrænosum non ligatum resecat. Intestinum fuit punctis repetitis. In hernia umbilicali nupera sæpe nullum saccum reperiri, qui sensim subnascatur; eum, ut reponat, incidit a sinistris: vidisse se in ea hernia peritonæum multis locis ruptum. Parvum malum posse ligando sanari: idem ab operatione raro feliciter curari. Omentum fere gangrænosum esse. Saccum debere in circuli speciem ipsa cum cute excidi. Intestinum gangrænosum posse resecari. Hydroceles duas tantum species admittit, superficiei propiorem & profundam, neque separat hydrocelen solius funiculi. Sarcocele duplex, funiculi, hæc minus periculosa; & testis, facile in gangrænam abitura. Testem eo in casu amputare vetat, dum malum exiguum est, laudat in magno & confirmato malo. In ea exstirpatione scroti partem ovatam excidit. Vasa spermatica absque periculo convulsionis ligari. Tumorem epididymidis exstirpationem non requirere,

testis

teſtis utique; prius id malum eſſe cirſocelen CELSI, in qua teſtis nihil patiatur. Cancer autem & ſcirrhus teſtis amputationem requirunt. Scirrhus indolens diu toleratur, neque nimis facile teſtem debere reſecari, cum ab ipſa ſectione facile in gangrænam abeat. Mors a funiculo ſpermatico longe ſuper annulum tumente. In herniæ femoralis curatione arteriam epigaſtricam non poſſe vulnerari. Saccum hernialem repoſitis viſceribus, quæ elapſa fuerant, ſolere extra abdomen manere, & vaginali tunicæ adhærere. Saccus ſtrictus dilatandus. Omentum non neceſſe eſt ligare, neque ex eo ſanguinis metuenda jactura; quod nimium id reſecandum. Inteſtini pars gangrænoſa reſecanda, ſana labiis vulneris aut alteri inteſtini parti adſui. Frigida etiam inteſtina nonnunquam convaleſcere. Adhæſiones digitis fere ſolvuntur. Saccum integrum reponi non probat. Sutura poteſt pro pila eſſe. Peritonæum rumpi poſſe, ut inteſtinum & omentum ſint in vaginali tunica. Satis probat futuram regiam. Maximas hernias diuturno decubitu fuiſſe ſanatas, dum ſaccus ad vaginalem tunicam non adhæſerit. Non probat frigidæ in ſtrangulatione uſum. Herniam veſicæ bis vidit cum bubonocele conjunctam. HALLER. V. *pag.* 309.

J. ANDREAS DEISCH. V. *obſt. art.*

J. WILHELM JUTTING. Ejus *de vera herniarum inteſtinalium cauſa, & ſpeciatim de curatione herniarum ſcrotalium.* BERLIN 1740. 4. HALLER.

In *ſelectorum Med. Francofurtenſium Vol.* III. agitur de hernia umbilicali congenita. HALLER.

GOTTWALD SCHUSTER in *mediciniſchem Journal* &c. T. I. refert de cirſocele ſubita curata per fotus vinoſos. HALLER. V. *pag.* 119.

PERCIVAL POTT, celebris noſtri ævi chirurgus. Ejus *treatiſe on the ruptures.* LONDON 1756. 4. Nuperam Chirurgiam laudat, quæ minus ſit ſæva. Inter infantes tenerrimos ſolos fere pueros herniis infeſtari. Saccum hernialem eſſe peritonæum deorſum, ad digitalis modum depulſum. Neque reponitur facile ſaccus, neque rumpitur. In hernia ſubinde colon & cæcum & vermiforme inteſtinulum continetur. Porro in infantibus nondum anniculis magna mala ex hernia naſci; eſſe tamen ubi ea ætate incarcerata ſit, & in gangrænam abierit. Cauſa mali anguſtia eſt annuli, hujus iterum cauſa margo tendinis muſculi oblique deſcendentis. Solum inteſtinum elapſum gravius nocet; ſi omentum una exciderit, omnia mitiora ſunt. Facilius hernia ſanatur in infante, in adulto difficilius, in ſene nunquam. Vetuſtus ſaccus inferne lateſcit, anguſtus ad annulum, qua ſede in puero apta preſſio ne poſſis annulum claudere. Inteſtinum & omentum per nimium aditum in ſaccum elabi poteſt, quare bracherium nunquam licet deponere. Venæ ſectione valida inteſtini repoſitio poteſt adjuvari, poſtquam continuo oportet vinculum admovere. Suſpenſorium vinculum adjuvat concretionem elapſa-

elapsarum partium, & periculum auget. Hernias secari absque magno periculo, neque fere majori, quam reponantur: supra digitum optime annulum aperiri. Saccum utiliter pene totum resecari, nisi qua vasa tegit spermatica. Non desperandum de solvendo intestino, quod cum sacco conferbuerit. Gangrænosum intestinum ad superiorem sui partem adsui potest, aut portio corrupta intestini resecari, uterque intestini finis ad vulneris oram adsui. Gangrænam corticis Peruviani usus arcet: malum tamen semper insigne est. Non probat injectum sacco vinculum, si vel leve adfuerit inflammationis signum. Herniam cruralem in fœminis frequentius reperiri. Tendinem obliqui majoris parce debere incidi, venæ epigastricæ parci. Integrum saccum reponi non probat. Periculo plenam esse curationem, quæ ustione aut rosione fit. Sic & punctum aureum rejicit & castrationem. In hernia umbilicali ventriculi pars aut hepatis elabi visa est, & in vetusto malo saccus fere ruptus reperitur. Vinculum perpetuum coercere debet, ne nimium cieat periculum. Non posse in idi. Operationem raro felicem successum consequi. Herniam ventralem nunquam se vidisse: elapsum vero per annulum ovarium feliciter resecuisse NOURSIUM.

Ejus *account of a particular Kind of rupture frequently attendet upon newborn childern and sometimes met with in adults.* LONDON 1757. 8. Herniam describit congenitam, qualem celeberrimus HALLERUS dudum jam dixit; ita fieri, ut testis in eodem cum intestino sacco reperiatur, quod malum alii rupto imputaverint peritonæo. Id in adultis vidit hominibus, ut aut in scroto, aut in inguine, aut in abdomine testis esset, in sacco vero semper contineatur. HALLER.

Ejus *practical remarks on the hydrocele or watry rupture and other diseases of the testicles* LONDON 1762. 8. *Von dem Wasserbruche* &c. vertente J. C. TODE, HAFNIÆ 1770. 8. (Tam opus ipsum, quam versio magnopere laudatur a criticis (q)). De tumore aquoso totius utrinque scroti. De tumore vaginalis testis tunicæ, qui uno in latere reperiatur. Iterum de hernia congenita. Alius tumor scroti anasarcodes, diversus ab hydrocele. Aquam emitti posse, sed parvis vulnusculis; magnorum malum fere esse eventum. Alia hydrocele in vaginali tunica funiculi, quando testis absque malo est, aut quando in ea quidem vaginali tunica, cæterum in propria vesica aqua congeritur; & de casu in quo utrumque malum conjungitur: ejusmodi vesicas noster totas aperit. Herniæ pro ventosis habitæ sunt aquosæ *originales.* Denique hydrocele in vagina ipsius testis, quam oporteat anterius aperire, & inferius, scalpello potius, quam lapide infernali, sed amplo vulnere. De hæmatocele, cujus mali multa hic exempla narrantur, & de eo definitur, quando incisionem requirat. Est ubi testem oportuerit amputare.

(q) In *deutscher allg. Bibl.* 14. *Band* 2. *St.* pag. 520.

putare. Cirfocele & farcocele, in qua teftem aufert, ut tamen neque hoc crudele auxilium fufficiat, fi malum vetuftum fuerit. Non poffe vafa fpermatica ligari. Cicutam nihil poffe. Verum fcirrhum aut cancrum non poffe absque extirpatione teftis fanari.

Ejus *account of a method of obtaining a perfect cure of the hydrocele by means of a feton.* LONDON 1771. 8. Acus triquetra. Tubulus argenteus adaptatus in tubum trocarti. Specillum mucrone triquetro, cum oculo, cujus ope fetaceum trajicit, acu triquetra perforat, trajicit tubulum in vaginalem tunicam per acus triquetræ cavum. Per fecundum tubulum trajicit fpecillum. Vaginalem perforat, fic fetaceum trajicit. Ita HALLER.

Ejus porro *chirurgical obfervations relative to the cataract* &c. *the different kinds of ruptures, and the mortification of the toes of the feet.* LONDON 1775. 8. V. *tumor.*

TH. WILHELM. HENSING. Ejus difp. *de peritonæo.* GIESS. 1742. 4. recufa in HALLERI *felectis anatomicis.* Aliqua habet ad hernias. Immanis hernia, in qua colon. HALLER.

PAUL. JACOB. MALOUIN & NAT. MARIA de GAVIGLAND *E: herniæ inguinali cum adhæfione fubligaculum nocet.* PARIS 1742. 4. HALLER.

PETR. ROUSSIN de MONTABOURG & C. FRANC. BOUTIGNY *E. in herniis inteftinalibus, etiam cognita inteftini prolapfi læfione, operatio celebranda.* PARIS 1742. 4. HALLER.

J. JACOB. RITTER. V. *pag.* 124.

GOTTFRIED WILHELM MÜLLER. V. *pag.* 124.

J. CONRAD. TRUMPF. V. *pag.* 125.

PETRUS TABARRANI in *memorie fopra la Fifica* &c. tradit etiam herniæ cruralis hiftoriam.

Ejus *lettre.* LUCCA 1764. 4. de hydrocele &c. HALLER. V. *pag.* 344.

DALE INGRAM. V. *pag.* 125.

JULIANUS OFRAI. V. *pag.* 126.

THOMAS SCHWENKE. V. *pag.* 126.

GUILIELM. HUNTER. V. *pag.* 127.

JOACHIM. FRID. HENKEL. V. *pag.* 128. & 309.

J. HENR. WELTI. Ejus difp. *de hernia crurali.* ARGENT. 1744. 4. Exemplum. Ita HALLER.

H. W. TAUBE in *Phil. Tranf. n.* 475. de hernia umbilicali enormi & funefta. HALLER.

PHILIP. ADOLPH. BOEHMER. Ejus *de herniis incarceratis.* HALÆ 1761. 4. V. *prolapf. uteri.*

OLAUS

OLAUS ACRELL. V. *pag.* 131.

MATTHIAS GEORG. PFANN, Professor Erlangensis. Ejus disp. *de enteroscheocele antiqua, restitutione sacci herniosi feliciter peracta, absque bracherio & sectione curata.* ERLANG. 1748. 4. recusa in HALLERI *selectis.* Per solum diuturnum decubitum hernia sensim reducta, ut vix quidquam ejus reliqui esset. HALLER.

CHRISTIAN. FRIDR. ESCHENBACH. V. *pag.* 133.

ANTONIUS LOUIS. V. *pag.* 133.

JOSEPH SUE. V. *pag.* 686.

BEATUS IGNATIUS la CHAUSSE'E. Ejus disp. *de hernia ventrali.* ARGENTOR. 1746. 4. recusa in HALLERI *selectis.* Cura felix in gravi casu. HALLER.

ANDREAS LEVRET. V. *obst. art.*

HENR. FRIDER. DELIUS. V. *pag.* 137.

HERMAN SCHÜTZER. V. *pag.* 138.

GEORGIUS ARNAULD, chirurgus Gallus, celebris ROLANDI PAULI filius. Patris nullum exstat opus, sed ejus inventa passim apud GARENGEOTUM & in CLERICI *chirurgie complete* reperiuntur. Filius vero peculiari cura herniarum curationem coluit, atque de his plura scripsit. Ob tristes aliquas causas, natamque ex arte obstetricia calumniam, in ANGLIA vixit, (& obiit LONDINI 1774. 20. Febr.)

Ejus *dissertations on hernias or ruptures in two parts translated from the original manuscript* LONDON 1748. 8. Gallice PARIS 1749. 12. 2. vol. In præfatione propriæ vitæ historiam tradit, & monet se amplissima collectanea de herniis ex MAZARINIANÆ bibliothecæ scriptis possidere. In P. I. docet, ut quisque, qui herniam patitur, se ipsum curare & a periculo servare queat. In P. II. herniarum diversa genera exponit. Ut BENEVOLUS, ita noster multum humori tribuit abdominali. Ut reponatur ramex, decumbendum. Strangulationis initia frigida impugnat: si sero ad id auxilium veniatur, medicamenta emollientia adhibet, deinde si aliquot intra horas malum se non remiserit, ipsam incisionem, ante eam vero spirituosa fomenta, quæ gangrænæ resistant. Bracheria parat, quorum laminæ partim ferreæ sunt, & partim chalybeæ. A cauterio mortes. Epirotas herniotomos peritonæum incidere, intestinum retrahere, saccum ligare, futuram injicere. Hernia ventriculi in apertura triangulari pro vasis patente (intervallo, ut putat celeberr. HALLER, carnium diaphragmatis). Hominum partem octavam hernias pati. Hernia seminalis. Cirsocele diuturna: ad id malum commendat conjugium. Nulla datur pneumatocele. Esse ubi solo situ diuturno herniæ sanentur. In primis principiis gelidam convenire, non vero serius, tunc mollientia debere imponi. Bracheria elastica chalybea non bona esse; sed omnia omnino longo usu laxari. Prolapsum etiam uteri tangit, & ani, & hydrocelen. In Part. III.

de herniis agit adnatis, quæ fere pro incurabilibus habentur. Signa dilucida dat, ex quibus inteſtina aut inter ſe connata adgnoſcas, aut cum ſacco, aut ſaccum cum cute cohærentem. Cohæſiones ſolvit ſtricta vitæ ratione, aptis pulvinis, hydrargyro. A ſtrangulatione adhæſionem diſtinguit; inteſtina digito, aut ſpathula, ſcalpello in cylindrum terminato a ſacco ſolvit. Gangrænam ſæpe felix ſuperavit, aliquando 84. pollices inteſtini ſiderati reſecuit, ægrotum ſanavit, ut fiſtula in latere pateret. P. IV. agit de ſtrangulatione, etiam a peritonæo facta, parum nota, quod vel ſolum, vel cum annulo inteſtinum poſſit comprimere. Ut inteſtinum ex hernia ſub muſculos poſſit aberrare: ut etiam in eo caſu ſaccum aperuerit, inteſtina ſolverit. Poſt gangrænam longa particula membranarum intimarum de inteſtino deceſſit. Utilis & practicus labor.

Ejus *memoires de Chirurgie* LONDON 1768. 4. 2. vol. Ampla collectio. De hernia primum congenita, de qua HUNTERI libellum hic vertit & notas addidit. De herniis adnotationes. Nudum fuiſſe teſtem, cum ſaccus quaſi evanuiſſet (herniam nempe congenitam vidit). Interiiſſe ex ſanguinis jactura hominem, cui imperitus chirurgus cum ſacco vaſa ſeminalia reſecuiſſet; alium nihilo prudentiorem chirurgum veſicam elapſam amputaſſe. Teſtem in inguine reſidem ſummo cum cruciatu ſtrangulatum vidit, neque rarum eſt, ejusmodi teſtem pro hernia haberi: & bracherio eliſum, finem feciſſe virilitatis. In T. II. fere de herniis agitur. Fuſe de omento in herniam elapſo, convoluto, & cum ſe ipſo connaſcente, aut in funiculum abeunte. Dureſcit etiam, & mire tumet omentum, ut octo libræ & ultra ex omphalocele potuerint auferri. Epiplocele ſectione non curatur, & cum ſummo periculo cultro tentatur. Omentum difficulter a ſacco ſolvitur, ad quem adhæſit. Annulum ſcarificare & ſanare noſter non putat in medici eſſe poteſtate. Enormes epiplocele, aliquando tamen ab auctore ſanatæ, & omentum ſolutum, quod adhæſerat. Pulvino & preſſione repoſita hernia. Cancroſa hernia felici eventu reſecta. Omentum elapſum & inflammari poteſt, & in funeſtam ſuppurationem tranſire. Subita & rudi preſſione ſublata hydrocele. Raro, aliquando tamen utrinque omentum elabitur, ſiniſtrorſum cæterum fere vergit, & eo in latere frequentior epiplocele eſt. Strangulatum inteſtinum a fibris tendineis obliqui majoris muſculi, quæ in os pubis producuntur; aut ab omento in funiculum mutato. Omentum tamen in herniæ inciſione ligare præſtat, ſubinde tamen dolores ab eo vinculo & convulſiones ſupervenerunt. Absque ligatura repoſitum corruptum eſt, cum funeſto abſceſſu. Ad finem operis deſcribit noſter ſellam chirurgicam; & novum uteri ſpeculum; aliqua addit de crurali hernia, in qua ſecanda facile arteriæ læduntur. Valde metuit vulnera vaſorum ſpermaticorum; epigaſtricæ etiam arteriæ violationem. Staphylotomus, quo polypum de recto inteſtino excidit. De exploratione chirurgorum Pariſinorum, quæ ſit ſeveriſſima. Ita HALLER.

J. FR.

J. Fr. le Chat de la Sourdiere (Winslowi gener), & J. Jac. Messence *E. chirurgicæ herniarum curationi musculorum sterno-mastoideorum tensio nocet.* Paris 1748. 4. recusa in Halleri *selectis.*

Le Blanc, chirurgus & lithotomus. Ejus *nouvelle methode d'operer les hernies.* Paris 1768. 8. Scopus est in hernia incarcerata dilatationem suadere, rejicere incisionem. Digito solo feliciter usus est, & intestina etiam gangrænosa reduxit, ansa trans mesenterium ducta, cujus filum propendebat: in crurali tamen hernia digitus operi non sufficit. Forcipem ergo invenit, quæ clausa in annulum datur, tunc elastro aperitur. Neque carptum linteum in vulnere fert, neque turundam. Intestinum una cum sacco reducit, tantumne æger nimis supinus decumbat. Id esse in dilatatione commodi, quod bracherio non egeas, cum intestinum facile elabatur, si annulum diviseris. In annulo vetusto & duro forcipe est opus Mareti adnotatio, qui omentum quasi laqueo intestinum vidit strangulasse.

Ejus *refutation de quelques reflexions sur l'operation de la hernie.* Ibid... Contra censuram Antonii Louis, cui objicit, eum de symptomatibus scripsisse operationis, quæ facta sit in cadavere.

Idem in *Journal de Medecine* T. XXXV. de suis herniarum curationibus agit. Esse tamen ubi hernia curata rediit. Haller. V. *pag.* 311.

Janus Reghellini in *osservazioni* &c. de hydrocele ictu curata. Haller. V. *pag.* 139.

Petrus Kirschbaum. Ejus disp. *de hernia ventriculi.* Argent. 1749. 4. recusa in Halleri *selectis.*

J. Frider. Corvin. Ejus disp. *de hernia cerebri.* Argentor. 1749. 4. recusa in Halleri *selectis.* Bona disputatio. Haller.

Antonius de Haen. V. *pag.* 140.

Idem porro in *prælectionum* &c. pag. 252. fuse agit de herniis veris & spuriis. V. *pag.* 656.

Hugo Ravaton in *traité des playes* &c. de hernia intestini per foraminulum ossis pubis exeuntis & strangulati. Simile exemplum in diaphragmate. Annulum abdominis melius super digitum incidi. Haller. V. *vulnera.*

Franc. Nicol. Marquet, medicus civitatis Nanci. Ejus *observations sur la guérison de plusieurs maladies notables aigues & chroniques.* Paris 1750. 12. Intercedunt etiam chirurgicæ curationes. Hernia umbilicalis in ulcus incurabile abiens. Hernia gangrænosa rupta anus secundarius. Haller.

CHRISTOPHORUS HENRICUS PAPEN, HALLERI olim amicus. Ejus *epistola ad* HALLERUM *data sistens herniam dorsalem nunquam descriptam.* GÖTTING. 1750. 4. recusa in HALLERI *selectis.* Germanice in *Hamb Magaz.* T. VI. Suecice in *Suecicis Transact.* a. 1751. Gallice in BEAUMONTIÆ *Magazin.* Intestina de pelvi per incisuram ischiatico-sacram exierant, ut saccus hernialis de imo dorso penderet. Inauditum morbum incisione cadaveris noster detexit. Ita HALLER.

JOHANNES MONNIKHOF, chirurgus. Ejus *ontleed heel en werktuygkondige saamen stellig ter ontdekking van de bezondere plaatzen, oorzaaken, kenteeken, bevallen en genezingen van de scheurfels of breuken.* AMSTERDAM 1750. 8. Negat hernias per foramen ovale locum habere posse. Ex patris, chirurgi, experientia satis accurate partes ipsas describit, tum eas, quæ elabuntur, modumque quo reponantur, & repositæ serventur. Fotus frigidos rejicit, neque permittit aliquid de intestino extrahere, præter id, quod elapsum est; digitis vero massam hernialem jubet subigere. Non debere saccum hernialem vel integrum reponi, vel ligari. Bracheria omnia rejicit, melius promittit, quod nunquam aberret: ferrea elastica præfert. Herniæ ad ipsa genua descendentes. Herniam a rupto peritonæo factam vidit. HALLER.

JOSEPH. WARNER in *cases in Surgery* &c. herniam cerebri occipitalem vidit; monet chirurgos, ne excidisse velint. Post incisum umbilicum hydropici hernia umbilicalis, quam cum *operari* vellet, nostro infeliciter res cecidit. HALLER. V. *pag.* 142.

RAIMOND de VERMALE in *observations de Chirurgie* &c. de hernia incarcerata gangrænosa curata. HALLER. V. *pag.* 329.

GEORGIUS HEUERMAN in *vornehmsten chirurgischen Operationen* &c. fuse agit de herniis ventralibus. Supinum herniosum in dorsum ministri ponit, ut hernia reducatur. Herniam umbilicalem sanavit, cum intestinum corruptum esset. Sutura herniam non retinuit. Non timet adhæsiones. Exemplum herniæ per foramen ovale. Hernia ventriculi reposita, tum intestinalis. Intestinum a mesenterio strangulatum. In vetusta hernia peritonæum etiam rumpitur. Spiritum vini cum sapone frigide herniis imponere jubet. Die etiam octavo hernia reposita. Hernia reposita, sed funesta, cum officulum acutum pollicare se repositioni opponeret. Tumor post vomitum mobilis, & demum pressione curatus. Hernia intestinorum in vaginam elapsorum. Ter vidit ventriculum incarceratum. Incarceratum intestinum a mesenterio obtorto. Funiculum spermaticum non ligat, quod nervi cum periculo ligentur, neque separari possint, arterias ligare non sit necesse.

Idem in *vermischte Bemerkungen* &c. de hernia crurali suppurata, cum lumbricus intestinum perforasset, eventu funesto. HALLER. V. *pag.* 310.

J. Go-

J. GODOFREDUS BRENDEL, HALLERI olim collega, celebris clinicus, doctusque vir. Ejus progr. *de herniarum natalibus.* GOTTING. 1751. 4. recuſ. in *opuſculis.* Ibid. 1769. 4. ut ab hernia viſcerum abdominis ſitus perturbetur. Facere ad hernias meſenterii debilitatem.

Non videtur ejusdem Cl. Viri eſſe *tetras obſervationum chirurgicarum* ab ERNESTO GOTTL. SCHMIDT a. 1751. 4. defenſa. Hernia incarcerata facile repoſita, tum alias cum inteſtinum gangrænoſum eſſet, quod ſponte feceſſit, HALLER.

J. JACOBUS LUDOVICUS HOIN. Ejus *eſſai ſur différentes hernies* PARIS 1768. 8. cum le BLANC ejusdem argumenti opere. Multas rariores hernias deſcribit: inteſtina veſicam inter & rectum inteſtinum delapſa, veſicæ hernias; inteſtina per vaginam elapſa; ejusdem generis herniam veſicæ ſanatam, & inteſtina in uterum prolapſum cadentia. Hernias ventrales; umbilicalem congenitam, ventriculares. Apparatus pro ægrotis, quibus inteſtinum de latere patet. Magna portio inteſtini absque noxa amiſſa, & cæcum inteſtinum per anum pendens, & inverſum per vulnus exiens inteſtinum. Le CATII curatio, qui hernias cum inteſtino ſtrangulato & corrupto ſcarificatione curat. HALLER. V. *ocul. morb.*

J. FRANC. COUTHIER & SIM. ANT. BRINGAUD auctoris *E. infauſtus bubonoceles eventus ab operatione procraſtinata.* PARIS. 1752. 4. HALLER.

GERARD. de WIND. Ejus diſp. *de hydrocele.* LEID. 1752. 4. HALLER.

GAILLARD, chirurgus, in *Hiſt. de l'Acad. des ſcienc.* a. 1752. refert de hernia cæci inteſtini, per veram peritonæi rupturam elapſi, pleni oſſiculis & nucleis. HALLER.

DELAISSE in *recueil des obſervations* &c. in hernia gangrænoſa, cum inteſtinum apertum eſſet, fotus ſpirituoſus profuit, & alias digeſtivorum uſus. Herniam poſt fæcum vomitum nudato inteſtino repoſuit. HALLER. V. *pag.* 145.

GERARDUS ten HAAF in *Hiſt. de l'Acad. des ſcienc.* a. 1765. retulit de ſarcocele, quam cum teſticulo extirpavit, in quo oſſicula reperit.

Idem in *verhandel. von de Hol. Maatſchappy* T. VIII. P. I. de hernia umbilicali, quam in vetula 80. annorum celeriter manu curavit. HALLER. V. *obſt. art.*

CÆSAR VERDIER, chirurgus, & inciſor. In *Mem. de l'Acad. R. de Chir.* T. II. PARIS 1753. 4. exſtat ejus bonæ notæ diſſertatio de herniis veſicæ urinariæ, cum numeroſis ejus calamitatis exemplis. Eſt ubi per abdominis annulos in ſcroti viam veſica elapſa eſt, eſt ubi in prolapſam vaginam. Ven-

Ventriculum, lienem, partem hepatis in thorace noster reperit. HALLER.

TOUSSAINT BORDENAVE. Ejus & JUSSEAUME disp. de *hydrocele per injectionem curanda.* PARIS 1771. 4. Vinum jubet injicere. HALLER. V. *ocul. morb.*

PETRUS CAMPER in *Verhand. der Holl. Maatsch.* T. VI. P. I. & II. agit de hernia congenita, eorumque similia docet, quæ ipse HALLERUS vidit. V. *pag.* 541.

PAULUS de WIND in *Verh. der Maatschappy* &c. retulit de gravibus nonnullis herniæ casibus, de crurali hernia ex exigua parte intestini incarcerata atque gangrænosa. HALLER. V. *obst. art.*

SAMUEL LEE, chirurgus nosodochii Greenwicensis. Ejus *proper reply to the sergeant surgeons defence in their conduit at Chelsea hospital.* LOND. 1754. 8. Arcanum ad hernias curandas auxilium noster possidet: eo in nosodochio militari Chelseensi usus, chirurgum RANBY minus faventem expertus est, qui in LEEUM cum inquisitum esset, obtinuit ut noster abdicaretur. Ergo se tuitus est in *true narration of some proceedings in the management of Chelsea hospital as far as relates to the dimission of S. LEE.* Responderunt primarii chirurgi CÆSAR HAWKINS & J. RANBY in l. *true account of all the transactions before the right honourable the Lords and other commissioners of Chelsea hospital.* Iterum respondet LEE satis acriter, ut tamen suum arcanum velet. Non improbabile videri, adstringentem fotum id omne præstare in abdominali annulo confirmando, quod a fascia speratur. Testimonia profert suæ felicitatis. Cum CHESELDENIUS contra nostrum sententiam tulisset, id totum judicium conatur infirmare: negat unquam legitimam in inquirendo curam adversarios suos adhibuisse, negat militum statum sollicite scrutatos esse, novum ad examen provocat. Suorum successuum testimonia citat. RANBYUM pro hernia morbum curasse, quem noster dignoverit hydrocelen esse, & ad sanitatem perduxerit.

Ejus *memorial to the King.* Ibid. 1771. 8. ostendit suas curationes felicem habere exitum. HALLER.

FRID. HERMAN. LUD. MUZELL. V. *pag.* 146.

J BAPT. THURANT & HENR. MICH. MISSA E. *herniosis ex scroto eburneo coriaceoque cingulo subligacula* PARIS 1754. 4. & in HALLERI *selectis.* Hernias in universum humorum colluviei imputat. Ante quintum annum subligacula non vult geri; deinde fuse ejusmodi describit, quæ omni herniæ apta sint. Alia etiam vincula ad uteri aut vaginæ prolapsum proponit.

Idem in *Journal de Medecine* T. II. retulit de maxima hernia abdominis cum curvata spina dorsi conjuncta. HALLER.

LUDOV. GOTTFRIED. KLEIN. V. *pag.* 147.

Idem

Idem porro in *interprete clinico* tit. de hernia. V. *pag.* 283.

J. FRIDR. MEKEL. Ejus tract. *de morbo hernioso congenito singulari, & complicato feliciter curato.* BERLIN 1772. 8. Germanice ibid. eodem anno. Archiatri ZIMMERMANNI herniam congenitam describit, quam SCHMUKERUS cultro feliciter curavit. HALLER. V. *pag.* 496.

BENJAMIN GOOCH. V. *pag.* 149.

JOSEPH. LIEUTAUD in *précis de la Medecine* &c. in nova & aucta editione agit de herniis: dilatationem annuli probat, & facci super specillum fulcatum fissionem. Inversa vesica per fœminæ urethram dependit. Hernia spuria ab indurato adipe. In pneumatocele raro perforationem requiri. HALLER. V. *pag.* 151.

JOHAN. DOUGLAS, Britannus, chirurgus, qui in BARBADO insula vixit, inde in patriam rediit. (celeberrimus HALLER diversum putat esse a JOHANNE DOUGLAS dicto *pag.* 519.) Ejus L. *de hydrocele.* LONDIN. 1755. 8. BACKERI chirurgi nosocomii D. THOMÆ artificia laudat, quibus hydrocelen curat, tum humanitatem in communicandis suis adnotationibus. Multa legit, veterumque potissimum scripta. Anasarca scroti: gelatinosam vidit in filis cellulosæ telæ intertextam. Subito etiam orta hydrocele, ex rupta hydatide. Hæc species fotui cedit & scarifatis cruribus. Inde anasarca funiculi spermatici, in qua testis liber est; malum parum notum, in quo cutem & cellulosam telam per totam longitudinem oportet findere. Tertia sp. in cystide tunicæ vaginalis continetur; rotundus tumor, in quo aquæ undas percipias; non necessario cum duro teste conjungitur, & sinistrum fere latus tenet, a WISEMANNO dicta. Melius lanceola quam triquetra acu aperitur, & facile quidem. Ut absque recidivæ metu curetur, oportet totam cystidem destruere, quod vix nisi in nupero malo fieri potest, neque fere nisi totam cystidem findas, quod optime fit serie fragmentorum lapidis infernalis imposita. In vetustiori malo necesse est ovatam particulam cutis excindere, tunc totam cystidem solvere a cellulosa tela & eximere. Gangrænam ut avertas, bonumque pus excites, cortice Peruviano est utendum. Exemplum ubi idem cortex in profundo ulcere pedis feliciter adhibitus fuit. Neque tendines dolere, neque dubium esse, novum subnasciturum velamentum, quod testem nudatum operiat. Alius humor aquosus sedet in cystide funiculi spermatici, & eamdem curationem accipit. Denique vera hydrocele testis superest a FABRICIO ab AQUAPENDENTE descripta, rarum malum: sed etiam in hernia vera aqua potest colligi. Saccum hernialem etiam cum bracherio vix obturari, quin aditus aliquis patulus supersit. Morborum & curationum exempla. De aquosis fœminarum herniis, in labiis pudendi, in plica inguinis, utrinque aut in cellulosa tela, aut in cystide. Si in vulvæ labiis plurima aqua collecta fuerit, poterit gangræna supervenire,

venire, nisi scarifices. Sub finem POTTIUS jubet cystidem totam dividere, absque excisione ovatæ particulæ cutis.

Huc etiam pertinet *Remarks upon* DOUGLAS's *treatise on the hydrocele* LOND. 1758. 8. Auctor est OBADIACH JUSTAUMONT chirurgus, qui nomen tamen suum in eo demum scripto aperit, quod mox subjungetur. Multa minuta carpit in anatome, in signis hydroceles. Omnes cellulas vaginalis tunicæ communicare. Non posse hydrocelen tanquam cysticum tumorem curari, & cum periculo ejusmodi cystidem excidi.

Respondit JOHANNES DOUGLAS in libello *an answer to the remarks on a treatise upon the hydrocele.* Ibid. 1758. 8. Plusculos chirurgos citat, qui feliciter secundum sua præcepta hydrocelen curaverint.

Cum interim DOUGLASIUS de vita decessisset, respondit JUSTAUMONT & scripsit, *Defence of the remarks on Douglas's treatise of the hydrocele.* Ibid. 1758. 8. Anatomica quædam excutit: nocuisse tamen administrationem DOUGLASIANAM, ex ipsa relatione confirmat. HALLER.

PETRUS DEJEAN. Ejus *regles & observations importantes pour les personnes attaquées des hernies, avec une diss. sur les bottines pour les enfans.* PARIS 1755. 8.

Ejus *observations touchant les hernies ou descentes.* Ibid. 1762. 8. HALLER.

C. G. LUDWIG in *adversariis* &c. in eadem fœmina hernia inguinalis & cruralis. HALLER. V. *pag.* 151.

HENRICUS NEPOMUCENUS de CRANTZ in *Eph. Nat. Cur. N. Vol.* I. *obs.* 63. abdomine ab anthrace eroso nata hernia. HALLER. V. *obst. art.*

MARIGUES. V. *pag.* 152.

FAVWEL. V. *pag.* 153.

ROUSSELET. V. *pag.* 154.

PIPELET. V. *pag.* 154.

L. STENHUYS. V. *pag.* 155.

ERNEST GOTTLOB BOSE. Ejus *de enterocele ischiadica.* LIPS. 1772. Intestinum ileon relaxatum prolapsum ani simulans, rectum intestinum arctatum. HALLER. *V. obst. art.*

SAMUEL AURIVILLIUS. Ejus disp. *de herniis spuriis.* UPSAL 1765. 4. HALLER. V. *medicam. chir.*

THOMAS LEVINGSTON. V. *pag.* 156.

TRECOURT. V. *pag.* 156.

MARTIN. V. *pag.* 157.

HENRY. V. *pag.* 160.

LAU-

LAURENCY. V. *pag.* 160.

MAJAULT. V. *pag.* 160.

G. DAIGNAN *maladies traductes de* BAGLIVI. PARIS 1757. 12. Hernias Turonibus familiares esse. HALLER.

GEORG. FRID. RICHERTZ *obss. viscerum abdominalium labis brevis epicrisis.* LEID. 1757. 4. recus. in HALLERI *selectis practicis.* Herniæ tria involucra, quorum medium a musculis abdominalibus obliquis externis erat: a peritonæo nata magna versus abdomen plica. Vix posse saccum hernialem ligari, quia vasa seminalia strangulantur: arteria cæterum spermatica in ejus herniæ curatione chirurgica facile vitatur, non perinde facile funiculus spermaticus separatur. HALLER.

PETRUS WOLFZEN. Ejus disp. *de bubonocele.* LEID. 1757. 4. HALLER.

SABATIER. Ejus & T. COSTE *theses anatomico-chirurgicæ.* PARIS 1757. 4. In repositione herniæ caput humili debere loco poni. Frequenter ab ipso sacco herniali intestinum strangulari; quare periculose integrum saccum reponi, aduatum intestinum relinquendum, ut tamen scalpello annulus laxetur.

Ejus & J. B. FERRAND disp. *de encephalocele s. hernia cerebri.* Ibid. 1763. 4. HALLER. V. *prolaps. uteri.*

CAR. WILH. SACHS. V. *pag.* 162.

AMBROSIUS BERTRANDI. V. *pag.* 162.

La PEYRE. V. *pag.* 163.

GUILLERME. V. *pag.* 164.

BARATTE. V. *pag.* 164.

TARDIEU. V. *pag.* 164.

HENRION. V. *pag.* 164.

HIERONYM. DAVID. GAUBIUS. V. *pag.* 165.

J. GEORG. THAMM. V. *pag.* 166.

J. FRANC. PARIS & STEPH. du HAUME *E. intestinis integre dissectis ano artificiali alia est anteponenda methodus.* PARIS 1758. 4. HALLER.

DUCLOS. V. *pag.* 168.

LOUIS, chirurgus. V. *pag.* 168.

CAMPARDON. V. *pag.* 168.

Le CHANDELIER V. *pag.* 169.

ICART. V. *pag.* 169.

PETRUS FERDINAND. DAPPLES. Ejus disp. *de cystocele.* MONSPEL. 1759. 4. HALLER.

LUD. FRANC. BUSNEL & J. CLAUDIUS MERTRUD *de hydrocele.* PARIS 1759. 4. HALLER.

Jos. Schmidt. Ejus disp. *de ileo*. Vien. 1759. 8. Refecta fuit pars gangrænosa intestini longa ad sex uncias, sana pars consuta, in hernia incarcerata, conatu felici. Haller.

Mehe'e, chirurgus, in *Journ. de Med.* T. X. (ubi scribitur Mele'e de la Touche) agit de enormi sarcocele.

Car. Gillet, chirurgus in *Journ. de Med.* T. XI. de hydatide, quæ cirsocelæ successit. Posse ex hernia sarcocelen oriri compressis vasis spermaticis.

Housset. Ejus Cl. Viri bracherium herniale est in *Journ. de Med.* T. VIII. Ita Haller.

Blakey *instruction pour guérir les descentes*. Paris 1760. 8.

Ejus *methode pour élever les enfans en bonne santé, les moyens de reconnoître leurs descentes, remarques sur les descentes etranglées, instructions pour remedier à ces accidens*. Ibid. 1773. 12. ex Anglico versum. Haller.

Rudolph Augustin Vogel. Ejus *herniarum communia adtributa & partitio*. Götting 1764. 4. Germanice Leipz. 1764. 8. Haller. V. *pag.* 170.

Claud. Pouteau, filius, in *Journ. de Med.* T. XXII. agit de dubiis cystoceles signis. Haller. V. *pag.* 170.

In *Journal économique* 1760. monetur, herniale bracherium le Chandelier descriptum, chirurgi Fauvel inventum, & a H. M. Missa dudum descriptum esse. Haller.

J. Christian Bruns. V. *pag.* 171.

Chemin. V. *pag.* 172.

Taignon. V. *pag.* 172.

Lattize. V. *pag.* 173.

Deslandes. V. *pag.* 173.

J. Ulric. Bilguer. V. *pag.* 174.

Johannes Nepom. ab Humbourg, Argentoratensis, Ill. ac celeberr. Vir, Sac. Cæs. Reg. Majestatum olim personæ Chirurgus, nunc autem Archiater. Ejus sunt *observationes de hydroceles curatione radicali*. Viennæ 1761. 8. Neque setaceum, neque acum triquetram, neque caustica medicamenta solidam in hydrocele sanationem præstare: necesse esse totum per longitudinem suam saccum dividere: id per experimenta confirmat.

J. Nicol. Spach. Ejus disp. *de sarcohydrocele*. Argentor. 1761. 4. Chirurgus in gravi casu, cum subinde fungi pullularent, & urgeret inflammatio, ægrum parte testis consumta servavit.

Frider. August. Weiz. V. *pag* 175.

Rudolph Christian Pfaff. V. *pag.* 176.

J. Chri-

J. Christoph Hennicke. V. *pag.* 176.

Maurant. V. *pag.* 177.

Finant. V. *pag.* 177.

Leberecht Ehregott Schneider. V. *pag* 178.

Josephus Cavallini. V. *pag.* 179.

Petr. Imman. Hartmann in *N. E. N. C. Vol.* III. *obs.* 105. sarcoceles per annulum abdominis continuatæ, & funestæ. Haller. V. *pag.* 499.

Terlier. V. *pag.* 181.

Yvon. V. *pag.* 182.

Bertrand. V. *pag.* 182.

August. Frid. Pallas. V. *pag.* 185.

Leberecht Frid. Benjam. Lentin. V. *pag.* 186.

Joseph. Thaddæi Klinkosch, Professoris Pragensis, Viri non vulgaris *divisio herniarum*, *novaque herniarum ventralium species* Prag. 1764. 4. (alii 1765. 4.) Dives herniarum collectio non sine propriis Cl. Viri adnotationibus. Initia herniæ ad foramen ovale ducentis vidit, & ad primam tendineam lineam musculi recti abdominis saccum, in quo pars hepatis. Haller.

Antonius Portal in *précis de Chirurgie* &c. T. I. habet Housseti bracherium. In T. II. de hernia per anum elapsa. Non liganda vasa seminalia. Haller. V. *pag.* 186.

J. Laur. Odhelius. V. *pag.* 186.

Bourienne. V. *pag.* 187.

Lottinger. V. *pag.* 187.

Daunou. V. *pag.* 187.

Bonnard. V. *pag.* 188.

Anton. Constantini. V. *pag.* 189.

J. Gottlieb Scheffer in *N. E. N. C. Vol.* III. *obs.* 1. retulit de hepate in hernia umbilicali reperto. Haller. V. *ocul. morb.*

Gioanni Alessandro Brambilla in *chirurgisch practisch Abhandlung* &c. incisiones in hydrocele profuisse. Haller. V. *inflammat.*

Anton. Kesler. Ejus disp. *de herniis.* Viennæ 1765. 4.

Nolleson. V. *pag.* 189.

Mersenne. V. *pag.* 190.

Brun. V. *pag.* 190.

Richard de Hautesierk. V. *pag.* 192,

De la Genevriere. Ejus *methode de guérir les hernies, ou la maniere de faire les bandages.* Paris 1766. 12. Haller.

CHRISTOPH DAVID MANN. V. *pag.* 192.

AUGUST GOTTLIEB RICHTER. Ejus de herniis & de tracheotomia lib. in *Comm. Soc. Reg. Gott.* T. II. anni 1771. Agit de varicosa hernia, quæ in contusione, ab usu bracherii non rite fabrefacti facile oriatur. Evanescere fere decumbente ægroto, dolorem sæpe vehementem inferre, herniam intestinalem producere: in castratione sola spem superesse. In hernia incarcerata clysterem tabacarium non conferre. Non semper in gangræna incarceratum intestinum mali causam esse.

Ejus *de tempore herniæ curandæ* diss. in *G. Anz.* 1774. *n.* 74. Nunquam secandum nisi hernia incarcerata sit. Operationem non semper herniam funditus tollere: sed neque periculo carere, neque semper periculum prævideri posse. Incarceratam herniam tutius secari, quam cum sacco reponi. Vetustas hernias nullo bracherio contineri posse: in sano homine operationem non debere tentari. Incarceratam herniam incidi debere, antequam gangræna accedat, aut inflammatio invalescat. Rapide symptomata crescere, quando malum a principio inflammatorium est, neque tunc morandum. Quo minor portio incarcerata, eo majus periculum. Intestinum elapsum plus facere periculi, quam omentum una excidens. HALLER.

Idem in *Nov. Comment. Soc. Reg Gotting.* T. VI. ad annum 1775. GOTTING. 1776. 4. agit de herniis incarceratis, quarum tres species dari existimat, inflammatoriam nempe, lentam sive chronicam, & spasmodicam; indeque constare, quare laudatissima etiam remedia, sæpe in hoc morbo noceant. Hic vero de ultima tantum specie, de hernia scilicet orta a spasmis differit auctor: se observasse in hernia incarcerata dolores per horas interdum remittere, immo sæpe evanescere, permanente tamen incarceratione; hinc eam remissionem & intermissionem spasmodicum quid indicare, putat. Hancce suam opinionem & argumentis, & propriis observationibus it ostensum. In hac specie sola anodyna, opiata, semicupia &c. mox in initio prodesse; eam vero, si diu duraverit, sensim in inflammatoriam transire, atque tunc cura antiphlogistica opus esse monet.

Idem AUGUSTINUS GOTTLIEB RICHTER, Ord. Med. Decanus, *ad solennem Panegyrin invitat, & herniam incarceratam una cum sacco suo reponi per annulum abdominalem posse, contra chirurgum Gallum,* Cl. LOUIS, *monet.* GOTTINGÆ 1777.

Ejus *Abhandlung von den Brüchen. Erster Band. Von den Brüchen überhaupt. Mit Kupfern.* GÖTTINGEN 1778. 8. Auctoris scopus est institutiones herniarum practicas distincte, completeque tradere. Hinc ea omisit omnia, quorum nullus usus ad ægrorum lectos esse possit. Volumen II., quod prodibit, hernias in specie continebit. Vol. III. hernias spurias. Meritas auctori laudes celeb. TODE tribuit (r) hoc fere modo: quoniam, inquit,

(r) In medicinisch-chirurgisch. Bibl. 6. Band 1. Stuck pag. 159.

inquit, liber clariſſimi auctoris ad paucos illos pertinet, quibus veri medici carere nequeunt, & quos tyronum in manibus identidem fere verſari oportet; dare ejus epitomen ſupervacaneum eſſet. Et vero labor idipſum tentare volenti non minus hic mihi, quam in omnibus tanti chirurgi operibus difficilis naſceretur. Nam ſi optima quæque inde ſeligere animus eſt; nihil certe, quod abjiciendum putes, deprehendetur. Nec hercle critici rimando efficient, ut ſubtilibus inde ſeparatis craſſum quid ac iners ingratumque, ſive, ut ita dicam, caput mortuum detegatur: quemadmodum in plerisque aliis libris hodie paſſim obvenit; nec iis exceptis, qui pro quinta, ut ajunt, eſſentia & naphtha ſcientiarum venditantur. V. *ocul. morb.*

GEORG. CARLYLE in *Phil. Tranſ.* T. LVI. retulit de enormi hernia, in quam omnia inteſtina elapſa erant. V. *pag.* 566.

JOS. JAC. PLENCK in *Lehrſätzen der practiſchen Wundarzney* &c. in hydrocele melius eſſe ſcrotum lapide infernali aperire. Teſtis in inguine repertus. Hernia congenita, quoties oſtium peritonæi non clauditur. Hernia lumbalis, in qua ren. HALLER. V. *pag.* 195.

DAVID van GESSCHER in *Verhandelingen der Zeeuwſchen genootſchap II. deel* MIDDELBURG 1771. 8. deſcribit inſtrumentum ad ſanandas hernias umbilicales adaptatum, duabus taleolis circularibus factum, per cochleam conjunctis, quæ adduci poteſt. HALLER. V. *tumor.*

DOBREME's *inſtruction pour les perſonnes attaquées de deſcentes.* PARIS 1767. 12. HALLER.

GEORG LUDWIG KNOBLOCH. Ejus *de enteromeſocolocele ſuppurata.* LEID. 1767. 4. HALLER.

THEOD. CHRISTIAN GOEBEL & Præſ. T. S. TIMMERMAN diſp. *de herniis.* RINTELN 1767. 4. Ex familia herniotomorum genitus GOEBELIUS adnotationes non vulgares ſuorum producit. Caſtrationi utique faſcias præfert. Inflammatio teſtis pro hernia habita. Enormis hernia curata in qua neceſſe fuit aquam emittere, deinde inteſtina reponere, denique partes relaxatas continere. Sarcocele in qua vitioſa caro de teſte eſt reſecta, aut per ſuppurationem deleta. Gangræna ſcroti curata, pars amiſſa reparata. Hernia incarcerata gangrænoſa ſuppurata, cum inteſtinum ſponte ruptum fuiſſet. Caſtrationem hactenus defendit. HALLER.

JOSEPH. ELSE *an eſſay on the cure of hydrocele of the tunica vaginalis teſtis.* LONDON 1770. 8. Belgice AMSTERDAM 1772. 8. Hoc nomine auctor hydropem teſtis intelligit, cujus aqua inter albugineam & vaginalem teſtis continetur: hydropem verum tunicæ vaginalis non habet, niſi hydatidis titulo. Curationem præfert, quæ fit per lapidem infernalem, excitatis eſcharis, quæ ſola curatio ſolida ſit. HALLER. V. *pag.* 197.

PAGE'. V. *pag.* 201.

BA-

BALIN *l'art de guérir les hernies & la meilleure maniere de conſtruire des bandages.* PARIS 1768. 12.

J. ROQUETTE. Ejus diſp. *de bubonocele ſ. hernia inguinali.* LEID. 1768. 4. HALLER.

J. JOACHIM SCHÖNBERG. V. *pag.* 202.

J. FR. WEILER *herniæ gangræna corruptæ caſus & epicriſis.* ARGENTOR. 1768. 4. Diſputatio. HALLER.

WILHELM. DURING. Ejus diſſ. *medico-chirurgica ſiſtens hiſtoriam duarum obſervationum theoria illuſtratam.* ARGENTOR. 1768. 4. Altera chirurgica eſt; herniæ gangrænoſæ ſanatæ. HALLER.

FRANC.HENR. BUCHHOLZ. Ejus diſp. *de hepatomphalocele congenita.* ARGENTOR. 1768. 4. Duo exempla omphaloceles congenitæ, primum ſanatæ hactenus, apta preſſione. HALLER.

N. BELKMEER in *Verhandeling door de Holl. Maatſchappy* T. X. P. 2. retulit de curatione herniæ, de qua lumbricus erepſerat. HALLER.

RITSCH. V. *pag.* 203.

PIPELET, ſenior. V. *pag.* 203.

PIPELET, junior. V. *pag.* 203.

GOURSAUD. V. *pag.* 203.

DAPEYRON de CHEYSSIOL. V. *pag.* 204.

J. B. COLOMBANI. V. *pag.* 205.

FRANC. SCARDAVI. V. *pag.* 205.

CHRISTIAN. BIANCHINI. V. *pag.* 205.

F. THOMLINSON. V. *pag.* 205.

CASPAR. SIEBOLD. V. *pag.* 205.

GEORG. PHILIP. MICHAULT & J. JUST. EBELT *prolapſus ventriculi ab umbilico.* MARBURG 1769. 4. Diſputatio.

FRANC. RIGAIL FELIX. Ejus diſp. *de inteſtinorum intus ſuſceptione.* LEID. 1769. 4. HALLER.

CAR. GOTTFRIED BECKER. Ejus diſp. *de intus ſuſceptione cum conjuncta obſervatione.* ARGENTOR. 1769. 4. Cum homo utrinque herniosus ſymptomata pateretur, qualia ſolent a ſtrangulatione naſci, ſolo ſitu, quo inteſtina de abdomine longius recederent, factum eſt, ut inteſtina ſponte redirent. HALLER.

FRANC. CARL. MELZER *de hernia incarcerata.* ARGENTOR. 1769. 4. Ill. LOBSTENIUS inteſtinum decolor, & ad induratum omentum adnatum, annulo inciſo repoſuit. Ligare annulum inutile eſt & noxium. HALLER.

DURAND, medicus. V. *pag.* 206.

GISBER-

Gisbertus de Witt. V. *pag.* 207.
F. H. Gram. V. *pag.* 207.
J. Godfrid Leurre in *Dresd. Anzeigen* 1767. de hernia gangrænosa sanata. Haller.
Nicolas. V. *pag.* 207.
Franc. Arand. V. *pag.* 208.
J. Ern. Neubauerus, præstantissimus vir. Ejus diss. *de epiploscheocele, cujus receptaculum peritonæi mentiebatur processum, testem & epididymidem simul continentem.* Jen. 1770. 4. Vera hernia congenita, quæ testem comprehenderit. Ut hernias curari oporteat. Saccum debere aperiri. Vinculo epiploi nihil esse opus. Haller.
Georg. Balthasar Stolle. V. *pag.* 209.
Bandamant. V. *pag.* 209.
De Lattre. V. *pag.* 209.
Du Boueix. V. *pag.* 210.
Paviot. V. *pag.* 210.
La Borde. V. *pag.* 211.
Gasq. V. *pag.* 211.
Cornelius Albertus Kloekhof. V. *pag.* 211.
J. Christ. Ant. Theden. V. *pag.* 211.
Joh. Frid. Lobstein, Professor Anat. & Chir. Argentoratensis. Ejus *de hernia congenita, in qua intestinum in contactu testis est.* Argentor. 1771. 4. Meusel.
Henr. Gibson. V. *pag.* 215.
Gaulmin de Latronçay. V. *pag.* 216.
Heriz la Val. V. *pag.* 216.
Goetz. V. *pag.* 216.
William Buchan. V. *pag.* 217.
Anton. Balthasar. V. *pag.* 224.
Du Frenai. V. *pag.* 224.
Buron. V. *pag.* 225.
Guyton. V. *pag.* 225.
Chemery Hale. V. *pag.* 225.
Chaussier. V. *pag.* 226.
Petrus Swertner. Ejus disp. *de hernia crurali incarcerata & letifera.* Götting. 1772. 4. Haller.
Philip. Jac. Beyckert. Ejus disp. *de hernia scrotali.* Argent. 1773. 4. Intestinum strangulatum, lividum, repositum, omentum absque vinculo injecto resectum, felici eventu. Cellulosam telam rectius digito, quam cultro, de sacco herniali removeri. Saccum aperiri debere. Haller.

DOURLEN. V. *pag.* 228.

MAJAULT. V. *pag.* 229.

GAUTHIER de MAGETI. V. *pag.* 229.

MONBALON. V. *pag.* 229.

GEORG. FLOR. HENR. BRUNING. V. *pag.* 229.

J. LEBERECHT SCHMUCKER. V. *pag.* 230.

EINFELD. V. *pag.* 236.

PETERSEN. V. *pag.* 236.

CHRIST. FR. BUCKS *Zettel von Bruchmitteln und Steinbalsam.* NÜRNBERG...fol. Ita TREW.

HENR. JACOB. HOEGGER. Ejus *de herniis in genere singulisque earum differentiis in specie.* BASIL.... annum ignorat HALLER.

RAILLARD. V. *pag.* 237.

GAUTHIER *dissertation sur l'usage des caustiques pour la guérison radicale & absolue des hernies ou descentes, de façon à n'avoire plus besoin des bandages, pour le reste de la vie à* LONDRES & *se trouve à* PARIS *chez Jombert* 1774. 8. Curam herniæ radicalem, uti auctor asserit, causticis absolvi posse credibile est. Utinam vero modum operandi palam faceret, ut sic assensum iis, qui secus judicant, extorqueret. Ita celeberr. RICHTER, qui totam hanc litem fuse narrat (s). V. *pag.* 238.

JUVILLE. V. *pag.* 238. & 240.

REICHEL. V. *pag.* 239.

RAPHAEL. JOH. STEIDELE. V. *pag.* 243.

HAVE. V. *pag.* 249.

JOHANNES NICOL. HELD, Darmstadio-Hassus. Ejus diss. inaug. *de hernia cerebri in adulta feliciter curata.* GIESSÆ 1777. 4. Memorabilis hæc historia & curatio est patris auctoris. Ita TODE (t).

CALLISEN. V. *pag.* 255.

SASSARD. V. *pag.* 250.

HIRUDINES
SIVE
BDELLÆ, SANGUISUGÆ.

THEMISON, Laodiceus, princeps discipulorum ASCLEPIADIS, qui magistri præcepta paulatim eo deflexit, ut denique sectæ methodicæ fuerit fundator (a); multa enim, quæ male ex ASCLEPIADIS placitis (b) docuisset, matu-

(s) In *chirurg. Bibl. des* 3. *Bandes* 4. *Stück.* pag. 663. (t) In *medicinisch-chirurgischer Bibl.* 5. *Band* 3. *St.* pag. 617. (a) GALENUS *meth. med.* L. I. (b) CÆLIUS *tard.* L. I. c. 4. §. 16. *Tard.* L. IV. c. 5. *Acut.* L. II. c. 12.

maturioribus annis reformasse (c) CÆLIUS AURELIANUS repetito inculcat. CÆSARIS ævo libros edidit (d). Ab hoc viro primum putat CLERICUS (e) hirudines ad educendum sanguinem esse adhibitas, cum nullam vetustioris scriptoris vestigium supersit, qui ea opera sit usus; non vero videtur invenisse, certe ex CÆLII vocibus. Ita HALLER.

MENEMACHUS. Ejus locum de hirudinibus GALENUS habet (f). HALLER.

HERAS hirudines in angina adhibebat (g). HALLER. V. *medicam. chir.*

ARETÆUS hirudines sæpiuscule admovebat. HALLER (h).

CÆLIUS AURELIANUS sæpe utebatur hirudinibus in phrenitide (i), in ischiade (k), & in colica (l). HALLER. V. *pag.* 293.

ANTYLLUS agit (m) de hirudinibus. HALLER. V. *pag.* 406.

GALENUS. Ejus *de hirudinibus* &c. de carnibus solis hirudines sugere & humores revellere. HALLER. V. *pag.* 628.

ORIBASIUS in brevioris *synopsis* L. III. etiam de hirudinibus. HALLER. V. *pag.* 628.

JOHANNES ACTUARIUS in L. II. etiam de hirudinibus. HALLER. V. *pag.* 358.

AVICENNA. V. *pag.* 629.

SYMPHORIANUS CHAMPIER. V. *pag.* 629.

J. FERNELIUS in *therapeutices* L. II. agit etiam de sanguisugis. HALLER. V. *pag.* 273.

AMBROSIUS PARÆUS in *collectione operum* L. XVI. etiam de hirudinibus. HALLER. V. *pag.* 301.

LEONHARDUS BOTALLUS. Ejus *de venæ incidendæ, cutis scarificandæ, & hirudinum applicandarum modo.* LION 1580. 8. ANTWERP. 1583. 8. HALLER. V. *vulnera.*

HIERONYMUS MERCURIALIS. Ejus *variarum lectionum* L. VI. VENET. 1571. 4. editio autem secunda & plenior ibid. 1594. 4. Agit etiam de hirudinibus. HALLER. V. *pag.* 9.

J. ANDR. della CROCE in *Chirurgiæ magnæ* L. V. etiam de hirudinibus agit. HALLER. V. *pag.* 10.

HORATIUS AUGENIUS. V. *venæ sect.*

PETRUS PAULUS MAGNUS. V. *venæ sect.*

LAURENTIUS SCHOLZ in SCHENKII *observationibus* &c. refert de gangræna ab hirudinum morsu. HALLER. V. *pag.* 16.

(c) CÆLIUS *acut.* L. I. c. 16. L. II. c. 4. (d) PLINIUS L. XXVI. c. 3. (e) Pag. 442. (f) *De compos. sec. loc.* &c. & *de cucurbit.* ORIBASIUS *collect.* L. VII. c. 21. (g) GALENUS *compos. sec. loc.* L. VI. (h) In *Bibl. Med. pract.* T. I. pag. 195. (i) *Acut.* L. III. c. 2. (k) *Tard.* L. V. c. 1. (l) *Tard.* L. IV. c. 7. (m) Apud ORIBASIUM L. I. c. 21.

CONSTANTINUS LUCAS. V. *venæ ſect.*

ALEXANDER MASSARIA. V. *venæ ſect.*

JULIUS CÆSAR CLAUDINUS. V. *venæ ſect.*

TOBIAS TANDLER. Ejus διασκεψεων χειρουργικων *decas; de uſu hirudinum, ſcarificatione: puerorum & prægnantium phlebotomia, ſalvatellæ inciſione, hyſterocele, hyſterotomia: matricis exſtirpatione: lienis extractione: ſetacei applicatione: cohibenda partis in ſphacelo amputandæ hæmorrhagia.* WITTEBERG. 1610. 4. HALLER.

MELCHIOR SEBIZ. V. *venæ ſect.*

TIBERIUS MALFI. V. *pag.* 20.

ZACUTUS LUSITANUS in *praxis medicæ* &c. L. III. *obſ.* 63. cautio in hirudinibus applicandis. *Obſ.* 64. artificium diu conſervandi hirudines. ALBERTI. V. *pag.* 389.

PHILIPPUS GRULING. V. *venæ ſect.*

HIERONYMUS CORTES. Ejus *ſumma medendi methodus, in qua de phlebotomia, medicis cucurbitulis, hirudinibus, earumque recto uſu* &c. VENET. 1638. 4. HALLER (n).

THOMAS BARTHOLINUS in *hiſt. anatom. centuria* III. IV. Hirudo in alvum irreptans, extus circumlito ſanguine evocata. HALLER. V. *pag.* 23.

J. HEUNIS. Ejus *de hirudinum uſu, & efficacia.* GREIFSWALD 1652. 4. HALLER.

PETRUS BORELLUS in *hiſtor. & obſervationibus* &c. ab hirudine deglutita hæmoptoe, plane ad GALENI ſenſum. HALLER. V. *pag.* 25.

BALDASSAR TIMÆUS in *caſibus medicinalibus* &c. Ex deglutita hirudine magna ſymptomata. HALLER. V. *pag.* 26.

HIERONYMUS NIGRISOLI. Ejus *progymnaſmata, ſeu L. de hirudinum appoſitione internæ parti uteri in puerperii, & menſium ſuppreſſione;* 4. *de inciſione Gallici in fronte tumoris.* GUASTALLA 1665. 4. HALLER.

TARDUCCIO SALVI in *miniſtro del medico* &c. agit etiam de hirudinibus. HALLER. V. *pag.* 31.

J. SIGMUND ELSHOLZ in *Eph. Nat. Cur. Dec.* I. *ann.* VIII. *obſ.* 18. de renaſcentibus hirudinum oculis. HALLER. V. *tumores.*

J. VALENT. WILLIUS. V. *pag.* 39.

RUDOLPH. WILHEL. KRAUSE. Ejus diſp. *de hirudinibus.* JEN. 1695. 4. HALLER. V. *pag.* 813.

SAMUEL LEDEL. V. *pag.* 43.

COR-

(n) In *Bibl. Med. pract.* T. II. *pag.* 637.

CORNELIUS BONTEKOE. V. *pag.* 44.

HENR. EMANUEL MEURISE. V. *venæ sect.*

FRANCISCUS POUPART in *Journal de savans* a. 1695. tradit hirudinis anatomen. HALLER. V. *pag.* 68.

J. B. VERDUC in *traité des operations* &c. cap. 34. de hirudinibus. V. *pag.* 305.

GEORGIUS ERNEST. STAHL. Ejus disp. *de sanguisugarum utilitate.* HALÆ 1699. 4. 1705. 4. HALLER. V. *pag.* 469.

SEBASTIANUS ROTARI. Ejus *raggioni contro l'uso delle ventose, e delle sangettole.* VERONA 1701. 4. HALLER. V. *venæ sect.*

HERMANNUS BOERHAAVE. V. *pag.* 79.

LAURENT. HEISTER in *Chirurgiæ* parte 2. cap. 17. de sanguisugis. V. *pag.* 82.

PAUL. HIERONYM. BIUMI. V. *pag.* 84.

FR. CHR. SCHRADER. Ejus disp. *de hirudinibus.* ERFORD. 1713. 4. HALLER.

J. CONR. BARCHUSEN. V. *pag.* 87.

SANT. ZARINI. V. *venæ sect.*

J. JACOBUS DILLENIUS, magnus Botanicus, in *Eph. Nat. Cur. cent.* VIII. *obs.* 57. anatomen hirudinis dedit. HALLER.

SALVAT. FRANC. MORAND in *Mem. de l'Acad. des scienc.* 1739. agit de hirudinis fabrica. HALLER. V. *pag.* 95.

MARTIN. V. *venæ sect.*

OLAUS ACRELL. V. *pag.* 131.

CAROLUS LINNÆUS. Ejus *hirudo medicinalis.* UPSAL. 1765. 4. Disputatio. HALLER. V. *pag.* 494.

NICOLAUS GISLER in *k. swensk. Wet. Acad.* T. XVIII. a. 1758. de hirudinum utilitate agit. HALLER.

PASSERAT de la CHAPELLE. V. *pag.* 168.

LALLEMANT. V. *pag.* 173.

HOUSSET. V. *mors. anim. venen.*

DANA in *Miscellaneorum Philos. & Mathem. Taurinensium* T. III. agit de hirudine alpina, quæ deglutita omnino, ut apud veteres legitur, homines & bestias male mulctat. HALLER.

J. LEBERECHT SCHMUCKER. V. *pag.* 230.

JOANN. BAP. HARTMANN, Richnovio-Bohemus. Ejus est diss. inaug. *de hirudine medicinali.* WIEN 1777. 8. Historiam hujus animalis, & anatomen, aliasque utiliter collectas eruditiones continet.

HISTORIA CHIRURGIÆ. Vide *lites chirurg.*

HYDROCEPHALUS.

LEONIDES. Ejus insignis locus de hydrocephalo est apud AETIUM (a): malum fere imperitiæ obstetricum deberi, sub cute aquam colligi, vel inter os & pericranium, vel inter calvariam & duram matrem, denique inter eam meningem & cerebrum; suturas a multo humore diduci & hiare. Incidi debere. HALLER. Vide *pag.* 320.

ANTYLLUS. Ejus locus de hydrocephalo est (b) in ORIBASII libro *de fracturis*, quem CHOCCHIO debemus. Eum tumorem noster jubet incidere, si cutem inter & calvariam aqua collecta fuerit. Ita HALLER. V. *pag.* 406.

AETIUS *tetrabibl.* II. f. 2. cap. 1. de hydrocephalo. WALTHER. V. *pag.* 265.

PAULUS ÆGINETA in L. VI. cap. 3. de hydrocephalo. WALTH. Hydrocephalum externum incisione aggreditur. Angiologia, puta, quæ in equis administratur; vasa capitis atramento notata, incisa cute, hamulo elevata resecantur. HALLER. V. *pag.* 293.

RHAZEUS in *L. de infantum morbis*, de hydrocephalo agit, quem morbum brevissime descripsit, neque chirurgice. HALLER. V. *pag.* 265.

HALY ABBAS in *theoriæ* L. VIII. cap. 18. de hydrocephalo. In *practicæ* L. IX. cap. 16. de aquæ cura in capite. WALTHER. V. *pag.* 295.

AVICENNA in L. III. *fen.* 1. tract. 3. cap. 10. & 11. de hydrocephalo. WALTH. V. *pag.* 267.

ALBUCASIS in L. II. hydrocephalum externum, quem in solis pueris vidit, incisione aggreditur. HALLER.

Idem in *practicæ* tract. 26. cap. 11. de tumore capitis. WALTHER. V. *pag.* 267.

GUILIELMUS de SALICETO in *Chirurgiæ* pag. 304. b. (c) hydrocephalum externum cum sponte sanatum vidisset, ipse curavit repetito cauteriorum usu, & aliis externis præsidiis. HALLER. V. *pag.* 268.

LANFRANCUS in *Chirurgiæ magnæ* doctr. 2. tract. 3. cap. 3. de aquæ congregatione in capite puerorum. WALTH. V. *pag.* 2.

GUY de CHAULIAC in *Chirurgiæ* tract. 2. doctr. 2. cap. 1. de aqua in capite puerorum. WALTH. V. *pag.* 297.

SEBASTIANUS AUSTRIUS *de infantum s. puerorum morbis* morb. 3. hydrocephalus. WALTH. V. *pag.* 375.

GUAL-

(a) L. VI. c. 1. (b) Apud NICET. p. 121. sq. & in Cod. Par. n. 224. (c) Edit. VENET. 1546. fol.

GUALTHER HERM. RYFF in *Hebammenbuch* &c. de morbis puerorum, etiam de hydrocephalo. WALTH. V. *obst. art.*

LEONHARDUS FAVENTINUS *de morbis puerorum* cap. 14. de aqua in capite puerorum. Cap. 30. de ventositate infantis in capite. WALTHER. V. *pag.* 422.

VIDUS VIDIUS *de curatione membratim* L. I. cap. 4. de hydrocephalo. WALTH. V. *pag.* 375.

J. PHILIPPUS ab INGRASSIA. V. *tumores.*

AMBROSIUS PARÆUS in *operum chirurg.* L. I. cap. 20. de hydrocephalo. WALTH. V. *pag.* 301.

AMATUS LUSITANUS in *curation. medicinal. centuria* I. *cur.* 69. de hydrocephalo infantis. WALTH. V. *pag.* 314.

MARCUS MIRON, medicinæ doctor, Parisinus. Ejus *de infantibus* liber II. in B. B. TURON. 1553. fol. Imperfectus liber, auctoris, qui Arabes & Arabistas diligenter legerat, dictione barbara & fusissima, ut in omnes minutias supra omnem fidem descenderit. Multa etiam de capite præter naturam amplo & de hydrocephalo. Ita HALLER (d).

BALDUINUS RONSSEUS in *epistol. med. epist.* 5. de pueri hydrocephalo. WALTH. V. *pag.* 629.

ANT. CHALMETHÆUS in *enchiridii chirurgici* cap. 18. de hydrocephalo. WALTH. V. *pag.* 274.

GABRIEL FALLOPIUS in tract. *de tumoribus* part. 1. cap. 24. de hydrocephalo. WALTH. V. *tumores.*

HIERONYMUS MERCURIALIS in L. *de morbis puerorum* &c. aliqua etiam de hydrocephalo. HALLER. V. *pag.* 362.

Idem in *Medicinæ pract.* L. I. cap. 3. de hydrocephalo. WALTH. V. *pag.* 377.

ANTONIUS SAPORTA in L. *de tumoribus* &c. etiam de hydrocephalo agit. HALLER. V. *tumores.*

OMNIBONUS FERRARI *de arte medica infantum* L. III. cap. 11. 12. 13. de hydrocephalo, ejusque incisione. WALTHER. V. *pag.* 314.

NICOLAUS PISO *de cognoscendis & curandis* &c. parte 1. cap. 1. de hydrocephalo. WALTH. V. *pag.* 379.

PETRUS FORESTUS in *observat. & curat.* L. VIII. *obs.* 29. de hydrocephalo. WALTH. Hydrocephalus in cervice eminens, qua chirurgus filo strinxisset, ruptus est funesto eventu. HALLER. V. *pag.* 381.

HIERONYMUS CAPIVACCIUS in *methodi practicæ medicinæ* L. I. cap. 30. de hydrocephalo. WALTH. V. *pag.* 382.

HIERO-

(d) In *Bibl. Med. pract.* T. II. pag. 105.

HIERONYMUS FABRICIUS in tract. *de operationibus chirurgicis* pag. 176. de hydrocephalo: spongiam aqua calcis vivæ calida imbutam capiti imponit. WALTH. V. *pag.* 302.

GUILIELMUS FABRICIUS in *observat. chirurg. centuria* I. *obs.* 16. hydrocephalus monstrosus. In *cent.* III. *obs.* 17. ab hydrocephalo inciso, aperto bregmate, mors. *Obs.* 18. hydrocephalus artificiosus. *Obs.* 19. de monstroso hydrocephalo. In *cent.* IV. *obs.* 10. de hydrocephalo. In *cent.* V. *obs.* 3. de hydrocephalo. WALTH. V. *pag.* 274.

LUDOVICUS MERCATUS *de puerorum morbis* L. II. cap. 19. de hydrocephalo. WALTH. V. *pag.* 383.

FRANCISCUS RANCHIN in *opusculis medicis* tract. *de morbis puerorum* sect. 2. cap. 4. de hydrocephalo. WALTH. V. *pag.* 315.

JOH. SCHENK in *observat. rarar. de capite humano obs.* 25. 27. de hydrocephalo. WALTH. V. *pag.* 16.

JOH. JESSENIUS in *instit. chirurg.* sect. 3. cap. 10. de hydrocephali cura. WALTH. V. *pag.* 384.

ANDREAS CÆSALPINUS in *speculi artis medicæ* &c. L. V. cap. 40. de hydrocephalo. WALTHER. V. *pag.* 384.

FELIX PLATERUS in tract. III. *de vitiis* cap. 3. etiam de hydrocephalo. WALTH. V. *pag.* 385.

JULIUS CÆSAR CLAUDINUS in *empiricæ rationalis* &c. L. I sect. 2. cap. 11. de hydrocephalo. WALTH. V. *pag.* 386.

SEBASTIANUS CORTILIO *de chirurgica institutione* L. III. cap. 4. de aqua in capite puerorum. WALTH. V. *pag.* 17.

DANIEL SENNERTUS in *Medicinæ practicæ* L. I. part. 1. cap. 28. de hydrocephalo. WALTH. V. *pag.* 17.

WOLFG. GABELCHOVERUS in *curat. med. centuria* I. *cur.* 7. de infantis hydrocephalo. WALTH. V. *pag.* 352.

EPIPHANIUS FERDINANDUS. Ejus *centum historiæ* &c. VENET. 1611. fol. Dictio mirifica & barbara. Curationem suam ejusque rationes & causas fuse solet exponere. Galenicus cæterum ut eo ævo Itali solebant. Laudes, quod etiam minus felices historias narret. Hydrocephalum infantis susfinuit incidere funesto eventu: futuræ late discesserant, ut dura membrana nuda esset. Ita HALLER (e). Conf. *pag.* 354.

JOH. VIGIER in *operum medicorum conf.* L. I. cap. 27. de hydrocephalo. WALTH. V. *ulcera.*

THEODOR. CORBÆUS in *pathologiæ* &c. L. II. sect. 2. cap. 1. de hydrocephalo. WALTH. V. *pag.* 315.

HENRI-

(e) Ibid. pag. 422. ubi FERDINANDUM ad huncce annum recenset.

HENRICUS PETRÆUS in *Handbüchlein* &c. cap. 18. de hydrocephalo. WALTH. V. *pag.* 18.

SAMUEL FORMEY in LAZARI RIVERI *obſervat. & curat. centuria* IV. refert de hydrocephalo compreſſione ſuperato. HALLER (f). V. *pag.* 24.

Idem in *traité chirurgical des bandages* &c. de hydrocephalo vinculis ſuperato. HALLER. V. *pag.* 684.

CAROLUS PISO in *ſelectior. obſervationum* &c. *obſ.* 1. & 2. de hydrocephalo. WALTH. V. *pag.* 439.

MELCHIOR SEBIZ in *manualis ſ. ſpeculi* &c. T. I. parte 2. cap. 22. ad hydrocephalum. In T. II. parte 6. cap. 8. ad hydrocephalum. WALTHER. V. *pag.* 364.

JACQUES BURY in *préſervatif de l'homme* &c. hydrocephalum ſe ſanaſſe ſenſim ſubducta per cauſticum medicamentum aqua. HALLER (g). V. *obſt. art.*

ZACUTUS LUSITANUS in *praxis admirandæ* &c. L. III. *obſ.* 21. ſtupenda hydrocephali ſpecies curata. WALTH. V. *pag.* 389.

JACOBUS PRIMEROSIUS in *enchiridii medico-practici* &c. parte 2. pag. 61. de hydrocephalo.

Idem *de morbis puerorum* parte 2. pag. 21. de hydrocephalo. WALTHER. V. *pag.* 443.

MARC. AUR. SEVERINUS *de recondita abſceſſuum natura* L. IV. cap. 9. de hydrocephalo. WALTH. V. *pag.* 276.

Idem *de efficaci medicina* &c. parte 2. de ſectionibus cap. 1. de cura hydrocephali. In *pyrotech. chirurg.* L. II. part. 1. de exopyria cap. 38. de hydrocephalo. WALTH. V. *pag.* 303.

THOMAS BARTHOLINUS in *hiſtor. anatom. centuria* I. *hiſt.* 31. purulentus capitis tumor. *Hiſt.* 38. hydrocephalus. WALTHER. V. *pag.* 23.

JOH. JOHNSTONUS in *ideæ medicæ* &c. L. VIII. cap. 6. de hydrocephalo. WALTH. V. *pag.* 391.

J. PETR. LOTHICHIUS in *conſilior. & obſervat.* L. II. cap. 1. *obſ.* 7. de hydrocephalo. WALTH. V. *pag.* 23.

DOMINICUS PANAROLUS in *iatrologiſmorum pentecoſte* V. *obſ.* 47. hydrocephalus: a perforatione cranii mors. WALTH. V. *pag.* 25.

BALTHAS. TIMÆUS in *caſuum med.* L. V. *caſ.* 6. hydrocephalus. WALTH. V. *pag.* 26.

GODO-

(f) Ibid. pag. 463. (g) Ibid. pag. 515.

Godofredus Welsch in *Hebammenbuch* parte 3. cap. 54. de hydrocephalo. Walth. V. *obst. art.*

J. Jacob. Wepfer in *observationum* &c. *obs.* 49. hydrocephalus in puello quinque annorum infeliciter sectus. *Obs.* 50. 51. &c. de hydrocephalo. Alberti. V. *pag.* 27.

Joh. Andr. Smitzius in *Medicinæ practicæ* pag. 123. de hydrocephalo. Walth. V. *pag.* 316.

Joh. Muraltus in *Schriften von der Wundarzney* &c. frustra tentavit curationem hydrocephali incisi, cum aqua in cerebrum effusa esset. Haller. V. *pag.* 30.

Allard. Herman Cummen. V. *pag.* 31.

Cornelius Solingen in *manual operation* &c. hydrocephalum utique externum fasciæ *capeline* usu intra tres menses sanavit, hiantes suturas conjunxit. Haller. V. *pag.* 304.

Johannes Scultetus. V. *pag.* 38.

Jacobus Sponius in *voyage d'Italie, de Dalmatie, de Grèce & du Levant*, Lion 1678. 12. 2. vol. aliqua huc facientia habet, ut de ossibus cranii mire extenuatis & de hydrocephalo, quocum homo adolevit. Haller.

J. Maurit. Hofmann. Ejus disp. *de diluvio hominis particulari, s. de hydrocephalo.* Altdorf. 1695. 4. Haller. V. *pag.* 580.

In *Act. Eruditor. Lips. ann.* 1686. *Mens. Jul.* pag. 365. hydrocephalus a lapsu ex contusione frontis ortus. *Ann.* 1702. *Maj.* pag. 196. hydrocephalus fœtus. *Ann.* 1709. *Mart.* pag. 132. hydrocephalus externus per duas scarificationes sanatus. *Ann.* 1712. *Sept.* pag. 418. hydrocephalus admirandus. *Ann.* 1717. *Sept.* pag. 409. hydrocephalus ex imaginatione matris. *Ann.* 1718. *Aug.* pag. 353. anatome hydrocephalo defuncti. Alberti. V. *pag.* 49.

Justus Vesti. Ejus disp. *de hydrocephalo.* Erford. 1688. 4. Haller. V. *pag.* 467.

Josephus Lanzoni. V. *pag.* 59.

Petrus Dionis in *cours d'operations* &c. hydrocephalus externus scarificando sanatus. Haller. V. *pag.* 304.

J. B. Verduc in *traité des operations* &c. cap. 29. de operatione hydrocephali.

Idem in *pathologie de Chirurgie* &c. cap. 1. de hydrocephalo. V. *pag.* 305.

Laurentius Heister in *Chirurgiæ* parte 2. cap. 40. de hydrocephalo. V. *pag.* 82.

Michael Alberti. Ejus disp. *de hydrocephalo.* Halæ 1725. 4. Haller. V. *pag.* 608.

Claud.

CLAUD. NIC. le CAT in *Journal de Medecine* T. XII. de acu triquetra nova pro hydrocephalo, qua aquam emittere conatus est, infausto quidem eventu. HALLER. V. *pag.* 529.

J. CHRISTOPH. POHL. Ejus *de hydrocephalo infantis recens nati interno & externo.* LIPS. 1777. 4. MEUSEL. V. *tumores.*

PETRUS PAULUS TANARON. V. *pag.* 146.

RUDOLPH AUGUST. VOGEL. V. *pag.* 170.

E. BERDOT. V. *pag.* 174.

JOSEPHUS CAVALLINI in *collezioni istoriche* &c. T. II. etiam de hydrocephalo; in eo aqua per futuras tanquam per filtrum manabat. HALLER. V. *pag.* 179.

J. HENR. GAUDELIUS. Ejus disp. *de hydrocephalo.* GÖTTING. 1763. 4. HALLER.

CHRIST. GOTTL. BÜTTNER. Ejus *Beschreibung des innern Wasserkopfs und des ganzen Beinkörpers, mit Kupfern.* KÖNIGSB. 1773. 4. V. *pag.* 619.

JOH. BAPT. FLORENTINI, Strignensis Tyrolensis. Ejus disp. *de hydrocephalo.* OENIPONTI 1771. 8.

LOFTIE. V. *pag.* 244.

HYDROPHOBIA. Vide *morf. canis rabidi.*

HYDROPS ARTICULI.

AURELIUS CORNELIUS CELSUS in L. V. cap. 26. de meliceria. Vide *pag.* 287.

GUILIELMUS FABRICIUS. Ejus L. *von dem Gliedwasser*, qui prodiit cum libro *von geschossenen Wunden* &c. BASIL. 1615. 8. De ichore & meliceria (CELSI) & hydrope articulorum. Ex læsis articulis maxima subinde copia humorem defluere ex digito, sic ex genu. Revellit, imponit herbas adstringentes, emplastra. HALLER. V. *pag.* 13.

MAURITIUS HOFMANN. Ejus disp. *de meliceria, s. articulorum læsorum inundatione.* ALTDORF. 1650. 4. HALLER. V. *tumor.*

LAURENTIUS HEISTER in *Chirurgia* &c. hydropem articuli se sanasse. HALLER. V. *pag.* 82.

J. FR. CHARISIUS. Ejus *de meliceria* CELSI. REGIOMONT. 1727. 4. HALLER. An idem qui *pag.* 291?

J. DANIEL SCHLICHTING. V. *pag.* 108.

CORNELIUS TRIOEN in *obſervat. chirurg. faſciculo* &c. Meliceria CELSI: amiſſæ inde digitorum phalanges. Hydrops articuli ſanatus, etiam in genu. HALLER. V. *pag.* 118.

WILHELM. BERNARD NEBEL. Ejus *de ſynoria ejusque remediis ſpecificis.* HEIDELBERG. 1741. 4. HALLER. V. *vulnera.*

JOSEPH. WARNER. V. *pag.* 142.

DONALDUS MONRO in diſſ. *de hydrope* &c. agit etiam de hydrope articuli genu, qui inciſione facta emittitur: inde tamen noſter ſuppurationem ſequi vidit, quæ amputationis intulit neceſſitatem. HALLER. V. *paracent. abdom.*

BENJAMIN GOOCH. V. *pag.* 149.

J. ALBERT REIMARUS. V. *pag.* 731.

GEORGIUS HAFFNER, Suevus Fillenbacenſis, noſocomii Pazmariani chirurgus. Ejus *diſſ. inaug. medico-chirurgica de hydrope articulorum.* WIEN 1762. 4.

HYPOCHYMA, ſ. HYPOCHYSIS, CATARACTA. Vide *ocul. morb.*

HYSTEROCELE. Vide *prolapſ. uteri.*

ICHOR.

GUILIELMUS FABRICIUS. V. *pag.* 859.

CASPAR HOFMAN. Ejus *libellus de ichoribus, & in quibus illi apparent affectibus.* LIPS. 1617. 8. LEID. 1639. 12. Locorum ex veteribus quædam eſt collectio. De iisdem ichoribus pathologica aliqua habet in *variis lectionibus*, quarum VI. libros edidit LIPS. 1629. 8. HALLER. V. *pag.* 434.

GUERNER ROLFINK, Profeſſor Jenenſis, vir laborioſus, ex ſchola Italica etiam Chirurgiæ amorem retulit, quam, & potiſſimum Obſtetriciam ipſe exercuit. Armamentarium chirurgicum inſtructiſſimum poſſidebat, felix & peritus in chirurgicis adminiſtrationibus. Ejus *Chirurgia*, quam perfectam teſte G. C. SCHELHAMMERO reliquit, nunquam prodiit. Numeroſas vero edidit diſputationes chirurgicas, primam *de ichore ulcerum ſeroſo*, JENÆ 1647. 4. HALLER.

IGNIS PERSICUS. Vide *gangran.*

IMPLUVIUM. Vide *embrocat.*

INCONTINENTIA URINÆ.

GALENUS in *L. de cura lapidis* agit etiam de urinæ incontinentia. WALTHER. Vide *pag.* 264.

ORIBASIUS *de loc. affect. cur.* L. IV. cap. 108. ad urinam non continentes. WALTH. V. *pag.* 264.

PAULUS ÆGINETA in L. VI. cap. 70. de incontinentia urinæ. WALTH. V. *pag.* 293.

HALY ABBAS in *practicæ* L. VII. cap. 50. de urinæ præter velle egredientis medela. WALTH. V. *pag.* 295.

AVICENNA in L. III. *fen.* 19. tract. 2. cap. 13. 14. de involuntario exitu urinæ & cura. WALTH. V. *pag.* 267.

FRANCISCUS de PEDEMONTIO in *supplementi* &c. de ægritudine renum Summa II. parte 4. sect. 1. cap. 11. de involuntario exitu urinæ. WALTHER. V. *pag.* 418.

J. MICHAEL SAVANAROLA in *practicæ majoris* tract. 6. cap. 19. rubr. 15. de exitu involuntario urinæ. WALTH. V. *pag.* 373.

MARCUS GATTINARIA *de curis ægritudinum partic.* pag. 88. de cura involuntarii exitus urinæ. WALTH. V. *pag.* 420.

ANTON. BENIVENIUS *de abditis morborum caussis* &c. cap. 93. de muliere ex lapsu urinam continere non potente. WALTHER. V. *pag.* 362.

ALEXANDER BENEDICTUS *de omnium a capite ad calcem morborum caussis* &c. L. XXIV. cap. 15. 16. de incontinentia urinæ. WALTH. V. *pag.* 300.

GALEACIUS de S. SOPHIA in *operis Medicinæ practicæ* &c. cap. 78. de his, qui non possunt retinere urinam. WALTHER. V. *pag.* 373.

ANDR. VESALIUS in *paraphrasis* &c. cap. 72. de iis, qui inviti urinam reddunt. WALTH. V. *pag.* 375.

JOH. FERNELIUS in *universæ Medicinæ* &c. L. VI. cap. 13. de urinæ incontinentia. WALTH. V. *pag.* 273.

VIDUS VIDIUS *de curatione membratim* cap. 25. de incontinentia urinæ. WALTH. V. *pag.* 375.

AMATUS LUSITANUS in *curationum medicinalium centuria* II. Ex lapſu urinæ continendæ impotentia, tamen ſublata. HALLER. V. *pag.* 314.

REINERUS SOLENANDER in *conſilior. med.* ſect. 4. *conſ.* 11. de mictione involuntaria. *Conſ.* 12. imbecillitas in retinendo urinam. WALTH. V. *pag.* 383.

J. P. PERNUMIA in *therapeutices* &c. L. VII. pag. 127. de urinæ incontinentia. WALTH. V. *pag.* 377.

HIERONYMUS MERCURIALIS in *Medicinæ practicæ* L. III. de infimi ventris affectibus cap. 32. de mictione involuntaria. WALTH. V. *pag.* 377.

VICTOR TRINCAVELLUS in *enchiridii medici* &c. L. X. cap. 16. de incontinentia urinæ. WALTH. V. *pag.* 378.

DOMINICUS LEONUS in *artis medicæ* &c. Sect. III. L. V. cap. 12. de invita urinæ excretione. WALTH. V. *pag.* 378.

J. RIOLAN in *particul. medendi meth.* L. III. agit etiam de incontinentia urinæ ob paralyſin veſicæ. WALTH. V. *pag.* 378.

NICOL. PISO *de cognoſcendis & curandis* &c. L. III. cap. 41. de iis, qui urinam continere nequeunt. WALTH. V. *pag.* 379.

GEORGIUS BERTINUS in *Medicinæ* &c. L. XX. cap. 42. de urinæ incontinentia. WALTH. V. *pag.* 12.

PETRUS FORESTUS in *obſervat. & curat.* L. XXV. *obſ.* 21. & 22. de incontinentia urinæ. WALTH. V. *pag.* 382.

EUSTACH. RUDIUS in *artis medicæ* &c. cap. 44. de lotii incontinentia. WALTH. V. *pag.* 382.

GUILIELMUS FABRICIUS in *obſervat. chirurg. centuria* VI. *obſ.* 54. de incontinentia urinæ. *Obſ.* 55. de incontinentia urinæ, & de nova inſtrumenti inventione, quo inter ambulandum urina colligitur. WALTH. V. *pag.* 274.

LUDOV. MERCATUS in *operum omnium* T. III. L. IV. cap. 15. de urinæ incontinentia. WALTH. V. *pag.* 383.

JOH. WITTICH in *vade mecum* &c. pag. 441. de urinæ incontinentia. WALTH. V. *pag.* 383.

JULIUS CÆSAR CLAUDINUS in *empiricæ rationalis* &c. L. III. ſect. 3. tract. 5. cap. 7. de urinæ incontinentia. WALTH. V. *pag.* 386.

J. HIERONYM. PULVERINUS in *Medicinæ practicæ* &c. cap. 52. de urinæ incontinentia. WALTH. V. *pag.* 435.

RUD. GOCLENIUS in *Experimentirbuch* &c. cap. 67. mictio involuntaria. WALTH. V. *pag.* 352.

DANIEL SENNERTUS in *Medicinæ practicæ* &c. L. III. ſect. 2. cap. 7. de mictione involuntaria. WALTH. V. *pag.* 17.

GUIL. BALLONIUS in *conſiliorum* &c. L. I. *conſ.* 104. de urinæ incontinentia. In L. V. *conſ.* 50. 53. 122. de incontinentia urinæ. WALTH. V. *pag.* 387.

THEOD.

THEOD. CORBÆUS in *pathologiæ* &c. L. II. fect. 4. cap. 23. de urinæ incontinentia. WALTH. V. *pag.* 315.

HENR. PETRÆUS in *nofologiæ* &c. L. II. differt. 41. de urinæ incontinentia. WALTH. V. *pag.* 388.

LAZARUS RIVERIUS in *praxis medicæ* &c. L. IV. cap. 7. de urinæ incontinentia. WALTH. V. *pag.* 388.

JOH. VINCENT. FINKIUS in *enchiridii* &c. cap. 30. de incontinentia urinæ. WALTH. V. *pag.* 389.

MELCHIOR SEBIZ in *manualis*, *f. fpeculi* &c. T. II. L. IV. cap. 12. ad urinæ incontinentiam. WALTH. V. *pag.* 364.

HENR. ab HEERS in *obfervationum med. obf.* 14. cafus rari de incontinentia urinæ ob calculum male fectum. WALTH. V. *pag.* 364.

ZACUTUS LUSITANUS *de medicorum principum hiftoria* T. I. L. II. *hift.* 122. de incontinentia urinæ. WALTH. V. *pag.* 389.

JACOB. PRIMEROSIUS in *enchiridii* &c. parte 2. pag. 273. de incontinentia urinæ. WALTH. V. *pag.* 443.

PHILIPP. GRULING in *curationum* &c. *centuria* III. *obf.* 87. de urinæ incontinentia. In *cent.* IV. cur. 36. de urinæ incontinentia.

Idem in *Medicinæ practicæ* L. IV. parte 2. cap. 5. de incontinentia urinæ. WALTH. V. *pag.* 391.

GUERNER ROLFINK in *ordinis & meth. med.* L. IX. fect. 6. cap. 6. ad incontinentiam urinæ. WALTH. V. *pag.* 448.

JOH. JOHNSTONUS in *ideæ univerfæ Medicinæ* &c. L. XX. tit. 9. cap. 2. art. 1. de incontinentia urinæ. WALTH. V. *pag.* 391.

JOH. PETR. LOTICHIUS in *confilior. & obfervat.* L. IV. cap. 5. *obf.* 13. de urinæ incontinentia. *Obf.* 13. de mictione crebra. WALTH. V. *pag.* 23.

JOSEPH. SCHMIDT in *Spiegel der Wundarzney* L. III. parte 2. pag. 415. ad urinæ incontinentiam. WALTH. V. *pag.* 23.

BALTASSAR TIMÆUS in *epiftolarum* &c. L. III. *epift.* 39. de mictione involuntaria. WALTH. V. *pag.* 26.

OSWALD GREMBS in *arboris integræ & ruinofæ* &c. L. II. cap. 1. de urinæ incontinentia a paralyfi veficæ. WALTH. V. *pag.* 27.

EBERHARD. GOEKEL in *Eph. Nat. Cur. Dec.* II. *ann.* V. VI. *obf.* 132. Ex lapfu urinæ incontinentia cum magna hæmorrhagia. HALLER. V. *pag.* 29.

CHRIST. FRID. GARMAN in *Eph. Nat. Cur. Dec. II. ann. VIII. obf.* 153. Urinæ incontinentia a calculo. HALLER. V. *pag.* 401.

NICOL. CHESNEAU in *obfervationibus* &c. Vefica minima fcirrhofa, inde urinæ incontinentia & mors. HALLER. V. *pag.* 34.

GERARD.

GERARD. BLASIUS in *Medicinæ universæ* &c. L. III. sect. 31. cap. 3. de urinæ involuntario exitu. WALTH. V. *pag.* 365.

PAUL. JALON. V. *pag.* 51.

J. JACOB. HARDER in *apiario* &c. Ex lapsu in spinam dorsi urinæ & fæcum suppressio, deinde funesta incontinentia. HALLER. V. *pag.* 56.

ANTON. NUCK in *operationibus & experimentis* &c. prælum describit adversus incontinentiam urinæ in fœminis. HALLER. V. *pag.* 56.

FRIDER. HOFMANN. Ejus disp. *de incontinentia urinæ ex partu difficili.* HALÆ 1724. 4. HALLER. V. *pag.* 324.

J. LUDOV. PETIT in *traité des maladies chirurgicales* &c. T. III. etiam de urinæ involuntario effluxu. HALLER. V. *pag.* 76.

SIMON PAUL. HILSCHER. Ejus disp. *de incontinentia urinæ ex partu globulis ligneis curanda.* JEN. 1716. 4. recusa in HALLERI *selectis.* A pesso multis annis gestato urinæ incontinentia & perinæum laceratum. Misera sanata est, & urina globulis ligneis in vaginam datis compressa. HALLER. V. *pag.* 717.

LAURENTIUS HEISTER in *Chirurgiæ* parte 2. cap. 136. de incontinentia urinæ. V. *pag.* 82.

HENR. FRANC. le DRAN in *observations de Chirurgie* &c. Vesica urinam non continens, sensim dilatata & restituta. HALLER. V. *pag.* 103.

ALBERTUS de HALLER ipse primum in *Commercio Norico* a. 1734. *h.* 24. ait se retulisse de pueri diu incontinentia urinæ laborantis incisione; cui ren alter purulentus, prostata scirrhosa & congenita erat phimosis, absque calculis. V. *pag.* 112.

J. PHIL. METZ. Ejus *diabetis observatio rara.* BASIL. 1737. 4. Disputatio. HALLER.

J. SWALMIUS. Ejus disp. *de urinæ incontinentia.* LEID. 1737. 4. HALLER.

D. HAZON. V. *pag.* 156.

In *observations periodiques* &c. V. *pag.* 166.

FRID. SEIDELIN, CLAUDII filius. Ejus disp. præside B. J. de BUCHWALD *de incontinentia urinæ ex rupto collo vesicæ instante & peracto partu.* HAFN. 1762. 4. HALLER.

INFLAM-